ALCIPHRONIS
RHETORIS EPISTOLAE.

RECENSUIT,

CUM BERGLERI INTEGRIS, MEINEKII, WAGNERI,
ALIORUM SELECTIS SUISQUE ANNOTATIONIBUS
EDIDIT,

INDICES ADIECIT

E. E. SEILER.

LIPSIAE
SUMPTUM FECIT ET VENUMDAT I. C. HINRICHS.
MDCCCLIII.

ALCIPHRONIS

RHETORIS EPISTOLAE.

RECENSUIT,

CUM BERGLERI INTEGRIS, MEINEKII, WAGNERI, ALIORUM SELECTIS SUISQUE ANNOTATIONIBUS EDIDIT,

INDICES ADIECIT

E. E. SEILER.

LIPSIAE

SUMPTUM FECIT ET VENUMDAT I. C. HINRICHS.

MDCCCLIII.

PRAEFATIO.

Alciphro quis fuerit ignoratur; vocatur ab Eustathio p. 762, 62 *Ἀττικιστής*, in plerisque codicibus *ῥήτωρ*[1]); neque de tempore quo vixerit certum ac definitum exstat testimonium neque apud grammaticos qui ejus mentionem faciunt[2]), neque in ipsius epistolis, nisi huc referre velis Memnonis sonantis commemorationem II, 4, 7, cujus ante Augusti tempora nulla fit mentio[3]), et comici Philistionis (si probes Bergleri conjecturam) III, 55, 10, qui erat Augusti aequalis. at haec non satis certa sunt, et si essent, nihil inde existeret nisi Alciphronem non ante Augustum vixisse, quae vaga sane et nimis latis limitibus circumscripta est temporis definitio. accuratius aetatem scriptoris licet definire, si consideramus quanta sit pluribus locis ejus et Luciani similitudo (v. indic. rer. in v. *Lucianus)* non solum in argumento quod tractatur, verum etiam nonnunquam in singulis vocibus ac locutionibus (cf. annot. ad III, 10), ita ut statuendum sit, alterum ab altero expressum esse. jam quaeritur, utrum Lucianus Alciphronem an hic illum imitatus sit[4]). utraque sententia suos habuit patronos; pro illa steterunt praeter Berglerum ad III, 10, 1. 55, 1 (qui quidem contrarium sententiam pronuntiat ad I, 17, 3. 20, 1) Jo. Frid. Reitz de aet. vit. et scriptis Luciani p. LXIV (p. LIX Bip.) et. J. G. Schneider ad Anacr. p. 87, pro hac Saxe onomast. t. 1 p. 384, Wagner praef. t. 2 p. V, Harles in Fabricii bibl. Gr. t. 1 p. 688, Lehmann ad Lucian. conv. 1 t. 9 p. 351, qui eum post Lucianum et ante Aristaenetum vixisse statuunt; quam posteriorem sententiam nemo addubitabit, qui meminerit non raro Aristaenetum ipsa Alciphronis verba in suum usum convertisse. jam vero, ut ad

---

1) v. Bergleri praef. in fin., annot. cr. init. libri I et varr. lect. init. p. XXII. XXVII et al.

2) Eustathius l. c.; praeterea p. 229, 2. 1295, 39. 1508, 42. Tzetzes in Cram. anecd. Oxon. 3 p. 371, 28. etymol. m. p. 152, 53 *ἐλεγαίνειν οὖν ἐστι τὸ ἀσελγαίνειν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀσελγαίνειν, οὕτως Ἀλκίφρων*, quem locum Wagner probabiliter ad deperditam aliquam epistolam refert.

3) v. Jacobsii Script. misc. t. 4 p. 511.

4) eorum enim opinionem, qui eam similitudinem ita explicant, ut statuant utrumque eadem exempla ante oculos habuisse, prorsus improbabilem esse, quivis videt, qui similes utriusque locos comparaverit. ita autem opinati sunt Schöll hist. litt. t. 2 p. 523 et quamquam tecte, Franc. Passow l. infra afferendo.

a*

ipsam quaestionem redeam, etsi negari nequit epistolas 10 et 55 l. III, si cum Luciani gallo et convivio s. Lapithis comparentur, adumbrationis sive σκιαγραφίας prae se ferre speciem, quam deinde Lucianus diligentius elaboraverit et exornaverit — quod quidem si statuimus, nihil derogamus de laude ingenii Lucianei [1]), cum poetas quosdam satis claros nostrae aetatis simili modo aliorum vestigia pressisse videamus —; tamen magis eo inclino, ut Alciphronem Lucianea imitando expressisse et libellos illos in epitomen redegisse credam, cum etiam multorum aliorum locos in suum usum converterit et plures ejus dictiones cum Lucianeis congruant. talis autem aliorum scriptorum imitatio, qualem in Alciphrone deprehendimus, a Luciano aliena est, qui quotiescunque peculiares aliorum locutiones mutuatur, id semper cum ratione et significatione quadam facit. sed omnium qui de ea re egerunt maxime probabilis sententia est Franc. Passowii in Erschii et Gruberi Encyclop. sect. 1 t. 3 p. 145 (s. script. misc. p. 91 sq.) qui ex inscriptionibus Aristaeneti epist. 5 et 22 libri I Ἀλκίφρων Λουκιανῷ et Λουκιανὸς Ἀλκίφρονι non sine ratione conjicit, Alciphronem aequalem fuisse Luciani, in qua re ei convenit cum Schöllio histor. litt. t. 2 p. 523 et Westermanno, qui in comment. de epistologr. scriptoribus graec. part. 2 p. 5 accuratius eum „Lucianeae aetati subparem" judicat. eorum autem opinio, qui eum ad quartum aut quintum saeculum detrudunt, ut La Croze et Jo. Chr. Schwarz in thes. epistol. La Croz. t. 2 p. 85, non est quod redarguatur.

De Alciphronearum epistolarum sermone et argumenti ratione pluribus dicere omitto, cum de ea re Franc. Passow in libro supra allato subtiliter et accurate exposuerit. sufficiat dixisse Alciphronem vitae rusticae, piscatoriae, parasiticae, meretriciae quasi imagines ad verum expressisse, quarum praecipue eae, quas ultimo loco nominavi, non sine arte et sollertia confectae Alexandrinae aetatis meretricum vitae morumque veram lepidissimamque descriptionem exhibentes non exigui sane momenti sunt ad mores illius temporis pernoscendos, eoque pluris aestimari debent, cum comoediae novae, ex qua, et praecipue quidem e Menandri fabulis, potissimum sua hausit scriptor, nihil nisi reliquiae extent, ita ut eas illarum fabularum jacturae aliquam quamvis exiguam compensationem putare possimus. egregie de epistolis meretriciis inprimis Menandreis egit Passow l. all., qui quidem in eo, quod epp. I, 39 et III, 55 obscoenitatis sane plenas Alciphroni abjudicans Aristaeneto adscribit, magnopere falsus est, cum et sermo non ab Alciphroneo, verum ab Aristaeneteo, abhorreat, et argumentum illis hominibus qui in iis describuntur bene conveniat. quemadmodum autem in hac re, ita etiam in sermone diju-

1) ut opinati sunt Wieland et Wagner praef. t. 2 p. V.

dicando dissentio a Passowio, qui sic existimat: „Gemeinsames Verdienst aller Alkiphronischen Briefe ist Reinheit der Sprache, die ihn zu einem der besten Atticisten macht, natürliche Einfachheit der Darstellung, und, soviel die gewählte Form es zulässt, durchgängige Wahrheit der Charaktere.“ sermo ejus sane est concisus, qualis *τὸν ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα* decet, nec caret facetiis, sed praeterquam quod aperte inclinantis graecitatis prae se fert speciem, quam satis produnt vocabula posterioribus demum temporibus usitata, id quod recte jam Wagner animadvertit, habet etiam raras, obsoletas, poeticas, etiam fictas voces, voces insolita constructione aut significatione dictas, nimis audaces ne dicam putidas metaphoras, quibus omnibus sophistam posteriorum temporum facile agnoscas [1]).

Has igitur Alciphronis epistolas post Wagnerum novis subsidiis instructus qui ederet, cum repertus esset nemo, ego de iis edendis cogitavi, postquam egregias copias eram nactus insigni in me benevolentia Virorum Summorum, quorum memoriam semper pio animo colam, GODOFREDI HERMANNI et FRIDERICI JACOBSII, quorum mihi alter praeter alia subsidia Valckenaerii copias obtulit, alter librorum Palatinorum collationem roganti libenter concessit. non ita multo post apparatus auctus est, cum *Theodorus Doehner*, vir doctissimus, cum Parisiis commoraretur meo rogatu librorum Parisinorum conferendorum in se suscepisset negotium, quod quidem accuratissime et diligentissime exsecutus est. quibus copiis adjutus iterum collata editione Aldina ad hanc editionem parandam me contuli, ita ut a. 1847 exeunte prelo subjici posset. sequente autem anno, cum novem plagulae (usque ad p. 144) typis descriptae essent, variis de causis opus intermissum et demum a. 1851 resumtum est, post-

---

1) inique judicat Lehmann l. supra allato aeque ac Jortin Tracts vol. 2 p. 45. contrariae sententiae sunt Herel, Medebach-Wakker, Herder, Wieland, alii, quorum sententias attulit Wagner praef. t. 2 p. X sqq. sed ne ego injuria Alciphronem carpsisse videar, nonnullas voces hic enumero, quae aut per se aut propter significationem et constructionem a sobrio scriptore et a simplici puraque oratione abhorrere videntur: *ἀδικομαχεῖν*, *ἀδοξεῖν* c. accus. et infin., *ἀκάθαρτος* *scelestus*, *ἄκαιρος* de homine, *ἀκρωμίδες* pro *ἀκρωμίαι*, *ἀλεξάνεμα ἐσθήματα*, quod tantum poetarum est, *ἄλυκα σκώμματα*, *ἀμπλάκημα* vox tragica, *ἀμφιβάλλειν* intransit. *ἀμφιλαφῶς ἔχειν* *abundare*, *ἀνακρούειν κυμβαλισμόν*, *ἀναξανθῆναι τοὺς στομάχους*, *ἀνδραποδίζειν ἀπὸ τοῦ φρονεῖν τοὺς νέους*, *ἀνήκοα τέθυται*, *ἀνθεῖν ἐφ᾽ ἡλικίας*, *ἀπείραστος*, *ἀπερυγγάνειν κραιπάλην*, *ἀπλανῶς εἰδέναι*, *ἀποβράζειν* intrans. de gelu, *ἀπογράφεσθαι ἐς βίον*, *ἀποδήμησις* pro *ἀποδημία* (e codd. receptum), *ἀπῳκισμένη βασιλεία*, *ἀποκόπτειν τῆς γνώμης τὸ ἀμφίβολον*, *ἀπομάττεσθαι πρός τινος* (e Theocrito pingui Minerva petitum), *ἀπονίπτεσθαι κρήνης*, *ἀποξύειν τὸν βυθόν* *scrutari*, *Ἀρήϊος*, quod Ionum solum et poetarum, *ἄσημος γυνή*, *αὐτάδελφος* vox tragica, *αὐτόνεκρος*, *αὐτοσανδαράκη*, *αὐτοσκαπανεύς*, *αὐτοσκώμματα*, *αὐτοχάριτες*, *ἀφιέναι δρόμον*. vides hic solum voces littera *α* incipientes, ex quo conjicias, in quantum numerus talium vocum ex indice possit augeri.

quam novis auctus copiis, variis lectionibus codd. Vaticani (Ψ), Florentini s. Laurentiani, Veneticorum ex Italia redii, quas inde a p. 145 annotationibus textui subjectis insertas, usque ad p. 144 (ep. 64 l. III) in foliis Bergleri praefationi annexis seorsim descriptas vides. has collationes me non habuisse antequam illae plagulae prelum subirent uti doleo, ita etiam illud, egregias viri sagacissimi et doctissimi A. MEINEKII emendationes, quas illo demum tempore a me rogatus mecum communicavit, cum longe maxima epistolarum pars prelum reliquisset, annotationibus tantum inseri non textui emendando adhiberi potuisse. quibus igitur locis aut illorum librorum scripturae aut Meinekii sagacitas me in aliam sententiam duxerint, aut iterata deliberatio cum illos codices tractarem, in annotationibus significatum est eosque locos infra in annotatione [1]) congestos vides. praeter ea quae Meinekii benignitas mihi subministravit, grato animo oportet commemorem, quae THEODORUS BERGK, vir ingeniosissimus et doctissimus, pro sua in me benevolentia et voluntate ad editionem haucce exornandam contulit.

Superest ut hoc loco insignem humanitatem et liberalitatem virorum reverendissimorum Abbatis *Del Furia*, Francisci f., et *Josephi Valentinelli*, quorum ille Laurentianae hic Marcianae bibliothecae praeest, justis laudibus afficiam, quibus ego pro suis in me officiis palam gratias quam maximas persolvo.

LIBRORUM INDEX.

I. *Libri Bergleri.*

Vat., is codex, e cujus apographo maximam partem libri III se edidisse profitetur Bergler in praefatione referens „adscriptum esse alicubi indicium eas (epistolas) esse ex codice Urbinate 110". de illo quidem apographo dicam infra, ubi de Valckenaerii codice (V) agetur. Urbinatem autem librum denuo tractandi facultas

1) I, 1, 3 *ἀλκυονὶς*. 4 *ἄποθεν*. 5, 2 *κατὰ Μήδων*. 7 *κατεάγη*. 14, 3 *ἐκείνων*. 18, 2 *ἀπαγγέλλων* (de transpositione v. annot.). ib. *ἠρεθίσθης*. 3 *Κράταιιν*. 20, 2 aut *ἐν διηνεκεῖ* aut *ἐν εὐτυχίᾳ*. 22, 3 *ἐμοὶ πλακοῦς*. 23, 3 *ἠνώχλει*. 26, 3 *πρὸς τῷ ἀρχαίῳ* et *δακτ. κατακάμψεις*. 28, 1 *ὡς ἑαυτὴν*. 33, 2 *ἡ δὲ καλῶς*. 3 *τῆς Εὐξίππης τὴν ἀγερωχίαν*. 38, 1 *ἐρ. ὅσον ἠδ. τότε, τοσοῦτον νῦν πικροῦ τ. μν*. 5 *εὐδαίμονος βίου*. 39, 1 *ἐπὶ θυσίαν τοσοῦτον χρόνον*. 5 *Θεττάλη, Μοσχάριον, Θαΐς, Ἀνθράκιον, Πετάλη, Θρυαλλίς, Μυρρίνη*. II, 1, 3 *αὐτὸν τοῖς αὐλοῖς*. 2, 4 *Κηφισιᾶθεν*. 11 *Ψυτταλίαν*. 4, 9 *ἠχούντων*. 15 malim *δεινὴν καὶ μαντεύεσθαι*. 17 *Πειραιόθεν* nec hic nec 21 tento. III, 1, 2 *τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων*. 3, 4 *Ἀπόληξιν*. 4, 4 *ἢ ἐκείνης* deleam. 5, 3 *βρέγματος*. 7, 4 *ὀργασάμενος*. 5 *ἐχώρησε τοσοῦτον τὸ σῶμα βρωμάτων φορυτόν*. 8 inscr. *Οἰνοπνίκτης*. 10, 2 *εἶπες ἄν*. 22, 2 *τοιούτου τοῦ δ*. 23, 2 *τουτωνί*. 24, 3 *γνώσεται οἷόν ἐστι*. 32 inscr. *Κοπιάδης*. 43, 2 *καὶ αἱμυλίας*. 3 *δὴ ἱλαρότητος*. 45, 2 *αἱ ἐν Γερανείᾳ*. 48 inscr. *Κεφαλογλύπτης Μαππαφανίσῳ*. 50, 1 *συνοικίας καὶ ἀγρούς*. 55, 2 *κουριῶν*. 60 inscr. *Ἰπνοτραπέζῳ*. 61 inscr. *Σχοροδοσφράντης*. 62, 2 *Ὀλυμπίασι*. 64 inscr. *Τουρδοσύμφαγος*. 2 *ἀλλὰ τοῦ βίου*.

cum ob ferias instantes mihi deesset, satis habui eum inspicere et primam (I, 1) et ultimam epistolam (III, 74) conferre. postea meo rogatu accuratius eum examinavit *Henricus Brunn*, vir non minus in libris mss. tractandis versatus, quam in dijudicandis et explicandis veteris artis monumentis, qui meis precibus uti aliis in rebus ita etiam in hac satis benigne et liberaliter obtemperavit; is mihi haec perscripsit: „Cod. Urbin. 110 fol., chartac. fol. 126 p. 2—140 p. 1 *ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ ἀγροικικαί*, gewiss nicht älter als Saec. XV, hat keine Marginalien. Die Briefe sind nicht numerirt; es sind deren im Ganzen 91, die nach der Ausgabe Trajecti ad Rhen. ap. Wild et Altheer MDCCXCI ad ed. St. Bergleri accur. impr. so auf einander folgen: I, 1—10. III, 1—3. I, 11—19. III, 10. I, 24—28. III, 11—18. 20—30. 19. 31—32. 4—8. 42—72. I, 20—22. und zwei nicht gedruckte mit der Ueberschrift *φριγοκοίλης βορβοζώμω* (*βορβοροζώμῳ*?): — *Ὑβρίζεσθαι πρὸς τοῦ τρέφοντος* [quae est ep. 74 l. III] und *φιλόστρατος ἀσπασίω*: — *Τὸν ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα — τὰ δὲ καινὰ κοινῶς*: — Einige Seiten weiter findet sich ein griechisches Epigramm von Angelo Politiano, das Guido von Urbino als Eigenthümer des Codex nennt. Die Schrift verschieden, vielleicht etwas jünger als die des Codex."

Big. apographum Bigotii, e quo, a Kustero accepto, Bergler epistolas 1—8 libri III edidit. v. Bergleri praef. de codice nihil accuratius refertur.

Lamb. apographum Lambecii continens easdem octo epistolas, quas apogr. Bigotianum. v. Bergleri dedicationem. de codice isto Vindobonensi nihil constat.

Praeterea usus est Vindob. B in locis suspectis et aliquot epistolas libri III ex eo edidit. v. ejus dedicationem et praefationem.

II. *Libri Wagneri.*

A. codex biblioth. Caesar. Vindobonensis inter philol. Graecos n. 318, chartac. formae octon., a manu recentiori scriptus, emtus Venetiis 1672. „Nesselius hujus numeri librum adfert, qui Phalaridis epistolas contineat; et recte quidem, hae enim codicis initium faciunt, sed praeter Phalaridem Alciphronis etiam insunt epistolae (a plagula 56—71), quas sequuntur undecim plagulae vacuae, deinde multa alia Pindari, Callimachi, aliorum." continet autem solas libri I epistolas, quibus (inter 19 et 20) inserta est Cratetis. v. Wagneri praef. t. 1 p. VI sq.

B. codex ejusdem bibliothecae, „n. 342 inter philol. Graecos pergamenus est, forma duodenaria, saeculo nisi XI certe XII scriptus, ob multa scripturae compendia, in syllabis inprimis finalibus obvia, difficulter legendus. praeter Alciphronis epistolas, cujus libr tertii octo et triginta [immo ep. 9—31. 73. 32—41 l. III et ep. 24. 25. 27. 28 l. I] a p. 183—201 adsunt, aliorum etiam

quasdam continet. is vero idem est quem Berglerus habuit a Gentilotto, qui tamen nonnisi in locis suspectis a Berglero sibi indicatis contulit, de reliquis omnibus securus. quo factum est, ut non epistolam solum integram, quae media est inter ep. 31 et 32 libri tertii negligeret, sed largum etiam spicilegium variantium lectionum relinqueret, quae Alciphronis ingenio adcommodatae magis haud raro videntur, quam vulgatae." *Wagner* praef. t. 2 p. VIII. contulit in Wagneri usum librum hunc praestantissimum Bast, qui scripturae exhibuit specimen in tabulae 2 versu 12 commentationi palaeogr. annexae.

Barb. Barberinianus n. 425 saec. XV continens Alciphronis libri III ep. 1—8, praeterea etiam Demetrii, Photii, Theodori, Nicolai, Justiniani, aliorum epistolas. cf. catal. Siebenkeesii in Harlesii introd. in histor. l. Gr. t. 1 p. 61. in usum Wagneri contulit Weigel, medicus illo tempore clarus, qui idem praeter collationem ep. 1 libri III fragmentique epistolae 72 Cratetis epistolam et fragmenta 1—5 e cod. Florentino Wagnero subministravit.

III. *Libri mei.*

Γ. codex biblioth. publicae Parisinae n. 1696 forma max. pergam. saec. XII (secundum catal. mss. bibl. reg. Par. t. 2 p. 389 saec. XI). continet liber praestantissimus epistolas has et hoc quidem ordine: I, 1—10. III, 1—3. I, 11—19. 22. 24—28. III, 4—8. 10—18. 20—32. 42—72. 74. desunt igitur epistolae I, 20. 23. 29—40, liber secundus, III, 9. 19. 33—41. 73. habet praeter Alciphronem nonnulla Philostrati scripta et Callistratum. egerunt de eo Jacobs ad Philostr. im. praef. p. XXXIV et Kayser ad ejusdem vitas soph. praef. p. XII.

Δ. codex ejusdem bibliothecae (olim Mediceae) n. 3050 form. quartan. pergam. saec. XIV exeunt. aut saec. XV in. habet omnes primi et secundi libri epistolas et Cratetis post ep. 19 l. I. tertius liber deest. insunt in eo plures alii epistolographi. cf. catal. t. 2. p. 602.

Θ. codex ejusdem biblioth. n. 2720 form. max. chartac. saec. XV. insunt praeter multa aliorum scripta Alciphronis epist. lib. III, 4—7. 42. 43. 45—49. 53. 52. 54. 55. cf. catal. t. 2 p. 544.

Π. codex ejusdem biblioth. (olim Colbertinus) n. 3021 form. quartan. chartac. saec. XIV (aut XV). continet ep. l. I, 1—10. III, 1 usque ad vv. *ἐνορχεῖσθαι τάς*, I, 11—19. Cratetis epist., fragm. 1, fragmentum epistolae 72 l. III inde a vv. *κοινῇ βουλόμενος*, ep. I, 20—23, fr. 2, fragmentum epistolae III, 10 inde a v. *ἔχειν*, ep. I, 24—28, fragmentum epistolae 11 l. III usque ad vocem *ἀπεχθομένη*, fr. 3. insunt etiam epistolae I, 29—35 et fr. 4, quod excipit fragm. 6; quo loco postrema non constat, plagulis non suis locis insertis. v. catal. t. 2 p. 597.

Ξ. codex ejusdem bibliothecae n. 2832 form. quartan. chartac. continet inter plura aliorum opera epistolas „Menandri et Glycerae" (I, 29. II, 3. 4). „partim saec. XIV, partim saec. XV exaratus est" secundum catal. t. 2 p. 558.

Φ. codex ejusdem biblioth. n. 3054 forma octon. bombyc. saec. XIII exeunt. (secundum catal. XV). continet praeter aliorum epistolas etiam „Menandri et Glycerae" (I, 29. II, 3. 4.).

Ψ. codex Vaticanus n. 140 bombyc. forma quart. saec. XIII; liber bene quidem sed atramento valde pallido scriptus habet litteras initiales singularum epistolarum et inscriptiones rubro colore pictas et 28 versus in quavis pagina praeter ultimam, in qua sunt 35. continet Diogenem Laertium fol. 1—175, Philostrati vitas sophist. et epistolas — 232, Eunapii vitas soph. — 272, denique Alciphronis epistolas fol. 273—288 hoc ordine: I, 1—6. 8—10. III, 1—3. I, 11. 7. 12—19. III, 10. I, 24—28. III, 11—18. 20—30. 19. 31. 32. 4—8. 42—55. cf. de hoc libro Kayserum ad Philostr. vit. soph. praef. p. IX sq. ejus varias lectiones v. in plagulis praef. annexis.

C. codex Palatinus n. 132 chartac. saec. XV form. octon. constans foliis 515, continet duos priores libros integros. cf. de hoc libro Fr. Wilken „Gesch. d. Bild. u. s. w. d. alten Heidelb. Büchersamml." p. 279.

D. codex Palatinus n. 155 pergam. saec. XV formae quartan. nitide scriptus constans 266 fol. habet ep. I, 1—10. III, 1—3. I, 11—19. III, 4—8. cf. Wilken l. all. p. 280.

Flor. codex Florentinus bibliothecae Mediceo-Laurentianae plut. 59 n. 7 pergam. formae maximae (secund. Bandini bibl. Medic. Laur. t. 2 p. 492 formae „quart. maj. valde nitidus optimeque servatus constans foliis 110"), continet fol. 86 verso — 106 epistolas Alciphronis duorum priorum librorum, fragmenta epistolarum 1, 10, 11, 72 libri III, fragmenta 1—6, Cratetis epistolam et eodem fere ordine, quo *Π*, quocum ex uno eodemque fonte manavit. ejus libri varias lectiones in libr. I et II et in ep. 1, 10, 11 l. III in plagulis praefat. annexis enotatas vides; ceteras in annot. textui subjectis.

Ven. codex Veneticus bibliothecae S. Marci class. VIII. n. II, olim bibliothecae SS Joannis et Pauli, chartac., forma quartanaria, foliorum 395, continet praeter Aeschinis Lysiaeque orationes, Apollon. de constructione, Phalaridis et Bruti epistolas etiam Alciphronis, et fol. quidem 246 verso — 264 epistolas parasiticas λη′ incipientes ep. 4 libri III, deinde fol. 264—272 verso rusticas κθ′ incipientes ep. 10 l. III, postremo fol. 272 verso — 282 epistolas piscatorias κβ′ (sed deest I, 11) incipientes ep. 1 libri I. liber bene quidem scriptus scatet innumerabilibus mendis et scripturae vocum et accentuum, ita ut manifesto appareat eum scriptum esse ab homine Graecae lin-

guae prorsus imperito[1]); verum e bono libro manasse ostendunt nonnullae egregiae lectiones[2]) et inprimis consensus cum praestanti cod. Θ, e quo conjicias utrumque librum eundem fontem habere.

Ven. 2 codex Ven. bibl. S. Marci olim Bessarionis n. 312. arm. LXV, bombyc. form. quart. inter multa opera rhetorica habet epistolam Alciphronis I, 21 p. 176. liber male scriptus.

V. sunt variae lectiones marginibus duorum exempp. editionis Bergl., quae olim habuit L. C. Valckenaer, a duabus manibus adscriptae, quae ex uno eodemque fonte petitae sunt. alterum quidem exemplar exhibet has lectiones per tres libros; ei adnexa sunt 10 folia, in quibus epistola Cratetis, fragmenta 5, 4, 6, epistola 74 l. III perscripta sunt; alterum exemplar solum ad libri III initium. ubicunque discrepant lectiones utriusque exempli, prioris lectiones significavi adjecto numero sic: V^1, posterioris: V^2. hoc quidem exhibet in folio titulo praefixo praeter nomen L. C. Valckenaerii hanc notam alia manu scriptam: „adscriptae sunt a me codicis mss. a me collati lectiones.“ haud dubie qui haec notavit est Jacobus Valckenaer, patruus Ludovici Casparis, uti patet ex animadv. ad Ammonium p. 78, ubi haec leguntur: „in epistolae (III, 32) indice pro *Κοτίωνι* e ms. patrui mei poni debet *Σκοτίωνι* et mox *Σκοτίων*.“ cf. etiam p. 135. esse autem lectiones codicis alicujus Vaticani, cui marginales lectiones ex cod. Urbinate adscriptae sint, ex ejusdem viri doctissimi verbis manifestum fit p. 178 „*ἄθλιαι κλείσατε κτἑ.* (fr. 5, 1). Alciphronis locus est ex epist. inedita, cujus partem e Vat. cod descriptam asservat Jac. noster Valcken.“ cl. p. 78, ubi ie ep. 21 l. I „*σιτεῖται κτἑ.* ita etiam ms., in cujus margine e cod. Urbinate [et

---

1) videntur librario imperito epistolae esse dictatae, si menda consideres, quae pleraque e simili pronuntiatione maxime per itacismum orta videntur; ex ingenti multidine pauca expromam: *η* et *ι* confusa *δίλος* I. 26. *ἤμιν* III, 54. *κεφαλῖν*, 59. *προσιγορίε*, 61.; *η* et *ει* *λαμβάνην* 54. *ἦναι* 59. *ἀναστρέφην* 60. *ι* et *ει*, *ἀπέχι*, 58. *μιρακίων* ib. *πεσίν* (i. e. *πεσεῖν*) 59; *η* et *υ* *φυσιν* (i. e. *φησιν*) 63 *γηναικί*, ib. *σηνηθείας* 70; *υ* et *ι*; *ἐπιθιμίαν* I, 22, *οι* et *ι*, *βάλανι* I, 22. *παρινίας*, 46; *β* et *υ* *ἐβωχία* III, 55. *βραβέβεται* I, 25; *β* et *μ*, *βίαν* (i. e. *μίαν*) III, 20; *αι* et *ε*, *γεννέος* 58. *ἦκαι* (i. e. *ἧκε*) 65. *ο* et *ω*, *χρημάτον* III, 54. *εὐμηχάνος* 56. non minus in tenoris positione erratum, sic *ζῶπυρον*, *βοῦλομαι*, *ἐλθῶν*, *δραχμᾶς*, *ἀκριβοῦντων*, *ἐπανατεῖνεται* caet.

2) *ἐκείνων* I, 14, 3. *ᾧ* — *ἀπώλειαν προσένειμας* ibid. *τοῖς δὲ τὸν λιμὸν* I, 20, 2. vestigia verae scripturae habet etiam III, 7, 5. *τὰ κατ' ἀγρόν* III, 20, 3. *γνώσεται οἷόν ἐστι* 24, 3. *εὐαριθμήτοις τέλος* 43, 4. *συνεδρίου* 43, 5. *δημίῳ* ibid. *ἐνεχθῆναι* et *αἱ ἐν Γερανείᾳ* 45, 2. 48 inscr. veri vestigia servat. 50, 1 *συνοικίας καὶ ἀγρούς*. *κατασπαθήσασα* ib. *ἐνεδείξατο* ib. *καθ' ἓν ἐκλαμβάνουσι* 52, 2. *Ἀκροτολύμας* 53 inscr. 56, 1 Reiskii conjecturam confirmat. 61 inscr. *σκορδοσφράντης*. 68, 2 *ἀπέσυρε*.

quidem n. 110, quem numerum nota marginalis ad inscr. ep. 56 l. III prodit. cf. supra p. VI sq.] ea comparet scriptura, quam in Bergleri nota reperies." huc pertinet etiam nota margini V¹ ad verba praefationis Berglerianae „adscriptum etiam est alicubi indicium, eas nimirum esse ex cod. Urbin. 110" adscripta haec: „Si haec in initio essent posita, haberet speciem, sed Urbinas alius codex a Vaticano, ut ex diversis variis lectionibus nunc Vaticano nunc Urbinati adscriptis constat. forte 19 ex eo codice ut suo loco." quibus verbis notatur Bergler, qui codicem illum, cujus apographum Ryckius aut ipse fecerat aut conficiendum curaverat, Vaticanum soleat nominare, quamquam in praefatione Urbinatem dicit, aut, quod eodem recurrit, utrumque librum pro uno eodemque habeat. jam vero cum Bergler et marginales interlinearesque ejus codicis lectiones afferat (cf. ad III, 3, 4. 6, 1. 10, 2) et „alius" codicis Vaticani (cf. ad III, 22, 2 „*τὴν κλέπτην ἀλ.* ita ex Vat., ex alio Vat. *τοὺς κλέπτους ἀλώπεκας* habemus." sic III, 44, 1. 48, 2. 51, 1. 3. 55, 3. 8. 67, 2), satis certum est istud apographum cod. Urbinatis 110 non esse, cum in hoc libro neque inter versus quicquam scriptum sit neque in margine, ut significavit H. Brunn, v. supra p. VII, ubi de Urbinate dictum est [1]), neque sit verisimile epistolam, quae in hac editione est libri III ep. 74, ab eo qui librum descripsit, omissam esse. Jam vero si quis illam notam ad inscriptionem ep. 56 l. III respexerit et simul consideraverit, quam mirus multis in locis sit consensus lectionum V (et textus et marginis) et apographi Ryckiani, non solum in locis allatis, sed etiam aliis pluribus (cf. modo praeter varr. lectt. epist. I, 20, 21, 22. III, 2, 1 *κωμικῶς*. 3, 4 *κατακλησθῆναι*. 6, 1 *ἀπολουμένων*. 8, 1 *ἀγρόν*. 10, 2 *Παταλκτινα*. 18, 2 *ἀτιμάζοιτο*. 21, 2 *αἱμοβόρον* caet.), facile poterit in eam incidere sententiam (cujus auctor illius notae ad Bergleri praefat. fuisse videtur et ego etiam olim fui), ut illud Ryckianum apographum ejus ipsius libri sit, quem J. Valckenaer contulerit. sed obstat huic sententiae primum quod pluribus locis discrepat V ab illo apographo, ut III, 1, 3 *Γαργαφίας*, quod Bergler, si in apogr. repperisset, certo recepisset, cum id conjectaverit, 3, 3 *γὰρ καμπύλην*. 5, 1 *Ἐπρεβουτάδης*, 2 *ηὐτρέπιστο* (quo quidem loco *ηὐτρέπισται* tacite

---

1) marginales lectiones, certe eas quae siglum Urb. habent, ex Urb. 110 revera petitas esse ostendit etiam collatio epistolae 20 libri I, quam me rogante confecit idem ille vir doctissimus, H. Brunn, quae uno loco excepto, cum iis conspirat, quae ex illo libro in annot. cr. afferuntur. discrepat solum in eo, quod in libro V ex Urb. refertur *τοῖς δὲ τὸν λοιμὸν συνοικίζετε*, Brunniana contra habet *τοῖς δὲ λιμὸν συνοικίζετε*, quod ex Vat. refert Bergl., qui cum alias ita Urbinatem vocet, confirmare videtur Brunnianam lectionem. caeterum margini etiam conjecturae et explicationes sunt adscriptae ut I, 6, 4. 8, 3. 12, 2.

Bergler correxisse videtur, ut etiam III, 2, 2 *παραρρίψει* et 25, 1 *εἰς τὸ ἄστυ*). 14 *πλεῖστα*. 19, 1 *παίδων*. 2 *ἐπιγυννίδα*. 26 *τὴν σισύραν*. 27, 2 *μέχρις* mrg. *κέγχρους* et alibi [1]). deinde quod parum est verisimile eum qui apographum illud confecerit, reticuisse bis in eo codice legi epistolam 55 l. III et prorsus omisisse largam illam fragmentorum copiam epistolamque 74 l. III, siquidem in V omnia ex uno eodemque libro petita sunt, quod quidem addubitari posse paullo infra videbimus. sed utcumque haec se habent, hoc affirmare licet, propinquam inter Ryckianum apographum et V intercedere cognationem, sive uterque liber ex uno eodemque fonte manaverit, sive apographi auctor praeter suum librum etiam V aut Urbinatem adhibuerit.

Sed ut ad librum ex quo illae scripturae, quas littera V significavi, redeam, est ille quidem valde recens, quod prodit inscriptio l. III *ἀλκύφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ Ἀνέκδοται*, nisi ea aut certe vox postrema est a posteriori manu addita, quod quidem aliis locis expresse significatum est. continet libros priores integros, quorum epistolis nullus adscriptus est numerus; in tertio libro contra longe plerisque adscriptus est et hac quidem ratione:

haec ed.	V.	haec ed.	V.	haec ed.	V.	haec ed.	V.
1—3	carent numero	19	23	56—72	49—65	fr. 4	47
4—8	26—30	20—32	12—25	73	deest	fr. 5	46
9	deest	33—41	desunt	74	64*)	fr. 6	**)
10—18	3—11	42—55	31—44	fragm. 1—3	desunt	Crat. ep.	45

*) eundem numerum praefert etiam ep. 71.
**) caret numero cum tantum lacuna punctis notata a fragm. 4 diremtum sit.

Hic nova oritur difficultas, quum et nonnullae epistolae numeris careant (1—3) et duae epistolae eundem numerum praeferant (71 et 74) et, quod sane gravissimum, annotatio ad l. III ep. 55 „bis haec epistola in mss. sc. ep. 42 et 65" cum numerorum ordine illo consociari non possit, secundum quem est epistola 44. haec difficultas quomodo solvatur fateor me nescire, nisi statuas illos numeros non ad eundem, sed ad alium librum esse referendos, ita ut V duorum librorum denotet scripturas. quae quidem sententia etsi nullo diserto expressoque in libro indicio nititur, quodammodo etiam eo firmatur quod

---

1) possit quidem aliquis hoc sane explicare ita, ut dicat, aut apographi auctorem aut Berglerum aut utrumque, quae illis temporibus erat in talibus non anxia cura, alia omisisse alia non recte legisse aut tacite mutasse. certe Bergleri textus habet plures et errores et mutationes, quarum nulla fit mentio in annot.; praeter l. allatos cf. I, 1, 1 *ἐρρήγνυτο*. 3, 3 omissum est *ὦ* ante *γύναι*. 12, 1 *ἐκ τῆς θαλάττης*. 18, 3. *ἐς*. 19, 2 *συνοικεῖν*. 34, 4 *ταῖς ἐρασταῖς*, quod error est typographi, ut lemma annot. ostendit. 37, 1 *ὁ* ante *Δίφιλος* deest. 38, 1 *οὕτως*. ib. *τῆς* ante *Συρίας* omissum. ib. *παρασκευῆς καὶ θεραπείας*. II, 2, 1 *μειρακιευομένου*. 3, 17 *καί* ante *τάμά* excidit. 4, 11 *θέλουσι*.

omnium Alciphronis codicum nullus omnia quatuor epistolarum genera cum fragmentis continet praeter unum V, in quo solum ep. 9. 33—41. 73 l. III desunt. vix enim quisquam Flor. et *Π*, qui praeter piscatorias et amatorias epistolas perpaucas rusticas et parasiticas exhibent, nobis opponet. caeterum haec res ad liquidum non perducetur prius quam omnes Alciphronis epistolas continentes libri, qui in Vaticanis aedibus asservantur, accuratius erunt examinati.

Jam si quaeritur utrum omnes libri unius sint familiae necne, facilis atque expedita erit responsio ei qui praeter lectiones consideraverit et quas quisque liber contineat epistolas et qui sit earum ordo. etenim quum si exceperis V in nullo libro reperias ne dicam omnes sed certe longe plurimas omnium generum epistolas neque eodem modo dispositas, jam ex eo conjecturam facere potes, qui libri ex uno eodemque fonte manaverint. non igitur dubito quin AC*Δ*, qui solos libros priores (et duo priores Cratetis epistolam) contineant, ei familiae sint annumerandae, ex qua vulgata ducta sit. ad aliam familiam haud dubie pertinent *ΓΨ* et (quantum ex epistolarum numero ordineque et ex notis ejus lectionibus intelligi possit) Urb., qui piscatorias integras rusticarum majorem partem — in omnibus enim desunt epist. 33—41. 73 libri III — cum ep. 74 l. III, plus minusve parasiticarum, nihil amatoriarum et fragmentorum habent. eidem accensendus est etiam D. alia familia censenda est ea, quae praeter piscatorias servavit amatorias epistolas et Cratetis et fragmenta, dico Flor. *Π*, quibus etiam adhaerent *ΞΦ*. ad aliam denique pertinent Big. Lamb. Barb. qui octo priores epistolas l. III exhibent. ceteri libri plura genera exhibentes in uno alterove genere uni alterive familiae annumerandi sunt, ut V Ven., aut si unum tantum genus continent, alius familiae esse putandi sunt ut B et *Θ*. hic autem varius variis in libris epistolarum numerus et ordo facile ita potest explicari, ut statuamus epistolas primitus secundum certa genera et justo ordine dispositas perscriptasque sensim eo esse disjectas, quod librarii, prout cuique hoc vel illud genus aut singulae epistolae e variis generibus magis quam ceterae placuerint, selegerint et ita in unum corpus conscripserint. sed quae modo in universum quasi adumbravi, ea per singula genera paullo accuratius persequar.

Primum quidem genus, piscatorias epistolas (I, 1—19. III, 1,—3), plerique libri exhibent integrum DV*ΓΔΨ* (Urbin.), nonnulli majori ex parte, ut Ven. (qui sola ep. 11, l. I caret), ACD (qui ep. 1—3 l. III ignorant), Flor. *Π* (qui iisdem epistolis praeter fragmentum ep. 1 l. III carent); solas tres epistolas l. III Big. Lamb. Barb. habent. inter eos libros quos primae familiae attribui, e qua vulgata multis locis depravata manaverit, dico AC*Δ*, optimus est A, qui nonnusquam genuinam lectionem solus servasse videtur ut I, 2, 1 *τὸν πίθον*, 5, 2 *τῶν Μήδων*, 6, 1

Δαμοφίλη, (in rusticis I, 28, 2 *τῶν ἰδίων προϊστάμενος*) et non raro etiam ejus quam secundo loco nominavi familiae aut unius praestantioris libri egregias scripturas tuetur ut I, 4, 4 *ἐξωγκωμένον*. 2, 3 *τοὐψώνιον*. 3, 2 *ἀνυποδήτου* (cum solis *ΓΨ*). 6, 2 *Γαλήνην καὶ Θαλασσίωνα* (cum DC.) 6, 3 *εἰς ̕ αὐτήν* (cum cod. Dorv.) et aliis locis. ejusdem etiam familiae est V[1]) (cujus quidem margo, si quidem ex Urbinate petitus, magis cum altera illa facit). hac familia longe melior est ea cujus praestantissimi libri sunt *ΓΨ*, quorum librorum consensum simul et praestantiam cujusvis fere epistolae variae lectiones testantur; ad eam pertinet etiam D, liber egregius[2]). nec dubito eidem assignare Urbin., ut satis manifestum fit et ex consensu cum *Γ* et *Ψ* in 1 epistola (v. varr. lectt. post praef.) et ex marginalibus scripturis parasiticarum epistolarum I, 20—22, ne ordinem numerumque epistolarum commemorem, et Ven., cujus cum hac familia cognationem, si menda exceperis, e varr. lectt. facile perspicies. sed *Π* et Flor. longe plurimis locis inter se consentientes (discrepantes vides I, 8, 2, ubi Flor. vulgatam *αὐτῇ*, *Π* contra cum C*Γ* *αὐτῷ* exhibet) magis cum illa familia facere, quam cum hac, docet variarum lectionum comparatio[3]). De Big. Lamb. Barb. hoc tantum licet affirmare, eos ad familiam illam cujus principes sint *ΓΨ* non pertinere, quamquam unus alterve (maxime Barb., uno loco III, 1, 3 Big.) nonnunquam iis assentiatur.

Qui rusticas epistolas (I, 24—28. III, 9—41. 73). continent libri, B (in quo sola deest I, 26), *ΓΨ* Ven. V (quorum primus caret epp. III, 9. 10. 19. 33—41. 73, alter III, 9. 33—41. 73., Ven. III, 9. 33—41, V ut Urbin. III, 9. 33—41. 73), denique ACD*Π* Flor. (qui tantum I, 24—28 et duo postremi praeterea exigua fragm. ep. 10 et 11 l. III servarunt), eorum longe praestantissimus est B, quem ad nullam earum familiarum, quas supra dixi, pertinere non solum ex eo conjici potest, quod solus ep. 9. 33—41 servavit, sed etiam ex lectionum discrepantia. cf. modo I, 27, 1. III, 11, 3. 16, 1. 19, 1. 20, 1. 22, 1. 23, 1.

---

1) v. I, 1, 3 *σκαφείδιον*. 4 *ἐξαρτύσαντες*. ib. *ἠπήγοντο*. 2, 1 *δαναιδῶν*. 3, 3 *ἐπιστίφοντος*. al. omnino saepius nihil exhibet nisi vitia orthographica.

2) quae sit cognatio codd. *ΓΨ*D cognosces si e multis contuleris hos locos, I, 2, 3 *κομίζειν*. 3, 1. *ἀνυποδήτου*. 3 *παρέξομεν*. 4, 4 *εἰ δὲ τὰ ἐκ θαλ.* 12, 2 *κατὰ τῶν*, ib. omissio vocis *ἅπαξ*. 3 *θάλπος*. 4 *καὶ αὗτη*. 5. *ἀνάμεστον*. 6. *Γλαυκίας* (cum A). 13, 2 *ἴσα*. ib. *καὶ γαμησείω*. 4 *ἀποκέοιτο*. 14, 3 *ἐνοικούντων*. ib. *ἀλλὰ γὰρ καί*. ib. *ἔρρωσο*. 18, 3 *Σκύλλα ἡ μουσουργός* (cum A), quorum locorum nonnulli etiam cod. Dorvill. et Flor. ostendunt assentientes.

3) cf. I, 1, 2 *ἠϊόσι*. 3 et 2, 2 *σκαφείδιον*. 2, 4 *λέσβου*. 3, 2 *ἀνυποδήτων*. 5, 3 *Μήδων*. 8, 4 *εἴωθε γνώμης — ἀμφίβολον*. 9, 3 *ἐπὶ τῷ*. al. cum *Γ* autem aliisque ejus familiae I, 4, 1 *γεωμορίᾳ*. ib. *ἕδασι*. 5, 2 *ὁ Θεμιστοκλῆς*.

27, 2. 28, 2. 29, 1 et inprimis ep. 32, quamquam multis in locis cum ΓΨ consentit, cf. I, 28, 1. III, 16, 2. 18, 1. 19, 1. 22, 2. 25, 1. 26, 1. sed Γ etiam in hoc genere epistolarum egregias lectiones exhibet, praesertim in epistolis libri I. cf. inter alia I, 25 inscr. *Εὐπέταλος*. 26, 1 *ὦ γενναῖε*. 2 *σαπρὰ δὲ διὰ τὸν χρόνον*. ib. *κατέχοντα*. 3 *τῶν δακτύλων κατακάμψεις*. 28, 1 *τρικόρωνον*, III, 24, 2 *τενθείᾳ*. cum eo Ψ plerumque conspirat, et magis minusve ceteri libri, quos supra ei familiae attribui. quae quidem familia quod in tertio libro a textu Bergleriano non tantum dissentit quantum in libro I, ex eo facile explicatur, quod is ipse (sive Ryckianum apographum) ad eandem familiam pertinet, quippe cum marg. V cognatus.

Parasiticas epistolas (I, 20—23. III, 4—8. 42—72. 74) servarunt praeter Ryckianum apographum V (qui integras exhibet), Γ (in quo desunt I, 20. 23), Ψ (omissis ep. l. I, 20—23. III, 56—72. 74), Θ (in quo desiderantur I, 20—23. III, 8. 44. 50. 51. 56—72. 74), Ven. (qui caret ep. I, 23. III, 44) Urbin. (in quo sola ep. 23 l. I desideratur); ACΔ habent tantum eas quae insunt in libro I ut etiam Flor. (in quo deest I, 20) Π, qui quidem praeterea servarunt nonnullos versiculos ep. 72 l. III; Bigot. Lamb. Barb. solas exhibent ep. l. III, 4—8, denique Ven. 2 solam ep. 21 l. I. quorum librorum si quis accuratius perquisiverit lectiones, facile intelliget librum Θ, ad quem proxime accedit Ven., magnopere a ceteris discrepantem, ad familias eas quas nominavi non pertinere. liber quidem admodum recens est et multis laborat vitiis, quae librarium negligentem produnt, sed videtur ex praestanti libro descriptus esse, cum egregias lectiones exhibeat et non raro virorum doctorum emendationes confirmet; quod e pluribus lectionibus elucebit, quas hic afferam, ut demonstrem quae sit hujus libri Veneticique et ceterorum discrepantia: III, 4, 3 *ἱκέτιν* (quod ad sinceram scripturam *οἰκέτην* ducit), ib. *τὴν τοῦ Θεοχάρους*, 5, 1 *μένει, πάντως οὐκ ἀγν.* 3 *ἀποσπάσασα* (cum Ven.), 6, 1 *οἷός τέ εἰμι*, ib. 3 *ἔπειτα κτἑ.* 6, 3 *κρείττονα κτἑ.* 7, 5 *αὐτίκα*, 42 inscr. *Ῥαγοστράγγισος* (cum Ven.), ib. 1 *πιναροῖς, ὡς ὁρᾷς* (cum Ven.), 43, 4 *εὐαριθμήτοις τέλος* (cum Ven.), 5 *εὐθύδικος* (cum Ven.), ib. *συνεδρίου* (cum Ven. leviter quidem vitiato), ib. *δημίῳ* et *ἐνεπίμπρατο*, 45, 2 *σου τήν τε ῥῖνα* (cum ΓΨV), ib. *ἐνεχθῆναι* (cum Ven.), 3 *Γερανείᾳ* (cum Ven.), 46, 1 *ἐρήσῃ με ἴσως* (cum Ven.), ib. *βέλτιστε* (cum Ven.), ib. *ἐγὼ δῆτα* (cum Ven.), 2 *τῆς ἁμίλλης* (cum Ven.), 48, 5 *μήτε μὴν* (cum ΓΨ Ven.), 49, 4 *εἰς μακράν* (cum Γ), ib. *ἔσται* (cum Ven.), 52, 1 *δρᾶμα — χρηστόν* (cum Ven.), 53, 4 *ἔχειν* (cum Ven.), 54, 1 *τί δακρύω.* ib. *κατέαγα* (cum Ψ Ven.), ib. 4 *δίχα* (cum Ven.), 53, 3 *γέννϊ* (cum ΓΨ mrg. V). uti jam ex his locis satis efficitur propinquam esse codicis Θ et Ven. cognationem, ita magis ex eo quod inter se concordant in depravatis vocibus *γεννικὸς ἰχθὺς τεμμαχίτης* III, 5, 2 et in additamento 48, 4 *πο-*

λὺς ὑπάρχ. ὁ θ. κτέ.; quae cognatio ostendit quanto possit esse adjumento Ven. in iis epistolis emendandis quibus careat Θ, si caute et prudenter eo utaris. de ceteris libris idem valet in hoc genere quod in ceteris, de quibus jam actum est. Venet. 2 eidem tribuo familiae, ad quam pertinet Ven.

Amatorias sive meretricias epistolas (I, 29—40. II, 1—4, ad quod genus etiam fragmenta pertinent) qui habent libri, ACΔ, unius familiae sunt, ut supra significavi; ad eos accedunt ii codices qui praeter eas fragmenta servarunt V Flor., qui omnes epistolas, Π, qui praeter fragmenta nihil nisi I, 29—35, et ΞΦ, qui solas epistolas Menandreas I, 29. II, 3. 4 tuentur. horum codicum nullus tanti est pretii quanti sunt ii quos in ceteris epistolarum generibus praestantissimos dixi ΓΨBΘ; quapropter in locis valde corruptis et lacunosis (ut II, 3, 10. 4, 4. 16. 17) omni subsidio a libris destituti sumus. etiam in hoc genere epistolarum A inter suae familiae libros principatum facile obtinet (cujus propinquam cognationem cum C prodit repetitio vocum σοὶ δ' ἐνιαυτὸν κτέ.). is codex praeter quam quod cum ceteris aut certe plurimis libris genuinam servavit scripturam, bonas lectiones solus exhibet has: I, 29, 5 Φειδύλου. 31, 1 ὦ φιλτάτη. 33, 1 προσιέμην. 34, 4 πείθουσιν. 8 καὶ μικρά. 39, 6 τῇ μὲν γάρ; cum Flor. et nonnusquam cum cod. Dorv. consentiens: I, 34, 8 κατάβαλε et Λυκείου, 35, 1 τὸ δὲ ἄρα, 3 ἐπέδειξεν ἐφ', 36, 2 τρύχινα, 39, 1 ἡμῖν (cum C.), 5 παραπορφυρᾶ. uti in hac familia A, sic in altera Flor. ceteris praefulget, de cujus propinqua cum Π et Dorv. cognatione jam supra dictum est. et Flor. quidem, qui solus servavit I, 39, 2 verba Θεττάλη, Μοσχάριον κτέ. et cum Dorvilliano 1, 33, 3 τὴν ἀγερωχίαν, 39, 1 ἐπὶ θυσίαν, 8 σόν, II, 1, 1 τοσοῦτος, praeterea aut solus aut cum iis conspirans has egregias exhibet scripturas: I, 31, 3 ἐπέδειξας. 33, 2 παρῆμεν. 34, 6 οὐδὲ εἷς. II, 1, 2 πικρόν, 6 κόρου, ib. ᾄδειν, ὀρχεῖσθαι, 7 τὴν σὴν ἀρέσκειαν (cum Vat. Bastii), II, 1, 8 Θηριππιδίου. ib. πάσῃ. 2, 2 ἀφέτω. 3 σωφρονῆσαι. 3 ἀδιαπαύστους. 5 προλαμβάνειν. 6 σύ, 8 τὴν τούτων, 15 ἤ, 4, 13 ἀφῃρημένην, 17 φθήσεσθαι. in Menandreis epistolis ΞΦ longe pluribus locis inter se consentientes[1]) eidem familiae accensendos esse facile intelliges, si comparaveris III, 3, 3 ἀλλ' — συναποθν. 7 ἔγνωκα, βούλομαι. 11 τὴν — μυστήρια. 13 ἰσχύουσι (cum Δ). 14 ἁρπάσας. 15 οὐ τῶν μεγάλων, 16 ἀεί (cum C), 4, 1 ἃς — ἐπιστολάς, 2 ἐπιχάριτον, 3 ἕως ἄν, 6 ὑπερθάλασσοι (cum Δ), ib. ἀκρωτήρια, 7 τῶν ἠχούντων, 8 οὓς αὐτοῖς ὁ β., 10 ἄπιστα, 13 μή με τι, 17 δήλωσον, 19 ἐμοί, φιλότης. hi libri a Flor. dissentientes bonas lectiones exhibent has: II, 3, 1 ἐπαίρων. 4 εἴ τινων. 4, 1. 6 Πρωτέως cum Dorv.; ex solo Ξ II, 4, 2 τις accessit. cum Ξ consentiens genuinam servavit Flor. lectionem II, 3, 11 τὰ στενά,

---

1) etiam in vitiis II, 3, 8. 10. 12 alibi.

4, 9 *'Αριάδνη*, 18 *ἱερῶν μνήμονι.* V fere semper cum vulgata consentiens, ubi ab ea discrepat, nihil exhibet nisi librarii vitia si excipis I, 35, 3 *ἀπὸ αὐτῶν*, 36, 5 *σὲ αὐτὸν*, II, 2, 7 *ἑταιρείαν*. 3, 1 *ἡμῶν*.

Horum codicum Vindobonenses et Barberinianus collati sunt ad Bergleri, Parisini et Palatini ad Wagneri, Florentinus, Vaticanus *Ψ*, Venetici ad hanc editionem. in enotanda varietate lectionum ita versatus sum, ut ubi libri inter se discrepant cancellis circumscriberem eorum librorum sigla, quorum scriptura cum ea editione ad quam collati sint congrua putanda erat, quia nihil discrepantiae enotatum videbam.

Praeter hos libros commemorandus est codex, cujus plures lectiones in lucem protulit Dorville in adnotationibus ad Charitonem (**cod. Dorv.**), quas Wagner diligenter collectas in sua editione attulit. praeterea exstat Alciphro in codicibus Parisinis, Supplem. num. 205, 212, 352 et in Vaticanis nonnullis, cf. catal. vet. mss. Vatic. in Serapeo a. 1851 p. 241 [1]), Bast ad Aristaen. p. 571 Boiss. commemorantur etiam a Wagnero Nanianus Venetiis cl. Mingarelli catal. ms. apud Nanios patricios Bonon. 1784, 8., in quo quidem libro nihil reperire potui, Vossianus all. Spanhem. de us. et pr. num. 1 p. 316, Schotti qui epistolas piscatorias habeat, de quo quidem ita Wagner: „Testem in adversariis meis adscriptum invenio Sweertium, cujus tamen in reculis meis nihil est."

Ad editiones significandas his usus sum siglis:

a. = Aldina, cujus hic est titulus: *'Επιστολαὶ διαφόρων φιλοσόφων, ῥητόρων, σοφιστῶν ἓξ πρὸς τοῖς εἴκοσι.* Venet. ap. Aldum mense Martio MID. 4; in annot. fragm. 5 contra est textus Abreschii. v. annotat. ad init. hujus fragm.

b. = Bergleriana, Lips. 1715. 8. sed in ann. ad epist. l. III, 74 est textus Bastii. v. ad inscript. ejus epistolae.

w. = Wagneriana, Lips. 2 tmi. 1798. 8.

m. = textus epistolarum Menandrearum, quem exhibuit Meineke in Menandri et Philemonis fragmentis p. 341 sqq.

p. = textus fragm. 5, quem exhibuit Polyzois Kontou in editione Aristaeneti; v. annotat. ad init. huj. fragm.

s. = textus ep. 10 l. III quem exhibuit Sinner in ed. galli Luciani.

v. s. **vulg.** = lectio vulgata, in primo secundoque libro ea, quam ex Aldina receptam editiones sequentes exhibent; in libro tertio Bergleriana a sequentibus editoribus servata.

Genevensi editione (Epistolae Graecanicae mutuae antiquorum rhetorum etc. Gr. c. vers. Lat. Aurel. Allobr. 1606 fol.) et Ultrajectina (Traj. ad Rhen. ap. B. Wild et J. Altheer 1791, 8.),

---

1) qui ibid. p. 141 commemoratur videtur esse *Ψ*; plures asservari mihi dixit qui tunc primus erat bibliothecae custos *Andreas Molza* jam tristi fato defunctus.

quae posterior nihil nisi Bergleri textum et conversionem continet, usus non sum.

Praeterea commemorandum est, siglo *R.* sive *Reisk.* significari Reiskii conjecturas, quas sua manu ab autographo descriptas olim mecum communicavit Fr. Jacobs; editae sunt in „Archiv f. Phil. u. Paed. 1829, n 7," eas quidem plerasque *Glossatorum Eichstadiensium* nomine ex exemplari Berglerianae edit., quod olim Barthii postea Eichstaedtii fuerat, petitas jam Wagner vulgavit et ex scripturae diversitate duobus aut tribus viris doctis assignavit, inter quos Reiskium esse suspicatus est. nunc demum editis Reiskii conjecturis dignosci possunt vera Reiskiana ab iis quae sunt alterius aut duorum incognitorum viror. doctorum, ad quos significandos sigl. *Gloss. Eichst.* retinui. denique *Anonym. Herm.* denotat incognitum auctorem brevium annotationum duobus exemplaribus editionis Berglerianae adscriptarum, quae mihi subministravit God. Hermann; eae quum maximam partem jam a Wagnero occupatae essent, paucae tantum restabant, quae annotationibus inserere poteram. *Gesneri* paucas annotationes olim mecum communicavit *G. H. Schaefer.*

Conversio Latina est ea quam exhibet editio Bergleriana, sed multis locis correcta et ad hujus editionis textum conformata.

Editionibus conversionibusque afferendis eo facilius possum supersedere, quo accuratius Wagner eas, quae ad sua usque tempora prodierunt, enumeravit praef. t. 2 p. XVIII sq. cui viro docto laus ea omnia, quae ad exornandam suam editionem pertinuerint, undecunque collegisse, abjudicari nequit. praeterea v. Harles ad Fabric. bibl. t. 1 p. 687 sqq. et in Introd. ad histor. ling. Gr. t. 2 part. 1 p. 293 sq. addend. part. 2 p. 352 suppl. t. 2 p. 4 sq. conversionibus ab his vv. dd. allatis addendae sunt:

Lettres Grecques par le rheteur Alciphron; ou Anecdotes sur les moeurs et les usages de la Grèce, traduites pour la premiere fois en françois, avec des notes historiques et critiques. A Amsterdam. 1785. 8. 3 tm. 12. auctor est *Richardus* Abbas; cf. Bast ep. cr. p. 183.

Lettere di Alciphrone tradotte dal greco par Francesco Negri. Milano. Salvi e Ripamonte. 1806. 12.

Scripsi Lipsiae calendis Octobr. MDCCCLII.

BERGLERI DEDICATIO.

PERILLUSTRI AC GENEROSISSIMO

DOMINO,

JOANNI BENEDICTO GENTILOTTO

AB ENGELSBRUN,

CAESAREAE BIBLIOTHECAE PRAEFECTO.

S. D.

STEPHANUS BERGLER.

Viennam potissimum et Caesaream bibliothecam spectare videtur Alciphron noster, in publicum prodire gestiens, postquam habitior jam et ornatior factus est. cum enim antehac in turba illa epistolographorum Graecorum ambularet, ipse praeter caeteros squalidus, ut dotes ejus, quibus inter omnes emicat, agnosci vix possent nisi a perspicacioribus: majore autem sui parte typographias non esset expertus, sed in bibliothecis lateret, paucis consciis nec illis forte omnibus eum satis pro dignitate aestimantibus: haec cum sic indigne pateretur alibi; in urbe illa principe jam dudum magis propitiam habuit fortunam: atque inde primum tanquam ex loco maxime conspicuo, clarius innotuit orbi erudito. Petrus quippe Lambecius, inclytus ille bibliothecarius Caesareus, erat, cui debemus notitiam codicis antiqui praestantissimi cum XXXVIII ineditis Alciphronis epistolis in augustissima bibliotheca exstantis. qui v. cl. pro singulari suo in hunc auctorem studio, alias ejusdem VIII epistolas, ut nancisci potuit, sibi descripsit: cumque vehementer cuperet ut in notitiam hominum pervenirent, temperare sibi non potuit, quin unam earum, data occasione vulgaret, debito elogio, elegantem eam vocans. quid hoc tempore, cum Alciphronem ex turba illa separatum, et majore illa parte, quae desiderabatur ac haberi posset, auctum edere cuperemus, atque squalore deterso in luce collocare? an ibidem exspiravit fortuna Alciphronis, ita ut non esset aliquis qui eum agnoscere posset, ac dignum judicare cujus ratio aliqua haberetur? id cogitare nefas! Tê praesertim ornante illam provinciam, illustris Gentilotte, cujus magna est fama omnigenae eruditionis cum insigni

humanitate et comitate conjunctae. nos certe spem bonam certamque statim concepimus. itaque compellare Te quibus par est modis non dubitabamus. quam vero fortunam, cognita voluntate ac petitione nostra, adspirasti? omni certe expectatione majorem. ipse manu Tua, quod nunquam postulare nec sperare ausi fuissemus, descripsisti nobis eas Alciphronis epistolas, quas potissimum desiderabamus, tum porro alias ejusdem in locis suspectis cum codice Vestro contulisti: idque utrumque adeo diligenter et accurate et dextre, ut in illa parte non parvo me labore levatum senserim. nec vero hic substitit ardens Tuum studium de Alciphrone bene merendi nostrumque institutum promovendi. volebas ultro etiam ex Italiae bibliothecis quidquid ad eum pertinens ibi delitesceret nobis curare, et jam coeperas de ea re agere: ac perfecisses, si nobis necessarium visum fuisset id urgere; qui putabamus plerarumque ibi inveniendarum apographum jam penes nos esse. quid nunc dicam, quibus verbis subinde declaraveris egregiam et prolixam Tuam voluntatem erga rem literariam? quibus me ad peragendum inceptum animaveris et adhortatus fueris? illa equidem legi et cognosci ab omnibus eruditis nimium vellem, nisi ad meam etiam tenuitatem pertinerent; ut cuncti ad Te amandum et colendum inde accenderentur. in quibus autem me adhortaris, ea, non mentiar, tantum mihi calcar addiderunt, ut viderer mihi Te hortatore velle etiam per ignem ire. fateor, in opere per se quidem non magno, sed pro temporis brevitate, intra quam me circumscripseram, satis; languere aliquoties coepi. tunc igitur abibam ad epistolas Tuas: in illis quasi brabeutam aliquem intuebar, et recepto mox animo alacris ad laborem redibam. ut illarum sit beneficium si minus saepe dormitavi.

His omnibus de causis in urbem mitto Alciphronem Tibique eum, illustris Gentilotte, rite dicatum ac dedicatum volo et cupio: meque ipsum, illius saltem causa si meruisse videbor, commendatum. vale. Lipsiae ipsis Calendis Jan. ineunte anno MDCCXV.

BERGLERI PRAEFATIO

AD LECTOREM.

Praestantiam eximiam et variam utilitatem incomparabilis hujus scriptoris, vulgo nondum satis noti, usu et experiundo potius cognoscas velim, lector, quam ex meo praeconio: quod nec paucis verbis absolvi potest, nec multa tempus et spatium patiuntur. ita ergo fac; non poenitebit operae. nunquam antehac seorsim fuit editus; cum aliis tantum bis: nempe in corpore epistolarum Graecanicarum, primum ab Aldo Graece tantum edito, deinde Genevae cum versione. sed ibi tantum XLIV ejus exstant epistolae, in duos libros divisae. nos autem hic primi edimus alias Alciphronis LXXII epistolas, quas tertium librum facimus. illas priores jam dudum est cum constitueram, aliter a me versas, cum notis meis edere. sed Aristophanes mihi tradebatur cum notis meis curandus, et nova versione mea plerarumque comoediarum. quae omnia imprimentur ubi e re visum fuerit. quo labore absoluto, Herodotum sumpsimus, cui emendando et annotationibus meis illustrando postea vacavi. sed cum remora injiceretur expectatione novae editionis ex Belgio; ad Alciphronem rursus, cujus quasi oblitus fueram, redii. haec ideo potissimum commemoro, ne quis miretur diversitatem in notis meis ad priores duos libros et tertium. siquidem illas *φιλοτιμότερον* scriptas et diu sepositas nunc tantum castigavi; has fere ex tempore scripsi: nec fuit spatium eas absolvendi. nacti autem interea sumus ineditas illas epistolas. primus mecum communicavit cl. Kusterus priores VIII ex apographo Bigotii. deinde vir cl. Jacobus Perizonius thesaurum maximum epistolarum Alciphronis mihi transmisit mense Martio anni modo elapsi. pervenerunt illae ad virum clarissimum ex bibliotheca Theodori Ryckii. ex Vaticana autem sunt descriptae vel ab ipso Ryckio, qui Romae fuerat: vel potius a Graeco aliquo, cujus opera ibi usus fuerat. adscriptum etiam est alicubi indicium, eas nimirum esse ex codice Urbinate 110. cum sic plerasque nos habere jam suspicaremur; tamen, quia jam dudum notum est in Vindobonensi bibliotheca exstare triginta et aliquot Alciphronis ineditas, edoceri cupivimus ab illustri Gentilotto quaenam illae sint: et comperimus eas etiam nos habere; superesse tamen ibi alias decem. et has autem facile impetravimus initio Augusti: reliquarum vero collationem in locis suspectis: habituri et octo illas a Lambecio descriptas, nisi eas habuissemus; quas tamen itidem collatas cum nostris, inde habemus. hi sunt, quibus grates debemus nunquam satis persolvendas, evergetae nostri et Alciphronis. indicabo nunc quas epistolas ex quibus codicibus habeamus: simul autem, quod inprimis scitu necessarium est, genera epistolarum diversa, inde ab initio. libro I epist. I et sequentes usque ad XIX et deinde XXV sunt *piscatoriae.* ista ultima est ex parte rustica: ex illis IX ex parte est parasitica. ex iisdem simul amatoriae sunt XIII, XVIII et XIX. illae in intervallo, XX, XXI, XXII et XXIII sunt *parasiticae,* quas etiam ex Vaticano habemus. deinde sunt *rusticae,* XXIV, XXV, XXVI, quarum duae priores habentur in Caesareo. sequentes, XXVII et XXVIII amatoriae, itidem in Caesareo, quod tunc nondum sciebamus. *amatoriae* sunt et proxima XXIX cum sequentibus omnibus quas editas habuimus; sed multum diversae ab aliis: ex historia nimirum et comoedia materiam

habentes; admirandae et incomparabiles. lib. III epist. I et II amatoriae alterius generis. III *piscatoria*. IV, V, VI, VII, VIII *parasiticae;* octo istae sunt in Bigotiano et Lambeciano nec non in Vaticano: ubi tres priores initio; sequentes inferius. IX *rustica*, est in Caesareo prima. X *rustica* in Caesareo secunda: in Vaticano statim post illas tres. XI cum sequentibus usque ad XXXII ex Vaticano omnes et *rusticae;* ex parte tamen amatoriae XI, XVII, XXV, XXVII, XXVIII. deinde XXXIII et sequentes usque ad XLI ex Caesareo, et *rusticae;* ex parte amatoriae, nempe XXXIII et XXXVIII. una XXXIV ex parte parasitica. jam XLII et sequentes omnes usque ad finem ex Vaticano, et *parasiticae*, quarum una et altera nonnihil de amoribus. haec diversitas observata multum facit ad sensum citius capiendum. sed nos eam diligentius annotavimus, eo etiam fine, ne quis calumnietur, quod, cum inscriptio in impressis ante nos sit, *Ἀλκίφρονος ἐπιστολαὶ ἁλιευτικαὶ καὶ ἑταιρικαί*, nos tamen omiserimus voces quibus *piscatoriae et amatoriae* significantur. id autem factum, quia non est adaequata illa inscriptio: nam et *rusticae* ibi habentur et *parasiticae.* nec addere placebat. nec in ullo ms. ita conjunctim leguntur ejusmodi voces. sed vel nullae, quamvis alio genere incipiente: vel una aliqua; ut in Vaticano ante illam epistolam quae nobis est IV libri III *Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολαὶ Παρασιτικαί.* in Lambeciano autem ante eandem: *Ἀλκίφρονος Ῥήτορος Ἐπιστολαὶ παρασίτων.* in Caesareo ante illius primam, quae nobis libri III est IX aureis literis scriptum: *Ἐπιστολαὶ Ἀλκίφρονος Ῥήτορος ἀγροικικαί.* in Bigotiano ante eam, quae nobis lib. III est prima: *Ἀλκίφρονος Ῥήτορος Ἐπιστολαί.* sic tantum. quemadmodum etiam ante illam, quae nobis lib. III est LVI in Vaticano Urbinate, *Ἀλκίφρονος Ῥήτορος Ἐπιστολαί.* et nihil amplius. nimirum in istis additiones ejusmodi, nullum exemplum suadet, omissionem duo. quare sufficere putavi, si illa hic indicarem tantum. addidi vero *Ῥήτορος*, quia nullibi sine eo ponitur autoris nomen in mss.

De aetate ejus nihil adhuc constat. respicit quidem fere ad tempora Macedonica, paullo post Alexandrum magnum. unde, ut arbitror, nonnemo eum ad Alexandri tempora refert. sed si hoc solo, sane infirmo argumento. quod si forte ita est, tum certe nullum alium Laërtius lib. II segm. 114 in Stilpone per *τὸν Ῥητορικὸν Ἄλκιμον ἁπάντων πρωτεύοντα τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ῥητόρων*, *rhetorem Alcimum primas tenentem inter omnes Graeciae rhetores*, per hunc inquam, nullum alium intelligit nisi Alciphronem rhetorem. si quid obstat, sicut unum et alterum objici posse sentio; forte alterius alicujus recentioris, ad ingenium et eloquentiam illius adspirantis, quaedam hic admista sunt: vel aliqua novata. ad illum autem fere modum corrumpi solitum fuisse ejus nomen apparet; quia et *Alciphum* et *Alcippus* alicubi scriptum. vide ad p. 276. plura alia hic mire conveniunt, quae nunc mitto.

De versione haec tantum. illas LXXII quas primus verti, majore cum voluptate verti, quam XLIV quae interpretem habebant: cujus opera libenter caruissem. tamen ei peperci in notis, quamvis apud quosdam magnam de me opinionem conciliare potuissem, si magnum virum, cujus nomen titulus mentitur, subinde vexassem.

VARIAE LECTIONES CODICUM VATIC. (Ψ), FLORENT., VENET.

Inscriptio: *Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ ἀγροικικαί* Ψ Urbin. *Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ ἁλιευτικαί* Ven. et Flor. nisi quod posterior pro *ἁλιευτικαί* habet *ἁλιεύδιος* et deinde novo versu *εὐδικαὶ φιλοσκάφω.*

L I B. I.

EPIST. 1.

1. *θάλαττα*] *θάλασσα* Ven. *τὸ τήμερον*] sic Ψ. *ἐστόρεσεν*] *ἐστόρησεν* Flor. *λάβρως*] *λαύρως* Flor. *βορεῖς*] *βορῆς* Urb. *ἐπ' ἀλλήλων*] sic Ψ. *ἐπαλλήλων* Flor. Ven. *τὰ*] *τῇ* Ven. *ἐρρήγνυντο*] sic Ψ Urb. Flor. Ven.

2. *ᾔόσι*] sic Ψ Ven. *ἠϊόσι* Flor. *ἀνάψαντες*] *ἀνάψαντον* (sic) Flor.

3. *ἀλκυονὶς*] *ἀλκυονὶς* Ψ. *αἰθρίας*] *εὐδίας* Ven. *τεκμήρασθαι*] sic Ψ [Flor.] *τεκμείρεσθαι* Ven. *μὲν ὁ ἥλιος*] *μὲν ἥλιος* Ven. *ἀπέστιλβε*] *ἀπέστιλβεν* Flor. *σκαφίδιον*] sic Ψ Urb. Ven. *σκαφείδιον* F. *εἶτ'*] *εἶτα* Ψ Flor. Ven.

4. *ἄπωθεν*] *ἄποθεν* Ψ Flor. Ven. *ἰχθύων*] *ἰχθῦν* Ψ Urb. *ἰχθὺν* Flor. Ven. *μικροῦ*] sic Ψ Urb. [Flor.] Ven. *φελλοὺς*] *φαλοὺς* Ven. *κατασῦραι*] *κατασύραι* Ψ Flor. *ὑφάλους*] *ὑφάλου* Flor. Ven. om. Ψ et Urb. *ἐξωγκωμένον*] sic Urb. Ven. [Flor.] *ἐξωγκωμενον* (sic) Ψ. *ἀσίλλας*] *τὰς εἴλας* Flor. Urb. *τὰς εἴλας* Ψ. *τὰς ὕλας* Ven. *ἐξαρτήσαντες*] sic Ψ [Flor. Urb. Ven.]. *καταβαλόντες*] *καταβάλλοντες* Flor. Ven. *ἠπείγοντο*] sic Ψ [Urb. Flor.] Ven.

5. *γαμεταῖς καὶ παιδίοις*] *γαμεταὶ καὶ παιδία* Urb. *ἐμφορηθῆναι*] *ἐμφορῆσαι* Ψ Flor. Ven.

EPIST. 2.

Inscr. *Γαληνὸς*] *Γαληναῖος* Ψ Ven. *Γαλιναῖος* Flor.

Κύρτωνι] *Κυρτῶνι* Ψ.

1. *τὰ πάντα*] sic Ψ *πάντα* Flor. Ven. *μὲν ὑπὸ*] *μὲν* om. Ψ Ven. *εἵλης*] *ἅλης* Ψ. *ἀλεᾶς* Ven. *νύκτωρ*] *νυκτὸς* Ven. *δὲ*] om. Ven. *λαμπάσι*] *λαμπάδι* Ven. *ἀποξύουσι*] *ὑποξύουσι* Ψ. *ἀποξύουσαι* Ven. *καὶ*] eras. in Ψ. *Δαναΐδων*] *Δαναϊδῶν* Ψ. *δανειστῶν* Ven. *τὸν — πίθον*] *τοὺς — πίθους* Ψ, ita tamen ut syllaba *θους* non dilucide compareat; *πίθους* etiam Flor. *τοὺς — ποίθους* Ven. *οὕτως*] *οὔτε* Ψ. *ἀνήνυτα*] *ἀνήνυστα* Flor.

2. *ἡμῖν μὲν γὰρ*] haec v. in Ψ dignosci non possunt. *διαμοχθοῦμεν*] sic Ven. [Ψ Flor.] *ἀκαλήφης*] sic Ψ. *σκαφίδιον*] sic Ψ Ven. *σκαφείδιον* Flor.

3. *κομιοῦντα*] *πονοῦντα* Flor. *πονοῦντι* Ven. *κομίζειν*] habet etiam Ψ. deest in Flor. *θαλάττης*] *θαλάσσης* Ψ Flor. *ἁλὸς* Ven. *ἃ — λῆμνον*] omnia sic Flor. *ἐν εὐρυνόμης*] *ἐν εὐρυνόμοις* Ψ. *ἐν αβαβρυνομης* Ven.

4. ὡς δ'] ὥσθ' Ψ^s Flor. φορτίον] φορνίον Flor. αὐτῷ σκάφει] sic Ψ^s Ven. [Flor.] λέμβου] sic Ven. [Ψ^s Flor.] κωπήρους] κωπήροις Flor. κωπήρεσι Ψ^s. κωπίρεσι Ven. τισὶ Ῥοδίοις] sic Ψ^s [Ven.] Ῥοδίοις τισὶ Flor. βαλαυστιουργοῖς] βαλαυτουργοῖς Flor. Ven. om. Ψ^s.

EPIST. 3.

Inscr. Γαλατείᾳ] Γαλατία Ψ^s Flor.

1. ἀνησιδώραν] ἀνεισιδώραν Ψ^s Flor. Ven. ταύτην — δῶρα] om. Ven. ἐστι] ἐστι Ψ^s Flor. χαλεπὸν ἡ] χαλ. δὲ καὶ ἡ Ψ^s. θάλαττα] θάλασσα Ven. ναυτιλία] ναυτηλία [ut videtur] Flor.

2. ἀνυποδήτου] sic Ψ^s. ἀνυποδήτων Flor. Ven. ἐπιστύφοντος] sic Ψ^s [Flor.] ἐπιστίφοντος Ven. γὰρ Ἀράτου] γὰρ ἄρα τοῦτο Ψ^s Flor. Ven. τινὸς εἶναι σοφοῦ] σοφοῦ τινος εἶναι Ven. ἀπομνημονεύσαντα] ἀπομνηστεύσαντι Ven. ἄϊδ'] ἄϊδι Ven.

3. ὦ] habent Ψ^s Flor. ὁ Ven. πρὸς τὸν θάνατον] πρὸς θάνατον Ψ^s Ven. γειτνίασιν] ποτνίασιν Ven. παρέξομεν] sic Ψ^s. ἕξομεν Flor. Ven. τὸ τὰς] τῶ τὰς Ven.

EPIST. 4.

Inscr. Κύμωθος] Κύμοθος Ψ^s Flor.

Τριτωνίδι] τριτωνίδη Ψ^s Flor.

1. θάλαττα] θάλασσα Ven. διαλλάττει] διαλάττει Ven. ἡμεῖς οἱ ταύτης ἐργάται] [sic Ψ^s Ven.] οἱ ταύτης ἡμεῖς ἐργάται Flor. διαπράττονται] sic Ψ^s [Flor. Ven.] δημοτικὰ] δὴ μικρὰ Ven. γεωμορίᾳ] sic Ψ^s Flor. γεωμετρία Ven. προσανέχοντες] sic Ψ^s Flor. προσέχουσιν Ven. τὴν — ἀναμένουσιν] om. Ven.

2. βίος] sic etiam Ψ^s [Flor. Ven.] ὕδασι] sic Ψ^s [Ven.] ὕδασιν Flor. ἀκτὴν] ἀκτὶν Flor. post λινοῦ colon in Ven. Flor. ὠσχοφόρια] ὠσχοφόρια Flor.

3. ἐστι] ἐστιν Flor. οὕτω] οὕτως Flor. Αἰγίνης] αἴτνης Ven.

4. εἰ τὴν πόλιν — ἑλομένη] εἰ τὴν πόλιν ἀσπάζῃ, χαῖρε καὶ ἄπιθι εἰς τὸν ἄνδρα· εἰ δὲ (δὲ om. Flor.) τὰ ἐκ θαλάττης ἀγαπᾷς, ἐπάνιθι τὸ λῷον ἑλομένη Ψ^s Flor. εἰ τὴν πόλιν ἀσπάζῃ, χαῖρε καὶ ἄπιθι. εἰ δὲ τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης ἀγαπᾷς, ἐπάνιθι στι λῷον ἑλομένη, verbis εἰς τὸν ἄνδρα τὸ omissis, Ven.

EPIST. 5.

Inscr. Ναυβάτης] ναυάτης Ven.

1. θητεύοντας] θηρεύοντας Ψ^s. ex Flor. et Ven. nihil annotavi. ἑαυτὸν] sic Ψ^s Flor. [Ven.]

2. Δαρεικοῦ] δωρικοῦ Ven. ἡμετέρων] ὑμετέρων Ψ^s. ὁ Θεμιστοκλῆς] articulum tuentur etiam Ψ^s Flor. Ven. κατὰ τῶν] τῶν om. Ψ^s Ven. Flor.

3. γινέσθω] γενέσθω Ven. μὴ] οὐ Ven.

EPIST. 6.

Inscr. Εὐθυβόλῳ] sic Ψ^s Flor. Ven.

1. Εὐθύβολε] sic Flor. Ven. Εὐθύβουλε Ψ^s. ἀπερριμμένην] ἀπορρουμένην Ven. Σωσθένης] σωστένης Ven. — verba Σωσθένης — μήτηρ om. Ψ^s. Στειριεὺς] στηριεὺς Flor. Ven. μοι] σοι Ven. Δαμοφίλη] δαμοφέλη Ven. δαμοφύλη Flor. ἀρότῳ] ἀραρότων Ψ^s. Flor. Ven.

2. τὼ ὀφθαλμὼ] τῶ ὀφθαλμῶ Flor. Γαλήνην καὶ Θαλασσίωνα] sic Flor. Ven. om. Ψ^s. τῆς Ἑρμιονίτιδος] om. Ψ^s. Ἑρμηονίτιδος Ven. μετοίκου] μηδοίκου Flor. μήοικου Ψ^s. κωμάζουσι] πολλοὶ γὰρ κωμάζουσιν εἰς αὐτὴν καὶ κτέ. (omissis vv. ἡ πρὸς θάλατταν νεολαία) Ψ^s. νεολαία] νεολέα Flor. ἀποφέρει] ἀποφέρειν Ven.

3. *κεκρυφάλους*] *καὶ κρυφάλους* Ven. *Μιλησίους*] *Μιλησίον* Ven.
4. *ἢ πέπαυσο*] sic Ψ Flor. Ven. *λάγνος*] *λάγνης* Flor. *παρὰ*] *περὶ* Ven. *οὔτ' ἐμὲ*] *οὐδ' ἐμὲ* Ψ Flor. Ven. *γράψεται*] *γράψηται* Flor.

EPIST. 7.

Inscr. *Θαλάσσιος*] [sic Ψ Ven.] *Θάλασσος* Flor.
ψῆτταν] sic Ψ Ven. *ψίτταν* Flor. *καὶ κήρυκας — τριάκοντα* om. Ψ. *κατεάγετο*] *κατεάγη* Ven. *ὡς*] om. Flor.

EPIST. 8.

Inscr. *Εὐκόλυμβος*] *Ὄλβιος* Ψ.
1. *παρὰ*] *περὶ* Ven. *αὔραις*] sic Ven. [Flor. Ψ.] *ἐθάρρουν*] *ἐθάρουν* Ven. *ἐξαγορεύω*] *ἐξαγορεύειν* Ven. *εὑρημένην*] *εὑραμένη* Ψ. *εὑρομένην* Flor. *τὴν γνώμην*] *σὴν γνώμην* Ven.
2. *κομιδῇ*] *κομιδὴ* Flor. *θάλαττα*] *θάλασσα* Ψ Flor. *ὁ λέμβος*] *ἡ λέμβος* Flor. *ὁ λέμβων* Ven. *οὖν*] om. Ven. *οὗτος*] add. Ψ [Flor. Ven.]. *κατηρτυμένος*] *κατηρτημένος* Ven. *Κωρύκιον*] *Κορύκιον* Flor. *τι σκάφος*] *τὸ σκ.* Ψ Flor. Ven. *θαλάττης*] *θαλάσσης* Ψ. *αὐτῷ*] [sic Ven.] *αὐτῇ* Ψ Flor.
3. *μιᾶναι*] *μιάναι* Ψ Flor. *ἐφύλαξε*] *ἐφύλαξεν* Flor.
4. *ταλάντευε*] *ταλάντευη* Ven. *ταλαντεύη* Ψ. *ταλαντείη* Flor. *ὅπου*] om. Ven. *εἴωθε τῆς γνώμης — τὸ ἀμφίβολον*] sic Ψ Flor. *τὸ ἀμφίβολον συμβουλή* Ven.

EPIST. 9.

1. *βάλλ'*] *βάλ'* Flor. Ψ Ven. *Μανδροβούλου*] *Μανδροβόλου* Flor. *μανδραβόλου* Ψ Ven. *λιμηρὰν*] *λυπηρὰν* Ven. *τὴν παρ.*] *τὴν* om. Ven.
2. *σὲ*] Ψ Flor. *καὶ* Ven. *θάλαττα*] *θάλασσα* Ψ Ven. *ἐκδέχεσθαι*] *εἰσδέχεσθαι* Ven. *ἢ πρὸς Ἐρασικλέα — Χολαργέα* om. Ψ. *Σφήττιον*] *Φρίττιον* Flor. *Φρύττιον* Ven. *Χολαργέα*] *χοραλγέα* Ven. vv. *οἰκείως ἔχειν ὡς* vix legi possunt in Ψ. *φερνίων*] sic Flor. *φερνίκων* Ψ.
3. *αὐτῷ*] *αὐτοῖς* Ψ. *τις*] *τίς* Flor. *διὰ σοῦ*] add. etiam Ψ [Flor. Ven.]. *τῶν ἀγορανόμ.*] *τῶν* om. Ven. *ἐπὶ τῷ σφετέρῳ κέρδει*] sic Ψ. *ἐπὶ τῷ σφετέρῳ κέρδει κερδαίνειν* Flor. *ἐπὶ τῷ σφετέρῳ κερδαίνειν* Ven. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Ven. Flor. in Ψ legi nequit.

EPIST. 10.

Inscr. *Κέφαλος*] *Κύφαλος* Ψ (ut mihi videbatur).
1. *θάλατταν*] *θάλασσαν* Ψ. *δὲ* post *ἄνεμοι* add. etiam Ψ Flor. [Ven.] *ἀρασσόμενοι*] *ταρασσόμενοι* Ven. *θαλάττης*] *θαλάσσης* Ψ Flor. Ven. *ἀνοιδούσης*] sic Ψ Ven. [Flor.] *μηνύουσι*] *μηνύουσιν* Flor.
2. *τὰ νῦν*] sic Flor. *ἱστάναι*] *ἑστᾶναι* Flor. Ven. *προμηθούμενοι*] sic Ψ Flor. *προθυμούμενοι* Ven. *ἅπαξ*] om. Ψ. *ἐπιτρέψαντες*] *ἐπιτρέψαντας* Ven.
3. *Μαλέας*] sic Ψ [Ven.] *Μαλέου* Flor. *Λυκιακὸν*] *λίβυκον* Ven. *ἐποκέλλειν*] sic Ψ. *ἐποκείλειν* Flor. Ven. *πρὸς χειμῶνα καὶ κίνδυνον*] *πρὸς κίνδυνον καὶ χειμῶνα* Ψ.
4. *περινοστήσομεν*] *ἀέρι νοστήσομεν* Ψ Flor. *ἀέρι νοστήσωμεν* Ven. *τῶν ἀκτῶν*] *τὰς ἀκτὰς* Ψ. om. Ven.
5. *φαίνηται*] *γένηται* Ψ. *μάλισθ'*] *μάλιστα* Ven. In Flor. hanc epistolam excipit ep. 1 libri III.

EPIST. 11.

Inscr. *Θυνναῖος*] *Θυναῖος* Ψ. In Ven. haec est inscriptio epistolae sequentis. epistola deest.

1. βαρύτατον] sic Ψ Flor. ἠόνων] ἠόντων Ψ. ἠϊόνων Flor. ἐπαγγέλλειν] ἀπαγγέλλειν Ψ Flor.
2. φεύγομεν ἢ μένομεν] sic Ψ Flor. δὲ ἐκ] sic Ψ [Flor.] Πειραιῶς] Πειραιέως Ψ. τῶν αὐτῷ Γερ.] sic Ψ [Flor.] θαλάττης] θαλάσσης Ψ.
3. πῶς δὲ ἡμεῖς] πῶς δὲ καὶ ἡμεῖς Ψ Flor. οἱ μηδὲ] sic [Ψ Flor.] δυοῖν] δυσὶ Flor. γυναιξὶ] γυναιξὶν Flor.
Hanc epistolam sequitur in Ψ epistola 7 l. I.

EPIST. 12.

Inscr. Ναυσίβιος Πρυμναίῳ] Θυνναῖος σκοπέλῳ Ven.
1. εἰσὶ] εἰ Ven. ἁβρόβια] ἁβρόβια Flor. τὸ] τι Ven. σκαφίδιον] sic Ψ. σκαφείδιον Flor. ἔχοι] sic Ψ [Flor. Ven.].
2. ἐπί τε] ἔς γε Ψ Flor. Ven. ἐφεστρίδ'ων] ἐφεστρίδος Ψ. κατακλιθεὶς] sic Ψ. κατακλινὴς Flor. e Ven. nihil annotavi. οἷος ἐφ.] sic Ψ Flor. [Ven.] κατὰ τῶν] sic Ψ. κατὰ om. Ven. νομίζων λίθον] λίθου νομίζων Flor. αὐτῷ] αὐτὸ aut αὐτοῦ Ψ. ἱστίου] ἱστίου Ψ. ὑπερπετάσαντας] ὑπερπετασαντας Ven.
3. ἁπαξαπλῶς] ἁπλῶς Ψ. πρόσεστι] πρόσεστιν Flor. σπουδάζεται] ἢ σπ. Ψ Flor. Ven. ἔστιν οὐ] ἔστιν οὐ Flor. Ven. δυναμένοις] δυναμένων Flor. κρυμὸς] sicne an κρυμοὺς Ψ habeat dignosci nequit. θάλαττα] θάλπος Ψ. — totus locus sic est in Flor. ἐν ἴσῳ γὰρ κρυμοὺς καὶ θάλατταν. φερομένων δὲ ἅμα κτέ. in Ven. ἐν ἴσῳ γὰρ κρυμοὺς καὶ θάλασσαν φέρομεν ἅμα. φερομένων δὲ ἅμα οὐ κτέ.
4. ἑταίρων] ἑτέρων Ψ Ven. πᾶσαι μουσουργοὶ] sic Ψ. μουσουργοὶ πᾶσαι Flor. Ven. καὶ αὕτη] sic Ven. αὕτη δὲ Flor. Ven.
5. ἀνάμεστον] sic Ψ Flor. [Ven.] πικρὸς] μικρὸς Ven. Γλαυκίας] sic Ψ Flor. Ven. ἐπεὶ] ἐπὶ Ven.
6. δεύτερον] ἕτερον Ψ Flor. Ven.

EPIST. 13.

1. μέν τι] μέντοι Ven. μηδὲν] μηδὲ Ven. οἷός τε εἶ] sic Ψ Ven. Ἀρειοπαγίτου] sic Ψ Flor. Ἀρεοπαγίτου Ven.
2. ποτε] πότε Flor. ἐνέσκηψε] ἐνίσκηψεν Flor. ἴσα] sic Ψ. ἴσα Flor. Ven. φλέγομαι] φθέγγομαι Ven. ὅ ποτε] ὁπότε Ψ. καὶ γαμησείω] sic Ψ. τὸν παῖδα] τὴν παῖδα Ψ Ven. e Flor. nihil enotavi.
3. ἔστι] ἔστιν Flor. ἧς ἐρῶ τὸ] εἰς ἔρωτα Ψ Flor. Ven. ἐμαυτὸν] ἑαυτὸν Ven. οἷος εἰμὶ] οἷός εἰμι Flor. θαλαττουργός] θαυματουργός Ven. μαίνοιτο] μένοιτο Flor.

EPIST. 14.

1. ἠρόμην] ἐρόμην Ven. ἠόνος] sic Ψ. ἠϊόνος Flor. Ven. ἐξογκούμενον] sic Flor. ἐξωκούμενον Ψ. ἀποσχισθὲν] ὑποσχισθὲν Ψ. ἀποκέοιτο] sic Ψ Flor. [Ven.]
2. ἔφασαν] ἔφθασαν Ven. τεττάρων] τεσσάρων Ψ. ἐνοικούντων] sic Ψ Ven. περιοικούντων Flor.
3. θιγγάνειν] θιγάνειν Ψ. ἐνοίκων] ἐκείνων Ven. ἀλλὰ γὰρ καὶ] sic [Ven.] ἀλλὰ καὶ γὰρ Ψ. ἀλλὰ καὶ Flor. λοιπὸν om. Ψ. τῇ φθορᾷ καὶ τῷ χρόνῳ] sic Ψ [Flor. Ven.] δ'] δὲ Flor. Ven. ὃ παντελῶς ἀπωλείᾳ] ᾧ παντ. ἀπώλειαν Ψ Ven. ἀπώλειαν etiam Flor. ἴσο] ἔστο Ven. ἔρρωσο] add. [Ψ] Flor. Ven.

EPIST. 15.

Loco inscriptionis in Ψ ἀμοιβαία.
δυσμενὴς] δυσμενὶς Ven. γάρ σοι] γὰρ σοὶ Ψ. τί δὲ] τίς δὲ Ψ. νομίζεις] νομίζει Ψ. ἀδίκους] ἀστίκους Ψ.

EPIST. 16.

Loco inscriptionis in Ψ^s *ἀμοιβαία.*
ἐπεὶ δὲ] *ἐπειδὴ* Flor.

EPIST. 17.

Inscr. *Λιμενάρχῳ*] *λιμενάρχη* Ψ^s. *λίμεναρ'* (sic) Flor.
1. *σκοπιουρὸς*] *σκοπιοῦρος* Ψ^s. *σκοπιοῦργος* Flor. *ὁ* ante *Λέσβιος* om. Ψ^s Ven. *κατὰ μέρος*] *καταχαίρως* Ven. *θάλατταν*] *θάλασσαν* Ψ^s Ven. *ἰδὼν*] Ψ^s Ven. om. Flor. *προσιόντος*] *πλουσιόντος* Ven. *πηλαμύδων*] sic Ψ^s Flor.
2. *μονονουχὶ*] *μονονοὺ* Ven. *περιελάβομεν*] *περιεβάλομεν* Ven. *ἀνιμώμεθα*] Ψ^s Flor. Ven. *ἐλπίδες οὖν*] sic Ψ^s Flor. Ven. *μερίτας*] sic Ψ^s. *μεριτὰς* Ven. *μεριστὰς* Flor. *συλλάβοιντο*] *συλλάβοντο* Flor.
3. *σκώληξιν*] *τοῖς σκώληξιν* Ψ^s. *ἐμὲ*] *με* Ψ^s Flor. om. Ven.

EPIST. 18.

1. *λυρῳδοῦ*] *λοιδόρου* Ψ^s Flor. Ven. *ἐκείνην φθειρόμενον*] *ἐκείνης φθειρ.* Ψ^s Flor. *ἐκείνη συμφθειρόμενον* Ven. *ἔστι*] *ἔστιν* Flor. *τῶν*] om. Flor. *ἀλήθειαν*] sic Ψ^s [Ven.] *τὴν ἀλ.* Flor.
2. *ἑψῶν*] *ἕψων* Ven. *λεπτομερῶν*] *λεπτοτέρων* Ψ^s Flor. Ven. *ἐπαγγέλλων*] *ἀπαγγέλλων* Ψ^s Flor. Ven. *τῇ ὥρᾳ*] *τοῦ ὥρα* Ven. *κρούμασι*] *κρούμασιν* Flor.
3. *εἰς*] sic Ψ^s [Flor. Ven.] *ναυηγὸν*] *ναυαγὸν* Flor. *ναυπηγὸν* Ven. *καὶ Σκύλλα ἡ μουσουργὸς*] add. Ψ^s Ven. [Flor.] *Κραταιὶν*] *Κράταιιν* Ψ^s Flor. *ἐφορμῷ*] *ἀφορμῷ* Ven.

EPIST. 19.

Inscr. *Θαλασσέρως*] *θαλάσσερος* Ven. in Ψ^s loco inscriptionis est *ἀμοιβαία.*
1. *τηνάλλως*] *τηνάλως* Ψ^s Flor. *τὸ* ante *παιδίον* om. Ψ^s Ven.
2. *πρὸς* om. Ven. *καὶ ὑπὸ*] *ὡς ὑπὸ* Ven. *Πανόπῃ*] *πανώπῃ* Ven. *Γαλατείᾳ*] *Γαλατίᾳ* Flor. Ven.
Hanc epistolam sequitur in Ψ^s ep. 11 libri 3; in Flor. idem est ordo qui in Π et ita quidem ut fragmentum ep. 72 l. 3 lacuna excipiat 12½ versuum. in Ven. haec epistola ultima est cui subjecta sunt verba haecce *τέλος τὸν* (l. *τῶν*) *ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολῶν.*

EPIST. 20.

Inscr. *Θερμολέπυρος Ὠκίμωνι*] *οἰνοχαίρων ῥαφανοχορτασω* (quae est inscriptio ep. 72 libri 3). Ven.
1. *ἔτνος*] in Ven. vox legi nequit. *Χαλυβώνιον*] *χαλυβάνιον* Ven.
2. *διηνεκεῖ*] *διηνεκῶς* Ven. *τοῖς δὲ τὸν λιμὸν συνοικίζετε*] ut scripsi sic [Ψ^s] Ven. *φορᾷ*] *φθορᾷ* Ven. *κατηνάγκασται*] *κατηνάγκασθαι* Ven. *αὐτῆς*] *αὐτοῖς* Ven. *στενῇ*] *συνετῇ* Ven. *τῇ τύχῃ*] om. *τῇ* Ven.

EPIST. 21.

In Ven. 2 huic epistolae praemissa sunt vv. *Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαί.*
Inscr. om. Ven. 1. *Φιλάπορος Φιλομάχῳ* Ven. 2.
1. *ἔσχον*] *ἔχω* Ven. 2. *ἔχων* Ven. 1. *Πολυκρίτῳ*] *πολυκριττω* Ven. 1. *εἰ τεθναίη αὐτῷ ὁ πατήρ*] *ἢ τεθνάναι ἢ αὐτῷ ὁ πατὴρ* Flor. Ven. 1. *ἢ τεθνᾶναι ἢ ἀδηφαγοῦντα κτέ.* Ven. 2. *χύσιν ἂν*] *ἂν* om. Ven. 1. Flor. *ἀδδηφαγοῦντα*] *ἀδηφ.* Flor. Ven. 1. 2. *ὅσαι κατὰ τὴν ὥραν πρωτεύουσιν*] *κατὰ τὴν ὥραν ὅσαι πρωτ.* Ven. 1. 2. *ἐξαναλοῦν τὸ*

πολὺ τῆς οὐσίας] *ἐξαντλῆσαι τὸ π. τῆς οὐσ.* Ven. 1. 2. *ἐξαντλοῦντα ἢ τὸ πᾶν ἢ τὸ πολὺ τῆς οὐσίας* Flor.

2. *Κρίνων*] sic Flor. Ven. 1. 2. *ἐξεγένετο*] *ἐγένετο* Flor. Ven. 1. *ὀψὲ* positum ante *τῆς ἡμέρας* in Flor. Ven. 1. 2. *καὶ τοῦτο — ἔχοντος*] om. Ven. 2. *τροπὰς τὰς εἰς*] om. Flor. *ἄρτον τὸν ἐξ*] *τὸν* om. Ven. 2. *δρυπεπεῖς*] *δρυπέπεις* Ven. 1. 2.

3. *θρέψοντος*] *θρέψαντος* Ven. 2. *τίς*] *τί* Flor. Ven. 1. 2. *δὲ*] om. Ven. 1. *τὸ βλ.*] *τὸ* om. Ven. 1. *βλάβος*] sic Flor. Ven. 1. 2. *ἔρρωσο*] add. Flor. om. Ven. 1. 2.

EPIST. 22.

Inscr. *Γέμελλος*] *Γέλος* Ven.

1. *μὲν*] om. Ven. *ὁ Γέλωνος τοῦ Σικελιώτου*] sic [Ven.] *ὦ γέλλων ὀστοῦ* Flor. *καὶ*] om. Ven. *περιστεφόντων*] *περιτρεφόντων* Ven.

2. *πιστάκης*] *βιστάκης* Ven. *ἔκαστα* om. Ven. *τῷ*] *τὸ* Ven. *ἐντραγεῖν*] *τραγεῖν* Ven. *συνεχῶς*] sic [Ven.] *συνεχὲς* Flor. *μελλησμοὺς*] *μελισμοὺς* Flor.

3. *κάρφος*] *σκάρφος* Ven. *ἰνώδη*] *οἰνώδη* Ven. *ἦν*] om. Ven. *ἡμῖν*] *ἐμοὶ* Flor. Ven.

4. *ὡς*] om. Ven. *βραδυτῆτος*] *βραδύτητος* Flor. In Ven. post hanc epist. est ep. 74 libri 3.

EPIST. 23.

1. *ἐκ παραλλήλου*] sic Flor. *φύρδην*] *σύρδην* Flor. *χῦμα*] *χύμα* Flor.

2. *ἐμοὶ δὲ* om. Flor. *ἠνόχλει*] *ἠνώχλει* Flor. *εἰσιτητόν*] sic Flor.

3. *ἐπὶ τὸ Θρασύλου*] *τὸ ἐπὶ Θρασύλου* Flor. *ἄχρις οὗ*] *ἄχρι σοῦ* Flor. *τὴν*] om. Flor. *πρόοδον*] *πρόσοδον* Flor. *ἀνειμένους*] sic Flor. *ἀπέφηνεν*] *ὑπέφηνεν* Flor.

EPIST. 24.

In Ψ excipit haec ep. epistolam 10 libri 3.

1. *χάλαζα*] *θάλασσα* Ven. *δὲ*] sic Ψ [Flor. Ven.] *ἐπακτοὺς*] *ἐπακτὰς* Ven. *πέρυσιν*] sic Ψ. *πέρυσι* Flor.

2. *εἴκοσιν*] *εἴκοσι* Flor. *ἔχοιμι*] *ἔχοιμεν* Ψ. *καρπῶν δὲ εὐφορίας*] *καρπὸν δὲ ἐμφορίας* Ven. *αὐτὸ τὸ μέτρον*] *αὐτό τε τὸ μέτρον* Ψ. *λῷον*] sic Ψ [Flor. Ven.] *ἀφθονία*] sic Ψ Flor. [Ven.] *δὴ*] sic Ψ [Flor. Ven.]

EPIST. 25.

Inscr. *Εὐπέταλος*] sic [Ψ Ven.] *εὔταλος* Flor.

Ἐλατίωνι] *ἀλατίωνι* Ψ. *ἀναχίωνι* Ven.

1. *τῶν πόνων*] om. Ven. *ἀντάξιον*] sic Ψ [Ven.] *ἄξιον* Flor. *μὲν*] om. Ven. *μεμοίραται*] *μεμείραται* Ven. *πᾶσιν*] add. Ψ. om. Flor. Ven. *κἂν*] *καὶ* Ψ. *αὐτὸν καθ.*] sic Flor. *ἑαυτὸν καθ.* Ψ Ven.

2. *ἡ εἱμαρμένη*] *ἡ ἡμέρα ἐκείνη* Ψ Flor. sine articulo *ἡμέρα ἐκείνη* Ven. *πεπρωμένον*] *πεπραγμένον* Ven. *οὐδ'*] *οὐθ'* Ψ Ven. *οὔθ'* Flor. *ὑπὸ τούτοις*] sic Ψ Flor. [Ven.] *ταλαντεύεται*] *οὐ ταλαντεύεται* Ven. *τῆς τύχης*] sic [Ven.] *τῇ τύχῃ* Flor. in Ψ legi *τῇ τύχης*. *βραβεύεται*] *βραύσεται* Flor. *ὠκύμοροι*] *ὠκύμωροι* Flor. Ven. *θαλάττης*] *θαλάττῃ* Ψ.

3. *ἢ καθήμενον*] *ἢ* om. Ven. *ἐπὶ ταῖς ἐσχατιαῖς*] *ἐπὶ τὰς ἐσχατιὰς* Ψ.

EPIST. 26.

Inscr. *Πυθολάῳ*] *Πυθόλα* Ven. *Πιθολάῳ* Ψ Flor.

1. *ὦ γενναῖε*] sic Ψ [Flor. Ven.] *εἰσίν*] sic Ψ [Ven.] om. Flor.

γὰρ] δὲ Ψ Ven. κατ' ἀγροὺς] κατ' ἀγρὸν Ψ Flor. Ven. κατέστην] κατέστιν Flor. Κολωνῷ] sic [Ven.] Κολωνίῳ Ψ Flor. ξεναγήσαντος] sic Ψ [Flor.] Ven. (qui quidem ξεναγίσαντος). Βυρτίου] Βυρτίας Ψ Ven. Μυρτίου Flor.

2. χαρτίδια ἀρχαῖά τινα] sic Ψ [Ven.] χάρτην διὰ ἀρχαῖα Flor. σαπρὰ δὲ] σαπρὰ Ψ. σαπράδαι Ven. σαπρῶ δὲ Flor. διὰ τὸν χρόνον. sic Ψ [Ven.] τὸν χρόνον Flor. ἡμίβρωτα] sic Ψ [Flor. Ven.] κατέχοντα] sic Ψ [Flor. Ven.] εὐθὺς] εὐθὺ Flor. πόσων — ταλάντων] πόσον — ταλαντον Ven.

3. ἐπὶ] πρὸς Ψ Ven. om. Flor. τόκον] καὶ τόκον Ψ Ven. ὑποτεθειμένος] ὑποθήσει μηνὸς Ψ. ὑποθέσιν μηνὸς Ven. ὑποθέσει μηνὸς Flor. ἤ ἔστι μοι] ἤ ἔστι μοι Ψ. εἰ ἔστί μοι Flor. e Ven. nihil annotavi. κακὸν] κακῶν Ven. τὰς κάμψεις] τῶν δακτύλων κατακάμψεις Ψ. τὰς om. Ven. ἀλινδούμενοι] sic Ψ [Flor. Ven.] δαίμονες] om. Ψ Ven.

EPIST. 27.

Inscr. Φοιβιανῇ] φοιβιάνῃ Ψ Flor. Ven.

1. Φοιβιανή] φοιβιάνη Ψ Flor. Ven. σῦκα] σύκα Flor. οὐκ ἔριφον νεογιλόν] add. Ψ Ven. om. Flor. πάντα] om. Ψ. ἐπηνάγκασας] sic Ψ Flor.

2. ὥραν] ὥραν Ψ Flor. Ven.

EPIST. 28.

Inscr. Φοιβιανῇ] sic Flor. φοιβιάνῃ Ψ [Ven.]

1. Ὠδίνουσά] Ὠδύνουσαν Ven. αὐτὴν] ἑαυτὴν Ψ Flor. Ven. μετέπεμψε] sic Ψ [Flor. Ven.] ἤειν] sic Ψ [Ven.] ειν Flor. ἐξαπίνης] sic Ψ Ven. ἐξαπιναῖος Flor. ἐπιστὰς] sic Ψ [Ven.] ἀναστὰς Flor. δέριν] sic Flor. δέρρην Ψ. δέρριν Ven. κῦσαι] κῦσαι Flor. τρικόρωνον] sic Ψ Ven. τρίκορον Flor. ταλάντατον] sic Ψ. τάλαντα τὸν Flor. ταλάντα Ven. ἐφ' ἡλικίας] sic Ven. ἐφηλικίας Flor. ἐφ' ἡλικία Ψ.

2. οὐχὶ τῶν κτέ.] οὐχὶ τῶν κατ' ἀγρὸν πόνων ἀεργὸς εἶ; οὐ τοὐπτανίου καὶ τῆς κτέ. Ψ οὐχὶ τῶν καταγρὸν πόνων ἤφει ἀεργὸς τὴν ἀ δίαν πορισάμενος Flor. οὐχὶ τῶν κατ' ἀγρὸν πόνων ἀεργὸς τὴν ἀηδίαν πορισάμενος δὲ Ven. τοὐπτανίου] sic Ψ [Flor.] τῶν ὀπτανείου Ven. ἀναπνέεις] sic Ψ Flor. Ven. Κέρκοψ] sic Flor. κέκροψ Ψ Ven. σεαυτόν] σαυτόν Flor. Ven. μή σε — ἐργάσωμαι] add. Ψ [Ven.] om. Flor. In Ven. sequitur epist. 11 libri 3.

EPIST. 29.

1. δὲ] δ' Flor. οὐκ ἐνῆν] οὐ κενὴν Flor. εἰωθότα] εἰωθότας Flor.

2. οὐδ' ὅπως μή] οὐδὲ ὅπ. μή Flor. φέρειν] sic Flor.

3. σὲ] om. Flor.

4. οὐκ] habet Flor. αἰτιάσῃ με] αἰτιάσημαι Flor. ὑποψίας] ὑπεροψίας Flor.

5. ἡγοῦμαι] ἡγούμην Flor. ἄλλως τε] ἄλλως δὲ Flor. κἄν μοι] κἀμοὶ Flor. ἄλλως τε] ἄλλως δὲ Flor. κἄν μοι] κἀμοὶ Flor. ἤ] εἰ Flor. ἢ] ἡ Flor. Φειδύλου] Φιδύλου Flor. δὲ] δ' Flor.

EPIST. 30.

1. οὐχ ἧττον ἢ Φρύνῃ] ἡ Φρύνης Flor. οὐ τυγχάνομεν om. Flor.
2. περιεσώσω] sic Flor. σε ante στήσαιμεν om. Flor.

EPIST. 31.

1. ὦ om. Flor.
2. Εὐθίας] sic Flor. [et in seqq.] ὑπερᾶραι] ὑπεράραι Flor.

3. τῷ ἀποτεύγματι] τῶν ἀποτ. Flor. λιτανείας] sic Flor.
4. μηδ'] μηδὲ Flor. ποιήσῃς] πωλήσῃς Flor. μαστάρια] sic Flor. ἐπέδειξας] sic Flor. πείθου] πείθων Flor.

EPIST. 32.

1. μὴ δὴ] sic Flor. Εὐθίας] sic Flor. τῷ τοιούτῳ] τῶν τοιούτων Flor. πλὴν ἴσως add. etiam Flor.
2. Μυρρινίνην κτέ.] Flor. consentit cum *Π*.
3. καταλύουσαν] καταλύουσα Flor.

EPIST. 33.

1. Εὐξίππην] εὐρίππην Flor. αὐτῇ] αὐτὴ Flor. προσιέμην προσήμην Flor.
2. ἀλλὰ καλῶς] ἡ δὲ καλῶς Flor. ᾤμην οὐδὲν] οὐδὲν ᾤμην Flor. ἁλῶα] sic Flor. παρῆμεν] sic Flor.
3. τῆς Εὐξίππης] τῆς Εὐξίππης τὴν ἀγερωχίαν Flor.
4. εἰ γὰρ εἶδεν] εἰ γὰρ οἶδεν Flor. σανδαράχης χρῶμα] χρῶμα σανδαράχης Flor.
5. οὐδ' ἐν βλασφ.] οὐδὲ βλασφ. Flor.

EPIST. 34.

1. βιβλίδιον] sic Flor. δὲ om. Flor.
2. Εὐθύδημε] Εὐθύδιμε Flor. Ἑρπυλλίδι] Ἑρπυλίδι Flor.
3. μεθ' ἡμῶν] sic Flor. ἀρχούμενον] sic Flor.
4. λῆρος] λῆροι Flor. τῦφος] τύφος Flor. πείθουσιν] πείθειν Flor. τοῖς ἐρασταῖς] sic Flor.
5. σοι δοκοῦμεν] δοκοῦμέν σοι Flor.
6. οὐδὲ εἷς] sic Flor. ἑταίρᾳ] sic Flor.
7. πότερος] sic Flor. ἀμείνους] ἄμεινον Flor.
8. Εὐθύδημε] Εὐθύδιμε Flor. Λυκείου] sic Flor. καὶ μικρὰ] καὶ om. Flor. γε] om. Flor. ἔρρωσο] sic Flor.

EPIST. 35.

Inscr. Πετάλη] sic Flor.
1. οἴει πρός τινας τῶν διαλεγ.] πρός τινας τῶν δ. οἴει Flor.
2. παρηγόρημα] κατηγόρημα Flor. πολύν τινα ἐνεφορησάμην] sic Flor. τὸ δὲ ἄρα] sic Flor. βρυχώμενον] βρυχόμενον Flor.
3. δὲ ἔπεστι] δ' ἔπ. Flor. δ] ὃν Flor. ἐν] om. Flor. ἀπὸ] ἀπ' Flor. ὡς μὴ] ὡς δὴ Flor. ὑφ'] ἐφ' Flor. δέ, ἂν ὥσπερ] δὲ ἄν περ' ὡς Flor. ἔχωσιν] ἔχουσιν Flor.
4. μιμήσωμαι] μιμήσομαι Flor. ἀτυχεστέρων] ἀτυχέστερον Flor.

EPIST. 36.

1. ἐβουλόμην] sic Flor. οἰκίαν ἑταίρας τρέφεσθαι] οἰκίαν ἑταίρα τρέφ. sic Flor. χρυσίων] χρυσίου Flor. θεραπαινιδίων] sic Flor.
2. Μυρρινοῦντι] μυρινοῦντι Flor. ἀργυρείοις] ἀργυρίοις Flor. σοὶ δὲ] σὺ δ' Flor. τοῦ χρόνου τούτου] sic Flor. τρύχινα] sic Flor. περιβαλλομένη] sic Flor. ποθὲν] πόθεν Flor. φιλεῖς, καὶ] φῄς, καὶ Flor.
4. ποτήρια ἐστίν] ποτήριά ἐστιν Flor. Φιλῶτις] φιλότης Flor.
5. κλάων] κλαίων Flor.

EPIST. 37.

1. Δίφιλος] Διίφιλος Flor. ἀκκιζόμενος] sic Flor. Ἑρπυλλίδος] ἑρπυλίδος Flor. ἀγαπᾷ] ἠγάπα Flor.

2. *τέσσαρας*] *τέτταρας* Flor. *γὰρ ἑξῆς*] *γὰρ Λύσιδος ἑξ*. (servata deinde eadem voce) Flor. *γραμματίδια*] *γραμματείδια* Flor.
3. *κνίσαι*] *κνῖσαι* Flor. *διώσασθαι*] sic Flor.
4. *πειραθέν*] *πειρασθέν* Flor. *τῦφον*] *τύφον* Flor.
5. *ἐπ' αὐτῷ*] *ἐπαυτῶν* Flor. *Ἑρπυλλὶς*] *ἑρπυλίς* Flor. *ἀποσκήπτειν*] *ἀποσκήψειν* Flor. *μέλει*] *μέλλει* Flor.

EPIST. 38.

1. *τὴν μνήμην*] *νῦν μνήμην* Flor. *ὁ χρόνος*] *ὁ* om. Flor.
2. *ἑταιρῶν*] *ἑτέρων* (sic) Flor. (*αι* supra scriptum)
3. *θρυλούμενον*] sic Flor. *αἴτιαι*] *αἴτια* Flor. *ἐπέδειξεν ἐφ'*] sic Flor.
4. *ἄκουσα*] *ἄκοντα* Flor. *χλανίσκιον*] *χλανίδιον* Flor.
5. *δέ*] *δαί* Flor. *ἀργύριον*] sic Flor. *οἶδ'*] *οἶδα* Flor. *κολάσμασιν*] *κολαύμασιν* Flor.
7. *ἔβλεπεν*] *ἔβλεπε* Flor.
8. *πόσεις*] *προπόσεις* Flor. *μέλουσα*] sic Flor. *Θεαγένην*] sic Flor.

EPIST. 39.

1. *ὥστε*] *ὡς τὸ* Flor. *ἀκαρῆ πως*] *ἀκριβῶς* Flor. *κληθεῖσα*] sic cum ceteris codd. Flor. post *Γλυκέραν* add. Flor. *ἐπὶ θυσίαν*. *τῶν*] *τὴν* Flor. *ἡμῖν*] sic Flor. *ἐπήγγειλεν*] sic Flor.
2. *ἡμεῖς δὲ πόρναι*] sic Flor. *παρῆμεν*] *γὰρ ἦμεν* Flor. post *Θεττάλη* add. Flor. *μοσχάριον· θαΐς· ἀνθράκιον· πετάλη· θρυαλλίς*. *Φιλουμένη*] sic Flor. *τὸ καλὸν*] *τὸν καλὸν* Flor.
3. *δ' ἡμῖν*] sic Flor. *ὑπόσκιος*] *ὑποσκίοις* Flor. *ἔλιπε*] sic [Flor.]
4. *δ' οὖν*] *γοῦν* Flor. *πιμελὴν*] *τι μελίπηκτον* Flor.
5. *ἀπεῖπέ*] *ἀπεῖπέν* Flor. *ἀκκιζομένη*] sic Flor. *παραπόρφυρα*] *παραπορφυρᾶ* Flor. *ἀκριβές*] *ἀκριβῶς* Flor. *ἰσχίων*] sic Flor. *αὐτῶν*] sic Flor. *ἐπ' ἄκρων*] *ἐπάκρων* Flor.
6. *Μυρρίνη*] *Μυρρίνης* Flor. *τῇ μὲν γὰρ*] *τῆς μὲν γὰρ* Flor.
7. *δ' οὖν*] *γοῦν* Flor. *καὶ πολλὰ δὲ*] *καὶ πολλὰ* Flor. *κατῇμεν*] *κάτιμεν* Flor. *ἐρᾷ*] *ἐρᾶν* Flor.
8. *Ἀδωνίοις*] *ἀλώοις* Flor. *κηπίον*] *κήπιον* Flor. *Κολλυτῷ*] sic Flor. *κοράλιον*] *κοράλλιον* Flor. *σὸν* add. etiam Flor.

EPIST. 40.

σαυτόν] *σεαυτόν* Flor.
Post hanc epistolam Flor. habet: *τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου*.

LIB. II.

In Flor. praemissa sunt haec: *ἀρχὴ τοῦ δευτέρου βιβλίου*.

EPIST. I.

1. *τοσοῦτος* add. Flor. *Δημήτριε*] *δάματερ* Flor. *καὶ δέδοικα*] om. Flor. *τότε*] *τόδε* Flor. *Δημήτριος*] *δάματερ* Flor.
2. *πικρόν*] sic Flor. *τοῦδε*] *τούτου* Flor.
3. *προσκυνῶ σε*] *προσκυνοῦσα* Flor. *τἀναντία*] *τὰ ἐναντία* Flor. *αὐτοῖς*] *αὐτὸν* Flor. *μεῖνον*] *μᾶλλον* Flor. *κατ' ἔτος*] una voce Flor.
4. *δή σε*] sic Flor. *ἐπιφανῶς*] *πιθανῶς* Flor. *περιουσιάσαι*] sic Flor. *σοῦ γε*] *σοῦ τε* Flor.
5. *προσέβλεψαν*] *προσέπεμψαν* Flor. *ὦ βασιλεῦ*] *ὦ* om. Flor.
6. *ὥστε φόβον εἶναι κόρου*] sic Flor. *ποιεῖν*] sic etiam Flor. *τὰ δὲ*

ᾄδειν — ὀρχεῖσθαι] sic Flor. *τὰς ὁπωσοῦν*] *τὰς δὲ ὁπωσοῦν* Flor. *χάριτας*] *χρήσεις* Flor. *διαστήμασιν*] sic Flor.

7. *ἑτέρους*] sic Flor. *πλάττεσθαι*] *φυλάττεσθαι* Flor. *πασῶν*] *πᾶς* Flor. *ἀφεῖσα*] *ἀφ σα* (sic) Flor. *εἰς τὴν σὴν ἀρέσκειαν*] sic Flor.

8. *Θηριππιδίου*] sic Flor. *ἔσται*] *ἔστι* Flor. *πάσῃ*] add. etiam Flor. *Ταϋγέτοις*] *τά γε τοῖς* Flor. *ὄρεσι*] *ὄρεσιν* Flor. *καὶ καταλυκουργίζοντες*] sic etiam Flor.

EPIST. 2.

1. *ἐστὶ πάλιν*] *ἔστιν ἄρτι πάλιν* Flor. *μειρακευομένου*] sic Flor. *ἀδιαλείπτους*] *ἀδιαλύτους* Flor.

2. *ἀφέτω*] sic Flor. *φυσικῶς*] sic [Flor.]. *ἀνενόχλητον*] *ἀστομάχητον* Flor.

3. *ἐπιπολιορκητὴν*] sic Flor. *γὰρ ἔστι*] *γάρ ἐστι* Flor. *σωφρονῆσαι*] sic Flor. *τινὰ Πυθοκλέα*] *τινὰ ἢ Πυθ.* Flor. *διασπάστους*] *ἀδιαπαύστους* Flor.

4. *ἐτόλμησεν*] *τετόλμηκεν* Flor. *νεανίσκον οἰκείως*] sic Flor. est lacuna quidem ante *οἰκ.* *Κηφισιάθεν*] *Κηφισίαθεν* Flor. *τἀληθῆ κτέ.*] *τάλη. ‿ λάμια* (sic) Flor.

5. *Ἰνδάς, Ἰνδούς*] *Ἰνδούς, Ἰνδάς* Flor. *προλαμβάνει*] sic Flor. *νῦν*] *οὖν* Flor. *ἐκ*] *ἢ* Flor.

6. *ἐγὼ δὲ*] *ἐγὼ μὲν* Flor. *αὐτοὺς*] *αὐτοῖς* Flor. *σὺ λέγεις*] sic Flor. *καὶ ἃ ἔχω*] sic Flor. *ὃν*] *ὃ* Flor. *δὸς*] *δὲ* Flor. *εἰς*] [sic Flor.].

7. *ἑταιρείαν*] sic Flor. *μετ' αὐτοῦ*] *μηγαυτοῦ* (sic) Flor. *μοναγρίας*] sic Flor.

8. *ἕτερον*] *ὕστερον* Flor. *νὴ τὴν τούτων*] sic Flor. *καὶ ἱδρῶ καὶ τὰ ἄκρα*] sic Flor.

9. *οὐκέτι*] *καὶ οὐκέτι* Flor. *Ἕρμαρχον*] *Ἑρμαχον* Flor. *ὅτι*] *ὡς* Flor. deinde est lacuna dimidii versus usque ad *ἐπί*. *ἔστιν*] *ἐστιν* Flor. *ὅμοια*] *ὁμοία τις* Flor.

EPIST. 3.

1. *ἐπαίρων*] *ἐπαίρω* Flor. *σου χωρίζεσθαι*] *σοι χαρίζεσθαι* Flor.

2. *μεῖζον δυναίμην τῆς σῆς φιλίας*] sic [Flor.]. *ἡμῶν*] sic Flor. *τὰ ἤθη*] sic Flor.

3. *ἀλλ' — συναποθνήσκομεν*] sic Flor. *μηδετέρῳ*] *μηδ' ἑτέρῳ* Flor. *ζῆλος*] hujus vocis loco lacuna in Flor. *εἴ τινων*] *ἤ τινων* Flor. *μὴ δὴ*] *μὴ δὲ* Flor. *καταλίποιτο*] *καταλίποι το* Flor.

4. *τρυφὰς*] sic Flor. *σαλακωνίας*] *σαλακωνείας* Flor. *ἄστει*] *ἄστυ* Flor. *Ἁλῶα*] *ἀλῶα* Flor.

5. *καὶ ἐμὲ*] sic Flor. *κεκομίσθαι*] *κεκομῆσθαι* Flor.

6. *Ἀρεοπαγῖτις*] sic Flor.

7. *ἔγνωκα, βούλομαι*] sic Flor.

9. *μὲν οὖν*] om. *οὖν* Flor.

10. *Θηρικλείους*] *ἡρακλείους* Flor. *ὁμολογίας*] *ὡμαλογίας* Flor.

11. *κώμαις*] *κόμαις* Flor. *τὴν καλὴν — μυστήρια*] add. etiam Flor. *στενά*] sic Flor. *Ψυττάλειαν*] *ψυτταλίαν* Flor. *τὸν Μαραθῶνα*] sic Flor.

13. *ἰσχύουσιν*] sic Flor. *συμβιοῦν*] *συμμιοῦν* Flor.

14. *καὶ πρὸς*] sic Flor. *αὐτῇ*] *αὐτῆς* Flor.

15. *ἢ*] sic Flor. *οὐ μέγα δὲ*] sic Flor. *οὐ τῶν μεγάλων*] sic Flor. *Τίγρις*] sic Flor. *βλέποντι*] sic Flor. post *βλέποντι* add. *μοι* Flor.

16. *οὐδὲ*] *οὔτε* Flor. *ἀεὶ*] sic Flor. *ἐτησίοις*] sic Flor.

17. *καὶ τἀμὰ*] sic Flor. *τοιούτου*] sic Flor. *Ἁλώων*] sic Flor. *ἀστράβης*] *ἀστράμης* Flor. *ἀκαιροτέραν*] *ἀκεραιοτέραν* Flor.

EPIST. 4.

1. ὡς] ἃς Flor. τὰς] om. Flor. ἐν ἧς] ἐν ᾗ Flor. ἐκπαθῆς] ἐκ πάλης Flor. καὶ γὰρ παρὰ] καὶ παρὰ Flor.
2. θεασάμεναι δὲ] θεασάμενος Flor. τις] om. Flor. ἐπιχάριτόν] sic Flor. τὸν ἐμὸν ὃ] τὸν ἐμὸν ὂν ὁ Flor. σὺν τῇ βασιλικῇ] οὖν τῇ βασ. Flor. ἔφασαν] ἔφρασεν Flor.
4. δῆλον] δῆλος Flor. δῆλος] om. Flor. ἀδύνατα] sic Flor.
5. κἂν] sic Flor. παρασκηνίοις] προσκηνίοις Flor. ἐμαυτῆς] ἐμαυτὴ Flor. ἕως ἂν] sic Flor.
6. ὅ γε] sic Flor. ὑπερθάλασσοι] sic Flor. Πρωτέως] πρώλεως Flor. ἀκρωτήρια] sic Flor. ἐν ἄστει] ἐν ἄσιυ Flor. γένοιντο] γένοιτο Flor.
7. περιηχούντων] ἠχούντων Flor. ἀπὸ] ὑπὸ Flor.
8. οὓς αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς] sic Flor.
9. αὐτὴ] αὐτῆς Flor. εὐθαλάσσων] εὐθαλασσῶν Flor. μίτων] μύθων Flor. Ἀριάδνη] Ἀριάδνῃ Flor.
10. ἄπιστα] sic Flor. κἂν πέτραν] sic Flor.
11. ἐθέλουσι] θέλουσι Flor.
12. μου] sic Flor. πάθει] πᾶσι Flor. ἧς] sic Flor. παραβέβληνται] περιβέβληνται Flor. βουλαὶ] βουλῆς Flor.
13. λύσεις] λύσει Flor. ὅς γε] ὡς με Flor. με ante διδάσκεις om. Flor. μή μέ τι] sic Flor. μηδὲ] sic Flor. ἀφῃρημένην] sic Flor.
14. ἀλλοιότερα] sic Flor. θυσώμεθα] θυσόμεθα Flor. ἴδωμεν] εἰδῶμεν Flor. ἡμῖν ἐστιν ὁ θεός] ἡμῖν ἐστι θεός Flor.
15. οὐ δεῖ] οὐδὲ Flor.
16. Pro ζῶα habet Flor. solum α. στύρακα] στύραν Flor. φύλλα] φύλα Flor.
17. φθήσεσθαι] sic Flor. δήλωσόν] sic Flor. σαφὲς] σαφῶς Flor. ἑτοιμάσωμαι· ἤδη] in Flor. colon post ἤδη positum. μὰ] με Flor. τὸ ἀγρίδιον] τὸν ἀγρίδιον Flor. ταῦτα] πάντα Flor.
18. ἱερῶν μνήμονι] sic Flor.
19. ἐμοί, φιλότης] sic Flor. εἴ γε] εἴτε Flor. ἔχῃς] ἔχοις Flor. Ἐπιτρέποντας] ἐπιτρέποντες Flor. Σικυώνιον *** ἀλλ' ὅτι] σικυώ (novem literarum lacuna) οὖν ἄλλο· τί δὲ ἐγὼ Flor. εἰμὶ τὰ] εἰ μετὰ Flor.
20. με] sic Flor. μὰ] om. Flor. ὑμῶν] ἡμῶν Flor. με γέγραφας] μεταγέγραφας Flor. διὰ σοῦ] δι' ἄλλου Flor. καὶ μᾶλλον] κἂν μᾶλλον Flor.
21. Πειραιόθεν] πειραιάθεν Flor. κοινῇ] κοινὴ Flor. ᾗ] εἰ Flor. κρεῖσσον] κρείσσων Flor. θεοφορουμένης] sic Flor.

LIB. III.

EPIST. 1.

In Flor. et Ψ sequitur haec epistola libri 1 epistolam 10, tum in priori cod. lacuna $21^1/_2$ versuum interjecta fragmentum ep. 3 l. 3 deinde epistol. 11 libri 1. etiam in Ven. sequuntur haec et 2 et 3 epistola epistolam 10 l. 1.
Inscr. Χαρώπῃ] χαρόπῃ Flor.
1. οὐκέτ'] οὐκέτι Ven. οὐδὲ] sic [Ψ Flor. Ven.]. κατεγγυήσειν] κατ' ἐγγύησιν Ven. κατεγγύησιν Flor. κατεγγυώσειν Ψ. Μηθυμναίῳ] Μιθυμναίῳ Flor. ἐξ ὅτου] om. Ven. προὔτρεψας] προὔπεμψεν Ven.
2. μὲν] om. Flor. Ven. καλὸς] om. Ven. βοστρύχους] βοτρίχους Ven. βρύων] sic Flor. [Ven.] βοτρύων Ψ. θαλάττης] θαλάσ-

σης Ψ. Ven. ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τῶν ἡλιακῶν] ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων Ψ.

3. αὐτὰς] αὐταῖς Ven. e Ψ nihil annotavi. αὐτὰς ἐνορχεῖσθαι τὰς reliquis usque ad epistolae finem omissis Flor. εἴποις] εἴπαις Ven. Ἀργαφίας] sic Ψ. ἀγαφίας Ven.

4. ἀλλ'] ἀλλὰ Ψ.

EPIST. 2.

Inscr. Χαρώπη Γλαυκίππῃ] inverso ordine Ven.

1. ἐλλεβόρου] ἐλεβόρου Ψ. δεῖ] δὲ Ψ Ven. δέον] δὲ Ψ Ven.

2. ἀτρέμα] ἀτρέματα Ven. ῥίπιζε] sic [Ψ]. ῥάπιζε colo deinde posito Ven. διασκεψάμενος οὐδὲ μελλήσας] διαμελήσας σκεψάμενος οὐδὲ μελλήσας Ψ. μελλήσας] μελήσας Ven. ἐναλίοις] εἰναλίοις Ven. παραρρίψει σε] παραρρίψειε Ven.

EPIST. 3.

1. ὅ τι] ὅ Ven. Σισύφειόν τι] σισύφιον ὅτι Ψ.

3. ἐνστάντος — οὐδὲ om. Ven. εἰς ὥραν ἡμέρας] εἰς ὥραν ἡμέραν Ven. εἰς ὥραν Ψ. Διομήϊδι] διομήτιδι Ven. e Ψ nihil annotavi. Φλυέα] φλοιέα Ven. e Ψ nihil annotavi.

4. ἀλύσιον] sic [Ψ]. ἀλύσιον Ven. voce περιαυχένιον incipit rursus Flor. Πασίωνα] πασίωνα Flor. πασένα Ψ. πασάωνα (sic) Ven. νομίσματα] Ψ sic: ῖι. σὺν αὐτοῖς τόκοις] αὐτοῖς τόκοις Ψ. κατ' ἐξωλείας ἐμαυτοῦ] κατεξώνας Flor. κατὰ τελώνας Ven. κατ' ἐμαυτοῦ Ψ. κατασκλῆναι] κατασκληθῆναι Ψ Flor. καταχλιθῆναι Ven. in Flor. et Ven. excipit hanc epistolam ep. 11 libri 1.

EPIST. 4.

Hac epistola incipit Ven. eandemque habet inscriptionem quam DΘBarb.; in Ψ excipit epistolam 32 l. 3, eandemque inscriptionem praefert quam ΓV.

Inscr. Λοπαδεκθάμβῳ] sic Ven. λοπαδεθάμβῳ Ψ.

1. ἀποσκλῆναι] ἀπεσκληκέναι Ven. Λοπαδέκθαμβε] sic [Ven.] λοπαδέθαμβε Ψ.

2. καταβαλοῦμεν] καταβαλοῦ Ven. τοῦτο] τοῦτον Ven. οὐ] οὐ Ψ Ven. καὶ ante ἔσται add. Ven.

3. Θεοχάρης] sic [Ven.]. φράσαι] φράσει Ven. κατασοφίσασθαι καὶ παραλ.] παραλ. καὶ κατασ. Ven. τὴν τοῦ Θεοχάρους] sic [Ven.] τὴν Θεοχάριδος Ψ. οἰκέτην] οἰκεῖον Ψ; e Ven. nihil annotavi. οἷα Λάχης — Ἀποληξίας] om. Ven. ἐκείνης] ἐκεῖνοι Ψ. ἢ ἐκείνης om. Ven. τοὐμπίπλασθαι] ἐμπίπλασθαι Ven. τοῦ πίμπλασθαι Ψ.

EPIST. 5.

Inscr. Μανδιλοκολάπτῃ] μανδυλικολάπτη Ven.

1. Ἐτεοβουτάδης] ἐπρεβουτάδης Ψ Ven. ἧκε] sic Ψ. ἑταίραν] ἑτέραν Ven. ἐπιεικῶς] ἐπιεικὸς Ven. μένει πάντως, οὐκ ἀγνοεῖς] μένει πάντως, ὡς οὐκ ἀγνοεῖς Ψ. λεωχορίου] νεωχορίου Ψ. e Ven. nihil annotavi.

2. δεῖπνόν τε] sic Ψ. ηὐτρέπισται] ηὐτρέπιστο Ψ Ven. γενικὸν κτέ.] γεννικὸς ἰχθὺς τεμμαχίτης Ven. ἂν] om. Ven.

3. παρὰ] περὶ Ψ. καλοῖτο] καλεῖτο Ven. περὶ] sic [Ven.]. πρὸς Ψ. ἐγκειμένην] sic etiam Ψ Ven. ἀποσπάσασα] sic [Ven.] ἀνασπάσασα Ψ. βρέχματος] βρέγματος Ven. ζέοντος] ζεόι τὸ (sic) Ven. τοῦ ὕδατος] sic Ψ.

EPIST. 6.

Inscr. Ἀρτεπίθυμος] sic Ψ.
Κνισοζώμῳ] sic Ψ. κνιζοζώμῳ Ven.
1. μακρὸν] μικρὸν Ven. in Ψ dispicere non potui sitne ι an α. οἷός τέ εἰμι τὰ ῥαπίσματα] τὰ ῥαπίσματα οἷός τε εἰμι Ψ Ven.
2. αἰτεῖ] ἐτεῖ Ven. τὸν ἕτερον] ἕτερον Ψ Ven. omisso articulo.
3. κρείττονα ὀδ. β.] κρείσσονα ὀδ. β. Ven. ὀδυνηροῦ βίου κρείττω Ψ.

EPIST. 7.

Inscr. Ἑτοιμόκοσσος] sic Ven. Ἑτοιμόκροσσος Ψ.
Ζωμεκπνέοντι] sic Ven.
1. ἰατταταιάξ] ἰαταταιάξ Ψ.
2. ἀνελεῖν] ἀνελὼν Ψ Ven. ὡς] om. Ψ. ἀπειρᾶν — ἔπειτα] om. Ψ. ῥυῆναι φλέβα διατεμὼν] sic Ven. καὶ διατεμὼν φλέβα ῥυῆναι Ψ. οὐδὲν] οὐδὲ Ven. διαφθαρέντα ἀπολωλέναι] ἀπολωλέναι διαφθαρέντα Ven.
3. πάσχει] πάσχειν Ven. οἱ λακκόπλουτοι] οἱ om. Ψ Ven. ἄλλος] ἄλλο Ven. πλείω] sic [Ven.] πλείονα Ψ. κύτος] sic Ven. in Ψ accentus dignosci nequit. ἐσθίειν] ἐστίειν Ven. ἀναγκάζοντες] ἀναγκάζονται Ven.
4. κόπαιον] κώπαιον Ven.
5. αὐτίκα] sic [Ven.]. ἅτινα Ψ. πιθάκνας] sic Ven. πιθαίκας Ψ. ἐμημεκὼς] ἐμῶν Ven. τίνα] τίνια Ven. τοσοῦτον κτέ.] τοσοῦτον τὸ σῶμα βρωμάτων φορυτ̄ (sic legi) Ψ. τὸ σῶμ — (in fine versus) — τοσούτων βρωμάτων φορυτὸς Ven. φανερῶς] φανέντες Ven. Πειραιοῖ] Πειραιεῖ Ψ Ven. μετατιθείς] sic Ψ. μετατιθοῖς Ven.
6. ἐπὶ θύμοις] sic [Ven.]. ἐπιθύμοις Ψ. ὡμολογημένην] ὁμολογημένην Ven. ὁμολογουμένην Ψ.

EPIST. 8.

Inscr. Οἰνοπήκτης] οἰνοπνίκτης Ven.
1. ἧκε] ἧκε Ψ. στενωπὸν] στεφίωπον Ψ Ven. τὸν ἐπὶ τὸν] ἐπὶ τὸν Ψ Ven. ἄγνον] ἀγνόν Ψ. ἀγνὸν Ven. ἀλλήλοις] om. Ven. ἑταίραν] sic Ψ. ἄγειν] ἄγειν ἀγαγεῖν alteruter cod. παρὰ] περὶ Ψ Ven. τὸν utrumque ante Θηριππ. et Αἰξονέα om. Ven.
2. αὐτῆς οὗτος] οὗτος αὐτῆς Ψ. ἐξ οὗ] ἐξ οὗ ὅτου Ven. γὰρ] δὲ Ven. ἐπιδώσειν] ἐπιδοῦναι Ven. ἀντιτείνοιτο] ἀνατείνοιτο Ven. δύο] sic Ψ. δύω Ven. ἂν] om. Ψ Ven. ἀπάξαιμεν] ἀπάξαι Ψ. ἀπᾶξαι δυνησόμεθα Ven.
3. Θηριππίδης δὲ εἰ] θηριππιδη ως δὲ εἰ Ven. τοὔργον] τὸ ἔργον Ven. σκέμματος] σκέματος Ven. ἀναμείναντες] ἐπιμείναντες Ven. εὐποιίαν] εὐπονίαν Ψ.

Caeterum alteruter cod. in margine ad ultimos versus rubro colore adscriptum habet μρ'' γνω.

EPIST. 9.

In Ψ Ven. deest. in Ven. sequitur epistolam praecedentem epist. 42.

EPIST. 10.

In Ψ sequitur epistolam 19 libri 1. in Ven. est rubrica: Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ ἀγροικικαί.
1. ἀλεκτρυὼν] ἀλεκτριὼν Ven. ἐφέπεσθαι] ἕπεσθαι Ven. syllaba χειν in ἔχειν incipit Flor.; non ut tradit Wagn.*) verbo ἐῴκειν.

---

*) plura falso ab eo ex hoc cod. relata et a me in annot. recepta ex his corrige.

2. *χεῖρε*] *χέρε* Ven. *εἴπαις*] *εἴπες* Ψ' Ven. *Παταικίωνα*] sic [Ven.]. *παταίκινα* Ψ'. *παρεστάναι*] habent etiam [Ψ' Ven.].

3. *δὴ*] *δὲ* Ψ' Ven. om. Flor. *Ἀθηναίων*] sic Flor. *παρελθόντες*] *προσελθόντες* Ψ' Ven. *προχειρίσασθαι*] *προχειρήσασθαι* Flor. *ἀνεβόησε*] *ἀνεβόησεν* Flor. *ἐβόησε* Ψ'. *ἀνεγρόμενος*] *ἀνεγειρόμενος* Ven. *ἀναγρ μένος* (sic) Flor. *φυλλοχόους*] *φιλοχόους* Ven.

In Ven. sequitur deinde ep. 24 libri 1.

EPIST. 11.

In Ψ' et Flor. excipit haec epistola epistolam 28 libri 1.

1. *παιδίων*] sic [Ven.]. *παίδων* Ψ'. *μὴν*] *μὲν* Ψ'. *κατ' ἀγρὸν*] una voce Flor. *ὅλη*] *ὅλος* Ven. *εἰ*] *ἡ* Flor. *ἀπεχθομένη*] *ἀπεχθανομένη* Ψ' Ven. — post hanc vocem est in Flor. lacuna 13½ versuum quam excipit fragmentum 3. *Δρυάδας*] *τρυάδας* Ven. *πολλοῖς*] *πολλοὺς* Ven.

2. *Γενετυλλίδας*] *Γενετυλίδας* Ψ' Ven. *οἶδα*] *οἶδ'* Ven. *ἀπώλισθε*] *ἀπολεῖσθαι* Ψ' Ven.

3. *ὡς ἔοικεν*] om. Ψ' Ven. *ἁμίλλᾳ*] *ἅμιλλαι* Ven. *ἀστικαῖς*] *ἀττικαῖς* Ψ' Ven. *ταυταισὶ ταῖς*] *ταυτησὶ τῆς* Ven. *ψιμυθίῳ*] sic Ψ'. *ψιμμιθίω* Ven. *ὑγιαίνης*] *ὑγιαίνοις* Ven. *ὁποίαν σε*] *ὅπου ἄρ σε* Ven. *ῥύμμα*] *ῥύμα* Ψ'. *ῥῆμα* Ven. *ἐκάθηρε*] sic Ψ'.

EPIST. 12.

1. *μεσημβρίας — σταθερᾶς*] om. Ven. *σταθηρᾶς* Ψ'. *καὶ πρὸς*] *καὶ* om. Ven. *ἐκκειμένην*] *ἐκείμην* Ven. *ψυχάζοντι*] *ψιχάζοντι* Ven. *μάλ'*] *βάλ'* Ven. *τι*] *τις* Ven. *μουσικῆς*] sic [Ψ']. *μουσικῶς* Ven. *χειλέων*] *χειλῶν* Ψ'. *χεῖλον* Ven.

2. *ἐν τούτῳ δὲ*] *ἐν τῷδε* Ven. *καὶ* ante *ἀφεῖσαι* om. Ven. *τὸν ἀνθέρικον*] *τὸ ἀνθ.* Ψ' Ven. *ἐγίνοντο*] *ἐγένεν* (sic) Ven. *ἐν μέσοις τοῖς Ἡδωνοῖς*] *ἐν μέσαις ταῖς ἡδοναῖς* Ψ' Ven. *ἔστι τὸ*] *ἔστιν ἔχειν τὸ* Ψ' Ven.

EPIST. 13.

Inscr. *Καλλικράτης*] *καλικράτης* Ven.

1. *περισκάψας*] *περικάψας* Ven. *βόθρια*] sic [Ven.] *βόθρον* Ψ'. *ναματιαῖον*] *ναμάτιον* Ψ'. Ven.

2. *ἀκρωρείας*] *ἀκρορείας* Ven. *οἷ*] *ἡ* Ven.

3. *ἂν οὖν*] *ἂν* om. Ψ' Ven. *μοι*] om. Ψ' Ven. *ἀλλαγαῖς*] *ἀλλαγεῖν* Ven.

EPIST. 14.

Inscr. *Οἰνοπίωνι*] *οἰνοπίονι* Ven. *οἰνοπιόνι* Ψ'.

πατρώζεις] *πατράζεις* Ψ'. *βιωφελὶς κτλ.*] sic Ψ'. *βιωφελὴν* Ven. *εἰδότας*] *εἰδότες* Ven. *δυναμένους*] *δυνάμενοι* Ven. *ἀγρὸν*] *ἀγροὺς* Ven. *πλέα*] *πλεῖα* Ψ' Ven.

EPIST. 15.

Inscr. *Τρυγοδώρῳ*] *τρυγοδώρη* Ven.

μοι] om. Ven. *μακρὰν*] sic [Ven.] *μακρὸν* Ψ'. *κἀγὼ*] *ἐγὼ* Ven. *πιθάκνια*] *πιθαίκια* Ψ'. *πιθάκια* Ven. *δίοιο*] *δὲ εἰς* Ven. *τὸ γὰρ κοινὰ τὰ τῶν*] *τὰ γὰρ κοινὰ τῶν* Ψ' Ven. *ὀφείλει*] sic [Ven.] *ἐθέλει* Ψ'.

EPIST. 16.

1. *γεωργεῖν*] *γεωργεῖς* Ven. *μυρρίνας*] *μυρίνας* Ψ'. *γονεῦσι*] sic Ψ'. *γαυλὸν*] om. Ven. *πληρώσας*] *πλήρη* Ψ' Ven.

2. *ἀγρὸν*] *ἀγροὺς* Ven. *ἀπαναίνῃ*] *ἀπαναίνει* Ψ'. *Μαλιεὺς*] sic Ven. *Μηλιεὺς* Ψ'.
3 *ἐπάνιθι*] *ἐπάνι* Ven. *γηρωκόμος*] sic Ψ' Ven.

EPIST. 17.

Inscr. *Λειρίῳ*] *ληρίῳ* Ψ'. *ληρίωνι* Ven.
1. *Λείριον*] *ληρίον* Ψ'. *ληρίων* Ven. *καταχηλήσασα*] *καταχοιμήσασα* Ven. *ἀποπέμψασιν*] sic [Ven.]. *ἀποπέμψεως* Ψ'. *ἀγρῶν*] *ἀγρὸν* Ven. *οἱ μὲν γὰρ*] om. Ven. *με*] transponunt post *προσεδόκων* Ψ' Ven. *κεράμεια*] sic Ψ'.
2. *γοητεύμασιν*] *γοητεύματιν* Ven. *δὲ*] *γὰρ* Ven. *εἰ*] *ἦν* Ψ' Ven. *ἐνοχλοίης*] *ἐνοχλείης* Ven. *ἀπελεύσῃ*] *ἀπελάσῃ* Ven.

EPIST. 18.

1. *τοὐμοῦ*] sic Ψ' [Ven.]. *παιδίου*] sic [Ven.] *παιδός* Ψ'. *γενέσια*] *γεννέσια* Ven. *ἥκειν*] *εἴκειν* Ven. *ὦ*] *ὡς* Ven. *τὰ παιδία*] *τὸν παῖδα* Ven. *τὸν*] *τὸ* Ven. *συνεργάτην*] *συνέργαστρον* Ψ' Ven.
2. *τῷ*] *τὸ* Ven. *δὲ τοιαύτη*] sic Ψ' [Ven.]. *ἀτιμάζοι τὸ*] *ἀτιμάζοιτο* Ψ'.
3. *ἑορτάσομεν — ἡδέως*] *ἑαρτασυμον αλλ αμμ' ἀλλ' ἡδέως* Ven. *μάλ'*] *μάλλ'* Ψ'. *μετὰ*] *μητὰ* Ψ'. *ψυχαγωγήσει*] *ψυχαγήσει* Ven. *ἐν ταῖς κατ' εὐχὰς*] om. Ven.

EPIST. 19.

Sequitur in Ψ' et Ven. epistolam 30 l. 3.
Inscr. *Εὐστάχυϊ*] *εὐσταχίῳ* Ven.
1. *φωράσας*] *φωρέσας* Ven. *ἤσχαλλον*] *ἤσχαλον* Ven.
2. *ἐδοκίμαζον*] *οἰδοκίμαζον* Ven. *καὶ μόνος*] sic [Ven.] *καὶ* om. Ψ'. *αὐτῷ*] om. Ψ'. *δριμὺ*] *δρυμὶ* Ven. *ἐπιγουνίδα*] *ἐπιγοννίδα* Ψ'.
3. *σύργαστρος*] *σύγγαστρος* Ψ'. *τὸν*] *τῶν* Ven. *οἴκοι*] *τὸν κει*, Ven.
In Ven. sequitur ep. 31 libri 3.

EPIST. 20.

Inscr. *Ναπαῖος Κρηνιάδῃ*] sic [Ψ'.] *ναπεος κρινιάδη* Ven.
1. *σῦκα καὶ*] om. Ψ' Ven. *παλάθας*] *παλάθα* Ven. *οὖν*] om. Ven. *λαβὼν*] om. Ψ' Ven.
2. *καὶ* ante *εἰδέναι* om. Ven. *εἰδὼς*] *ἰδὼν* Ven. *τις*] om. Ψ' Ven. *ἐπετίθει*] *παρετίθει* Ψ' Ven. *λευκά τινα καὶ μικρὰ*] sic [Ven.] *μικρά τινα καὶ λευκὰ* Ψ'.
3. *ἔσκεπε κατὰ μίαν*] *κατὰ μίαν ἔσκεπε* Ψ' Ven. *οὐκ οἶδ' — ποτὲ δὲ*] om. Ven. *ἔφαινεν*] *ἔφαινε* Ven. *ἔφερεν* Ψ'. *τινος*] om. Ven. *ὠτίου*] sic [Ven.] *ὠτίων* Ψ'.
4. *κατ' ἀγρὸν*] *κατάγειν* Ψ'. *τοιοῦτο*] *τοιοῦτον* Ven. Ψ'. *τὰ ἔνδον*] *τἄνδον* Ven. *τὰ κατὰ τὸν ἀγρὸν*] sic Ψ'. *τὰ κατ' ἀγρὸν* Ven.

EPIST. 21.

1. *Παρμένων*] *παραμένων* Ven. *παραμένων* (sic, *α* puncto subjecto deletum) Ψ'.
2. *καὶ* ante *βλέπων* om. Ψ'. *αἱμοβόρον*] sic Ψ' [Ven.]. *γὰρ*] sic Ψ' [Ven.]. *καλλιστεύουσαν*] *καλλίστην* Ψ' Ven. *ἁρπάσας — αἶγα καὶ*] om. Ven. *δάκρυα*] *δάκρυ* Ven.
3. *μάθοι*] sic Ψ' Ven. *κρεμήσεται*] *κρεμάσεται* Ven. *δὲ* ante *οὐ* om. Ψ' Ven. *ἀνήσει πάντα μηχανώμενος*] *ὄνησιν μηχανώμενος* Ψ' Ven. *παρὰ*] *περὶ* Ven.

EPIST. 22.

1. *ἔστησα*] in Ψ' dignosci nequit sitne *ἔστησα* an *ὕστησα* scriptum. *μιαρὰς*] *μικρὰς* Ven. *ἀπαρτήσας*] *ἐφάψας* Ven. *ἀφάψας* Ψ'. *ῥᾶγας*] *ῥάγας* Ven. *ἀπέτεμνον*] *ἀπέτεμον* Ven. *τοὺς βότρυς*] *τοῖς βότρυς* Ven.

2. *γνωμίδια*] *γνωμίδας* Ψ'. *ἐπὶ τῆς πνυκὸς Ἀθηναίοις*] *πρὸς Ἀθηναίους* Ψ' Ven. *καὶ* ante *πολλοὺς* om. Ven. *δείσας*] *δείσαν* Ven. *κλέπτειν*] *κλέπτην* Ψ'. *ἧκε*] *ἧκεν* Ven.

3. *Πλαγγὼν*] *πλάγγων* Ψ'.

4. *παρ' ἀνθρώπῳ σκυθρωπῷ*] *παρὰ τῷ σκυθρωπῷ* Ψ'. *περὶ τῷ σκυρθρωπῷ* Ven. *αὐτὸν*] *αὑτὸν* Ven. *ἐμαυτὸν* Ψ'.

EPIST. 23.

Inscr. *Θαλλύς*] *θάλλος* Ψ'.

Πιτυΐστῳ] *τιτυΐστω* Ψ' Ven.

1. *καρπῶν*] *κακῶν* Ψ'. *κακὸν* Ven. *βλίττειν*] *βλήττειν* Ven. *σίμβλα*] *σίμβλους* Ψ' Ven. *ἀποκλάσας*] *ἀποκλάδας* Ven. *ὑποκλάσας* Ψ'. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* Ven.

2. *λιβάδας*] sic Ψ' Ven. *Βριλήσσιαι*] *βριλησίαι* Ψ' Ven. *μείζω*] *μείζων* Ven. *καὶ*] *ἢ καὶ* Ven.

EPIST. 24.

Inscr. *Φιλοποίμην*] *φιλοπόμων* Ven.

1. *μιαρὸν*] *μικρὸν* Ven. *ἔοικα*] *ἔοικας* Ψ' Ven. *ἐμπεσὼν*] *ἐμπεσὸν* Ψ'. *γὰρ* om. Ψ' Ven. *ἥντινα*] *ὃ* Ven. *καταθύων*] *καταθύον* Ven.

2. *μὲν*] *μέν τι* Ven. *τενθείᾳ*] *τωθεία* Ven. *ταθεία* Ψ'. *ἐμπίπλαται*] sic [Ψ' Ven.]. *ψάλλεται*] *πάλλεται* Ψ' Ven. *μυροπωλείοις*] *μυροπωλίοις* Ven. *μυροπώλοις* Ψ'. *φιληδεῖ*] *φιλοδεῖ* Ψ'.

3. *ψύττα κατατείνας*] *ψυττᾶς* (sic) *παρά τινος* Ψ'. *ψύπτας περί τινος* Ven. *τῷ πόδε*] *τὼ χεῖρε* Ven. Ψ'. *χοίνικας*] *σχοίνικας* Ven. *σμινύῃ*] *σκυμίῃ* Ven. *τρυφῆς*] *τροφῆς* Ven. *οἷόν ἐστι γνώσεται*] *γνώσται οἷόν ἐστι* Ven. *ἀγροῖκον*] *ἄγροικον* Ψ' Ven.

EPIST. 25.

1. *θαμίζεις*] *θαυμάζεις* Ven. *οὐδ'*] *οὐδὲ* Ψ'. *τῆς Σύρας*] *σισύρας* Ψ' Ven.

2. *μεσσοπόλιος*] *μεσαιπόλιος* Ψ' Ven. *ἀστικὸν*] *Ἀττικὸν* Ψ' Ven. *Σκίρου*] *σκιροῦ* Ven.

EPIST. 26.

διακαθήραντι] *διακαθαίροντι* Ven. *ἐπῄνει*] *ἐφίλει* Ψ' Ven. *Κωρυκαῖος*] *Κωρύκιος* Ven. *Κωρύκειος* Ψ'. *Στρόμβιχος*] *στρόχνος* Ψ' Ven. *τὴν σισύραν*] sic Ψ' [Ven.]. *εἰργαζόμην*] *ἠργαζόμην* Ψ'. *μάλης*] sic Ψ'. *μάλους* Ven. *ζημίαν*] *ζημία* Ven. *ὑπὸ τῶν*] sic Ψ' [Ven.].

EPIST. 27.

Inscr. *Γέμελλος*] sic Ψ'. *γέμελος* Ven.

Σαλμωνίδι] *σαλμονίδι* (sic; α superscr.) Ven. *σαλαμωνίδι* Ψ'.

1. *Σαλμωνίς*] *σαλαμωνίς* Ψ' Ven. *τὸν δεσπότην*] om. Ψ' Ven. *ἀκεστὴν*] *ἀκέστην* Ψ'. *περὶ του ἀκέστην* Ven. *τὸν ἑτερόποδα*] *τὸν ἑτερόποδον* Ψ'. articulum om. Ven.

2. *εὐτελές*] *εὐτελεῖς* Ven. *καὶ κιχλίζουσα — διατελεῖς*] om. Ven. *ἀγερωχίας*] *ἀγεροχίας* Ven. *τὸν*] *τὴν* Ven. *τὰς κάχρυς*] Ψ' videtur habere *τὰς κέγχρους;* non dilucide apparet. *κέχρους* omisso artic. Ven.

τότε] *τοῦτο* Ven. *ἀναπείσω*] *ἀναπήσω* Ven. *οἷ — ἐνέσεισας*] *οἵων κακῶν σεαυτὴν ἔνδον ἔθηκας* Ψ'. *οἷον κακὸν σὰν τὴν ἔνδον ἔθηκας* Ven.

EPIST. 28.

Inscr. *ἀμοιβαία* Ψ'.
Σαλμωνίς] *σαλαμονίς* Ven.
1. *πλὴν*] dignosci nequit in Ψ'. *ὑπὸ*] sic Ψ' [Ven.]. *τὴν κάρδοπον*] *τὸν κάρδ.* Ven.
2. *λεγούσης ἀναφανδόν*] sic Ψ' [Ven.]. *γὰρ ὁμοῦ*] *γάρ μου* Ψ'. Ven. *δάσος*] *βάρος* Ψ'. *βάθος* Ven.
3. *στόματος*] *σώματος* Ven. *ἐκπέμποντος*] sic Ψ'. *εκπεμπηντος* Ven. *λημῶσαν*] *ληρῶσαν* Ven. *ληροῦσαν* Ψ'. *ἄγροικον γραῦν*] *ἀγρικῶν γραῦν* Ven. *ἐκ τῆς*] sic Ψ' Ven.

EPIST. 29.

Inscr. *Ὄρειος*] *ὅριος* Ψ' Ven.
1. *εἶναι*] om. Ven. Ψ'. *αὐτόχρημα τὸν*] *ἀθλοχρήματον* Ψ'. *ἀφιλοχρήματον* Ven. *ἀγροῖκον ὄζοντα*] *ἀγροικίζοντα* Ψ' Ven. *Μιλιαίῳ τῶν*] *μηλίω κατὰ τῶν* Ven. Ψ', qui posterior primam vocem sic *μηλι*^{ω'}.
2. *ἐπὶ*] *ἀπὸ* Ven. Ψ'. *ἥν τινα*] sic [Ven.] *ἣν* Ψ'. *χρῶμαι*] om Ven. *κατὰ τοῦτο*] sic Ven. om. Ψ'. *δὴ*] om. Ψ'. Ven. pro *τοῦτο, τὸ δὴ* exhibet *τοῦτο δή, τό.* *εἰδώς*] *εἰδός* Ven. *πολλάκις*] sic Ψ' [Ven.].

EPIST. 30.

1. *πολὺς*] *πολεῖς* Ven. *τὸ τῆτες*] *ταῖς θήτταις* Ψ' Ven. *ἐξιτητόν*] *ἐξιτόν* Ψ' Ven. *κατείληφε*] *κατείληφεν* Ψ'. *θύριον*] sic Ψ'. *θηρίον* Ven. *κοσσύφους*] *κοψίχους* Ψ' Ven.
2. *ὅσον οὔπω*] sic [Ven.] Ψ' videtur *ὅσον δ' εἴπω* exhibere. *ἡδύ*] *ἡ δὲ* Ven. *ἐχόμεναι — εἰλημμέναι*] *ἐχόμενα — εἰλημμένα* Ven.
3. *λάχος σοι*] *λαχὼν μοι* Ψ'. *λεχόμην μοι* Ven. *εἴκοσιν*] *εἴκοσι* Ven. *κοινωνεῖν*] *κοινὸν* Ψ' Ven.

EPIST. 31.

Inscr. *Φιλόκωμος*] *φιλόκυμος* Ψ' Ven.
1. *ὅ, τι*] *τί* Ψ'. *καινὸν*] *κοινὸν* Ven. *περιβόλῳ*] *προβόλῳ* Ven. *τἄλλα*] *τὰ ἄλλα* Ven.
2. *ἔγωγε δεῖν*] *ἐγὼ ἄγειν* Ven. *ἐγὼ* etiam Ψ'. *τοῦ πλεῖον*] *τὸν πλέον* Ven. *κἀκεῖθι*] *κἀκεῖ* Ψ'. *καχεῖν* Ven. In Ven. sequitur ep. 73.

EPIST. 32.

Inscr. *Σκοπιάδης*] *σκορπιάδης* Ven.
Σκοτίωνι] *κοτίωνι* Ψ' Ven.
1. *βάλλ'*] *βάλ'* Ψ' Ven. *Σκοτίων*] sic Ψ' Ven. *πίνειν*] *πιεῖν* Ψ'. *πιειὶν* Ven.
2. *ἣν τοῖς — εἰς*] Ψ' Ven. consentiunt cum Vat. ΓV. *ἑστιᾶν*] *ἑστιῶν* Ven. *πιὼν — βαστάσας* om. Ψ' Ven. *οἶδα — ἀπερυγγάνων*] Ψ' Ven. consentiunt cum Vat. Γ nisi quod posterior *ἔχων* ante *ταύτην* habet.
Hanc epistolam in Ψ' excipit ep. 4 libri 3. in Ven. nova libri inscriptio et epistola 1 libri 1.

EPIST. 33—41.

Desunt in Ψ' Ven.

EPIST. 42.

Inscr. *Ῥαγοστράγγισος*] sic Ven. *ῥαγγοστράγισος* Ψ'. *Σταφυλοδαίμονι*] sic Ψ'. *στεμφυλοδαίμονι* Ven.

1. ὁ γὰρ χθὲς εὐπάρυφος — ὡς ὁρᾷς] sic [Ven.] ὁ γὰρ χθὲς ὡς ὁρᾷς εὐπάρ. Ψ'. ῥακίοις — περισκέπω] sic [Ven.] ῥάκεσι καλύπτω τὴν αἰδῶ Ψ'. κέρματά με] sic Ψ' [Ven.] καλινδήσεσι] ἀλινδήσεσι Ven.
2. εἶτα] εἶτ' Ven. ἀποτιθεὶς] ἀποτεθεὶς Ven. καὶ λάβρως] ἐλάβρως Ven. μοι] μου Ven. in Ψ' legi nequit. τὶς] τίς Ven.
3. κατοικτείρας] sic [Ven.] ἐποικτείρας Ψ'. ἔγγυθεν τὰς καμίνους] sic Ψ' Ven. ἕλης] εἵλης Ven. ὕλης Ψ'.

EPIST. 43.

Inscr. Ψιχοκλαύστης] ψυχοκλαύστης Ven. Βουκίωνι] βουκίονι Ven.
1. Στρουθίων] στρουθίας Ven. παράσιτοι] παράσιτοι ος (sic) Ven. Σηραγγίῳ] sic Ven. σηραγγείω Ψ'. τὴν πέμπτην] sic [Ven.] τὴν om. Ψ'. Ἀγκυλῆσι] ἀγκύλης Ψ'. ἀγγύλης Ven. μειρακίσκου] μειρακίου Ven.
2. αὐτὸς] αὐτός τε Ψ' Ven. ὑπεδέξατο] ἐδέξατο Ven. φιλαναλώτης] φιλαναλωτής Ψ'. φιλανολωτῆς (sic) Ven. ἡμεῖς δὲ] ἡμεῖς τε Ψ' Ven. αὐτῷ τε] αὐτῷ Ven. παρὰ μέρος] παραμέρος Ψ' Ven. αὐτοσκωμμάτων] αὐτὸ σκωμμάτων Ven. αὐτῷ σκωμμάτων Ψ'. Ἀττικῶν αἱμυλίας] sic Ψ'. ἀττικῶν καὶ αἱμυλ. Ven.
3. δι' ἱλαρότητος καὶ εὐφροσύνης] δὲ εὐφροσύνης καὶ ἱλαρότητος Ven. Σμικρίνης] σμισκρίνης Ven. καὶ δύσκολος] om. Ven.
4. Σμικρίνης] σμισκρίνης Ven. πρῶτον] sic [Ven.] πρῶτα Ψ'. ἔπειτα δὲ] δὲ om. Ven. ἐστρεβλούμεθα] ἐδεσμούμεθα Ven. ὑστριχίδι] ὑστριχῖσιν, ut videtur, Ψ'. εὐαριθμήτοις τέλος] sic [Ven.] εὐαριθμήτοις μάστιξι τέλος Ψ'. ὁ ante ἄγριος om. Ven. et Ψ', ut videtur.
5. καθηδυπαθήσας] sic Ψ'. εὐθύδικος ἀνὴρ] sic [Ven.] ἀνὴρ om. Ψ'. συνεδρίου] sic [Ven.] συμποσίου Ψ'. τάχ' ἂν] τάχα ἂν Ven. δημίῳ] sic [Ven.] δήμῳ Ψ'. ἐνεπίμπρατο] ἐπίμπρατο Ψ' Ven. ἐπὶ θανάτῳ] ἐπὶ τῷ θανάτῳ Ven. ἐπὶ θάνατον Ψ'. ἴσα] ἴσα Ψ'.

EPIST. 44.

In Ven. deest.
Inscr. Λειχοπίνακι] λεισχοπίνακι Ψ'.
1. Αἰγιέων] αἰγινητῶν Ψ'. κατέχει] κατάρχει Ψ'. κυνὶ] κοινῇ Ψ'. Ἀχαρνανίδα] ἀχαρνίδα Ψ'. καταγοητεύει] καταγοητεύειν Ψ'.
2. τὰς μὲν] τοὺς μὲν Ψ'. ἀπομάττεσθαι] ἀπομύττεσθαι Ψ', ut Reiske voluit.

EPIST. 45.

Inscr. Τραπεζολείχων] τραπεζολείων Ψ'. τραπεζολείκτης Ven.
Ψιχοδιαλέκτῃ] ψυχοδιαλέκτῃ Ψ'.
1. Λειριόνη] ληριόνη Ven. δὲ] δὴ Ven. τὴν] om. Ven. καινὴν] ἱκανὴν Ψ' Ven.
2. γὰρ τὸν] sic [Ven.] γὰρ καὶ τὸν Ψ'. καταπύγονα] καταπύγωνα Ven. καταπόγωνα Ψ'. σοι] σου Ψ'. θραύσματα] τραύματα Ven. λωβήσασθαί σου] σου λωβίσασθαι Ven. τήν τε ῥῖνα] sic Ψ' [Ven.]. ἐνεχθῆναι] sic Ven. ἀναχθῆναι Ψ'. ὕδατος ἐν] ὕδατος αἱ ἐν Ven. Γερανείᾳ] sic Ven. γὰρ ἀνίᾳ Ψ'. σταλάττουσι] σταλάζουσι Ven. σταλάσσουσι Ψ'.
3. ἀνέξεται] ἀνέχεται Ven. τούτων] τουτούτων Ven., qui in ceteris cum Θ conspirat. Ψ' cum vulgata consentit.

EPIST. 46.

1. ἐρήσῃ με ἴσως] sic Ven. ἴσως ἐρήσῃ με Ψ'. βέλτιστε add. [Ven.] om. Ψ'. δῆτα] sic [Ven.] δή Ψ'. ἐρέσθαι] ἐρίσθαι Ven. Κουρεῶτιν] κουρεώτην Ψ' Ven. ἑορτὴν] sic Ψ' [Ven.]
2. ἁμίλλης] sic [Ven.] ἀμύνης Ψ'. κῶμα] κόμα Ven. κῶμος Ψ'. ὑπειλήφει νυστακτὴς] ὑπειλήφειν ὑστακτῆς Ven.

3. *τῶν ἀργυρῶν σκευῶν*] *τὸν ἀργυρὸν σκεῦον* (si recte legi) Ven. *ὑφελέσθαι*] *ἀφελέσθαι* Ven. *δυναίμην*] *δυνομμην* Ven. *νηφόντων*] *νηφόντον* Ven. *μάλης*] *μάλλης* Ψ. *τοῖν διαβάθροιν*] sic Ven. nisi quod *διαβάθροις*. *τῶν διαβάθρων* Ψ. *ἐν τῇ*] *ἔτη* alteruter liber. *θάτερον*] *ἄτερον* Ψ. *ἕτερον* Ven.

4. *ὅρα*] *ὅσα* Ψ. *ἄρα* Ven. *πολυτελές*] *πολυτελέστερον* Ven. *ὀθόνης*] *σινδόνης* Ven. *Ἑρμιονίτιδος*] *ἑρμιονίδος* Ven. *εἰς*] sic Ψ Ven. *πολύτιμον*] *πολυτίμητον* Ven. *εἰς*] *ἐπὶ* Ven. *ἀνέτλημεν*] sic Ψ [Ven.] *συμμερίτην*] *μερίτην* Ψ Ven.

EPIST. 47.

Inscr. *Ὡρολόγιος*] *ὡρολογεῖος* Ven.

1. *Ἡράκλεις*] *ἡράκλης* Ven. *ἀπεσώθην*] *ἀπεσώσειεν* Ψ. *οὐδὲν*] *οὐδὲ* Ven. *ἀργυρᾶν*] sic Ψ. om. Ven. *ἔτι γένοιτο*] sic [Ven.] *γένοιτο ἔτι* Ψ. *δοὺς φέρεσθαι*] om. Ven. *τῆς νυκτὸς*] sic [Ven.] *νυκτὸς* Ψ. *μεσούσης*] om. Ven. *ἠπειγόμην*] *καὶ ἠπειγόμην* Ven. *ἑαυτόν*] sic [Ven.] *ἐμαυτόν* Ψ.

2. *ἀλλαχόθεν*] sic Ψ [Ven.] *ἐπῄεσαν*] om. Ven. *Κνώσιοι*] *κυνώσιοι* Ven. *ἐκώλυσέ*] sic [Ven.] *ἐκώλυε* Ψ. *διασπᾶσθαι*] *διεσπᾶσθαι* Ψ Ven. *ἀκρωτήρια*] *ἀκροθίνια* Ψ Ven. *εἰς τὴν ὑστεραίαν*] *τῇ ὑστεραίᾳ* Ven. *πρὸς*] *εἰς* Ven.

3. *ὑδρορρόον ἀνεῳγότα*] *ὑδρορρόαν ἀνεωγότα* Ven. *ὑδρορρόων ἀν.* Ψ. *ἐπιπολῆς*] *ἐπιστολῆς* Ven. *οὐκ* ante *ᾐσθόμην* om. Ven. *οὐκέθ'*] *οὐθ'* Ven. *πάντως*] *πάντες* Ven.

4. *Πειραιᾶ δραμὼν*] *πῦρ ἀναδραμὼν* Ven. *πρυμνήσια*] *πρυμνωτον* Ven. *τῷ ναυκλήρῳ*] *ναυκλήρων* Ven.

5. *νῦν*] *νύνι* Ven. *κόλακας*] *κολακίας* Ven. *ἀπαναλώσω*] *ἐπαναλώσω* Ven. *οὐδὲ*] *οὔτε* Ψ Ven. *κύων*] *κύον* Ven. *σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα*] sic Ven.

EPIST. 48.

Inscr. *Ἐφελογλύπτης*] sic Ψ. *κεφελογλύπτης* Ven.

Μαππαφασίῳ] *μαπαφανίσῳ* Ven.

1. *κακὸς κακῶς*] *κακηγκάκως* Ven. e Ψ nihil enotavi. *ἄφωνος*] *ἄχορος* Ven. *Ἀμβρακιώτην*] *ἀβρικιώτην* Ven. *Αἰσχύλου*] *αἰσχύλους* Ven. *γεγωνοτέρῳ*] *γεγωνῷ τῷ* Ven. *φωνήματι*] sic [Ven.] *φρονήματι* Ψ. *χρησάμενος*] *χρισάμενος* Ven. *ἦγε*] *καὶ ἦγε* Ven.

2. *πιττούμενος*] *πεττούμενος* Ψ. *δεδευμένους λίθους*] sic Ψ. *λίθους δεδεμένους* Ven. *ἀπέτρωγον*] *ἐπέτρωγον* Ven. *ἀπέτραγον* Ψ.

3. *Φενεᾶτις Ὑακινθὶς*] *φαινεάτις ὑάκινθος* Ψ. *φενεάτης ὑακινθὶς* Ven. *πληρώσασα*] *πλήσασα* Ven.

4. *πολὺς κτέ.*] Ven. conspirat cum Θ nisi quod exhibet *ὑπάρχων*. *πέρα*] *πέρας* Ψ. e Ven. nihil enotavi.

5. *ἐς νέωτα*] *εἰς νέωτα* Ven. *εἴη*] om. Ven. *μήτε μὴν*] sic Ψ [Ven.] *βιῴη*] *νικῴη* Ven. *ἕνεκεν*] sic Ven. *ἕνεκα* Ψ. *καλεῖσθαι*] *καλὸν ἄσθαι* (sic) Ven. *πρὸς*] *παρ* Ven. *Διονυσοκολάκων*] *διονυσιοκολάκων* Ven. *ἔκρινα*] *ἔκρινον* Ven.

EPIST. 49.

1. *ὅς*] *ὡς* Ven. *γένηται ἀνάγκη με*] om. Ven. *γήθυα*] *τήθεα* Ψ Ven.

2. *τὸ σῶμα τὰς ὕβρεις*] sic [Ven.] *τὰς ὕβρεις τὸ σῶμα* Ψ. *ὑπέμενε*] *ὑπέμηναι* Ven. *φορητὸς*] *φορητὴ* Ψ. *φορητὴν* Ven. *ἐπειδὴ*] *ἐπειδὰν* Ψ. *τὸ λοιπὸν*] om. Ven. *μεσαιπόλιος*] *μεσαίπονος* Ψ Ven. *κρεμήσομαι*] *κερμεμήσομαι* Ven. *Διπύλου*] *διπύλου* Ven.

3. αὐτοῖς] αὐτῆς Ven. ἐπιμείνειεν] ἐπιμείνοιεν Ψ.
4. εἰς μακρὰν] εἰς μακρὸν Ψ Ven. ἀοίδιμος] ἀοίδημος Ven. ἔσται] sic [Ven.] om. Ψ. παρὰ] μετὰ Ven.

EPIST. 50.

Inscr. Βουκοπνίκτης] βουβοπνίκτης Ven.
Ἀντοπίκτῃ] ἀρτοπύκτῃ Ven.

1. Ζευξίππην] ζευγίππην Ven. in Ψ ζ paullum evanuit, ita ut facile legi possit ευξίππην. ἀπηνῶς] ἀπονῶς Ven. ἀλλ' ἤδη καὶ συνοικίαι καὶ ἀγροί] ἀλλὰ καὶ συνοικίας καὶ ἀγρούς Ven. τὰ τούτου] τὰ om. Ven. in Ψ τὰ videtur esse quamquam non dilucide comparet. σπαθήσασα] κατασπαθήσασα οὕτως Ven. post ἔρωτα est aliquod verbum in Ψ, quod propter atramenti pallorem legi vix potest; videtur autem deletum.

2. ὀδυνῶμαι] ὠδυνῶμαι Ven. Λυσίας] Φανίας Ven. Φανοστράτῃ] φανοστράτης Ven. φαινοστράτη Ψ. κατέλιπον] κατώλιπον Ven. συνήγαγον] ἀνήγαγον Ven. ἀθρόως ἀναλοῖ] ἀναλοῖ ἀθρόως Ven. ἐνεδείξατο] sic Ψ Ven.

3. τούτῳ] αὐτῷ Ven. καλῶς] καλὴν Ven. τῆς πλησμονῆς] τὴν πλησμονήν Ven. ἔστι] ἔτι Ven. ἐπιεικὴς καὶ μέτριος] μέτριος καὶ ἐπιεικὴς Ven. τὸν τρόπον om. Ven.

EPIST. 51.

Inscr. Λαιμοκύκλωψ] sic Ψ.
Κρεολώβῃ] κλεολάβη Ven.

1. ἰδού] ἰδοῦ Ven. καὶ τὰ — νάματα] om. Ven. ἐρῶν τῆς] ἔρωτι Ven. Καλλιρρόης] sic Ven. καλιρρ. Ψ. κατεπείγομαι] κατεπείγομεν Ven. τῶν] τι τῶν Ven. οὐδὲν] om. Ven. ἐνθένδε] ἐντεῦθεν Ven. σπεύδειν] φεύγειν Ven. ὑμᾶς] sic Ψ. ἡμᾶς Ven.

2. οἵδε] οὗτοι Ven. συμποτικοί] συμποτικόν Ven. αὐτοῖς] ἑαυτοῖς Ψ. παροινίαι] παροινίου Ven. παλάθας] λαπάθας Ven. ἐπιμασᾶσθαι] ἐπιμάσσασθαι Ven. ἢ — ἀποδρύπτεσθαι] ἢ τοῦ παρὰ τούτοις χρυσίου ὀπροδρέπεσθαι Ven. διὰ om. etiam Ψ.

3. ἀναγκάζοντες ἀσκωλιάζοντας] inverso ordine Ven. οἶνον] τὸν οἶνον Ven. πρὸς] πυρὸς Ven. εἶτ'] εἶτα Ven. σκύτεσι] σκύτει Ven. ἀντὶ παιδιᾶς] sic [Ven.] ἀντὶ παῖδας Ψ.

4. πρόμαχε om. Ψ. πολιοῦχε] πολυοῦχε Ven. Διομηίδος] δι' ἄμιδος Ven. διομήδους Ψ. πρὸ τῶν Ἱππάδων] παρὰ τῶν ἱππάδων (ἱπάδων Ven.) Ψ Ven. πατεῖσθαι] ὑεῖσθαι Ven. Πελοποννήσου] Πελοποννησίων Ven.

EPIST. 52.

Inscr. Λοπαδίων] κοπαδίων Ven. κοπασίων Ψ.
Εὐκνίσῳ] sic Ψ. εὐηνίσσω Ven.

1. μέλει] μέλοι Ven. μέλον Ψ. deinde Ven. εἰ ποιούντων. βούλονται] βούλωνται Ven. ῥιψοκίνδυνοι] ῥιψοκίνδινοι Ven. Γρόνθων] γόρθων Ven. οὐδ' εἰ] sic Ψ. ἐπιτρέποι] ἐπιτρέπει Ven. τὸ δρᾶμα] sic Ven. τὴν πρᾶξιν Ψ. χρηστὸν καὶ] om. Ven.

2. καὶ — προκεχώρηκε om. Ven. εἰς] εἰς τὴν Ψ. ἀκμὴν] ἀρχὴν Ψ. καθ' ἓν ἐκλαμβάνουσι] sic Ven. καθ' ἓν ὡς ἐπέμφωρα λαμβάνουσι Ψ.

3. τῆς ἡδονῆς] sic Ven. om. Ψ. ἐκτίσουσιν] sic Ven. ἐκτίσουσι Ψ.

EPIST. 53.

Inscr. Ἀκρατολύμας] sic Ψ Ven.
Χωνοκράτει] χωνοκράτω Ψ Ven.

1. τοὐπτάνιον] τουπτανεῖον Ven. ἔπειτα] sic Ven. εἶτα Ψ'. ἀλεκτρυόνα] ἀλεκτενόνα Ven. μάλα] om Ven. ὀπτὸν] sic Ψ'. χύτραν τε] sic Ven. καὶ χύτραν Ψ'. μεμβράδας] μεμφάδας Ven. Μεγαρικὰς] μαγειρικὰς Ψ' Ven. ποῖ] πῆ Ven. εὐκαίρως] εὐκέρως Ven. μόνος ἐμφάγοιμι] ἂν φάγοιμι μόνος Ven. μόνος ἂν φάγοιμι Ψ'.

2. ἠνόχλει] ἠνώχλει Ven. ἀπέλαυον] ἀπέλαβον Ven. ἀπήλαυον Ψ'. προσιόντας — τινὰς] sic [Ven.] προσιόντα — τινὰ Ψ'. τηλίας] sic [Ven.] τιλίας Ψ'. ὄπισθεν] ὄπιθεν Ψ'.

3. τε τοῖς] τε om. Ven. παρελθεῖν] πρῷ ἐλθεῖν Ven. qui in ceteris cum Θ conspirat. Ψ' cum vulg., nisi quod λιβανωτοῦ χόνδρους. οἴκοι] οἰκῖ Ven. ἀναλεξάμενος] ἀναδεξάμενος Ven.

4. φίλῳ πανδοχεῖ] φιλω πανδοχεῖ Ψ'. φίλο πανδοχεῖ Ven. χύτραν καὶ τὸ λοπάδιον] sic Ven. Ψ' vulg. habet. χάρισμα] χάριν Ven. ἔχειν] sic [Ven.] om. Ψ'. ἀπεχώρησα] ὑπεχώρησα Ψ'. δεξιός] μέτριος Ψ'.

EPIST. 54.

-χο

Χυτρολείκτης] χυτρολῆκτρο Ven.

1. τί δακρύω] sic [Ven.] τι δακρύεις Ψ'. κατέαγα] sic Ψ' [Ven.] τοῦτο] τοῦτο καὶ Ven. μήποτ'] μήποτε Ven. ὤφελον] ὄφελον Ven.

2. συνελεξάμην] συνεζευξάμην Ven. παντελὴς] sic Ψ' [Ven.]

3. δ'] δὲ Ψ' Ven. τῶν κερμάτων εἰχόμην] sic [Ven.] εἰχόμην τῶν καλμάτων Ψ'. ἐκείνοις — πεπορισμένων] τῶν ἐκείνων μοι πορισμένων (sic) Ven. Ψ' conspirat cum ΓV. αἰρούμενος] οὔμενος Ven. γεννικῶς] sic [Ven.] γενναίως Ψ'. ἤμην] ἦμιν Ψ'. Σπαρτιάτης] σπαρτιάτις Ψ'. 'Ορθίας] πυθίας Ψ' Ven.

4. ἀλλ' — ἐξωλέστατοι] Ψ' cum Γ conspirat, Ven. sic: ἀλλ' οὔκαι λακεδαίμονι ἐμῇ ταῦθ' ὑπέμενον· ἀθηνησοι δὲ· ἀθηνᾶς γὰρ καὶ τὸν ἐνταῦθα κυβευτὰρν (sic) οἱ ἐξωλέστατοι. δ' οὖν] γοῦν Ven. οὖν Ψ'. τοῦτ'] τούτου Ven. λῷον] λόγον Ven. δίχα] sic Ven. ἄνευ Ψ'. τεθνάναι] sic Ψ'.

In Ψ' ultima cod. pag. quae continet §. 4 hujus et sequentem epistolam tota ob squalorem difficillima lectu.

In Ven. sequitur hanc epistolam ep. 56 cum inscriptione epist. 55.

EPIST. 55.

1. οὐδὲν] οὐδὲ Ven. σε] σοι Ven. Σκαμωνίδου] sic Ψ'[Ven.] τῆς θυγατρός] sic [Ven.] artic. om. Ψ'.

2. πρώτοις] sic [Ven.] τούτοις Ψ'. 'Ετεοκλῆς] εὐοκλῆς Ψ'. ὁ κουρειῶν — τὸ γένειον] om. Ven. ὁ γεγηρακώς] om. Ven. τῶν] τὸν Ven. πρόσωπον] sic [Ven.] μέτωπον Ψ'.

3. δὲ] om. Ven. οὔλῃ τῇ γέννϊ] sic Ψ' [Ven.] οὐκ ἀτημέλητος — αὐτὸς] om. Ven. κικίννους] κίνωνας Ψ'. ἐπὶ βαθεῖ] ὑπὸ βαθεῖ Ψ' Ven.

4 ὅ τε] καὶ ὅτε Ven. ἐκέκλητο] sic [Ven.] ἐκαλεῖτο Ψ'. 'Αρχίβιος] ἄρχοιβος Ven. ἀπ' ἄκρας τῆς κεφαλῆς] sic [Ven.] ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ψ'. ἄχρι] sic [Ven.] μέχρι Ψ'. ἀπαιωρῶν] sic [Ven.] αἰωρῶν Ψ'. ἐπίμηκες] sic [Ven.] μακρὸν Ψ'. τὸ γένειον καθεικώς] sic [Ven.] καθεικὼς τὸ γένειον Ψ'. αὐτῷ τῷ] ὡς ἀπὸ τοῦ Ven. πεπιέσθαι] πεπεῖσθαι Ψ' Ven. ὑποσημαίνων] ὑποσημαίνην Ven.

5. καὶ Παγκράτης] sic Ψ' [Ven.] εἰσήρρησε] sic [Ven.] εἰσήρησε Ψ'. βακτηρίαν] βακτηρίαις Ven. πή·αν δὲ] πυρὰν δὲ Ven. δὲ om. Ψ'. εὐζώνως] ἐντόνως Ven. ἠρτυμένην] ἠρτημένην Ψ' Ven.

6. ἑστιάσεως ἀκολουθίαν] sic Ψ' Ven. τερατείαν] in Ψ' legi nequit; e Ven. nihil annotavi.

7. 'Ετεοκλῆς] εὐοκλῆς Ψ'. e Ven. nihil annotavi. μὲν γὰρ] sic Ven.] μὲν om. Ψ'. ἐπῶν] ἐτῶν Ven. κατὰ] om. Ven.

8. ως αὐτὸν] ὡς ἑαυτὴν videtur habere Ψ. τοῦτο] τουτὶ Ven.
9. πρῶτα] πρῶτα μὲν Ven. ἐούρει] οὔρει Ven. ἤρει legi in Ψ. ἀρχὴν γενέσεως] ἀρχὴν καὶ γεν. Ven. ἔτι] ἐστι Ψ Ven. Σουσαρίωνα] σαννουρίωνα Ψ. σαννυρίωνα Ven. ἀξιόχρεα] ἀξιόθεα Ψ Ven. εὐδοκίμει] εὐδοκίμονος Ven. σοφιστῶν] σοφῶν Ven.
Hac epistola finitur Ψ. — in Ven. deinde est nova rubrica cum epistola 10 libri 3.

EPIST. 56.

In Ven. est inscriptio antecedentis ep.
1. σαυτόν] sic Ven. οὐδὲν] οὐδὲ Ven. καὶ βαδίζεις sq.] καὶ τύφου πλήρης εἶ καὶ βαδίζεις εἰς ἃ μὴ δεῖ τοῦτο δὴ κτέ. Ven. Πυθοκλεῖ] Πυθόκλεια Ven. καὶ ἀποφέρῃ κτέ.] καὶ ἀρίστων ἀποφέρῃ μερίδας Ven.
2. Ἁρπάδης] ἁρπτάδης Ven. qui deinde ὁ om. στιχίδιον] στίχον Ven. ἁρπαγὰς] ἀρχὰς Ven. εὐμηχάνως] εὐμηχάνος Ven. γυμνὸν τῆς οἰκίας] τῆς οἰκίας γυμνόν Ven. χρόνου] χρόνῳ Ven. ἐκπεσεῖν] ἧναι (i. e. εἶναι] Ven.

EPIST. 57.

Inscr. Οἰνόλαλος] οἰνόλαος Ven.
Ποτηριοφλυάρῳ] κυπελλιστῇ Ven.
1. τὸν τροφέα — Ζώπυρον] τὸν νεανίσκον ζώπυρον τὸν τροφέα Ven. περὶ τὰς δόσεις κτέ.] μικροπρεπέστερος περὶ τὰς δ. κτέ. κέχρηται] post hanc voc. addit Ven. περὶ τὰς δαπάνας. ἔναγχος] ἔναχος Ven. Ἰφικρατίδας — ἀπῄτει] pro his Ven.: οὐδὲ προσέβλεψεν.
2. προπετῆ γλῶτταν] προπωτῆ γλῶσσαν Ven. διαμασῶμαι] διαμασσῶμαι. ὀψὲ] ὄψη Ven. τῆς ante διανοίας om. Ven. τότε — ἔρρωσο] ἀνάγκη τὴν γλῶσσαν τηλικαῦτα προσκρούειν καὶ σφάλλεσθαι Ven.

EPIST. 58.

Inscriptio deest in Ven.
1. κατ' ἐμοῦ om. Ven. καττύης] καττύειν Ven. ἀγεννεῖς] ἀγεννήτους Ven. Μαλιεὺς στρατιώτης] μαλ. οὗτος στρατ. Ven. ἑταίρας] ἑορτὰς Ven.
2. πρέπειν] πρέπον Ven. καὶ τὰς ἑταίρας] καὶ om. Ven. δεῖν] sic [Ven.] δοκῇ] δοκεῖ Ven. οὕτω] οὕτως Ven.
3. τηνάλλως] τὴν ἄλος Ven. τὴν om. Ven. χωρήσουσαν] χωρήσασαν Ven. οὐ τρέμω ἐνδακὼν] τρέμε δακὼν Ven. Σίγηλον] σιγηλὸν Ven. προσλάβωμαι] προσλάβῃς Ven. γάρ ἐστι] γάρ ἐστι Ven. τούτων] τοῦτον Ven. κολακεία] κολακείας Ven. μὴ διαβολὰς] διαβολὰς μὴ Ven.

EPIST. 59.

Inscr. Λιμέντερος] λιμοντερος Ven.
Ἀμασήτῳ] ἀμασίῳ Ven.
1. με ἐν χεροῖν] ἐν χεροῖν με Ven.
2. καινὸν] κενὸν Ven. πέρα] sic [Ven.] πάσης] ἁπάσης Ven. φάσμα. ἐδόκουν] φάσμα καὶ ζήτημα. ἐδόκουν Ven. ἀλλ' ἐκεῖνος εἶναι] ἀλλ' ὑκεῖνο εἶναι Ven. περίψυχτος καὶ περικάλλιστος] περικαλλὴς Ven. καλαύροπα] καλαβροπα Ven. τιάρᾳ] τί ἄρα Ven.
3. ἐπιπτάντα] ἐπιστάντα Ven. γαμψώνυχα] γαμψώνυχοι Ven. ἀγκυλοχείλην] ἀγκυλοχείλης Ven. ἐκαθήμην] ἐκαθόμην Ven.

4. *τότε*] om. Ven. *ψαύειν*] *λάβην* (i. e. *λαβεῖν*) Ven. *ὄρνιν*] *ὄρνεον* Ven. *εἶναι* post *οὐκέτι* collocat Ven. *διοπετῆ τὸν μέγαν*] *διιπετὴν καὶ μέγαν* Ven. *πικρὸν*] *μικρὸν* Ven. *ἐμὲ δὲ — ηὐτρεπισμένον* om. Ven.

5. *ἐκταραχθεὶς οὖν, ὡς εἰκὸς*] *ἐγὼ δὲ διαταραχθεὶς ἐπιεικὸς* Ven. *ἐξηγειρόμην*] *διηγειρόμην* Ven. *οἷ*] sic etiam Ven. *τὰ τοιαῦτα*] sic [Ven.] *μέλλοι*] *μέλλει* Ven. *ἀληθίζεσθαι*] *ἀληθίσασθαι*.

EPIST. 60.

In Ven. duplex est inscriptio: *λιμέντερος ἀμασίω* et *χασκοβούκης ὕπνο* (sic).

1. *ἐν βραχεῖ* positum in Ven. post *βδελυρίαν*. *ἡμέρα ἦν*] *ἦν ἡμέρα* Ven. *στωμύλους*] *στωμύλως* Ven. *Κράνειον*] sic [Ven.] *εἰλουμένους*] *εἱλουμένους* Ven.

2. *ἐνταυθοῖ*] *ἐνταυθὶ* Ven. *ἔλυτρα*] *εὐλύπαρα* Ven. *ἀπομεῖναν*] *ἀπομεῖναι* Ven. *διέλαθεν*] *ἔλαθεν* Ven. *ἃ σίδια*] sic Ven. *οἱ δὲ*] *ἐν δὲ* Ven. *ἔκαπτον*] *ἔλαπτον* Ven.

3. *τὰ τῆς — δυοῖν*] *τοῖς πελοποννησίοις προπύλαια ἡ δὲ δυοῖν*. *θαλάσσαιν*] *θάλασσαν* Ven. *δὲ οἰκήτορας*] *οἰκήτορας δὲ* Ven.

EPIST. 61.

Inscr. in Ven. *μεριδὰς σκορδοσφράντη*.

1. *χθιζινοῦ ζωμοῦ*] ordine inverso Ven. pro vv. *τοὔμοὶ — ἀποκαθαίρων* Ven. solum exhibet *περιχυθεὶς*. *ἔδακεν*] *ἔδακνεν* Ven. *παρ' ἀξίαν ὑπομένειν*] *διϊ ἄφον τοῦ ὑβρίζοντος* Ven.

2. *μὲν γὰρ*] *μὲν* om. Ven. *κατὰ γένος ἐκ*] om. Ven. post *ὁρμωμένης* add. *κατὰ γένους* Ven.

3. *ἐν* om. Ven. *τῇ γαστρὶ κτέ.*] *τὴν ἀναγκαίαν ἐκπορίζειν τῇ γαστρὶ τροφὴν* Ven. *δὲ*] *δ'* Ven. *κἂν*] *καὶ* Ven. post *'Ηλιαία* add. Ven. *καὶ αὐτὸς* post *Μιλτιάδης* add. Ven. *γραμματικὸς ὁ τὸ*] *ὅ τι* Ven.

4. *με* om. Ven. *'Υδροσφράντην*] *σκορδοσφράντην* Ven. *τῶν* om. Ven. *ἠνάγκασε*] *ἠνάγκασθαι* Ven.

EPIST. 62.

Inscr. *Χιδρολέπισος*] *σχοδρολέπισος* Ven.

1. *ἐπίστασο*] *ἠπίστασο* Ven. *μυστήριον*] *μυστηρίων* Ven. *αὐταῖς*] *αὐταῖν* Ven. *στρέφεται*] *τρέφεσθαι* Ven. *ταῖν*] *τῶν* Ven. *ἢ καὶ οἴονται*] *οἰόντε* Ven.

2. *προϋλακτοῦσι*] *προσυλακτοῦσι* Ven. *πρὸς τοῦτον*] *παρὰ τ.* Ven. *φοιτᾷ* om. Ven. *δίθυρα*] *ἰδίουρα* Ven.

3. *συνίσασι*] *συνίασι* Ven. *ἢ* ante *ἐπιτύμβιος* om. Ven. *σιγήσομαι· βούλομαι*] *σιγήμαι σε βούλομαι* Ven.

4. *οἶδ'*] *οἶδα* Ven. *Πολιάγρου*] *πολυάγρου* Ven. *κακώτερος*] *μαλακώτερος* Ven.

EPIST. 63.

Inscr. *Πινακοσπόγγῳ*] *πινακοσπογγίω* Ven.

1. *βουλεύονται*] *βούλονται* Ven. *αἱ* om. Ven. *συμπράττουσαι*] *συμπράττουσι* Ven. *οὐδὲν*] *οὐδὲ* Ven. *τοῦτο μετὰ*] *τοῦτο ὁ μετὰ* Ven. *δέραια*] *περιδέραια* Ven. *συργάστορι*] *συργάστρῳ* Ven. *τὰς ἀκρωρείας*] *τῇ ἀκρωρίας* Ven.

2. *παρὸν*] videtur habere Ven. *σιγῶμεν*] nihil enotavi e Ven. *σιγὴ*] *σιωπὴ* Ven. *δέ τι*] *ἔτι* Ven. *λυπήσωσι*] *λιπόσωσι* Ven. *ὀνειδίζουσαι*] *ἐξονειδίζουσαι* Ven.

Post hanc ep. Ven. exhibet ep. 69.

EPIST. 64.

Ἐφαλλοχύτρᾳ] *ἐφαλλοχύθρηα* Ven.

1. *Κρίτων*] *κρείττων* Ven. *ὑπ' ἀνοίας*] *ὑπονοίας* Ven. *αὐτῷ*] *αὐτοῦ* Ven. *ἐριστικὸς*] *ἐρωτικὸς* Ven.

2. *ἐς*] *εἰς* Ven. *καὶ* post *ἀλλὰ* om. Ven. *τὴν* ante *κεφαλὴν* om. Ven. *εἱλούμενον*] *ἀειλουμενον* Ven. *χαμαιτυπίας*] *γαμετῇ* Ven.

In sequentibus inde a p. 145 varr. codd. Ven. et Flor. lectiones in annotationibus textui subjectis allatae sunt.

LIPSIAE, EX OFFICINA C. P. MELZERI.

ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ALCIPHRONIS RHETORIS
EPISTOLAE.

ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

1.

ΕΥΔΙΟΣ ΦΙΛΟΣΚΑΦΩΙ.

Wagn. Tom. I. Bergl.

1 Χρηστὴν ἡμῖν ἡ θάλαττα τὸ τήμερον εἶναι τὴν γαλήνην 1 2
ἐστόρεσεν. ὡς γὰρ τρίτην ταύτην εἶχεν ὁ χειμὼν ἡμέραν καὶ
λάβρως κατὰ τοῦ πελάγους ἐπέπνεον ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων οἱ 4
βορεῖς καὶ ἐπεφρίκει μὲν ὁ πόντος μελαινόμενος, τοῦ ὕδατος δὲ
ἀφρὸς ἐξηνθήκει, πανταχοῦ τῆς θαλάσσης ἐπ' ἀλλήλων ἐπικλωμένων τῶν κυμάτων — τὰ μὲν γὰρ ταῖς πέτραις προσηράσσετο,
τὰ δὲ εἴσω ἀνοιδοῦντα ἐρρήγνυντο — ἀεργία παντελὴς ἦν· καὶ τὰ 2
ἐπὶ ταῖς ᾐόσι καταλαβόντες καλύβια, ὀλίγα ξυλισάμενοι κομμά-

Inscriptio: *Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ ἁλιευτικαί* A C D *Δ Π*: *Ἀλκίφρονος ἐπιστολαὶ ἁλιευτικαὶ καὶ ἑταιρικαί* V vulgo: *Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ ἀγροικαί Γ*: quemadmodum ego, sic etiam b w.

Ep. 1.

1. *χρηστὴν*] „f. *χρηστή γε.*" *Reisk.* *θάλαττα* A *Γ Π*: *θάλασσα* vulgo. *τὸ τήμερον Π*: *τοτήμερον* b w. *ἐστόρεσεν*] *ἱστόρησεν* mrg V[1] et Menzius Actis erudit. a. 1715 p. 220. „*ἐστόρεσεν* accipio pro *ὑπεστόρεσεν* et eo admisso recte habent omnia. ita Themist. de Istro p. 133 B *τὴν γαλήνην ἐθελοντὴς ὑπεστόρεσε ταῖς τὴν εἰρήνην πρυτανευούσαις τριήρεσιν*" *R.* locum citat Eustath. ad Il. *Λ* p. 828 l. 1 *χρηστὴν ἡμῖν τοτήμερον εἶναι τὴν γαλήνην ἐστόρεσε.* *ἐπ' ἀλλήλων* A C D V[1] *Δ*: *ἐπαλλήλων* vulgo. *εἴσω ἀνοιδοῦντα*] „f. *εἰς οὐρανὸν οἰδοῦντα* sive *ἀνοιδοῦντα.*" *R.* *ἐρρήγνυντο* C D V *Γ Δ Π* a: *ἐρρήγνυτο* tacite scripsit Berglerus w [A.]

2. *ᾐόσι Γ* cod. Dorvill. ad Charit. p. 464 *Lips.*: *ἠϊόσι* vulgo.

ALCIPHRONIS RHETORIS

EPISTOLAE.

1.

EUDIUS PHILOSCAPHO.

1. Commodam nobis mare in tranquillitatem hodie stratum est. cum tertium enim hunc diem duraret tempestas vehementerque versus mare flaret a promontoriis Boreas inhorresceretque nigrescens pontus, undarum vero spuma efflouresceret crebris undique per mare fractis fluctibus (nam partim rupibus allidebantur, partim intrinsecus intumescentes rumpebantur,) ab omni omnino opere fuit cessandum. 2. occupavimus igitur tuguria quae in litoribus erant, congestis paucis lignorum segmentis, quae navium fabricato-

τια, ὅσα οἱ ναυπηγοὶ πρώην ἐκ τῶν δρυῶν, ἃς ἐξέτεμον, ἀπέ-
6 λιπον, ἐκ τούτων πῦρ ἀνάψαντες τὸ πικρὸν τοῦ κρυμοῦ παρε-
3 μυθούμεθα. τετάρτη δὲ αὕτη ἐπιλαβοῦσα ἡμᾶς ἀλκυονὶς ὡς οἶμαι
ἡμέρα — ἔστι γὰρ τοῦτο τῷ καθαρῷ τῆς αἰθρίας τεκμήρασθαι —
πλοῦτον ἀθρόον ἀγαθῶν ἔδειξεν. ὡς γὰρ ὤφθη μὲν ὁ ἥλιος, 2
πρώτη δὲ ἀκτὶς εἰς τὸ πέλαγος ἀπέστιλβε, τὸ πρώην νεωλκηθὲν
σκαφίδιον σπουδῇ κατεσύραμεν, εἶτ' ἐνθέμενοι τὰ δίκτυα ἔργων
4 εἰχόμεθα. μικρὸν δὲ ἄπωθεν τῆς ἀκτῆς χαλάσαντες, φεῦ τῆς
εὐοψίας, ὅσον ἰχθύων ἐξειλκύσαμεν· μικροῦ καὶ τοὺς φελλοὺς
ἐδέησε κατασῦραι ὑφάλους τὸ δίκτυον ἐξωγκωμένον. εὐθὺς οὖν
8 ὀψῶναι πλησίον, καὶ τὰς ἀσίλλας ἐπωμίους ἀνελόμενοι καὶ τὰς
ἑκατέρωθεν σπυρίδας ἐξαρτήσαντες καὶ ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλόν-
5 τες ἀργύριον ἄστυδ' ἐκ Φαλήρων ἠπείγοντο. πᾶσι δὲ τούτοις
ἠρκέσαμεν ἡμεῖς καὶ πρὸς τούτοις ἀπηνεγκάμεθα γαμεταῖς καὶ παι-
δίοις ὄγκον οὐκ ὀλίγον ἔχειν τῶν λεπτομερῶν ἰχθύων, οὐκ εἰς μίαν,
ἀλλ' εἰ χειμὼν ἐπιλάβοιτο, καὶ εἰς πλείους ἡμέρας ἐμφορηθῆναι.

ἐξέτεμον] *ἐξέταμον* mrg V. *ἐκ τούτων*] *ἐκ τούτου* Δ. *πῦρ ἀνάψαντες*] *πυρὰν ἅψαντες* A.

3. *αὕτη*] *αὐτὴ* V^2. *ἀλκυονὶς*] *ἀλκιονὶς* C: *ἀλκυονίς* Γ. *τοῦτο*] *τούτῳ* V^2. *τεκμήρασθαι* D Γ Π: *τεκμαίρεσθαι* vulgo. *μὲν ὁ ἥλιος*] *μὲν ἥλιος* D. *νεωλκηθὲν*] *νεολκηθὲν* V^2. *σκαφίδιον* D [Γ] b w: *σκαφείδιον* A C V Δ Π a.

4. *ἄπωθεν*] *ἄποθεν* Π. *ἰχθύων* b: *ἰχθῦν* A V Γ a: *ἰχθὺν* C D Δ Π. *μικροῦ* D Γ Π: *μικρὸν* vulgo. *φελλοὺς*] *φελοὺς* C. scribebatur *κατασύραι*. *ὑφάλους* Reiskius et Jacobsius ad Achill. Tat. p. 624: *ὑφάλου* C D Δ Π: *ὕφαλον* mrg Π vulgo: om in Γ. *ἐξωγκωμένον* A C D cod. Dorvill. ad Charit. p. 464 *Lips.* w: *ἐξωγκασμένον* Δ: *ἐξογκώμενον* a: *ἐξογκούμενον* b [Γ]. *τὰς ἀσίλλας* Hemsterh. ad Hesych. col. 589 *Alb.* Berglerus w: *τὰς εἴλας* a et C Γ Δ Π: *καὶ τὰς* omisso *εἴλας* D: ex C nihil enotatum, unde coniicias, eum habere *ἀσίλλας*. *ἐξαρτήσαντες* b w Γ Π [D]: *ἐξαρτύσαντες* A C V^2 Δ a. verba *ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλόντες ἀργύριον* post *πλησίον* collocavit w auctore Hemsterhusio ad Hesychium l. c. omnes codd. cum vulgata conspirant. *ἠπείγοντο* b w [C D Γ Δ]: *ἠπήγοντο* A V a.

5. *ἀπηνεγκάμεθα*] *ἀπενεγκάμεθα* D. *γαμεταῖς*] *γαμετὰς* Γ. *παιδίοις*] *παιδία* Γ. *λεπτομερῶν*] *λεπτοτέρων* mavult Bergl. *ἐμφορηθῆναι* Γ: *ἐμφορῆσαι* vulgo, quod tuetur Meinek. Com. gr. fr. vol. IV p. 636 glossa Hesychii: *ἐλλείχοντα· ἐμφοροῦντα.*

---

res antea de quercubus excisis reliquerant, igni accenso acerbitati frigoris medebamur. 3. Quartus vero hic insecutus halcyonius ut puto dies (licet enim hoc ex puritate serenitatis conjicere) cumulatissimas nobis ostendit divitias. ut enim sol apparuit primusque radius mari illuxit, scaphulam nuper subductam confestim deduximus impositisque retibus operi incubuimus. 4. paululum vero a littore laxantes *retia*, o copiam piscium! quantum piscium extraximus; non multum aberat quin etiam suberinos cortices detraheret in mari demersum et mole gravatum rete. statim igitur opsonatores aderant, jugisque in humeros sublatis et sportulis utrinque suspensis, pro iis pecunia numerata, in urbem ex Phalero properarunt. 5. omnibus autem istis nos satisfecimus et praeterea tulimus uxoribus et liberis molem haud parvam minutorum piscium, quibus non per unum tantum, sed si tempestas ingruat, plures dies exsatiari possint.

2.

ΓΑΛΗΝΟΣ ΚΥΡΤΩΝΙ.

13 *Μάτην ἡμῖν τὰ πάντα πονεῖται ὦ Κύρτων, δι' ἡμέρας μὲν* 1 10
ὑπὸ τῆς εἵλης φλεγομένοις, νύκτωρ δὲ ὑπὸ λαμπάσι τὸν βυθὸν
ἀποξύουσι καὶ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο εἰς τὸν τῶν Δαναΐδων
τοὺς ἀμφορέας ἐκχέομεν πίθον. οὕτως ἄπρακτα καὶ ἀνήνυτα
διαμοχθοῦμεν. ἡμῖν μὲν γὰρ οὐδὲ ἀκαλήφης ἔστιν ἢ πελωρίδος 2
ἐμπλῆσαι τὴν γαστέρα, ὁ δεσπότης δὲ συλλέγει καὶ τοὺς ἰχθύας
καὶ τὰ κέρματα. οὐκ ἀπόχρη δὲ αὐτῷ τοσαῦτα ἔχειν παρ' ἡμῶν,
ὁ δὲ διερευνᾶται καὶ τὸ σκαφίδιον συνεχῶς. καὶ πρώην, ὅτε ἐκ 3
Μουνυχίας ἐπέμψαμεν αὐτῷ κομιοῦντα τοὐψώνιον Ἕρμωνα του-
τονὶ τὸν μειρακίσκον, σπόγγους ἡμῖν ἐπέταττε κομίζειν καὶ τὰ 12
ἐκ τῆς θαλάττης ἔρια, ἃ φύεται ἐπιεικῶς ἐν εὐρυνόμης εἰς λῆ-

Ep. 2.

Γαληνὸς] *Γαληναῖος* D.

1. *τὰ πάντα Γ*: *πάντα* vulgo. *μὲν ὑπὸ*] *μὲν* om D. *εἵλης* Bergl. et Jacobs. ad Ach. Tat. p. 928: *ἄλης* A D *Γ*: *ἀέλης* C *Δ Π*: *ἀέλλης* a: *ἀλέης* w, mendose. „aut *ἀλέας* aut *εἵλης*" *R.* *ἀποξύουσι*] *ὑποξύουσι Γ.* *Δαναΐδων* b w: *Δαναϊδῶν* A: *δαναιδῶν* C D V a. *τὸν — πίθον* A w: *τοὺς — πίθους* C D: *τοῦς — πίθους Γ*: *πίθους* omisso articulo vulgo. *πίθους* habent etiam *Δ Π*; de *τὸν* autem nihil ex iis enotatum, unde conjicias eos *τὸν* exhibere. *οὕτως*] *ὥστε* A. *ἀνήνυτα*] *ἀνήνυστα* cod. Dorvill. ad Charit. p. 296 *Lips.* *διαμοχθοῦμεν* D *Γ* et cod. Dorvill. ad Charit. p. 296 *Lips.*: *μοχθοῦμεν* vulgo.

2. *ἀκαλήφης* D *Γ*: *ἀκαλύφης* vulgo. *πελωρίδος*] *πελωρῖδος Γ.* *σκαφίδιον*] *σκαφείδιον* A C *Δ Π.*

3. *ὅτε* D *Γ Π*: *ὅτι Δ*: *ὅτ'* vulgo. *Μουνυχίας*] *Μουνιχίας* V^2. *κομιοῦντα*] *πονοῦντα* D: *ποριοῦντα Π*, mrg *κομιοῦντα.* *τοὐψώνιον* A D *Γ Δ Π*: *τὸ ὀψώνιον* vulgo. *σπογγ.* . (i. e. *σπογγία*; Boisson. ad Philostr. p. 111 *σπογγιὰς*) *ἡμῖν Γ.* *κομίζειν* add *Γ.* *θαλάττης* A *Π*: *θαλάσσης* vulgo: om D. *ἐν εὐρυνόμης*] *ἐν εὐρυνομένης. λῆμνον Γ*: *ἐν εὐρυνώμης Λῆμνον Π*: *ἐνευρινόμης* C: *ἐν εὐρυνομίης* D. locum huncce corruptum quemadmodum corrigendum censuerit Berglerus vide in commentario. „bene hic omnia habent. Eurynome videtur promontorium aliquod in insula Lemno fuisse. *εἰς Λῆμνον* est idem quod *ἐν Λήμνῳ*" *R.* Boisson. ad Philostr. ep. p. 112 „scripto *ἀνευρυνομένης* intelligi poterit *θαλ. ἀνευρ.* de tractu maris quod latius apertum patet versus Lemnum. vel *ἐνευρυνομένης* sumatur."

2.

GALENUS CYRTONI.

1. Frustra a nobis omnis opera consumitur, mi Cyrton, qui interdiu aestu urimur, noctu vero inter facibus profundum maris verrimus et, quod proverbio dicitur, in Danaidum dolium effundimus amphoras. sic vanus et irritus labor noster est. 2. nos enim nec urtica nec peloride implere ventrem possumus, dominus autem colligit et pisces et pecuniam. nec contentus tantum a nobis habere etiam cymbam assidue perlustrat. 3. et nuper cum ex Munychia ad eum mitteremus Hermonem istum adolescentulum ut pisces ad eum ferret, spongias nos portare jussit et marinas lanas, quae

4 μνον. ὡς δ' ὁ μὲν οὔπω ταῦτα προσαπῄτει, καὶ ὁ Ἕρμων ἀφεὶς τὸ φορτίον αὐτοῖς ἰχθύσιν, ἀφεὶς δὲ καὶ ἡμᾶς αὐτῷ σκάφει ᾤχετο ἐπὶ λέμβου κωπήρους τισὶ Ῥοδίοις βαλαυστιουργοῖς
14 ἀναμιχθείς. καὶ ὁ μὲν δεσπότης οἰκέτην, ἡμεῖς δὲ συνεργὸν ἀγαθὸν ἐπενθήσαμεν.

3.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΓΑΛΑΤΕΙΑΙ.

1 Χρηστὸν ἡ γῆ καὶ ἡ βῶλος ἀκίνδυνον. οὐ μάτην γοῦν 23
ἀνησιδώραν ταύτην ὀνομάζουσιν Ἀθηναῖοι ἀνιεῖσαν δῶρα, δι' ὧν ἔστι ζῆν καὶ σώζεσθαι. χαλεπὸν ἡ θάλαττα καὶ ἡ ναυτιλία ῥιψοκίνδυνον. ὀρθῶς ἐγὼ τοῦτο κρίνω πείρᾳ καὶ διδασκαλίᾳ
2 μαθών. ποτὲ γὰρ ὄψον ἀποδόσθαι βουληθεὶς ἤκουσα ἑνὸς τῶν
16 ἐν τῇ Ποικίλῃ διατριβόντων ἀνυποδήτου καὶ ἐνερόχρωτος στιχίδιον ἀποφθεγγομένου τὴν ἀπόνοιαν τῶν πλεόντων ἐπιστύφοντος,

4. legebatur *ὥς θ' ὁ μέν*. *προσαπῄτει*] *προσαπαιτεῖ* mrg V. *φορτίον αὐτοῖς ἰχθύσιν*] *φορνίον-ἰχθῦσιν* *Π*. *αὐτῷ σκάφει* D *Γ*: *αὐτῷ τῷ σκάφει* vulgo. *ἡμ. ἐν τῷ σκάφει* cod. Vossianus apud Spanhem. de usu et praest. num. 1 p. 316. *λέμβου* cod. Voss. l. c. cod. Dorvill. ad Charit. p. 294 [C D *Γ*] w: *λέσβου* A *ΔΠ* a b. *κωπήρους* Bergl. w: *κωπήροις* *ΠΔ* C: cod. Dorvill. l. c.: *κωπήρεσι* D *Γ*: *κωπηρέσι* cod. Voss. l. c.: *κωπήρης* A a. „post *κωπήρης* est lacuna. saltim deest *ἀπώλετο*, ni plura" *R.* *τισὶ Ῥοδίοις* D *Γ*: *Ῥοδίοις τισὶ* vulgo: *τισὶν* *Π*. *βαλαυστιουργοῖς* Bergl. w: *βαλαυστουργοῖς* D *Δ* et cod. Voss. l. c.: om *Γ*: *βαλαντουργοῖς* C *Π* vulgo. „f. *βαλαντιουργοῖς crumenisecis*" *R.* *ἐπενθήσαμεν*] *ἐποθήσαμεν* A.

Ep. 3.

Γαλατείᾳ Berglerus w: *Γαλατία* C D *ΓΔ* vulgo.

1. legebatur *ἀνεισιδώραν*. *ἔστι*] scribebatur *ἐστι*: *ἐπὶ* V. *ναυτιλία*] *ναυτηλία* C.

2. *ἀνυποδήτου* Arnaldus Misc. obss. t. 4 p. 446 Reiskius w A [*Γ*]: *ἀνυποδήτων* vulgo et C D *ΔΠ*. *ἀποφθεγγομένου*] *ἀποφθεγγομένον* V[1]. *ἐπιστύφοντος* b w mrg V [C D *ΓΔΠ*]: *ἀποστύφοντος* A: *ἐπιστίφοντος* a V.

---

nascuntur abunde in Eurynomes stagno. 4. quas cum vix ille exegisset, Hermon relicto onere una cum piscibus, relictis etiam nobis una cum cymba, fugit in lembo remis instructo, cum se Rhodiensibus quibusdam tinctoribus associasset. et dominus quidem servum, nos autem fidelem operum laborumque socium cum dolore desideravimus.

3.

GLAUCUS GALATEAE.

1. Bona est terra et gleba expers periculi. proinde non temere Anesidoram eam vocant Athenienses, quae summittat dona, per quae datur vivere et salutem tueri. damnosum est mare et navigatio res in pericula praeceps. recte ego hoc judico, qui experiundo discendoque cognoverim. 2. aliquando enim cum pisces vendere vellem, audivi quendam, eorum qui in Poecile versantur discalceatum et lurido colore praeditum, recitantem versiculum et amentiam navigantium increpantem: dicebat autem

24 ἔλεγε γὰρ Ἀράτου τινὸς εἶναι σοφοῦ τὰ μετέωρα. καὶ ἦν ὅσον ἀπομνημονεύσαντα οὐχ ὅλον εἰπεῖν ὧδε εἰρημένον· ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον ἄϊδ' ἐρύκει. τί οὖν, ὦ γύναι, οὐ σωφρονοῦμεν 3
καὶ ὀψὲ τοῦ καιροῦ φεύγομεν τὴν πρὸς τὸν θάνατον γειτνίασιν καὶ ταῦτα ἐπὶ παιδίοις ζῶντες, οἷς εἰ καὶ μηδὲν μέγα παρέχειν 18
δι' ἀχρηματίαν ἔχομεν, τάδε παρέξομεν καὶ χαριούμεθα, τὸ τὰς τρικυμίας καὶ τοὺς ἐκ βυθοῦ κινδύνους ἀγνοῆσαι, γεωργίᾳ δὲ συντραφῆναι καὶ τὸν ἀσφαλῆ καὶ ἀδεᾶ βίον ἀσπάσασθαι.

4.

ΚΥΜΩΘΟΣ ΤΡΙΤΩΝΙΔΙ.

30 Ὅσον ἡ θάλαττα τῆς γῆς διαλλάττει, τοσοῦτον καὶ ἡμεῖς 1
οἱ ταύτης ἐργάται τῶν κατὰ πόλεις ἢ κώμας οἰκούντων διαφέρομεν. οἱ μὲν γὰρ ἢ μένοντες εἴσω πυλῶν τὰ δημοτικὰ διαπράττονται, ἢ γεωμορίᾳ προσανέχοντες τὴν ἐκ τῆς βώλου πρὸς διατροφὴν ἀναμένουσιν ἐπικαρπίαν· ἡμῖν δὲ οἷς βίος ἐν ὕδασι, θά- 2

γὰρ Ἀράτου C: δὲ Ἀράτου Bergler. w: δὲ ἄρα τοῦτο A: γὰρ ἄρα τοῦτο vulgo et D Γ Δ Π: Ἀράτου τοῦτό τινος gloss. Eichst. est Arati 299.
3. ὦ γύναι A V Γ Δ Π a: ὦ om b w [CD]. πρὸς τὸν θάνατον] πρὸς θάνατον Γ. μηδὲν μέγα] μηδὲν ἄλλο μέγα A. τὸ τὰς τρικυμίας] τῷ τ. τρ. D. παρέξομεν Γ: ἕξομεν vulgo. „subintellige παρέχειν" R. ἀδεᾶ] ἡδέα A.

Ep. 4.

Κύμωθος] Κύμοθος A D Γ Δ Π. fortasse Κυμόθοος, quod nomen ad similitudinem nominis nymphae Κυμοθόη est formatum. Τριτωνίδι A [C] vulgo: τριτωνίδη D Γ Δ Π.

1. διαλλάττει] διαλάττει D. ἡμεῖς οἱ ταύτης ἐργάται D Γ: οἱ ταύτης ἡμεῖς ἐργάται vulgo. δημοτικὰ] νηματικὰ D. διαπράττονται] διαπράττουσιν A w: vulgatam tuentur C D Γ Δ Π. γεωμορίᾳ cod. Dorvill. ad Char. p. 642 *Lips.* γεωμορία D Γ: γεωργίᾳ vulgo. cf. Anth. Pal. 7, 532, 1 Ἔκ με γεωμορίης Ἐτεοκλέα πόντιος ἐλπὶς Εἵλκυσεν, ὀθνείης ἔμπορον ἐργασίης, Νῶτα δὲ Τυρσηνῆς ἐπάτευν ἁλός κτέ cf. etiam ib. 6, 258, 3. προσανέχοντες A cod. Dorvill. l. c. [C D Γ Δ Π] w: προσέχοντες vulgo.
2. βίος] ὁ βίος A w: vulgatam tuentur C D Γ Δ Π. ὕδασι Γ Π: ὕδατι (σ) Δ:

id esse Arati cujusdam rerum coelestium periti. et erat, ut quantum memoria mea fert non totum recitem, sic pronuntiatum: *exiguum lignum defendit ab Orco.* 3. cur igitur o conjux non sapimus et sero tandem mortis vicinitatem fugimus? idque cum liberos habeamus, quibus etsi nihil magni praestare ob inopiam possumus, haec praebebimus et gratificabimur, ut fluctus decumanos et maris pericula ignorent, in agricultura autem educentur et securam metuque carentem vitam amplectantur.

4.

CYMOTHUS TRITONIDI.

1. Quantum mare differt a tellure, tantum etiam nos, qui illi operam damus, ab illis qui in urbibus et pagis habitant. illi enim aut manentes intra portas rempublicam administrant, aut agris colendis dediti fructus e gleba ad sustentationem vitae exspectant; 2. nobis autem, quibus vita

20 νατος ἡ γῆ καθάπερ τοῖς ἰχθύσιν ἥκιστα δυναμένοις ἀναπνεῖν τὸν ἀέρα. τί δὴ οὖν παθοῦσα, ὦ γύναι, τὴν ἀκτὴν ἀπολιποῦσα καὶ τὰ νήματα τοῦ λίνου ἄστυδε θαμίζεις, ὠσχοφόρια καὶ λή-
3 ναια ταῖς πλουσίαις Ἀθηναίων συνεορτάζουσα; οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν οὐδὲ ἀγαθὰ διανοεῖσθαι· οὐχ οὕτω δέ σε ὁ πατὴρ ἐκ τῆς Αἰγίνης, οὗ τεχθῆναί σε καὶ τραφῆναι συνέβη, μνεῖσθαι
4 ὑπ' ἐμοὶ γάμῳ παρέδωκεν. εἰ τὴν πόλιν ἀσπάζῃ, χαῖρε καὶ ἄπιθι· εἰ δὲ τὰ ἐκ θαλάττης ἀγαπᾷς, ἐπάνιθι εἰς τὸν ἄνδρα τὸ λῷον ἑλομένη. λήθη δέ σοι ἔστω μακρὰ τῶν κατ' ἄστυ τούτων ἀπατηλῶν θεαμάτων.

5.

ΝΑΥΒΑΤΗΣ ΡΟΘΙΩι.

22 1 Οἴει μόνος πλουτεῖν ὅτι τοὺς παρ' ἐμοὶ θητεύοντας δελεά- 34
2 ζων ἄγεις ὡς ἑαυτὸν περιουσίᾳ μισθωμάτων, καὶ εἰκότως· σοὶ μὲν γαρ ὁ βόλος ἤνεγκε πρώην χρυσοῦ κόμματα Δαρεικοῦ τῆς ἐπὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίας ἴσως λείψανα, καταδύσης οἶμαι νηὸς

ὕδατι vulgo. θανατος] θάνατον Γ. τί δὴ οὖν] τί οὖν δὴ A. τὴν ἀκτὴν] τὴν ἄκατον Lennep. ad Phalar. p. 332 b. *Groning. ed.*
3. ἀγαθὰ] ἀγαθὸν Γ. οὕτω] ὅτι Γ.
4. ἀσπάζῃ] ἀσπάζη V[1]. εἰ τὴν πόλιν ἀσπάζῃ — τὸ λῷον ἑλομένη, Jacobs. ad Ach. Tat. 927: εἰ δὲ τὴν πόλιν ἀσπάζῃ, χαῖρε καὶ ἄπιθι εἰς τὸν ἄνδρα. εἰ τὰ ἐκ θαλάττης ἀγαπᾷς, ἐπάνιθι τὸ λ. ἑλ. a: εἰ τ. π. ἀ., χαῖρε καὶ ἄπιθι εἰς τὸν ἄνδρα. εἰ τὰ ἐκ θαλάττης ἀγαπᾷς, ἐπάνιθι τὸ λ. ἑλ. A; e C Δ Π nihil annotatum. D Γ autem exhibent εἰ δὲ τὰ ἐκ θαλ. etc.: εἰ τὴν πόλιν ἀσπάζῃ χαῖρε καὶ ἄπιθι· εἰς τὸν ἄνδρα εἰ τὰ ἐκ θαλάττης ἀγαπᾷς ἐπάνιθι b et (positis commatis post ἄνδρα et ἀγαπᾷς) w mrg V. θαλάττης] θαλάσσης Γ: τῆς θαλάττης C Δ. λῷον] λῶον V.

Ep. 5.

Ναυβάτης] ναῦα (sic) C.

1. οἴει] οἴεις mrg V. θητεύοντας Herelius in Actis lit. Klotz. t. 3 p. 90. Reiskius [C] w: θηρεύοντας D Γ Δ Π vulgo. ὡς ἑαυτὸν D Γ Π: ὡς σεαυτὸν vulgo.
2. ὁ βόλος] ὁ βῶλος C D Γ Δ Π: ὁ βώλος A: mrg Π βόλος. Δαρεικοῦ]

---

est in aqua, terra est mors, sicut piscibus minime valentibus respirare aërem. quid igitur tibi accidit conjux, quod relicto littore et lini staminibus urbem frequentas, Oschophoria et Lenaea cum opulentis Atheniensium feminis celebrans? 3. non est hoc sapere, neque recte cogitare. non ita te pater ex Aegina, ubi nasci te et educari contigit, ducendam mihi et nuptiis initiandam dedit. 4. si urbem amas vale et abi; si te marina delectant, redi ad virum, meliore parte electa. longa autem tibi oblivio veniat fallacium istorum in urbe spectaculorum.

5.

NAUBATES RHOTHIO.

1. Putas solum te divitiis affluere, quod operas meas inescando ad te traducis copia mercedis; et merito; 2. namque tibi jactus nuper monetas auri Darici tulit, Salaminii fortasse praelii navalis reliquias, submersa, ut puto, nave Persica una cum viris et una cum opibus, quando

Περσικῆς αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ αὐτοῖς χρήμασιν, ὅτε ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων ὁ Θεμιστοκλῆς ὁ τοῦ Νεοκλέους ἤρατο τὸ μέγα κατὰ τῶν Μήδων τρόπαιον. ἐγὼ δὲ ἀγαπῶ τὴν τῶν ἀναγ- 3
καίων εὐπορίαν ἐκ τῆς καθημερινῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν ποριζόμενος. ἀλλ᾽ εἰ πλουτεῖς, σὺν δικαίῳ πλούτει· γινέσθω δέ σοι ὁ πλοῦτος μὴ κακίας ἀλλὰ καλοκἀγαθίας ὑπηρέτης.

6.

ΠΑΝΟΠΗ ΕΥΘΥΒΟΛΩΙ.

36 *Ἠγάγου με, ὦ Εὐθύβολε, οὐκ ἀπερριμμένην γυναῖκα οὐδὲ* 1 24
μίαν τῶν ἀσήμων, ἀλλ᾽ ἐξ ἀγαθοῦ μὲν πατρός, ἀγαθῆς δὲ μητρὸς γεγονυῖαν. Σωσθένης ὁ Στειριεὺς ἦν μοι πατὴρ καὶ Δαμοφίλη μήτηρ, οἵ με ἐγγυητὴν ἐπίκληρον ἐπὶ παίδων ἀρότῳ γνησίων συνῆψάν σοι γάμῳ. σὺ δὲ ῥᾴδιος ὢν τὼ ὀφθαλμὼ καὶ 2
πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν ἀφροδισίων κεχυμένος, ἀτιμάσας ἐμὲ καὶ τὰ κοινὰ παιδία, Γαλήνην καὶ Θαλασσίωνα, ἐρᾷς τῆς Ἑρμιονίτιδος

δαρικοῦ D. *ἡμετέρων*] *ἡμητέρων* D. *ὁ Θεμιστ.* cod. Dorv. ad Charit. p. 473 [D]; in *Γ* non dilucide *ὁ Θ.* comparet; w: *Θεμιστ.* sine artic. C *ΔΠ* vulgo; cf. Krueg. ad Xen. an. 6, 2, 13. *Νεοκλέους*] *Νικοκλέους* A. *τὸ μέγα*] artic. om C D. *τῶν Μήδων* A [C D] w: *κατὰ Μήδους Γ*: *Μήδων* omisso articulo *ΔΠ* vulgo.

3. *γινέσθω*] *γίνεσθω* V. *ὑπηρέτης*] *ἠπηρέτης* V¹. *ἠπηρ.* V², *ὑπ.* mrg.

Ep. 6.

Εὐθυβόλῳ A cod. Dorv. ad Charit. p. 511 [D] w: *Εὐθυβούλῳ* C vulgo.

1. *ἠγάγου*] *ἠγάμου* A. *Εὐθύβολε* iid. codd. qui supra *Εὐθυβόλῳ*: *Εὐθύβουλε* C *ΓΔ* vulgo. *ἀπερριμμένην*] *ἀπ..ρουμεν*. D. *Στειριεὺς*] *στηριεὺς* D *Π*: *στειλιεὺς* C. vv. *Σωσθένης –μήτηρ* om *Γ*. *Δαμοφίλη* A: *δαμοφέλη* D: *Δαμοφύλη* C vulgo. *ἐγγυητὴν*] literas *γυητὴν* om D. *ἀρότῳ* Berglerus, w: *ἀραρότων* codd. omnes, vulgo.

2. *ῥᾴδιος*] „aliquando coniiciebam *ῥαδινός*, nunc non valde urgeo“ *R.* sic etiam Arnaldus Misc. obss. t. 4 p. 447. cf. Jacobs. ad Ael. nat. animal. 7, 16 p. 163, 28. *ἀφροδισίων*] „f. *ἀφροδίσιον*“ *R.* *ἐμὲ καὶ*] *καὶ* om D. *Γαλήνην καὶ Θαλασσίωνα* A [C D] w: om *Γ*: *Γαλήνης τῆς Θαλασσίωνος* vulgo. *τῆς Ἑρμιονίτιδος* om *Γ*. *μετοίκου*] *μετ‿οίκου*

---

majorum nostrorum temporibus Themistocles Neoclis filius erexit magnum illud contra Medos tropaeum. 3. ego vero contentus sum si rerum necessariarum copiam quotidiano manuum labore acquiram. sed si es dives, cum justi observatione esto dives: sitque tibi opulentia non malitiae, sed probitatis ministra.

6.

PANOPE EUTHYBOLO.

1. Duxisti me, Euthybole, non abjectam mulierem neque de ignobilium grege unam, sed honesto patre honestaque matre prognatam. Sosthenes Stiriensis erat mihi pater et Damophila mater, qui me desponsatam ex asse heredem ad procreandos genuinos liberos tibi matrimonio conjunxerunt. 2. at tu, oculis levis et inconstans et ad omnem effusus Veneream voluptatem, me et communibus liberis neglectis, Galene et Tha-

μετοίκου, ἣν ἐπὶ κακῷ τῶν ἐρώντων ὁ Πειραιεὺς ἐδέξατο. κωμάζουσι γὰρ εἰς αὐτὴν ἡ πρὸς θάλατταν νεολαία καὶ ἄλλος ἄλλο δῶρον ἀποφέρει· ἡ δὲ εἰσδέχεται καὶ ἀναλοῖ Χαρύβδεως 3 δίκην. σὺ δὲ ὑπερβαίνων τὰς ἁλιευτικὰς δωροφορίας μαινίδας 37
26 μὲν ἢ τρίγλας οὔτε φέρεις οὔτε θέλεις διδόναι, ἀλλ' ὡς ἀφηλικέστερος καὶ γυναικὶ πάλαι συνὼν καὶ παιδίων οὐ μάλα νηπίων πατὴρ παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀντεραστὰς βουλόμενος κεκρυφάλους Μιλησίους καὶ Σικελικὸν ἱμάτιον καὶ ἐπ' αὐτῷ χρυσίον 4 εἰσπέμπεις. ἢ πέπαυσο τῆς ἀγερωχίας καὶ τοῦ λάγνος εἶναι καὶ θηλυμανὴς ἀπόσχου, ἢ ἴσθι με παρὰ τὸν πατέρα οἰχησομένην, ὃς οὔτ' ἐμὲ περιόψεται καὶ σὲ γράψεται παρὰ τοῖς δικασταῖς κακώσεως.

7.

ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΠΟΝΤΙΩΙ.

28 Ἔπεμψά σοι ψῆτταν καὶ σανδάλιον καὶ κεστρέα καὶ κήρυκας 43
πέντε καὶ τριάκοντα, σὺ δέ μοι τῶν ἐρετμῶν δύο πέμψον, ἐπειδὴ

nota hacce adiecta: „signum coniunctionis a manu recentiori, cujus margini *μέτοικος* advena *gl.*" V¹. *τῶν ἐρ.*] *τῶ ἐρ.* V². *ἐρώντων*] *ἐρώτων* A Π: *ἐράντων* V¹. *κωμάζουσι κτἑ.*] *πολλοὶ γὰρ κωμάζουσιν εἰς αὐτὴν* Γ. *εἰς αὐτὴν* A cod. Dorv. ad Charit. p. 444 [D] w: *πρὸς αὐτὴν* C vulgo. *θάλατταν* ΠΔ: *θάλασσαν* vulgo: *πρὸς θαλ.* om D: *ἡ πρὸς θάλατταν νεολαία* om Γ. *νεολαία*] *νεολέα* D Π. *ἄλλο*] *ἄλλῳ* (o suprascr.) C.
3. *μαινίδας μὲν ἢ τρίγλας*] om excepta syllaba *γλας* D: *τρίγγλας* V¹. *γυναικὶ*] *γυναίκιον* D. *παιδίων*] *παίδων* Γ. *μάλα*] *κάλα* Π. *παραγκωνίσασθαι*] *παρ . . . σασθαι* D. *Σικελικὸν ἱμάτιον*] *Σικελικὰ ἱμάτια* Γ. *εἰσπέμπεις*] *εἰσπέμπων* Γ.
4. *ἢ πέπαυσο* A C D Γ Δ Π: *ἢ οὖν πέπαυσο* vulgo. *ἀγερωχίας*] *ἀγεραχίας* V, sed mrg *ἀγερωχίας*. vv. *ἀγερωχίας καὶ τοῦ* om D praeter litteras *ἀγε*. *λάγνος*] *λάγνης* A Π. *ἴσθι*] *ἴθι* mrg „*ἴσθι* l. pro *ἴσαθι*" V. legebatur *οὐδ' ἐμὲ*: *οὐδέ με* C. *κακώσεως*] *κα . . σεως* D.

Ep. 7.

Θαλάσσιος D Γ: *Θάλασσος* vulgo.

ψῆτταν Γ et cod. Paris. Ruhnkenii ad Tim. p. 278 b: *ψήτταν* w: *ψίτταν* A Π vulgo. *σανδάλιον*] *σανδάλια* Γ. *καὶ κήρυκας — τριάκοντα* om Γ. *πέντε*

---

lassione amas Hermionensem illam inquilinam, quam amantium malo Piraeeus excepit; eunt enim ad eam comissatum maritima juventus aliusque aliud donum affert; at illa accipit et Charybdis instar consumit. 3. tu vero transgrediens piscatorias donorum oblationes non maenas aut mullos fers illi neque donare vis; sed utpote provectior aetate et jam dudum maritus atque liberorum non admodum infantium pater, removere rivales cupiens, reticula Milesia vestemque Siculam atque insuper aurum ad eam mittis. 4. aut igitur omitte istam insolentiam et a libidine insanoque mulierum amore desiste aut me ad patrem discessuram scito; qui me non negliget et tibi malae tractationis crimen apud judices intendet.

7.

THALASSIUS PONTIO.

Misi tibi rhombum et sandalium et mugilem et murices triginta quinque; tu contra duos mihi remos mitte, quoniam mei fracti sunt; nam re-

ταμὰ κατεάγετο. ἀντίδοσις γὰρ ἡ παρὰ φίλων εἰς φίλους. ὁ γὰρ προχείρως καὶ θαρσαλέως αἰτῶν εὔδηλός ἐστιν ὡς ἅπαντα κοινὰ τὰ πρὸς τοὺς φίλους καὶ τὰ τῶν φίλων ἔχειν ἡγούμενος.

8.

ΕΥΚΟΛΥΜΒΟΣ ΓΛΑΥΚΗΙ.

44 Οἱ τὴν γνώμην ἀμφίβολοι τὴν παρὰ τῶν εὐνοούντων κρίσιν 1
ἐκδέχονται. κἀγὼ τὰ πολλὰ ταῖς αὔραις διαλαλήσας – οὐδὲ γὰρ
οὐδὲν πρὸς σὲ ἐθάρρουν, ὦ γύναι – νῦν ἐξαγορεύω καὶ δέομαι
45 τὸ λῷον εὑρημένην συμβουλεῦσαι. ἄκουε δὲ ὡς ἔχει καὶ πρὸς ὅ 30
τι σε δεῖ τὴν γνώμην ἐξενεγκεῖν. τὰ ἡμέτερα, ὡς οἶσθα, παντε- 2
λῶς ἐστιν ἄπορα καὶ βίος κομιδῇ στενός· τρέφει γὰρ οὐδὲν ἡ
θάλαττα. ὁ λέμβος οὖν οὗτος, ὃν ὁρᾷς, ὁ κωπήρης, τοῖς πολλοῖς
ἐρέταις κατηρτυμένος, Κωρύκιόν τι σκάφος, λῃσταὶ δὲ θαλάττης
τὸ ἐν αὐτῷ σύστημα. οὗτοί με κοινωνὸν ἐθέλουσι λαβεῖν τοῦ

καὶ τριάκοντα] ἐ καὶ λ' D. κατεάγετο] „f. κατέαγεν" R. ἀντίδοσις γὰρ ἡ κτέ.] fort. ἀντ. γὰρ ἡ δόσις κτέ. κοινὰ τὰ] „f. κοινὰ τὰ ἑαυτοῦ πρὸς –" R. ἔχειν] ἔχει Δ.

Ep. 8.

1. οἱ τὴν] εἴ τὴν D. εὐνοούντων] ἐννοούντων A. αὔραις Perizonius, Berglerus alii [A D Γ] w. „in Δ olim fuisse videtur ἄωραις nunc αὔραις ab eadem manu": ἄβραις C: ὥραις vulgo. οὐδὲ γὰρ οὐδὲν] „f. οὐ γὰρ οὐδὲ" R. ἐθάρρουν] ἐθάρουν C. ἐξαγορεύω] om syllab. εύω D. λῷον] λῶον V^1. εὑρημένην] εὑραμενη (η adras.) Γ. ὅ τι σε δεῖ] ὅ τι δεῖ σε A: ὅ τι σε χρὴ C.

2. βίος] βίου D. κομιδῇ] κομιδὴ Π. τρέφει] φέρει Arnald. Miscell. obss. 5 p. 448. θάλαττα D. θάλασσα vulgo. λέμβος] λέμβων D. οὗτος add A cod. Dorvill. ad Char. p. 473 [C D Γ Δ Π] w. ὁρᾷς] ὁρᾶς V^1. τοῖς πολλοῖς] τοῖς om C. κατηρτυμένος] κατηρτημένος A Δ. Κωρύκιον] Κωρύβιον C: Κορύκιον Π. legebatur Κωρύκιον τὸ σκάφος. ἐστι τὸ σκ. Arnald. Misc. obss. 4 p. 448. λῃσταὶ] λησταὶ V^1. θαλάττης D Π: θαλάσσης vulgo. αὐτῷ Bergl., Schaefer. ad Lamb. Bos p. 457 C Γ (in quo ω. correctum et adras.) Π: αὐτῇ vulgo et D

---

munerationis est loco quod ab amicis ad amicos proficiscitur. qui enim audacter et confidenter petit, is aperte demonstrat se existimare omnia apud amicos esse communia seque habere ea quae amicorum sunt.

8.

EUCOLYMBUS GLAUCAE.

1. Qui consilii sunt dubii judicium a benevolentibus exspectant. ego etiam, ventis diu collocutus (neque enim ad te quicquam, mea uxor, audebam), nunc loquor petoque ut, si quid melius inveneris, consilio me adjuves. audi jam quemadmodum se res habeat et de quo te oporteat sententiam ferre. 2. nostrae res, ut scis, sunt prorsus tenues et victus admodum angustus; nam vitae necessitates non suppeditat mare. lembus igitur ille, quem vides remis instructus multisque remigibus, ille inquam Corycius est linter, piratae autem, qui in eo convenerunt. isti me socium volunt

3 τολμήματος, πόρους ἐκ πόρων εὐμεγέθεις ὑπισχνούμενοι. πρὸς μὲν οὖν τὸν χρυσὸν ὃν ἐπαγγέλλονται καὶ τὴν ἐσθῆτα κέχηνα· ἀνδροφόνος δὲ οὐχ ὑπομένω γενέσθαι οὐδὲ μιᾶναι λύθρῳ τὰς χεῖρας, ἃς ἡ θάλαττα ἐκ παιδὸς εἰς δεῦρο καθαρὰς ἀδικημάτων
32 4 ἐφύλαξε· μένειν δὲ πενίᾳ συζῶντα χαλεπὸν καὶ οὐ φορητόν. τούτων σὺ τὴν αἵρεσιν ταλάντευε. ὅπου γὰρ ἂν ῥέψῃς, ὦ γύναι, ἅπαξ, ἐκεῖσε ἀκολουθήσω. ἀποκόπτειν γὰρ εἴωθε τῆς γνώμης ἡ τῶν φίλων συμβουλὴ τὸ ἀμφίβολον.

9.

ΑΙΓΙΑΛΕΥΣ ΣΤΡΟΥΘΙΩΝΙ.

1 Βάλλ' ἐς μακαρίαν, ὡς ἐναντίως ἡμῖν καὶ κατὰ τὴν παροι- 49
μίαν ἐπὶ τὰ Μανδροβούλου χωρεῖ τὰ πράγματα. τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ λεπτῶν κερμάτων ἀποδίδοσθαι καὶ ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια,
34 2 λιμηρὰν φέρει τὴν παραμυθίαν. ὥρα οὖν σὲ συμπράττοντα ἡμῖν,

πόρους] πόροι D. πόρους ἐκ πόρων] πόρους ἐξ ἀπόρων Blomfieldius ad Aesch. Prom. v. 59.

3. ὑπομένω] ὑπομένων D. λύθρῳ bw [codd.]: λίθῳ vulgo et V, cujus mrg „ἴσως λύθρῳ". θάλαττα] θάλασσα V, mrg θάλαττα. ἐφύλαξε] ἐφύλαξεν Π. καὶ οὐ φορητόν] καὶ om C.

4. αἵρεσιν] αἵρεσιν C. ταλάντευε Schneiderus in lexico in v. ταλαντεύω. „ταλαντεύου Γ, sed ου punctis subiectis et adras." „ταλάντευε aut ταλαντεύου, nam et in activo et in medio dicitur, *praepondium da*" R. ταλαντεύῃ vulgo, ταλαντεύῃ V[1]. ὅπου] ὅποι Meinekius Com. gr. fr. t. IV p. 244. ῥέψῃς] ῥέψῃς V[1]. εἴωθε τῆς γνώμης – τὸ ἀμφίβολον D Γ: εἴωθε γνώμης – τὸ ἀμφίβολον A cod. Dorv. ad Charit. p. 455. w: εἴωθε γνώμης – ἀμφίβολον C Δ Π: εἴωθε γνώμην – ἀμφίβολον vulgo.

Ep. 9.

Στρουθίωνι] ποντίῳ C.

1. βάλλ'] βάλ' A C Γ: βαλ' Π: μάλ' Δ. καὶ κατὰ] καὶ om C. Μανδροβούλου] Μανδροβόλου C Γ Δ Π: Μανδραβούλου A D mrg V w: μαναροβόλου V[2]. τὰ πράγματα] τὰ om C. λιμηρὰν] λυμηραν C. τὴν παραμ.] τὴν om D.

2. σὲ Berglerus (nisi quod σε scripsit): legebatur γε. θάλαττα] θά-

---

sibi adsciscere sceleris, alias ex aliis opes ingentes pollicentes. 3. auro quidem, quod promittunt, et vestibus inhio; at homicida ut fiam a me non impetro aut ut contaminem cruore manus, quas mare a puero ad hunc usque diem a scelere puras conservavit; in egestate autem perseverare grave est et intolerabile. 4. horum tu electionem quasi in aequilibrio jam tenes; quocunque enim propenderis, mea conjux, eo sequar. solet enim ambiguam sententiam amicorum consilium praecidere.

9.

AEGIALEUS STRUTHIONI.

1. Facesse in malam rem, quam contrariae nobis et secundum proverbium ad Mandrobuli exemplum cedunt res! nam vilibus terunciis vendere atque emere res necessarias, id miseram affert consolationem. 2. tempus igitur est ut operam tuam nobiscum communices, mi Struthio, et a

ὦ Στρουθίων, τὴν παρ' ἡμῶν ἐξ ὧν ἂν ἡ θάλαττα πορίζῃ παραμυθίαν ἐκδέχεσθαι. βούλομαι δὲ πρὸς ἕνα ἢ δεύτερον τουτωνὶ τῶν λακκοπλούτων διὰ σοῦ προξένου ἢ πρὸς Ἐρασικλέα τὸν Σφήττιον ἢ πρὸς Φιλόστρατον τὸν Χολαργέα οἰκείως ἔχειν ὡς αὐτὸς ἐπὶ τῶν φερνίων κομίζειν αὐτῷ τοὺς ἰχθύας. πάντως 3
γὰρ πρὸς τῇ καταβολῇ τἀργυρίου ἔσται παρ' αὐτῷ τις διὰ σοῦ παραμυθία Διονυσίων ἢ ἀπατουρίων τελουμένων. καὶ ἄλλως ἐκ τῆς πικρᾶς τῶν ἀγορανόμων ἐξελοῦνται ἡμᾶς χειρός, οἱ καθ' ἑκάστην ἐπὶ τῷ σφετέρῳ κέρδει εἰς τοὺς ἀπράγμονας ἐμφοροῦσιν 36
ὕβρεις. πολλοῦ δὲ δύνασθαι τοὺς παρασίτους ὑμᾶς παρὰ τοῖς νέοις καὶ πλουσίοις οὐ λόγος ἀλλ' ἔργον ἔδειξεν.

10.

ΚΕΦΑΛΟΣ ΠΟΝΤΙΩΙ.

45 Τὴν μὲν θάλατταν, ὡς ὁρᾷς, φρίκη κατέχει καὶ τὸν οὐρανὸν 1
ὑποβέβηκεν ἀχλὺς καὶ πάντα πανταχόθεν συννέφελα καὶ οἱ ἄνεμοι δὲ

λασσα D Γ. πορίζῃ] πορίσῃ V¹. παραμυθίαν] παραμοιβὴν (cuius quidem vocis nullum exstat exemplum) sive ἀνταμοιβὴν Wagnerus. „notabile hac pagina vocem παραμυθία ter legi, bis in sensu munusculi, ἀντιδώρου, douceur.“ R. τουτωνὶ in Γ ab aliena manu adiectum. ἢ πρὸς Ἐρασικλέα — Χολαργέα om Γ. Σφήττιον Bergl. w: Σφίττιον A Δ: Φρίττιον vulgo et C D Π. Χολαργέα] χολαργία V¹. τῶν ante φερν. excidit in w. φερνίων D Π: φερνίκων Γ: φερνείων C V² Δ a b w: φορείων A. αὐτῷ] αὐτοῖς Γ. 3. πάντως γὰρ] πάντα γὰρ C. παρ' αὐτῷ τις — ἢ om Γ. διὰ σου add. A [C D Δ Π] w. παραμ. Διονυσίων] παρ. ἢ Διον. A w. ἀπατουρίων] ἀπατουργίων Π. καθ' ἑκάστην D V: καθεκάστην vulgo. ἐπὶ τῷ σφετέρῳ κέρδει Reiskius Γ: ἐπὶ τ. σφ. κέρδει κερδαίνειν vulgo: ἐπὶ τῷ σφετέρῳ κερδαίνειν D. ἐμφοροῦσιν] „f. ἐκφέρουσιν“ R. πολλοῦ] πολὺ Hermannus ad Aristoph. nub. 915. πολλὰ Lobeckius ad Phryn. p. 197. „πολὺ vel πολλὰ“ R. ὑμᾶς b w mrg Π [V Γ Δ] ἡμᾶς C D Π a.

Ep. 10.

Κέφαλος] „ὕφαλος nisi fallor Γ:“ Κρύφαλος Arnaldus Misc. obss. t. 4 p. 449. Κέπφαλος gloss. Eichstad.

1. θάλατταν] θάλασσαν Γ. πανταχόθεν] πανταχῦθεν V¹. συννέφελα] συνέφελα Π. δὲ post ἄνεμοι add D Γ.

---

nobis solatium ex iis quae mare suppeditat exspectes. volo autem apud unum atque alterum istorum opulentiorum, vel apud Erasiclem Sphettium illum, vel apud Cholargensem Philostratum, te parario me insinuare, ut ipse in sportis pisces ad eum portem. 3. nam omnino praeter solutionem argenti erit insuper te conciliante nonnihil solatii nobis apud eum, dum Bacchanalia aut Apaturia celebrantur. praeterea nos ab acerba rerum venalium curatorum manu liberabunt, qui quotidie lucri captandi causa injuriis afficiunt litium osores. multum autem valere vos parasitos apud juvenes et divites non dicta sed facta ostenderunt.

10.

CEPHALUS PONTIO.

1. Mare, uti vides, inhorrescit coelumque subiit caligo et undique omnia obnubilata, ventique inter sese conflictantes jam jam se perturbaturos

πρὸς ἀλλήλους ἀρασσόμενοι ὅσον οὔπω κυκήσειν τὸ πέλαγος
38 ἐπαγγέλλονται. ἀλλὰ καὶ οἱ δελφῖνες ἀνασκιρτῶντες καὶ τῆς
θαλάττης ἀνοιδούσης λείως ἐφαλλόμενοι χειμῶνα καὶ τάραχον
2 ἐπιόντα μηνύουσι. ταύρου δέ φασιν ἐπιτολὴν κατ' οὐρανὸν
οἱ τὰ μετέωρα δεινοὶ τὰ νῦν ἑστάναι. πολλάκις οὖν σώζονται
ὑπ' ἀσφαλείας οἱ προμηθούμενοι φυλάξασθαι τὸν κίνδυνον· εἰσὶ
δὲ οἱ παραδόντες ἑαυτοὺς ἅπαξ τῷ πελάγει ὑπ' ἀμηχανίας τῇ
40 3 τύχῃ τοὺς οἴακας ἐπιτρέψαντες φέρεσθαι. ὅθεν ἀκούομεν τοὺς
μὲν κατὰ τὸ Μαλέας ἀκρωτήριον, τοὺς δὲ κατὰ τὸν Σικελικὸν
πορθμόν, ἄλλους δὲ εἰς τὸ Λυκιακὸν πέλαγος ῥύμῃ φερομένους
ἐποκέλλειν ἢ καταδύεσθαι. ἔστι δὲ οὐδὲν τούτων πρὸς χειμῶνα
4 καὶ κίνδυνον ὁ Καφηρεὺς ἐπιεικέστερος. ἀναμείναντες οὖν ἀπο-
λῆξαι τὸ κλυδώνιον καὶ καθαρὰν αἰθρίαν γενέσθαι, περινοστή-
σομεν ἄχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ Καφηρέως τῶν ἀκτῶν, ἵν' εἴ πού τι
τῶν ἐκ ναυαγίας ἀποπτυσθὲν εὑρεθείη σῶμα, τοῦτο περιστεί-
5 λαντες ταφῇ καλύψωμεν. οὐ γὰρ ἄμισθον τὸ εὖ ποιεῖν κἂν μὴ

κυκήσειν τὸ πέλαγος] τὸ πέλαγος κυκήσειν A. θαλάττης] θαλάσσης D. ἀνοιδούσης D Γ Π: ἀνοιδουμένης C Π vulgo.
2. τὰ νῦν ἑστάναι] συνεστάναι omissis τὰ νῦν A: δεινοίτα νῦν ἑστ. V, mrg δεινοὶ τὰ νῦν, quemadmodum vulgo scribebatur. οἱ ante προμηθούμενοι excidit apud Wagnerum; servant codd. προμηθούμενοι A Γ Δ Π cod. Dorvill. ad Char. p. 471: προθυμούμενοι C D vulgo. εἰσὶ δὲ οἱ – φέρεσθαι] εἰσὶ δὲ οἳ παρ. ἑ. ἅπαξ τῷ π. ὑπ. ἀμ. τῇ τ. τοὺς οἴακας ἐπιτρέπουσι φ. ed. Veneta; sic etiam Arnaldus Misc. obss. 4 p. 449, qui praeterea pro ἅπαξ conjicit ἀφράστως et post πελάγει inserit εἶθ'. „f. ἐς ἅπαξ τῷ πελάγει ὑπ' ἀμηχανίας καὶ τῇ τύχῃ κίνδυνον ἀναρρίπτουσι, τοὺς οἴακας ἐπιτρέψαντες φέρεσθαι (scil. ὅπως καὶ ὅποι θέλωσι)." R. ἅπαξ om Γ. ὑπ' ἀμηχανίας] „mallem ὑπ' ἀμηχανίαις" Bergl. ἐπιτρέψαντες] ἐπιτρέψαντας C.
3. Μαλέας D Γ: Μαλέου vulgo. μαλέον C. Λυκιακὸν] λιβιακὸν D. ῥύμῃ] ῥύμη V[1]. ἐποκέλλειν Berkelius ad Stephan. Byzant. s. v. Καφηρεύς w [Γ Δ]: ἐπωκείλειν C V a b: ἐποκείλειν A D Π: ἐπωκεῖλαι mrg V: ἐποκεῖλαι Bergl. πρὸς χειμῶνα καὶ κύνδυνον] πρὸς κίνδυνον καὶ χειμῶνα Γ. ὁ Καφηρεὺς om C.
4. ἀπολῆξαι] ἀπολῆξαν V, mrg -ξαι. περινοστήσομεν Bergler., Reisk.; videtur confirmari Γ Δ: ἀέρι, περινοστήσομεν Wagnerus. νοστήσωμεν Π: γεν. ἀέρι, νοστήσομεν vulgo. τῶν ἀκτῶν] τὰς ἀκτὰς D Γ. τῶν ἐκ ναυαγίας ἀποπτυσθὲν] τῶν ναυαγίων ἀποπτύσσων A. ταφῇ καλύψωμεν] καλύψωμεν ταφῇ.
5. κἂν] κᾷν V[1].

mare minantur. sed et delphines subsultantes atque intumescenti mari supersilientes lubrico motu tempestatem et turbas ingruentes portendunt. 2. tauri ortum in coelo ajunt qui rerum coelestium sunt gnari nunc instare. saepe quidem incolumes servantur, qui caute student vitare periculum: sunt autem, qui ubi semel mari se commiserint, consilii inopes, fortunae gubernaculis commissis ferantur. 3. unde audimus alios apud Maleae promontorium, alios in freto Siculo, alios in Lyciaco pelago cum impetu ablatos impingere vel submergi. est autem his nihilo aequior ad tempestates et pericula Caphareus. 4. itaque ubi exspectaverimus donec sedati fuerint fluctus serenitasque redierit, vagabimur usque ad ipsius Capharei littora, ut si quod alicubi ex naufragio ejectum inveniatur cadaver, id compositum sepulturae mandemus. 5. non enim caret mercede benefi-

παραχρῆμα τῆς εὐεργεσίας ἡ ἀντίδοσις φαίνηται. τρέφει δὲ οὐ-
56 δὲν ἧττον τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τοῖς ἐλπιζομένοις ἀγαθοῖς καὶ 42
διαχεῖ τὴν καρδίαν τὸ συνειδός, καὶ μάλισθ' ὅταν εἰς τοὺς ὁμο-
φύλους οὐκέτ' ὄντας τὴν εὐποιίαν καταβάλλωνται.

11.

ΘΥΝΝΑΙΟΣ ΣΚΟΠΕΛΩΙ.

63 Ἀκήκοας ἀκουσμάτων βαρυτάτον, ὦ Σκόπελε; στόλον Ἀθη- 1
ναῖοι διανοοῦνται πέμπειν εἰς τὴν ὑπερορίαν ναυμαχεῖν ἐθέλον-
τες. καὶ ἤδη μὲν ἡ πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία, αἱ μάλιστα ταχυ-
64 ναυτοῦσαι πρόδρομοι, λύουσι τῶν ἠόνων τὰ πρυμνήσια, τοὺς 44
μαστῆρας, οἳ μέλλουσιν ἐπαγγέλλειν, παρ' οὗ καὶ ὅτε δεῖ ἀπιέ-
ναι πολεμήσοντας ἐνθέμεναι. χρεία ταῖς λοιπαῖς ναυσὶ τὸ στρα- 2
τιωτικὸν τάγμα δεχομέναις ἐρετῶν πλειόνων καὶ οὐχ ἥκιστα ἐμ-
πείρων ἀνέμοις καὶ κύμασιν ἀπομάχεσθαι. τί οὖν, ὦ βέλτιστε
δρῶμεν, φεύγομεν ἢ μένομεν; ἀνδρολογοῦσι δὲ ἐκ Πειραιῶς καὶ
Φαληρόθεν καὶ Σουνίου καὶ μέχρι τῶν αὐτῷ Γεραιστῷ προσ-

εὐεργεσίας] εὐερσιας Π, mrg εὐεργεσιας. φαίνηται] φαίνεται V²: γίνηται Γ. τρέφει] τρέφη C. ἀνθρώπους] ανινους A. τὸ συνειδὸς om Γ. καταβάλλωνται] καταβάλλονται Π.

In D post hanc epistolam leguntur libri tertii epp. 1—3 et in ΓΠ ejusdem libri epistola 1.

Ep. 11.

Θυνναῖος] Θυναῖος V¹. Σκοπέλῳ] πρυμναίῳ C.

1. ἀκήκοας κτέ.] „f. ἀκήκοα ἄκουσμα τῶν βαρυτάτων" R. βαρύτατον ΓΠ: βαρυτάτων vulgo. ναυμαχεῖν ἐθ.] ναυμαχίαν ἐθ. C. ἠόνων scripsi. ἠόνων Γ: ἠιόνων vulgo. ἐπαγγέλλειν] ἀπαγγέλλειν Π. παρ' οὗ] πᾶσιν, οὗ Gloss. Eichst. πολεμήσοντας] πολεμίσοντας D.

2. φεύγομεν] φεύγωμεν D Δ: inde φεύγωμεν ἢ μένωμεν Jacobsius ad Ach. Tat. p. 559 cum Valckenario ad Hippol. p. 247 a. δὲ ἐκ ΓΠ: δ' ἐκ vulgo: δὲ om D. Σουνίου] Συνίου V. τῶν αὐτῷ Γερ. A [CDΓΠ] w: τῶν ἐν τῷ Γερ. V: „pro αὐτῷ in Δ olim aliud quid erat, ni fallor τῶν αὐτῶν ἐν

---

centia, etiamsi non statim benefacti remuneratio appareat. alit autem nihilo minus homines praeter sperata bona diffunditque cor conscientia recti, maximeque cum in populares defunctos beneficium contulerint.

11.

THYNNAEUS SCOPELO.

1. Audivisti famam gravissimam o Scopele? classem Athenienses in animo habent mittere in exteram regionem proelio navali decernere cupientes. atque jam paralos et Salaminia, naves velocissimae praeviae, solvunt a littoribus rudentes, inquisitoribus nunciaturis, unde et quando oporteat exire ad bellum, impositis. 2. reliquis navibus, quae classiarios milites excipiunt, opus est pluribus remigibus et quam maxime peritis qui cum ventis et fluctibus decertare possint. quid igitur, o bone, faciamus? fugiamusne an maneamus? conscribunt undique ex Piraeeo et Phalero

3 οἰκων ὁρίων τοὺς τῆς θαλάττης ἐργάτας. πῶς δὲ ἡμεῖς οἱ μηδὲ τὴν ἀγορὰν εἰδότες ὑπομεΐναιμεν παρατάττεσθαι καὶ ὁπλομάχοις ἀνδράσιν ὑπηρετεῖσθαι. δυοῖν δὲ ὄντοιν χαλεποῖν τοῦ τε φεύ-
46 γειν ἐπὶ τέκνοις καὶ γυναιξὶ τοῦ τε μέλλειν ξίφεσιν ὁμοῦ καὶ θαλάττῃ παραδιδόναι τὸ σῶμα, τοῦ μένειν ὄντος ἀλυσιτελοῦς τὸ φεύγειν ἐφάνη λυσιτελέστερον.

12.

ΝΑΥΣΙΒΙΟΣ ΠΡΥΜΝΑΙΩΙ.

1 Ἠγνόουν ὅσον εἰσὶ τρυφερὰ καὶ ἁβρόβια τῶν Ἀθήνησι 68
πλουσίων τὰ μειράκια. ἔναγχος δὲ Παμφίλου μετὰ τῶν συνηλικιωτῶν μισθουμένου τὸ σκαφίδιον, ὡς ἂν ἔχοι γαληνιῶντος τοῦ πελάγους περιπλεῖν ἅμα καὶ συμμετέχειν ἡμῖν τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων, ἔγνων, ἡλίκα αὐτοῖς ἐκ γῆς καὶ θαλάττης πορίζεται τρυ-
2 φήματα. οὐ γὰρ ἀνεχόμενος τῶν ξύλων τῆς ἁλιάδος ἐπί τε τα-
48 πήτων τινῶν ξενικῶν καὶ ἐφεστρίδων κατακλιθεὶς — οὐ γὰρ οἷος ἔφασκεν εἶναι κεῖσθαι, ὡς οἱ λοιποί, κατὰ τῶν καταστρωμάτων

Γ:" τῶν ἐν Γερ. ab. Γεραιστῷ] γερ(οι)αστῷ Γ. προσοίκων] προσηκων (sic) Π. θαλάττης] θαλάσσης Γ.
3. πῶς δὲ ἡμεῖς D: πῶς δὲ καὶ ἡμεῖς C vulgo: in Γ καὶ superscr. οἱ μηδὲ Berglerus A C: οἱ μὲν δὲ D: εἰ μὴ δὲ vulgo. μὴ δὲ etiam Γ. ὑπομείναιμεν] ὑπομείναμεν V. δυοῖν δὲ] δυσοῖν δὲ C Δ: δυσὶ δὲ D. ἐπὶ τέκνοις] ἐπὶ om D. γυναιξὶ] γυναιξὶν D. τοῦ τε μέλλειν] ἢ μένειν D. λυσιτελέστερον] λυοιτελέστερον V, correct. in mrg.

Ep. 12.

1. ἁβρόβια] ἀβρόβια V². σκαφίδιον A C Γ Δ: σκαφείδιον D vulgo. ὡς ἂν] ὡ,,,σὶν Π. ἔχοι D Γ Δ Π: ἔχῃ C vulgo, ἔχη V¹. cf. 3, 43. ἐκ γῆς καὶ θαλάττης] ἐκ τῆς θαλάττης b, typothetarum errore, ut videtur.
2. post ἁλιάδος lacuna sex litterarum in Π. ἐπί τε Bergl., w: ἔς τε a Γ Δ Π C V, cuius mrg ἐπί τε: ἔς γε D. ταπήτων] ταπίτων Γ Δ. ἐφεστρίδων] ἐφεστρίδος Γ. κατακλιθεὶς D Γ: κατακλινὴς C: κατακληνὴς Δ: κατακλινεὶς vulgo. οἷος ἔφασκεν A C D Γ Δ Π: οἷός τε vulgo: „puto οἷόν τε, aut οἷός τε ἔφασκεν εἰμὶ" mrg V. κατὰ τῶν κ. Γ: ἐπὶ τῶν vulgo: prorsus

---

atque Sunio usque ad fines adeo accolarum Geraesti nautas. 3. quomodo vero nos, ne forum quidem experti, sustineamus collocari in acie et armatis viris ad manus esse? in duobus autem incommodis ut fugiamus scilicet qui liberos et uxores habeamus, aut corpus gladiis simul et mari tradamus, cum manere inutile sit, fugere visum est utilius.

12.

NAUSIBIUS PRYMNAEO.

1. Nesciebam quam sint luxuriosi et delicati Athenis divitum adolescentuli. nuper vero, cum Pamphilus cum aequalibus navigium meum pretio conduxisset, ut posset tranquillo mari circumnavigare simul et particeps esse nobiscum capturae piscium, cognovi quantae illis terra mareque praebeat delicias. 2. impatiens enim lignorum piscatoriae naviculae, in tapetibus quibusdam peregrinis et sagulis recumbens, (non enim se

τὴν σανίδα οἶμαι νομίζων λίθου τραχυτέραν — ᾔτει παρ' ἡμῶν
σκιὰν αὐτῷ μηχανήσασθαι, τὴν τοῦ ἱστίου σινδόνα ὑπερπετά-
σαντας, ὡς οὐδαμῶς οἷός τε ὢν φέρειν τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας.
ἡμῖν δὲ οὐ μόνον τοῖς ταύτην ποιουμένοις τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ 3
καὶ πᾶσιν ἁπαξαπλῶς, ὅσοις μὴ περιουσία πλούτου πρόσεστι, σπου-
δάζεται ἔστιν οὗ δυναμένοις τῇ εἵλῃ θέρεσθαι. ἐν ἴσῳ γὰρ κρυ-
μὸς καὶ θάλαττα. φερομένων δὲ ἅμα — οὐ μόνος οὐδὲ μετὰ 4
μόνων τῶν ἑταίρων ὁ Πάμφιλος, ἀλλὰ καὶ γυναίων αὐτῷ περιτ- 50
τῶν τὴν ὥραν πλῆθος συνείπετο, πᾶσαι μουσουργοί. ἡ μὲν γὰρ
ἐκαλεῖτο Κρουμάτιον, καὶ ἦν αὐλητρίς· ἡ δὲ Ἐρατώ, καὶ ψαλ-
τήριον μετεχειρίζετο· ἄλλη δὲ Εὐεπής, καὶ αὕτη κύμβαλα ἐπε-
κρότει — ἐγένετο οὖν μοι μουσικῆς ἡ ἄκατος πλέα καὶ ἦν ᾠδι- 5
69 κὸν τὸ πέλαγος καὶ πᾶν θυμηδίας ἀνάμεστον. πλὴν ἐμέ γε ταῦτα
οὐκ ἔτερπεν. οὐδὲ γὰρ οὐκ ὀλίγοι τῶν ὁμοβίων καὶ μάλιστα ὁ

om ACD. ἱστίου σινδ. bw [C Γ]: ἱστίου σ. a: ἵστιου σ. D: ἱστίουσιν δόνα V, mrg ἱστίου σινδ.

3. ἁπαξαπλῶς] ἅπαξ ἁπλῶς C Δ Π: ἅπαξ om Γ. σπουδάζεται] ἣ σπουδ. D Γ: „fort. καὶ σπουδάζεται" Jacobsius ad Ach. Tat. p. 829. ἔστιν οὗ] ἔστιν οὐ D. verba ἔστιν οὗ – κρυμὸς καὶ θάλαττα om A. δυναμένοις] δυναμένων Π cod. Dorvill. ad Charit. p. 468. εἵλῃ C b: εἵλη D a w. κρυμὸς καὶ θάλαττα. φερομένων δὲ ἅμα] κρυμοὺς καὶ θάλπος φέρομεν φερομένων δὲ Γ: ἐν ἴσῳ γὰρ κρυμοὺς καὶ θάλατταν φερομένων Δ Π: κρυμοὺς κ. θ. φ. δὲ ἅμα C: κρυμοὺς καὶ θάλαττα φέρομεν ἅμα D. inde Jacobsius ad Achill. Tat. p. 829 κρυμοὺς καὶ θάλπος φέρομεν· ἀλλὰ etc.; fort. κρυμοὺς καὶ θάλατταν φέρομεν κτέ.

4. οὐ μόνος κτέ. „recte vidit Berglerus, verba ab οὐ μόνος inde usque ad ἐπεκρότει parenthesi includenda esse. hoc itaque assumpto legi debet: φερομένων δὲ ἅμα (οὐ γὰρ μόνος –) illud ἅμα respicit ad seq. ἐγένετό μοι ἡ ἄκατος μουσικῆς πλέα" R. ἑταίρων] ἑτέρων C Γ. αὐτῷ περιττῶν] τῷ περιττῶν D. πᾶσαι μουσουργοὶ Γ: μουσουργοὶ πᾶσαι vulgo. καὶ αὕτη Γ, nisi quod scriptum αὔτη: αὕτη δὲ vulgo.

5. θυμηδίας] θυμιδίας C. „una vox est πανθυμηδίας, ut πανσπερμία et talia plura" R. ἀνάμεστον [Γ] D, cod. Dorvill. ad Charit. p. 434 w: μεστον ἀναπλεων (sic ab ead. manu) Δ: ἀνάπλεων C vulgo. πλὴν ἐμέ γε] πλὴν οὐ μέ γε C. ὁμοβίων] ὁμοβοίων C.

posse dicebat cubare quemadmodum reliqui in tabulatis, asserem opinor lapide asperiorem putans) petiit a nobis ut umbram sibi faceremus veli linteo superne extenso, ut qui minime posset ferre solares radios. 3. nobis vero, non tantum qui hoc opus facimus, sed omnibus omnino quibus copia divitiarum non est, curae est, nonnunquam si possimus apricari; nam frigus et mare paria sunt. 4. cum autem veherentur una, (non solus, neque cum solis sodalibus Pamphilus, sed etiam muliercularum aetate formaque praestantium sequebatur eum multitudo, musicam tractantes omnes: alia enim vocabatur Crumation, eratque tibicina; alia Erato, et psalterium tractabat; alia Euepes, quae cymbala pulsabat) 5. erat mihi musica refertum navigium et mare cantu resonabat omniaque erant laetitiae plena. verumtamen me haec non delectabant; non pauci enim ex consortibus ejusdem, victus, maximeque acerbus ille Glaucias, invidendo erat

6 πικρὸς Γλαυκίας Τελχῖνος ἦν μοι βασκαίνων βαρύτερος. ἐπεὶ
52 δὲ τὸν μισθὸν πολὺν κατεβάλετο, τἀργύριόν με διέχει, καὶ νῦν
ἐκείνου τοὺς ἐπιθαλαττίους ἀγαπῶ κώμους καὶ τοιοῦτον δεύτε-
ρον ἐπιστῆναί μοι ποθῶ δαπανηρὸν καὶ πολυτελῆ νεανίσκον.

13.

ΑΥΧΕΝΙΟΣ ΑΡΜΕΝΙΩι.

1 *Εἰ μέν τι δύνασαι συμπράττειν, καὶ δῆτα λέγε πρός με οὐ* 76
*πρὸς ἑτέρους ἔκπυστα ποιῶν τἀμά. εἰ δὲ μηδὲν οἷός τε εἶ ὠφε-
λεῖν, γενοῦ μοι τὰ νῦν Ἀρειοπαγίτου στεγανώτερος. ἐγὼ δὲ ὅπῃ
ποτὲ τἀμά σοι διηγήσομαι. ἔρως με οὐκ ἐᾷ παρεμπεσὼν ὑπὸ τοῦ
λογισμοῦ κυβερνᾶσθαι, ἀλλὰ τὸ νῆφον ἐν ἐμοὶ συνεχῶς ὑπὸ τοῦ*
2 *πάθους βυθίζεται. πόθεν γάρ ποτε εἰς ἁλιέα δύστηνον ἀγαπη-*
54 *τῶς τὴν ἀναγκαίαν ἐκπορίζοντα διατροφὴν ἔρως ἐνέσκηψε καὶ
ἐντακεὶς οὐκ ἀνίησιν, ἀλλ' ἴσα τοῖς πλουσίοις καὶ ὡρικοῖς νεα-*

πικρὸς] *μικρὸς* D. *Γλαυκίας* Berglerus A D [*Γ Δ Π*] w: *Λαυκίας* C vulgo. *Τελχῖνος*] *Τελχίνιος* V¹: *Τελχίνιος* mrg V², *Τελχῖνος* in textu. *βασκαίνων*] *βασκάνων* D *Γ*. 6. *κατεβάλετο*] *κατεβάλλετο* C. *με*] *μοι* D. *δεύτερον*] *ἕτερον* D.

Ep. 13.

Ἀρμενίῳ CD: *Ἁρμενίῳ* vulgo.

1. *μέν τι*] *μέντοι* CD. *ἔκπυστα*] *ἔκπιυστα* D. cf. Abresch. ad Aristaen. 1, 20. *τἀμά*] *τὰ ἐμά* A. *μηδὲν οἷός*] *μηδὲ οἷ . .* D. *οἷός τε εἶ Γ*: *οἷός τε* vulgo. scribebatur *τανῦν*. *τἀμά σοι*] *τἀμάσοι* V¹. *Ἀρειοπαγίτου*] *Ἀρεοπαγίτου* C, in quo a manu recentiori insertum „l. *ἀρει . .*“, w: *Ἀρεοπαγείτου* A. cum vulgata, quae rariorem formam praebet, consentiunt D *Γ Δ Π*. cf. Keilius specimen onomatol. p. 100 sqq. et Benseler proll. ad Isocrat. Areop. p. 7 sqq. „post *διηγήσομαι* signum interrogationis est collocandum. *ego vero qua tandem ratione exponam?*“ *R.* tum vero *πῇ* scribendum. „si legatur *διηγήσωμαι* vertendum: *sed me, ut aliquo modo mea tibi narrem, amoris impetus non sinit*“ *Berglerus*. *παρεμπεσὼν*] *παρεμπεσὸν* D.

2. *εἰς*] *εἰ* V, mrg *εἰς*. *ἐνέσκηψε*] *ἐνέσκηψεν* C *Δ Π*. *ἀλλ'*] *ἀλλὰ* *Δ*. *ἴσα* Berglerus w [D *Γ*]: *ὅσα* *Π*, mrg *ἴσα*, A C *Δ*: *ὅσας* vulgo.

---

mihi Telchine molestior. 6. postquam vero multam mercedem numeravit, pecunia me exhilaravit et nunc illius marinas comissationes amo atque ejusmodi alium dari mihi cupio sumptuosum et magnifice praebentem adolescentem.

13.

AUCHENIUS ARMENIO.

1. Si quid potes me adjuvare, dic mihi, non aliis res meas enuncians. sin adjuvare non potes, nunc Areopagita esto taciturnior. ego vero utcumque quid mecum agatur narrabo. amor me postquam invasit, non sinit se a ratione gubernari, sed id quod sobrium et sanum in me est, ab affectu submergitur. 2. enimvero unde unquam in piscatorem miserum, qui vix necessarium victum acquirit, amor impetum fecit et inhaerens non

νίσκοις φλέγομαι; καὶ ὅ ποτε γελῶν τοὺς ἐκ τρυφῆς πάθει δουλεύοντας ὅλος εἰμὶ τοῦ πάθους καὶ γαμησείω νῦν καὶ τὸν Ὑμέναιον 56
ἐκφαντάζομαι τὸν παῖδα τῆς Τερψιχόρης. ἔστι δὲ ἡ παῖς, 3
ἧς ἐρῶ, τὸ τῶν μετοίκων θυγάτριον τῶν ἐξ Ἑρμιόνης οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς Πειραιᾶ φθαρέντων. ἄλλην μὲν οὖν δοῦναι προῖκα
77 οὐκ ἔχω· ἐμαυτὸν δὲ δείξας οἷος εἰμὶ θαλαττουργός, εἰ μὴ μαί- 58
νοιτο ὁ ταύτης πατήρ, οἶμαι παρέξειν ἐπιτήδειον νυμφίον.

14.

ΕΓΚΥΜΩΝ ΑΛΙΚΤΥΠΩΙ.

84 Ἠρόμην ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἠόνος τῆς ἐν Σουνίῳ παλαιὸν καὶ 1
τετρυχωμένον δίκτυον, ὅτου εἴη καὶ τίνα τρόπον οὐκ ἐξογκούμενον ἀποσχισθὲν ἤδη δὲ καὶ ὑπὸ χρόνου παλαιότητος διερρωγὸς ἀποκέοιτο. οἱ δὲ ἔφασαν σὸν κτῆμα γεγονέναι πρὸ τούτων τετ- 2 60
τάρων ἐτῶν, εἶθ' ὑφάλῳ προσομιλῆσαν πέτρᾳ κατὰ μέσον ἀποσχισθῆναι τῶν πλεγμάτων· σοῦ δὲ ἐξ ἐκείνου μήτε ἀκέσασθαι

ὅ ποτε] ὁπότε C. caeterum scribebatur ὁ ποτὲ. πάθει] πάθη C. ὅλος] ὅλως A. ὕλως (sic) Δ. καὶ γαμησείω D Γ: καὶ om vulgo. cf. Jacobs. ad Philostr. p. 614. τὸν παῖδα Berglerus, w: τὴν παῖδα C D Γ Δ Π vulgo.
3. ἧς ἐρῶ τὸ Koenius ad Gregorium Cor. p. 70 (164 *Schaef.*), w; ἧς ἐρῶ reppererat iam Berglerus: εἰς ἔρωτα C D Γ Δ Π vulgo. „probo Bergleri ἧς ἐρῶ. sed ultima quoque syllaba τα in ἔρωτα debet in του (τινὸς) mutari" *R.* ἔστι δ' ἡ παῖς Ἀστερόπη idem in N. Miscell. Lipsiens. 5 p. 728. Πειραιᾶ] Πειραῖα V[1], correctum in mrg. θαλαττουργός] θαυματουργός D. μαίνοιτο] μένοιτο C. ἐπιτήδειον] ἐπιτήδιον C.

Ep. 14.

1. ἠόνος Γ: ἠϊόνος vulgo. ἐξογκούμενον corruptum. Bergleri coniecturas v. in comment. ἀποσχισθὲν] ὑποσχισθὲν Γ: ἀποσχινθῆναι Π: ἀποχισθὲν V[1], correctum in mrg. διερρωγὸς ἀπ.] διερρωγὸς ἀπερρωγὸς ἀπ. C. ἀποκέοιτο D Γ: ἀπέκειτο vulgo.
2. τεττάρων] τεσσάρων Γ. μήτε] μηκέτι A. ἀκέσασθαι] . . σασθαι C.

---

remittit, sed aeque ac divites et elegantes adolescentuli ardeo? et qui aliquando ridebam eos, qui prae mollitia cupiditatibus servirent, totus sum in illius potestate et jam nuptias expeto et Hymenaeum in mente agito Terpsichorae filium. 3. est autem puella quam amo inquilinorum eorum filia, qui Hermiona nescio quomodo immigrarunt in Piraeeum. dotem quidem adferre non possum; sed me ipsum ubi ostendi qualis sim piscator, nisi pater ejus insaniat, idoneum me sponsum fore credo.

14.

ENCYMON HALICTYPO.

1. Cum vidissem in littore Sunii vetus et lacerum rete, quaesivi cujus esset et qui factum sit ut non exoneratum, sed jam et temporis vetustate ruptum jaceret. 2. illi autem dicebant tuum fuisse ante hos quatuor annos: deinde cum sub undis latenti adhaesisset rupi, nodos in medio discissos esse; te autem ex illo tempore neque sarcire neque auferre voluisse,

μήτε ἀνελέσθαι βουληθέντος μεῖναι, μηδενὸς τῶν ἐνοικούντων ὡς
3 ἀλλοτρίου θιγγάνειν ἐπιχειρήσαντος. ἐγένετο οὖν οὐκ ἐνοίκων μόνον, ἀλλὰ γὰρ καὶ σοῦ τοῦ ποτε δεσπότου λοιπὸν ἀλλότριον. αἰτῶ οὖν σε τὸ τῇ φθορᾷ καὶ τῷ χρόνῳ μὴ σόν. σὺ δ' ὃ παντελῶς ἀπωλείᾳ προσένειμας, ἥκιστα ζημιούμενος, ἕτοιμος ἔσο πρὸς τὴν δόσιν. ἔρρωσο.

15.

ΑΛΙΚΤΥΠΟΣ ΕΓΚΥΜΟΝΙ.

62 Δυσμενὴς καὶ βάσκανος ὁ τῶν γειτόνων ὀφθαλμός, φησὶν 88
ἡ παροιμία. τίς γάρ σοι τῶν ἐμῶν φροντίς; τί δὲ τὸ παρ' ἐμοῦ ῥαθυμίας ἠξιωμένον κτῆμα σὸν εἶναι νομίζεις; εἶργε τὰς χεῖρας μᾶλλον δὲ τὰς ἀπλήστους ἐπιθυμίας, μηδέ σε ἡ τῶν ἀλλοτρίων ὄρεξις ἀδίκους αἰτεῖν χάριτας ἐκβιαζέσθω.

ἐνοικούντων D, *ἐνοικοῦντων* Γ: *περιοικούντων* vulgo. *ἐπιχειρήσαντος*] *ἐπιχειρήματος* D.
3. *ἐνοίκων*] *ἐκείνων* Berglerus. vulgatam servant etiam C D Γ Δ Π. *ἀλλὰ γὰρ καὶ* D Γ, Jacobs. ad Ach. Tat. p. 477: *ἀλλὰ καὶ* vulgo. *ποτε* om C. *λοιπὸν* om Γ. *τῇ φθορᾷ καὶ τῷ χρ.* A [C D Γ Δ Π] w: *φθορᾷ τῷ χρόνῳ* vulgo: *τῇ φθορᾷ τοῦ χρόνου* Bergl.: „*φορᾷ τῶν χρόνων* processu temporum vel annorum. *χρόνοι* enim saepius *annos* notant.“ *R.* *σὺ δ' ὃ π.*] *σὺ δὲ ἐν π.* D. *ὃ*] *ᾧ* Γ. *ἀπωλείᾳ* w: *ἀπώλειαν* A D Γ Δ Π: *ἀπωλείαν* cod. Dorv. ad Char. p. 617: *ἀπόλειαν* C: *ἀπολείᾳ* a b. fortasse *σὺ δὲ ᾧ π. ἀπώλειαν προσένειμας.* *ἥκιστα*] *ἵκιστα* a V, correctum in mrg. *ἔρρωσο* add D Γ cod Dorv. ad Char. p. 617: om vulgo.

Ep. 15.

Ἐγκύμονι] *ἐγκυμῶνι* (sic) Δ.

In Γ est lemma: *ἀμοιβαία.* *τίς γάρ*] „f. *τί γάρ*, sed et editum non malum“ *R.* *σοι* om C. *τί δὲ*] *τίς δὲ* D Γ. *ἠξιωμένον*] *ἠξιωμένου* C. *νομίζεις*] *νομίζειν* D: *νομίζει* Γ.

---

suo ita igitur loco mansisse, nemine ex incolarum tanquam alienum attingere auso. 3. factum igitur est non incolis solum, sed et tibi possessori alienum. itaque peto abs te id, quod corruptum longo tempore tuum non est. tu vero id quod prorsus interitui tradidisti nullo tuo damno libenter mihi dona. vale.

15.

HALICTYPUS ENCYMONI.

Malevolus et invidus vicinorum oculus, ut in proverbio est. quid enim tibi mea curae sunt? cur vero quod mihi negligere placuit, tuum esse putas? cohibe manus, immo insatiabiles cupiditates, neve te rerum alienarum appetitus ad petendum injustum donum impellat.

16.

ΕΓΚΥΜΩΝ ΑΛΙΚΤΥΠΩΙ.

89 Οὐκ ᾔτησά σε ἃ ἔχεις, ἀλλ' ἃ μὴ ἔχεις. ἐπεὶ δὲ οὐ βούλει ἃ μὴ ἔχεις ἕτερον ἔχειν, ἔχε ἃ μὴ ἔχεις.

17.

ΕΥΣΑΓΗΝΟΣ ΛΙΜΕΝΑΡΧΩΙ.

90 Οὐκ ἐς κόρακας φθαρήσεται ὁ σκοπιουρὸς ὁ Λέσβιος; φρίκῃ 1 64
σκιερὰν κατὰ μέρος τὴν θάλατταν ἰδὼν ἀνεβόησεν, ὡς πλήθους
ὅλου προσιόντος θύννων ἢ πηλαμύδων. καὶ ἡμεῖς πεισθέντες τῇ 2
σαγήνῃ μονονουχὶ τὸν κόλπον ὅλον περιελάβομεν. εἶτα ἀνιμώμεθα,
καὶ τὸ βάρος μεῖζον ἦν ἢ κατὰ φορτίον ἰχθύων. ἐλπίδες οὖν,
καὶ τῶν πλησίον τινὰς ἐκαλοῦμεν μερίτας ἀποφαίνειν ἐπαγγελλό-

Ep. 16.

In *Γ* lemma *ἀμοιβαία.* *ᾔτησα*] *ἤτησα* V[1]. *οὐ῾ ἤτησά* (sic) *Π.* *βούλει*] *βούλη* C.

Ep. 17.

Εὐσάγηνος] *εὐπάγηνος Γ*: *εὐσάγημος Π.* *Λιμενάρχῳ*] *λιμενάρχη Γ.*

1. *σκοπιουρὸς* AD: *σκοπιοῦρος ΓΔ*: *σκοπιοῦργος Π* vulgo: om C: *σκοπιωρὸς* Perizonius, w. „*σκοπιουρός* propius accedit ad scripturam vulgatam, si quid mutandum. ita *ἐπίουρος* est ab *ὁρᾶν*. *ὁ ὁρῶν τῆς σκοπιᾶς, ὁ ἔφορος.* mihi tamen vulgata nondum omnino displicet. est *cui res est cum specula, curator negotii speculae.*“ *R.* *ὁ Λέσβιος*] *ὁ* om *ΓΔ.* *φρίκῃ*] *φρίκης* C*ΔΠ.* *θάλατταν*] *θάλασσαν* D*Γ.* *ἰδὼν* add A D *ΓΠ* w: om C*Δ* vulgo. *θύννων*] *θύνων* C*Π.* *πηλαμύδων* D*Π*: *πηλαμήδων* C: *πηλαμίδων* [*ΓΔ*] vulgo.

2. *πεισθέντες*] *πισθέντες* D. *σαγήνῃ*] *σαγίνη* C. *μονονουχὶ*] *μόνον οὐχί* A. *μονονυχὶ* V[1], correctum in mrg. *εἶτα*] *εἶθα* V[2]. *ἀνιμώμεθα* D [*ΓΠ*] cod. Dorv. ad Charit. p. 462 w: *ἀνιώμεθα* AC*Δ*: *ἠνιώμεθα* vulgo. „*εἶτ' ἀνιμώμεθα* *deinde attrahebamus sursum.*“ *R.* *ἠνιμώμεθα* Glossat. Eichstad. *ἰχθύων*] *δικτύων* Arnaldus Misc. obss. 4 p. 450. *ἐλπίδες οὖν Γ*, Bastius ad Aristaen. p. 302 *Boiss.*: *ἐλπίδι οὖν* vulgo. *τῶν πλησίον*] *τῶν πλησίων* AD. *ἐκαλοῦμεν*] *ἐγκαλοῦμεν Π.* *μερίτας* Berglerus, w D[*Γ*]: *μεριστὰς* C*Π* vulgo, *μερί-*

16.

ENCYMON HALICTYPO.

Non petii abs te quae habes, verum quae non habes. cum vero nolis, quae non habes, alium habere, habe sane quae non habes.

17.

EUSAGENUS LIMENARCHO.

1. Ad corvos abeat speculator Lesbius. horrore umbrosum ex parte mare videns exclamavit, quasi magna turba veniret thunnorum aut pelamydum. 2. atque nos ei fidem habentes verriculo fere totum sinum circumdedimus. deinde extraximus, et pondus erat majus quam pro piscium onere. spes igitur erat, et vicinorum aliquos vocavimus, nos eos participes facturos

66 3 μενοι, εἰ συλλάβοιντο ἡμῖν καὶ συμπονήσαιεν. τέλος μόγῳ πολλῷ δείλης ὀψίας εὐμεγέθη κάμηλον ἐξειλκύσαμεν μυδῶσαν ἤδη καὶ σκώληξιν ἐπιβρύουσαν. τοιαῦτα θηράσας, οὐχ ἵνα ἐπιγελάσῃς ἐδήλωσα, ἀλλ' ἵνα μάθῃς, αἷς καὶ πόσαις μηχαναῖς ἡ τύχη ἐμὲ τὸν ἀτυχῆ καταγωνίζεται.

18.

ΕΥΠΛΟΟΣ ΘΑΛΑΣΣΕΡΩΤΙ.

1 Ὑπερμαζᾷς ἢ μέμηνας· ἀκούω γάρ σε λυρῳδοῦ γυναικὸς 95
68 ἐρᾶν καὶ ὡς ἐκείνην φθειρόμενον πᾶσαν τὴν ἐφήμερον ἄγραν κατατίθεσθαι. ἀπήγγειλε γάρ μοι τοῦτο γειτόνων ὁ βέλτιστος Σωσίας. ἔστι δὲ τῶν ἐπιεικῶς ἀλήθειαν τιμώντων, καὶ οὐκ ἄν
2 ποτε ἐκεῖνος εἰς ψευδηγορίαν ὠλίσθησεν. οὗτος ἐκεῖνος Σωσίας, ὁ τὸν χρηστὸν καὶ ἡδὺν γάρον ἑψῶν ἐκ τῶν λεπτομερῶν ἰχθύων, οὓς ἐγκολπίζεται τῇ σαγήνῃ. πόθεν οὖν, εἰπέ μοι, μουσικῆς σοι διάτονον καὶ χρωματικὸν καὶ ἐναρμόνιον μέλος ἐστίν,

σας Δ. συλλάβοιντο] συλλάβοιτο V^2. 3. δείλης] δήλης C. ἐπιγελάσῃς et μάθῃς V^2. ἐπιγελάσας D. legebatur με.

Ep. 18.

1. Scribebatur μέμηνας. λυρῳδοῦ Berglerus (qui etiam λυσιῳδοῦ) w: λοιδωρου D. λοιδόρου C Γ Δ Π vulgo. „puto λαιδροῦ. dicitur ὁ et ἡ λαιδρός. vox est poëtica notans *impudentem*, *violentam*, *rapacem*." *R.* ἐκείνην Berglerus, w: ἐκείνῃ A: ἐκείνης C D Δ Π vulgo. ἐκείν (sic) Γ. τῶν ἐπ.] τῶν om C Π. ἀλήθειαν D Γ: τὴν ἀλήθειαν vulgo. ὠλίσθησεν] ὠλίσθησαν C. 2. τὸν χρηστὸν] τῶν χριστὸν V, mrg χρηστὸν. ἑψῶν] ἕψων A. λεπτομερῶν A C: λεπτοτέρων [cet. codd] vulgo. cf. 1, 1. πόθεν οὖν] „hanc periodum non intelligo quid sibi velit et quorsum scripta sit." *R.* διάτονον] διὰ τὸν D Γ: διάτονον Π.

---

promittentes, si nobis opem ferrent et una laborarent. 3. tandem magno labore circa vesperam ingentem camelum extraximus jam putrescentem et vermibus scatentem. hanc piscationem, non ut rideres tibi significavi, sed ut cognosceres, quibus et quot machinis fortuna me infortunatum impugnet.

18.

EUPLOUS THALASSEROTI.

1. Lascivis, aut insanis; audio enim te ad lyram canentem mulierem amare et ad illam itiones damnosas instituendo quotidianam capturam profundere. nunciavit enim hoc mihi vicinorum optimus Sosias. est autem is ex iis, qui admodum colunt veritatem, et vix unquam in mendacium lapsus est. 2. est idem ille Sosias, qui bonum illud et suave liquamen coquit ex tenuibus piscibus, quos verriculo insinuat. unde igitur, dic mihi, musices tibi diatonus et chromaticus et enarmonius modus? quem-

ὡς αὐτὸς ἔφασκεν ἐπαγγέλλων. ὁμοῦ γὰρ τῇ ὥρᾳ τῆς παιδίσκης ἠράσθης καὶ τοῖς κρούμασι. πέπαυσο εἰς ταῦτα δαπανώ- 3
μενος, μή σε ἀντὶ τῆς θαλάττης ἡ γῆ ναυηγὸν ἀποφήνῃ ψιλώ- 70
σασα τῶν χρημάτων καὶ γένηταί σοι τὸ τῆς ψαλτρίας καταγώγιον ὁ Καλυδώνιος κόλπος ἢ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος καὶ Σκύλλα ἡ μουσουργός, οὐκ ἔχοντί σοι Κραταιὶν ἐπικαλεῖσθαι, εἰ δεύτερον ἐφορμᾷ.

19.

ΘΑΛΑΣΣΕΡΩΣ ΕΥΠΛΟΩΙ.

Τηνάλλως ποιεῖς τὴν πρός με νουθεσίαν, ὦ Εὔπλοε. ἐγὼ 1 72
γὰρ οὐκ ἂν ἀποσταίην τῆς ἀνθρώπου θεῷ μυσταγωγοῦντι πυρφόρῳ καὶ τοξοφόρῳ πειθόμενος. καὶ ἄλλως ἡμῖν τὸ ἐρᾶν συγ-
γενές, τῆς θαλαττίας θεοῦ τεκούσης τοῦτο τὸ παιδίον. ἡμέτερος 2 74
οὖν πρὸς μητρὸς ὁ Ἔρως, καὶ ὑπὸ τούτου βληθεὶς τὴν καρδίαν

ἔφασκεν] *ἔφασκες* A. *ἐπαγγέλλων* w, nihil quidem de suis codd. referens [D Γ Δ Π]. *ἐπαγγέλων* C: *ἀπαγγέλλων* vulgo. *γὰρ*] „mallem *ἄρα*" Berglerus. *κρούμασι*] *κρούσμασι* C: *κρούμασιν* Π.
3. *εἰς*] in b w *ἐς*, errore, ut videtur, typographico; sic tamen C: in D Γ Π a est *εἰς*, e Δ nihil enotatum. *μή σε*] *μήτε* D. *θαλάττης*] *θαλάσσης* Γ. *ναυηγὸν*] *ναυπηγὸν* D. *Τυρρηνικὸν*] *τυρηνικὸν* C D. *καὶ Σκύλλα ἡ μουσουργος* add A [Γ Δ Π] w: om vulgo. *Σκύλλα*] *σκύλα* Π. *Κραταιὶν*] *κράταϊν* V: scribebatur *Κράταιϊν*. *εἰ δεύτερον ἐφυρμᾷ*] *ἢ δεύτερον ἐφορμῶν* Γ.

Ep. 19.

In Γ est lemma: *Ἀμοιβαία.*

Θαλασσέρως] *Θαλασέρως* A: in mrg V „fort. *θαλάττερος.*"

1. *τηνάλλως*] *τηνάλως* C D Γ: *τὴν ἄλλως* V. *Εὔπλοε*] *Εὔπλω* A. *μυσταγωγοῦντι*] *μυσταγωοῦντι* V[1]: *μυσταγοῦντι* V[2]. *καὶ τοξοφόρῳ* om D. *πειθόμενος*] *πυθόμενος* C. *θαλαττίας*] *θαλαττίου* corr. Γ. *θεοῦ* om D. *τοῦτο τὸ παιδ.*] *τὸ* om D Γ.

---

admodum ipse dicebat haec nuncians. simul ergo cum forma adamasti puellam et cum modulationibus. 3. desine in ea sumptus impendere, ne pro mari terra te naufragum faciat nudatum opibus fiatque tibi psaltriae diversorium Calydonius sinus aut Tyrrhenum mare et cantrix Scylla, cum non poteris Crataein invocare, si iterum irruat.

19.

THALASSEROS EUPLOO.

1. Frustra me mones mi Euploe. ego enim non facile deseram mulierem illam, initianti deo ignifero atque sagittifero morem gerens. omnino amor nobis innatus est, cum marina dea pepererit istum puerum. 2. noster itaque a matre est Cupido atque ab isto percussus cor teneo ad mare puellam,

ἔχω πρὸς θαλάττῃ τὴν κόρην Πανόπῃ νομίζων ἢ Γαλατείᾳ ταῖς καλλιστευούσαις τῶν Νηρηίδων συνεῖναι.

20.

ΘΕΡΜΟΛΕΠΥΡΟΣ ΩΚΙΜΩΝΙ.

1 Σχέτλια πεπόνθαμεν· τοῖς γὰρ ἄλλοις οὖθαρ καὶ μῆτραι 105
καὶ ἧπαρ δρόσῳ προσεοικὸς διὰ τὴν ἐκ τῆς πιότητος λεπτότητα
76 παρέκειτο, ἡμῖν δὲ ἔτνος ἦν τὸ βρῶμα· καὶ οἱ μὲν Χαλυβώνιον
78 2 ἔπινον, ἐκτροπίαν δὲ ἡμεῖς καὶ ὀξίνην. ἀλλ' ὦ μοιραῖοι θεοὶ
καὶ μοιραγέται δαίμονες, δοίητε παρατροπὴν τῆς ἀδίκου ταύτης τύχης καὶ μὴ τοὺς μὲν διηνεκεῖ φυλάττετε εὐτυχίᾳ, τοῖς δὲ τὸν λιμὸν συνοικίζετε. τῇ γὰρ φορᾷ τῆς εἱμαρμένης τὰ τοιαῦτα

2. *πρὸς θαλάττῃ*] *πρὸς θαλάττης* Γ. *Πανόπῃ*] *πανόπη* Δ. *Γαλατείᾳ*] *Γαλατίᾳ* A: *γαλατία* D Δ Π: *γαλαττία* C. *συνεῖναι* a w codd: *συνοικεῖν* b nescio unde. Deinde *τέλος* add Π.

In D desinunt hic epistolae piscatoriae et incipiunt parasitorum l. 3 Ep. 4 et sqq. in A et Π hanc epistolam excipit Cratetis, quam Wagnerus edidit t. 2 p. 217 *μὴ ἀπέχου κτλ.* deinde in Π fragm. 1, *ἀλλ' ἤκουσα κτλ.*, quod excipit fragm. epistolae l. 3, ep. 72, denique sequens epistola.

20.

In Γ haec epistola deest.

Ὠκίμωνι] *Ὠκίμονι* A.

1. *μῆτραι*] *μήτραι* Δ. *δρόσῳ*] *δρόσω* V[1]. „puto *χρυσῷ*“ *Reiskius*. „at vide Animadv. ad Anthol. Graec. t. 8 p. 245 t. 10 p. 95“ *Jacobsius*. *πιότητος* w: *ποιότητος* C Δ vulgo. „*ποιότητος*, sic ms, mrg *πιότητος* Urbin.“ V. male igitur Berglerus in Vaticano *πιότητος* legi rettulit. *λεπτότητα*] aut *λιπαρότητα* legendum aut *ἐκ* delendum censet Berglerus. „vox *λεπτότητα* sana videtur, nec praepos. *ἐκ* extrudenda. is n. sensus est, hepar propter pinguedinem intrusam tenuius molliusque factum. si quid mutare libeat, potius *λευκότητα* leg. *albicat* n. hepar pinguedine intertextum“ *Gesnerus*. „*λευκότητα* etiam Piersonus Verisim. p. 94, qui quidem deinde verba *διὰ τὴν – λεπτότητα* quippe a librario adiecta ejicienda esse censet. „puto *διὰ τὴν ἐκ τῆς πιότητος στιλπνότητα*. hepar pinguedine nitens et simul flavo-rufum comparatur auro“ *Reiskius*. *παρέκειτο*] „mrg *προέκειτο* Urbin.“ V.

2. *μοιραγέται*] „mrg *μοιρανέται* Urbin.“ V. *παρατροπὴν*] „mrg *παράτροπον* Urbin.“ V. *διηνεκεῖ φυλ.*] „mrg *διηνεκῶς φυλ.* Urbin.“ V. *διηνεκῶς φυλάττετε ἐν εὐτ.* e Vaticano refert Berglerus. *τοῖς δὲ τὸν λοιμὸν συνοικίζετε* A C Δ mrg V ex Urbin.: *τοῖς δὲ λιμὸν συνοικίζετε* e Vaticano refert Berglerus Δ: *τὸν λιμὸν* Π: *τοὺς δὲ τῷ λοιμῷ συνοικίζετε* vulgo. „post *συνοικίζετε* exciderunt quaedam. forte *ἀλλ' οὐκ ἐνδέχεται*. „mrg *τῇ γὰρ φορᾷ – κατηνάγκασται* Urbin.“ V; idem refert e Vaticano Berglerus: *ἡ γὰρ φορὰ – κατηνάγκασται* A: *ἡ γὰρ φορὰ – κατηνάγκασθαι* C Δ Π: *ἡ γὰρ φορὰ – κατηνάγκασεν* vulgo:

---

cum Panope aut Galatea formosissimis Nereidum consuetudinem mihi esse opinans.

20.

THERMOLEPYRUS OCIMONI.

1. Indigna passi sumus! nam reliquis sumen et vulvae et hepar rori propter pinguedinis tenuitatem simile apposita erant, nobis autem puls erat cibus; atque alii vinum Chalybonium bibebant, nos vappam et acetum. 2. sed vos, dii daemonesque fatorum arbitri et praesides, depellite hancce iniquam sortem, neve alios quidem in perpetua servate felicitate, aliis

κατηνάγκασται. ἄδικα πάσχομεν πρὸς αὐτῆς οἱ λεπτῇ καὶ στενῇ κεχρημένοι τῇ τύχῃ.

21.

ΚΩΝΩΠΟΣΦΡΑΝΤΗΣ ΙΣΧΝΟΛΙΜΩι.

111 Ἀνεμιαίους ἐλπίδας ἔσχον ἐπὶ τῷ μειρακίῳ Πολυκρίτῳ. ᾤμην 1 80
γὰρ αὐτόν, εἰ τεθναίη αὐτῷ ὁ πατήρ, χύσιν ἂν ἐργάσασθαι τῆς οὐσίας πολλὴν καὶ ἀδδηφαγοῦντα καὶ καθηδυπαθοῦντα μετά τε ἡμῶν μετά τε τῶν ἑταιρῶν, ὅσαι κατὰ τὴν ὥραν πρωτεύουσιν, ἐξαναλοῦν τὸ πολὺ τῆς οὐσίας. ὁ δέ, ἐπειδὴ Κρίνων αὐτῷ ὁ 2
γεννήσας ἐξεγένετο, σιτεῖται μὲν τῆς ἡμέρας ἅπαξ, καὶ τοῦτο 82
ὀψὲ τῆς ὥρας, ἡλίου λοιπὸν ἀμφὶ τροπὰς τὰς εἰς δύσιν ἔχον-

„ἡ γὰρ etc. est prosopopoeia desperantis“ *Reiskius.* τῇ τύχῃ A cod. Dorvill. ad Chariton. p. 473 w: vulgo et in C om articulus.

Ep. 21.

Κωνωποσφράντης] „nomen hoc non per ω̄ sed ο̄ effert A.“ *Wagnerus.* Κωνοποσφράντης *Δ*: Κωνωποσφάντης C V. Ἰσχνολίμῳ A *Γ Δ Π* Vatic. cod. Dorvill. ad Charit. p. 679: Ἰσχολίμῳ C vulgo.

1. ἔσχον] „mrg ἔχω Urbin.“ V, idem e Vatic. refert Berglerus. εἰ τεθναίη αὐτῷ ὁ πατὴρ κτλ. b w: ἢ τεθνάναι ἢ αὐτῷ ὁ πατὴρ κτλ. A C *Γ Δ Π* (nisi quod in *Γ Δ* scriptum est τεθνᾶναι) mrg V ex Urbinate, quod ex Vaticano falso refert Berglerus: ἢ τεθνάναι ἢ αὐτῷ τὸν πατέρα V vulgo. χύσιν ἂν ἐργάσασθαι aut χύσιν ἐργάσεσθαι Berglerus: om ἂν vulgo. πολλὴν] „mrg πολλάκις Urb.“ V, ex Vatic. refert Bergler. A *Γ Π*. ἀδδηφαγοῦντα „mrg Urb.“ V, ex Vatic. refert Berglerus, *Γ*: καταδηφαγοῦντα Berglerus, cuius compositi exempla desiderantur: ἀδηφαγοῦντα vulgo. τῶν om *Γ*. ἑταιρῶν] ἑτέρων C. ἐξαναλοῦν τὸ πολὺ τῆς οὐσίας *Γ* Vat. teste Berglero, quae lectio Urbinati potius tribuenda, nam V: „mrg ἐξαντλοῦν τὸ πολὺ τῆς οὐσίας Urb.“ ἐξαντλοῦντα ἢ τὸ πᾶν ἢ τὸ πολὺ τῆς οὐσίας vulgo et A C. pro ἐξ. ἢ τὸ πᾶν Lennepius ad Phal. p. 295 scribendum censet δαπανῆσαι, voce ἐξαναλ. prorsus ejecta.

2. Κρίνων C *Γ Δ Π*: κρίνων vulgo V: Κρίτων Heringa Obss. p. 291 w. „κλινῶν αὐτῷ ὁ γεννήσας ἐξεγένετο pater ipsi e *stragulis*, in quibus aeger decubuerat, *evasit*, rursus convaluit“ *Reiskius.* fort. Κνίφων vel Γνίφων. ἐξεγένετο *Γ*, ex Urbinate mrg V, Vaticano tribuit Berglerus. ἐγένετο vulgo et A C *Π*: „γένετο nisi fallor *Δ*.“ ἀπεγένετο Heringa Obss. p. 291 w. ὀψὲ huc transposuit Valckenarius anim. ad Ammonium p. 78, vulgo ante τῆς ἡμέρας legebatur. ἀμφὶ τροπὰς τὰς εἰς δύσιν *Γ* mrg V

---

autem famem date contubernalem. cursu quidem fati talium necessitas allata est. injuria fit ab eo nobis, qui tenui angustaque utimur fortuna.

21.

CONOPOSPHRANTES ISCHNOLIMO.

1. Irritam spem habui de adolescente Polycrito. arbitrabar enim eum, si mortuus esset ipsi pater, profusurum largiter divitias et lurcando et libidinando, nobiscum et cum scortis quotquot formae elegantia praestant impensurum magnam bonorum partem. 2. at ille, postquam obiit ei parens Crino, cibum capit semel quotidie, idque sero cum jam sol versus occasum

τος. σιτεῖται δὲ οὐδὲν τῶν πολυτελῶν, ἀλλ' ἄρτον τὸν ἐξ ἀγορᾶς καὶ ὄψον, εἴποτε εὐημερίας ἡμέραν ἐπιτελοίη δρυπεπεῖς ἢ φαυ-
3 λίας. διαμαρτὼν οὖν τῆς θαυμαστῆς ταύτης ἐλπίδος οὐκ οἶδ'
84 ὅ τι καὶ δράσαιμι. εἰ γὰρ ὁ τρέφων δεῖται τοῦ θρέψοντος, τίς ἂν εἴη ὁ τρέφεσθαι ὀφείλων; λιμώττοντα δὲ λιμώττοντι συνεῖναι διπλοῦν τὸ βλάβος. ἔρρωσο.

22.

ΓΕΜΕΛΛΟΣ ΕΥΒΟΥΛΩΙ.

1 Παρέκειτο μὲν ἡμῖν ὁ Γέλωνος τοῦ Σικελιώτου πλακοῦς 118
ἐπώνυμος. ἐγὼ δὲ καὶ τῇ θέᾳ μόνον πρὸς τὰς καταπόσεις εὐ-
86 τρεπιζόμενος εὐφραινόμην· μέλλησις δὲ ἦν πολλὴ περιστεφόντων τραγημάτων τὰ πέμματα. ἦν δὲ ὁ καρπὸς τῆς πιστάκης καὶ
2 βάλανοι φοινίκων καὶ κάρυα τῶν ἐλύτρων ἐξῃρημένα. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτα ἕκαστα ἐχθρὰ βλέπων ἀνέμενον ἐπαφήσειν ἐμαυτὸν

ex Urbinate, Vaticano tribuit Berglerus. *ἀμφὶ εἰς δύσιν* C: *ἀμφὶ ...... εἰς δύσιν* ΔΠ: *ἀμφὶ δύσιν* omissis verbis *τροπὰς τὰς εἰς* vulgo. *ἔχοντος*] *ἔχοντα* mrg V ex Urbinate, e Vaticano refert Berglerus; vulgatam exhibent ΓΔΠ. *τὸν* om Γ. *δρυπεπεῖς* Π, mrg V ex Urbinate. *δρυπετεῖς* mrg V, Meursius Lectt. Att. 6,7, Perizonius b w [ΓΔ]: *δορυπετεῖς* C V[1] vulgo, *δοριπετεῖς* A.
3. *ταύτης* om C. *ὅ τι*] *ὅτι* V. *θρέψοντος* b ΓΔΠ mrg V ex Urbin. [CA]: *θρέψαντος* V vulgo. *τίς* Γ (in quo *τὶς*) mrg V ex Urbin., quod Vaticano, qui servat vulgatam, tribuit Berglerus: *τί* vulgo. *λιμώττοντα δὲ λιμώττοντι* A [C Γ Δ Π] w · *λιμ. δὴ λιμ.* mrg V ex Urbin., quod Vat. tribuit Berglerus: *λιμώττοντα λιμώττοντι* omissa particula cod. Dorv. ad Char. p. 537: *λιμώττοντι δὲ συν.* omisso *λιμώττοντα* V vulgo. *βλάβος* ΓΠ mrg V ex Urbin., e Vat. refert Bergl.: *βάρος* vulgo et Δ. *ἔρρωσο* add ΔΠ.

Ep. 22.

Γέμελλος Εὐβούλῳ A C Γ Δ Π: om in Vat. (imo Urbin.) auctore Berglero: *Εὔβουλος Γεμέλλῳ* vulgo.

1. *ὁ Γέλωνος τοῦ Σικελιώτου* mrg V ex Urbin., quod Vaticano tribuit Bergl. [A Γ] b w: *ὦ γέλλων ὀστοῦ* C V Δ Π vulgo. „*ἴσως ὦ Γέμελλε ναστοῦ*" mrg V. *εὐφραινόμην* mrg V ex Urbin. Γ Π: *ηὐφραινόμην* vulgo. *μέλλησις*] *μέλησις* C. *περιστεφόντων τραγημάτων*] mrg Γ „*ἴσως περιστεφῶν τῶν.*" „mrg *περιστρεφόντων τραγη.* Urbin." V. *ὁ καρπὸς*] *ὁ* om Γ mrg V ex Urbin. *πιστάκης*] *βιστάκης* mrg V ex Urbin. Γ.

---

vergit. comedit autem nihil pretiosum, sed panem de foro et opsonium, si quando hilarem diem agat, druppas aut phaulias olivas. 3. frustratus igitur hac spe egregia, incertus sum quid faciam. si enim qui alit opus habet alturo, quis esse velit alumnus? esurienti vero adesse esurientem duplex calamitas. vale.

22.

GEMELLUS EUBULO.

1. Apposita erat nobis quae a Gelone Siculo nomen habet placenta. ego vero solo adspectu ad deglutiendam eam me praeparans delectabar; sed mora multa erat circum placentas positis bellariis. erant autem fructus pistaceae et glandes palmarum et nuces putaminibus exemptae. 2. at haec ego singula infestis oculis adspiciens, hianti ore exspectabam ut irrue-

119 ἐγχανὼν τῷ πλακοῦντι. οἱ δὲ καὶ τὸ ἐντραγεῖν ἐπὶ μήκιστον
ἐξέτειναν καὶ κύλικος συνεχῶς περισοβουμένης διατριβὰς καὶ μελ-
λησμοὺς ἐνεποίουν. τέλος ὥσπερ ἐκ συνθήματος τὴν ἐμὴν ἀναρ- 3 88
τῶντες ἐπιθυμίαν, ὁ μέν τις κάρφος λαβὼν ἐξεκάθαιρε τὰ ἐνι-
ζάνοντα τῶν βρωμάτων τοῖς ὀδοῦσιν ἰνώδη, ὁ δὲ ὑπτιάσας ἑαυτὸν
οἷος ἦν ὕπνῳ κατέχεσθαι μᾶλλον ἢ τῆς τραπέζης φροντίζειν·
εἶτα ἄλλος ἄλλῳ διελέγετο καὶ πάντα μᾶλλον ἐπράττετο ἢ ὁ ἡδὺς 90
ἐκεῖνος καὶ ποθητὸς ἡμῖν πλακοῦς εἰς ἀπόλαυσιν ἤρχετο. τέλος, 4
ὡς εἰκός, οἱ θεοὶ κατοικτείραντες τὸ κατάξηρον τῆς ἐμῆς ἐπιθυ-
μίας μόλις ποτὲ ἱμείροντά με τοῦ πλακοῦντος ἀπογεύσασθαι παρε-
σκεύασαν. ταῦτά σοι γράφω οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τοῖς ἡδέσιν ἡσθείς,
ὅσον ἐπὶ τῇ παρολκῇ τῆς βραδυτῆτος ἐκτακείς.

23.

ΠΛΑΤΥΛΑΙΜΟΣ ΕΡΕΒΙΝΘΟΛΕΟΝΤΙ.

127 Οὐπώποτε ἐγὼ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπέμεινα τοιοῦτον χει- 1
μῶνα. οὐ γὰρ μόνον ἐκ παραλλήλου φυσῶντες μᾶλλον δὲ φύρ- 92
δην φερόμενοι κατεκτύπουν ἡμῶν οἱ ἄνεμοι, ἀλλ' ἤδη καὶ χιὼν

2. *ἐπὶ μήκιστον* A: *ἐπὶ μέγιστον* mrg V ex Urbin. *ἐπιμέγιστον* Γ: *ἐπιμήκιστον* V vulgo. *συνεχῶς* mrg V ex Urbin. Γ: *συνεχὲς* vulgo. *μελλησμοὺς* mrg V ex Urbin., quod Bergl. e Vat. refert [Γ] bw: *μελισμοὺς* A C V Δ Π vulgo. 3. *τέλος* „haec usque ad *τέλος οἷα* [§. 4] deerant in Urbin. codice" V². „*ὁ δὲ ὑπτιάσας*. ita edidi ex MS [scil. Vatic.] in vulgatis desunt *ὁ δὲ*" *Bergler*. in V nihil notatum. *ἡμῖν*] *ἐμοὶ* Γ. *ἤρχετο*] *ἤγετο* A. 4. *ὡς εἰκός* mrg V ex Urbin. Γ: *οἷα εἰκός* vulgo. *ποτὲ*] *ποτ* mrg V ex Urbin. *ἱμείροντα*] *εἱμείροντα* mrg V ex Urbin.

Ep. 23.

Haec epistola deest in Γ. *Ἐρεβινθολέοντι*] fort. *Ἐρεβινθοφλέοντι* aut *Ἐρεβινθοπνέοντι*. in prius incidit etiam Reiskius: „f. *ἐρεβινθοφλέοντι*. passim usurpat Aristophanes *φλᾶν* pro *mandere*, *manducare*, quidni etiam *φλεῖν* dixerint?"

1. *ἐκ παραλλήλου* A Δ Π: *ἐκ παραλλήλων* vulgo. *ἡμῶν*] *ἡμῖν* A.

---

rem placentae. illi autem et bellariorum esum in longissimum extenderunt poculoque continenter circumacto moram et cunctationem interponebant. 3. tandem, quasi de composito meam cupiditatem suspenderent, alius stipula sumpta expurgabat si quid insideret ex cibo dentibus fibrosum, alius resupinans adeo se somno dedere malebat, quam de edendo cogitare, deinde alius cum alio fabulabatur et omnia alia agebantur, quam ut suavis illa et cupita nobis placenta fruenda daretur. 4. postremo, ut consentaneum est, dii aridae meae cupiditatis miserti, vix tandem effecerunt, ut ego tam diu appetitam placentam degustarem. haec tibi scripsi non tam rei suavitate delectatus, quam longa cunctatione confectus.

23.

PLATYLAEMUS EREBINTHOLEONTI.

1. Nunquam ego in Attica sustinui talem hiemem. non enim solum alternatim spirantes immo acervatim ruentes nos obtundebant venti, sed

πυκνὴ καὶ ἐπάλληλος φερομένη πρῶτον μὲν τοὔδαφος ἐκάλυπτεν,
ἔπειτα οὐκ ἐπιπολῆς, ἀλλ' εἰς ὕψος ἤρετο τῆς νιφάδος χῦμα
πάμπολυ, ὡς ἀγαπητὸν εἶναι τὸ θυρίον ἀνοίξαντα τῆς οἰκίας
2 τὸν στενωπὸν ἰδεῖν. ἐμοὶ δὲ οὔτε ξύλον οὔτε ἄσβολος παρῆν.
πῶς γὰρ ἢ πόθεν; ὁ κρυμὸς δὲ εἰσεδύετο μέχρι μυελῶν αὐτῶν
καὶ ὀστέων. ἐβουλευσάμην οὖν Ὀδύσσειον βούλευμα δραμεῖν εἰς
94 τὰς θόλους ἢ τὰς καμίνους τῶν βαλανείων. ἀλλ' οὐδὲ ἐκεῖσε
συνεχώρουν οἱ τῶν ὁμοτέχνων περὶ ταῦτα ἀλινδούμενοι· καὶ γὰρ
3 αὐτοὺς ἡ παραπλησία θεὸς ἠνόχλει Πενία. ὡς οὖν ᾐσθόμην
96 οὐκ εἶναί μοι εἰς ταῦτα εἰσιτητόν, δραμὼν ἐπὶ τὸ Θρασύλου
βαλανεῖον ἰδιωτικῆς οἰκίας, εὗρον τοῦτο κενόν. καὶ καταβαλὼν
ὀβολοὺς δύο καὶ τὸν βαλανέα τούτοις ἵλεων καταστήσας ἐθερό-
μην, ἄχρις οὗ τὸν νιφετὸν μὲν πηγυλὶς διεδέξατο καὶ ὑπὸ τοῦ
κρύους τοῦ μεταξὺ διεροῦ παγέντος πρὸς ἀλλήλους ἐδέδεντο οἱ
λίθοι. μετὰ δὲ τὸ ἀποβράσαι τὸ δριμὺ προσηνὴς ὁ ἥλιος ἐλευ-
θέραν μοι τὴν πρόοδον καὶ περιπάτους ἀνειμένους ἀπέφηνεν.

ἐπιπολῆς] *ἐπὶ πολῆς* C: *ἐπιστολῆς* V, mrg „*γρ. ἐπιπολῆς*.“ *νιφάδος* excidit in b adest in codd et in a.

2. *κρυμὸς*] *κρυσμὸς* V, mrg *κρυμνός*. post *εἰσεδύετο* cod. Dorv. ad Char. p. 473. inserit *λεπτὸς*.

τὰς θόλους A Δ Π cod. Dorv. l. c.: *τοὺς θόλους* vulgo. *ἐκεῖσε*] *ἐκεῖ* A. *ἀλινδούμενοι* ego scripsi. *ἠλινδούμενοι* C Δ Π, quorum postremus in mrg habet *κυλινδούμενοι*: *ἐλινδούμενοι* A: *κυλινδούμενοι* vulgo. *ἠνόχλει*] *ἠνώχλει* C Δ Π.

3. *ᾐσθόμην*] *ἠσθόμεν* V[1]. *εἰσιτητόν*] *εἰσιτητέον* A w. vulgatam habent etiam C Δ Π. *ἐπὶ τὸ Θρασύλου*] *ἐπὶ Θρασύλο* C: *τὸ ἐπὶ Θρασύλου* Δ Π: *ἐπὶ τὸ Θρασύλλου* vulgo. *κενόν*] *κενοὶς* mrg Π. *καταβαλὼν*] *καταλαβὼν* C. *ἵλεων*] *ἵλεων* C: *ἱλεῶν* mrg V. *μὲν* om A. *πηγυλὶς*] *πηγυλλὶς* A. *ἀλλήλους*] *ἀλλήλοις* V[1]. *πρόοδον* Berglerus. videntur consentire codd: *πρόσοδον* vulgo.

ἀνειμένους Berglerus: *ἀνειμένως* vulgo[et codd.]. *ἀπέφηνεν*] *ὑπέφηνεν* Δ.

Sequitur in Π fragmentum epistolae 10 libri 3.

---

etiam nix densa et crebra cadens primo quidem humum tegebat, deinde non in superficie haerebat, sed in altum tollebatur nivium defluentium ingens moles, ut vix liceret ostium aperienti domus in angiportum prospicere. 2. mihi vero neque lignum neque fuligo suppetebat: quomodo enim aut unde? frigus autem penetrabat usque ad ipsas medullas et ossa. commentus igitur sum consilium Ulixeum ut currerem in tholos et caminos balnearum. sed nec illuc ire concesserunt artis consortes ibi versantes; eadem enim dea eos cruciabat, Paupertas. 3. cum igitur animadvertissem aditum ad ea mihi non patere, propere me contuli ad Thrasyli balneum privatum, et illud vacuum inveni. atque pensis duobus obolis, quibus balneatorem mihi propitium reddidi, calefeci me, donec nivem exciperet glacies et lapides congelato quod in medio esset humido invicem prae frigore compingerentur. cum vero deferbuisset acerbitas, sol benignus apertum mihi exitum et deambulationes liberas concessit.

24.

ΑΜΝΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΣΧΩΙ.

134 *Ἀπέκειρεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήια, καὶ* 1
λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. ὠνεῖσθαι δὲ ἡμῖν ἐπακτοὺς πυροὺς οὐχ 98
οἷόν τε διὰ σπάνιν κερμάτων. ἔστι δέ σοι, ὡς ἀκούω, τῆς πέ-
ρυσιν εὐετηρίας λείψανα. δάνεισον οὖν μοι μεδίμνους εἴκοσιν, 2
ὡς ἂν ἔχοιμι σώζεσθαι αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία. καρ-
πῶν δὲ εὐφορίας γενομένης ἐκτίσομεν αὐτὸ τὸ μέτρον, καὶ λῷον,
ἐάν τις ἀφθονία γένηται. μὴ δὴ περιίδῃς ἀγαθοὺς γείτονας εἰς
στενὸν τοῦ καιροῦ φθειρομένους.

25.

ΕΥΠΕΤΑΛΟΣ ΕΛΑΤΙΩΝΙ.

138 *Οὐδέν με τῆς γῆς ἀμειβομένης τῶν πόνων ἀντάξιον, ἔγνων* 1
ἐμαυτὸν ἐπιδοῦναι θαλάττῃ καὶ κύμασι. ζῆν μὲν γὰρ καὶ τε- 100

Ep. 24.

Φιλομόσχῳ] *Βελομόσχῳ Γ.*

1. *ἐμπεσοῦσα*] *ἐκπεσοῦσα* A. *λιμοῦ*] *λοιμοῦ* A. *δὲ Γ*, *δ'* A w: om C *ΔΠ* vulgo. *πέρυσιν εὐετηρίας* A B w: *πέρυσι εὐετ.* vulgo: *τῆς περὶ τῆς περὶ συνενετηρίας* C: *περίσυν Δ*: *πέρισυν Π*.

2. *εἴκοσιν*] *εἴκοσι* C. *ἐκτίσομεν κτέ.*] *ἐκτίσομαι αὐτό τε τὸ μέτρον Γ.* *αὐτὸ τὸ μέτρον*] desumtum ex Hes. op. 350, ubi *αὐτῷ τῷ μέτρῳ*, quod hic reponi iubet Herelius in Act. Klotz. 3 p. 91. *λῷον Γ*: *λώιον* vulgo. *ἀφθονία* ABC, cod. Paris. apud Pierson. ad Herodian. p. 473, *ΓΔ*: *εὐθηνία* vulgo. *δὴ* Berglerus B [*ΓΔΠ*]: *δὲ* C vulgo. *τοῦ καιροῦ*] „non satis video quid hic sibi velit" *Berglerus*. *κλήρου* Bernardus in literis ad Reiskium (Reiskii vit. p. 325.) sed cf. Peerlkamp. ad Xen. Ephes. p. 358.

Ep. 25.

Εὐπέταλος Γ: *Εὔταλος* B *ΔΠ*: *Εὔθαλος* A: *Εὔστολος* vulgo. *Ἐλατίωνι*] *Ἐλατίονι* A: *ἐλατιώνι Γ.*

1. *ἀντάξιον Γ*: *ἄξιον* vulgo. *κύμασι*] *κύμασιν Π.* *ζῆν μὲν*] *μὲν* om C. *μεμοίραται*] *μεμοίρηται* V^2.

24.

AMNION PHILOMOSCHO.

1. Detondit nostras segetes grando graviter irruens et famis nullum est remedium. advecticium triticum nobis emendi non est facultas, deficiente pecunia. sunt autem tibi, ut audio, ex copia superioris anni reliquiae. 2. quare mutuos da mihi viginti modios, ut vitam tolerare possim cum conjuge ac liberis. quod si fertilis fuerit frugum proventus, reddemus eadem mensura, etiam ampliore, si qua fuerit ubertas. ne vero negligas bonos vicinos in temporis angustias cum ipsorum pernicie coactos.

25.

EUPETALUS ELATIONI.

1. Cum ager nihil quod par sit laboribus rependat, decrevi me dedere mari ac fluctibus. vita enim simul et mors fato nobis constitutae sunt,

θνάναι μεμοίρααται πᾶσιν ἡμῖν καὶ οὐκ ἔστι τὸ χρέος φυγεῖν κἂν
2 ἐν οἰκίσκῳ τὶς αὑτὸν καθείρξας τηρῇ. ἐνεργὸς γὰρ ἡ εἱμαρμένη καὶ τὸ πεπρωμένον ἄφυκτον. ὥστε τὸ ζῆν οὐδ' ὑπὸ τούτοις ταλαντεύεται, ἀλλ' ὑπὸ τῆς τύχης βραβεύεται. ἤδη γάρ τινες μὲν ἐπὶ γῆς ὠκύμοροι, ἐπὶ θαλάττης δὲ μακρόβιοι κατεβίωσαν.
3 ὥστε εἰδὼς ταῦθ' οὕτως ἔχειν, ἐπὶ ναυτιλίαν βαδιοῦμαι καὶ
102 ἀνέμοις ὁμιλήσω καὶ κύμασι. κρεῖττον γὰρ ἐπανήκειν ἐκ Βοσπόρου καὶ Προποντίδος νεόπλουτον, ἢ καθήμενον ἐπὶ ταῖς τῆς Ἀττικῆς ἐσχατιαῖς λιμῶδες καὶ αὐχμηρὸν ἐρυγγάνειν.

26.

ΑΓΕΛΑΡΧΙΔΗΣ ΠΥΘΟΛΑΩΙ.

1 Μέγα, ὦ γενναῖε, κακόν εἰσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν τοκογλύ- 142
φοι. ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα τί παθών, δέον παρὰ σὲ ἢ παρά τινα ἄλλον τῶν κατ' ἀγροὺς γειτόνων ἐλθεῖν, ἐπεὶ κατέστην ἐν χρείᾳ

πᾶσιν add. Γ: om vulgo. cf. Boisson. ad Philostr. ep. p. 173. *φυγεῖν*] *τηρεῖν* A. *αὑτὸν καθείρξας* Demosthen. p. 258, 20 *ed. Reisk.*: *αὑτὸν καθ.* B: *ἑαυτὸν καθ.* Γ: *καθ. αὑτὸν* vulgo: *καθ. αὐτὸν* C Δ.
2. *ἐνεργὸς γὰρ ἡ εἱμαρμένη* Davisius ad Max. Tyr. 11, 5 et Jacobsius ad Ael. nat. an. p. 385: *ἐνεργὸς γὰρ ἡ ἡμέρα ἐκείνη* vulgo: *ἐναργὴς γ. ἡ ἡμ. ἐκ.* Arnaldus Misc. obs. 4 p. 452 et Wagnerus. *οὐδ'* cod. Dorv. ad Charit. p. 445: *οὔθ'* A Γ Δ Π: *οὐχ* vulgo. *ὑπὸ τούτοις* B Γ: *ὑπὲρ τούτοις* cod. Dorv. ad Charit. p. 445: *ὑπὸ τούτων* vulgo. *ταλαντεύεται*] *ταλαττεύεται* V, correctum in margine. *τῆς τύχης* Reiskius Γ: *τῇ τύχῃ* vulgo. *βραβεύεται*] *βιάζεται* Γ.
3. *ταῦθ' οὕτως*] *ταύθ' ὅτως* Π. *ναυτιλίαν*] *ναυτηλίαν* C. *Προποντίδος*] *προπόντιδος* V[1]. *ἐπὶ ταῖς*] *ἐπὶ τοῖς* V, correctum in margine: *ἐπὶ τὰς* Γ. *ἐσχατιαῖς*] *ἐσχατιὰς* Γ. *λιμῶδες*] *λιμώδη* A. *ἐρυγγάνειν*] *ἐρριγγάνειν* A Δ.

Ep. 26.

Πυθολάῳ] *Πυθόλα* A: *Πιθολάῳ* Γ.

1. *ὦ γενναῖε* Γ cod. Dorv. ad Charit. p. 498: *ὦ γύναι* A C Δ Π: *ὦ φίλε* vulgo. *εἰσιν* add Γ: om vulgo. *τοκογλύφοι*] *κοντογλύφοι* C: *κοτογλύφοι* Δ. *γὰρ*] *δὲ* Γ. *παρά* ante *τινα* om A. *κατ' ἀγροὺς* Γ: *κατ' ἀγρὸν* vulgo. *ἐπεὶ κατέστην*] *ἐπικατέστην* C.

---

neque concessum effugere fatum, etiamsi in claustro quis se inclusum contineat. 2. fors enim non cessat et fatum est inevitabile. itaque non ab illis pendet discrimen vitae, sed fortunae arbitrio subjacet. nonnulli enim in terra cito mortui, in mari diu vivebant. 3. quae cum sciam ita se habere, ad navigationem me conferam et inter ventus fluctusque versabor. melius enim est redire e Bosporo et Propontide novis divitiis auctum, quam sedentem in Atticae agris famelicum quid et siccum ructare.

26.

AGELARCHIDES PYTHOLAO.

1. Magnum, amice, malum sunt isti in urbe foeneratores. ego enim, nescio quid mihi acciderit ut, cum te vel alium aliquem ruri vicinum adire deberem, in pecuniae inopiam redactus cum vellem in Colono

χρημάτων βουλόμενος ἐπὶ Κολωνῷ πρίασθαι χωρίον ξεναγήσαντός 104
μέ τινος τῶν ἀστικῶν ἐπὶ τὰς Βυρτίου θύρας ἀφικόμην. εἶτα 2
καταλαμβάνω πρεσβύτην, ὀφθῆναι ῥικνόν, συνεσπακότα τὰς ὀφρῦς,
χαρτίδια ἀρχαῖά τινα, σαπρὰ δὲ διὰ τὸν χρόνον, ὑπὸ κόρεων καὶ
σητῶν ἡμίβρωτα, διὰ χειρὸς κατέχοντα. εὐθὺς μὲν οὖν μόλις
με προσεῖπε, ζημίαν ἡγούμενος τὴν προσηγορίαν. εἶτα τοῦ προ-
ξένου φήσαντος, ὡς δεοίμην χρημάτων, πόσων ἤρετο ταλάντων.
ἐμοῦ δὲ θαυμάσαντος τὴν ὑπερβολὴν διέπτυεν εὐθέως καὶ δῆ- 3
λος ἦν δυσχεραίνων. ὅμως ἐδίδου καὶ ἀπῄτει γραμματεῖον καὶ 106
143 *ἐπὶ τῷ ἀρχαίῳ τόκον βαρὺν καὶ τὴν οὐσίαν ὑποτεθειμένος, ἣ*
ἔστι μοι. μέγα τι κακόν εἰσιν οἱ περὶ τὰς ψήφους καὶ τῶν 108

Κολωνῷ] *Κολωνίῳ* A C *Γ Δ Π*. *ξεναγήσαντός* cod. Paris. apud Ruhnk. ad Tim. p. 187 [*Γ Π*] cod. Dorvill. ad Charit. p. 472 sq. syllaba *ξεν* quidem in margine scripta, w: *ἐξηγήσαντός* vulgo et C *Δ*. *ἀστικῶν*] *ἀστυκῶν* C. *Βυρτίου* ego scripsi: *Βυρτίας* cod. Paris. l. c. w: *Μυρτίου* cod. Dorv. ad Char. p. 472; *Μαρτίου* vulgo et C *Δ Π*. „*Μαρτίου* Berglerus corruptum putat. forte recte habet et arguit seriora tempora quibus vixit Alciphro. aut *Μαρτίνου*. si tamen antiquus sit scriptor, forte *Μαργίτου* dedit aut *Μαργίου* a *Μαργίας* nomine ficto et formato a *μαργός avidus*". *R.*

2. *τὰς*] *τὰ* V^2. *χαρτίδια ἀρχαῖά τινα* Arnaldus Misc. obss. 4 p. 453, (qui etiam *χάρτην δὲ ἀρχαῖόν τινα*) cod. Paris. l. c. [*Γ*] w: *χάρτην διαρχαιον τινα* C: *χάρτην διαρχαῖα Δ Π*: *χάρτην δι' ἀρχαῖά τινα* vulgo: *χάρτην δὲ ἀρχαῖάν τινα*, Reiskius. *τινὰ — δὲ* om *Γ*. *σαπρὰ δὲ* Arnaldus l. c. Paris. l. c. w: *σαπρὸν δὲ* vulgo: *σαπρὰν* Reiskius. *σαπρώδη* A: *σαπρῶ δὲ* C. *διὰ τὸν χρόνον* Paris. l. c. [*Γ*]: *τὸν χρόνον* (omisso *διά*) A C *Δ Π*: *τῷ χρόνῳ* vulgo. *σητῶν*] *σίτων* A C *Δ*. *ἡμίβρωτα*] Arnaldus l. c. Paris. l. c. A [*Γ Δ Π*]: *ἡμίβρωτον* vulgo: *ἡμιβρώτων* V^2. *κατέχοντα* Paris. l. c. [*Γ*] w: *ἔχοντα* C *Δ Π* vulgo. *εὐθὺς*] *εὐθὺ Π*. *φήσαντος*] *φύσαντος* C.

3. *διέπτυεν*] *διέκτυεν* V. *ἐπὶ*] *πρὸς* cod. Paris. apud Pierson. ad Herodian. p. 474 (i. e. *Γ*). *καὶ τόκον* Paris. l. c. (i. e. *Γ*.) *τόκον*] *τόκῳ* C *Δ*. *ὑποτεθειμένος* Piersonus ad Herod. p. 474: *ὑπετίθει μηδενὸς* (*μηδενὸς* a man. sec.) A: *ὑποθέμενος* Berglerus: *ὑποθήσει* (*η* correct.) *μηνὸς Γ*: *ὑποθέσει μηνὸς* vulgo. *ἣ ἔστι μοι* Parisin. l. c. (i. e. *Γ*): *εἰσέτι μοι* vulgo: *εἰσέτι μοι* V^1: „videntur haec corrupta ex lin. ult. p. 108 [fin. epistolae]. fort. scriba praeterviderat periodum *μέγα τι κακὸν* etc. dein animadvertebat errorem suum. fortasse sic constituendus est locus: *καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχαίῳ τόκον βαρὺν μηνός. praeter capitale etiam foenus singulis mensibus solvendum. καὶ τὴν οὐσίαν ὑπόθεσιν προσέτι. οἴμοι ὡς μέγα τι κτλ. R.*

---

emere agellum, deducente me quodam ex urbe, ad Byrtii fores devenirem. 2. tum vero ibi deprehendo senem adspectu strigosum, contractis superciliis, chartulas vetulas temporisque injuria squalidas, a cimicibus et tineis semesas, manu tenentem. initio quidem vix me alloquebatur, jacturam nimirum existimans si me appellasset. deinde vero cum pararius dixisset me opus habere pecunia, quot talentis, interrogavit. 3. me autem ad tam amplam pecuniam obstupescente, despuit statim et manifesto indignatus est. tamen dedit postulans quidem syngrapham et praeter sortem usuram gravem cum pignori sibi dari jussisset quae mihi sunt bona. magnum sane malum sunt, qui in calculis et digitorum flexionibus

δακτύλων τὰς κάμψεις ἀλινδούμενοι. μή μοι γένοιτο, ἀγροίκων ἔφοροι δαίμονες, μὴ λύκον ἔτι, μὴ δανειστὴν ἰδεῖν.

27.

ΑΝΙΚΗΤΟΣ ΦΟΙΒΙΑΝΗΙ.

110 1 Φεύγεις με, ὦ Φοιβιανή, φεύγεις, καὶ ταῦτα ἀρτίως ὅλον 153
τὸν ἀγρὸν ἀπενεγκαμένη. τί γὰρ οὐ τῶν ἐμῶν λαβοῦσα ἔχεις; οὐ σῦκα, οὐ τυρὸν ἐκ ταλάρων, οὐκ ἔριφον νεογιλόν, οὐκ ἀλεκτορίδων ζεῦγος, οὐ τὰ λοιπὰ τρυφήματα πάντα ἔστι σοι ἐξ ἐμοῦ; οὕτως ὅλον με αὐτὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀνατρέψασα δου-
112 2 λεύειν ἐπηνάγκασας. σὺ δὲ οὐδεμίαν ὤραν ἔχεις ἐμοῦ διακαῶς φλεγομένου· ἀλλὰ χαῖρε καὶ ἄπιθι· ἐγὼ δὲ οἴσω βαρέως μὲν οἴσω δὲ ὅμως τὴν ἀτιμίαν.

δακτύλων τὰς κάμψεις] *δακτύλων καταλάμψεις* Γ: fort. *τῶν δακτύλων κατακάμψεις*. *ἀλινδούμενοι* A codd Pariss. apud Bast. ep. cr. p. 210 ΓΠ: *ἀλινδούμενοι* Δ: *εἰλινδούμενοι* vulgo. *δαίμονες* om Γ.

Ep. 27.

In V^2 inscr. *ΕΡΩΤΙΚΑ*. *Φοιβιανῇ*] *Φοιβιαινῇ* B: *φοιβιαίνῃ* Π.

1. *Φοιβιανή*] *φοιβια νή* (*ι* eras.) Π *ταλάρων*] *ταλάρον* Γ. *οὐκ ἔριφον νεογιλόν* add codd. Pariss. apud Bast. ad Greg. Cor. p. 580 et ΓΔΠ nisi quod Γ *νεοτιλὸν*: om vulgo. *πάντα* om Γ. *αὐτὴ κατὰ*] *αὐτίκα κατὰ* C: *αὐτῇ κατὰ* B: *ἄρδην κατὰ* C. Jacobitz. *παροιμίαν*] *παρ[illegible]μίαν* (sic) Δ. *ἐπηνάγκασας* ΓΔ: *ἐπηγκα-*[να]*σας* (sic) Π: *κατηνάγκασας* B: *ἠνάγκασας* A vulgo.

2. *οὐδεμίαν*] *οὐδὲ μίαν* B. *ὤραν* w: *ὥραν* CΓΔΠ (qui postremus in mrg *ὤραν*) vulgo. post *ἔχεις* in Γ locus trium literarum arrasus. *διακαῶς*] *διακακῶς* C.

---

versantur. ne mihi eveniat, dii agricolarum tutelares, nec lupum amplius nec foeneratorem videre.

27.

ANICETUS PHOEBIANAE.

1. Fugis me, Phoebiana, fugis, idque cum nuper totum agrum abstuleris. quid enim meorum bonorum est quod non habeas? nonne ficus, nonne caseum ex calathis, nonne haedulum, nonne par gallinarum, nonne reliquas delicias omnes a me accepisti? sic me totum, ut in proverbio est, subvertisti et servire coegisti. 2. tu vero nullam mei rationem habes amore flagrantis. sed vale et abi. ego vero aegre quidem feram, feram tamen ignominiam.

28.

ΦΟΙΒΙΑΝΗ ΑΝΙΚΗΤΩΙ.

157 *Ὠδίνουσά με ἀρτίως ἥκειν ὡς αὐτὴν ἡ τοῦ γείτονος μετέ-* 1 114
πεμψε γυνή· καὶ δῆτα ᾔειν ἀραμένη τὰ πρὸς τὴν τέχνην. σὺ
δὲ ἐξαπίνης ἐπιστὰς ἐπειρῶ τὴν δέριν ἀνακλάσας κύσαι. οὐ
παύσῃ τρικόρωνον καὶ ταλάντατον γερόντιον πειρῶν τὰς ἐφ' 116
ἡλικίας ἀνθούσας ἡμᾶς ὥς τις ἄρτι νεάζειν ἀρχόμενος; οὐχὶ τῶν 2
κατ' ἀγρὸν πόνων ἀφεῖσαι ἀεργὸς τῶν ἰδίων προϊστάμενος.
οὐχὶ τοὐπτανίου καὶ τῆς ἐσχάρας ὡς ἀδύνατος ὢν ἐξέωσαι; πῶς
οὖν τακερὸν βλέπεις βλέμμα καὶ ἀναπνέεις. πέπαυσο, Κέρκοψ 118

Ep. 28.

1. *ὠδίνουσά*] *ὠδίνουσαί Γ.* *αὐτὴν* ego scripsi: *αὑτὴν* A C: *ἑαυτὴν* vulgo. *Γείτονος* litera majuscula V[1]. *μετέπεμψε*] *μετεπέμψατο* A w, illud tuentur C *ΓΔΠ*. *ᾔειν* Berglerus, B w [*ΓΠ*]: *ἥκειν* C *Δ* vulgo. *ἐξαπίνης Γ*: „*ἐξάπίνεος* al. *ἐξαπίνης*" B: *ἐξαπιναῖος Π*: *ἐξαπιναίως Δ* vulgo. *ἐπιστὰς Γ*: *ἀναστὰς* vulgo. *τὴν* om *Γ.* *δέριν* B C *ΓΔ*: *δέρην* vulgo. *τρικόρωνον* J. H. Majus hist. cr. de la rép. des lettres t. 9 p. 144 et Dorv. ad Char. p. 471. cod. Paris. apud Valcken. ad Lennep. Phalar. p. XII et apud Ruhnk. ep. crit. p. 113 *Γ* w: *τρίκορον* A B *ΔΠ* cod. Dorv. ad Char. p. 471: *τρίκουρον* C vulgo. *ταλάντατον* La Crozius, cod. Paris. l. c. [*Γ* C] w: *ταλάντα τον* (divisim) B: *ταλαν* – A: *τάλαντον ΔΠ* vulgo: *φάλαντον* s. *φάλανθον* Hemsterhus. ad Luciani Timon. 47 et Lennepius ad Phalar. p. 46. *γερόντιον*] *γερόντειον* C. *ἐφ' ἡλικίας* cod. Paris. l. c. B [C] w: *ἐφ' ἡλικία Γ*: *ἀφ' ἡλικίας ΔΠ* vulgo. post *ἡμᾶς* A ponit signum interrogandi. *ὥς τις* A V[1] [*ΓΔΠ*] w: *ὡς* omisso *τις* C: *ὥστις* vulgo.
2. *οὐχὶ τῶν*] *οὐχὶ τὸ* C: *οὐχὶ τῶν κατ' ἀγρὸν πονων ἀργὸς εἶ; οὐ τοὐπτανίου καὶ τὰς Γ.* *ἀφεῖσαι*] *ἠφεισαι* (sic) B *Π*. *ἰδίων*] *ἀϊδίων* A. *τῶν ἰδίων προϊστάμενος* A w: *τῶν ἀϊδίων πορισάμενος* C V *Δ* vulgo: *τὴν ἀδικίαν πορισάμενος* B *Δ*: *ποσισάμενος Π*: *τῶν ἰδίων πορισάμενος* Lennep. ad Phal. p. 214.; *τῶν ἀΐδου* [immo *ᾄδου*] *πυλῶν παριστάμενος* Gloss. Eichstad. „cogitavi *ἀφεῖσαι, τοῖς ἀέργοις τῶν βοϊδίων παρισούμενος. nonne rusticorum in agris laborum missionem accepisti, reputatus pro vetere quodam tauro laboribus porro inepto.* quid si etiam pro *ἀγρὸν* legatur *ἀροτόν*? *taurus* et *arare* nota sunt in re venerea." *R.* *τοὐπτανίου Γ*: *τοῦ πτανίου* B *Π*: *τοὐπτανείου Δ* vulgo: *τοῦ πτανείου* C V. cf. Lobeck. ad Phryn. p. 276. *βλέμμα* extrudendum censet Berglerus; at cf. Schaef. ad Bosii ellips. p. 64. *ἀναπνέεις* tuentur omnes codd. *ἀναπνεῖς* w: *ἀναστένεις* s. *στένεις* Berglerus: *πνεῦμα ἐρωτικὸν ἀναπνεῖς* G. Hermannus; fort. *βαρὺ* s. *βαρέως ἀναπνεῖς.* *Κέρκοψ* Arnaldus Misc. obss. 5 p. 55 A B w: *Κέκροψ ΓΔ* vulgo: e *Π* nihil annotatum.

28.

PHOEBIANA ANICETO.

1. Parturiens nuper uxor vicini me ad se accersi jussit: me contuli igitur ad eam assumptis quae ad artem requiruntur. tu vero confestim adstans conabare cervice reflexa me osculari. non desines decrepite et miserrime senex tentare nos puellas aetate florentes, quasi aliquis modo juvenescere incipiens? 2. nonne deseruisti labores in agro et segniter agrum tuum curas? nonne culina focoque quippe iners ex-

ἄθλιε, καὶ τρέπου κατὰ σεαυτόν, ὦ πρέσβυ, μή σε λαβοῦσα κακόν τι ἐργάσωμαι.

29.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΒΑΚΧΙΔΙ.

1 Ὁ Μένανδρος ἡμῶν ἐπὶ τὴν τῶν Ἰσθμίων θέαν εἰς τὴν 166
Κόρινθον ἐλθεῖν βεβούληται· ἐμοὶ μὲν οὐ κατὰ νοῦν· οἶδας γὰρ
οἷόν ἐστιν ἐραστοῦ τοιούτου καὶ βραχὺν ὑστερῆσαι χρόνον. ἀπο-
2 τρέπειν δὲ οὐκ ἐνῆν μὴ πολλάκις ἀποδημεῖν εἰωθότα. οὐδ' ὅπως
120 αὐτὸν παρεγγυήσω μέλλοντα ἐπιδημήσειν ἔχω, οὐδ ὅπως μή,
βουλόμενον αὐτὸν σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ· κἀμοί τινα φέρειν
φιλοτιμίαν τοῦτο λογίζομαι· οἶδα γὰρ τὴν οὖσαν ἡμῖν ἑταιρίαν
3 πρὸς ἀλλήλας. δέδοικα δὲ, ὦ φιλτάτη, οὐ σὲ τοσοῦτον — χρη-
στοτέρῳ γὰρ ἤθει κέχρησαι τοῦ βίου — ὅσον αὐτὸν ἐκεῖνον. ἐρω-

μή σε λαβοῦσα κακόν τι ἐργάσωμαι add *Γ*. Sequitur deinde in *Π* libri 3 epistola 11. desinit hic *Γ* qui rursum libro 3 pergit.

Ep. 29.

Hanc epistolam continent etiam *Ξ* et *Φ*. edidit Meinekius in Menandreis p. 341.

1. *ἡμῶν*] *ἡμῖν* Berglerus w, illud tuentur C*ΔΠ* m. *ἐστιν*] *ἐστὶν Π*. *δὲ*] *δ' Φ*. *οὐκ ἐνῆν μὴ*] *οὐ κενὴν μὴ Ξ*. *εἰωθότα*] *εἰωθότας ΞΦ*.

2. *παρεγγυήσω*] *παρεγγυῆσαι* A: *παρ' ἐγυήσω Ξ*: *σοι παρεγγυήσω* Reiskius. *οὐδ' ὅπως*] *οὐδὲ ὅπως ΞΦ*. *βουλόμενον*] *βουλόμενος* C: post hanc vocem *γε* inserit Berglerus et *αὐτὸν* ejicit. *σπουδασθῆναι*] *σπουδασπῆναι* C. *ὑπὸ* Bergl. Reisk. A [*ΔΞΦΠ*]: *ἀπὸ* C vulgo. *κἀμοί*] *καί μοί Φ*. *φέρειν* Berglerus C*ΔΞΦΠ* m: *φέρει* vulgo: post *σοῦ* plene interpunxi cum Meinekio. „recte vidit Berglerus distinguendum esse *οὐδ' ὅπως μή, β.* [vulgo omnia interpunctione carebant] sed in seqq. mallem *ὑπὸ σοῦ. κἀμοί τινα φέρει φιλοτιμίαν τοῦτο λογιζομένῃ*. vel sic: *οὐδ' ὅπως μή, βουλόμενον αὐτὸν σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, κἀμοί τινα φέρῃ φιλοτιμίαν τοῦτο, ἐκλογίζομαι· neque expulo qui fieri possit ut aemulationem mihi non afferat τὸ illum, idque non nolentem, a te officiose coli*. et iam posterius hoc priori praeferre incipio“ *R*. *ἑταιρίαν*] *ἑταιρείαν Ξ*. *ἀλλήλας*] *ἀλλήλαις* Meinekius.

3. *σὲ* om C*ΔΞΦ*. *χρηστοτέρῳ*] *χρηστοτέρω Π*.

---

pulsus es? cur igitur molliter intueris et suspiras? desine miser Cercops, et ad te redi, ne, cum te prehenderim, male tecum agam.

29.

GLYCERA BACCHIDI.

1. Menander noster ad spectandos ludos Isthmios Corinthum proficisci decrevit; non id quidem ex mea sententia. scis enim quanta res sit amatore ejusmodi etiam pauxillum temporis carere, dehortari autem eum non licebat rarius peregre abire solitum. 2. committamne eum apud vos versaturum fidei tuae necne, nescio, quippe abs te amari cupiat; et hoc in me amoris stimulos movere credo. novi quidem amicitiam quae inter nos est. 3. timeo autem, carissima, non tam te (probioribus enim moribus quam pro isto vitae genere uteris) quam illum ipsum. miro modo enim in amo-

τικὸς γάρ ἐστι δαιμονίως καὶ Βακχίδος οὐδ' ἂν τῶν σκυθρω-
ποτάτων τις ἀπόσχοιτο. τὸ μὲν γὰρ δοκεῖν αὐτὸν [οὐκ] ἔλαττον 4 122
τοῦ σοὶ ἐντυχεῖν ἢ τῶν Ἰσθμίων ἕνεκεν τὴν ἀποδήμησιν πεποιῆ-
σθαι, οὐ πάνυ πείθομαι. ἴσως αἰτιάσῃ με τῆς ὑποψίας. συγ-
γίνωσκε δὲ ταῖς ἑταιρικαῖς, ὦ φιλτάτη, ζηλοτυπίαις. ἐγὼ δ' οὐ 5
παρὰ μικρὸν ἡγοῦμαι Μενάνδρου διαμαρτεῖν ἐραστοῦ. ἄλλως τε
κἂν μοι κνισμός τις ᾖ πρὸς αὐτὸν ἢ διαφορὰ γένηται, δεήσει
με ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὑπὸ Χρέμητός τινος ἢ Φειδύλου πικρῶς λοι-
δορεῖσθαι. ἐὰν δὲ ἐπανέλθῃ μοι οἷος ᾤχετο, πολλήν εἴσομαί σοι
χάριν. ἔρρωσο.

30.

ΒΑΚΧΙΣ ΥΠΕΡΙΔΗΙ.

171 *Πᾶσαί σοι ἴσμεν αἱ ἑταῖραι χάριν καὶ ἑκάστη γε ἡμῶν οὐχ* 1 124
*ἧττον ἢ Φρύνη. ὁ μὲν γὰρ ἀγὼν μόνης Φρύνης, ὃν ὁ παμ-
πόνηρος Εὐθίας ἐπανείλετο, ὁ δὲ κίνδυνος ἁπασῶν. εἰ γὰρ αἰ-*

Βακχίδος] *Βακχίδης* ΞΦ. *τις*] *τίς* Π.
4. *οὐκ* inclusi auctore Meinekio. *ἕνεκεν*] *ἕνεκα* A. *ἀποδήμησιν* ΞΦΠ: *ἀποδήμην* CD: *ἀποδημίαν* vulgo. *οὐ πάνυ*] *καὶ πάνυ* Berglerus. *ζηλοτυπίαις*] *ζηλωτυπίαις* Π.
5. *δ' οὐ* CΔΞΦΠ: *δὲ οὐ* vulgo. *παρὰ μικρὸν*] *παραμικρὸν* ΞΦ. *ἡγοῦμαι*] *ἡγούμην* ΔCDΞΠ: *ἂν ἡγοίμην?* *διαμαρτεῖν*] *διαμαρτυρεῖν* C. *κἄν μοι*] *κἀμοὶ* CΞΦΠ, in quo postremo superscr. *ν* ab eadem manu. *κνισμός τις ᾖ* AΔΠ: *κν. τις εἰ* ΞΦ: om *ᾖ* vulgo. *σκηνῆς*] *σκύνῆς* Φ. *Χρέμητος*] *Χρέμιτος* Ξ. *Φειδύλου* A m: *Φιδύλου* CΦΠ cod. Par. 2832 apud Boisson. ad Theophyl. p. 240: *Διφίλου* vulgo. cf. Bastii ep. crit. p. 244. *ἐὰν δ'* ΞΦ: *ἐὰν δὲ* vulgo. *εἴσομαί*] *εἴσοιμαί* Φ.

Ep. 30.

1. *πᾶσαί - χάριν*] *πᾶσαι ἴσμεν αἱ ἑταῖραί σοι χάριν* A: *σοι* om CΔΠ. *ἧττον*] *ἧσσον* C. *μόνης* Π: *μόνος* A. vulgo. *Εὐθίας* bw [AΔΠ]: *Εὐθείας* CVa. *ἐπανείλετο*] *ἀπανείλετο*

---

rem est proclivis et a Bacchide ne vel maxime austerus quidem facile abstineat. 4. illum enim, minus ut te conveniret, quam Isthmiorum causa profectionem hanc suscepisse, mihi persuasum non est. fortasse me suspicionis argues. verum ignosce, carissima, amatoriae sollicitudini. 5. ego vero non parvi faciebam Menandrum amatorem amittere, praesertim cum, si mihi simultas aliqua sit cum eo, aut dissidium oriatur, in scena ab aliquo Chremete aut Phidylo me acerbissime conviciatum iri videam. quod si vero talis redierit qualis abiit, magnam tibi gratiam habebo. vale.

30.

BACCHIS HYPERIDI.

1. Omnes nos meretrices agimus tibi gratias et quidem unaquaeque nostrum non minus quam Phryne. lis quidem solius Phrynes, quam nequissimus Euthias intenderat, periculum vero nostrum omnium. si enim

τοῦσαι παρὰ τῶν ἐραστῶν ἀργύριον οὐ τυγχάνομεν ἢ τοῖς διδοῦσιν ἐντυγχάνουσαι ἀσεβείας κριθησόμεθα, πεπαῦσθαι κρεῖττον ἡμῖν τοῦ βίου τούτου καὶ μηκέτι ἔχειν πράγματα μήτε τοῖς
2 ὁμιλοῦσι παρέχειν. νῦν δ' οὐκέτι τὸ ἑταιρεῖν αἰτιασόμεθα, ὅτι
126 πονηρὸς Εὐθίας ἐραστὴς εὑρέθη, ἀλλ' ὅτι ἐπιεικὴς Ὑπερίδης, ζηλώσομεν. πολλὰ τοίνυν ἀγαθὰ γένοιτό σοι τῆς φιλανθρωπίας.
3 καὶ γὰρ ἑταίραν χρηστὴν σεαυτῷ περιεσώσω, καὶ ἡμᾶς ἀμειψομένας σε ἀντ' ἐκείνης παρεσκεύασας εἰ δὲ δὴ καὶ τὸν λόγον γράψαις τὸν ὑπὲρ τῆς Φρύνης, τότε ἂν ὡς ἀληθῶς χρυσοῦν αἱ ἑταῖραί σε στήσαιμεν, ὅπῃ ποτὲ βούλει τῆς Ἑλλάδος.

31.

ΒΑΚΧΙΣ ΦΡΥΝΗΙ.

128 1 Οὐ τοσοῦτόν σοι τοῦ κινδύνου συνηχθέσθην, ὦ φιλτάτη, ὅσον 176
ὅτι πονηροῦ μὲν ἀπηλλάγης ἐραστοῦ, χρηστὸν δὲ εὗρες Ὑπερίδην, συνήσθην. τὴν γὰρ δίκην σοι καὶ πρὸς εὐτυχίαν γεγονέναι νομίζω. διαβόητον γάρ σε οὐκ ἐν ταῖς Ἀθήναις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ

οὐ τυγχάνομεν in Π margini adscr. ab ead. m. ἐντυγχάνουσαι] αἱ τυγχάνουσαι A C Δ Π. τούτου add A cod. Dorv. ad Char. p. 473 [C Δ Π] w: om vulgo. μήτε] fort. μηδέ.
2. Εὐθίας b w [A Δ Π]: Εὐθείας C V a.
3. περιεσώσω] περιεποιήσω A w: tuentur vulgatam et C Δ Π quam etiam Jacobsius in vers. germanica Script. miscell. 4 p. 439 secutus est. ἑταῖραί] ἕτεραί (sic) V[1]. σε om C V Π.

Ep. 31.

1. τοῦ κινδύνου] τοῦ om C. ὦ A w: om C Δ Π vulgo. ἐραστοῦ, χρηστὸν] ἐραστοῦ χρηστοῦ χρηστὸν C. Ὑπερίδην] Ὑπερίδης C. πρὸς εὐτυχίαν A cod. Dorv. ad Char. p. 473 [C Δ] w: πρὸς τὴν εὐτ. vulgo. ἐν τῇ] ἐν om C.

---

petentes ab amatoribus pecuniam non impetramus, aut copiam nostri facientes dantibus impietatis reae agemur, desistere satius est ab hac vita neque amplius negotium habere neque iis qui nobiscum consuetudinem habent corpus praebere. 2. at nunc non amplius quaestum meretricium incusabimus, quod Euthias improbus amator inventus est, sed quoniam Hyperides aequus et justus, eo magis probabimus et sectabimur. multa itaque tibi eveniant bona propter istam humanitatem. 3. nam et amicam bonam tibi ipsi incolumem servasti et ad gratiam referendam illius nomine nos paratas reddidisti. quodsi etiam orationem, quam pro Phryna habuisti litteris consignares, tum tibi revera nos meretrices auream statuam erigeremus, ubicumque volueris in Graecia.

31.

BACCHIS PHRYNAE.

1. Non tantopere propter illud periculum tuum dolui, carissima, quantopere, quod a malo amatore liberata es et Hyperidem bonum invenisti, laetata sum. nam judicium illud adeo in felicitatem tuam cessisse arbitror. celebrem enim te non Athenis solum, verum etiam in tota Graecia lis illa

῾Ελλάδι ἁπάσῃ ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος πεποίηκεν. Εὐθίας μὲν γὰρ ἱκα- 2
νὴν τιμωρίαν δώσει τῆς σῆς ὁμιλίας στερούμενος· ὑπὸ γὰρ ὀρ-
γῆς μοι δοκεῖ κινηθεὶς διὰ τὴν ἔμφυτον ἀμαθίαν ὑπερᾶραι τὸ
μέτρον τῆς ἐρωτικῆς ζηλοτυπίας. καὶ νῦν ἐκεῖνον ἐρῶντα μᾶλ-
λον εὖ ἴσθι ἢ ῾Υπερίδην. ὁ μὲν γὰρ διὰ τὴν τῆς συνηγορίας 3
χάριν δῆλός ἐστι σπουδάζεσθαι βουλόμενος καὶ ἐρώμενον ἑαυτὸν
ποιῶν, ὁ δὲ τῷ ἀποτεύγματι τῆς δίκης παρώξυνται. προσδέχου
δὴ πάλιν δι᾽ αὐτοῦ δεήσεις καὶ λιτανείας καὶ πολὺ χρυσίον. μὴ
δὴ καταδιαιτήσῃς ἡμῶν, ὦ φιλτάτη, τῶν ἑταιρῶν, μηδ᾽ ῾Υπε- 4
ρίδην κακῶς δόξαι βεβουλεῦσθαι ποιήσῃς, τὰς Εὐθίου ἱκεσίας 130
προσιεμένη, μηδὲ τοῖς λέγουσί σοι ὅτι, εἰ μὴ τὸν χιτωνίσκον
172 περιρρηξαμένη τὰ μαστάρια τοῖς δικασταῖς ἐπέδειξας, οὐδὲν ὁ
ῥήτωρ ὠφέλει, πείθου. καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο ἵνα ἐν καιρῷ γένη-
ταί σοι ἡ ἐκείνου παρέσχε συνηγορία.

2. *Εὐθίας* b w: *Εὐθείας* C V vulgo. *μὲν γὰρ*] *μὲν* om C. *ὁμιλίας*] *ὁμιλήσας* C. scribebatur *ὑπεράραι*.
3. *δι᾽ αὐτοῦ*] *παρ᾽ αὐτοῦ* Berglerus. *λιτανείας* A: *λυτανείας* C: *λιπανείας* Δ Π: *λιτανίας* vulgo. *μὴ δὴ*] *σὺ δὲ μηδὲ* Reiskius. *μηδ᾽* A (qui quidem *μήδ᾽*): *μὴ δὲ* vulgo. *ποιήσῃς*] *ποιήσεις* C. *Εὐθίου* b w: *Εὐθείου* C: *Εὐτυχίου* V vulgo; ex A Δ nihil enotatum. *προσιεμένη*] *προσιεμένῃ* V[1] „NB mrg". *ποιήσῃς*] *πωλησης* Π mrg *ποιησης* ab ead. m.
4. legebatur *μὴ δὲ*. *μαστάρια* Berglerus A cod. Dorv. ad Charit. p. 468 w: *μαστίδια* Casaubonus ad Ath. 13 p. 590: *μαστήρια* C Δ vulgo. *ἐπέδειξας* Berglerus, cod. Dorv. l. c. Π: *ἀπέδειξας* Δ vulgo. *οὐδὲν ἂν?* *ὁ ῥήτωρ* A. cod. Dorv. ad Char. p. 473 w: om *ὁ* C vulgo. *πείθου*] *πείθων* cod. Dorv. l. c. *πείθον* (sic) V[1]: inde Dorvillius *οὐδὲν ὁ ῥήτωρ ὠφέλει πείθων, πείθου*. *πει$\overset{ου}{θῶν}$* (*ον* ab ead. m) Π.

---

illa fecit. 2. et Euthias quidem satis poenarum dabit quod tua consuetudine privatur. nam is mihi videtur ira commotus propter insitam stoliditatem excessisse modum amatoriae suspicionis. et nunc illum majore amore flagrare quam Hyperidem omnino persuasum tibi esto. 3. hic enim quod tuam causam egit, gratiam tuam videtur postulare et instar deliciarum se gerere; ille autem, quod caussa cecidit, irritatus est. exspecta igitur ab eo rursus preces et supplicationes et magnam vim auri. ne vero praevariceris nostrae meretricum causae, carissima, 4. neve Euthiae precibus admissis facias, ut Hyperides male nobis consuluisse videatur, neve crede iis qui tibi dicunt, si non tunica discissa mammillas ostendisses judicibus, nihil oratorem profuturum fuisse. etenim hoc ipsum, ut opportune abs te fieret, ejus defensione ac patrocinio factum est.

32.

ΒΑΚΧΙΣ ΜΥΡΡΙΝΗΙ.

132 1 *Μὴ δὴ κρείττονος εἴη σοι τυχεῖν ἐραστοῦ, δέσποινα Ἀφρο- 180
δίτη, ἀλλ' Εὐθίας σοι, ὃν νῦν περιέπεις, συγκαταβιῴη. τάλαινα
γυνὴ τῆς ἀνοίας, ἥτις τῷ τοιούτῳ θηρίῳ προσέφθαρσαι. πλὴν
2 ἴσως κάλλει πεπίστευκας. Μυρρίνην γὰρ στέρξει δῆλον ὅτι Φρύ-
νην ὑπεριδών. ἀλλ' ἔοικας κνίσαι τὸν Ὑπερίδην βεβουλῆσθαι
ὡς ἔλαττόν σοι νῦν προσέχοντα. κἀκεῖνος ἑταίραν ἔχει ἀξίαν
3 ἑαυτοῦ καὶ σὺ ἐραστήν σοι πρέποντα. αἴτησόν τι παρ' αὐτοῦ,
καὶ ὄψει σεαυτὴν ἢ τὰ νεώρια ἐμπεπρηκυῖαν ἢ τοὺς νόμους κατα-
134 λύουσαν. ἴσθι γοῦν ὅτι παρὰ πάσαις ἡμῖν ταῖς τὴν φιλανθρω-
ποτέραν Ἀφροδίτην προτιμώσαις μεμίσησαι.*

33.

ΘΑΙΣ ΘΕΤΤΑΛΗΙ.

1 *Οὐκ ἄν ποτ' ᾠήθην ἐκ τοσαύτης συνηθείας ἔσεσθαί μοί 183
τινα πρὸς Εὐξίππην διαφοράν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐν οἷς αὐτῇ*

Ep. 32.

1. *μὴ δὴ* A [C *Δ Π*] w: *μηδὲ* vulgo. *τυχεῖν ἐραστοῦ*] *τὸ χεῖν ἐρευστοῦ* C. *Εὐθίας* b w: *Εὐθείας* C: *Εὐτυχίας* V vulgo. *θηρίῳ προσέφθαρσαι. πλὴν ἴσως* add. cod. Dorv. ad Char. p. 555 [*Δ Π*] w: om C vulgo. *πεπίστευκας*] *ἐπεπίστευκας* C.
2. *Μυρρίνην κτἑ.* scripsi: *μυρρίνην* (mrg *φρύνην* ead. man.) *γὰρ στέρξει δηλονότι μυρρίνην ὑπεριδὼν Π*: *Φρύνην γ. ὑπεριδὼν δ. στέρξει Μ.* A w: *Φρ. γ. στέρξει δηλ. Μ. ὑπεριδὼν* C *Δ* vulgo. scribebatur *δηλονότι*. *βεβουλῆσθαι*] *βεβουλεῦσθαι* A.
3. *μεμίσησαι*] *μεμίμησαι* cod. Dorv. ad Charit. p. 462; inde Dorvillius *μεμώμησαι* sive *μεμώκησαι*.

Ep. 33.

Θαΐς] *θαὶς* V[1]: *θεῖς* C.

1. *ποτ'*] *ποτε* V. *Εὐξίππην*] *Ζευξίππην* et sic deinceps Reiskius. *αὐτῇ*] *αὐτὴ Π*: *ἐν τῇ* C.

32.

BACCHIS MYRRHINAE.

1. Ne tibi melior unquam amator contingat, proh Domina Venus, sed Euthias, quem nunc foves, tecum vivat. infelicem ob amentiam mulierem! quae tuo malo tali bestiae te applicueris confisa scilicet pulchritudini. 2. nimirum Myrrhinam amabit, Phryne neglecta. sed videris Hyperidem pungere voluisse, quod minus tui nunc rationem habeat. et ille amicam habet se dignam et tu amatorem tibi convenientem. 3. pete aliquid ab eo, et videbis te aut navalia incendisse aut leges sustulisse. scito igitur te omnibus nobis, quae humaniorem Venerem colimus, odio esse.

33.

THAIS THESSALAE.

1. Haud unquam putassem fore ut post tantam familiaritatem nasceretur mihi aliquod cum Euxippa dissidium. ac caetera quidem, in quibus

χρησίμη γέγονα ὑπο τὸν ἀπὸ τῆς Σάμου κατάπλουν, οὐκ ὀνει-
δίζω. ἀλλὰ Παμφίλου, γινώσκεις τοῦτο καὶ σὺ ὅσον, ἡμῖν δι-
δόντος ἀργύριον, ὅτι ταύτῃ ποτὲ ἐντυγχάνειν ἐδόκει, τὸ μειρά-
κιον οὐ προσιέμην. ἀλλὰ καλῶς ἡμᾶς ἀντὶ τούτων ἠμείψατο τῇ 2
184 κάκιστα ἀπολουμένῃ Μεγάρᾳ χαρίζεσθαι θέλουσα. πρὸς ἐκείνην
δ' ἦν τις παλαιά μοι διὰ Στράτωνα ὑπόνοια. ἀλλὰ ταύτην μὲν
ᾤμην οὐδὲν ποιεῖν παράλογον κακῶς λέγουσάν με. ἁλῶα δ' ἦν,
κἀπὶ τὴν παννυχίδα πᾶσαι, ὥσπερ ἦν εἰκός, παρῆμεν. ἐθαύ- 3 136
μαζον δὲ τῆς Εὐξίππης· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον κιχλίζουσα μετ'
ἐκείνης καὶ μωκωμένη τὴν δυσμένειαν ἐνεδείκνυτο, εἶτα φανερῶς
ποιήματα ᾖδεν εἰς τὸν οὐκέθ' ἡμῖν προσέχοντα ἐραστήν. κἀπὶ 4
τούτοις μὲν ἧττον ἤλγουν· ἀπαναισχυντήσασα δὲ εἰς τὸ φῦκός
με καὶ τὸν παιδέρωτα ἔσκωπτεν. ἐδόκει δέ μοι πάνυ κακῶς
πράττειν ὡς μηδὲ κάτοπτρον κεκτῆσθαι. εἰ γὰρ εἶδεν ἑαυτὴν 138
σανδαράχης χρῶμα ἔχουσαν, οὐκ ἂν ἡμᾶς εἰς ἀμορφίαν ἐβλα-
σφήμει. ἐμοὶ μὲν οὖν βραχὺ μέλει περὶ τούτων· ἀρέσκειν γὰρ 5
τοῖς ἐρασταῖς οὐχὶ Μεγάρᾳ καὶ Εὐξίππῃ βούλομαι ταῖς πιθή-
κοις. δεδήλωκα δέ σοι, ἵνα μή μ' ἔτι μέμψῃ. ἀμυνοῦμαι γὰρ

διδόντος] „*offerente*“ *R.* *ἐντυγχάνειν*] *συντυγχάνειν* A: *μὲν τυγχάνειν* C: *ποτὲ μὲν ἐντυγχάνειν* Δ. *ἀργύριον*] *ἀργυρίου* A. *προσιέμην* Berglerus A w: *προσήμην* C Δ Π vulgo.
2. *ἀλλὰ*] *ἡ δὲ* Π. *ἦν*] *ἣν* C. *ταύτην*] *ταύτῃ* A: *ταύτη* C. *ᾤμην οὐδὲν* A: *οὐδὲν ᾤμην* vulgo. *ποιεῖν* om C. *παράλογον*] *παρὰ λόγον* C. *λέγουσάν*] *λέγουσά* C Π. legebatur *ἀλῶα*. *παννυχίδα*] *πανν̓υχιδα* Π. *παρῆμεν* Reiskius Π: *παρ' ἡμῖν* vulgo.
3. *τῆς Εὐξίππης*] Dorv. ad Charit. p. 473 supplet *τὴν ἀγερωχίαν*. *μωκωμένη*] *κωμωμένη* C. *ἐνεδείκνυντο* w, errore typographico. scribebatur *οὐκ ἔθ'*.
4. *ἤλγουν*] *ἦγουν* V[1], correctum a manu recentiori. *τὸν* om C. *μηδὲ*] *μὴ δὲ* V[1] Π. *εἰ γὰρ εἶδεν* Berglerus: *εἰ γὰρ οἶδεν* vulgo: *ἐν γὰρ οἶδ'..* (sic) C. *σανδαράχης χρῶμα* A: *χρῶμα σανδαράχης* vulgo.
5. *μέλει*] *μέλλει* C Π. *ἀρέσκειν*] *ἀρεσκεῖν* C. *Μεγάρᾳ καὶ Εὐξίππῃ*] *Μεγάρα καὶ Εὐξίππη* Π.

---

ei utilis fui sub ejus e Samo navigationem, non objicio. sed cum Pamphilus pecuniam, scis tu quoque quantam, mihi offerret, adolescentem, quod cum hac aliquando rem habere videbatur, non admisi. 2. egregie vero nobis gratiam pro his illa rependit perditissimae illi Megarae gratificari cupiens. in illam autem habebam veterem quandam propter Stratonem suspicionem. hanc igitur nihil arbitrabar facere praeter opinionem, si mihi malediceret. haloa erant, et ad pervigilium omnes, ut par erat, aderamus. 3. mirabar autem Euxippen; primum enim illa submisse cachinnans et subsannans animum infensum declarabat, deinde palam versiculos cecinit in illum, qui nobis non amplius addictus esset, amatorem. 4. et ex eo quidem minus doloris cepi; impudentiae vero eo progressa est, ut in fucum me et paederotem dicteriis incesseret. videbatur mihi autem in re tenuissima esse, ut ne speculum quidem possideret; si enim videret se colorem sandarachae habere, haud nobis ob deformitatem conviciaretur. 5. equidem parum haec curo; placere enim amatoribus, non Megarae et Euxippae, simiis illis, volo. indicavi tibi, ne

αὐτὰς οὐκ ἐν σκώμμασιν οὐδ' ἐν βλασφημίαις, ἀλλ' ἐν οἷς μάλιστα ἀνιάσονται. προσκυνῶ δὲ τὴν Νέμεσιν.

34.

ΘΑΙΣ ΕΥΘΥΔΗΜΩΙ.

1 Ἐξ οὗ φιλοσοφεῖν ἐπενόησας, σεμνός τις ἐγένου καὶ τὰς 169
140 ὀφρῦς ὑπὲρ τοὺς κροτάφους ἐπῆρας. εἶτα σχῆμα ἔχων καὶ βι-
142 βλίδιον μετὰ χεῖρας εἰς τὴν Ἀκαδημίαν σοβεῖς, τὴν δὲ ἡμετέραν
2 οἰκίαν ὡς οὐδὲ ἰδὼν πρότερον παρέρχῃ. ἐμάνης Εὐθύδημε, οὐκ οἶδας, οἷός ἐστιν ὁ σοφιστὴς οὗτος ὁ ἐσκυθρωπακὼς καὶ τοὺς θαυμαστοὺς τούτους διεξιὼν πρὸς ὑμᾶς λόγους. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν πράγματα, πόσος ἐστὶν οἴει χρόνος, ἐξ οὗ παρέχει βουλόμενος
3 ἐντυχεῖν. προσφθείρεται δὲ Ἑρπυλλίδι τῇ Μεγάρας ἄβρᾳ. τότε μὲν οὖν αὐτὸν οὐ προσιέμην, σὲ γὰρ περιβάλλουσα κοιμᾶσθαι μᾶλλον ἐβουλόμην, ἢ τὸ παρὰ πάντων σοφιστῶν χρυσίον. ἐπεὶ δέ σε ἀποτρέπειν ἔοικε τῆς μεθ' ἡμῶν συνηθείας, ὑποδέξομαι αὐτόν, καὶ, εἰ βούλει, τὸν διδάσκαλον τουτονὶ τὸν μισογύναιον ἐπιδείξω σοι νυκτὸς οὐκ ἀρκούμενον ταῖς συνήθεσιν ἡδοναῖς.

σκώμμασιν] σκώμασιν Δ. οὐδ' ἐν] οὐδὲ ἐν A: οὐδὲ βλ. Π.

Ep. 34.

1. βιβλίδιον A [C] w: βυβλίδιον vulgo.
2. πρὸς ὑμᾶς] πρὸς ἡμᾶς ΔΠ. Ἑρπυλλίδι] Ἑρπυλίδι CΠ. et sic deinde Δ (nisi quod ἑρπύλιδι); cf. Lobeck. pathol. p. 127. τῇ] τῆς Δ. ἄβρᾳ] ἅβρα C.
3. αὐτὸν om A. fort. χρυσίον ἔχειν. ἔοικε] ἔοικεν CΔΠ. μεθ' ἡμῶν] καθ' ἡμῶν CΠ: καθ' ἡμᾶς A. μισογύναιον] μισογύνιον V[1]. ἀρκούμενον La Crozius b w [ACΔΠ]: ἀρνούμενον V vulgo.

---

me in posterum vituperares. ulciscar enim eas non cavillationibus neque conviciis, sed iis rebus quibus maxime torquebuntur. adoro autem Nemesin.

34.

THAIS EUTHYDEMO.

1. Ex quo philosophari in animum induxisti superbus factus es et supercilia supra tempora attollis. deinde philosophi habitu librumque in manibus tenens insolenter procedis in Academiam, nostram vero domum quasi nunquam antea vidisses praeteris. 2. insanis Euthydeme, nescis cujusmodi sit sophista iste superciliosus, qui mirificas istas disputationes vobis enarrat. sed mihi negotium, quamdudum putas esse, cum facessit, cupiens mei copiam impetrare. deperit autem Herpyllidem Megarae ancillam. 3. illo tempore quidem eum non admisi; etenim in tuo complexu dormire pluris faciebam quam omne sophistarum aurum. quoniam vero te avertere videtur a nostra consuetudine, eum recipiam, et, si vis, magistrum huncce mulierum osorem faxo ut videas non esse noctu contentum consuetis voluptatibus.

λῆρος ταῦτά εἰσι καὶ τῦφος καὶ ἐργολάβεια μειρακίων, ὦ ἀνόητε. 4 144
οἴει δὲ διαφέρειν ἑταίρας σοφιστήν; τοσοῦτον ἴσως ὅσον οὐ διὰ
τῶν αὐτῶν ἑκάτεροι πείθουσιν. ἐπεὶ ἕν γε ἀμφοτέροις τέλος πρό-
κειται τὸ λαβεῖν. πόσῳ δὲ ἀμείνους ἡμεῖς καὶ εὐσεβέστεραι· οὐ
λέγομεν θεοὺς οὐκ εἶναι, ἀλλὰ πιστεύομεν ὀμνύουσι τοῖς ἐρα- 146
σταῖς ὅτι φιλοῦσιν ἡμᾶς. οὐδ' ἀξιοῦμεν ἀδελφαῖς καὶ μητράσι 5
190 μίγνυσθαι τοὺς ἄνδρας, ἀλλ' οὐδὲ γυναιξὶν ἀλλοτρίαις. εἰ μὴ
ὅτι τὰς νεφέλας ὁπόθεν εἶεν καὶ τὰς ἀτόμους ὁποῖαι ἀγνοοῦμεν,
διὰ τοῦτο ἥττους σοι δοκοῦμεν τῶν σοφιστῶν. καὶ αὐτὴ παρὰ 6
τούτοις ἐσχόλακα καὶ πολλοῖς διείλεγμαι. οὐδὲ εἷς ἑταίρᾳ ὁμιλῶν
τυραννίδας ὀνειροπολεῖ καὶ στασιάζει τὰ κοινά, ἀλλὰ σπάσας τὸν 148
ἑωθινὸν καὶ μεθυσθεὶς εἰς ὥραν τρίτην ἢ τετάρτην ἠρεμεῖ. παι-
δεύομεν δὲ οὐ χεῖρον ἡμεῖς τοὺς νέους. ἐπεὶ σύγκρινον, εἰ βού- 7
λει, Ἀσπασίαν τὴν ἑταίραν καὶ Σωκράτην τὸν σοφιστήν, καὶ πό- 150
τερος ἀμείνους αὐτῶν ἐπαίδευσεν ἄνδρας λόγισαι. τῆς μὲν γὰρ
ὄψει μαθητὴν Περικλέα, τοῦ δὲ Κριτίαν. κατάβαλε τὴν μωρίαν 8 152
ταύτην καὶ ἀηδίαν, ὁ ἐμὸς ἔρως Εὐθύδημε — οὐ πρέπει σκυ-
θρωποῖς εἶναι τοιούτοις ὄμμασι — καὶ πρὸς τὴν ἐρωμένην ἧκε

4. λῆρος] λῆρον Π. Berglerus interpunxit ἐργολάβεια, μειρακίων ὦ ἀν. scribebatur τύφος. πείθουσιν Reiskius A w: πείθειν C Δ Π vulgo. πρόκειται Berglerus, w [A C Δ]: πρόσκειται vulgo. τοῖς ἐρασταῖς ego scripsi; confirmat Π: ταῖς ἐρασταῖς vulgo.

5. καὶ μητράσι] καὶ om A. ὁποῖαι] ὁπόθεν A. σοὶ δοκοῦμεν A: δοκοῦμέν σοι vulgo.

6. αὐτή] αὐτοὶ C. ἐσχόλακα] ἠσχόλακα C. διείλεγμαι] διήλεγμαι C. οὐδὲ εἷς ego scripsi; confirmant Δ Π: οὐδεὶς La Crozius b w A: ὁ δὲ εἷς vulgo et V[1]: οὐδὲ omisso εἷς C. ἑταίρᾳ A Δ Π: ἑταίραις La Crozius b w: ἑτ.. (sic) C: ἑτέρας V vulgo. στασιάζει] στρασιάζει Π. τὸν ἑωθ.] τὸ ἑωθ. Berglerus.

7. πότερος] πότερον Δ Π. ἀμείνους A: ἄμεινον vulgo.

8. κατάβαλε A w: κατάβαλλε vulgo. ὄμμασι] ὄμμασιν Π.

---

4. nugae sunt ista et fastus et mercedis ab adolescentibus emunctio, o demens. putasne vero differre a meretrice sophistam? eatenus fortasse, quatenus non eadem ratione persuadere conantur; nam unus idemque utrisque finis propositus est, lucrum. quanto vero meliores nos magisque religiosae! non negamus esse deos, sed credimus jure jurando affirmantibus amatoribus, se nos amare. 5. nec aequum censemus, si cum sororibus et matribus rem habent viri, neque cum alienis uxoribus. nisi forte, quia nubes unde exsistant et atomi quales sint ignoramus, ob eam causam sophistis deteriores tibi videmur. 6. et ipsa his vacavi et cum multis disserui. nemo cum meretricibus consuetudinem habens tyrannides somniat et seditionibus rempublicam turbat, sed matutino potu hausto inebriatus in tertiam aut quartam horam quiescit. 7. instituimus autem nos non deterius adolescentes. etenim compara, si vis, meretricem Aspasiam et Socratem illum sophistam, et uter melius docuerit viros considera. illius enim videbis discipulum Periclem, hujus Critiam. 8. pone istam stultitiam et insuavitatem, deliciae meae o Euthydeme (non decet tristis et tetricus adspectus tales oculos) et ad amicam veni tuam, qualis a Lyceo reversus

τὴν ἑαυτοῦ οἷος ἐπανελθὼν ἀπὸ Λυκείου πολλάκις τὸν ἱδρῶτα ἀποψώμενος, ἵνα καὶ μικρὰ κραιπαλήσαντες ἐπιδειξώμεθα ἀλλήλοις τὸ καλὸν τέλος τῆς ἡδονῆς. καὶ σοὶ νῦν μάλιστά γε φανοῦμαι σοφή. οὐ μακρὸν δίδωσιν ὁ δαίμων χρόνον τοῦ ζῆν· μὴ λάθῃς τοῦτον εἰς αἰνίγματα καὶ λήρους ἀναλώσας. ἔρρωσο.

35.

ΣΙΜΑΛΙΩΝ ΠΕΤΑΛΗΙ.

1 Εἰ μὲν ἡδονήν σοί τινα φέρειν ἢ φιλοτιμίαν οἴει πρός τι- 204
154 νας τῶν διαλεγομένων, τὸ πολλάκις ἡμᾶς ἐπὶ τὰς θύρας φοιτᾶν
καὶ τοῖς πεμπομένοις πρὸς τοὺς εὐτυχεστέρους ἡμῶν θεραπαινιδίοις ἀποδύρεσθαι, οὐκ ἀλόγως ἡμῖν ἐντρυφᾷς. ἴσθι μέντοι, καίτοι ποιῶν οἶδα πρᾶγμα ἀσύμφορον ἐμαυτῷ, οὕτω με διακείμενον ὡς ὀλίγοι τῶν ἐντυγχανόντων σοι νῦν ἀμεληθέντες ἂν
2 διατεθεῖεν. καίτοι γε ᾤμην τὸν ἄκρατον ἔσεσθαί μοι παρηγόρημα, ὃν παρ' Εὐφρονίῳ τρίτην ἑσπέραν πολύν τινα ἐνεφορησάμην, ὡς δὴ τὰς παρὰ τὴν νύκτα φροντίδας διωσόμενος, τὸ δὲ ἄρα

ἑαυτοῦ] σαυτοῦ A. οἷος ἐπανελθὼν] οἷος εἴωθας ἐπανελθὼν Reiskius. Λυκείου cod. Dorvill. ad Charit. p. 617 [A] w: Λυκίου C Δ Π vulgo. καὶ μικρὰ A: vulgo om καί. γε om A Δ Π. ἐπιδειξώμεθα] ἐπιδειξόμεθα Π. λήρους] λύρους C. ἔρρωσο excidit in b: habent a w A [C] cod. Dorvill. et V.

Ep. 35.

Πετάλῃ b w et codd: Πεπάλῃ vulgo.

1. οἴει πρός τινας τῶν δ. A: πρός τινας τῶν δ. οἴει vulgo. ἡμᾶς om C. πρὸς τοὺς εὐτυχεστέρους] πρὸς τὰς εὐτ. C: πρὸς τὰς εὐτυχεστέρας A. ἀποδύρεσθαι] ἀποδύρασθαι C.
2. παρηγόρημα b w [C]: κατηγόρηκα Π: κατηγόρημα A Δ vulgo. πολύν τινα ἐνεφορησάμην Berglerus, w A. cod. Dorv. ad Charit. p. 582 (qui quidem posterior ἐνευφορησάμην) [Δ Π]: πολύν τινα ἐφορησάμην C: πολλήν τινα ἐφορησάμην vulgo. τὰς] τὰς τὰς V. τὸ δὲ ἄρα Berglerus, A w: τότε ἄρα C: τότε δὲ ἄρα Δ: τότε δ' ἄρα vulgo.

---

saepe sudorem abstergens; ut cum ad modicam crapulam biberimus ostendamus nobis mutuo pulchrum illum finem voluptatis. et tibi nunc equidem quam maxime videbor sapiens. non longum dat deus tempus vivendi; ne igitur illud imprudens in aenigmata et nugas impendas. vale.

35.

SIMALION PETALAE.

1. Si voluptatem tibi aliquam adferre aut honorem apud nonnullos qui rem tecum habent existimas, quod frequenter ad fores tuas accedimus et coram ancillulis, quae ad feliciores quam nos sumus mittuntur, conquerimur, non immerito nobis insultas. scito tamen, quanquam non sum nescius me rem mihi inutilem facere, sic me affectum esse, ut pauci eorum qui nunc tecum rem habent affecti essent, si abs te spernerentur. 2. putabam equidem merum illud mihi solatio fore, quod apud Euphronium tertio abhinc vespere largum satis hauseram, quippe nocturnas curas pro-

ἐναντίως εἶχεν. ἀνερρίπισε γάρ μου τὴν ἐπιθυμίαν ὥστε κλαί-
οντά με καὶ βρυχώμενον ἐλεεῖσθαι μὲν παρὰ τοῖς ἐπιεικεστέροις,
γέλωτα δὲ τοῖς ἄλλοις παρέχειν. μικρὰ δὲ ἔπεστί μοι παραψυχὴ 3
καὶ μαραινόμενον ἤδη παραμύθιον, ὅ μοι ὑπὸ τὴν λυπρὰν ἐν
τῷ συμποσίῳ μέμψιν προσέρριψας ἀπὸ αὐτῶν περισπάσασα τῶν 156
πλοκάμων, ὡς μὴ πᾶσι τοῖς ὑφ' ἡμῶν πεμφθεῖσιν ἀχθομένη.
εἰ δή σοι ταῦτα ἡδονὴν φέρει, ἀπόλαυε τῆς ἡμετέρας μερίμνης, 158
κἂν ᾖ σοι φίλον, διηγοῦ τοῖς νῦν μὲν μακαριωτέροις ἡμῶν, οὐκ
εἰς μακρὰν δέ, ἂν ὥσπερ ἡμεῖς ἔχωσιν, ἀνιασομένοις. εὔχου 4
μέντοι μηδέν σοι νεμεσῆσαι ταύτης τῆς ὑπεροψίας τὴν Ἀφρο-
δίτην. ἕτερος ἂν λοιδορούμενος ἔγραφε καὶ ἀπειλῶν, ἀλλ' ἐγὼ
205 δεόμενος καὶ ἀντιβολῶν, ἐρῶ γάρ, ὦ Πετάλη, κακῶς. φοβοῦ-
μαι δὲ μὴ κάκιον ἔχων μιμήσωμαί τινα τῶν περὶ τὰς ἐρωτικὰς
μέμψεις ἀτυχεστέρων.

36.

ΠΕΤΑΛΗ ΣΙΜΑΛΙΩΝΙ.

211 Ἐβουλόμην μὲν ὑπὸ δακρύων οἰκίαν ἑταίρας τρέφεσθαι. 1
λαμπρῶς γὰρ ἂν ἔπραττον ἀφθόνων τούτων ἀπολαύουσα παρὰ

εἶχεν C: *ἔσχεν* vulgo. *ἀνερρίπισε*] *ἀνερρίπησε* C Δ. *τοῖς ἄλλοις*] *παρὰ τοῖς ἄλλοις* A.

3. *δὲ ἔπεστί*] *δ' ἔπεστί* Π. *καὶ* om A. *ὅ*] *ὃν* C Δ Π: *ὅτε με* A. voluitne *ὅ τι μοι?* *ἐν τῷ συμποσίῳ* Berglerus: *τῶν συμποσίων* A: *τῷ συμποσίῳ* omisso *ἐν* vulgo. *ἀπὸ* C V: *ἀπ'* vulgo. *μὴ* Berglerus: *δὴ μὴ* Wagnerus: *δὴ* vulgo. *κἂν ᾖ*] *κἂν ἡ* Π. *μακαριωτέροις*] *μεμακαριωτέρ..* C. *δέ, ἂν ὥσπερ*] *δὲ ἂν περ' ὡς* Π.

4. *ταύτης τῆς*] *τῆς* om A. *κάκιον*] *κάριον* V¹. *μιμήσωμαί* V² Π: *μισιζσωμαι* (sic) Δ: *μιγήσομαι* C: *μιμήσομαι* vulgo.

Ep. 36.

1. *Ἐβουλόμην* A C: *ἠβουλόμην* vulgo. *οἰκίαν ἑταίρας τρέφεσθαι* A: *ἑτ. τρ. οἰκίαν* vulgo.

---

pulsaturus; id vero longe secus accidit. denuo enim excitavit libidinem meam, ita ut lacrymans ejulansque aequioribus quidem commiserationem, reliquis autem risum moverem. 3. exiguum quoddam mihi restat lenimen et languescens jam solatium, quod in me sub triste illud in convivio jurgium conjecisti, ex ipsis capillis evellens, quasi non omnibus a nobis missis offendaris. si ergo voluptatem tibi haec afferunt, fruere nostra sollicitudine et, si tibi volupe est, narra nunc quidem nobis beatioribus, brevi autem, cum ipsis ut nobis res ceciderit, dolituris. 4. precare tamen, nequid ob hanc superbiam Venus tibi succenseat. alius fortasse litteras probrorum et minarum plenas ad te dedisset, ego autem precans scripsi et supplicans. amo enim, o Petala, perdite. vereor autem ne etiam pejus affectus imiter aliquem eorum, qui in amatoriis jurgiis nimis sunt infelices.

36.

PETALA SIMALIONI.

1. Vellem equidem lacrimis ali meretricis familiam. splendide enim viverem, cum abunde eas abs te percipiam. nunc vero opus est auro

σοῦ· νῦν δὲ δεῖ χρυσίων ἡμῖν, ἱματίων, κόσμου, θεραπαινιδίων.
2 ἡ τοῦ βίου διοίκησις ἅπασα ἐντεῦθεν. οὐκ ἔστιν ἐν Μυρρι-
160 νοῦντι πατρῷον ἐμοὶ κτημάτιον, οὐδ' ἐν τοῖς ἀργυρείοις ἐμοὶ
μέταλλον, ἀλλὰ μισθωμάτια καὶ αἱ δυστυχεῖς αὗται καὶ κατε-
στεναγμέναι τῶν ἀνοήτων ἐραστῶν χάριτες. σοὶ δὲ ἐνιαυτὸν
ἐντυγχάνουσα ἀδημονῶ, καὶ αὐχμηρὰν μὲν ἔχω τὴν κεφαλὴν
μηδὲ ἰδοῦσα τοῦ χρόνου τούτου μύρον· τὰ δὲ ἀρχαῖα καὶ τρύ-
3 χινα περιβαλλομένη Ταραντινίδια αἰσχύνομαι τὰς φίλας. οὕτως
ἀγαθόν τί μοι γένοιτο. εἶτα οἴει μέ σοι παρακαθημένην ποθὲν
ζήσειν; ἀλλὰ δακρύεις; πεπαύσῃ μετὰ μικρόν. ἐγὼ δὲ ἂν μή
τις ὁ διδοὺς ᾖ, πεινήσω τὸ καλόν. θαυμάζω δέ σου καὶ τὰ δά-
162 κρυα ὡς ἔστιν ἀπίθανα. δέσποινα Ἀφροδίτη, φιλεῖς, ἄνθρωπε,
φιλεῖς, καὶ βούλει σοι τὴν ἐρωμένην διαλέγεσθαι, ζῆν γὰρ χωρὶς
4 ἐκείνης μὴ δύνασθαι. τί οὖν οὐ ποτήρια ἐστὶν ἐπὶ τῆς οἰκίας
ὑμῖν, μὴ χρυσία τῆς μητρός, μὴ δάνεια τοῦ πατρὸς κομιού-
μενος. μακαρία Φιλῶτις· τοῖς εὐμενεστέροις ὄμμασιν εἶδον ἐκεί-

χρυσίων A: χρυσίου vulgo, cf. Demosth. p. 1182, 27. θεραπαινιδίων A: θεραπαινιδῶν (sic) Δ: θεραπαινίδων vulgo, cf. Dorvill. ad Char. p. 542.
2. Μυρρινοῦντι] μυρινοῦντι C Δ. legebatur ἀργυρίοις. τῶν ἀν. ἐρ. χάρ.] χάριτες τῶν ἀνοήτων ἐραστῶν C. ἰδοῦσα] miro errore ἰδὼν w: ἰδοῦσας Δ. τοῦ χρόνου τούτου Δ. sic etiam Dorv. ad Charit. p. 465, utrum de suo an ex codice non liquet. τοῦτον C: τὸν χρόνον τοῦτον vulgo. ἀρχαῖα] „ἀραῖα vel ἀραχνιαῖα. forte tamen videbitur aliis consultius nihil mutare" *R.* τρύχινα A w: τρίαινα Δ: τρίχινα C vulgo. περιβαλλομένη cod. Dorv. ad Charit. p. 465 [Δ] w: προβαλλομένη C vulgo.
3. μοι om C. μέ σοι] μάλ' σοι C. ποθὲν ζήσειν] πόθεν omisso ζήσειν C. δακρύεις] δακρύοις C: δακρύσεις V². ᾖ] ἐστὶ C. φιλεῖς] φιλεῖν Reiskius. φιλεῖς A w: φῄς Δ vulgo.
4. τί οὖν κτλ.] τί οὖν οὐ ποτήρια ἦλθες ἀπὸ τῆς οἰκίας κτλ. Arnaldus Miscell. obss. 5 p. 56. ἐστὶν om C. ὑμῖν] ἡμῖν A Δ: ἡμῖν C. χρυσία] χρυσεία A. κομιούμενος] κομιουμένοις w: εἰ κομιούμενος Reiskius. locus mancus et corruptus. Φιλῶτις scripsi, ut meretricula significetur a qua fabulam quandam suam denominavit Antiphanes. cf. Athen. p. 295 C: Φιλότης vulgo. τοῖς εὐμενεστέροις ὄμμασιν] articulum om w: malim εὐμενεστέροις τοῖς ὄμμασιν: articulum habent etiam C Δ.

nobis, vestibus, ornatu, ancillis. hinc pendet omnis ¡vitae ratio. 2. non est mihi Myrrhinunte paterna possessio, nec in argenti fodinis metallum, sed mercedulae et infelicia ista ac gemitibus plena stultorum amatorum munuscula. tecum vero annum nunc consuetudinem habens misera utor conditione, caputque habeo squalidum, ut quae ne viderim quidem per istud tempus unguentum: vetustis autem et laceratis amiciri Tarentinis vestibus apud amicas pudet, ita mihi boni aliquid eveniat! 3. et tu putas me tibi assidentem alicunde victum habituram? at vero lacrymaris? brevi desines. ego autem nisi sit qui det, esuriam egregie. miror vero et lacrymas tuas quae non persuadeant. proh domina Venus! amas, homo, amas, et vis amicam tibi copiam sui facere, vivere enim sine illa te non posse. 4. quid? nonne pocula sunt vobis domi? nonne aurum matris, nonne *** foenus patris allaturus? Beata Philotis est; placidioribus

νην αἱ Χάριτες, οἷον ἐραστὴν ἔχει Μενεκλείδην, ὃς καθ' ἡμέραν
212 δίδωσί τι. ἄμεινον γὰρ ἢ κλάειν. ἐγὼ δὲ ἡ τάλαινα θρηνῳδὸν 5
οὐκ ἐραστὴν ἔχω· στεφάνιά μοι καὶ ῥόδα ὥσπερ ἀώρῳ τάφῳ
πέμπει καὶ κλάειν δι' ὅλης φησὶ τῆς νυκτός. ἐὰν φέρῃς τι, ἧκε 164
μὴ κλάων, εἰ δὲ μή, σὲ αὐτὸν οὐχ ἡμᾶς ἀνιάσεις.

37.

ΜΥΡΡΙΝΗ ΝΙΚΙΠΠΗΙ.

217 Οὐ προσέχει μοι τὸν νοῦν ὁ Δίφιλος, ἀλλὰ ἅπας ἐπὶ τὴν 1
ἀκάθαρτον Θεττάλην νένευκε· καὶ μέχρι μὲν τῶν Ἀδωνίων καὶ
ἐπίκωμός ποτε πρὸς ἡμᾶς καὶ κοιμησόμενος ἐφοίτα, ἤδη μέντοι
ὡς ἄν τις ἀκκιζόμενος καὶ ἐρώμενον ἑαυτὸν ποιῶν καὶ τά γε
πλεῖστα ὑπὸ τοῦ Ἕλικος, ὁπότε μεθυσθείη, ὁδηγούμενος· ἐκεῖνος 166
γὰρ τῆς Ἑρπυλλίδος ἐρῶν τὴν παρ' ἡμῖν ἀγαπᾷ σχολήν· νῦν 2
μέντοι δῆλός ἐστι μηδ' ὅλως ἡμῖν ἐντευξόμενος· τέσσαρας γὰρ
ἑξῆς ἡμέρας ἐν τῷ Λύσιδος κήπῳ μετὰ Θεττάλης καὶ τοῦ κάκιστ' ἀπολουμένου Στρογγυλίωνος, ὃς ταύτην αὐτῷ προυμνηστεύσατο τὴν ἐρωμένην ἐμοί τι προσκρούσας, κραιπαλᾷ. γραμ-

post Χάριτες add A C e §. 1 repetita σοὶ δὲ ἐνιαυτὸν ἐντυγχάνουσα ἀδημονῶ. καθ' ἡμέραν] καθημέραν A. 5. στεφάνια] ὃς στεφάνια Wagnerus. πέμπει] πέμπειν C. legebatur κλαίων. σὲ αὐτὸν V: σεαυτὸν vulgo. ἀνιάσεις] ἀνιάσῃς A.

Ep. 37.

Νικίππῃ] A add χαῖρε.

1. ὁ excidit in b, est in a et codd. Δίφιλος Δ: Διίφιλος b w [A C] V vulgo. ἀκκιζόμενος w: ἀκιζόμενος vulgo Δ: ἀκιζόμ.. C. καὶ τά γε] τά τε A. Ἑρπυλλίδος] Ἑρπυλίδος A C. ἀγαπᾷ Wagnerus: ἀγαπα C: ἀγάπα A: ἠγάπα vulgo: ἠγαπασχολὴν una voce V[1]. 2. μηδ' ὅλως] μηδόλως Δ. γὰρ ἑξῆς] γὰρ λύσιδος ἑξῆς C Δ: ἡμέρας ἑξῆς A: ἐξ ἧς V[1]. κάκιστ'] κάκιστα C Δ. ὃς] ὡς C. ἐρωμένην] ἐρομένην C.

---

oculis eam adspexerunt Gratiae. qualem amatorem habet Meneclidem, qui quotidie dat aliquid! melius enim, quam flere. 5. ego vero misera lamentatorem non amatorem habeo; corollas mihi et rosas tanquam praemature mortui sepulcro mittit et flere se per totam noctem ait. si quid affers, veni sine lacrymis; sin minus, te ipsum non me cruciabis.

37.

MYRRHINA NICIPPAE.

1. Non habet mei rationem Diphilus, sed totus ad impuram illam Thessalam propendet. equidem usque ad Adonia etiam comissabundus ad nos ac dormiturus veniebat; jam tum tamen quasi fastidiosior et magis amari se cupiens ac plerumque ab Helice, cum ebrius esset, manu ductus (ille enim Herpyllidem amans apud nos morari solet); 2. jam vero non amplius nostra consuetudine eum usurum, manifestum est. quatuor enim deinceps dies in Lysidis horto cum Thessala et perditissimo illo Strongylione, qui hanc ei conciliavit amicam mihi nonnihil offensus, comissatur.

ματίδια μὲν οὖν καὶ θεραπαινίδων διαδρομαὶ καὶ ὅσα τοιαῦτα
μάτην διήνυσται, καὶ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ὄφελος, δοκεῖ δέ μοι μᾶλ-
3 λον ὑπὸ τούτων τετυφῶσθαι καὶ ὑπερεντρυφᾶν ἡμῖν. λοιπὸν
οὖν ἀποκλείειν, κἂν ἔλθῃ ποτὲ πρὸς ἡμᾶς κοιμηθησόμενος, εἰ
168 δὴ κνίσαι ποτὲ ἐκείνην βουληθείη, διώσασθαι· εἴωθε γὰρ ἡ βα-
ρύτης τῷ ἀμελεῖσθαι καταβάλλεθαι. ἐὰν δὲ μηδ' οὕτως ἀνύοι-
μεν, θερμοτέρου τινὸς ἡμῖν ὥσπερ τοῖς σφόδρα κάμνουσι φαρ-
μάκου δεῖ. δεινὸν γὰρ οὐ τοῦτο μόνον, εἰ τῶν παρ' αὐτοῦ
μισθωμάτων στερησόμεθα, ἀλλ' εἰ Θεττάλῃ γέλωτα παρέξομεν.
4 ἔστι σοι πειραθέν, ὡς φῄς, πολλάκις ἐφ' ἡλικίας φίλτρον, τοι-
ούτου τινὸς βοηθήματος δεόμεθα, ὃ τὸν πολὺν αὐτοῦ τῦφον,
170 ἀλλ' οὖν καὶ τὴν κραιπάλην ἐκκορήσειεν. ἐπικηρυκευσόμεθα δὴ
αὐτῷ καὶ δακρύσομεν πιθανῶς, καὶ τὴν Νέμεσιν δεῖν αὐτὸν
ὁρᾶν, εἰ οὕτως ἐμὲ περιόψεται ἐρῶσαν αὐτοῦ, καὶ τοιαῦτα ἄλλα
5 ἐροῦμεν καὶ πλασόμεθα. ἥξει γὰρ ὡς ἐλεῶν δήπου με καιομέ-
νην ἐπ' αὐτῷ· μεμνῆσθαι γὰρ τοῦ παρελθόντος χρόνου καὶ τῆς
συνηθείας ἔχειν καλῶς ἐρεῖ, φυσῶν ἑαυτὸν ὁ λάσταυρος. συλ-
λήψεται δὲ ἡμῖν καὶ ὁ Ἕλιξ· ἐπ' ἐκεῖνον γὰρ ἡ Ἑρπυλλὶς ἀποδύ- 219
σεται. ἀλλ' ἀμφιβάλλειν εἴωθε τὰ φίλτρα καὶ ἀποσκήπτειν εἰς ὄλε-
θρον. βραχύ μοι μέλει· δεῖ γὰρ αὐτὸν ἢ ἐμοὶ ζῆν ἢ τεθνάναι
Θεττάλῃ.

3. *διώσασθαι* Berglerus A [C Δ] w: *διασώσασθαι* vulgo. *γέλωτα*] *γέλλωτα* Δ.
4. *πειραθὲν* A w [C Δ]: *πειρασθὲν* vulgo. scribebatur *τύφον*. *πιθανῶς*] *πειθανῶς* C: *ἱκανῶς* A.
5. *μεμνῆσθαι*] *μεμνεῖσθαι* C. *Ἕλιξ*] *ἕλλιξ* C Δ. *Ἑρπυλλὶς*] *Ἑρπυλὶς* A C Δ. *ἀποσκήπτειν*] *ἀποσκήψειν* C Δ. *Θεττάλῃ*] *θετταλῄ* C.

---

literae quidem et famularum discursationes et alia ejusmodi frustra fuerunt et nullus inde fructus, immo videtur mihi ex istis magis inflatus esse et nobis illudere. 3. reliquum est igitur ut eum excludamus, atque si quando ad nos venerit cubiturus, ubi illi velit aegre facere, repellamus. solet enim fastus contemtu frangi. quodsi ne sic quidem aliquid effecerimus, vehementiore quodam nobis, ut illis qui valde aegrotant, opus remedio. etenim non illud solum grave et intolerabile est, si mercede quae ab eo proficiscitur privabimur, verum si Thessalae ridendi materiam praebebimus. 4. est tibi probatum, ut ais, persaepe in adolescentia philtrum. ejusmodi quodam indigemus auxilio, quod nimium ejus fastum atque etiam temulentiam expurget. paciscemur itaque cum eo et lacrymabimus ad fidem faciendam, atque oportere eum Nemesin respicere, si me, sic amantem, negligat, aliaque id genus dicemus atque fingemus. 5. veniet nimirum quasi miserans me amore ipsius ardentem; meminisse enim praeteriti temporis et consuetudinis aequum esse dicet, inflans se ipsum impurus. adjuvabit nos etiam Helix; ad illum enim Herpyllis se accinget. sed dubia solent esse philtra et in perniciem cedere. parum id curo. oportet enim eum aut mihi vivere, aut Thessalae mori.

38.

ΜΕΝΕΚΛΕΙΔΗΣ ΕΥΘΥΚΛΕΙ.

226 Οἴχεται Βακχὶς ἡ καλή, Εὐθύκλεις φίλτατε, οἴχεται, πολλά 1
τέ μοι καταλιποῦσα δάκρυα καὶ ἔρωτος ὅσον ἡδίστου τὸ τέλος
οὐ πονηροῦ τὴν μνήμην. οὐ γὰρ ἐκλήσομαί ποτε Βακχίδος,
οὐχ οὗτος ἔσται ὁ χρόνος. ὅσην συμπάθειαν ἐνεδείξατο· ἀπολο- 2
γίαν ἐκείνην καλῶν οὐκ ἄν τις ἁμαρτάνοι τοῦ τῶν ἑταιρῶν βίου.
227 καὶ εἰ συνελθοῦσαι ἅπασαι πανταχόθεν εἰκόνα τινὰ αὐτῆς ἐν 174
Ἀφροδίτης ἢ Χαρίτων θεῖεν, δεξιὸν ἄν τι μοι ποιῆσαι δοκοῦσιν.
τὸ γὰρ θρυλούμενον ὑπὸ πάντων, ὡς πονηραί, ὡς ἄπιστοι, ὡς 3
πρὸς τὸ λυσιτελὲς βλέπουσαι μόνον, ὡς ἀεὶ τοῦ διδόντος, ὡς τί-
νος γὰρ οὐκ αἴτιαι κακοῦ τοῖς ἐντυγχάνουσι, διαβολὴν ἐπέδειξεν
ἐφ' ἑαυτῆς ἄδικον· οὕτω πρὸς τὴν κοινὴν βλασφημίαν τῷ ἤθει
παρετάξατο. οἶσθα τὸν Μήδειον ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ τῆς Συρίας δευρὶ 4

Ep. 38.

A hanc epistolam collocat post sequentem.

1. *ἔρωτος ὅσον — τὴν μνήμην*] „distingue *ἔρωτος* (*ὅσον ἡδίστου τὸ τέλος*) *οὐ πονηροῦ* — relicta mihi — memoria amoris non mali, in quod unum nempe, non malum fuisse, amor etiamsi dulcissimus quisque desinit.“ *Reiskius.* *ἔρ. ὅσον ἡδίστου τὸ τέλος, τοσοῦτο ἀνιαροῦ* vel *λυπηροῦ τ. μν.* Gloss. Eichstad.; *ἔρ. ὅσον ἡδιστου τότε, τόσον νῦν πον. τ. μν.* Abresch. Diluc. Thuc. p. 422; *ἔρ. ὅσ. ἡδίστου ποτέ, τὸ τέλος αὖ πονηροῦ τ. μν.* Arnald. Miscell. Obss. 5 p. 58; *ἔρ. ὅσον ἡδίστου τότε, τοσοῦτον πικροῦ τ. μν.* Jacobs. append. ad Porsoni advers. p. 318: *τὴν μνήμην* b w: *μὴν μνήμην* a V: *τὴν* om A C. *οὗτος*] *οὕτως* b errore, ut videtur; illud tuentur a et codd, etiam V. legebatur *ἔσται χρόνος*.

2. *ἁμαρτάνοι*] *ἁμάρτοι* C.

3. scribebatur *θρυλλούμενον*. *ὡς τίνος γὰρ οὐκ*] *καὶ τίνος οὐκ* b nescio unde. a et codd *ὡς* et *γὰρ* tuentur: *οὐχ* C. *αἴτιαι*] *αἴτιοι* A. *ἐπέδειξεν ἐφ'* A (qui deinde *ἑαυτοῖς*): *ἐπέδειξεν αυτῆς* Δ: *ἐπέδειξεν ἀφ' ἑαυτῆς* vulgo.

4. *τῆς* ante *Συρίας* excidit in b, tuentur a et codd. *δευρὶ*] *δεῦρο* cod. Dorvill. ad Charit. p. 457 w.

38.

MENECLIDES EUTHYCLI.

1. Decessit formosa Bacchis, Euthycles carissime, decessit! multasque mihi lacrimas reliquit et amoris quam dulcissimi, nec postremo mali tamen, memoriam. non enim obliviscar unquam Bacchidis, non veniet illud tempus. 2. quantam propensionem voluntatis prae se tulit! apologiam eam si quis vocet vitae meretricum, non erraverit; et si omnes undique convenientes imaginem ejus in Veneris aut Gratiarum templo collocarent, rem bellam fecisse mihi viderentur. 3. nam quod ab omnibus cantatur, eas malas esse, infidas, lucrum duntaxat spectantes, semper danti addictas, et cujus non mali causas eis, qui rem cum ipsis habeant, id vero calumniam esse injustam ostendit suo exemplo; ita moribus se suis contra communem maledicentiam munivit. 4. Medum illum nosti e Syria huc

κατάραντα μεθ' ὅσης θεραπείας καὶ παρασκευῆς ἐσόβει εὐνού-
χους ὑπισχνούμενος καὶ θεραπαίνας καὶ κόσμον τινὰ βαρβαρικόν,
176 καὶ ὅμως ἄκουσα αὐτὸν οὐ προσίετο· ἀλλ' ὑπὸ τοὐμὸν ἠγάπα
κοιμωμένη χλανίσκιον τὸ λιτὸν τοῦτο καὶ δημοτικὸν καὶ τοῖς
παρ' ἡμῶν γλίσχρως αὐτῇ πεμπομένοις ἐπανέχουσα τὰς σατρα-
5 πικὰς ἐκείνας καὶ πολυχρύσους δωρεὰς διωθεῖτο. τί δέ, τὸν
Αἰγύπτιον ἔμπορον ὡς ἀπεσκοράκισεν, ὅσον ἀργύριον προτεί-
νοντα. οὐδὲν ἐκείνης ἄμεινον εὖ οἶδ' ὅτι γένοιτ' ἄν. ὡς χρη-
178 στὸν ἦθος οὐκ εἰς εὐδαίμονα βίου προαίρεσιν δαίμων τις ὑπή-
νεγκεν. εἶτ' οἴχεται ἡμᾶς ἀπολιποῦσα καὶ κείσεται λοιπὸν μόνη
ἡ Βακχίς. ὡς ἄδικον, ὦ φίλαι Μοῖραι· ἔδει γὰρ αὐτῇ συγκατα-
6 κεῖσθαί με καὶ νῦν ὡς τότε. ἀλλ' ἐγὼ μὲν περίειμι καὶ τροφῆς
ψαύω καὶ διαλέξομαι τοῖς ἑταίροις, ἡ δὲ οὐκέτι με φαιδροῖς
τοῖς ὄμμασιν ὄψεται μειδιῶσα, οὐδὲ ἵλεως καὶ εὐμενὴς διανυκτε-
7 ρεύσει τοῖς ἡδίστοις ἐκείνοις κολάσμασιν. ἀρτίως μὲν οἷον 228
ἐφθέγγετο, οἷον ἔβλεπεν, ὅσαι ταῖς ὁμιλίαις αὐτῆς Σειρῆνες ἐνί-
δρυντο, ὡς δὲ ἡδύ τι καὶ ἀκήρατον ἀπὸ τῶν φιλημάτων νέκταρ
180 ἔσταζεν· ἐπ' ἄκροις μοι δοκεῖ τοῖς χείλεσιν αὐτῆς ἐκάθισεν ἡ
Πειθώ. ἅπαντα ἐκείνη γε τὸν κεστὸν ὑπεζώσατο, ὅλαις ταῖς

θεραπείας καὶ παρασκευῆς] *παρασκευῆς καὶ θεραπείας* b nescio unde. illud tuentur codd (etiam V) et a. *ἄκουσα*] *ἄκοντα* A[C Δ]w: *ἀκούσασα* vel *ἑκοῦσα*, vel *ἄκουσα αὐτὸν προσίετο* Berglerus: „num *ἀποροῦσα*, sed potius dixisset *ἐν ἀπορίᾳ* vel *ἐν ἀπόροις οὖσα*" R.; fortasse *ἥκοντα*. *κοιμωμένη*] *κοιμωμένι* V². *λιτὸν*] *λοιτὸν* V. *δημοτικὸν*] *δαιμοτικὸν* V. *ἐπανέχουσα*] *ἐπανήκουσα* A.
5. „post *ἔμπορον* deest *εἴπω* aut *λέξω*" R. *ἀργύριον* A Δ: *ἀργυρίου* vulgo. *ἐκείνης*] *ἐκείνοις* C. *οἶδ' ὅτι*] *οἶδα ὅτι* C V Δ. *ἄδικον*] *ἀδίκων* A. *τότε*] *πωτε* V¹.
6. *ψαύω*] *ψαύσω* Reiskius. *διαλέξομαι*] *διαλέγομαι* Wagnerus. *κολάσμασι*] *ἀκολαστάσμασι* Bergkius in comm. cr. II p. VII. cit. Bekk. An. p. 367, 21 et Aristoph. Lys. 398.
7. *ἔβλεπεν*] *ἔβλεπε* cod. Dorv. ad Char. p. 294. *ὡς δὲ ἡδύ*] *ἡ δὲ ἡδύ* C. *ὅλαις*] *αὐταῖς* Reiskius.

---

profectum, quanta cum famulorum turba et apparatu se inferebat! eunuchos pollicens et ancillas et ornatum barbaricum; et tamen quippe nolens eum non admittebat: sed contenta erat sub mea lana dormire, tenui illa et vulgari, et in iis quae a nobis parce mittebantur acquiescens satrapica illa et aurata dona respuebat. 5. quid vero? Aegyptium illum mercatorem ut rejecit, quantum auri pollicentem! nihil illa melius sat scio natum est. bonos mores ad felicis vitae conditionem non extulisse genium! tamen decessit, nobis relictis, et jacebit in posterum sola Bacchis! quam iniquum, bonae Parcae! oportebat enim cum illa me nunc etiam jacere, ut tunc. 6. at ego superstes sum et cibum attingo et cum sodalibus colloquar; illa vero non amplius me hilaribus oculis adspiciet subridens, nec placida ac clemens noctem transiget in jucundissimis illis castigatiunculis. 7. ut modo loquebatur, ut intuebatur! quot Sirenes in colloquiis ejus inerant! quam vero suave et sincerum ab osculis nectar stillabat. in summis, ut mihi videtur, labris ejus sedit Suada. totum illa cestum sibi cir-

Χάρισι τὴν Ἀφροδίτην δεξιωσαμένη. ἔρρει τὰ παρὰ τὰς πόσεις 8
μινυρίσματα, καὶ ἡ τοῖς ἐλεφαντίνοις δακτύλοις κρουομένη λύρα
ἔρρει. κεῖται δὲ ἡ πάσαις μέλουσα Χάρισι κωφὴ λίθος καὶ σπο-
διά. καὶ Μεγάρα μὲν ἡ ἱππόπορνος ζῇ οὕτω Θεαγένην συλή- 182
σασα ἀνηλεῶς, ὡς ἐκ πάνυ λαμπρᾶς οὐσίας τὸν ἄθλιον χλαμύ-
διον ἁρπάσαντα καὶ πέλτην οἴχεσθαι στρατευσόμενον. Βακχὶς 9
δὲ ἡ τὸν ἐραστὴν φιλοῦσα ἀπέθανε. ῥάων γέγονα πρὸς σὲ ἀπο-
δυράμενος, Εὐθύκλεις φίλτατε. ἡδὺ γάρ μοί τι δοκεῖ περὶ ἐκείνης
καὶ λαλεῖν καὶ γράφειν. οὐδὲν γὰρ ἢ τὸ μεμνῆσθαι καταλέλει-
πται. ἔρρωσο.

39.

ΜΕΓΑΡΑ ΒΑΚΧΙΔΙ.

240 *Σοὶ μόνῃ ἐραστὴς γέγονεν, ὃν φιλεῖς οὕτως, ὥστε μηδ'* 1 184
ἀκαρῆ πως αὐτοῦ διαζευχθῆναι δύνασθαι. τῆς ἀηδίας, δέσποινα
Ἀφροδίτη. κληθεῖσα ὑπὸ Γλυκέρας εἰς τοσοῦτον χρόνον — ἀπὸ

Χάρισιν C. 8. *μέλουσα* b[Δ]: *μέλλουσα* A C V vulgo. *Θεαγένην* A Δ: *Θεαγένη* vulgo. *χλαμύδιον*] *χλανίδιον* A. *στρατευσόμενον*] *στρατευσάμενον* C. 9. *τι* excidit errore typographico in w. *λαλεῖν*] *λέγειν* A. *καταλέλειπται*] *λέλειπται* A.

Ep. 39.

A post *Βακχίδι* add *χαῖρε.*

1. *ὥστε μηδ' ἀκαρῆ πως* Arnaldus Misc. obss. 5 p. 61 w: *ὥστε τοι οὐδὲ ἀκαρῆ πως* Herelius in Actis Klotz. 3 p. 92: *ὥστε τὸ μὴ δὲ ἀκριβῶς* C Δ vulgo: *μηδὲ* V²: *ὥστε μηδ' ἀκριβῶς* A. *κληθεῖσα* b w: *κληθεῖτα* a. *ἀηδίας*] *ἀοιδίας* C. *εἰς* ejiciendum censent Berglerus et Waguerus: *ἐπὶ θυσίαν εἰς τοσοῦτον χρόνον* Dorvillius ad Charit. p. 563 e suo codice, ut videtur, quod si certo constaret, recipiendum esset.

---

cumdederat cum omnibus simul Gratiis Venerem complexa. 8. evanuerunt illae inter potandum cantillationes et illa eburneis digitis pulsata lyra evanuit. jacet illa, ab omnibus Gratiis amata, mutus lapis et cinis. ac Megara quidem, immane scortum, vivit, quae Theagenem ita crudeliter spoliavit, ut ex re tam splendida miser ille arrepta chlamydula et parma abierit militatum. 9. Bacchis autem, quae amatorem diligebat, mortua est! levatus nonnihil sum apud te lamentis effusis, Euthycles carissime. dulce enim mihi videtur de illa loqui et scribere: nihil enim aliud quam meminisse reliquum est. vale.

39.

MEGARA BACCHIDI.

1. Tibi soli amator contigit, quem ita diligis, ut ne minimum quidem tempus ab eo sejungi possis. quam inurbane, proh domina Venus. invitata tam longo tempore a Glycera (inde a Dionysiis enim nobis indi-

τῶν Διονυσίων γὰρ ἡμῖν ἐπήγγειλεν — οὐχ ἥκεις εἰ μὴ δι' ἐκείνην,
2 οὐδὲ τὰς φίλας ἰδεῖν γυναῖκας ἀνασχομένη. σώφρων γέγονας
σὺ καὶ φιλεῖς τὸν ἐραστήν. μακαρία τῆς εὐφημίας· ἡμεῖς δὲ
πόρναι καὶ ἀκόλαστοι. ὑπῆρξε καὶ Φίλωνι συκίνη βακτηρία.
ὀργίζομαι γὰρ νὴ τὴν μεγάλην θεόν. πᾶσαι παρῆμεν, Θεττάλη,
186 Μυρρίνη, Χρυσίον, Εὐξίππη· ὅπου καὶ Φιλουμένη καίτοι γε-
γαμημένη προσφάτως καὶ ζηλοτυπουμένη, τὸ καλὸν ἀποκοιμίσασα
3 τὸν ἄνδρα, ὀψὲ μέν, ὅμως δὲ παρῆν. σὺ δ' ἡμῖν μόνη τὸν
Ἄδωνιν περιέψυχες, μή που καταλειφθέντα αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τῆς
Ἀφροδίτης ἡ Περσεφόνη παραλάβῃ. οἷον ἡμῶν ἐγένετο τὸ συμ-
πόσιον — τί γὰρ οὐχ ἅψομαί σου τῆς καρδίας — ὅσων χαρί-
των πλῆρες. ᾠδαί, σκώμματα, πότος εἰς ἀλεκτρυόνων ᾠδάς,
μύρα, στέφανοι, τραγήματα. ὑπόσκιός τισι δάφναις ἦν ἡ κατά-
4 κλισις· ἓν μόνον ἡμῖν ἔλιπε, σύ, τὰ δ' ἄλλα, οὔ. πολλάκις
ἐκραιπαλήσαμεν, οὕτω δὲ ἡδέως ὀλιγάκις. τὸ δ' οὖν πλείστην
188 ἡμῖν παρασκευάσαν τέρψιν, δεινή τις φιλονεικία κατέσχε Θρυ-
αλλίδα καὶ Μυρρίνην ὑπὲρ τῆς πυγῆς, ποτέρα κρείττω καὶ 241

ἡμῖν A w [C]: *ὑμῖν* vulgo. *ἐπήγγειλεν* A Δ: *ἀπήγγειλεν* vulgo. *εἰ μὴ δι' ἐκείνην*] *οἶμαι δι' ἐκεῖνον* Berglerus; locus sane mutilus et corruptus. 2. *ἡμεῖς δὲ πόρναι* A Δ: *ἡμεῖς δὲ καὶ πόρναι* [cett. codd.] vulgo. *ὑπῆρξε*] *ὑπῆξε* Δ. *παρῆμεν* Berglerus: *γὰρ ἦμεν* vulgo. *Εὐξίππη*] *εὐξίπη* C. *Φιλουμένη* b w [et codd]: *Φιλομένη* vulgo. *τὸ καλὸν* Hemsterhusius et Valckenarius ad Theocr. 10, 3: *τὸν καλὸν* vulgo. *ἀποκοιμίσασα*] *ἀποκοιμήσασα* A C. *ὀψὲ μέν, ὅμως δὲ παρῆν* om A.

3. *δ' ἡμῖν* C V² Δ: *δὲ ἡμῖν* vulgo: *ἡμῶν* Herelius in Act. Klotz. 3 p. 92; vv *ἡμῖν μόνη* om A. *καταλειφθέντα*] *καταληφθέντα* C. *ὑπὸ σοῦ*] *ὑπὸ σοὶ* C. *ἡμῶν*] *ἡμῖν* Waguerus. *σκώμματα*] *σκώματα* C. *πότος*] *τόπος* C. *ἀλεκτρυόνων*] *ἀλεκτριόνων* V. *ὑπόσκιος* vir quidam doctus w: *ὑπὸ συσκίοις* Berglerus: *ὑποσκίοις* [codd] vulgo. *τισι*] *τισὶν* Δ. *ἔλιπε* Δ: *ἔλιπεν* C: *ἔλιπες* A: *ἔλειπε* vulgo. 4. legebatur *γοῦν*. *πλείστην*] *πλεῖστον* w, errore, ut videtur. *Θρυαλλίδα*] *Θριαλλίδα* A C Δ.

cavit); non venisti opinor non dicam propter illam, cum abs te ne impetrare quidem potueris ut amicas tuas videres. 2. casta scilicet es et diligis amatorem. beata ob hanc laudem! nos vero scorta et protervae. fuit etiam Philoni ficulneum baculum. irascor enim per magnam deam. omnes aderamus, Thessala, Myrrhina, Chrysium, Euxippe: quin etiam Philumena quamvis recens nupta et marito suspecta, egregie sopito marito, sero quidem, aderat tamen. 3. tu vero nobis sola Adonin fovebas, ne forte relictum a te, sua scilicet Venere, Proserpina ad se traduceret. quale convivium nostrum fuit! (cur enim cor tuum non pungam?) quot gratiis plenum! cantiones, dicteria, compotatio usque ad gallorum cantum, unguenta, coronae, bellaria. sub umbrosis quibusdam lauris accubuimus. unum nobis solum deerat, tu; praeterea nihil. 4. saepe comissatae sumus, raro tam suaviter. quod vero maximam nobis peperit delectationem, gravis quaedam contentio erat inter Thryallidem et Myrrhinam de natibus, utra pul-

ἁπαλωτέραν ἐπιδείξει. καὶ πρώτη Μυρρίνη τὸ ζώνιον λύσασα — βόμβυξ δ' ἦν τὸ χιτώνιον — δι' αὐτοῦ τρέμουσαν οἷον πιμελὴν ἢ πηκτὸν γάλα τὴν ὀσφῦν ἀνεσάλευσεν, ὑποβλέπουσα εἰς τοὐπίσω πρὸς τὰ κινήματα τῆς πυγῆς· ἠρέμα δ' οἷον ἐνεργοῦσά τι ἐρωτικὸν ὑπεστέναξεν, ὥστε ἐμέ, νὴ τὴν Ἀφροδίτην, καταπλαγῆναι. οὐ μὴν ἀπεῖπέ γε ἡ Θρυαλλίς, ἀλλὰ τῇ ἀκολα- 5
σίᾳ παρευδοκίμησεν αὐτήν· „οὐ γὰρ διὰ παραπετασμάτων ἐγὼ",
φησίν, „ἀγωνίσομαι, οὐδὲ ἀκκιζομένη, ἀλλ' οἷον ἐν γυμνικῷ· 190
καὶ γὰρ οὐ φιλεῖ προφάσεις ἀγών." ἀπεδύσατο τὸ χιτώνιον καὶ μικρὸν ὑποσιμώσασα τὴν ὀσφῦν „ἰδού, σκόπει τὸ χρῶμα," φησίν, „ὡς ἀκριβές, Μυρρίνη, ὡς ἀκήρατον, ὡς καθαρόν, τὰ παραπόρφυρα τῶν ἰσχίων ταυτί, τὴν ἐπὶ τοὺς μηροὺς ἔγκρισιν, τὸ μήτε ὑπέρογκον αὐτῶν μήτε ἄσαρκον, τοὺς γελασίνους ἐπ'
242 ἄκρων. ἀλλ' οὐ τρέμει νὴ Δία"· ἀλλ' ὑπομειδιῶσα ὥσπερ ἡ 6 192
Μυρρίνη καὶ τοσοῦτον παλμὸν ἐξειργάσατο τῆς πυγῆς, καὶ ἅπασαν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ὀσφῦν τῇδε καὶ τῇδε ὥσπερ ῥέουσαν πε-

ἐπιδείξει] ἐπιδείξῃ A. πιμελὴν ἢ π. scripsi: πιμελὴ ἢ π. Arnaldus Misc. obss. 5 p. 63 w: τι μελίπηκτον vulgo: τὶ μελὶ πηκτὸν C: τι μελὶ πηκτον Δ; ex A nihil enotatum. ὀσφῦν] ὀσφῆν V[1]. ἀνεσάλευσεν] ἐσάλευσεν A. ὑπεστέναξεν] ὑστέναξεν V.
5. γε om A. ἀκκιζομένη w [A]: ἀκιζομένη C Δ vulgo. ὑποσιμώσασα] ἀποσιμώσασα Schneiderus in lexico Gr. in v. ἀποσιμόω. ἀκριβές] ἀκριβῶς A C Δ. παραπορφυρᾶ A: παρὰ πορφυρᾶ C: πορφυρᾶ vulgo. ἰσχίων Berglerus: ἰσχύων [C V Δ] vulgo. αὐτῶν Arnaldus, Wagnerus, Reiskius: αὐτῷ vulgo et C.

6. ἀλλ' οὐ τρέμει κτλ.] ἀλλ' οὐ τρέμει νὴ Δία, ὥσπερ ἡ Μυρρίνης, ἀλλ' ὑπομειδιῶσι sive potius ὑπομειδιᾷ Berglerus: ὑπομειδιῶσα, καὶ ἐπιστρεφομένη ὥσπερ ἡ Μυρρίνη, τοσοῦτον Reiskius: ἀλλ' οὐ τρέμει νὴ Δία· καὶ ἅμα ὑπομ. ὠ. ἡ Μ., τοσοῦτον Jacobsius ad Ach. Tat. p. 829: malim ἀλλ' οὐ τρέμει νὴ Δία, ἔφη ἅμ' ὑπομειδιῶσα, ὥσπερ ἡ Μυρρίνης κτέ. Μυρρίνης habent A Δ. vulgo punctum erat post Μυρρίνη, quod sustulit Lennepius ad Col. p. 92 nihil praeterea mutans. ὥσπερ ῥέουσαν] ὥσπερ δέουσαν C: ἀσπαίρουσαν Lennepius l. all.

---

chriores et teneriores ostendere posset. atque primum Myrrhina soluto cingulo (bombycinum autem erat ei indusium) per hoc tremulos, tanquam adipem aut recens coagulatum lac lumbos agitare coepit, respectans retro ad motus clunium. leviter autem veluti patrans quiddam Venereum nonnihil suspirabat, ut ego, ita me Venus, obstupuerim. 5. non tamen animum despondit Thryallis, immo protervitatis gloriam ei praeripuit; „non enim," inquit, „ego per vela certabo neque tergiversando, sed tanquam in gymnico certamine; nullos enim amat praetextus certamen": exuit indusium et paululum obliquans lumbos, „en adspice colorem," inquit, „quam exactus, o Myrrhina, quam intemeratus, quam purus! purpuram natium hancce vide et commissuram in femoribus et ipsa neque nimis turgida neque macilenta gelasinosque in extremitatibus. sed non tremunt profecto ut Myrrhinae," inquit simul subridens. atque tantam vibrationem excitavit natium totasque supra lumbos huc illuc tanquam fluentes circumagitavit, ut

Bergl. Wagn. Tom. I.

ριεδίνησεν, ὥστε ἀνακροτῆσαι πάσας καὶ νίκην ἀποφήνασθαι τῆς Θρυαλλίδος. ἐγένοντο δὲ καὶ περὶ ἄλλων συγκρίσεις καὶ περὶ μασταρίων ἀγῶνες. τῇ μὲν γὰρ Φιλουμένης γαστρὶ ἀντεξετασθῆναι οὐδ' ἡτισοῦν ἐθάρσησεν· ἄτοκος γὰρ ἦν καὶ σφριγῶσα.
7 καταπαννυχίσασαι δ' οὖν καὶ τοὺς ἐραστὰς κακῶς εἰποῦσαι καὶ ἄλλων ἐπιτυχεῖν εὐξάμεναι — ἀεὶ γὰρ ἡδίων ἡ πρόσφατος ἀφροδίτη — ᾠχόμεθα ἔξοινοι. καὶ πολλὰ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν κραι- 24
παλήσασαι ἐπεκωμάσαμεν Δεξιμάχῳ κατὰ τὸν χρυσοῦν στενωπόν, ὡς ἐπὶ τὴν ἄγνον κατῇμεν, πλησίον τῆς Μενέφρονος οἰκίας. ἐρᾷ γὰρ αὐτοῦ Θαῒς κακῶς, καὶ νὴ Δία εἰκότως· ἔναγχος γὰρ
194 8 πλούσιον κεκληρονόμηκε πατέρα τὸ μειράκιον. νῦν μὲν οὖν συγγνώμην ἔχομέν σοι τῆς ὑπεροψίας· τοῖς Ἀδωνίοις δὲ ἐν Κολλυτῷ ἑστιώμεθα παρὰ τῷ Θεττάλης ἐραστῇ· τὸν γὰρ τῆς Ἀφροδίτης ἐρώμενον ἡ Θεττάλη στέλλει. ὅπως δ' ἥξεις φέρουσα κηπίον καὶ κοράλιον καὶ τὸν σὸν Ἄδωνιν, ὃν νῦν περιψύχεις· μετὰ γὰρ τῶν ἐραστῶν κραιπαλήσομεν. ἔρρωσο.

ἀνακροτῆσαι] ἀνασκιρτῆσαν [ἀνασκιρτῆσαι?] A. ἐγένοντο] ἐγένετο C. ἀγῶνες] ἐγχῶνες C. τῇ μὲν γὰρ A: τῆς μὲν γὰρ vulgo.
7. δ' οὖν] legebatur γοῦν. ἡδίων om C. καὶ πολλὰ δὲ C: καὶ πολλὰ A Δ: πολλὰ δὲ vulgo. κραιπαλήσασαι] κρεπαλήσασαι C: κρεπαλη . . . Δ. ἄγνον] ἄγνου V². κατῇμεν scripsi: κάτιμεν A C Δ: κατιόντι vulgo. ἐρᾷ] ἐρᾶν C Δ.
8. Ἀδωνίοις Piersonus Verisim. p. 95: ἕως C: Ἀλώοις vulgo. cf. Bast. ep. cr. p. 194. Κολλυτῷ V²: κολυτῷ C: Κολυττῷ Berglerus b w; nostram scripturam tuentur inscriptiones; cf. L. Rossium de demis Att. p. 124. 125 et Leakium de dem. Att. p. 228 ed. Westerm. et libri 3 epist. 34, 1. κηπίον scripsi: κήπιον vel κῆπον Bastius ep. crit. p. 195: γήτειον A: κήτιον vulgo: νηττίον Reiskius. κοράλιον scripsi: κοράλλειον A: κουράλιον deleto seq. καί Wagnerus: κοράλλιον vulgo; vulgatam defendit Bastius l. l. σὸν add cod Dorv. ad Char. p. 473: om Δ vulgo. κραιπαλήσομεν] κραιπαλήσαμεν V.

---

plausum tolleremus omnes et victoriam Thryallidi adjudicaremus. fuerunt etiam de aliis rebus comparationes et de mammillis certamina. Philumenae quidem ventri nulla suum comparare ausa est; nondum enim pepererat et succulenta erat. 7. cum igitur totam noctem transegissemus et amatoribus male dixissemus et ut alios nancisceremur optassemus (semper enim jucundior recens Venus), discessimus bene potae. cum autem multa quae fert ebrietas in via perpetrassemus, comissatum ivimus ad Deximachum in aureo angiporto, quum descenderemus ad Agnon, prope Menephronis aedes. amat enim illum Thais perdite, neque injuria; nuper enim opulenti patris bona ad adolescentem hereditate pervenerunt. 8. nunc quidem damus tibi veniam superbiae. sed festo Adoniorum in Collyto epulabimur apud Thessalae amatorem, quae Veneris delicias adornat; fac ergo ut venias tecum portans hortulum et imagunculam et tuum Adonin quem nunc foves. cum amatoribus enim perpotabimus. vale.

40.

ΦΙΛΟΥΜΕΝΗ ΚΡΙΤΩΝΙ.

257 *Τί πολλὰ γράφων ἀνιᾷς σαυτόν; πεντήκοντά σοι χρυσῶν δεῖ καὶ γραμμάτων οὐ δεῖ. εἰ μὲν οὖν φιλεῖς, δός· εἰ δὲ φιλαργυρεῖς, μὴ ἐνόχλει. ἔρρωσο.*

Ep. 40.

σαυτόν A: *σεαυτόν* vulgo. *σοι*] p. 63, Schrader. ad Musae. p. 323. *μοι* mrg V¹, Arnaldus Miscell. obs. 5 *ἐνόχλει*] *ἐνόχλῃ* C.

40.

PHILUMENA CRITONI.

Quid multa scribendo crucias te ipsum? quinquaginta tibi aureis nummis opus est, literis vero nihil. si igitur amas, da; si avarus es, ne sis molestus. vale.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

I.

ΛΑΜΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΩΙ.

Bergl. Wagn. Tom. I.
196 1 *Σὺ ταύτης τῆς παρρησίας αἴτιος· τοσοῦτος ὢν βασιλεύς,* 259
εἶτα ἐπιτρέψας καὶ ἑταίρᾳ γράφειν σοι καὶ οὐχ ἡγησάμενος δει-
νὸν ἐντυγχάνειν τοῖς ἐμοῖς γράμμασιν ὅλῃ μοι ἐντυγχάνων. ἐγώ,
δέσποτα Δημήτριε, ὅταν μὲν ἔξω σε θεάσωμαι καὶ ἀκούσω μετὰ
τῶν δορυφόρων καὶ τῶν στρατοπέδων καὶ τῶν πρέσβεων καὶ
τῶν διαδημάτων, νὴ τὴν Ἀφροδίτην, πέφρικα καὶ δέδοικα καὶ
ταράττομαι καὶ ἀποστρέφομαι ὡς τὸν ἥλιον, μὴ ἐπικαῶ τὰ ὄμ-
ματα· καὶ τότε μοι ὄντως ὁ πολιορκητὴς εἶναι δοκεῖς Δημήτριος·
2 *οἷον δὲ καὶ βλέπεις τότε, ὡς πικρὸν καὶ πολεμικόν· καὶ ἀπιστῶ*
198 *ἐμαυτῇ καὶ λέγω· Λάμια, σὺ μετὰ τοῦδε καθεύδεις, σὺ διὰ νυ-* 260
κτὸς ὅλης αὐτὸν καταυλεῖς, σοὶ νῦν οὗτος ἐπέσταλκε, σοὶ Γνά-

L. II.

In C V et a praemittuntur huic epistolae verba *ἀρχὴ τοῦ δευτέρου τμήματος,* quae om b w: in *Δ* solum *ἀρχὴ τοῦ δευτέρου.*

Ep. 1.

1. *τῆς* om C *Δ*. *παρρησίας*] *παρουσίας* C. *τοσοῦτος* add cod. Dorv. ad Charit. p. 473 w: om C *Π* vulgo. *ἔξω σε*] *ἔξωσε* V^1: *σε* om C. *θεάσωμαι*] *θεάσομαι* V^1. *ὄντως*] *ὄντος* C. *Δημήτριε*] *δάματερ* C *Δ*.

2. *πικρὸν* Arnaldus, Reiskius, alii, etiam cod. Dorv. ad Charit. p. 420 et 485 w: *μικρὸν* vulgo et C. *τοῦδε*] *τούτου* C *Δ*. *ἐπέσταλκε*] *ἐπέσταλκες* V^1.

Liber II.

1.

LAMIA DEMETRIO.

1. Tu libertatis hujus causa es, qui cum tantus rex sis, tamen meretrici ad te scribendi facultatem concessisti, neque dedignatus es, meas literas accipere, cum me totam accipias. equidem domine Demetri, quando foris te video et audio cum satellitibus et exercitibus et legatis et diadematis, ita mihi Venus propitia sit, horreo et metuo et perturbor et me averto tanquam a sole ne adurar oculos: atque tum mihi vere Poliorceta ille esse videris Demetrius. ut vero etiam intueris! 2. quam torvum et bellicum prae te fers vultum, atque ego mihi ipsi non credo dicoque: Lamia, tu cum isto dormis? tu tota nocte tibiis huic cantas? tibi nunc iste literas misit? tibi Gnathaenam meretricem comparat? atque animi

θαιναν τὴν ἑταίραν συγκρίνει; καὶ ἠλογημένη σιωπῶ καὶ εὐχο-
μένη θεάσασθαι παρ' ἑαυτῇ. καὶ ὅταν ἔλθῃς, προσκυνῶ σε· 3
καὶ ὅταν περιπλακεὶς μέγα φιλῇς, πάλιν πρὸς ἐμαυτὴν τἀναντία
λέγω· οὗτός ἐστιν ὁ πολιορκητής, οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς στρα-
τοπέδοις, τοῦτον φοβεῖται Μακεδονία, τοῦτον ἡ Ἑλλάς, τοῦτον
ἡ Θρᾴκη; νὴ τὴν Ἀφροδίτην σήμερον αὐτοῖς τοῖς αὐλοῖς ἐκπο- 200
λιορκήσω καὶ ὄψομαι τί με διαθήσει. μεῖνον εἰς τρίτην, παρ'
ἐμοὶ γὰρ δειπνήσεις, δέομαι. τὰ Ἀφροδίσια ποιῶ ταῦτα κατ'
ἔτος, καὶ ἀγῶνα ἔχω, εἰ τὰ πρότερα τοῖς ὑστέροις νικᾷ. ὑπο- 4
δέξομαι δή σε ἐπαφροδίτως καὶ ὡς ἔνι μάλιστα ἐπιφανῶς, ἄν
μοι περιουσιάσαι γένηται ὑπὸ σοῦ, μηδὲν ἀνάξιον τῶν σῶν ἀγα-
θῶν ἐξ ἐκείνης τῆς ἱερᾶς νυκτὸς ἔτι πεποιηκυίᾳ, καίτοι σοῦ γε
ἐπιτρέποντος, ὅπως ἂν βούλωμαι, χρῆσθαι τῷ ἐμῷ σώματι·
ἀλλὰ κέχρημαι καλῶς καὶ ἀμίκτως πρὸς ἑτέρους. οὐ ποιήσω τὸ 5
ἑταιρικὸν οὐδὲ ψεύσομαι, δέσποτα, ὡς ἄλλαι ποιοῦσιν. ἐμοὶ
γὰρ ἐξ ἐκείνου, μὰ τὴν Ἄρτεμιν, οὐδὲ προσέβλεψαν ἔτι πολλοὶ
οὐδὲ ἐπείρασαν αἰδούμενοί σου τὰς πολιορκίας. ὀξύς ἐστιν Ἔρως,

3. *προσκυνῶ σε*] *προσκυνοῦσα* C Δ. post *περιπλακεὶς* Gloss. Eichst. add *ἐμέ*. *φιλῇς*] *φιλεῖς* superscr. *η* C. *τἀναντία*] *τὰ ἐναντία* C Δ. *αὐτοῖς*] *αὐτὸν* Arnaldus, Reiskius. *ἐκπολιορκήσω*] *ἐκπολιορκίσω* cod. Dorv. ad Char. p. 549. *διαθήσει*] *διαθήσειν* Δ. *μεῖνον*] *μᾶλλον* C Δ. *ἔχω* om C. *νικᾷ*] *νικᾶται* Berglerus, *νικῶ* Reiskius.

4. *δή σε* V² Δ: *δέ σε* vulgo. *ἐπαφροδίτως*] *ὑπαφροδίτως* C: *ἐπαφρότως* cod. Dorv. ad Char. p. 549. *ἐπιφανῶς* Reiskius et Jacobs. Script. miscell. 4 p. 537: *πιθανῶς* vulgo. *ἄν μοι κτλ.*] *ἅρμοι* [immo *ἁρμοῖ*] *γὰρ ἐν περιουσίαις γεγένημαι ὑπὸ σοῦ* Reiskius: facilius esset *καὶ γάρ μοι π. γέγενηται ὑ. σ.* parenthetice quidem inserta. *περιουσιάσαι* Berglerus w, cod. Dorv. ad Charit. p. 444 et 549 [C Δ]: *περιουσιῶσαι* vulgo. *πεποιηκυίᾳ* Berglerus w: *πεποιηκυία* vulgo. *σοῦ γε* Berglerus w: *σοῦ τε* C Δ vulgo.

5. *προσέβλεψαν*] *προσέπεμψαν* cod. Dorv. ad Char. p. 549 w: vulgatam exhibent etiam C Δ et tuetur Jacobs. Script. misc. 4 p. 537. *ὁ Ἔρως* w nescio unde. e C nihil annotatum, unde verisimile hunc codicem *ὁ* habere; omit-

---

dubia taceo, precans ut apud me te videam. 3. et cum veneris te adoro, et cum complexus me impense oscularis, rursus ad me ipsam contraria dico: hiccine est ille expugnator, hiccine ille in exercitibus, hunc timet Macedonia, hunc Graecia, hunc Thracia? ita Venus me adjuvet, hunc vel tibiis hodie expugnabo, ac videbo quid mihi facturus sit. Mane ad tertium usque diem, nam apud me coenabis, rogo. sacra Veneris quae iam instant facio quotannis, et quasi contendo ut priora posterioribus vincantur. 4. excipiam autem te Veneris sacris convenienter et quam maxime fieri potest splendide, si copia abs te suppeditetur mihi, quae nihil adhuc indignum post sacram illam noctem tuis beneficiis feci, te licet concedente ut quemadmodum vellem uterer meo corpore; sed recte eo usa sum, neque consuetudinem habui cum aliis. 5. non faciam quod meretrices solent, neque mentiar, domine, ut aliae faciunt. me enim ex illo tempore, ita Diana mihi sit propitia, ne adspexerunt quidem amplius multi neque tentarunt, reveriti tuas expugnationes. velox est amor, o rex, et veniendo

ὦ βασιλεῦ, καὶ ἐλθεῖν καὶ ἀναπτῆναι. ἐλπίσας πτεροῦται, καὶ
6 ἀπελπίσας ταχὺ πτερορρυεῖν εἴωθεν ἀπογνωσθείς. διὸ καὶ μέγα
τῶν ἑταιρουσῶν ἐστι σόφισμα, ἀεὶ τὸ παρὸν τῆς ἀπολαύσεως
ὑπερτιθεμένας ταῖς ἐλπίσι διακρατεῖν τοὺς ἐραστάς — πρὸς ὑμᾶς 260
δὲ οὐδὲ ὑπερτίθεσθαι ἔξεστιν, ὥστε φόβον εἶναι κόρου — λοι-
πὸν ἡμᾶς δεῖ τὰ μὲν ποιεῖν, τὰ δὲ μαλακίζεσθαι, τὰ δὲ ᾄδειν,
τὰ δὲ αὐλεῖν, τὰ δὲ ὀρχεῖσθαι, τὰ δὲ δειπνοποιεῖν, τὰ δὲ κο-
204 σμεῖν σοι τὸν οἶκον, τὰς ὁπωσοῦν ἄλλως ταχὺ μαραινομένας
μεσολαβούσας χάριτας, ἵνα μᾶλλον ἐξάπτωνται τοῖς διαστήμασιν
εὐαλούστεραι αὐτῶν αἱ ψυχαὶ φοβουμένων, μὴ ἄλλο πάλιν γέ-
7 νηται τῆς ἐν τῷ παρόντι τύχης κώλυμα. ταῦτα δὲ πρὸς μὲν
ἑτέρους τάχα ἂν ἐδυνάμην, βασιλεῦ, πλάττεσθαι καὶ τεχνιτεύειν·
πρὸς δὲ σέ, ὃς οὕτως ἤδη ἔχεις ἐπ' ἐμοί, ὡς ἐπιδεικνύναι με
καὶ ἀγάλλεσθαι πρὸς τὰς ἄλλας ἑταίρας, ὅτι πασῶν ἐγὼ πρω-
τεύω, μὰ τὰς φίλας Μούσας, οὐκ ἂν ὑπομείναιμι πλάττεσθαι·

tit autem ὁ etiam Δ. ὦ ante βασιλεῦ om Δ cod. Dorv. p. 549. ἀπογνωσθείς] ἀπογνωθείς cod. Dorv. ad Char. p. 445.
6. οὐδὲ ante ὑπερτίθεσθαι om C. εἶναι om C. ὥστε φόβον εἶναι κόρου Δ Arnaldus, Wagnerus, Gloss. Eichst., qui praeterea μή infercit: ὡς πεφοβημέναι κόρον Berglerus: φοβουμέναις κόρον Reiskius. vv. πρὸς ὑμᾶς – κόρου pro spuriis habet Jacobs. in versione l. c. p. 528. ποιεῖν] πονεῖν Arnaldus, w: ἱερὰ ποιεῖν Reiskius: vulgatam tuentur CΔ. τὰ δὲ ᾄδειν – ὀρχεῖσθαι add cod. Dorv. ad Charit. p. 450 w: om vulgo et in C. Jacobsius l. c. sinceritatem hor. vv. addubitat. κοσμεῖν σοι] κοσμῆσαι Jacobsius append. ad Porsoni Advers. p. 318; σοι delendum censeo cum Berglero. τὰς ὁπωσοῦν Berglerus, Ruhnkenius ad Xen. mem. ed. Ernesti p. 235 ex codice, ut videtur, w: τὰς δὲ ὁπωσοῦν vulgo et CΔ. μεσολαβούσας] μεσοσυλλαβοῦσα C. χάριτας Ruhnkenius l. c., ex cod. ut videtur, w: χρείας aut προφάσεις aut ἐγχειρήσεις Reiskius: χρήσεις vulgo et CΔ. διαστήμασιν CV[1]: τοῦ διαστήματος superscripta vulgata Δ: διαστήμασι vulgo. εὐαλούστεραι] νεαλέστεραι Lobeckius Paral. p. 39. ἄλλο] ἄλλω C.
7. ἑτέρους Berglerus w: ἑταίρους vulgo et C. πλάττεσθαι Berglerus: φυλάττειν Jacobsius in Script. misc. 4 p. 538: φυλάττεσθαι vulgo. ὃς κτέ.] ὃς οὕτως ἀφειδῆ ἐκχεῖς ἐπ' ἐμὲ τὸν σὸν πλοῦτον, ὡς Reiskius. ἔχεις] ἔχει C. ἀγάλλεσθαι] ἀγάλεσθαι C.

---

et avolando; sperans alatus fit; spe abjecta, subito ei pennae defluunt desperato. 6. quapropter magnum est meretricum artificium, semper praesentem fruitionem amoris differendo spe detinere amatores. (apud vos autem nec differre licet, ita ut satietas metuenda sit.) jam nos oportet modo aliquid facere, modo cantare, modo tibia canere, modo saltare, modo infirma valetudine esse, modo domum ornare, intercipientes voluptates, alioquin cito marcescentes, ut magis incendantur intervallis captu faciliores ipsorum animi, timentium ne aliud rursus oboriatur praesentis fortunae impedimentum. 7. haec apud alios fortasse possem, o rex, fingere et machinari, apud te autem, qui ita jam affectus erga me es, ut ostentes me et apud alias meretrices glorieris quasi ego omnibus praecellam, ita mihi carae Musae faveant, ego non sustineam fingere; non tam sum lapidea. itaque

οὐχ οὕτως εἰμὶ λιθίνη. ὥστε ἀφεῖσα πάντα καὶ τὴν ψυχὴν
ἐμαυτῆς εἰς τὴν σὴν ἀρέσκειαν ὀλίγον ἡγήσομαι δαπανῆσαι. εὖ 8
οἶδα γὰρ ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ Θηριππιδίου οἰκίᾳ, ἐν ᾗ μέλλω
σοι τὸ τῶν Ἀφροδισίων εὐτρεπίζειν δεῖπνον, ἔσται διαβόητος ἡ
παρασκευή, ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἀθηναίων πόλει, νὴ τὴν Ἄρ- 206
τεμιν; καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάσῃ. καὶ μάλιστα οἱ μισητοὶ Λακε-
δαιμόνιοι, ἵνα δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἀλώπεκες, οὐ
παύσονται τοῖς Ταϋγέτοις ὄρεσι καὶ ταῖς ἐρημίαις ἑαυτῶν δια-
βάλλοντες ἡμῶν τὰ δεῖπνα καὶ καταλυκουργίζοντες τῆς σῆς ἀν-
θρωποπαθείας. ἀλλ' αὐτοὶ μὲν χαιρόντων, δέσποτα· σὺ δὲ ἐμοὶ 9
262 μέμνησο φυλάξαι τὴν ἡμέραν τοῦ δείπνου καὶ τὴν ὥραν, ἣν
ἂν ἕλῃ· ἀρίστη γὰρ ἣν βούλει. ἔρρωσο.

2.

ΛΕΟΝΤΙΟΝ ΛΑΜΙΑΙ.

276 Οὐδὲν δυσαρεστότερον, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ πάλιν μειρακευο- 1 208
μένου πρεσβύτου. οἷά με Ἐπίκουρος οὗτος διοικεῖ, πάντα λοι-

ἀφεῖσά σοι] Reiskius. *εἰς τὴν σὴν ἀρέσκειαν* cod. Vatic. ap. Bastium ad Aristaen. p. 571 Boisson.: *εἰς τὴν ἀρέσκειαν* cod. Dorv. ad Charit. p. 219: *εἰς ἀρέσκειάν σου* Berglerus (qui etiam *εἰς σὴν ἀρέσκειαν*) w: *εἰς ἀρέσκειαν* vulgo et C Δ. *ἡγήσομαι δαπανήσασα βλάπτεσθαι* Reiskius.

8. *οὐ* ante *μόνον* om C. *Θηριππιδίου* cod. Dorv. ad Charit. p. 513 [Δ] w: *Θηριππίδου* Berglerus: *Θηριπίδου* vulgo et C. *πάσῃ* add. cod. Dorv. ad Charit. l. c. w: om C Δ b vulgo. *δοκῶσιν*] *δοκοῦσιν* C. ante *μισητοὶ* Reiskius intrudit *θεοῖς*. malim *ἐν τοῖς*. *ὄρεσι* delet Reiskius. *καὶ* ante *καταλυκουργΐζοντες* add Δ.

9. *χαιρόντων*] „nolo equidem sollicitare. incidit tamen aliquando *κλαόντων plorent, abeant in malam rem.*“ *Reiskius*. *τοῦ δείπνου*] *αὐτοῦ δείπνου* C Δ.

Ep. 2.

Λεόντιον] *Λεόντιος* C.

1. *ἐστὶ πάλιν*] *ἐστὶν ἄρτι πάλιν* C Δ. *μειρακευομένου* a C V² Δ: *μειρακιευομένου* bw, nescio unde.

---

si amittam omnia et animam meam, ut tibi placeam, parum putabo me impendisse. 8. probe enim scio, non solum in Therippidii domo, in qua instructura tibi sum hanc Venereae festivitatis coenam, hunc apparatum celebrem futurum, verum etiam in universa Atheniensium urbe, per Dianam, et in Graecia universa. et praecipue invisi illi Lacedaemonii, ut videantur viri esse, qui in Epheso erant vulpeculae, non desinent in Taygeti montibus et solitudinibus suis reprehendere nostras coenas, crepantes Lycurgi instituta contra tuas humanas affectiones. 9. sed illi valeant, domine; tu vero mihi memento observare diem coenae et horam quamcumque elegeris. optima enim erit quam volueris. vale.

2.

LEONTIUM LAMIAE.

1. Nihil morosius est, ut videtur, rursus repuerascente sene. hem! ut me Epicurus iste tractat, in omnibus rebus jurgator, in omnibus su-

δορῶν, πάντα ὑποπτεύων, ἐπιστολὰς ἀδιαλείπτους μοι γράφων,
2 ἐκδιώκων ἐκ τοῦ κήπου. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, εἰ Ἄδωνις ἦν ἤδη
210 ἐγγὺς ὀγδοήκοντα γεγονὼς ἔτη, οὐκ ἂν αὐτοῦ ἠνεσχόμην φθειριῶντος καὶ φιλονοσοῦντος καὶ καταπεπιλημένου εὖ μάλα πόκοις ἀντὶ πίλων. μέχρι τίνος ὑπομενεῖ τις τὸν φιλόσοφον τοῦτον; ἐχέτω τὰς περὶ φύσεως αὐτοῦ κυρίας δόξας, καὶ τοὺς διεστραμμένους κανόνας, ἐμὲ δε᾽ ἀφέτω τὴν φυσικῶς κυρίαν ἐμαυτῆς
3 ἀνενόχλητον καὶ ἀνύβριστον. ὄντως ἐπιπολιορκητὴν ἔχω τοιοῦτον, οὐχ οἷον σὺ Λάμια Δημήτριον. μὴ γὰρ ἔστι σωφρονῆσαι 277
212 διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον; καὶ σωκρατίζειν καὶ στωμυλεύεσθαι θέλει καὶ εἰρωνεύεσθαι· καὶ Ἀλκιβιάδην τινὰ Πυθοκλέα νομίζει καὶ Ξανθίππην ἐμὲ οἴεται ποιήσειν. καὶ πέρας ἀναστᾶσα ὅπῃ ποτὲ γῆν πρὸ γῆς φεύξομαι μᾶλλον, ἢ τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῦ τὰς
214 4 διασπάστους ἀνέξομαι. ὃ δὲ πάντων δεινότατον ἤδη καὶ ἀφορητότατον ἐτόλμησεν, ὑπὲρ οὗ καὶ γνώμην βουλομένη λαβεῖν, τί μοι ποιητέον, ἐπέσταλκά σοι. Τίμαρχον τὸν καλὸν οἶσθα τὸν Κηφισιάθεν. οὐκ ἀρνοῦμαι πρὸς τὸν νεανίσκον οἰκείως ἔχειν

ἀδιαλείπτους, vet. interpr. Lat. et Arnald. misc. obss. 5 p. 275: *ἀδιαλύτους* vulgo. *ἐκδιώκων*] *ἐκ διώκω* V[1]: *ἔκ τ᾽ Ἰώνων ἔκ τε τοῦ κήπου* Arnald. ibid. p. 276. male, cf. §. 9.
2. *γεγονὼς* om C. *ἀφέτω* Berglerus: *ἐφέτω* vulgo et codd. *φυσικῶς* Dorvillius ad Char. p. 469 (cujus cod. *φωσικῶς*) w: *μουσικῶς* vulgo et C. *ἀνενόχλητον* Lennepius ad Phal. p. 332 w: *ἀστομάχητον* vulgo et CΔ.
3. *ἐπιπολιορκητὴν*] C om syllabam *κη*: *Ἐπίκουρον πολιορκητὴν* Lennepius l. c.; *ὄντως πολιορκ.* aut *ὄντως τι πολιορκ.* Reiskius; deinde *οὐχὶ τοιοῦτον οἷον* Gloss. Eichst.; legam *ὄντως ἐπιπόλιον πολιορκητὴν ἔχω, οὐ* s. *οὐχὶ τοιοῦτον, οἷον κτέ.* *σωφρονῆσαι* Berglerus w: *σωφρονίσαι* CΔ. *τινὰ Πυθοκλέα*, Medebach Wakker Amoen. lit. p. 23 w: *τινὰ ἢ Π.* vulgo et CΔ. *διασπάστους*] *διαπαύστους* Δ: fortasse *ἀδιαπαύστους*.
4. *ἐτόλμησεν*] *ἐτόλμηκεν* cod. Dorv. ad Char. p. 613. *νεανίσκον οἰκείως* cod. Dorv. ad Char. l. c. cf. Hermannum ad Viger. p. 801. et in dissert. de ell. et pleon. Opusc. t. 1 p. 236: *νεανίσκον οὐκ οἰκείως* vulgo.

---

spicax, epistolas continuas mihi scribens, expellens ex horto. 2. ita me Venus amet, si Adonis esset, jam prope octoginta natus annos, non eum tolerarem, pediculosum et morbidum et contectum probe velleribus pro panno. quousque tolerabit quis hunc philosophum? habeat sibi suas de rerum natura ratas sententias et distortos canones; me autem quae natura mei juris sum, patiatur esse sine molestia et contumelia. 3. revera oppugnatorem hunc talem habeo, non qualem tu Lamia Demetrium. numquid enim licet modeste vivere propter hunc hominem? Socratem quoque imitari et garrire vult et dissimulationibus uti et instar Alcibiadis alicujus habet Pythoclem meque Xanthippen arbitratur se facturum. postremo equidem proripiam me et quolibet potius fugiam, terram terra commutans, quam epistolas ejus illas abruptas tolerabo. 4. quod vero omnium gravissimum et minime tolerabile ausus est, de quo etiam consilium volens petere, quid mihi facto opus sit, de eo ad te scripsi. Timarchum illum pulchrum nosti, illum Cephisiensem? non nego, adolescenti familiariter me

ἐκ πολλοῦ — πρὸς σέ μοι τἀληθῆ λέγειν εἰκὸς Λάμια — καὶ
τὴν πρώτην Ἀφροδίτην ἔμαθον παρ' αὐτοῦ σχεδόν. οὗτος γάρ
με διεπαρθένευσεν ἐκ γειτόνων οἰκοῦσαν. ἐξ ἐκείνου τοῦ χρό- 5 216
νου πάντα μοι τἀγαθὰ πέμπων οὐ διαλέλοιπεν, ἐσθῆτα, χρυσεῖα,
θεραπαίνας, θεράποντας, Ἰνδάς, Ἰνδούς. τἆλλα σιωπῶ. ἀλλὰ
τὰ μικρότατα προλαμβάνει τὰς ὥρας, ἵνα μηδεὶς φθάσῃ με γευ-
σάμενος. τοιοῦτον νῦν ἐραστὴν ἀπόκλεισον, φησί, καὶ μὴ προσ-
ίτω σοι, ποίοις, δοκεῖς, αὐτὸν ἀποκαλῶν ὀνόμασιν, οὔτε ὡς
Ἀττικὸς οὔτε ὡς φιλόσοφος, ἐκ Καππαδοκίας πρώην εἰς τὴν
Ἑλλάδα ἥκων. ἐγὼ δὲ εἰ καὶ ὅλη γένοιτο ἡ Ἀθηναίων πόλις 6 218
Ἐπικούρων, μὰ τὴν Ἄρτεμιν, οὐ ζυγοστατήσω πάντας αὐτοὺς
πρὸς τὸν Τιμάρχου βραχίονα· μᾶλλον δὲ οὐδὲ πρὸς τὸν δάκτυ-
λον. τί σὺ λέγεις, Λάμια; οὐκ ἀληθῆ ταῦτα, οὐ δίκαιά φημι;
278 καὶ μὴ δή, δέομαί σου πρὸς τῆς Ἀφροδίτης, μή σοι ταῦτα ὑπελ-
θέτω· ἀλλὰ φιλόσοφος, ἀλλὰ ἐπιφανής, ἀλλὰ πολλοῖς φίλοις
κεχρημένος. λαβέτω καὶ ἃ ἔχω, διδασκέτω δ' ἄλλους. ἐμὲ δὲ
οὐδὲν θάλπει τι δόξα, ἀλλ' ὃν θέλω δὸς Τίμαρχον, Δάματερ.
ἀλλὰ καὶ δι' ἐμὲ πάντα ἠνάγκασται ὁ νεανίσκος καταλιπὼν τὸ 7
Λύκειον καὶ τὴν ἑαυτοῦ νεότητα καὶ τοὺς συνεφήβους καὶ τὴν

λέγειν εἰκὸς om C Δ. 5. *Ἰνδάς, Ἰνδούς,* Meinekius ad Menandr. p. 101: *Ἰνδούς, Ἰνδάς* vulgo. *προλαμβάνει* Berglerus w: *προσλαμβάνει* vulgo et C. *τῆς ὀπώρας γευσάμενος* Reiskius. „*φιλόσοφος ἀλλ' ὡς φορτηγὸς* (vel *ὀνηλάτης*) *ἐκ Καππαδοκίας*" *Reiskius.* *πρώην* Reiskius: *πρῶτος* vulgo; ante *πρ.* addam *δὲ.* *εἰς* Berglerus cod. Dorv. ad Char. p. 563: om C D vulgo. 6. *ἐγὼ δὲ*] *ἐγὼ μὲν* C. *ὅλη γένοιτο κτἑ.*] „potest locus ad Perizonii mentem explicari; malim tamen *μεστὴ* expressum" *R.* *πρὸς*] *πρὸ* V. *καὶ μὴ δή*] „*καὶ μήν, φής, δέδοικα.* est prosopopoeia Lamiae hinc inde usque ad *κεχρημένος*" *R.* *σὺ* Perizonius cod. Dorv. ad Char. p. 466 w: *σοὶ* vulgo. *κεχρημένος*] *κεκτημένος* C, in mrg *κεχρημένος*: *κεχρημένοις* V. *καὶ ἃ ἔχω*] *κατεχέτω* Lennepius ad Phal. p. 332 w: vulgatam tuentur etiam C Δ. malim *ἐμέ γε.* *τὶ*] *ἡ* Reiskius. *δόξα ἀλλ'* om cod Dorv. *ὃν*] *ὃ* cod Dorv. 7. *Λύκειον*] *λύκιον* C.

addictam esse jamdudum (apud te verum me fateri par est, Lamia,) et primam Venerem sub illo fere sum experta; hic enim me devirginavit in vicinia habitantem. 5. ex illo tempore omnia mihi bona mittere non cessavit, vestes, aurum, ancillas, servos, Indas, Indos: caetera taceo; quin et in minutissimis anticipat tempestates, ne quis me praeveniat gustando. talem jam amatorem exclude, inquit, neve ad te accedat: quibus, putas, eum nominibus appellans! neque ut Atticus, neque ut philosophus; sed quasi ex Cappadocia nuper in Graeciam delatus. 6. ego vero etiamsi tota constaret Atheniensium civitas ex Epicuris, non, ita mihi Diana sit propitia, aequiparabo omnes eos ad Timarchi brachium, immo ne ad digitum quidem. Quid putas Lamia? non vere, non recte dico? atque per Venerem obsecro ne tibi isthaec in mentem veniant: sed philosophus, sed illustris, sed multis utitur amicis. sumat etiam quae habeo, sed doceat alios; me nihil movet gloria, sed quem volo da Timarchum, o Ceres. 7. verum etiam propter me, adolescens relictis omnibus, Lyceo, juventute sua et

ἑταιρείαν, μετ᾽ αὐτοῦ ζῆν καὶ κολακεύειν αὐτὸν καὶ καθυμνεῖν
τὰς ὑπηνέμους αὐτοῦ δόξας. ὁ Ἀτρεὺς οὗτος, ἔξελθε, φησίν,
ἐκ τῆς ἐμῆς μοναγρίας καὶ μὴ πρόσιθι Λεοντίῳ. ὡς οὐ δικαιό-
8 τερον ἐκείνου ἐροῦντος, σὺ μὲν οὖν μὴ πρόσιθι τῇ ἐμῇ. καὶ
ὁ μὲν νεανίσκος ὢν ἀνέχεται τὸν ἕτερον ἀντεραστὴν γέροντα, ὁ
δὲ τὸν δικαιότερον οὐχ ὑπομένει. τί ποιήσω, πρὸς τῶν θεῶν,
ἱκετεύω σε, Λάμια. νὴ τὰ μυστήρια, νὴ τὴν τούτων τῶν κα-
κῶν ἀπαλλαγήν, ὡς ἐνθυμηθεῖσα τοῦ Τιμάρχου τὸν χωρισμὸν
ἄρτι ἀπέψυγμαι καὶ ἱδρῶ καὶ τὰ ἄκρα καὶ ἡ καρδία μου ἀνέ-
9 στραπται. δέομαί σου, δέξαι με πρὸς σεαυτὴν ἡμέρας ὀλίγας,
καὶ ποιήσω τοῦτον αἰσθάνεσθαι, πηλίκων ἀπήλαυεν ἀγαθῶν
ἔχων ἐν τῇ οἰκίᾳ με. οὐκέτι φέρει τὸν κόρον, εὖ οἶδα. πρεσ-
βευτὰς εὐθὺς πρὸς ἡμᾶς διαπέμψεται Μητρόδωρον καὶ Ἕρμαρχον
10 καὶ Πολύαινον. ποσάκις οἴει με, Λάμια, πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ πα-
ραγενομένην εἰπεῖν· τί ποιεῖς Ἐπίκουρε; οὐκ οἶσθα ὅτι διακω-
222 μῳδεῖ σε Τιμοκράτης ὁ Μητροδώρου ἐπὶ τούτοις ἐν ταῖς ἐκκλη- 279
σίαις, ἐν τοῖς θεάτροις, παρὰ τοῖς ἄλλοις σοφισταῖς; ἀλλὰ τί
ἔστιν αὐτῷ ποιῆσαι; ἀναίσχυντός ἐστι τὸ ἐρᾶν. καὶ ἐγὼ ἔσομαι

ἑταιρείαν Δ V a: *ἑταιρίαν* b w, nescio unde. *μοναγρίας*] *μοναρχίας* Berglerus, sed v. Bastium ep. crit. p. 181. *μὴ* ante *πρόσιθι* om C.

8. *πρὸς τῶν θεῶν, ἱκετεύω σε*] *πρὸς τὸν θεὸν ἱκετεύσω* C. *νὴ τὴν τούτων* cod. Dorv. ad Charit. p. 473 [Δ] w: *τὴν* om vulgo. *ὡς ἐνθυμηθεῖσα*] *παρενθυμηθεῖσα* deleto *ὡς* Reiskius. *καὶ ἱδρῶ καὶ τὰ ἄκρα*] *καὶ ἵδρωκε τὰ ἄκρα* Reiskius; *καὶ ἱδρῶ κατάκρας* Irmiscus et Porsonus in Advers. p. 63 (55 Lips.); *ἄρτι ἱδρῶ καὶ ἀπέψυγμαι τὰ ἄκρα καὶ ἡ καρδία κτέ.* Majus hist. de la rép. des lettres 11 p. 145; *καὶ ἱδρῶ τὰ ἄκρα* vel *κατὰ τὰ ἄκρα* Lennepius ad Phalar. 13 p. 27. prius jam Hemsterhusius in annot. msc.; aliorum conjecturas legat cui libet apud Wagnerum. nihil videtur mutandum esse: vertam, *sudo vel in extremis partibus* quod fieri non solet nisi sudor sit vehementissimus. *ἀνέστραπται*] *ἀνέγραπται* C.

9. *οὐκέτι*] *καὶ οὐκέτι* Δ. *Μητρόδωρον*] *Μητροδόρου* Δ. post hanc vocem in hoc cod. lacuna est octo literarum. *Ἕρμαρχον* Klotzius Act. lit. 5 p. 367: *Ἕρμαχον* vulgo. cf. Villois. Anecdd. 2 p. 159.

10. scribebatur *ἔστιν*. *τὸ ἐρᾶν*] *ὁ ἐρῶν* Reiskius.

---

sodalibus atque societate, coactus est cum ipso vivere atque assentari ipsi et celebrare ventosas ejus sententias. Atreus iste, exi, inquit, ex meo territorio, ne accede ad Leontium. quasi vero non majore jure ille dicturus sit, immo tu ne accedas ad meam. 8. et ille quidem etsi adolescens sit, patitur alterum rivalem senem; iste vero eum, qui majore jure gaudet, non patitur. quid faciam, per deos obsecro te, Lamia? per sacra initia juro, per liberationem ab his malis, ubi cogito Timarchi digressum, modo frigeo, modo sudo vel in extremis, et cor mihi subvertitur. 9. excipe me, te rogo ad paucos dies, et faxo ut iste sentiat, quantis fruitus sit bonis, cum me domi haberet. non amplius fert contemptum, sat scio. nuncios mox ad nos mittet, Metrodorum et Hermachum et Polyaenum. 10. quoties putas me, Lamia, privatim ei dixisse: quid facis Epicure? an nescis te traducere ob haec Timocratem Metrodori filium in contionibus, in theatris, apud reliquos sophistas? sed quid illo homine facias? impudens est in amando.

τοίνυν ὅμοια αὐτῷ ἀναίσχυντος καὶ οὐκ ἀφήσω τὸν ἐμὸν Τίμαρχον. ἔρρωσο.

3.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΓΛΥΚΕΡΑΙ.

297 *Ἐγὼ μὰ τὰς Ἐλευσινίας θεάς, μὰ τὰ μυστήρια αὐτῶν, ἃ* 1
σοι καὶ ἐναντίον ἐκείνων ὤμοσα πολλάκις, Γλυκέρα, μόνος μόνῃ, 224
ὡς οὐδὲν ἐπαίρων τὰ ἐμά, οὐδὲ βουλόμενός σου χωρίζεσθαι, ταῦτα
καὶ λέγω καὶ γράφω. τί γὰρ ἐμοὶ χωρίς σου γένοιτ' ἂν ἥδιον; 2
τί δ' ἐπαρθῆναι μεῖζον δυναίμην τῆς σῆς φιλίας; εἰ καὶ τὸ
ἔσχατον ἡμῶν γῆρας διὰ τοὺς σοὺς τρόπους καὶ τὰ ἤθη νεότης
ἀεὶ φανεῖταί μοι. καὶ συννεάσαιμεν ἀλλήλοις καὶ συγγηράσαιμεν, 3
καὶ νὴ τοὺς θεούς, συναποθάνοιμεν ἀλλ' αἰσθανόμενοι, Γλυκέρα, ὅτι συναποθνήσκομεν, ἵνα μηδετέρῳ ἡμῶν ἐν ᾅδου

ὅμοια scripsi: *ὁμοία* C: *ὁμοία τοίνυν* Δ: *τοίνυν ὁμοίως* vulgo.

Ep. 3.

Edidit hanc epistolam Meinekius in Menandri et Philemonis reliquiis p. 342 cum variis lectionibus codd Bergleri et Wagneri et C.

1. *Ἐλευσινίας*] *ἐλευσίνας* C Δ: *ἐλευσενίας* Ξ. *ἐκείνων* excidit in w errore typogr. *ἐπαίρων* Meinekius ΞΦ: *ἐπαίρω* vulgo: *ἐπαίρειν τὰ ἐμὰ βουλόμενος οὐδὲ* Reiskius. *σου χωρίζεσθαι* Berglerus w m: *σοι χαρίζεσθαι* C ΔΞΦ vulgo. *λέγω καὶ γράφω*] *λέγων καὶ γράφων* Φ.
2. *τί δ'*] *τί δὲ* Ξ: *τί δ' ἂν* Meinekius. *μεῖζον δυναίμην τῆς κτέ.* ΞΦ: *μεῖζον τῆς σῆς φιλίας δυναίμην* vulgo. *εἰ καὶ*] *ἐπεὶ καὶ?* *ἡμῶν* add w m e cod Dorv. ad Chariton. p. 413. consentiunt V [C ΔΞΦ]. *τὰ* ante *ἤθη* add m e C habent etiam ΔΞ Φ: sic etiam Dorvillius l. c. qui voluit etiam *τὰ σὰ ἤθη*.
3. *συννεάσαιμεν*] *συννεάσομεν* [αι] Δ. *συγγηράσαιμεν*] *συγηράσαιμεν* Ξ. *συναποθάνοιμεν* cod. Dorv. [CΔΦ] w m: *σὺν ἀποθάνοιμεν* Ξ: *συνθάνοιμεν* vulgo. *ἀλλ' — συναποθνήσκομεν* add cod. Dorv. [ΞΦ] w m: om C Δ vulgo. *μηδετέρῳ*] *μηδ' ἑτέρῳ* C. *ἡμῶν*] *ἡμῖν* ΞΦ. *ἐν*] *ἐς* Reiskius.

---

etiam ego pariter atque ille impudens ero et non deseram meum Timarchum. vale.

3.

MENANDER GLYCERAE.

1. Ego, per Eleusinias deas juro, per mysteria earum, per quae tibi coram ipsis juravi saepe, mea Glycera, solus soli, nec mea extollens, nec quasi a te velim discedere haec et dico et scribo. 2. quid enim mihi sine te esse possit dulce? quo vero magis gloriari quam tua amicitia possim? quoniam etiam ultima senectus nostra propter tuos mores et ingenium juventus semper videbitur mihi. 3. et juventutem una transigamus et senectutem et una moriamur, verum ita ut sentiamus nos una mori, ne cum alterutro nostrum ad inferos descendat aliqua invidia; si

συγκαταβαίη τὶς ζῆλος, εἴ τινων ἄλλων ὁ σωθεὶς πειράσεται ἀγα-
θῶν. μὴ δὴ γένοιτό μοι πειραθῆναι σοῦ μηκέτ' οὔσης· τί γὰρ ἂν
4 ἔτι καταλίποιτο ἀγαθόν; ἃ δὲ νῦν ἤπειξέ με ἐν Πειραιεῖ μαλα-
κιζόμενον — οἶσθα γάρ μου τὰς συνήθεις ἀσθενείας, ἃς οἱ μὴ
φιλοῦντές με τρυφὰς καὶ σαλακωνίας καλεῖν εἰώθασιν — ἐπι-
στεῖλαί σοι ἐν ἄστει μενούσῃ διὰ τὰ Ἀλῶα τῆς θεοῦ, ταῦτ'
226 5 ἐστίν. ἐδεξάμην ἀπὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου γράμ-
ματα, ἐν οἷς δεῖταί μου πάσας δεήσεις καὶ προτρέπεται βασι-
λικῶς ὑπισχνούμενος τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο τὰ τῆς γῆς ἀγαθὰ
καὶ ἐμὲ καὶ Φιλήμονα· καὶ γὰρ ἐκείνῳ γράμματα κεκομίσθαι
φασί· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Φιλήμων ἐπέστειλέ μοι τὰ ἴδια δηλῶν 298
ἐλαφρότερα καὶ ὡς οὐ Μενάνδρῳ γεγραμμένα ἧττον λαμπρά.
6 ἀλλ' ὄψεται καὶ βουλεύσεται τὰ ἴδια οὗτος. ἐγὼ δὲ οὐ περι-
μενῶ βουλάς. ἀλλὰ σύ μοι Γλυκέρα καὶ γνώμη καὶ Ἀρεοπα-
γῖτις βουλὴ καὶ Ἡλιαία, ἅπαντα νὴ τὴν Ἀθηνᾶν ἀεὶ γέγονας καὶ
7 νῦν ἔσῃ. τὰς μὲν οὖν ἐπιστολὰς τοῦ βασιλέως σοι διεπεμψάμην,

συγκαταβαίη] καταβαίη Ξ. ζῆλος] ἦλος Ξ: ἡλος Δ Φ: ἦλος C. „putem ζῆλος τίνων *aemulatio reputanti quae bona sit percepturus ille qui superstes maneat.*" *R.* εἴ τινων Berglerus w m [Ξ Φ]: ἤ τινων C Δ vulgo. δὴ Meinekius: δὲ vulgo. καταλίποιτο C Ξ Φ. „reperi in duobus codd. καταλίποιτο" *Boisson.* ad Philostr. ep. p. 176: καταλείποιτο vulgo.

4. ἤπειξε] ἔπειξέ Δ. τρυφὰς Henricus Stephanus cod. Dorv. l. c. [Δ Ξ Φ] w m: τροφὰς vulgo. σαλακωνίας] σαλακωνείας Ξ. ἄστει] ἄστιν C Ξ. Ἁλῶα C: Ἀλῶα vulgo. τῆς θεοῦ] τῆς θεᾶς superscr. α C.

5. γῆς om cod Dorv. ad Char. p. 527. καὶ ἐμὲ C Ξ Φ cod. Dorv. l. c.: καὶ om vulgo. κεκομίσθαι] κεκομῆσθαι Ξ Φ V. δηλῶν] δηλῶ C. Μενάνδρῳ] Μενάνδρου Ξ.

6. ὄψεται] ὄψεται (superscr. υι) cod. Dorv. ἐγὼ δὲ οὐ περιμενῶ] ἐγὼ δὲ ἄλλων οὐ π. Reiskius. fort. ante οὐ excidit αὐτοῦ. Ἀρεοπαγῖτις m: Ἀρεοπαγίτις vulgo: ἀρεοπαγῆτις Ξ. βουλὴ] βούλει C.

7. διεπεμψάμην] οὐ διεπεμψάμην Reiskius: „atqui misisse Menandrum Glycerae Ptolemaei literas sequens docet epistola. vitium latere videtur in verbis μὴ κόπτω. sententia si quid video haec esse debet: ipsas regis epistolas tibi transmisi, ut duplici gaudio te afficerem et meas et regis litteras legentem." *Meinekius.* quod idem repetit Com. gr. fr. t. IV p. 484. Jacobsius script. Misc. t. 4 p. 505 addit

---

qua alia superstes experietur bona. ne vero mihi contingat ut te prius mori videam; quid enim amplius reliquum esset boni? 4. quod vero nunc me impulit in Piraeeo subinfirma valetudine utentem (nosti autem meas consuetas infirmitates, quas, qui me non amant delicias et mollitiem appellare solent) scribere ad te in urbe commorantem propter Haloa deae, hoc est. 5. accepi a Ptolemaeo rege Aegypti literas, in quibus rogat omnibus modis et adhortatur, terrae bona quod dicunt promittens, me et Philemonem; nam et illi literas allatas esse ajunt: atque ipse etiam Philemon scripsit mihi suas indicans, leviores et, utpote non ad Menandrum scriptas, minus splendidas. 6. sed videbit et deliberabit de suis rebus ille. ego vero consilia non exspectabo; sed tu mihi, Glycera et sententia et Areopagiticum consilium et Heliaea, omnia tu, ita Minerva mihi faveat, semper fuisti et nunc eris. 7. equidem regis epistolam tibi transmisi,

ἵνα μὴ κόπτω σε δὶς καὶ τοῖς ἐμοῖς καὶ τοῖς ἐκείνου γράμ-
μασιν ἐντυγχάνουσαν· ἃ δὲ ἐπιστέλλειν αὐτῷ ἔγνωκα, βούλο-
μαί σε εἰδέναι. πλεῖν μὲν καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπιέναι μακρὰν 8
οὕτω καὶ ἀπῳκισμένην βασιλείαν οὖσαν, μὰ τοὺς δώδεκα θεούς, 228
οὐδὲ ἐνθυμοῦμαι. ἀλλ' οὐδὲ εἰ ἐν Αἰγίνῃ ταύτῃ γε τῇ πλησίον
ἔκειτο Αἴγυπτος, οὐδ' οὕτως ἐν νῷ ἂν ἔσχον ἀφεὶς τὴν ἐμὴν
βασιλείαν τῆς σῆς φιλίας μόνος ἐν τοσούτῳ ὄχλῳ Αἰγυπτίων
χωρὶς Γλυκέρας ἐρημίαν πολυάνθρωπον ὁρᾶν. ἥδιον γὰρ καὶ 9
ἀκινδυνότερον τὰς σὰς θεραπεύω μᾶλλον ἀγκάλας, ἢ τὰς ἁπάν-
των τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων. ἐπικίνδυνον μὲν οὖν τὸ ἀν-
ελεύθερον, εὐκαταφρόνητον δὲ τὸ κολακεῦον, ἄπιστον δὲ τὸ εὐ-
τυχούμενον. ἐγὼ δὲ καὶ τὰς Θηρικλείους καὶ τὰ καρχήσια καὶ 10
τὰς χρυσίδας καὶ πάντα τὰ ἐν ταῖς αὐλαῖς ἐπίφθονα παρὰ τού- 230
τοις ἀγαθὰ φυόμενα, τῶν κατ' ἔτος Χοῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς θεά-
τροις Ληναίων καὶ τῆς χθιζῆς ὁμολογίας καὶ τῶν τοῦ Λυκείου
γυμνασίων καὶ τῆς ἱερᾶς Ἀκαδημίας οὐκ ἀλλάττομαι, μὰ τὸν
299 Διόνυσον καὶ τοὺς Βακχικοὺς αὐτοῦ κισσούς, οἷς στεφανωθῆ-

τοῖς αὐτοῖς vertens: „damit du nicht dieselbe Sache zweimal in meinem und in dem seinigen zu lesen nöthig habest.“ *μὴ κόπτω*] *μὴ κόπτων* ΞΦ: *μὴ κοπιῶ καὶ* Reiskius. *ἔγνωκα, βούλομαι* Dorvillius w m: *ἔγνω καβούλομαι δὲ* eius cod.: *ἔγνων κἂν βούλομαι* b Δ: *ἔγνων βούλομαι* C: videntur emendationem confirmare ΞΦ.

8. *ἀπῳκισμένην*] *ἀπειкισμένην* ΞΦ. *οὐδὲ*] *οὐδὲν* C. *ἐνθυμοῦμαι*] *ἐνδεθυμοῦμαι* Φ. *οὐδὲ εἰ*] *οὐδὲν εἰ* Δ. *ἐν νῷ ἂν*] *ἐνῷ ἂν* C.

9. *ἢ τὰς ἁπάντων κτέ.*] „recte, opinor, Berglerus *ἢ τὰς αὐλὰς ἁπάντων* aut *ἢ τὰς ἁπάντων – βασιλέων αὐλάς*.“ *Meinekius*. *μὲν οὖν*] *οὖν* om ΔΞΦ. *εὐτυχούμενον*] *εὐτυχοῦν* Berglerus w m sine causa. vide lexica novissima in voce.

10. *Θηρικλείους* Berglerus w m: *ἡρακλείους* codd vulgo. *χθιζῆς ὁμολογίας*] *τῆς σῆς ὁμιλίας* Irmiscus: *τῆς χθιζῆς ὁμιλίας* w: *χύτρους* pro *χθιζῆς* Berglerus: *χθ. ἀνολογίας* ΔΞ: *χθ. ὁμολογίας* C: *ἀττικῆς στωμυλίας* Reiskius: *ἀστικῆς στωμυλίας* Jacobsius in Additam. ad Athen. p. 304: *τῆς σχολικῆς ὁμολογίας* G. Hermannus citato de Stoicorum *ὁμολογίᾳ* Cicer. de fin. 3, 6. corruptam vulgatam praebet etiam Φ. *Λυκείου*] *λυκίου* CΔΞ. *ἀλλάττομαι*] *ἀλάττομαι* C.

. . . ., ut eadem bis in meis et illius literis legeres; quae vero decrevi ei scribere, volo ut tu quoque scias. 8. navigare quidem et in Aegyptum proficisci, in tam longinquum et remotum regnum, per ipsos duodecim deos, ne in animum quidem induco: imo, si in Aegina ista proxima jaceret Aegyptus, ne sic quidem in animo haberem, relicto meo regno tuae amicitiae, solum in tanta turba Aegyptiorum sine Glycera solitudinem populosam videre. 9. suavius enim et minore cum periculo tuos colo amplexus, quam omnium satraparum et regum *aulas*. res est periculosa libertatis amissio, contemnenda assentatio, incertus fortunae favor. 10. ego et Thericlea illa pocula et carchesia et aureas phialas et omnia ista in aulis invidiosa bona, quae apud illos nascuntur, cum anniversariis Choibus, cum theatralibus Lenaeis, cum . . ., cum Lycaei exercitiis et cum sacra Academia non commutaverim, per Bacchum juro et Bacchicas

ναι μᾶλλον ἢ τοῖς Πτολεμαίου βούλομαι διαδήμασιν, ὁρώσης
11 *καὶ καθημένης ἐν τῷ θεάτρῳ Γλυκέρας. ποῦ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ*
232 *ὄψομαι ἐκκλησίαν καὶ ψῆφον ἀναδιδομένην, ποῦ δὲ δημοκρα-*
τικὸν ὄχλον οὕτως ἐλευθεριάζοντα, ποῦ δὲ θεσμοθέτας ἐν ταῖς
ἱεραῖς κώμαις κεκισσωμένους, ποῖον περισχοίνισμα, ποίαν αἵρε-
σιν, ποίους Χύτρους, Κεραμεικόν, ἀγοράν, δικαστήρια, τὴν
καλὴν ἀκρόπολιν, τὰς σεμνὰς θεάς, τὰ μυστήρια, τὴν γειτνιῶσαν
Σαλαμῖνα, τὰ στενά, τὴν Ψυττάλειαν, τὸν Μαραθῶνα, ὅλην
ἐν ταῖς Ἀθήναις τὴν Ἑλλάδα, ὅλην τὴν Ἰωνίαν, τὰς Κυκλάδας
12 *πάσας; ἀφεὶς ταῦτα καὶ Γλυκέραν μετ᾽ αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον*
διέλθω, χρυσὸν λαβεῖν καὶ ἄργυρον καὶ πλοῦτον; ᾧ μετὰ τίνος
234 *χρήσομαι, μετὰ Γλυκέρας τοσοῦτον διατεθαλασσευμένης; οὐ πε-*
13 *νία δέ μοι ἔσται χωρὶς αὐτῆς ταῦτα; ἐὰν δὲ ἀκούσω τοὺς σε-*
μνοὺς ἔρωτας εἰς ἄλλον αὐτὴν μετατεθεικέναι, οὐ σποδός μοι
πάντες οἱ θησαυροὶ γενήσονται; καὶ ἀποθνήσκων τὰς μὲν λύπας

ἢ τοῖς] *ἢ τοῦ* Ξ. *καὶ καθημένης*] *κεκαθημένης* C.

11. *ταῖς ἱεραῖς κώμαις*] *τοῖς ἱεροῖς κώμοις* Reiskius. *ποίαν αἵρεσιν*] *ποίαν ἀρχαιρεσίαν?* *Κεραμεικόν* m ΔΞΦ: *Κεραμικόν* vulgo. *τὴν καλὴν – μυστήρια* add Dorv. e cod suo w m. videntur habere ΞΦ: om CΔ vulgo. *γειτνιῶσαν*] *γυτνιῶσαν* Ξ. *Σαλαμῖνα*] *Σαλαμῆνα* Ξ: *Καλῆνα* cod. Dorv. ad Charit. p. 473: *τὰ στενά* Ξ: *στῆνα* cod. Dorv.: om in CΔ vulgo: *στήνια* Dorvillius w: „probabile scripsisse Alciphronem *τὰ Σιλήνια*. ita enim Salaminis vocabatur promontorium Persarum clade maxime nobilitatum. Aeschyl. Pers. 308 *Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς Στυφλοὺς παρ᾽ ἀκτὰς θείνεται Σιληνίων*: apertum est enumerare Menandrum ea potissimum loca quae Graecorum de Persis victoria maxime inclaruissent.“ *Meinekius.* mihi videtur *στενά* genuinum esse, quo fretum inter Salaminem et Atticam significatur. *Ψυττάλειαν* m: *Ψυτταλίαν* bwvulgo. *τὸν Μαραθῶνα* Ξ: *τὴν Μ.* vulgo. *ὅλην* ante *τὴν* om Φ. *Ἰωνίαν*] *ἐωνίαν* V.

12. *ἄργυρον*] *ἀργύριον* V. *πλοῦτον*] *πλοῦτον δὲ* ΞΦ: fort. *πλοῦτον; ᾧ δὲ.* *μετὰ τίνος*] *μετά τινος* Φ.

13. *ἄλλον*] *ἄλλων* V. *σποδός*] *σπονδός* C.

ejus hederas, quibus coronari potius quam Ptolemaei volo diadematis vidente et sedente in theatro Glycera. 11. ubi enim in Aegypto videbo contionem et suffragia ferri? ubi democraticam plebem tanta libertate gaudentem, ubi legislatores in sacris pagis hedera ornatos? quem ambitum funiculo cinctum? quae comitia? quos Chytros? Ceramicum, forum, tribunalia, pulchram acropolin, venerabiles deas, mysteria, vicinam Salaminem, Psyttaliam, Marathona, totam in urbe Athenarum Graeciam, totam Ioniam, Cycladas insulas universas? 12. haec omnia cumque his Glyceram ego relinquam et in Aegyptum abeam, ut aurum accipiam et argentum et divitias? quibus quocum fruar, Glycera tanto marium intervallo disjuncta? nonne vero inopia mihi erunt sine illa isthaec? 13. si autem audiero venerandos illos amores in alium eam transtulisse, nonne cinis mihi omnes thesauri fient? ac moriens ego moerores quidem ipse mecum abla-

ἐμαυτῷ συναποίσω, τὰ δὲ χρήματα τοῖς ἰσχύουσιν ἀδικεῖν ἐν
μέσῳ κείσεται; ἢ μέγα τὸ συμβιοῦν Πτολεμαίῳ καὶ σατράπαις
καὶ τοιούτοις ψόφοις, ὧν οὔτε τὸ φιλικὸν βέβαιον, οὔτε τὸ 236
διεχθρεῦον ἀκίνδυνον. ἐὰν δὲ ὀργισθῇ τί μοι Γλυκέρα, ἅπαξ 14
αὐτὴν ἁρπάσας κατεφίλησα· ἂν ἔτι ὀργίζηται, μᾶλλον αὐτὴν
ἐβιασάμην· κἂν βαρυθύμως ἔχῃ, δεδάκρυκα· καὶ πρὸς ταῦτ' οὐκέθ'
300 ὑπομείνασα τὰς ἐμὰς λύπας δεῖται λοιπὸν οὔτε στρατιώτας ἔχουσα
οὔτε δορυφόρους οὔτε φύλακας· ἐγὼ γάρ αὐτῇ εἰμι πάντα. ἦ 15
μέγα καὶ θαυμαστὸν ἰδεῖν τὸν καλὸν Νεῖλον· οὐ μέγα δὲ καὶ
τὸν Εὐφράτην ἰδεῖν, οὐ μέγα δὲ καὶ τὸν Ἴστρον; οὐ τῶν με-
γάλων καὶ ὁ Θερμώδων, ὁ Τίγρις, ὁ Ἅλυς, ὁ Ῥῆνος. εἰ 238
μέλλω πάντας τοὺς ποταμοὺς ὁρᾶν, καταβαπτισθήσεταί μοι τὸ
ζῆν, μὴ βλέποντι Γλυκέραν. ὁ δὲ Νεῖλος οὗτος καίπερ ὢν 16
καλός, ἀλλ' ἀποτεθηρίωται, καὶ οὐκ ἔστιν οὐδὲ προσελθεῖν αὐ-
τοῦ ταῖς δίναις ἐλλοχωμένου τοσούτοις κακοῖς. ἐμοὶ γένοιτο,

ἐμαυτῷ] σὺν αὐτῷ συναπ. Ξ. ἰσχύουσιν ΔΞΦ: ἰχνεύουσιν vulgo: λιχνεύουσιν Reiskius cl. Dionysio Hal. p. 541. τοιούτοις] τοιουτοῖς Ξ. διεχθρεῦον] διαθρεῦον C.
14. ἐὰν] κἂν cod. Dorv. ad Charit. p. 511. ὀργισθῇ] διοργισθῇ Ξ. ἁρπάσας ΞΦ: ἁρπάξας vulgo. ὀργίζεται errore typographi w. ἐβιασάμην] ἐβιασάμεν b errore typographico. καὶ add cod. Dorv. et C Ξ: om b vulgo. ταῦτ'] ταῦθ' ΞΦ. λύπας δεῖται] λιτὰς αἰδεῖται Jacobsius append. ad Porsoni Advers. p. 330: κεῖται aut ἀνεῖται Reiskius; Meinekius vitium quaerit in δεῖται. locus sanus esse videtur. αὐτῇ Irmiscus, Hermannus ad Vig. n. 95, Schaeferus ad Lamb. Bosium p. 455: αὐτῆς vulgo: αὐτοῖς C.
15. ἦ Boissonadius ad Aristaen. p. 538: ἢ vulgo. οὐ μέγα δὲ] δὲ errore typographi excidit in w. οὐ μέγα δὲ (altero loco) CΔΞΦ m: οὐ μέγα vulgo. οὐ τῶν μεγάλων Dorvillius ad Charit. p. 639 w m: οὔτων μεγάλων cod. Dorv.: οὔτω μεγάλων vulgo; emendationem videntur confirmare ΞΦ: οὔ τοι μεγάλοι Reiskius, Arnaldus Miscell. obss. 5 p. 280. Τίγρις cod. Dorv. [Φ] w m: Τίγρυς Ξ: Τίγρης C Δ vulgo. μέλλω] μέλλων Ξ. ποταμοὺς] ὀφθαλμοὺς superscripto ποταμοὺς C. βλέποντι Medebachius Amoen. litt. p. 23, Wagnerus ΞΦ w m: βλέπον τι C: βλέπον vulgo. deinde μοι post βλέποντι add C ΞΦ.
16. οὐδὲ scripsi: legebatur οὔτε vulgo. δίναις] δύναις Ξ.

turus sum, opes autem iis qui injurias faciendi potestatem habent in medio positae erunt? an praeclarum quid, vivere apud Ptolemaeum et satrapas et ejusmodi inania nomina, quorum neque amicitia firma, neque inimicitia sine periculo? 14. contra si forte mihi Glycera irascatur, semel ipsam arreptam deosculor; si amplius irascatur, magis eam urgeo; quod si animo gravato sit, lacrimor: tum non amplius ferens meos moerores, jam orat et rogat, nec milites habens nec satellites nec custodes. ego enim ei sum omnia. 15. nonne magnum et mirabile videre Nilum, nonne vero magnum quid et Euphratem videre, nonne magnum et Istrum? nonne in magnis fluminibus est etiam Thermodon, Tigris, Halys, Rhenus. si omnes deberem fluvios videre, submergeretur mihi vita carenti aspectu Glycerae. 16. Nilus autem iste quamvis egregius sit, at belluis est infestus, neque licet accedere ad ejus vortices, velut insidias occultantis

βασιλεῦ Πτολεμαῖε, τὸν Ἀττικὸν ἀεὶ στέφεσθαι κισσόν. ἐμοὶ
γένοιτο χώματος καὶ τάφου πατρῴου τυχεῖν, καὶ τὸν ἐπ' ἐσχάρας
240 ὑμνῆσαι κατ' ἔτος Διόνυσον, τὰς μυστηριώτιδας ἄγειν τελετάς,
δραματουργεῖν τι καινὸν ταῖς ἐτησίοις θυμέλαις δρᾶμα γελῶντα
17 καὶ χαίροντα καὶ ἀγωνιῶντα καὶ φοβούμενον καὶ νικῶντα. Φι-
λήμων δὲ εὐτυχείτω καὶ τἀμὰ ἀγαθὰ γενόμενος ἐν Αἰγύπτῳ.
οὐκ ἔχει Φιλήμων Γλυκέραν τινά, οὐδὲ ἄξιος ἦν ἴσως τοιούτου
ἀγαθοῦ. σὺ δὲ ἐκ τῶν Ἁλώων, δέομαι, Γλυκέριον, εὐθὺς πε-
242 τομένη πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ἀστράβης φέρου. μακροτέραν ἑορτὴν
οὐδέποτε ἔγνων οὐδὲ ἀκαιροτέραν. Δήμητερ ἵλεως γενοῦ.

4.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΜΕΝΑΝΔΡΩΙ.

1 Ὡς διεπέμψω μοι τοῦ βασιλέως τὰς ἐπιστολάς, εὐθὺς ἀνέ- 324
244 γνων. μὰ τὴν Καλλιγένειαν, ἐν ἧς νῦν εἰμί, κατέχαιρον, Μέ-
νανδρε, ἐκπαθὴς ὑπὸ ἡδονῆς γινομένη, καὶ τὰς παρούσας οὐκ

ἀεὶ C Ξ Φ: αἰεὶ vulgo: στέφεσθαι ἀεὶ C. χώματος καὶ] μοχώματος μοι καὶ C. ἐπ' ἐσχάρας] ἐπεσχάρας Ξ. κατ' ἔτος] κατέτους Ξ. τὶ καινὸν] τὶ καιρὸν C. ἐτησίοις cod. Dorv. p. 413 C Δ m: ἐτησίαις vulgo. θυμέλαις] θυμελίαις C: θεμέλαις Ξ. 17. εὐτυχείτω] εὐτυχίτω Δ. καὶ τἀμὰ C Δ Ξ Φ a: om καὶ b w m. γενόμενος] γενόμενοι Δ. τοιούτου Φ cod. Dorv. p. 473: τοῦ τοιούτου vulgo. Ἁλώων C: ἀλώων vulgo. πετομένη] πεττομένη C. ἀκαιροτέραν] ἀκεραιοτέραν Δ Ξ Φ: ἀκαιραιοτέραν C.

Ep. 4.

Hanc epistolam edidit Meinekius in Menandri fragmentis p. 348 sqq.

1. ὡς] ἂς Ξ Φ. τὰς om Ξ Φ. ἐν ἧς Berglerus w m [C Δ Ξ Φ]: „latet in ἐν ᾗ νῦν εἰμί unum imperfectum medium, quod respondeat sequenti καὶ ἔχαιρον (ita enim legendum) verum id non succurrit quale sit. num ἐγεγανώμην cf. p. 246 Bergl., aut ἐγεγήθειν? verum id paene tautologum est." R.: ἐν ᾗ vulgo. ἐκπαθὴς] ἐκπάλης Δ Ξ Φ: ἐκ παλῆς cod. Dorv. ad Charit. p. 493: ἐκ πάλης C. scripsitne insolita quaeque sectans sophista ἐκπαλής?

---

tanta mala. mihi contingat, o rex Ptolemaee, semper Atticis hederis coronari, contingat tumulo et sepulchro patrio potiri et ad aras celebrare quotannis Bacchum; mystica sacra obire, novam subinde in anniversariis ludis scenicis agere fabulam, et ridenti et gaudenti et periclitanti et metuenti et vincenti. 17. Philemon autem fruatur meis etiam bonis, in Aegyptum profectus. non habet Philemon Glyceram aliquam, neque dignus erat fortasse tali bono. tu vero, quaeso, Glycerium, post Haloa mulam clitellariam conscende et statim ad nos advola. longius festum nunquam sum expertus, neque intempestivius. sis propitia o Ceres.

4.

GLYCERA MENANDRO.

1. Ut misisti mihi regis literas statim legi. Calligeniam testor, in cujus aede nunc sum, gaudio exsultavi, mi Menander, ita ut mei compos non essem, et eas quae aderant celare non potui: erant autem mater mea

ἐλάνθανον. ἦν δὲ ἥ τε μήτηρ μου καὶ ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ Εὐφό-
ριον, καὶ τῶν φίλων ἣν οἶσθα· καὶ γὰρ παρὰ σοὶ ἐδείπνησε
πολλάκις καὶ ἐπῄνεις αὐτῆς τὸν ἐπιχώριον ἀττικισμόν, ἀλλ' ὡς
φοβούμενος αὐτὴν ἐπαινεῖν, ὅτε καὶ μειδιάσασα θερμότερόν σε
κατεφίλησα. οὐ μέμνησαι Μένανδρε; θεασάμεναι δέ με παρὰ 2
τὸ εἰωθὸς καὶ τῷ προσώπῳ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς χαίρουσαν „ὦ
Γλυκέριον" ἤροντο, „τί σοι τηλικοῦτον γέγονεν ἀγαθόν, ὅτι καὶ
ψυχῇ καὶ σώματι καὶ πᾶσιν ἀλλοιοτέρα νῦν ἡμῖν τις πέφηνας; καὶ 246
τὸ σῶμα γεγάνωσαι καὶ διαλάμπεις ἐπιχάριτόν τι καὶ εὐκταῖον."
κἀγὼ „Μένανδρον" ἔφην „τὸν ἐμὸν ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς Πτολε-
μαῖος ἐπὶ τῷ ἡμίσει τῆς βασιλείας τρόπον τινὰ μεταπέμπεται"
μείζονι τῇ φωνῇ φθεγξαμένη καὶ σφοδροτέρᾳ, ὅπως πᾶσαι ἀκού-
σωσιν αἱ παροῦσαι. καὶ ταῦτα ἔλεγον ἐγὼ διατινάσσουσα καὶ
σοβοῦσα ταῖς χερσὶν ἐμαυτῆς τὴν ἐπιστολὴν σὺν τῇ βασιλικῇ
σφραγῖδι. „χαίρεις οὖν ἀπολειπομένη;" ἔφασαν; τὸ δὲ οὐκ ἦν
Μένανδρε. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐδενὶ τρόπῳ, μὰ τὰς θεάς, οὐδ' 3

ἦν] ἦν Ξ. Εὐφόριον] Εὐφρόνιον Meinekius. καὶ γὰρ παρὰ Meinekius: καὶ παρὰ vulgo. ὅτε καὶ] ὅτου καὶ Jacobsius ad Dionys. Hal. de comp. v. ed. Goelleri p. 274: ὅθεν Reiskius. ferrine poterit ὅ τι?

2. μέμνησαι] μέμνησε Ξ. θεασάμεναι δέ] θεασάμενος omisso δέ C Ξ Φ. ἤροντο] ηροντο V. τί σοι] τί οc꞉λ τί σοι (sic) Φ. ἀλλοιοτέρα] ἀλλοιωτέρα C Δ. ἡμῖν om w errore typographi. τις add Ξ: om vulgo. τὸ σῶμα] τὸ σὸν ὄμμα Jacobsius ad Athen. p. 233 et Script. misc. t. 4 p. 509: τὸ ὄμμα Meinekius: τὸ σχῆμα Erfurdtius in „Königsberg. Archiv 3 p. 469": τὸ στόμα C. Jacobitz. γεγάνωσαι] γεγόνασαι Ξ: γε γάνωσαι V. ἐπιχάριτόν Ξ Φ cod. Dorv. ad Char. p. 616: ἐπίχαρτιόν C: ἐπίχαρτον vulgo: adverbium ἐπιχαρίτως est apud Aristaen. 1, 15 p. 74. τὸν ἐμὸν ὁ] τὸν ἐμὸν ὃν ὁ Δ Ξ Φ: τὸν ἐμὸν ὃν omisso ὁ C. τῷ ἡμίσει] τὸ ἡμίσει C. φθεγξαμένη] φθεγξαμένῃ V. ταῦτα] τα Ξ. σοβοῦσα] σοφοῦσα C. τὴν ἐπιστολὴν] τῆς ἐπιστολῆς Ξ. „hic oblitus fuit auctor sui et eorum quae supra p. 226 Bergl. τὰς μὲν οὖν leguntur." R. σὺν τῇ βασιλικῇ] σὺν αὐτῇ τῇ Wagnerus m: σὺν ἑαυτῇ βασ. cod. Dorv. l. c. vulgatam tuentur Δ Ξ Φ. e C nihil enotatum.

χαίρεις C Δ Ξ Φ cod. Dorv. m: χαίροις vulgo. ἔφασαν Berglerus: ἔφρασαν vulgo: ἔφρασεν cod. Dorv.

---

et altera soror Euphorium et ex amicis quam nosti, coenavit enim apud te saepius, laudabasque ejus vernaculum Atticismum, sed tanquam timens ipsam laudare, quapropter etiam subridens calidius te osculabar: non meministi mi Menander? 2. cum autem viderent me praeter solitum et vultu et oculis laetitiam prae me ferre, rogarunt „o Glycerium, quid tibi tantum boni accidit? etenim et animo et corpore et in omnibus rebus mutata nunc nobis appares et in corpore quaedam hilaritas et laetum quid et optabile splendet?" tum ego, „Menandrum" inquam „meum rex Aegypti Ptolemaeus quodammodo parte regni promissa vocat", majore voce locuta et vehementiore, ut omnes audirent quae aderant: atque haec dicebam ego quatiens et vibrans epistolam cum sigillo regio. „laetaberisne igitur si derelinquaris?" ajebant. non id quidem, mi Menander. 3. immo equidem

εἰ βοῦς μοι τὸ λεγόμενον φθέγξαιτο, πεισθείην ἄν, ὅτι βουλή-
248 σεταί μέ ποτε ἢ δυνήσεται Μένανδρος ἀπολιπὼν ἐν Ἀθήναις 325
Γλυκέραν τὴν ἑαυτοῦ μόνος ἐν Αἰγύπτῳ βασιλεύειν μετὰ πάν-
4 των τῶν ἀγαθῶν. ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε δῆλον ἐκ τῶν ἐπιστολῶν
ὧν ἀνέγνων· δῆλος ἦν ὁ βασιλεὺς τἀμὰ πεπυσμένος, ὡς ἔοικε,
περὶ σοῦ, καὶ ἀτρέμα δι' ὑπονοιῶν Αἰγυπτίοις θέλων ἀττικι-
σμοῖς σε διατωθάζειν. χαίρω διὰ τοῦτο, ὅτι πεπλεύκασι καὶ
εἰς Αἴγυπτον πρὸς αὐτὸν οἱ ἡμέτεροι ἔρωτες, καὶ πείθεται πάν-
τως, ἐξ ὧν ἤκουσεν, ἀδύνατα σπουδάζειν ἐπιθυμῶν Ἀθήνας
5 πρὸς αὐτὸν διαβῆναι. τί γὰρ Ἀθῆναι χωρὶς Μενάνδρου; τί δὲ
Μένανδρος χωρὶς Γλυκέρας; ἥτις αὐτῷ καὶ τὰ προσωπεῖα δια-
σκευάζω καὶ τὰς ἐσθῆτας ἐνδύω, κἂν τοῖς παρασκηνίοις ἕστηκα
τοὺς δακτύλους ἐμαυτῆς πιέζουσα, ἕως ἂν κροταλίσῃ τὸ θέα-
250 τρον· καὶ τρέμουσα τότε νὴ τὴν Ἄρτεμιν ἀναψύχω καὶ περι-
βάλλουσά σε τὴν ἱερὰν τῶν δραμάτων ἐκείνην κεφαλὴν ἐναγκα-

3. *τὸ λεγόμενον*] *τὰ λεγόμενα* Ξ. *πεισθείην*] *πειθείην* V.

4. *δῆλον* Reiskius, qui quidem plene interpungendum esse post *ἀνέγνων* censet: *δῆλος* vulgo. deinde *δῆλος* ante *ἦν* ejecerunt glossator Eichst. w, id quod confirmare videntur *ΔΞΦ*, cum nulla ex his codd varietas enotata sit. „Wagnerus *δῆλος* [ante *ὁ βασιλ.*] delevit, quo loci difficultas non tollitur. multo probabilius est in priori *δῆλος*, quod post *τοῦτό γε* legitur, aliquid vitii inesse. non haereremus si scriptum legeretur, *ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε εἰδὼς ἐκ τῶν ἐπιστολῶν — δῆλος ἦν ὁ βασιλεὺς τἀμὰ πεπυσμένος*, ut *τοῦτό γε* ad praecedentia spectaret.“ *Meinekius.* *περὶ σοῦ*] *περὶ σέ* Reiskius. *ἀττικισμοῖς*] contra codd *ἀστεϊσμοῖς* Hemsterhusius et Ruhnkenius ad Longin. p. 259 (412 Weisk.) w. „lusum captat sophista conjungens *Αἰγυπτίους ἀττικισμούς*“ *Meinekius.* *διατωθάζειν*] *διὰ τωθάζειν* Ξ. *πεπλεύκασι*] *πεπλεύκασιν* C. *ἀδύνατα ΔΞΦ*: *ἀδύνατον* vulgo.

5, *Μένανδρος*] *Μενάνδρου* C. *ἐσθῆτας*] *αἰσθῆτας* Ξ. *ἐνδύω*] *ἐνδύο* C. *κἂν* Reiskius m [*ΔΦ*]: *κἂν* w: *καὶ* CΞ vulgo. *παρασκηνίοις* Meinekius comm. miscell. 1, 4 (repet. in Com. gr. fr. t. 4 p. 722 sqq.) cf. Fritzsch. ad Aristoph. Thesmoph. p. 254: *προσκηνίοις* vulgo. *ἐμαυτῆς*] *ἐμαυτῇ* Ξ. *ἕως ἂν* ΞΦ: *ἢ ἂν* vulgo: *ἧ ἂν* V: *ἔστ' ἂν* Jacobsius l. c. p. 511. *ἐκείνην*] *ἐκείνων* Ξ.

---

nulla ratione profecto, ne si bos quidem, ut ajunt, mihi diceret, credam, Menandrum velle aut posse, relicta Athenis Glycera sua, solum in Aegypto regnare in omnium bonorum copia. 4. verum etiam illud satis ex literis quas legi manifestum: apparet regem familiaritem meam in te novisse eumque suspiciose Aegyptiis Atticismis leniter te pungere velle. gaudeo propterea, quod navigarunt et in Aegyptum adeo ad eum nostri amores et intelligit omnino ex iis quae audivit se id velle quod fieri minime potest, dum cupit Athenas ad ipsum transire. 5. quid enim Athenae sine Menandro? quid autem Menander sine Glycera? quae ei et personas adorno et vestes induo et in parasceniis adsto digitos meos premens, donec plausum ediderint spectatores, atque tum tremens, ita me Diana amet, respiro et amplectens te sacrum comoediarum caput in ulnis teneo.

λίξομαι. ἀλλ' ὅ γε ταῖς φίλαις τότε χαίρειν ἔφην, τοῦτ' ἦν 6
Μένανδρε, ὅτι οὐκ ἄρα Γλυκέρα μόνον, ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς ὑπερ-
θάλασσοι ἐρῶσί σου καὶ διαπόντιοι φῆμαι τὰς σὰς ἀρετὰς κατ-
ηγγέλκασι. καὶ Αἴγυπτος καὶ Νεῖλος καὶ Πρωτέως ἀκρωτήρια
καὶ αἱ Φάριαι σκοπιαὶ πάντα μετέωρα νῦν ἐστι βουλόμενα ἰδεῖν
Μένανδρον καὶ ἀκοῦσαι φιλαργύρων καὶ ἐρώντων καὶ δεισιδαι- 252
μόνων καὶ ἀπίστων καὶ πατέρων καὶ υἱῶν καὶ θεραπόντων καὶ
παντὸς ἐνσκηνοβατουμένου· ὧν ἀκούσονται μέν, οὐκ ὄψονται
326 δὲ Μένανδρον, εἰ μὴ ἐν ἄστει παρὰ Γλυκέρᾳ γένοιντο καὶ τὴν
ἐμὴν εὐδαιμονίαν ἴδοιεν τὸν πάντη διὰ τὸ κλέος αὐτοῦ Μέναν-
δρον καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐμοὶ περικείμενον. οὐ μὴν 7
ἀλλ' εἴγε ἄρα πόθος αἱρεῖ σέ τις καὶ τῶν ἐκεῖ ἀγαθῶν καί, εἰ
μηδενὸς ἄλλου, τῆς γε Αἰγύπτου, χρήματος μεγάλου καὶ τῶν 254
αὐτόθι πυραμίδων καὶ τῶν περιηχούντων ἀγαλμάτων καὶ τοῦ
περιβοήτου λαβυρίνθου καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα ἀπὸ χρόνου ἢ τέ-
χνης παρ' αὐτοῖς τίμια, δέομαί σου Μένανδρε, μὴ ποιήσῃ με
πρόφασιν· μηδέ με Ἀθηναῖοι διὰ ταῦτα μισησάτωσαν ἤδη τοὺς 8
μεδίμνους ἀριθμοῦντες, οὓς αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς πέμψει διὰ σέ.

6. *ὅ γε* C Δ Ξ Φ: *ὅ τι* m: *ὅτι* vulgo. *φίλαις*] *φιλίαις* Δ. *ὑπερθάλασσοι* Δ Ξ Φ: *ὑπὲρ θάλασσαι* C: *ὑπὲρ θάλασσαν* vulgo: sic *ἐπιθάλασσος*, *εὐθάλασσος* dicitur. *Πρωτέως* Perizonius in epistola ad Berglerum w m [Ξ Φ]: *πρώλεως* C Δ vulgo. „approbo certissimam Perizonii conjecturam sed est tamen in Aegypto *Πρόλεως Brullos* apud al Cairum. fortasse scriba hoc in mente habebat.“ *R.* *ἀκρωτήρια* Δ Ξ Φ: *τὰ ἀκρωτήρια* Perizonius w m: *καὶ ἀκρωτήρια* a b. *Φάριαι*] *Φαίριαι* Ξ: *Φάτριαι* Φ. *ἐστι*] *εἰσὶν* C. *δεισιδαιμόνων*] *δυσιδαιμόνων* C. „post *υἱῶν* excidit *γραῶν*, quod respicit ad praecedens *δεισιδαιμόνων*“ *R.* *θεραπόντων*] *θεραπευόντων* Φ. *ἐν ἄστει*] *ἐν ἄστυ* C Ξ. *γένοιντο*] *γένοιτο* Ξ Φ.

7. *τῶν περιηχούντων*] *τῶν ...... ηχούντων* C Δ: *τῶν ἠχούντων* Ξ Φ. *ἀπὸ*] *ὑπὸ* Δ Ξ Φ. *τίμια*] *τόμια* V.

8. *οὓς αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς* Ξ Φ: *οὓς ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς* vulgo.

---

6. quod vero ad amicas tunc dixi me gaudere, hoc erat mi Menander, quod non Glycera solum sed et reges transmarini amant te et mare transgressa fama tuas virtutes annunciavit. Aegyptus atque Nilus ac Protei promontoria et Phariae speculae, omnia jam erecta cupiunt videre Menandrum et audire avaros et amantes et superstitiosos et infideles et patres et filios et servos et quidquid in scenam produci solet: de quibus audient quidem, non videbunt autem Menandrum, nisi in urbem ad Glyceram veniant et meam felicitatem videant, illum *inquam* qui ubique est fama sua Menandrum nocte dieque mihi circumfusum. 7. nihilominus tamen si forte desiderium te quoddam capit eorum, quae ibi sunt, bonorum, si nullius alterius, saltem ipsius Aegypti, rei praeclarae, et quae ibi sunt pyramidum et sonantium statuarum et celebris illius labyrinthi et caeterarum rerum quae propter aetatem et artem apud eos magni aestimantur, rogo te, mi Menander, ne me praetendas; 8. neve *committas ut* Athenienses me ob haec oderint, qui jam modios numerant quos rex ipsis

ἀλλ' ἄπιθι πᾶσι θεοῖς, ἀγαθῇ τύχῃ, δεξιοῖς πνεύμασι, Διὶ οὐ-
256 ρίῳ. ἐγὼ γάρ σε οὐκ ἀπολείψω. μὴ τοῦτο δόξῃς με λέγειν,
9 οὐδ' αὐτὴ δύναμαι κἂν θέλω. ἀλλὰ παρεῖσα τὴν μητέρα καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτὴ ἔσομαι συμπλέουσά σοι, καὶ σφόδρα τῶν εὐθαλάσσων γεγένημαι εὖ οἶδα. καὶ ἐκκλωμένης κώπης ναυτίας ἐγὼ θεραπεύσω. θάλψω σου τὸ ἀσθενοῦν τῶν πελαγισμῶν. ἄξω δέ σε ἄτερ μίτων Ἀριάδνη εἰς Αἴγυπτον, οὐ Διόνυσον
258 10 ἀλλὰ Διονύσου θεράποντα καὶ προφήτην. οὐδὲ ἐν Νάξῳ καὶ ἐρημίαις ναυτικαῖς ἀπολειφθήσομαι τὰς σὰς ἀπιστίας κλαίουσα καὶ ποτνιωμένη. χαιρέτωσαν οἱ Θησεῖς ἐκεῖνοι καὶ τὰ ἄπιστα τῶν πρεσβυτέρων ἀμπλακήματα. ἡμῖν δὲ βέβαια πάντα καὶ τὸ ἄστυ καὶ ὁ Πειραιεὺς καὶ ἡ Αἴγυπτος. οὐδὲν χωρίον ἡμῶν 327
τοὺς ἔρωτας οὐχὶ δέξεται πλήρεις· κἂν πέτραν οἰκῶμεν, εὖ οἶδα
11 Ἀφροδίσιον αὐτὴν τὸ εὔνουν ποιήσει. πέπεισμαι μήτε χρημάτων σε μήτε περιουσίας μήτε πλούτου τὸ καθάπαξ ἐπιθυμεῖν, ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς δράμασι τὴν εὐδαιμονίαν κατατιθέμενον· ἀλλ' οἱ συγ-
260 γενεῖς, ἀλλ' ἡ πατρίς, ἀλλ' οἱ φίλοι, σχεδὸν οἶσθα πάντη πάν-

ἀγαθῇ τύχῃ] ἀγαθὴ τύχη Ξ. με] με με Δ. θέλω] θέλων Ξ.
9. αὐτὴ scripsi: αὐτῇ Φ: αὐτῆς ΔΞ C vulgo: αὐτὰς w: ναύτης Bernardus in ep. ad Reiskium „αὐτῇ σου ἕξομαι *relinquens ibi* (Athenis, ubi iam sunt), *tibi adhaerebo*" R. γεγένημαι] γεγενήσομαι Reiskius. εὖ οἶδα] εὖ δ' οἶδα CΔΞ. ναυτίας] ναύταις Wagnerus, qua mutatione locus corruptus nihil juvatur. fort. εὖ δ' οἶδα καὶ ἐκκεκαυμένης που τῆς ναυτίας ἐγὼ σε θεραπεύσω; Jacobsius l. c. p. 512 aliquid excidisse ejusque loco verba ναυτίας ἐγὼ θεραπεύσω glossam vv. τὸ ἀσθενοῦν τ. πελ. in textum irrepsisse opinatur. πελαγισμῶν] πελασγισμῶν C. μίτων Berglerus wm: μύθων vulgo et codd praeter Δ qui μυθῶν. Ἀριάδνη Ξ: Ἀριάδνης vulgo cf. Boissonadium ad Nicetam Eug. p. 352.
10. ἄπιστα Arnaldus Miscell. 5 p. 282, Reiskius (qui etiam αἴσχιστα) wm. confirmant cod. Dorv. ad Charit. p. 444 [ΞΦ]: ἄμισθα CΔ vulgo. καὶ οὐδὲν χωρίον] καὶ οὐδὲν χρὶ Ξ. οὐχὶ δέξεται] οὐχ ἐδέξεται Δ: οὐ δέξ: relicto spatio C. πλήρεις] πλήρης Ξ. κἂν πέτραν] καὶ ἣν τροίαν (ἣν a manu recentiori) Φ: τροίαν etiam Ξ. Ἀφροδίσιον Meinekius m: ἀφροδίσιον vulgo.
11. ἡ πατρίς] οἱ πατρὶς ΞΦ.

mittet propter te; sed abi faventibus diis omnibus, bona Fortuna, ventis commodis, Jove secundo. nam ego te non relinquam, ne id putes me dicere; neque possum etiamsi velim: 9. verum relicta matre et sororibus ipsa ero tibi socia navigationis. atque admodum mari sum adsueta, sat scio. et distracto remo nauseam tibi ortam ego curabo et fovebo infirmitatem in jactatione maris. ducam autem ego Ariadne in Aegyptum te, non quidem Bacchum, sed Bacchi ministrum et sacerdotem. 10. neque in Naxo et solitudine nautica relinquar tuam perfidiam lugens et detestans. valeant Thesei illi et infidelia priscorum delicta. nobis firma et certa omnia et urbs et Piraeeus et Aegyptus. nullus locus nostros amores non excipiet integros; etiam si rupem incolamus, sat scio, Veneris sedem amor faciet. 11. sic mihi persuadeo, te nec pecunias nec opes nec divitias ullas omnino expetere, ut qui in me et comoediis felicitatem ponas; sed cognati, sed patria, sed amici propemodum, ut scis, ubique omnes multis opus habent;

τες πολλῶν δέονται, πλουτεῖν ἐθέλουσι καὶ χρηματίζεσθαι. σὺ 12
μὲν οὐδέποτε περὶ οὐδενὸς αἰτιάσῃ με οὔτε μικροῦ οὔτε μεγάλου,
τοῦτο εὖ οἶδα, πάλαι μὲν ἡττημένος μου πάθει καὶ ἔρωτι, νῦν
δὲ ἤδη καὶ κρίσιν προστεθεικὼς αὐτοῖς, ἧς μᾶλλον περιέχομαι,
Μένανδρε, φοβουμένη τῆς ἐμπαθοῦς φιλίας τὸ ὀλιγοχρόνιον·
ἔστι γὰρ ὡς βίαιος ἡ ἐμπαθὴς φιλία οὕτω καὶ εὐδιάλυτος· οἷς
δὲ παραβέβληνται καὶ βουλαί, ἀρραγέστερον ἐν τούτοις ἤδη τὸ 262
ἔργον οὔτε ἀμιγὲς ἡδοναῖς τε καὶ διὰ τὸ πλῆθος, οὔτε περιδεές.
λύσεις δὲ τὴν γνώμην, ὅς γε πολλάκις περὶ τούτων αὐτὸς νου- 13
θετῶν με διδάσκεις. ἀλλ' εἰ καὶ σὺ μή μέ τι μέμψῃ μηδὲ αἰ-
τιάσῃ, δέδοικα τοὺς Ἀττικοὺς σφῆκας, οἵτινες ἄρξονται πάντῃ
με περιβομβεῖν ἐξιοῦσαν ὡς αὐτὸν ἀφῃρημένην τῆς Ἀθηναίων
πόλεως τὸν πλοῦτον. ὥστε δέομαί σου Μένανδρε ἐπίσχες, μη- 14

ἐθέλουσι V a: *θέλουσι* b w m nescio unde. e codd. Parr. et C quidem nihil enotatum repperi, praeter *θέλουσι* e *Δ*.
12. *μου* *Φ*: *μοῦ* C *Δ* *Ξ*: *ἐμοῦ* vulgo. *πάθει* Berglerus m: *πάθεσι* Lennepius ad Phalar. p. 286 w: *πᾶσι* omnes codd et vulgo. *ἧς* Meinekius *Ξ* *Φ* cf. Boisson. ad Marin. p. 96: *οἷς* vulgo. „*οἷς*] legendum *ἧς* sc. *κρίσεως*. *nunc vero* inquit *ad animi affectum et amoris impotentiam etiam judicii firmitas accessit, cui quidem plus ego tribuere soleo quam amori, qui solo animi motu continetur.*“ *Meinekius.* ante *φοβουμένη* Berglerus *μὴ* intrudit. *ὡς βίαιος*] *ὁ βίαιος* C. *παραβέβληνται*] *περιβέβληνται* *Ξ*: *προβέβληνται* Reiskius. *βουλαὶ*] *βουλῆς* C *Δ* *Ξ*. *ἀρραγέστερον*] *ἀραγέστερον* C. *ἤδη*] fort. *ἔτι* — totum locum sic emendavit Meinekius: *οἷς δὲ παραβέβληνται καὶ βουλαί, ἀρραγέστερον ἐν τούτοις τὸ ἔργον ὂν οὔτε ἀμιγὲς ἡδοναῖς ἔσται διὰ τὸ πάθος, οὔτε περιδεὲς διὰ τὸ ἦθος* et vertit: „*qui vero cum amoris affectu judicii constantiam conjungunt, eorum amicitia, cum majorem firmitatem nacta sit, neque voluptate carebit propter* τὸ πάθος *neque timorem admittet propter* τὸ ἦθος. de v v *πάθος* et *ἦθος* cl. Valckenar. ad Theocr. Adon. p. 329 B. assentitur Jacobsius nisi quod retinet *ἤδη* et deinde legit *τὸ ἔργον οὔτε ἀμ. ὂν ἡδοναῖς γε.* pro *πλῆθος* legit Berglerus *ἦθος*.
13. *λύσεις*] *λύσει* *Δ* *Φ*. *ὅς γε* Meinekius: *ὥς τε* C: *ὡς μὴ* *Δ*: *ὥστε* m: *ὥς με* vulgo. *νουθετῶν με* C m: om *με* vulgo. *καὶ* ante *σὺ* om V. *μή μέ τι* *Ξ* *Φ*: *μήτε τι* ceteri codd a m: *μήτε* per errorem omisso *τι* b w. *μέμψῃ*] *πέμψῃ* V. *μηδὲ*] *μήτε* w m, nescio unde, error typographi opinor est in w: *μηδὲ* habent C *Ξ* a b; de *Δ* *Φ* nihil annotatum. *σφῆκας*] *σφίκας* *Φ*. *αὐτὸν*] *αὐτῆς* C: *αὐτοῖς* Meinekius. *ἀφῃρημένην* Berglerus: *ἀφῃρημένον* *Ξ*: *ἀφῃρημένης* vulgo. *πόλεως*] *πόλεων πόλεως* *Φ*.
14. *Μένανδρε*] *Μένανδρος* *Φ*.

---

ditescere volunt et pecunias colligere. 12. tu quidem nunquam nullius rei me accusabis, nec magnae nec parvae, id probe scio: ut qui et olim te mihi dederis victus et affectu et amore, atque nunc judicium quoque ei rei adjecisti, cui quidem magis confido, mi Menander, cum metuam amicitiae quae in affectu tantum continetur brevem durationem. est enim amicitia solo affectu consistens, ut violenta, ita et facile dissolubilis; ubi autem accedit consilium, res jam minus dissolubilis est, neque expers voluptatum ***, nec plena timoris. 13. decides autem sententiam qui quidem saepius me de istis ipse admonens doces. verum enim vero etiamsi tu me neque culpes neque accuses ulla in re, metuo Atticos illos crabrones, qui incipient undique me circumstrepere in medium prodeuntem, quippe quae privaverim Atheniensium civitatem divitiis. 14. proinde rogo te, mi

δέπω τῷ βασιλεῖ μηδὲν ἀντεπιστείλῃς. ἔτι βούλευσαι, περίμεινον
264 ἕως κοινῇ γενώμεθα καὶ μετὰ τῶν φίλων καὶ Θεοφράστου καὶ
Ἐπικούρου. τάχα γὰρ ἀλλοιότερα κἀκείνοις καὶ σοὶ φανεῖται
ταῦτα. μᾶλλον δὲ καὶ θυσώμεθα καὶ ἴδωμεν, τί λέγει τὰ ἱερά, 328
εἴτε λῷον εἰς Αἴγυπτον ἡμᾶς ἀπιέναι εἴτε μένειν. καὶ χρηστη-
ριασθῶμεν εἰς Δελφοὺς πέμψαντες· πάτριος ἡμῖν ἐστιν ὁ θεός.
ἀπολογίαν ἕξομεν καὶ πορευόμενοι καὶ μένοντες πρὸς ἀμφότερα
15 τοὺς θεούς. μᾶλλον δὲ ἐγὼ τοῦτο ποιήσω. καὶ γὰρ ἔχω τινὰ
νεωστὶ γυναῖκα ἀπὸ Φρυγίας ἥκουσαν εὖ μάλα τούτων ἔμπειρον,
266 γαστρομαντεύεσθαι δεινὴν τῇ τῶν σπαρτῶν διατάσει νύκτωρ καὶ
τῇ τῶν θεῶν δείξει· καὶ οὐ δεῖ λεγούσῃ πιστεύειν, ἀλλ' ἰδεῖν,
16 ὥς φασι. διαπέμψομαι πρὸς αὐτήν. καὶ γάρ, ὡς ἔφη, καὶ κά-
θαρσίν τινα δεῖ προτελέσαι τὴν γυναῖκα καὶ παρασκευάσαι τινὰ
ζῶα ἱερεῦσαι καὶ λιβανωτὸν ἄρρενα καὶ στύρακα μακρὸν καὶ
17 πέμματα σελήνης καὶ ἄγρια φῦλλα τῶν ἀνθρώπων. οἶμαι δὲ

γενώμεθα] γενόμεθα Δ. ἀλλοιότερα wm[ΞΦ]: ἀλλοιώτερα C Δ vulgo. σοὶ] σὺ Ξ. ἴδωμεν] εἴδωμεν Δ Ξ Φ. ἡμῖν ἐστιν ὁ θεός m: ἡμῖν ἐστι θεός C: ἡμῶν ἐστιν ὁ θεός vulgo: ἡμῶν ἐστι θεός Δ Ξ Φ.

15. καὶ γὰρ ἔχω] ἔγνωκα Jacobsius Scr. misc. t. 4 p. 514. γαστρομαντεύεσθαι] ἀστρομαντεύεσθαι, Schneiderus in lexico in voce. τῇ τῶν σπαρτῶν διατάσει] τῇ τῶν ἄστρων διαθέσει Arnaldus in Miscell. obss. 5 p. 283. οὐ δεῖ] οὐδὲ C Δ Ξ Φ. ὥς φασι] ὥς φησι Wagnerus; ὄμμασιν s. ὀφθαλμοῖς Jacobsius l. c. ego hic legam ὥς ἔφη, et versu sequente ὥς φασι pro ὡς ἔφη.

16. διαπέμψομαι] διαπέμψωμαι C. ὡς ἔφη] ὡς ἔοικε Jacobsius ad Porsoni Advers. p. 318 et in Scr. misc. l. c. vide ad §. 15. τινὰ ζῷα ἱερεῦσαι] τινὰ . . . . . α ἱερεῦσαι Ξ: τινὰ ἀϊέρεῦσαι Φ. στύρακα] στύραν Φ. φῦλλα τῶν ἀνθρώπων] φύλλα ἀνθῶν Horreus Animadv. 2, 24 w; φύλλα ἀκανθῶν s. τῶν ἀκανθῶν Jacobsius ad Athen. p. 166 ad Porsoni Advers. p. 319 et in Scr. misc. t. 4 p. 515: φύλλα ἀνδραχνῶν Lacrozius: φύλλα ἀχράδων Meinekius cl. Theocr. 24, 88: φύλλα τῶν δρυῶν Berglerus; φύλλα ἀνθερίκων Trillerus Obss. critt. p. 107 et Boisson. ad Philostr. ep. p. 190: codd corruptam vulgatam tuentur, nisi quod Φ φύλα τῶν ἀνῶν (i. e. ἀνθρώπων) et C φύλα et Ξ φῦλα τῶν ἀνθρώπων exhibent. etiam vv. ἄγρια φύλλα vix sana sunt; conjicio dubitanter quidem ἀγριόφυλλον καὶ ἀνθρωπόμορφον.

Menander, contine te, neve nondum regi quidquam rescribe: amplius delibera: exspecta donec una convenerimus et cum amicis Theophrasto et Epicuro. fortasse enim alio modo et illis et tibi videbuntur haec se habere. sacra potius faciamus et videamus quid exta portendant, an melius sit in Aegyptum nos abire, an manere, et oraculum consulamus Delphos missis aliquibus, patrius enim nobis est deus ille. defensio nobis parata erit in utrumque, sive proficiscimur sive manemus, per ipsos deos. 15. potius autem hoc faciam. habeo nimirum quandam mulierem nuper e Phrygia huc advectam admodum harum rerum peritam, quae bene scit vaticinari e ventre, e nocturna spartorum extensione et deosque excitare; atque non credere dicenti oportet, sed videre, ut ajunt. 16. mittam ad eam. etenim, ut ajebat, et lustrationem quandam oportet prius peragere mulierem, et parare quaedam animalia ad sacrificandum et thus masculum et styracem longum et placentas lunae, et silvestria folia . . . . 17. arbitror

καὶ σὲ φθήσεσθαι Πειραιόθεν ἐλθεῖν. ἢ δήλωσόν μοι σαφὲς
μέχρι τίνος οὐ δύνασαι Γλυκέραν ἰδεῖν. ἵν' ἐγὼ μὲν καταδράμω
πρὸς σέ, τὴν δὲ Φρυγίαν ταύτην ἑτοιμάσωμαι· ἤδη καὶ ἃ
μελετᾶν πειράζεις ἀπὸ σαυτοῦ μὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ ἀγρίδιον
καὶ τὴν Μουνυχίαν καὶ κατ' ὀλίγον ὅπως ἐκπέσωσι τῆς ψυχῆς. 268
οὐ δύναμαι ταῦτα ποιεῖν μὰ τοὺς θεούς. σὺ δὲ οὐ δύνασαι 18
διαπεπλεγμένος ὅλως ἤδη μοι. κἂν οἱ βασιλεῖς ἐπιστείλωσι πάν-
τες, ἐγὼ πάντων εἰμὶ παρὰ σοὶ βασιλικωτέρα καὶ εὐσεβεῖ σοι
κέχρημαι ἐραστῇ. καὶ ὅρκων ἱερῶν μνήμονι. ὥστε πειρῶ μᾶλλον 19
ἐμοί, φιλότης, θᾶσσον εἰς ἄστυ παραγενέσθαι, ὅπως, εἴ γε με-
329 ταβουλεύσαιο τῆς πρὸς βασιλέα ἀφίξεως, ἔχῃς εὐτρεπισμένα τὰ
δράματα ἐξ αὐτῶν, ἃ μάλιστα ὀνῆσαι δύναται Πτολεμαῖον καὶ

17. *φθήσεσθαι* Meinekius: *φθήσεται* vulgo. *Πειραιόθεν*] fort. *Πειραιᾶθεν* vid. infra §. 21. *δήλωσόν* ΞΦ: *δηλῶσαί* vulgo. *σαφὲς* ΞΦ: *σαφῶς* vulgo cf. Boisson. ad Theophyl. ep. p. 314. *ἰδεῖν*] *ἰδεῖναι* ΞΦ. *ἑτοιμάσωμαι κτέ.*] locum corruptum sic emendare studet Jacobsius ad Porsoni Advers. p. 319: *ἑτοιμάσωμαι ἤδη. καὶ εἰ* (quod pendere vult a *δήλωσον*) *μελ. πειρ. ἀπὸ σοῦ* (potius *σαυτοῦ*) *καὶ τὸν Π. καὶ τὸ ἀγρ. καὶ τ. Μ. καὶ πάντα ὀλίγον, ὅπως ἐκπ. τῆς ψυχῆς. οὐ δύναμαι ταῦτα ποιεῖν, μὰ τοὺς θεούς, οὐδὲ σὺ δύνασαι.* *hoc quoque mihi scribe, an forte jam sponte tua meditari coneris, possitne fieri, ut Piraeeus, agellus, Munychia, omnia propemodum tibi ex animo excidant. hoc ego facere non possum, nec tu potes facere, qui* etc. et in Scr. misc. t. 4 p. 515: *ἑτοιμάσωμαι ἤδη. καὶ σὺ τάχα μελετᾶν πειράζεις ἀπὸ σαυτοῦ καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ ἀγρίδιον καὶ τὴν Μουνυχίαν, πάντα κατ' ὀλίγον ὅπως ἐκπέσωσι τῆς ψυχῆς. οὐ δύναμαι ταῦτα ποιεῖν, μὰ τοὺς θεούς· οὐδὲ σὺ δύνασαι διαπεπλεγμένος ὅλος ἤδη μοι,* quae vertit ita: „Vielleicht aber denkst du jetzt schon selbst darauf, wie du mich, den Piräeus, das Gütchen, Munychia, Alles zusammen aus den Gedanken verlieren mögest. Ich vermag das nicht zu thun, bei den Göttern, da du so ganz mit mir verflochten bist.“ Bergleri conjecturas vide in ejus annotat., et aliorum vv. dd. minus probabiles apud Wagnerum. *μὰ*] *με* CΔΞΦ. *Πειραιᾶ*] *Πειραῖα* V. *τὸ ἀγρίδιον*] *τὸν ἀγρ.* ΔΞ. *κατ' ὀλίγον*] *κα-ο-ταλίγον* Φ (sic).

18. vv. *οὐ δύναμαι — σὺ δὲ οὐ δύνασαι* om V. *ταῦτα* Jacobsius: *πάντα* vulgo. *ὅλως*] *ὅλος* C m. *ἐπιστείλωσι*] *ἀθ959λωσι* (sic) Φ. „amplector quam in duobus codd. [in quibus est Ξ] reperi variantem *ὅρκων ἱερῶν μνήμονι*“ Boisson. ad Philostr. ep. 182: legebatur *ἱερομνήμονι*.

19. *ἐμοί, φιλότης* ΞΦ: *ἐμὴ φιλότης* vulgo. cf. Boissonadius ad Aristaen. p. 294. *εἴ γε*] *εἴτε* CΔΞ. „ante *τῆς* excidit *περί* aut *ὑπέρ*“ R. *ἔχῃς*] *ἔχεις* CΔ: *ἔχοις* ΞΦ. *τὰ δράματα*] „aut *τῶν δραμάτων ἃ μάλιστα*

---

autem te antea venturum e Piraeeo; aut fac me certiorem quousque non possis Glyceram videre, ut ego decurram ad te, Phrygiam autem istam paratam habeam. quae meditari conaris . . . . Piraeeum et agellum et Munychiam, atque paullatim ut excidant ex animo. 18. non possum haec facere, deos testor; tu autem non potes, arctissime mecum conjunctus. etiamsi reges ad te scribant omnes, ego apud te regalior sum, atque pium te habeo amatorem et sacri jurisjurandi observatorem. 19. quo circa id potius age, ut ocius in urbem venias, ut, si consilium mutaveris de profectione ad regem, habeas paratas comoedias, et ex his eas, quae maxime juvare possint Ptolemaeum et ejus

270 τὸν αὐτοῦ Διόνυσον, οὐ δημοκρατικόν, ὡς οἶσθα, εἴτε Θαΐδα
εἴτε Μισούμενον εἴτε Θρασυλέοντα εἴτε Ἐπιτρέποντας εἴτε Ῥα-
πιζομένην εἴτε Σικυώνιον *** ἀλλ' ὅτι καὶ ἐγὼ θρασεῖα καὶ
20 τολμηρά τίς εἰμι τὰ Μενάνδρου διακρίνειν ἰδιῶτις οὖσα. ἀλλὰ
σοφὸν ἔχω σου τὸν ἔρωτα καὶ ταῦτ' εἰδέναι δύνασθαι. σὺ γάρ
με ἐδίδαξας εὐφυᾶ γυναῖκα ταχέως παρ' ἐρώντων μανθάνειν,
ἀλλ' οἰκονομοῦσιν ἔρωτες σπεύδοντες. αἰδούμεθα μὰ τὴν Ἄρ-
τεμιν ἀνάξιοι ὑμῶν εἶναι μὴ θᾶττον μανθάνουσαι. πάντως
272 δέομαι Μένανδρε κἀκεῖνο παρασκευάσασθαι τὸ δρᾶμα, ἐν ᾧ με
γέγραφας. ἵνα κἂν μὴ παραγένωμαι σὺν σοί, διὰ σοῦ πλεύσω
πρὸς Πτολεμαῖον καὶ μᾶλλον αἴσθηται ὁ βασιλεύς, ὅσον ἰσχύει
καὶ παρὰ σοὶ γεγραμμένους φέρειν ἑαυτοῦ τοὺς ἔρωτας ἀφεὶς
21 ἐν ἄστει τοὺς ἀληθινούς. ἀλλ' οὐδὲ τούτους ἀφήσεις. εὖ ἴσθι,
κυβερνᾶν ἢ πρωρατεύειν, ἕως δεῦρο παραγίνῃ πρὸς ἡμᾶς Πει-
ραιόθεν, μυηθήσομαι, ἵνα σε ταῖς ἐμαῖς χερσὶν ἀκύμονα ναυ-

aut τὰ δράματα, καὶ ἐξ αὐτῶν μάλιστα, ἄ'' R. ἐξ αὐτῶν suspectum erat Wagnero. εἴτε] εἶτε ΞΦ. Θαΐδα Meinekius hic et in Fr. com. 4 p. 131: Θαΐδας vulgo: Θαΐδες Δ: θαΐδης Φ: θαίδης Ξ. εἴτε Μισ.] ὅτε μισ. Φ. εἴτε Θρασ.] εἶτε Θρ. Ξ. Θρασυλέοντα] θρασηλέοντα V. Ἐπιτρέποντας] ἐπιτρέποντος Φ. Σικυώνιον Meinekius: Σικύων vulgo; in C post Σικύων colon est; in Δ a lacuna unius versus; κυῶν .... οὖν ἄλλο τὶ Ξ: in Φ post σικύων lacuna septem literarum deinde ? ἄλλο τὶ. legam εἴτ' ἄλλο τι ἢ ἐγὼ κτέ. posito post οὖσα signo interrogandi. καὶ ἐγὼ] δὲ ἐγὼ ΔΞ: καὶ om C. εἰμὶ τὰ] εἴ με τὰ ΔΞΦ: εἰ μετὰ C. Μενάνδρου] μένανδρῳ (sic) Φ.

20. με ΔΞΦ: μ' vulgo. παρ' ἐρώντων] περὶ ἐρῶν τῷ Ξ: περὶ ... τῷ (sic) Φ. ἔρωτες] ὁρᾶτε CΔΞΦ. αἰδούμεθα] εἰδούμεθα V. μὰ Herelius in progr. anni 1768, C sed supra lineam, m: om vulgo et [ΔΞΦ]. ὑμῶν] ἡμῶν ΔΞΦ. πάντως] πάντα ΞΦ: πάντως δὲ Meinekius. με γέγραφας] μεταγέγραφας CΞ. ἵνα] ἕνα C. διὰ σοῦ Jacobsius in notis mss ad Menandrum et in Scr. misc. t. 4 p. 517: δι' ἄλλου vulgo: δι' αὐτοῦ Berglerus. καὶ μᾶλλον ego scripsi: κἂν μ. vulgo. ἄστει] ἄστυ C.
21. ἀφήσεις] ἀφίεις Φ. εὖ ἴσθι vulgo praecedentibus annexa cum sequentibus conjunxi. Πειραιόθεν] πειραιάθεν Φ, quod verum esse videtur si scribis Πειραιᾶθεν. ἀκύμονα ναυστο-

---

Bacchum, non popularem, ut nosti, sive Thaidas sive Odiosum sive Thrasyleontem sive Epitrepontas sive Vapulantem sive Sicyonium *** sed quod et ego temeraria et audax sum in judicio de Menandri comoediis ferendo. 20. at solertem habeo tuum amorem ut haec etiam scire possim. tu enim me docuisti, bonae indolis mulierem cito ab amatoribus discere. sed administrant rem amores cum festinatione. puderet, per Dianam vobis indignas esse tardius discentes. omnino oro, mi Menander, ut et illam comoediam paratam habeas in qua me introduxisti. ut, etiamsi non adsim tecum, per te navigem ad Ptolemaeum, et sic magis sentiat rex quantum valeat et apud te, scriptos afferre tuos amores, relictis in urbe veris. 21. sed ne istos quidem relinques. bene scito, gubernaculo praeesse aut prorae, donec huc adveneris ad nos ex Piraeeo, me di-

στολήσω πλέουσα, εἰ τοῦτο ἄμεινον εἶναι φαίνοιτο. φανείη δέ, ὦ θεοὶ πάντες, ὃ κοινῇ λυσιτελὲς ἢ καὶ μαντεύσαιτο ἡ Φρυγία τὰ συμφέροντα κρεῖσσον τῆς θεοφορουμένης σου κόρης. ἔρρωσο.

λήσω] ἀκύμον ἀναυστολήσω Φ: ἀκύμονα νῦν στολήσω Ξ: ἀκ. ναυστολίσω C: ἀπήμονα ναυστ. Berglerus. ἄμεινον] ἄμειρον V. ὃ κοινῇ λυσιτ.] ὦ κοινὲ (sic) λυσιτ. Φ. λυσιτελὲς] συντελὲς C. ἢ] εἰ Ξ. κρεῖσσον] κρείσσων Ξ: κρεῖσκον V. θεοφορουμένης Ξ: θεοφορουμένου Φ: θεοφορήτου vulgo.

In Δ sequuntur hanc epistolam, quae in eo codice ultima Alciphronis est, duae epistolae mulierum Pythagoricarum, Melissae et Myiae, quarum altera incipit αὐτομάτως ἐμὶν φαίνη πλέονα τῶν καλῶν κτλ. lemmate μέλισσα κλεαρίτα χαίρῳ. altera γενόμενα τοι ματρὶ παίδων, τὰ δὲ παραινέω lemmate: μυῖα φύλλιδι χαίρειν.

scere, ut te meis manibus fluctuum expertem navi ducam, navigans, si istud consultius esse videatur. videatur autem, dii omnes, quod communiter utile sit, et vaticinetur Phrygia, quae conducant, melius quam numine afflata tua puella. vale.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

1.

ΓΛΑΥΚΙΠΠΗ ΧΑΡΩΠΗΙ.

Bergl. Wagn. Tom. II.

274 1 Οὐκέτ' εἰμὶ ἐν ἐμαυτῇ, ὦ μῆτερ, οὐδὲ ἀνέχομαι γήμασθαι 3
ᾧ με κατεγγυήσειν ἐπηγγείλατο ἔναγχος ὁ πατὴρ τῷ Μηθυμναίῳ
μειρακίῳ τῷ παιδὶ τοῦ κυβερνήτου, ἐξ ὅτου τὸν ἀστικὸν ἔφη-
βον ἐθεασάμην τὸν ὠσχοφόρον, ὅτε με ἄστυδε προὔτρεψας ἀφι-
2 κέσθαι Ὠσχοφορίων ὄντων. καλὸς μὲν γάρ ἐστι, καλός, ὦ μῆτερ,
καὶ ἥδιστος καὶ βοστρύχους ἔχει βρύων οὐλοτέρους, καὶ μειδιᾷ
τῆς θαλάττης γαληνιώσης χαριέστερον καὶ τὰς βολὰς τῶν ὀφθαλμῶν 4
ἐστι κυαναυγής, οἷος τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τῶν ἡλιακῶν

L. III.

Inscriptio libri. „in Bigotiano: *ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαί*“: *ἀλκύφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ ἀνέκδοται* V.

Ep. 1.

Hanc epistolam continet etiam *Π*, sequitur in eo cod. et in D libri 1 epistolam 10. Inscriptio: *Γλαυκίππη*] *γλαυκίππης* mrg *γλαυκίππη* V. *Χαρώπῃ*] *χαρόπη* *ΓΠ*: *χαρώππη* V.

1. *οὐδὲ* D *ΓΠ*: *οὐδ'* b w. *κατεγγυήσειν Π*: *κατεγγυώσειν* Vat. V: *κατ' ἐγγύησιν* Lamb. Bigot. Barb. [*Γ*] b w. *ἔναγχος*] *ἔναχος* D. *Μηθυμναίῳ* Barb. [*ΓΠ*]: om *η* D: *Μεθυμναίω* b. *κυβερνήτου*] *κυβερνίτου* V, mrg *νη*, Barb. *ἐξ ὅτου*] *ἐξότου* D V. *ἀστικὸν*] *ἀστυκὸν Π* Barb. *ὅτε με*] *ὅτε μὲν* Barb. *προὔτρεψας*] *προὔτρεψαι* Barb. *ὄντων* om V.

2. *μὲν* om Barb. D *Π*. *βρύων* Lamb. Big. Barb. [*Π*] b w: *βοτρύων Γ* Vat. V. *μειδιᾷ*] *μεδιᾷ* Flor. *θαλάττης* D Barb.: *θαλάσσης ΓΠ* vulgo. *γαληνιώσης*] *γαλτωσιώσης* Barb. *ὀφθαλμῶν*] *ὀμμάτων Π* Flor. *κυαναυγὴς*] *κυναυγὴς* V in margine corr. *ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τῶν ἡλιακῶν*] *ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων Γ* V.

Liber III.

1.

GLAUCIPPE CHAROPAE.

1. Non amplius sum apud me, o mater, nec sustineo nubere illi, cui desponsurum me nuper promisit pater, Methymnaeo adolescenti, filio gubernatoris, ex quo illum urbicum juvenem conspexi, illum Oschophorum, postquam me in urbem jussisti abire, cum essent Oschophoria. 2. pulcher enim est, pulcher, o mater, et suavissimus et cincinnos habet musco crispiores et ridet mari tranquillo jucundius et acie oculorum caerulea

ὁ πόντος καταλαμπόμενος φαίνεται. τὸ δὲ ὅλον πρόσωπον αὐ- 3
τὰς ἐνορχεῖσθαι ταῖς παρειαῖς εἴποις ἂν τὰς Χάριτας τὸν Ὀρ-
χομενὸν ἀπολιπούσας καὶ τῆς Ἀργαφίας κρήνης ἀπονιψαμένας· 276
τὼ χείλη δὲ τὰ ῥόδα τῆς Ἀφροδίτης ἀποσυλήσας τῶν κόλπων
διήνθισται ἐπὶ τῶν ἄκρων ἐπιθέμενος. ἢ τούτῳ μιγήσομαι, ἢ 4
τὴν Λεσβίαν μιμησαμένη Σαπφὼ οὐκ ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας,
ἀλλ' ἀπὸ τῶν Πειραϊκῶν προβόλων ἐμαυτὴν εἰς τὸ κλυδώνιον ὤσω.

2.

ΧΑΡΩΠΗ ΓΛΑΥΚΙΠΠΗΙ.

8 Μέμηνας, ὦ θυγάτριον, καὶ ἀληθῶς ἐξέστης. ἐλλεβόρου δεῖ 1
σοι καὶ οὐ τοῦ κοινοῦ, τοῦ δὲ ἀπὸ τῆς Φωκίδος Ἀντικύρας, ἥτις,
δέον αἰσχύνεσθαι κορικῶς, ἀπέξεσας τὴν αἰδὼ τοῦ προσώπου. ἔχε 2 278

3. τὸ δὲ ὅλον πρόσωπον] „latine reddendum *totum autem vultum quod attinet*" R. αὐτὰς Piersonus Veris. p. 95 Π: „αὐτὰς redit ad Χάριτας" R: αὐταῖς b w. ἂν τὰς] ἂν αὐτὰς Barb. Χάριτας om Barb. D: αὐτὰς ἐνορχεῖσθαι τὰς reliquis usque ad epistolae finem omissis Π. Ἀργαφίας D Γ Big. Vat. V: ἀγραφίας Lamb. Barb. b: Γαργαφίας mrg V Berglerus w. cf. Ungerum in Paradoxis Theb. p. 380. Meinek. ad Parthen. Nicaen. p. 282. Bergkium comm. cr. spec. II p. V. κρήνης] κρήσσης Γ. τὼ χείλη δὲ] τὼ χείλε δὲ D: τῶν χειλέων ommisso δὲ Big. Barb. ἄκρων ἐπιθέμενος] ἐπιθέμενος ὡρῶν Γ.
4. ἀλλ'] ἀλλὰ Γ. ὤσω] ὤσω V.

Ep. 2.

Epistolam hanc edidit Leo Allatius in notis ad epistol. VIII Socraticarum p. 171. Inscript.: Χαρώπη] χαρόπη Γ: χαρώππη V. Γλαυκίππῃ] γλαυκώπη D.

1. Ἀντικύρας] ἀντωκύρας D. ἥτις δέον Valckenarius ad Eur. Phoen. p. 548, Reiskius w: ἥτις δὲ libri praeter Γ ex quo nihil annotatum; in b δὲ uncis inclusum. κορικῶς Berglerus w; videtur confirmare D: χωρικῶς Barb. Leo Allatius: κωμικῶς Vat. Γ V b.

---

coruscat, quale recens a solis radiis mare illustratum apparet. 3. quod autem ad totum ejus vultum attinet, tripudiare in genis dicas Gratias Orchomeno relicto et Argaphio fonte lotas. labia vero rosis ex Veneris sinu detractis picta sunt, in eorum summitate impositis. 4. aut isti conjungar, aut Lesbiam imitata Sapphonem, non a Leucade petra, sed a Piraicis scopulis me in undas conjiciam.

2.

CHAROPE GLAUCIPPAE.

1. Insanis, o filia, et mentis non compos es. elleboro tibi opus est non illo quidem vulgari, sed ex Phocidis Anticyra, quae, cum verecunda esse debebas, pudorem puellarem absterseris a facie. 2. esto tran-

ἀτρέμα καὶ κατὰ σεαυτὴν ῥίπιζε τὸ κακὸν ἐξωθοῦσα τῆς διανοίας. εἰ γάρ τι τούτων ὁ σὸς πατὴρ πύθοιτο, οὐδὲν διασκεψάμενος οὐδὲ μελλήσας τοῖς ἐναλίοις βορὰν παραρρίψει σε θηρίοις.

3.

ΕΥΑΓΡΟΣ ΦΙΛΟΘΗΡΩΙ.

1 Εὐοψία μὲν ἦν καὶ πλῆθος ἰχθύων· ἐγὼ δὲ τὴν σαγήνην 13
ἁπλώσας ἠπόρουν ὅ τι πράξαιμι. ἔδοξεν οὖν Σισύφειόν τι μοι βουλευσαμένῳ βούλευμα ἐλθεῖν παρὰ τὸν δανειστὴν Χρέμητα καὶ ὑποθήκην αὐτῷ καθομολογήσαντι τὸ σκάφος, λαβεῖν χρυσίνους τέσσαρας, ἐξ ὧν αὖθις καινουργῆσαί μοι τὴν σαγήνην
2 ὑπάρξειε. καὶ δῆτα τοῦτο λόγου θᾶττον ἐγένετο. καὶ ὁ Χρέμης ὁ κατεσκληκώς, ὁ κατεσπακὼς τὰς ὀφρῦς, ὁ ταυρηδὸν πάντας ὑποβλέπων, ἴσως ἔρωτι τῆς ἀκάτου, χαλάσας τὸ βαρὺ καὶ ἀμειδές, ἀνεὶς τὰς ὄψεις, ὑπεμειδία πρός με καὶ οἷος εἶναι ὑπουρ-
280 3 γεῖν πάντα ἔφασκεν. εὐθὺς μὲν οὖν ἔκδηλος ἦν, οὕτως ἀθρόως τὸ σκυθρωπὸν λύσας, οὐκ ἀγαθόν τι διανοούμενος, ἀλλ' ὕπουλον

2. ἀτρέμα] ἄτρεμα V. κατὰ σεαυτὴν ῥίπιζε] κ. σ. ῥήπιζε ι supra et infra η adscripto Lamb.; μὴ κατὰ σεαυτὴν ῥίπιζε aut μὴ κατὰ σεαυτὴν τρέπου Berglerus; κ. σ. ῥάϊζε Bastius ep. cr. p. 218 sq. μὴ sane excidisse videtur; καὶ κατὰ σαυτήν. ῥάπιζε—Reiskius. ἐξωθοῦσα] ἐξελθοῦσα ed. Leonis Allatii. διασκεψάμενος] σκεψάμενος V. μελλήσας] μελήσας Barb. V. παραρρίψει σε] παραρρίψειε θηρίοις D Γ Barb. Leo All.; fort. ἂν παραρρίψειέ σε θηρίοις.

Ep. 3.

1. ἁπλώσας] ὑπλώσας Lamb. Σισύφειόν] Σισύφιον D Γ V. τι w: ὅ τι b: ὅτι D Γ Barb. βουλευσαμένῳ] βουλευομένῳ Barb.: βουλευσομένῳ D. παρὰ τὸν] π^ε' D (sic). καθομολογήσαντι] καθομολογήσαντα Γ. χρυσίνους] χρυσίους Big. ὑπάρξειε] ὑπάρξειεν Barb.
2. ταυρηδὸν] ταυριδὸν D. ὑποβλέπων] ἐπιβλέπων Barb. ἀμειδὲς] ἀμειδεῖς Barb.
3. vv. ὕπουλον — ὡς δὲ om D.

---

quilla, et ad te redi, malumque illud expelle animo. si enim quidquam istorum tuus pater resciverit, sine deliberatione et cunctatione marinis escam projiciet te belluis.

3.

EUAGRUS PHILOTHERO.

1. Opsoniorum copia erat et abundantia piscium. ego autem, qui verriculum explicaveram, nesciebam quid facerem. visum est igitur mihi Sisypheum quoddam comminiscenti consilium ire ad foeneratorem Chremetem, et in pignus ei promissa scapha sumere aureos quatuor, quibus reficere verriculum possem. 2. et id quidem dicto citius factum est. atque Chremes ille macilentus, qui contractis superciliis torve omnes intueri solet, fortassis amore cymbae, remissa severitate et truculentia sublato vultu arrisit mihi, et paratum se esse omnia praestare dixit. 3. statim quidem eum, cum sic repente solvisset austeritatem, nihil boni in mente

ἔχων τὸ φιλάνθρωπον· ὡς δὲ ἐνστάντος τοῦ καιροῦ πρὸς τῷ
ἀρχαίῳ καὶ τὸν τόκον ἀπήτει οὐδὲ εἰς ὥραν ἡμέρας ἐνδιδούς,
ἐπέγνων τοῦτον ἐκεῖνον, ὃν ἠπιστάμην πρὸς τῇ Διομηίδι πυλῃ
καθήμενον, τὸν τὴν καμπύλην ἔχοντα, τὸν ἐχθρὰ πᾶσι φρο-
νοῦντα Χρέμητα τὸν Φλυέα· καὶ γὰρ ἕτοιμος ἦν ἐπιλήψεσθαι
τοῦ σκάφους. ἰδὼν οὖν εἰς ὅσον ἀμηχανίας ἐληλάκειν, οἴκαδε 4
ἀποτρέχω καὶ τὸ χρυσοῦν ἁλύσιον, ὅπερ ποτὲ εὐπορῶν τῇ γα-
μετῇ κόσμον εἶναι περιαυχένιον ἐπεποιήκειν, ἀποσπάσας τοῦ τρα-
χήλου, ὡς Πασίωνα τὸν τραπεζίτην ἐλθὼν ἀπημπόλησα, καὶ
14 συναγαγὼν τὰ νομίσματα σὺν αὐτοῖς τόκοις φέρων ἀπέδωκα,
καὶ ὤμοσα κατ' ἐξωλείας ἐμαυτοῦ μήποτε ὑπομεῖναι παρά τινα
τῶν ἐν πόλει δανειστῶν ἐλθεῖν, μηδ' ἂν φθάνοιμι λιμῷ κατα- 282
σκλῆναι. ἄμεινον γὰρ εὐπρεπῶς ἀποθανεῖν ἢ ζῆν ὑποκείμενον
δημοτικῷ καὶ φιλοκερδεῖ πρεσβύτῃ.

ἔχων τὸ] *ἔχοι τὸν* Barb. *εἰς ὥραν ἡμέρας* ego scripsi: *εἰς ὥραν ἡμέραν* D Lamb. Big. Barb.: *εἰς ὥραν* Vat. [*Γ* V] bw. *ἠπιστάμην — καθήμενον* om Barb.: *ἐπιστάμην* V. *Διομηίδι* Ludov. Dindorfius in HStephani thesauro ed. Paris. in voce: *Διομήτιδι* vulgo. *τὴν καμπύλην*] *γὰρ κ.* V. *Φλυέα* ego scripsi: *Φλυϊέα* Berglerus: *Φλοιέα* vulgo. cf. Leakium de pagis Att. p. 234 vers. Westerm. L. Rossium de dem. Att. p. 100 sqq.

4. *εἰς* om D: *ἐς* V. *ἁλύσιον* *Γ*: *ἀλύσιον* vulgo. *ὡς Πασίωνα* ego scripsi: *ὡς Πασέωνα* Vat. V, quorum mrg *ἐς*, bw: *ὥσας Πασέωνα* D: *ὥσας Πασέωνα* Big. (ex. eod. et Barb. *Πασείονα* refert Wagnerus). Pasio argentarius est apud Demosth. p. 816. fin. et saepius apud eundem. cf. etiam Alciphr. 3, 38. 66. *νομίσματα*] *͵ῢ ͵ῢ* D (sic). *σὺν αὐτοῖς τοῖς*] *αὐτοῖς τοῖς* Reiskius *κατ' ἐξωλείας ἐμαυτοῦ* Bastius ep. crit. p. 104; *κατέξων ἐμαυτοῦ* D: *κατεξ ....* codd. Parisini apud Bastium (e *Γ* autem nihil relatum est): *κατελώνας ἐμαυτοῦ* Lamb. Big. Barb.: *καταρώμενος ἐμαυτοῦ* Reiskius: *κατ' ἐμαυτοῦ* Vat. bw. *κατασκλῆναι* bw ex Eustathio. *κατασκληθῆναι* *Γ* cod Dorv. ad Char. p. 526: *κατακλησθῆναι* Vat.: *κατακληθῆναι* D Big. Barb. indulsitne sibi sophista formam alias inusitatam *κατασκληθῆναι*?

habere cogitavi, sed subdolam prae se ferre humanitatem, manifestum erat. ut vero instante tempore cum sorte et usuram repetiit, neque in diem concedens, cognovi eundem illum, quem ad Diomeidem portam sedere videram baculum curvum gestantem, illum erga omnes hostiliter animatum Chremetem Phlyensem; etenim paratus erat invadere scaphae. 4. cum igitur viderem in quantas angustias devenissem, domum recurri et auream catenulam, quam olim opulentus uxori, ut ei ornatus esset collaris, faciendam curaveram, detractam a cervice, ad Pasionem argentarium delatam, vendidi nummosque inde confectos cum ipsa usura reddidi: juravique per meam perniciem, nunquam me in animum inducturum ad ullum in urbe foeneratorum accedere, neque si prius fame contabescerem. praestat enim honeste mori, quam vivere subjectum plebejo et lucri cupido seni.

4.

ΤΡΕΧΕΔΕΙΠΝΟΣ ΛΟΠΑΔΕΚΘΑΜΒΩΙ.

1 Ὁ γνώμων οὔπω σκιάζει τὴν ἕκτην· ἐγὼ δὲ ἀποσκλῆναι 18
κινδυνεύω τῷ λιμῷ κεντούμενος. εἶεν, ὥρα σοι βουλεύματος
Λοπαδέκθαμβε, μᾶλλον δὲ μοχλοῦ καὶ καλωδίου ἀπάγξασθαι.
2 εἰ γὰρ καὶ ὅλην καταβαλοῦμεν τὴν κίονα τὴν τὸ πικρὸν τοῦτο
ὡρολόγιον ἀνέχουσαν, ἢ τὸν γνώμονα τρέψομεν ἐκεῖσε νεύειν,
οὗ τάχιον δυνήσεται τὰς ὥρας ἀποσημαίνειν, ἔσται τὸ βούλευμα
3 Παλαμήδειον. ὡς νῦν ἐγώ σοι αὖος ὑπὸ λιμοῦ καὶ αὐχμηρός.
284 Θεοχάρης δὲ οὐ πρότερον καταλαμβάνει τὴν στιβάδα, πρὶν αὐτῷ
4 τὸν οἰκέτην δραμόντα φράσαι τὴν ἕκτην ἑστάναι. δεῖ οὖν ἡμῖν
τοιούτου σκέμματος, ὃ κατασοφίσασθαι καὶ παραλογίσασθαι τὴν
τοῦ Θεοχάρους εὐταξίαν δυνήσεται. τραφεὶς γὰρ ὑπὸ παιδαγωγῷ βαρεῖ καὶ ὠφρυωμένῳ οὐδὲν φρονεῖ νεώτερον, ἀλλ' οἷά
τις Λάχης ἢ Ἀποληξίας αὐστηρός ἐστι τοῖς τρόποις καὶ οὐκ

Ep. 4.

Huic epistolae praemissa sunt vv *Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαὶ παρασίτων* in D Θ Barb.; *τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ παρασιτικαὶ* in Γ V. Edidit eam Lambecius in Prodromo Gelliano et deinde Gronovius ad Gellium 3, 3. Inscriptio deest in Θ. *Λοπαδεκθάμβῳ* Reinesius w: *Λοπαδεχθάμβω* codd b.

1. *δὲ*] *δ'* Θ. *ἀποσκλῆναι*] *ἀπεσκαηκέναι* (i. e. *ἀπεσκληκέναι*) Θ: *ἀποκλῆναι* V. *σοι*] *τοι* Arnaldus Miscell. obss. 5 p. 287. *Λοπαδέκθαμβε* w: *λοπαδέ. θαμβε* Γ: *λοπαθίκταμε* Θ: *λοπαδέχθαμβε* D b. *οὐ* ante *καλωδίου* inserit Barb. *καλωδίου*] *λοπαδίου* mrg V. *ἀπάγξασθαι* delendum censet Herelius; assentior, nisi forte in *ἀπαρτᾶσθαι* mutandum.

2. *καὶ ὅλην*] malim *ἢ ὅλην*. *τοῦτο ὡρ.*] *τοῦτ' ὡρ.* Θ. *οὗ*] *οὐ* Barb. ed. Lamb. *δυνήσεται*] *δυνήσηται* D ed. Lamb.

3. *σοι* om Θ. *αὖος*] *αὔω* ed. Lamb. *αὐχμηρός*] *αὐχμῆς* ed. Lamb. *Θεοχάρης* Gronovius b: *Θεόχαρις* Γ Vat. Barb. V: *θεοχάρις* Θ *οἰκέτην* ego scripsi quod etiam Boissonadius ad Zachar. Mityl. p. 452 repperit: *ἱκέτιν* Θ: *οἰκεῖον* vulgo et ceteri codd. *φράσαι*] *φθάσαι* Θ.

4. *τὴν τοῦ Θεοχάρους* Θ. cf. Boiss. ad Philostr. ep. p. 175: *τὴν Θεοχάριδος* Γ D V: *τὴν Θεοχάρους* vulgo. *οἷα — Ἀποληξίας* om Θ. *ἐστὶ*] *μὲν* Barb. ed. Lamb.

4.

TRECHEDIPNUS LOPADECTHAMBO.

1. Index nondum obumbrat sextam. ego autem contabescere periclitor, fame fodicatus. age, tempus eget consilio, Lopadecthambe, immo vecte et reste ad suspendendum. 2. si enim totam evertemus columnam, quae molestissimum illud horologium sustinet, aut indicem convertemus illuc ubi citius poterit horas indicare, erit hoc consilium Palamedeum. 3. nam nunc ego tibi siccus prae fame et aridus sum. Theochares autem non prius occupat torum nisi ei servus accurrens indicaverit sextam esse. 4. opus est igitur nobis ejusmodi commento quod decipere et contundere Theocharis ordinem poterit. educatus enim a paedagogo moroso et supercilioso, nihil sapit juvenile, sed quemadmodum aliquis Laches aut Apo-

ἐπιτρέπει τῇ γαστρὶ πρὸ τῆς ὥρας ἢ ἐκείνης τοὐμπίπλασθαι.
ἔρρωσο.

5.

ΕΚΤΟΔΙΩΚΤΗΣ ΜΑΝΔΙΛΟΚΟΛΑΠΤΗΙ.

23 Χθὲς δείλης ὀψίας Γοργίας ὁ Ἐτεοβουτάδης συμβαλών μοι 1
κατὰ τύχην χρηστῶς ἠσπάσατο καὶ κατεμέμφετο, ὅτι μὴ θαμί- 286
ζοιμι παρ' αὐτόν. καὶ μικρὰ προσπαίξας „ἴθι πρὸς Διὸς" εἶπεν
„ὦ βέλτιστε καὶ μετὰ βραχὺ λουσάμενος ἧκε Ἀηδόνιον ἡμῖν τὴν
ἑταίραν ἄγων. ἔστι δέ μοι συνήθης ἐπιεικῶς καὶ μένει, πάντως
οὐκ ἀγνοεῖς, μικρὸν ἄποθεν τοῦ λεωκορίου. δεῖπνόν τε ἡμῖν 2
ηὐτρέπισται γεννικόν, ἰχθύες τεμαχῖται καὶ σταμνία τοῦ Μεν-
δησίου νέκταρος, εἴποι τις ἄν, πεπληρωμένα. καὶ ὁ μὲν ταῦτα 3
εἰπὼν ᾤχετο· ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν Ἀηδόνιον δραμὼν καὶ φράσας
παρ' ὅτου καλοῖτο, ἐδέησα κινδύνῳ περιπεσεῖν. ἀγνώμονος γὰρ

ἐκείνης] ἐκεῖνοι D Γ: ἐκεῖνος Barb. τοὐμπίπλασθαι scripsi: ἐμπίμπλασθαι s. τοὐμπίμπλασθαι Berglerus: ἐμπίπλασθαι Θ: τοῦ πίμπλασθαι codd. ceteri (nisi quod Barb. του) vulgo.

Ep. 5.

Inscriptio: Ἐκτοδιώκτης] ἐκδοδιώκτης Barb. fort. Ἐτνοδιώκτης. Μανδιλοκολάπτῃ] μανδυλοκυλαπιῃ Θ: Μανδιλοκλέπτῃ Reiskius: Μαινιδοκολάπτῃ s. Σκανδικοκολάπτῃ Gl. Eichst. fort. Κανδυλοκολάπτῃ.

1. δείλης] δέλης Θ. Ἐτεοβουτάδης] Ἐπρεβουτάδης V: Ἐτευβουτάδου D. vv. ὁ Ἐτεοβουτάδης — τύχην bis posita sunt in Θ. χρηστῶς] χρηστῷ Barb. ἴθι] ἤθη Barb. ἧκε b w: ἧκεν codd; Γ videtur ἧκε habere. μένει, πάντως οὐκ ἀγνοεῖς Θ. cf. Boiss. ad Theophyl. epist. p. 273: μένει πάντως, ὡς οὐκ ἀγνοεῖς b w: καὶ μένει, ὡς πάντως οὐκ ἀγνοεῖς Reiskius. ἄποθεν] ἄπωθεν Γ. λεωκορίου b w [Θ]: νεωκορίου ceteri codd praeter Barb. qui habet νεοχορίου. 2. δεῖπνόν τε V D Γ Θ: δεῖπνον δὲ Barb. w: particulam om b. ηὐτρέπισται] ηὐτρέπιστο V D Θ Barb. γεννικόν κτέ.] γεννικὸς ἰχθὺς τεμαχίτης Θ: ceterum τεμμαχῖται D Γ ceteri libri b. correxit Arnaldus Miscell. obss. 5 p. 285. 3. καὶ φράσας om Θ. καλοῖτο] καλεῖτο error typographi in w. περιπεσεῖν] περιβαλεῖν cod. Lambecii.

---

laxias austerus est moribus, et non concedit ventri, ut ante horam illam impleatur. vale.

5.

HECTODIOCTES MANDILOCOLAPTAE.

1. Heri, tempore vespertino, cum Gorgias Eteobutades incidisset in me casu, comiter salutavit et conquestus est, quod non saepius inviserem ipsum; paullumque mecum jocatus „abi, per Jovem obsecro" inquit „vir optime; deinde mox lotus venito, Aëdonium nobis meretricem adducens: est autem ea mihi admodum familiariter conjuncta et habitat, nosti utique, non longe a Leocorio. 2. coena lauta nobis parata est, pisces in frusta concisi, amphorae, Mendesio nectare, dicere possis, repletae." 3. atque ille haec locutus, abiit. ego vero ad Aëdonium cucurri; et postquam significavi, a quo vocaretur, non multum abfuit, quin in periculum

288 ὡς ἔοικε, πειραθεῖσα τοῦ Γοργίου καὶ μικροπρεποῦς περὶ τὰς ἀντιδόσεις· τὴν ὀργὴν ἔναυλον [ἐγκειμένην] ἔχουσα, πλήρη τὴν κακάβην ἀποσπάσασα τῶν χυτροπόδων, ἐδέησέ μου κατὰ τοῦ βρέχματος καταχέαι ζέοντος τοῦ ὕδατος, εἰ μὴ φθάσας ἀπεπήδησα παρὰ βραχὺ φυγὼν τὸν κίνδυνον. οὕτως ἡμεῖς ἐλπίσιν ἀπατηλαῖς βουκολούμενοι πλείους τῶν ἡδονῶν τοὺς προπηλακισμοὺς ὑπομένομεν.

6.

ΑΡΤΕΠΙΘΥΜΟΣ ΚΝΙΣΟΖΩΜΩΙ.

1 Ἀγχόνης μοι δεῖ καὶ ὄψει με οὐ μετὰ μακρὸν ἐν βρόχῳ τὸν 27
τράχηλον ἔχοντα. οὔτε γὰρ οἷός τέ εἰμι τὰ ῥαπίσματα φέρειν καὶ
τὴν ἄλλην παροινίαν τῶν κάκιστα ἀπολουμένων ἐρανιστῶν οὔτε
290 2 τῆς μιαρᾶς καὶ ἀδδηφάγου γαστρὸς κρατεῖν· ἡ μὲν γὰρ αἰτεῖ,
καὶ οὐ πρὸς κόρον μόνον, ἀλλ' εἰς τρυφήν· τὸ πρόσωπον δὲ τὰς

πειραθεῖσα] *παραθεῖσα* Big. *περὶ* Θ: *πρὸς* vulgo. [*ἐγκειμένην*] hanc vocem pro glossemate habent unus e Glossator. Eichst. Wagnerus; ego uncis inclusi. *ἔχουσα*] *ἔχουσαν* Θ. *κακάβην*] locus adras. in Γ. *ἀποσπάσασα* Θ: *ἀνασπάσασα* vulgo. *βρέχματος*] fort. *βρέγματος* — *τοῦ ὕδατος* D Γ Θ V: *τοῦ* om b. Wagnerus unde et in indice errorum et in textu etiam hoc loco errore typographi deturpato *τοῦ* habeat, cum textus Bergleriauus ea voce careat, equidem ignoro. *παρὰ βραχὺ φυγὼν* om Big.

Ep. 6.

Inscriptio: *Ἀρτεπίθυμος*] Sic Vat. Barb.: *Ἀρτεμίδωρος* Big. *Κνισοζώμῳ*] *Κνιζοζώμῳ* Θ: *κνισσοζώματι* V: „*Κνισσόζῳ* i. e. *ὀσφραντῇ τῆς κνίσσης nidoris olfactorem*" *R.* recte se habet. sic *Βορβορόζωμος* ep. 74 huj. libri, ubi v. Bastii annotationem.

1. *Ἀγχόνης*] *ἀγχένης* D. *καὶ*] *ἢ* Γ. *μακρὸν* Irmiscus Reiskius w: *μικρὸν* codd et b *οὐ* tamen uncis incluso. *οἷός τε εἰμὶ τὰ ῥαπίσματα* Θ: *τὰ ῥαπίσματα οἷός τέ εἰμι* b: *τὰ* excidit in w. *ἀπολουμένων* mrg Vat. et V b w: ceteri codd *ἀπολλυμένων* praeter Θ, qui *ἀπολουμένων* exhibere videtur. *ἀδδηφάγου*] *ἀδηφάγου* Γ altero *γ* eraso.
2. *γὰρ* om V. *τρυφήν*] *τροφήν* Barb.

---

inciderem. ingratum enim, ut videtur, experta Gorgiam et parcum in remunerationibus iramque intus fovens olla plena detracta a foculo non multum aberat quin mihi in sinciput effunderet ferventem aquam, nisi prius resiluissem, parvo discrimine elapsus ex periculo. sic nos fallaci spe illecti, plures voluptatibus ignominias toleramus.

6.

ARTEPITHYMUS CNISOZOMO.

1. Reste mihi opus est et videbis me mox in laqueo collum habentem. neque enim alapas possum tolerare reliquamque petulantiam perditissimorum epulonum, nec sceleratum hunc et voracissimum ventrem domare. 2. hic enim poscit, et non ad satietatem, sed ad luxuriam usque; facies

ἐπαλλήλους πληγὰς οὐκ ἀνέχεται καὶ κινδυνεύω τοῖν ὀφθαλμοῖν
τὸν ἕτερον συσταλῆναι ὑπὸ τῶν ῥαπισμάτων ἐνοχλούμενος. ἰοὺ 3
ἰοὺ τῶν κακῶν, οἷα ὑπομένειν ἡμᾶς ἀναγκάζει ἡ παμφάγος
αὕτη καὶ παμβορωτάτη γαστήρ. ἔκρινα οὖν πολυτελοῦς τραπέ-
ζης ἀπολαύσας ἀποπτύσαι τὸ ζῆν κρείττονα ὀδυνηροῦ βίου τὸν
καθ' ἡδονὴν θάνατον ἡγησάμενος.

7.

ʽΕΤΟΙΜΟΚΟΣΣΟΣ ΖΩΜΕΚΠΝΕΟΝΤΙ.

31 Ἰατταταιάξ, τίς ἦν ἡ χθὲς ἡμέρα ἢ τίς δαίμων ἢ θεὸς ἀπὸ 1
μηχανῆς ἐρρύσατό με ἀκαρῆ μέλλοντα παρὰ τοὺς πλείονας ἰέναι.
εἰ μὴ γὰρ ἀναζεύξαντά με τοῦ συμποσίου κατά τινα ἀγαθὴν 2
τύχην Ἀκεσίλαος ὁ ἰατρὸς ἡμιθνῆτα μᾶλλον δὲ αὐτονεκρὸν θεα- 292
σάμενος [ἕνα τῶν κάτω] μαθηταῖς ἐπιτάττων φοράδην ἀνελεῖν
ἤγαγεν ὡς ἑαυτὸν οἴκαδε καὶ ἀπερᾶν ἀπηνάγκασεν, ἔπειτα ῥυῆ-
ναι φλέβα διατεμὼν τὸ πολὺ τοῦ αἵματος ἐποίησεν, οὐδὲν ἂν
ἐκώλυσεν ἀνεπαισθήτῳ με τῷ θανάτῳ διαφθαρέντα ἀπολωλέναι.

τὸν ἕτερον mrg V b w: *τὸν* om D *Γ* *Θ* V: e *Γ* nihil enotatum: *ἑτέροιν* Barb. V. *συσταλῆναι*] *συσκλῆναι* Reiskius.
3. *παμβορωτάτη*] *παμβρωτάτη* V.
κρείττονα ὀδυνηροῦ βίου hoc ordine *Θ*, qui liber quidem *κρέσσονα* exhibet. *ὀδυνηροῦ βίου κρείττω* vulgo, sed *κρείττονα* D Barb.

Ep. 7.

Inscriptio: *ʽΕτοιμόκοσσος* *Θ*: *ʽΕτοιμόκορος* vulgo; vide Bastii ep. crit. p. 181.
Ζωμεκπνέοντι] ζυΜεωπ6οντι *Θ*: *Ζωμοεκπνέοντι* Barb.

1. scribebatur *ἰαταταιάξ*. *ἐρρύσατο*] *ἐρύσατο* D Barb. *ἀκαρῆ*] *ἀκαρεί* Reiskius.
2. *Ἀκεσίλαος*] *Ἀγεσίλαος* *Θ* et sic deinde. *αὐτονεκρὸν*] *αὐτὸν νεκρὸν* Barb. *ἕνα τῶν κάτω*] glossa videtur esse, id quod jam vidit Arnaldus Misc. obss. V p. 288. uncis igitur inclusi: *ἕνα τοῖς κάτω* D. *ἀνελεῖν* Arnaldus Miscell. obss. 5 p. 288 et Berglerus, qui posterior praeterea *ἐπέταττεν* et *καὶ φοράδην*. „nihil mutandum videtur“ *Gesnerus*. *ἀπερᾶν – ἔπειτα* om *Γ*. *ἔπειτα ῥυῆναι φλέβα διατεμὼν* *Θ*: *ἔπειτα διατεμὼν φλέβα ῥυῆναι* vulgo.

---

autem crebras illas plagas non perfert et in periculo sum ne alter oculorum concrescat mihi colaphis infestato. 3. heu, heu mala! qualia sustinere nos cogit edacissimus hic et voracissimus venter! itaque constitui, opiparam mensam semel adhuc adeptus, abjicere vitam aerumnosa vita voluptuosam mortem potiorem ducens.

7.

HETOEMOCOSSUS ZOMECPNEONTI.

1. Eheu, quae fuit hesterna illa dies, vel quis genius aut deus ex improviso servavit me, cum jam in eo esset ut ad plures abirem. 2. si enim me a convivio digressum, bono quodam fato Acesilaus medicus vere [mortuum [unum ex inferis] conspicatus, non discipulos me sublatum ad se domum ducere jussisset atque vomere coegisset, deinde incisa vena multum sanguinis elicuisset, nihil obstetisset quo minus morte

3 οἷα γὰρ οἷα [πάσχει τὰ δίκαια] οἱ λακκόπλουτοι εἰργάσαντό με ἄλλος ἄλλοθεν περιττὰ πίνειν καὶ πλείω ἢ κατὰ τὸ κύτος τῆς
4 γαστρὸς ἐσθίειν ἀναγκάζοντες. ὁ μὲν γὰρ ἀλλᾶντα ἐνέσαττεν, ὁ δὲ κόπαιον εὐμέγεθες παρώθει ταῖς γνάθοις, ὁ δὲ κρᾶμα, οὐκ οἶνον ἀλλὰ νάπυ καὶ γάρον καὶ ὄξος ἐργασάμενος, καθάπερ εἰς
5 πίθον ἐνέχει. αὐτίκα λέβητας, πιθάκνας, ἀμίδας ἐμημεκὼς ἀπεπλήρωσα. ὥστε αὐτὸν τὸν Ἀκεσίλαον θαυμάζειν ποῦ καὶ τίνα τρόπον ἐχώρησε τοσοῦτον ὁ τῶν βρωμάτων φορυτός. ἀλλ' ἐπειδὴ θεοὶ σωτῆρες καὶ ἀλεξίκακοι προὔπτου με κινδύνου φα-
294 νερῶς ἐξείλοντο, ἐπ' ἐργασίαν τρέψομαι καὶ Πειραιοῖ βαδιοῦμαι τὰ ἐκ τῶν νεῶν φορτία ἐπὶ τὰς ἀποθήκας μισθοῦ μετατιθείς.
6 ἄμεινον γὰρ ἐπὶ θύμοις καὶ ἀλφίτοις διαβόσκειν τὴν γαστέρα, ὡμολογημένην ἔχοντα τὴν τοῦ ζῆν ἀσφάλειαν, ἢ πεμμάτων ἀπολαύοντα

3. *οἷα γὰρ οἷα κτλ.*] *οἷα γὰρ οἷα οὐκ ἀνασχετὰ δὴ ἐκεῖνοι οἱ λακκόπλ.* Jacobsius in append. ad Porsoni Advers. p. 319; *οἷα πάσχειν οἱ Νικίαι* Reiskius. vv. *πάσχει τὰ δίκαια* etiam mihi quemadmodum Berglero et Wagnero videntur esse nota alicujus margini adscripta, quapropter uncos Bergleri retinui. praeterea addidi *οἱ* ante *λακκοπλ.* *εἰργάσαντό με*] *ἐργάσατο με* Θ, in cujus libri margine haec ad *λακκόπλουτοι* adnotata sunt „*ἄγαν πλούσιοι ἀπὸ τοῦ λάκκου*". *ἄλλοθεν*] *ἄλλοτε* Barb. *πλείω* Θ: *πλείονα* vulgo. *κύτος* Θ: *κῦτος* b w.

4. *ἀλλᾶντα*] *ἀλλάντα* Γ: *ἀλᾶντα* D: *ἀλᾶντα* Barb.: mrg Θ add *λουκανικόν*. *ἐνέσαττεν*] *ἐνέταττεν* Θ mrg V. *κόπαιον*] *κώπαιον* Θ: unus e Bergleri codd *κόπεον*: „*πόπανον*" R. *ἐργασάμενος*] *ἐργαζόμενος* Big. fort. *κερασάμενος*.

5. *αὐτίκα* Θ: *ἅτινα* vulgo. *πιθάκνας*] *πιθάκνα* D: *πιθάκια* Barb. fort. *πιθάκνια*. *ἐμημεκὼς*] *ἐμῶν* Θ. *ἐχώρησε τοσοῦτον ὁ τῶν βρωμάτων φορυτός*] *ἐχ. τοσούτων βρωμάτων φορυτ̃* (sic) Θ: *ἐχ. τοσοῦτος κτέ.* w ex conjectura; *ἐχώρησα τοσοῦτον βρωμάτων φορυτόν* Berglerus: *κώρυχος* [potius *κώρυκος*] Reiskius citato Aelian. nat. an. 16, 4.; mihi post *ὁ* substantivum excidisse videtur, ita ut locus sic se habeat *ἐχώρησε τοσούτων* (s. *τοσοῦτον*) *ὁ στόμαχος* (sive tale quid) *βρωμάτων φορυτόν*. *προὔπτου*] *προὔπτον* Γ. *φανερῶς*] *φανέντες* Θ. *ἐργασίαν*] *ἐργασία* Θ. *Πειραιοῖ* G. H. Schaeferus cl. Aeliani v. hist. 2, 13. in HStephani thesauro ubi v. Guil. Dindorfium: *Πειραιεῖ* vulgo: *Πειραιάδε* Reiskius.

νεῶν] *νῶρ* Θ. *μετατιθείς*] *μεταθείς* D Θ Barb. lege *μεταθήσων*.

6. *ἐπὶ θύμοις* b w: *ἐπιθύμοις* codd praeter Γ Θ, ex quibus nihil anotatum. *διαβόσκειν*] *ἐπιβόσκειν* Θ. *ὡμολογημένην* ego scripsi: *ὡμολογημένην* Θ: *ὁμολογουμένην* vulgo. *ἔχοντα — ἀπολαύοντα*] *ἔχοντι — ἀπολαύοντι* Θ.

---

insensibili interemptus periissem. 3. hem quibus modis isti praedivites me tractarunt! alius aliunde nimium bibere et plus quam pro capacitate ventris edere cogentes. 4. hic enim farcimen infersit, ille frustum grande intrusit maxillis, alius mixturam, non ex vino, sed ex sinapi et liquamine piscium et aceto factam, tanquam in dolium infudit. 5. statim ego vomens lebetas, seriolas, matulas implevi, ita ut ipse Acesilaus miraretur, quomodo capere potuerit tantam ciborum colluviem. sed quoniam dii servatores et averruncantes praesentissimo me periculo manifesti eripuerunt, ad opus faciendum me convertam et in Piraeeum vadam ibi navium onera in apothecas pro mercede transportaturus. 6. praestat enim bulbis et polenta pascere ventrem in certa vivendi securitate, quam

καὶ φασιανῶν ὀρνίθων τὸν ἄδηλον ὁσημέραι θάνατον ἀπεκδέχεσθαι.

8.

ΟΙΝΟΠΗΚΤΗΣ ΚΟΤΥΛΟΒΡΟΧΘΙΣΩΙ.

Ἴθι λαβὼν τὴν σύριγγα καὶ τὰ κύμβαλα ἧκε περὶ πρώτην 1
φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὸν χρυσοῦν στενωπὸν τὸν ἐπὶ τὸν ἄγνον,
ἔνθα συμβαλεῖν ἡμῖν ἀλλήλοις ἐξέσται καὶ τὸ ἐντεῦθεν ἀπὸ
Σκίρου λαβοῦσι Κλυμένην τὴν ἑταίραν ἄγειν παρὰ τὸν νεόπλου-
τον, τὸν Θηριππίδην τὸν Αἰξωνέα. διακαῶς δὲ αὐτῆς οὗτος 2
ἐρᾷ, πολὺς ἐξ οὗ χρόνος, καὶ δαπανᾶται οὐκ ὀλίγα μάτην.
ᾐσθημένη γὰρ τὸν ἔρωτα ἐκκεκαυμένον τοῦ μειρακίου, θρύπτεται
καὶ συνεχῶς ἀκκίζεται· καὶ πλείονα ἐπὶ πλείοσιν ἀποφερομένη 296
οὔ φησιν ἑαυτὴν ἐπιδώσειν, εἰ μὴ τὸ χωρίον πρὸς τοῖς ἀργυ-
ρίοις λάβοι. ὥρα οὖν καὶ βίᾳ ταύτην, εἰ συνήθως ἀντιτείνοιτο
ἡμῖν, ἀποσπᾶν. δύο δὲ ὄντε καὶ ἐρρωμένω τάχιστα ἂν αὐτὴν
καὶ ἄκουσαν ἀπάξαιμεν. Θηριππίδης δὲ εἰ τοῦτο αἴσθοιτο καὶ 3

ἄδηλον] *ἄξιον* Barb.

Ep. 8.

Inscriptio: *Οἰνοπήκτης*] fort. *Οἰνοπίπης*.

1. *στενωπὸν* Berglerus w: *στεφίωπον* codd. *τὸν ἐπὶ* Reisk. w: *τὸν* vulgo. *ἐπὶ τὸν* codd: *ἐπὶ τὴν* Berglerus. *ἄγνον* Berglerus: *ἀγνὸν* D Big.: *ἀγνὸν* Lamb. Barb. *Γ*: *ἀγρὸν* Vat. V. scribebatur *ἑταῖραν*: *τὴν ἑτέραν* Barb. *παρὰ*] *περὶ* D Barb. *Αἰξωνέα*] *Αἰξονέα* Barb.: *Ἀξονέα* Big.
2. *ἐρᾷ*] hac voce desinit Big. in sqq. verbis *ἐξ οὗ* finiuntur D Lamb. Barb. *δύο Γ*: *δύω* vulgo. *τάχιστα ἂν* Lobeckius ad Phryn. p. 736: om *ἂν* vulgo. *καὶ ἄκουσαν* errore in Graecis Berglerianae ed. et in w omissa, in versione autem expressa, tuentur *Γ* V. *ἀντιτείνοιτο*] *ἀνατείνοιτο* mrg V. *ἀπάξαιμεν*] *ἀπᾶξαι* V: *ἀπάξαι Γ*.

---

cupediis fruendo et Phasianis avibus incertam quotidie mortem exspectare.

8.

OENOPECTES COTYLOBROCHTHISO.

1. I, sume fistulam et cymbala ac veni circa primam noctis custodiam in auream angiportum ad Agnon, ubi convenire poterimus ac deinde a Sciro assumptam Clymenam meretricem deducere ad illum recens ditatum Therippidem Aexonensem. 2. ardenter enim eam iste jam diu amat et sumptus haud exiguos facit frustra; illa enim, ut sensit amorem inflammatum adolescentis, delicias facit et semper fastidiosam se praebet: et quamquam plura identidem ab eo aufert, negat se copiam sui facturam, nisi praedium illud praeter pecuniam accipiat. tempus est igitur vel vi eam, si more consueto obnitatur nobis, abstrahere; duo enim cum simus et robusti cito eam vel invitam abducemus. 3. Therippides

τοὔργον ἐπιγνοίη τῆς ἡμετέρας ἀγρυπνίας κατόρθωμα, ληψόμεθα
χρυσοῦς τοῦ νέου σκέμματος οὐκ ὀλίγους, καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα
καὶ προσέτι τὴν οἰκίαν εἰσιέναι ἐπ' ἀδείας ἕξομεν καὶ τὸ χρῆ-
4 σθαι τὸ λοιπὸν ἀνεπικωλύτως. τάχα δὲ οὐδὲ παρασίτους ἡμᾶς
ἀλλὰ φίλους ἡγήσεται. οἱ γὰρ παράκλησιν εἰς εὐποιίαν μὴ ἀνα-
μείναντες οὐκέτι κόλακες ἀλλὰ φίλοι λογίζονται.

9.

* * * * * *

1 Ἀποπειρώμενος τῶν σκυλακίων, εἰ λοιπὸν ἐπιτήδεια κατὰ 38
δρόμον, λαγωὸν ἔν τινι θάμνῳ διαστροβήσας ἐξαίφνης ἀνέστησα,
τὰ δὲ σκυλάκια οἱ ἐμοὶ υἱεῖς ἐκ τῶν ἱμαντίων ἀπέλυσαν. καὶ τὰ
μὲν ἐθορύβει καὶ ἐγγὺς ἦν ἑλεῖν τὸ θηρίον, ὁ λαγωὸς δὲ τοῦ
298 κινδύνου φυγῇ ὑπερβὰς τὸ σιμὸν φωλεοῦ τινος κατάδυσιν εὕ-
2 ρετο. μία δὲ ἡ προθυμοτέρα τῶν κυνῶν ἤδη περικεχηνυῖα καὶ
ψαῦσαι προσδοκῶσα τῷ δήγματι συγκατῆλθεν εἰς τὴν ὀπὴν τῆς
γῆς, ἐντεῦθεν ἀνελκύσαι βιαζομένη τὸ λαγῴδιον, καὶ θραύει
3 τοῖν προσθίοιν ποδοῖν τὸν ἕτερον. καὶ ἀνειλόμην χωλεύουσαν

3. ληψόμεθα] κληψόμεθα V, corr. in mrg. σκέμματος] κόμματος Majus hist. de la rép. des lettres 11 p. 148. Reiskius Miscell. Lips. nov. 5 p. 728. Jacobsius Exerc. critt. 2 p. 136. 4. εὐποιίαν] εὐπονίαν V, mrg εὐποιίαν.

Ep. 9.

Hac epistola incipit cod B hac inscriptione: ἐπιστολαὶ Ἀλκίφρονος ἀγροικικαί. deest epistola in Γ.

1. λαγωόν „B semper scribit λαγώιος, λαγώιδιον, ζώιον" *Wagnerus*. οἱ ἐμοὶ Wagnerus: οἱ μοὶ B: οἱ μὲν b. ἐκ B: om bw. 2. περικεχηνυῖα B: κεχηνυῖα bw. καὶ θραύει] καταθραύει Berglerus (qui punctum posuit post γῆς) Reiskius; sed v. Piersoni Verisim. p. 96.

---

vero si istud resciverit atque cognoverit nostrarum vigiliarum felicem successum, accipiemus aureos ob hoc novum commentum non paucos et splendidam vestem, et praeterea domum ejus ingredi tuto poterimus commodisque uti sine impedimento. 4. fortasse ne pro parasitis quidem amplius nos, sed pro amicis habebit. qui enim adhorationem ad benefaciendum non exspectant, non amplius adulatores, verum amici putantur.

9.

* * * * * *

1. Cum catulos tentarem, an jam idonei essent ad cursum, leporem in quodam fruticeto terrefactum subito excitavi, catulos autem filii mei a loris solverunt, atque isti ferocientes prope aberant a capienda fera. lepus autem periculi fuga superato loco acclivi latebrae cujusdam recessum reperit. 2. unus autem alacrior ex canibus jam inhians et assecuturum se sperans morsu, una descendit in foramen terrae; unde cum extrahere conaretur lepusculum, fregit pedem alterum. 3. atque ego su-

σκύλακα ἀγαθὴν καὶ τὸ ζῷον ἡμίβρωτον καὶ γέγονέ μοι κέρδους ἐφιεμένῳ λυπροῦ ζημίαν μεγάλην ἀπενέγκασθαι.

10.

ΙΟΦΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝΙ.

42 *Ἐπιτριβείη καὶ κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο ὁ κάκιστος ἀλεκτρυὼν* 1
καὶ μιαρώτατος, ὅς με, ἡδὺν ὄνειρον θεώμενον ἀναβοήσας ἐξή-
γειρεν. ἐδόκουν γάρ, ὦ φίλτατε γειτόνων, λαμπρός τις εἶναι
καὶ βαθύπλουτος· εἶτα οἰκετῶν ἐφέπεσθαί μοι στῖφος, οὓς οἰ- 300
κονόμους καὶ διοικητὰς ἐνόμιζον ἔχειν. ἐῴκειν δὲ καὶ τὼ χεῖρε 2
δακτυλίων πεπληρῶσθαι καὶ πολυταλάντους λίθους περιφέρειν·
καὶ ἦσαν οἱ δάκτυλοί μου μαλακοὶ καὶ ἥκιστα τῆς δικέλλης ἐμέ-
μνηντο. ἐφαίνοντο δὲ καὶ οἱ κόλακες ἐγγύθεν, Γρυλλίωνα εἴπαις ἂν
καὶ Παταικίωνα παρεστάναι. ἐν τούτῳ δὴ καὶ ὁ δῆμος Ἀθηναίων 3
εἰς τὸ θέατρον παρελθόντες ἐβόων προχειρίσασθαί με στρατηγόν.
μεσούσης δὲ τῆς χειροτονίας ὁ παμπόνηρος ἀλεκτρυὼν ἀνεβόησε

Ep. 10.

Est hujus epistolae fragmentum in cod. Florentino (inde a vv *ἐῴκειν δὲ*) et in *Π* (a syllaba *χειν* in *ἔχειν*); posterior et *Γ* hanc ferunt inscriptionem *τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ ἀγροικαί*. edidit hanc epistolam Sinnerus in calce editionis Galli Lucianei p. 32 sq. cum variis lectionibus codd *ΓΠ*.

Inscriptio: *Ἰοφῶν*] *Ἰόφων* B. *Ἐράστονι* errore typographi w.

1. *κακὸς*] *μιαρὸς* B. *βαθύπλουτος*] *βαθύτατος* B. scribebatur *στίφος*. *οἰκονόμους*] *οἰκέτων νόμους* B.

2. *δὲ καὶ*] *καὶ* om B. *περιφέρειν*] *περιφέρει* Flor. *δὲ καὶ*] *καὶ* om *Π*. *εἴπαις* Flor.: *εἶπες* B superscripto *αι*: *εἶπες* *Γ*: *εἶπας* *Π*: *εἴποις* bws. *Παταικίωνα* B b w: *Παταχίωνα* *Γ*: *Παταίκειυα* Vat. V: *Παταχιῶνα* mrg Vat.: *Παταχιωνα* (sic) mrg V. *παρεστάναι* add w e B Flor. cod. Dorvill. ad Char. p. 633. est etiam in *ΓΠ*: *περεστάναι* V: om b.

3. *δὴ* om B *Π*. *Ἀθηναίων*] *Ἀθηναίοις* Flor. *παρελθόντες* B *Π*: *προσελθόντες* *Γ*: *προελθόντες* Flor. b w. *ἀνεβόησε* B Flor. cf. Dorv. ad Charit. p. 499 w: *ἀνεβόησεν* *Π*: *ἐβόησε* *Γ* b.

---

stuli claudicantem catulum egregium et feram semesam acciditque mihi emolumentum expetenti, ut detrimentum acciperem.

10.

IOPHON ERASTONI.

1. Pereat malusque male intereat pessimus iste gallus et detestabilis, qui me dulce somnium videntem vociferans excitavit. videbar enim mihi, carissime vicinorum, vir esse splendidus et opulentissimus; deinde servorum caterva esse stipatus, quos dispensatores et procuratores me putabam habere. 2. videbar autem mihi et manus annulis refertas habere et gemmas multorum talentorum circumferre. et erant digiti mei molles minimeque ligonis memores. 3. apparebant vero et adulatores cominus, Gryllionem diceres et Pataecionem. interea populus Atheniensis in theatrum ingressus clamabat, ducem me designans. in mediis autem suffragiis

καὶ τὸ φάσμα ἠφανίσθη. ὅμως ἀνεγρόμενος περιχαρὴς ἦν ἐγώ.
302 ἐνθύμιον δὲ ποιησάμενος τοὺς φυλλοχόους ἑστάναι μῆνας ἔγνων
εἶναι τὰ ἐνύπνια ψευδέστατα.

11.

ΔΡΥΑΝΤΙΔΑΣ ΧΡΟΝΙΩι.

1 Οὐκέτι σοι μέλει οὔτε τῆς εὐνῆς ἡμῶν οὔτε τῶν κοινῶν 45
παιδίων οὔτε μὴν τῆς κατ' ἀγρὸν διατριβῆς, ὅλη δε εἶ τοῦ
ἄστεος, Πανὶ μὲν καὶ Νύμφαις ἀπεχθομένη, ἃς Ἐπιμηλίδας
ἐκάλεις καὶ Δρυάδας καὶ Ναΐδας, καινοὺς δὲ ἡμῖν ἐπεισάγουσα
2 θεοὺς πρὸς πολλοῖς τοῖς προϋπάρχουσι. ποῦ γὰρ ἐγὼ κατ' ἀγρὸν
ἱδρύσω Κωλιάδας ἢ Γενετυλλίδας; οἶδα ἀκούσας ἄλλα τινὰ δαι-
304 μόνων ὀνόματα, ὧν διὰ τὸ πλῆθος ἀπώλισθέ μοι τῆς μνήμης τὰ
3 πλείονα. οὐ σωφρονεῖς, ὡς ἔοικεν, ὦ γύναι, οὐδὲ ὑγιές τι διανοῇ.
ἀλλὰ ἁμιλλᾷ ἐν ταῖς Ἀττικαῖς ταυταισὶ ταῖς ὑπὸ τρυφῆς διαρ-

φάσμα] φᾶσμα Π. ἀνεγρόμενος] ἀναγραμμένος Flor. φυλλοχόους] φυλλόχους Flor. ἑστάναι] εἶναι B Flor. cod. Dorv. Π. ψευδέστατα] ψευδῆ B Flor. cod Dorv. Π.

Ep. 11.

Hujus epistolae fragmentum ab initio usque ad ἀπεχθομένη continent Flor. et Π; et Π quidem post epistolam 28 lib. 1.

Inscriptio: Χρονίῳ] Κρονίῳ Reiskius.

1. μέλλει] μέλει B Π. παιδίων Γ B Flor.: παίδων b w. ἀπεχθομένη B Flor. w. cf. Dorv. ad Char. p. 625: ἀπεχθανομένη cod Dorv. Γ b. post hanc vocem in Π lacuna 25 versuum et dimidii, quam sequitur fragment. 3 ap. Wagner. t. 2 p. 219. Ναΐδας om B. Δρυάδας] δρίδας B.
2. Κωλιάδας] Κωλίδας B: Κωλίαδος V. Γενετυλλίδας] Γενετυλίδας Γ: Γενετυλλίδας, ἃς οἶδα ἀκούσας, καὶ τὰ ἄλλα τῶν δαιμόνων ὀνόματα Jacobsius ad Achill. Tat. p. 606. ἄλλα τινὰ δαιμόνων] τὰ ἄλλα τῶν δαιμ. B. ἀπώλισθέ scripsi: ἀπόλισθέ Steph. Bernardus ad Anonymi introd. anatom. p. 85 b et alii: ἀπολεῖσθαί codd b. μοι] μου B.
3. ὡς ἔοικεν add B w: om b et Γ. ἁμιλλᾷ ἐν] ἁμιλλᾶσαι B b: fort. ἁμιλλᾷ γε. ἀστικαῖς Ruhnkenius ad Longinum p. 260: ἀττικαῖς codd b.

---

improbissimus gallus vociferatus est et visum illud disparuit. tamen experrectus laetitia plenus eram. cum autem in animum revocassem, menses adesse in quibus folia decidunt, cognovi insomnia esse falsissima.

11.

DRYANTIDAS CHRONIO.

1. Non amplius te cura tangit tori nostri neque communium liberorum neque commorationis in agro, totam te potius urbi mancipasti, Panem et Nymphas exosa, quas Epimelidas vocabas et Dryadas et Naidas: novos autem nobis deos praeter multos illos priores inducens: 2. ubi enim ego ruri collocabo Coliadas et Genetyllidas? audire me memini alia quaedam deorum nomina, quorum pleraque ob multitudinem mihi ex memoria exciderunt. 3. non mentis compos es, uxor, neque sani quidquam cogitas; sed contendis inter Atticas istas luxu diffluentes, quarum et facies ficta

ῥεούσαις, ὧν καὶ τὸ πρόσωπον ἐπίπλαστον καὶ ὁ τρόπος μοχθηρίας ὑπεργέμων· φύκει γὰρ καὶ ψιμυθίῳ καὶ παιδέρωτι δευσοποιοῦσι τὰς παρειὰς ὑπὲρ τοὺς δεινοὺς τῶν ζωγράφων. σὺ δὲ ἢν ὑγιαίνῃς, ὁποίαν σε τὸ ὕδωρ ἢ τὸ ῥύμμα τὸ πρὶν ἐκάθηρε, τοιαύτη διαμενεῖς.

12.

ΠΡΑΤΙΝΑΣ ΕΠΙΓΟΝΩΙ.

50 Μεσημβρίας οὔσης σταθερᾶς φιλήνεμόν τινα ἐπιλεξάμενος 1
πίτυν καὶ πρὸς τὰς αὔρας ἐκκειμένην, ὑπὸ ταύτῃ τὸ καῦμα 306
ἐσκίαζον. καί μοι ψυχάζοντι μάλ' ἡδέως ἐπῆλθέ τι καὶ μουσικῆς
ἐπαφήσασθαι, καὶ λαβὼν τὴν σύριγγα ἐπέτρεχον τῇ γλώττῃ στενὸν
τὸ πνεῦμα μετὰ τῶν χειλέων ἐπισύρων καί μοι ἡδύ τι καὶ
νόμιον ἐξηκούετο μέλος. ἐν τούτῳ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ὑπὸ τῆς 2
ἡδυφωνίας θελγόμεναι πᾶσαί μοι πανταχόθεν αἱ αἶγες περιεχύθησαν
καὶ ἀφεῖσαι νέμεσθαι τοὺς κομάρους καὶ τὸν ἀνθέρικον,
ὅλαι τοῦ μέλους ἐγίνοντο. ἐγὼ δὲ ἐν μέσοις τοῖς Ἠδωνοῖς ἐμιμούμην
τὸν παῖδα τῆς Καλλιόπης. τοῦτά σε οὖν εὐαγγελίζομαι

ψιμυθίῳ B [Γ] w: ψιμμυθίῳ b. καὶ παιδέρωτι om B. δευσοποιοῦσι] δεύσω ποιοῦσι V. ῥύμμα] ῥύμα (sic) Γ: ῥυμα V. ἐκάθηρε B Γ: ἐκάθηρεν vulgo.

Ep. 12.

1. σταθερᾶς B: σταθηρᾶς [Γ] vulgo. φιλήνεμόν] φιλήνε μου V. ταύτῃ] ταύτην Γ. καὶ B [Γ] w om b. μουσικῆς Berglerus w [Γ]: μουσικῶς b. ἐπαφήσασθαι omnes codd: ἐφάψασθαι ex Bergleri annotatione recepit w. γλώττῃ] γλώσσῃ B. στενὸν] literam inter ε et ν arrasam habet Γ. χειλέων B: χειλῶν vulgo. cf. Jacobsium ad Achill. Tat. p. 489. 2. τὸν] τὸ Γ. ἐγίνοντο Γb: ἐγένοντο errore typographi w. ἐν μέσοις τοῖς Ἠδωνοῖς Reiskius in misc. Lips. nov. 5 p. 728 w: ἐν μέσαις ταῖς ἡδοναῖς b et Γ.

---

et mores malitia scatentes; fuco et cerussa et paederote tingunt genas aeque atque excellentes pictores. at tu, si sapis, sicut te aqua vel sapo prius purgaverit, ita manebis.

12.

PRATINAS EPIGONO.

1. Meridie ferventissimo, cum delegissem pinum quandam ventos amantem et flatibus expositam, sub hac aestum in umbra defendebam. cumque refrigerarer admodum suaviter, venit mihi in mentem paullum tractare musicam, sumptamque fistulam percurrebam lingua tenuem spiritum labiis trahens et suavis quaedam ac pastoralis audiebatur modulatio. 2. interea nescio quomodo dulcedine cantus delinitae omnes mihi undique capellae sunt circumfusae; ac desinentes depascere arbutos et virgulta, totae cantui intentae erant. ego autem tanquam in mediis Edonibus imitabar Calliopae filium. hoc igitur laeto nuntio te impertio, homi-

φίλον ἄνδρα συνειδέναι βουλόμενος ὅτι μοι μουσικόν ἐστιν τὸ αἰπόλιον.

13.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ΑΙΓΩΝΙ.

308 1 Ἐγὼ μὲν ἥκοντος τοῦ καιροῦ γύρους περισκάψας καὶ ἐμβαθύνας βόθρια, οἷός τε ἤμην ἐλάδια ἐμφυτεύειν καὶ ἐπάγειν αὐτοῖς ναματιαῖον ὕδωρ, ὅ μοι ἐκ τῆς πλησίον φάραγγος ἐπ- 54
2 οχετεύεται. ἐπελθὼν δὲ ὄμβρος ἐς τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας ποταμοὺς ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκρωρείας τῶν ὀρῶν ἐγέννησεν, οἳ ῥύμῃ κατασυρόμενοι ἰλὺν ἐπεσπάσαντο καὶ τοὺς βόθρους κατέχωσαν, ὥστε εἶναι πάντα ἰσόπεδα καὶ οὐδὲ δοκεῖν ὅλως εἰργα-
3 σμένα. οὕτως ἠφάνισταί μοι τὰ πονήματα καὶ εἰς μίαν ὄψιν ἄτοπον κατέστη. τίς ἂν οὖν ἔτι πονοίη μάτην, ἀδήλους ἐλπίδας ἐκ γεωργίας καραδοκῶν; μετιτέον μοι ἐφ᾽ ἕτερον βίον. φασὶ γὰρ ἅμα ταῖς τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀλλαγαῖς καὶ τὰς τύχας μετασχηματίζεσθαι.

ἐστιν τὸ B: ἐστιν ἔχειν vulgo.

Ep. 13.

Inscriptio: Καλλικράτης] Καλλίκρατος B.

1. βόθρια B: βόθρον vulgo. ἐπάγειν] ἐμπάγειν V. ναματιαῖον Bergleras w: ναματίδιον B: ναμάτιον b: ναματίον Γ.
2. ἐγέννησεν] ἐγενησεν V. ἰλὺν] ἰλὴν V.
3. ἂν οὖν B w: ἂν om Γ b. „distingue πονοίη, μάτην" R.: πονοίη μάτην vulgo. μοι add B w: om b Γ. τὰς τύχας Bergleras B w [Γ]: τὰς ψυχὰς vulgo. μετασχηματίζεσθαι] σχηματίζεσθαι B.

---

nem amicum conscium esse cupiens, me habere musicae intelligentem gregem.

13.

CALLICRATES AEGONI.

1. Ego quidem adventante tempore cum gyros fodissem et excavassem scrobes, in eo erat ut oleas inferrem et inducerem iis manantem aquam, quae mihi ex propinqua valle derivatur. 2. sed ingruens imber trium dierum et totidem noctium fluvios desuper ex verticibus montium generavit, qui impetuose devoluti limum secum traxerunt et scrobes obruerunt ita, ut omnia sint plana, nec omnino videantur culta. 3. ita abolita sunt mihi opera et in unam eamque foedam faciem redacta. quis ergo amplius labores suscipiat frustra, incertas spes ex agricultura aucupans? transeundum mihi ad aliud vitae genus; nam simul cum studiorum mutationibus etiam fortunam ajunt mutari.

14.

ΣΙΤΑΛΚΗΣ ΟΙΝΟΠΙΩΝΙ.

56 *Εἰ πατρῴζεις, ὦ παῖ, καὶ τἀμὰ φρονεῖς, χαίρειν τοὺς ἀλαζόνας ἐκείνους τοὺς ἀνυποδήτους καὶ ὠχριῶντας, οἳ περὶ τὴν Ἀκαδημίαν ἀλινδοῦνται, καὶ βιωφελὲς μὲν οὐδὲν οὔτε εἰδότας οὔτε πράττειν δυναμένους, τὰ μετέωρα δὲ πολυπραγμονοῦντας καὶ ἐπιτηδεύοντας, ἐάσας ἔχου τῶν κατ' ἀγρὸν ἔργων, ἀφ' ὧν σοι διαπονοῦντι μεστὴ μὲν ἡ σιπύη πανσπερμίας, οἱ δὲ ἀμφορεῖς οἴνου γέμοντες, πλέα δὲ ἀγαθῶν τὰ σύμπαντα.* 310

15.

ΚΟΤΙΝΟΣ ΤΡΥΓΟΔΩΡΩΙ.

58 *Ὁ τρυγητὸς ἐγγὺς καὶ ἀρρίχων ἔστι μοι χρεία. δάνεισον οὖν μοι τούτων τοὺς περιττούς, ὅσον οὐκ εἰς μακρὰν ἀποδώσοντι. ἔχω οὖν κἀγὼ πιθάκνια πλείονα. εἰ οὖν δέοιο, προθύμως λάμβανε. τὸ γὰρ κοινὰ τὰ τῶν φίλων οὐχ ἥκιστα τοῖς ἀγροῖς ἐμφιλοχωρεῖν ὀφείλει.*

Ep. 14.

Inscriptio: *Σιτάλκης*] *Σιτάκης* B.

πατρῴζεις] *πατράζεις* V. *ἀνυποδήτους*] *ἀνυποδέτους* B. *καὶ βιωφελὲς κτέ.*] Sic Γ V b: *βιωφελὲς μὲν οὐδὲν οὐδὲ πράττειν δυνάμενοι οὐδὲ εἰδότες, τὰ μετέωρα δὲ πολυπραγμονεῖν ἐπιτηδεύοντες, ἐάσας* B w: in *πράττειν* syllaba *τειν* adrasa est in Γ. *ἀγρὸν*] *ρον* adras. in Γ. *πλέα* scripsi: *πλεῖα* vulgo: *πλεῖστα* V.

Ep. 15.

Inscriptio: *Τρυγοδώρῳ*] *Τρυγόδωνι* B.

τρυγητὸς] *τρυγητὴς* w typothetae errore. legebatur *μακρόν*. *πιθάκνια* Berglerus B: *πιθάκια* vulgo. *δέοιο*] *δέοι* B. *τὸ γὰρ κοινὰ τὰ τῶν* Berglerus: *τὰ γὰρ κοινὰ τῶν* vulgo. *ὀφείλει* B: *ἐθέλει* vulgo.

14.

SITALCES OENOPIONI.

Si patrissas mi fili et ea quae ego sentis, vanis illis discalceatis et pallidis, circa Academiam se volutantibus atque, quod quidem utile sit vitae, nihil neque scientibus neque agere valentibus, sed coelestia scrutantibus et affectantibus valere jussis, capesse agriculturam, unde tibi opus facienti plena erit arca omnis generis frugibus, amphorae vino plenae, plena bonis omnia.

15.

COTINUS TRYGODORO.

Vindemia instat et est mihi qualis opus. da igitur mutuos quos plura, quam opus tibi, habes intra breve tempus reddituro. habeo sane etiam ego doliola plura. si indiges, audacter sume. communitas enim inter amicos quam maxime in agris locum habere debet.

16

ΦΥΛΛΙΣ ΘΡΑΣΩΝΙΔΗΙ.

312 1 Εἰ γεωργεῖν ἐβούλου καὶ νοῦν ἔχειν, ὦ Θρασωνίδη, καὶ τῷ πατρὶ πείθεσθαι, ἔφερες ἂν καὶ τοῖς θεοῖς κιττὸν καὶ δάφνας καὶ μυρρίνας καὶ ἄνθη ὅσα σύγκαιρα καὶ ἡμῖν τοῖς γονεῦσι πυροὺς ἐκθερίσας καὶ οἶνον ἐκ βοτρύων ἀποθλίψας καὶ 59
2 βδάλας τὰ αἰγίδια, τὸν γαυλὸν πληρώσας γάλακτος· νῦν δὲ ἀγρὸν καὶ γεωργίαν ἀπαναίνῃ, κράνους δὲ ἐπανεῖς τριλοφίαν καὶ ἀσπίδος ἐρᾷς, ὥσπερ τις Ἀκαρνὰν ἢ Μαλιεὺς μισθοφόρος·
3 μή σύγε, ὦ παιδίον, ἀλλ' ἐπάνιθι ὡς ἡμᾶς καὶ τὸν ἐν ἡσυχίᾳ βίον ἀσπάζου — καὶ γὰρ ἀσφαλὴς καὶ ἀκίνδυνος ἡ γεωργία, οὐ λόχους, οὐκ ἐνέδρας, οὐ φάλαγγας ἔχουσα, ἡμῖν τε ὁ γηρωκόμος ἐγγύς — ἀντὶ τῆς ἐν ἀμφιβόλῳ ζωῆς τὴν ὁμολογουμένην ἑλόμενος σωτηρίαν.

Ep. 16.

Inscriptio: *φυλλὶς*] *φυλλὴς* V.

1. *μυρρίνας* Γ: *μυρίνας* V: *μυρρίνην* B: *μυρίνην* vulgo. *καὶ* ante *ἡμῖν* om B; fort. *καὶ ἡμῖν τι* (sc. *ἔφερες*). *γονεῦσι* Γ: *γονεῦσιν* vulgo. *γαυλόν*] *γάλον* B. *πληρώσας* B w: *πλήρη* b et Γ.

2. *νῦν δὲ κτἑ.*] *σὺ δὲ κράνους ἐπαινεῖς κτἑ.* (vv *ἀγρὸν καὶ γεωργίαν ἀπαναίνῃ* omissis) B. *ἀπαναίνῃ*] *ἀπαναίνει* V, mrg *ἀπαναίνη*. *ἐπαινεῖς*] *ἐπάνεις* V. *ὥσπερ τις* B Γ: om *τις* vulgo. *Μαλιεὺς* scripsi: *Μαμεὺς* B: *Μηλιεὺς* vulgo. cf. ep. 58, 1 hujus libri.

3. *γηρωκόμος* Vat. B: *γηρώκομος* Γ: *γηροκόμος* [V] vulgo. *ἐγγὺς*] *γενοῦ* Reiskius.

16.

PHYLLIS THRASONIDI.

1. Si agrum colere velles et sapere, o Thrasonides, ac patri morem gerere, ferres tum diis hederam et lauros et myrtos et flores pro tempore tum nobis parentibus tuis triticum messum et vinum ex uvis expressum, mulsis capellis, mulctram plenam lacte; 2. nunc autem rus et agriculturam aspernaris, galeae contra laudas cristas et clypeum amas tanquam aliquis Acarnan aut Meliensis miles mercenarius. 3. noli hoc facere, mi fili, sed redi ad nos et tranquillam vitam amplectere (etenim tuta et expers periculi est agricultura, non cohortes, non insidias, non phalanges habens, nobisque senectutis sustentator in propinquo) pro dubia vita certam eligens salutem.

17.

ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΣ ΛΕΙΡΙΩΙ.

62 *Ἐπιτριβείης, ὦ Λείριον, κακὴ κακῶς, ὅτι με τῇ μέθῃ καὶ* 1 314
τοῖς αὐλοῖς κατακηλήσασα βραδὺν ἀπέφηνας τοῖς ἐκ τῶν ἀγρῶν
ἀποπέμψασιν. οἱ μὲν γαρ ἕωθέν με προσεδόκων φέροντα αὐ-
τοῖς τὰ κεράμεια σκεύη, ὧν ἕνεκεν ἀφικόμην· ἐγὼ δὲ ὁ χρυ- 2
σοῦς πάννυχος καταυλούμενος εἰς ἡμέραν ἐκάθευδον. ἀλλ᾽ ἄπιθι,
ὦ τάλαινα, καὶ τοὺς ἀθλίους τουτουσὶ θέλγε τοῖς γοητεύμασιν.
ἐμοὶ δὲ εἰ ἔτι ἐνοχλοίης, κακόν τι παμμέγεθες προσλαβοῦσα ἀπε-
λεύσῃ.

18.

ΕΥΣΤΑΧΥΣ ΠΙΘΑΚΙΩΝΙ.

64 *Τοὐμοῦ παιδίου γενέσια ἑορτάζων ἥκειν σε ἐπὶ τὴν παν-* 1
δαισίαν, ὦ Πιθακίων, παρακαλῶ· ἥκειν δὲ οὐ μόνον, ἀλλ᾽ ἐπ- 316

Ep. 17.

Inscriptio: *Λειρίῳ* et deinde *Λείριον* Reiskius: *Ληρίῳ* et deinde *Ληρίον* vulgo: *Ληρίωνι* B. cf. ep. 45, 1 ubi *Λειριόνη*, quod reponi jubent thesauri Steph. editores Par. in v. *Λήριον*.

1. *κατακηλήσασα*] *κατακοιμήσασα* B. *βραδὺν*] *βραδεῖν* V, corr. in mrg. *ἀποπέμψασιν*] *ἀποπέμψεως* V, corr. in mrg. *με προσεδόκων* B: *προσεδόκων με* vulgo. *κεράμεια σκεύη* Γ: *κεράμια σκεύη* vulgo: *σκεύη* incluserunt bw. cf. Lobeckius ad Phryn. p. 147. *ἕνεκεν*] *ἕνεκα* errore typographi w.
2. *πάννυχος*] *πάνυχος* V. *ἀθλίους*] *ἀστικοὺς* Berglerus. *δὲ*] *γὰρ* B. *εἰ* Γ: *ἦν* vulgo. post *εἰ* locus in Γ adras.

Ep. 18.

1. *τοὐμοῦ* scripsi: *τοῦ ᾽μοῦ* b: *τοῦ ἐμοῦ* w nescio unde; nihil e Γ annotatum. *παιδίου* B Γ mrg V: *παιδὸς* vulgo. *ἑορτάζων*] *ἑώρταζον* B. *παρακαλῶ*] *παρακαλεῖν* B.

17.

CHAERESTRATUS LIRIO.

1. Pereas, Lirium, mala male, quod me vino et tibiis tuis delinitum fecisti ut tarde ad eos redirem qui me rure huc miserant. isti enim mane me exspectabant allaturum amphoras, quarum causa veneram. 2. ego autem, bellus homo, tota nocte tibiis oblectatus, usque in lucem dormivi. sed abi infelix, atque urbicos istos demulce tuis praestigiis. mihi si molesta fueris, cum magno malo tuo discedes.

18.

EUSTACHYS PITHACIONI.

1. Filii mei natalem celebrans, te, ut venias ad epulas, mi Pithacion, rogo; venias autem non solus, sed adducens tecum uxorem et liberos et

2 αγόμενον τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία καὶ τὸν συνεργάτην· εἰ βούλοιο δέ, καὶ τὴν κύνα, ἀγαθὴν οὖσαν φύλακα καὶ τῷ βάρει τῆς ὑλακῆς ἀποσοβοῦσαν τοὺς ἐπιβουλεύοντας τοῖς ποιμνίοις.
3 ἡ δὲ τοιαύτη οὐκ ἂν ἀτιμάζοι τὸ δαιτυμὼν εἶναι σὺν ἡμῖν. ἑορτάσομεν δὲ μάλ' ἡδέως καὶ πιόμεθα εἰς μέθην καὶ μετὰ τὸν κόρον ᾀσόμεθα· καὶ ὅστις ἐπιτήδειος κορδακίζειν, εἰς μέσους παρελθὼν τὸ κοινὸν ψυχαγωγήσει. μὴ μέλλε οὖν, ὦ φίλτατε. καλὸν γὰρ ἐν ταῖς κατ' εὐχὰς ἑορταῖς ἐξ ἑωθινοῦ συντάττειν τὰ συμπόσια.

19.

ΠΙΘΑΚΙΩΝ ΕΥΣΤΑΧΥΙ.

1 Κοινωνικὸς ὢν καὶ φιλέταιρος ὄναιο σαυτοῦ καὶ τῆς γυ- 66
318 ναικὸς καὶ τῶν παιδίων, ὦ Εὔσταχυ. ἐγὼ δὲ τὸν κλῶπα φωράσας, ἐφ' ᾧ πάλαι ἤσχαλλον, τὴν ἐχέτλην ὑφελομένῳ καὶ δύο δρεπάνας ἔχω παρ' ἐμαυτῷ τοὺς κωμήτας ἀναμένων ἐπικούρους.
2 νῦν γὰρ οὐκ ἐδοκίμαζον ἀσθενέστερος ὢν καὶ μόνος τὼ χεῖρε ἐπιβάλλειν αὐτῷ. ὁ μὲν γὰρ δριμὺ βλέπει καὶ τοξοποιεῖ τὰς

συνεργάτην ego scripsi. vulgata συνέργαστρον haud dubie conflata est ex συνεργάτης et σύργαστρος, quod cum legissent in seq. epistola librarii, etiam huc transtulerunt: σύργαστρον praefert Reiskius.
2. ποιμνίοις] πομνίοις V. δὲ τοιαύτη Γ: δὲ τοιαῦτα B: τοσαύτη omisso δὲ V: τοιαύτη δ. b; in w excidit δὲ errore typographi. ἀτιμάζοι τὸ b w [Γ]: ἀτιμάζοιτο codd apud Bergl. i. e. V B: ἀτιμάζοιτο τὸ μὴ Reiskius.
3. μάλ'] μάλλ' V: μᾶλλον B. πιόμεθα] „olim πιώμεθα" Γ. τὸ κοινὸν om B. εὐχὰς B Γ: εὐχὴν vulgo.

Ep. 19.

Haec ep. videtur deesse in Γ.

1. φιλέταιρος] φιλαίτερος B. παιδίων] παίδων V. ἐχέτλην B V w: ἐχέπλην b.
2. καὶ ante μόνος add B w. αὐτῷ add B w.

---

laborum socium: 2. et si vis, etiam canem, bonum custodem et gravi latratu abigentem insidiantes gregibus: ille autem talis non dedignabitur conviva nobis esse. 3. festum celebrabimus admodum suaviter bibemusque ad ebrietatem et post satietatem cantabimus: atque qui idoneus fuerit ad cordacem ducendum, in medios progressus, coetum delectabit. ne igitur cuncteris carissime; decet enim in votivis solennitatibus mane convivia apparare.

19.

PITHACION EUSTACHYI.

1. Cum communem te praebeas et sodalium amantem, macte esto tu et uxor et liberi, mi Eustachy. ego vero postquam furem deprehendi, cui dudum irascabar, quod stivam mihi surripuit et duas falces, domi habeo, vicinos exspectans auxiliatores. 2. nunc enim consultum non putavi, cum sim infirmior et solus, manus ei admovere. torvo enim est vultu et

ὀφρῦς καὶ σφριγῶντας ἔχει τοὺς ὤμους καὶ ἁδρὰν τὴν ἐπιγουνίδα φαίνει· ἐγὼ δὲ ὑπὸ τῶν πόνων καὶ τῆς δικέλλης κατέ- 3
σκληκα καὶ τύλους μὲν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχω, λεπτότερον δέ μοι τὸ δέρμα λεβηρίδος. ἡ μὲν οὖν γυνὴ καὶ τὰ παιδία εἴσω βαδιοῦνται καὶ τῆς εὐωχίας μεθέξουσιν. ὁ δὲ σύργαστρος μαλακῶς ἔχει τὰ νῦν. ἐγὼ δὲ καὶ ἡ κύων τὸν μιαρὸν οἴκοι φυλάξομεν.

20.

ΝΑΠΑΙΟΣ ΚΡΗΝΙΑΔΗΙ.

70 Οἶσθά με ἐπισάξαντα τὴν ὄνον σῦκα καὶ παλάθας. καταγα- 1 320
γόντα οὖν, ἕως οὗ ταῦτα ἀπεδόμην τῶν τινι γνωρίμων, ἄγει μέ τις λαβὼν εἰς τὸ θέατρον καὶ καθίσας ἐν καλῷ διαφόροις ἐψυχαγώγει θεωρίαις. τὰς μὲν οὖν ἄλλας οὐ συνέχω τῇ μνήμῃ, εἰμὶ 2
γὰρ τὰ τοιαῦτα καὶ εἰδέναι καὶ ἀπαγγέλλειν κακός· ἓν δὲ εἰδώς, ἀχανὴς ἐγώ σοι καὶ μικροῦ δεῖν ἄναυδος. εἷς γάρ τις εἰς μέσους παρελθὼν καὶ στήσας τρίποδα τρεῖς μικρὰς ἐπετίθει παροψίδας, εἶτα ὑπὸ ταύταις ἔσκεπε λευκά τινα καὶ μικρὰ καὶ στρογ-

σφριγῶντα] *σφριγόντα* V. *ἐπιγουνίδα*] *ἐπιγυννίδα* V. 3. *τύλους*] *τύχους* V. *λεπτότερον*] *κενώτερον* Berglerus. *εἴσω*] *εἰς σὲ* Berglerus. *σύργαστρος*] *σύγγαστρος* Vat.

Ep. 20.

Inscriptio: *Κρηνιάδῃ* Reiskius B [*Γ*] w: *Κρινιάδῃ* b.

1. *σῦκα καὶ* add Bw (in quo *σύκα* scriptum): om b *Γ*. *παλάθας* B w: *πάλαθα* b *Γ*: post *παλάθας* signum interrogationis posuit w. *καταγαγόντα* „idem est quod *καταλύοντα*" *R*. *οὗ*] *οὖν* B. *παρὰ τῶν τινι* „*diversantem apud aliquem*" *R*. „*τις* delendum" *R*. *λαβὼν* add B w: om b *Γ*. *καθίσας*] *καθῦσας* *Γ*. 2. *δὲ* om B. *εἰδὼς* omnes libri et b: *ἰδὼν* Berglerus in versione et w. *τὶς* add B [*Γ*] w. *ἐπετίθει* B: *παρετίθει* vulgo. *λευκά τινα καὶ μικρὰ* B: *μικρά τινα καὶ λ.* vulgo.

---

adducit supercilia et vegetos habet humeros et solidum femur. 3. ego autem a laboribus et bidente emaciatus sum et callos habeo in manibus, tenuior autem mihi cutis est serpentis exuviis. uxor quidem et liberi venient et convivii participes erunt, sed laborum socius aegrotat: ego autem et canis sceleratum illum custudiemus.

20.

NAPAEUS CRENIADAE.

1. Scis me onerasse asinum ficubus et caricis. cum igitur devertissem, donec illas vendere possem noto cuidam, ducit me secum aliquis in theatrum et collocatum in sede opportuna variis delectabat spectaculis. 2. equidem caetera non teneo memoria, sum enim ad talia tum intelligenda tum referenda parum aptus. unum autem memoria tenens hisco jam et prope mutus sum. quidam enim in medium progressus, in mensa tripode tres exiguas posuit patellas, sub quibus albos quosdam et parvos

γύλα λιθίδια, οἷα ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τῶν χειμάῤῥων ἀνευρί-
3 σκομεν· ταῦτα ποτὲ μὲν ἔσκεπε κατὰ μίαν παροψίδα, ποτὲ δὲ,
322 οὐκ οἶδ᾽ ὅπως, ὑπὸ τῇ μιᾷ ἐδείκνυ, ποτὲ δὲ παντελῶς ἀπὸ τῶν
παροψίδων ἠφάνιζε καὶ ἐπὶ τοῦ στόματος ἔφαινεν. εἶτα κατα-
βροχθίσας, τοὺς πλησίον ἑστῶτας ἄγων εἰς μέσον, τὴν μὲν ἐκ
ῥινός τινος, τὴν δὲ ἐξ ὠτίου, τὴν δὲ ἐκ κεφαλῆς ἀνῃρεῖτο· καὶ
4 πάλιν ἀνελόμενος ἐξ ὀφθαλμῶν ἐποίει. κλεπτίστατος ἄνθρωπος,
ὑπὲρ ὃν ἀκούομεν Εὐρυβάτην τὸν Οἰχαλιέα. μὴ γένοιτο κατ᾽
ἀγρὸν τοιοῦτο θηρίον, οὐ γὰρ ἁλώσεται ὑπ᾽ οὐδενὸς καὶ πάντα
ὑφαιρούμενος τὰ ἔνδον, φροῦδά μοι τὰ κατὰ τὸν ἀγρὸν ἀπεργάσεται.

21.

ΕΥΝΑΠΗ ΓΛΑΥΚΗΙ.

1 Ὁ μὲν ἀνὴρ ἀπόδημός ἐστί μοι τρίτην ταύτην ἡμέραν ἔχων 74
ἐν ἄστει, ὁ δὲ θητεύων παρ᾽ ἡμῖν Παρμένων, ζημία καθαρά,
2 ῥάθυμος ἄνθρωπος καὶ τὰ πολλὰ καταπίπτων εἰς ὕπνον. ὁ δὲ
324 λύκος ἀργαλέος πάροικος καὶ βλέπων φονῶδές τι καὶ αἱμοβόρον·
Χιόνην γὰρ τὴν καλλιστεύουσαν τῶν αἰγῶν ἐκ τοῦ Φελλέως ἀρ-

3. *ἔσκεπε κατὰ μίαν* B: *κατὰ μίαν ἔσκεπε* vulgo. *ἔφαινεν*] *ἔφερεν* V, mrg *ἔφαινεν*. *ὠτίου* B w: *ὠτὸς* Γ: *ὠτίων* b.
4. *Εὐρυβάτην*] *Εὐριβάτην* V. *Οἰχαλιέα*] *Οἰχαλέα* B. *κατ᾽ ἀγρὸν*] *κατάγειν* V, correctum in mrg. *τοιοῦτο* w: *τοιοῦτον* Γ b. *τὰ ἔνδον*] *τἄνδον* B. *τὰ κατὰ τὸν ἀγρὸν* b Γ: *τὰ κατ᾽ ἀγρὸν* B w. *ἀπεργάσεται*] *ἀπεργάζεται* (ζ adras.) Γ.

Ep. 21.

1. *παραμένων* Γ V: *καὶ παραμένων* B: *Παρμένων* tacite correxisse videtur Berglerus. *ζημία*] *ζειμία* V.
2. *καὶ βλέπων* B w: *καὶ* om V Γ b. *αἱμοβόρον* Γ Vat. V. cf. Boisson. ad Philostr. ep. p. 212: *ὠμοβόρον* B b w. *γὰρ* add Γ V: om b w. *καλλιστεύουσαν* B: *καλλίστην* b w.

---

et rotundos lapillos condidit, quales nos in ripis torrentium reperimus; 3. eosque modo singulatim sub una quavis occultavit patella, modo, nescio qua ratione, sub una aliqua ostendit, modo ut sub patellis disparerent effecit et in ore ostendit, deinde cum deglutiisset, adductis in medium qui prope adstabant, alium ex nare, alium ex aure, alium ex capite depromsit: deinde iterum sublatos ex oculis hominum removit. 4. maxime clancularius ille homo est superatque illum, de quo audimus, Eurybatem Oechaliensem. absit ruri talis bestia, non enim deprehendetur a quoquam, omniaque quae domi habeo surripiens evanescere faciet omnem agri fructum.

21.

EUNAPE GLAUCAE.

1. Maritus peregre abest, tertium jam diem versans in urbe; qui autem mercede servit apud nos Parmeno, merum damnum est, homo segnis et valde somnolentus. 2. lupus vero gravis vicinus, cujus ex oculis emicat caedis et devorandi cupiditas; Chionen enim pulcherrimam caprarum

πάσας οἴχεται· καὶ ὁ μὲν δειπνεῖ ἀγαθὴν αἶγα καὶ εὐγάλακτον, ἐγὼ δὲ δάκρυα τῶν ὀφθαλμῶν ἀπολείβω. πέπυσται δὲ τούτων 3
οὐδὲν ὁ ἀνήρ. εἰ δὲ μάθοι, κρεμήσεται μὲν ἐκ τῆς πλησίον πίτυος ὁ μισθωτός, αὐτὸς δὲ οὐ πρότερον ἀνήσει πάντα μηχανώμενος, πρὶν τὰς παρὰ τοῦ λύκου δίκας εἰσπράξασθαι.

22.

ΠΟΛΥΑΛΣΟΣ ΕΥΣΤΑΦΥΛΩι.

76 Πάγην ἔστησα ἐπὶ τὰς μιαρὰς ἀλώπεκας κρεάδιον τῆς σκαν- 1
δάλας ἀπαρτήσας. ἐπεὶ γὰρ ἐπολέμουν τὰς σταφυλὰς καὶ οὐ μόνον τὰς ῥᾶγας ἔκοπτον, ἀλλ' ἤδη καὶ ὁλοκλήρους ἀπέτεμνον τῶν οἰνάρων τοὺς βότρυς, ὁ δεσπότης δὲ ἐπιστήσεσθαι κατηγγέλλετο — ἀργαλέος ἄνθρωπος καὶ δριμύς, γνωμίδια καὶ προβου- 2
λευμάτια συνεχῶς ἐπὶ τῆς πυκνὸς Ἀθηναίοις εἰσηγούμενος καὶ πολλοὺς ἤδη διὰ σκαιότητα τρόπου καὶ δεινότητα ῥημάτων ἐπὶ τοὺς 326
Ἕνδεκα ἀγαγών — δείσας, μή τι πάθοιμι κἀγὼ καὶ ταῦτα τοιούτου δεσπότου ὄντος, τὴν κλέπτιν ἀλώπεκα συλλαβὼν ἐβουλό-

ἀπολείβω] ἀποθλίβω B. 3. μάθοι B: μάθῃ vulgo δὲ] om Vat. Γ. inter οὐ et πρότερον litera erasa est in Γ. ἀνήσει πάντα μηχανώμενος Bergierus bw: ἀνέσει B: ὄνησιν μηχανώμενος Vat. Γ. παρὰ] „ms. m. s. περὶ“ V.

Ep. 22.

Inscriptio: Πολύαλσος] fort. Πολύαλγος.

1. ἔστησα] ὕστησα V, mrg m. s. ἔστησα. μιαρὰς] μικρὰς Γ. ἀπαρτήσας B: ἀφάψας bw. τὰς σταφυλὰς] ταῖς σταφυλαῖς Reiskius. scribebatur ῥάγας. ἀπέτεμνον] ἀπέτεμον V. 2. γνωμίδια] γνωμίδας V, mrg γνωμίδια. ἐπὶ τῆς πυκνὸς Ἀθηναίοις Bw: πρὸς Ἀθηναίους bΓ. καὶ ante πολλοὺς om BΓ. ἤδη] ἡδέως V, mrg ἤδη. κλέπτιν BΓ: κλέπτην Vat. mrg V bw: τοὺς κλέπτους ἀλώπεκας „alius Vat.“ apud Berglerum V. cf. Bastium ad Greg. Cor. p. 259.

---

ex Phelleo secum abstulit: atque ille quidem coenat egregiam capram, ego autem lacrymas oculis effundo. 3. rescivit autem istorum nihil maritus. si vero audiverit pendebit ex proxima pinu mercenarius; ipse autem non desinet omnia moliri priusquam a lupo poenas sumserit.

22.

POLYALSUS EUSTAPHYLO.

1. Decipulam posui ad capiendas exsecrabiles illas vulpeculas, frusto carnis ex tendicula suspenso. cum enim infestarent uvas, et non solum acinos decerperent sed integros etiam abscinderent a pampinis racemos, herus autem venturus nunciaretur 2. (immitis homo et acer, qui sententias et rogationes in Pnyce Atheniensibus assiduo proponit, quique multos jam pravitate ingenii et vi dicendi ad undecimviros duxerit) metuens ne quid mali mihi accideret ab eo, praesertim tali domino, vulpem

3 μην παραδοῦναι. ἀλλ᾽ ἡ μὲν οὐχ ἧκε· Πλαγγὼν δὲ τὸ Μελιταῖον κυνίδιον, ὃ τρέφομεν ἄθυρμα τῇ δεσποίνῃ προσηνές, ὑπὸ τῆς ἄγαν λιχνείας ἐπὶ τὸ κρέας ὁρμῆσαν, κεῖταί σοι τρίτην ταύτην ἡμέραν ἐκτάδην, νεκρόν, ἤδη μυδῆσαν. ἔλαθον οὖν ἐπὶ
4 κακῷ κακὸν ἀναρριπίσας. καὶ τίς παρ᾽ ἀνθρώπῳ σκυθρωπῷ τῶν τοιούτων συγγνώμη; φευξόμεθα ᾗ ποδῶν ἔχομεν, χαιρέτω δὲ ὁ ἀγρὸς καὶ τἀμὰ πάντα. ὥρα γὰρ σώζειν αὐτὸν καὶ μὴ 77
παθεῖν ἀναμένειν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ παθεῖν φυλάξασθαι.

23.

ΘΑΛΛΟΣ ΠΙΤΥΙΣΤΩι.

328 1 Πάντα φιλῶ τρυγᾶν· ἔστι γὰρ τὸ καρπῶν ἀποδρέπεσθαι 80
πόνων ἀμοιβὴ δίκαιος· ἐξαιρέτως δὲ ἐθέλω βλίττειν τὰ σμήνη. ἔχω οὖν σίμβλα ὑπὸ τῇ πέτρᾳ ἀποκλάσας κηρία νεογενῆ. πρῶτον μὲν οὖν τοῖς θεοῖς ἀπηρξάμην, ἔπειτα δὲ τοῖς φίλοις ὑμῖν
2 ἀπάρχομαι. ἔστι δὲ λευκὰ ἰδεῖν καὶ ἀποστάζοντα λιβάδας Ἀττικοῦ μέλιτος, οἷον αἱ Βριλήσσιαι λαγόνες ἐξανθοῦσι. καὶ νῦν

3. Πλαγγὼν] πλαγγῶν B: Κλαγγών? λιχνείας] λιγνίας B. 4. παρ᾽ ἀνθρώπῳ Wagnerus: παρ᾽ ἀνων σκυθρωπῷ B: παρὰ τῷ σκυθρωπῷ b Γ. αὐτὸν scripsi: αὑτὸν B: ἐμαυτὸν b w.

Ep. 23.

Inscriptio: Θαλλὸς B: Θάλλος b w. cf. Lehrsius de Aristarchi studiis Homericis p. 301 sq. Πιτυΐστῳ] Τιτυΐστῳ V.

1. καρπῶν B b w: κακῶν Γ Vat. V. βλίττειν] βλήττειν B. σμήνη] σκήνη V. ἔχω] ἔχων B w. illud tuetur Γ. ἀποκλάσας B b w: ὑποκλάσας Vat. Γ. σίμβλα Γ V: σίμβλους b w. μὲν οὖν τοῖς] μὲν τοῖς B. ἀπάρχομαι] ἀπέρχομαι V. 2. καὶ om V. λιβάδας] λιβάδα Γ V. scribebatur Βριλησίαι: βριλῆσαι V, mrg βριλησίαι.

---

furacissimam, comprehensam volui ei tradere. 3. at haec non venit; verum Plangon, Melitaeus ille catellus, quem alimus oblectamentum dominae gratum, cum prae nimia gulositate in carnem invasisset, jacet tertium jam diem porrectus, mortuus, jam putrescens. itaque imprudens super malo malum excitavi. 4. et quaenam apud tetricum illum talium venia? fugiemus quantum pedibus valemus. valeat rus et mea omnia. tempus enim est me ipsum servare, nec exspectare ut malum patiar, sed antequam patiar, cavere.

23.

THALLUS PITYISTO.

1. Quoslibet fructus libenter percipio: est enim frugum collectio digna laborum compensatio; praecipue autem cupio castrare apum alvearia. habeo igitur, postquam alvearia sub petra relevi, favos recentes. primum equidem diis primitias tuli, post eos vobis amicis delibo. 2. sunt autem candidi adspectu et stillant guttas Attici mellis, quale Brilessiae cavernae

μὲν ταῦτα πέμπομεν καὶ εἰς νέωτα δὲ δέχοιο παρ' ἡμῶν μείζω τούτων καὶ ἡδίονα.

24.

ΦΙΛΟΠΟΙΜΗΝ ΜΟΣΧΙΩΝΙ.

82 Λύκον ἔοικα τρέφειν τὸ μιαρὸν ἀνδράποδον· ἐμπεσὼν γὰρ 1 330
εἰς τὰς αἶγας οὐκ ἔστιν ἥντινα οὐκ ἀπολώλεκε τὰς μὲν ἀποδό-
μενος τὰς δὲ καταθύων. καὶ τῷ μὲν ἡ γαστὴρ τῆς κραιπάλης 2
ἐμπίπλαται καὶ τὰ λοιπὰ τῇ τενθείᾳ δαπανᾶται καὶ ψάλλεται καὶ
καταυλεῖται καὶ πρὸς τοῖς μυροπωλείοις φιληδεῖ, τὰ δὲ αὔλια
ἔρημα, αἶγες δὲ ἐκεῖναι αἱ πρότερον οἴχονται. τέως μὲν οὖν 3
ἡσυχίαν ἄγω, μὴ προαισθόμενος ψύττα κατατείνας φύγῃ· εἰ δὲ
ἀνυπόπτως λαβοίμην αὐτοῦ καὶ ἐγκρατὴς γενοίμην, δεδήσεται
τὼ πόδε χοίνικας παχείας ἐπισύρων καὶ τῇ σκαπάνῃ προσανέχων
ὑπὸ τῇ δικέλλῃ καὶ τῇ σμινύῃ, τῆς μὲν τρυφῆς ἐπιλήσεται, παθὼν

εἰς νέωτα] *εἰς νέω τὰ* B. *τούτων καὶ*] *τοιούτων ἢ καὶ* B.

Ep. 24.

1. *ἔοικα*] *ἔοικας* ΓV. *τρέφειν τὸ κτέ.*] sic B et Wagnerus in versione. vulgo distinguebatur *τρέφειν· τὸ μιαρὸν ἀνδράποδον ἐμπεσών.* *ἐμπεσὼν*] *ἐμπεσὸν* ΓV. illud tuentur B mrg V. *γὰρ* add B: om bw.

2. *τῷ μὲν*] *τὰ μὲν* V, mrg *τῷ μὲν.* *ἐμπίπλαται* Γ: *ἐμπίμπλαται* bw: *πίμπλαται* B. *τενθείᾳ* Berglerus cod Paris. apud Ruhnkenium ad Timae. p. 253 w: *ταθείᾳ* V: *Ταθείᾳ* Vat.: *πενθίᾳ* B: *τῶ θεία* Γ. *ψάλλεται* B b w: *πάλλεται* Vat Γ: *καταψάλλεται* Reiskius deleto *καί;* e V nihil enotatum. *μυροπωλείοις* B mrg V [Γ] b w: *μυροπολίοις* B a sec. m: *μυροπόλοις* V. *φιληδεῖ*] *φιλοδεῖ* V, mrg *φιληδεῖ.*

3. *ψύττα κατατείνας* Berglerus (qui quidem *ψύττας* retinere videtur) w: *ψύττα κατά τινος* B: *ψύττας παρά τινος* Vat b: *ψῦττας παρά τινος* Γ. *φύγῃ*] *φεύγῃ* B. *τὼ πόδε* B: *τὼ χεῖρε* vulgo *ἐπισύρων*] *ἐπιφέρων* B. *παθὼν*] *μαθὼν* Reiskius.

---

emittunt. atque nunc quidem haec mittimus; anno insequenti autem accipias a nobis majora istis et suaviora.

24.

PHILOPOEMEN MOSCHIONI.

1. Lupum videor alere scelestum istum servum; impetu in capras facto nullam non disperdidit, partim vendendo partim mactando. 2. atque illi quidem venter crapula turget, caeteraque gulae largitur et fidibus tibiisque demulcetur et apud unguentariorum officinas voluptatem captat; stabula autem vacua et caprae illae pristinae perierunt. 3. hactenus quidem quietus sum, ne praesentiens contento cursu fugiat, si autem inopinato eum comprehendero eoque potitus fuero; vincientur ei pedes trahetque pedicas crassas atque rastris intentus sub bidente et ligone

δὲ, οἷόν ἐστι γνώσεται το τὴν ἀγροῖκον σωφροσύνην ἀσπάζεσθαι.

25.

ΥΛΗ ΝΟΜΙΩΙ.

332 1 Θαμίζεις εἰς ἄστυ κατιών, ὦ Νόμιε, καὶ τὸν ἀγρὸν οὐδ' 85
ἀκαρῆ θέλεις ὁρᾶν· ἀργεῖ δὲ ἡ γῆ χηρεύουσα τῶν ἐμπονούντων, ἐγὼ δὲ οἰκουρῶ μόνη μετὰ τῆς Σύρας ἀγαπητῶς τὰ παιδία
2 βουκολοῦσα. σὺ δὲ ἡμῖν αὐτόχρημα μεσοπόλιος ἄνθρωπος μειράκιον ἀστικὸν ἀνεφάνης. ἀκούω γάρ σε τὰ πολλὰ ἐπὶ Σκίρου καὶ Κεραμεικοῦ διατρίβειν, οὗ φασὶ τοὺς ἐξωλεστάτους σχολῇ καὶ ῥαστώνῃ τὸν βίον καταναλίσκειν.

26.

ΛΗΝΑΙΟΣ ΚΟΡΥΔΩΝΙ.

Ἄρτι μοι τὴν ἅλω διακαθήραντι καὶ τὸ πτύον ἀποτιθεμένῳ 87
ὁ δεσπότης ἐπέστη· καὶ ἰδὼν ἐπῄνει τὴν φιλεργίαν. ἐφάνη δέ

οἷόν ἐστι γνώσεται] *γνώσεται οἷον ἦν* B: *γνώσιον οἷόν ἐστι* V, correctum in mrg. *ἀγροῖκον* scripsi: *ἄγροικον* b w: *ἄδικον* mrg Γ.

Ep. 25.

1. *εἰς ἄστυ* B Γ V: *εἰς τὸ ἄστυ* b w, nescio unde. *ἀκαρῆ*] *ἀκαρεῖ* B. *ἀργεῖ*] *ἀργὸς* B. *τῆς Σύρας* B w: *Σύρας* Berglerus: *σισύρας* b Γ. *βουκολοῦσα*] *βαυκαλῶσα* Valckenarius ad Ammonium p. 46.
2. *μεσοπόλιος* B: *μεσαιπόλιος* b w. *ἀστικὸν* Ruhnkenius ad Longin. p. 260 (413 Weisk.) w: *Ἀττικὸν* b. emendationem confirmare videtur Γ. *ἀκούω*] inter υ et ω litera erasa in Γ. *Σκίρου καὶ Κεραμεικοῦ*] *σκιεροῦ Κεραμικοῦ* B: *Κεραμικοῦ* etiam Γ.

Ep. 26.

ἐπῄνει B (qui quidem *ἐπῆνει*): *ἐφίλει* vulgo.

---

luxuriae obliviscetur: atque damno suo, quale sit, cognoscet, rusticam sobrietatem amplecti.

25.

HYLE NOMIO.

1. Frequenter in urbem descendis, Nomie, et agrum ne ad momentum quidem vis adspicere. cessat autem terra carens operis. ego vero domi maneo, sola cum Syra aegre liberos alens. 2. at tu revera semicanus homo adolescentulum urbicum te ostendis. audio enim te plerumque in Sciro et Ceramico commorari, ubi ajunt perditissimos otio et desidia vitam conterere.

26.

LENAEUS CORYDONI.

Cum nuper aream purgassem et ventilabrum deponerem, herus adstitit vidensque meam sedulitatem laudavit. emicuit autem mihi alicunde

μοί ποθεν ὁ Κωρυκαῖος δαίμων, Στρόμβιχος ὁ παμπόνηρος. ἰδὼν γάρ με ἐφεπόμενον τῷ δεσπότῃ κειμένην τὴν σισύραν, ἣν 334 *ἀποθέμενος εἰργαζόμην, ὑπὸ μάλης ᾤχετο φέρων, ὡς ὁμοῦ ζημίαν καὶ τὸν ὑπὸ τῶν ὁμοδούλων προσοφλῆσαι γέλωτα.*

27.

ΓΕΜΕΛΛΟΣ ΣΑΛΜΩΝΙΔΙ.

89 *Τί ταῦτα, ὦ Σαλμωνίς, ὑπερηφανεῖς, τάλαινα, τὸν δεσπό-* 1
την; οὐκ ἐγώ σε εἰς τοὐργαστήριον καθημένην παρὰ τὸν ἀκεστὴν τὸν ἑτερόποδα ἀνειλόμην; καὶ ταῦτα λαθραίως τῆς μητρός; καὶ καθάπερ τινὰ ἐπίκληρον ἐγγυητὴν ἀγαγόμενος ἔχω; σὺ δὲ 2
φρυάττῃ, παιδισκάριον εὐτελές, καὶ κιχλίζουσα καὶ μωκωμένη με διατελεῖς. οὐ παύσῃ τάλαινα τῆς ἀγερωχίας; ἐγώ σοι τὸν ἐραστὴν δείξω δεσπότην καὶ τὰς κάχρυς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν φρύγειν ἀναπείσω. καὶ τότε εἴσῃ παθοῦσα οἷ κακῶν σαυτὴν ἐνέσεισας.

Κωρυκαῖος scripsi cum Meinekio ad Menandrum p. 56: *Κωρύκεος* B: *Κωρύκιος Γ*: *Κωρύκειος* bw. *Στρόμβιχος* Bbw: *στρόχνος* Vat. V *Γ*. *τὴν σισύραν* BV (qui *σίσυραν* habet, ceterum v. Valckenarium ad Ammonium p. 205) [*Γ*] w; *σισύραν* omisso articulo b. *εἰργαζόμην*] *ἠργαζόμην* V. *μάλης*] *μάλλης Γ*V. *ζημίαν*] *ζημία Γ*. *ὑπὸ* BV: *ἀπὸ* bw [et *Γ*].

Ep. 27.

Inscriptio: *Γέμελλος* Reiskius Bw: *Γέβελλος* Vat. b: *Μέγελλος Γ*. *Σαλμωνίδι* Berglerus (qui etiam *Σαλαμινίδι* conjecit) w: *Σαλαμωνίδη* Vat. B: *Σαλαμωνίδι Γ*: *Σαλακωνίδι* Reiskius.

1. *Σαλμωνίς*] *Σαλαμωνίς Γ*: *Σαλακωνίς* Reiskius. *τὸν δεσπότην* add B: om bw. *ἀκεστὴν* scripsi: *ἀκέστην* w: *Ἀκέστην* b. *ἑτερόποδα* Bw [*Γ*]: *ἑτερόποδον* b. *λαθραίως*] *λάθρα* B. *ἐπίκληρον*] *ἐπὶ κλῆρον* V correctum in mrg.
2. *τὰς* add B: om bw. *κάχρυς*] *κέγχρους Γ*: *κέχρους* mrg V: *μέχρις* V: *κάχρυς* tuetur B. *ἐπὶ τῶν ἀγρῶν*] *ἐπὶ τὸν ἀγρὸν* B: fort. *ἐπὶ τῷ ἀγρῷ*; potest etiam apud Alciphronem *ἐπὶ τὸν ἀγρὸν* ferri. *ἀναπείσω*] *ἀναπήσω* V. *εἴσῃ*] *οἴσῃ* B. *παθοῦσα* Bastius ep. crit. p. 282: *μαθοῦσα* bw. *οἷ κακῶν σαυτὴν ἐνέσεισας* B: *οἵων κακῶν σεαυτὴν ἔνδον ἔθηκας* bw. cf. Bastius ep. crit. p. 282.

Corycaeus daemon Strombichus ille pessimus. cum enim vidisset me herum sequi, adjacentem rhenonem, quo exuto opus faciebam, sub alis abstulit. ita ut simul damnum et conservorum risum acciperem.

27.

GEMELLUS SALMONIDI.

1. Quid vero est, o Salmonis, quod tam superbe tractas, misera, dominum? nonne ego te in officina sartoris claudi sedentem abduxi, idque clam matre, et tamquam aliquam tota hereditate dotatam legitimam uxorem habeo? 2. at tu puella vilissima, superba es et semper cachinnaris et me illudis? nonne desistes, infelix, ab hac insolentia? ego faxo ut amatorem experiaris dominum et hordea ruri torrere docebo: atque tum intelliges cum tuo malo, in quam calamitatem te ipsam conieceris.

28.

ΣΑΛΜΩΝΙΣ ΓΕΜΕΛΛΩΙ.

336 1 Πάντα ὑπομένειν οἷά τε εἰμί, πλὴν τοῦ συγκαθεύδειν, δέ- 92
σποτα, μετὰ σοῦ. καὶ τὴν νύκτα οὐκ ἔφυγον οὐδὲ ὑπὸ τοῖς
θάμνοις ἐκρυπτόμην, ὡς ἐδόκεις, ἀλλὰ τὴν κάρδοπον ὑπεισελ-
θοῦσα ἐκείμην ἀμφιθεμένη τὸ κοῖλον τοῦ σκεύους εἰς κάλυμμα.
2 ἐπειδὴ δὲ κέκρικα βρόχῳ τὸν βίον ἐκλιπεῖν, ἄκουε λεγούσης
ἀναφανδόν — πάντα γὰρ ὁμοῦ περιαιρεῖ φόβον ἡ πρὸς τὸ τελευ-
τᾶν ὁρμή — ἐγώ σε ὦ Γέμελλε στυγῶ, τοῦτο μὲν βδελυττομένη
3 τὸ δάσος τοῦ σώματος καὶ ὥσπερ τι κίναδος ἐκτρεπομένη, τοῦτο
δὲ τὴν δυσχέρειαν τοῦ στόματος ἐκ τοῦ μυχαιτάτου τῆς φάρυγ-
γος τὴν δυσοσμίαν ἐκπέμποντος. κακὸς κακῶς ἀπόλοιο τοιοῦ-
τος ὤν. βάδιζε παρά τινα λημῶσαν ἄγροικον γραῦν ἐπὶ ἑνὶ
γομφίῳ σαλεύουσαν, ἀληλιμμένην τῷ ἐκ τῆς πίττης ἐλαίῳ.

Ep. 28.

Inscriptio: ἀμοιβαία ΓV. Σαλαμωνὶς Γεβέλλῳ b.

1. *συγκαθεύδειν δέσποτα μετὰ σοῦ*] *σοι συγκαθεύδειν* Bw. „mira dictio et novam Graeciam redolens *συγκαθεύδειν μετὰ σοῦ*; aut *καθ. μετὰ σοῦ* debuerat dicere aut *συγκαθεύδειν σοι*." *R.* at cf. Sintenisium ad Plutarchi Cat. maj. 9 C. Fr. Hermannum ad Luciani de hist. conscr. p. 177. illud etiam Parisini tuentur. cf. Bastium ep. crit. p. 164. *ὑπὸ* Berglerus Γ et alii Parisini apud Bastium l. c.: *ἐπὶ* bw.

2. *ἄκουε λεγούσης ἀναφανδόν* Parr. apud Bastium l. c. V et Γ, qui quidem *ἀκούω*: *ἄκουε λέγουσ' ἀναφανδόν* B: *ἄκουε ἀναφανδόν* b: *ἄκουε, λέγω σοι, ἀναφανδόν* w ex ingenio. *ὁμοῦ* B. cf. Jacobsium ad Achillem Tat. p. 164: *μου* bw. *τελευτᾶν*] *τελευταῖον* mrg VΓ. *Γέμελλε* codd w: *Γέβελλε* b. *δάσος* B: *βάρος* bw, etiam Γ, in quo *ρ* in loco adraso. *τι κίναδος*] *τις κίναιδος* B: *τις* etiam V.

3. *ἐκπέμποντος*] *ἐκπέμποντα* ΓV. *λημῶσαν* Bw: *ληροῦσαν* b et Γ. *ἐνὶ γομφίῳ*] *ἐνιγομφίῳ* V. *τῷ ἐκ τῆς* BΓ Parr. apud Bastium ep. crit. p. 165: *τῷ τῆς* bw.

28.

SALMONIS GEMELLO.

1. Omnia parata sum tolerare, here, praeterquam tecum una dormire. neque hac nocte fugi neque in virgultis me occultavi, ut putabas; sed mactram subii et jacui imposita concava ejus parte pro tegumento. 2. quandoquidem autem decrevi laqueo vitam hanc finire, audi dicentem aperte; simul enim omnem mihi adimit metum moriendi cupiditas. ego te, Gemelle, odi, tum corpus villosum abominans et velut aliquam tetram belluam aversans, 3. tum oris foeditatem ex intimo gutture graveolentiam emittentis. malus male pereas, qui talis sis. abi ad aliquam lippientem rusticam vetulam, uno dente molari fretam, unctam picis oleo.

29.

ΟΡΕΙΟΣ ΑΝΘΟΦΟΡΙΩΝΙ.

95 Ἠπιστάμην σε, ὦ Ἀνθοφορίων, ἁπλοϊκὸν εἶναι ἄνθρωπον 1
καὶ αὐτόχρημα τὸν ἀπὸ τῆς ἀγροικίας [ἄγροικον], ὄζοντα στεμ- 338
φύλων καὶ κόνιν πνέοντα, ἠγνόουν δὲ ὅτι δεινὸς εἶ ῥήτωρ
ὑπὲρ τοὺς ἐν Μιλιαίῳ τῶν ἀλλοτρίων ἕνεκεν ἀδικομαχοῦντας.
κινήσας γὰρ ἐπὶ τοῦ κωμάρχου δίκας ἔναγχος, οὐκ ἔστιν ἥν 2
τινα οὐχὶ νικήσας ἀπηλλάγης. μακάριε τῆς γλώττης καὶ λαλίστερε τρυγόνος. ἐγὼ δὲ ἑρμαίῳ σοι χρῶμαι κατὰ τοῦτο, τὸ δὴ τοῦ λόγου. ἔκκειμαι γὰρ τοῖς βουλομένοις τἀμὰ σφετερίζεσθαι καὶ ἀγαπῶ τὴν ἡσυχίαν, καὶ ταῦτα εἰδώς, ὅτι μοι πολλάκις ἐκ τῆς ἀπραγμοσύνης φύεται πράγματα.

Ep. 29.

Inscriptio: Ὄρειος Bastius ep. crit. p. 151: Ὄριος b w.

1. *εἶναι* add B w: om b Γ. *αὐτόχρημα τὸν* Piersonus Verisim. p. 96 w: *τὸν* om b: *αὐτοχρήματον* B: *ἀθλοχρήματον* Vat. V Γ. *ἄγροικον, ὄζοντα* B w: *ἀγροικίζοντα* Vat. Γ b: *ἄγροικον* inclusi. *κόνιν* B w: *κόνεως* b et Γ. *Μιλιαίῳ τῶν* B b: *ΜΗλίῳ κατὰ τῶν* Vat.: *Μηλίῳ κατὰ τῶν* V Γ: *Μητιχείῳ* Berglerus w: *Μητίχου καλλίῳ* Bastius ep. crit. p. 159. (qui quidem in appendice p. 43 duplicem ab origine scripturam statuit *κατὰ τῶν ἀλλοτρίων* et *τῶν ἀλλοτρίων ἕνεκεν*, quae deinde a librariis in unam conflata sit): *Ἡλιαίᾳ* Herelius in Klotzii Actis lit. 3, 1 p. 91. vide annotationem. *ἀδικομαχοῦντας*] *ἀδικομαχούντων* B.

2. *κινήσας*] *νικήσας* B. *ἐπὶ* Berglerus: *ἀπὸ* b w codd. *ἔναγχος*] *ἔναχος* V. *ἥντινα* B w: *ἣν* b et Γ: *ἣν* V. *γλώττης* Γ: *γλώσσης* b w. *ἑρμαίῳ σοι*] *ἑρμεώσσοι* B. *χρῶμαι* om B. *κατὰ τοῦτο* addidi e B: om b w. *τὸ*] *τῷ* V. *δὴ* addidi e B: om b w. *πολλάκις* B: *πολλὰ* b w.

29.

ORIUS ANTHOPHORIONI.

1. Putavi, o Anthophorion, te simplicem esse hominem merumque illum a rure rusticum, qui fraces redoleret et pulverem spiraret; ignoravi vero te disertum esse oratorem teque superare illos qui in ... de rebus alienis jure decertant. 2. cum enim moveris sub magistro vici nuper lites, in nulla non victor abiisti. macte lingua, loquacior turture. ego vero te utor in ea re lucro mercuriali, quod proverbio dicitur. expositus enim sum iis qui volunt mea sibi vindicare et amo quietem, et sciens quidem saepius mihi ex hoc otio nasci negotia.

30.

ΑΜΠΕΛΙΩΝ ΕΥΕΡΓΩΙ.

340 1 *Πολὺς ὁ χειμὼν τὸ τῆτες καὶ οὐδενὶ ἐξιτητόν. πάντα γὰρ* 99
ἡ χιὼν κατείληφε, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ
καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς. ἀπορία δὲ ἔργων, ἀργὸν δὲ καθίζειν ὄνει-
δος. προκύψας δῆτα τῆς καλύβης οὐκ ἔφθην παρανοίξας τὸ
θύριον, καὶ ὁρῶ σὺν τῷ νιφετῷ δῆμον ὅλον ὀρνέων φερόμενον,
2 *καὶ κοσσύφους καὶ κίχλας. εὐθέως οὖν ἀπὸ τῆς λεκάνης ἀνα-*
σπάσας ἰξὸν ἐπαλείφω τῶν ἀχράδων τοὺς κλάδους, καὶ ὅσον
οὔπω τὸ νέφος ἐπέστη τῶν στρουθίων καὶ πᾶσαι ἐκ τῶν ὀρο-
δάμνων ἐκρέμαντο, θέαμα ἡδύ, πτερῶν ἐχόμεναι καὶ κεφαλῆς
3 *καὶ ποδῶν εἰλημμέναι. ἐκ τούτων λάχος σοι τὰς πίονας καὶ*
342 *εὐσάρκους ἀπέσταλκα πέντε καὶ εἴκοσιν. κοινωνεῖν γὰρ ἀγαθὸν*
τοῖς ἀγαθοῖς. φθονοῦσι δὲ οἱ πονηροὶ τῶν γειτόνων.

31.

ΦΙΛΟΚΩΜΟΣ ΘΕΣΤΥΛΛΩΙ.

1 *Οὐπώποτε εἰς ἄστυ καταβὰς οὐδὲ εἰδὼς ὅ τι ποτέ ἐστιν ἡ* 103

Ep. 30.

1. *τὸ τῆτες* B b w: *ταῖς θήτταις* Γ Vat. V. *ἐξιτητόν* B w: *ἐξιτόν* b Γ. *γὰρ* addidi e B: om vulgo. *κατείληφε*] *κατείληχε* B. *ἀργὸν δὲ καθίζειν*] *ἀργῶς δὲ καταζῆν* B: pro *ἀργὸν* V *ἄγογον* scribebatur *θυρίον*. *κοσσύφους* B: *κοψίχους* b w. 2. *ἀχράδων*] *ἐχράδων* B. *ὅσον οὔπω* B [Γ] b w: *ὅσον δ' εἴπω* Vat. V. *ὀροδάμνων*] *ὀροδάμων* B. 3. *λάχος σοι* B w: *λαχόν μοι* Vat. b: *λαχὼν σοι* Γ: *λαβὼν σοι* Reiskius. *πέντε καὶ* B: *πέντε* omisso *καὶ* b w. *εἴκοσι* Γ: *εἴκοσιν* b w. *κοινωνεῖν* B: *κοινὸν* b w. *φθονοῦσι* B: *φθονούντων* b w.

Ep. 31.

Inscriptio: *Φιλόκωμος* Berglerus B w: *Φιλόκυμος* Vat. Γ b. *Θεστύλλῳ*] malim cum Reiskio *Ἀστύλλῳ* sive *Ἀστύλῳ*.

1. *οὐπώποτε*] *οὔπω ποτὲ* B. *εἰδὼς*] *ἴδω* B. *ὅ τι* scripsi: *ὅτι* B: *τί* b w.

30.

AMPELION EUERGO.

1. Vehemens est hiems hoc anno, et nemini licet exire. omnia enim nix occupavit et albicant non colles tantum, sed etiam depressa terrae loca. laborandi facultas nulla; otiosum autem sedere dedecus. cum igitur prospectarem ex casa et vix aperuissem nonnihil ostium, video cum nivibus gentem magnam avium ferri, et merulas et turdos. 2. statim igitur ex pelvi depromto visco inungo pirastrorum ramos, et mox nubes adfuit avicularum omnesque a surculis pependerunt, spectaculum jucundum, alis retentae et capite ac pedibus prehensae. 3. ex his partem electam misi pinguiores et carnosiores viginti quinque. bonum enim communicare bonis. invident autem qui sunt improbi ex vicinis.

31.

PHILOCYMUS THESTYLLO.

1. Cum nunquam adhuc in urbem descenderim, neque sciam quidnam

λεγομένη πόλις, ποθῶ τὸ καινὸν τοῦτο θέαμα ἰδεῖν, ὑφ' ἑνὶ περιβόλῳ κατοικοῦντας ἀνθρώπους, καὶ τἆλλα ὅσα διαφέρει πόλις ἀγροικίας μαθεῖν. εἰ οὖν σοι πρόφασις ὁδοῦ ἄστυδε γένηται, 2
ἧκε ἀπάξων νῦν κἀμέ. καὶ γὰρ ἔγωγε δεῖν οἶμαι τοῦ πλεῖόν τι μαθεῖν ἤδη μοι βρύειν θριξὶ τῆς ὑπήνης ἀρχομένης. τίς οὖν δή με κἀκεῖθι μυσταγωγεῖν ἐπιτήδειος, ἢ σύ, ὁ τὰ πολλὰ εἴσω πυλῶν ἀλινδούμενος.

32.

ΣΚΟΠΙΑΔΗΣ ΣΚΟΤΙΩΝΙ.

104 Βάλλ' ἐς μακαρίαν. οἷον κακόν ἐστιν, ὦ Σκοτίων, ἡ μέθη. 1
ἐμπεσὼν γὰρ εἰς συμπόσιον κακοδαιμόνων ἀνθρώπων — οἰνόφλυγες δὲ πάντες ἦσαν, καὶ οὐδεὶς τῷ μέτρῳ τὸ πίνειν ἔστεργε· 344
συνεχῶς δὴ περιφερομένης τῆς κύλικος ἦν τοῖς ἀρνουμένοις 2
τοῦτο τοὐπιτίμιον· ἔδει γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν ὑστεραίαν

περιβόλῳ] προβόλῳ V. 2. γένηται] γένοιτο B. ἧκε] ἧκεν B. ἔγωγε B.: ἐγὼ b w. δεῖν] ἄγειν B. ἀρχομένης] ἀρχομένῳ Γ. κἀκεῖθι B: κἀκεῖ b w. cf. Bastium ep. cr. p. 186. Jacobsium ad Ach. Tat. p. 549.

Hic in B inserta est epistola. quam Wagnerus litera B inter ineditas edidit.

Ep. 32.

Inscriptio: Σκοτίωνι V w: Κοτίωνι b Γ.

1. βάλλ'] βάλ' Γ V. Σκοτίων V w: Κοτίων b Γ. οἰνόφλυγες] οἰνοφλυγεῖς B. δὲ om B. οὐδεὶς τῷ μέτρῳ τὸ π.] οὐδεὶς τὸ μέτρῳ π. Reiskius. πίνειν B: πιεῖν b w.

2. δὴ B: δὲ b w. ἦν τοῖς ἀρνουμένοις τοῦτο τοὐπιτίμιον· ἔδει γὰρ αὐτοὺς εἰς κτέ. scripsi partim ex G. Hermanni emendatione, vide infra: ἦν τοῖς ἀρνουμένοις τοὐπίτιμον· ἔδει γὰρ αὐτοὺς εἰς b: ἦν τοῖς ἀρνουμένοις τοὐπότιμον· ἔδει γὰρ αὐτοὺς εἰς B sed τοὐπότιμον in rasura: ἦν τοῖς ἀρνουμένοις ἐπίχεον· ἔδει γὰρ αὐτοὺς καὶ εἰς Vat. V Γ: ἦν τοῖς ἀρνουμένοις ταὐπιτίμιον δεῖν αὐτοὺς καὶ εἰς Valckenarius ad Ammonium p. 78 w.

---

demum id sit quod dicitur urbs, cupio novum istud spectaculum videre, in uno ambitu habitantes homines, et reliqua quibus differt urbs a rure, discere. 2. si igitur tibi causa itineris in urbem existat, venito etiam me abducturus. nam etiam mihi, credo, plura sunt discenda, jam pullulare pilis mento incipiente. quis ergo mihi quae ibi sunt monstrare idoneus, nisi tu, qui plerumque intra portas verseris.

32.

SCOPIADES SCOTIONI.

1. In malam rem! quantum malum est, o Scotion, ebrietas. delapsus enim in convivium perditissimorum hominum (temulenti autem omnes erant, et nullus modice bibere amabat; sed assidue circumlato calice, erat renuentibus haec poena statuta: oportebat enim ipsos postridie epu-

ἑστιᾶν — πιὼν οὖν ὅσον οὔπω πρότερον ἐν ἀσκῷ βαστάσας οἶδα, ἐγὼ τρίτην ταύτην ἡμέραν ἔχω καὶ ἔτι σοι καρηβαρῶν καὶ τὴν κραιπάλην ἀπερυγγάνων.

33.

ΑΝΘΥΛΛΑ ΚΟΡΙΣΚΩΙ.

1 *Ἔοικε καὶ τὰ νάματα εἰς τὰ ἄνω ῥυήσεσθαι, εἴ γε οὕτως,* 107
ὦ Κορίσκε, ἀφηλικέστερος γεγονώς, ὅτε ἤδη λοιπὸν ὑϊδοῦς καὶ θυγατριδοῦς ἔχομεν, ἐρᾷς κιθαρῳδοῦ γυναικὸς κἀμὲ κνίζεις,
346 2 *ἄχρι τοῦ καὶ αὐτὴν ἐκρινῆσαι τὴν καρδίαν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἀτιμάζομαι τριακοστὸν ἔτος ἤδη συνοῦσά σοι· Παρθένιον δὲ ἡ ἱπ-*

post *ἑστιᾶν* add B *εἴ τις ἠρνεῖτο τὴν κύαθον.* *πιὼν — βαστάσας* add B w: om b*Γ*. *οἶδα, ἐγὼ τρίτην ταύτην ἡμέραν ἔχω καὶ ἔτι σοι καρηβαρῶν καὶ τὴν κραιπάλην ἀπερυγγάνων* scripsi: *οἶδα τρίτην ταύτην ἡμέραν ἔχω καὶ ἔτι σοι καρηβαρῶ καὶ τὴν κραιπάλην ἀπερυγγάνω* B et w qui colon posuit post *ἔχω*. *οἶδα δ' ἐγὼ τρίτην ταύτην ἔχων ἡμέραν καρηβαρῶν καὶ τὴν κραιπάλην ἀπερυγγάνων* Vat. *Γ*b, qui *δ'* uncis inclusit. Jacobsius ad Achill. Tat. p. 979. suspicatur ad *ἔχω* addendum esse *κακῶς* nisi cum Vat. legendum sit *τρίτην ταύτην ἔχω ἡμέραν καρηβαρῶν καὶ τὴν κραιπάλην ἀπερυγγάνων.* „oratio, ut in sermone familiari, negligentior. tota periodus sic scribenda videtur: *ἐμπεσὼν γὰρ εἰς συμπόσιον κακοδαιμόνων ἀνθρώπων· οἰνόφλυγες δὲ πάντες ἦσαν, καὶ οὐδεὶς τῷ μέτρῳ τὸ πιεῖν ἔστεργε· συνεχῶς δὴ περιφερομένης τῆς κύλικος· ἦν γὰρ τοῖς ἀρνουμένοις τοῦτο τοὐπιτίμιον· ἔδει γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν ὑστεραίαν ἑστιᾶν, εἴ τις ἠρνεῖτο τὴν κύαθον· πιὼν οὖν ὅσον οὔπω πρότερον ἐν ἀσκῷ βαστάσας οἶδα, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἔχω, καὶ ἔτι σοι καρηβαρῶ καὶ τὴν κραιπάλην ἀπερυγγάνω.*" G. Hermannus.

Ep. 33.

Haec epistola et sequentes novem desunt in *Γ* Vat. V.

1. *ἀφηλικέστερος* b w: *ἀφηλικέστερον* B. *ὑϊδοῦς* scripsi: *ὑϊδοὺς* Piersonus ad Moer. p. 379 w: *ὑϊδεῖς* aut *υἱωνοὺς* Reiskius: *υἱοὺς* b. scribebatur *θυγατριδοὺς*.

2. *Παρθένιον* scripsi. meretrix *Παρθενίς* est apud Luc. d. meretr. 15, 1: *παρθένιον* Toupius Emendat. in Suidam 3 p. 260 (p. 525 Lips.) vertens *suavicula illa puella, quae tota virgo est* et w: *παρθενίαν δὲ ἱππ.* b: „*συνοῦσά σοι παρθενίῳ· ἡ δὲ ἱπποπ.* Graeci *παρθένιον* appellant maritum qui puellam primus duxit et devirginavit" *R.* v. Plutarch. Pomp. 74. *ἡ* add Toupius w: om vulgo.

---

lum dare.) quum igitur bibissem, quantum nunquam in utre portare memini, tertium huncce diem adhuc gravedinem capitis sentio et crapulam eructo.

33.

ANTHYLLA CORISCO.

1. Videntur etiam fluenta sursum labi, quum tu Corisce, in aetate tam provecta, quum jam filios et nepotes habeamus, ames citharistriam et me pungas, ita ut ipsum extriveris cor. 2. ego enim ignominia afficior tricesimum annum jam tecum vivens; Parthenium autem immane scortum,

πόπορνος μεθ' ὑποκορισμῶν ἐκθεραπεύεται ὅλον σε αὐτοῖς ἀγροῖς καταπιοῦσα. γελῶσι δὲ οἱ νέοι καὶ σὺ τοῦ γέλωτος ἀναισθήτως ἔχεις. ὦ γῆρας ἑταίρας παίγνιον.

34.

ΓΝΑΘΩΝ ΚΑΛΛΙΚΩΜΙΔΗΙ.

112 Τίμωνα οἶσθα, ὦ Καλλικωμίδη, τὸν Ἐχεκρατίδου τὸν Κολ- 1
λυτέα, ὃς ἐκ πλουσίου σπαθήσας τὴν οὐσίαν εἰς ἡμᾶς τοὺς παρα-
σίτους καὶ τὰς ἑταίρας εἰς ἀπορίαν συνηλάθη, εἶτ' ἐκ φιλαν-
θρώπου μισάνθρωπος ἐγένετο καὶ τὴν Ἀπημάντου ἐμιμήσατο
στύγα; καταλαβὼν γὰρ τὴν ἐσχατιὰν ταῖς βώλοις τοὺς παριόντας 2 348
βάλλει, προμηθούμενος μηδένα αὐτῷ καθάπαξ ἀνθρώπων ἐν-
τυγχάνειν. οὕτως τὴν κοινὴν φύσιν ἀπέστραπται. οἱ λοιποὶ δὲ 3
τῶν Ἀθήνησι νεοπλούτων Φείδωνός τέ εἰσι καὶ Γνίφωνος μι-
κροπρεπέστεροι. ὥρα μοι μετανίστασθαι καὶ πονοῦντι ζῆν. δέ-
χου δὴ οὖν με μισθωτὸν κατ' ἀγρὸν πάντα ὑπομένειν ἀνεχό-
μενον ὑπὲρ τοῦ τὴν ἀπλήρωτον ἐμπλῆσαι γαστέρα.

σε αὐτοῖς] *σεαυτὸν* B.

Ep. 34.

Inscriptio: *Γνάθων* bw: *Γνάδων* B.

1. *Κολλυτέα*] sic B, v. annot. ad libri 1 ep. 39 fin. *Ἀπημάντου* Berglerus w: *ἀπήμαντον* B b.

3. *οἱ λοιποὶ δὲ* B: *οἱ δὲ λοιποὶ* bw. scribebatur *Ἀθήνησι*. cf. Boeckh. Inscr. 1 p. 995. *νεοπλούτων* Reiskius, Piersonus Verisim. p. 97 w: *μισοπλούτων* B b. *Φείδωνός τέ εἰσι καὶ Γνίφωνος* Berglerus w: *φειδώνοντές εἰσι καὶ γνίφωνες* b (et supra *ν* postremae vocis scripto *ο*) B. *δὴ* B w: *δὲ* b.

---

blanditiis colitur, cum totum te una cum ipsis agris devoraverit. rident vero adolescentuli, et tu derideri te non sentis. o senium meretricis ludibrium!

34.

GNATHO CALLICOMIDAE.

1. Timonem nosti, Callicomides, Echecratidis filium, illum Collytensem, qui ex divite, profusis in nos parasitos et in meretrices opibus ad inopiam redactus, postea ex humanissimo hominum osor factus est, et Apemanti imitatus est odium? 2. occupato enim agro, glebis praetereuntes incessit, studiose providens ne quisquam ipsum omnino hominum adeat: adeo communem naturam aversatur. 3. reliqui autem qui Athenis sunt recenter ditati, Phidone sunt et Gniphone sordidiores. tempus est hinc migrare et laborando victum quaerere. accipe ergo me mercenarium ruri, omnia toleraturum, ut insatiabilem hunc impleam ventrem.

35.

ΘΑΛΛΙΣΚΟΣ ΠΕΤΡΑΙΩΙ.

1 *Αὐχμὸς τὰ νῦν· οὐδαμοῦ νέφος ὑπὲρ γῆς αἴρεται· δεῖ δὲ* 112
ἐπομβρίας. διψῆν γὰρ τὰς ἀρούρας αὐτὸ τὸ κατάξηρον τῆς
βώλου δείκνυσι. μάταια ἡμῖν, ὡς ἔοικε, καὶ ἀνήκοα τέθυται
350 2 *τῷ Ὑετίῳ, καίτοι γε ἐξ ἁμίλλης ἐκαλλιερήσαμεν πάντες οἱ τῆς*
κώμης οἰκήτορες, καὶ ὡς ἕκαστος δυνάμεως ἢ περιουσίας συν-
εισηνέγκατο ὁ μὲν κριὸν ὁ δὲ τράγον ὁ δὲ καρπὸν ὁ πένης πό-
πανον ὁ δὲ ἔτι πενέστερος λιβανωτοῦ χόνδρους εὖ μάλα εὐρω-
3 *τιῶντας, ταῦρον δὲ οὐδείς· οὐ γὰρ εὐπορία βοσκημάτων ἡμῖν*
τὴν λεπτόγεων τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦσιν· ἀλλ' οὐδὲν ὄφελος
τῶν δαπανημάτων· ἔοικε γὰρ πρὸς ἑτέροις ἔθνεσιν ὁ Ζεὺς ὢν
τῶν τῇδε ἀμελεῖν.

36.

ΠΡΑΤΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΤΕΛΕΙ.

1 *Χαλεπὸς ἦν ἡμῖν ὁ στρατιώτης, χαλεπός. ἐπεὶ γὰρ ἧκε* 114
δείλης ὀψίας καὶ κατήχθη οὐ κατὰ τύχην ἀγαθὴν εἰς ἡμᾶς, οὐκ
ἐπαύσατο ἐνοχλῶν τοῖς διηγήμασι δεκάδας τινὰς καὶ φάλαγγας

Ep. 35.

1. *αὐτὸ* Reiskius: *αὐτὰς* b w. 2. *οἰκήτορες* B w: *οἰκότερες* b, haud dubie error typographi. *περιουσίας*] Bergl., Reisk. et w add *εἶχε*. *κάπρον* Berglerus w: *καρπόν* B. vv. *εὐ*— *εὐρωτιῶντας* malim abesse, quippe ex ep. 53, 3 huc relata. 3. *λεπτόγεων*] *λεπτόγειον* w, haud dubie error typographi.

Ep. 36.

Inscriptio: *Πρατῖνος* B: *Πρατίνος* b w. fort. *Πρατίνας* cf. ep. 12 libri 3.

35.

THALLISCUS PETRAEO.

1. Siccitas nunc est: nusquam nubes super terra tollitur, opus autem pluvia; sitire enim agros ipsa siccitas glebae monstrat. frustra, ut videtur, et non exauditi sacrificia fecimus Jovi pluvio, 2. etsi certatim sacrificavimus omnes vici incolae, et ut quisque poterat et opibus valebat contulit: hic arietem, ille hircum, ille aprum, pauper libum, pauperior thuris micas satis cariosas: taurum autem nemo; 3. non enim copia armentorum nobis est, qui tenue solum Atticae habitamus. sed nullus fructus impensarum; videtur enim ad alias gentes profectus Jupiter quid hic fiat parum curare.

36.

PRATINAS MEGALOTELI.

1. Molestus erat nobis miles ille, molestus. postquam enim venit circa vesperam et divertit infausto fato apud nos, non desiit nos obtundere narrationibus, decurias nescio quas et phalangas crepans, deinde

ὀνομάζων, εἶτα σαρίσσας καὶ καταπέλτας καὶ γέρρα, καὶ νῦν 2 352
μὲν ὡς ἀνέτρεψε τοὺς Θρᾷκας τὸν προηγεμόνα βαλὼν μεσαγκύλῳ,
νῦν δὲ ὡς κοντῷ διαπείρας τὸν Ἀρμένιον ἀπώλεσεν· ἐπὶ πᾶσί
τε αἰχμαλώτους παρῆγε καὶ ἐδείκνυ γυναῖκας, ἃς ἔλεγεν ἐκ τῆς
λείας ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἀριστείας αὐτῷ γέρας δεδόσθαι. τῷ 3
δὲ ἐγκανάξας κύλικα εὐμεγέθη φλυαρίας φάρμακον ὤρεγον, ὁ
δὲ καὶ ταύτην καὶ πλείονας ἐπὶ ταύτῃ καὶ ἁδροτέρας ἐκπιὼν οὐκ
ἐπαύσατο ἀδολεσχίας.

37.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΑΜΑΡΑΚΙΝΗΙ.

117 Εἰρεσιώνην ἐξ ἀνθῶν πλέξασα ᾖειν ἐς Ἑρμαφροδίτου τῷ 1
Ἀλωπεκῆθεν ταύτην ἀναθήσουσα. εἶτά μοι λόχος ἐξαίφνης ἀνα- 354
φαίνεται νέων ἀγερώχων ἐπ' ἐμὲ συντεταγμένων· ὁ λόχος δὲ
Μοσχίωνι συνέπραττεν. ἐπεὶ γὰρ τὸν μακαρίτην ἀπέβαλον Φαι- 2
δρίαν, οὐκ ἐπαύσατό μοι πράγματα παρέχων καὶ γαμησείων,
ἐγὼ δὲ ἀνηνάμην ἅμα μὲν τὰ νεογνὰ παιδία κατοικτείρουσα ἅμα
δὲ τὸν ἥρω Φαιδρίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τιθεμένη. ἐλάνθανον δὲ

1. σαρίσσας Berglerus w: σισάρας Bb. γέρρα Berglerus. cf. Ludov. Dindorfium in thesauro Stephaniano in v.: γέρρας w e Bergleri conjectura: δέρρας Bb. 2. scribebatur Θρᾷκας. δεδόσθαι bw: διδόσθαι B. 3. τῷ δὲ ἐγκ.] τῷ δ' ἐγὼ ἐγκαν. Gloss. Eichst.

Ep. 37.

Inscriptio: Ἐπιφυλλὶς Berglerus w: Ἐπιφυλὶς B.

2. ἥρω] ἥρω' B.

---

sarissas et catapultas; 2. modo ut profligasset Thraces, duce eorum conjectu jaculi percusso, modo ut conto transfixum Armenium interfecisset: deinde captivas produxit et ostendit mulieres, quas dixit ex praeda a ducibus fortitudinis sibi praemium datas. 3. sed impletum calicem ingentem garrulitatis remedium ei porrexi; ille autem et hoc et pluribus post hunc atque grandioribus exhaustis, non desiit nugari.

37.

EPIPHYLLIS AMARACINAE.

1. Corollam ex floribus nexam illi Alopecensi suspensura, ibam in Hermaphroditi fanum. subito vero mihi insidiae derepente apparuerunt juvenum protervorum in me instructorum: isti autem insidiatores cum Moschione faciebant. 2. postquam enim beatum amisi Phaedriam, non destitit mihi molestias exhibere et me uxorem expetere. ego vero recusavi, partim parvulos liberos miserans, partim etiam heroëm Phaedriam ante oculos habens. sed imprudens flagitioso hymenaeo me servavi et

ὑβριστὴν ὑμέναιον ἀναμένουσα καὶ θάλαμον νάπην εὑρίσκουσα.
3 εἰς γάρ με τὸ συνηρεφὲς ἀγαγών, οὗ τὸ πύκνωμα συνεχὲς ἦν
τῶν δένδρων, αὐτοῦ που κατὰ τῶν ἀνθῶν καὶ τῆς φυλλάδος,
αἰδοῦμαι εἰπεῖν, ὦ φιλτάτη, τί παθεῖν ἐπηνάγκασε. καὶ ἔχω 118
τὸν ἐξ ὕβρεως ἄνδρα, οὐχ ἑκοῦσα μὲν ὅμως δὲ ἔχω. καλὸν μὲν
γὰρ ἀπείραστον εἶναι τῶν ἀβουλήτων, ὅτῳ δὲ οὐχ ὑπάρχει τοῦτο,
κρύπτειν τὴν συμφορὰν ἀναγκαῖον.

38.

ΕΥΔΙΚΟΣ ΠΑΣΙΩΝΙ.

1 Φρύγα οἰκέτην ἔχω πονηρόν, ὃς ἀπέβη τοιοῦτος ἐπὶ τῶν 123
356 ἀγρῶν. ὡς γὰρ τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ κατ' ἐκλογὴν τοῦτον ἐπριάμην,
Νουμήνιον μὲν εὐθὺς ἐθέμην καλεῖσθαι. δόξαντα δὲ εἶναι ῥω-
μαλέον καὶ ἐγρηγορὸς βλέποντα μετὰ περιχαρίας ἦγον, ὡς ἐπὶ
2 τῆς ἐσχατιᾶς μοι ἐσόμενον. ἦν δὲ οὗτος ἄρα λαμπρὰ ζημία.
ἐσθίει μὲν γὰρ τεσσάρων σκαπανέων σιτία, ὑπνοῖ δὲ ὅσον ἤκουσα
τετυφωμένου σοφιστοῦ λέγοντος Ἐπιμενίδην τινὰ Κρῆτα κεκοι-
μῆσθαι ἢ ὡς ἀκούομεν τὴν Ἡρακλέους τριέσπερον. τί ἂν οὖν

3. *εἰς γάρ με* B: *εἰς γὰρ* omisso *με* b w. *τί παθεῖν* b w: *τὸ παθεῖν* B. *ἔχω* Berglerus w: *ἔξω* b: *ἔξω* B. *ἀπείραστον*] „*ἀπείρατον* *non expertum. ἀπείραστον non tentatum*" *R.*

Ep. 38.

1. *δόξαντα δὲ* B w: *δόξας τε* b. *ἐγρηγορὸς* Lobeckius ad Phrynichum p. 119: *ἐγρηγόρως* B b w. 2. *ἄρα* Berglerus: *ἅμα* B b w: *μάλα* Ruhnkenius ad Xenophontis Memor. p. 239. *ἤκουσα τετυφωμένου*] *ἠκούσατε τυφουμένου* B. *τὴν*] falso e B retulit Berglerus. cf. Bastius ad Greg. Cor. p. 761. *Ἡρακλέους* b w: *Ἡρακλέως* B. cf. Bastius ad Gregor. Cor. p. 777.

---

thalamum reperi nemus. 3. nam in opacum me deductam, ubi densitas continua erat arborum, ibidem super floribus et fronde, verecundor dicere, carissima, quid pati coëgerit. atque habeo ex flagitio conciliatum maritum, non sponte mea quidem, sed tamen habeo. optabile quidem est non experiri ea quae nolis; cui autem id non contigit, ei celare calamitatem necessarium.

38.

EUDICUS PASIONI.

1. Phrygem servum habeo improbum, qui evasit talis ruri. ut enim Calendis eum emi electum, Numenium quidem statim vocari constitui, cumque videretur mihi esse robustus, vegetoque vultu, laetus ducebam eum, ut in agro mihi esset. 2. est vero is merum damnum. comedit enim quantum quatuor fossores, dormit autem quantum audivi, deliro sophista dicente, Epimenidem quendam Cretensem dormivisse, vel, ut audimus, Herculis trivesperum. quid igitur faciam, o carissime sodalium

ποιοίμην, ὦ φίλτατε ἑταίρων καὶ συνεργῶν, ἴθι φράσον, ἐπὶ τοιούτῳ θηρίῳ καταβαλὼν ἀργυρίδιον;

39.

ΕΥΘΥΔΙΚΟΣ ΕΠΙΦΑΝΙΩΙ.

123 Πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων, ὦ μῆτερ, πρὸς ὀλίγον καταλι- 1
ποῦσα τοὺς σκοπέλους καὶ τὴν ἀγροικίαν, θέασαι πρὸ τῆς τε- 358
λευταίας ἡμέρας τὰ κατ' ἄστυ καλά. οἷα γάρ οἷά σε λανθάνει,
Ἁλῶα καὶ Ἀπατούρια καὶ Διονύσια, καὶ ἡ νῦν ἑστῶσα σεμνο-
τάτη τῶν Θεσμοφορίων ἑορτή. ἡ μὲν γὰρ Ἄνοδος κατὰ τὴν 2
πρώτην γέγονεν ἡμέραν, ἡ Νηστεία δὲ τὸ τήμερον εἶναι παρ'
Ἀθηναίοις ἑορτάζεται, τὰ Καλλιγένεια δὲ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν θύ-
ουσιν. εἰ οὖν ἐπειχθείης καὶ ἔρχῃ ἕωθεν πρὸ τοῦ τὸν ἑωσφό-
ρον ἐξελθεῖν, συνθύεις ταῖς Ἀθηναίων γυναιξὶν αὔριον. ἧκε 3
οὖν, μὴ μέλλε, ναὶ πρὸς ἐμῆς καὶ τῶν αὐταδέλφων τῶν ἐμῶν
σωτηρίας. τὸ γὰρ ἄγευστον πόλεως καταλῦσαι τὸν βίον ἀπο-
τρόπαιον, ὡς ὂν θηριῶδες καὶ δύστροπον. ἀνέχου δή, ὦ μῆτερ,

συνεργῶν] *συγγεωργῶν* B. *φρά- σον*] *φράσειν* B.

Ep. 39.

Inscriptio: *Ἐπιφανίῳ*] *Ἐπιφανίδι* vel *Ἐπιφάνιδι* Berglerus. ceterum censeo cum Berglero nomen *Φιλομήτωρ* ex sequentis epistolae inscriptione hic et illic *Εὐθύδικος* ponendum esse.

1. *διαλανθάνει* B: *λανθάνει* bw. *Ἁλῶα*] *Ἁλωά* B.

2. *μὲν γὰρ*] *μὲν οὖν* B. *πρώτην*] *πρώην* Reiskius, male, v. annotationes. *Νηστεία*] *νηστία* B. *τὰ Καλλιγένεια*] *τῇ Καλλιγενείᾳ* Berglerus, male, v. annotationes. *ἐπειχθείης*] *ἐπιχθείης* B. *καὶ ἔρχῃ* Reiskius: om *καὶ* vulgo. *συνθύεις*] *συνθύσεις* Reiskius.

3. *ναὶ πρὸς* Berglerus: *καὶ πρὸς* B bw. scribebatur *καταλύσαι*. *δή* B: *δὲ* vulgo.

---

et laboris sociorum, age dic, postquam in talem bestiam impendi pecuniam?

39.

EUTHYDICUS EPIPHANIO.

1. Per deos ac daemonas, o mater, ad exiguum tempus relictis scopulis et rure specta ante extremum diem quae in urbe sunt pulchra. qualia enim, qualia te fugiunt, Haloa et Apaturia et Dionysia, et hoc praesens sanctissimum Thesmophoriorum festum 2. nam Ascensio quidem primo facta est die, Jejunium autem hodie apud Athenienses celebratur, Calligenia autem postridie agunt. si igitur festinare velis et advenis mane antequam lucifer exeat, una cum Atheniensium mulieribus sacrificas. 3. veni igitur, ne cuncteris, per meam perque fratrum meorum germanorum salutem. nam inexpertam urbis finire vitam abominabile, utpote belluinum et a bonis moribus abhorrens. veniam autem da, mater, utilitatis

τῆς ἐπὶ τῷ συμφέροντι παρρησίας· καλὸν ἅπασιν ἀνθρώποις ἀνυποστόλως ὁμιλεῖν, οὐχ ἥκιστα δὲ ἀναγκαῖον τὸ πρὸς τοὺς οἰκείους ἀληθίζεσθαι.

40.

ΦΙΛΟΜΗΤΩΡ ΦΙΛΙΣΩΙ.

360 1 Ἐγὼ μὲν τὸν παῖδα ἀποδόσθαι εἰς ἄστυ ξύλα καὶ κριθὰς 125
ἀπέπεμψα ἐπανήκειν τὴν αὐτὴν τὰ κέρματα κομίζοντα παρεγγυῶν.
χόλος δὲ ἐμπεσὼν ἐξ ὅτου δαιμόνων εἰς αὐτὸν οὐκ ἔχω λέγειν,
2 ὅλον παρήμειψε καὶ τῶν φρενῶν ἔξω κατέστησε. θεασάμενος
γὰρ ἕνα τουτωνὶ τῶν μεμηνότων, οὓς διὰ τὸ μανιῶδες πάθος
[τὴν λύτταν] κύνας ἀποκαλεῖν εἰώθασιν, ὑπερέβαλε τῇ μιμήσει
3 τῶν κακῶν τὸν ἀρχηγέτην. καὶ ἔστιν ἰδεῖν θέαμα ἀποτρόπαιον
καὶ φοβερόν, κόμην αὐχμηρὰν ἀνασείων, τὸ βλέμμα ἰταμός,
ἡμίγυμνος ἐν τριβωνίῳ, πηρίδιον ἐξηρτημένος καὶ ῥόπαλον ἐξ 126
ἀχράδος πεποιημένον μετὰ χεῖρας ἔχων, ἀνυπόδητος, ῥυπῶν,
ἄπρακτος, τὸν ἀγρὸν καὶ ἡμᾶς οὐκ εἰδὼς τοὺς γονεῖς, ἀλλ'
ἀρνούμενος, φύσει λέγων γεγονέναι τὰ πάντα καὶ τὴν τῶν στοι-
4 χείων σύγκρασιν αἰτίαν εἶναι γενέσεως, οὐχὶ τοὺς πατέρας. εὔ-
δηλον δέ ἐστι καὶ χρημάτων περιορᾶν καὶ γεωργίαν στυγεῖν.

Ep. 40.

Inscriptio: *Φιλίσῳ*] *Φιλιστίῳ* Reiskius. caeterum v. ad inscriptionem antecedentis epistolae.

1. *εἰς αὐτὸν* abesse posse, saltem „non suo loco stare" opinatur Wagnerus.

2. *λύτταν*] *λυττάναν* B: uncis inclusit w.

3. *ἄπρακτος*] „*ἄκαρτος, non tonsus*" Reiskius. cf. Athenaeum p. 211 E.

4. *εὔδηλον*] *εὔδηλος* aut *ἔνδηλος* Reiskius.

---

causa libere dicenti. decet cum omnibus hominibus aperte versari; inprimis autem necesse est erga necessarios veraces esse.

40.

PHILOMETOR PHILISO.

1. Ego quidem filium in urbem ad vendenda ligna et hordeum miseram, ut rediret eodem die et pecuniam ferret hortatus; sed postquam eum afflavit ira nescio cujus deorum, totum eum immutavit et mente privavit. 2. cum enim vidisset quendam ex istis vesanis, quos propter rabiem canes vocare solent, superavit imitandis malis ducem. 3. et praebet spectaculum abominabile atque horrendum, comam squalidam quatiens, vultu truculentus, seminudus in palliolo, peram exiguam suspensam habens et clavam e pirastro factam in manibus gestans, discalceatus, immundus illuvie, intractabilis, rus et nos parentes non agnoscens, sed abnegans, natura dicens facta esse omnia et elementorum commixtionem esse causam generationis, non parentes. 4. satis autem apparet etiam opes eum despicere et agriculturam odisse. sed et pudor ei curae non

ἀλλὰ καὶ αἰσχύνης αὐτῷ μέλει οὐδὲν καὶ τὴν αἰδῶ τῶν προσώπων ἀπέξυσται. οἴμοι οἷόν σε, ὦ γεωργία, τὸ τῶν ἀπατεώνων τουτωνὶ φροντιστήριον ἐξετραχήλισε. μέμφομαι τῷ Σόλωνι καὶ 362
τῷ Δράκοντι, οἳ τοὺς μὲν κλέπτοντας σταφυλὰς θανάτῳ ζημιοῦν ἐδικαίωσαν, τοὺς δὲ ἀνδραποδίζοντας ἀπὸ τοῦ φρονεῖν τοὺς νέους ἀθῴους εἶναι τιμωρίας ἀπέλιπον.

41.

ΔΡΥΑΔΗΣ ΜΗΛΙΩΝΙ.

128 Ἔπεμψά σοι τῶν Δεκελειᾶσι προβάτων ἀποκείρας τὰ ῥωμα- 1
λέα τοὺς πόκους· ὅσα γὰρ ψώρας ὑπόπλεα, ταῦτα τῷ ποιμένι Πυρρίᾳ παρέδωκα χρῆσθαι ἐς ὅ τι ἂν θέλῃ, πρὶν φθάσαι διαφθαρῆναι παντελῶς ὑπὸ τῆς νόσου. ἔχουσα οὖν ἀφθονίαν 2
ἐρίων ἐξύφηνον ἡμῖν ἐσθήματα πρόσφορα ταῖς ὥραις, ὡς εἶναι τὰ μὲν τῷ θέρει προσαρμόζοντα λεπτοϋφῆ, τὰ δὲ χειμέρια ἐχέτω περιττῶς τῆς κρόκης καὶ πεπαχύνθω πλέον, ἵνα τὰ μὲν τῇ μανότητι σκιάζῃ μόνον καὶ μὴ καταθάλπῃ τὰ σώματα, τὰ δὲ τῇ βαρύτητι ἀπείργῃ τὸν κρυμὸν καὶ ἀλεξάνεμα τυγχάνῃ. καὶ ἡ 3 364
παρθένος δέ, ἡ παῖς ἣν ἔχομεν ἐν ὥρᾳ γάμου, συλλαμβανέτω·

μέλει] μέλλει B. τῶν προσώπων B: τοῦ προσώπου bw. cf. Jacobsius ad Achillem Tat. p. 422. σε] σοι Reiskius. φρονεῖν] ἀφρονεῖν Reiskius.

Ep. 41.

Inscriptio: Δρυάδης Bw: Ἀρνάδης legentis errore b. cf. Bast. ad Greg. Cor. p. 735. Μηλίωνι] Μηλιάδι Berglerus.

1. scribebatur Δεκελειάσι: Δεκελιασι (sic) B. Πυρρίᾳ] οὔνομα λέγεται mrg B.
2. ἐσθήματα] εὐθήματα e cod (B) annotat Berglerus, haud dubie vocem in cod non recte legentis error. cf. Bast. ad Greg. Cor. p. 765.

---

est et verecundiam a facie detersit. hem quantopere te, o agricultura, haec tenebrionum istorum schola pessundedit! incuso Solonem et Draconem, qui eos quidem, qui uvas furati essent, morte multare justum et aequum censuerint, eos autem, qui tanquam captivos a sana mente abducunt adolescentulos, impunitos reliquerint.

41.

DRYADES MELIADI.

1. Misi tibi Deceliae ovium tonsarum earumque sanarum vellera, quae enim scabie plenae, eas pastori Pyrrhiae tradidi, ut pro arbitrio iis uteretur, antequam prorsus morbo perirent. cum igitur habeas lanae copiam, texe nobis vestes aptas anni tempestatibus, ut, quae aestati conveniant, tenues sint; hibernae autem habeant abunde subteminis, ac densentur magis, ita ut illae quidem tenuitate sua inumbrent tantum et non calefaciant corpora, hae autem gravitate defendant frigus ventisque sint imperviae. 3. et virgo quidem, filia, quam habemus nubilem, adjuvet

τῆς ἱστουργίας ταῖς θεραπαινίσιν, ἵνα εἰς ἀνδρὸς ἐλθοῦσα μὴ καταισχύνῃ τοὺς πατέρας ἡμᾶς. καὶ ἄλλως δὲ εἰδέναι σε χρή, ὡς αἱ ταλασίαν ἀγαπῶσαι καὶ τὴν Ἐργάνην θεραπεύουσαι κό- 129
σμῳ βίου καὶ σωφροσύνῃ σχολάζουσι.

42.

ΡΑΓΟΣΤΡΑΓΓΙΣΟΣ ΣΤΑΦΥΛΟΔΑΙΜΟΝΙ.

1 Ἄρδην ἀπόλωλά σοι· ὁ γὰρ χθὲς εὐπάρυφος, πιναροῖς, ὡς 131
ὁρᾷς, καὶ τριχίνοις ῥακίοις τὴν αἰδῶ περισκέπω. ἀπέδυσε γάρ με Παταικίων ὁ παμπόνηρος, ὃς τὰ κέρματά με — εἶχον δέ, ὡς οἶσθα, ὑπόσυχνον ἀργύριον δεξιαῖς χρώμενος ταῖς καλινδή-
2 σεσι τῶν κύβων, ἄχρι δραχμῶν καὶ ὀβολῶν ἀπεσύλησεν. ἐξὸν
366 δέ μοι παριδεῖν, ὅσον ἐζημιώθην, εἶτα ἀθῴῳ γενέσθαι τοῦ πλείονος, ἐκ τῆς κατ' ὀργὴν ἔριδος τὴν εἰς τοὔσχατον ὑπέμεινα βλάβην· καθ' ἓν γὰρ ἕκαστον τῶν ἱματίων ἐκ προκλήσεως ἀποτιθεὶς τέλος ἁπάντων ἐψιλώθην τῶν ἐνδυμάτων. ποῖ δὴ οὖν βαδιστέον; χαλεπῶς γὰρ καὶ λάβρως ἐπαιγίζων ὁ βορρᾶς διεισί

3. δὲ post ἄλλως add Bw: om b. ἀγαπῶσαι] e cod ἀγαπῶσι affert Berglerus; est codicem non diligenter inspicientis error. quod de cod Veneto hic hariolatur Wagnerus non intelligo. σωφροσύνῃ bw: σωφροσύνης B.

Ep. 42.

Inscriptio: Ῥαγοστράγγισος Θ et plures codd apud Bastium Ep. crit. p. 265: ἀγγόστραγισος V, mrg ῥαγησιράγγισος: Ῥαγηστράγγισος bw: Ῥαγησιράπισος Reiskius. Σταφυλοδαίμονι] Στεμφυλοδαίμονι codd apud Bastium l. c.: Σταφυλολυμεῶνι Reiskius.

1. ἀπόλωλά] ἀπόλωλέ Θ. ὡς ὁρᾷς post χθὲς in codd Vat. V Γ posita post πιναροῖς posuerunt bw. videtur emendationem confirmare Θ; alioquin legerem ὁ γὰρ χθὲς ὡς ἑώρας κτέ. ῥακίοις τὴν αἰδῶ περισκέπω Θ (qui quidem αἰδώ): ῥάκεσι καλύπτω τὴν αἰδῶ bw Γ. με (ante εἶχον) Γ Θ: μου bw. 2. δὲ om Γ Θ. προκλήσεως] προκλίσεως Θ.

---

in texendo ancillas; ne, ubi ad virum deducta fuerit, dedecore afficiat nos parentes. alioqui scire te oportet, eas, quae lanificium amant et Minervam colunt, modestiae et verecundiae operam navare.

42.

RHAGOSTRANGISUS STAPHYLODAEMONI.

1. Funditus tibi perii. nam ille ego, qui heri splendide vestitus eram, sordidis, ut vides, et cilicinis pannis tego pudenda. spoliavit enim me Pataecio ille sceleratissimus, qui nummos meos (habebam enim, ut scis, satis multum argenti), dextris usus jactibus tesserarum, usque ad drachmas et obolos eripuit. 2. cum vero possem negligere quidquid damni acceperam et a majore immunis esse, per contentionem ab iracundia excitatam, extremam jacturam feci. omnibus enim ad unam vestibus ex provocatione in medium positis, postremo omnibus nudatus sum indumentis. quo igitur eundum? graviter enim et vehementer in-

μοι τῶν πλευρῶν ὥσπερ βέλος. ἐς Κυνόσαργες ἴσως οἰχητέον. ἢ γάρ τις τῶν ἐκεῖ νεανίσκων κατοικτείρας ἀμφιάσει με ἱματίοις, 3
ἢ καταλήψομαι ἐγγύθεν τὰς καμίνους, καὶ τῷ πυρὶ ὁ δύστηνος θάλψομαι· τοῖς γὰρ γυμνοῖς σισύρα καὶ ἐφεστρὶς ἡ φλὸξ καὶ τὸ ἐκ τῆς εἵλης θέρεσθαι.

43.

ΨΙΧΟΚΛΑΥΣΤΗΣ ΒΟΥΚΙΩΝΙ.

133 *Τῇ προτεραίᾳ ξυράμενοι τὰς κεφαλὰς ἐγὼ καὶ Στρουθίων* 1
καὶ Κύναιθος οἱ παράσιτοι, λουσάμενοι εἰς τὸ ἐν Σηραγγίῳ βαλανεῖον ἀμφὶ τὴν πέμπτην ὥραν δρόμον ἀφέντες, εἰς τὸ προάστειον 368 *τὸ Ἀγκυλῆσι τὸ Χαρικλέους τοῦ μειρακίσκου ᾠχόμεθα,*
ἔνθα αὐτὸς ἀσμένως ὑπεδέξατο φιλόγελώς τε ὢν καὶ φιλανα- 2
λώτης, ἡμεῖς δὲ διατριβὴν αὐτῷ τε καὶ τοῖς συμπόταις παρέ-

μοι Θ: *μου* bw. 3. *κατοικτείρας Θ*: *ἐποικτείρας* bw. *ἐγγύθεν τὰς καμίνους ΓΘ* haud dubie etiam Vat. (e V certe nihil enotatum) et b in textu, in lemmate vero annotationis *τὰς ἔγγυθεν καμίνου*) et sic w; in mrg *Θ τόπος, ἐν ᾧ αἱ νόσοι διακρίνονται.* *θάλψομαι*] *θάψομαι* V, mrg *θάλψομαι.* *εἵλης* cod. Par. apud Ruhnkenium ad Timae. p. 95 w et *Θ* ut videtur: *εἴλης* Berglerus, Reiskius: *ὕλης* b et *Γ*.

Ep. 43.

Inscriptio: *Ψιχοκλαύστης*] *ψιχοκλαύσιης Θ* (sic): *Ψιχοκναύστης* Reiskius. facilius *Ψιχοκλάστης* esset, quamquam ne hoc quidem necessarium.

1. *Στρουθίων*] *Στρούθιχος Θ*. cf. Bastium ad Gregorium Corinth. p. 293. 779. *Κύναιθος*] *Κίναιθος ΓV*: *Κύναιδος* errore typographi w. *οἱ παράσιτοι*] *ὁ παράσιτος Θ*. *Σηραγγίῳ* scripsi: *συραγγίῳ Θ*: *Σηραγγείῳ* bw, vid. annotationem. *τὴν πέμπτην Θ*: *πέμπτην* omisso articulo bw. *εἰς*] *ἐς Θ*. *Ἀγκυλῆσι* scripsi: *Ἀγκύλης* bw: *Ἀγγελῆσι* sive *Ἀγρυλῆσι* Berglerus, male. *Ἀγκυλή* est Aegeidis pagus. cf. Bastium Ep. crit. p. 92. Leakium de demis p. 221 versionis Westerm. Boeckhium Corp. inscr. 1 p. 490. L. Rossium de demis Att. p. 111. *Χαρικλέους*] *Χαρικλέος* V. 2. *αὐτὸς ἀσμένως Θ*: *αὐτός τε ἀσμένως* bw. *φιλαναλώτης* V: *φιλαναλωτής* bw: *φιλαναλωτήρ Θ*. *ἡμεῖς δὲ Θ*: *ἡμεῖς τε* bw. *τε* ante *καὶ* om *Θ*.

---

gruens boreas transit per mea latera teli instar. 3. in Cynosarges forte concedendum. aut enim aliquis adolescentium ibi morantium miseratus induet me vestibus, aut hinc e vicino occupabo caminos et igne me miserum calefaciam. nudis enim flamma et apricatio est rheno et sagum.

43.

PSICHOCLAUSTES BUCIONI.

1. Pridie tonsi capita ego et Struthio et Cynaethus parasiti, loti in eo quod Serangii est balneo, circa quintam horam citato cursu in suburbanum Ancyleuse, quod Chariclis adolescentis est, nos contulimus. 2. ibi ipse libenter nos excepit, utpote ridere amans et sumptus facere: nos autem jocos ipsi atque convivis exhibuimus, invicem nobis alapas infli-

σχομεν, παρὰ μέρος ἀλλήλους ἐπιρραπίζοντες καὶ ἀνάπαιστα εὔκροτα ἐπιλέγοντες αὐτοσκωμμάτων ἁλυκῶν καὶ αὐτοχαρίτων Ἀττικῶν
3 αἱμυλίας γέμοντα. ἐν τούτῳ δι' ἱλαρότητος καὶ εὐφροσύνης διακειμένου τοῦ συμποσίου ἐπέστη ποθὲν Σμικρίνης ὁ δύστροπος καὶ δύσκολος, εἵπετο δ' αὐτῷ πλῆθος οἰκετῶν, οἳ
4 δραμόντες ἐφ' ἡμᾶς ὥρμησαν. αὐτὸς δὲ ὁ Σμικρίνης, πρῶτον μὲν τῇ καμπύλῃ παίει τὸν νῶτον τοῦ Χαρικλέους, ἔπειτα δὲ ἐπὶ κόρρης πατάξας ἦγεν ὡς ἔσχατον ἀνδράποδον. ἡμεῖς δὲ νεύματι μόνῳ τοῦ πρεσβύτου εἰς τοὐπίσω τὰς χεῖρας ἐστρεβλούμεθα· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ξήνας ἡμᾶς ὑστριχίδι οὐκ ὀλίγαις οὐδ'
370 εὐαριθμήτοις τέλος ἀγαγὼν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπέθετο ὁ ἄγριος
5 γέρων. καὶ εἰ μὴ συνήθης ὢν καὶ πολλὰ καθηδυπαθήσας μεθ' ἡμῶν ὁ χαρίεις Εὔδημος, εὐθύδικος ἀνὴρ ἐν τοῖς πρώτοις τοῦ συνεδρίου τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ἀνέῳξεν ἡμῖν τὸ δεσμωτήριον, τάχ' ἂν καὶ τῷ δημίῳ παρεδόθημεν. οὕτως ὁ δριμὺς γέρων

scribebatur *παραμέρος*. *παρὰ μέρους* Θ. *ἐπιρραπίζοντες*] *ἐπιρριπίζοντες* Reiskius. *αὐτοσκωμμάτων* Θ (cf. Ruhnkenius ad Longin. p. 259 p. 412 Lips.) w: *αὐτῷ σκωμμάτων* b et Γ: *σκωμμάτων* deleto *αὐτο* sive *αὐτῷ* Lobeckius Paral. p. 242.
ἁλυκῶν b omnesque codd: *ἀστικῶν* Ruhnkenius Reiskius (qui quidem *ἀστυκῶν* scribit et deinde *Ἀττικῶν* delendum esse censet) w. *καὶ* ante *αἱμυλίας* om Γ.
3. *δι' ἱλαρότητος καὶ εὐφροσύνης*] *δὲ εὐφροσύνης καὶ ἱλαρότητος* Θ: *δὲ ἱλαρότατα καὶ εὐφροσύνως* Γ: *ἐν τούτῳ δὴ δι' κτὲ.?* *ποθὲν*] *πόθεν* V. *καὶ δύσκολος* om Θ. *δ' αὐτῷ* Θ: *δὲ αὐτῷ* bw.
4. *πρῶτον* Θ: *πρῶτα* b w. *ἦγεν*] *ἧγεν* V. *μόνῳ*] *μόνα* V. *ἐστρεβλούμεθα*] *δεβλούμεθα* videtur habere Θ. *ὑστριχίδι*] *ὑστριχῖσιν* Θ. *εὐαριθμήτοις, τέλος* Jacobsius ad Achillem Tat. p. 799, confirmat Θ: *εὐαριθμήτοις μάστιξι τέλος* bw: *ἀναριθμήτοις μάστιξι τέλος* V, mrg *εὐαρ.* *τὸ* om V, comparet in mrg. *δεσμωτήριον*] *δρυμώτερον* V. *ὁ* ante *ἄγριος* om ΓΘ.
5. *καθηδυπαθήσας* w Γ V: *καθυδηπαθήσας* b Θ. *εὐθύδικος ἀνὴρ* Θ: *ἀνὴρ* omisso *εὐθύδικος* b w. *συνεδρίου* Berglerus Θ: *συμποσίου* b w. scribebatur *ἀνέωξεν*. *τάχ' ἂν* Θ: *τάχα ἂν* bw *δημίῳ* Berglerus, Jacobsius ad Achill. Tat. p. 954 Θ: *δήμῳ* b w.

---

gentes et anapaestos sonoros accinentes, salsis dicteriis et merae venustatis Atticae facetiis scatentes. 3. cum sic in hilaritate et laetitia esset convivium, supervenit alicunde Smicrines ille morosus et asper; sequebatur autem eum agmen servorum, qui cursu in nos invehebantur. 4. ipse autem Smicrines primum baculo dolat tergum Chariclis, deinde maxilla percussa ut infimum mancipium abduxit. nobis autem solo senis nutu post terga manus retro vinctae, deinde cum nos cecidisset flagello suillis setis intertexto, non paucis nec facile numerandis verberibus, postremo abductos in vincula conjecit immanis senex. 5. atque, si non familiaris noster, quique multa nobiscum per luxuriam consumpsit, lepidus ille Eudemus, vir justus in primis concilii Areopagitarum, aperuisset nobis carcerem, fortasse adeo carnifici traditi fuissemus. acerbus ille

καὶ πικρὸς ἐνεπίμπρατο καθ' ἡμῶν καὶ πάντα ἔπραττεν, ὡς ἂν τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἴσα τοῖς ἀνδροφόνοις καὶ ἱεροσύλοις ἀπαχθείημεν.

44.

ΓΝΑΘΩΝ ΛΕΙΧΟΠΙΝΑΚΙ.

137 Ἡμῶν ὡς Μεγαρέων ἢ Αἰγιέων οὐδεὶς λόγος, εὐδοκιμεῖ δὲ 1
τὰ νῦν Γρυλλίων μόνος καὶ κατέχει τοῦ ἄστεος καὶ πᾶσα αὐτῷ
καθάπερ Κράτητι τῷ Θήβηθεν κυνὶ ἀνέῳγεν ἡ οἰκία. ἐμοὶ δο- 372
κεῖν, Θετταλίδα τινὰ γραῦν ἢ Ἀκαρνανίδα φαρμακεύτριαν πε-
πορισμένος καταγοητεύει τοὺς ἀθλίους νεανίσκους. τί γὰρ καὶ 2
στωμύλον ἔχει, τί δὲ ὁμιλητικὸν καὶ ἡδὺ φέρει; ἀλλ' ἴσως εὐμε-
νεστέροις ὄμμασιν ἐκεῖνον εἶδον αἱ Χάριτες, ὡς τὰς μὲν ἀπο-
μάττεσθαι πρὸς αὐτοῦ, ἡμᾶς δὲ ἀγαπᾶν εἰ τὰς ἀπομαγδαλίας
ὡς κυσί τις παραρρίψειε. τάχα δὲ οὐ γόης, ἀλλὰ τύχῃ κέχρηται 3
δεξιᾷ. τύχη γὰρ παρὰ πάντα ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα.

ἐνεπίμπρατο Θ: *ἐπίμπρατο* bw. scribebatur *ἴσα*.

Ep. 44.

Haec epistola deest in Θ.

Inscriptio: *Λειχοπίνακι* „scriptum *Λεισχοπίνακι*" *Bergl.* V: *Λοχοπίνακι* Γ.

1. *Αἰγιέων* bw: *Αἰγινητῶν* V, mrg *Αἰνητῶν*. „pro *Αἰγιέων* scriptum *Αἰγινητῶν* et ex alio *Αἰνητῶν*" *Bergl.* *κατέχει* unus cod. Bergleri et Γ: *κατάρχει* bw. cf. Schaeferum ad Phalar. p. 341 b. *κυνὶ* Herelius et Toupius Em. in Suid. p. 198 Lips.: *κοινὴ* b: *κοινῇ* Reisk. Γ. *γραῦν*] *γραῦ* V. *Ἀκαρνανίδα* Berglerus w: *Ἀκαρνίδα* b, unus cod. Bergleri: *Ἀκαρανίδα*, V. *καταγοητεύει* Berglerus bw: *καταγοητεύειν* cod. Bergleri V Γ.
2. *εὐμενέστέροις*] *εὐγενεστέροις* Γ, mrg V. *τὰς μὲν* Hemsterhusius ad Callimachi fragm. 121 p. 489 Ern.: *τοὺς μὲν* bw: *τὰ μὲν* unus cod. Bergleri Γ, mrg V. *ἀπομάττεσθαι*] *ἀπομύττεσθαι* Reiskius: *ἐναπομάττεσθαι* Hemsterhusius. post hanc vocem inserit Hemsterhusius *τὰς χεῖρας*. *πρὸς αὐτοῦ*] *αὐτῷ* Hemsterhusius: *πρὸς αὐτόν?*
3. *ἀπομαγδαλίας*] *ἀπομειγδαλιας* V, corr. in mrg. *τύχη γὰρ — πράγματα* videntur esse glossema Kuehnio et quidem verba Demosthenis

---

senex et amarulentus tantopere accensus fuit erga nos et omnia fecit ut recta ad mortem instar homicidarum et sacrilegorum abduceremur.

44.

GNATHO LICHOPINACI.

1. Nostrum ut Megarensium vel Aegiensium nulla ratio habetur. solus probatur Gryllion ac dominatur urbi, et quaevis ei quemadmodum Crateti cynico illi Thebano patet domus; Thessalam aliquam vetulam, opinor, aut Acarnanicam veneficam adeptus fascinat miseros adolescentulos. 2. nam quid tandem habet arguti? quid elegantiae ac jucunditatis affert? sed fortasse magis propitiis oculis illum Gratiae adspexerunt, ut illae quidem manus in ipso abstergant, nos autem contenti simus si bucceas tersorias tanquam canibus aliquis objiciat. 3. fortasse tamen non est fascinator, verum fortuna utitur secunda. fortuna enim in omnibus obtinet hominum

οὐδὲν γὰρ ἐν ἀνθρώποις γνώμη, πάντα δὲ τύχη, καὶ ταύτης ὁ τυχὼν ἡδύς ἐστι καὶ νομίζεται.

45.

ΤΡΑΠΕΖΟΛΕΙΧΩΝ ΨΙΧΟΔΙΑΛΕΚΤΗΙ.

374 1 Ἤλγησα, ὦ καλὲ Ψιχίων, ἀκούσας τὴν συμβᾶσάν σοι περὶ 142
τὸ πρόσωπον συμφοράν. εἰ δὲ καὶ τοῦτον ἐγένετο τὸν τρόπον, ὃν διηγήσατο ἡμῖν ἐπανελθοῦσα τοῦ συμποσίου Λειριόνη, λέγω δὲ τὴν παιδίσκην Φυλλίδος τῆς ψαλτρίας, πόλεμον ὑπέστης καὶ
2 πόρθησιν καινὴν ἄνευ μηχανῆς καὶ ἑλεπόλεως. ἀκούω γὰρ τὸν καταπύγονα καὶ θηλυδρίαν περικατεάξαι σοι τὴν φιάλην, ὡς τὰ θραύσματα λωβήσασθαί σου τήν τε ῥῖνα καὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα, καὶ τοῦ αἵματος ἐνεχθῆναι κρουνούς, οἵους ὕδατος ἐν

Olynth. II p. 24 Reisk. §. 22 Bekk.: *μεγάλη γὰρ ῥοπή, μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον ἡ τύχη παρὰ πάντ᾽ ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα.* verum ob id ipsum videntur esse genuina, cum plura Alciphro ex oratoribus petierit. cf. libri 1 ep. 25 §. 1. libri 3 ep. 43 §. 1. eadem sententia apud Diodor. 13, 24 *ἴδε τὴν τύχην ἁπάντων οὖσαν κυρίαν.*

Ep. 45.

Inscriptio: *Τραπεζολείχων*] *Τραπεζολείκτης* Θ. *Ψιχοδιαλέκτῃ*] *Ψιχοδιαλείκτῃ?*

1. *Ψιχίων*] *Ψῦχιον* (sic) Θ: *καλεψιχίων* una voce V. *παρὰ*] *περὶ* V, corr. in mrg. *Λειριόνη*] *ἠλυκριόνη* Θ: *Ἠλεκτρυώνη?* *δὲ*] *δὴ* Γ. *καινὴν* Reiskius: *ἱκανὴν* bw. *ἄνευ μηχανῆς*] *ἀναμηχανῆς* V, in mrg corr. *καὶ* ante *ἑλεπόλεως* om Θ. *ἑλεπόλεως*] *ἱλεπόλεως*, corr. in mrg.

2. *γὰρ τὸν* Θ: *γὰρ καὶ τὸν* bw. *καταπύγονα* Lobeckius ad Phryn. p. 195: *καταπύγωνα* bw „scriptum κατὰ πόγωνα" *Bergl.* V. ΓΘ videntur habere *καταπύγωνα*. *σοὶ* Berglerus w: *σου* b ΓΘ. *τὴν φιάλην*] *τὴν κεφαλὴν* Θ. fort. *σου περὶ τὴν κεφαλὴν τὴν φιάλην*. *θραύσματα*] *τραύματα* Θ. *λωβήσασθαι*] *λοήσασθαι* Θ secundum Boissonadium ad Theophylacti epist. p. 274, secundum meam collationem *λογίσασθαι*. inde Boissonadius *θραύσματ᾽ ἀλοήσασθαι*. *σου τήν τε ῥῖνα* ΓΘ V: *σοι τὴν ῥῖνα* bw. *ἐνεχθῆναι* Θ: *ἀναχθῆναι* vulgo: *ἀναχυθῆναι* Berglerus.

---

negotiis. nihil enim in humanis rebus consilium facit, omnia fortuna; atque hanc qui est adeptus, jucundus est et habetur.

45.

TRAPEZOLICHON PSICHODIALECTAE.

1. Dolui, mi bone Psichion, audita calamitate quae faciei tuae accidit. si vero ita accidit quemadmodum nobis narravit rediens a convivio Lirione (illam dico ancillulam Phyllidis psaltriae), bellum perpessus es et excidium singulare sine machina et helepoli. 2. audio enim cinaedum illum et effeminatum, impactam in te fregisse pateram, ita ut fragmenta labefecerint tibi nasum et dexteram maxillam sanguinisque ruisse rivulos,

Γερανείᾳ πέτραι σταλάττουσι. τίς ἔτι ἀνέξεται τῶν κακοδαιμόνων τούτων, τοσούτου τὸ γαστρίζεσθαι πωλούντων· ὠνούμεθα γὰρ κινδύνου τὸ ζῆν, καὶ τὸν ἐκ λιμοῦ θάνατον δεδιότες τὴν μετὰ κινδύνου πλησμονὴν ἀσπαζόμεθα. 3

46.

ΣΤΕΜΦΥΛΟΧΑΙΡΩΝ ΤΡΑΠΕΖΟΧΑΡΟΝΤΙ.

144 Ὡς εὐτυχῶς, ὡς μακαρίως πέπραγα. ἐρήσῃ με ἴσως, τίνα 1 376
τρόπον, ὦ βέλτιστε Τραπεζόχαρον. ἐγὼ δῆτά σοι φράσω καὶ πρὶν ἔρεσθαι. ἦγε μὲν ἡ πόλις, ὡς οἶσθα, τὴν Κουρεῶτιν ἑορτήν· ἐγὼ δὲ παραληφθεὶς ἐπὶ δεῖπνον τέρπειν, ὠρχούμην τὸν κόρδακα. οἱ δαιτυμόνες δὲ ἐκ φιλονεικίας ἔπινον, ἕως, τῆς 2
ἁμίλλης εἰς ἄπειρον προχωρούσης, κῶμα κατέσχε τὸ συμπόσιον καὶ πάντας ὕπνος ὑπειλήφει νυστακτὴς ἄχρι καὶ αὐτῶν τῶν οἰκετῶν· ἐγὼ δὲ περιέβλεπον μέν, εἴ τι τῶν ἀργυρῶν σκευῶν 3

Γερανείᾳ „scriptum *γὰρ ἀνίᾳ*“ *Berglerus*: *Γερανείᾳ* confirmat Θ: *Γερανίᾳ* w: *γὰρ ἀνίᾳ* ΓV. scripturam *Γεράνεια* tuentur Simonides in Anth. Pal. 7, 496, *ἠερίη Γεράνεια κακὸν λέπας* et Euphor. fr. 92 *καὶ ὀχθηρῆς Γερανείης*, Lysias epitaph. 49. alii; contra apud Pausan. 1, 40, 1 novissimi editores scripturam *Γερανία* retinuerunt. *σταλάττουσι* Θ: *σταλάσσουσι* bw.

3. *ἀνέξεται* Berglerus bw. videtur confirmare Θ: *ἀνθέξεται* cod Bergleri ΓV. *τούτων — κινδύνου κτέ.* Θ: *τούτων, εἰ τοσούτου τὸ γαστρίζεσθαι πωλούντων ὠνούμεθα κινδύνῳ* vulgo: *τοῦ γαστρ.* Γ.

Ep. 46.

Inscriptio: *Τραπεζοχάροντι*] *τραπεζοχάρητι* Θ; verum in contextu *τραπεζόχαρον*.

1. *ἐρήσῃ με ἴσως* Θ: *ἴσως ἐρήσῃ με* bw. *βέλτιστε* add Θ: om bw. *ἐγὼ δῆτα* Θ: *ἐγὼ δὴ* bw: *ἐγὼ δὲ* Γ. *ἔρεσθαι*] *ἐρεῖσθαι* Θ. *Κουρεῶτιν*] *Κουρεώτην* V. *ἑορτὴν* ΘΓV: *ἡμέραν* bw.

2. *ἁμίλλης* Arnaldus Miscell. Obs. 5 p. 291. cod Paris. apud Ruhnk. ad Timae. p. 26 [i. e. Θ, ut videtur] w: *ἀμύνης* b. *κῶμα* Arnaldus l. c. Θ: *κῶμος* bw. *ὑπειλήφει*] *ὑπείληφεν* Θ.

3. *μέν* om Θ.

---

quales aquarum in Gerania destillant. 3. quis amplius ferat perditissimos istos tanti pastum vendentes; periculo enim vitam emimus, atque ex fame mortem timentes cum periculo saturitatem amplectimur.

46.

STEMPHYLOCHAERON TRAPEZOCHARONTI.

1. Quam felix, quam fortunatus sum! quaeres fortasse, optime Trapezocharon, quomodo? ego vero tibi dicam priusquam interrogas. celebrabat urbs, ut nosti, Cureotin festum. ego autem adhibitus coenae ad delectandum, saltavi cordacem. 2. convivae autem certatim bibebant, donec contentione in infinitum procedente, ebrietas occupavit convivas, somnusque occupavit omnes etiam servos nutantes capitibus. 3. ego vero circumspexi

ὑφελέσθαι δυναίμην· ὡς δὲ ταῦτα ἔτι νηφόντων ἐξ ὀφθαλμῶν ἐγεγόνει, καὶ ἦν ἐν ἀσφαλεῖ, τὸ χειρόμακτρον ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξηλλόμην, ὡς ἐν τῇ φυγῇ τοῖν διαβάθροιν θάτερον ἀπο-
4 βαλεῖν. ὅρα δὲ ὡς ἔστι πολυτελές, ὀθόνης Αἰγυπτίας καὶ ἁλουργοῦ πορφύρας τῆς Ἑρμιονίτιδος, λεπτὸν εἰς ὑπερβολὴν καὶ πολύτιμον ὕφασμα. εἰ τοῦτο ἀδεῶς ἀπεμπολήσαιμι, γαστριῶ σε ἀγαγὼν εἰς τὸν πανδοκέα Πιθακίωνα. πολλὰς γὰρ ὁμοῦ πολλάκις παροινίας ἀνέτλημεν, καὶ χρή σε τὸν κοινωνὸν τῶν δυστυχημάτων, συμμερίτην γενέσθαι καὶ τῆς εὐτυχούσης ἡμέρας.

47.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΣ ΛΑΧΑΝΟΘΑΥΜΑΣΩΙ.

378 1 Ἑρμῆ κερδῷε καὶ ἀλεξίκακε Ἡράκλεις, ἀπεσώθην. οὐδὲν 147
δεινὸν ἔτι γένοιτο. προχόην ὑφελόμενος ἀργυρᾶν Φανίου τοῦ πλουσίου δρόμῳ δοὺς φέρεσθαι — ἦν γὰρ ἀωρία τῆς νυκτὸς
2 μεσούσης — ἠπειγόμην σώζειν ἑαυτόν. κύνες δὲ ἐξαίφνης οἰκουροὶ περιχυθέντες ἄλλος ἀλλαχόθεν χαλεποὶ καὶ βαρεῖς

μάλης] μάλλης V et olim Γ: ὑπ' ἀγκάλης Θ. τοῖν διαβάθροιν Θ: τῶν διαβάθρων w: τῶν διαβάτρων V, corr. in mrg. θάτερον Reiskius: ἅτερον vulgo: ἕτερον Θ. 4. scribebatur ἐστι. Ἑρμιονίτιδος] Ἑρμιονίδος Θ. εἰς ΓΘ: ἐς bw. πολύτιμον] πολύ τι V. ὕφασμα om Θ. ἀνέτλημεν Berglerus, Reiskius ΓΘ: ἀνέπλημεν bw. κοινωνὸν] κοινὸν Θ. συμμερίτην Θ: μερίτην bw.

Ep. 47.

Inscriptio: Ὡρολόγιος] ὡρολογεῖος Θ.

1. ἀπεσώθην] ἀπεσώσειεν V, corr. in mrg. ἔτι γένοιτο Θ: γένοιτο ἔτι bw. ὑφελόμενος κτέ.] ὑφελόμενοι φιλαννίου τοῦ πλουσίου, ἦν γὰρ κτέ. ceteris omissis Θ. ἀργυρᾶν Γ: ἀργυρὰν bw. τῆς νυκτὸς Θ: νυκτὸς omisso articulo bw. ἑαυτὸν Θ: ἐμαυτὸν bw. 2. ἀλλαχόθεν ΘΓV: ἄλλοθεν bw.

---

si qua argentea vasa subducere possem. quibus, dum sobrii adhuc erant, e conspectu remotis et in tuto positis, mappa sub alam accepta exsilui, ita ut in fuga calceorum alterum amiserim. 4. vide autem, quam sit pretiosa, ex linteo Aegyptio confecta et tincta purpura Hermionitica, subtilissima atque pretiosa textura. si hanc secure vendidero, saginabo te deductum ad cauponem Pithacionem. multas enim simul saepe contumelias ebriorum perpessi sumus et oportet te socium adversae fortunae participem fieri fausti diei.

47.

HOROLOGIUS LACHANOTHAUMASO.

1. Mercuri lucrifer et malorum averrunce Hercules! salvus evasi. nihil periculi sit amplius. gutturnium ut surripueram argenteum Phaniae illius divitis, in pedes me conjiciens, servare me (erat enim intempesta nox media) properavi. 2. canes autem domestici derepente circumfusi alius aliunde, saevi

τὴν ὑλακὴν ἐπῄεσαν Μολοττοὶ καὶ Κνώσιοι, ὑφ᾽ ὧν οὐδὲν ἐκώ-
λυσέ με ὡς ἠδικηκότα τὴν Ἄρτεμιν διασπᾶσθαι μέσον, ὡς μηδὲ τὰ 380
ἀκρωτήρια εἰς τὴν ὑστεραίαν περιλειφθῆναι πρὸς ταφὴν τοῖς ἑτοί-
μοις εἰς ἔλεον καὶ συμπάθειαν. εὑρὼν οὖν ὑδρορρόον ἀνεῳ- 3
γότα οὐκ εἰς βάθος ἀλλ᾽ ἐπιπολῆς, καὶ ὑποδὺς εἰς τοῦτον κατε-
κρύβην. ἔτι σοι ταῦτα τρέμων καὶ παλλόμενος λέγω. ἑωσφόρου
δὲ ἀνασχόντος τῶν μὲν οὐκ ᾐσθόμην οὐκέθ᾽ ὑλακτούντων —
148 οἴκοι γὰρ πάντως ἐδέδεντο —, αὐτὸς δὲ εἰς Πειραιᾶ δραμὼν νηὶ 4
Σικελικῇ λύειν μελλούσῃ τὰ πρυμνήσια περιτυχὼν ἀπεδόμην τῷ
ναυκλήρῳ τὴν προχόην. καὶ νῦν τὸ τίμημα ἔχων νένασμαι τοῖς 5
κέρμασι καὶ νεόπλουτος ἐπανελήλυθα καὶ τοσοῦτον ῥιπίζομαι ταῖς
ἐλπίσιν, ὡς ἐπιθυμεῖν κόλακας τρέφειν καὶ κεχρῆσθαι παρασί-
τοις, οὐ παρασιτεῖν αὐτός. ἀλλ᾽ ἢν τουτὶ τὸ πορισθὲν ἀργύ-
ριον ἀπαναλώσω, πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἐπιτήδευσιν τρέψομαι.
οὐδὲ γὰρ κύων σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα τῆς τέχνης ἐπιλήσεται.

τὴν ὑλακὴν ἐπῄεσαν om Θ. ἐκώλυσέ Θ: ἐκώλυέ b w. ἠδικηκότα] ἐπεδικηκότα mrg V. διασπᾶσθαι w [Θ]: διεσπάσθαι Γ: διεσπᾶσθαι b. ἀκρωτήρια Berglerus w: ἀκροθίνια omnes codd b. εἰς τὴν ὑστεραίαν] τῇ ὑστεραίᾳ Θ: εἰς τὴν ὑστεραῖαν V. πρὸς] εἰς Θ.

3. ὑδρορρόον ἀνεῳγότα] ὑδρορρόαν ἀνεωγότα cod. unus apud Bergl. Γ Θ (qui habet ἀνεογότα) V. βάθος] βάθους V. ἐπιπολῆς] ἐπιπολυ Θ. ἀνασχόντος] ἀνάρχοντες V, corr. in mrg.

4. Πειραιᾶ] Πειραιὰν V.

5. ἢν] ἢν (τ superscr.) Θ. legebatur οὔτε. σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα] μαθοῦσα σκυτοτραγεῖν Θ.

et graviter intrantes me adorti sunt, Molossi et Cnossii, quos nihil prohibebat, quominus me, quasi offendissem Dianam, discerperent medium, ita ut ne extremae quidem partes in sequentem diem relictae fuissent ad sepulturam, si qui parati essent ad misericordiam et miserationem. 3. quum igitur reperissem fossam non alte ductam, sed in superficie, in hanc immersus me occultavi. etiam nunc tremens ac palpitans haec tibi narro. lucifero autem exorto, illos quidem non amplius latrantes animadverti (domi enim utique alligati erant); 4. ipse autem in Piraeeum cucurri; cumque in navem Siculam incidissem, quae jamjam retinacula soliitura erat, vendidi nauclero gutturnium. 5. et nunc quidem accepto pretio refertus sum nummis recensque ditatus redii et tantopere spe elatus sum, ut cupiam adulatores alere et adhibere parasitos, non parasitari amplius. sed cum hanc acquisitam pecuniam absumpsero, rursus ad pristinum vitae institutum me convertam. neque enim canis, qui corium rodere didicit, moris obliviscetur.

48.

ΕΦΕΛΟΓΛΥΠΤΗΣ ΜΑΠΠΑΦΑΣΙΩΙ.

382 1 *Κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο καὶ ἄφωνος εἴη Λικύμνιος ὁ τῆς* 151
τραγῳδίας ὑποκριτής. ὡς γὰρ ἐνίκα τοὺς ἀντιτέχνους Κριτίαν
τὸν Κλεωναῖον καὶ Ἵππασον τὸν Ἀμβρακιώτην τοὺς Αἰσχύλου
Προπομποὺς τορῷ τινι καὶ γεγωνοτέρῳ φωνήματι χρησάμενος,
2 *γαῦρος ἦν καὶ κιττοστεφὴς ἦγε συμπόσιον. ἔνθα παραληφθείς,*
φεῦ τῶν κακῶν οἷα ὑπέμεινα, τοῦτο μὲν πιττούμενος τὴν κε-
φαλὴν καὶ γάρῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς ῥαινόμενος, τοῦτο δὲ ἀντὶ
πλακοῦντος, τῶν ἄλλων ἄμητας ἐσθιόντων καὶ σησαμοῦντας,
3 *αὐτὸς μέλιτι δεδευμένους λίθους ἀπέτρωγον. ἡ πασῶν δὲ ἰτα-*
μωτάτη, τὸ ἐκ Κεραμεικοῦ πορνίδιον, ἡ μέτοικος, ἡ Φενεᾶτις
Ὑακινθὶς κύστιν αἵματος πληρώσασα, καταφέρει μου τῆς κεφαλῆς,
4 *καὶ ὁμοῦ τῷ κτύπῳ λελούμην τῷ αἵματι. καὶ τῶν μὲν εὐωχουμένων*
πολὺς καὶ καπυρὸς ἐξεχύθη γέλως, ἐγὼ δὲ ὧν ἔπαθον μισθὸν οὐκ

Ep. 48.

Inscriptio: *Ἐφελογλύπτης* b et *ΓΘ*: *Φλοιογλύπτης* Herelius w: *Νεφελογλύπτης* Berglerus: *Κεφαλογλύπτης?* *Μαππαφασίῳ*] *Ματταφανίσσῳ Θ.*

1. *κακὸς κακῶς* b w: *κακεγκάκως Θ*: *κακηγκάκως Γ* (*γ* a rec. manu), mrg V: *κακησκάκως* V. *Ἀμβρακιώτην*] *Ἀβρακιώτην Θ.* *γεγωνοτέρῳ*] *γεγωνῶ τῷ Θ.* *φωνήματι* Berglerus, Reiskius *Θ* w: *φρονήματι* b et *Γ.* *χρησάμενος*] *χρησάμενοι Θ.* *κιττοστεφὴς* om *Θ.*

2. *παραληφθεὶς*] *παραλειφθεὶς Θ.* *πιττούμενος*] *πειττούμενος* unus cod. Bergleri, etiam V, in mrg corr.: *πεκτούμενος* Berglerus. *γάρῳ*] *γάρως* V. *πλακοῦντος*] *πλανοῦντος* V. *ἄμητας*] *ἀμίτας Θ.* *δεδευμένους λίθους*] *λίθους δεδευμένους Θ.* *δεδευμήους* V, in mrg corr. *ἀπέτρωγον* *ΓΘ* V: *ἀπέτραγον* b w.

3. *δὲ* om *Θ.* *ἰταμωτάτη*] *ἰταμοτάτη Θ.* *Κεραμεικοῦ*] *Κεραμίκου Θ.* *Φενεᾶτις Ὑακινθὶς*] *φαινεάτις ὑακινθὸς Γ*, ceterum scribebatur *Φενεάτις.* *πληρώσασα*] *πλήσασα Θ.*

4. *πολὺς κτἑ.*] *πολὺς ὑπο$^{\delta}$χ ὁ θόρυβος περιεβόμβει τὸ δῶμα, ἐγὼ δὲ Θ.* v. annotationem.

48.
NEPHELOGLYPTES MAPPAPHASIO.

1. Malus male pereat et mutus sit Licymnius ille tragicus histrio. cum enim vicisset aemulos, Critiam Cleonaeum et Hippasum Ambraciotam in Propompis Aeschyli, sonora et clariore voce usus, exsultavit et hedera redimitus agitavit convivium. 2. cui ego adhibitus, hem quae mala perpessus sum! partim pice mihi caput oblitum et muria oculi conspersi, partim loco placentae, caeteris scriblitas lacte factas comedentibus et dulciaria cum sesamo, ego melle imbutos lapides rosi. 3. omnium autem petulantissima illa ex Ceramico meretricula, hujus loci inquilina, illa Pheneatica Hyacinthis, vesicam sanguine repletam capiti illisit meo et simul cum sonitu lotus fui sanguine. 4. atque illis quidem epulantibus uberrimus et effusus excitatus est risus, ego autem pro iis quae passus sum mercedem non abstuli dignam: sed mihi fuit contumeliarum

ἀπηνεγκάμην ἄξιον, ἀλλά μοι γέγονε τῶν ὕβρεων ἀμοιβὴ τὸ μέτρον τῆς γαστρός, πέρα δὲ οὐδέν. μήτε οὖν ἐς νέωτα εἴη, 384 μήτε μὴν βιῴη ὁ θεοῖς ἐχθρὸς Λικύμνιος. ὃν ἐγὼ τῆς ἀχαρίστου φωνῆς ἕνεκεν, Ὀρθοκόρυζον καλεῖσθαι πρὸς ἡμῶν καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Διονυσοκολάκων ἔκρινα. ἔρρωσο.

49.

ΚΑΠΝΟΣΦΡΑΝΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΩΙ.

186 Ὦ δαῖμον, ὅς με κεκλήρωσαι καὶ εἴληχας, ὡς πονηρὸς εἶ, 1
καὶ λυπεῖς ἀεὶ τῇ πενίᾳ συνδέων. ἦν γὰρ ἀπορία τοῦ καλοῦντος γένηται, ἀνάγκη με σκάνδικας ἐσθίειν καὶ γήθυα ἢ πόας 386
ἀναλέγειν καὶ τῆς Ἐννεακρούνου πίνοντα πίμπλασθαι τὴν γαστέρα. εἶτα ἕως μὲν τὸ σῶμα τὰς ὕβρεις ὑπέμενε καὶ ἦν ἐν 2
ὥρᾳ τοῦ πάσχειν νεότητι καὶ ἀκμῇ νευρούμενον, φορητὸς ἡ ὕβρις. ἐπειδὴ δὲ τὸ λοιπὸν ἐγώ σοι μεσαιπόλιος καὶ τὸ λειπό-

πέρα Berglerus bw: πέρας omnes codd.
5. ἐς νέωτα Γb: εἰς w, nescio unde. μήτε μὴν ΘΓ: μήτε μὴ bw: μήτε μοι Reiskius. βιῴη] νικώη Θ. ὃν] ὧν mrg V. ἀχαρίστου] ἀχαρίστον V, corr in mrg. φωνῆς in Γ ab alia manu margini adscr. ἕνεκεν Θ: ἕνεκα bw. Ὀρθοκόρυζον] ὀρθοκόρυδον Berglerus (imo ὀρθιοκόρυδον): ἀρχοκόρυζον Gloss. Eichst.: χρονοκόρυζον Reiskius. ceterum Ὀρθοκόρυζον litera majuscula ego scripsi. πρὸς] παρ' Θ. Διονυσοκολάκων] Διονυσοκολᾶκε Γ: Διονυσοκολάκεων V. ἔρρωσο om Θ.

Ep. 49.

1. καὶ ante λυπεῖς om Θ. γένηται ἀνάγκη με om Θ. γήθυα scripsi id quod jam voluit Reiskius γήθεια conjiciens, nisi voluit γήτεια: τητθία Θ: τήθεα bw. ἀναλέγειν — πίνοντα om Θ. πίμπλασθαι] πίμπλασται V.
2. μὲν] καὶ V, corr. in mrg. τὸ σῶμα τὰς ὕβρεις Θ: τὰς ὕβρεις τὸ σῶμα bw. τοῦ] τῷ Θ. φορητὸς ἡ ὕβρις Θ. cf. Boisson. ad Theophyl. ep. p. 312: φορητὴ bw. cf. Loberkii Paral. p. 283. ἐπειδὴ] ἐπειδὰν V, corr in mrg. τὸ λοιπὸν om Θ. μεσαιπόλιος Berglerus bw: μεσαίπονος omnes codd.

---

compensatio ventris mensura, praeterea nihil. ne igitur novum annum videat neque vivat diis inimicus ille Licymnius, quem ego propter insuavem vocem, Orthocoryzum vocari a nobis et a grege theatrali decrevi. vale.

49.

CAPNOSPHRANTES ARISTOMACHO.

1. O daemon, qui me sortitus es et sorte adeptus, quam malignus es et mihi molestus, cum sempiterna paupertate me teneas. si enim nemo sit qui me accersat, oportet me olus silvestre comedere et gethya aut herbas colligere, atque ex Enneacruno bibentem ventrem explere. 2. deinde, quamdiu injurias hoc corpus ferre poterat et aetate idonea erat ad perferendum juventa et vigore nervosum, tolerabilis sane erat contumelia. sed postquam ego jam semicanus quodque reliquum est vitae ad

μενον τοῦ βίου πρὸς γῆρας ὁρᾷ, τίς ἴασις τῶν κακῶν; Ἁλιαρτίου σχοινίου χρεία καὶ κρεμήσομαι πρὸ τοῦ Διπύλου, ἤν μή
388 3 τι δεξιὸν ἡ τύχη βουλεύσηται. εἰ δὲ καὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπιμείνειεν, οὐ πρότερον στραγγαλίσω τὸν τράχηλον, πρὶν τραπέζης ἀπολαῦ-
4 σαι πολυτελοῦς· οὐκ εἰς μακρὰν δὲ ὁ περίβλεπτος οὗτος καὶ ἀοίδιμος ἔσται γάμος Χαριτοῦς καὶ Λεωκράτους μετὰ τὴν ἕνην καὶ νέαν τοῦ Πυανεψιῶνος, εἰς ὃν πάντως ἢ παρὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἢ τοῖς ἐπαυλίοις κεκλήσομαι. δεῖ γὰρ θυμηδίας καὶ παρασίτων τοῖς γάμοις καὶ ἄνευ ἡμῶν ἀνέορτα πάντα καὶ συῶν οὐκ ἀνθρώπων πανήγυρις.

50.

ΒΟΥΚΟΠΝΙΚΤΗΣ ΑΝΤΟΠΙΚΤΗΙ.

1 Οὐκ ἀνέχομαι ὁρῶν Ζευξίππην τὴν ἱππόπορνον ἀπηνῶς τῷ μειρακίῳ χρωμένην. οὐ γὰρ δαπανᾶται εἰς αὐτὴν χρυσίον μόνον 159

Διπύλου] Διπήχου Θ. βουλεύσηται] βραβεύσῃ Lennepius ad Phalar. 37 cl. libr. 1 ep. 25. Dorvill. ad Char. p. 445.

3. ἐπιμείνειεν] ἐπιμείνοιεν mrg V. πολυτελοῦς] λυσιτελοῦς Θ.

4. εἰς μακρὰν Reiskius ΓΘ: εἰς μακρὸν b w. ἀοίδιμος] ἀοίδημος V. ἔσται add Θ: om b w. post Πυανεψιῶνος add δὲ Γ. πάντως] πάντας V. malim πανηγύρεις.

Ep. 50.

Deest haec epistola in Θ.

Inscriptio: Ἀντοπίκτῃ] ἀντοπήκτῃ Γ: Ἐτνοπήκτῃ aut Ἐτνολείκτῃ?

1. Ζευξίππην] Maius Hist. de la rép. des lettres 11 p. 149 Εὐξίππην cl. libr. 1 ep. 33. 39. ἤδη] ἢ Γ. om V.

---

senectutem spectat, quid remedii malorum? Haliartio fune opus et me suspendam ante Dipylum, nisi bene mihi Fortuna consulat. 3. quod si etiam in eodem statu manserit, non strangulabo collum, priusquam opiperam mensam adeptus fuero. 4. brevi autem erunt istae illustres et celebres nuptiae Charitus et Leocratis, post novilunium Pyanepsionis mensis: ad quas haud dubie aut primo die aut ad repotia vocabor. opus habent enim oblectamentis animi et parasitis nuptiae et sine nobis omnia festivitatis expertia et porcorum non hominum coetus.

50.

BUCOPNICTES ANTOPICTAE.

1. Non sustineo videre Zeuxippen, illud immane scortum, tam inclementer illum adolescentem tractantem. non enim impenditur in eam aurum

καὶ ἀργύριον, ἀλλ' ἤδη καὶ συνοικίαι καὶ ἀγροί. ἡ δὲ ἐπὶ πλέον
ἐκτύφεσθαι τὸν ἔρωτα τούτῳ μηχανωμένη τοῦ Εὐβοέως ἐρᾶν
προσποιεῖται τοῦ νεανίσκου, ἵνα καὶ τὰ τούτου σπαθήσασα ἐπ'
ἄλλον τρέψῃ τὸν ἔρωτα. ἐγὼ δὲ ὀδυνῶμαι τὴν καρδίαν ὁρῶν 2
ὑπορρέοντα τοσοῦτον πλοῦτον, ὃν οἱ μακαρῖται αὐτῷ Λυσίας 390
160 καὶ Φανοστράτη κατέλιπον. ἃ γὰρ ἐκεῖνοι κατ' ὀβολὸν συνήγαγον, ἀθρόως ἀναλοῖ τὸ πολύκοινον τοῦτο καὶ αἰσχρότατον γύναιον. πάσχω μὲν οὖν τι καὶ ἐπὶ τῷ μειρακίῳ. κύριος γὰρ
γενόμενος τῆς οὐσίας πολλὴν τὴν εἰς ἡμᾶς φιλανθρωπίαν ἀνε- 3
δείξατο. ὁρῶ δὲ καὶ τὰ ἡμέτερα σκάζοντα. εἰ γὰρ εἰς ταύτην ἅπαντα τεθείη τὰ προσόντα τούτῳ τῷ βελτίστῳ, καλῶς, ὦ θεοί, καλῶς ἀπολαύσομεν τῆς πλησμονῆς. ἔστι γὰρ ὡς οἶσθα ἁπλοϊκὸς ὁ Φίληβος καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς παρασίτους ἐπιεικὴς καὶ μέτριος τὸν τρόπον, ᾠδαῖς μᾶλλον καὶ γέλωτι ἢ ταῖς εἰς ἡμᾶς ὕβρεσι θελγόμενος.

συνοικίαι καὶ ἀγροὶ cod. Bergleri et *Γ* b: *συνοικίας καὶ ἀγροὺς* Berglerus w. *τὰ τούτου* Berglerus w: *τούτου* omisso *τὰ* b *Γ*.

2. *Φανοστράτη*] *Φαινοστράτη* *Γ* V. scribebatur *μακαρίται*. *τοῦτο*] *τοῦτον* V. *ἐνεδείξατο* Berglerus: *ἀνεδείξατο* b w.

3. *σκάζοντα*] *σκευάζοντα* mrg V. *ταύτην*] „corruptum est. latet aliud nomen muliebre. fort. *εἰ δ' ἄρ' εἰς Γλαύκην ἅπαντα ἀνατεθείη*.“ R. mutationis causam non video. *οἶσθα*] *οἶμαι* V: *οἴσθαι* mrg.

---

modo et argentum, sed etiam integrae aedes atque agri. illa autem adhuc magis incendere amorem ei studens, Euboeensem se amare simulat, illum juvenem, ut huius etiam bonis consumptis alio convertat amorem. 2. ego vero crucior animo, cum video effluere tantas opes, quas ei Lysias et Phanostrata, beatae memoriae, reliquerunt. quae enim illi unciatim collegerunt, simul omnia absumit vulgatissima illa et foedissima muliercula. doleo igitur nonnihil adolescentem; sui enim juris factus, magnam erga nos humanitatem ostendit. 3. video autem etiam nostras res claudicare. si enim in hanc omnia transferantur quae optimi illius sunt, egregie, o dii, egregie fruemur sagina. est enim, ut nosti, simplex Philebus, et erga nos parasitos aequus ac moderatus cantilenis potius et joco, quam contumeliis nostris delectari solitus.

51.

ΛΑΙΜΟΚΥΚΛΩΨ ΚΡΕΟΛΩΒΗΙ.

1 Ἰδοὺ μετὰ τὸν Εὐρώταν καὶ τὸ Λερναῖον ὕδωρ καὶ τὰ 162
392 Πειρήνης νάματα ἐρῶν τῆς Καλλιρρόης ἐκ Κορίνθου πάλιν Ἀθήναζε κατεπείγομαι. οὐ γάρ με τῶν τρυφημάτων τῶν ἐν τούτοις οὐδὲν ἤρεσεν, ἀλλ' ἕτοιμος ἐνθένδε ἀποσοβεῖν καὶ σπεύ-
2 δειν ὡς ὑμᾶς. ἀχάριστοι γὰρ ὤφθησαν οἵδε καὶ ἥκιστα συμποτικοί, καὶ πλείους παρ' αὐτοῖς αἱ παροινίαι τῶν ἀπολαύσεων. ὡς ἄμεινον ἐμοὶ ὀλύνθους ἢ παλάθας ἐπιμασᾶσθαι τῶν Ἀττι-
3 κῶν, ἢ διὰ τὸ παρὰ τούτοις χρυσίον ἀποδρύπτεσθαι. οἷα γὰρ καὶ
394 νεουργεῖν ἐπιχειροῦσιν ἀναγκάζοντες ἀσκωλιάζοντας πίνειν, διάπυρόν τε οἶνον καὶ θερμὸν ἄνευ τοῦ πρὸς ὕδωρ κράματος καταχέοντες, εἶτ' ὀστέα κῶλά τε καὶ ἀστραγάλους καθάπερ τοῖς κυσὶ παραρριπτοῦντες καὶ νάρθηκας ἐπιρρηγνύντες καὶ σκύτεσι
4 καὶ τοῖς ἄλλοις ἱμᾶσιν ἀντὶ παιδιᾶς πλήττοντες. ἐμοὶ γένοιτο,

Ep. 51.

Deest haec epistola in Θ.

Inscriptio: *Λαιμοκύκλωψ* Γ: *Λαιμοκύκλῳ* b w.: *Λαιμόκυκλος* Berglerus. *Κρεολώβῃ* scripsi: *Κλεολώβῃ* Γ: *Ψικλεολόβῃ* b w: *Ἰφικρεωλάβῃ* vel *Ἰφικρεωλάβητι* Berglerus: *Ψιχολώβῃ* Reiskius.

1. *τὰ Πειρήνης* Berglerus b w.: *τὰ Τειρήνης* unus cod. Bergleri mrg V: *ταπεινῷ* V et alter Bergleri cod.; inde Berglerus conjecit etiam *τὰ Πηνειοῦ*; verum cum e Γ nihil sit enotatum, vero est simile eum librum *Πειρήνης* exhibere. *ἐρῶν τῆς* Berglerus b w: *ἐρωτικῆς* cod. Bergleri Γ V. *Καλλιρρόης* Γ (*λλ* in ras.): *Καλιρρόης* bw. *ὑμᾶς* Γ: *ἡμᾶς* b w, quod fortasse typographo est imputandum, cum Berglerus verterit *ad vos properare.*

2. *ἀχάριστοι*] „*ἀχάριτοι gratiis cassi*. cf. p. 426, 12“ *R.* *αὐτοῖς*] *ἑαυτοῖς* Γ. *ἢ διὰ* Berglerus w et Γ ut videtur; *ἢ* omisso *διὰ* b.

3. *οἷα γὰρ καὶ*] *οἷα γὰρ οἷα* Herelius in Holtzii Actis lit. 3 p. 93. *νάρθηκας*] *νάρθυκας* V. *ἀντὶ παιδιᾶς* b w; „scriptum *ἀντὶ παῖδας*: ex alio *ἀντιπωδᾶς*“ *Bergl.* illud habet V, hoc mrg; Bergleri emendationem confirmare videtur Γ.

51.

LAEMOCYCLOPS CREOLOBAE.

1. Ecce post Eurotam et Lernaeam aquam et Pirenes fluenta amans Callirrhoën, Corintho rursus Athenas pergo. nihil enim mihi ex horum locorum deliciis placuit, sed paratus sum hinc facessere et ad vos propera. 2. ingrati enim visi sunt isti et minime idonei convivatores, et plus contumeliarum in vino apud ipsos quam voluptatis. quare satius est grossos et caricas manducare Atticas, quam propter istorum aurum macerari. quam multa enim nova excogitant, cogentes uno pede saltantem bibere ardensque et calidum vinum sine admixtione aquae affundentes, deinde ossa et pedes et talos quasi canibus projicientes et ferulas frangentes et scuticis aliisque loris per jocum caedentes! 3. mihi contingat,

πρόμαχε Ἀθηνᾶ καὶ πολιοῦχε τοῦ ἄστεος, Ἀθήνησι καὶ ζῆσαι καὶ τὸν βίον ἀπολιπεῖν. ἄμεινον γὰρ πρὸ τῆς Διομηΐδος πύλης ἢ πρὸ τῶν Ἱππάδων ἐκτάδην πατεῖσθαι νεκρὸν τύμβου περιχυθέντος, ἢ τῆς Πελοποννήσου εὐδαιμονίας ἀνέχεσθαι.

52.

ΛΟΠΑΔΙΩΝ ΕΥΚΝΙΣΩΙ.

166 Οὔ μοι μέλει· ποιούντων ὅσα καὶ βούλονται ῥιψοκίνδυνοι 1
Γρόνθων καὶ Σαρδανάπαλος· ἐμὲ γὰρ κοινωνῆσαι τῆς ἀτόπου πράξεως ἀδύνατον, οὐδ' εἰ μάντευμα μοι ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ἐπιτρέποι τὸ δρᾶμα, ὡς ἔστιν ἐργάζεσθαι χρηστόν. φύεται 396
γὰρ σπανίως καὶ ἐν παισὶ τὸ χρηστὸν καὶ πιστὸν ἦθος καὶ
167 ὑγιές. πάντως οὖν ἀφεκτέον. ὑποπειρῶσι γὰρ τὴν παλλακὴν 2
τοῦ τῆς οἰκίας δεσπότου. καὶ ἤδη αὐτοῖς ἡ πρᾶξις εἰς ἀκμὴν προκεχώρηκε. καὶ οὐκ ἀρκοῦνται τῇ τῶν ἀφροδισίων ἀθέσμῳ

4. πρόμαχε om V. Ἀθήνησι Γ (ut ubique) b: Ἀθήνῃσι w. Διομηΐδος Ludov. Dindorfius in thesauro Stephan. Paris. in v. Διόμεια: Διομήδους bw. πρὸ τῶν Ἱππάδων] παρὰ τῶν Ἱππ. V. πατεῖσθαι] κεῖσθαι vel κείμενον πατεῖσθαι Berglerus; posterius probo. περιχυθέντος] περιχυθέντες V. Πελοποννήσου] Πελοπονήσου Γ.

Ep. 52.

Haec epistola in Θ post ep. 53 collocata est.

Inscriptio: Λοπαδίων ego et Schaeferus ad Gregor. Corinth. p. 917: Κοπαδίων bw. Εὐκνίσῳ scripsi: Εὐκνίσσῳ codd Parisini apud Bastium ad Gregor. Cor. p. 917: Εὐηνίσσῳ bw.

1. μέλει] μέλοι V. ποιούντων] τοιούτων Θ. ῥιψοκίνδυνοι] ῥιψοκίνδυνιν Θ. caeterum malim οἱ ῥιψοκίνδυνοι.

Γρόνθων] γρόνθον Θ: γρίθων Γ mrg V. οὐδ' εἰ ΓΘ: οὐδὲ εἰ bw: εἰ om mrg V. ἐπιτρέποι] ἐπιτρέπει V. τὸ δρᾶμα Θ: τὴν πρᾶξιν bw. ὡς ἔστιν — ὑγιές „haec mihi suspecta“ Berglerus. „aut deest πιστεύσω ante ὡς aut potius delendum ἐστὶ et scribendum χρηστήν“ R. etiam mihi aliunde illata esse videntur.

χρηστὸν Θ: χρηστὴ bw. τὸ χρηστὸν καὶ om Θ.

2. εἰς Θ: εἰς τὴν bw. ἀκμὴν Berglerus: ἀρχὴν bw: ἁρπαγὴν Lennepius ad Phalar. p. 84.

---

propugnatrix Minerva urbisque custos, Athenis et vivere et mori. praestat enim ante Diomeidem portam aut ante Hippadas porrectum jacentem calcari mortuum, tumulo circumfuso, quam Peloponnesi felicitatem tolerare.

52.

LOPADION EUCNISO.

1. Nihil curo. faciant quicquid volent temerarii Gronthon et Sardanapalus. ego enim socius esse facinorosi incepti non possum, etiam si ex Dodonaea quercu oraculum illud facinus ut probum mihi suaderet. provenit enim raro in servis frugale et fidum ingenium atque sanum. utique ergo abstinendum. 2. tentant enim pellicem patris familias corrumpere, atque jam eis res ad summum processit, nec contenti sunt

πλησμονῇ. ἀλλὰ γὰρ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας σκεύη καθ' ἓν ἐκλαμ-
3 βάνουσι. καὶ ἴσως μὲν ἄχρι τινὸς λήσεται τοὔργον πραττόμενον· πάντως δέ ποτε ἢ λάλος γείτων ἢ ψίθυρος οἰκέτης ἀγορεύσει τὸ πρᾶγμα εἰς τοὐμφανές, καὶ ἀνάγκη μετὰ πῦρ καὶ σίδηρον καὶ τὰς πολλὰς βασάνους τέλος αὐτοῖς γενέσθαι τῆς ἡδονῆς τὸ κώνειον ἢ τὸ βάραθρον. ἀφειδῶς γὰρ χρώμενοι τῷ τολμήματι ἰσόρροπον τῇ πράξει τὴν τιμωρίαν ἐκτίσουσιν.

53.

ΑΚΡΑΤΟΛΥΜΑΣ ΧΩΝΟΚΡΑΤΕΙ.

1 Χθὲς Καρίωνος περὶ τὸ φρέαρ ἀσχολουμένου εἰσέφρησα εἰς
398 τοὐπτάνιον. ἔπειτα εὑρὼν λοπάδα εὖ μάλα κεκαρυκευμένην καὶ ἀλεκτρυόνα ὀπτὸν χύτραν τε μεμβράδας ἔχουσαν καὶ ἀφύας Μεγαρικὰς ἐξήρπασα καὶ ἀποπηδήσας, ποῖ καταχθείην ἐζήτουν καὶ

ἀλλὰ γὰρ] ἀλλὰ καὶ Berglerus. καθ' ἓν ἐκλαμβάνουσι Θ: καθ' ἓν ὡς ἐπέμφωρα λαμβάνουσι vulgo Γ: καθ' ἓν ὥσπερ φώρια, Toupius ad Longin. p. 285 (251 Lips) w. „legendum videtur καθ' ἓν ὡς ἐπ' ἐκφορᾷ" *Berglerus*. vulgata corrupta ex glossa aliqua marginali videtur orta esse; fortassis adscripserat librarius margini ὥσπερ φῶρες. caeterum καθὲν V. 3. τινὸς] τινα V. εἰς τοὐμφανές] ἐς τὸ ἐμφανές V, mrg εἰς τοίμφ. σίδηρον] σιδήρου Θ. βασάνους] δαπάνας Γ mrg V. αὐτοῖς] αὐτῷ Γ V. τῆς ἡδονῆς add Θ: om b w. ἢ] καὶ Θ. ἰσόρροπον] ἰσόρροποι V. ἐκτίσουσιν Γ: ἐκτίσουσι b w.

Ep. 53.

Inscriptio: Ἀκρατολύμας Γ V: Ἀκρατολύμα b w. Χωνοκράτει scripsi: Χωνειχράτω V: χονοκράτω Γ: Σχωνειχράτῳ b w: in Θ inscriptio deest.

1. τοὐπτάνιον] τουπτανεῖον Θ: τοῦ Σπανίου V: τὸ ὀπτανίον mrg V. ἔπειτα Θ: εἶτα b w. εὑρὼν] εὗρον Γ. λοπάδα] λοπάδια V. χύτραν] χρύτραν V. εὖ] οὐχ Θ. κεκαρυκευμένην] κεκρασαμένην Θ. ὀπτὸν] ὄπτον b w. χύτραν τε Θ: καὶ χύτραν b w: χρύτραν V. Μεγαρικὰς Herelius in Actis Klotzii lit. 3 p. 23 et Piersonus ad Moer. p. 393: Φαληρικὰς Berglerus: μεγειρικὰς Θ: μαγειρικὰς b w Γ. καταχθείην] καταχθείειν V.

Veneris illicito usu satiari; sed insuper ex domo supellectilem singulatim asportant. 3. ac fortasse quidem aliquamdiu celabitur factum; utique autem tandem aut loquax vicinus aut susurrator servus palam rem enunciabit: et necesse erit, ut post ignem et ferrum et multa tormenta cicuta aut barathrum iis obtingat. hoc enim facinus sine verecundia prosequentes aequalem facinori poenam expendent.

53.

ACRATOLYMAS CHONOCRATI.

1. Heri Carione circa puteum occupato intuli me in culinam. deinde cum invenissem patinam condimentis exquisitis refertam et gallum gallinaceum assum ollamque membradas habentem atque apuas Megaricas,

εὐκαίρως μόνος ἐμφάγοιμι. ἀπορίᾳ δὲ τόπου δραμὼν ἐπὶ τὴν 2
Ποικίλην — καὶ γὰρ οὐκ ἠνόχλει ταύτην οὐδὲ εἷς τῶν ἀδολέσχων
τουτωνὶ φιλοσόφων — κεῖθι τῶν πόνων ἀπέλαυον. ἀνανεύσας δὲ
τῆς λοπάδος ὁρῶ προσιόντας τῶν ἀπὸ τῆς τηλίας τινὰς νεανί-
σκων καὶ δείσας τὰ μὲν βρώματα ὄπισθεν ἀπεθέμην, αὐτὸς δὲ 3
εἰς τοὔδαφος ἐκείμην κρύπτων τὰ κλέμματα εὐχόμενός τε τοῖς
ἀποτροπαίοις τὸ νέφος παρελθεῖν χόνδρους ὑποσχόμενος λιβα-
βανωτοῦ ἱκανούς, οὓς οἴκοι ἀναλεξάμενος τῶν ἱερῶν ἔχω εὖ
μάλα εὐρωτιῶντας, καὶ οὐκ ἠστόχησα. οἱ θεοὶ γὰρ αὐτοὺς ἄλλην 4
ὁδὸν ἔτρεψαν. κἀγὼ σπουδῇ καταβροχθίσας πάνθ' ὅσα ἐνέκειτο 400
τοῖς σκεύεσι, φίλῳ πανδοκεῖ τὴν χύτραν καὶ τὸ λοπάδιον, τὰ
λείψανα τῶν κλεμμάτων, χάρισμα δοὺς ἔχειν ἀπεχώρησα, ἐπιει-
κής τις καὶ δεξιὸς ἐκ τῶν δωρημάτων ἀναφανείς.

54.

ΧΥΤΡΟΛΕΙΚΤΗΣ ΠΑΤΕΛΛΟΧΑΡΟΝΤΙ.

172 Τί δακρύω, ἴσως ἐρήσῃ με, ἢ πόθεν κατέαγα τὸ κρανίον, 1

ἐμφάγοιμι Reiskius et ego; *ἂν φάγοιμι μόνος* Θ: *μόνος ἂν φάγοιμι* bw. 2. *τόπου*] *που* Θ. *οὐδὲ εἷς*] *οὐδεὶς* V, mrg *οὐδὲ εἷς*. *ἀπέλαυον* ΓV: *ἀπήλαυον* bw.. *προσιόντας* Θ: *προσιόντα* bw. *τηλίας* Senglerus Θ: *Τιλίας* bw. *τινὰς* Θ: *τινὰ* bw. *ὄπισθεν* Koenius ad Gregor. Corinth. p. 222 [Θ] w: *ὄπιθεν* bw: *ὀπίθεν* Γ. 3. *εὐχόμενός τε* Θ: *καὶ ηὐχόμην* bw. *τὸ νέφος παρελθεῖν χόνδρους ὑποσχόμενος λιβανωτοῦ ἱκανοὺς* Θ: *παρελθεῖν τὸ νέφος ὑποσχόμενος χόνδρους λιβανωτοῦ* omisso *ἱκανοὺς* bw. *λιβανωτοῦ*] *λιβάνω τοὺς* V. 4. *αὐτοὺς* ΓΘV: *αὐτὸν* bw. *πάνθ'* ΓΘV: *παντ'* bw. *ὅσα*] *ὅσ'* Θ, *πανδοκεῖ*] *πανδοκῷ* mrg V; „scriptum *φιλοπανδοκεῖ*" Bergl. *χύτραν καὶ τὸ λοπάδιον* Θ: *λοπάδα καὶ τὸ χυτρίδιον* bw. *τὰ λείψανα τῶν κλεμμάτων*] *τὰ κλέμματα* Θ. *ἔχειν* add. Θ: om bw. *δεξιὸς* Θ (qui quidem *δέξιος*): *μέτριος* bw.

Ep. 54.

1. *τί δακρύω* Θ: *τί δακρύεις* bw. *κατέαγα* Berglerus bw [Θ]: *κατέαγε* cod. Bergleri ΓV.

---

surripui: et exsiliens, quaesivi quo diverterer et commode solus comederem. 2. cum autem non suppeteret locus, cucurri in Poecilen (etenim ne unus quidem nugacium istorum philosophorum eam infestavit); ibi laboribus meis fruitus sum. suspectans autem a patina video accedere quosdam ex adolescentibus tabulam lusoriam frequentantibus ac territus cibos quidem post tergum collocavi, 3. me ipsum autem in terram prostravi, furtum occultans precansque deos averruncantes, ut transiret haec nubes, promittens eis thuris micas quas domi ex sacrificiis collectas habeo satis cariosas: nec frustratus fui. 4. dii enim eos in aliam viam verterunt. atque ego confestim deglutiens omnia quae inerant in vasis, amico cauponi ollam et patellam et reliquias furti donavi et abii bonus homo et commodus propter dona visus.

54.
CHYTROLICTES PATELLOCHARONTI.

1. Quid fleam, fortasse interrogabis me, aut unde caput fractum habeam,

ἢ πῶς τὸ ἀνθηρὸν τοῦτο εἰς μέρη κατερρωγὸς ἱμάτιον φορῶ;
ἐνίκησα κυβεύων, ὡς μήποτ' ὤφελον. τί γὰρ ἔδει με ἀσθενέ-
2 στερον ὄντα ῥωμαλέοις συνεξετάζεσθαι νεανίαις; ἐπεὶ γὰρ εἰς
ἐμαυτὸν ὅλας τὰς ἐκθέσεις συνελεξάμην, ἀπορία δὲ ἦν αὐτοῖς
402 παντελὴς ἀργυρίου, ἐπ' ἐμὲ πάντες ὥρμησαν. καὶ οἱ μὲν πὺξ
ἔπαιον, ἄλλοι δὲ λίθοις ἐχρῶντο, οἱ δὲ διέσχιζον τὸ ἱμάτιον.
3 ἐγὼ δ' ἀπρὶξ τῶν κερμάτων εἰχόμην, ἀποθανεῖν πρότερον ἢ
προέσθαι τι ἐκείνοις τῶν μοι πεπορισμένων αἱρούμενος· καὶ δὴ
μέχρι γέ τινος ἀντέστην γεννικῶς καὶ τὰς φορὰς τῶν πληγῶν
ὑπομένων καὶ τὰς ἐκστροφὰς τῶν δακτύλων ἀνεχόμενος καὶ
ἤμην οἷά τις Σπαρτιάτης ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Ὀρθίας τυ-
4 πτόμενος. ἀλλ' οὐκ ἦν Λακεδαίμων, ἐν ᾗ ταῦτα ὑπέμενον,
ἀλλ' Ἀθῆναι, καὶ τῶν Ἀθήνησι κυβευτῶν οἱ ἐξωλέστατοι. τέλος
δ' οὖν λειποθυμήσας ἀφῆκα τοῖς ἐναγέσι λαμβάνειν. οἱ δὲ καὶ
τὸ προκόλπιον διηρεύνησαν, καὶ τὰ ἐν τούτῳ ἐγκείμενα φέροντες

μήποτ'] *μήποτε Θ*: *μήπω τ'* mrg V. *ῥωμαλέοις*] *ῥωμαλαίοις* V.

2. *τὰς ἐκθέσεις*] *τὰς μαθέσεις Θ.* *παντελὴς* Herelius in Animadv. critt. misc. w V [*ΓΘ*]: *παντελῶς* errore b. *ἄλλοι δὲ* iterat *Θ.* *λίθοις ἐχρῶντο*] Berglerus et Arnaldus Miscell. 5 p. 292 temere haec verba conjecturis vexant.

3. *δ' Θ*: *δὲ* b w. *τῶν κερμάτων εἰχόμην Θ*: *εἰχόμην τῶν κερμάτων* vulgo. *ἐκείνοις τῶν μοι πεπορισμένων* b e conjectura et w; qui posterior *ἐμοὶ* e Bergleri conjectura: *τῶν ἐκείνοις μοι πεπ.* cod Bergleri *ΓV*: *ἐκείνων μοι πεπορισμένων Θ.* ceterum *πεπυρισμένων* V. *μέχρι γέ Θ*: *γέ* om b w. *γεννικῶς Θ*: *γενναίως* b w. *τῆς Ὀρθίας* Berglerus w: *τῆς* (*τὴν Γ*) *Πυθίας* codd b.

4. *ἦν Λακεδαίμων* Berglerus b w: *ἐν Λακεδαίμονι* cod Bergleri *ΓΘV.* *ἐν ᾗ* Berglerus b w et *Θ*, ut videtur; *τῇ ἐμῇ* cod Bergleri *ΓV.* *Ἀθῆναι*] *αὖθις* V corr in mrg. *ἐξωλέστατοι*] om *Θ.* *δ' οὖν* scripsi: *γοῦν Θ*: *οὖν* b w. *λειποθυμήσας*] *λυποθυμήσας Θ*: *λειποθυμηθέντες* V, corr in mrg. *τοῖς ἐναγέσι* Berglerus b w [*ΓΘ*]: *τοῖς ἐναχίσι* mrg V, om V. *προκόλπιον*] in *Γ* inter *ι* et *ον* locus arrasus.

---

aut quomodo variam hanc in partes disruptam vestem geram? vici, aleam ludendo. quod utinam ne factum esset! quid enim necesse erat infirmiorem me cum robustis contendere adolescentibus? 2. cum enim omnia quae exposita erant collegissem, illis autem plane nihil relictum esset, in me omnes impetum fecerunt; et alii quidem pugnis caedebant, alii lapidibus utebantur, alii discindebant vestem; 3. ego autem obstinate tenebam pecuniam, cum mori prius quam concedere quidquam eorum quae mihi parta erant mallem. et sane aliquamdiu obstiti fortiter, tum ictus plagarum tolerans, tum retorsiones digitorum sustinens; et eram quasi aliquis Spartanus qui ad aram Orthiae verberatur. 4. sed non Lacedaemon erat, ubi haec patiebar; verum Athenae, et eorum qui Athenis sunt aleatorum perditissimi. tandem igitur animi deliquium passus concessi impuris illis sumere. illi vero vel sinum perscrutati quae in

ᾤχοντο τοῦτ' ἐμοῦ λώιον ἡγησαμένου, τὸ ζῆν δίχα χρημάτων ἢ μετὰ χρημάτων τεθνάναι.

55.

ΑΥΤΟΚΛΗΤΟΣ ΕΤΟΙΜΑΡΙΣΤΩΙ.

176 *Ὀλίγα ἢ οὐδὲν διαφέρουσι τῶν ἰδιωτῶν οἱ σεμνοὶ καὶ τὸ* 140
καλὸν καὶ τὴν ἀρετὴν ἐξυμνοῦντες. τούτους λέγω τοὺς ἐργολαβοῦντας τὰ μειράκια. οἷον γὰρ οἷον ἔλαθέ σε συμπόσιον Σκαμωνίδου γενέσια τῆς θυγατρὸς ἑορτάζοντος. καλέσας γὰρ ἔναγχος 2
οὐκ ὀλίγους τῶν προὔχειν δοκούντων Ἀθήνησι πλούτῳ καὶ γένει, ᾠήθη δεῖν καὶ τοῖς φιλοσοφοῦσι κοσμῆσαι τὴν εὐωχίαν. παρῆν
161 *οὖν ἐν πρώτοις Ἐτεοκλῆς ὁ στωικός, οὗτος δὴ πρεσβύτης, [ὁ κουρειῶν τὸ γένειον, ὁ ῥυπαρός, ὁ τὴν κεφαλὴν αὐχμηρός, ὁ γεγηρακώς], ὁ ῥυσσότερον τῶν βαλαντίων ἔχων τὸ πρόσωπον. παρῆν δὲ καὶ Θεμισταγόρας ὁ ἐκ τοῦ περιπάτου, ἀνὴρ οὐκ*

διηρεύνησαν] *διηρσύνησαν* V: *δηρηεύνησαν* b errore typographi. *τοῦτ'* Θ: *τοῦτο* bw. *δίχα* Θ: *ἄνευ* bw. *τεθνάναι* Γ (et sic ubique): *τεθνᾶναι* b w.

Ep. 55.

„Bis haec epistola in mss V; est ep. 42 et 65."

Inscriptio: *Αὐτόκλητος Ἑτοιμαρίστῳ*] *θαμβοφάγος κυπελιστῇ* Θ, quae est inscriptio sequentis epistolae.

1. *ὀλίγα ἢ οὐδὲν*] *ὀλίγον σχεδὸν* mrg V[42]. *διαφέρουσι*] *διαφέρουσ/α\ι* Θ. *καὶ τὸ*] *καὶ* om Θ. *ἔλαθέ σε*] „*ἐλευθέρως* V [42], *ἐλαθέσε* mrg et V [65]." *Σκαμωνίδου*] sic mrg VΓ: „ita scriptum, fortasse *Σκαμβωνίδου* a pago Attico. videtur autem desiderari nomen hominis hujus." *Bergl.* *Σκαμηνίδου* V: *σκαμανίδου* Θ. *τῆς θυγατρὸς* Θ: *θυγατρὸς* omisso articulo bw. *ἑορτάζοντος*] *ἑορτάζοντο* Θ. 2. *φιλοσοφοῦσι*] *φιλοσόφοις* Θ. *πρώτοις* Θ: *τούτοις* bw. *Ἐτεοκλῆς* Bergl. (qui et *Ἑτοιμοκλῆς* Θ: *εὐοκλῆς* cod Bergl. b: *Εὐθυκλῆς* Valck. ad Eur. Phoen. p. 566 et Reisk., (qui et *Εὐρυκλῆς*) w. *ὁ κουρειῶν τὸ γένειον* om Θ. *ὁ γεγηρακώς*, inclusi; om Θ, abesse vult etiam Berglerus. *ὁ ῥυσσότερον τῶν βαλαντίων*] *ὁ ῥυσσώτερον τῶν βαντίων* Θ. *πρόσωπον* Θ: *μέτωπον* bw.
3. *δὲ* post *παρῆν* om Θ. *ὁ ἐκ τοῦ περιπάτου* om Θ.

---

eo inerant auferentes abierunt. ego vero melius esse existimavi, vivere sine opibus, quam cum opibus mori.

55.
AUTOCLETUS HETOEMARISTO.

1. Parum aut nihil differunt a plebejis austeri illi et honestum ac virtutem crepantes; istos dico qui lucri causa juvenum institutionem suscipiunt. quale enim, quale te fugit convivium, Scamonide diem natalem filiae celebrante! 2. cum enim nuper vocasset ad coenam non paucos ex iis qui putantur Athenis praecellere opibus et genere, etiam philosophis exornare epulum statuit. aderat igitur in his Eteocles stoicus, senex iste barba promissa, sordidatus, capite squalido [decrepitus], qui rugosiorem crumena habet vultum. 3. aderat etiam Themistagoras peripate-

406 ἄχαρις ὀφθῆναι, οὔλῃ τῇ γένυϊ λαμπρυνόμενος. ἦν δὲ καὶ ὁ
Ἐπικούρειος Ζηνοκράτης, οὐκ ἀτημέλητος τοὺς κικίννους, καὶ
4 αὐτὸς ἐπὶ βαθεῖ τῷ πώγωνι σεμνυνόμενος. ὅ τε ἀοίδιμος —
τοῦτο γὰρ πρὸς ἁπάντων ἐκέκλητο — Ἀρχίβιος ὁ Πυθαγορικός,
ὦχρον ἐπὶ τοῦ προσώπου πολὺν ἐπιβεβλημένος, πλοκάμους ἀπ᾽
ἄκρας τῆς κεφαλῆς ἄχρι στέρνων αὐτῶν ἀπαιωρῶν, ὀξὺ καὶ ἐπίμη-
κες τὸ γένειον καθεικώς, τὴν ῥῖνα ἐπικαμπής, τὸ στόμα ἐπιχει-
λής, αὐτῷ τῷ πεπιέσθαι καὶ λίαν μεμυκέναι τὴν ἐχεμυθίαν
5 ὑποσημαίνων. ἐξαίφνης δὲ καὶ Παγκράτης ὁ κύων ῥύμῃ τοὺς
408 πολλοὺς παρωσάμενος εἰσήρρησε, στελεῷ πρινίνῳ ἐπερειδόμενος·
ἦν γὰρ ἀντὶ τοῦ πυκνώματος τῶν ὄζων χαλκοῖς τισιν ἥλοις
ἐμπεπαρμένην φέρων βακτηρίαν καὶ τὴν πήραν δὲ διάκενον καὶ
6 πρὸς τὰ λείψανα εὐζώνως ἠρτυμένην. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀπ᾽
ἀρχῆς εἰς τέλος παραπλησίαν τινὰ καὶ τὴν αὐτὴν εἶχον τῆς

οὔλῃ τῇ bw [ΓΘ] „scriptum οὐλετῇ, ex alio οὐλητῇ" *Bergl.*: οὐλετῇ $V^{42. 65}$. ἦν] παρῆν? γένυϊ ΓΘ mrg $V^{42\ 65}$: γενειάδι bw: γενιάδι V^{42}. Ἐπικούρειος] ἐπικούρεος Θ. οὐκ ἀτημ. — καὶ αὐτὸς om Θ. ἀτημέλητος] ἀτημέλιτος V^{65}, caeterum scribebatur ἀτημελητὸς. κικίννους „scriptum κίκωνας et κίνωνας" *Bergl.*: κίνωνας V^{42} et ^{65}: κίκωνας Γ. ἐπὶ βαθεῖ Reiskius: ὑπὸ βαθεῖ bw.

4. ὅ τε] καὶ ὅ τε Θ. ἀοίδιμος] ἀοίδημος $V^{42. 65}$. ἐκέκλητο Θ: ἐκαλεῖτο bw. ἀπ᾽ ἄκρας τῆς κεφαλῆς Θ: ἀπὸ τῆς κεφαλῆς bw. ἄχρι Θ: μέχρι bw. στέρνων] στέρνιων V^{42}: στέρνων V^{65}. ἀπαιωρῶν Θ: αἰωρῶν bw. ἐπίμηκες Θ: μακρὸν bw. τὸ γένειον καθεικὼς Θ: καθεικὼς τὸ γένειον bw. scribebatur ῥίνα. αὐτῷ τῷ] ὡς ἀπὸ τοῦ Θ. πεπιέσθαι Arnaldus Miscell. observ. 5 p. 294: πεπεῖσθαι bw omnes codd; κεκλεῖσθαι Berglerus. „retineo πεπεῖσθαι *auscultare, sibi pati persuaderi*" *R.* ἐχεμυθίαν] ἐχεμυθείαν V^{42}. ὑποσημαίνων] ὑποσημαίνειν Θ.

5. καὶ Παγκράτης ΓΘ $V^{42. 65}$: καὶ ὁ Παγκράτης bw. κύων] κύτων V^{42}. εἰσήρρησε Berglerus Θw: εἰσήρησε Γ: εἰσήρεσε b. στελεῷ] στελέχει Bergler. πρινίνῳ] πρινίᾳ Θ. ἥλοις] ἥλοις $V^{42. 65}$. φέρων, ἔχων Θ. δὲ post πήραν add Θ: om bw. διάκενον] διακείμενον mrg V^{42}: διακειμένου V^{65}. πρὸς τὰ] πρὸ τὰ V^{65}. εὐζώνως] εὐτόνως Θ: εὐζόνως V^{65}. ἠρτυμένην Jacobsius ad Philostr. imag. p. 510: ἐρυτημένην Θ: ἠρτειμένην V^{42}: ἠρτημένην bw.

6. παραπλησίαν] περιπλησίαν V^{42}: παραπλησιῶς mrg: παραπλησίως V^{65}.

---

ticus, vir haud invenustus adspectu, crispata barba superbiens. aderat autem etiam Epicureus Zenocrates, cincinnos non incultos habens et ipse densa barba elatus: 4. etiam celeberrimus ille (ita enim ab omnibus vocabatur) Archibius Pythagoricus, pallore multo in facie praeditus, caesarie a summo capite usque ad pectus ipsum demissa acuta atque longe promissa barba: naso adunco, labis compressis; eo ipso quia clausa essent et valde contracta, silentium Pythagoricum subindicans. 5. repente autem etiam Pancrates Cynicus cum impetu plerosque proturbans irruit, stipite iligno innixus. gestabat enim baculum, loco nodorum densorum aeneis quibusdam clavis confixum, et peram inanem atque ad ciborum reliquias expedite suspensam. 6. et ceteri quidem ab initio ad finem aequabilem quendam et eundem observabant convivii ordinem; philosophi autem, proce-

ἑστιάσεως ἀκολουθίαν, οἱ φιλόσοφοι δέ, προϊόντος τοῦ συμπο-
σίου καὶ τῆς φιλοτησίας συνεχῶς περισοβουμένης, ἄλλος ἄλλην
τερατείαν ἐπεδείξαντο. Ἐτεοκλῆς μὲν γὰρ ὁ στωϊκὸς ὑπὸ γήρως 7 410
καὶ πλησμονῆς ἐκτάδην κείμενος ἔρεγχεν· ὁ Πυθαγόρειος δὲ τὴν
162 σιωπὴν λύσας τῶν χρυσῶν ἐπῶν κατά τινα μουσικὴν ἁρμονίαν
ἐτερέτιζεν· ὁ βέλτιστος δὲ Θεμισταγόρας, ἅτε τὴν εὐδαιμονίαν
κατὰ τὸν τοῦ περιπάτου λόγον οὐ ψυχῇ καὶ σώματι μόνον ἀλλὰ
καὶ τοῖς ἐκτὸς ὁριζόμενος, ἀπῄτει πλείονα πέμματα καὶ ποικι-
λίαν τῶν ὄψων δαψιλῆ. Ζηνοκράτης δὲ ὁ Ἐπικούρειος τὴν 8
ψάλτριαν ὡς αὑτὸν ἐνηγκαλίζετο τακερὸν καὶ ὑγρὸν προσβλέπων
ὑπομεμυκόσι τοῖς ὄμμασι, λέγων τοῦτο εἶναι τὸ τῆς σαρκὸς
ἀόχλητον καὶ τὴν καταπύκνωσιν τοῦ ἡδομένου. ὁ κύων δὲ 9 412
πρῶτα ἐούρει κατὰ τὴν κυνικὴν ἀδιαφορίαν εἰς σύρμα χαλάσας
καὶ καθεὶς τὸ τριβώνιον, ἔπειτα καὶ Δωρίδα τὴν μουσουργὸν
οἷος ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς ἁπάντων ὁρώντων ἐνεργεῖν φάσκων ἀρ-
χὴν γενέσεως εἶναι τὴν φύσιν. ὥστε ἡμῶν τῶν παρασίτων 10
οὐδεὶς ἔτι λόγος· τὸ γὰρ θέαμα καὶ τὴν θυμηδίαν παρεῖχεν 441

ἑστιάσεως ἀκολουθίαν ΓΘ: ἑστιάσεως τὴν ἀκολουθίαν bw. προϊόντος] προϊόντοι V [65]. τερατείαν] παραιτίαν Θ: τερθρείαν Berglerus; at cf. Ruhnken. ad Timae p. 252. ἐπεδείξαντο] ἐπεδείξατο w, errore typographi.
7. Ἐτεοκλῆς scripsi: νεοκλῆς Θ: εὐοκλῆς b ceteri libri, etiam Γ: Εὐθυκλῆς w. μὲν γὰρ Θ: γὰρ omisso μὲν bw. Πυθαγόρειος] πυθαγόρεος Θ: πυθαγόριος V [66]. ἐτερέτιζεν] ἐτερέτιζε Θ. ἀπείτει V [42] corr in mrg. ποικιλίαν] ποικίλων Θ. δαψιλῆ] δαψιλῶς Θ.
8. Ἐπικούρειος] ἐπικούριος V [65]. ὡς αὑτὸν] „ita scriptum. ex alio ἑαυτὴν sine ὡς." Bergl.: ἑαυτὴν V [42], ὡς αὑτὸν mrg et V [65]: ὡς αὐτὸν w. e ΓΘ nihil enotatum: ἄσωτον sive ἀσώτως Arnaldus Miscell. obs. 5 p. 294: ὡσαυτώς Gloss. Eichst. „latet nomen muliebre psaltriae in τιον terminans ut Ἐρώτιον," R. ἐνηγκαλίζετο] ἐνηγκαλύετο V [42]. τακερὸν] τακυρὸν V [42, 65]. καὶ — ἡδομένου om Θ.
9. ἐούρει Lehmannus ad Luciani conv. 35: οὔρει bw: ἐρεῖ V [42], σύρει mrg; in Γ οὔρει suprascriptum eadem m. Δωρίδα] Ἀωρίδα V [42]. ἐνεργεῖν] ἐνεργεῖ Θ.
10. ὥστε] ὡς Θ: ἔσπερ V [42], in mrg corr. ἔτι Reiskius et Jacobsius ad Achill. Tat. p. 611. ad Dionys. de comp. v. ed. Goelleri p. 251: ἐστι bw. παρεῖχεν] παρῆχεν V [65].

---

dente convivio et poculo assidue circumacto, alius alias nugas ostentabat. 7. Eteocles quidem stoicus, prae senio et quia se nimis ingurgitaverat, porrectim jacens stertebat. Pythagoreus autem, silentio soluto ex aureis carminibus ad musicam quandam harmoniam cantillabat. egregius vero ille Themistagoras, utpote felicitatem secundum peripateticas rationes non in animo et corpore tantum, verum etiam in externis ponens, poscebat plura bellaria et varietatem opsoniorum dapsilem. 8. Zenocrates autem Epicureus psaltriam amplexabatur, molliter et delicate adspiciens paululum conniventibus oculis, dicens hanc esse carnis pacem et condensationem voluptatis. 9. cynicus autem primum mejebat pro cynica indifferentia, laxato et demisso, ut terram verreret, pallio: deinde tam impudens erat, ut Doridem cantricem in conspectu omnium iniret, dicens principium generationis esse naturam. 10. atque ita nostrum parasitorum

οὐδεὶς τῶν εἰς τοῦτο κεκληρωμένων, καίτοι γε καὶ Φοιβιάδης ὁ κιθαρῳδὸς καὶ μῖμοι γελοίων οἱ περὶ Σουσαρίωνα καὶ Φιλιστιάδην οὐκ ἀπελείποντο. ἀλλὰ πάντα φροῦδα καὶ οὐκ ἀξιόχρεα· εὐδοκίμει δὲ μόνος ὁ τῶν σοφιστῶν λῆρος.

56.

ΘΑΜΒΟΦΑΓΟΣ ΚΥΠΕΛΛΙΣΤΗΙ.

1 Ἐπαίρεις σεαυτόν, οὐδὲν δέον, καὶ βαδίζεις ἴσα δὴ καὶ 171
416 τύφου πλήρης εἶ, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, Πυθοκλεῖ καὶ ἀπο-
φέρῃ μερίδας τῶν ἀρίστων. οὐκοῦν τὰς σπυρίδας καθ' ἡμέραν
2 ἐξογκῶν σὺ μεγέθει λειψάνων — καθάπερ πρώην Ἁρπάδης ὁ
γραμματικὸς ἐποίει Ὁμήρου, ὡς ἔφασκεν, ἐπιλέγων στιχίδιον,
εὐμηχάνως αὐτῷ πρὸς τὰς ἁρπαγὰς τῶν βρωμάτων ἡρμοσμένον,

κεκληρωμένων] „*eorum quibus id quasi sorte obtigit.*“ quamvis autem ita sit in duobus mss mallem tamen *κεκλημένων Bergl.* *καίτοι γε καὶ* Θ: om *καὶ* b w. *γελοίων οἱ περὶ*] *γελοῖοι περὶ* Θ. *Σουσαρίωνα* Meinekius in fragm. comic. attic. t. I p. 25: *Σαννυρίωνα* b w Θ. „illud adhuc indicandum in ms *Σαννυρίωνα* inductum esse litura et *Σουνναρίωνα* superne scriptum quod ita in altero ms [et in Γ] exstat. id autem *Σουσαρίωνα* suggerit comoediae auctorem non ignotum“ *Bergl.* *καὶ Φιλιστιάδην* om Θ. ceterum malim *Φιλιστίωνα* cum Berglero. *Φιλιστίδην* Bergkius, v. annot. *οὐκ ἀπελείποντο*] *οὐ κατελείποντο* Θ. *ἀξιόχρεα* scripsi: *ἀξιώχρεα* Θ: *ἀξιόθεα* b w.

Hac epistola finitur cod Θ.

Ep. 56.

Huic epistolae praemissa sunt „in mrg cod. 110 Urbin V,“ verba *ἀλκύφρονος Ῥήτορος Ἐπιστολαί.*

Inscriptio: *Θαμβοφάγος* Γ: *Θαμβοφάνος* b w.: *Θυμβροφάγος* Berglerus. *Κυπελλιστῇ*: „*Κυπελιστῇ*, ita scriptum. oportebat *Κυπελλιστῇ*“ *Bergl.*

1. *σαυτὸν* Γ V: *σεαυτὸν* b w. *ἴσα δὴ* Berglerus b w.: *εἰς ἃ οὐ δεῖ* codd Bergleri et Γ V. *Πυθοκλεῖ* Berglerus b w: *Πυθόκλεια* cod Bergleri: *Πυθύκλεια* V, in Γ olim *πυθομ. καὶ* (lacuna unius literae) postea a manu rec. *Πυθόκλεια.* „*οὐδὲν δέον, καὶ τύφου πλήρης εἶ καὶ βαδίζεις ἴσα δὴ τοῦτο δὴ τοῦ Reisk.* mihi videntur verba *καὶ τύφου πλήρης εἶ* glossema esse. caeterum scribebatur *ἴσα.*

2. *εὐμηχάνως* cod Paris apud Me-

---

nulla habebatur ratio. spectaculum enim et delectationem praebuit nemo eorum, quorum id officium est, quamquam et Phoebiades citharoedus et mimi Susario et Philistiades non deerant. sed omnia incassum et inania; probabantur autem solae sophistarum nugae.

56.

THAMBOPHAGUS CYPELLISTAE.

1. Extollis te, cum nihil sit opus et incedis fastuque plenus es, quod proverbio dicitur, pariter ac Pythocles; et tamen aufers portiones prandiorum. ergo sportas quotidie implere grandibus reliquiis (2. quemadmodum nuper Harpades grammaticus faciebat, Homeri, ut ajebat, ad eam rem recitans versiculum egregie ejus rapacitati congruentem, oportere ni-

Καὶ φαγέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καί τι φέρεσθαι — πέπαυσο· κατάβαλε τὴν ἀλαζονείαν τρισάθλιε, ἢ ἀνάγκη σὲ γυμνὸν τῆς οἰκίας θύραζε ἐν ἀκαρεῖ χρόνου ἐκβληθέντα ἐκπεσεῖν.

57.

ΟΙΝΟΛΑΛΟΣ ΠΟΤΗΡΙΟΦΛΥΑΡΩΙ.

Οὐκ εἰς δέον οἰνωμένος ἐσκωψάμην τὸν τροφέα τοῦ νεα- 1
νίσκου Ζώπυρον. ἐξ ἐκείνου γὰρ ἴσως διαβολῇ τυπεὶς τὰ ὦτα
περὶ τὰς δόσεις κατέστη μικροπρεπέστερος καὶ φειδωλῷ τῷ μέ-
τρῳ κέχρηται. εἰωθὼς γὰρ ἐν ταῖς ἑορταστικαῖς τῶν ἡμερῶν ἢ
χιτώνιον ἢ τριβώνιον ἢ ἐφεστρίδα πέμπειν, ἔναγχος Κρονίων 418
ἐνστάντων Ἰφικρατίδας μοι νεουργεῖς ἔπεμψε τῷ Δρόμωνι δοὺς
147 κομίζειν. ὁ δὲ ἐπὶ ταύταις ἐβρενθύετο καὶ μισθοὺς τῆς διακο- 2
νίας ἀπῄτει. ἐγὼ δὲ δάκνομαι καὶ τὴν προπετῆ γλῶτταν διαμα-
σῶμαι καὶ ὀψὲ τῆς ἁμαρτίας αἰσθάνομαι. ὅταν γὰρ τὸ ῥεῦμα
τῶν λόγων μὴ καθηγουμένης τῆς διανοίας φέρηται, τότε σφάλ-
λεσθαι τὴν γλῶτταν ἀνάγκη. ἔρρωσο.

debach. Amoen. lit. p. 24 et *Γ*, ut videtur, w: *ἀμηχάνως* b. ante *κατάβαλε* Berglerus desiderat *καί*. *ἀλαζονείαν* errore typogr. w. *ἐκπεσεῖν* „scriptum *ἐμπεσεῖν*" *Bergl.* *ἐκπεσεῖν* videntur habere *Γ*V.

Ep. 57.

Inscriptio: *Ποτηριοφλυάρῳ* Berglerus w: *Ποτηροφλυάρῳ* b*Γ*.

1. *τοῦ νεανίσκου* Reitzius ad Luciani conv. 26: *τὸν νεανίσκου* bw. *ἔναγχος*] *ἔνεγχος* *Γ*. *Κρονίων*] *χρονίων* *Γ*. *Ἰφικρατίδας μοι νεουργεῖς ἔπεμψε* Berglerus: *ὑποδήματα Ἰφικρατίδας μοι νεουργῆ ἔπεμψε* cod. Bergleri: *ὑποδήματα Ἰφικρατίδας νεουργῆ εἰσέπεμψε* V*Γ*. *ἐπὶ ταύταις*] *ἐπὶ τούτῳ?*
2. scribebatur *διαμασσῶμαι*. *τῆς* ante *διανοίας* om *Γ*. *γλῶτταν*] *γλῶσσαν* *Γ*.

---

mirum '*Potare ac vesci, post haec auferre simul quid.*) desine: missam fac istam insolentiam, miserrime; aut necesse est te nudum foras momento temporis ejectum domo excidere.

57.

OENOLALUS POTERIOPHLYARO.

1. Non opportune potus cavillatus sum Zopyrum adolescentis educatorem. Ex illo enim tempore fortasse aliorum criminatione verberatas habens aures, ad dandum minus liberalis factus est et parca mensura utitur. solitus enim antea festis diebus aut tunicam aut pallium aut chlamydem mittere, nuper cum Saturnalia essent, Iphicratidas mihi recens factos misit, quos Dromoni dederat ferendos. 2. iste autem propterea fremebat et mercedem ministerii poscebat. ego vero mordeor et procacem hanc linguam rodo seroque peccatum sentio. quando enim flumen verborum non praeeunte cogitatione fertur, tum peccare linguam necesse est. vale.

58.

ΑΛΟΚΥΜΙΝΟΣ ΦΙΛΟΓΑΡΕΛΑΙΩ.

1 Οὐδὲν προτιμῶ σου, κἂν ἀπειλῇς ψιθυριεῖν κατ' ἐμοῦ καὶ 175
καττύῃς διαβολὰς ἀγεννεῖς. ἁπλοϊκὸς γὰρ καὶ γενναῖος ὁ Μα-
λιεὺς στρατιώτης ὁ βόσκων ἡμᾶς. τὰ νῦν δὴ ταῦτα καὶ το-
σοῦτον ἀπέχει τοῦ ζηλοτυπεῖν τὰς ἑταίρας, ὡς πρώην λόγου
420ῥυέντος αὐτῷ ἐπὶ τοῦ συμποσίου, πολλὴν κατέχεε βλασφημίαν τῶν
2 τὰ τοιαῦτα ὑπομενόντων. ἔλεγε γὰρ γαμεταῖς ἐπικλήροις οἰκου-
ρίαν πρέπειν καὶ τὸν σεμνὸν βίον, καὶ τὰς ἑταίρας δὲ δεῖν εἶναι 176
πάντων ἀναφανδὸν καὶ πᾶσιν ἐκκεῖσθαι τοῖς βουλομένοις· ὅν-
περ οὖν τρόπον τοῖς λουτροῖς καὶ τοῖς σκεύεσι κοινοῖς κεχρή-
μεθα, κἂν ἑνὸς εἶναι δοκῇ, οὕτω καὶ ταῖς εἰς τοῦτον ἀπογρα-
3 ψαμέναις τὸν βίον. εἰδὼς οὖν τηνάλλως τὴν διαβολήν σου
χωρήσουσαν, οὐ τρέμω [ἐνδακὼν τὸ χεῖλος, ὡς οἱ τὸν Σίγηλον

Ep. 58.

Inscriptio: *Ἀλοκύμινος* scripsi: *Ἀλοκύμινος* Berglerus w.: *Ἀλοκύμηνος* b*Γ*. *Φιλογαρελαίῳ* Ruhnkenius in literis ad Herelimn w: *φιλογαρελαδίω* cod Paris. Ruhnkenii et *Γ*.: *Φιλοναιλαδίῳ* b.

1. *καττύῃς* Wagnerus w: *καττύεις* b: *κατύειν* V *Γ*. *ἀγεννεῖς* Berglerus w: *ἀγεννήτους* cod. Bergleri: *ἀγεύνητους* (sic) *Γ*: *ἀνηνύτους* Reiskius; *οὐδὲν προτιμῶ συυ κἂν ἀπειλῇς ψιθυριεῖν κατ' ἐμοῦ· καττύεις διαβολὰς ἀνηνύτους* Arnald. in Miscell. obs. 5 p. 294. *Μαλιεὺς* cod Paris. apud Ruhnken. ad Longinum p. 260 *Γ* w: *Ἰλιεύς* b. *νῦν δὴ Γ*: *νῦν δὲ* b w. *ἑταίρας* Piersonus Verisim. p. 97: *ἐρῶντας* Berglerus: *ἑορτὰς* cod Bergleri et *Γ*. 2. *ἔλεγε Γ*: *ἔλεγεν* b w. *οἰκουρίαν Γ*: *οἰκουρίας* b w. *σεμνὸν* Berglerus b w.: *γυμνὸν* cod Bergleri V *Γ*. *καὶ τὰς ἑταίρας δὲ* cod Bergl. V *Γ*: *τὰς ἑταίρας δὲ* b w. *δεῖν* Berglerus Reiskius b w: *δεῖ* omnes codd. *τοῖς σκεύεσι*] *ταῖς στοαῖς* Berglerus: *τοῖς σκήνεσι* Bernardus ad Anonymi introd. anat. p. 85 a. *κοινοῖς*] *ὁμοίως* Jacobsius ad Achill. Tat. p. 570. *κἂν* Berglerus w: *καὶ* codd b: *καὶ οὐδενὸς* Reiskius. *δοκῇ* Berglerus et Jacobsins: *δοκεῖ* codd b w. 3. *τηνάλλως*] *τηνάλως* V *Γ*. *χωρήσουσαν*] *χωρήσασαν Γ*. ante *τρέμω* inserui *οὐ*, ut jam voluit Berglerus, et inclusi verba *ἐνδακὼν—προσλαβὼν* quippe aliunde huc illata, ut rectissime judicat Berglerus. v. annot. et ad ep. 69 ad fin. *Σίγηλον* Meinekius Com. fragm. t. 2 p. 1 p. 419: *σίγηλον* codd: *σιγηλὸν* b w.

58.

HALOCUMINUS PHILOGARELAEO.

Nihil curo te, etiamsi mineris te susurraturum de me consuasque criminationes illiberales. simplex enim est et generosus Maliensis ille miles, qui nos pascit. nunc autem tantum abest ut suspiciosus sit in meretrices, ut nuper cum sermo ei flueret in convivio, multa effunderet maledicta in eos qui ita sint affecti. 2. dixit enim, legitime nuptas decere rei domesticae curam et castam vitam; meretrices autem debere esse omnibus in propatulo et cuivis expositas volenti. quemadmodum igitur lavacris communibus et supellectili uti solemus, etiamsi unius esse videantur; ita etiam his, quae hanc vitae rationem professi sint. 3. cum igitur sciam in vanum criminationem tuam abituram; non tremo, [labrum mordens ut illi qui taciturnum

ἥρῳ παριόντες, μή κακόν τι προσλάβωμαι]· οὐ γάρ ἐστι τῶν Ἀττικῶν τούτων εἷς τῶν χαύνων μειρακίων, ἀλλ' ἀνὴρ ὁπλομάχος καὶ ἀρήιος, παρ' ᾧ κολακεία καὶ διαβολῆς τρόπος ἔρρει. 422
ἀνάγκη δὲ τὸν μὴ διαβολὰς προσιέμενον τοῖς διαβάλλουσιν ἀπεχθάνεσθαι.

59.

ΛΙΜΕΝΤΕΡΟΣ ΑΜΑΣΗΤΩΙ.

180 Παρ' ἕνα τινὰ τῶν τὰ πινάκια παρὰ τὸ Ἰακχεῖον προτιθέντων καὶ τοὺς ὀνείρους ὑποκρίνεσθαι ὑπισχνουμένων βούλομαι ἐλθὼν τὰς δύο ταύτας δραχμάς, ἃς οἶσθά με ἐν χεροῖν ἔχοντα, καταβαλὼν τὴν φανεῖσαν ὄψιν μοι κατὰ τοὺς ὕπνους διηγήσασθαι. 1
οὐ χεῖρον δὲ καὶ πρὸς σὲ ὡς φίλον ἀναθέσθαι τὸ καινὸν 2
τοῦτο καὶ πέρα πάσης πίστεως φάσμα. ἐδόκουν γὰρ κατ' ὄναρ εὐπρεπὴς εἶναι νεανίσκος καὶ οὐχ ὁ τυχών, ἀλλ' ἐκεῖνος [εἶναι] ὁ Ἰλιεὺς ὁ περίψυκτος καὶ περικάλλιστος, ὁ τοῦ Τρωὸς παῖς Γανυμήδης, καὶ καλαύροπα ἔχειν καὶ σύριγγα καὶ τιάρᾳ Φρυγίῳ

προσλάβωμαι] προσλάβομαι V. ὁπλομάχος] ὁπλόμαχος V.

Ep. 59.

Inscriptio: Ἀμασήτῳ] Αἰνοσίτῳ Herelius in Klotzii Actis lit. 3 p. 194 contra necessitatem, cf. Suid. t. 1 p. 264 b. Bernh.: ἄμαστος ὁ ἀμάσητος· ὡς ἄπαστος: ὁ ἄγευστος.

1. ἕνα τινὰ Γ: om τινα bw. καταβαλὼν] καταβαλόντα ΓV. ὑπισχνουμένων] ὑπιλνουμένων V.
2. τοῦτο] τοῦτον V. πέρα bw „scriptum παρὰ πάσης" *Bergl.* etiam in V; emendationem confirmare videtur Γ. εὐπρεπὴς] εὐτρεπὴς V. εἶναι incluserunt bw: οἶμαι Reiskius. περίψυκτος w: „περίψεκτος] ita scriptum [etiam in V], forte περίψυκτος. Hesychius: περιψύκτης, περιπόθητος, ἐκ ψυχῆς ὅλης ἀγαπώμενος *desiderabilis, qui ex toto animo amatur*, noster lib. 1 epist. 39, τὸν Ἄδωνιν περιέψυχες; ibid. in fine τὸν Ἄδωνιν, ὃν νῦν περιψύχεις" *Bergl.*: περίψηκτος Γ. Γανυμήδης] Γαννυμήδης ΓV.

---

heroëm praetereunt, ne malum accipiam.] non enim est ex Atticis istis fastu turgidis adolescentibus, sed vir arma tractans et Martius, apud quem assentatio et obtrectatio nihil valet. eum vero, qui obtrectationes non admittit, obtrectatoribus esse infensum necessarium est.

59.

LIMENTERUS AMASETO.

1. Ad aliquem ex iis, qui tabellas apud Iacchi fanum proponunt et somniarum interpretandi artem profitentur, profectus, duabus istis drachmis, quas scis me in manibus habere, datis, quod mihi apparuit visum per somnos narrare volo. 2. non abs re autem fuerit et tecum communicare novum istud et omnem fidem excedens ostentum. videbar enim per somnum formosus esse adolescens, nec vulgaris aliquis, sed ille Iliensis, ille dilectus et pulcherrimus, Trois filius Ganymedes: et pedum habere

στέφειν τὴν κεφαλὴν ποιμαίνειν τε καὶ εἶναι κατὰ την Ἴδην.
3 ἐξαίφνης δὲ ἐπιπτάντα μοι γαμψώνυχα καὶ μέγαν ἀετόν, γοργὸν
τὸ βλέμμα, καὶ ἀγκυλοχείλην τὸ στόμα, κουφίσαντά με τοῖς ὄνυ-
ξιν, ἀφ' οὗπερ ἐκαθήμην πέτρου μετεωρίζειν εἰς τὸν ἀέρα καὶ
424 4 πελάζειν τοῖς οὐρανίοις τόποις ἐπειγόμενον· εἶτα μέλλοντα τότε
ψαύειν τῶν πυλῶν, αἷς αἱ Ὧραι ἐφεστᾶσι, κεραυνῷ βληθέντα 181
πεσεῖν καὶ τὸν ὄρνιν οὐκέτι τὸν διοπετῆ τὸν μέγαν εἶναι ἀετόν,
γῦπα δέ, πικρὸν ὀδωδότα, ἐμὲ δὲ τοῦτον, ὃς εἰμί, Λιμέντερον,
γυμνὸν πάσης ἐσθῆτος, οἷα πρὸς λουτρὸν ἢ παλαίστραν ηὐτρε-
5 πισμένον. ἐκταραχθεὶς οὖν, ὡς εἰκός, ἐπὶ τοσούτῳ πτώματι
ἐξηγειρόμην καὶ πρὸς τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως ἀγωνιῶ καὶ δέο-
μαι, οἷ φέρει τὸ ὄναρ, μαθεῖν παρὰ τῶν τὰ τοιαῦτα ἀκριβούν-
των, εἰ μέλλοι τις ἀπλανῶς εἰδέναι καὶ εἰδὼς ἀληθίζεσθαι.

4. *κεραυνῷ*] *νεραυνῷ* V. *πικρὸν* bw: „scriptum *μικρόν* etiam lib. 2 ep. 1 *μικρὸν* quod editiones habent, male positum" *Bergl.*: *μικρὸν* etiam *Γ* V. *γυμνόν* bw: „scriptum *γυμνός*" *Bergl.* etiam in V: in *Γ* *γυμνός* sed corr.
5. *ἀγωνιῶ* bw: „scriptum *ἀκονιῶ*" *Bergl.*: *ἀκονιῶ* V; videtur emendationem confirmare *Γ*. *δέομαι*] „nil muto, quamquam alias noster *δεῖ μοι*" *Wagnerus.* *οἷ* *Γ*, cf. Bastium Epist. cr. p. 208: *οἷον* bw. *τὰ τοιαῦτα* *Γ* V codd Parr. apud Bastium l. c.: om articulum bw. *εἰ μέλλοι τις ἀπλανῶς* bw: „scriptum *εἰ μέλοι τις ἀπλανῶν*, contra accidit supra ep. 40." *Bergl.*: *μέλοι* etiam V (sed de *ἀπλανῶς* ex eo nihil enotatum); emendationes confirmare videtur *Γ*.

---

ac fistulam et tiara Phrygia redimitus caput, ovesque pascere et in Ida versari; 3. subito autem advolasse in me curvis unguibus praeditam et magnam aquilam, torvo adspectu et adunco rostro, quae me levatum unguibus e rupe, ubi sedebam, sublimem tolleret in auras et celeriter admoveret coelestibus locis 4. deinde cum jam in eo esset ut propius venirem ad portas, quibus Horae propositae sunt, fulmine ictum decidere: avemque eam non amplius esse illam coelitus devolantem magnamque aquilam, sed vulturem acerbe olentem: me vero hunc ipsum, qui sum, Limenterum, nudatum omni veste, quasi ad lavacrum aut palaestram paratum. 5. terrefactus igitur, ut credibile, tanto lapsu expergiscebar et ad hoc mirabile visum trepido atque, quo tendat insomnium, discere cupio ab iis qui talia pensitant, si possit quis indubitate scire, et, ubi sciverit, verum dicere.

60.

ΧΑΣΚΟΒΟΥΚΗΣ ΥΠΝΟΤΡΑΠΕΖΩΙ.

183 *Οὐκέτι εἰσῆλθον εἰς την Κόρινθον· ἔγνων γὰρ ἐν βραχεῖ τὴν* 1
βδελυρίαν τῶν ἐκεῖσε πλουσίων καὶ τὴν τῶν πενήτων ἀθλιότητα.
ὡς γὰρ ἐλούσαντο οἱ πολλοὶ καὶ μεσοῦσα ἡμέρα ἦν, στωμύλους
ἐθεασάμην καὶ εὐφυεῖς νεανίσκους, οὐ περὶ τὰς οἰκίας, ἀλλὰ περὶ
τὸ Κράνειον εἱλουμένους, καὶ οὗ μάλιστα ταῖς ἀρτοπώλισι καὶ
ὀπωροκαπήλοις ἔθος ἀναστρέφειν. ἐνταυθοῖ γὰρ εἰς τοὔδαφος 2
ἐπικύπτοντες, ὁ μὲν φλοιοὺς θέρμων ἀνῃρεῖτο, ὁ δὲ τὰ ἔλυτρα 426
τῶν καρύων ἐπολυπραγμόνει, μή πού τι τῶν ἐδωδίμων ἀπο-
μεῖναν διέλαθεν, ὁ δὲ τῶν ῥοιῶν τὰ περικάρπια, ἃ σίδια ἡμῖν
τοῖς Ἀττικοῖς προσαγορεύειν ἔθος, ἀπέγλυφε τοῖς ὄνυξιν, εἴ πού
τι τῶν κόκκων ἐπιδράξασθαι δυνηθείη· οἱ δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν
ἄρτων ἀποπίπτοντα πρὸς πολλῶν ἤδη πεπατημένα ἀναλέγοντες
ἔκαπτον. τοιαῦτα τὰ τῆς Πελοποννήσου προπύλαια καὶ ἡ δυοῖν 3

Ep. 60.

Inscriptio: *Χασκοβούκης*] fort. *Βουκοχάσκης*; sic *Βουκοπνίκτης* ep. 50.

1. *τὴν τῶν* Reiskius w V et *Γ*: *τὴν* omisso *τῶν* b. *οἱ πολλοὶ*] *οἱ πλούσιοι* Schwarzius in Monumentis ingen. 1 p. 14. „pro *εὐφυεῖς* scriptum est *ἐφυεῖς*“ *Bergl.* etiam in V. *Κράνειον* cod Paris. apud Ruhnk. ad Timae p. 168 w[*Γ*]: *Κράνιον* b. *εἱλουμένους* cod Paris. apud Ruhnk. l. c. w. [*Γ*]: *ἁλωμένους* b: „scriptum *ἁλουμένους* gemino errore“ *Bergl.* *ἀρτοπώλισι*] *ἀρτοπώλεσι* V.

2. *τὰ ἔλυτρα* V: om *τὰ* bw. *μή που* „ita scriptum non *εἴ που*“ *Bergl.*: *μή* hoc loco est *num* ut alias. cf. Matth. Gr. §. 608 not. 3. *ἀπομεῖναν*] „forte *ἐναπομεῖναν*, ut perierit *ἐν* propter similitudinem praecedentis *ων*“ *Bergl.* *ἃ σίδια* b w [*Γ*]: „scriptum *ἀσίδια*“ *Bergl.* sic etiam V. *ἐπιδράξασθαι*] „ita scriptum, potest et *ἔτι δράξασθαι*“ *Bergl.* *ἔκαπτον* bw: „scriptum *ἔχαμπτον* [*ἔσχαμπτον* *Γ* V]. saepe erratur circa hoc verbum, dum plerumque cum *κάμπω* *flecto* confunditur“ *Bergl.* librarii voluerunt *ἔχαπτον*, ut etiam Wagnerus; *χάπτω* infimae aetatis scriptores usurpant pro *κάπτω* v. Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 315.

3. *τὰ* add w Berglerus [*Γ*]: om cod Bergleri b. *Πελοποννήσου*] *πελοπονήσου* *Γ* V.

60.

CHASCOBUCES HYPNOTRAPEZO.

1. Non amplius adii Corinthum. cognovi enim brevi sordes divitum et pauperum qui ibi sunt miseriam. ut enim lota erat multitudo et meridies erat, lepidos vidi ac facetos adolescentes, non circa domos, sed circa Cranium versantes, quo potissimum panariae ac pomariae versari solent. 2. ibi enim humum proni spectantes alius cortices lupinorum tollebat, alius putamina nucum rimabatur, num quid intus relictum latuisset quod edi posset, alius malicoria, quae *σίδια* nobis Atticis appellare in more est, scalpebat unguibus, sicubi quid granorum adhuc nancisci posset; alii autem quae ex panibus deciderent, a multis jam conculcata, colligentes comedebant. 3. tale est Peloponnesi vestibulum et duorum marium in

θαλάσσαιν ἐν μέσῳ κειμένη πόλις, χαρίεσσα μὲν ἰδεῖν καὶ ἀμφιλαφῶς ἔχουσα τρυφημάτων, τοὺς δὲ οἰκήτορας ἀχαρίστους καὶ ἀνεπαφροδίτους κεκτημένη. καίτοι γέ φασι τὴν Ἀφροδίτην ἐκ Κυθήρων ἀνασχοῦσαν τὴν ἀκροκόρινθον ἀσπάσασθαι εἰ μὴ ἄρα τοῖς μὲν γυναίοις Ἀφροδίτη πολιοῦχος, τοῖς δὲ ἀνδράσιν ὁ Λιμὸς καθίδρυται.

61.

ΥΔΡΟΣΦΡΑΝΤΗΣ ΜΕΡΙΔΑΙ.

1 Ἡράκλεις, ὅσα ὑπέστην πράγματα, ῥύμματι καὶ νίτρῳ Χα- 186
428 λαστραίῳ χθιζινοῦ ζωμοῦ τουμοὶ περιχυθέντος τὴν γλισχρότητα ἀποκαθαίρων. καὶ οὐχ οὕτω με ἔδακεν ἡ ὕβρις ὅσον τὸ
2 παρ' ἀξίαν ὑπομένειν. ἐγὼ μὲν γὰρ Ἀνθεμίωνος υἱὸς τοῦ πλουσιωτάτου τῶν Ἀθήνησι καὶ Ἀξιοθέας τῆς κατὰ γένος ἐκ Μεγακλέους ὁρμωμένης, ὁ δὲ ταῦθ' ἡμῖν ἐργαζόμενος, πατρὸς μὲν ἀσήμου, μητρὸς δὲ βαρβάρου, Σκυθίδος οἶμαι ἢ Κολχίδος

μὲν bw: scriptum μέν με [etiam in V]" Bergl. e Γ nihil enotatum. γυναίοις bw: „scriptum γενναίοις" Bergl. etiam in V, videtur emendationem confirmare Γ. ἀνδράσιν] ἀνδράσι V.

Ep. 61.

Inscriptio: Ὑδροσφράντης Μεριδᾶ bw: „scriptum Μεριδᾶς Ὑδροσφράντη perperam transpositis nominibus ut in fine epistolae apparet" Bergl.: Μεριδᾶς ὑδροσφάντη V: Μεριδᾶς Κοδροσφράντη Γ: Κοδροσφράντης per se non rejiciendum, verum propter ea quae §. 4 dicta sunt „Πολύβιόν — προσαγορεύεσθαι," malim Χονδροσφράντην hic et §. 4.

1. ὑπέστην] ὑπάτην ΓV. ῥύμματι] ῥύματα Γ. τοὐμοὶ Γ: τοῦ μοι Vw: τοῦ 'μοὶ b: „scriptum τοῦ μοὶ sine apostropho et tamen cum accentu: alias oportuit τοῦ μοι vel τοῦ ἐμοί" Bergl.

2. ὁρμωμένης bw [et Γ]: „aut ita scribendum aut ὡρμημένης, scriptum autem ὡρμωμένης" Bergl. sic etiam V. ἡμῖν ΓV: ἡμᾶς bw: „erat scriptum ἡμῖν, oportebat ταῦθ' ἡμᾶς ἐργαζόμενος vel εἰργασμένος aut ἐργασάμενος" Bergl. Σκυθίδος οἶμαι bw: Σκυθίδος δὲ οἶμαι codd etiam ΓV: „hic δὲ non habet locum" Bergl.: fort. Σκυθίδος γὰρ.

---

medio sita urbs, elegans quidem adspectu et deliciis abundans, sed incolas ingratos et invenustos habens: quamquam dicunt Venerem e Cytheris arcem Corinthi salutasse; nisi forte mulierculis quidem Venus est civitatis praeses, viris autem Fames est dedicata.

62.

HYDROSPHRANTES MERIDAE.

1. O Hercules, quantas sustinui molestias, sapone et nitro Chalastrico juris mihi heri infusi viscositatem expurgans. nec tam me momordit contumelia, quam quod indigne passus sum. 2. ego enim Anthemionis filius illius ditissimi in urbe Athenarum et Axiotheae e Megacle oriundae; qui autem haec nobis fecit, patris est ignobilis, matris autem barbarae, Scythicae,

ἐν νεομηνίᾳ ἐωνημένης· οὕτω γάρ μοι τῶν γνωρίμων τινὲς διηγήσαντο. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἐν ταπεινῷ τῷ σχήματι, τὴν πατρῴαν 3
ἀποβαλὼν οὐσίαν ἀγαπῶ τῇ γαστρὶ τὴν ἀναγκαίαν πλησμονὴν ἐκπορίζειν· Δοσιάδης δέ, ὦ θεοί, τὴν Πνύκα καταλαμβάνει δημηγορῶν κἀν τοῖς ἐν Ἡλιαίᾳ καταριθμεῖται δικάζουσι καὶ τὰς ἡνίας ἔχει τοῦ δήμου, παρ' ᾧ Μιλτιάδης ἐδέδετο ὁ τὸ ἐν Μαραθῶνι τρόπαιον ἐγείρας, καὶ Ἀριστείδης ὁ δίκαιος ἐξωστρακίζετο. λυπεῖ δέ με οὐχ ἥκιστα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ τῆς προσ- 4
ηγορίας ἀποβολή. οἱ μὲν γὰρ πατέρες Πολύβιόν με ἔθεντο καλεῖσθαι, ἡ τύχη δὲ ἀμείψασα τοὔνομα Ὑδροσφράντην πρὸς τῶν ὁμοτέχνων ἠνάγκασε προσαγορεύεσθαι.

62.

ΧΙΔΡΟΛΕΠΙΣΟΣ ΚΑΠΥΡΟΣΦΡΑΝΤΗΙ.

188 *Ἐπίστασο τὴν αἰτίαν, ἐφ' ᾗ με διεσίλλαινον αἱ γυναῖκες,* 1 430

3. *ἐν* Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. p. 471 w: om codd b. *ἐκπορίζειν* cod Bergl. *Γ*V: *ἐκπορίζων* bw: „scriptum *ἐκπορίζειν*, potest et *ἐκποριζόμενος* ut supra" *Bergl.* v. annotationem. *ἐν Ἡλιαίᾳ* b w [*Γ*]: „scriptum *μὲν ἡ λαιὰ* pro *ἐν Ἡλιαίᾳ*" *Bergl.*: *μὲν ἡλιαιὰ* V. legebatur *καὶ τοῖς*. *καταριθμεῖται*] „mallem *ἐγκαταριθμεῖται* vel *συγκαταριθμεῖται*" *Bergl.*: *μεταριθμεῖται* Schaeferus ad Dionys. Hal. de comp. verb. p. 148. *ἡνίας*] *ἠνίας* V. *ὁ τὸ ἐν-ἐγείρας* b w [*Γ*]: „scriptum *ὅτι ἐν — ἐνείρας* [etiam in V]. adest *ἐν* ante *Μαραθῶνι* quod forte aliquis vellet sublatum, sed frustra". *Bergl.* *καὶ Ἀριστείδης* b *Γ*: *καὶ ὁ Ἀριστείδης* w, error haud dubie textum describentis: *καὶ ἀριστίδης* V. 4. *λυπεῖ*] *λυπῇ* V. *ἀμείψασα*] *ἀμειψάσασα* V. *Ὑδροσφράντην*] *ὑδροσφάντην* V: *Κοδρυσφράντην Γ*.

Ep. 62.

Inscriptio: *Κιδρολέπισος* Berglerus bw: *Κοδρολέπισος* i.e. *Χονδρολέπισος Γ*. „scriptum *Κηδρολέπισος*" *Bergl.* etiam in V. *Καπυροσφράντῃ*] *Καπυοσφράντῃ* Reiskius: fort. *Καπροσφράντῃ* aut *Καππαροσφράντῃ*.

1. *Ἐπίστασο* Berglerus: *ἠπίστασο* codd b w. *διεσίλλαινον*] *διεσίλαινον ΓV*.

---

ut arbritror, aut Colchicae, in novilunio emptae, ita enim mihi quidam noti homines narrarunt. 3. at ego quidem in humili cultu, paternis amissis opibus, contentus sum ventri necessariam saginam suppeditare; Dosiades autem, o dii! Pnycem occupat concionans. et iis, qui in Heliaea jus dicunt annumeratur et habenas tenet populi a quo Miltiades in vincula olim conjectus est, is, qui Marathone tropaeum erexit, et Aristides ille justus est eliminatus. 4. cruciat autem vel maxime praeter caetera nominis amissio. nam parentes quidem Polybii imposuerunt mihi nomen, fortuna autem eo mutato, Hydrosphranten ab artis consortibus appellari ut pateter coëgit.

62.

CHIDROLEPISUS CAPYROSPHRANTAE.

1. Scito causam, ob quam me perstrinxerint mulieres, postremo

τελευταῖον δὲ ἡ γραῦς ἡ δούλη ἐλοιδορήσατό μοι εἰποῦσα· ἀλλ'
ἐκκορηθείης ὅτι ἄκαιρος εἶ καὶ λάλος. μυστήριον ἐν αὐταῖς
στρέφεται ταῖν θεαῖν ταῖν Ἐλευσινίαιν ἀσφαλέστερον καὶ βού-
λονται ἡμᾶς ἀγνοεῖν τοὺς εἰδότας, ἢ καὶ οἴονται ἀκηκοότας οὔπω 189
2 πεπεῖσθαι. ἐγὼ δὲ οἶδα τὸ δρᾶμα καὶ ὅσον οὐκ εἰς μακρὰν
κατερῶ τῷ δεσπότῃ· οὐ γὰρ βούλομαι χείρων φανῆναι τῶν κυ-
νῶν, αἳ τῶν τρεφόντων προϋλακτοῦσι καὶ κήδονται· μοιχὸς
πολιορκεῖ τὴν οἰκίαν, ὁ Ἠλεῖος νεανίσκος, ὁ εἷς τῶν Ὀλυμπιάσι
βασκάνων. καὶ πρὸς τοῦτον γραμματίδια ὁσημέραι φοιτᾷ δίθυρα
παρὰ τῆς γαμετῆς τοῦ τρέφοντος ἡμᾶς καὶ στέφανοι ἡμιμάραν-
3 τοι καὶ μῆλα ἀποδεδηγμένα· αἱ δὲ ἀλάστορες αὗται θεραπαινί-
δες συνίσασι καὶ ἡ ἐπιτύμβιος γραῦς, ἣν Ἔμπουσαν ἅπαντες
οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν καλεῖν εἰώθασιν ἐκ τοῦ πάντα ποιεῖν καὶ
βιάζεσθαι. ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως σιγήσομαι· βούλομαι γὰρ ἐμ-
432 αυτὸν οὐ παράσιτον, ἀλλὰ φίλον ἐπιδεῖξαι, καὶ ἄλλως διψῶ τῆς
4 κατ' αὐτῶν τιμωρίας. οἶδα γὰρ οἶδ', εἰ ταῦτα εἰς φανερὸν

ἐκκορηθείης w: „*ἐκκουριασθείης*, ita scriptum [etiam *Γ*] fort. *ἐκκορηθείης*" *Bergl.*: *ἐσκορακισθείης* Reiskius: *ἐκκορακισθείης* tribuit eidem Wagnerus et Davisio ad Cic. Tusc. 4, 7. cf. Boettigeri libellum de Furiarum pers. p. 48. *ἄκαιρος εἶ καὶ λάλος. μυστήριον* b w: „haec in ms [et *VΓ*] ita distinguuntur et leguntur *ἄκαιρος εἶ, καὶ λάλος μυστηρίων* —" *Bergl.* *μυστηρίων* etiam *Γ* V. *οἴονται* Davisius l. c. w: *ἢ καὶ οἷόν τε* b: „ita scriptum [et in *Γ*]; lego et distinguo *ἢ καί, εἰ οἷόν τε*" *Bergl.*: *οἷον ἔστιν* Reiskius. *οὔπω* b w: „scriptum *οὕτω* pro *οὔπω*" *Bergl.*: *οὕτῳ* V, videtur *οὕτω* habere *Γ*.

2. *χείρων*] *χεῖρον* V. *προϋλακτοῦσι* b w [*Γ*]: „scriptum *προσυλακτοῦσι* [etiam in V] *Bergl.* *πρὸς τοῦτον* Berglerus: idem (aut *παρὰ τούτου* et deinde *πρὸς τὴν γαμετὴν*) Hemsterhusius Miscell. obs. 5 p. 17 w: *παρὰ τούτων* codd (etiam *Γ*) b. *δίθυρα* Hemsterhusius w: *ἰδιόχειρα* Berglerus: *ἰδίουρα* codd (etiam *Γ*) b. *παρὰ τῆς γαμετῆς* Berglerus w: *περὶ τῆς γαμετῆς* codd etiam b.

3. *συνίσασι* Berglerus b w: *συνίασι* codd, etiam *Γ* V. *ἐπιτύμβιος* *Γ*: *ἐπιτήδειος* cod Bergl. V b w: *ἐπικήδειος* Berglerus. *βιάζεσθαι*] „ita scriptum, non *πάσχειν*" *Bergl.* vide annotationem. *οὐκ οἶδ' ὅπως*] *οὐκ ἔσθ' ὅπως* Berglerus w. *ἀλλὰ φίλον* *Γ*.

4. *οἶδα γὰρ οἶδ' εἰ* *Γ*: „scriptum

---

autem vetula illa ancilla conviciata est mihi, dicens" tu vero funditus pereas, quia importunus es, et garrulus." mysterium inter ipsas agitatur, dearum Eleusiniarum tutius et volunt ignorare id nos qui novimus, aut etiam credunt, quamvis audiverimus, nondum nobis persuasum esse. 2. ego vero scio facinus et brevi indicabo hero. non enim volo deterior esse quam sunt canes, qui pro dominis latrant eosque tuentur. adulter obsidet domum, ille ex Elide adolescens, unus ille ex fascinatoribus Olympiacis. et ad hunc literae complicatae quotidie commeant ab uxore patroni nostri et serta semimarcida et poma admorsa; 3. scelestae autem ancillae consciae sunt et illa capularis vetula, quam Empusam omnes domestici vocare solent, ex eo quod omnia facit et patitur. ego vero nescio quomodo taceam. volo enim me non parasitum, sed amicum probare, et caeteroquin etiam sitio eas ulcisci. 4. scio enim, scio, ubi haec patefacta fuerint, fore ut ancillae quidem vinciantur, adulter autem

ἀχθείη, αἱ μὲν θεραπαινίδες δεδήσονται, ὁ μοιχὸς δὲ ἀπολεῖται ῥαφάνοις τὴν ἕδραν βεβυσμένος, ἡ μιαρὰ δὲ γυνὴ τίσει τὴν ἀξίαν τῆς ἀκολασίας δίκην, εἰ μὴ Πολιάγρου τοῦ κυρτοῦ κακώτερός ἐστι τὰ τοιαῦτα Λυσικλῆς. ἐκεῖνος γὰρ λύτρα παρὰ τῶν μοιχῶν ἐπὶ τῇ γαμετῇ πραττόμενος ἀθώους τῆς τιμωρίας ἠφίει.

63.

ΦΙΛΟΜΑΓΕΙΡΟΣ ΠΙΝΑΚΟΣΠΟΓΓΩΙ.

193 Οἷα βουλεύονται καὶ διανοοῦνται αἱ θεοῖς ἐχθραὶ Λαιστρυ- 1
γόνες αὗται αἱ τῇ κεκτημένῃ συμπράττουσαι· καὶ οἶδε τούτων
οὐδὲν ὁ Φαιδρίας. μηνὶ πέμπτῳ μετὰ τοὺς γάμους τέτοκεν
αὐτῷ τὸ γύναιον παιδίον ἄρρεν· τοῦτο μετὰ τῶν σπαργάνων
δέραιά τινα καὶ γνωρίσματα περιθεῖσαι ἔδωκαν Ἀσφαλίωνι τῷ
συργάστορι κομίζειν ἐπὶ τὰς ἀκρωρείας τῆς Πάρνηθος. ἡμᾶς 2
δὲ τέως μὲν ἀνάγκη κρύπτειν τὸ κακὸν καὶ πρὸς τὸ παρὸν
σιγῶμεν. σιγὴ δέ ἐστι τοῦ θυμοῦ τροφή. ἐπειδὰν δέ τι κἂν

οἶδα γὰρ οἶδα ταῦτα; post haec autem vellem adesset *ὅτι* vel *ὡς*" *Bergl.*: *οἶδα γὰρ εἰ* b.: *οἶδα γὰρ οἶδα εἰ* w.

63.

1. *Λαιστρυγόνες* codd b: *λαικάστριαι* Berglerus w. v. annotationem. *συμπράττουσαι* Berglerus et Reiskius, *συμπράττουσι* codd bw: *αὗται αἱ* Reiskius om *αἱ* vulgo. *Φαιδρίας* Berglerus bw [*Γ*]: *Φαιδριός* codd. *ἔδωκαν* Berglerus bw: „scriptum *ἔδοξαν*" *Bergl.* etiam in *Γ*: *ἔδωξαν* V. *ἀκρωρείας*] *ἀκρωρίας* V.

2. *παρὸν* Berglerus bw et *Γ* e correctione manus ejusdem; antea in eodem *παρὰν* ut in V: *παράν* cum seq. voce conjunctum cod Bergleri. *σιγῶμεν* ego scripsi: *σιγώην* codd bw, cum antecedente voce conjunctum in cod Bergleri. *σιγὴ* Berglerus bw [*Γ*]: *σινὴ* ceteri codd. *θυμοῦ*] *λιμοῦ* Reiskius. *κἂν* Berglerus bw et fortasse *Γ*V: *ἂν* cod Bergleri.

---

anu raphanis obturato pereat; scelerata autem mulier dignam luat lasciviae poenam, nisi Poliagro illo gibboso segnior est in talibus Lysicles. ille enim adulteros pretio accepto impunes poenae dimisit.

63.

PHILOMAGIRUS PINACOSPONGO.

1. Qualia moliuntur et in animo habent istae diis invisae Laestrygones cum hera mea facientes. nihil scit istorum quidquam Phaedrias. mense quinto post nuptias peperit ei muliercula infantem masculum, quem cum incunabulis collaria quaedam et signa circumponentes dederunt Asphalioni operario portandum in verticem Parnethis. 2. nos autem interea oportet occultare facinus, et etiamnunc tacemus; sed silentium est iracundiae nutrimentum. quod si vero vel pauxillum molestae fuerint, assentatorem

βραχὺ λυπήσωσι κόλακα καὶ παράσιτον ὀνειδίζουσαι καὶ τὰς ἄλλας, ἃς εἰώθασιν, ὕβρεις ἐπιφέρουσαι, εἴσεται τὸ γεγονὸς ὁ Φαιδρίας.

64.

ΤΟΥΡΔΟΣΥΝΑΓΟΣ ΕΦΑΛΛΟΧΥΤΡΑΙ.

434 1 Ὁ μὲν Κρίτων ὑπ' ἀνοίας καὶ ἀρχαιότητος τρόπου τὸν 195
υἱὸν εἰς φιλοσόφου φοιτᾶν ἐπέτρεψε, τὸν αὐστηρὸν πρεσβύτην
καὶ ἀμειδῆ, τὸν ἐκ τῆς Ποικίλης, ἐξ ἁπάντων τῶν φιλοσόφων
καθηγεῖσθαι τοῦ παιδὸς ἀξιώτερον ἡγησάμενος, ὡς ἂν παρ'
αὐτῷ λόγων τινὰς σκινδαλμοὺς ἐκμαθὼν ἐριστικὸς καὶ ἀγκύλος
2 τὴν γλῶσσαν γένηται. ὁ δὲ παῖς ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἐξεμάξατο
τὸν διδάσκαλον. οὐ πρότερον γὰρ λόγων γενέσθαι μαθητὴς
ἀλλὰ καὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ἀγωγῆς ἐσπούδασε. θεασάμενος
γὰρ τὸν διδάσκαλον τῇ ἡμέρᾳ σεμνὸν καὶ σκυθρωπὸν καὶ τοῖς
νέοις ἐπιτιμῶντα, νύκτωρ δὲ περικαλύπτοντα τὴν κεφαλὴν τρι-
βωνίῳ καὶ περὶ χαμαιτυπίας εἱλούμενον, ἐξήλωσεν ἐν καλῷ.
3 καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν εἰς ἔρωτα Ἀκαλανθίδος τῆς ἐκ
Κεραμεικοῦ κατολισθήσας φλέγεται· αὐτὴ δὲ ἐπιεικῶς ἔχει πρὸς

ὀνειδίζουσαι] ὀνειδίζοντα ΓV. εἰώθασιν] εἰώθασι V. ἃς add Berglerus bw [et Γ].

Ep. 64.

Inscriptio: Ἐφαλλοχύτρᾳ Reiskius: Ἐφαλλοχύθρᾳ bw.

1. ἀμειδῆ τὸν Berglerus bw [Γ]: „scriptum ἀμειδῆτον una voce [etiam in V]: posset ἀμείδητον, sed tunc subiungendus ei τὸν articulus, ingratum autem repetitum τὸν τόν. *Bergl.* σκινδαλμοὺς Berglerus bw [et Γ]: „scriptum σκιλδαμοὺς" *Bergl.* 2. πρότερον] μόνον Reiskius. fort. pro sequente ἀλλὰ καὶ scribendum est ἀλλ' ἤ. γενέσθαι V: γίνεσθαι w: γένεσθαι b. χαμαιτυπίας] χαμαιτυπεῖα Berglerus. εἱλούμενον] εἰλούμενον w. ἐν καλῷ „ita scriptum. forte καλῶς; ut ἐν sit ex ἐζήλωσεν. illud tamen non improbo" *Bergl.* εὖ μάλα Reiskius.

---

et parasitum ignominiose vocantes aliasque quas solent ingerentes ignominias, Phaedrias, id quod factum est comperiet.

64.

TURDOSYNAGUS EPHALLOCHYTRAE.

1. Criton quidem prae dementia morumque vetustate filium in philosophi scholas itare jussit; austerum illum senem atque tristem, illum ex Poecila, ex omnibus philosophis praeceptorem esse filii idoneum arbitratus, ut ab ipso verborum quasdam subtilitates edoctus contentiosus et anceps in dicendo evaderet. 2. filius autem exactissime expressit magistrum. non enim tam sententias discere, quam vitam atque disciplinam studuit. cum enim videret magistrum interdiu gravem ac tetricum juvenesque increpantem, nocte autem caput pallio obvelantem circa lupanaria versari, aemulatus est probe. 3. ac quintum jam diem in amorem Acalanthidis illius e Ceramico prolapsus flagrat; haec autem bene affecta est

ἐμὲ καὶ ἐρᾶν ὁμολογεῖ, τῷ μειρακίῳ δὲ ἔτι ἀντιτείνεται ἡσθη-
μένη τῷ πόθῳ τυφόμενον καὶ οὐ πρότερόν φησιν ἐπιδώσειν ἑαυ-
τήν, πρὶν ἂν ἐγὼ τοῦτο ἐπιτρέψω· ἐμὲ γὰρ κύριον τοῦ τὰ
τοιαῦτα προστάττειν ἐποιήσατο. πολλὰ καὶ ἀγαθὰ δοίης, Ἀφρο- 4
δίτη πάνδημε, τῇ φιλτάτῃ γυναικί· ἑταίρου γὰρ οὐχ ἑταίρας 436
ἔργον διεπράξατο. ἐξ ἐκείνου γὰρ θεραπεύομαι λιπαρῶς ἄλλοτε
ἄλλαις δωροφορίαις. καὶ ἤν μοι ῥεύσειε τοῦ χρόνου προϊόντος
196 δαψιλέστερος, οὐδὲν κωλύσει με τούτου γαμοῦντος ἐπίκληρον
γυναῖκα ἐν γαμετῆς σχήματι τὴν Ἀκαλανθίδα λυσάμενον ἀνα-
λαβεῖν. ἡ γὰρ τοῦ ζῆν αἰτία κοινωνὸς τοῦ ζῆν δικαίως ἂν
κατασταίη.

65.

ΠΗΞΑΓΗΦΝΟΣ ΡΙΓΟΜΑΧΩΙ.

198 Μέγα τοῦτο ἀγαθὸν ἡ ἐξ Ἰστρίας ναῦς, ἡ ἐπὶ τοῦ χώ- 1

3. *ἔτι ἀντιτείνεται* aut *ἀντιτείνεται* Arnaldus Misc. obss. p. 295: *ἐπανατείνεται* Ven. b w. *τῷ πόθῳ* *Γ* V Ven.: *πόθῳ* omisso articulo b w. *ἐπιδώσειν* *Γ* V.: *ἐπιδώσει* Ven. b w. *ἐπιτρέψω*] *ἐπιστρέψω* Ven. *τὰ τοιαῦτα*] *ταῦτα* Ven. *προστάττειν* sic Berglerus in textu (in lemmate adnotationis *παρατάττειν*), w [*Γ* Ven.]: „scriptum fuerat *πρατάττειν*, postea in prima syllaba supra scriptum *α*. non satis placet.“ *Bergl.* sic etiam V.

4. „*δοίης*] pro *δοίης* scriptum *δοίην*. *Bergl.* et in V. *ἑταίρου* b w [*Γ*]: „scriptum *ἑτέρου*“ [etiam in V]. *Bergl.* *λιπαρῶς*] *λιπαρὸς* Ven. *δαψιλέστερος*] „nescio, unde haec vox nisi quid mutes, pendeat. optime fortasse scriberes *ἡ δωροφορία* aut *ῥεύσειεν* [imo *ῥεύσειαν*] *δαψιλέστερον* sc. *αἱ δωροφορίαι*.“ *Wagnerus*: *εἴ μοι ῥεύσειε — δαψιλεστέρως* Jacobs. ad Anth. Pal. p. 490.

Ep. 65.

Inscriptio: *Πηξάγηφνος* b, in Latinis dedit Berglerus *Misogniphus*, nihil tamen adnotavit, et sic w: *Πηξάγκωμος* *Γ*: *Πηξάγωνος* Ven. v. ann.

1. *ἀγαθὸν* om V. *Ἰστρίας* Wagnerus, qui in textu *Ἰστίας*: *ἰστρία* Ven.: *ἰσιείας* *Γ*: „*Ἰστίας*] ita scriptum. fort. *Ἱστιαίας*, sed nec hoc satis placet“. *Bergl.* sic et Glossat. Eichst. inter *τοῦ* et *χώματος* litera in *Γ* erasa.

---

erga me et amare fatetur; adolescenti vero adhuc obnititur, postquam sensit eum cupidine uri; nec prius ait copiam sui se facturam, quam ego permiserim. mihi enim talia ordinandi fecit potestatem. 4. multa bona tribuas, o Venus vulgivaga, illi carissimae mulieri; amici enim, non meretricis, fecit facinus; ex illo enim tempore color splendidis muneribus. atque si mihi fluxerit tempore procedente largior, nihil impediet, ubi ille bene dotatam mulierem duxerit, quominus uxoris titulo Acalanthidem redemptam ducam. quae enim ut viverem fecit, consors vitae merito constituetur.

65.

PEXAGEPHNUS RHIGOMACHO.

Magno bono illa ex Istria navis, quae ad aggerem stat in anco-

*ματος ὁρμοῦσα, εἰς τὰς Ἀθήνας ἧκε, φέρουσα τὸν θαυμαστὸν
τοῦτον ἔμπορον, ὃς τοὺς πλουσίους τοὺς Ἀθήνησι καὶ μεγαλο-
δώρους κίμβικας καὶ μικροπρεπεῖς ἀπέφηνεν, οὕτω κεχυμένως
2 πρὸς τὰς δόσεις κέχρηται τῷ βαλαντίῳ. οὐ γὰρ ἕνα παράσιτον
ἐξ ἄστεος ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς μεταπέμψας, καὶ οὐχ ἡμᾶς μόνον,
ἀλλὰ καὶ τῶν ἑταιρῶν τὰς πολυτελεστέρας καὶ μουσουργῶν τὰς
καλλιστευούσας καὶ τοὺς ἀπὸ σκηνῆς ἁπαξαπλῶς εἰπεῖν ἅπαντας,
οὐ τὴν πατρῴαν οὐσίαν τὰ δὲ ἐκ δικαίων αὐτῷ ποριζόμενα
σπαθᾷ καὶ ψαλλόμενος καὶ καταυλούμενος ἥδεται καὶ τὴν διατρι-
438 βὴν ποιεῖται χαρίτων καὶ ἀφροδίτης γέμουσαν καὶ ὑβρίζει οὐ-
3 δέν. ἔστι δὲ καὶ ὀφθῆναι κεχαρισμενώτατος καὶ τὸ πρόσωπον
αὐτῷ τὰς Ὥρας αὐτὰς ἐνορχουμένας ἔχει καὶ τὴν Πειθὼ τῷ
στόματι ἐπικαθῆσθαι εἴποις ἄν· προσπαῖσαί τε γλαφυρὸς καὶ
λαλῆσαι στωμύλος Οὕνεκά οἱ γλυκὺ Μοῦσα κατὰ στό-
4 ματος χέε νέκταρ. εἰπεῖν γὰρ οὐ χεῖρον κατὰ τοὺς παιδείᾳ σχο-
λάζοντας ἐξ Ἀθηνῶν ὁρμώμενον, ἐν αἷς οὐδὲ εἷς τούτων ἄγευστος.*

ὁρμοῦσα Dorvillius ad Chariton. p. 392: „*ὁρμῶσα*] pro *ὁρμ.* scriptum *ὁρῶσα.*“ *Bergl.* sic et cet. codd: *ὁρμῶσα* w. *εἰς τὰς Ἀθήνας* scripsi: *εἰς Ἀθήνας* bw: *τὰς Ἀθήνας* Γ: *ταῖς Ἀθήναις* Ven.: „scriptum *τῆς Ἀθήνας*“. *Bergl.* etiam in V. *τοὺς Ἀθήνησι* Berglerus [Γ]: „scriptum *τὰν Ἀθήνησι*“ *Bergl.* etiam in V Ven. *ἀπέφηνεν* Berglerus bw [Γ Ven.]: „scriptum *ἀπέφερεν.*“ *Bergl.* etiam in V. 2. *μεταπέμψας*] *μεταπεμψάμενος* Reiskius. *ἑταιρῶν*] *ἕτερον* Ven. *ἀπὸ σκηνῆς* Schaeferus Melet. p. 28.: *ἐπὶ σκηνῆς* codd omnes bw. *οὐ τὴν — τὰ δὲ*] *τήν τε — τά τε* Reiskius. *αὐτῷ ποριζόμενα*] *αὐτοὺς περιζόμενα* V: *πο..ιζόμεθα* Ven. caeterum malim *αὐτῷ.* *καὶ ψαλλόμενος*] *καὶ καὶ ψ.* V. *οὐδέν*] *οὐδέ* Ven.

3. *τὸ πρόσωπον* Wyttenbachius ad Plutarch. de sera numinis vind. p. 9 w; om articulum omnes codd. *αὐτῷ* Γ V b: *αὐτὸ* Ven.: *αὐτοῦ* Wyttenbachius cum Wagnero pro vulgata vendens. *τὰς Ὥρας αὐτὰς*] *τὰς ἄλλας* Ven. *ἐνορχουμένας* Wyttenbachius w: *ἐπικαθημένας* codd omnes b. *τῷ στόματι ἐπικαθῆσθαι* Wyttenbachius w [Γ]; *τοῖς ὄμμασιν ἐνορχεῖσθαι* b: *ὀρχεῖσθαι* cod Bergleri et V Ven.: „*τοῖς ὄμμασιν ἐνορχεῖσθαι*] scriptum *τοῖς ὄμμασιν ὀρχεῖσθαι.* *ἐν* exciderat propter *ιν* antecedens“. *Bergl.* *προσπαῖσαί* bw: „scriptum *προσπεσεῖν*“. *Bergl.* etiam in Γ V Ven. *τε*] *δὲ* Ven. 4. *παιδείᾳ*] *παιδίᾳ* V. *ὁρμώμενον*] *ὁρμώμενος* Ven. *ἄγευστος* bw: „scriptum *ἄγεται.*“ *Bergl.* etiam in Γ V Ven.

ris, Athenas venit advexitque mercatorem illum egregium, prae quo divites et munifici Atheniensium sordidi et illiberales apparent, ita effuse ad largitiones uti solet crumena. 2. non enim unum parasitum ex urbe sed omnes nos arcessivit, neque nos tantum, sed etiam meretricum sumptuosiores et cantatrices forma praestantes et scenicos omnino omnes: verum non paternas opes, sed quae iuste sibi acquisivit, effundit atque fidibus tibiisque circumsonari gaudet conversationemque reddit suavem venustamque et neminem iniuria afficit. 3. est etiam adspectu gratissimus et in vultu ei Horas ipsas tripudiare atque Suadam in ore insidere dixeris: in jocando festivus et in loquendo facundus, *Utpote cui dulci os perfudit nectare Musa*: decet enim secundum eos loqui, qui literarum studiis vacant, si quis sit Athenis oriundus, ubi nemo est, qui illas non degustaverit.

66.

ΓΥΜΝΟΧΑΙΡΩΝ ΦΑΓΟΔΑΙΤΗΙ.

201 Ἐθεάσω οἷά με εἰργάσατο ὁ κατάρατος οὗτος κουρεὺς ὁ 1
πρὸς τῇ ὁδῷ, λέγω δὲ τὸν ἀδόλεσχον καὶ λάλον τὸν ἐκ Βρεν-
τησίου προτιθέμενον ἔσοπτρα, τὸν τοὺς χειροήθεις κόρακας
τιθασσεύοντα, τὸν ταῖς μαχαιρίσι κυμβαλισμὸν εὔρυθμον ἀνα-
κρούοντα. ὡς γὰρ ἀφικόμην ξυριεῖσθαι τὴν γενειάδα βουλό- 2
μενος, ἀσμένως τε ἐδέξατο καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθίσας
σινδόνα καινὴν περιθεὶς πράως εὖ μάλα κατέφερέ μοι τῶν
γνάθων τὸ ξυρὸν ἀποψιλῶν τὸ πύκνωμα τῶν τριχῶν. ἀλλ' ἐν 3
αὐτῷ τούτῳ πανοῦργος ἦν καὶ σκαιός. ἔλαθε γὰρ τοῦτο παρὰ
μέρος ποιῶν καὶ οὐ κατὰ πάσης τῆς γνάθου. ὥστε ὑπολειφθῆ-
ναί μοι πολλαχοῦ μὲν δασεῖαν, πολλαχοῦ δὲ λείαν τὴν σιαγόνα. 440
κἀγὼ μὲν οὐκ εἰδὼς τὴν πανουργίαν ᾠχόμην κατὰ τὸ εἰωθὸς 4
ἄκλητος εἰς Πασίωνος. οἱ συμπόται δὲ ὡς εἶδον, ἐξέθανον τῷ
γέλωτι, ἕως ἀγνοοῦντά με, ἐφ' ὅτῳ γελῶσιν, εἷς τις εἰς μέσους
παρελθὼν τῶν ὑπολειφθεισῶν τριχῶν ἐπιλαβόμενος εἵλκυσεν.

Ep. 66.

Inscriptio: *Γυμνοχαίρων*] *Γαμοχαίρων* Herelius in Actis lit. Klotzii 3 p. 94. w. *Φαγοδαίτῃ*] *φαγοδαρδάρτῳ* Ven.

1. *ἀδόλεσχον*] *ἀκόρεστον* Ven. *ἐκ Βρεντησίου* Bastius ep. crit. p. 178 sq. cf. Wyttenbachii Biblioth. crit. III, 3 p. 122 sq.: *ἐκβροτησίου* *Γ* (inter o et τ littera eras.): *Ἀβροτησίου* bw. *προτιθέμενον*] *προτεθειμένον* Ven. *τὸν τοὺς κτλ.*] v. annot. *κυμβαλισμὸν* bw: „scriptum *κυβαλισμὸν* [etiam in V]". *Bergl.*

2. *γὰρ* om Ven. *θρόνου*] *δίφρου* Ven. *τὸ ξυρὸν*] *τὸν ξυρὸν* *Γ* Ven. *ἀποψιλῶν* w: „scriptum *ἀπὸ ψιλῶν*, duabus vocibus [etiam in V]". *Bergl.*

3. *πανοῦργος* bw et fortasse *Γ*. „scriptum *προῦργος* sic sine spiritu" [etiam in V] *Bergl.* cf. Bastii comment. pal. p. 741. *ὑπολειφθῆναι* bw [*Γ*]: „scriptum *ὑποληφῆναι*". *Bergl.* imo *ὑποληφθῆναι* ut in V.

4. *εἰς Πασίωνος*] *ἐν σιμποσῒ* (sic) Ven. *ὅτῳ*] *ᾧ τε* Ven. *ὑπολειφθεισῶν* b: „scriptum *ὑπολειφθησῶν* [etiam in V]". *Bergl.*: *ἀπολειφθεισῶν* Wagneri error est textum notasque Berglerianas describentis; sic tamen Ven.; e *Γ* nihil enotatum.

66.

GYMNOCHAERON PHAGODAETAE.

1. Vidisti quomodo me tractaverit exsecrabilis iste tonsor, iste ad viam, istum dico garrulum et loquacem, qui Brundisina proponit specula, qui corvos facit mansuetos et cicures, qui cultris pulsatis modulate cymbalissat. 2. ut enim veni, radendam ei barbam commissurus, libenter me excepit et in alto collocatum sedili linteo novo circumdedit; deinde leniter admodum duxit mihi supra buccas novaculam densos pilos deglabrans. 3. sed in eo ipso vafer fuit et improbus. clam enim id ex parte fecit, neque in tota bucca, ita ut relinqueret mihi multis in locis hispidam, multis in locis glabram maxillam. 4. atque ego ignorans vafritiem abii, ut soleo, non quidem vocatus in Pasionis aedes. convivae autem ut videbant, emoriebantur risu, donec nescienti mihi quamobrem riderent,

5 ἐκείνας μὲν οὖν περιπαθῶς κοπίδα λαβὼν ἀπερρίζωσα ἕτοιμος δέ εἰμι ξύλον εὐμέγεθες ἀνελόμενος κατὰ τοῦ βρέγματος πατάξαι τὸν ἀλιτήριον· ἃ γὰρ οἱ τρέφοντες παίζουσι, ταῦτα μὴ τρέφων ἐτόλμησεν.

67.

ΔΙΨΑΝΑΠΑΥΣΙΛΥΠΟΣ ΠΛΑΚΟΥΝΤΟΜΥΩΝΙ.

1 Νεβρίδα ἰδὼν κανηφοροῦσαν, παρθένον καλλίπηχυν καὶ 203
εὐδάκτυλον, ταῖς βολαῖς τῶν ὀφθαλμῶν ἀπαστράπτουσαν, εὐμήκη καὶ εὔχρουν, ἧς αἱ παρειαὶ μαρμαίρουσιν, οὕτως ἐξεκαύθην εἰς ἔρωτα, ὥστε με ἐπιλαθόμενον ὃς εἰμι προσδραμόντα ἐθέλειν κύσαι τὸ στόμα· ἔπειτα ἐπὶ συννοίας γενόμενον προσφύντα βού-
2 λεσθαι τὰ τοῖν ποδοῖν ἴχνη καταφιλεῖν. αἰαῖ τῆς ἀγερωχίας,

5. „ἐκείνας — ἀπερρίζωσα] ita scriptum, nisi quod pro ἐκείνας est ἐκεῖνος". *Bergl.* [et in V]: ἐκείνας w Γ Ven. περιπαθῶς] κακοπαθῶς Ven. κοπίδα] κοπίδας Ven. εὐμέγεθες] εὖ μεγέθεις V. „βρέγματος] ita nunc scriptum; non ut supra alicubi [3,5,3] βρέχματος". *Bergl.* „παίουσι] ita scriptum, fortasse παίζουσι. posset etiam ποιοῦσι vel οὐ ποιοῦσι". *Bergl.* παίζουσι w [Γ Ven.] ἐτόλμησεν] ἐτόλμησε w, errore typographi.

67.

Inscriptio: *Διψαναπαυσίλυπος* Γ Ven. cf. Bastium ad Greg. Cor. p. 594. Boisson. ad Philostr. ep. p. 79: „Διψοφαπαυσίλυπος ita scriptum. forte Διψαφαυσίλειπος." *Bergl.*

1. Νεβρίδα Reiskius: Νεβίδα Ven.: Νευρίδα b w. ἀπαστράπτουσαν Ven.: ἀστράπτουσαν b w. ἧς αἱ παρειαὶ μαρμαίρουσιν] „non videtur satis dici, aliquid amplius desidero". *Bergl.* frustra Berglerum offendi demonstrant exempla a Dorvillio ad Charit. p. 298 allata. ἐξεκαύθην] ἐξεκώνθεν V. ἐπιλαθόμενον] ἐπιλαθόντα Ven. ὅς εἰμι Ven. „οἷός εἰμι] ita scriptum. mallem ὅς εἰμι." *Bergl.* οἷός εἰμι w. προσφύντα] προφύντα Ven. προσδραμόντα] προδραμόντα V. συννοίας b w. „scriptum συνοίας". *Bergl.* etiam in V.: σκυνοίας autσκυννυίας Ven.
2. αἰαῖ scripsi: „αἲ αἲ] scriptum αἶ αἶ". *Bergl.* sic et w. e Γ nihil enota-

unus aliquis in medium progressus, relictos pilos vellicavit. 5. illos equidem iratus sumpto cultro eradicavi. volo autem fuste grandi arrepto sinciput percutere illi scelerato. quae enim ii qui nos alunt per jocum faciunt, ea iste non alens ausus est.

67.

DIPSANAPAUSILYPUS PLACUNTOMYONI.

1. Nebrida conspicatus canephoram virginem, pulchris ulnis praeditam bellisque digitis, acie oculorum coruscantem, proceram pulchrique coloris, cujus genae nitent, ita exarsi, ut, oblitus qui essem, accurrens vellem suaviari os, deinde rem reputans, adhaerescens cuperem pedum vestigia deosculari. 2. heu heu protervium! mene jam non appetere

νῦν ἐμὲ μὴ ἐπιθυμεῖν θέρμων ἢ κυάμων ἢ ἀθάρας, ἀλλ᾽ οὕτως 442
ὑπερμαζᾶν καὶ τῶν ἀνεφίκτων ἐρᾶν. καταλεύσατέ με πάντες εἰς ταὐτὸν συνελθόντες, πρὶν ἢ ἐκρινηθῆναι τοῖς πόθοις, καὶ γενέσθω μοι τύμβος ἐρωτικὸς ὁ τῶν λιθιδίων κολωνός.

68.

ΗΔΥΔΕΙΠΝΟΣ ᾿ΑΡΙΣΤΟΚΟΡΑΚΙ.

204 Θεοὶ μάκαρες, ἱλήκοιτε καὶ εὐμενεῖς εἴητε. οἷον ἀπέφυγον 1
κίνδυνον, τῶν τρισκαταράτων ἐρανιστῶν λέβητά μοι ζέοντος
ὕδατος ἐπιχέαι βουληθέντων. ἰδὼν γὰρ πόρρωθεν εὐτρεπεῖς
ἀπεπήδησα, οἱ δὲ ἀπροβουλεύτως ἐξέχεον καὶ τὸ θερμὸν ἐπιρ-
ρυὲν Βαθύλλῳ τῷ οἰνοχοοῦντι παιδὶ ψιλὸν εἰργάσατο. τῆς κε- 2
205 φαλῆς γὰρ ἀπέσυρε τὸ δέρμα καὶ φλυκταίνας ἐπινωτίους ἐξήν-
θησε. τίς ἄρα μοι δαιμόνων ἐπίκουρος ἐγένετο; μή ποτε οἱ
σωτῆρες ἄνακτες, ὡς Σιμωνίδην τὸν Λεωπρεποῦς τοῦ Κρανω-
νίου συμποσίου, κἀμὲ τῶν τοῦ πυρὸς κρουνῶν ἐξήρπασαν;

tum. ἢ κυάμων ἢ b w [Γ]: „scriptum ἢ κυάμωνι ἀθάρας“ [etiam in V] *Bergl.* πρὶν ἢ w: πρινὴ Γ b. ἐκρινηθῆναι Boiss. ad Philostr. ep. p. 80: πρισθῆναι Lud. Dindorfius in HStephani thes. Paris. in voce βρίθω: κριθῆναι Γ V Ven. — ριθῆναι b „una litera erasa est“. *Bergl.*: βριθῆναι Io. Ch. Wolfius in thes. ep. Lacroziano 2 p. 83 et Ruhnkenius w: ἐπιτριβῆναι Reiskius. ὁ] ἡ Ven. κολωνός] „ex alio adscriptum κολωσσός“. *Bergl.* etiam mrg V.

Ep. 68.

1. ἱλήκοιτε b w: „scriptum ἱλήκοι τε duabus vocibus“ [etiam in V] *Bergl.* ζέοντος Γ: ζέοντα b w. ὕδατος om Ven. εὐτρεπεῖς] εὖ πρεπεῖς Ven. τὸ] τὸν Ven. Βαθύλῳ τῷ b w: „scriptum Βαθυλωτῷ una voce“ [etiam in V et Ven.] *Bergl.*: Βαθυλωτῶ in rasura Γ: Βαθύλλῳ L. Dindorfius in thesauro Steph. in voce. v. annot. παιδὶ] παῖδα Ven. εἰργάσατο [Ven.] w, ut videtur ex Bergleri translatione *et fervor fluens — glabrum eum fecit*: εἰργάσαντο b Γ.

2. ἀπέσυρε, quod olim conjeci, confirmat Ven.: ἀπεσύρη b w. φλυκταίνας] φλυαταίνας V. ἐξήνθησε] ἐξήνθησεν Ven. Λεωπρεποῦς b w: „scriptum Λεοπρεποῦς“. *Bergl.* et in V Ven. Κρανωνίου b w: „scriptum Καρανωνίου“ Bergl. et in V Ven. συμποσίου add V Γ Ven.: om b w. κἀμὲ Jacobs. ad Ach. Tat. p. 896 Γ: καὶ μὲ b w.

---

lupinos aut fabas aut pultem: verum ita saturitate esse lascivientem, ut amem quae assequi non possim. obruite me lapidibus omnes in unum congressi, priusquam conficiar desiderio, et fiat mihi tumulus amatorius lapillorum collis.

68.

HEDYDIPNUS ARISTOCORACI.

1. Dii beati, propitii benignique sitis! quale effugi periculum, cum isti exsecrabiles epulones lebetem ferventis aquae in me effundere vellent. cum enim viderem a loginquo paratos, absilui, at illi inconsulte effundebant et fervida aqua defluens in Bathylum pocillatorem puerum glabrum fecit. 2. capitis enim detraxit cutem et pustulas in dorso pullulantes elicuit. quisnam vero deorum mihi auxiliator fuit? numquid dii servatores, ut Simonidem Leoprepis filium ex Cranonio convivio, ita me ex ignis flumine eripuerunt?

69.

ΤΡΙΚΛΙΝΟΣΑΡΑΞ ΚΟΣΣΟΤΡΑΠΕΖΩΙ.

1 Ἐξηγόρευσα Μνησιλόχῳ τῷ Παιανιεῖ τὴν τῆς γαμετῆς ἀσέλ- 206
444 γειαν· καὶ ὅς, δέον βασανίσαι διερευνᾶν τε τὸ πρᾶγμα ποικίλως, ὅρκῳ τὸ πᾶν, ὁ χρυσοῦς, ἐπέτρεψεν. ἀγαγοῦσα οὖν αὐτὸν ἡ γυνὴ εἰς τὸ Καλλίχορον τὸ ἐν Ἐλευσῖνι φρέαρ ἀπωμόσατο καὶ
2 ἀπελύσατο τὴν αἰτίαν. καὶ ὁ μὲν ἀμηγέπη πέπεισται καὶ τὴν ὑποψίαν ἀπέβαλεν· ἐγὼ δὲ τὴν φλυαρὸν γλῶτταν ἀποτέμνειν ὀστράκῳ Τενεδίῳ τοῖς βουλομένοις ἕτοιμός εἰμι παρέχειν.

70.

ΛΙΜΟΠΥΣΤΗΣ ΘΡΑΣΟΚΥΔΟΙΜΩΙ.

1 Κορύδωνι τῷ γεωργῷ συνήθης ἐπιεικῶς ἦν, καὶ τὰ πολλὰ 208

Ep. 69.

Inscriptio: *Τρικλινοσάραξ* (*τρικλινοσαξ* Ven.) *Κοσσοτραπέζῳ Γ* Ven. cf. Bastii Ep. crit. p. 181: *Τρικνϊνοσάραξ Γλωσσοτραπέζῳ* b: *Τριχινοσάραξ Γλωσσοτραπέζῳ* e Bergl. conjectura w.

1. *καὶ ὅς — διερευνᾶν τε τὸ* bw: „scriptum *καὶ ὡς δέον βασανίσαι διηρευνάτο τὸ*, sic *παροξυτόνως*, non *προπερισπωμένως*, raro autem alias peccatur circa accentus in hoc msto". *Bergl.* sic etiam V *Γ* nisi quod posterior cod *διηρεύνατο*: *βασανίσαι δι' ἐρεύνης τὸ* Ven. *ποικίλως*] *ποικίλης* Ven. *χρυσοῦς*] *χρυσός* Ven. *Καλλίχορον* w: *Καλλίχωρον Γ*: „*Καλήχωρον* ita scriptum: alias *Καλλίχωρον* solet scribi. nihil muto" *Bergl.* *ἀπωμόσατο*] *ἀπομόσατο* Ven.

2. *ἀμηγέπη*] *ἀμογητί* Ven. *ἀπελύσατο* Wyttenbachius Ep. crit. p. 59 et Reiskius w: *ἀπεδύσατο Γ* Ven. b: *ἀποδύσατο* V: *ἀπελούσατο* Arnaldus Miscell. obs. 5 p. 295. *Τενεδίῳ* Berglerus w: *στενεδίῳ*] ita scriptum fortasse *Τενεδίῳ*. *Bergl.* om Ven. *παρέχειν*] „nullum hic quidem signum nec aliud indicium defectus in ms. puto tamen excidisse verba quae exstant in ep. 58, 3 *τρίμω — προσλάβωμαι* ubi vide notam" *Bergl.* *παρέχειν* om Ven.

Ep. 70.

Inscriptio: *Λιμοπύστης* V b in Latinis, *Λιμούστης* b, haud dubie errore typogr. et w: *τρικλινόσαρξ λιμοπύστης* Ven.: fort. *Λιμογεύστης*. *Θρασοκυδοίμῳ*] *χάλσοκυδοίμῳ Γ*: om Ven.

69.

TRICLINOSARAX COSSOTRAPEZO.

1. Enunciavi Mnesilocho Paeaniensi uxoris suae impudicitiam. atque dum debebat exquirere perscrutarique rem variis modis, iuriiurando, homo bellus, commisit. cum igitur duxisset eum mulier ad Callichorum in Eleusine puteum, dejeravit et a crimine se liberavit. 2. atque illi quidem quodammodo persuasum est et suspicionem abjecit. ego autem garrulam hanc linguam abscindendam testa Tenedia, iis qui volunt, praebere paratus sum.

70.

LIMOPYSTES THRASOCYDOEMO.

1. Corydoni agricolae consuetudine aliquantisper conjunctus eram et

ἐξεχεῖτο ἐπ' ἐμοὶ τῷ γέλωτι, ἀστικῆς στωμυλίας καὶ ξένης ἢ
κατὰ τοὺς χωρίτας ἐπαΐων. τοῦτον ἰδὼν ἕρμαιον ᾠήθην, εἰ
τῶν κατὰ ἄστυ πραγμάτων ἀπαλλαγεὶς εἰς τὸν ἀγρὸν βαδιοίμην
καὶ συνεσοίμην ἀνδρὶ φίλῳ, γεωργῷ ἀπράγμονι καὶ ἐργάτῃ,
οὐκ ἐκ δικαστηρίων οὐδὲ ἐκ τοῦ σείειν κατὰ ἀγορὰν ἀδίκους
ἐπινοοῦντι πόρους, ἀλλὰ γῆθεν ἀναμένοντι τὴν ἐπικαρπίαν ἔχειν.
καὶ δῆτα διανοηθεὶς ταῦθ' οὕτω δρᾶν, ᾠκειωσάμην τὸν Κορύ- 2 446
δωνα. καὶ στείλας ἐμαυτὸν ἀγροικικῶς, νάκος ἐναψάμενος καὶ
σμινύην λαβὼν αὐτοσκαπανεὺς ἐδόκουν. ἕως μὲν οὖν ἐν παι-
διᾶς μέρει ἔπραττον ταῦτα, ἀνεκτὸν ἦν καὶ μεγάλα ἀποκερδαί-
209 νειν ᾤόμην ὕβρεων καὶ ῥαπισμάτων καὶ τῆς περὶ τὰ ἐδώδιμα
τῶν πλουσίων ἀνισότητος ἀπηλλαγμένος. ἐπεὶ δὲ ἐκ τῆς καθ' 3
ἡμέραν συνηθείας ἐξ ἐπιταγῆς ἐπράττετο τοὔργον καὶ ἔδει
πάντως ἢ ἀροῦν ἢ φελλέα ἐκκαθαίρειν ἢ γύρους περισκάπτειν
καὶ τοῖς βόθροις ἐμφυτεύειν, οὐκέτ' ἀνασχετὸς ἡ διατριβή, ἀλλά
μοι μετέμελε τῆς ἀλόγου πράξεως καὶ τὴν πόλιν ἐπόθουν. ἐλ- 4

1. *ἐπ'* Berglerus w: „*ἐν*] pro *ἐν ἐμοὶ* mallem *ἐπ' ἐμοὶ* legere". *Bergl.*: *ἐν* omnes codd. *ἀστικῆς* Ruhnkenius ad Longin. p. 260 w: *Ἀττικῆς* b codd. *ἢ κατὰ*] *οὐ κατὰ τοὺς* Reiskius. v. annot.: *κατὰ* utroque loco codd b: *κατ'* w. *ἐπαΐων*] *ἐπαίων* V. *τὸν* ante *ἀγρὸν* om Ven. *ἐπινοοῦντι*] *ἐπινοοῦντα Γ*.
2. *ᾠκειωσάμην*] *οὐκειωσάμην* Ven. *Κορύδωνα*] *Κορίδονα* Ven. *ἀγροικικῶς* Berglerus *Γ*: *ἀγρικῶς* b w. „*ἀγρικῶς*] ita scriptum. fortasse *ἀγροίκως* vel potius *ἀγροικικῶς*". *Bergl.* *ἐναψάμενος*] *ἀναψάμενος* V. *αὐτοσκαπανεὺς*] *αὐτοκαμπανεὺς* V: *αὐτοκαπανεὺς* Ven. *παιδιᾶς*] *παιδειᾶς* V. *ἀνεκτὸν* Reiskius: *ἀνεκτὸς* Ven. b w. *μεγάλα*] *μέγα* Ven. *ἀποκερδαίνειν*] *ὑποκερδαίνειν* Ven. *τῶν πλουσίων* b w: „scriptum *τῶν μουσίων*" [etiam in V] *Bergl.*: *μουσείων Γ* Ven. hanc codd scripturam ad *πλουσίων* §. 4 rettulit Wagnerus.
3. *καθ' ἡμέραν* scripsi: „*καθημέραν*] ita scriptum pro *καθ' ἡμέραν*" *Bergl.* quemadmodum talia fere in codd Alciphronis una voce scripta sunt. *φελλέα*] *φέλλεα* V cod Par. apud Ruhnkenium ad Tim. p. 270 (haud dubie *Γ*.) *φέλεα* Ven. *μετέμελε* b w: „scriptum *μετέμε*" *Bergl.* etiam in V. e *Γ* nihil enotatum: *μετάμελλε* Ven.

---

saepius de me effundebatur in risum, quod esset urbanae dicacitatis et insolentioris quam pro captu rusticorum intelligens. quem cum conspexissem Mercuriale lucrum credidi, si ab urbanis molestiis liberatus, rus me conferrem et essem apud hominem amicum agricolam, tranquillum, operarium, non ex judiciis neque ex calumniando per forum injustos machinantem quaestus, sed ex terra exspectantem fructus percipiendos. 2. et sane cum ita facere constituissem, familiaritatem contraxi cum Corydone; cumque me rusticum in modum composuissem pelliceo aptato et ligone sumpto, verus fossor videbar. quod quidem quamdiu instar joci faciebam, tolerabile erat multumque lucratum me esse putabam, quod essem a contumeliis et alapis et ab inaequalitate divitum circa cibos liberatus. 3. postquam vero ex quotidiana consuetudine pro imperio opus fiebat et oportebat me aut arare aut salebras expurgare aut gyros fodere et scrobibus plantas inserere: non amplius toleranda haec vitae

θὼν οὖν ἐπὶ μήκιστον χρόνον οὐκέθ' ὁμοίως δεκτὸς οὐδὲ χαρίεις ἐδόκουν, ἀλλά τις ὄρειος καὶ τραχὺς καὶ ἀπηχής, ὥστε αἱ μὲν οἰκίαι τῶν πλουσίων πᾶσαί μοι λοιπὸν ἀπεκέκλειντο, ὁ δὲ λιμὸς τὴν γαστέρα ἐθυροκόπει. ἐγὼ δὲ αὖος ὢν ὑπὸ τῆς τῶν ἀναγκαίων ἐνδείας λησταῖς τισι Μεγαρικοῖς, οἳ περὶ τὰς Σκειρωνίδας τοῖς ὁδοιπόροις ἐνεδρεύουσιν, ἐκοινώνησα. ἔνθεν ὁ βίος μοι ἀργὸς ἐξ ἀδικίας πορίζεται. εἰ δὲ λήσω ταῦτα ποιῶν ἢ μή, ἄδηλον. δέδια δὲ τὴν μεταλλαγὴν τοῦ βίου. εἰώθασι γὰρ αἱ τοσαῦται μεταβολαὶ οὐκ εἰς τὸ ζῆν ἀλλ' εἰς ἀπώλειαν καταστρέφειν.

71.

ΦΙΛΑΠΟΡΟΣ ΨΙΧΟΜΑΧΩΙ.

448 1 Λεξιφάνης ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς θεασάμενός με ὀργιζόμενον 211 πρὸς τὰς ἐν συμποσίοις παροινίας, λαβὼν καθ' ἑαυτὸν πρῶτα μὲν ἐνουθέτει μὴ τοιαῦτα ἐπιτηδεύειν, ἐξ ὧν ὕβρις τὸ τέλος,

4. *ἐπὶ μήκιστον χρόνον*] *ἐπὶ μηκίστῳ χρόνῳ* Berglerus. *τραχὺς*] *τραχεῖς* Ven. *ἀπεκέκλειντο*] „ita scriptum, quod notabile pro *ἀποκεκλεισμένοι ἦσαν*". *Bergl.*
5. *τῶν* ante *ἀναγκαίων* om Ven. *λησταῖς τισι Μεγαρικοῖς* b w: „scriptum *λισταῖς τισι μεναρικοῖς* duabus vocibus vitiatis". *Bergl.* etiam in V: emendationem videtur confirmare Γ: *μεγά* . . . (sic) Ven. *ἔνθεν*] *ἔνθε* Ven. *τοσαῦται* Γ V Ven.: *τοαῦται* errore typographi b, quod pro *τοιαῦται* accepit w.

Ep. 71.

Inscriptio: *Φιλάπορος*] *Φιλόπωρος* Herelius w: malim *Φιλάπονος* aut *Φιλόχορος*. *Ψιχομάχῳ*] *φιλομάχῳ* Ven.

1. *ὀργιζόμενον* add Γ: om b w. *πρὸς τὰς — παροινίας* codd: *πρὸς τὰς — παροινίαις* errore typographi b, unde *πρὸς ταῖς — παροινίαις* w: „*πρὸς τὰς*] ita scriptum, potius *παρὰ τὰς*, saepe in mss antiquioribus non animadvertitur differentia inter *πρὸς* et *παρὰ* ab imperitioribus" *Bergl.* *πρῶτα*] *πρῶτον* Ven. *ἐνουθέτει*] *ἐνουτέθει* V.

---

ratio visa est; sed me poenituit stulti facti et urbem desideravi. 4. igitur cum longo tempore post venissem, non amplius aeque acceptus neque lepidus videbar, verum montanus aliquis et asper et absonus, ita ut aedes quidem divitum omnes mihi jam clausae essent, fames autem ventrem pulsaret. 5. ego autem prae rerum necessariarum inopia siccus, latronibus quibusdam Megaricis, qui circa Scironidas viatoribus insidiantur, socium me adiunxi, unde victus mihi sine labore paratur. utrum vero in occulto mansurus sim haec faciens, nec ne, nescio: timeo autem mutationem vitae; solent enim tales mutationes non ad salutem, sed ad perniciem inclinare.

71.

PHILAPORUS PSICHOMACHO.

Lexiphanes comicus poëta cum vidisset me ob eas quas in conviviis temulenti faciunt iniurias iratum, assumptum ad se primo quidem

ἔπειτα τοῦ φρονήματος ὡς ἔχοιμι διὰ βραχέων ἀποπειραθεὶς τῷ χορῷ τῶν κωμικῶν συλλαμβάνει. ἐκ τοῦδε τραφησόμενον ἔφασκε καὶ ἐμέ. ἐκέλευεν οὖν ἐκμαθόντα Διονυσίοις τοῖς ἐπιοῦσι τὸ 2
τοῦ οἰκέτου σχῆμα ἀναλαβόντα τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ δράματος ὑποκρίνασθαι. ἐγὼ δὲ ὀψὲ τοῦ καιροῦ καὶ φύσιν καὶ ἐπιτήδευμα μεταβαλὼν δύσκολός τις καὶ δυσμαθὴς ἐφαινόμην. ἐπεὶ 3
δ' οὐκ ἦν ἑτέρως πράττειν, τὸ δρᾶμα ἐξέμαθον καὶ μελέτην
212 ἀσκήσει ῥώσας ἕτοιμός εἰμι τῷ χορῷ συντελεῖν. σὺ δὲ ἡμῖν μετὰ τῶν συνήθων ἐπίσειε τοὺς κρότους, ἵνα, κἄν τι λάθωμεν ἀποσφαλέντες, μὴ λάβῃ χώραν τὰ ἀστικὰ μειράκια κλώζειν ἢ συρίττειν, ἀλλ' ὁ τῶν ἐπαίνων κρότος τὸν θροῦν τῶν σκωμμάτων παραλύσῃ.

72.

ΟΙΝΟΧΑΙΡΩΝ ΡΑΦΑΝΟΧΟΡΤΑΣΩΙ.

213 Οὐχ οὕτως οἱ τοὺς Ἑρμᾶς περικόψαντες ἢ τὰ τῆς θεοῦ ἐν Ἐλευσῖνι μυστήρια ἐξορχησάμενοι τὸν περὶ ψυχῆς ἀγῶνα 45
ὑπέμειναν, ὡς ἐγὼ εἰς χεῖρας ἐμπεσών, ὦ θεοί, τῆς μιαρωτάτης

„ἐκ τοῦδε] non male quidem ita scriptum est, mallem tamen ἐκ τούτου δέ". *Bergl.* ὡς om Ven. κωμικῶν] κομοδικῶν Ven. ἔφασκε] ἔφασκον Ven.
2. ὀψὲ τοῦ καιροῦ w [*Γ*]: „ὀψὲ τῷ καιρῷ] ita, non ὀψὲ τοῦ καιροῦ scriptum". *Bergl.* cf. Valckenar. ad Ammon. p. 78: τῷ καιρῷ omisso ὀψὲ Ven. ἐπιτήδευμα V [Ven]: ἐπιτήδευσιν b w: e *Γ* quidem nihil enotatum
3. δ' οὐκ *Γ* V: δὲ οὐκ Ven. b w. τὸ δρᾶμα] καὶ τὸ δρ. Ven. ἀστικὰ b w [*Γ*]: „scriptum ἀγικὰ". *Bergl.* etiam in V. λάβῃ] λάβο (sic) Ven. κλώζειν b w [*Γ* Ven.]: „scriptum κλάζειν". *Bergl.* θροῦν] ῥοῦν Ven.

Ep. 72.

Hujus epistolae fragmentum exstat in codd *Π* et Florentino inde a voce βουλῇ §. 4 usque ad finem. in utroque legitur post fragmentum 1 et praecedit epistolam 20 libr. 1.
Inscriptio: Ῥαφανοχορτάσῳ] Ῥαφανοσχορτάσῳ V. — in Ven haec inscr. est epist. 20 libri 1.

---

monuit, ne talia sectarer quorum finis contumelia: deinde cum quali ingenio praeditus essem, paucis explorasset, in gregem comicorum recepit; ex ea re etiam me victum habiturum ajebat. 2. jussit igitur me, cum satis didicissem, Dionysiis instantibus, servi habitu assumpto, partes illas fabulae agere. ego autem nimis sero natura institutoque mutato incommodus homo et indocilis videbar. 3. sed cum aliter facere non liceret, fabulam edidici et cum meditationem exercitatione firmaverim, cum grege in scenam prodire paratus sum. tu vero nobis una cum familiaribus tolle plausus, ut, etiamsi nonnihil inscii aberraverimus, non inveniant explodendi et sibilandi urbici adolescentes locum, sed plausus laudantium tumultum cavillationum dissolvat.

72.

OENOCHAERON RAPHANOCHORTASO.

1. Non sic ii qui Hermas truncarunt aut deae Eleusiniae mysteria vulgarunt, mortis periculum subierunt, ut ego, qui in manus inciderim,

2 *Φανομάχης. ἐπεὶ γὰρ ἔγνω τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα προσκείμενον τῇ*
Ἰωνικῇ παιδίσκῃ, τῇ τὰς σφαίρας ἀναρριπτούσῃ καὶ τὰς λαμ-
πάδας περιδινούσῃ, ὑπετόπησεν ἐμὲ πρόξενον εἶναι τῆς κοινω-
νίας καὶ διὰ τῶν οἰκετῶν ἀναρπάσασα παραχρῆμα μὲν ἐν κυ-
σοδόχῃ δήσασα κατέσχεν, εἰς τὴν ὑστεραίαν δὲ παρὰ τὸν ἑαυτῆς
ἦγε πατέρα, τὸν σκυθρωπὸν Κλεαίνετον, ὃς τὰ νῦν δὴ ταῦτα
πρωτεύει τοῦ συνεδρίου καὶ εἰς αὐτὸν ὁ Ἄρειος πάγος ἀποβλέ-
3 *πουσιν. ἀλλ᾽ ὅταν τινὰ θέλωσιν οἱ θεοὶ σώζεσθαι, καὶ ἐξ αὐ-*
τῶν ἀνασπῶσι βαράθρων, ὡς κἀμὲ τοῦ τρικαρήνου κυνός, ὃν 214
4 *φασιν ἐφεστάναι ταῖς ταρταρίαις πύλαις, ἐξήρπασαν. οὐκ ἔφθη*
γὰρ τὰ κατ᾽ ἐμὲ ὁ δεινὸς ἐκεῖνος πρεσβύτης τῇ βουλῇ κοινού-
μενος, καὶ ἠπιάλῳ συσχεθεὶς εἰς τὴν ἕνην ἀπέψυξε. καὶ ὁ μὲν ἐκ-
τάδην κεῖται, πρὸς τὴν ἐκφορὰν τῶν οἴκοι παρασκευαζομένων,
5 *ἐγὼ δὲ [ψύττα κατατείνας], ᾗ ποδῶν εἶχον, ᾠχόμην καὶ σώζομαι*
οὐχ ὑπὸ τοῦ τῆς Ἀτλαντίδος Μαίας παιδὸς ψυχαγωγηθείς, ἀλλ᾽ ὑπὸ
τῶν ποδῶν καὶ τοῦ τολμήματος τὴν ἐλευθέραν πορίσας ἀτραπόν.

2. *ἄνδρα* add **Γ**: om b w. *παραχρῆμα* w [**Γ**]: „*παρὰ χρῆμα*] ita scriptum duabus vocibus“. *Bergl.* *κυσοδόχῃ*] *κυνοδόχῃ* Reiskius. *ἀποβλέπουσιν*] *ἀποβλέπει* Reiskius.
3. *ἐξ αὐτῶν ἀνασπῶσι βαράθρων* b w [**Γ** Ven.]: „ita reposui ut minima mutatio fieret cum mallem *ἐξ αὐτοῦ ἀνασπῶσι βαράθρου*. scriptum autem *ἐξ αὐτῶν ἀνασπῶσι βάθρων* [etiam in V], quod recte quidem alias dicitur, sed huc minime quadrat, nam est *fundilus revellunt et tollunt.*“ *Bergl.* *ταρταρίαις*] „ita scriptum per unum jota in penultima“ *Bergl.*
4. *κοινούμενος* b w *Π* [**Γ**]: „scriptum *κινούμενος*“. *Bergl.* etiam in V. *ἠπιάλῳ* b w *Π* [**Γ**]: „scriptum *ἐπιάλῳ*“. *Bergl.* etiam in V. *ἕνην* Dorvillius ad Charit. p. 288: *ἔω* b w **Γ**: *τρίτην* *Π* Flor. (de quo falsa rettulit Wagn.) cod Dorvillii.
5. *ψύττα κατατείνας* Dorvillius ad Charit. p. 421: *ψύττα κατά τινας* Flor. cod Dorv.: *ψίττα κατά τινας* *Π*: om b **Γ** V: inclusi cum w; aliter Schaef. ad L. Bos. p. 121. *ᾗ* Berglerus. („*οἷον*] ita scriptum. debebat. potius *ᾗ* pro *οἷον* ut ep. 22 h. libri in fine.“ *Bergl.*) w *Π* Flor. cod. Dorv.: *οἷ* Reiskius **Γ**: *οἷον* b V. *Ἀτλαντίδος*] *ἀταλαντίδος* *Π*. *ψυχαγωγηθείς* add Flor. cod. Dorv. [**Γ**] w: *ψυχαγηθεῖς* *Π*: om b. *ἐλευθέραν*] *ἐλευθερίαν* *Π*: *ἐλευθερίας* Flor. (non *ἐλευθερίαν* ut refert Wagn.) *πορίσας*] *πορήσας* *Π*. *ἀτραπόν*] *ἄτροπον* *Π*. Flor.

o dii, illius sceleratissimae Phanomachae. 2. cum enim cognovisset suum maritum adhaerere Ionicae illi puellae, quae pilas subiectat et faces circumversat, me conciliatorem esse consuetudinis suspicata est et per famulos abreptum statim me in vincula conjecit; postridie autem ad suum duxit patrem, ad tetricum illum Cleaenetum, qui hoc ipso tempore synedrii est praeses et in quem Areopagitae oculos convertunt. 3. sed si quem volunt dii servare, etiam ex ipso barathro retrahunt, uti etiam me a tricipiti cane, quem ajunt praepositum esse tartareis portis, eripuerunt. 4. vix enim caussam meam acris ille senex ad senatum rettulit, febri correptus perendie exspiravit. atque ille quidem porrectim jacet et ad exsequias se parat familia; 5. ego autem, ut pedibus valebam, aufugi, et incolumis sum, non ab Atlantidis Maeae filio in Orcum abductus, sed pedibus et audacia liberum iter assecutus.

73.

ΚΩΜΑΡΧΙΔΗΣ ΕΥΧΑΙΤΗ.

218 Ἡ ὗς ἡ πρώην ἐπίτεξ εἶναι νομιζομένη ἀρτίως τέτοκε καὶ 1
ἔχω δελφάκων ἀφθονίαν· γρύζουσι δὲ μάλ' ἀηδές, ἀλλ' ἐδώ-
διμον. μεταδίδωμι δῆτα καὶ σοὶ δύο τούτων ἔχειν. οὔτε γὰρ 2
πάντας οἷός τέ εἰμι τρέφειν, τῶν κριθῶν ὀλίγων οὐσῶν, καὶ
ἅμα τοῖς φίλοις κοινωνεῖν τοὺς ἐν περιουσίαις ὄντας ἀγροικικῇ
πρέπον ἐπιεικείᾳ, οἵους ἡμᾶς ἡ φιλτάτη γῆ ἁπλοϊκοὺς καὶ φιλ-
αλλήλους τοὺς ἑαυτῆς τροφίμους ἀνεθρέψατο.

74.

ΦΡΙΚΟΚΟΙΛΗΣ ΒΟΡΒΟΡΟΖΩΜΩΙ.

Ὑβρίζεσθαι πρὸς τοῦ τρέφοντος, εἰ καὶ ἀνόσιον, φορητόν,

Ep. 73.

Hanc epistolam primus edidit Wagnerus e cod B, in quo ut in Ven. numerum XXVIII praefert et ut in eod. cod epistolam 31 libri 3 sequitur; apud Wagnerum est inedita B.

1. *πρώην*] *παρ' ἐμοὶ* Ven. *ἐπίτεξ κριθίον* Ven.: *κριθίων — ὄντων εἶναι νομιζομένη* om Ven. *ἀρτίως*] Schaef. ad Lamb. Bos. p. 281. v. annot. *ἀρτέως* Ven.: *τέτοκε* Ven.: *τέτοκεν* w. *ἐν περιουσίαις ὄντας*] *περιουσίους* 2. *κριθῶν* Bastius: *κριθίων* Bw: Ven. *ἑαυτῆς*] *ἑαυτῇ* Ven.

Ep. 74.

Hanc epistolam e cod *Γ*, in quo ultimum locum tenet, primus edidit Bastius (b) in libello „*Un répas des Saturnales. Dissertation de M. Boettiger, traduit de l'Allemand par F. J. Bast,*" p. 29 sq. exstat etiam in V Urb. in fine libelli et in Ven., in quo excipit epistolam 22 libri 1.

Inscriptio: *Φρικοκοίλης* Bastius, qui etiam *Φρυγοκοίλης*, quod est in Ven: *Φριγοκοίλης* V b: *Φριγοκείλης* *Γ* (secundum Bast. *Φριγκοκοίλης*).

1. *ὑβρίζεσθαι — φορητόν* attulit d. *πρὸς* Vb: *πρὸ* *Γ*. Valckenarius e V ad Eur. Hippol. p. 257

73.

COMARCHIDES EUCHAETAE.

1. Sus, quae nuper partui vicina videbatur, peperit porcellorumque copiam habeo; grunniunt quidem admodum injucunde, verum esculenti sunt. duos igitur tibi misi. 2. etenim omnes alere nequeo, cum hordeorum copia valde exilis sit; est etiam rusticae aequitatis, ut qui abundent participes faciant amicos; et tales nos suos alumnos optima tellus enutrivit simplices nosque invicem amantes.

74.

PHRICOCOELES BORBOROZOMO.

1. Contumelia affici a nutriente patrono, quanquam nefas, tolerabile

ἅπαξ ἐκδόμενον τὸ σῶμα τοῖς προπηλακίζειν ἐθέλουσιν ἕνεκα τῆς ἀθεμίστου γαστρός. τὸ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν συμπαρόντων, πολλῷ βαρύτερον· τὸ δὲ μὴ μόνον ὑπὸ τούτων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
2 τῶν ἰταμωτέρων οἰκετῶν, ἔτι χαλεπώτερον. εἰ δὲ προσθείην καὶ τὰς θεραπαινίδας κιχλιζούσας καὶ μωκωμένας καὶ γέλωτα τὴν ἡμετέραν ἀτυχίαν ποιουμένας, τότε σχέτλια καθ' Ὅμηρον ἀποδυσπετῶ· τοῦτο γὰρ Αὐτόχθονος ἤκουσα τοῦ γραμματικοῦ ποτε καὶ μνήμῃ συνέχω Ζεῦ πάτερ· οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος. ὀλέθριοι γὰρ ἀληθῶς οἱ δαίμονες οἱ ταῦτα ἐφ' ἡμῖν πρυτανεύοντες, ἵν' ἐγὼ μὲν ὑπομένω κινδύνους ἀλγεινούς, γέλωτος δὲ ὑπόθεσις τοῖς χειρίστοις τἀμά.

ἐκδόμενον] ἀπροδόμενον Ven. προπηλακίζειν] προσπηλακίζειν V. ἐθέλουσιν] ἐθέλουσι Γ. καὶ om Ven. ἀθεμίστου] ἀθεμίτου Ven. μόνον] μόνων Urb. ἰταμωτέρων] ἰταμωτέρων V.
2. προσθείην] πρὸς θείην Γ. καὶ post προσθείην om Ven. κιχλιζούσας] καὶ χλιζούσας V. καὶ γέλωτα — ποιουμένας om V. τότε] τό τε Γ. ἀποδυσπετῶ] ἀποδυς πετῶ Γ. Αὐτόχθονος litera majuscula scripsi: αὐτόχθονος codd b. ἤκουσα τοῦ] ἤκουσά του Bastius. ἐφ' ἡμῖν] ἔφη V. πρυτανεύοντες] προτανεύοντες V. ἀλγεινούς] ἀλγινούς V. τἀμά] τᾶμα Γ.

---

tamen, ubi semel corpus iis qui volunt contumeliose tractare exhibueris propter ventrem nefariam; a convivis autem idem pati, multo molestius, verum ab his non solum, sed etiam ab impudentibus servis adhuc molestius. 2. si autem addidero ancillas cachinantes et illudentes et ludibrium calamitatem meam facientes, tum sane, ut est apud Homerum immania perhorresco. hoc enim quondam audivi ab Autochthone grammatico et teneo adhuc memoria *Juppiter haud alius te deum crudelior ullus.* perniciosa enim profecto numina, quae talia in nos administrant, ut ego perferam pericula gravia et hominibus pessimis sim ludibrio.

FRAGMENTA.

1.

— — *ΛΥΣΙΑΙ.*

219 *Ἀλλ' ἤκουσά σε, ὦ Λυσία, ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἐν Ἐρετρίᾳ συνεχῶς μεθύσκεσθαι* — —

1.

Primus edidit Wagnerus e codice Florentino, in quo praefert numerum epistolae XXVI; exstat etiam in *Π*; in utroque excipit epistolam Cratetis (apud Wagnerum ineditam A); sequitur deinde in utroque libro fragmentum epistolae 72 libri 3 et quidem in *Π* spacio 17 versuum interjecto. — codd non discrepant.

2.

ΠΑΝΔΑΧΑΝΟΣ ΜΟΝΟΓΝΑΘΙΩΙ.

Ἐξώλεις ἀπόλοιντο οἱ Κλεισθένεις καὶ οἱ Δράκον(τες) — —

2.

Primus edidit Wagnerus e cod Flor., in quo est epistola 27; est etiam in *Π*, in quo sequitur ut in Flor. epistolam 23 libri 1; praecedit fragmentum epistolae 10 libri 3 et quidem in *Π* spacio 15 versuum, in Flor. 19½ versuum interjecto.

Inscriptio: *Μονογναθίῳ Π*: *Μονογναθείῳ* Flor. w. *οἱ Κλεισθένεις* Flor. w: *ὁ Κλεισθένεις Π.* *οἱ Δράκον* (*τες*) w: *οἱ δρακον* Flor.: *ὁ δράκον Π.*

3.

(*ΦΡΥΝΗ ΠΡΑΞΙΤΕΛΕΙ.*)

— — *μὴ δείσῃς· ἐξείργασαι γὰρ πάγκαλόν τι χρῆμα, οἷον ἤδη τίς σοι τῶν πάν...... οὐδεὶς τῶν κατὰ χειρῶν πονηθέντων,*

3.

Primus edidit Wagnerus e cod Flor. habet etiam *Π*, in quo ut in Flor. sequitur fragmentum epistolae 11 libri 3 et in *Π* quidem spacio interjecto 25½, in Flor. 13½ versuum; inde non exiguam partem huius epistolae interiisse conjicias.

Inscriptionem: *Φρύνη Πραξιτέλει* refinxi. repperit ante me Jacobsius Scriptis miscell. t. 4 p. 462. v. annot.

1. *ἤδη τίς σοι τῶν πάν .... οὐ- οὐδεὶς* w.: *ἴδη τίς σοι τῶν πώποτε οὐδεὶς* Flor.: *ἤδη τίς σοι τῶν παν ... δεὶς Π.* *κατὰ χειρῶν*] malim *διὰ χει-*

τὴν σεαυτοῦ ἑταίραν ἱδρύσας ἐν τεμένει· μέση γὰρ ἕστηκα ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἔρωτος ἅμα τοῦ σοῦ. μὴ φθονήσῃς δέ μοι τῆς τιμῆς· οἱ γὰρ ἡμᾶς θεασάμενοι ἐπαινοῦσι Πραξιτέλη, καὶ ὅτι τῆς σῆς τέχνης γέγονα οὐκ ἀδοξοῦσί με Θεσπιεῖς μέσην κεῖσθαι θεῶν. ἓν ἔτι τῇ δωρεᾷ λείπει, ἐλθεῖν σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα ἐν τῷ τεμένει μετ' ἀλλήλων κατακλινῶμεν· οὐ μιανοῦμεν γὰρ τοὺς θεούς, οὓς αὐτοὶ πεποιήκαμεν. ἔρρωσο.

ρῶν. *ἀπὸ* scripsi cum Meinekio Analect. Alexandr. p. 265, qui affert locum Sophoclis Oed. Col. 1591, ubi olim legebatur *ἐφ' οὗ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου* nunc autem e Brunckii conjectura restitutum est *ἀφ' οὗ*. cf. ibi Hermannus: *ἐπὶ* codd w. *φθονήσῃς* *Π* Flor: *φθονήσεις* (error in) w. *κατακλινῶμεν* w [*Π*]: *κατακλίνωμεν* Flor.

4.

ΛΕΑΙΝΑ ΦΙΛΟΔΗΜΩΙ.

1 *Εἶδόν σου τὴν νύμφην μυστηρίοις καλὸν περιβεβλημένην θέριστρον. ἐλεῶ σε, νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ταλαίπωρε. οἷα πάσχεις μετ' ἐκείνης καθεύδων τῆς χελώνης, οἷον τὸ χρῶμα γυναικός, αὐτοσανδαράκη· ἡλίκους δὲ καθεῖτο τοὺς πλοκάμους ἡ νύμφη;*
2 *οὐδὲν ἐοικότας ταῖς ἐπὶ τῆς κορυφῆς θριξίν. ὅσον δὲ κατεπέπλαστο ψιμύθιον· καὶ ἡμᾶς τὰς ἑταίρας λοιδοροῦσιν ὅτι καλλωπιζόμεθα. ἀλλὰ μεγάλην εἶχεν ἄλυσιν — ἀξία γέ ἐστιν ἐν ἀλύσει διατελεῖν πλὴν οὐχὶ χρυσῇ — φάσματος ἔχουσα πρόσωπον.*
3 *ἡλίκοι δὲ οἱ πόδες, ὡς πλατεῖς, ὡς ἄρρυθμοι. αἰαῖ γυμνὴν περιλαβεῖν ἐκείνην οἷόν ἐστιν· ἐμοὶ μὲν καὶ βαρύ τι δοκεῖ προσπνέειν· μετὰ φρύνου καθεύδειν ἂν εἱλόμην, Νέμεσι δέσποινα. ἐμβλέψαι*

4.

Primus edidit Wagnerus e cod Flor. in quo est epistola XLIV, sequiturque epist. 38 l. 1. exstat etiam in cod Dorv. in *Π* et V, in quo est ep. 47 libri 3.

Inser. *Λέαινα*] *λαίενα Π.*

1. *οἷον*] *οἷον* V. *αὐτοσανδαράκη* Wagnerus Flor. V: *αὐτὸ σανδαράκη* w et *Π*. *δὲ καθεῖτο*] *δ' ἐκεῖ θεῖτο* V cod Dorv. ad Charit. p. 498. *ταῖς ἐπὶ τῆς κορυφῆς* Dorvillius: *ταῖς ἐπὶ ταῖς κορυφαῖς* Flor. [*Π*] w: *ταὶς ἐπὶ ταὶς κορυφαῖς* V.

2. *ψιμύθιον Π* Flor.: *ψιμμύθιον* mrg V w: *ψυμίθιον* V. scribebatur *ἄξιά*: recte Flor. *ἀξία*: *ἀξιάγε* V. *γε*] *δὲ* Flor.

3. *ἄρρυθμοι* scripsi: *ἄρυθμοι* w et *Π* ut videtur: *ἄρεθμοι* V cod Dorv. ad Charit. p. 420. *ρυ* excidit in Flor. *αἰαῖ* scripsi: *αἲ αἲ* w et *Π*: *αἶ αἶ* Flor. V. *ἐστιν*] *ἐστι Π*. *καὶ* om *Π*. *φρύνου*] *φρίνου* V. *εἱλόμην Π* Flor. et Boisson. ad Philostr. ep. p. 59.: *εἰλόμην* V: *εἵλομεν* w (error conferentis codicem): *ἑλοίμην* Wagnerus. de vv. *Νέμεσι δέσποινα κτἑ.* v. annot. *τί*] *μὴ* Flor. *τὶ τίμη* V.

τί μὴ δώριδι βούλομαι, ἢ μετὰ τῆς ἀλύσεως καὶ τῶν περισκελίδων συγκερ ....

δώριδι w et *Π*: δωρίδι V. καὶ τῶν *Π* V: καὶ τὴν Flor.: καὶ μὴ (error in) w. περισκελίδων w: περισκελλίδων V Flor. π . . σκ . . . . λλίδων *Π*. συγκερ . . . Flor. w: συγκαρ *Π*V, in posteriore margini adscriptum est λείπει.

5.

ΑΙ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩΙ ΕΤΑΙΡΑΙ ΤΑΙΣ ΕΝ ΑΣΤΕΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

222 *Οὐκ ἐπύθεσθε τὰ νεώτερα νῦν πράγματα; οὐκ ἠκούσατε* 1
καινὸν ἑταίρας ὄνομα; ὦ πόσον ἡμῖν ἐπιτετείχισται χρῆμα,
Λαῒς ὑπὸ Ἀπελλοῦ τοῦ ζωγράφου θηριοτροφηθεῖσα. ἀθλίαι
κλείσατε τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν, μᾶλλον δὲ καὶ ἑαυτὰς ἀποκλείσατε·
μία νῦν ἐστιν ἡ τὴν Ἑλλάδα ὅλην διασοβοῦσα γυνή, μία· 2
Λαῒς ἐν τοῖς κουρείοις, Λαῒς ἐν τοῖς θεάτροις, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις,
ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἐν τῇ βουλῇ· πανταχῇ πάντες αὐτὴν λαλοῦσιν,
νὴ τὴν Ἀφροδίτην καὶ οἱ κωφοὶ διανεύουσιν ἀλλήλοις
τὸ ἐκείνης κάλλος· οὕτω γλῶσσα γίνεται καὶ τοῖς λαλεῖν μὴ δυνα- 3
μένοις Λαΐς. εἰκότως· ἐνδεδυμένη μὲν γὰρ εὐπροσωποτάτη ἐστίν,
ἐκδῦσα δὲ ὅλη πρόσωπον φαίνεται, οὔτε κατάξηρος οὔτε κατά-

5.

Primus edidit Abreschius (a) e cod Valckenarii (i. e. V) in Addendis ad Aristaenetum p. 115, in quo libro est epistola 46; post eum Wagnerus, denique Polyzois Kontou in Aristaeneti editione, quae prodiit a. 1803 (p); exstat etiam in Flor., ubi numerum LI praefert, et in cod Parisino et quidem numero 3021 (*Π*) insignito, ut conjicit Boissonadius ad Aristaenetum p. 218, qui varias a Bastio margini Abreschiani exemplaris adscriptas lectiones ibi addidit. verum dubito an ille liber hoc fragmentum habeat, cum in schedulis meis, quae contineant illius libri varias lectiones, nihil de eo annotatum reperiam. est etiam in aliis codd Parisinis, ut testatur Bastius Ep. crit. p. 271., et in cod Dorv.

1. νῦν] falso e Flor. refertur μέν, habet νῦν. ὢ πόσον cod Parisinus V. cf. Bastius l. c.: ὦ πόσον w. Ἀπελλοῦ a V: Ἀπέλλου w. αὐτῶν Heringa Obss. crit. p. 284. Flor. Par. apud Bastium l. c. w: αὑτῶν V (falso refertur e Flor.) γυνή, μία· Λαῒς κτέ Parr. Flor. w: γυνὴ μία, Λαῒς κτέ V: γυνή· μία Λαῒς κτέ. a p.

2. κουρείοις Heringa Flor. Par. w: κουρίοις V a p. ἐν τῇ βουλῇ] κἂν τῇ βουλῇ Polizois. πανταχῇ] πανταχὴ Flor.

3. τοῖς λαλεῖν μὴ δυναμένοις Flor. V a p w: τοῖς μὴ λαλεῖν δυναμένοις Par. — Λαῒς post δυναμένοις quod habent Flor. V edd om Parr. ἐκδῦσα] ἐδῦσα V. οὔτε — οὔτε Flor.: οὐδὲ

4 σαρκος, ἀλλ' οἵας λέγομεν ἡμεῖς τὰς ἰσχνεγχύλους· τρίχες ἐνου-
λισμέναι φύσει, ξανθίζουσαι δὲ ἀφαρμάκευτα καὶ τῶν ἀκρωμί-
δων ὑπερκεχυμέναι μαλακῶς. ὀφθαλμοὶ δέ, νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
ὅλης σελήνης εὐκυκλότεροι· καὶ τὸ μέλαν, αἱ κόραι μελάνταται
καὶ τῷ κύκλῳ λευκόν.....

— οὐδὲ edd. ἰσχνεγχύλους Parr: ἰσχν' ἐγχύλους Flor.: ἰσχνεγχύλους unus Par.: Ἴσχνας ἐγχύλους V a w: ἰσχνὰς ἐγχύλους cod Dorv. ad Char. p. 297: ἰσχνῶς ἐγχύλους Abreschius: ἰσχνὰς ἐγχέλεις Wagnerus.

4. τρίχες Par. edd: τρίχας V Flor. ξανθίζουσαι Par. edd: ξανθίζουσα V Flor., ex quo falso traditur ξανθίσουσα. ἀφαρμάκευτα Wagnerus Parr.: ἀφαρμάκευστα Flor. (ex quo falso refertur ἀφαρμάκεστα) et edd. ὅλης σελήνης V Flor. Par. a: ὅλης τῆς σελήνης w, nescio unde. εὐκυκλότεροι w Par.: εὐκυκλώτεροι V. τῷ] τὸ Flor. κύκλῳ λευκὸν a w: κυκλωλευκὸν V: mrg V addit λείπει.

6.

1 — — ἐραστοῦ χωρίον Νύμφαις θυσίαν λέγουσα ὀφείλειν. εἴκοσιν
ἀπέχει τῆς πόλεως στάδια· αὐτὸ δ' ἐστὶ λειμών τις ἢ κῆπος·
ὀλίγη δὲ παρὰ τὴν ἔπαυλιν ἀνεῖται σπόριμος, τὰ δὲ λοιπὰ κυ-
παρίττια καὶ μυρρίναι, ἐρωτικοῦ, φίλη, κτημάτιον ὄντως, οὐ
2 γεωργοῦ. εὐθὺς μὲν ἡ ἄμφοδος ἡμῶν εἶχέ τινα παιδιάν· τὰ μὲν
γὰρ ἀλλήλας ἐσκώπτομεν ἢ τοὺς ἐραστάς, τὰ δ' ὑπὸ τῶν ὑπαν-
τώντων ἐρρινώμεθα. Νικίας δ' ὁ λάσταυρος, οὐκ οἶδα πόθεν
ἐπανιών, „ποῦ“ φησίν „ἡμῖν ἀθρόαι; τίνος ἄπιτε ἐκπιεῖν ἀγρόν;
μακάριον ἐκεῖνο τὸ χωρίον, ὅποι βαδίζετε, ὅσας ἕξει συκᾶς.“

6.

Hocce fragmentum primum in hoc libro editum est; pauca ex eo frustula e Valckenarii, Dorvillii, Bernardi annotationibus petita collegit Wagnerus (w), in cujus editione numeris 6—19 insignita sunt. continent illud praeter aliquos codd Parisinos (cf. Bastius Ep. crit. p. 223) VΠ Flor., in quibus locum habet post fragmentum 4, et in primo quidem libro spacio 7¼ versuum, in altero 20, in Flor. 14½ versuum interjecto.

1. ἐραστοῦ Π: στοῦ V Flor. Νύμφαι ego: νύμφαι codd, et in seqq. εἴκοσιν V: εἴκοσι Π Flor. ἐστὶ V ἐστι Π. παρὰ Π: περὶ V Flor. τὰ δὲ λοιπὰ —οὐ γεωργοῦ est fragm. XIV p. 227 in w e cod Dorv. ad Charit. p. 414, ubi errat Dorvillius opinans epistolam ad mulierem scriptam esse, cujus nomen sit Φιλοδημώ, haud dubie in errorem inductus eo, quod in suo codice hanc epistolam sequi vidit eam, quae inscriptionem Λέαινα Φιλοδήμῳ praefert, quem locum etiam in Π V Flor. tenet. μυρρίναι scripsi: μυρίνη Π V Flor. cod Dorv. w. κτημάτιον Π Flor.: κτήματος V.

2. ἄμφοδος omnes libri: ἡ ἄνω ὁδός? v. annotationem. ἀλλήλας Π Flor.: ἀλλήλως V. ἐρρινώμεθα scripsi: ἐρινώμεθα codd. δ' Flor.: δὲ Π V. ποῦ, φησίν, ἡμῖν ἀθρόαι codd: exspectes ποῖ, φησίν, ὑμεῖς ἀθρόαι; v. annotationem. ἐκπιεῖν Π Flor.: ἐκποιεῖν V. βαδίζετε V Flor.: βαδίζεται, sed correctum, Π.

τοῦτον μὲν οὖν Πετάλη ἀπεσόβησε κωμῳδήσασα ἀκολάστως. 3
ἀπέπτυσε γὰρ ἡμᾶς καὶ ἀκαθάρτους εἰπὼν ἀπεφθάρη. ἡμεῖς
δὲ πυρακάνθας ἀφαιροῦσαι καὶ κλωνία καὶ ἀνεμώνας συλλέ-
γουσαι παρῇμεν ἀφνιδίως. ἔλαθε δ' ἡμᾶς ἡ ὁδὸς διὰ τὴν παι-
διάν, ὡς οὐδ' ᾠήθημεν, ταχέως ἀνυσθεῖσα. εὐθὺς δὲ περὶ τὴν 4
θυσίαν ἦμεν. μικρὸν δὲ ἄποθεν τῶν ἐπαυλίων πέτρα τις ἦν
συνηρεφὴς κατὰ κορυφὴν δάφναις καὶ πλατανίστοις, ἑκατέρωθεν
δὲ μυρρίνης εἰσὶ θάμνοι, καί πως ἐξ ἐπιπολῆς αὐτὴν περιθεῖ
κιττὸς ἐν χρῷ τῇ λίθῳ προσπεφυκώς· ἀπὸ δὲ αὐτῆς ὕδωρ ἀκή-
ρατον ἐστάλαττεν. ὑπὸ δὲ ταῖς ἐξοχαῖς τῶν πετριδίων Νύμφαι
τινὲς ἵδρυνται καὶ Πὰν οἷον κατοπτεύων τὰς Ναΐδας ὑπερέ-
κυπτεν· ἀντικρὺ βωμὸν αὐτοσχεδίως ἐνήσαμεν, εἶτα σχίζια καὶ 5
πόπανα ἐπ' αὐτῷ θέμεναι καταρχόμεθα λευκῆς ἀλεκτορίδος καὶ
μελίκρατον ἐπισπείσασαι καὶ λιβανωτὸν ἐπιθυμιάσασαι τῷ πυ-
ριδίῳ καὶ προσευξάμεναι πολλὰ μὲν ταῖς Νύμφαις, πλείω δὲ ἢ
οὐκ ἐλάττω τῇ Ἀφροδίτῃ, ἱκετεύομεν διδόναι τινὰ ἡμῖν ἐρω-
τικὴν ἄγραν. τὸ λοιπὸν εὐπρεπεῖς ἐπὶ τὴν εὐωχίαν ἦμεν. „Ἴω-
μεν“ ἔφη ἡ Μέλισσα „οἴκαδε καὶ κατακλινῶμεν.“ „Μὴ μὲν οὖν
πρός γε τῶν Νυμφῶν καὶ τοῦ Πανός“ εἶπον ἐγώ „τούτου·
ὁρᾷς γὰρ ὡς ἔστιν ἐρωτικός· ἡδέως οὖν ἡμᾶς ἐνταῦθα κραιπα-

3. τοῦτον Π Flor.: τοῦτο V. ἀπέπτυσε — ἀπεφθάρη fragm. XVI p. 228 in w e cod Dorv. ad Charit. p. 544. ἀκολάστως] ἀκολλάστως Flor. ἀπέπτυσε Π Flor. cod Dorv.: ἀπέπτυσεν V. γὰρ codd: fort. δὲ. ἀπεφθάρη ΠV Flor. cod Dorv.: ἀπεστράφη alius cod, ut videtur, apud Dorv. πυρακάνθας ego: πυρακάνθους codd. κλωνία Π: κιωνία V. ἔλαθε — ἀνυσθεῖσα attulit Bastius ad Gregor. Cor. p. 70. δ' Π: δὲ V Flor. ἀνυσθεῖσα Π: ἐνυσθεῖσαι V: νυσθεῖσαι Flor.

4. περὶ V: παρὰ Π. πέτρα — πλατανίστοις fragmentum XI p. 227 in w e cod Valcken. ad Eur. Hippol. p. 219. τις] τίς Flor. loco ἦν lacuna in Flor. μυρρίνης ego: μυρίνης codd. καί πως Π Flor.: καὶ πῶς V. ἐξ ἐπιπολῆς Π Flor.: ἐξεπιπολῆς V. ἀπὸ δὲ αὐτῆς — ἐστάλαττεν est fragmentum XII p. 227 in w e cod Dorv. ad Charit. p. 537. ἀκήρατον V Flor. cod Dorv.: ἀκέρατον Π. πετριδίων V Flor.: πετρίδων Π. νύμφαι codd. καὶ Πὰν — ὑπερέκυπτεν est fragmentum XV p. 227 in w e cod Dorv. ad Charit. p. 539. Bastius in Ep. cr. p. 223 affert locum inde a vv. ὑπὸ δὲ ταῖς ἐξοχαῖς usque ad ἐνήσαμεν. Πὰν Dorvillius: πᾶν codd. οἷον Π Flor.: οἵων V. ὑπερέκυπτεν Π Flor.: ὑπεκέρυπτεν V: ὑπερέκρυπτεν cod Dorv.

5. ἐνήσαμεν Π V Flor. et nonnulli codd apud Bastium; alius apud eundem ἐστήσαμεν. ἐπ' αὐτῷ Π Flor.: ἐπ' αὐτῶν V. καταρχόμεθα codd; malim κατηρχόμεθα. ἐπισπείσασαι] ἐπισπείσε Flor. πολλὰ — ἄγραν fragmentum XV in w p. 227 e cod. Dorv. ad Char. p. 539.

6 εὐπρεπεῖς codd: εὐτρεπεῖς? ἴωμεν — ποικίλον affert Bastius ad Gregor. Corinth. p. 286. μὴ μὲν οὖν ΠV Flor.: μημενοῦν nonnulli codd Bastii. ὡς ἔστιν Bastius Flor.: ὧς ἔστιν V: ὡς ἔστιν Π. οὖν Π cod Bastii: ἀλλ' V: in Flor. ejus loco lacuna. scribendum ἂν nisi mavis οὖν servato ἂν οὖν κραιπαλώσας V Flor. cod Bastii: κραιπαλῶσας Π.

λώσας ἴδοι· ἀλλ' ὑπὸ ταῖς μυρρίναις ἦν ἰδοὺ τὸ χωρίον, ὡς
7 ἔνδροσόν ἐστιν ἐν κύκλῳ καὶ τρυφεροῖς ἄνθεσι ποικίλον. ἐπὶ
ταύτης βουλοίμην ἂν τῆς πόας κατακλιθῆναι ἢ ἐπὶ τῶν ταπη-
τίων ἐκείνων καὶ τῶν μαλθακῶν ὑποστρωμάτων, νὴ Δία· ἀλλὰ
ἐχέτω τι πλέον τῶν ἐν ἄστει τἀνταῦθα συμπόσια, ἔνθα ἀγροῦ
8 ὑπαίθριοι χάριτες." „ναὶ ναί, λέγεις καλῶς" ἔφασαν· εὐθὺς
οὖν κατακλώμεναι αἱ μὲν σμίλακος αἱ δὲ μυρρίνης κλάδους καὶ
τὰ χλανιδίσκια ἐπιστορέσασαι αὐτοσχεδίως συνερρίψαμεν. ἦν
δὲ καὶ τοὔδαφος λωτῷ καὶ τριφύλλῳ μαλθακόν· ἐν μέσῳ κύκλῳ
καί τινες ὑάκινθοι καὶ ἄνθεμα διαποίκιλα τὴν ὄψιν ὡραΐζον·
9 ἐαρινοῖς ἐφιζάνουσαι πετάλοις ἡδὺ καὶ κωτίλον ἀηδόνες ἐψιθύ-
ριζον· ἠρέμα δὲ οἱ σταλαγμοὶ καταλειβόμενοι ἀπὸ τῆς οἷον ἱδρού-
σης σπιλάδος τρυφερόν τινα παρεῖχον ψόφον ἐαρινῷ πρέποντα
συμποσίῳ. οἶνος ἦν οὐκ ἐπιχώριος, ἀλλὰ Ἰταλός, οἵους ἔφη
καδίσκους ἐξ Ἐλευσῖνος ἐωνῆσθαι, σφόδρα ἡδὺς καὶ ἄφθονος·
10 ὠά τε τρέμοντα ὥσπερ αἱ πυγαὶ καὶ χιμαιρίδος ἁπαλῆς τε-
μάχη καὶ ἀλεκτορίδες οἰκουροί, εἶτα γαλάκτια ποικίλα, τὰ μὲν
μελίπηκτα, τὰ δ' ἀπὸ ταγηνοῦ — πυτίας μοι δοκεῖ καλοῦσιν

ἀλλ' — 7 νὴ Δία fragmentum est XVIII in w p. 228 e cod Dorv. ad Charit. p. 601. *μυρρίναις* cod. Bastii: *μυρίναις* V *Π* Flor. *ἀλλ' ὑπὸ*] *ἀ ὑπὸ* Flor. *ἦν ἰδοὺ* Piersonus ad Moer. p. 375. Schaeferus ad Greg. Cor. l. l.: *ἦν· ἰδοῦ* V: *ἦν· ἰδοὺ Π* Flor. cod Bastii.: *ὃν ἰδοὺ* Dorvillius, qui annotat: „cod et apogr. male *ἦν* pro *ὄν*," deinde addit „apographum omittit *τρυφεροῖς*," quod quo modo accipiendum sit non intelligo.

7. *ἐπὶ ταύτης Π* V Flor.: *ἐπὶ αὐτῆς* cod Dorv. *βουλοίμην* V Flor. cod Dorv.: *βουλήμην* suprascr. *οι* ab ead. manu *Π*. *ὑποστρωμάτων Π* Flor. cod. Dorv.: *ὑποστρομάτων* V. *νὴ Δία* cod. Dorv.: *ἰδία* V *Π* Flor. *ἐχέτω* codd: *ἔχει τοι?* *ἄστει*] *ἄστυ* Flor. *τἀνταῦθα Π* Flor.: *τ' ἀνταῦτα* V. *ἔνθα — χάριτες* fragmentum XVII p. 228 in w e cod. Dorv. p. 544. *ἀγροῦ Π* Flor. cod Dorv.: om V.

8. *χλανιδίσκια* Bastius ad Aristaen. p. 394 ed. Boiss. *χλανίσκια* codd. *μυρρίνης*] *μυρίνης* Flor. *ἦν δὲ — διαποίκιλα* fragmentum VI in w p. 225 e cod Dorv. ad Charit. p. 639. attulit etiam usque ad *μαλθακόν* Jo. St. Bernardus ad Nonni diaet. 2 p. 320. *ἦν δὲ καὶ* codd: *ἦν δὲ* w. *τοὔδαφος Π* Flor.: *τοὖδαφος* V. *ἄνθεμα διαποίκιλα* Dorvillius: *ἀνθεμάδια ποικίλα* codd. *ὡραΐζον Π* Flor.: *ὀραΐζον* V.

9. *κωτίλον Π*: *κώτιλον* V Flor. *σπιλάδος Π* Flor.: *σπίλάδος* V. *ψόφον Π* Flor.: *ψόρον* V. *οἶνος — ἄφθονος* fragm. IX p. 226 in w e cod Dorv. ad Charit. p. 475. *ἐπιχώριος Π* Flor. cod. Dorv.: *ἐπὶ χώριος* V. *ἔφη καδίσκους Π* Flor. cod. Dorv.: *ἔφηκα δίσκους* V: *ἔφης καδίσκους* Dorvillius w: fort. *οἷου ς΄ ἔφης καδίσκους* aut *οἵου ἔφης κ΄ καδίσκους* aut certe tale quid.

10. *ὠά τε — οἰκουροί* est fragmentum VIII in w p. 226 e cod Valcken. apud Heringam Observ. p. 280. *ὠά τε τρέμοντα ὥσπερ* scripsi: *ὠὰ τά τε τρέμοντα ὥσπερ Π*: *ὠὰ τά τε τρέμοντα ταῦτα ὥσπερ* Flor.: *ὦα τε τε τρέμοντα ταῦτα ὥσπερ* V et (uno *τε* omisso) w. *χιμαιρίδος* Heringa: *χειμερίδος* codd. *εἶτα — πεμμάτια* est fragmentum X in w p. 226 e cod Valck. apud Bernardum ad Nonnum 2 p. 77. *ἀπὸ ταγηνοῦ* Bernardus w: *ἀπὸ ταγηνοὺς* Flor.: *ἀπὸ ταγηνοῦς* V.: *ἀποταγηνοὺς Π*. *μοι δοκεῖ* ego: *μοι*

αὐτὰ καὶ σκώληκας τὰ πεμμάτια — ὅσα τε ἀγρὸς ἡμῖν ἐαρινῆς 11
ὀπώρας ἐπεδαψιλεύετο· μετὰ δὲ τοῦτο συνεχῶς περιεσόβουν αἱ
κύλικες· καὶ τὸ πιεῖν μέτρον ἦν τρεῖς φιλοτησίας οὐ τὸ ποσόν.
ἐπιεικῶς δέ πως τὰ μὴ προσηναγκασμένα τῶν συμποσίων τῷ
συνεχεῖ τὸ πλεῖον ἀναλαμβάνει. ὑπεψεκάζομεν μικροῖς τισι
κυμβίοις ἀλλ' ἐπαλλήλοις. καὶ παρῆν Κρουσμάτιον ἡ Μεγάρας
καταυλοῦσα, ἡ δὲ Σιμμίχη πρὸς τὰ μέλη καὶ πρὸς τὴν ἁρμο-
νίαν ᾖδεν. ἔχαιρον αἱ ἐπὶ τῆς πίδακος Νύμφαι. ἡνίκα δὲ 12
ἀναστᾶσα κατωρχήσατο καὶ τὴν ὀσφῦν ἀνεκίνησεν ἡ Πλαγγών,
ὀλίγου ὁ Πὰν ἐδέησεν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐπὶ τὴν πυγὴν αὐτῆς
ἐξάλλεσθαι. αὐτίκα δὲ ἡμᾶς ἔνδον ἐδόνησεν ἡ μουσικὴ καὶ ὑπο-
βεβρεγμέναι εἴχομεν τὸν νοῦν· οἶδας ὅ τι λέγω. τὰς τῶν ἐραστῶν 13
χεῖρας ἐμαλάττομεν τοὺς δακτύλους ἐκ τῶν ἁρμῶν ἠρέμα πως
χαλῶσαι καὶ πρὸς Διονύσῳ ἐπαίζομεν· καί τις ἐφίλησεν ὑπτιά-
σασα καὶ μασταρίων ἐφῆκεν ἅψασθαι καὶ οἷον ἀποστραφεῖσα
ἀτεχνῶς τοῖς βουβῶσι τὸ κατόπιν τῆς ὀσφύος προσαπέθλιβε.
διανίστατο δὲ ἤδη ἡμῶν μὲν τῶν γυναικῶν τὰ πάθη τῶν ἀν- 14
δρῶν δι' ἐκεῖνα· ὑπεκδυόμεναι δ' οὖν μικρὸν ἄποθεν συνηρεφῆ
τινα λόχμην εὕρομεν, ἀρκοῦντα τῇ τότε κραιπάλῃ θάλαμον.
ἐνταῦθα διανεπαυόμεθα τοῦ πότου καὶ τοῖς χιτωνίσκοις ἀπι-
θάνως εἰσεπαίομεν· κἄπειτα ἡ μὲν κλωνία μυρρίνης συνέδει 15

δοκῶ codd. σκώληκας Bernardus Flor.: σκώλυκας V: κώληκας Π. ἐπεδαψιλεύετο Π Flor.: ἀπεδαψιλεύετο V.

11. αἱ κύλικες ego: οἱ κύλικες codd. καὶ τὸ πιεῖν κτἑ. v. annot. τρεῖς] τῆς mrg Π ab eadem manu. τῶν συμποσίων τῷ συνεχεῖ Flor.: τῶν συμπυσίων τῶν συνεχεῖ V: τῷ συμποσίῳ τῷ συνεχεῖ Π. ὑπεψεκαζομεν ego: ὑπεψέκαζε μὲν Π Flor.: ὑπεψέκασε μὲν V. κυμβίοις ego: κυβίοις codd ἐπαλλήλοις] ἐπ' ἀλλήλοις V. Κρουσμάτιον] lib. 1 ep. 12 §. 4 est Κρουμάτιον. ἡ Μεγάρας V Flor.: ἡ Μεγάρα Π. ἡ δὲ Π Flor.: ἤδὲ V. καὶ πρὸς τὴν V Flor.: πρὸς τὴν Π.

12. ἡνίκα — ἐξάλλεσθαι fragmentum XIII in w p. 227 e cod Dorv. ad Charit. p. 295. ἀνασιᾶσα cod. Dorv.: ἀναστάσα Π V Flor. κατωρχήσατο Π Flor. cod. Dorv.: κατυρχήσατο V. ὀσφῦν Flor.: ὀσφὺν Π cod. Dorv.: ὀσφῆν V. ἡ Πλαγγὼν cod. Dorv.: ἠπλαγγὼν (sic) Π: ἡ Πλανγὼν V. Πὰν cod. Dorv.: πᾶν Π V Flor. πυγὴν Meinekius Quaest. scen. 3 p. 22. Π Flor.: πηγὴν V cod. Dorv. ὑποβεβρεγμέναι Π Flor.: ὑποβεβραγμέναι V. ὅ τι λέγω Π Flor.: ὅτι γέλω V.

13. τὰς τῶν — χαλῶσαι attulit Bastius e cod. Parisino in Ep. crit. p. 259, repetiit Boisson. ad Aristaen. p. 464. ἐμαλάττομεν Π Flor. Bastii cod.: εἰ μαλάττομεν V. δακτύλους Flor. V: δακτύλ‸ους (sic) Π. ἠρέμα] ἠρέμα Flor. πως] τῶς Flor. ἀτεχνῶς scripsi: ἀτέχνως codd. προσαπέθλιβε Π: προσαπέθλιβεν Flor.: προσαπέθλυβεν V.

14. ἡμῶν μὲν τῶν γυναικῶν] ἡμῖν μὲν ταῖς γυναιξὶ? δι' ἐκεῖνα ego: δὲ ἐκεῖνα codd. συνηρεφῆ τινα λόχμην Valckenarius ad Eur. Hippol. p. 219 Π Flor.: σκευηρεφῆ τινα λόχμην V: haec verba post enim attulit Wagnerus fragm. XI p. 227. κραιπάλῃ Π Flor.: κρεπάλῃ V. πότου Π Flor.: τόπου Π.

15. ἡ μὲν V Flor.: ἡμῖν Π. μυρ-

ὥσπερ στέφανον ἑαυτῇ πλέκουσα, καὶ „εἰ πρέπει μοι, φίλη, σκέ-
ψαι“, ἡ δ' ἴων ἔχουσα κάλυκας ἐπανῄει „ὡς χρηστὸν ἀποπνεῖ“
λέγουσα, ἡ δὲ μῆλα ἄωρα „ἰδοὺ ταυτί“ ἐκ τοῦ κόλπου προφέ-
ρουσα ἐπεδείκνυτο, ἡ δὲ ἐμινύριζεν, ἡ δὲ φύλλα ἀπὸ τῶν κλω-
νίων ἀφαιροῦσα διέτρωγεν ὥσπερ ἀκκιζομένη, καὶ τὸ δὴ γελοιό-
τατον, πᾶσαι γὰρ ἐπὶ ταὐτὸ ἀνιστάμεναι ἀλλήλας λανθάνειν
ἐβουλόμεθα· θατέρᾳ δὲ οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τὴν λόχμην περιῄρ-
16 χοντο. οὕτως μικρὰ παρεμπορευσάμεναι τῆς ἀφροδίτης πάλιν
συνειστήκει πότος· καὶ οὐκέθ' ἡμῖν ἐδόκουν προσβλέπειν ὡς
πρότερον αἱ Νύμφαι, ἀλλ' ὁ Πὰν καὶ ὁ Πρίαπος ἥδιον.
ἐμφαγεῖν δὴ πάλιν ὀρνίθια ταυτὶ τὰ τοῖς δικτύοις ἁλισκόμενα
καὶ πέρδικες καὶ ἐκ τρυγὸς ἥδιστοι βότρυες καὶ λαγωδίων νῶτα,
εἶτα κόγχοι καὶ κήρυκες ἦσαν ἐξ ἄστεος οἱ κομισθέντες καὶ
ἐπιχώριοι κοχλίαι καὶ μύκητες οἱ ἀπὸ τῶν κομάρων καὶ σισά-
17 ρων εὐκάρδιοι ῥίζαι ὄξει δεδευμέναι καὶ μέλιτι· ἔτι μέντοι, ὃ
μάλιστα ἡδέως ἐφάγομεν, θριδακῖναι καὶ σέλινα. ἡλίκαι δοκεῖς
θριδακῖναι; πλησίον δὲ ἦν ὁ κῆπος. ἑκάστη** „ταύτην ἕλκυσον
μὰ Δία, ἀλλά μοι ταύτην, μὴ μὲν οὖν ἀλλὰ ἐκείνην“ ἐλέξαμεν
ταῖς θεραπαινίσιν· ἦσαν δὲ αἱ μὲν εὔφυλλοι καὶ μακραί, αἱ δὲ
οὖλαι βοστρύχοις ἐμφερεῖς, ἄλλαι βραχεῖαι· ὑπόξανθος δέ τις τοῖς
φύλλοις αὐτῶν ἐκέχρωστο αὐγή· τὴν Ἀφροδίτην λέγουσι ταύτας
18 φιλεῖν. ἑαρίσασαι δ' οὖν καὶ ἀναξανθεῖσαι τοὺς στομάχους
ἐκραιπαλῶμεν μάλα νεανικῶς μέχρι μηδὲ λανθάνειν ἀλλήλας
θέλειν μηδὲ αἰδουμένως τῆς ἀφροδίτης παρακλέπτειν· οὕτως

ῥίνης scripsi: μυρίνης codd. exciditne εἶπεν ante εἰ? ἡ δ' ἴων Π Flor.: ἥδι' ἴων V. φύλλα V Flor.: φῦλλα Π. γελοιότατον Π Flor.: γελαιότατον V. ταὐτὸ Π Flor.: ταὐτὸν V. θατέρᾳ scripsi: θατέρα codd.

16. μικρὰ V Flor.: παρὰ (sed linea traducta) μικρὰ Π. παρεμπορευσάμεναι] v. annot. οὐκέθ' Π Flor.: οὐκ ἔθ' V. Πὰν scripsi: πᾶν codd. fort. ἐμφαγεῖν δὴ πάλιν ἦν κόγχοι puncto literae γ subscripto Π. οἱ ante κομισθέντες abesse malim quippe ex seq. versu huc illatum: οἰκομισθέντες Flor. σισάρων Π: σισαρῶν V Flor. εὐκάρδιοι Π Flor.: εὖ κάρδιοι V.

17. ἔτι μέντοι — θριδακῖναι fragmentum VII in w e cod. Valck. ad Eur. Hippol. p. 215. ὃ Flor.: δ Π: ὁ V. ἑκάστη Π Flor.: ἑκάστῃ V. post hanc vocem nonnulla intercidisse videntur quamquam nullum in codd lacunae signum comparet. ἕλκυσον Π Flor.: ἔλκυσον V. μὰ Δία Π Flor.: μαδία V. ἦσαν δὲ — βραχεῖαι attulit e V Bergkius ad Anacreont. p. 255: οὖλαι Bergkius Flor. Π: αὖλαι V. βοστρύχοις Π Flor.: βοτρύχοις V. ἄλλαι V Flor.: ἀλλ' αἱ Π. αὐτῶν Π Flor.: αὐτῷ V. αὐγή Π V: αὐγῇ Flor. λέγουσι Π: λέγουσαι V. ταύτας Π V: ταῦτας Flor.

18. δ' οὖν scripsi: γοῦν codd. ἀναξανθεῖσαι Π Flor.: ἀναξανθεῖ V. μάλα ego: ἀλλὰ codd. μέχρι] exspectes μέχρι τοῦ μηδὲ scripsi: μὴ δὲ V Flor.: μὲ δὲ Π. μηδὲ scripsi: μὴ δὲ codd. αἰδουμένως] αἰδουμένως Flor. παρακλέπτειν Π Flor.:

ἡμᾶς ἐξεβάκχευσαν αἱ προπόσεις. μισῶ τὸν ἐκ γειτόνων ἀλεκτρυόνα· κοκκύσας ἀφείλετο τὴν παροινίαν. ἔδει ἀπολαῦσαί σε τῆς 19
γοῦν ἀκοῆς τοῦ συμποσίου — τρυφερὸν γὰρ ἦν καὶ πρέπον ἐρωτικῇ φιλίᾳ — εἰ καὶ μὴ τῆς παροινίας ἐδυνήθης· ἐβουλόμην οὖν ἀκριβῶς ἕκαστα ἐπιστεῖλαι καὶ προὐτράπην· σὺ δὲ εἰ μὲν οὖν οὕτως ἔσχηκας μαλακῶς, ὅπως ἄμεινον ἕξεις σκόπει· εἰ δὲ τὸν ἐραστὴν προσδοκῶσα ἥξειν ἔνδον οἰκουρεῖς, οὐκ ἀλόγως οἰκουρεῖς. ἔρρωσο.

περικλέπτειν V. μισῶ — ἀπολαῦσαί σε fragmentum XIX in w p. 228 e cod Valcken. ad Ammon. p. 230, et eadem verba usque ad παροινίαν Bastius ad Greg. Cor. p. 47 sq. ἐκ γειτόνων Bastii cod.: ἐκ τῶν γειτόνων Π V Flor. w. ἀλεκτρυόνα V Flor. Bastii cod. w: ἀλεκτρυῶνα Π. παροινίαν Π Flor. Bastii cod.: παροιμίαν V w. post παροινίαν add Π τρυφερὸν γὰρ ἦν sed punctis subscriptis.

19. πρέπον V Flor. in Π ultima atramento maculata non comparet. ἐπιστεῖλαι Π Flor.: ἐπιτεῖλαι V. μὲν οὖν Π: μὲν omisso οὖν V Flor. οὐκ ἀλόγως Π Flor.: ἀλόγως omisso οὐκ V.

APPENDIX.

CRATETIS EPISTOLA.

ΚΡΑΤΗΣ ΜΝΑΣΟΙ.

Μὴ ἀπέχου τοῦ καλλίστου κόσμου, ἀλλὰ κόσμει σαυτὴν 217
ἑκάστης ἡμέρας, ἵνα διαφέρουσα ᾖς· κάλλιστος δὲ κόσμος ἐστὶν ὁ κάλλιστα κοσμῶν· κάλλιστα δὲ κοσμεῖ ὁ κοσμιωτάτην ποιῶν· κοσμιωτάτην δὲ ποιεῖ ἡ κοσμιότης, ᾗ μοι δοκοῦσι καὶ ἡ Πηνελόπη καὶ ἡ Ἄλκηστις κεκοσμῆσθαι καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐπ' ἀρετῇ ὑμνεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι· ἵν' οὖν καὶ σὺ ταύταις ἐνάμιλλος γένῃ πειρῶ τούτων ἀντέχεσθαι τῶν παραινουμένων.

Haec epistola, quae inter Cratetis est nona, legitur in *ΑΔΠ* Flor. V et in quatuor quidem prioribus codd post epistolam 19 libri 1; in V praefert numerum 45 excipitque epistolam 55 libri 3.

σαυτὴν ἑκάστης] *τὴν ἑκάστην* Flor. *Δ*V. *κοσμιότης*] w libri praeter V, qui *κοσμιώτης* ut a (Aldin.) *ᾗ*] *ἦν* articulum ante *κοσμιότης* addidi e (sic) *Δ*.
ᾖς] *ᾖ* A. *ἐστὶν*] *ἐστι Π*.

CRATES MNASO.

Noli negligere pulcherrimum ornatum, sed ipsa te orna quotidie, ut aliis praestes. pulcherrimus vero ornatus est qui pulcherrime ornat: pulcherrime ornat qui pulcherrimam facit: pulcherrimam autem facit verecundia, qua mihi videntur Penelope et Alcestis ornatae fuisse ita, ut etiam nunc ob virtutem laudentur atque celebrentur. ut igitur et tu harum aemula sis, haec praecepta velim secteris.

ANNOTATIONES.

ANNOTATIONES

AD

LIBRI I.

EPIST. 1. [tom. I p. 2—13 Wagn.]

Bergl. 2—3.

Inscr. *Εὐδ. Φιλ.*] nomen utrumque ex re, de qua agitur, confictum. narrat enim ut post tempestatem tandem *serenitas* i. e. *εὐδία* facta sit; utque sic *scapham* deducere ac piscationem facere satis copiosam licuerit. imitatur Alciphronem in hac re, ut alias, auctor epistolarum amatoriarum, quarum prima inscribitur *Ἀρισταίνετος Φιλοκάλῳ.* nam in ea ipsa quasi *ἀρισταινέτης* aliquis fingitur *egregie laudans* amicam, *elegantiarum amatori.* unde nimis secure creditur Aristaenetus vocatus fuisse ille auctor. BERGL.

1. *Χρηστὴν — ἐστόρεσε*] sine dubio plerisque sensus hic obscurior videbitur. non enim *ἡ θάλασσα ἐστόρεσε τὴν γαλήνην*, non, inquam, mare stravit sive sedavit tranquillitatem, sed potius vice versa tranquillitas stravit et sedavit mare, ut Theocritus Idyll. 7 v. 57 *ἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν* [ad quem locum v. *Jacobsium* in Kiesslingii editione. Wagnerus addit hymn. Homer. in Dioscuros (33) 15 *κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν ναύταις.*] et, iisdem quibus noster verbis, Heliodorus lib. 5 [cap. 33 fin.] p. 243 *ἐπειδὴ τὴν θάλασσαν ἐστόρεσεν ἡ γαλήνη.* atque sic fortasse aliquis illa tanquam vitii suspecta refingere malit, quia talis hypallage in prosa vix toleranda sit; aut leviore mutatione sic: *ἡ θάλασσα εἰς γαλήνην ἐστόρεσται*, ut Himerius, qui *ἐστόρεστο εἰς γαλήνην τὰ κύματα* apud Photium p. 601 lin. 35 [eclog. 13, 2 p. 210, orat. 34, 7 p. 886 Wernsd.], id quod in versione sequimur. sed nihil temere mutandum; cum enim id quod *sternitur* etiam quodammodo expandatur et extendatur, potest *στορέσαι* poni pro *τανύσαι* vel *πετάσαι*; priore †*) utitur in hac re Oppianus halieut. 1 v. 781 — *γαληναίης δὲ ταθείσης*; posteriore, de serenitate aëris Homerus Odyss. ζ' v. 45 — *αἴθρη πέπταται ἀννέφελος.* nec porro de integritate loci dubitare nos sinit Eustathius, qui eum adducit, tacito tamen auctoris nomine, ad Il. λ' v. 20, ubi — *δῶκε ξεινήιον εἶναι*, et potest inde, si quid hic obscuritatis superest illustrari. dicit autem in Homericis verbis esse vel ellipsin particulae *ὥστε*, vel pleonasmum verbi *εἶναι.* ad posterius accommodat usitatum illud *ἑκὼν εἶναι* et *τοτήμερον εἶναι*, verba haec sunt: *τὸ δὲ δῶκε ξεινήιον εἶναι, ἢ ἔλλειψιν ἔχει τοῦ ὥστε, ἵνα λέγῃ ὅτι ἔδωκεν ὥστε ξεινήιον εἶναι· ἢ περιττότητα τοῦ εἶναι, ἧς χρῆσις οὐ μόνον τὸ ἑκὼν εἶναι τοῖς παλαιοῖς, ἀλλὰ καὶ τὸ χρηστὴν ἡμῖν τοτήμερον εἶναι τὴν γαλήνην ἐστόρεσε* p. 828 lin. 1, quorum utrumque de Alciphronis loco haud paullo commodius dici potest, propter ambiguitatem; cum in Homericum non multo magis utrumvis *πάθος* competat quam in illud Virgilianum Aen. [5, 572] *esse sui dederat monumentum et pignus amoris.* ambiguitas autem est, quia potest accipi et *τοτήμερον ἡ θάλασσα ἐστόρεσε τὴν γαλήνην, εἶναι ἡμῖν χρηστήν*, deficiente *ὥστε* ante *εἶναι*, et *τοτήμερον εἶναι, ἡ θάλασσα ἐστόρεσεν ἡμῖν χρηστὴν τὴν γαλήνην*, relato *εἶναι* ad *τοτήμερον* per abundantiam. caeterum de *τοτήμερον εἶναι* et *ἑκὼν εἶναι* videndi Phyrnichus et Thomas Magister. scribitur autem indifferenter uno vel duobus accentibus *τὸ τήμερον*, ut

---

*) Hoc signo initia paginarum Berglerianae editionis significantur.

Bergl. 4–5.

alia non pauca. BERGL. plura attulerunt *intpp.* ad Theocriti locum et ex Homero *Nitzsch.* a Odyss. 3, 158. huic loco simillimus est is, quem citavit Abresch. Misc. obs. nov. t. 1 p. 71, Themist. or. 10 p. 133 B Ἴστρος — γαλήνην ἐθελοντὴς ὑπεστρώννυε ταῖς τὴν εἰρήνην πρυτανευούσαις τριήρεσιν. locum nostrum ex Homeri Odyss. 5, 451 expressum esse opinatur Bernardus ad Thom. M. p. 845, qua in re vix quisquam ei assentietur. caeterum, ut observavit Anonymus Herm., citavit Stephanus locum in animadv. ad Greg. Cor. libr. de dial. p. 26 c. 29 non nominato scriptore sic: χρηστὴν ἡμῖν τὸ σήμερον εἶναι τὴν γαλήνην ἱστόρεσε νῦν, incertum utrum e codice an e memoria. credo posterius.

† οἱ βορεῖς] pro οἱ βορέαι, quasi a βορεύς per metaplasmum; ut et Aratus — ἀνέμοιο βορῆος v. 72 a fine [1083]. sic Lucianus in dial. Cratetis et Diogenis Ἀριστεῖ formavit, eum nominans qui non Ἀριστεύς, verum Ἀριστέας vocabatur; sed hoc non sine allusione ad ἀριστεύς. BERGL. locus est dial. mort. 11, 1 p. 377 Reitz., ubi e codd Ἀριστέᾳ restitutum est.

ἐπεφρίκει μὲν ὁ πόντος μελαινόμενος] expressum de Homero Il. η′ v. 63, ubi is *horrentia pilis agmina*, ut Horatius loquitur, comparat cum mari primulum commoto, cum scilicet *inhorruit unda tenebris* secundum Virgilium [Aen. 3, 195],

— στίχες — ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
οἵη δὲ ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρίξ,
ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ᾽ αὐτῆς.

ut Virgilius *tenebras*, ita Himerius ζόφον *caliginem* tribuit maris saevientis faciei: ζόφον ἔχει τὸ πρόσωπον (τῆς θαλάσσης) ὅταν ἀγριαίνῃ ταρασσομένη τοῖς κύμασι apud Photium p. 614 lin. 3 [or. 34, 7 p. 886, ubi nunc ζοφῶδες pro ζόφον et πνεύμασι pro κύμασι legitur]. vide infra ad epist. 17, 1 lib. 1. BERGL. contra Pollux 1, 106 ἐπιφριττούσης ἠρέμα τῆς θαλάσσης αὔρᾳ γλυκείᾳ.

ἀφρὸς ἐξηνθήκει] spuma florere dicitur metaphorice et apud Aristophanem in Lysistrata v. 1257, ubi Lacones, qui apud Thermopylas pugnaverant, comparant se spumanti apro dentesque exacuenti: ἀμφὶ δὲ γένυας ἀφρὸς ἤνσει. (ἤνσει dorice pro ἤνθει, mutato θ in σ, ut mox ibidem σηροκτόνε παρσένε σιά pro θηροκτόνε παρθένε θεά.) Euripides Iphigenia in Tauris v. 301 ὡς αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἁλός, *ut sanguinea spuma effloresceret e mari.* (πέλανον, ἀφρόν. Hesychius.) BERGL. † adde, si vis, *Hemsterhus.* ad Aristoph. Plutum v. 477 et ad Lucian. Nigrin. 16 [t. 1 p. 55 Reitz.] cum quo tamen confer *Reitzium* ibidem. Wakefield. silv. crit. p. 99 de mari etiam adfert Aeschylum Agam. 670 [645 Well.] ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς et Lucretium sub finem libri 5. bis praeterea haec vox occurrit apud nostrum, de melle 3, 23, 2 et de pustulis 3, 68, 2, de quibus Thucydides etiam 2, 49 eadem metaphora utitur. WAGN.

ἐπαλλήλων - τῶν κυμάτων] Heliodorus lib. 5, [27] p. 249 τρικυμίαις ἐπαλλήλοις ἐλαυνομένων. BERGL.

ἐπικλωμένων τῶν κυμάτων] Lucian. in Toxari t. 2 p. 67 [20 p. 529 Reitz.] ob oculos ponit insurgentes fluctus, sonitumque qui fit cum *fracta* remurmurat *unda*: καί μοι ἐπ᾽ ὀφθαλμῶν λαβὲ τὴν ἐπανάστασιν τῶν κυμάτων, τὸν ἦχον τοῦ ὕδατος ἐπικλωμένου. BERGL.

τὰ μὲν γὰρ ταῖς πέτραις προσηράσσετο] vide quam similiter Diodorus Siculus lib. 3 [cap. 43] τοῦ δὲ κύματος τὸ μὲν πρὸς μεγάλας πέτρας ἀρασσόμενον εἰς ὕψος ἵσταται καὶ τὸν ἀφρὸν θαυμαστὸν τὸ πλῆθος κατασκευάζει, τὸ δὲ etc. BERGL.

ἐρρήγνυτο] idem Diodorus lib. 20, [75] τοῦ κλύδωνος ῥηγνυμένου. BERGL. v. *Wessel.* ad 1, 18 p. 22, 8. notum Homericum κῦμα ῥήγνυτο Il. σ′, 67. cf. δ′, 425 et ῥηγμίν.

ἀεργία παντελὴς ἦν] cessatum a piscatione quia ei rei tempestas

inimica. Horatius lib. 2 sat. 2 v. 16 — *atrum Defendens pisces hyemat mare*. ergo piscium copia non erit *ὀψοφάγῳ*, plane ut Alexis ait [apud Athenaeum p. 338 D]

πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος
ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθῦς οὐκ ἐνῆν
οὐδενὶ φαγεῖν.

negat et Oppianus capturam dari si vehementior flat ventus 3 v. 59. causa:

λάβρους γὰρ τρομέουσι καὶ ἐχθαίρουσιν ἀήτας
ἰχθύες, οὐδ' ἐθέλουσιν ὑπεὶρ ἅλα δινεύεσθαι. BERGL.

2. *τὰ ἐπὶ ταῖς ἠιόσι καταλαβόντες καλύβια*] perquam similis locus Arriani [6, 23, 4] p. 263 hist. Al. *ἀπήγγειλαν ἁλιέας τινὰς καταλαβεῖν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἐν καλύβαις πνιγηραῖς*, *nunciarunt se piscatores quosdam deprehendisse ad littus in tuguriis † aestuosis*, nisi quod hic aliud est *καταλαβεῖν* et vox *αἰγιαλου* adhibita pro *ἠιών*, quo noster in his epistolis semper utitur, vide epist. 11, 1 et 14, 1, illo autem nunquam. lege apud Arr. *ἐπὶ τοῦ αἰγ—* pro *ἀπὸ τοῦ τοῦ αἰγ—*. BERGL. hodie restitutum. caeterum cf. *Ellendtium* ad Arr. locum.

3 *τετάρτη-ἀλκυονὶς ἡμέρα*] cf. Arist. hist. anim. 5, 8: *ἡ ἀλκυὼν τίκτει περὶ τροπὰς τὰς χειμερινάς· διὸ καὶ καλοῦνται, ὅταν εὔδιειναὶ γένωνται αἱ τροπαί, ἀλκυόνειοι ἡμέραι, ἑπτὰ μὲν πρὸ τροπῶν, ἑπτὰ δὲ μετὰ τροπάς, καθάπερ καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν.* et Aelian. de nat. anim. 1, 36 *κυούσης ἀλκυόνος ἵσταται μὲν τὰ πελάγη, εἰρήνην δὲ καὶ φιλίαν ἔχουσιν ἄνεμοι. κύει δὲ ἄρα χειμῶνος μεσοῦντος, καὶ ὅμως ἡ τοῦ ἀέρος γαλήνη δίδωσι σωτηρίαν, ἀλκυονείας τηνικάδε τῆς ὥρας ἄγειν ἡμέρας.* praeterea cf. libellum, qui Luciano vulgo attribuitur, halcyonem, ibique *Hemsterhus.* §. 2 p. 179, *Schneidewin.* ad Simon. reliq. p. 29, *Meyer.* ad Anthol. Lat. t. 2 p. 86. *ἀλκυονίδες*, ut hic, vocantur ab Aristoph. av. 1594. caeterum reponendum est e codd *Γ* et *Ψ* *ἀλκυονίς*.

τὸ πρώην νεωλκηθὲν σκαφίδιον — κατεσύραμεν] haec omnia sic effert Lucianus in Hercule [8 t. 3 p. 86] circa finem: *καὶ διὰ τοῦτο ἐτόλμησα πάλαι νενεωλκημένον τὸ ἀκάτιον κατασπάσας — αὖθις ἀφεῖναι εἰς μέσον τὸ πέλαγος.* usitata autem in hac re verba, de subducendis quidem navibus *νεωλκεῖν, ἀνασπᾶν, ἀνέλκειν*, de iisdem in mare deducendis, *κατασπᾶν, καθέλκειν*. pro *σκαφίδιον* edd. *σκαφείδιον* hic et epist. 12, 1. epist. vero seq. per jota nudum. BERGL. v. *Lobeck*. pathol. p. 394.

ἔργων εἰχόμεθα] Pindarus Pyth. 4 v. 232 *θεῷ πίσυνος εἴχετ' ἔργου.* Heliodorus lib. 9, [3 fin.] p. 412 *ὁμοίως παῖς καὶ πρεσβύτης ἔργου εἴχετο.* BERGL. adde Aelian. ep. 3 *ἐὰν δ' ἔχηται ἔργου, δικάσομαί σε βλάβης.*

4. *μικρὸν δὲ ἄπωθεν τῆς ἀκτῆς*] Heliodorus lib. 1, [31] p. 57 *τῆς νήσου μικρὸν ἄποθεν ἄραντες*, *paululum ab insula provecti*, ubi per *ο*, ut et alibi: sed et per *ω* cum alibi tum apud Aristoph. in Pluto v. 674 *ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γραδίου, non longe a capite cujusdam vetulae*, ubi aliter stare non potest. caeterum male ibi edd. *τοῦ* cum accentu, cum sit pro *τινός*. BERGL. cum hoc l. praeter *Π* etiam *Ψ* Flor. Ven. *ἄποθεν* exhibeant, id reponendum duco, praesertim cum 3, 5, 1 libri praeter *Γ* et fragm. 6, 4. 14 omnes in *ἄποθεν* consentiant. cf. *Lobeck*. ad Phryn. p. 9.

† *εὐοψίας*] infra lib. 3 ep. 3, 1 *εὐοψία μὲν ἦν καὶ πλῆθος ἰχθύων.* mox edd. *ἰχθῦν* pro *ἰχθύων*. BERGL.

χαλάσαντες] plenius in Aesopi fabul. 124 *ἁλιεὺς χαλάσας τὸ δίκτυον ἐν τῇ θαλάττῃ.* et adhuc plenius in evang. [Lucae 5, 4] *χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.* BERGL.

μικρὸν — ἐδέησε] Heliodorus lib. 5 [cap. 3] p. 208 *ὀλίγον μὲν ἐδέησε καὶ κατενεχθῆναι* [ubi Coraes reposuit *ὀλίγου*, v. ejus annotat. p. 170].

alias et in genitivo. idem 8 μικροῦ ἐδέησαν ὑπερβαλεῖν [cap. 9] p. 384. BERGL.

τοὺς φελλοὺς] Sidonius epist. 2, 2 *piscator retia suberinis corticibus extendat.* sunt etiam indices retium, Plutarchus de genio Socratis p. 592 [A] ὥσπερ τοὺς τὰ δίκτυα διασημαίνοντας ἐν τῇ θαλάσσῃ φελλοὺς ὁρῶμεν ἐπιφερομένους, et ad nassas indicandas adhiberi soliti. in Anthol. ep. lib. 6 cap. 3 [Anth. Pal. 6, 5, 4] — ἀπαγγελτῆρά τε κύρτου φελλόν — et mox [Anth. Pal. 6, 27, 3] καὶ πιστὸν βυθίων παγίδων σημάντορα φελλόν. mox [Anth. Pal. 6, 28, 4] καὶ φελλοὺς κύρτων μάρτυρας εἰναλίων. BERGL. Wagnerus affert ibid. 6, 23, 6 καὶ φελλὸν κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων. adde Aeschyl. choeph. 499 φελλοὶ δ' ὣς ἄγουσι δίκτυον τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνου.

ἐξογκούμενον] edd ἐξογκώμενον, quo asini vox significatur, nec hic locum habet. infra epist. 14, 1 editum ἐξογκούμενον, et ibi etiam de reti dicitur. potest hic etiam legi ἐξωγκωμένον. BERGL.

τὰς εἴλας] nec ista vox hic locum habere potest. sequente epistola ea restituenda est, ubi ὑπὸ τῆς ἀέλλης † editum, quod et hic videtur fuisse, licet corruptum, magis tamen ad veram scripturam accedens. nam puto hic prius fuisse τὰς ἀσίλλας scriptum. frequentissime peccatum a librariis omissione, cum duae voces iisdem se literis vel syllabis contingunt, uti et permutatione τῶν ι et ει. in quibusdam etiam vocibus literae quaedam modo duplicantur, modo non. has ἀσίλλας, si vera est conjectura, ἐπωμίους, aut, si mavis, ἐπ' ὤμους *in humeros sustulerunt* piscium opsonatores et bajuli. ut in epigrammate Simonidis Olympionica [223 Schneidew.] quidam de pristina sorte sua, cum pisces portare soleret, loquens dicit:

πρόσθε μὲν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων τρηχεῖαν ἄσιλλαν
ἰχθῦς ἐξ Ἄργους εἰς Τεγέαν ἔφερεν.

quod extat apud Aristotelem in rhetoricis 1, 7 et Eustathium ad Homerum [Od. ζ p. 545 l. 52 sed ibi prostat ut glossematicum ANON. HERM.]. sed Eustathii interpretatio nobis non satis favet; dicit enim p. 1761 lin. 23 esse σκεῦός τι ἰχθυηρόν, *vas quoddam piscarium.* cum apud nostrum intelligi potius debeat instrumentum illud bajulatorium ἀνάφορον et ἀλλακτόν alias dictum, ex quo, humeris vel cervici imposito, utrinque suspenduntur corbes vel onera; dicit enim ἑκατέρωθεν σπυρίδας ἐξαρτήσαντες, quemadmodum ἀνάφορον describit scholiastes Aristophanis ad ranas v. 8 ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσι. fortasse autem minus apposite interpretatur eam vocem Eustathius. certe inter καινοφώνους λέξεις, *quae novitatem quandam vel potius peregrinitatem prae se ferunt,* eam numerat: † ut mirum non sit, si de vera significatione non satis ei constabat. verum tamen si vox σκεῦος apud eum accipiatur in latiore significatione, qua saepissime omnis generis instrumenta denotat, nihil nobis officit Eustathii expositio. vide not. seq. BERGL. Berglerum haec promsisse ex Hemsterhusii penu, cui etiam emendatio debeatur, monet Anon. Herm. cit. ann. ad Hesych. v. ἀστυπολεῖ. v. etiam *Schneidew.* ad Simon. p. 212.

σπυρίδας] in epigrammate ἰχθυδόκους σπυρίδας Anthol. 6, 3 [Pal. 6, 4, 2]. alias φερνία vocantur corbes piscatorii, ut infra epist. 9, 2. Jul. Pollux lib. 6 segm. 94 φερνίον. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτω ἡ ἰχθυηρὰ σπυρίς. idem lib. 10 segm. 132 τὰ δὲ ἁλιέως σκεύη, φερνίον, σπυρίς, σπυρίδιον — λίνον, etc. BERGL.

ἐξαρτήσαντες] edd. ἐξαρτύσαντες, quod de apparatu dicitur, hic minus aptum. BERGL.

ἄστυδ' ἐκ Φαλήρων] Plato symp. initio ad hunc modum idem dicit: εἰς ἄστυ οἴκοθεν ἀνιὼν Φαληρόθεν. dicit autem noster ἄστυδε pro εἰς ἄστυ infra etiam lib. 3 epist. 1, 1 ὅτε με ἄστυδε προὔτρεψας ἀφικέ-

Bergl. 10—11.

σθαι. nempe ut *δόμονδε, domum*, et alia infinita. pro *ἠπείγοντο* edd *ἠπήγοντο.* BERGL.

5. *ἀπηνεγκάμεθα — ἔχειν*] subaudi *ὥστε* ut initio. Aelianus v. h. lib. 9 cap. 15 *ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν.* pro *ἔχειν* utitur verbo *εἶναι* Longus pastoral. lib. 1 [cap. 19 p. 17 Schaef.] *καὶ τοὺς τυροὺς δῶρον εἶναι δίδωσι.* nempe ut Homerus loco superius adducto et Theocritus Idyll. 7 v. 129 — *ξεινήιον ὤπασεν ἦμεν.* BERGL. cf. ann. ad 3, 3, 4.

λεπτομερῶν] mallem *λεπτοτέρων*, ut infra epist. 18, 2 *γάρον ἑψῶν ἐκ τῶν λεπτοτέρων ἰχθύων.* BERGL.

χειμὼν ἐπιλάβοιτο] activa forma dixit Thucydides 4, 27 *καὶ τὴν φυλακὴν ὁ χειμὼν ἐπέλαβε, oppressit.* Herodotus 8, 115 *ἐπιλαβὼν δὲ λοιμὸς τότε τὸν στρατὸν — ἔφθειρε, pestilentia ingruens exercitum perdidit.* Dio Chrys. de regno 2 [1, p. 80 Reisk.] *διὰ τὴν ἐπιλαβοῦσαν νόσον.* BERGL. sophisticae negligentiae tribuit Bernhardy synt. p. 347. sic contra usum dixit *καταβάλλεσθαι μισθόν* 1, 12, 6, ubi v. annot.

EPIST. 2. [tom. I p. 14—23 Wagn.

† Inscr. *Γαληνὸς Κύρτωνι*] auctor vulgo Aristaenetus dictus lib. 1 epist. 7 *Κυρτίων Δίκτυϊ*: est autem et illa piscatorii argumenti. sed de istis ficticiis nominibus non erimus deinceps valde solliciti. BERGL.

1. *Μάτην ἡμῖν πάντα πονεῖται*] Demosthenes adv. Leptinen [§. 87 p. 483 Reisk.] *μάτην τοῖς πονήσασιν εἴργασται.* pro *ἀέλλης* leg. *εἴλης* mox. BERGL.

ὑπὸ λαμπάσι] Heliodorus lib. 10 [cap. 41 p. 519] *ὑπὸ λαμπάσιν ἡμμέναις.* caeterum noster de piscatione nocturna loquitur quae fit admotis facibus; de qua vide Oppianum hal. lib. 4 v. 642 nec non cyneg. lib. 4 v. 139. ad posteriorem locum congessit alia auctorum loca Rittershusius. BERGL.

τὸν βυθὸν] de profundo maris et Lucianus in Jove tragoedo [24 t. 2 p. 669 Reitz.], ubi Neptunus: *ἐν τῷ βυθῷ πολιτεύομαι* [et in dial. marin. 10, 2 t. 1 p. 315]. BERGL.

Δαναΐδων-πίθους] notum harum supplicium apud inferos, et inde ductum proverbium *εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν*, de iis qui inanem et irritum laborem aggrediuntur; *ἐπὶ τῶν ἀνηνύτοις ἐπιχειρούντων* inquit Thomas Magister. Lucianus in Timone [19 t. 1 p. 129 Reitz.) *ὥστε εἰς τὸν Δαναΐδων πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ καὶ μάτην ἐπαντλήσειν.* caeterum edd *Δαναϊδῶν*, uti et in Luciani loco ed. Benedicti, licet a *Δαναΐδες* † sit, non a *Δαναΐδαι.* similiter erratum apud Pindarum Olymp. 2 v. 80, ubi in genit. dorico ed. noviss. *Ἀδραστιδᾶν*, cum deberet *Ἀδραστίδαν* vel *Ἀδραστείδαν* ut ed. Rom. habet; scholiastes expresse monet ne ultima circumflectatur, quia sit foemininum. interim tamen et Horatius [serm. 1, 1, 100] ad Tyndari filias et in his ad Clytaemnestram alludendo dixit — *fortissima Tyndaridarum*. BERGL. errat Bergl. v. *Boeckh.* expl. p. 126.

2. *ἄπρακτα καὶ ἀνήνυτα*] unum idemque haec duo significant *inanem et irritam operam.* Demosth. 3 in Phil. [§. 40 p. 121, 15] *ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα ἄπρακτα ἀνόνητα γίνεται.* et apud Platonem in Phaedone [p. 84 A] *ἀνήνυτον ἔργον πράττειν* et *Penelopes telam texere*, ut aequipollentia conjunguntur. apud eundem [de legg. p. 735 B] *μάταιος ἂν ὁ πόνος εἴη καὶ ἀνήνυτος.* BERGL.

ἀκαλύφης] *ἀκαλύφη* alias *κνίδη urtica.* modo non herba, sed piscis genus. scribitur et *ἀκαλήφη.* BERGL. quae vera scriptura est. cf. Arist. hist. an. 1, 1 p. 3, 10. 31. 4, 6 p. 97, 20 ed. min. Bekk. alibi. Ael. de nat. anim. 7, 35. 11, 37. eadem scripturae varietas Theophr. hist. pl. 7, 7, 2. vide inprimis Athen. 3 cap. 39 p. 89 F — 90 B.

πελωρίδος] subintellige *κόγχης.* Clem. Alex. paed. 2 cap. 1 [§. 3

p. 164 Pott.] *πελωρίδες κόγχαι.* Athenaeus 1 p. 4 C *τὰς πελωρίδας κόγχας.* BERGL. adde Archestr. ap. Ath. 3 p. 92 D *πελωριάδας κόγχας*: contra Athen. ib. p. 92 F non adjecto *κόγχη* ut et Nicand. ib. D *πελωριάδες τε μύες τε.*

οὐκ ἀπόχρη] Demosthenes contra Timocratem [§. 198 p. 762 Reisk.] *καὶ οὐκ ἀπόχρη τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διπλᾶ πράττονται nec sufficit hoc, sed et duplum exigunt.* BERGL.

3. † *σπόγγους*] misera est conditio *τῶν σπογγοθηρῶν* sive *σπογγοτόμων*, eorum *qui spongias venantur et secant.* Oppianus halieut. 5, 612

σπογγοτόμων δ' οὐ φημὶ κακώτερον ἄλλον ἄεθλον
ἔμμεναι, οὐδ' ἄνδρεσσιν ὀϊζυρώτερον ἔργον.

nam et difficulter prehenduntur, dum sese contrahunt ad accessum hominis, et cum periculo, propter belluas marinas et cruorem mortiferum, quem emittunt. BERGL.

τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης ἔρια] sine dubio intelligit lanam quae pinnis ostreis adnascitur, coloris natura flavi excellentis et bonitatis supra ovium lanam, de qua *Casaubonus* ad Athenaeum lib. 3 cap. 11 p. 89 C sqq., ubi peropportune adducit loca Basilii imprimis huc facientia [nimirum hexaëm. 7 *πόθεν τὸ χρυσοῦν ἔριον αἱ πίνναι τρέφουσιν, ὅπερ οὐδεὶς τῶν ἀνθοβαφῶν ἐμιμήσατο* et or. ad div. *ὅταν σπουδάζεται παρ' αὐτοῖς τὰ ἐκ θαλάσσης ἄνθη, ἡ κόχλος ἥ τε πίννα ὑπὲρ τὸ ἐκ τῶν προβάτων ἔριον.*] alias est et bulborum genus lanigerum in *littoribus* nascens, unde itidem vestes texuntur, quod Athenaeus lib. 2 p. 64 D annotat ex Theophrasti lib. de plantis 7, 13, [8]. BERGL. cf. etiam *Salmas.* ad Tertull. de pallio p. 318 ed. Lugd. et ejusd. exerc. Plin. p. 792 A, *Schneid.* ad Aristot. hist. an. t. 3 p. 320, *Becker.* Chaticl. 2 p. 333.

ἐν Εὐρυνόμης εἰς Λῆμνον] Lemnio quodam malo videtur affectus hic locus, ita nihil sani prae se fert, praesertim in illo *εἰς Λῆμνον.* Eurynomes quidem mentio non prorsus aliena, ut lana illa nascatur *ἐν Εὐρυνόμης in Eurynomes domicilio*, subaudito, ut alias in talibus, *οἴκῳ* vel simili. Eurynomes inquam, *deae* vel *nymphae marinae*, quae lanae ac telae addicta esse potest, ut aliae quaedam Nymphae apud Homerum. ut ei tribuatur lana pinnarum, quemadmodum pisces quosdam planos Matron in parodia dicit esse *sandalia dearum* marinarum. sed illud *εἰς Λῆμνον* quorsum? si esset *ἐν Εὐρυνόμης λίμνῃ* aliquid esset, ut *λίμνη* de mari dicatur, quemadmodum saepe ab Oppiano, v. g. halieut. 1 v. 47 *δείματα λίμνης,* ubi scholion gr. *λίμνη ἀντὶ τῆς θαλάσσης.* plura tamen fortasse hic corrupta, et pro *ἔρια ἃ φύεται ἐπιεικῶς ἐν Εὐρυνόμης εἰς Λῆμνον* legendum *ἔρια* † *ἐφίεται, ἐπιεικῶς διερευνωμένοις τὴν λίμνην, lanas praecipit, diligenter scrutantibus mare.* illud *διερευνωμένοις* succurrebat ex loco quodam Basilii, in quo quaedam ita conveniunt cum quibusdam in hac epistola, ut alter auctorum alterum ob oculos habuisse videatur. in libello de legendis profanis auctoribus [§. 70] scribit de iis qui ventri serviendo undique delicias operose conquirunt *καὶ πᾶσαν διερευνώμενοι γῆν τε καὶ θάλασσαν, οἷον χαλεπῷ δεσπότῃ φόρους ἀπάγοντες· ἐλεεινοὶ τῆς ἀσχολίας. τῶν ἐν ᾅδου κολαζομένων οὐδὲν πάσχοντες ἀνεκτότερον — εἰς τετρημένον ἀντλοῦντες πίθον.* quod si de lana illa fungorum littoralium loquitur, pro *ἃ φύεται ἐν Εὐρυνόμης εἰς Λῆμνον* legendum videretur *ἃ φύεται ἐν ἠιόνι* (vel potius *ἠιόσι*) *τῆς λίμνης.* Theophr. l. c. *βολβῶν ἐριοφόρων γένος ὃ φύεται ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς.* de *ἠιόνες* apud nostrum pro *αἰγιαλοί* vid. ad epist. 1, 1. sed *λίμνη* pro *θάλασσα* non facile concoquo in prosa. et mirum ut et *Εὐρυνόμης* et *Λήμνου,* hic haerere velint propter aliam Eurynomen, Lemniam, apud Val. Fl. in Argon. [2, 136], quae etiam lanificio intenta. BERGL. non melius cessit res viris doctis, qui post Berglerum de hoc l. egerunt,

Majo (Giessensi), Menzio, Wagnero, quorum inventa satius duxi reticere; quae si quis scire cupiat, adeat Wagnerum.

4. *οὔπω προσαπῄτει*] licet nondum exigeret herus quae imperaverat, tamen Hermon aufugit. posset etiam legi *οὕτω* hoc sensu: *sic itaque ille haec insuper poscebat*: *atque Hermon* etc. BERGL. Bergleri explicatio ferri nequit propter *καί* in apodosi; sententia ea esse debet quae expressa est in Latinis. verum offensioni est conjunctio vv. *ὡς οὔπω* sequente *καί* in apodosi, quapropter correxit Jacobs. ad Philostr. p. 585 *καὶ ὁ μὲν οὔπω κτέ.* sed vereor ne vulgata conflata sit e duabus vet. librorum scripturis, nimirum *ὡς ὁ μὲν ταῦτα προσαπ.* (i. e. *cum* (praeter spongias) *etiam illa* (lanas marinas) *exigeret*) et *ὁ μὲν οὔπω ταῦτα προσαπ.*, quarum utra genuina sit definire nequeo. *ὡς θ'* autem nihil esse nisi librariorum mendum pro *ὡς δ'* vix est quod commemoretur. caeterum, quod Jacobsii causa moneo, Wagnerus conjiciens *οὕτω — προσαπῃτήκει* illud *ὡς θ'* non tentavit. *δ'* in ejus annot. est error aut, si mavis, emendatio typographi.

αὐτοῖς ἰχθύσι] Spanh. loco mox indicando vertit: *sarcinam vero relinquens piscibus*, male. notissima ellipsis *τοῦ σύν* ante *αὐτῷ* vel *αὐτοῖς*, de qua et Eustathius p. 695 lin. 52 et 1217, 55. noster infra epist. 5, 2 *καταδύσης νηὸς αὐτοῖς ἀνδράσι.* Athen. p. 575 E *καταλιπὼν — αὐτῷ ἅρματι τὸν ἁρματηλάτην*. BERGL. v. indic.

ἐπὶ Λέσβου κωπῆρης] Is. Vossius apud Spanhemium de usu et praest. num. 1 p. 316 emendat ex ms. *ἀφεὶς δὲ καὶ ἡμᾶς ἐν τῷ σκάφει ᾤχετο ἐπὶ λέμβου, κωπῆρεσι* etc. mallem *ἐπὶ λέμβου κωπήρους*, ut infra epist. 8, 2 *ὁ λέμβος ὁ † κωπήρης*. sensus est: *profectus est in lembo remis instructo*, non, ut Spanh. ridicule, *trajecit in lembum.* verissimam autem puto illam emendationem. BERGL.

βαλαντουργοῖς] securus de hac lectione est Hoeschelius ad Phrynichum et pro *βαλαντιουργοῖς* esse dictum putat, ut *crumenarum opifices* intelligantur. sed notabilis est emendatio Is. Vossii apud Spanhemium de usu et praest. num. l. c. ex ms. petita, *βαλαυστουργοῖς* (vel potius *βαλαυστιουργοῖς*), ut *tinctores* intelligantur, qui *balaustio* flore mali Punicae tingendis vestibus utantur. contendit Spanhemius florem in Rhodiorum nummo conspicuum esse balaustium, non rosam, ut alii putarunt. quamvis consentaneum sit florem insulae cognominem incolas ejus monetae suae impressisse. quod si *θαλαττουργοῖς* scriptum esset, suspicioni de corruptela vix esset locus. BERGL.

EPIST. 3. [tom. I. p. 24—29 Wagn.]

1. *χρηστὸν ἡ γῆ*] Pittacus apud Laërtium [1, 77] *πιστὸν ἡ γῆ, ἄπιστον ἡ θάλασσα.* in tit. pro *Γαλατίᾳ* scribendum *Γαλατείᾳ*. BERGL. cf. Aelian. ep. 18 fin. (quam ep. omnino cum hac compares) *πολὺ ἡ γῆ τῆς θαλάττης ἑδραιοτέρα καὶ αὕτη πιστοτέρα, βεβαιοτέρας ἔχει τὰς παρ' ἑαυτῆς ἐλπίδας.* Pittaci sive, ut alii volunt, Thaletis dictum etiam in proverb. mantissa est 1, 41 in Paroemiogr. Gotting. ed. t. 2 p. 750, ubi v. *Leutsch.* et *Menag.* ad Diog. l. c.

ἡ βῶλος] agrum intelligit ut epist. seq. [1 et 3, 35, 1.] ita Synesius epist. 38 *τὴν πατρῴαν βῶλον - διαδεξάμενος.* BERGL.

ἀνησιδώραν] scholiastes Aristophanis ad aves v. 972, ubi Pandoram interpretatur *τὴν γῆν*, dicit terram *ζείδωρον* quoque appellari et *ἀνησιδώραν*. Eustathius etiam p. 1057 lin. 47 *τὴν γῆν — δότειραν καὶ ἀνησιδώραν καὶ ζείδωρον.* Ceres etiam, quae eadem est cum terra, utique ex mente ejus, qui *Δήμητρα* eam primus vocavit, dicitur *ἀνησιδώρα* apud Plut. symp. 9 quaest. 14 [p. 745 A et apud Pausan. 1, 31, 4. cf. etiam Hesych. a Wagn. citatum *ἀνησιδώρα ἡ γῆ διὰ τοὺς καρποὺς ἀνιέναι*]. restituenda videtur haec vox apud eundem de fortuna Rom. sub

initium [p. 317 A], ubi *ὀνησιδώραν* editum. alluditur autem ibi etiam ad terram. BERGL. *ἀντεισιδ.* videtur tueri Preller. de Cer. et Proserp. p. 12.

Ἀθηναῖοι] non quod propria Atheniensium sit haec vox; † sed quia in Attica primum creduntur editae fruges, *dona terrae*, adeoque ei conveniat. sic Eustathius ad Il. *ζ* v. 548, ubi *ζείδωρος ἄρουρα*, annotat ex vetustissimis, quos habebat, scholiastis vocem *ζείδωρος* proprie de Attica (de qua Homerus ibi loquitur) dici; quia ibi primum *ζειά*, frumenti genus, provenit, *δῶρον* scilicet illius regionis: *κύριον ἐπὶ Ἀττικῆς τὸ ζείδωρος* etc. ubi male impressum *Ἀττικοῖς*. de frumento in Attica primum invento plurimi veterum testantur. sed legi meretur Isocr. in Paneg. [p. 46 §. 28 sqq.] et sextus Lucretii initio. BERGL. cf. praeterea Platon. Menexen. p. 237 E ib. *intpp. Preller.* de Cer. et Proserp. p. 294 sqq.

2. *ἑνὸς*] *εἷς* pro *τὶς quidam*. Dinarchus *ἠδικήθην δὲ ὑφ' ἑνὸς ἀνθρώπου πονηροῦ*, *injuria autem affectus sum a quodam improbo*. Lucianus in Demonacte [48 t. 2 p. 391 Reitz.]: *ἕνα γοῦν ἰδὼν κυνικὸν τρίβωνα μὲν καὶ πήραν ἔχοντα* etc. BERGL.

† *ποικίλη*] scil. *στοᾷ*, res nota. stoicum autem audiverat disserentem. *varia* dicitur haec porticus a variis picturis, de quibus Pausanias lib. 1 cap. 15; Lucianus in bis accusato [19 t. 2 p. 814 R.], ubi Stoa per prosopopoeiam introducta compellatur: *ἡ κατάγραφος, ἡ τὰ ποικίλα, tu quae tota picturis referta es, quae variam vestem habes.* subaudiendum ibi *ἔχουσα* vel simile, de quo alias. BERGL.

τῶν — ἀνυποδήτων, καὶ νεκρόχρωτος] conjungit haec duo, colorem faciei pedumque nuditatem et Aristophanes in nubibus v. 103 de Socrate et ejus sociis *τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις.* et Theocritus Idyll. 14 v. 6 itidem philosophum describens:

τοιοῦτος πρώαν τις ἀφίκετο Πυθαγοριστάς,
ὠχρὸς κἀνυπόδατος —

talis nuper quidam venit Pythagorista pallidus et discalceatus. de *ἀνυποδησίᾳ* sive *ἀνυποδεσίᾳ* veterum, praesertim philosophorum severiorum multa dici possunt. eleganter Amipsias apud Laërtium [2, 28] philosophos dicit damno sutorum exortos *τουτὶ τὸ κακὸν τῶν σκυτοτόμων κατ' ἐπήρειαν γεγένηται.* festive et Aristippus in epistola quae est inter Socraticas ad Simonem sutorem philosophantem [p. 29 Allat.], qui ei luxum exprobraverat, *nescis* inquit *me calceis utentem magno emolumento esse arti tuae, Antisthenem autem detrimento, qui discalceatus incedit, aliisque ut id faciant suadet.* *νεκρόχρως* autem est, *mortui colorem habens*, qualis in primis Chaerephon Socratis sodalis. in nubibus Aristophanis [504] quidam se in disciplinam Socrati daturus, quaerit, si diligenter studeat, cuinam discipulorum similis sit futurus: † cumque audivisset, *Chaerephonti*, *Hei mihi*, inquit, *semimortuus ero.* BERGL. cf. etiam Lucian. Icarom. 5 t. 2 p. 756 *οὕτω δὴ τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος αὐτῶν (τῶν φιλοσόφων) ὡς ἐνῆν τεκμήρασθαι προσώπου τε σκυθρωπότητι καὶ χρόας ὠχρότητι καὶ γενείου βαθύτητι.* ib. 31 p. 788 *κέκραγα δὲ καὶ αὐχμῷ καὶ ψυχρολουτῷ καὶ ἀνυπόδητος τοῦ χειμῶνος περιέρχομαι.* v. praeterea hujus libri ep. 34 et l. 3 ep. 40 et 55.

ἐπιστύφοντος] proprie *ἐπιστύφω* est *adstringo;* metaphorice *coerceo, castigo,* quae significatio H. Stephano videtur fuisse ignota. utitur sic Clemens Alex. 9 paed. p. 21 [1, 9, 1 p. 143 Pott.] *οἱ δὲ πρὸς ὠφέλειαν ἐπιστύφοντες εἰ καὶ παραυτίκα λυπηροί, ἀλλ' εἰς τὸν ἔπειτα εὐεργετοῦσιν αἰῶνα*, *qui utilitatis causa castigant, etsi in praesenti sint molesti, at in futurum tempus prosunt.* idem p. 23 [ibid. 1, 9, 83 p. 147]. *ὁ ἀπόστολος ἐπιστύφει τὰς ἐκκλησίας apostolus objurgat ecclesias.* BERGL.

ἔλεγε γὰρ ἄρα τοῦτό τινος εἶναι] lego *ἔλεγε δ' Ἀράτου τινὸς εἶναι.* Arati hemistichium mox adducit. dum autem dicit *τινὸς cujus-*

dam, quasi *nescio cujus*, in eo decorum observat, ut piscator illiteratus ignoret nobilissimum poëtam: itaque nec totum locum recitare potest. BERGL.

ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον ἄϊδ' ἐρύκει] Aratus v. 300 [299]. Plutarchus *περὶ ποιήσεως Ὁμήρου* [2, 160 p. 1198 Wyttenb.] indicat hoc Arateum esse metaphrasin Homerici hemistichii Il. *ο'* v. 628 — *τυτθὸν ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται*, *paululum a morte remoti feruntur* nautae. uti et Eustathius ad illum locum. clarius autem Aratus quam Homerus; nam indicat quid id sit quod mortem sejungat a navigantibus. sed adhuc propius Anacharsis, qui etiam intervallum metitus est, quatuor digitorum id esse asserens. quanta nempe sit crassities asserum ex quibus navis compacta; ut praeter Eustathium et Diog. Laërtius [1, 103]. Euripides etiam alicubi † (p. 18) tale quid dixerat de temeritate navigantium; quem castigat Dio Chrys. orat. 64 [t. 2 p. 331 Reisk.] ejus ut videtur verba repetens: *οὔτε τριδάκτυλον αὐτοὺς σώζει ξύλον πεύκινον*, *neque salus eorum commissa est trium digitorum ligno piceae.* BERGL.

3. *ἐπὶ παιδίοις ζῶντες*] ut infra epist. 11, 3 *φεύγειν ἐπὶ τέκνοις καὶ γυναιξίν.* Aelianus v. h. lib. 6 cap. 10 *κατελείφθη δὲ Περικλῆς ἐπὶ τοῖς νόθοις.* etiam de morientibus: *ἐτελεύτα δὲ ἐπὶ παιδὶ γνησίῳ μέν, ἀπαιδεύτῳ δέ,* † (p. 19) Philostratus in vita Pollucis in fine [vit. Soph. 2, 12 p. 593 Olear.]. in his omnibus *ἐπί* non facile redditur aequivalente praepositione Latina. Lucianus in dialogo Zenophantis et Callidemidae [dial. mort. 7, 1], ubi alter istorum qui senis cujusdam haereditatem ambierat, dicit *ἐκεῖνον αὐτὸν ἀεὶ ἐθεράπευον ὑπισχνούμενος ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξεσθαι* i. e. *illum ipsum* (senem) *semper colebam: id mihi pollicens fore ut me vivo moriatur*, sive *superstite me*, non ut interpres *meo bono*, quod Graeca secum non ferunt. BERGL. imo *ὑπισχνούμενον*, ut hodie legitur.

τρικυμίας] v. Aristaen. 1, 10. venuste *τὸ τρίτον κῦμα*, Plutarch. de sera num. vind. p. 9 [p. 549 F], qui e Platone sumsit de republ. [p. 472 A] *μόγις μοι τὼ δύω κύματε ἐκφυγόντι νῦν τὸ μέγιστον καὶ χαλεπώτατον τῆς τρικυμίας ἐπάγεις* observante ib. Wyttenb. WAGN.

τὸν ἀσφαλῆ — βίον ἀσπάσασθαι] sic libr. 3 ep. 16, 3 *τὸν ἐν ἡσυχίᾳ βίον ἀσπάζου* WAGN. et Theophyl. ep. 14 *τὸν ἁβροδίαιτον βίον ἀσπάζεται.*

EPIST. 4. [tom. I p. 31—33 Wagn.]

Similis argumenti est ep. 11 l. 3, ut observat Wagnerus.

1. *ταύτης ἐργάται*] sic ep. 11, 2 libr. 1. Appian. bell. civ. 5, 83 *θαλάσσης ἐργάτας* appellat praefectos classis *δύο γὰρ οἵδε ἦσαν τῷ Πομπηΐῳ θαλάσσης ἐργάται, Μενεκράτης τε καὶ Μηνόδωρος.* comparari potest cum nostro „Seemann." Wagnerus confert Anthol. Pal. 9, 242 *πόντου ἀροτρευτήρ*, citans *Jacobs.* emendd. in epigr. Anth. Gr. p. 33, *Wessel.* obss. p. 53, *Lennep.* etym. v. *ἔργον* p. 285. sic etiam Callim. fr. 436 *ἀρότας κύματος Ἀονίου.*

† (p. 18) *μένοντες εἴσω*] voce *ἔνδον* in hac re utitur Dio Chrys. de tyr. [t. 1 p. 200 Reisk.] *μᾶλλον δὲ τῶν ἔνδον μενόντων καὶ μηδέποτε μήτε ψύχους μήτε καύματος πειρωμένων ὑγίαινε*, *magis vale quam ii, qui intus manent, nec unquam aut frigus aut aestum experiuntur.* et fortasse reprehenderet hic Alciphronem Phrynichus [p. 127 ubi cf. *Lobeckium*], qui sic praecipit: *εἴσω δὲ διατρίβω οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ἔνδον διατρίβω.* sed ipse reprehendendus. rectissime enim dicitur, praesertim cum casu *genitivo.* † (p. 19) Euripides in Heraclidis v. 468, ubi de virtutibus mulierum — *εἴσω δ' ἥσυχον μένειν δόμων.* sed et sine genitivo apud Athenaeum 8 in cantilena quadam *ἢ τὰν γυναῖκα τὰν εἴσω καθημέναν* p. 360 C. BERGL.

2. *οἷς βίος ἐν ὕδατι*] vita et victus piscatori ex mari,

ἐξ ἁλός, ᾧ ζώει, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα

Theocritus apud Athenaeum 7 p. 284 A. BERGL.

† *ὠσχοφόρια*] festum Athenis in quo palmites cum uvis in pompa gestabantur, de quo Meursius quantum satis in Graecia feriata [p. 220]. affine *δενδροφορίαι* apud Strabonem lib. 10 p. 717. BERGL. V. inprimis *Car. Fr. Hermanni* antiquit. t. 2 §. 56, 6 p. 290 et qui ab eo laudantur.

λήναια] Bacchi festum, de quo itidem Meurs. caeterum in eandem sententiam Hippolochus apud Athenaeum 4 [p. 130 D] in epist. ad Lynceum: *σὺ δὲ μόνον ἐν Ἀθήναις μένων σεαυτὸν εὐδαιμονίζεις — λήναια καὶ χύτρους θεωρῶν*, *tu Athenis tantum residens beatum te praedicas si* inter alia *festum Lenaeorum et Chytrorum celebres.* BERGL.

συνεορτάζουσα] aliter, quam haec mulier, animata Sostrata apud Terentium in Hecyra act. 4 sc. 2 v. 16, quam rus abiturientem, ne sua praesentia quibusdam molesta sit, retrahere conatur filius: *tum tuas amicas te et cognatas deserere et festos dies Mea causa nolo.* BERGL.

3. *μυεῖσθαι — γάμῳ*] sic Dianam *γάμων ἀμύητον ἐοῦσαν* dicit Oppianus hal. 1 v. 34. BERGL. cf. inprimis *Lobeck.* Aglaoph. p. 651 sq. not. *p.* et *Boisson.* ad Nicet. Eug. p. 143.

4. *εἰς τὸν ἄνδρα — ἐπάνιθι*] Synesius epist. 109 *ἦλθον εἰς σέ.* † Isaeus de Apollod. haered. [§. 14 p. 64 sub fin.] *ἐλθὼν εἰς τὴν ἐμὴν μητέρα* [ubi Bekker. cum Reiskio *ὡς*. vid. *Schoemann* ad h. l., *F. W. Reizium* de acc. incl. p. 11 et *Wolfium* ib. p. 56, *Bast.* ad Greg. Cor. p. 47]. caeterum totum hunc locum aliter distinguendo planiorem me reddidisse puto. ed. Aldi ita: *εἰ δὲ τὴν πόλιν ἀσπάζῃ, χαῖρε· καὶ ἄπιθι εἰς τὸν ἄνδρα. εἰ δὲ τὰ ἐκ θαλάττης ἀγαπᾷς, ἐπάνιθι.* quae se invicem destruunt. clariss. Perizonius in quadam ad me epistola sic distinguit et emendat: *εἰ τὴν πόλιν ἀσπάζῃ, χαῖρε καὶ ἄπιθι. εἰ δὲ τὸν ἄνδρα, εἶτα τὰ ἐκ τῆς θαλάττης, ἀγαπᾷς, ἐπάνιθι*, *si urbem amas, vale et abi; si virum* etc. *redi.* quae emendatio omnino merebatur in textum recipi, nisi sola distinctione sic satis juvari locus videretur. BERGL.

λήθη δέ σοι ἔστω — τῶν κατ' ἄστυ] contrarium suadet filius matri nimis rusticanae infra lib. 3, 39, 1 *πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων, ὦ μῆτερ, πρὸς ὀλίγον καταλιποῦσα τοὺς σκοπέλους καὶ τὴν ἀγροικίαν, θέασαι πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας τὰ κατ' ἄστυ καλά. οἷα γάρ σε διαλανθάνει, ἁλῶα καὶ ἀπατούρια καὶ Διονύσια. per deos obsecro, mater, ut relictis ad tempus scopulis ac rure, spectes ante ultimum diem quae in urbe sunt pulchra. qualia enim te fugiunt, Haloa, Apaturia, Dionysia!* BERGL.

EPIST. 5. [tom. I p. 34—36 Wagn.]

1. † *περιουσίᾳ μισθωμάτων, καὶ εἰκότως·*] possit videri in memoria habuisse hoc Demosthenis contra Leocharem [§. 3 p. 1081, 15 R.] *οὗτοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασι ἰσχυριζόμενοι διατετελέκασιν· εἰκότως οἶμαι· ἐκ γὰρ τῶν ἀλλοτρίων ῥᾳδίως ἀναλίσκουσι.* BERGL.

2. *ὁ βόλος ἤνεγκε — χρυσοῦ κομμ.*] quemadmodum Milesiis illis, qui empto a piscatoribus jactu, aureum tripodem in eo invenerunt, de quo multi. *συνέβη χρυσοῦν τρίποδα ἐν τῷ βόλῳ εὑρεθῆναι*, Porphyr. apud Cyrill. contra Jul. hi quidem jactus fuerunt supra et praeter spem ac vota; inferius autem epist. 17 commemoratur alius plane contrarius. BERGL.

χρυσοῦ κόμματα Δαρεικοῦ] de auro purissimo. Jul. Pollux lib. 7 sect. 98 *ἄπεφθος χρυσός, ἀκριβής, εἰλικρινής, ἀκήρατος, ἀκραιφνής, Δαρεικός.* ex tali auro Darius monetam percussit. Herodotus lib. 4 sect. 166 *Δαρεῖος χρυσίον καθαρώτατον ἀπεψήσας ἐς τὸ δυνατώτατον*

Bergl. 23—25.
νόμισμα ἐκόψατο. unde Δαρεικοὶ στατῆρες, quorum crebrior mentio. BERGL.

† ναυμαχίας ἴσως λείψανα] sic Aminocles quidam Magnesius invenit vasa aurea et argentea plurima, quae, post naufragium quod Xerxiana classis non multo ante Salaminium praelium passa est ad Sepiada promontorium Magnesiae, fluctus maris ejecerant, teste Herodoto lib. 7 cap. 190. vide et infra ad epist. 9, 2. BERGL.

τὸ μέγα κατὰ τῶν Μήδων τρόπαιον] Cicero 1 Tusc. [c. 46 §. 110] *non possum autem dicere*, (post mortem) — *carere gloria Themistoclem — bellicae virtutis. ante enim Salaminam ipsam Neptunus obruet, quam Salaminii tropaei memoriam.* BERGL. articulum, quem in annot. de suo invexit Berglerus, cum optimi libri, ad quos nunc accedunt Ψ Flor. Ven., ignorent, recepisse me poenitet. caeterum de constructione cf. Lysias pro Nic. fratr. 3 p. 149 πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατὰ τῶν πολεμίων ἔστησε τρόπαια.

3. ἀγαπῶ τὴν τῶν ἀναγκ. — ἐκποριζόμενος] Xenophon in oecon. [c. 11 §. 10] πολλοὶ δ' ἀγαπῶσιν, ἢν δύνωνται τὰ ἑαυτοῖς ἀρκοῦντα πορίζεσθαι. Demosthenes contra Timocr. [§. 124 p. 739 sub fin.] οὐκ ἀγαπῶσιν ἐκ πενήτων πλούσιοι ἀπὸ τῆς πόλεως γενόμενοι· ἀλλὰ καὶ προπηλακίζουσι τὸ πλῆθος. BERGL.

γινέσθω δέ σοι ὁ πλοῦτος μὴ κακίας etc.] ex Isocrate ad Demonicum [§. 6 p. 3 init.] πλοῦτος δὲ κακίας μᾶλλον ἢ καλοκἀγαθίας ὑπηρέτης ἐστίν etc. in hanc sententiam et Demosthenes 1 Olynth. [§. 23 p. 16, 1] τὸ γὰρ εὖ πράττειν — παρὰ τὴν ἀξίαν, ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. BERGL.

EPIST. 6. [tom. I p. 37—42 Wagn.]

1. † οὐκ ἀπερριμμένην] HStephanus in thes. hunc locum et alia huc facientia adducit. alio verbo idem dicit Isocr. in Panath. [8 p. 234] ubi de se ipso: μετεσχηκὼς — τοῦ μὴ τῶν καταβεβλημένων εἶς εἶναι μηδὲ τῶν κατημελημένων. BERGL. ἀπερριμμένος *vilis* [imo *abjectus contemtus*] exstat etiam ap. Dion. H. 9, 10 p. 1763 R. ap. Himer. or. 13, 2 et ecl. 3, 11. WAGN. Demosth. de cor. 48 p. 242 τί δ' Ἀρίστρατος ἐν Σικυῶνι καὶ τί Περίλαος ἐν Μεγάροις, οὐκ ἀπερριμμένοι; in Aristog. 1, 75 p. 792, 25 ἡ μὲν πονηρία τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀπορρίπτηται. Plut. mor. p. 788B ὁ Νέστωρ στρατευόμενος — ἦν πολυτίμητος· ὁ δὲ Πηλεὺς καὶ ὁ Λαέρτης οἰκουροῦντες ἀπερρίφησαν καὶ κατεφρονήθησαν.

ἐγγυητὴν] Demosthenes contra Neaeram [60 p. 1365 R.] υἱὸν ἐξ ἀστῆς γυναικὸς καὶ ἐγγυητῆς κατὰ νόμον. BERGL.

ἐπὶ παίδων ἀραρότων γνησίων] emendo ἐπὶ παίδων ἀρότῳ γνησίων. eadem iisdem verbis Lucianus in Timone [17 t. 1 p. 127], ubi vide *Hemsterhusium*. caeterum hic ἄροτος sanctior, quam qui proprie sic dicitur. Plutarchus in conjugialibus [mor. p. 144A] Athenienses dicit tres arationes sacras celebrare τρεῖς ἀρότους ἱεροὺς ἄγειν. sed τούτων πάντων inquit ἱερώτατός ἐστιν ὁ γαμήλιος σπόρος καὶ ἄροτος ἐπὶ παίδων τεκνώσει. BERGL. v. ibi *Wyttenb.* et *Preller*. de Cer. et Pros. p. 355.

2. ῥᾴδιος ὢν τὼ ὀφθαλμὼ] quasi qui *oculos emissicios* habeat, nec possit *irretortis* spectare formosas. BERGL.

† πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν κεχυμένος] Jul. Pollux lib. 6 sect. 188, ubi synonyma hujus generis: εἰς ἡδονὰς ἐκκεχυμένος. BERGL.

Ἑρμιονίτιδος μετοίκου] infra epist. 13, 3 τῶν μετοίκων θυγάτριον τῶν ἐξ Ἑρμιόνης — εἰς Πειραιᾶ φθαρέντων. BERGL.

ὁ Πειραιεὺς] in Piraeeo frequentia meretricum. Demetrius Phalereus [§. 240 p. 95 ed. Schneid.] ex Theopompo hist. τὰς ἐν τῷ Πει-

ραιεῖ αὐλητρίδας καὶ τὰ πορνεῖα. Aristophanes in pace v. 164 ἐν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρναις [ubi schol. πορνεῖον γὰρ ἦν ἐκεῖσε· ἐμπόριον γάρ ἐστι, καὶ διὰ τὸ κατωφερὲς τῶν ναυτῶν ἐκεῖσε ἔτρεχον αἱ πόρναι]. unde et Timarchum adhuc puerum dicit Aeschines in Piraeeo in tonstrina sedisse quaestum corpore facientem sub praetextu quasi artem tonsoriam disceret, in orat. contra eundem [40 p. 40 Steph.]. BERGL.

Χαρύβδεως δίκην] Anaxilas comicus apud Athenaeum 13 p. 558 A in fragmento longiusculo comparat meretrices cum monstris illis poëticis, Chimaera, Charybdi, Scylla aliisque, vi nocendi eas potiores esse dicens, ubi inter alia [lit. C]

† ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω ποιεῖ;
Phryne autem Charybdin nonne longe superat?

de hac Phryne noster infra. male autem vertit Dalecampius illum versum. indicatur autem rapacitas. ita Cleonem Aristophanes [in equit. 248] Χάρυβδιν ἁρπαγῆς vocat. BERGL. cf. *Jacobs.* scr. misc. 4 p. 368 sq. *Leutsch* ad Apostol. 16, 49 t. 2 p. 672.

3. μαινίδας ἢ τρίγλας οὔτε φέρεις] verebatur sine dubio quosvis pisces offerre, ne scilicet artis suae vilitatem talibus donis in memoriam revocaret amicae. cur ergo hos potissimum pisces nominat uxor? nimirum, ut puto, quia meretrici parum conveniunt; quoniam deae virgini sacri sunt, nempe Dianae, teste Melanthio apud Athenaeum 7 p. 325 C. praeterea mali ominis evitandi causa, quod praesertim huic amatori jam seniori maxime timendum. rem certe omnibus talibus abominandam de trigla praedicat Plato comicus his versibus

τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι·
παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφυ, καὶ στύματα μισεῖ.

ibid. lit. A apud Athenaeum. ubi jam recte vertit Dalecampius non ut lib. 1 p. 5 D, ubi itidem occurrunt. BERGL. v. praeterea *Lobeckii* Aglaoph. p. 191. haud dubii hi pisces commemorantur, quia valde viles erant, quapropter etiam mortuis apponebantur v. Lobeckium l. c.; maenis vescitur sutor Micyllus in Luc. Gallo c. 22 t. 2 p. 736. cf. *Solan.* ad Luc. Icarom. 27 t. 2 p. 784; Hecates cibos vocat Antiphanes ap. Athen. 7 p. 313 C ταῦτα δ' ἐστὶν Ἑκάτης βρώματα, ἅ φησιν οὗτος μαινίδας καὶ τριγλίδας; et hanc ipsam ob causam mullis abstinuisse videntur Pythagorei, Diog. L. 8, 19.

ἀφηλικέστερος] Lucianus in pseudologista [15 t. 3 p. 173 R.] ὅστις γέρων ὢν καὶ ἀφῆλιξ τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ. BERGL.

παραγκωνίσασθαι] Lucianus de calumn. [10 t. 3 p. 139 R.] πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος παρωθεῖται καὶ παραγκωνίζεται τὸν πλησίον. Heliodorus 7, [7] p. 312 διωθεῖτο καὶ παρηγκωνίζετο. BERGL.

† κεκρυφάλους Μιλησίους] forte qui sunt contexti διὰ κρόκης Μιλησίας, de qua in cantilena puellarum ludentium

ἔρια μαρύομαι καὶ κρόκην Μιλησίαν

apud Pollucem 9 sect. 125. dicitur autem κεκρύφαλος quasi κροκύφαντος ut volunt quidam grammatici. alias Milesia lana notissima, nec non vestes Milesiae tanquam pretiosae memorantur passim. BERGL. ἔρια Μιλήσια habet Aristoph. Lysistr. v. 729 [Eubulus ap. Athen. 12 p. 553 B, Amphis ib. 15 p. 691 A, alii]; στρώματα Μιλήσια apud eundem ranis 541. cf. etiam *Forsterum* de bysso p. 92 [et *Beckeri* Caricl. 2 p. 331]. ceterum κεκρύφαλοι erant in mundo muliebri v. Misc. obss. t. 5 p. 89 ex Euripide, Thom. Magistrum e Plutarchi symp. est etiam apud Dion. Hal. ant. Rom. 7, 9 p. 1332 Reisk. κομᾶν τε γὰρ τοὺς ἄρρενας ὥσπερ τὰς παρθένους ἐκέλευσεν, ξανθιζομένους καὶ βοστρυχιζομένους καὶ κεκρυφάλοις τὰς πλοκαμίδας ἀναδοῦντας. WAGN. de κεκρυφάλῳ mulierum, cujus jam in Homeri Iliade 22, 469 fit mentio, v. *Boettigeri* Sabinam t. 1 p. 143 sq. *Beckeri* Charicl. 2 p. 393 sq. *Hermanni* antiqq. 3 §. 22, 27. est *redesilla* Italorum Hispanorumque.

28—29.
Σικελικὸν ἱμάτιον] Siciliae *καλά* enumerat Philemon apud Athenaeum 14 p. 658 B, nempe caseos, columbas, vestes varias *ἱμάτια ποικίλα Σικελικά*. Jul. Pollux 7 sect. 77 *καὶ Σαρδωνικὸς δὲ χιτών τις ἐκαλεῖτο καὶ Σικελικός*. in ultima epistolarum Platonicarum, de qua dubitatur an illius sit, memorantur *χιτώνια Σικελικὰ λινᾶ*, sed contradistinguuntur Amorginis et pretiosis. BERGL. locus est ep. 13 p. 363 A *δωρησώμεθα — ταῖς Κέβητος θυγατράσι χιτώνια τρία ἐπταπήχη, μὴ τῶν πολυτελῶν τῶν Ἀμοργίνων, ἀλλὰ τῶν Σικελικῶν τῶν λινῶν*.

4. *οὔτε — καὶ*] sic etiam l. 3 ep. 73, 2 *οὔτε γὰρ πάντας οἷός τέ εἰμι τρέφειν — καὶ ἅμα τοῖς φίλοις κοινωνεῖν — ἀγροικικῇ πρέπον ἐπιεικείᾳ*. hujus apud posteriores scriptores non infrequentis conjunctionis exempla vide in ann. ad Longi past. 1, 17 p. 188, quibus adde Dion. Cass. exc. Vat. 13 p. 145 Rom. *ἐκείνην (γαστέρα) δὲ δὴ οὔτε τινὰ πόνον ἔχειν καὶ τῆς τροφῆς μόνον ἐμπίπλασθαι*. 27 p. 155 *οὔτ᾽ ἄλλο τι κατὰ χώραν ὡς πλήθει τοῖς ἀνθρώποις μένει καὶ εὐπραγίαι συχνοὺς ἐς συμφορὰς ἀντιρρόπους προάγουσιν*. cf. ibid. 58 p. 179, 77 p. 196. sic *μήτε — καί* 34 p. 151.

κακώσεως] si uxor injuriam passa accusaret maritum, ea actio dicebatur *κακώσεως*. ita Polemonem dicit Antigonus Carystius apud Laërtium [4, 17] *φυγεῖν δίκην κακώσεως ὑπὸ τῆς γυναικός, ὡς μειρακίοις συνόντα*. et apud Lucianum in bis accusato est judicium figuratum, in quo Rhetorica uxor Luciani accusat eum, quod Dialogum amet tanquam *παιδικά* sua, ubi inter alia [§. 29 t. 2 p. 828 R.] *πῶς οὖν οὐκ ἀχάριστος οὗτος καὶ ἔνοχος τοῖς περὶ κακώσεως νόμοις, ὅς τὴν νόμῳ γαμετὴν — οὕτως ἀτίμως ἀπέλιπε;* BERGL.

EPIST. 7. [tom. I p. 43—44 Wagn.]

Inscr. *Θαλάσσιος*] optimos libros secutus sum, quamquam *Θάλασσος* defenditur iis quae attulit Lehrs. de stud. Aristarch. p. 302.

† (p. 28) *ψίτταν*] passerem piscem. vide Oppianum 1 v. 105 hal. et ibi *Rittershusium*. scribitur et per *η* in penult. BERGL. *ψῆττα* vera scriptura est. cf. Aristot. hist. an. 4, 11. 5, 9. 9, 37. Aelian. de nat. an. 14, 3. Athen 7 p. 329 F. est *pleuronectes rhombus* Linnaei, *Glattbutte*, quem piscem magni faciebant Romani. cf. *Heindorf.* ad Hor. sat. 1, 2, 116.

σανδάλιον] respondet Latinum *solea* piscis planus. Matron in parodia *σάνδαλα δ᾽ αὖ παρέθηκαν* apud Athenaeum 4 p. 136 B. BERGL.

κεστρέα] vide Oppianum hal. 1 v. 3 et ibi notata. BERGL.

κήρυκας] glossae: *murex, κήρυκες, πορφύρια*. apud Athenaeum 3 p. 86 C dicuntur similia esse *κήρυκες, πορφύραι, κόγχοι*. Plinio *κῆρυξ buccinum*. BERGL.

κατεάγετο] notanda haec formatio; alias *κατεαγώς* et *κατεάγη* usitatum. similiter, cum *ἀνέῳγε* dicatur pro *ἀνεῴχθη*, apud Platonem occurrit *ἀνεῴγετο* in Phaedone non ita longe a principio [p. 59 D, ubi nunc *ἀνεῴγνυτο*], sed ibi in imperfecto, quod hic non habet locum. BERGL. repone e Ven. *κατεάγη*.

† (p. 29) *ἡ παρὰ φίλων*] subjectum, ut loquuntur, in hac enunciatione deest. videtur esse debere *δόσις*, ut sit, *ἡ παρὰ φίλων εἰς φίλους δόσις ἐστὶν ἀντίδοσις*, *donatio ab amicis ad amicos facta est permutatio*. nimirum qui amico dat, simul acquirit, praesertim si supponantur *κοινὰ τὰ τῶν φίλων*. Dio Chrysost. 3 de regno [t. 1 p. 135 Reisk.] *ὁ τοῖς φίλοις χαριζόμενος ἥδεται διδούς, ἅμα δὲ ὡς* (mallem *ὡς ἅμα καὶ*) *αὐτὸς κτώμενος. καὶ γὰρ δὴ παλαιός ἐστιν ὁ λόγος ὁ κοινὰ ἀποφαίνων τὰ τῶν φίλων*. BERGL.

ἅπαντα κοινὰ] Pythagoricum est; Platoni valde adamatum, ita ut

ex hoc principio rempublicam suam formaverit. BERGL. *κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων*, Eurip. Orest. 735. cf. Andr. 377 al. multi de hoc frequentissimo proverbio dixerunt. v. *Schneidew.* ad Zenob. 4, 79, *Meinek.* ad Men. p. 8, *Chardon la Rochette* mél. t. 2 p. 389. 424.

EPIST. 8. [tom. 1 p. 45—49 Wagn.]

1. † (p. 28) *πολλὰ ταῖς ὥραις διαλαλήσας*] mallem *αὔραις* pro *ὥραις*, uti et Perizonium conjicere intellexi ex ejus ad me literis. perquam similiter Synesius epistola 55 *πολλὰ τοῖς ἀνέμοις — διείλεγμαι.* sic nutrix Medeae apud Eurip. † (p. 29) in Med. v. 57 dicit se velle proloqui coelo atque terrae miserias Medeae *γῇ τε κοὐρανῷ λέξαι.* ubi scholiastes *οὐρανὸν λέγει τὸν ἀέρα.* mox: *μεμίμηται τοὺς ἐν μεγάλαις δυστυχίαις ἐξεταζομένους, οὗτοι γὰρ σιωπᾶν τὰς συμφορὰς μὴ δυνάμενοι καὶ λέγειν ἀνθρώποις φοβούμενοι οὐρανῷ* † (p. 30) *ἢ ἡλίῳ ἢ γῇ ἢ θεοῖς ἄλλοις διηγοῦνται*, *imitatus est eos qui in magnis calamitatibus versantur: hi enim mala sua reticere non valentes, hominibusque ea narrare timentes, coelo aut soli aut terrae aut aliis diis narrant.* BERGL. frequentissima est harum vocum confusio; v. *Jasobsium* ad Callistr. 6 p. 704.

εὑρημένην] active, ut praeter alios saepe Demosthenes, praesertim in orat. adversus Leptinem ubi *εὑρημένοι τιμάς* [§. 67 p. 479], *εὑρημένοι δωρεάς* [§. 88 p. 484], *εὑρημένοι ἀτέλειαν* [§. 85 p. 483]. BERGL.

2. *τὰ ἡμέτερα παντελῶς ἐστιν ἄπορα*] Isaeus de haered. Hagniae [37 p. 87] *τὰ μὲν ἐκείνου παντάπασιν ἄπορα διεξιόντα· περὶ δ' ἐμὲ πλούτιόν τινα τῷ λόγῳ παρασκευάσαντα.* Lucianus in somnio et vita [1 t. 1 p. 2] *τὰ δὲ ἡμέτερα μικρά τε εἶναι καὶ ταχεῖάν τινα ἐπικουρίαν ἀπαιτεῖν.* BERGL.

ὁ βίος κομιδῇ στενὸς] Demosthenes 1 Olynth. [22 p. 15, 24] *ἐὰν δὲ τούτων ἀποστερηθῇ τῶν χρημάτων, εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται.* BERGL.

Κωρύκιον] ita dictum a *Κώρυκος*, qui est mons Asiae minoris, cujus accolae *Κωρυκαῖοι*, quorum latrocinia proverbio nota [v. ad libri 3 ep. 26, 1]. mox pro *αὐτῇ* lege *αὐτῷ* aut subintellige *νηί.* BERGL.

πόρους ἐκ πόρων] Aeschines de falsa legat. [177 p. 51 fin.] *πόλεμον ἐκ πολέμου πολιτευόμενοι* *aliud ex alio bellum*, vel *aliud post aliud.* Demosthenes de Corona [313 p. 329, 19]: *ἵνα μὴ λόγον ἐκ* † *λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω.* Achilles Tatius lib. 2, [6] *ὡς δὲ περιέπλεκον λόγους ἐκ λόγων.* BERGL.

3. *μιᾶναι λύθρῳ τὰς χεῖρας*] ita scripsi audacter pro *λίθῳ*, quod habent editiones ambae et versio pristina fideliter exprimit. sic autem loquuntur de homicidis: Lucianus tyran. [17 t. 2 p. 154] *αἵματος καὶ λύθρου ἐμπεπλησμένον.* Phocylides versu 2 — *μὴ θ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.* quod alias *μιᾶναι φόνῳ τὰς χεῖρας*, ut apud Lucianum in Pseudom. [56 t. 2 p. 261], qui locus huic similis: gubernator navis, cui mandatum fuerat Lucianum in mare praecipitare, ait ad eum: *ἀνεπίληπτον βίον καὶ ὅσιον προβεβιωκώς, οὐκ ἂν βουλοίμην — μιᾶναι φόνῳ τὰς χεῖρας*, *cum anteactam vitam inculpate et pie exegerim, nolim homicidio manus inquinare.* Heliod. 1, [12] p. 22 *μηδὲ φόνῳ πατρῴῳ χεῖρα μιάνῃς.* BERGL.

ἃς ἡ θάλαττα — καθαράς] iidem homicidae dicuntur et *μὴ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες* ut apud Demosthenem contra Timocratem [66, p. 719, 23]; quod Ulpianus exponit *οἱ ἀνδροφόνοι.* et *μὴ καθαροὶ τὰς χεῖρας* ut apud Antiphontem de caede Herodis semel iterumque. Herodotus de Adrasto Phryge, qui fratrem interfecerat, *οὐ καθαρὸς χεῖρας ἐών* lib. 1 sect. 35. dum autem dicit mare sibi manus † (p. 32) puras servasse, in eo alludit ad proverbium, quo dicitur *mare abluere omnia*

mala, quod Euripidis senario effertur θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά. eodem alludit Synesius epistola 57 inter med. et finem, ubi alios quosdam episcopos dicit civilia negotia attingere posse salva sanctitate, se autem si idem faciat labem contracturum, adeoque elutione opus habiturum, πηγῶν καὶ θαλάσσης inquit δεήσομαι. BERGL.

† (p. 33) εἰς δεῦρο καθαρὰς — ἐφύλαξε] Heliodorus 1, [25] p. 47 εἰς δεῦρο διετέλεσα καθαρὰν ἐμαυτὴν ἀπὸ σῆς ὁμιλίας φυλάττουσα. Demosthenes de fal. Legat. μέχρι τοῦ δεῦρο ἀπὸ τῆς πρώτης πρεσβείας. BERGL.

τὴν αἵρεσιν ταλαντεύῃ] locum hunc exponit et illustrat Guil. Budaeus in com. Gr. et inde HSteph. BERGL.

EPIST. 9. [tom. I p. 50—54 Wagn.]

† (p. 32) Inscr. Στρουθίωνι] parasiti nomen ex historia vel comoedia nova petitum. Lucianus in fugitivis [19 t. 3 p. 375 R.] κολακείας ἕνεκα τὸν Γναθωνίδην ἢ Στρουθίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι. BERGL.

1. Βάλλ' ἐς μακαρίαν] proverbium satis notum, quo interitum alicui imprecantur. μακάρων νῆσοι insulae sunt beatorum defunctorum: et μακαρία χωρίον ἐν ᾅδου, ut est apud scholiastem Aristophanis in equites v. 1148 [1150], unde μακαρῖται defuncti Latine *beati*, minus apposite; nam Graecum est quasi *gentile*, a loco, quasi dicas *beatitanus*. est autem hoc εὐφημότερον quam ἐς κόρακας, idem tamen valet. BERGL. alii referunt hoc proverbium, quod recurrit 3, 32, 1, ubi v. *Bergl.*, ad Macariam Herculis et Dejanirae filiam, quae diis pro Heraclidarum Atheniensiumque salute se victimam ultro obtulit victoriamque utrisque paravit. cf. Pausan. 1, 32, 6, Apostol. 4, 72, Zenob. 2, 61, quocum fere ad verbum consentit unus e schol. Aristophanis. posteriores tradunt illud proverbium initio quidem in bonam partem dictum esse; sic enim Zenob.: τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ τῶν κατ' ἀρετὴν διδόντων ἑαυτοὺς εἰς θάνατον ἡ παροιμία ἐλέγετο. ὕστερον δὲ καταχρηστικῶς ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. et schol. Ar.: τοὺς Ἀθηναίους κατὰ τιμὴν τῆς παιδὸς ἄνθη καὶ στεφάνους παρακελεύεσθαι τοῖς ἄλλοις, ὡς τὴν παροιμίαν ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τῶν προθυμουμένων τι· αὖθις δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. et Diogenian. Vind. 2, 4 τὸ βάλλ' ἐς μακαρίαν ἐπὶ καλῷ. caeterum v. *intpp.* ad Zenob. et Apostol. t. 1 p. 48. t. 2 p. 324 ed. Gott.

† (p. 33) ἐπὶ τὰ Μανδροβούλου χωρεῖ τὰ πράγματα] Lucianus de mercede conducto [21 t. 1 p. 677 R.] ἡ παροιμία φησὶν ἐπὶ Μανδροβούλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα, καθ' ἑκάστην ὡς εἰπεῖν ἡμέραν ἀποσμικρυνόμενον. nempe usurpatur proverbium quando res paulatim deteriores fiunt, ut donaria Mandrobuli; qui cum thesaurum invenisset, diis dedicavit, primo arietem aureum, deinde argenteum, postea aereum minorem, postremo nihil. scholiastes Luciani [p. 111 Jacob. παροιμία κατὰ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπτόντων ἀεί. ὁ γὰρ Μανδρόβουλος οὗτος εὑρών ποτε θησαυρὸν ἐν Σάμῳ χρυσοῦν πρόβατον ἀνέθηκε τῇ Ἥρᾳ, τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει ἀργυροῦν, τῷ δὲ τρίτῳ χαλκοῦν. μέμνηται Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν Διῒ κακουμένῳ]. vide et Suidam in ἐπὶ τὰ Μανδ. [Aelian. de nat. an. 12, 40 τιμῶσι Δελφοὶ μὲν λύκον, Σάμιοι δὲ πρόβατον — Σαμίοις δὲ — χρυσίον (ἱερὸν) κλαπὲν πρόβατον ἀνεῖρε καὶ ἐντεῦθεν Μανδράβουλος ὁ Σάμιος τῇ Ἥρᾳ πρόβατον ἀνάθημα ἀνῆψεν]. fuit autem Speusippi olim dialogus Μανδρόβουλος inscriptus, teste Laërtio p. 141 [4, 5]. Cleophontem etiam ἐν Μανδροβούλῳ citat Aristoteles in fine libri 1 [cap. 15 p. 233 22 Bekk. ed. min.] de sophisticis elenchis. caeterum edd. Μανδροβόλου, quod correximus. BERGL. forma Μανδρόβουλος legitur apud Lucianum, Diogenem, Aristotelem, Μανδράβουλος apud Aelianum, Suidam: vitiosae formae Μανδράβολος apud Zenob. 3, 82, Gregor. Cypr. Mosqu. 3, 50, Diogenian. 4, 62, Nicephor. Greg. hist. 12, 14; Μανδρα-

βόλας apud Gregor. Cypr. l. c. caet. v. *Leutsch.* ad Zenob. et Gregor. Cypr. t. 1 p. 77. t. 2 p. 114.

λεπτῶν κερμάτων] Julius Pollux 9, 92 *νομισμάτιον λεπτόν*, quale dicit esse chalcos. BERGL.

2. † *ὥρα οὖν γε*] ita edd. sed legendum potius *σε* pro *γε*. BERGL.

τῶν λακκοπλούτων] comico joco proprie ita vocati, qui erant ex familia Calliae Atheniensis. hic enim ditissimus evasit sub adventum Xerxis (itidem ut Aminocles de quo ad epist. 5, 2) invento ingenti auri pondere, quod Persae in puteum (*εἰς λάκκον*) demerserant. vide Plutarchum in Aristide [5] et Hesychium, nec non Suidam [potius Photium] in hac voce. BERGL. de historia ista v. quos affert *Leutsch.* ad Apost. 10, 43 t. 2 p. 497.

τὸν Φρίττιον] Athenis *δημόται Φρίττιοι*, ut puto, fuerunt nulli, sed *Σφήττιοι* fuerunt, quod nomen hic ut proxime accedens reponendum. BERGL. de situ pagi *Σφηττοῦ* v. *Rossium* de dem. p. 96.

τὸν Χολαργέα] Attici *Χολαργεῖς* satis noti. Demosthenes contra Androtionem [40 p. 605, 25] memorat *Ἀρχίαν τὸν Χολαργέα*. ubi Wolfius, cum alicubi scriptum invenisset *σχολαργέα*, annotat: *alii Χολαργέα, utrumque malum cognomen, sive παρὰ τὴν σχολήν, sive παρὰ τὴν χολὴν καὶ ἀργίαν*. satis imperite. meminit autem Demosthenes et *Πολυαράτου τοῦ Χολαργέως* orat. 2 contra Boeotum [6 p. 1009, 25], qui etiam *Εὔνικον τὸν Χολαργέα* semel iterumque nominat in orat. contra Eubulidem [43. 68 p. 1312. 1320]. Aristophanes in Acharnensibus v. 855 *Λυσίστρατος Χολαργέων ὄνειδος*. BERGL.

ἐπὶ φερνείων] alias scribitur per *ι* in penult. Ammonius † de simil. et diff. [p. 144 Valck.] *φερνὴ μὲν ἡ προίξ· φερνίον δὲ ἁλιευτικὸν σπυρίδιον*. Eustathius p. 742, 59 ex lexico quodam rhetorico: *φερνή, δωρεὰ γυναικὶ διδομένη· φερνία δὲ ἰχθύων σπυρίδες*. qui subjungit Menandri locum: *ὁ προσιὼν γέρων ἁλιεύς, παρ' οὗ τὸ φερνίον τρίτην ταύτην ἡμέραν ἐπριάμεθα*, *is qui accedit senex piscator, a quo nudius tertius corbem piscium emimus*. BERGL. scripserat Berglerus hic et in annot. ad 1, 1, 4 vitioso accentu *φέρνιον*. caeterum v. de h. v. quos attulit Mein. ad Men. p. 220 *Hemsterh.* ad Hesych. 1 p. 589 et *Valcken.* ad Ammon. l. c.

3. *ἀπατουρίων*] festum Athenis in memoriam victoriae cujusdam per stratagema obtentae. inde *ἀπὸ τῆς ἀπάτης*, *a fallacia* dictum. vide Polyaenum 1, 19, ubi in notis aliorum etiam auctorum loca congesta. BERGL. errare Berglerum ostendunt quae de Apaturiis egregie disputat *Meierus* de gentil. Attic. p. 11 sqq.: „Apaturiorum originem quae fabula ad fraudem sive *ἀπάτην* refert, qua orto inter Athenienses et Boeotos de finibus bello Melanthus s. Melanthius, Atheniensium post Thymoetam regno exutum rex, ab Baccho Melanaegide vel ab Jove *ἀπατηνορίῳ* adiutus Xanthum s. Xanthium Thebanorum regem in certamine singulari circumventum interfecit, ea igitur fabula neque admodum antiqua est, cum eorum, quibus ut ejus auctoribus testimonium denunciatur, Ephorus antiquissimus sit, neque veritate vincit similem fabulam, quam ad explicandam Veneris *ἀπατούρου* religionem, cui Phanagoriae duo templa erant, commenti veteres sunt (Strab. 11 p. 495), quam etiam ipsam ab fraude aliqua dictam volebant; neque omnino altius videtur repetenda, quam ab studio veriloquii, quod quidem veriloquium vanum esse et nunc post Muellerum (Doriens. 1. 82. Proleg. ad Mythol. 401 sqq.) Welckerum (Trilog. Aesch. 288 not. Addit. ad Tril. p. 202 not.) Boeckhium (Corp. Inscr. 2 p. 159) satis inter omnes constat, quotquot bene sapiunt, et ne veteres quidem illos plane fugit, quorum erant (schol. Ar. Ach. 146, Suid. in v., gramm. bibl. Coisl. p. 605) qui *α* intelligerent *Ἀπατουρίων* verbi *simul* significare, comparentque cum *ἄκοιτις, ἄλοχος* vocabulis;

esse enim haec quasi *ὁμοπατόρια*, quod iis sollemnibus patres convenissent liberorum suorum inscribendorum caussa, sed hi pro patribus rectius ‚phratoras' dixissent; sollemnia enim inde sunt appellata, quod *πάτραι* s. phratriae conveniebant." caeterum v. ad libr. 3 ep. 45, 1.

ἀγορανόμων] qui sunt rerum venalium curatores. Lysias in orat. contra frumentarios [16 p. 165, 34] *ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἅπασι τοὺς ἀγορανόμους φύλακας κατεστήσατε· ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς σιτοφύλακας ἀποκληροῦτε.* unde apparet hos a quibusdam non recte *annonae praefectos* dici Latine; non tantum quia Graecum latius patet, ut HStephanus monet; sed quia rei frumentariae sunt alii peculiares praefecti. BERGL. Demosth. in Timocr. 112 p. 735, 10. erant decem, quinque in urbe, quinque in Piraeeo. cf. Aristot. apud Harpocrat. in v.

ἐξελοῦνται] fut. 2 rarius occurrens, unde *ἐξειλόμην* frequens. BERGL. locus addendus iis quae contulit *Lobeckius* ad Buttmanni gr. ampl. t. 2 p. 100. reposuit eam formam Hartungius Soph. Phil. 1094, quem v. (ad v. 1067) et ad Eurip. Helen. 1220.

† (p. 36) *ἀπράγμονας*] *quietos, simplices.* itaque Demosthenes conjungit *ἀκάκους* et *ἀπράγμονας* in orat. contra Euergum in fine [§. 82 p. 1164, 13]; item *ἀπράγμονα ἄνθρωπον* et *οὐ φιλόνεικον* orat. 2 contra Boeotum [§. 32 p. 1018, 1], quemadmodum ex contrario Aristophanes in pace v. 191 *συκοφάντην* et eum qui non est *ἐραστὴς πραγμάτων*, qui alias *φιλοπράγμων* et *πολυπράγμων* et *πολλὰ πράσσων*. BERGL.

πολλοῦ δὲ δύνασθαι] *πολλοῦ* pro adverbio. ut Aristophanes in nubibus v. 912 *θρασὺς εἶ πολλοῦ* [ubi cf. *Hermannum*]. Suidas: *πολλοῦ, ἀντὶ τοῦ πάνυ. θρασὺς εἶ πολλοῦ.* BERGL.

οὐ λόγος ἀλλ' ἔργον ἔδειξεν] Euripides apud Athenaeum lib. 13 p. 599 F *τεκμήριον δὲ μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς, ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος.* saepe autem occurrit haec oppositio, ut Lat. *non verbo, sed re.* Herodotus † (p. 37) lib. 5 sect. 24 *τοῦτο δὲ οὐ λόγοισι, ἀλλ' ἔργοισι οἶδα μαθών.* Demosthenes pro corona [§. 88 p. 255, 7] *ἡλίκα ταῦτα ὠφέλησεν ἅπαντας οὐκ ἐκ λόγου δεῖ μαθεῖν, ἀλλ' ἔργῳ πεπειρᾶσθαι.* quod ita dixit Aristophanes in nubibus v. 610 *ὠφελοῖσ' ὑμᾶς ἅπαντας οὐ λόγοις ἀλλ' ἐμφανῶς.* Antiphanes comicus apud Athenaeum p. 238 F parasito loquente:

— τῶν φίλων γὰρ ὢν φίλος,
ἔργοισι χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφυν μόνον.

Demosthenes de fal. legat. [§. 217 p. 406, 23] *ὃ τοίνυν μέγιστον ἁπάντων, καὶ οὐ λόγος ἀλλ' ἔργον ἤδη.* quod et in Midiana [§. 79 p. 540, 10] sic: *ὃ δ' ἦν δεινότατον, καὶ οὐ λόγος ἀλλ' ἔργον ἤδη.* idem contra Lept. *τῷ μὲν ἔργῳ* et *τῷ δὲ ῥήματι.* in orat. autem contra Aristocr. *λόγοις ἀλήθειαν* opponit: *ὄψεσθε γὰρ οὐ λόγους οὐδὲ αἰτίας ἀλλὰ ἀλήθειαν οὖσαν ὧν λέγω.* uti et orat. in Onetorem [§. 34 p. 873, 13] *οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιστὴν — ἀλλὰ λόγοι ταῦτ' εἰσί.* BERGL.

EPIST. 10. [tom. I p. 56—63 Wagn.]

† (p. 36) 1. *φρίκη*] idem quod *φρίξ*. *φρίκα* Eustathius dicit esse *προοίμιον κύματος.* p. 665 lin. 4. BERGL.

ὅσον οὔπω] *tantum non jam, mox, jamjam.* Heliodorus 7, [5 fin.] p. 305 *τὸν ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ ὅσον οὔπω προσδοκώμενον κίνδυνον.* quod et sic effert 8, [6 p. 376] *τὴν τιμωρίαν ὅσον οὐδέπω προσδοκῶσα.* alibi etiam saepe usurpat *ὅσον οὐδέπω*, inter alia lib. 3, [4] p. 135 *ἥκειν αὐτοὺς ὅσον οὐδέπω καὶ φανήσεσθαι.* quod Achilles Tatius 3, 24 [ubi cf. *Jacobsium*] sic: *ἀφίξονται δὲ ὅσον οὐδέπω πρὸς τούτοις ἕτεροι δισχίλιοι.* † (p. 37) Euripides hoc modo: *ἥξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη*, v. 144 Hecubae. BERGL.

κυκήσειν τὸ πέλαγος] Homerus Odyss. *μ'* v. 238 de Charybdi, quae

nihil aliud quam freti Siculi vorticosus gurges, πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη. unde et Synesius in epist. 4, ubi tempestatem alteram describit, ἔπειτα ἠκόσμει τὰ πνεύματα καὶ ἡ θάλασσα κυκεὼν ἐγεγόνει, paulo audaciore metaphora, cum κυκεών potio quaedam sit a mixtura plurium dicta. BERGL.

† ἐπαγγέλλονται] Eustathius in re simili, ὅτε πολλὰ (νέφη) συσταθέντα ἐπαγγέλλονται ταραχὴν ἀέρος p. 471 lin. 36. BERGL.

δελφῖνες ἀνασκιρτῶντες — καὶ ἐφαλλόμενοι] sic de alio quodam pisce Plutarchus in quaest. natural. p. 916 A ἡ δὲ τευθὶς ἐξάλλεται φεύγουσα τὸ ψῦχος καὶ τὴν ἐν βάθει ταραχὴν τῆς θαλάττης. id quod signum esse dicit magnae tempestatis, quemadmodum et polypum, si in terram excurrat, ubi inter alia: σημεῖόν ἐστι πνεύματος ὅσον οὔπω παρόντος, ut noster paulo ante loquebatur. BERGL.

θαλάττης ἀνοιδουμένης] Aratus [v. 909] σῆμα δέ τοι ἀνέμοιο καὶ οἰδαίνουσα θάλασσα γιγνέσθω —. Virgil. 1 Georg. [v. 356] *continuo ventis surgentibus, aut freta ponti Incipiunt agitata tumescere*, etc. BERGL.

2. ταύρου δέ φασιν ἐπιτολὴν] in tauri sunt hyades capite, quae *cum oriuntur et occidunt tempestates, pluvias, largosque imbres cient*, ut ait Tiro Ciceronis libertus apud Gellium lib. 13 cap. 9. inter ἀνατολήν et ἐπιτολήν est aliquando discrimen; sed non raro promiscue usurpantur. BERGL.

ὑπ' ἀσφαλείας] dum scilicet navigant quando ἀσφαλὲς ἐνθαλαττεύειν, ut loquitur Longus pastoral. 2, [12 p. 45 Sch.]. BERGL.

τῇ τύχῃ τοὺς οἴακας ἐπιτρέψαντες] Heliodorus lib. 1, [22] p. 43 τοῦ κυβερνήτου πρὸς τὸ ὑπερβάλλον κακὸν ἐνδόντος καὶ τῇ † τύχῃ κυβερνᾶν ἐπιτρέψαντος. Anaxandrides comicus apud Athenaeum 6 p. 263 C τὸν γὰρ οἴακα στρέφει δαίμων ἑκάστῳ, ubi δαίμων *fortuna;* nam paullo ante τύχη δὲ πάντα μεταφέρει. caeterum pro ἐπιστρέψαντες et paullo ante pro εἰσὶ δὲ οἱ nuper in editione Veneta quorundam opusculorum Graec., inter quae haec etiam et aliae quaedam Alciphronis epistolae, editum εἰσὶ δὲ οἳ et ἐπιτρέπουσι, ut totus locus ita habeat: εἰσὶ δέ, οἳ παραδόντες ἑαυτοὺς ἅπαξ τῷ πελάγει, ὑπ' ἀμηχανίας τῇ τύχῃ τοὺς οἴακας ἐπιτρέπουσι, hoc sensu: *sunt autem, qui, ubi semel se pelago commiserunt*, deinde *rebus desperatis fortunae gubernacula mandent.* videturque ita legisse et interpres. haec autem adversantur menti Alciphronis: dissuadet is navigationem imminente tempestate, hoc argumento: quia qui in tempestate navigent, in magnis angustiis et periculis versentur, dum ipsi navem regere non valentes fortunae eam committere coguntur. quod si quis contrarium vellet suadere, diceret ut mutatio textus prae se fert. navigandum esse non obstante tempestate, quia, si navem ipsi regere non valeant, fortunae eam relinquere possint regendam, ad exemplum scilicet aliorum; nam esse qui id faciant. BERGL.

φέρεσθαι] Homerus Odyss. η' v. 343 σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι κάλλιπε, *ratem ventis ferendam relinque.* BERGL.

† 3. τοὺς μὲν κατὰ τὸ Μαλέου — τοὺς δὲ κατὰ τὸν Σικελικὸν πορθμὸν] Strabo lib. 8 p. 580 ἦν δὲ ὥσπερ ὁ πορθμὸς οὐκ εὔπλους ὁ κατὰ τὴν Σικελίαν τὸ παλαιόν, οὕτω καὶ τὰ πελάγη καὶ μάλιστα τὸ ὑπὲρ τῶν Μαλεῶν διὰ τὰς ἀντιπνοίας, ἀφ' οὗ καὶ παροιμιάζονται,

Μαλέαν δὲ κάμψας ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε,

sicut autem fretum Siculum erat difficile navigatu olim, ita et maria, praesertim quod super Maleas est, propter adversos ventorum flatus; unde et proverbio dicunt: flectens Maleam obliviscere res domesticas. apud Maleam Laconicae prom. plurimi leguntur in diversa acti: et quis nescit Scyllam atque Charybdin? dicitur autem Μαλέα et Μαλέας [non dicitur Μαλέας], item Μάλειαι pluraliter per ει. BERGL. promontorium

41.
Maleae, hodie *Capo Malio di S. Angelo*, propter ventos subito ab eo mari irruentes vehementesque aestus ab Homeri inde temporibus (cf. Odyss. 3, 287. 4, 514. 9, 80) ad nostram usque aetatem apud nautas infame. cf. *Lamartinii* iter orientale. frequentissima ejus apud scriptores veteres mentio. cf. *Forbiger*. Geogr. vet. t. 3 p. 867.

Σικελικὸν πορθμόν] fretum Siculum propter periculosam navigationem in proverbium abiit. Liban. ep. 222 *γέγονε γὰρ αὐτῷ πάντα ἐκεῖνα γαλήνη, τὰ δὲ παρὰ σοῦ πορθμὸς Σικελίας*, ad quem l. Wolfius p. 106 attulit Julian. t. 2 p. 177 *ἀλλ' ὥσπερ εἰ πρῶτον πλέων ἀπὸ τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ τὴν πρώτην ἀναγωγὴν ἐποιοῦ, χαλεπωτάτου γε πορθμῶν, ὡς Ὅμηρός τε δηλοῖ καὶ μαρτυρεῖ Θουκυδίδης.* idem ep. 1140 *λειτουργίαι χαλεπώτεροι τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ*. caet. v. annot. praecedentem.

τὸ Λυκιακὸν πέλαγος] Strabo 14 p. 979 *ὁ παράπλους ἅπας ὁ Λυκιακὸς — τραχύς [ἐστι] καὶ χαλεπός*, *locus totus qua Lycia praeternavigatur asper est et difficilis*. BERGL. Lycium mare inter Rhodum et Chelidonias insulas, cujus nulla fit mentio apud Forbiger. Geogr. vet. t. 2 p. 21, etsi in tabulis Kiepertianis comparet, propter promontoria, rupiumque et parvarum insularum multitudinem difficillimum ad navigandum. cf. inter alios descriptionem Luciani navig. 8 t. 3 p. 253 *οἶδα δέ ποτε καὶ αὐτὸς παραπλεύσας Χελιδονέας ἡλίκον ἐν τῷ τόπῳ ἀνίσταται τὸ κῦμα καὶ μάλιστα περὶ τὸν λίβα, ὁπόταν ἐπιλάβῃ καὶ τοῦ νότου· κατ' ἐκεῖνο γὰρ δὴ συμβαίνει μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Λυκιακῆς θαλάττης καὶ ὁ κλύδων ὅτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ σχιζόμενος — ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι καὶ ὀξεῖαι παραθηγόμεναι τῷ κλύσματι — καὶ φοβερωτάτην ποιεῖ τὴν κυματωγὴν καὶ τὸν ἦχον μέγαν καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ* inde etiam fabula Chimaerae, quod est Lyciae promontorium, orta. cf. *Grotefend*. Geogr. Ephem. t. 48 p. 263 sq.

ἐπωκείλειν] sine dubio vitiosum. Berkelius ad Stephanum in *Καφηρεύς* hunc locum citans, obiter emendat *ἐποκέλλειν*, quod forte et alii alicui in mentem venisset: vel etiam *ἐποκεῖλαι*. BERGL.

ὁ Καφηρεὺς] Euboeae promontorium vel inde infame quod † Graecorum a Troja redeuntium classis ibi graviter afflicta. de quo exstat et epigramma in Anthol. lib. 1 c. 55. BERGL. Anth. Pal. 9, 289. quo spectat etiam Eur. Tr. 90 *Σκῦρός τε Λῆμνός θ' αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι πολλῶν θανόντων σώματ' ἕξουσιν νεκρῶν*. cf. Hel. 1129, Virgil. Aen. 11, 200, Luc. Jup. tr. 15 t. 2 p. 659 *Μνησιθέου τοῦ ναυκλήρου θύσαντος τὰ σωτήρια ἐπὶ τῇ νηὶ ὀλίγου δεῖν ἀπολομένῃ περὶ τὸν Καφηρέα*. ib. schol., Pausan. saepius, v. *Pflugkium* ad loc. Eur. Hel. cit., Anthol. Lat. n. 686 Meier. praeter naufragium classis Graecorum a Troja redeuntium inprimis memorabile illud navium Persicarum post pugnam ad Artemisium Herod. 8, 13. propter tot naufragia promontorium illud dicebatur, *Ξυλοφάγος*, Tzetz. ad Lycophr. 313, quae appellatio in hodierno *Xylofago* servata. praeterea appellatur *Kavo Doro* s. *Καφαρεύς*. cf. *Forbiger*. Geogr. vet. t. 3 p. 1020 et *Leakium* de demis Att. p. 185 Westerm.

4. *ἀναμείναντες οὖν ἀπολῆξαι*] haec verborum *μένειν, ἀναμένειν* constructio apud poetas non infrequens, rarior est apud prosaicos scriptores; sic tamen Xenoph. anab. 3, 1, 14 *ποίαν ἡλικίαν ἐμαυτῷ ἐλθεῖν ἀναμένω* et 24 *μὴ ἀναμένωμεν ἄλλους ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν*. Demosth. de fals. leg. 224 p. 411 *παντάπασι ἐκλελύσθαι μοι δοκεῖτε καὶ παθεῖν ἀναμένειν τὰ δεινά*. sic prorsus noster l. 3 ep. 22, 4 *ὥρα σώζειν αὑτὸν καὶ μὴ παθεῖν ἀναμένειν*. cf. etiam l. 1 ep. 22, 2 et l. 3 ep. 70, 1.

ἀέρι, νοστήσομεν] emendo *περινοστήσομεν*. BERGL.

ἄχρι — τῶν ἀκτῶν] notabilis codd praestantissimorum lectio *τὰς ἀκτάς*. Zenob. prov. 1, 49 *ἄχρι χλόαν μόνον* quod quidem Valckena-

rius ad Adonaz. p. 396 B in *ἄχρι χλόης μόνης* mutavit receptum a Leutschio, cum *χλοης* exhibeat cod. Paris. Sext. Empir. Pyrrh. 2, 257 *κατὰ τὸν βίον ἄχρι καὶ τοὺς παῖδας ὁρῶμεν διαστελλομένους ἀμφιβολίας.* schol. Theocrit. 3, 17 *ἄχρι τοῦ σκοποῦ πέμπω τὸ βέλος καὶ ἄχρι πρὸς τὸν σκοπόν· καὶ καίει με ἄχρις ὀστέων καὶ καίει με ἄχρις τὸ ὀστέον,* ubi videtur scribendum *ἄχρι πρὸς τὸ ὀστέον.*

ἀποπτυσθὲν] metaphorice pro *ἐκβρασθέν.* Clemens Alexandrinus in protreptico [2, 34 p. 29 Pott.] de Melicerta loquens *Ἰσθμοῖ δὲ σκύβαλον προσέπτυσεν ἐλεινὸν ἡ θάλασσα, in isthmum cadaver miserandum exspuit mare.* Oppianus hal. lib. 5 v. 596 *τὰ δ' ᾐόσιν ἔπτυσαν αὐταῖς κύματα.* BERGL.

ταφῇ καλύψωμεν] magna erat religio veterum praesertim Atheniensium circa sepeliendos mortuos. notum ex tragoedia Euripidis, quae *Ἱκέτιδες* inscribitur et iis qui in laudem Athenarum declamarunt, ut non dubitarint pro Argivorum ducibus qui ad Thebas ceciderant sepeliendis bellum suscipere. notum etiam ut multo post interfecerint suos ipsorum duces qui apud Arginusas pugnaverant, quod eos qui ceciderant insepultos reliquissent; licet victoriam reportassent maxime tunc opportunam et necessariam, utpote in statu reipublicae afflictissimo: cum etiam *τὴν ἀναίρεσιν* impedivisset tempestas. legem Atticam memorat Aelianus v. h. lib. 5 cap. 14 *νόμος καὶ οὗτος Ἀττικός· ὃς ἂν ἀτάφῳ περιτύχῃ σώματι ἀνθρώπου, πάντως ἐπιβάλλειν αὐτῷ γῆν.* BERGL.

† (p. 42) 5. *τοῖς ἐλπιζομένοις ἀγαθοῖς*] bona quae sperant, sunt si quid pretiosi adhaereret mortuo: nam id salva conscientia detrahere poterant, in mercedem scilicet sepulturae. quin etiam, qui in naufragii periculo versabantur data opera sibi applicabant si quid haberent auri, ut hac mercede ostensa sepultores invenirent. cujus rei exemplum in Synesii epistola 4, ubi inter alia: *πάλαι καταδεδειγμένον τοῦτο ποιεῖν· νοῦν δὲ ἔχει τοιοῦτον· φέρειν δεῖ τιμὴν ἐντάφιον τὸν ἐκ ναυαγίου νεκρόν. ὁ γὰρ προστυχὼν καὶ κερδάνας, νόμους Ἀδραστείας αἰδέσεται μὴ οὐχὶ μικρόν τι μέρος ἀποδώσεσθαι τῷ χαρισαμένῳ τὸ πολλαπλάσιον, fit hoc veteri instituto et hac mente: mercedem sepulcralem ferre secum oportet mortuum in naufragio; nam qui in eum inciderit et lucro affectus fuerit, Adrastiam sive Nemesin verebitur, si nolit particulam* terrae vel arenae *dare inhumato, a quo mercedem multo majorem acceperit.* BERGL.

διαχεῖ τὴν καρδίαν] Athenaeus lib. 5 sub init. *ὁ οἶνος παραθερμαίνων τὴν ψυχὴν καὶ διαχέων, vinum calefaciens et diffundens animum.* BERGL. cf. *Wyttenbach.* ad Plutarch. de s. num. v. p. 103.

τὸ συνειδὸς] *conscientia.* Heliodorus 6, [7 p. 276] *ἐπὶ χρησταῖς* † (p. 43) *δὲ καὶ αὐτὸς ταῖς μελλούσαις ἐλπίσι μετὰ ἀγαθοῦ τοῦ συνειδότος χωριζοίμην.* idem 8, [5] p. 370 *τὸ συνειδὸς τῆς ψυχῆς ἔλεγχος ἐγίνετο.* Aelianus v. h. lib. 14 cap. 28 *ὠνείδισέ τις τῷ ῥήτορι Πυθέᾳ ὅτι κακός ἐστιν· ὁ δὲ οὐκ ἠρνήσατο. τὸ γὰρ συνειδὸς οὐκ ἐπέτρεπεν αὐτῷ.* BERGL.

οὐκ ἔτ' ὄντας] *mortuos.* Aelianus v. h. lib. 12 cap. 46 *καὶ ἀπῄει ὡς οὐκέτι τὸν ἵππον ὄντα αὐτοῦ ἀπολιπών, et abibat, relicto ibi equo tanquam mortuo.* BERGL.

τὴν εὐποιίαν] hanc vocem non admodum probari dicit Julius Pollux lib. 5 sect. 140. sed utitur ea et Lucianus in imag. [21 t. 2 p. 479 R.] ubi haec egregia sententia: *ὁπόσοι τῷ μέγα δύνασθαι μὴ πρὸς ὑπεροψίαν, ἀλλὰ πρὸς εὐποιίαν ἐχρήσαντο, οὗτοι ἄξιοι μάλιστα τῶν παρὰ τῆς τύχης δοθέντων ἀγαθῶν ὤφθησαν, qui potentia sua utuntur non ad superbiam, sed ad benefaciendum, ii maxime digni videntur bonis quae sis fortuna largita est.* occurrit autem et alibi apud eundem [abdic. 25 t 2. p. 181]. BERGL. est omnino serioris Graecitatis vox, quod recte

observavit Coberus ad Chionis epp. praef. p. VII. extat etiam in NT Hebr. 13, 16. ad quem l. v. *Rhoer.* fer. Daventr. p. 14. cf. et nostrum l. 3 ep. 8, 4. WAGN. Boeckh. inscr. t. 1 p. 189, 9; utuntur praeter scriptt. allatos etiam Arrianus, Diogenes, Aristides, alii posteriores. v. lexica.

καταβάλλωνται] Demosthenes de Rhodiorum libertate [11 p. 193, 22] *μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτόν, magnum beneficium in eum contulisse.* noster infra epist. 12, 6 *τὸν μισθὸν κατεβάλλετο.* BERGL.

EPIST. 11. [tom. I p. 64—67 Wagn.]

Cum hac epistola cf. epistolas similis argumenti Theophyl. 71 et 80.

† (p. 42) 1. *εἰς τὴν ὑπερορίαν*] Demosthenes contra Leocharem [18 p. 1086 11] *ἀποδημίας τινὸς εἰς τὴν ὑπερορίαν συμβάσης.* Jul. Pollux 1 sect. 177 *ἐρεῖς δὲ ἐκδήμους πολέμους καὶ ἀποδήμους, καὶ ὑπερορίους, τοὺς ἐν ὑπερορίᾳ, διαποντίους.* BERGL.

† (p. 43) *ἡ πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία — ταχυναυτοῦσαι*] scholiastes Aristophanis ad aves v. 1204, ubi *πάραλος ἡ Σαλαμινία*, annotat: *αὗται ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι, καὶ ταχυναυτοῦσαι, hae sunt* † (44) *sacrae triremes publicae, quae exigente utilitate et necessitate reip. peregre mittebantur, mare celeriter emetientes.* [*ἄλλως. ἐπεὶ ταχεῖαν αὐτὴν εἶπεν, αὗται δὲ τριήρεις, ὡς ἂν ὑπηρέτιδες οὖσαι, ταχεῖαι ἦσαν πάραλος καὶ Σαλαμινία.* de utraque nave a nonnullis pro una eademque habita cf. *Boeckhium* monum. rei nav. Att. p. 77 sq.] *ταχυναυτοῦσαι τριήρεις* apud Diodorum [20, 47] et alibi. *ταχυναυτοῦν σκάφος* Lucianus in amoribus [6 t. 2 p. 403]. talis apud Rhodios navis *περίπολος*, de qua Arrianus exp. p. 94 [2, 20, 2]. BERGL.

μαστῆρας] usus est hac voce Carcinus tragicus de Cerere Proserpinam raptam quaerente loquens apud Diodorum 5, [5] p. 289 *πόθῳ δὲ μητέρ' ἠφανισμένης κόρης μαστῆρ' ἐπελθεῖν πᾶσαν ἐν κύκλῳ χώραν.* et Parthenius in Eroticis 1 init. de rapta et quaesita Io loquens, ubi aliam vocem idem valentem adjungit: *ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἴναχος μαστῆράς τε καὶ ἐρευνητὰς καθῆκεν.* scholiastes Apollonii Rhodii ad lib. 4 v. 1003 *μαστῆρες* interpretatur per *ζητηταί.* apud Athenienses tam *μαστῆρες* quam *ζητηταί* magistratus quidam Harpocrationi et Suidae [de quib. v. *Boeckh.* oec. t. 1 p. 170]. BERGL. Hesych. *μαστῆρες, ζητοῦντες, ἐρευνῶντες.* v. et Photii lex. hanc vocem restituit Eratostheni [catast. 31] Koenius ad Greg. Cor. p. 94 [210]; ex eo Koppiers obss. phil. p. 124, qui praeter Bergl. adfert Soph. Oed. Col. 743 [imo 457 adde Trach. 730], Eurip. Bacch. 983, Lycophr. 1023. WAGN. etiam Apollonius praeter l. c. 4, 1482.

2. *φεύγομεν ἢ μένομεν*] cf. Rufini epigr. Anth. Pal. 5, 75

ἤνυσα πολλὰ καμών· παρακήκοα νῦν ὅτι τίκτει.
ὥστε τί ποιοῦμεν; φεύγομεν ἢ μένομεν;

et Soph. Phil. 836 *ἤδη πρὸς τί μένομεν πράσσειν;* ut Erfurdtius conjecit pro vulg. *μενοῦμεν.* Lucian. asin. 25 p. 593 *τί ποιοῦμεν — τὴν δραπέτιν;*

ἀνδρολογοῦσιν] *Sie werben.* Hesychius, *ἀνδρολογεῖ, στρατολογεῖ.* etiam de alia collectione virorum, apud Lucianum in Toxari circa finem [58 t. 2 p. 563] *νεανίσκοι μονομαχεῖν ἐπὶ μισθῷ ἀνδρολογηθέντες.* BERGL.

Πειραιῶς] Thomas Magister: *Πειραιῶς Ἀττικόν· Πειραιέως κοινόν.* BERGL.

Γεραιστῷ] *Γεραιστός* promontorium oppidumque in meridionali Euboeae littore situm cum portu egregio, cujus jam fecit mentionem Homerus Od. 3, 677 *ἐς δὲ Γεραιστὸν ἐννύχιαι κατάγοντο.* inde *Γεραίστιοι καταφυγαί,* Eurip. Cycl. 295. cf. Thucyd. 3, 3, Callim. in Del. 199, Lu-

cian. Jup. trag. 25 t. 2 p. 670. eo loco Myrtilum Pelops in mare praecipitasse dicitur Eur. Orest. 998 *πρὸς Γεραιστίαις ποντίων σάλων ῥόσιν ἁρματεύσας.* fuit ibi nobile Neptuni templum *ἔχει δ' ἱερὸν Ποσειδῶνος ἐπισημότατον τῶν ταύτῃ καὶ κατοικίαν ἀξιόλογον* Strabo 10, 7 p. 446 Cas. quod idem refert Scylax. inde *Ποσειδῶν Γεραίστιος* Aristoph. eq. 561.

† 3. *εἰ μηδὲ τὴν ἀγορὰν εἰδότες*] si nihil aliud hic corruptum, lego *οἱ μηδέ*, hoc sensu: quomodo nos qui nec forum scimus, aut tumultus forenses ferre didicimus, in acie et praeliis staremus? *dii vostram fidem! Quid turbae est apud forum? quid illic hominum litigant* Terent. Andr. act. 4 sc. 5, 5. 6; sed in conflictu hostili majora pericula. itaque saepe qui *ἐν ἀγορᾷ* sunt *λέοντες, ἐν μάχῃ* fiunt *ἀλώπεκες.* ut autem hi piscatores dicuntur *οὐκ εἰδότες τὴν ἀγοράν*, sic apud Platonem in Theaeteto [p. 173D] philosophantes *εἰς ἀγορὰν οὐκ ἴσασι τὴν ὁδόν, οὐδ' ὅπου δικαστήριον* etc. conjungit autem res bellicas et forenses Homerus etiam Il. *η'* v. 440, ubi Phoenix dicit Achillem sibi traditum esse adhuc *νήπιον, οὔπω εἰδόθ' ὁμοιΐου πολέμοιο, οὐδ' ἀγορέων.* BERGL. Arnaldus misc. obs. 4 t. 4 p. 450 confert Paulum ICtum in l. 25 §. 1 *π* de prob. *agricultor et forensium rerum expers* et Dion. Chrys. t. 1. p. 177 *Reisk.* or. de regn. 4 *στρατοπέδου τε καὶ πολέμου καὶ ἀγορᾶς ἀθεάτῳ τὸ παράπαν.* WAGN. similiter Philostr. ep. 39 *τῶν τὰ ἄστη οὐκ εἰδότων.* cf. nostr. 3, 31, 1 et *Boisson.* ad Phil. l. c. p. 110.

ὑπηρετεῖσθαι] hoc verbum active in terminatione pass. non ita saepe occurrit. apud Heliodorum tamen aliquoties: lib. 1, [4] p. 9 *δουλεύειν ὁ ἄρχων ἐφαίνετο καὶ ὑπηρετεῖσθαι ὁ κρατῶν τοῖς ἑαλωκόσιν ᾑρεῖτο, servire is qui imperabat videbatur et victor ministrare captis in animum inducebat* et lib. 7, [25] p. 351 *δουλείαν τὴν ἐσχάτην καὶ ἀτιμωτάτην ὑπηρετησόμενος* et [27] p. 357 *ὑπηρετησόμενος ταῖς τραπέζαις* et lib. 9, [25] p. 452 *τῶν δή τις ὑπηρετουμένων εὐνοῦχος.* BERGL.

δυοῖν δὲ ὄντοιν χαλεποῖν] Wagnerus praeeunte Abreschio confert cum hoc loco Aristaen. 1, 13 fin. *χαλεπὴ ἡ αἵρεσις. δύο κακῶν εἰς αἵρεσιν προκειμένων τὸ μετριώτερον αἱρετέον.*

EPIST. 12. [tom. I p. 69—76 Wagn.]

† 1. *τρυφερὰ καὶ ἁβρόβια τῶν Ἀθήνησι πλ. τὰ μειρ.*] Thucydides lib. 1, [c. 6], ubi de antiquissimo statu Graeciae et horridiore cultu, ut is postea mollior factus fuerit, loquitur: *πρῶτοι δὲ Ἀθηναῖοι τόν τε σίδηρον κατέθεντο καὶ ἀνειμένῃ τῇ διαίτῃ ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν. καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων διὰ τὸ ἁβροδίαιτον, οὐ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ* etc. *primi Athenienses et arma deposuerunt, quae antea moris erat semper gestare, et cum licentiore cultu ac victu ad luxum inclinarunt: nec diu est cum seniores ex divitibus apud ipsos propter delicatiorem cultum tunicas lineas gestare desierunt.* haec est *Ἰωνικὴ ἀγωγή*, quae postea legibus Solonis nonnihil castigata; apud Atheniensium colonos, Ionas peculiariter dictos, mansit et crevit: nec Athenis non revixit, praesertim post Persica tempora cum imperium maris obtinerent. BERGL.

ἐκ θαλάττης τρυφήματα] Xenophon de reditibus † Atheniensium [1, 3] *ὥσπερ δὲ ἡ γῆ, οὕτω καὶ ἡ περὶ τὴν χώραν θάλαττα παμφορωτάτη, sicut autem solum Atticae, ita et mare quod regionem ambit omnium rerum feracissimum.* praeter illa quae eis domi nascebantur omnigena, nihil non, etiam ad luxum, aliunde importabatur, praesertim cum essent *θαλασσοκράτορες.* Xenophon de rep. Atheniensium [2, 7] *διὰ τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης πρῶτον μὲν τρόπους εὐωχιῶν ἐξεῦρον, ἐπιμισγόμενοι ἀλλήλοις· ὅ τι ἐν Σικελίᾳ ἡδὺ ἢ ἐν Ἰταλίᾳ ἢ ἐν Κύπρῳ ἢ ἐν Αἰγύπτῳ ἢ ἐν Λυδίᾳ ἢ ἐν τῷ Πόντῳ ἢ ἄλλοθί που, ταῦτα πάντα εἰς ἓν ἠθροισται διὰ τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης· ἔπειτα* etc. ut taceam naviga-

tiones mercatorum, quas plurimum ad eam rem contulisse facile cogitari potest. BERGL.

2. τῆς ἁλιάδος] Strabo 2, [5] p. 159 [Almel.] τὸ ἀκρόπρωρον τῆς ἁλιάδος. Plutarchus in Solone [c. 9 in.] p. 83, ubi hunc dicit talibus navigiis utentem noctu Salaminem cepisse, ἀναχθέντα συχναῖς ἁλιάσι καὶ τριακοντόρου συμπαραπλεούσης. cum autem a piscatoribus, qui eis utebantur nomen habeant, oportuit non magnas fuisse. satis tamen magnae † memorantur apud Athenaeum 5 p. 208 F nempe χίλια καὶ πεντακόσια (τάλαντα) βαστάζουσαι ἁλιάδες. caeterum in Hippocraticis epistolis in ea quae est nona, mentio est navis cui ἁλιὰς ἐπιγραφή. sed hujus inscriptionis et nominis alia ratio. nempe ἀπὸ τοῦ ἁλίου a sole, qui erat etiam ejus ἐπίσημον sive signum, ut patet ibidem ex epistola 12 sub initium; qui locus pessime habitus in editione nupera ejus epistolae cum Epicteto, ut monitum in actis erud. anno 1711; in versione tamen bene redditur. erat autem ea navis Rhodiaca; unde causa inscriptionis et signi apparet, quia Rhodii praecipuo cultu venerabantur solem, ut ei etiam colossum illum πολυθρύλητον dedicarent. unde et ipsam Rhodum ἡλιάδα dicit Lucianus in amoribus [7 t. 2 p. 405]. BERGL.

ἔς τε] lego ἐπί vel ἐπί τε. contrario modo erratum in editione Graeco-Latina epist. 3, 1 δι' ὧν ἐπὶ ζῆν, ubi Aldina recte δι' ὧν ἐστὶ ζῆν. BERGL.

ταπήτων τινῶν ξενικῶν] per peregrinos tapetes forte Cathaginienses intelligit; Hermippus apud Athenaeum lib. 1 p. 28 A, ubi recenset quid quaeque ferat regio vel urbs,

Καρχηδὼν δαπίδας καὶ ποικίλα προσκεφάλαια.

aut Aegyptios; Synesius epistola 61 δαπίδα μεγάλην † τῶν Αἰγυπτίων. dicitur autem τάπης, τάπις, δάπης, δάπις. BERGL.

ἐφεστρίδων] ἐφεστρίδες hoc loco videntur esse pallia crassiora, quibus stragulorum instar uti poterant, quae Xenoph. symp. 4, 38 παχείας vocat; quocirca etiam Pollux 10, 42 ut χλαῖναν inter στρώματα recenset. alias est vestimentum s. pallium elegantius, uti πορφυρᾶ ἐφ. apud Luc. contempl. 14 t. 1 p. 509; etiam muliebre Heliod. 3, 6. v. inprimis *Becker*. Charicl. t. 2 p. 358, *Hermann*. antiqq. t. 3 §. 21, 22.

οὐ γὰρ οἷός τε ἔφασκεν εἶναι κεῖσθαι — ἐπὶ τῶν καταστρ.] adolescens iste Atticus simillimus est Alcibiadi, qualem eum describit Plutarchus in ejus vita [c. 16 in.], ubi inter alia quae hic etiam facit, eum dicit solitum in tabulatis navium incisuras facere intensisque funibus stragula injicere iisque incubare, non asseribus, ἐκτομὰς καταστρωμάτων ἐν ταῖς τριήρεσιν, ὅπως μαλακώτερον ἐγκαθεύδοι, κειρίαις ἀλλὰ μὴ σανίσι τῶν στρωμάτων ἐπιβαλλομένων. sed tenerrimae cutis oportet fuisse Smindyridem illum Sybaritam, qui cum in foliis rosarum dormivisset, experrectus dixit pustulas sibi fecisse cubile illud, Ael. v. hist. 9, 24. BERGL.

οὐδαμῶς οἷός τε ὢν φέρειν τὰς ἡλ. ἀκτῖνας] hoc sic dicit Heliod. 8, 14 p. 398. τῆς τε ἡλιακῆς ἀκτῖνος τὸν φλογμὸν — οὐκέτ' ἀνεχόμενοι. BERGL.

3. ἔστιν οὗ] pro ἔστιν ὅπου. ut ἔστιν ὅτε, vel ἐσθ' ὅτε. BERGL.

τῇ εἵλῃ θέρεσθαι] Lucianus Lexiphane [2 t. 2 p. 320 R.] πρὸς τὴν εἵλην θέρεσθαι. idem est apud Aristophanem in eccles. v. 64 ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον. apud Lucianum in rhetor. praeceptore [17 t. 3 p. 18] ἡλίῳ θέρεσθαι et εἰληθερεῖσθαι idem, nisi quod posterius pro insolentiore habet. BERGL.

ἐν ἴσῳ γὰρ κρυμὸς καὶ θάλαττα] Oppianus 1 hal. v. 38 de piscatoribus

† ἀλλ' αἰεὶ κρυερῷ τε καὶ ἄσχετα μαργαίνοντι ὕδατι συμφορέονται —.

sed semper cum gelida et indomitum furente unda circumaguntur. BERGL.

4. γυναίων — πλῆθος συνείπετο, μουσουργοὶ πᾶσαι] sic Lucianus in amor. [10 t. 2 p. 407] Χαρικλεῖ γε μὴν πολὺς ὀρχηστρίδων καὶ μουσουργῶν χορὸς εἵπετο. et Aelianus v. hist. 7, 2 de Stratone, ubi plura cum his convenientia, ἀλλὰ πολλαὶ μὲν παρῆσαν γυναικῶν μουσουργοὶ καὶ αὐλητρίδες καὶ ἑταῖραι κάλλει διαπρέπουσαι. BERGL.

ἐκαλεῖτο Κρουμάτιον, καὶ αὐλητρὶς ἦν] sic Dorionem tibicinem Machon comicus apud Athenaeum 8 p. 337 C vocat κρουματοποιόν. sed eundem mox ibidem Lynceus Samius dicit αὐλητήν. monitum autem ab HSt. ex Plutarcho symp. 2 quaest. 4 [p. 638 B] κρούματα proprie esse lyrae, sed per translationem etiam de tibia dici, quemadmodum ab ἡρμόσθαι τὴν λύραν, dicitur ἡρμόσθαι τὸν αὐλόν, quia lyra antiquior. BERGL.

ἡ δὲ Ἐρατὼ καὶ ψαλτήριον μετεχ.] hoc instrumentum isti tribuit, forte quia credebat Eratonem musam psalterii inventricem fuisse. alia autem aliis musis adscribuntur et variant auctores. scholiastes Luciani ad imagines [16 p. 164 Jacob.] Eratoni cymbalum, psalterium autem †Terpsichorae tribuit, uti quidem Clericus locum recte constituit. BERGL.

κύμβαλα ἐπεκρότει] Lucianus Pseudom. p. 865 [9 t. 1 p. 217] κυμβάλοις κροτοῦντα. unde apud Athenaeum 4 p. 164 E ἀκρότητα κύμβαλα *male sonantia vel pulsata.* etiam alio verbo utitur Lucianus de pulsatione cymbali in dial. Ven. et Cup. p. 146 [dial. deor. 12, 1 t. 1 p. 234] ὁ δὲ ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπάνῳ ἢ ἐπικτυπεῖ τῷ κυμβάλῳ. BERGL.

5. πᾶν θυμηδίας ἀνάπλεων] apud Athenaeum 11 p. 462 C [Xenophan. Coloph.] συμπόσιον πλῆρες ὂν πάσης θυμηδίας. a θυμηδία est θυμηδεῖν, quod verbum non occurrit in HStephani thesauro. utitur eo Heliodorus 10, 3 p. 458 ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῇ τοῦ Ὑδάσπου θυμηδούντων, *cum ob salutem Hydaspae laeto animo essent.* BERGL.

Λαυκίας] forte Γλαυκίας. BERGL.

Τελχῖνος ἦν μοι βασκαίνων βαρύτερος] proverbio invidi et maledici Telchines dicuntur. Eustathius p. 772 lin. 3 cum, quae de Telchinibus tradantur retulisset, subjungit ἡ δὲ παροιμία τοὺς φθονεροὺς καὶ ψογεροὺς Τελχῖνας, ὡς ἐκ τῶν εἰρημένων (secundum ea quae dicta † (p. 52) sunt) καλεῖ. unde et Synesius epist. 154 suos censores et carptores Τελχῖνας vocat. fuerunt autem opifices, ferrum praecipue et aes tractantes. habitarunt initio in Creta, deinde in Cypro, unde in Rhodum migrarunt. vide Strabonem lib. 14 p. 966, Diodorum Siculum lib. 5 [c. 55] p. 326 et 327, nec non Stobaeum tit. de invidia. † (p. 53) Diodorus [ibid.] inter alia dicit eos fuisse ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν τεχνῶν φθονερούς, *invidos in docendis artibus:* Strabo βασκάνους καὶ γόητας, *invidos et veneficos.* apud Stobaeum Nicolaus Damascenus [p. 273 Cor.] ita: βάσκανοί τε σφόδρα ἦσαν καὶ φθονεροί. BERGL. de Telchinibus omnia exhausit Lobeckius in Aglaoph. p. 1181—1202. posteriore demum tempore eorum nomen in proverbium abiit ad significandos homines invidos et calumniantes, v. *Lobeckium* p. 1193. Ephraem. Syrus v. 1648 de Leone Isauro Τελχίν, Ἐρινύς, Κέρβερος, ψυχοφθόρος ἢ βασίλισκος et v. 1927 φεῦ, οἷα ποιεῖς καὶ τυρεύεις ὦ φθόνε, Τελχῖνα συνέριθον αὐχῶν κακίας ἢ δαιμόνων κάκιστον ἀνθρωποκτόνον.

6. κατεβάλετο] nota medii usum cum alias activum in hac significatione solenne sit, v. *Boisson.* ad Philostr. p. 287. cf. annot. ad 1, 1, 5.

διέχει με] supra epist. 10, 5 διαχεῖ τὴν καρδίαν. BERGL.

EPIST. 13. [tom. I p. 77—83 Wagn.]

† (p. 52) 1. *Ἀρειοπαγίτου στεγανώτερος*] proverbium Erasmo non indictum. occurrit apud Diogenianum in *ἀγέλαστος πέτρα*, centuria 1, [8 t. 1 p. 181, ubi v. *Leutsch.*]. BERGL. Suidas ex Aeliano affert *στεγανωτάτους εἶναι τοὺς βουλευτὰς καὶ φυλάττειν τὰ τῆς σκέψεως ἀπόρρητα.* vide et *Arnaldum* lectt. Gr. p. 123. *Abresch.* ad Aristaen. p. 131 et *Wernsdorf.* ad Himer. p. 793. WAGN. Diogen. 2, 91 *Ἀρειοπαγίτης ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ σιωπηλῶν καὶ ὑπερσέμνων.* fere eadem habet Macarius 2, 30, ad quem v. *Leutsch.* t. 2 p. 146.

διηγήσομαι] si legatur *διηγήσωμαι*, vertendum *sed me, ut aliquo modo mea tibi narrem, amoris impetus non sinit* etc. BERGL.

ἔρως με οὐκ ἐᾷ παρεμπεσὼν ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ κυβ.] Procopius epist. 15 *ἐμοὶ γὰρ ὁ σὸς πόθος ὅλῳ ῥεύματι προβαλὼν εἷλε τὸν λογισμὸν ὑφ' αὑτόν. καὶ δεινῶς ἠπόρουν, καὶ οὐκ εἶχον ὅ τι καὶ γένωμαι, rationem meam tuus amor toto impetu quasi fluctus ingruens sibi subjecit* † (p. 53) *et vehementer laborabam nec habebam quo me verterem.* Achill. Tat. 1, [9] p. 33 *ὅλος γάρ μοι προσέπεσεν ὁ ἔρως, totus in me irruit amor.* BERGL.

τὸ νῆφον] Galenus 1 *ὑγιεινῶν*: *τὸ λογιζόμενον τῆς ψυχῆς, τὸ νῆφον.* BERGL.

ὑπὸ τοῦ πάθους βυθίζεται] de alio affectu simili verbo utitur Achilles Tatius lib. 2, [29] *ἡ δὲ ὀργὴ περιυλακτοῦσα τὴν καρδίαν ἐπικλύζει τὸν λογισμὸν τῷ τῆς μανίας ἀφρῷ, iracundia circumlatrans cor obruit rationem spuma insaniae.* eodem autem verbo sic Heliodorus 2, [17] p. 86 *ἡμεῖς νωθέστεροι συνιέναι τὸ δέον πλείονι κλύδωνι κακῶν βεβυθισμένοι, nos segniores ad intelligenda necessaria, majore fluctu aerumnarum obruti.* ubi itidem consilium petitur. BERGL.

† 2. *ἀγαπητῶς — ἐκποριζοντα διατροφὴν*] *vix, aegre, ita ut praeclare mecum agi putem si modicum inveniam.* Demosthenes de corona [200 p. 403, 23], ubi Aeschinem dicit histrionem agendo victitasse *ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν, ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον.* Lysias *Μαντιθέῳ δοκιμ.* [16 p. 147 med.] *δεινὸν γὰρ ἦν, ἀγαπητῶς ὀλίγῳ πρότερον σεσωσμένους ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἰέναι, etenim grave erat qui paulo ante vix salvi evaserant eos aliud periculum adire.* Heliodorus lib. 1, [30] p. 56 *ἀγαπητῶς γὰρ ἂν καὶ οὕτως ἀντισχεῖν πρὸς τὸ πλῆθος των πολεμίων, vix enim vel sic multitudinem hostium sustenturos.* BERGL.

ἔρως ἐνέσκηψεν] Aspasia apud Athenaeum 5 p. 219E

τίπτε δεδάκρυσαι φίλε Σώκρατες; ἦ σ' ἀνακινεῖ
στέρνοις ἐνναίων σκηπτὸς πόθος —;

quid fles care Socrates? numquid te commovet pectori inhabitans, quasi fulmine illisus amor? BERGL.

ἔρως — ἐντακεὶς] Aelianus var. hist. 12, 1 de juniore Aspasia, *δεινὴ γὰρ ἡ εἰς Κῦρον εὔνοια ἐντακεῖσα τῇ Ἀσπασίᾳ δυσέκνιπτον ὥσπερ μάλιστα τὸ φίλτρον ἐνειργάσατο, magna enim animi propensio in Cyrum Aspasiae penitus inhaerens amorem non facile delebilem ingeneraverat.* metaphora a fusilibus quae liquefacta infunduntur. BERGL.

ἔρως — οὐκ ἀνίησιν] Heliodorus 8, [5] p. 371 *ὁ μὲν ἔρως οὐκ ἀνίησιν, ἀλλ' ἐπιτείνει πλέον, amor non remittit quicquam, sed magis intenditur.* BERGL.

ὅσας τοῖς πλουσίοις] undecumque illud *ὅσας* ortum sit, non valet. pro eo *ἴσα* erit aptissimum, quod significat *aeque, perinde.* Heliodorus 3, [11] p. 147 *τούσδε ὑποδεξάμενος ἄγε συνεμπόρους ἴσα τε παισὶ ποιούμενος καὶ παράπεμπε; hos receptos duc tecum comites instar liberorum eos habens, et deduc.* lib. 5, [20] p. 235 *ὄμνυμι — ἦ μὴν αὐτόν τε σὲ* † *ὡς ἀδελφόν, παῖδάς τε τοὺς σοὺς ἴσα καὶ παισὶν ὁρᾶν τοῖς ἐμοῖς,*

juro tibi — me te ut fratrem liberosque tuos perinde intueri ac meos. et [33] p. 259 *τὸν μὲν ἴσα καὶ νεκρῷ προκείμενον, illum aeque ac mortuum jacere.* idem alibi non cum dativo. Aristaenetus lib. 1 epist. 17 in. *μηδὲ ἴσα θηρίοις τιθασσευομένης τῆς φύσεως, neque tantum mansuescente natura ejus quantum mansuescit natura ferarum.* sic *ὁμοῖα* usurpat Herodotus lib. 7 cap. 41 *ἀνὴρ δόκιμος ὁμοῖα τῷ μάλιστα, vir spectatus ac probus ut qui maxime.* quod ad rem attinet, noëma hic est proverbialis sententiae Antiphanis ap. Athenaeum p. 28 F

ἐν πλησμονῇ γάρ Κύπρις· ἐν δὲ τοῖς κακῶς
πράσσουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς.

in satietate rerum existit Venus; in pauperibus autem miserisque nulla est. et *ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μὴ χρόνος, amorem sedat fames; si haec non, tempus,* in Anth. ep. lib. 1 cap. 27 [Anth. Pal. 9, 497]. BERGL.

πάθει δουλεύοντας] Heliodorus 3, [19] p. 157 *ἐδεδούλωτο μὲν γὰρ ὁλοσχερῶς τῷ πάθει, succubuerat enim prorsus affectui.* quidam dixit *δουλεύειν πάθεσι χαλεπώτερον ἢ τυράννοις.* Clemens Al. paraen. p. 17 *δοῦλοι παθῶν γεγονότες.* sic *τοῦ πίνειν δοῦλος* apud Ael. v. h. 2, 41. *δοῦλος ἡδονῶν* [Theopompus] apud Athenaeum 10 p. 436 B et 12 p. 531 C Isocrates ad Nicoclem [29 p. 20 D] *τοῦτο ἡγοῦ βασιλικώτατον εἶναι ἐὰν μηδεμιᾷ δουλεύῃς τῶν ἡδονῶν, hoc putato maxime regium esse si nulli servias voluptati.* sed minime praetereundus Achillis Tatii locus lib. 1, [7] p. 25 eandem cum Alciphrone sententiam exhibens. dicit ibi Clitophon se, antequam et ipse amaret sodalem suum cavillis irrisisse, quod amori posset vacare et servus esse illius voluptatis, *ἔσκωπτον οὖν αὐτὸν ἀεὶ — ὅτι — δοῦλός ἐστιν ἐρωτικῆς ἡδονῆς.* BERGL.

ὅλος εἰμὶ τοῦ πάθους] Heliodorus 1, [12] p. 22 *μὴ γίγνου ὅλος τῆς ὀργῆς, ne sis irae totus deditus.* et 2, [3] p. 65 *ὅλον † ὄντα πρὸς τῷ πάθει καταμαθών, cum intellexisset eum totum in affectu doloris esse.* ibid. [21] p. 94 *οὕτως ἄρα ὅλος τῶν φροντισμάτων ἦν καὶ πρὸς μόνην τὴν σκέψιν ὁ νοῦς ἐσχόλαζε, adeo totus erat in cogitatione et mens soli meditationi vacabat.* Aristaenetus lib. 1 epist. 13, [p. 65 Boiss.] *ὅλος τῆς φύσεως γεγονώς, a natura victus.* editum ibi *ὅλως*, minus recte ut exempla adducta ostendunt [v. ibi *interprr.*]. Aristophanes in equitibus v. 856 *ὦ δαιμόνιε μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, o bone ne dicenti haec sis addictus,* i. e. *ne cura quid dicat.* Frischlinus imperite, ut alia sexcenta, vertit: *istud ne dixis infelix.* BERGL.

γαμησείω] verba desiderativa desinunt in *είω*, a futuro primo act. formata. apud Thucydidem lib. 1, [c. 33] *πολεμησείοντας,* ibidem multo post [c. 95] *ἀπαλλαξείοντες* quod et lib. 3, [84] occurrit. lib. 4, [28] *παραδωσείοντα.* sic praeter alia apud alios sexcenta, *γελασείω*, cujus HStephanus in thesauro nullum exemplum annotavit, occurrit apud Platonem in Phaedone [p. 64 B] *οὐ πάνυ γέ με νῦν γελασείοντα ἐποίησας γελάσαι, non admodum ridere me nunc cupientem fecisti ridere.* ubi ibidem et alterius generis desiderativum, *θανατᾶν*, quod et *θανατιᾶν.* tale *φονᾶν caedem cupere* apud Sophoclem in Philoct. 1208 *φονᾷ φονᾷ νόος ἤδη.* ubi schol. *φονᾷ, θανατιᾷ, θανάτου ἐπιθυμεῖ.* occurrit utrumque et apud Heliodorum non semel, et non recte vertitur Latine praesertim illud *φονᾶν.* sunt autem non omnia in *ᾶν* talia, sed perpauca; in *είειν* autem omnia, paucissimis exceptis. BERGL. v. *Lobeckius* ad Buttmanni gr. t. 2 §. 119, 13, 14.

τὸν Ὑμέναιον ἐκφαντάζομαι] Heliod. 7, [8] p. 313. *τὸ δὲ παρθενεῦον τοῦ ἄστεος καὶ τὸν νυμφῶνα ἤδη φανταζόμενον τὴν Χαρίκλειαν περιεῖπε, illa autem civitatis pars, quae in virginitate degebat et thalamum sponsalem jam cogitabat, erat occupata circa Charicleam.* praepositio † *ἐκ* in verbo *ἐκφαντάζομαι* valet ut in *ἐκφροντίζω excogito, meditor.* verbo *φροντίζειν* quamvis cum alia praepositione utitur in

eadem re Pindarus Olympion. 1, 111 [69] de Pelope nuptias Hippodamiae animo volvente *ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον*. BERGL.

3. *τὴν παῖδα τῆς Τερψιχόρης*] lego *τόν* pro *τήν*. non enim Terpsichorae filiam ducere cupit, sed Hermionitidem illam, de qua proximis verbis. *τὸν παῖδα* autem *τῆς Τερψιχόρης* dicit ipsum Hymenaeum, qui illius Musae filius perhibetur. Proclus in chrestomathia apud Photium p. 524 *ὑμέναιον δὲ ἐν γάμοις ᾄδεσθαί φασι κατὰ πόθον καὶ ζήτησιν Ὑμεναίου τοῦ Τερψιχόρας· ὃν φασι γήμαντα ἀφανῆ γενέσθαι, hymenaeum autem in nuptiis cantari ajunt ob desideratum et quaesitum Hymenaeum Terpsichorae filium, quem ducta uxore ferunt disparuisse.* BERGL.

ἔστι δὲ ἡ παῖς εἰς ἔρωτα] sensus suspenditur imperfectus. sine dubio legendum *ἔστι δὲ ἡ παῖς ἧς ἐρῶ*, quod in versione expressi. BERGL.

τῶν μετοίκων θυγάτριον] Galene, ut videtur, Thalassionis filia, meretricula. vide supra epist. 6, 2. BERGL.

εἰς Πειραιᾶ φθαρέντων] hoc verbum praeter notissimam significationem habet aliam, *eundi*, *abeundi*, quando fere cum stomacho pronunciatur et mali imprecatione. ut apud Aristophanem in Pluto v. 610, ubi cum Paupertatis persona, quam in exsilium ejiciunt, dixisset: *aliquando me revocabitis*, ei respondetur: *τότε νοστήσεις, νῦν δὲ φθείρου, tunc redibis; nunc autem i in malam rem*, ubi male Frischlinus *jam perdaris.* sic apud Arrianum lib. 7, 4, 2 [ibique *Ellendt.*] *ὑπὲρ τὸν Ἰνδὸν φθειρόμενον* vertendum: *qui trans Indum vagatur suo malo.* ut Aristophanes *φθείρου*, sic Lucianus *ἐκφθείρου* in dial. mer. 15, [2 t. 3 p. 323] *ἐμὲ δὲ ῥαπίσας Δεινόμαχος, ἐκφθείρου, φησί, mihi autem inflictis colaphis Dinomachus exi inquit perdita.* iterum Aristophanes † (p. 58) in pace v. 71 *ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδ' ὅποι,* ubi non male Florens Christ. *herique post haec nescio quo eliminans.* nam et *eliminare* fere in deteriorem partem. hunc autem locum noster in animo habuisse videtur. vide et infra ad epistolam 17 et 34, 2. BERGL.

† (p. 59) *θαλαττουργὸς*] Xenophon in oecon. [16, 7] *ἀνεμνήσθην τὸ τῶν ἁλιέων ὅτι θαλαττουργοὶ ὄντες* etc. apud Lucianum etiam in Hercule p. 518 [1 t. 3 p. 82] sunt *piscatores* non, ut Benedictus vertit, *nautae.* BERGL.

EPIST. 14. [tom. I p. 84—88 Wagn.]

† (p. 58) 1. *καὶ τίνα τρόπον οὐκ ἐξογκούμενον ἀποσχισθὲν*] cum hic locus sine dubio corruptus sit, propono conjecturas: ut his vel ad antecedentia haec relatis legatur *καὶ τίνα τρόπον οὐκ ἐξακουμένου ἀποσχισθέν*, hoc sensu: quaerebam cujus esset rete *et quomodo non sarcientis fissum?* Menander, quem noster in deliciis habuit: *ἐξακεῖσθαί μοι δοκῶ τὸ δίκτυον, videor mihi sarturus rete,* apud Eustathium p. 768 lin. 50 et p. 1647 lin. 58 [p. 263 Mein. t. 4 p. 237 fragm. com.]. Heliodorus, qui toties Alciphronis ore loquitur, lib. 5, [18] p. 231, ubi itidem de reti, quod saxo latenti inhaerens ruptum fuerat, *ὁρῶ πρεσβύτην ἁλιευτικὸν πρόσθεν τῶν θυρῶν τῶν αὑτοῦ καθήμενον καὶ δικτύου διερρωγότος βροχίδας ἀκεόμενον, video senem piscatorem prae foribus suis sedentem et retis lacerati nexus reficientem.* vel leviore mutatione, *ἐξακούμενον*, ut sit, *et quomodo non sarciretur?* passive, ut apparet ex *ἀκεσθείς sanatus.* Hesychius etiam *ἀκέοντο, ἐθεραπεύοντο.* atque sic per connexionem cum antecedentibus medebimur huic loco; vel etiam aliter cum sequentibus, † (p. 59) sic: *καὶ τινα τρόπον οὐκ ἐξογκούμενον μόνον ἀποσχισθέν, ἤδη δὲ καὶ* etc. nempe *μόνον*, quod propter *οὐκ* et posterius *καί* necessarium est, videtur excidisse, ut saepissime

Bergl. 60—61.

solet, cum eaedem vel similes syllabae immediate bis ponendae. *δίκτυον* autem *ἐξογκούμενον* etiam in epistola 1, 4, quod majore mole piscium inclusa laborat; quando etiam in periculum ruptionis venit ut Petri rete. posset etiam legi *οὐκ ἐξ ὄγκου μόνον ἀποσχισθέν*, id est *διὰ τὸν ὄγκον*. particulam vero *δέ* accipio pro *ἀλλά*, ut apud Platonem 6 de legib. [p. 751 D] *μὴ μόνον ἀφοσιώσασθαι, συντόνως δ' ἐπιμεληθῆναι, non tantum perfunctorie agere, sed studiose curare.* quod si nec mutatione tali nec additione satis juvatur locus, forte juvabitur detractione vel particulae *οὐκ* hoc modo *καί τινα τρόπον ἐξογκούμενον ἀποσχισθέν, ἤδη δὲ καὶ* etc. [quod probavit Reiskius], vel particulae *καί* sic: *καί τινα τρόπον οὐκ ἐξογκούμενον ἀποσχισθέν, ἤδη δὲ ὑπὸ χρόνου* etc. quorum utrumque etiam interrogative proferri et scribi potest, praesertim si in fine sententiae pro *ἀπέκειτο* legatur *ἀποκέοιτο*. BERGL.

† 2. *ὑφάλῳ πέτρᾳ*] Lucillius epigrammate in dolosos, quo apertam inimicitiam dicit meliorem esse quam dolosam amicitiam, Anthol. l. 2 c. 15 [Pal. 11, 390, 5]

φασὶ δὲ καὶ νήεσσιν ἁλιπλανέεσσι χερείους
τὰς ὑφάλους πέτρας τῶν φανερῶν σπιλάδων,

ajunt et navibus in mari vagantibus infestiores esse petras in mari latentes quam rupes prominentes. tales sunt quae *χοιράδες* dicuntur. hinc conjunguntur apud Pausaniam *πέτραι ὕφαλοι καὶ χοιράδες* lib. 2 cap. 29 [§. 5 (6)]. vide mox. BERGL.

προσομιλῆσαν πέτρᾳ] sic polypum petrae adhaerescentem *πρὸς πέτρᾳ προσομιλεῖν* Theognis in pervulgato illo dicit [v. 215]

πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη,

polypi mentem obtine versipellis, qui cuicumque adhaeserit petrae, talis apparet qualis illa est. de eadem autem re Heliodorus 5, [18] p. 231 sic: *χοιράδι πέτρᾳ τῆς προτεραίας ἐνσχεθὲν διεσπάρακται (τὸ δίκτυον), saxo latenti hesterno die cum inhaesisset laceratum est* rete. quo in loco *ἐνσχεθέν* lego cum Comel. [et sic Coraes] pro *ἐνεχθέν*, quod Bourdelotius exhibuit, cum *φέρεσθαι* et *ἐνεχθῆναι τῇ πέτρᾳ* non apte dicatur pro *προσφέρεσθαι* et pro *προσενεχθῆναι*, cujus significatio hic locum haberet. eo adhuc aptius † *ἐνέχεσθαι* et *ἐνσχεθῆναι*. Synesius epist. 4 sub initium: *ἐνσχεθείσης τῆς νεὼς τῷ τοῦ λιμένος ἐδάφει.* BERGL.

3. *ἐγένετο — σοῦ — ἀλλότριον*] quia nimirum nullam ejus curam gerit ac tamdiu abjectum sinit putrescere et quidem in publico, extra fundum suum; itaque quasi in medio positum fit ejus qui id suum facere vult et potest. quemadmodum Demosthenes 1 in Philippum [5 p. 41, 23] de civitatibus quibusdam, quae potentioribus imperium suum amplificare cupientibus expositae erant, *ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖνος — ὅτι ταῦτα μέν ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἆθλα τοῦ πολέμου κείμενα ἐν μέσῳ. φύσει δὲ ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων καὶ τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων, scit ille loca ea omnia esse belli praemia in medio posita: et natura ita comparatum esse, ut opes absentium cedant praesentibus easque negligentium, laborare ac periclitari volentibus.* ex hoc principio pleraque bella oriuntur. BERGL.

οὐκ ἐνοίκων] mallem *οὐκ ἐκείνων*. alias dicendum fuisset, *οὐ τῶν ἐνοίκων*, ut notum iis qui callent indolem Graeci sermonis. BERGL. debebam cum Wagnero recipere Bergleri conjecturam cod. Veneto confirmatam.

τῷ χρόνῳ] mallem *τοῦ χρόνου*, ut *τὸ τῇ φθορᾷ τοῦ χρόνου μὴ σόν* sit idem quod *τὸ ὑπὸ χρόνου ἐφθαρμένον μὴ σόν*, ut supra, *τὸ ὑπὸ χρόνου παλαιότητος διερρωγός*. BERGL.

EPIST. 15. [tom. I p. 88 sq. Wagn.]

† (p. 62) *βάσκανος ὁ τῶν γειτόνων ὀφθαλμός*] alias *oculus fascinans*, res magica. Virgil. [ecl. 3, 103] *nescio quis teneros oculus mihi fascinat agnos.* de quo pluribus Plutarchus 5 symp. quaest. 7, [p. 680 C], ubi incipit *περὶ τῶν καταβασκαίνειν λεγομένων καὶ βάσκανον ἔχειν ὀφθαλμόν* etc. sed hic simpliciter de invido tantum accipiendum: Pindarus Nem. 4 v. 64 [39] *φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων, invide* † (p. 63) *autem alius vir intuens*, cujus nempe *ὀφθαλμὸς πονηρός ἐστιν*, ut illius in evangelio. invidiam autem inter vicinos tangit idem Pindarus Olymp. 1 ubi sinistram illam famam de diis et Pelope quasi eum dissectum coxerint et de carnibus comederint, a vicinis ortam dicit, v. 75 [43] *ἔννεπε κρυφᾶ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων* etc. *dixit clam aliquis statim invidorum vicinorum* etc. BERGL. v. ep. 30. 3 l. 3 *φθονοῦσι δὲ οἱ πονηροὶ τῶν γειτόνων.* cf. *Boisson.* ad Theophyl. ep. 8 p. 229.

EPIST. 16. [tom. I. p. 90 Wagn.]

† (p. 62) *ἃ μὴ ἔχεις*] supra [ep. 14, 3] *αἰτῶ σε τὸ τῇ φθορᾷ τῷ χρόνῳ μὴ σόν.* BERGL.

EPIST. 17. [tom. I p. 90—94 Wagn.]

1. *οὐκ ἐς κόρακας φθαρήσεται*] Aristophanes in nubibus v. 789 — *οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ Ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον; nonne in malam crucem ibis obliviosissime et ineptissime senex?* idem in equit. v. 888 [892] *οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ βύρσης κάκιστον ὄζων; nonne tu hinc ibis in malam rem, corium pessime olens?* sed *ἐς κόρακας* ubique obvium. idem est *εἰς ὄλεθρον.* Sophocles † (p. 63) Oed. tyr. v. 1156 [1141] *οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσῃ; non in malam rem hinc ibis? non tacebis?* alias et *εἰς φθόρον.* Epicharmus apud Athenaeum 2 p. 63 C *κόγχων δὲ τὸν σέσιλον.* [B.] *ἄπαγ' εἰς τὸν φθόρον, concham autem sesilon* [. B.] *apage in malam rem.* Theognis v. 833 *πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθορᾷ — omnia haec perierunt.*

ὁ σκοπιοῦργος] Jac. Perizonius per epistolam mihi significavit, malle se hic *σκοπιωρός* legere. † rectissime omnino. sic enim vocat auctor generali vocabulo eum qui proprie *θυννοσκόπος*, quemadmodum et Philostratus lib. 1, icon. 13 in imagine piscatorum thynnos capientium, cujus locum etiam indicat vir cl. *ὁ μὲν σκοπιωρὸς εἰς τὴν θάλασσαν βλέπει, διαπέμπων τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τοῦ ἀριθμοῦ σύλληψιν, speculator quidem in mare intuetur intendens oculos ad comprehendendum numerum* thynnorum. quomodo autem id fiat ut numerum scire possit, clare docet Plut. de solert. an. p. 980 A. de ejusdem officio paulo ante ibidem Philostratus plura, de quo et Oppianus 3. hal. 637

ἔνθ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἐπ' ὄρθιον ὕψι κολωνὸν
ἴδρις ἐπαμβαίνει θυννοσκόπος, ὅστε κιούσας
παντοίας ἀγέλας τεκμαίρεται, αἵ τε καὶ ὅσσαι,
πιφαύσκει δ' ἑτάροισι,

ibi tum primum in arduum collem alte ascendit peritus thynnorum speculator, qui venientes omnigenos greges oculis notat, quinam et quot sint: indicatque sociis. ubi male editum *ἐπεμβαίνει. ἐπαμβαίνει* est pro *ἐπαναβαίνει* [correctum apud Schneider.]. BERGL.

φρίκῃ σκιερὰν] Aristoteles lib. de coloribus cap. 1, ubi cum dixisset ea nigra videri a quibus nulla fit vel exigua lucis refractio, addit *διὸ καὶ αἱ σκιαὶ φαίνονται μέλαιναι· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὕδωρ ὅταν τραχυνθῇ, καθάπερ ἡ τῆς θαλάττης φρίκη. διὰ γὰρ τὴν τῆς ἐπιφανείας τραχύτητα ὀλίγων τῶν αὐγῶν προσπιπτουσῶν καὶ διασπωμένου τοῦ*

φωτὸς τὸ σκιερὸν μέλαν φαίνεται, *quamobrem et umbrae videntur nigrae. similiter* † *et aqua quando asperatur, sicut horror maris. nam dum propter superficiei asperitatem* et turbatum laevorem *exigua fit irradiatio luxque distrahitur, videtur id quod est umbrosum, esse nigrum.* noster epistola 1, 1 ἐπεφρίκει μὲν ὁ πόντος μελαινόμενος. BERGL.

ὡς πλήθους ὅλου προσιόντος θύννων] qui nempe natatione sua hunc maris horrorem sive undulationem excitabant. BERGL.

πηλαμίδων] apud Oppianum 1 hal. v. 113 πηλαμύδας per υ. utraque autem scriptio obtinet. BERGL. imo ubique jam scriptum per ῡ, ut apud Aristotelem, Athenaeum, Aelianum. cf. *Schaeferum* ad Greg. Cor. p. 541.

2. μονονουχὶ] μονονουχί, μονονούκ, μονονού, μόνον οὐκ, μόνον οὐ passim; sed praecipue apud Demosthenem saepe. BERGL.

βάρος μεῖζον ἢ κατὰ φορτίον ἰχθύων] Aristot. 1 meteor. c. 10 med. καθάπερ φορτίον φέρουσα πλέον — ἢ καθ᾽ αὑτήν, *tanquam onus portans majus quam quod ipsi conveniat.* Sophocles in Trachiniis v. 1027 [1019] τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει ἢ κατ᾽ ἐμὰν ῥώμαν, *opus hoc majus fit quam pro meis viribus.* in Oed. Col. v. 590 [598] τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ᾽ ἄνθρωπον νοσεῖς; *quid igitur gravius pateris quam pro humano more?* Aristides in Panathenaico παυσάσθων μείζοσιν ἢ καθ᾽ ἑαυτοὺς λόγοις ἐπιχειροῦντες, *desinant sermones suscipere difficiliores quam quos ipsi tractare possint.* Heliodorus 6, [6] p. 272 ἑστίασιν λαμπροτέραν ἢ κατὰ τὸ εἰωθὸς παρεσκεύασε, *convivium solito splendidius instruxit.* BERGL.

μεριστὰς] lego μερίτας, *participes.* μεριστάς esset *divisores*, quasi vero aliis commissuri sint divisionem. BERGL.

† (p. 66) 3. τέλος] *ad extremum, tandem.* Demosthenes contra Phaenippum [7 p. 1040 extr.] τέλος δέ, ἵνα μὴ μακρολογῶ etc. etiam alii passim, praesertim Heliodorus. BERGL.

μόγῳ πολλῷ — κάμηλον ἐξειλκύσαμεν] videtur argumentum hujus epistolae sumsisse ex Luciani Hermotimo [65 t. 1 p. 806], ubi philosophi qui verum se invenisse imaginantur postquam id magno studio quaesivere, comparantur cum ejusmodi infelicibus piscatoribus ἀλλ᾽ ἔτι μοι δοκοῦμεν λεληθέναι ἡμᾶς αὐτούς, οἰόμενοι μέν τι εὑρηκέναι βέβαιον· εὑρόντες δὲ οὐδέν. ὥσπερ οἱ ἁλιεύοντες πολλάκις καθέντες τὰ δίκτυα, καὶ βάρους τινὸς αἰσθόμενοι † (p. 67) ἀνέλκουσιν, ἰχθῦς παμπόλλους γε περιβεβληκέναι ἐλπίζοντες. εἶτα ἐπειδὰν κάμωσιν ἀνασπῶντες, ἢ λίθος τις ἀναφαίνεται αὐτοῖς, ἢ κεράμιον ψάμμῳ σεσαγμένον, *sed adhuc videmur falli, dum putamus nos invenisse certi quidpiam, cum nihil invenerimus. quemadmodum saepe piscatores demissis retibus perceptoque aliquo pondere, ea extrahunt, piscium ingentem copiam se irretivisse sperantes; deinde postquam trahendo delassati fuerint, aut lapis aliquis apparet, aut vas figlinum arena refertum.* ostendemus autem inferius in aliis etiam quibusdam apertius id factum. BERGL.

EPIST. 18. [tom. I p. 95–101 Wagn.]

† (p. 66) 1. ὑπερμαζᾷς] Lucianus in navigio [15 t. 3 p. 259] ὑπερμαζᾷς γε ὦ Ἀδείμαντε, καὶ εἰς τὸν κόλπον οὐ πτύεις, οὐδὲ οἶδας ὅστις ὢν ναυκληρεῖς, *nimis delicatus es Adimante, et in sinum non spuis, nec agnoscis quisnam ipse sis qui navim gubernas.* BERGL.

λοιδόρου γυναικὸς ἐρᾶν] quamvis etiam *maledicam* forte potuerit amare; — *amatorem quod amicae Turpia decipiunt caecum vitia: aut etiam ipsa haec Delectant* — ut ait Horatius [serm. 1, 3, 38] vel etiam ut Catullus [85] *Lesbia mi dicit semper male, nec tacet unquam De me Lesbia;* — unde se amari credebat: quia et ipse cum eam amet, eidem

maledicat. non placet tamen. sequentia indicant hanc mulierculam tractasse musicam; itaque cum apud Athenaeum lib. 5 p. 211 C haec verba legissem ἐρασθεὶς τινος † (p. 67) λυσιῳδοῦ γυναικός, statim de λυσιῳδοῦ pro λοιδόρου hic reponendo cogitabam, propter similitudinem loci. dicuntur autem λυσιῳδοί a Lyside quodam, ut ex Strabone colligi potest lib. 14 p. 959, quemadmodum σιμῳδοί a Simo: et sunt scenici ac theatrales musici. agit de iis Athenaeus lib. 14 p. 620 E; meminit et lib. 4 p. 182 C [ubi de genere tibiarum neque vero de pantomimo sermo est], item 6 p. 252 E meminit et Plutarchus in Sylla [c. 36] Metrobii lysiodi, qui fuerit παιδικά Syllae. haec conjectura etsi forte non inconveniens videri possit, tamen aliam meliorem affero, nempe λυρῳδοῦ, quod ad λοιδόρου proxime accedit. λυρῳδῶν meminit Plutarchus itidem in Sylla p. 473 [c. 33], ubi eum dicit dona invidiosa dedisse γυναιξὶν εὐμόρφοις καὶ λυρῳδοῖς καὶ μίμοις. BERGL.

ὡς ἐκείνης φθειρόμενον] interpres vertit *ab illa perdi*, quasi ὡς esset pro πρός, ut alias, et itidem ut hoc construi † possit cum genitivo et verbo passivo in significatione ὑπό, de quo ego dubito. itaque hic lego ὡς ἐκείνην φθειρόμενον i. e. πρὸς ἐκείνην φθειρόμενον, quod idem est ac ἐκείνῃ προσφθειρόμενον ut infra loquitur epist. 24, 3 προσφθείρεται τῇ Ἑρπυλλίδι. ea significatione verbi ut supra epist. 13, 3 εἰς Πειραιᾶ φθαρέντων. vide notas ad utrumque locum. de ὡς infra epist. 28, 1, ubi ἥκειν ὡς ἑαυτήν. BERGL. assentior Meinekio, qui in litteris ad me datis ἐκείνης servandum et ὡς in εἰς mutandum esse censet, quod jam Reitz. ad Luc. am. 44 t. 2 p. 447 proposuisse video.

τὴν ἐφήμερον ἄγραν] Oppianus halieut. 4, 110

αὐτόμολοι πίμπλασιν ἐφήμερον ἀνδράσιν ἄγρην,

spontaneo cursu implent diurnam viris capturam. ita ibi editum ἐφήμερον, cum interim vertatur *desiderabilem*, quasi esset ἐφίμερον [quod a Schneidero restitutum]. BERGL.

2. γάρον — ἐκ τῶν — ἰχθύων] Aeschylus apud Athenaeum 2 p. 67 F καὶ τὸν ἰχθύων γάρον. ibidem Sophocles, ταριχηροῦ γάρου, *gari sive liquaminis salsamentorum.* Lucianus in asino [47 t. 2 p. 615] ἰχθῦς, τοῦτο μὲν ἐν γάρῳ καὶ ἐλαίῳ κατακειμένους, τοῦτο δὲ νάπυϊ ἐπικεχυμένους, *pisces, partim in garo et oleo jacentes, partim sinapi inspersos*, quo in loco male edd. τοῦτο μὲν γάρῳ [quod hodie correctum], de quo erroris genere nonnihil ad epist. 14, 1. BERGL.

διάτονον καὶ χρωματικὸν καὶ ἐναρμόνιον μέλος] haec † sunt tria modulationis genera, in quae dividebatur musica. Plutarchus symp. 9 quaest. 14 [p. 744 C], τὰ μελῳδούμενα γένη, τὸ διάτονον καὶ τὸ χρωματικὸν καὶ τὸ ἐναρμόνιον, *melodiae musicae genera, diatonon, chromaticon, enharmonion*, ut Macrob. in somn. Scip. lib. 2 cap. 4, ubi dicit enharmonium genus propter nimiam sui difficultatem ab usu recessisse. cum quo convenit Damascius apud Photium in vita Isidori Pelusiotae p. 560, ubi dicit, Asclepiodotum quamvis ingeniosissimum musicum, non potuisse tamen hoc genus melodiae deperditum restaurare, cum caetera duo modularetur. BERGL. cf. *Boeckhium* de metr. Pind. p. 207.

ὡς — ἐπαγγέλλων] haec verba non suo loco stare rectissime judicat Meinekius eaque post κρούμασι collocanda esse censet. caeterum idem ὁ ἀπαγγέλλων reponendum arbitratur: in ἀπαγγέλλων assentior, cum id boni libri exhibeant et, Parisin. codd scriptura non expresse relata, non satis certum videatur esse utrum ἐπαγγ. an ἀπ. exhibeant. accedit quod ἀπ. est §. 1. ἐπαγγ. quidem nunciandi significatione est ap. Herod. 3, 36 fin. articulum autem non requiro.

ὁμοῦ γὰρ τῇ ὥρᾳ τῆς παιδίσκης ἠράσθης καὶ τοῖς κρούμασι] pro γάρ mallem ἄρα *ergo*. haec autem sic ordinata sunt clariora: ὁμοῦ γὰρ τῇ ὥρᾳ καὶ τοῖς κρούμασιν ἠράσθης τῆς παιδίσκης, *adamasti cum*

puellam cum forma simul et modulatione. nempe ex hac conversatione musicen addidicit Thalasseros. hinc Euplous ad eum: *unde tibi musices melodiae?* amor autem docilem eum fecerat. quemadmodum et Glycerium facile didicit a Menandro, ut fatetur in epist. ad eum lib. 2, 4, 20, ubi inter alia: *σοφὸν ἔχω σου τὸν ἔρωτα καὶ ταῦτ' εἰδέναι δύνασθαι. σὺ γάρ μ' ἐδίδαξας, εὐφυᾶ γυναῖκα ταχέως παρ' ἐρώντων μανθάνειν*, *solertem habeo amorem tuum ut haec etiam scire possim; tu enim me docuisti † bonae indolis mulierem cito ab amantibus discere.* caeterum *ὁμοῦ* cum dativo ut apud Aristidem *περὶ παραφθέγματος* in isto: *τῷ Νείλῳ — ὁμοῦ τῷ μεγέθει τὴν συμμετρίαν ἔχοντι*, *Nilo cum magnitudine simul et proportionem habenti.* BERGL. Bergleri explicatio vereor ut cuiquam satisfaciat. mihi olim scribendum videbatur *ὁμοῦ γὰρ τῇ ὥρᾳ — ἠράσθης τῶν κρουμάτων* *simul cum forma puellae adamasti* (ejus) *modulationes.* nota est constructio v. *ὁμοῦ* c. dativo, cujus exempla ex Homero, Tragicis, Aristophane, Xenophonte, aliis afferuntur. sed praestat Meinekii conjectura *ἠρεθίσθης* pro *ἠράσθης* scribentis; *ἐρεθίζειν* in bonam partem *alliciendi* significatione usurpant inferiores scriptores. cf. Pseudo-Anacr. 22, 5 (17, 14) *παρὰ δ' αὐτὸν ἐρεθίζει πηγὴ ῥέουσα πειθοῦς.*

3. *ναυηγὸν ἀποφήνῃ*] hic *ἀποφαίνω* *reddo*, *efficio*, quomodo et *ἀποδείκνυμι* usurpatur. Anaxandrides apud Athenaeum 3 p. 106 A *ἐρυθρότερον καρῖδος ὀπτῆς σ' ἀποφανῶ*, *rubentiorem squilla assa te reddam.* apud eundem 6 p. 254 C, ubi Anaxilas comicus adulatores comparat cum vermibus grana tritici exedentibus, curculionibus, unde et parasito Plautino nomen,

εἰσδὺς ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος,
ἕως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν,

insinuans se quisque apud divitem simpliciorem *comedit assidue*, *donec tanquam granum tritici reddat eum vacuum.* de naufragio autem sic dicto per metaphoram apud meretrices, vide eundem Anaxilam loco indicato ad epist. 6, 2. BERGL. formam *ναυηγός* non solum ab Ionibus sed etiam a posteriorum temporum scriptoribus usurpari docet *Lobeck.* ad Phryn. p. 429.

τῆς ψαλτρίας] quod hanc nunc psaltriam dicit, hoc nihil detrahit conjecturae de *λυρῳδοῦ* paullo ante propositae. nam *ψάλλειν* generalius est vocabulum, et de lyra etiam dicitur. Plato in Lyside [p. 209 B] *ἐπειδὰν τὴν λύραν λάβῃς οὐ διακωλύσουσί σε — ἣν ἂν βούλῃ τῶν χορδῶν καὶ ψῆλαι καὶ κρούειν τῷ πλήκτρῳ*, *ubi lyram sumseris non prohibebunt quominus quamlibet chordam pulses et percutias plectro.* ubi etiam *κρούειν* de lyra, ut apud nostrum *κρούματα.* idem in Alcib. priore [p. 107 A] *περὶ κρουμάτων ἐν λύρᾳ.* BERGL.

ὁ Καλυδώνιος κόλπος] ita, opinor, vocat sinum Crissaeum sive Corinthiacum: et intelligit praecipue ejus angustias inter Rhium Achajae et Rhium Aetoliae: in qua (Aetolia) Calydon urbs, ad Euenum fluvium: a cujus ostiis sinus Corinthiacus incipit teste Strabone lib. 8 † p. 517, unde apparet cur noster Calydonium hunc sinum dixerit. sic et Heliodorus lib. 5, [c. 17] p. 229 eas quas dixi angustias appellat *Καλυδώνιον πορθμόν* *Calydonium fretum.* ubi etiam, quod inprimis huc facit, mare dicit natura esse inquietum et turbulentum, cujus rei causam luculenter et eleganter exponit. BERGL.

Τυρρηνικὸν πέλαγος] hoc etiam navigantibus infestum, vel propter piratas, quales antiquis temporibus Tyrrhenos fuisse plurimi veterum testantur; vel propter Scyllam, quae magis ad mare Tyrrhenum quam ad Siculum pertinet [cf. Strab. 2, 19 p. 122 *μέχρι τῆς Σικελίας τὸ Τυρρηνικόν*]: atque hanc eum innuere sequentia statim indicant. BERGL. possis etiam addere propter periculosam circa Liparas navigationem, ubi aestus vehementissimus, cf. Theophr. ap. Antig. Car. 145 (130) *Θεόφρα-*

στος δέ, τὴν περὶ τὰς Αἰόλου νήσους (θάλατταν) ἀναζεῖν οὕτως ἐπὶ δύο πλέθρων τὸ μῆκος, ὥστε μὴ δυνατὸν εἶναι διὰ τὴν θερμασίαν ἐμβαίνειν εἰς ταύτην.

Κράταιιν ἐπικαλεῖσθαι, εἰ δεύτερον ἐφορμᾷ] haec nulla ratione possunt intelligi nisi quis sciat quorsum respexerit auctor. apud Homerum Odyss. *μ´* [122] cum Ulysses ex Circe intellexisset se, ubi ad Scyllam accesserit, necessario sex socios amissurum, a totidem monstri capitibus abreptos; doceri ab ea insuper vult, quomodo Scyllam ob id ulcisci possit: quod Circe minime fieri posse dicit et consultum esse ut ocius fugiat preceturque Crataein Scyllae matrem ne eam sinat iterum tot viros abripere. ubi inter alia Circe sic:

> *δείδω μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχησι*
> *τόσσῃσι κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἕληται.*
> *ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταιίν,*
> *μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν.*
> *ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.*

vereor ne te iterato impetu assequatur tot capitibus, totque viros eximat. sed naviga valde celeriter et implora Crataein matrem Scyllae, quae eam peperit malo mortalium. haec eam prohibebit ab altero impetu. hoc ergo † dicit noster, non esse morandum apud meretricem, ne cum dispendio bonorum, quae est prima raptio Scyllae (nempe tantum sociorum), ipse deinde funditus pereas sine spe salutis; ut Ulysses ipse periclitabatur, si ad alteram raptionem ventum fuisset seroque et frustra nunc invocasset Crataein. comparat autem meretricem cum Scylla Anaxilas loco ad epistolam 6, 2 indicato *ἡ δὲ Νάννιὼ τί νῦν διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ; Nanno vero ecquid nunc differre a Scylla videtur?* BERGL. secutus sum eam v. scripturam quae est Od. *μ´* 124. sed debebam in re, de qua jam vett. grammatici ambigebant, codicibus obsequi, id quod recte me admonuit Meinekius. v. *Lobeck.* paralip. p. 197 sq.

EPIST. 19. [tom. I p. 102—104 Wagn.]

1. *Τηνάλλως*] pro *τὴν ἄλλως*. in quibusdam articuli coalescunt non raro, ut *τοτήμερον*, *τονῦν*, *τανῦν*, et alio modo *τἀνδρί* pro *τῷ ἀνδρί.* quod occurrit saepe etiam in soluta oratione: nam in ligata hujus generis sunt infinita. significat autem idem quod quandoque *ἄλλως*, nempe *frustra*, *temere.* Suidas: *ἄλλως*, *μάτην* etc. mox: *εἴρηται δὲ καὶ τηνάλλως, μετὰ ἄρθρου, dicitur et τηνάλλως cum articulo.* articulum esse *τήν* apparet manifeste ex hoc Platonis loco in Theaeteto, ubi de oratoribus pragmaticis et causidicis [p. 172 E] *καὶ οἱ ἀγῶνες οὐδέποτε τηνάλλως, ἀλλ' ἀεὶ τὴν περὶ αὐτοῦ. πολλάκις δὲ καὶ περὶ ψυχῆς ὁ δρόμος, certamina etiam nunquam sic temere* ineuntur, *sed semper de ipsomet: saepe etiam de vita periclitatur.* cumque nullum appareat substantivum quo articulus referatur, ellipsin esse necesse est. quid autem subaudiatur, nondum vidi indicatum. puto commodissimum esse *ὁδός via, ratio, modus*, quemadmodum et in *τήνδε* et *τῇδε*, item in *ταύτην* et *ταύτῃ*, saepe sic elliptice poni solitis. occurrit autem saepe *τηνάλλως* apud Demosthenem, ut contra Theocr. [11 p. 1325] *τηνάλλως* [nunc *τοὺς ἄλλους*] *πράγματ' ἔχειν.* 3 *Olynth.* [21 p. 34, 11] † *καὶ ταῦτ' — οὐχ ἵν' ἀπέχθωμαί τισι τηνάλλως προῄρημαι λέγειν, atque haec non ut quosdam invisos reddam mihi sic temere volui dicere.* 2 in Philippum [32 p. 73, 21] *οὐδ' ἵνα τηνάλλως ἀδολεσχῶ, neque ut sic temere garriam.* exord. 49 [43 p. 1451, 7] *λέγω δὲ ταῦτα οὐχ ἵνα τηνάλλως ὑμᾶς δεδίττωμαι, dico autem haec non eo ut temere vos terrefaciam,* de falsa leg. [336 p. 449, 13] *οὐχ ἕξει τι λέγειν, ἀλλὰ τηνάλλως ἐνταῦθα ἐπαρεῖ τὴν φωνήν, nihil habebit quod dicat, sed sic temere hic tollet vocem.* et alibi. saepe et apud Heliodorum, ut lib. 4, [5] p. 166 *πλανᾶσθαί με τηνάλλως καὶ τὴν νόσον ἀγνοεῖν, aberrare me et mor-*

bum ignorare. 5, [33] p. 260 *ἐγὼ δὲ τηνάλλως πόρρωθεν εἱπόμην, ego vero a longinquo nequicquam sequebar*, ubi inepte interpres, *loquebar*, quia *εἰπόμην* legebat, uti et editum, quasi vero id quisquam usurpaverit Graecorum pro *εἶπον*. sed *τηνάλλως* aliquoties alibi apud Heliodorum. inveni et *τηνάλως* scriptum, sed sine dubio vitiose. ita apud Aristidem fol. 51 lin. 57 ed. Iunt. et Synesium epist. 147 in fine. ed. Ald. BERGL.

πυρφόρῳ] cur Amor dicatur *πυρφόρος* discas ex Anth. Pal. 5, 88

εἰ δυσὶν οὐκ ἴσχυσας ἴσην φλόγα, πυρφόρε, καῦσαι,
τὴν ἐνὶ καιομένην ἢ σβέσον ἢ μετάθες.

quapropter etiam cum face nonnunquam repraesentatur. v. *Hirtii* „Bilderb.“ tab. 5, 8. 7, 5. 31, 2. *C. O. Müller* arch. §. 391, 5.

θεῷ μυσταγωγοῦντι] Achilles Tatius 2, [19] p. 107 *ἐὰν ἡμᾶς Ἀφροδίτη μυσταγωγήσῃ*. BERGL.

τῆς θαλαττίας θεοῦ τεκούσης τοῦτο τὸ παιδίον] simili argumento utitur Leander apud Musaeum illum juniorem, ubi animum suum alloquitur, ne timeat in tranando freto ad amicam, v. 248 *ἀγνώσσεις ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης; an nescis Venerem e mari natam esse?* et Melitta apud Ach. Tatium lib. 5, [16] p. 315 dicens in mari versantibus et navigantibus complexus Venereos vel maxime convenire *πᾶς δὲ τόπος τοῖς ἐρῶσι θάλαμος· οὐδὲν γὰρ ἄβατον τῷ θεῷ. ἐν τῇ θαλάσσῃ* † (p. 74) *δὲ μὴ καὶ οἰκειότερός ἐστιν ἔρωτι καὶ Ἀφροδισίοις μυστηρίοις. θυγάτηρ Ἀφροδίτη θαλάσσης. χαρισώμεθα τῇ γαμηλίῳ θεῷ τιμήσωμεν αὐτῆς γάμῳ τὴν μητέρα, quilibet locus amantibus est thalamus; nihil enim inaccessum deo, Cupidini. in mari autem*, cogita *annon et convenientior sit* locus *amori et Venereis arcanis. Venus filia est maris. gratificemur nuptiorum deae; honoremus ejus matrem opere nuptiali.* quem locum in editis obscurissimum tali versione et unius litterae mutatione (*οἰκειότερος* pro *οἰκειότερον* scribendo) clarissimum reddidi. Salmasius distinctione juvari posse putat. Sed ea distinctio admodum coactam facit sententiam. addidi autem verbum *cogita*, quia in Graecis subauditur ante *μή*, ut saepe alias, *ὅρα* vel *ἐνθυμοῦ* vel simile. et est ea ellipsis elegans, de qua alias, ubi res feret. caeterum ut hic *Ἀφροδίτη* † (p. 75) *θαλαττία*, ita et *Ἔρως θαλάττιος* apud Lucianum in encom. Demosthenis [13 t. 3 p. 501], ubi his contradistinguit *οὐρανίαν Ἀφροδίτην* et *οὐράνιον Ἔρωτα*. quod et alii faciunt multi. et per *τὸ παιδίον* intelligitur *ὁ Ἔρως Cupido*. BERGL.

2. *πρὸς μητρός*] ita usurpatur haec praep. in genealogiis. Demosthenes contra Eubulidem [17 p. 1303, 28] *Ἀθηναῖον ὄντα καὶ τὰ πρὸς μητρός, Atheniensem, tam a parte patris, quam a parte matris.* idem adversus Midiam [144 p. 561, 15] de Alcibiade loquens *ἐκεῖνος — λέγεται πρὸς πατρὸς μὲν Ἀλκμαιωνιδῶν εἶναι — πρὸς δὲ μητρὸς Ἱππονίκου, καὶ ταύτης τῆς οἰκίας ἧς ὑπάρχουσι πολλαὶ καὶ μεγάλαι πρὸς τὸν δῆμον εὐεργεσίαι, ille dicitur a parte quidem patris esse ex Alcmaeonidis, a parte vero matris ex Hipponico, et ea familia cujus extant magna et multa in populum beneficia.* et 1. in Stephanum: *πάππος ὁ πρὸς πατρός, avus paternus.* BERGL.

EPIST. 20. [tom. I p. 105—110 Wagn.]

† (p. 74) 1. *οὖθαρ*] Plutarchus de sanit. tuenda inter rara et pretiosa numerat p. 124 F, ubi de eorum stultitia, qui licet non esurientes tamen comedunt, tantum raritate et pretiositate ciborum impulsi, dum opinantur *ὡς ἄτοπόν ἐστι, πράγματος σπανίου καὶ πολυτελοῦς μὴ ἀπολαῦσαι παρόντος, οἷον οὔθατος ἢ μυκήτων Ἰταλικῶν* etc. *absurdum esse, si quid rari et pretiosi adsit, eo non frui, veluti sumine, vel fungis Italicis* etc. BERGL.

μῆτραι] de praestantia hujus cibi Antiphanes comicus apud Athe-

naeum 3 p. 100 D *μήτραν τινὲς πωλοῦσιν*, † (p. 75) *ἥδιστον κρέας.* vide ibidem plura. Horatius etiam lib. 1 epist. 15 v. 40. — *non hercule miror*, *Ajebat*, *si qui comedunt bona; quum sit obeso nil melius turdo*, *nil vulva pulcrius ampla*. BERGL. Wagnerus citat *intpp.* ad Petron. 35 p. 147 Burm.

ἧπαρ] hepar variorum animalium in deliciis habebant veteres. Athen. 3 p. 106 F sqq. *Mars. Cagnatus* var. observ. 2, 14. *L. Nonnius* de re cibar. 2, 13 p. 200, quae loca debeo Bernardo ad Nonnum t. 1 p. 232. WAGN.

διὰ τὴν ἐκ τῆς ποιότητος λεπτότητα] haec bene expressit interpres: *propter qualitatis subtilitatem.* nempe propter hanc subtilitatem qualitatis hepar simile est rori. quae sane subtilia sunt et metaphysico ingenio indigent, ut sanus sensus eliciatur; nam ille quem prae se ferunt ridiculus est: quasi hepar illud propter † (p. 76) tenuitatem et exilitatem simile fuerit rori; qualia hepatia non nisi cicadarum coena esse possent, quae rore victitare dicuntur; quem eis nullus invidebit parasitus. sed quid multa? lege *διὰ τὴν ἐκ τῆς πιότητος λιπαρότητα*, quod *πιότητος* est in ms. Vaticano; *λιπαρότητα* autem ex conjectura. quod licet saepe idem quod alterum significet, tamen non raro *candorem* potius indicat. Hesychius *λιπαρόν — λευκόν, στίλβον.* illa autem *πιοτης* sive *pinguedo* non est hepati naturalis (nam expers ejus est); verum ab arte culinaria. Athenaeus 3 p. 107 E *ἔθος τῷ ἐπίπλῳ περικαλύπτεσθαι τὰ ἡπάτια*, *mos erat omento contegi hepatia.* cujus rei causam jocosam affert ibidem [litt. D] Alexis: *αἰσχύνεται γὰρ πελιδνὸν ὂν τῷ χρώματι*, *verecundatur enim quia livido est colore.* ita autem hic scribo, addito *ὄν*, quod damno metri et sensus exciderat, quia eadem syllaba praecesserat in *πελιδνόν*, ut saepissime factum jam monuimus ante. marginalem lectionem, in qua metrum est integrum, non probo, licet ea placuisse videatur Casaubono in animadv. ad eundem autem modum non inepte quidam dixit, rubicundos istos nummos, qui pro argenteis valent, pudore affici ob paucitatem admisti argenti. quod si minus placet *λιπαρότητα*, retineatur sane *λεπτότητα*, sed deleta praep. *ἐκ*, id quod in versione exhibui. BERGL. locum recte explicavit Gesnerus; v. annot. crit. — de signif. v. *δρόσος* v. *interpp.* ad Arist. nub. 978.

ἔτνος i. e. puls e leguminibus, praecipue e pisis, cocta (Tim. lex. p. 124 *ὄψον ἐξ ὀσπρίου*, ut Galen. *πᾶν τὸ ἀπὸ ὀσπρίου ἐρηρειγμένον ἕψημα*: *κατερικτῶν ἔτνος* Ar. Ach. 506; schol. ad Ar. Ach. 103 *ἔτνος, ἣν ἀθάραν λέγουσι καὶ τὸ πίσινον ἕψημα*: *πίσινον ἔτνος* Aristoph. Ach. 1171. Aelian. epist. 4; *φάκινον* apud Hippocr. de rat. vict. in morb. ac. p. 113, 53; *κυάμινον* Henioch. ap. Athen. p. 408 A), cibi genus valde usitatum et vile, saepius commemoratur ab Hippocrate et comicis, ut ab Arist. Acharn. 245. ran. 61. 63. 65. eccl. 845. Lysistr. 1060, Pherecr. ap. Athen. p. 269 D. cf. *Car. Fr. Hermann.* antiq. t. 3 §. 24, 25 et ad Lucian. hist. conscr. 20 p. 136.

Χαλυβώνιον] scil. *οἶνον.* vinum a loco quodam Syriae, ut ait Hesychius. Persarum rex, cui quicquid ubique esset delicatissimum conquirebatur, vinum non nisi Chalybonium potabat. vide Strabonem extremo lib. 15, [Posidonium apud] Athenaeum 1 p. 28 D et Eustathium p. 1499 lin. 64. perperam habetur et corrupta est haec vox, non tantum apud Suidam, ubi *Χαλυδώνιος*, verum etiam apud Plutarchum de fortuna Alexandri orat. 2 p. 342 A, ubi dicitur finis expeditionis Alexandreae in Asiam fuisse, *οὐ χρυσὸς ὑπὸ μυρίων καμήλων περικομιζόμενος, οὐδὲ τρυφαὶ Μηδικαὶ καὶ τράπεζαι καὶ γυναῖκες, οὐδὲ Χαλυβώνιος οἶνος, οὐδὲ Ὑρκανικοὶ ἰχθύες· ἀλλ' ἐνὶ κόσμῳ κοσμήσαντα πάντας † ἀνθρώπους, μιᾶς ὑπηκόους ἡγεμονίας καὶ μιᾶς ἐθάδας διαίτης καταστῆσαι*, *non aurum ab innumeris camelis circumferendum neque luxus Medicus mensae et mulieres, neque Chalybonium vinum, neque Hyr-*

canici pisces; sed ut in ordinem redactos omnes homines, unique principatui subditos, uni vilae rationi adsuefaceret. hic editiones habent *Καλυδώνιος* [quod hodie correctum] et versio *Calydonium*, quod vinum non in Asia, sed in Graecia quaerendum fuisset. BERGL. praeterea de Chalybonio vino confer quos attulit Wagnerus *Brissonium* de regn. Pers. 1, 84 ibiq. *Lederlinum* p. 129 et Polluc. 6, 16.

ἐκτροπίαν] Julius Pollux lib. 6 §. 17 *ὁ δὲ φαῦλος οἶνος, δευτερίας, ἐξεστηκώς, ἐκτροπίας, ὀξίνης, ὀξώδης.* et lib. 1 cap. 12, [248] *οἶνος — δευτερίας, ἐξεστηκώς, τροπίας, ἐκτροπίας, ὀξίνης.* quibus in locis tamen editio novissima [ut etiam Bekkeri] *ἐντροπίας* recepit ex Hesychio et Suida. non male exponit HStephanus, *ἐκτροπίας qui passus est ἐκτροπήν* et *ἔκστασιν* etc. caeterum quod ad rem ipsam attinet, dum de inaequalitate convivii conquerentem facit parasitum noster, in eo etiam videtur *λουκανίζειν*, ut alias non raro. Lucianus in festivissimis illis epistolis Saturnalibus hoc argumentum tractavit. in epist. 1 [22 t. 3 p. 405] pauperes aequalitatem illam et communionem bonorum, quae sub Saturno obtinuerat, reduci cupientes, inter alia quibus in contrarium statum, in divitum insolentiam et illiberalitatem invehuntur, agunt etiam de more conviviorum emendando. nempe ut in posterum apud unumquemque divitum quaterni aut quini pauperes coenent; non more recepto, in quo nihil aequale, si quando pauperior invitetur. non oportere ergo inter alia quae perperam fiunt, structorem *ἐσκομισθέντος ὑὸς διανέμοντα, τῷ μὲν δεσπότῃ παρατιθέναι τὸ ἡμίτομον ὅλον σὺν τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὀστᾶ φέρειν ἐγκεκαλυμμένα, si forte aper illatus fuerit, in distributione domino quidem apponere omnino dimidium una cum capite; caeteris autem ossa obtecta ferre.* deinde de vino etiam monent, *τὸν οἶνον — πᾶσι τοῖς συμπόταις ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι, ut omnibus convivis unum idemque sit.* nullam enim legem in rerum natura esse, quae † praecipiat, *τὸν μὲν ἀνθοσμίου μεθύσκεσθαι· ἐμοὶ δὲ ὑπὸ τοῦ γλεύκους διαρρήγνυσθαι τὴν γαστέρα, ut alius quidem vino fragrantissimo inebrietur; mihi autem musto disrumpatur alvus.* vide etiam epistolam Saturni quam in gratiam pauperum scripsit ad divites. atque sic fere solet dives, si forte pauperem convivio excipiat; contrarium autem sit, si pauper divitem. sicut mus ille rusticus Horatianus [in satir. 2, 6, 86], qui urbanum murem invitaverat, suum defraudat genium, illi autem delicatissima quaeque apponit, — *cupiens varia fastidia coena Vincere tangentis male singula dente superbo:* eidemque — *dapis meliora relinquens.* BERGL. similia narrat Lucianus etiam de merc. conductis §. 26 t. 1 p. 683. 684.

2. *μοιραῖοι θεοὶ καὶ μοιραγέται δαίμονες*] intelligi possunt Jupiter et Apollo. Jupiter, quia is fatorum arbiter, vel saltem ea novit. Pausanias lib. 5 cap. 15 [§. 5] memorat aram apud Elidem moeragetae dedicatam et interpretatur de Jove: *ἰόντι δ' ἐπὶ τὴν ἄφεσιν τῶν ἵππων, ἔστι βωμός, ἐπιγέγραπται δὲ ἐπ' αὐτῷ μοιραγέτα. δῆλον οὖν ἐστιν ἐπίκλησιν εἶναι Διός, ὃς τὰ ἀνθρώπων οἶδεν, ὅσα διδόασιν αἱ Μοῖραι, καὶ ὅσα μὴ πέπρωταί σφισι, qua itur ad carceres curriculi equestris, ara est cum inscriptione moeragetae. apparet autem Jovis esse cognomen, qui novit quid hominibus fato concessum sit vel non.* unde ei arae vicina alia, Parcarum ara, *Μοιρῶν βωμός*, eodem ibidem teste. Apollo autem; quia is ex revelatione Jovis *fata canebat*, futura praedicens; unde illud Virgilii: *quae Phoebo pater omnipotens; mihi Phoebus Apollo Praedixit* 3 Aen. [251]. cognominatur autem et iste *μοιραγέτης.* idem Pausanias lib. 10 cap. 24 [§. 4] in templo Delphico simulacra Parcarum, Jovis moeragetae et † Apollinis moeragetae uno loco posita dicit; et, cum tres sint Parcae, loco unius Jovem esse et Apollinem *ἕστηκε δὲ καὶ ἀγάλματα Μοιρῶν δύο· ἀντὶ δὲ αὐτῶν τῆς τρίτης Ζεύς τε μοιραγέτης καὶ Ἀπόλλων σφίσι παρέστηκε μοιραγέτης.* ap-

Bergl. 80.
paret autem *μοιραίους* et *μοιραγέτας* promiscue dixisse auctorem; *θεοὺς* autem et *δαίμονας* secundum accuratam loquendi rationem. et forte per *δαίμονας* intelligit Idaeos Dactylos, Titiam et Cyllenum*), qui et ipsi, et ex illa cohorte soli, *μοιραγέται* cognominati, teste Apollonio Rhodio Argon. lib. 1 v. 1127. sed malo ut per *δαίμονας* intelligatur ***suus cujusque genius***, *δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχώς*, ut loquitur Lysias in epitaphio [78 p. 198, 5] ***daemon qui fata nostra sortitus est.*** de hoc Horatius lib. 2 epist. posteriore, ubi penes hunc genium esse caussam indicat cur tanta sit diversitas inter homines: eumque solum scire cur ea saepe et in fratribus animadvertatur: quemadmodum scilicet in Terentianis illis, qui comoediae nomen dedere, ubi Mitio dicit de fratre Demea Adelph. 1, 1, 13: — ***is adeo Dissimili studio est inde ab adolescentia. Ego hanc clementem vitam urbanam atque otium Secutus sum, etc. — Ille contra — Ruri agere vitam, semper parce ac duriter se habere*** etc. hoc inquam cur fiat, dicit Horatius v. 187

> ***scit genius, natale comes qui temperat astrum,***
> ***naturae deus humanae.*** — BERGL.

de daemonibus v. inprimis *Fr. A. Uckert.* „Ueber Daemonen, Heroen und Genien" in Actis soc. reg. Saxon. a. 1850 p. 139—171. sunt autem apud nostrum dii quidem minores (inde 3, 11, 2 *Γενετυλλίδας* et *Κωλιάδας* iis accensentur. cf. etiam jurandi formulam *πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων* 3, 39, 1) deorumque administri, qui hominum fata dirigunt mala bonaque iis tribuunt (v. *Uckert.* p. 150) cf. 1, 38, 5 *χρηστὸν ἦθος οὐκ εἰς εὐδαίμονος βίου προαίρεσιν δαίμων τις ὑπήνεγκε*, 3, 74, 2 *ὀλέθριοι οἱ δαίμονες, οἱ ταῦτα ἐφ' ἡμῖν πρυτανεύοντες*, 3, 7, 1 *τίς δαίμων ἢ θεὸς ἀπὸ μηχανῆς ἐρρύσατό με.* praeterea attribuit noster ex opinione satis communi illis temporibus cuique homini vitae rectorem *δαίμονα* 3, 49, 1 *ὦ δαῖμον, ὅς με κεκλήρωσαι καὶ εἴληχας*, ubi v. adnot., qui etiam intelligendus 1, 34, 8 *οὐ μακρὸν δίδωσιν ὁ δαίμων χρόνον τοῦ ζῆν.*

διηνεκεῖ φυλάττετε εὐτυχίᾳ] ms. Vat. *διηνεκῶς φυλάττετε ἐν εὐτυχίᾳ*, eodem sensu manente. BERGL. dubito an liber iste habeat *ἐν*: verum est reponendum aut illo loco aut ante *διηνεκεῖ*.

τοὺς δὲ τῷ λοιμῷ συνοικίζετε] ms. Vat. *τοῖς δὲ λιμὸν συνοικίζετε.* si in vulgatis legatur *λιμῷ* res eodem redit, et ita praestat. idque in versione sequor. BERGL. quod in Graecis reposui exhibent Ψ Ven.

ἡ γὰρ φορὰ — κατηνάγκασεν] ms. Vat. *τῇ γὰρ φορᾷ — κατηνάγκασται.* nec sic male. BERGL.

EPIST. 21. [tom. I p. 111—118 Wagn.]

† Inscr. *Ἰσχολίμῳ*] ms. Vat. *Ἰσχνολίμῳ*, quod nomen parasito conveniens, a macritudine et fame. sed nec vulgatum alienum, ab *ἴσχειν*, quasi qui famem a se arceat, ut *Ἰσχόμαχος* qui pugnam. non absimile huic parasiti Plautini in Persa [1, 3, 23] nomen Saturionis, qui cum forte esuriens nomine appellatus fuisset, ***mendacium aedepol dicis*** inquit ***nam Esurio venio, non advenio Saturio.*** BERGL.

1. *ἔσχον*] ms. Vat. *ἔχω.* parum interest, sed vulgatum praefero. BERGL.

---

*) LOBECK. Aglaoph. p. 1235 „Curetas et Dactylos Idaeos deorum paredros fuisse claris indiciis patet. de illis ignotus poeta ap. Stob. ecl. 1 p. 68 *Κουρήτων οἳ ματρὶ Ῥέᾳ ἐντὶ πάρεδροι.* horum principes Apollonius ejusdem deae *παρέδρους* et *μοιραγέτας* vocat, non quod Jovis potentiam aequent, sed quia deorum assessores iidem hominum praesentes et praepotentes auxiliatores crediti sunt fatorumque rectores, vel si quis mavult, subdirectores, quos Alciphro distinguere videtur 1 ep. 20 *ἀλλ' ὦ μοιραῖοι θεοὶ καὶ μοιραγέται δαίμονες.*" et idem in annotatione subjecta „perperam Berglerus h. l. Dactylos Idaeos significari putat, qui solis literatis noti tum erant nec vulgo invocabantur."

ᾤμην γὰρ αὐτόν, εἰ τεθναίη αὐτῷ ὁ πατήρ, χ. ἑ.] hic ab edd. paululum recessi, quae ita: *ᾤμην γὰρ αὐτὸν ἢ τεθνάναι ἢ αὐτῷ τὸν πατέρα χ. ἑ.* etc. haec autem scriptura totius epistolae sensum invertit et pervertit; nam secundum eam hoc dicit parasitus *se frustra sperasse de adolescente; quia nimirum putaverit eum aut mortuum esse aut patrem ejus bona sua dilapidasse. sed quoniam neutrum factum sit, eo rem devenisse ut adolescens frugalius jam vivat et parcius, itaque se tanta de spe decidisse.* atqui si putabat mortuum esse, aut rem periisse, prorsus non erat sperandum. deinde quandoquidem nec res nec ipse perierat, id spem faciebat potius, quam adimebat. illud etiam quale est! non adolescentem, sed senem dilapidare bona, et affinem esse earum rerum quas secum fert adolescentia. propter has et alias absurditates non dubitavi textum nonnihil mutare, adjutus aliquantulum † ope ms Vat. ubi *αὐτὸν ἢ τεθνάναι ἢ αὐτῷ ὁ πατὴρ χρῆσιν ἐργάσασθαι.* hic *ὁ πατήρ* rectum est, sed cum eo illud *τεθνάναι* soloecismum intolerabilem efficit. caetera ex conjectura, leviter et minime violenter, *εἰ τεθναίη* pro *ἢ τεθνάναι ἤ*, sensu optimo et perspicuo. est enim plane ex moribus parasitorum majora sperare ab adolescentibus regibus suis, si horum patres moriantur, idque optare. et solent isti etiam spem meretricum ac parasitorum sic sustentare *ἐὰν ὁ πατήρ ... εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων, si pater* mortuus fuerit: *si paternarum opum fiam dominus*, ut Chaereas ille ad Musarium suam dicere solitus apud Lucianum in dial. meretr. [7, 1 t. 3 p. 296] ubi et ipsa meretricula [§. 2 p. 297]: *πολλὰς ἐλπίδας ἔχομεν παρ' αὐτοῦ, ἢν ὁ γέρων μόνον καταμύσῃ, si modo senex oculos clauserit, multum inde spei.* BERGL. cf. 3, 50, 2.

ἐργάσασθαι πολλὴν] mallem *ἐργάσεσθαι*, aut *ἂν ἐργάσασθαι*, et videtur *ἂν* excidisse propter similitudinem praec. —*ιν* ut saepe. pro *πολλὴν* ms *πολλάκις*. BERGL.

καὶ ἀδηφαγοῦντα] ms *καὶ ἀδδηφαγοῦντα*. utraque scriptio passim occurrit. mallem autem *καταδηφαγοῦντα* vel *καταδδηφαγοῦντα*. BERGL.

ἐξαντλοῦντα] ms *ἐξαναλοῦν τὸ πολὺ τῆς οὐσίας*. BERGL.

2. *ἐπειδὴ κρίνων αὐτῷ ὁ γεννήσας ἐγένετο*] illud *κρίνων* cum mihi suspectum hic sit, verti quasi esset *καὶ ῥᾴων*. hoc antecedentia requirunt, ut dicat: *tantum abest ut † mortuus fuerit, ut etiam meliuscule habeat.* nam senem periculose decubuisse apparet; quia parasitus moriturum speraverat. ita autem infra epist. 38, 9 de animi aegritudine *ῥᾴων γέγονα, levatus nonnihil sum.* et Achilles Tatius 2, [7] p. 77 de dolore corporis levato *καὶ ἔλεγεν ἡ Κλειὼ μετὰ μικρὸν ῥᾴων γεγονέναι, et dicebat Clio paulo post, meliuscule sibi esse.* nec dubito hic etiam ita scripsisse Alciphronem. non recepi tamen, quia longiuscule a *κρίνων* recedit *καὶ ῥᾴων*. ms hic nihil juvat, ubi itidem *κρίνων*, et insuper pro *ἐγένετο, ἐξεγένετο*, quod hinc alienum. BERGL.

καὶ τοῦτο τῆς ὥρας] pro *καὶ κατὰ τοῦτο*, ut saepe. *ὥρα* autem hic indefinita pars diei, non duodecima. Demosth. in Midiana [84 p. 541, 27] *τῆς δὲ ὥρας ἐγίγνετο ὀψέ.* et exord. 55 [49 p. 1456] *διὰ τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας, ut diei tempus est*, Terentius Heaut. act. 1 sc. 1, [116] BERGL.

λοιπὸν] commode quandoque redditur per *jam*, ut hic, et apud Heliodorum 6, sub initium *λοιπὸν καὶ ὄρθρου ὑποφαίνοντος, cum jam et diluculum appareret.* BERGL. v. indicem et *Schaeferum* ad Long. p. 400.

ἀμφὶ δύσιν ἔχοντος] *cum jam in eo esset, ut ad occasum vergeret, cum jam quasi in eo occuparetur* etc. Arrianus hist. Alex. 1 p. 23, [11, 3] *ὅσοι ἀμφὶ ᾠδὴν ἔχουσι, qui circa musicam occupantur.* Aeschylus in *ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας* v. 102 [98] *ἀμφὶ λιτὰν ἕξομεν.* — caeterum ms

hic ita: *ἀμφὶ τροπὰς τὰς εἰς δύσιν ἔχοντα*, ubi *ἔχοντα* non recte. BERGL.

ἄρτον τὸν ἐξ ἀγορᾶς] quasi alius aliquis panis sit melior, quam forensis. ita sane et apud Plutarchum de cohibenda ira [13 p. 461 B] de fastidioso circa cibum et potum *χιόνος δὲ μὴ παρούσης οὐκ ἂν πιὼν οὔτε ἄρτον ἐξ ἀγορᾶς φαγών*, *qui nisi nix adsit non biberet, neque panem in foro emptum † comederet.* at Archestratus curiosissimus indagator eorum quae ad gulam et ventrem faciunt, poëta festivus:

τὸν δ' εἰς ἀγορὰν ποιεύμενον ἄρτον
αἱ κλειναὶ παρέχουσι βροτοῖς κάλλιστον Ἀθῆναι,

panem autem ad forum factum inclytae praebent mortalibus optimum Athenae, apud Athenaeum lib. 3 p. 112 B. harum autem epistolarum scena Athenis ut comoediarum Menandri ac Terentii. forte quia tantum panem esitabat sine opsonio, ut sequentia indicant, id satis visum est ad tenuem victum significandum. non satis placet; nam si victum extenuare vult, *πιτυρίαν* aut *αὐτόπυρον ἄρτον* rectius ei tribuerit. videndum ergo quomodo noster et Plutarchus, qui itidem Athenas spectare videtur, sint conciliandi cum Archestrato: et praeterea cum Lynceo Samio, qui apud eundem Athenaeum p. 109 D dicit apud Athenienses *σεμνύνεσθαι τοὺς ἀγοραίους ἄρτους*. BERGL. *ἄρτος ἐξ ἀγορᾶς* vilior et in communem usum coctus in foro venum exponebatur: is omnium optimus Athenis, sed eo tamen, quem puriorem domi ditiores confici curabant, semper deterior: haec istum, quem movit ad Alciphronem Berglerus p. 83, scrupulum levant. HEMSTERH. ad Lucian. Nigr. 25 t. 1 p. 65.

δρυπετεῖς] edd. *δορυπετεῖς* male, ut et cl. Perizonio animadversum. invenitur autem et *δρυπέτεις* et *δρυπέπεις* [imo *δρυπεπεῖς*], atque ita ms Vat. BERGL.

φαυλίας] non tantum olivae *φαυλίαι*, de quibus hic, sed et alia quaedam poma, de quibus proverbiali specie Teleclides apud Athenaeum 3 p. 82 B *φαυλότεροι φαυλίων μήλων*, *viliores malis phauliis*, quibus sua vilitas nomen dedit. meminit *μήλων φαυλίων* et Jul. Pollux 6, 45. BERGL.

3. *ὅ τι καὶ δράσαιμι*] abundat *καί* ut saepe. Demosth. exord. 38 [34 p. 1443 R.] *πρῶτον μὲν ἕλεσθε ὅ τι καὶ ποιήσετε*, *primum eligite quid facturi sitis.* idem alibi, aliique. BERGL.

† (p. 84) *θρέψοντος*] ita edidi ex ms. editiones *θρέψαντος*, quod tempus hic non habet locum. BERGL.

τί ἂν εἴη] ms *τίς ἂν εἴη*. vulgatum praefero, ut † (p. 85) *τί γέγονεν ὁ δεῖνα; quid illo homine factum est?* ita autem solent loqui. BERGL.

λιμώττοντι δὲ συνεῖναι] ms *λιμώττοντα δὴ λιμώττοντι συνεῖναι.* rectius, nisi quod *δέ* hic praeferendum. BERGL.

βάρος] ms *βλάβος*. BERGL.

EPIST. 22. [tom. I p. 119—126 Wagn.]

† (p. 84) 1. *ὁ Γέλωνος τοῦ Σικελιώτου πλ. ἐπ.*] haec est msti Vat. scriptura. in edd. autem, *ὦ Γέλλων ὀστοῦ Σικελιώτου*, quae fideliter interpres reddit, nempe appositam placentam fuisse ejusdem *cum osse Siculo nominis*, quae sunt portenta, ossa nempe in Sicilia nominibus propriis insigniri ut homines, urbes, montes, fluvios, et ab ejusmodi quodam osse cognominatas dari placentas; a quarum natura nihil alienius quam ossa. ut tales placentae sine dubio nullae; ita hominibus, ut hic Geloni Sic. tyr. cognomines dantur, ut *Apiciae* vel *Apicianae placentae*, *Νικόλαοι πλακοῦντες*, nec non *Φιλοξένειοι*. et putabam aliquando antequam msti copia fieret, legendum esse *ὦ Γέμελλε, ὁ τοῦ*

Σικελιώτου πλακ. ἐπ. ut intelligeretur placenta a Philoxeno nomen sortita: qui licet patria Cytherius fuerit, *Σικελιώτης* tamen dici possit propter diuturnam et celebrem cum Dionysio Sic. tyr. conversationem: nec obstare quod placentae illae a Leucadio Philoxeno dictae perhibeantur [Pollux 6, 78]; pleraque enim eadem istis duobus tribui [v. inprimis Athen. p. 5 D sq.]. sed msti potior apud me auctoritas, si vel nusquam alibi memorentur *Γέλωνες* vel *Γελώνειοι πλακοῦντες*. accedit clariss. doctissimique viri Jac. Perizonii conjectura, etsi nonnihil a msto recedens, idem tamen confirmans. sic enim ille in epistola ad me, ubi de aliis etiam quibusdam Alciphronis locis † (p. 85) agit: *epist. 22 Eubuli ad Gemellum, putem legendum ὦ Γέμελλε, Γέλων ὁ τοῦ Σικελ. etc. nosti ex historiis Gelonem Siculum, a quo, vel ejus patria Gela, potuit haec placenta nomen Gelonis habuisse.* apparet autem cl. virum non animadvertisse hanc epistolam, extantem in apographo codicis Vaticani epistolarum Alciphronis, quem pro insigni sua humanitate benigne mecum communicavit. extat autem cum duabus antecedentibus; sed sola omnium absque titulo. caeterum *Σικελικὸς πλακοῦς* memoratur apud Athenaeum lib. 14 p. 647 C [ubi hodie ex Schweighaeuseri conjectura legitur *Σαβελλικός*], ubi eadem placenta intelligi potest quae et hic. commodum haec scripseram cum literas accipio a cl. viro La Croze, in quibus itidem ultro emendationes quasdam suas doctissimas in Alciphronem mecum communicavit. is de hoc loco ita: *puto legendum παρέκειτο μὲν ἡμῖν, ὦ Γέμελλε, ναστὸς ὁ τοῦ Σικελιώτου πλακοῦς ἐπώνυμος. ratio emendationis constat ex Polluce lib. 6 cap. 11 num. 78 εὐδόκιμοι δὲ οἱ Σάμιοι πλακοῦντες καὶ οἱ Φιλοξένιοι, τοῦ Λευκαδίου Φιλοξένου εὕρημα. ναστοὶ δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ σακτοὶ καλοῦνται.* haec ille. in quibus laetor confirmari meam conjecturam. praecipue illud *ναστός* placet, de quo non cogitaveram. BERGL.

καταπόσεις] nempe *τοῦ πλακοῦντος*, *ad deglutiendam † vel absorbendam placentam.* Horatius 2 serm. 8, 24 *ridiculus totas simul absorbere placentas.* ita usurpatur *καταπίνειν*, unde *κατάποσις.* sic *κατέπιον τεμάχη* Aristoph. in nub. v. 338 et Lucianus in asino p. 162 [28 t. 2 p. 597] *συὸς ἀγρίου μερίδα καταπίνοντα.* ibidem [47 t. 2 p. 615] *μάζας ὅλας κατέπιεν.* quemadmodum et Teleclides apud Athenaeum 6 p. 268 B *μᾶζαι — ἱκετεύουσαι καταπίνειν*, *mazae orantes ut sese deglutias.* Plato in Euthyphrone [p. 6 A] de Saturno filios devorante *ὅτι τοὺς υἱεῖς κατέπινεν οὐκ ἐν δίκῃ.* de eodem Saturno Lucianus in Saturnal. p. 811 [5 t. 3 p. 388] *ἐκείνη δὲ (ἡ Ῥέα) — λίθον — ἀντὶ τοῦ βρέφους ἔδωκε καταπιεῖν.* BERGL.

τὰ πέμματα] *πέμματα* sunt operis pistorii, ut placentae: *τραγήματα* alia ad secundas mensas pertinentia, ut nuces. BERGL.

2. *ἀνέμενον*] soli placentae inhians parasitus ei se reservat, ne alia locum omnem in stomacho occupent. lepidum est ex hoc principio commentum Philippi Macedonis, qui ad coenam vocatus, cum plures umbras secum adduxisset hospitemque perturbari sensisset, quod non satis apparatum esset; facile hoc emendavit, clam unoquoqne monito, *ut locum placentae relinquerent*, quam illi dum expectant, parcius singula attingunt. atque sic factum ut coena omnibus sufficeret. meminit aliquoties Plutarchus, ut de sanit. tuenda p. 123 F, in apophth. p. 178 E, in quaest. conv. p. 707 C. BERGL.

κύλικος — περισοβουμένης] *σοβεῖν* et *περισοβεῖν* usitata de *citatiore circulatione poculi* in convivio. vide † Athenaeum 11 p. 504 A. Amphis apud eundem 10 p. 426 A *ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συχνοῖς — servus properet cum poculis crebris.* et lib. 4 p. 130 C Hippolochus in epist. ad Lynceum *ὁ δὲ Κάρανος ἄρξας τοῦ πότου μικροῖς ἐκπώμασι περισοβεῖν ἐκέλευε τοῖς παισί, Caranus compotationem auspicatus cum minoribus poculis cito circuire jussit servos.* [*φιλοτησία περισοβου-*

μένη l. 3 ep. 55, 6]. verbo *περιελαύνειν* quod alias de agitatione equorum dicitur, in hac re utitur Xenophon in conv. [2, 27] *χρὴ τοὺς οἰνοχόους μιμεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς ἁρματηλάτας, θᾶττον περιελαύνοντας τὰς κύλικας, oportet bonos pocillatores imitari aurigas et cito circumagere calices.* sic et *περιάγεσθαι* usitatum. Heliodorus 3, [1] p. 145 *ἐπεὶ δὲ τὰς κύλικας ἔδει περιάγεσθαι, caeterum ubi calices circumagi oportuit.* unde *περιαγόμενον ποτήριον* apud Athenaeum 10 p. 420 A et Diog. Laërt. p. 99 ed. HSt. aptum ei rei et *περιφέρειν*, unde *περιφορὰ ποτηρίου* apud Synesium epist. 32. BERGL. cf. ad 3, 55, 6 et *Meinekium* ad Menandr. p. 79 sq. *Beckeri* Charicl. t. 1 p. 469 sq. *Car. Fr. Hermann.* antiq. priv. §. 28, 28.

διατριβὰς — ἐνεποίουν] Demosthenes contra Euergum [63 p. 1158, 8] *ἠκολούθει μόλις διατριβὰς ἐμποιῶν, sequebatur aegre, moram interponens.* idem *χρόνους ἐμποιεῖν* in orat. pro Phormione [2 p. 944, 9]. BERGL.

μελλησμοὺς] ita scripsi audacter ex ms Vat. pro vulgato *μελισμούς*, quod divisionem hic membratim factam non opportune importat; cum tantum de mora et dilatione agatur. videtur autem haec vox viris eruditissimis non valde obvia fuisse, nisi in lexicographis Graecis. certe Jungermannus in Jul. Polluce libenter videtur eam muniturus fuisse testimonio scriptoris alicujus † more suo, si in promptu fuisset. et HStephanus in thes. his tantum defungitur: *μελλησμός itidem* (ut *μέλλησις*) *pro cunctatio et tarditas, affert autem ex Polluce Budaeus.* non autem plane indicta est. occurrit apud Dionys. Hal. in antiq. p. 415 lin. 45 ed. noviss. [7, 17 p. 1353, 2 R.] *οὐ γὰρ ἐδόκει τὸ πρᾶγμα ἀναβολῆς δεῖσθαι οὐδὲ μελλησμοῦ, non enim videbatur res dilationem pati neque cunctationem.* et apud Pausaniam lib. 4 cap. 21 [§. 4] *τοῖς μὲν γὰρ ἡ ἀπειρία τῶν τόπων καὶ ἡ τόλμα Ἀριστομένους παρεῖχε μελλησμόν, illis enim locorum inscitia et Aristomenis audacia moram faciebat.* ubi Sylburgius etiam haec tantum annotat: *Hartung. mavult μελλισμόν. reperitur tamen itidem ὀδαξησμός ab ὀδαξέω et alia nonnulla, epenthesi τοῦ σ,* ut *ὀρχηθμός, ἐπενθέσει τοῦ θ.* nec saltem contra Hartungi illius *μελλισμόν*, vocem nihili, mutire ausus est. illud de epenthesi recte. sic *λοιδορησμός* apud Aristophanem in ranis v. 770 [758] ut recte editio Veneta Farrei. et *πατησμός* apud Aeschylum in Agamemnone v. 972 [931 Well.] quae voces HStephano ignotae, nisi quod ex Thoma Magistro affert *λοιδορισμός*, quod vitiosum est; non enim extat verbum *λοιδορίζω*, sed *λοιδορῶ*, uti nec *μελλίζω*, sed *μέλλω μελλήσω*, nec *πατίζω*, sed *πατῶ*. sic cum nec *ὀρχίζομαι* extet, sed *ὀρχοῦμαι*, ab isto et *ὀρχησμός* apud Aeschyl. in Eum. v. 372 [354 Well.] non *ὀρχισμός*. ita cum nec *ἀγαπίζω* sit, sed *ἀγαπῶ*, hinc *ἀγαπησμός*, non *ἀγαπισμός*. ad vocem *μελλησμός* ut redeam, occurrit ea et apud Donatum in commentariis ad hecyram Terentii act. ult. sc. ult. [v. 9] ubi hanc orationem: *quid donem? quid? quid? nescio* dicit esse *μελλησμόν*, nempe figuram orationis cum dubitando alicui rei inhaeretur. BERGL.

3. *ὥσπερ ἐκ συνθήματος*] Heliodorus 5, [11] p. 219 *ὥσπερ ἐξ ἑνὸς συνθήματος ἢ πληγῆς τῆς αὐτῆς ἀνωλόλυξαν, † tanquam ad unum signum aut plagam eamdem ejulare coeperunt.* sed saepe occurrit: et modo idem est quod *ex composito* vel *de composito*, modo *signo dato.* Herodotus lib. 3 segm. 86 idem ita: *ὥσπερ ἐκ συνθέτου τευ γενόμενα, tanquam ex composito accidissent*, ut Valla vertit. affine *ἐξ ἑνὸς κελεύσματος.* Sophron apud Athenaeum 3 p. 87 A *ὥσπερ αἵ κα ἐξ ἑνὸς κελεύματος κεχάναντι*, i. e. *ὥσπερ ἂν ἐξ ἑνὸς κελεύσματος κεχήνασι, uno veluti jussu hiant.* Diodorus 3, p. 153 [15 p. 184, 67 ib. *Wessel.*] *καθάπερ ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος.* ut et Thucydides lib. 2, [cap. 92]

qui et *ἀπὸ ἑνὸς σημείου*, ibidem paullo ante. BERGL. cf. *Hemsterh.* ad schol. Arist. Plut. p. 430 sq.

ὁ μέν τις] hic *τὶς παρέλκει* ut saepe. Heliodorus 5, [27] p. 248 *ὁ μέν τις τὴν πρῷραν ἀδοκίμαστος ἐκληροῦτο, ὁ δὲ τὴν πρύμναν εἶχε, aliquis sortiebatur proram, alius puppim.* idem 2, [22] p. 96 *καὶ ἡ μέν τις ἀπέκνιζε* [*ἀπένιζε*] *τὼ πόδε· ἡ δὲ ἐφρόντιζε τῆς εὐνῆς. — καὶ ἄλλη τράπεζαν εἰσεφέρετο, et haec quidem fricabat pedes, alia lectum curabat, alia mensam inferebat.* alia et aliorum plura loca vide in thes. HSt. BERGL.

ὁ δὲ ὑπτιάσας] ita edidi ex ms, in vulgatis desunt *ὁ δέ.* requiruntur autem cum propter antec. *ὁ μέν τις*, tum quia absque iis *ἐξεκάθαιρε* et *οἷος ἦν* nulla praepositione conjunguntur. BERGL.

οἷος ἦν ὕπνῳ κατέχεσθαι] hic *οἷος ἦν* est *paratus erat, sic affectus vel animatus erat, ut* etc. apud HStephanum qui multa de *οἷος* et *οἷός τε* annotavit, hunc usum non animadverti. ita autem apud Demosthenem contra Leocharem [19 p. 1086, 21] *ἀφικόμενος δὲ ἠγανάκτει τε καὶ οἷος ἦν ἐπεξιέναι, adveniens autem indignabatur et ita comparatus erat ut qui vellet reum peragere.* ibidem [35 p. 1091, 6] *καὶ πρῶτον μὲν ἐλθὼν οἷός τ' ἦν — ἐγγράφειν αὑτόν, primum † adveniens conabatur se ipsum inscribere.* idem contra Aristocratem [170 p. 677, 11] *συμμαχίαν ποιησάμενος πρὸς τούτους οἷος ἦν πολεμεῖν, inita cum istis societate ad bellum suscipiendum paratus erat.* BERGL. ubi quidem *οἷός τ'* editum, sed quinque codd. *τ'* omittunt. caeterum de *οἷος εἶναι* et *οἷός τ' εἶναι* hac significatione usurpatis cf. annotationem meam ad Longi pastor. 4, 12 p. 312. locis ibi allatis adde Plutarch. Alcib. 17 *Μέτων — οἷος ἦν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ὑφάπτειν.* Athen. 6 p. 270 E *καὶ ἅμα ταῦτα λέγων οἷός τ' ἦν ἀπανίστασθαι.* caeter. v. indicem.

ὁ ἡδὺς ἐκεῖνος καὶ ποθητὸς ἡμῖν πλακοῦς] placenta omnibus res gratissima. itaque Bion dicebat, non posse fieri ut vulgo placeas, nisi aut placenta fias aut vinum Thasium, *μὴ δυνατὸν εἶναι τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν ἢ μὴ πλακοῦντα γενόμενον, ἢ Θάσιον,* Dio Chrys. orat. 65 [t. 2 p. 358 Reisk.] quam avide expetitae fuerint, indicat et Matro apud Athenaeum 5 [4 p. 137 C] in convivio Homericis versibus lepidissime exposito, ubi inter alia: *πῶς ἂν ἔπειτα πλακοῦντος ἐγὼ θείου ἀπεχοίμην; quomodo ego a divina placenta abstinere queam?* alludens ad Odyss. *α'* v. 65 et Iliados *κ'* v. 243; et Epicureus quidam apud eundem Athenaeum 7 p. 298 E, qui cum placenta adhuc a furno fervens apposita fuisset, tamdiu se, dum refrigesceret, continere non potuit; itaque in eam involat, pronunciato Homerico carmine:

τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε,

† *huic ego obvius ibo etiam si igneas habeat manus.* nempe ut Hector Achilli Iliados *υ'* v. 371. BERGL.

4. *ἀπογεύσασθαι παρεσκεύασαν*] verbum *παρασκευάζω* cum infinitivo significat *efficere ut fiat hoc vel hoc.* Heliodorus 1, [13] p. 24 *ἡ τύχη ἀπροσδοκήτῳ φόβῳ τὸ ξίφος τῶν τούτου χειρῶν ἐκπεσεῖν παρασκευάσασα, id efficiens fortuna ut inopinato terrore gladius ex hujus manibus excideret.* et [15] p. 31 *μελήσει δέ μοι καὶ ὑποβεβρεγμένον αὐτὸν κατακλῖναι παρασκευάσαι, mihi curae erit ut cum aliquantum adbiberit eum decumbere faciam.* BERGL.

τῇ παρολκῇ] de hac voce HSteph. haec tantum: *παρολκή, prorogatio, dilatio, mora, apud Alciphr. item redundantia apud etymologisten.* sed de mora et dilatione aptior locus Heliodori lib. 6, [5] p. 271 *μηδὲ ἐπιτείνητέ μοι τὴν συμφορὰν παρολκῇ τῆς ἐπαγγελίας, neque augeatis mihi calamitatem nuncii dilatione.* in Alciphronis autem loco reddendum potius, *prolixitate*, ut in hoc ejusdem Heliod. 5, [34] p. 261 *εὐχῆς τε μακρᾷ παρολκῇ καὶ λύπης προσβολῇ πρὸς ὕπνον βαθὺν ὀλισθήσασαν,*

cum orationis prolixitate nimia, tum doloris accessione in somnum profundiorem delapsam. BERGL.

EPIST. 23. [tom. I p. 128—134 Wagn.]

† 1. τὸν στενωπὸν ἰδεῖν] sic fere altam nivem describit et Basilius in epist. quadam ad Liban. [1596]: ὑπὸ παραπετάσματι καλυπτόμενος χιόνος τὴν ἐπιστολὴν ἔγραψα. ἣν δεξάμενος καὶ ψαύων χερσὶ γνώσῃ, ὡς κρυερά τις αὔτη (potius αὐτή) καὶ τὸν πέμψαντα χαρακτηρίζει ἐμφωλεύοντα καὶ μὴ δυνάμενον ἔξω τῶν δωματίων προκύπτειν, *nive velatus et obtectus scripsi hanc epistolam; quam ubi acceperis et manibus contrectaveris, cognosces quam ipsa sit frigida et auctorem repraesentet latibulo hiberno abditum instar ferarum hieme se condentium, et qui foras prospectare non possit.* sed hoc in Cappadocia nihil novi; Athenis autem inusitatum, ubi coelum temperatius et hiemes tepidiores. BERGL. hanc hiemis descriptionem nemo mirabitur, qui meminerit, quam aspera etiam in mediterraneis Europae regionibus fuerit hiems anni 1850, qua frigus Florentiae 12—13 graduum Réaum., Athenis nix alta fuerit. de simili hieme regnante Theophilo saecul. 8 p. Chr. retulit Const. Man. chron. 4809 sq. et regnante Constantino Copronymo a. 765 p. Chr. Nicephor. Const. de reb. post Maur. gest. p. 43 C (p. 75 Bekk.). cf. epist. 30 libr. 3 et Pausan. 10, 23, 4. 5. Lucian. Saturn. 9 t. 3 p. 392 et quae dicta sunt ad Longi past. 3, 3 p. 258 sq.

2. πῶς γὰρ ἢ πόθεν;] haec interrogatio vim habet fortius negandi. Demosthenes adversus Zenothemidem [12 p. 885, 16] οὐκ ἔχων ἀποδοῦναι τὰ χρήματα τοῖς δανείσασι, πῶς γάρ; *cum non posset reddere pecuniam creditoribus; qui posset enim?* Demades [2 p. 178, 35] δακρύσειε δέ μου τὴν ἀπώλειαν οὐ στρατιώτης, πῶς γάρ; ὃν αὔξει μὲν πόλεμος, εἰρήνη δὲ οὐ τρέφει, *meum interitum non fleverit miles. qui enim? quippe quem bellum locupletat, pax autem non alit.* sic et πόθεν. Aelianus v. h. lib. 13 cap. 2 πλὴν οὐκ ἀπήντησε ταῦτα ταύτῃ. πόθεν; *sed non evenerunt haec ita. unde?* i. e. *nequaquam.* ubi vide annotata cl. *Perizonio.* BERGL. Aelian. nat. an. 11, 31 ἵππου δέ, ἔλεγε, ποία μὲν θεοσυλία, φόνος δὲ τίς, βλασφημία δὲ πῶς ἢ πόθεν; ib. *Jacobs.* p. 395. alia ratio est locorum a Wagnero allatorum Polyb. 3, 7, 5 τί δ' ἀνδρὸς πραγματικοῦ μὴ δυναμένου λογίζεσθαι πῶς καὶ διὰ τί καὶ πόθεν ἕκαστα τῶν πραγμάτων τὰς ἀφορμὰς εἴληφεν; 3, 26, 3 ἀλλὰ πόθεν ἢ πῶς ἐθάρρησε γράψαι τἀναντία τούτοις.

† εἰσεδύετο μέχρι μυελῶν αὐτῶν καὶ ὀστέων] Heliodorus 3, [7] p. 141 ἄχρις ἐπ' ὀστέα καὶ μυελοὺς αὐτοὺς εἰσδύεται. BERGL.

Ὀδύσσειον βούλευμα] forma proverbii, ut Σισύφειον βούλευμα, quod infra libro 3, [3, 1] occurrit, de callido consilio. erat autem uterque vafer, Sisyphus et Ulysses: et fuerunt illae proverbio celebratae Σισύφου μηχαναί a natura translatae in Ulyssem, τὸ Σισύφειον σπέρμα, ut is vocatur apud Euripidem Iphig. in Aulide v. 530 [524] utpote cujus mater Anticlea ante nuptias cum Laërte compressa fuerat a Sisypho, ut est apud Plutarchum in quaest. Graecis [43] p. 301 D et in scholiis ad Sophoclem, qui hanc ejus nascendi sortem perstringit in Ajace v. 190 [189 ib. *Lobeck.*] nec non in Philoctete v. 416 [417]. vocat autem hoc de frigoris molestia evitanda consilium Ulysseum potius quam Sisypheum, perquam apposite; non quia nimis subtiliter excogitatum sit: nam vulgare erat ut in balnea se reciperent, qui aliter a frigore se defendere non possent, ut mox dicetur; sed quia Ulyssis astutum fuit et urbanum commentum cum in eodem statu esset. nimirum ille, ut est Odyss. ξ [457 sqq.], cum jam in patriam redux factus apud porcarium suum diverteret adhuc ignotus et sub specie mendici, ac caetera quidem benigne fuisset habitus, sub noctem autem gelidam sine stragulis frigeret; admo-

nere illum de ea re oblique voluit: et hac ratione stragulum nactus est. „utinam“ inquit „talis nunc essem qualis eram sub Ilio! exiveramus aliquando † speculatum ego et Ulysses aliique nocte hiberna. ibi cum me frigus vexaret, quod solus omnium laenam in tentorio reliquissem de frigore securus; dixi Ulyssi, durare me amplius non posse. ille vero, ut erat plenus consilii (οἷος ἐκεῖνος ἔην βουλευέμεν v. 491) tale quid comminiscitur, *o socii*, inquit, *expedito cursore mihi opus est ad Agamemnonem, qui hoc et hoc nunciet; quis volabit?* offert ergo se unus et abjecta quam habebat laena, ne impedimento sit, currit. quam ego hac arte ad me translatam cupide arripui. talis ergo si nunc etiam essem, forte aliquis apud porcarium daret mihi laenam.“ BERGL. v. de proverbio *Leutsch.* ad Macar. 6, 20 t. 2 p. 191.

δραμεῖν εἰς τοὺς θόλους ἢ τὰς καμίνους τῶν βαλανείων] apud Aristophanem in Pluto v. 952. sycophanta vestibus spoliatus jubetur in balneum currere, ut se ibi calefaciat

— εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε.
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς θέρου.

ibidem v. 535 cum Paupertas dixisset se multorum bonorum causam esse suis alumnis, alter ad eam:

σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τι δύναι' ἀγαθόν, πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου;

tune vero praebere quid boni possis, praeter pustulas ex balneo, quas nempe pauperes eo calefactum ire soliti ibidem contrahunt. scholiastes: διὰ τὸ τοὺς πένητας ἀποροῦντας ἐνδυμάτων διὰ τὸ ψῦχος ἐν βαλανείοις καθεύδειν, καὶ ἐκ θέρμης, ἢ ἀέρος αὐτοὺς ἐξιόντας παραχρῆμα προσβαλόντος, φλυκταίνας ποιεῖν, *quia pauperes carentes vestibus, cum propter frigus in balneis dormiant, pustulas contrahunt; ex calore nimirum, vel etiam, quando inde exeuntes aër* frigidus *subito afflat.* dicit Eustath. ad Odysseam p. 672 lin. 30 ed. Bas. ex comico probari posse quod mendicis licuerit in balnearia calefactum ire, ad haec sine dubio loca respiciens. caeterum de tholo balneatorio abunde HStephanus dixit, ubi nec Alciphronis locum intactum relinquit. BERGL. v. *Beckeri* Charicl. 2 p. 146 et Alciphr. l. 3 ep. 42, 3.

† περὶ ταῦτα κυλινδούμενοι] κυλινδεῖσθαι et καλινδεῖσθαι ut Latine *versari*, *volutari*. Isocrates oratione 15 [περὶ ἀντιδ. 30 p. 316 B] τῶν περὶ τὰ δικαστήρια καλινδουμένων, quod inferius ita: τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατριβόντων. Plutarchus in Phocione [16 p. 748 E] eadem sic: τῶν εἰωθότων κυλινδεῖσθαι περὶ τὴν ἡλιαίαν καὶ συκοφαντεῖν. rursus Isocrates orat. 7 [in sophist. 20 p. 295 B] de dialecticis loquens: τῶν περὶ τὰς ἔριδας καλινδουμένων. et cum praep. ἐν Plato in Phaedone [p. 82 E] ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ καλινδουμένην [hodie κυλινδ.]. idem in politico [p. 309 A] τοὺς ἐν ἀμαθίᾳ καὶ ταπεινότητι πολλῇ κυλινδουμένους. Herodotus lib. 3 sect. 52 ἐν τῇσι στοῇσι ἐκαλινδέετο. Synesius epist. 32 ἐν καπηλείοις καλινδηθείς. Dio Chrys. ἐν πολλῇ καὶ ἀφθόνῳ κυλινδούμενος ἀσελγείᾳ. p. 76 [t. 1 p. 174 R.], [et cum praep. ἐπί, οἱ ἐπὶ τοῦ βήματος καλινδούμενοι, Isocr. Phil. 81 p. 98 C], et verbo composito Athenaeus 6 p. 262 B τοσαύταις ἐγκαλινδούμενον λιχνείαις, et aliter Xenophon symp. [8, 32] τῶν ἀκρασίᾳ συγκυλινδουμένων. idem est et eodem modo usurpatur εἰλινδεῖσθαι apud nostrum infra epist. 26, 3 [ubi repositum ἀλινδ.] uti et ἀλινδεῖσθαι lib. 3 [14. 31, 2]. BERGL.

ἠνόχλει] recipienda Flor. lectio ἠνώχλει. afferuntur quidem e posterioribus scriptoribus illius formae exempla a Lobeckio ad Phryn. p. 154 haec: Diod. Sic. exc. de virt. et vit. p. 547, 87 οὐδεὶς αὐτοὺς παρηνόχλει; sed idem l. 14, 87 p. 710, 22 παρηνωχλεῖτο, unde etiam illo loco παρηνώχλει genuinum esse vero simile est; Philostr. ep. 31, ubi ἠνόχλει temeraria est Olearii mutatio: libri ἠνώχλει, v. *Boisson.* p. 100; ἠνοχληκώς Liban. ep. 583, ubi ἠνωχληκώς haud scio an recte restituatur.

θεὸς — πενία] apud Aristophanem in Pluto Paupertas introducitur sine dubio ut dea. apud Herodotum etiam dea dicitur lib. 8 segm. 111, ubi cum Themistocles ab Andriis pecuniam exigeret nomine Atheniensium, quod in bello Xerxiano a partibus Graecorum non stetissent, diceretque omnino dandum esse, quia Athenienses veniant duobus potentibus diis comitati, Suadela nimirum et Necessitate; illi contra responderunt, id fieri minime posse: nam praeterquam quod solum sterile colant *etiam duos inutiles deos nunquam deserere ipsorum insulam, sed libenter ibi morari, Paupertatem nimirum et Impossibilitatem, καὶ θεοὺς δύο ἀχρήστους οὐκ ἐκλείπειν σφέων τὴν νῆσον, ἀλλ' ἀεὶ φιλοχωρέειν, Πενίην τε καὶ Ἀμηχανίην.* BERGL.

3. *οὐκ εἶναί μοι εἰς ταῦτα εἰσιτητόν*] hic *εἰσιτητόν* est gerundium indeclinabile, ut *ἐξιτόν* apud Hesiodum in theogonia v. 731, ubi de Titanibus Tartaro inclusis, *τοῖς* † (p. 96) *οὐκ ἐξιτόν ἐστι — his exire non datur.* ab *εἶμι* autem utrumque. et sicut *εἰσιτητόν* dicitur, ita et *ἐξιτητόν* dici potest [ut libr. 3 ep. 30 §. 1]: sicut *ἐξιτόν*, ita et *εἰσιτόν*, vi vocis manente, quemadmodum in *ἰτητέον* et *ἰτέον*. BERGL.

βαλανεῖον ἰδιωτικῆς οἰκίας] de publicis et privatis Atheniensium balneis Xenophon de rep. Athen. [2, 10] *γυμνάσια καὶ λουτρὰ καὶ ἀποδυτήρια τοῖς μὲν πλουσίοις ἐστὶν ἰδίᾳ ἐνίοις· ὁ δὲ δῆμος αὐτῷ οἰκοδομεῖται ἰδίᾳ παλαίστρας πολλάς, ἀποδυτήρια, λουτρῶνας, quidam divitum gymnasia, balnea et apodyteria habent privata; populus autem sibi aedificat peculiares palaestras multas, apodyteria, balnea.* balneum publicum Plutarchus in Phocione [4] p. 743 vocat *βαλανεῖον δημοσιεῦον*, privatum, *βαλανεῖον ἰδιωτικόν*, in Demetrio [24] p. 899. BERGL. cf. *Beckeri* Charicl. t. 2 p. 137 sq.

ἵλεων καταστήσας] Lucianus de mercede conducto [4 t. 1 p. 669], ubi de servo, qui ad coenam potentioris domini vocat, conciliando: *ὃν χρὴ πρότερον ἵλεων ποιήσασθαι παραβύσαντα* † (p. 97) *εἰς τὴν χεῖρα, ὡς μὴ ἀδέξιος εἶναι δοκεῖς, τοὐλάχιστον πέντε δραχμάς, quem tibi prius propitium reddere oportet, inditis in manum, ne videaris incivilis, ad minimum quinque drachmis.* *ἵλεως* tanquam de deo; de ferocioribus autem conciliandis *τιθασσός*. Lucianus in Toxari [31 t. 2 p. 539 R.] *μέρος τοῦ μισθοῦ τῷ δεσμοφύλακι καταβαλὼν τιθασσὸν αὐτῷ καὶ εἰρηνικὸν ἀπειργάζετο αὐτόν, parte mercedis,* quam sibi bajulando quaesiverat, *carceris custodi deposita, eum sibi mansuetum faciebat et pacabat.* BERGL.

πηγυλίς] haec vox ex Homero Odyss. ξ' v. 476; ad quem locum in antecedentibus respicere Alciphronem indicavimus. sed ibi adjectivum est, *πηγυλὶς νύξ gelida nox;* annotat autem Eustathius et pro *παγετός* i. e. *gelu* accipi, nempe ut substantivum. BERGL.

ἀποβράσαι] defervescere dici potest frigus, ut urere. Virgil. Georg. 1, 93 *boreae penetrabile frigus adurat.* BERGL.

πρόσοδον] lego hic potius *πρόοδον*. BERGL.

ἀνειμένως] mallem *ἀνειμένους*. BERGL.

EPIST. 24. [tom. I p. 135—137 Wagn.]

† (p. 96) 1. *ἀπέκειρεν — τὰ λήια*] Demades de Epaminonda [12 p. 180, 3] *ἀπέκειρε γὰρ τὴν ἀκμὴν τῆς Σπάρτης ὁ Θηβαῖος, demessuit* † (p. 97) *enim florem Spartae Thebanus.* nempe ut in notissimo epigrammate apud Pausaniam 9 cap. 15, 6 [Anth. Pal. app. 203] de eodem:

† (p. 98) *ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν,*
consiliis nostris laus est attonsa Laconum. Cicero.

apud Herodotum aliquoties *κείρειν τὴν γῆν* [7, 131], *caedere, vastare.* BERGL. *τοὺς χώρους* idem 9, 14, *τὸ τέμενος* 6, 99, *Ἀττικὴ ἐκείρετο* 8, 65 et sic Thucydides aliique.

ἐπακτοὺς πυροὺς] Demosthenes adversus Leptinem [31 p. 466, 22] *ἐπείσακτον σῖτον* [ut Plutarch. Coriol. 12 *ἐπείσακτον ἀγοράν*] dicit, eoque plurimum uti Athenienses, praesertim frumento quod ex Ponto importabatur. BERGL. cf. inprim. *Boeckh.* oecon. publ. Ath. 1 p. 85 sqq. 111 ed. alt.

εὐετηρίας [imo *εὐθηνίας*]] hoc et quae sequuntur annonae ubertatem significantia conjunctim et apud Pollucem lib. 1 segm. 51 *εὐφορία, φορά, εὐετηρία, εὐθηνία, πολυκαρπία.* BERGL. *εὐθηνίας* scioli librarii videtur interpretatio. cf. Hesych. *εὐεστώ· εὐθηνία ἀπὸ τοῦ εὖ εἶναι.* idem *εὐετηρία· εὐθηνία, καλὸς ἐνιαυτὸς κτλ.* quae fere eadem apud Suid. et Phryn. in Bekk. an. p. 244, 29. Suid. in v. *εὐεστοῖ· εὐθηνίᾳ, καταστάσει.* corrupte in etym. m. p. 390, 22 *εὐεστώ, ἡ εὐετηρία καὶ εὐθυνία* (l. *εὐθηνία*) ut ib. p. 26 *εὐετῇ δέ, εὐθυνία* (l. *εὐθηνία*), *εὐνομία.*

2. *ἐκτίσομεν αὐτὸ τὸ μέτρον, καὶ λῷον*] Hesiodus in ergis v. 350

— *εὖ δ' ἀποδοῦναι*
αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον αἴκε δύνηαι,

recte reddito quae acceperis, *eadem mensura et amplius, si possis.* abiit autem in proverbium. Lucianus de imaginibus [12 t. 2 p. 470] *μῦθον ἀντὶ μύθου ἀμείψαι, αὐτῷ τῷ μέτρῳ φασίν, ἢ καὶ λώιον, sermonem pro sermone repende, eadem ut ajunt mensura, aut etiam cumulatius.* BERGL.

† (p. 99) *εἰς στενὸν τοῦ καιροῦ φθειρομένους*] hic *φθείρεσθαι* propter adjunctum *εἰς* et *στενόν* potest accipi, ut motum consignificet. vide ad epist. 18, 1. de *εἰς στενόν* Lucianus in Hermotimo [63 t. 1 p. 804] *περιέῤχῃ με, ὦ Λυκῖνε, καὶ συνελαύνεις εἰς στενόν, circumvenis me Lycine et in angustias cogis.* alias dicendum fuisset *ἐν στενῷ φθειρομένους.* Lucianus in Jove tragoedo [4 t. 2 p. 646] *ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον, ὡς ἐν στενῷ πάντ' ἅπασι τὰ ἡμέτερα, καὶ ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ κινδυνευόμενα, videtis periculum, ut res nostrae in angusto sint, et in uno homine periclitentur.* ibidem [30 p. 675] *ὁρᾷς; ἀποδιδράσκεις τὸν ἔλεγχον ἐν τῷ στενῷ ἐχόμενος, vides ut coargui non vis dum in angustiis teneris.* invenitur tamen *εἰς* quandoque pro *ἐν*, ut apud Arrianum 4 p. 174 [16, 7] *εἰς φυλακὴν εἶχον.* itaque hic *εἰς στενὸν φθειρομένους* potest esse pro *ἐν στενῷ φθειρομένους.* caeterum *τοῦ καιροῦ* non satis video quid hic sibi velit. interpres vertit quasi esset *τοῦ βίου.* pro *μὴ δέ* paullo ante mallem *μὴ δή.* BERGL. *Peerlkamp.* ad Xenoph. Ephes. p. 358: „*τοῦ καιροῦ* non satis videt Berglerus quid hic sibi velit. ita fere occurrit in exemplo quod ex Plutarcho mor. p. 178 A h. l. adfert Hemsterh., ubi Philippus loco commodo castra metaturus, cum audiret deficere gramina, *οἷος,* inquit, *ἡμῶν ὁ βίος ἐστίν, εἰ καὶ πρὸς τῶν ὄνων καιρὸν ὀφείλομεν ζῆν*" et vertit: *in angustias redactos, quod ad rationem vitae sustentandae pertinet.* mihi videntur angustiae temporum sive temporum ratione adductae significari, *schlechte Zeiten, üble Zeitverhältnisse,* nimirum frumentorum pecuniaeque inopia. recte confert Wagnerus nostratium *knappe s. geldklamme Zeiten.* est quidem in hac significatione pluralis *καιροί* usitatior, sed reperitur etiam *καιρός*, ut Demosth. de foed. cum Alex. 9 p. 214 *ἢ νομίζετε τὸν μὲν καιρόν ποτ' ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν· νυνὶ δ', ὅτ' εἰς ταὐτὸ τὸ δίκαιον ἅμα καὶ ὁ καιρὸς καὶ τὸ συμφέρον συνδεδράμηκεν —.*

EPIST. 25. [tom. I p. 138—142 Wagn.]

† (p. 98) 1. *ἔγνων*] *constitui, visum est mihi, decrevi.* Demosthenes contra Aristocr. [158 p. 672] *τἀναντία* [imo *ταῦτα*] *ἐγνωκὼς ποιεῖν.* et † (p. 99) paullo ante [153 p. 670] *τἀναντία διεγνωκὼς* [nunc *ἐγνωκὼς*] *ποιεῖν.* idem advers. Leptinem [51 p. 472] *τοὺς ἰδίᾳ γνόντας εὖ ποιεῖν ὑμᾶς.* ibidem [166 p. 508] † (p. 100) *ἃ προσήκει δόξετ' ἐγνωκέναι, καὶ τῇ πόλει τὰ κάλλιστα ἔσεσθε ἐψηφισμένοι.* BERGL.

τεθνάναι μεμοίραται ἡμῖν] hoc Aeschines sic: *τοῦ ἀποθανεῖν ὁμοίως ἐπικεκλωσμένου ἅπασι.* Isocr. ad Dem. [43 p. 11 C] sic: *τὸ μὲν γὰρ τελευτῆσαι πάντων ἡ πεπρωμένη κατέκρινε.* BERGL.

οὐκ ἔστι τὸ χρέος φυγεῖν] *μοιρίδιον χρέος* vocat Plutarchus in consol. ad Apollonium 9 p. 106 F rationem appellationis exponens. idem pro *χρέος* posuit *χρεών*, eandem cum Alciphrone sententiam enuncians, in Pyrrho [30] p. 403 C *τὸ δὲ χρεὼν ἦν ἄφυκτον, at fatum inevitabile fuit.* quod idem est, quod apud eundem in consol. ad Apollon. [31] p. 117 E *τὴν μοῖραν οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν*, et apud nostrum *τὸ πεπρωμένον ἄφυκτον.* BERGL.

κἂν ἐν οἰκίσκῳ τὶς καθείρξας αὐτὸν τηρῇ] sunt Demosthenis verba ex oratione de corona [97 p. 258, 21], quae crebra allusione auctorum quasi in proverbium abierunt. mutuatus autem est hanc sententiam ex Homero Demosthenes, ut annotant Plutarchus de poësi Homerica [2, 157 p. 1197 A Wyttenb.], ubi ostendit quomodo praestantissimi quique auctores poëtam imitentur, Lucianus in encomio Demosthenis [5 t. 3 p. 495], ubi similitudinem inter Homerum et Demosthenem monstrat, et Clemens Alexandrinus 6 strom. [2, 22 p. 749 Pott.], ubi parallela colligit ex antiquis et posterioribus scriptoribus. locus Homeri, quem adumbraverit Demosthenes, est Iliad. *μ´* v. 322 cujus summa: *si post hoc bellum essemus immortales futuri, dissuaderem pugnam; sed quia mille modis instat mors, pugnemus gloriose.* Demosthenem imitatur † Aristides in Panathenaico *τῶν Ἑλλήνων ἀσφάλειαν εἶναι καὶ σωτηρίαν ὑπελάμβανεν, οὐκ εἰ καθείρξασα αὐτοὺς ἐπὶ τῆς ἑστίας τηροίη* etc. *Graecorum securitatem esse et salutem putabat* resp. Atheniensium non in eo, si nimirum eos domi apud focum conclusos teneret, sed si ad bellum contra barbaros animaret. ubi male editio qua utor Aldina Isocratis et hujus orationis fol. 98 lin. 57 *καθείρξας αὐτούς*. errore solenni cum litera vel syllaba omittitur, bis *ἀμέσως* ponenda. BERGL. Eurip. fr. apud Stob. floril. tit. 117 t. 3 p. 450 Gaisf. — *κατθανεῖν ὀφείλεται*

καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων.

et Simon. ibid. *ὁ δ' αὖ θάνατος ἔκιχεν καὶ τὸν φυγόμενον.* caet. v. *intpp.* ad Demosth. t. 2 p. 148 appar. Schaef.

2. *τὸ πεπρωμένον ἄφυκτον*] Aristoteles apud Stobaeum tit. de morte [t. 3 p. 453 Gaisf.] *ἄφυκτον τὸ τῆς πεπρωμένης κακόν.* Plutarchus in Lysandro [29 p. 450 B] *ἀφευκτόν ἐστιν ἀνθρώπῳ τὸ πεπρωμένον.* Herodotus lib. 1 segm. 91 *τὴν πεπρωμένην μοίρην ἀδύνατά ἐστιν ἀποφυγέειν.* Plato in Gorgia [p. 512 E] *ὅτι τὴν εἱμαρμένην οἰδ' ἂν εἷς ἐκφύγοι*, ubi hanc tanquam muliercularum sententiam obiter perstringit Socrates. non autem simpliciter mortem intelligit. BERGL.

οὐχ ὑπὸ τούτων] ms Vindob. *οὐχ ὑπὸ τούτοις.* parum interest. BERGL.

τὸ ζῆν — ταλαντεύεται] cf. Theophyl. ep. 43 *τὴν ἰσόρροπον πλάστιγγα τὸ θεῖόν σοι ταλαντεύεται.*

ὑπὸ τῇ τύχῃ βραβεύεται] Isocrates in Areopagitico [p. 144 B] *ἐν μὲν γὰρ τῇ κληρώσει τὴν τύχην βραβεύειν, in sortitione enim fortunam esse arbitram.* BERGL. v. ad l. 3 ep. 44 §. 3.

ὠκύμοροι] Lucianus in contempl. [19 t. 1 p. 516] *οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι καὶ ὠκύμορον τὸ φύσημα* etc. *alii brevis aevi habent spiritus et quos ocior mors consequitur.* BERGL.

† (p. 102) 3. *ἀνέμοις ὁμιλήσω*] Julianus ep. 24 de ficubus in sole siccandis: *ἵνα λευκαίνηται — ἡλίῳ καθαρῷ προσομιλοῦντα (τὰ σῦκα) ut albescant assiduo puri solis usu.* BERGL.

καθήμενον] *καθῆσθαι* et *sedere* in utraque lingua saepe pro *desidem et otiosum esse.* sufficiat hic unus locus Pindari Olymp. 1 v. 131

[83] qui et cum antecedentibus congruit, ut noster eum ob oculos habuisse videatur: *θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν, ἁπάντων καλῶν ἄμμορος; cum omnibus moriendum sit, cur aliquis ignobile senium in tenebris* † (p. 103) *sedens coquat frustra, omnium bonorum expers?* ubi scholiastes: *τὸ δὲ „ἐν σκότῳ καθήμενος" ἀντὶ τοῦ (ἐν) ἀκινησίᾳ καὶ ἀκλείᾳ καθεστώς, in torpore et in obscuro constitutus.* BERGL.

ἐπὶ ταῖς τῆς Ἀττικῆς ἐσχατιαῖς] Casaubonus lect. Theocr. cap. 14 *appellant Graeci ἐσχατιάς singulorum agros suis finibus distinctos et separatos. recteque doctissimus glossographorum Hesychius exposuit ἀγρόν.* mox *sed in ea voce apud elegantissimos interdum aliquid inest contemptus. Alciphron in epistolis: κρεῖττον ἐπανήκειν ἐκ Βοσπόρου καὶ* etc. BERGL.

EPIST. 26. [tom. I p. 143—152 Wagn.]

† (p. 102) 1. *μέγα — κακὸν οἱ — τοκογλύφοι*] foeneratores Athenis odiosi. Demosthenes adversus Pantaenetum [52 p. 981, 24] *μισοῦσί φησιν Ἀθηναῖοι τοὺς δανείζοντας.* Plautus in mostellaria act. 3 sc. 1 v. 123 *nullum aedepol hodie genus est hominum tetrius — quam danisticum.* *τοκογλύφοι* autem apud Lucianum in necyom. [11 t. 1 p. 472 ubi v. *Hemsterh.*] *τοκογλύφοι προσῄεσαν ὠχροί*, qualis et hic est. in Anthol. epigr. lib. 2 c. 50 Palladas

ἀνὴρ δανειστὴς τῶν χρόνων γλύφων τόκους,

foenerator longi temporis usuras sculpens, ubi Brodaeus: *stylo imprimens, scribens* [vide ad §. 3]. manent autem denominationes † (p. 103) antiquae etiam si res desierint, et aliae ejusdem usus in earum locum successerint, ut in cera et charta, unde et *exarare.* BERGL. vid. inprim. Plutarch. de vit. aer. al. 1 sq. p. 827 D sqq. Theophylact. ep. 16 et Boeckh. oec. publ. Ath. 1 p. 141 p. 178 ed. alt. quantum poposcerint fenus tocculliones Athenis colligas ex Theophr. char. 6, 4 *οὐκ ἀποδοκιμάζων δὲ οὐδ' ἅμα πολλῶν ἀγοραίων στρατηγεῖν καὶ εὐθὺς τούτοις δανείζειν καὶ τῆς δραχμῆς τόκον τρία ἡμιωβόλια τῆς ἡμέρας πράττεσθαι* cf. ib. *Casaubon.*

κατ' ἀγρούς] plus ego quam par est tribui h. l. codici *Γ*, cujus lectio nihil videtur esse nisi scribentis aut legentis error. restitue igitur *κατ' ἀγρόν*, quod exhibent etiam *Ψ* Flor. Ven. sic etiam 1, 28, 2 *οἱ κατ' ἀγρὸν πόνοι.* 3, 11, 1 *ἡ κατ' ἀγρὸν διατριβή.* ib. 2 *ποῦ κατ' ἀγρὸν ἱδρύσω;* ejusdem l. ep. 14 *τὰ κατ' ἀγρὸν ἔργα*, cod. *Γ ἀγρούς. κατ' ἀγρὸν γίγνεσθαι* 3, 20, 4. *τὰ κατ' ἀγρόν* (quod reponendum) fine epist. *δέχεσθαι μισθωτὸν κατ' ἀγρόν* 3, 34, 3. sic etiam Long. past. 4, 33.

κατέ την ἐν χρείᾳ χρημάτων] Demosthenes de fals. legat. [153 p. 389, 5] *χρημάτων ἐν σπάνει — αὐτὸν καταστήσειν (ἐμέλλετε)*, Andoc. de mysteriis [144 p. 28 sub fin.] *εἰς πενίαν καὶ ἀπορίαν κατέστην.* Demosth. adv. Lept. [49 p. 471 fin.] *τοὺς μὲν ἐν κινδύνῳ καθεστηκότας — τοὺς δὲ ἐν πάσῃ καθεστάναι δοκοῦντας εὐδαιμονίᾳ.* BERGL.

† (p. 104) *ἐπὶ Κολωνῷ*] *Κολωνός* pagus Atticus, unde Sophocles oriundus, qui in honorem patriae Oedipum *ἐπὶ Κολωνῷ* scripsit. dicunt etiam *ἐν Κολωνῷ.* Aeschines in Tim. [125 p. 17 sub fin.] *τὴν ἐν Κολωνῷ συνοικίαν τὴν Δήμωνος καλουμένην.* BERGL.

ἐξηγήσαντός μέ τινος] puto Alciphronem scripsisse *ξεναγήσαντός μέ τινος*, *ducente me quodam tanquam peregrinum*, ut pote rusticum, qui non frequentaverit urbem. Lucianus in Scytha [4 t. 2 p. 864] *σύ με παραλαβὼν ξενάγησον καὶ δεῖξον τὰ κάλλιστα Ἀθήνησιν.* alias dicendum fuerat, *ἐξηγησαμένου τινός.* non enim datur terminatio activa verbi *ἡγοῦμαι.* sed causa erroris non apparet: et in hac re videtur non *ἐξηγεῖσθαι* potius usurpaturus fuisse quam *καθηγεῖσθαι.* ut Lucianus in

ver. h. lib. 2, [31 t. 2 p. 127] *παρελθόντες δὲ ὅμως τοῦ Ναυπλίου καθηγουμένου ἑωρῶμεν κολαζομένους πολλούς, ingressi tamen duce Nauplio videbamus multos qui supplicio afficiuntur.* BERGL.

2. *Μαρτίου*] hoc nomen viri mihi suspectum. BERGL.

ῥικνόν] Suidas: *ῥικνά, ἐρρυτιδωμένα, ἀσθενῆ, rugosa, infirma.* conjungit Lucianus de gymn. [25 t. 2 p. 907] *ῥικνοὶ καὶ κατεσκληκότες* quemadmodum anonymus apud Suidam *ῥικνοὶ καὶ κατεσκελετευμένοι.* scholiastes Apollonii Rhod. ad 1 v. 669 *ῥικνοῖσι, ῥυσοῖς. ἡ δὲ λέξις παρὰ Καλλιμάχῳ* [fr. 49], *Ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν σῦφαρ ἐμόν — rugosis.* † *vox illa apud Callimachum: ναὶ μὰ* etc. i. e. *juro per rugosam pellem meam.* BERGL.

συνεσπακότα τὰς ὀφρῦς] Aristophanes in Pluto v. 756 *ὀφρῦς συνῆγον, ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα, supercilia contrahebant, simulque tristi erant vultu.* Jul. Pollux lib. 2 segm. 49 *καὶ ὁ τὰς ὀφρῦς δὲ συνάγων, ὁ φροντιστής.* BERGL. cf. *Boisson.* ad Nicet. p. 123 sq.

χάρτην δι' ἀρχαῖά τινα, σαπρὸν δὲ] hic *δι' ἀρχαῖά τινα*, qualecunque est, in versione studui exprimere. interpres vertit quasi esset *χάρτην ἀρχαῖόν τινα σαπρόν τε, vetustam quandam chartam et putridam.* BERGL.

διὰ χειρὸς ἔχοντα] Athenaeus lib. 11 p. 504 B *ὁ τοὺς μίμους πεποιηκώς, οὓς ἀεὶ διὰ χειρὸς ἔχειν Δοῦρίς φησι τὸν σοφὸν Πλάτωνα, auctor mimorum, quos in manibus semper habuisse Platonem Duris dicit.* Lucian. Nigr. [2 t. 1 p. 40] sic: *καταλαμβάνω τὸν μὲν ἐν χερσὶ βιβλίον ἔχοντα.* BERGL.

εὐθὺς μὲν οὖν μόλις] haec inter se pugnare videntur. BERGL. non omnem dubitationem de loci sinceritate eximit Herelius, de quo WAGNERUS haec: „aliter et recte quidem sensit Herelius in act. lit. Klotzianis t. 3 p. 91. cur non enim, ita quaerit, quisquam *primum, ab initio,* vix loqui, ridere, accedere dici queat? at haec frequenter *εὐθύς* significare neminem nescire. addit deinde aliquot similia exempla: Val. Flacc. 4, 261 *continuo Bebryx — vix ora virum, vix tollere passus Brachia;* et Statii Theb. 12, 321 *mox tandem.* mihi quidem decepisse Berglerum videtur hoc quod *μόλις τῷ εὐθύς* junxerit, quod tamen ad verbum *προσεῖπε* referendum." *εὐθύς* nunquam est simpliciter *primum, ab initio*, sed ubicumque hoc significare videtur est *statim ab initio*, ut Xenoph. oec. 7, 22 *εὐθὺς παρεσκεύασεν ὁ θεός κτέ.* quod hoc loco non magis aptum quam *statim.*

ζημίαν ἡγούμενος τὴν προσηγορίαν] ex contrario Synesius epist. 60 *χαῖρε παρ' ἐμοῦ ζημίαν ἡγουμένου τὸν χρόνον ὃν ἐσιώπησα.* BERGL. *τὴν ἀναίδειαν οὐδεμίαν ζημίαν νομίζουσι* Isae. de Apollod. her. 23 p. 65, 39. *τὴν αὑτοῦ πονηρίαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων* id. de Hagn. her. 20 p. 85, 38. *ζημίαν ἡγῇ, ἂν μὴ παραβιάσῃς αὐτό* (sc. *ῥῆμα ἔκφυλον*) Luc. Lexiph. 24 t. 2 p. 348.

3. *διέπτυεν εὐθέως*] de *contemptu.* Lucianus de mercede † cond. p. 489 [30 t. 1 p. 690] *ἢν δὲ μειδιάσω καὶ ῥυθμίσω τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ἥδιστον, κατεφρόνησε καὶ εὐθὺς διέπτυσε, si autem subrideam et componam vultum quam blandissime, contemnit et statim despuit.* BERGL.

γραμματεῖον] *syngrapham.* Demosthenes contra Dionysodorum [1 p. 1283, 2], ubi foenerator dicit: *ὁ δανειζόμενος ἐν παντὶ προέχει ἡμῶν. λαβὼν γὰρ ἀργύριον φανερὸν καὶ ὁμολογούμενον, ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐωνημένῳ καὶ βιβλίῳ μικρῷ πάνυ τὴν ὁμολογίαν καταλέλοιπε τοῦ ποιήσειν τὰ δίκαια. ἡμεῖς δὲ οὔ φαμεν δώσειν ἀλλ' εὐθὺς τῷ δανειζομένῳ δίδομεν τὸ ἀργύριον, qui foenori sumit in omnibus meliori conditione est quam nos qui damus. is enim, accepta pecunia manifesta et certa, in tabella duobus chalcis empta et libello admodum*

exiguo confessionem relinquit, qua se quae aequa sint facturum testatur. nos autem non pollicemur nos daturos, sed statim damus pecuniam ei qui foenori accipit. mox syngrapham vocat. in glossario Labbaci: *γραμματεῖον, chirographum, cautio, instrumentum, libellus.* BERGL.

καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχαίῳ τόκον βαρὺν] interpres: *imposuit igitur summae gravem usuram*, quasi legisset *ἐπέθηκε οὖν*, ut dicimus *ἐπιτιθέναι τινὶ ζημίαν*. BERGL. loco *ἐπί* repone *πρός* e Γ Ψ Flor. Ven.

καὶ τὴν οὐσίαν ὑποθέσει μηνὸς εἰσέτι μοι] interpres: *et intra mensem totum caput exegit*, quorum nihil in Graecis praeter mensis mentionem: nec potest *ἀπῄτει* hic *ἀπὸ κοινοῦ* sumi, ut ipse quidem vertit antecedentia. sed mirum non est ita eum agere, nam in locis claris etiam saepissime caecutit; hic autem vel corruptus est, vel obscurus. si non corruptus supponatur, quamvis aegre poterit hic sensus elici *καὶ τὴν οὐσίαν ἀπῄτει ὑποθέσει μηνὸς εἰσέτι μοι*, *et bona mea petebat, ut quae oppignerata fuissent, praestituto mihi tempore unius adhuc mensis.* ut vox *ὑποθέσει* ad duo referatur, ad tempus, quod expressum est, *μηνός*, qualis *ὑπόθεσις* usitate *προθεσμία* dicitur et ad *οὐσία* subaudito *αὐτῆς*, vel *ἀπὸ κοινοῦ οὐσίας*. deinde ut *ὑποθέσει* sit pro *δι' ὑπόθεσιν μηνὸς † καὶ οὐσίας ἐμοί* scilicet *γεγενημένην*. quod si corruptus est, ut esse puto, en conjecturam meam, quam nec a re nec a vestigiis scripturae alienam puto, legendo *καὶ τὴν οὐσίαν ὑποθέμενος*. ita solent loqui de oppigneratione. de eo quidem qui pignus dat active sic, ut Demosthenes contra Timotheum [12 p. 1188, 1], *δάνεισμα ποιεῖται ἰδίᾳ παρ' ἑκάστου αὐτῶν τὰς ἑπτὰ μνᾶς καὶ ὑποτίθησιν αὐτοῖς τὴν οὐσίαν, foenore sumit seorsim ab unoquoque eorum illas septem minas et oppignerat eis bona sua.* et oratione sequente, quae est contra Polyclem [7 p. 1208, 13], *ὑποθεὶς δὲ τὴν οὐσίαν τὴν ἐμαυτοῦ, δανεισάμενος ἀργύριον, πρῶτος ἐπληρωσάμην τὴν ναῦν, cum autem pignori opposuissem opes meas et foenori accepissem pecuniam, primus instruxi navem.* de eo autem cui pignus datur passive sic, ut in eadem contra Polyclem [55 p. 1223, 24] *ἐκέλευον αὐτόν μοι δανεῖσαι ὑποθέμενον τὰ σκεύη τῆς νεώς, jubebam eum mihi foenore dare sumtis in pignus instrumentis nauticis* recte ergo distinguunt Phrynichus [p. 467 ib. *intpp.*] et Thomas M. *ὑποτίθησι μὲν τὰ ἐνέχυρα ὁ δανειζόμενος· ὑποτίθεται δὲ ὁ λαμβάνων ἤγουν ὁ δανείζων.* illud autem *μοὶ* vel abundat ut saepe; vel est pro *παρ' ἐμοῦ*, ut apud Herodotum lib. 8 segm. 67 *εἶπαί* [*εἰπέ*] *μοι πρὸς βασιλέα Μαρδόνιε* [imo hic est dativus ethicus ut in proximo loco Iliadis]. Homerus Il. ξ' v. 501

εἰπέμεναί μοι Τρῶες ἀγαυοῦ Ἰλιονῆος
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί, γοημέναι ἐν μεγάροισι,

renunciare mihi mementote o Trojani illustris Ilionei patri caro et matri, ut lugeant in aedibus. idem lib. seq. v. 88 — *Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ Δέκτο δέπας, a Themide autem genas pulchra accepit poculum.* ubi scholiastes: *ἀντὶ τοῦ, παρὰ Θέμιδος.* BERGL. haec v. *δέχεσθαι* constructio poetarum tantum esse videtur.

εἰσέτι μοι·] ita haec interpunguntur in edd. ego ista ad sequentia malui referre in versione, secutus distinctionem quam facit Brodaeus, hunc locum citans ad Anthol. epigrammatum Graec. BERGL. vertit nimirum Berglerus *adhuc meo judicio magnum* caet.

† *ψήφους*] trapezitae ut ait Archestratus apud Athenaeum 7 p. 305 F *εἰώθασι δονεῖν ψήφους αἴθωνι λογισμῷ, solent versare calculos ardenti studio computandi.* ita rectissime Casaubonus illa de trapezitis accipit. BERGL.

δακτύλων κάμψεις] epigramma in Anth. lib. 1 c. 84 [Anth. Plan. 1, 18]

τέρπε δανειζόμενος τὴν σὴν φρένα, τοῖς δὲ δανεισταῖς
κάλλιπε τὴν ψῆφον δακτυλοκαμψόδυνον,

109. *oblecta tuum animum foenore accipiendis pecuniis, foeneratoribus autem relinque computationes anxias quae fiunt digitorum inflexione.* ad quem locum non immemor Brodaeus fuit Alciphronis. Lucianus etiam in cataplo [17 t. 1 p. 639 fin.] sic describit foeneratorem *ὠχρὸς ἀεὶ καὶ αὐχμηρὸς ἦν, φροντίδος τὸ μέτωπον ἀνάπλεως, καὶ μόνοις τοῖς δακτύλοις πλουτῶν, οἷς τάλαντα καὶ μυριάδας ἐλογίζετο, pallidus et squalidus semper erat, frons ejus meram solicitudinem indicabat, solisque digitis dives erat, quibus talenta et myriadas supputabat.* et Dio Chrys. 4 de regno p. 74 [t. 1 p. 169 R.] avarum inter alia sic describit: *ἀεὶ κινῶν τοὺς δακτύλους, ἤτοι τὴν αὑτοῦ λογιζόμενος οὐσίαν ἢ τῶν ἄλλων τινός, semper movens digitos, aut suas computans divitias aut alterius alicujus.* [adde Luc. Timon. 13 t. 1 p. 122 *ὠχρὸς ἡμῖν ἐφαίνου καὶ φροντίδος ἀνάπλεως συνεσπακὼς τοὺς δακτύλους πρὸς τὸ ἔθος τῶν λογισμῶν* ib. *Hemsterh.* WAGN.] sumpta autem haec descriptio computationis ab antiquissimorum hominum more, qui cum nondum satis callerent rationem numerandi, ope digitorum eam peragebant. (qui cum quinque sint, a *πέντε πεμπάζειν* veteres *τὸ ἀριθμεῖν* dixerunt [cf. *Nitzschium* ad Hom. Odyss. 4, 412.].) certe apud Herodotum in Eratone cap. 63 Ariston rex Spartae cum ei in senatu sedenti filius recens natus esse nunciaretur eodemque nuncio scrupulus injiceretur, quod justo citius partum illum contigisse putaret; coepit digitis computare, an etiam decem sint menses, ex quo uxorem illam in matrimonio habuisset. quasi sola cogitatione non posset tantillum numerum percurrere. si cui autem minus credibilis hodie videbitur talis imperitia circa numeros, is cogitet quod Strabo lib. 11, [4, 4] p. 767 Alm scribit de Albanis gente Armeniis vicina, eos † nimirum, cum pecunia non utantur, nec numerare posse ultra centum, *οὐδὲ ἀριθμὸν ἴσασι μείζω τῶν ἑκατόν.* BERGL. cf. Palladius in Anth. Pal. 11, 289 supra a Bergl. citatus

ὦ τῆς ταχίστης ἁρπαγῆς τῆς τοῦ βίου
ἀνὴρ δανειστὴς τῶν χρόνων γλύφων τόκους
τέθνηκεν εὐθὺς ἐν ῥοπῆς καιρῷ βραχεῖ,
ἐν δακτύλοισι τοὺς τόκους σφίγγων ἔτι.

εἰλινδούμενοι] idem quod *κυλινδούμενοι,* et *καλινδούμενοι,* et *ἀλινδούμενοι.* vide supra epist. 23. BERGL. *εἰλινδεῖσθαι* forma est admodum dubia. apud nostrum hoc l. plerique codd iique praestantissimi praebent *ἀλινδεῖσθαι.* apud Joseph. bell. Jud. 4, 10, 10 hodie editum *ἐνηλινδοῦντο.* apud Plutarch. in Agide 3 fin. editum *εἰλινδημένῳ,* sed tres codd Paris. et Sangerm. a sec. m. *ἠλινδημένῳ,* quod restituendum.

ἀγροίκων ἔφοροι δαίμονες] Virgilius 1 Georg. v. 10 *et vos agrestum praesentia numina Fauni.* sunt autem Fauni, Panes. Pan *ἀγρονόμος* in Anthol. epigr. lib. 6 cap. 7 [Anth. Pal. 6, 154] et *ἀγροτέρων θεός* ibid. lib. 4 cap. 12 in epigr. Philodemi [imo Apollonidae Anth. Plan. 235] et paullo ante *ἀγρότης* [Anth. Pl. 231 Anth. Pal. 6, 188] quemadmodum *ἀγρόται θεοί* ibid. lib. 1 cap. 3 [imo in inscriptione epigr. Leonidae Anth. Pal. 6, 334, quae in Anth. Pal. non legitur]. Pan autem huc pertinet, quatenus is, qui fingitur epistolam scribere, est pastor, ut nomen indicat, a *gregibus ducendis:* et Pan est *νόμιος,* ut apud Pausaniam 8, cap. 38 in fine. nempe *ἀπὸ τῶν νομῶν a pascuis:* unde et Mercurius ejus pater ita cognominatus, Aristoph. in thesmoph. v. 986 [977] *Ἑρμῆν τε νόμιον ἄντομαι καὶ Πᾶνα.* sed praecipue Apollo huc pertinet qui et *ἀγρεύς* cognominatur, non tantum *ἀπὸ τῆς ἄγρας a captura*, ut ex loco quodam Aeschyli apparet apud Plutarchum in amatorio p. 757 E [ubi v. *Winckelm.* p. 160] sed et, quod huc facit, *ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ* ab agro, ut colligi potest ex scholiaste Apollonii Rhodii ad lib. 2 v. 500 [498], ubi Aristaeus filius Apollinis dicitur cognominatus fuisse *Ἀπόλλων ἀγρεὺς καὶ νόμιος.* vide et ipsum Apollonium v. 509 511 [507 et 509] et Etymol. in *ἀγρεύς.* tum etiam vel maxime quia

idem Apollo, itidem ut illi, *νόμιος*, ut, praeter schol. Apollonii aliosque plures auctores, schol. Homeri ad Iliad. *β´* v. 273 [imo 766 et *φ´*, 447]. eo etiam nomine huc pertinet Apollo, quia pastor iste precatur ne lupum videat: et Apollo est *λύκιος* et *λυκοκτόνος*, de quo mox. BERGL.

μὴ λύκον — ἰδεῖν] ubique quidem lupi invisi, nisi forte apud gentem quandam Scytharum, ubi homines certo anni tempore in lupos mutari creduntur, ut est apud Herodotum [4, 105]; sed praecipue Athenienses illis inimici, apud quos lex erat de occidendis lupis, et praemia magna † proposita. scholiastes Aristophanis ad aves v. 368 [369] *καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν· διὸ ὁ μὲν φονεύων λύκου τέκνον τάλαντον ἐλάμβανε· ὁ δὲ τέλειον, δύο. ὅθεν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα Λύκειον καὶ Λυκοκτόνον φασί*, *lex erat lupos occidere; quamobrem qui interfecisset catulum lupi talentum accipiebat; qui adultum, duo. hinc et Apollinem Lycium et Lycoctonon i. e. luporum occisorem dicunt.* *Λύκειος* et *Λύκιος* saepissime commemoratur et a multis; *Λυκοκτόνος* a Plutarcho etiam de solertia animalium p. 966 A. BERGL. Jacobsius annot. ad Anth. Pal. p. 704 *μηδὲ δανειστὴν* scribendum esse censet, male tollens asyndeton huic loco aptissimum. cf. 2, 4, 8.

EPIST. 27. [tom. I. p. 153—157 Wagn.]

Similis argumenti ep. 35 huj. libri et Aelian. ep. 7.

1. *τυρὸν ἐκ ταλάρων*] caseum recentem intelligit, qui *χλωρός* dicitur. Aristophanes in ranis v. 567 [559], ubi de voracitate Herculis — *τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν — Ὃν πρὸ σὺν αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιε*, *caseum illum recentem, quem una cum calathis devoravit.* *τάλαροι* sunt *calathi* et *fiscellae*, in quibus caseus premitur et formatur. Homerus Odyss. *ι´* v. 246

αὐτίκα δ᾽ ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκε,

statim autem dimidium coagulans candidi lactis plexis in fiscellis stringens reposuit. BERGL.

ὅλον με αὐτὴ κατὰ τὴν παροιμ. ἀνατρέψασα] ut sunt pleraque proverbia metaphoricae locutiones, ita et hoc. possit videri a vasis vinariis exhaustis ductum. Horatius 2 sat. 8 v. 39 *invertunt Aliphanis vinaria tota.* Aristophanes in pace v. 535 [537] ubi Pacem comico stylo laudans eam dicit *ὄζειν olere* inter alia *δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοῶς, ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν*, *ancillam ebriam, inversum congium, aliaque multa bona.* † ita enim ibi ex paullo ante positis, *ἀπὸ κοινοῦ* intelligendum est *ὄζει*, ut scholiastes recte monet; quod non animadvertens Florens Christ. vertit quasi ex proximo sumeretur *ἥδεται*. atqui hoc non cum genitivo construitur, sed cum dativo, ut ibi, *ἥδεται ποιητῇ*. de inversis in convivio vasis et Heliodorus lib. 1, [1 p. 2] *κρατῆρες ἀνατετραμμένοι*. ita ergo senex exhaustum se dicit. sic ab eadem re proverbium cum *faeces* alicui *solae relinquuntur.* Aristophanes in Pluto v. 1085 de adolescente qui vetulam utilitatis causa amaverat, saepeque apud eam potaverat, sed postea dives factus illam negligebat:

ὅμως δ᾽ ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους
πίνειν, συνεκποτέ᾽ ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα,

verum tamen quoniam nec vinum potare dedignatus es, simul ebibenda tibi et faex est. notum illud Horatii: *diffugiunt cadis cum faece siccatis amici.* *exhaurire* autem, ut *exedere aliquem* apud Terent. in heaut. 3 sc. 1, [53] sed ad hanc expositionem de *vasis evacuatis* minus quadrat quod sequitur, *δουλεύειν με ἀπηνάγκασας*, quid enim servitus ad vasa? itaque commodius ut puto accipietur de gallis gallinaceis in pugna succumbentibus, qui ad victorem quasi serviliter se habent. apud Aristophanem in avibus v. 70 cum trochilus interrogatus quis esset, re-

spondisset *ὄρνις ἔγωγε δοῦλος*, *ales ego sum servus;* rursus interrogatur, *ἡττήθης τινὸς ἀλεκτρυόνος; num ab aliquo superatus es gallinaceo?* ubi scholiastes: *φυσικὸν τοῦτο ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν ἀλεκτρυόνων, τοὺς ἡττηθέντας ἕπεσθαι τοῖς νενικηκόσι*, *naturale hoc est in conflictu gallinaceorum ut victi sequantur victores.* Plutarchus in amatorio p. 762 F † hominem amori deditum quamvis alias superbum et omnes contemnentem, tamen ad conspectum formosi alicujus serviliter succumbere instar gallinacei victi dicit, allato senario

ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὣς κλίνας πτερόν,

trepidus se contrahit tanquam gallinaceus servilem quasi alam demittens. imo patitur etiam insuper alas atque pennas sibi velli et evelli a meretricibus; ut Callias apud Aristophanem in avibus, de quo v. 286

αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά,

et foemellae insuper evellunt ejus pennas. nempe dum eum bonis *spoliant*, *mutilant*, *lacerant*, ut anus docet meretriculam initio hecyrae Terentii. id quod Aniceto etiam nostro contigit; cujus nomen etsi *invictum* significat, tamen ipse in hac quasi *palaestra* victus est: et tanquam plagis concisus; ut Anaxandrides comicus de ejusdem sortis homine loquens apud Athenaeum 4 p. 166 D dicit: *ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπης*, *vir a foeminis concisus es.* quo verbo et Plutarchus l. c. usus est: *καὶ τὸ θράσος ἐκκέκλασται καὶ κατακέκοπταί οἱ τὸ γαῦρον. atque audacia frangitur ac conciditur ei ferocia.* nempe velut in *pugilatu*. Euripides in Cyclope v. 228 circiter, cum Silenus dixisset,

ὤμοι πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας,

hei mihi febricito contusus miser; Cyclops ad eum:

ὑπὸ τοῦ; τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν γέρων;

a quo? quis in tuum caput pugilatum exercuit o senex? idem autem est *κατακεκόφθαι* quandoque quod *συγκεκόφθαι.* scholiastes Aristoph. ad nubes v. 1428 [1426] *συγκεκόφθαι, τυφθῆναι ἡμᾶς. κατακοπῆναι ταῖς μάστιξι.* tali verbo, nempe a palaestra petito utitur et Alciphron hoc loco. Julius Pollux lib. 3 segm. 155 recenset verba athletis convenientia: *ἀγκυρίζειν, ἀνατρέπειν, δράσσειν, ὑποσκελίζειν.* idem lib. 9 segm. 108 de pugna conturnicum, qui aeque pugnaces † ac galli: *ὁ δὲ ἀναιρεθεὶς (ὄρτυξ) — ἡττᾶτο*, *coturnix quae subversa esset, vincebatur.* simul itaque ad certamina gallorum respexit noster, et ad certamina athletarum. quemadmodum et Lucian. de gymn. [2 t. 2 p. 885] athletas quiddam agere dicit *ἀλεκτρυόνων δίκην*. BERGL. prior explicatio vera.

2. *οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις ἐμοῦ*] Herodotus lib. 1 segm. 4 hoc iisdem et aliis etiam verbis affert, ubi Persae dicunt: *τὸ μέν νυν ἁρπάζειν γυναῖκας ἀνδρῶν ἀδίκων ἔργον νομίζειν εἶναι· τὸ δὲ ἁρπασθεισέων σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρέειν, ἀνοήτων· τὸ δὲ μηδεμίην ὥρην ἔχειν ἁρπασθεισέων, σωφρόνων. — σφέας μὲν δὴ τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίης λέγουσι Πέρσαι ἁρπαζομένων τῶν γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι*, *rapere quidem mulieres, injuriorum virorum factum se putare esse, raptarum vero causa studium impendere ad ulciscendum, amentium. se itaque Asianos, ajunt Persae, raptarum foeminarum nullam rationem habuisse.* quorum postremum Theocritus idyll. 2 v. 61, ubi itidem ut apud nostrum amans sperni se queritur: — *ὁ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιεῖ.* illuc eum respexisse et ex fine idyllii apparet. BERGL. Berglerus in loco Herod. et hic in contextu et in lemmate *ὥρα* scripserat jure propterea castigatus a Schaefero ad Dionys. Hal. de compos. p. 35 quem vide.

διακαῶς] a *διακαής ardens;* utitur isto Heliodorus 8, [2] p. 366 itidem de amante. noster lib. 3, [ep. 8, 2] *διακαῶς αὐτῆς ἐρᾷ.* BERGL.

ἐγὼ δὲ οἴσω βαρέως μέν, οἴσω δὲ ὅμως] Theocritus in eodem idyll. 2 in fine: — *ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν*, *ego vero feram meum dolorem ut suscepi* [alii vertunt *promisi* v. ib. *intpp.*] Synesius ep. 105 *ὀδυνήσομαι μέν, ἀνέξομαι δέ*, *dolebo quidem*, *sed feram.*

hanc sententiam egregie Homerus tractat Odysseae σ′ v. 131 et seqq., ubi Ulysses ita comparatum esse hominis ingenium dicit, ut in rebus prosperis et secundis sit securus de adversis, quasi accidere non possint; si tamen eveniant, ita mutari animum, ut eis etiam ferendis se accommodet quamvis invitus, ubi inter alia *καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ, et haec fert, invitum se ostendens, patienti animo*. BERGL.

EPIST. 28. [tom. I p. 158–165 Wagn.]

† Inscr. *Ἀνικήτῳ*] cum hic incipiant epistolae quarum tituli non sunt ficticia nomina, ut in antecedentibus plerisque, sed ex historia et comoedia petita, indicandum putavi Aniceti cujusdam, grammatici ut videtur, mentionem facere Eustath. ad Odyss. p. 567 lin. 43 ed. Bas. miror autem in bis nato jam indice eum non occurrere. BERGL. memoratur etiam ab Athenaeo 11 p. 783 C *Ἀνίκητος δὲ τὸ μὲν κύπελλόν φησι φιάλην εἶναι.*

1. *Ὠδίνουσά με — μετέπεμψε γυνή*] verba Aristophanis in eccles. v. 524 [529], ubi mulier marito quaerenti cur clam se noctu exivisset, hanc causam comminiscitur: *γυνή με τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη μετεπέμψατ' ὠδίνουσα.* sed pro *μετεπέμψατο* maluit dicere noster *μετέπεμψε*, quod mirum: cum in epistola 4 [§. 2] lib. 2 dicat, *μεταπέμπεται Μένανδρον Πτολεμαῖος*, more nimirum usitatiore. Thomas Magister praecipit *μεταπέμπομαι* dicendum esse, non *μεταπέμπω*, eo non obstante quod Thucydides hoc posteriore utatur, cujus duo loca [6, 88 fin. 7, 8] adducit: quibus addi possunt alia duo ex eodem, nempe lib. 1, [112] *νῆες ἐς Αἴγυπτον ἀπ' αὐτῶν ἔπλευσαν Ἀμυρταίου μεταπέμποντος.* et lib. 7, [80] *ἤλπιζον γὰρ καὶ τοὺς Σικελοὺς ταύτῃ, οὓς μετέπεμψαν* [bonus liber *μετεπέμψαντο*] *ἀπαντήσεσθαι.* occurrit sic et apud Aristophanem semel tantum, quod sciam (nam usitato more aliquoties), nempe in vespis v. 678 [680], ubi etiam a scholiaste reprehendi videtur, qui annotat: *εὔηθες δὲ καὶ τὸ μετέπεμψα, ἀντὶ τοῦ μετεπεμψάμην*, quasi ineptum sit ita loqui. BERGL. *μεταπέμπειν* pro *μεταπέμπεσθαι* usurpat Thucyd. praeter locos allatos 4, 33 *στρατὸν μεταπέμπων ἐκ τῶν ἐγγὺς ξυμμάχων.* 6, 82 *ἢν μὴ αὐτοὶ πλείους μεταπέμπωσιν.* 7, 15 *τούτους μεταπέμπειν δέον.* 42 *ἢν οὐδ' ἂν μετέπεμψαν οἱ Συρακόσιοι.* Achill. Tat. 4, 10 p. 90, 3 Jac. *δεῖ οὖν ἰατροὺς μεταπέμπειν καὶ θεραπείαν προσφέρειν.* et noster 3, 65, 2 *οὐ γὰρ ἕνα παράσιτον ἐξ ἄστεος, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς μεταπέμψας.*

ἥκειν ὡς ἑαυτὴν] Heliodorus I, [7] p. 12 *εἰς τὴν ὑστεραίαν ἅπαντας ἥκειν ὡς αὐτὸν ἐπιστείλας.* Isocrates epist. 2 *ἡδέως ἂν ἱκοίμην ὡς ὑμᾶς.* Demosthenes de falsa legat. [111 p. 374 fin.] *ἧκον ὡς ὑμᾶς ἔναγχος Θετταλοί.* BERGL. *ἑαυτήν* cum etiam Ψ[s] Flor. Ven. tueantur magisque sit ex Alciphronis usu (v. indicem), reponendum est.

καὶ δῆτα ἥκειν] ita edd. legendum *ᾔειν* pro *ἥκειν*. BERGL.

† *τὴν δέρην ἀνακλάσας κῦσαι*] idem schema deosculationis expressit Aristaenetus lib. 1 epist. 16 [sub fin.] *ἐκβακχευθεῖσα τῷ ἔρωτι ἀνέκλασε πρὸς ἑαυτὴν τὸν αὐχένα καὶ κατεφίλησε, amore lymphata reflexit ad se cervicem* meam *et deosculata est.* Lucianus dial. mer. Matr. et Philinnae [3, 2 t. 3 p. 284 fin.] *ἀνακλάσας τὸν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, ὥστε μόλις ἀπέσπασε τὰ χείλη, cervice ad se reclinatam Thaidem osculatus est tam arcte, ut vix inde labia retraheret.* ad hunc modum osculatus est Alexander M. in theatro Bagoam eunuchum quem amabat, referente Dicaearcho apud Athen. 13 p. 603 B *Δικαίαρχος — Βαγώου τοῦ εὐνούχου οὕτως αὐτόν φησιν ἠρᾶσθαι [ἡττᾶσθαι], ὡς ἐν ὄψει θεάτρου ὅλου καταφιλεῖν αὐτὸν ἀνακλάσαντα. καὶ τῶν θεατῶν ἐπιφωνησάντων μετὰ κρότου οὐκ ἀπειθήσας, πάλιν ἀνακλάσας ἐφίλησεν, Dicaearchus ita eum amasse Bagoam eunuchum dicit, ut in*

conspectu totius theatri eum reflectens et ad se inclinans *deoscularetur. cumque spectatores acclamarent cum plausu*, quasi iterare jubentibus *morem gerens*, *iterum* ad se *retrahens* eum *deosculatus est.* non ergo audiendi Budaeus et HSteph., qui ἀνακλᾶν in passiva significatione nonnunquam accipi dicunt et apud Athenaeum ἀνακλάσας esse pro ἀνακλασθείς. mirum id eis in mentem venire potuisse. BERGL.

τρίκουρον καὶ τάλαντον γερόντιον] vir clarissimus La Croze in quadam ad me epistola, de hoc loco: *lege* τρίκουρον καὶ ταλάντατον γερόντιον, *ter puer et miserrime senex.* de ταλάντατον facile assentietur quilibet. pro τρίκουρον ego verti quasi esset σιτόκουρον [nim. *frugiperda*]. ita enim legendum puto. nam mihi videtur auctor haec, ut alia multa, ex Menandro sumpsisse. conservavit Athenaeus lib. 6 p. 248 B locum Menandri [p. 149 Mein.] in quo vestigia istorum apparent:

† — τάλας ἕστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις
τὸ φορτίον θείς; σιτόκουρον, ἄθλιον
ἄχρηστον εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφαμεν. —

miser etiamnum stas ad fores onere deposito? frugiperdam miserum in aedes accepimus. adducit ibi et alium locum itidem huc facientem ex eodem [p. 85 Mein.]: ὀκνηρὸς πάντα μέλλων, σιτόκουρος ἄθλιος, ἄχρηστος etc. *tardus, in omnibus cunctator, frugiperda miser, inutilis.* non inepte autem viri doctissimi ad illud σιτόκουρος accommodarunt hoc Horatianum [ep. 1, 2, 27]: nos numerus sumus et *fruges consumere nati.* BERGL. τρικόρωνος, quod nunc restitutum, reperitur apud Agathiam Anth. Pal. 5, 289 ἡ γραῦς ἡ τρικόρωνος, apud Lucill. ibid. 11, 69 Θεμιστονόη τρικόρωνος, apud Const. Manass. de am. Arist. et Call. 1, 51 p. 328 et Chron. 3839 γραῦς τρικόρωνος. cf. *Ruhnk.* ep. cr. p. 113 et de τρίκουρος *Ilgen.* ad hymn. Hom. p. 611 sq. jam a Wagn. laudatos.

2. τῶν ἀϊδίων] celeberrimus Jac. Perizonius in quadam ad me epistola: *per* τῶν ἀϊδίων *putem alludi* ad ᾅδην seu ἀΐδην *ut poëtae loquebantur. describitur enim senex et jam rebus gerendis ineptus atque adeo* ἄϊδος εἴσω *mittendus*; *sed altius forsan latet vulnus.* sane ex illa scriptura alium meliorem sensum erui non posse puto, quam ut intelligatur *capularis senex*, quae viri clarissimi mens est. BERGL.

τοὐπτανείου καὶ τῆς ἐσχάρας ἐξίωσαι] horum sensus proprie ut apud Plautum in mostellaria initio: *exi e culina sis foras mastigia* allegorice turpiculus, ut apud Aristophanem in pace v. 891 τουτὶ δ' ὁρᾶτε τοὐπτάνιον ἡμῖν ὡς καλόν: ubi scholiastes: τὸ αἰδοῖον αὐτῆς δείκνυσι. idem Aristophanes in equitibus v. 1283 [1286] — καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας. scholiastes: τὰ χείλη τῶν γυναικείων αἰδοίων. antecedentia etiam de agricultura possunt ad eandem rem applicari; ut in illo Theognidis — ἄνδρα τε μάργον ὅστις ἀλλοτρίην βούλετ' ἄρουραν ἀροῦν v. 582. BERGL.

ὡς ἀδύνατος ὤν] Terentius in eunucho act. 4 sc. 3 [v. 23] *at pol ego amatores audieram esse mulierum eos maximos; † sed nihil potesse.* sed hic de eunuchis; de senibus in carmine, quod Homero tribuitur:

ὧν οὐρὴ μὲν ἀπημβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

ita enim scribendum apud Herodotum de vita Homeri [30 p. 203 Borh.], pro ὧν ὥρη μὲν ἀπαμβλύνεται, ut ostendam si quando nostra in Herodotum edentur. BERGL.

τακερὸν βλέπεις βλέμμα] mollis adspectus denotatur [cf. Ibyc. ap. schol. Plat. Parm. p. 137 A (fr. 2 Schneidew. quem v. p. 98) ἔρος αὖτέ με κυανέοισιν ὑπὸ βλεφάροις τακέρ' ὄμμασι δερκόμενος]; itaque conjungit μαλακόν Philetaerus apud Athenaeum 13 p. 559 A ὡς τακερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει. *quam liquidum o Jupiter et mollem adspectum habet.* et Antipater in epigr. Anth. lib. 1 cap. 29 [Anth. Pal. 9, 567] ἡ τακεραῖς λεύσσουσα κόραις μαλακώτερον ὕπνου, *quae li-*

quidis adspicit oculis mollius somno. (hic ὕπνου μαλακώτερον, ut apud Theocritum idyll. 5 v. 51 εἴρια — ὕπνω μαλακώτερα. et apud Virg. [ecl. 7, 41] — *somno mollior herba.*) intelligitur autem *oculorum mobilis petulantia*, ut Petronius, sive *oculorum lascivia*, ut Justinus [1, 3] de Sardanapalo, sive ut Gellius [3, 5] *oculi ludibundi atque illecebrae voluptatisque pleni*, sive ut Quintilianus lib. 2 cap. 3 *lascivi et mobiles, aut natantes et quadam voluptate suffusi, aut limi et ut sic dicam Venerei.* tales oculi alias ὑγροί, quibus τὸ μάχλον tribuit Dio Chrysost. orat. 4 de regno [1 p. 177 Reisk.]: ὑγροῖς ὄμμασι μάχλον ὑποβλέπων, *humidis oculis lascive adspectans.* sic conjungi possunt τὸ ταχερόν et ὑγρόν [quemadmodum l. 3 ep. 55 §. 8]. Lucianus in amoribus [3 t. 2 p. 400] ἱλαραὶ τῶν ὀμμάτων αἱ βολαὶ ταχερῶς ἀνυγραίνοντο, *hilares oculorum* tuorum *faces molliter liquescebant* [ταχερόν τι ἐν τοῖς ὄμμασι πάθος ἀνυγραίνων ibid. 14 p. 413]. caeterum βλέμμα apud nostrum aliunde irrepsisse videtur; nam sufficit ταχερὸν βλέπεις, ut lib. 2 epist. 1 [§. 1] πολεμικὸν βλέπεις, et supra ep. 22, 2 ἐχθρὰ βλέπων, qualia infinita et alibi. BERGL. v. annot. crit.

† (p. 118) ἀναπνέεις] hoc etiam ex margine receptum videtur, et genuinum intercidisse. puto autem fuisse στένεις vel ἀναστένεις, *suspiras.* suspicionem movet quod imperite positum ἀναπνέεις pro ἀναπνεῖς [v. ad fragm. 4, 3]. non autem valet hic, cum nihil aliud nisi *respirare* significet, quod viventibus omnibus adest, nec potest character esse amantis, ut *suspiria.* BERGL.

Κέκροψ] proverbialiter, de admodum sene. (ut Ἰαπετός † (p. 119) apud Aristophanem in nub. v. 944 [998] et Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερος apud Lucianum [dial. deor. 2, 1 t. 1 p. 205 fin.]) quia Cecrops antiquissimus rex Atheniensium. ab eodem dici potest et Κέκροπος εὐγενέστερος. quod Synesius epist. 3 ita: ὑπὲρ εὐγενείας ἀμφισβητῶν τῷ Κέκροπι. BERGL. — Κέρκωψ] de Cercopibus cf. inprim. *Lobeck.* Aglaoph. p. 1296 sq. et schol. et *intpp.* ad Luc. Alex. 4 p. 188 Jacob. ed. min.

τρέπου κατὰ σεαυτόν] Aristophanes in Acharn. v. 1018 [1019] — κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου, ubi scholiastes inter alia, μὴ ἐπιμίγνυσο ἡμῖν, *ne te nobis admisceas* [et nub. 1263]. Dio Chrys. [or. 40] p. 487 [2 p. 160 fin. Reisk.] ἀναχωρῆσαι καὶ τρέπεσθαι καθ' αὑτόν. BERGL.

EPIST. 29. [tom. I p. 167—171 Wagn.]

† (p. 118) Inscr. Γλυκέρα] Glycera sive ὑποκοριστικῶς Glycerium in nova comoedia notissima. fuit amica Menandri, ut haec epistola indicat, et tertia atque quarta lib. 2. Athenaeus lib. 13 p. 594 D ὅτι δὲ καὶ Μένανδρος ὁ ποιητὴς ἤρα Γλυκέρας κοινόν, *Menandro poetae amatam fuisse Glyceram, vulgare est* et omnibus notum. [de Glycera v. *Jacobsium* script. misc. t. 4 p. 483 sqq. qui eleganter in sermonem Germanicum hanc ep. transtulit p. 485 sq. et de ejus et Menandri amoribus inprimis *Meinek.* Men. p. XXVIII. caeterum ex praecepto Herod. Arcad. 101 Γλυκερά est scribendum: τὸ δὲ γλυκερὰ ὀξύνεται, εἴτε κύριον εἴτε ἐπιθετικὸν εἴη.] Bacchis itidem tunc celebris. BERGL. de Bacchide, genere Samia, sed quam Athenis habitare fingit sophista vide Athen. 13 p. 594 B et p. 595 A. eandem commemorat elegantissimum incerti poetae fragmentum apud Plutarch. de garrul. p. 513 F quod fortasse Menandro tribuendum esse jam supra p. 303 significavimus. MEIN. p. 341. v. epist. 30. 31. 32 libri 1. Sopater parodographus tres fabulas Bacchidis nomine inscriptas composuerat, nimirum Βακχίδος μνηστῆρες (Ath. 4, p. 160 A B. 14 p. 644 C), Βακχίδος γάμος (Ath. 14 p. 656 F), Βακχίς (Ath. 4 p. 158 D 176 A) postremam quidem in dubium vocavit Bergk ad Anacr. fr. p. 104.

1. ὁ Μένανδρος ἡμῶν] mallem ἡμῖν idque referre ad βεβούληται

alias dicendum potius fuisset *Μένανδρος, ὁ ἡμέτερος* si id volebat quod interpres reddit *Menander noster*. BERGL. nulla mutandi est necessitas.

βεβούληται] Demosthenes contra Theocrinem [8 p. 1340, 11] *τοὺς βλασφημεῖν βεβουλημένους*. BERGL. quo loco nunc legitur *με βουλομένους*. afferre poterat de cor. 2 p. 226 *βεβούληται*, Alciphr. l. 1 ep. 32, 2 *βεβουλῆσθαι*, Heliod. 3, 1 p. 127 *βεβούλησαι*.

οὐδ' ὅπως αὐτὸν παρεγγ. usque ad *λογίζομαι*] haec sic jacentia sensum incommodum et obscurum exhibent; quare verti quasi legatur et distinguatur *οὐδ' ὅπως αὐτὸν* † (p. 119) *παρεγγυήσω μέλλοντα ἐπιδημήσειν ἔχω, οὐδ' ὅπως μή. βουλόμενόν γε σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ. κἀμοί τινα φέρειν φιλοτιμίαν τοῦτο λογίζομαι.* ut nempe dicat Glycera, se nec libenter committere et concedere Menandrum Bacchidi, eo quod is eam amare videatur: unde verendum ne illum talem Bacchis praeripiat Glycerae; nec illud tamen se facere posse, ut eum non commendet atque concredat Bacchidi, quia sic aemulationis et invidiae suspicionem apud eam incurreret: id quod ab amicitia quae inter ipsas intercedat alienum, ut nempe aemulatio et invidia regnet. pristina versio sic: *neque quemadmodum eum instruam et adhorter, cum sit iter ingressurus, invenio, neque quemadmodum si velit a te amari, mihi non afferat aemulationem, id mihi curae est.* quae sententia ob distinctionis notas accurate non positas ambigua est et utcunque accipias multa absurda, mentique † (p. 120) auctoris adversantia continet, quae referre taedet: praeterea non *ἐπιδημήσειν* exprimit sed *ἀποδημήσειν*, et pro *τοῦτο λογίζομαι, τοῦτο μοι μέλει.* BERGL.

σπουδασθῆναι ἀπὸ σοῦ] lego *ὑπὸ* pro *ἀπό*. in Socraticis epist. 2 *Χαιρεφῶν ὃν τρόπον ὑφ' ἡμῶν σπουδάζεται οὐκ ἀγνοεῖς, non ignoras quomodo Chaerephon a nobis diligatur et aestimetur.* Plutarchus in Pericle [24] p. 165 *τὴν Ἀσπασίαν — ὑπὸ τοῦ Περικλέους σπουδασθῆναι λέγουσιν, Aspasiam cultam ajunt a Pericle.* Lucianus in rhetorum praeceptore p. 457 [23 t. 3 p. 24] *καλὸς γὰρ εἶναι θέλε καί σοι μελέτω ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι, elegans esse stude et cura ut a mulieribus diligi videare.* idem dial. meretr. 8, [2 t. 3 p. 299] *καὶ τοῦτο ἡδύ, τὸ ὑπὸ πλουσίων οἴεσθαι σπουδάζεσθαί σε, illud etiam suave, si videare a divitibus aestimari.* sed quis nescit proprium esse passivorum non *ἀπό*, ut apud Latinos *ab*; sed *ὑπό*, et non raro *πρός*, cujus exemplum cum hoc verbo apud Lucianum in dialogo Junonis et Latonae [dial. deor. 16, 1 t. 1 p. 243] *τὴν Ἀφροδίτην ἔγημε, καὶ σπουδάζεται πρὸς αὐτῆς, Venerem uxorem duxit, et studiose observatur ab ea.* idem dial. Pan. et Merc. [dial. deor. 22, 4 t. 1 p. 272] *ἐγὼ δὲ τῇ Ἠχοῖ καὶ τῇ Πίτυϊ σύνειμι· καὶ πάνυ σπουδάζομαι πρὸς αὐτῶν.* BERGL. adde rhet. pr. 10 t. 3 p. 11 *ὡς καὶ σπουδάζοιο πρὸς αὐτῆς.*

βουλόμενον αὐτὸν] ingrata est repetitio pronominis, cum possit *ἀπὸ κοινοῦ* intelligi. qualia saepe in marginibus vel in spatio interlineari a lectoribus adscripta, deinde ab editoribus temere in textum recipiuntur. nos particulam *γε* ejus loco ponimus, quam desiderari, ita constituto textu ut eum paullo ante exhibui, Graecae linguae periti facile sentiunt. BERGL. *αὐτόν* recte se habere docet Meinekius vertens: „*nescio quomodo non eum commendem, praesertim cum ipse benevolentiam tuam appetat.*“

κἀμοί τινα φέρει φιλοτιμίαν, τοῦτο λογίζομαι] melius † fluit sententia quam nos concipimus deleta distinctione, si *φέρειν* legatur pro *φέρει*. posset etiam eadem manente sententia sic legi et distingui: *κἀμοί τινα φέρει φιλοτιμίαν τοῦτο, ὃ λογίζομαι, mihique hoc affert quandam aemulationem, quod ego reputo*, ejusque rationem habeo; ne scilicet ea in me cadere videatur. BERGL.

3. *χρηστοτέρῳ γὰρ ἤθει κέχρησαι τοῦ βίου*] non alius est horum

sensus quam is quem in versione expressi. sic Julius Pollux lib. 9 segm. 33 de publicano qui non esset nequam et improbus, ut erat fere illud genus hominum, *κρείττων τοῦ βίου.* quod cum Jungermannus ibi ingenue fateatur se nescire quid sit, et emendare conetur; rectissime doctissimus Hemsterhusius tuetur et exponit, ut sit: *vitae suae ratione melior*, *κρείττων τοῦ τῶν τελωνῶν βίου.* hoc ipsum autem sic dicit Chion epist. 2 *χρηστὸς μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἐπιτήδευσιν*, *probior quam pro suo instituto et vitae genere.* id quod et de Bacchide hac verissime dicitur, quae, cum aliae meretrices malae soleant esse, aliter plane erat morata. egregium ejus extat encomium infra epistola 38 quae omnium fere est elegantissima, ubi inter alia [§. 2] *ἀπολογίαν ἐκείνην καλῶν οὐκ ἄν τις ἁμαρτάνοι τοῦ τῶν ἑταιρῶν βίου*, *defensionem vitae meretricum si quis illam appellet non erraverit.* BERGL.

ἐρωτικὸς γάρ ἐστι δαιμονίως] Athenaeus 3 p. 74 D *φιλόσυκος γάρ εἰμι δαιμονίως*, *nam mirifice sum amans ficuum.* Aelianus v. h. 2, 4 *περὶ τὴν ὥραν τῶν νέων ἐσπουδακὼς † δαιμονίως*, *nimium quantum flori adolescentium deditus.* [Wagner. affert Aristoph. Plut. 675 nub. 76.] quod ad Menandrum attinet, Plutarchus etiam symp. 3 quaest. 6 [p. 654 D] *ἐρωτικὸς ἀνὴρ Μένανδρος.* BERGL. de Menandri amoribus cf. inprimis *Meinek.* in Men. et Philem. rel. p. XXVII et *Jacobs.* l. c. p. 500 sq.

4. *ἀποδήμησιν*] hanc vocem non aliunde quidem cognitam librorum praestantissimorum auctoritate sophistae rarissima quaeque sectanti vindicare non dubitavi, cum recte formata sit. ut enim *ἐπιδήμησις* (Plat. epist. 7 p. 330 B) ab *ἐπιδημέω* sic *ἀποδήμησις* ab *ἀποδημέω* descendit.

οὐ πάνυ πείθομαι] sensus melior requirit *καὶ πάνυ πείθομαι,* quod in versione sequor. BERGL.

5. *παρὰ μικρὸν ἡγοῦμαι*] Isocrates ad Philippum fol. 50 lin. 55 [79 p. 98 A] *χρὴ δὲ μὴ καταφρονεῖν τοῦ πλήθους, μηδὲ παρὰ μικρὸν ἡγεῖσθαι τὸ παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμεῖν*, *oportet autem non contemnere plebem, nec parvifacere omnium approbationem.* BERGL. quod conjeci *ἂν ἡγοίμην* ne quis falso interpretetur, de re certissima intelligi volo. pervulgatus is optativi cum *ἂν* conjuncti usus. cf. *Hartung.* ad Soph. Oed. reg. 267. sic noster 2, 1, 7 *πρὸς δὲ σέ — μὰ τὰς φίλας Μούσας, οὐκ ἂν ὑπομείναιμι πλάττεσθαι.*

κνισμός τις πρὸς αὐτὸν γένηται] amantium offensiones vocantur usitate *κνισμοί* et *κνίσματα.* Plutarchus de discr. adul. et am. [8] p. 61 A *ἐὰν δὲ πρὸς ἑταίραν ἢ μοιχεύτριαν ἐρωμένην κνισμός τις ἐξ ὀργῆς ἢ ζηλοτυπίας ὑπογένηται*, *si autem adversus meretricem aut adulteram amicam offensio quaedam ex ira et zelotypia subnascatur,* qui locus huic perquam similis, nisi quod pro *κνισμός* ibi *κνησμός* editum [v. *Wyttenb.* ad h. l.], quod de prurigine potius dicitur, ut observatum Eustathio p. 872 lin. 6. Basilius epist. 8 *καθάπερ ἐρωτικά τινα κνίσματα τοῖς ἐρασταῖς τὰς — ἀκάνθας ἡ φύσις τῷ ἄνθει προσέφυσε*, *quasi amatorias quasdam offensiones natura flori illi rosae spinas adnasci fecit.* BERGL.

† *ὑπὸ Χρέμητός τινος*] Chremes persona comica Menandri, ut notum ex Terentio, qui *dimiatus Menander* Julio Caesari. eodem modo Antiphanes comicus apud Athenaeum initio lib. 6 [p. 223 A], ubi dicit conditionem poëtarum comicorum esse periculosam; si enim pauxillum peccetur in dramate, statim exsibilari personam aliquam: *Χρέμης τις ἢ Φείδων τις ἐκσυρίττεται.* BERGL.

ἢ Διφίλου] quamvis hinc appareat sub nomine Diphili personam aliquam fuisse in dramatibus Menandri, itidem ut sub nomine Chremetis; magis tamen placet ipsum Diphilum comicum et ejus dramata intelligi. iste enim videtur hoc pacto ulcisci solitus, qui eum laesissent, ut eos

in comoediis suis perstringeret. refert apud Athenaeum 13 p. 579 F Machon, qui meretricum apophthegmata et alia memorabilia versibus senariis edidit, Gnathaenam meretricem nobilem, cum forte, coenante apud eam Diphilo, dona quaedam ab alio amatore missa accepisset, ea partim rejecisse partim suppressisse et dissimulasse dicit tum aliis de causis, *tum etiam vel praecipue, quod sibi caveret a Diphilo, ne poenas daret, ab eo in comoediis notata,*

φυλαττομένη τε πολὺ μάλιστα Δίφιλον,
μὴ δῷ δίκην μετὰ ταῦτα κωμῳδουμένη.

solitus fortasse in gratiam aliorum idem facere. BERGL. inepte Wagnerus [ut Berglerus] de Diphilo poeta hic agi credidit. Phidylus et Chremes, pervulgata novae comoediae nomina, tristium fere et morosorum senum personas sustinent. idem nomen leviter corruptum est in Philippidis loco apud Stobaeum flor. 68 p. 279 Grot. τὸ Πλάτωνος ἀγαθόν ἐστι τοῦτο Φίδυλε. leg. Φειδύλε. MEINEK. p. 342. de Chremete v. eund. virum doctissimum ad Men. p. 80 sq.

EPIST. 30. [tom. I p. 172—176 Wagn.]

† Inscr. Βακχὶς Ὑπερίδῃ] haec epistola et sequentes duae scribuntur occasione orationis, quam Hyperides orator habuit defendens Phrynem meretricem, impietatis ab Euthia quodam accusatam. haec fuerat amica Euthiae istius; sed postea Hyperidis facta est: et in locum Myrrhinae quam Hyperides prius amaverat successit. Myrrhina contra Euthiae facta est amica, et apud hunc Phrynae obtinuit locum. BERGL. hanc epistolam in Germanicam linguam transtulit Jacobs. scr. misc. 4 p. 439.

1. ὁ παμπόνηρος Εὐθίας] Harpocration: Εὐθίας, Ὑπερίδης ὑπὲρ Φρύνης. τῶν ἐπὶ σκοφαντίᾳ διαβεβλημένων ἦν ὁ Εὐθίας. dicit Harpocration [p. 88, 25 Bekk. et ex eo Suidas Εὐθίας ὄνομα κύριον, τῶν ἐπὶ συκοφαντίᾳ διαβεβλημένων] Euthiam male audivisse ob calumniae crimen. et de eo egisse Hyperidem in oratione pro Phryna. Euthiae nomen in his epistolis quinquies occurrens ubique in edd. corruptum est: ter Εὐθείας scriptum, bis Εὐτυχίας. monuerunt autem viri eruditi ad Harpocrationem Εὐθίας apud nostrum esse scribendum: et ita non tantum apud Athenaeum cujus locus [13 p. 590 D] eos non fugit, sed et apud Eustathium p. 1259 lin. 1. BERGL.

ἀσεβείας κριθησόμεθα] ut majorem invidiam faciat Euthiae, insinuare vult falso impietatis ab eo accusatam fuisse Phrynen; cum id tantum eum ab ea alienaverit, eidemque inimicum fecerit, quod illa nimium soleret petere aliisque copiam sui facere. de ejus crimine qui † sine studio partium loquuntur, ita: Eustathius l. c. τῇ ἑταίρᾳ Φρύνῃ κρινομένῃ ὑπὸ Εὐθίου τὴν ἐπὶ θανάτῳ, δι' ἀσέβειαν etc., *Phrynae meretrici, cum ea ab Euthia capitis rea ageretur propter impietatem* etc. Plutarchus in vita Hyperidis [p. 849 D] Φρύνῃ τῇ ἑταίρᾳ ἀσεβεῖν κρινομένῃ. Posidippus comicus apud Athenaeum 13 p. 591 E de eadem: βλάπτειν δοκοῦσα τοὺς βίους μείζους βλάβας, *quod nocere videretur vitae hominum majorem in modum.* BERGL.

τοῦ βίου] hic etiam ut epist. antec. [§. 3] βίος *vitae genus et institutum.* intelligitur autem *quaestus* meretricius. BERGL.

μηκέτι ἔχειν πράγματα μήτε — παρέχειν] Herodotus lib. 1 segm. 155 οὐ παύσονται Λυδοὶ ὡς εἴκασι πρήγματα παρέχοντες καὶ αὐτοὶ ἔχοντες, *non desinent Lydi, ut videntur, facessere mihi sibique negotia.* Arrianus lib. 7, [1, 8], ubi oratio gymnosophistae, ὦ βασιλεῦ Ἀλέξανδρε, ἄνθρωπος μὲν ἕκαστος τοσόνδε τῆς γῆς κατέχει, ὅσον περ τοῦτό ἐστιν ἐφ' ὅτῳ βεβήκαμεν. σὺ δὲ ἄνθρωπος ὢν παραπλήσιος τοῖς ἄλλοις, πλήν γε δὴ ὅτι πολυπράγμων καὶ ἀτάσθαλος, ἀπὸ τῆς οἰκείας

τοσαύτην γῆν ἐπεξέρχῃ πράγματα ἔχων τε καὶ παρέχων ἄλλοις. κα οὖν καὶ ὀλίγον ὕστερον ἀποθανὼν τοσοῦτον καθέξεις τῆς γῆς, ὅσον ἐξαρκεῖ ἐντετάφθαι τῷ σώματι, *o rex Alexander, unus quisque mortalium tantum terrae possidet, quantum hoc est quod calcamus: tu vero cum sis homo reliquis similis † nisi quod curiosus et improbus, a propria regione tantam terrarum obis tibi aliisque negotium facessens. itaque paullo post ubi mortuus fueris tantum oblinebis terrae, quantum sufficit sepeliendo corpori.* BERGL. erat, uti notum, inter κυρίας Epicuri δόξας et haec οἱ θεοὶ μήτε ἔχουσι πράγματα μήτε παρέχουσι [apud Diog. L. 10, 139 et Sext. Emp. Pyrrh. 3, 24 τὸ μακάριον καὶ ἄφθαρτον οὔτε αὐτὸ πράγματα ἔχει οὔτε παρέχει. v. *Menag.* ad l. Diog.], quod Cicero de offic. l. 3 c. 28 ita affert: *deum nihil habere ipsum negotii dicunt, nihil exhibere alteri*, ubi Heusing. inter alia provocat ad Lucret. l. 1 v. 57. l. 5 v. 83. plura habet *Valckenaer.* ad Xenoph. mem. 2 c. 1 §. 9. WAGN.

2. πολλὰ τοίνυν ἀγαθά γένοιτό σοι] solenne est. Aristophanes in ecclesiaz. v. 1059 [1067] — πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι, ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντα — *multa bona eveniant tibi quod me non passus es perire.* Demosthenes contra Eubulidem [57 p. 1316] πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο πᾶσιν ὑμῖν τοῖς δικαίως τῷ πράγματι χρησαμένοις. idem contra Cononem [41 p. 1270 in.] εἰ μὲν εὐορκῶ πολλά μοι ἀγαθὰ γένοιτο, *si liquide juro, bene mihi sit.* et contra Calliclem [24 p. 1278] εἰ λέγω μὲν ἅπερ ἤκουσα τῆς μητρός, οὕτω μοι πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο· εἰ δὲ ψεύδομαι, τἀναντία τούτων, *si ea dico quae a matre audivi, ita mihi multa eveniant bona; si autem mentior, iis contraria.* Synesius epistola 122 initio πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο τοῖς ἱερεῦσι. et epist. 17 initio πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο τῷ δεῖνι. de καί inter duas illas voces poni solito, dico alibi. BERGL.

3. εἰ δὲ δὴ καὶ τὸν λόγον γράψαις] haec epistola supponitur scripta statim post illum actum, cum orationem suam nondum edidisset Hyperides. BERGL.

ὡς ἀληθῶς] saepissime, apud Demosthenem praecipue, ὡς tanquam abundans est ante ἀληθῶς. abundare autem vel hinc apparet; ille in or. contra Aristocratem dixit, τοῖς ὡς ἀληθῶς εὐεργέταις. Isocrates autem de pace, ὡς omisso, τοὺς ἀληθῶς συμμάχους καὶ φίλους. cum aliis etiam adverbiis quandoque. Isaeus pro † Apollodori haer. [27 p 66] καὶ (ὅπως) μὴ ὡς ἄλλως ποιήσωσι, *et ne aliter faciant.* (quod Plato dixit sine ὡς, in fine Lachetis ἀφίκου οἴκαδε, καὶ μὴ ἄλλως ποιήσῃς, *veni domum, nec aliter feceris.*) Demosth. adversus Leptinem [93 p. 485] συνίετε καθ' ὃν τρόπον ὁ Σόλων τοὺς νόμους ὡς καλῶς κελεύει τιθέναι, *intelligitis quemadmodum Solon leges recte condere jubeat*, ubi male Wolfius: *quo pacto, et quam praeclare*, cum nulla intercedat copula inter καθ' ὃν τρόπον et ὡς καλῶς, debeatque illud quidem ad κελεύει referri, ὡς καλῶς autem ad τιθέναι. BERGL. de loco Demosth. v. *intpp.* in Schaef. app. 3 p. 194.

χρυσοῦν — σε στήσαιμεν] proverbiale, ut ex isto Luciani apparet, in pseudol. p. 584 [15 t. 3 p. 173] χρυσοῦς φασιν ἐν Ὀλυμπίᾳ σταθῆτι, *aureus ut ajunt in Olympia stato*, quod Erasmum non fugit. idem Lucianus in Timone [51 t. 1 p. 165] δέδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ — χρυσοῦν ἀναστῆσαι τὸν Τίμωνα, *visum est senatui populoque aureum statuere Timonem.* [adde eund. Peregr. 27 t. 3 p. 350 καὶ δῆλός ἐστι βωμῶν ἤδη ἐπιθυμῶν καὶ χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων.] sic de aenea statua erigenda. Demosthenes de fals. leg. [261 p. 425, 1] κἀκεῖνοι Φίλιππον θαυμάζουσι καὶ χαλκοῦν ἱστᾶσι καὶ στεφανοῦσι, *et illi Philippum admirantur et aeneum statuunt ac coronant.* ibidem: ἔστιν ὅν τινα ὑμεῖς τῶν πρέσβεων ὧν ἔπεμψε Φίλιππος χαλκοῦν στήσαιτ' ἂν ἐν τῇ ἀγορᾷ; *quemquamne legatorum quos misit Philippus vos aeneum*

statueretis in foro? idem adversus Leptinem [120 p. 493] *ἐξέσται καὶ χαλκοῦς ἱστάναι καὶ σίτησιν διδόναι, licebit et aereos statuere et cibum praebere in prytaneo*. BERGL. plura ap. *Wyttenb.* ad Plut. mor. p. 177 E et *Walz.* ad Arsen. 54, 32 p. 477.

EPIST. 31. [tom. I p. 177—179 Wagn.]

Inscr. *Φρύνῃ.* de Phryne cf. inprimis *Jacobs.* script. misc. t. 4 p. 436 sqq. vide etiam fragment. 3 ibique annot.

† 1. *συνηχθέσθην*] Demosthenes adversus Leptinem [13 p. 491, 11] *συναχθεσθείην ἂν ἔγωγε τῇ πόλει.* BERGL.

2. *τὴν ἔμφυτον ἀμαθίαν*] Dinarchus contra Philoclem [18 p. 110, 32] *οὐκ ἀπεκρύψατο τὴν ἔμφυτον πονηρίαν.* BERGL.

3. *ἐρώμενον ἑαυτὸν ποιῶν*] sic infra epist. 37, 1 *ἀκκιζόμενος καὶ ἐρώμενον ἑαυτὸν ποιῶν.* talem fastidiosum scitissime describit Plautus in milite glorioso [4, 1, 25], qui orandus est, *copiam ut sui potestatemque faciat* amanti mulieri. itaque ad conciliatricem ancillulam dicit quasi aegre annuens [4, 5, 54] *induxi animum ne oderim item ut alias, † quando hoc orasti.* item [4, 2, 82] *non aedepol tu scis mulier quantum ego honorem nunc illi habeo.* BERGL.

τῷ ἀποτεύγματι τῆς δίκης παροξύνεται] adeo aegre tulisse Euthiam, quod hac causa cecidisset, ut nullam post egerit causam, dicit Athenaeus 13 p. 590 E ex Hermippo *ἦν δὲ ἡ Φρύνη ἐκ Θεσπιῶν, κρινομένη δὲ ὑπὸ Εὐθίου † τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπέφυγε. διόπερ ὀργισθεὶς ὁ Εὐθίας οὐκ ἔτι εἶπεν ἄλλην δίκην, erat Phryne patria Thespiensis, cumque capitis rea facta fuisset ab Euthia, absoluta est. quamobrem iratus Euthias non amplius ullam causam egit.* BERGL.

δι' αὐτοῦ] mallem *παρ' αὐτοῦ.* BERGL.

Εὐθίου] edd. *Εὐτυχίου.* vide ad epist. antec. 1. BERGL.

ἱκεσίας] hanc vocem improbat Phrynichus, *ἀδόκιμον* pronuncians; nimis confidenter. usus ea est summus eloquentiae magister et purissimus scriptor Isocrates *περὶ ἀντιδόσεως: πολλὰς ἱκεσίας καὶ δεήσεις ποιούμενοι.* fol. 68 lin. 91. Hoeschelius pro ea citat Lucianum, Synesium et Philonem. saepissime occurrit apud Heliodorum. BERGL. locus videtur esse in or. de pac. 138 p. 186 D, ubi Bekkerus *ἱκετείας.* caeterum hac voce apud posteriores scriptores valde frequenti praesertim in plurali numero (v. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 504) jam Euripides Phoen. 90 Or. 1337 Heracl. 109 Aeschinesque contr. Ctes. 121 p. 70 usi sunt.

4. *εἰ μὴ τὸν χιτωνίσκον περιρρηξαμένη τὰ μαστήρια τοῖς δικασταῖς ἀπέδειξας*] ita et Quintilianus de hoc celebri facto inst. 2 cap. 15, 9: *et Phrynen non Hyperidis actione, quanquam admirabili, sed adspectu corporis, quod illa speciosissimum alioqui diducta nudaverat tunica, putant periculo liberatam.* nec non Sextus Empiricus adversus mathem. lib. de rhetorica [4 p. 288 ib. *Fabr.*] *Φρύνη τε, ὥς φασιν, ἐπεὶ συνηγοροῦντος αὐτῇ Ὑπερίδου, ἔμελλε καταδικάζεσθαι, καταρρηξαμένη τοὺς χιτωνίσκους καὶ γυμνοῖς στήθεσι προκυλινδουμένη τῶν δικαστῶν, πλεῖον ἴσχυσε διὰ τὸ κάλλος τοὺς δικαστὰς πεῖσαι τῆς τοῦ συνηγοροῦντος ῥητορείας, Phryne quoque, ut ajunt, cum defendente eam Hyperide videretur condemnanda, rumpens sibi tunicas et nudo pectore provoluta ante pedes judicum plus valuit propter formam judices movere, quam patroni eloquentia.* alii autem Hyperidem ei rupisse vestem dicunt, ut Plutarchus in ejus vita [p. 849 D] *μελλούσης δὲ αὐτῆς ἁλίσκεσθαι, παραγαγὼν εἰς μέσον καὶ περιρρήξας τὴν ἐσθῆτα ἔδειξε τὰ στέρνα τῆς γυναικὸς καὶ τῶν δικαστῶν εἰς τὸ κάλλος ἀπιδόντων ἀφείθη, cum jam jam damnanda esset, in medium eam produxit ac dirupta*

† *veste pectus mulieris ostentavit atque judicibus pulchritudinem respicientibus ea absoluta fuit.* et Athenaeus 13 p. 590 E *παραγαγὼν αὐτὴν εἰς τοὐμφανὲς καὶ περιρρήξας τοὺς χιτωνίσκους γυμνά τε τὰ στέρνα ποιήσας* etc. unde Eustathius repetit p. 1259 lin. 1 [cf. *Jacobs.* l. c. p. 437 sq. 454 sq.]. sed sive Hyperides sive Phryne id fecit, videtur ex imitatione Clytaemnestrae factum. haec enim ab Oreste filio jam jam occidenda mammam ei ostendit dicitque, ut est apud Aeschylum in choëphoris v. 880,

ἐπίσχες ὦ παῖ. τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον,
μαστόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα,

cohibe te fili, atque hanc reverere, nate mi, mammam, ad quam tu saepe olim dormiscens gingiva emulxisti bene nutriens lac. id quod apud Eurip. in Oreste eidem objicitur v. 510 [526]

ἐπεὶ τίν' εἶχες ὦ τάλας ψυχὴν τότε
ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μαστὸν ἱκετεύουσά σε Μήτηρ;

nam quid animi tibi tunc fuit, miser, quando exseruit mammam tibi supplicans mater? et inferius [839]: *ὦ μέλεος. ματέρος ὅτε χρυσεοπηνήτων φαρέων μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν σφάγιον ἔθετο ματέρα, o miser, quando matris ex veste auro texta prominentem videns mammam matrem jugulavit!* idem ut videtur fecerat hujus soror, meliore successu, cum in eam gladium strinxisset maritus. Aristoph. Lysistr. v. 155

ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα
γυμνᾶς παρενιδὼν ἐξέβαλ', οἰῶ, τὸ ξίφος,

sane Menelaus Helenae papillas nudae cum adspexisset, abjecit nimirum gladium. caeterum pro *μαστήρια* emendo *μαστάρια*, quod est deminutivum a *μαστός*. Casaubonus quidem hunc locum adducens scripsit *μαστίδια*, non male, potest enim et tale deminutivum inde deduci: ut a *λόγος* non tantum *λογάριον*, sed et *λογίδιον*. nostrum tamen confirmatur epist. 39, 6 *ἐγένοντο καὶ περὶ μασταρίων ἀγῶνες.* pro *ἀπέδειξας* mallem *ἐπέδειξας*. BERGL.

EPIST. 32. [tom. I p. 180—183 Wagn.]

† Inscr. *Μυρρίνῃ*] hanc fuisse Hyperidis amicam testatur Plutarchus in ejus vita [p. 849 D] *ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφερής, ὡς ἐκβαλεῖν μὲν τὸν υἱόν, εἰσαγαγεῖν δὲ Μυρρίνην τὴν πολυτελεστάτην ἑταίραν, fuit etiam ad res venereas proclivis, ita ut filio ejecto, ad se receperit Myrrhinam sumtuosissimam meretricem.* eadem iisdem paene verbis et Athenaeus 13 p. 590 C nisi quod ibi *τὸν υἱὸν ἀποβαλὼν* legitur: quod vertit Dalecampius *ejecto filio*, cum tantum significet, *amisso filio*, vel, *cum filium amisisset.* BERGL. v. *Westermann.* hist. eloqu. t. 1 §. 60, 14 *Jacobs.* script. miscell. t. 4 p. 449. Myrrhinae nomen non infrequens erat Athenis. sic Calliae filia vocabatur Thuc. 6, 95; alia est Ar. Lysistr. 70. plures ejus nominis meretrices fuisse *Bergk.* reliq. com. att. p 344 sq. ostendit. apud Lucian. de merc. cond. 34 t. 1 p. 692 est nomen caniculae Melitaeae.

1. *μηδὲ*] hic mediocriter attentus lector expectabit, ut istud *μηδέ* inferius alicubi repetatur. id vero factum non est. in hac re similis locus iste Platonis 1 de rep. sub init. [p. 328 C] ubi sic orditur Cephalus orationem suam: *ὦ Σώκρατες, οὐδὲ θαμίζεις ἡμῖν καταβαίνων εἰς τὸν Πειραιᾶ· χρῆν μέντοι. εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ ἔτι ἐν δυνάμει ἦν τοῦ ῥᾳδίως πορεύεσθαι πρὸς τὸ ἄστυ, οὐδὲν ἂν σε ἔδει δεῦρο ἰέναι, ἀλλ' ἡμεῖς ἂν παρὰ σὲ ᾖμεν. νῦν δέ σε χρὴ πυκνότερον δεῦρο ἰέναι, mi Socrates rariuscule descendis nobis in Piraeeum. equidem oportebat. quod si mihi essent vires ut facile in urbem pergere possem; nihil esset necesse te huc venire; quin ipsi ad te potius iremus. nunc autem te oportet*

Bergl. 133—135.

† *frequentius huc venire.* sic fortasse apud Aristophanem in Acharnensibus v. 563 *ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν, sed non bene cedet ei haec audenti dicere.* et, ut videtur, apud Lucianum in Plutone vel contra Menippum [dial. mort. 2, 2 t. 1 p. 337] *καὶ μὴν ὦ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων οὕτω γινώσκετε, ὡς οὐδὲ παυσομένου μου. ἔνθα γὰρ ἂν ἴητε ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ κατᾴδων καὶ καταγελῶν, atqui o pessimi Lydorum et Phrygum et Assyriorum ita de me existimate ut qui nec desiturus sim. quocunque enim iveritis sequar aegre faciens, occinens et irridens*, ubi tamen vir doctissimus [Hemsterhus.] *οὐδέπω* nuper reponendum censebat, quod aliter completa non videretur sententia. BERGL. quae hoc l. Bergl. de *μηδέ* et *οὐδέ* disputat, ea vera non esse vix est quod dicatur.

δέσποινα Ἀφροδίτη] haec est exclamatio et interjectio. ut infra epist. 36, 3 et 39, 1. BERGL.

Εὐθίας] edd. *Εὐτυχίας*. vide ad epist. 30, 1. BERGL.

2. *ἴσως κάλλει*] typothetae incuria excidit articulus *τῷ* ante *κάλλει* in contextu.

ἔλαττόν σοι νῦν προσέχοντα] Lucianus in dial. Junonis et Jovis [dial. deor. 5, 1 t. 1 p. 213] *ἐξ οὗ τὸ μειράκιον τοῦτο, ὦ Ζεῦ, τὸ Φρύγιον — δεῦρο ἀνήγαγες, ἔλαττόν μοι προσέχεις τὸν νοῦν.* sed ista phrasis ubique obvia. saepe autem omittitur *τὸν νοῦν*. BERGL.

τὰ νεώρια ἐμπεπρηκυῖαν] ita solent sycophantae falsa crimina confingere. apud Lucianum in Timone [52 t. 1 p. 168] Demeas, rhetor itidem ut hic Euthias, cum Timoni adulatus † (p. 134) fuisset longo et hyperbolio encomio atque pro remuneratione plagas ab eo accepisset; in contrarium versa oratione, dicit: *οἴμοι· τί τοῦτο; τυραννίδι Τίμων ἐπιχειρεῖς καὶ τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος, οὐδ' ἀστὸς ὤν; ἀλλὰ δώσεις ἐν τάχει τὴν δίκην τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι τὴν ἀκρόπολιν ἐνέπρησας, hei mihi! quid hoc rei? tyrannidem acceptus Timon pulsasque ingenuos, ipse nec ingenuus nec civis? verum poenas dabis propediem cum aliis nominibus, tum quod arcem incenderis.* apud Aristophanem quoque in Acharnensibus cum Thebanus † (p. 135) rusticus inter alias res venales etiam ellychnia tulisset Athenas, adest statim sycophanta, qui minatur se id apud magistratus delaturum. cumque interrogatus fuisset, cur ob rem tam levem vellet delationem facere, respondet v. 918 *αὕτη γὰρ (ἡ θρυαλλίς) ἐμπρήσειεν ἂν νεώριον, istud enim ellychnium facile incenderet navale*, ubi cl. Kusterus non praeter rem annotat, illuc respexisse nostrum Alciphronem in hac epistola. BERGL. *Hemsterhus.* ad Luc. l. c.: „Poll. 9, 156 ex Hyperidis oratione pro Lycophrone *ἢ νεωρίων προδοσίαν ἢ ἀρχείων ἐμπυρισμὸν ἢ κατάληψιν ἄκρας*. haec erant talia, ut crimen apud Athenienses nulli gravius potuerit impingi." cf. Dinarch. c. Dem. 95 p. 102, 17 *ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ — προσάγων καὶ κατασκευάζων ψευδῆ μηνυτὴν ὡς ἐπιβουλευομένων τῶν νεωρίων.* Demosth. de cor. 132 p. 271, 7 de Antiphonte quodam *ὃς ἐπαγγειλάμενος Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσειν εἰς τὴν πόλιν ἦλθεν*, de quo deinde convicto capitis poena sumta est §. 133. — caeterum etiam Hyperidem pecuniae avidum fuisse, qualis h. l. describitur Euthias, e Plutarch. vit. X or. p. 848 E conjicias: *δόξας δὲ κεκοινωνηκέναι τῶν Περσικῶν χρημάτων Ἐφιάλτῃ*, quamquam idem deinde negat eum ab Harpalo pecunias accepisse; in quam sententiam etiam cessit Meinekius (in fr. com. t. 3 p. 603) injuria eum ob id crimen carptum esse a Timocle ap. Ath. p. 341 F (Mein. fr. com. t. 3 p. 591 *ὅ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει*) dicens; idem comicus eum ut gulosum hominem cavillatur in eodem fragmento et alio ap. Ath. p. 342 A (fragm. com. t. 3 p. 602). caet. cf. *Jacobs.* scr. misc. t. 4 p. 450 sq. *δημοκόλαξ* et *συκοφάντης* dicitur a Luc. Dem. enc. 31 t. 3 p. 315.

ἡμῖν ταῖς τὴν φιλανθρωποτέραν Ἀφρ. προτ.] quasi non omnes meretrices τὴν πάνδημον habeant praesidem et colant. BERGL.

EPIST. 33. [tom. I p. 184—188 Wagn.]

Inscr. Θαΐς] haud dubie clarissima illa meretrix ab Alexandro M. amata, cujus consilio regiam Persepolitanam combustam fuisse Clitarchus, non admodum magnae fidei auctor, retulit teste Athenaeo 13 p. 576 E. cf. etiam Plutarch. Alexand. 38, Diod. Sic. 17, 72, Curtium 5, 7, 22. v. *Geier*. scrippt. histor. Alex. M. p. 156 sq. post Alexandri mortem nupsit Ptolemaeo Lagi f., qui ex ea duo filios Leontiscum Lagumque suscepit unamque filiam Irenen, v. Athen. l. c. nonnulla ejus facete dicta commemorat Athen. p. 585 C—E. Thaidis nomine inscriptas fabulas fecerant Hipparchus comicus (v. Athen. 11 p. 484 D) et Menander, „in qua famosissimi nominis meretriculam ita suis artificiis utentem introduxerat poeta, ut quum cujusvis generis homines mira, qua pollebat, blandiloquentia ad se allexisset, neminem tamen constanti amore prosequeretur, sed illud unice spectaret, ut quos callidissimis fraudibus et venustatis illecebris irretiisset, pecunia emungeret et emunctos excluderet.“ *Meinek*. ad Men. p. 74, ubi plura de Thaide. cf. praeterea *Jacobs*. scr. misc. t. 4 p. 375 sqq. *Geieri* comment. de vit. Ptolem. Lag. p. 47.

Θεττάλῃ] de ea nihil constat, nisi Diphilum comicum ejus amatorem fuisse, quod Alciphro tradit ep. 37 l. 1. praeterea ejus fit mentio ep. 39, 2.

1. Εὐξίππην] idem nomen ep. 39, 2 libr. 1 et apud Plutarch. amat. 3 p. 773 C Θεανὼ καὶ Εὐξίππη. non igitur est quod cum Reiskio scribas Ζευξίππην, quod nomen est ep. 50 libri 3.

† (p. 134) τὰ μὲν ἄλλα ἐν οἷς αὐτῇ χρησίμη γέγονα — ἀλλὰ] Demosth. adversus Leptinem [52 p. 472 sub fin.] τὰ μὲν ἄλλα, ὅσα χρησίμους ἡμῖν ἑαυτοὺς παρέσχον, ἐάσω. ἀλλ᾽ ὅθ᾽ ἡ μεγάλη μάχη etc. ibidem [33 p. 467, 13] τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πολλὰ ἔχων εἰπεῖν, † (p. 135) ὅσα εὐεργέτηκεν ὑμᾶς οὗτος ὁ ἀνήρ. — ἀλλὰ προπέρυσι σιτοδείας γενομένης — οὐ μόνον σῖτον ἀπέστειλεν· ἀλλὰ etc. BERGL.

οὐ προσήμην] emendo οὐ προσιέμην. ut est epist. seq. [§. 3]. BERGL.

2. ἀλλὰ] ἡ δὲ quod praeter *Π* etiam Flor. exhibet, nunc praefero vulgatae, quae propter ter deinceps enunciata incipiens ἀλλά displicet. ἀλλά videtur librarii oscitantia ex praeced. versu huc illatum.

ἁλῷα] festum Cereale. ἀπὸ τῆς ἅλω *ab area horrei*. † (p. 136) tunc venerabantur Cererem ἁλωάδα, de qua Theocritus in Thalysiis [idyll. 7], quae sunt itidem Haloa, v. 155 βωμῷ πὰρ Δάματρος ἁλωάδος. meminit noster aliquoties hujus festi, sed semper spiritu leni scriptum, ut saepe et alibi. BERGL. vide ad l. 2 ep. 3 §. 4.

κιχλίζουσα] de risu fere foemineo et meretricum. Clemens Alexandrinus in paedagogo lib. 2 cap. 5 [p. 196 Pott.] ἡ δὲ ἐκμελὴς τοῦ προσώπου ἔκλυσις, εἰ μὲν ἐπὶ γυναικῶν γίνοιτο κιχλισμὸς προσαγορεύεται, γέλως δέ ἐστι πορνικός· εἰ δὲ ἐπὶ ἀνδρῶν καγχασμός, *immodica faciei dissolutio in mulieribus quidem* κιχλισμός *dicitur, et est risus meretricius: in viris autem* καγχασμός, *cachinnus*. ubi ed. Victorii qua utor, κιχλιασμός, non recte. BERGL. Aelian. ep. 11 σὺ δὲ ὦ Τρυφή, κιχλίζουσα παῦσαι πρός με. v. indic.

3. τῆς Εὐξίππης] repone e Flor. τῆς Εὐξίππης τὴν ἀγερωχίαν, quod etiam cod. Dorvillii ad Charit. p. 473 habere videtur.

μωκωμένη] Aristaenetus [l. 1] ep. 27 [p. 121 Boiss.] ἡ δὲ διαμωκωμένη καὶ ὑποβλέπουσα λοξὸν — ὑπεροπτικῶς ἀπεκρίθη, *illa autem subsannans et limis intuens superbe respondit*, ubi male legitur διαμυκω-

μένη quasi *boatum edidisset.* [est etiam apud Dion. Cass. lib. 59 cap. 25 p. 925, 81 et Jamblich. vit. Pyth. p. 460, saepius apud ecclesiasticos]. Philoxeni glossarium: *μῶκος, haec sanna, sanna, subsannator.* utitur hac voce Athenaeus lib. 5 p. 187B, ubi de conviviis immodestis *τοῖς δ' ὁ κόλαξ πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῶκον, illis autem scurra omnium primus texere incipiebat cavillationem* [parodia vers. Iliad. η', 324]. inde *μωκία,* qua voce utitur Aelianus v. h. lib. 2 cap. 19 de Aristotele loquens: *καὶ μωκία δέ τις ἦν αὐτοῦ περὶ τὸ πρόσωπον, sed et vultus ejus habitum quendam subsannatorium prae se ferebat.* verbo *μωκᾶσθαι* composito utitur et Heliodorus 7, [25] p. 350 *ἐγγελῶν δὲ ὁ Ἀχαιμένης καὶ τοῦ Θεαγένους † καταμωκώμενος, irridens autem Achaemenes et Theagenem cavillans.* BERGL. quemadmodum hic, etiam infra l. 3 ep. 27, 2 et 74, 2 sunt conjuncta *κιχλίζειν* et *μωκ.* caeterum verb. *καταμωκᾶσθαι* non infrequens esse apud posteriores scriptores lexica ostendunt.

4. *ἀπαναισχυντήσασα*] Demosthenes adversus Cononem [33 p. 1267, 15] *ἐὰν ἅπαξ ἀπαναισχυντήσωσί τινες καὶ φανερῶς τὰ ψευδῆ τολμήσωσι μαρτυρεῖν, si semel impudenter agere quidam constituerint et falsum testimonium perhibere ausi fuerint.* idem 3 in Aphobum [20 p. 850, 17] *οὗτος δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἀπηναισχύντει, hic autem initio quidem impudentia utebatur,* in negando scilicet. Heliodorus 8, [5] p. 370 *λανθάνειν μὲν οἰόμενοι καὶ ἐρυθριῶσιν, ἁλισκόμενοι δὲ ἀπαναισχυντοῦσι, cum latenter se agere putant, etiam erubescunt; cum vero deprehenduntur, impudentia utuntur.* similiter autem cum praepositione usurpatur et *ἀπαναιδεύεσθαι,* quod idem significat. BERGL.

παιδέρωτα] unguentum erat et pigmentum *παιδέρως,* quod faciei illinebant mulieres quae rubentiores videri vellent. mentio ejus apud [Alexin ap.] Athenaeum lib. 13 p. 568 C et [ap. Durin ap. eund.] lib. 12 p. 542 D [add. Sem. Del. ib. p. 622 C] et apud Aelianum lib. 9 cap. 9 Eustathius p. 974 lin. 58 *οἱ ὕστερον — μύρον ἐφεῦρον ὃ ἐκάλουν παιδέρωτα· ᾧ καὶ γυναῖκες ἐχρῶντο* (mallem *ἐχρίοντο*) *posteriores unguentum adinveniunt quod vocabant paederota: quo et mulieres ungebantur.* de eo aliquoties Salmasius ad Solinum. BERGL. de hoc non solum meretricum sed etiam honestarum mulierum (v. fragm. 4) more cf. *Beckeri* Caricl. t. 2 p. 232, Böttig. *Sabin.* 1, p. 24. 51 sq. *Jacobs.* scr. misc. t. 4 p. 371, *C. Fr. Hermann.* ant. priv. §. 23, 1—4. caet. v. ep. 11, 3 libri 3.

κακῶς πράττειν] hic ut apud Aristophanem in Pluto v. 30 *κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν, in re tenui eram et pauper.* sic alibi saepissime. BERGL.

ὡς μηδὲ κάτοπτρον κεκτῆσθαι] forte falsum habebat † (p. 138) speculum, ut deformis illa, de qua Lucillius in epigr. Anthol. 2 cap. 13 (Anth. Pal. 11, 266)

ψευδὲς ἔσοπτρον ἔχει Δημοσθενίς. εἰ γὰρ ἀληθὲς
ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν,

falsum speculum habet Demosthenis; si enim verum videret, omnino non cuperet in illud inspicere. BERGL.

εἰ γὰρ οἶδεν] pro *οἶδεν* posset etiam legi *εἶδεν, si videret.* BERGL.

σανδαράχης] *σανδαράχη* minerale, ut arsenicum. BERGL. v. ad fr. 4, 1.

5. *ἐμοὶ μὲν οὖν βραχὺ μέλει*] Demosthenes de foed. Alex. [4 p. 212, 29] *βραχὺ φροντίσας ὑμῶν.* apud Aristophanem in vespis v. 1402 [1411] quasi proverbiale est: *ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν· ὀλίγον μοι μέλει.* BERGL. *βραχύ μοι μέλει* est etiam ep. 37, 5.

† (p. 139) *ταῖς πιθήκοις*] sic de vetula Aristoph. in eccles. v. 1064 [1072] *πίθηκος ἀνάπλεως ψιμμυθίου, simia cerussata.* et Theresitem Lycophron [1000] vocavit *πιθηκόμορφον.* BERGL. v. ad Long. past. 3, 26 p. 290 sq.

προσκυνῶ δὲ τὴν Νέμεσιν] ita dicebant cum vellent invidiam a se amoliri. Demosthenes adversus Aristogitonem [37 p. 781, 8] *καὶ Ἀδράστειαν μὲν ἄνθρωπος ὢν ἔγωγε προσκυνῶ, καὶ ἔχω τοῖς θεοῖς καὶ ὑμῖν πολλὴν χάριν τοῖς σώσασιν ἐμέ, ac ego quidem, memor me hominem esse, Adrastiam adoro: et habeo diis immortalibus vobisque universis magnam gratiam, quorum beneficio incolumis sum.* Plato 5 de rep. [p. 451 B] *προσκυνῶ δὲ τὴν Ἀδράστειαν, χάριν ὧν μέλλω λέγειν, adoro autem Adrastiam ob ea quae dicturus sum.* BERGL. Aesch. Prom. 938 *οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί* ad quem l. cf. *Blomfield.* (glossar. 972.)

EPIST. 34. [tom. 1 p. 191—203 Wagn.]

† (p. 138) Inscr. *Εὐθυδήμῳ*] circa haec tempora tres mihi occurrunt Euthydemi: apud Platonem duo et unus in Socraticis epistolis in ea quae est 13. sed videntur aliquantulum natu majores isto. ille in Socraticis epist. videtur idem esse cum eo, de quo Xenophon in apomn. lib. 1 [2, 29 et alias], ubi dicit eum amatum fuisse a Critia. BERGL. plures ejus nominis homines recenset *Winckelm.* proll. ad Platon. Euthydem. p. XXV annot.

1. *ἐξ οὗ φιλοσοφεῖν ἐπενόησας σεμνός τις ἐγένου*] ita orditur et Lucianus in Nigrino [1 t. 1 p. 38], ubi ad novum itidem ut hic philosophiae † (p. 139) candidatum: *ὡς σεμνὸς ἡμῖν σφόδρα καὶ μετέωρος ἐπανελήλυθας. οὐ τοίνυν προσβλέπειν ἡμᾶς ἔτι ἀξιοῖς, quam valde severus et sublimis nobis rediisti! non ergo adspicere nos amplius dignaris.* BERGL. sic apud Lucian. in dial. meretr. 10, 3 t. 3 p. 307, cujus argumentum consimile hujus epistolae, philosophi discipulus queritur: *ὅλως οὐδὲ προσβλέπειν ἄλλῳ οὐδενὶ ἔξεστιν ἢ ἐκείνῳ* (nim. magistro).

τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τοὺς κροτάφους ἐπῆρας] Lucianus in amoribus [54 t. 2 p. 457] *ὅσοι τὴν φιλοσοφίας ὀφρῦν ὑπὲρ* † (p. 140) *αὐτοὺς τοὺς κροτάφους ὑπερήρκασι, quicumque philosophiae supercilium supra ipsa tempora attollunt.* utuntur autem data opera in hac re ejusmodi absurdis hyperbolis. idem in dial. Charontis Merc. et mort. [10, 9 t. 1 p. 373], ubi adjuncta philosophis propria cuidam detrahunt, *βούλει μικρὸν ἀφέλωμαι καὶ τῶν ὀφρύων*; deinde alter: *μάλιστα. ὑπὲρ γὰρ τὸ μέτωπον ταύτας ἐπῆρκεν, visne ut paululum ei demam etiam de superciliis? maxime; nam supra frontem eas attollit.* de eodem plura dicit paullo ante [§. 8 p. 367] iisdem quibus noster verbis *ὁ σεμνὸς δὲ οὗτος ἀπό γε τοῦ σχήματος, ὁ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκώς* [ubi cf. *Hemsterh.*]. sed non tantum *supra frontem attollere supercilia*, quod vix fieri potest, dicunt; verum etiam *supra verticem*, quod plane impossibile. Alexis apud Athen. 6 p. 224 F

ἐπὰν ἴδω κάτω βλέποντας, τὰς δ' ὀφρῦς
ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς, ἀποπνίγομαι,

quando eos video deorsum intuentes, supercilia autem supra capitis verticem tenentes, strangulatus emorior. ibidem paullo ante alio verbo in hac re usitato utitur, *τοὺς τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακότας* dicens: ut Demosthenes de falsa legat. [§. 314 p. 442, 11] *τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακε.* Aristoph. in Acharn. v. 1069 *τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακώς.* aptum etiam *ἀνατείνειν.* Lucianus in Timone [54 t. 1 p. 170] *ἐκπετάσας γοῦν τὸν πώγωνα καὶ τὰς ὀφρῦς ἀνατείνας.* BERGL. adde Baton. ap. Ath. p. 279 B

— οἱ γὰρ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες
καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις
καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα
οὕτως κτέ.

cf. etiam Dion. Cass. exc. Vat. p. 220 Mai *ὅτι Μουκιανὸς πρὸς Βεσπασιανὸν κατὰ τῶν στωικῶν πλεῖστά τε εἶπε καὶ θαυμάσια· ὡς ὅτι αὐχήματος κενοῦ εἰσι πεπληρωμένοι. κἂν τὸν πώγωνά τις αὐτῶν καθῇ καὶ τὰς*

ὀφρῦς ἀνασπάσῃ τό τε τριβώνιον ἀναβάληται καὶ ἀνυπόδητος βαδίσῃ, σοφὸς εὐθύς, ἀνδρεῖος, δίκαιός φησιν εἶναι καὶ πνεῖ ἐφ᾽ ἑαυτῷ μέγα καὶ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο μήτε γράμματα μήτε νεῖν ἐπίσταται· καὶ πάντας ὑπερορῶσι καὶ τὸν μὲν εὐγενῆ τιθαλλωδὸν (l. *τηθαλλωδοῦν* ut significavi in lexico maj. in v. *τηθέλης*), *τὸν δὲ ἀγενῆ σμικρόφρονα — καλοῦσι.* v. *Menag.* ad Diog. L. 7, 16.

σχῆμα ἔχων] vide quam scite cum his conveniant quae Plutarchus dicit de ejusmodi novitiis philosophastris, in lib. de adul. et amici discr. [imo de defect. virtut. p. 81 B] *τῶν φιλοσοφεῖν βουλομένων νέων οἱ μάλιστα κενοὶ καὶ βάρος οὐκ ἔχοντες θράσος ἔχουσι καὶ σχῆμα καὶ βάδισμα, καὶ πρόσωπον ὑπεροψίας καὶ ὀλιγωρίας μεστὸν ἀφειδούσης ἁπάντων*, *ex adolescentibus philosophari volentibus qui maxime sunt vani et gravitatis expertes, ii audaciam habent et habitum philosophicum et incessum et vultum plenum despicientiae ac contemtus nemini parcentis.* saepe Lucianus ridet philosophos qui habitu suo peculiari mentiuntur verum philosophum. in Hermotimo p. 547 [18 t. 1 p. 757] dicit ironice: *χρὴ ἀπὸ σχημάτων καὶ βαδισμάτων καὶ κουρᾶς διαγινώσκειν τοὺς ἀρίστους*, *oportet ex habitu et incessu et tonsura dignoscere qui sint † optimi philosophi.* illud autem *σχῆμα ἔχων* occurrit et apud Sophoclem in Antigona v. 1300 circiter [1168 sq.]

πλούτει τε γὰρ κατ᾽ οἶκον εἰ βούλει μέγα
καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ᾽ ἔχων,

sint sane divitiae tibi domi quam voles magnae et vivas regalem cultum habens. et apud Theocritum idyll. 10 v. 35, ubi tamen aliud significatur. eum locum quia non recte intelligi video, hic clarius exponam. Battus ibi dicit ad amicam tibicinam in hanc sententiam: *si mihi Croesi essent divitiae, duo aurea simulacra dedicarem Veneri, alterum tui, alterum mei, facta in hunc modum: tu stares tibias habens et praeterea aut rosam aut pomum: ego vero gestum saltantis et novos in utroque pede calceos Amyclaeos.* quae posteriora sic efferuntur:

τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα, καὶ ἢ ῥόδον ἢ τύγε μᾶλον·
σχῆμα δ᾽ ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ᾽ ἀμφοτέροισιν Ἀμύκλας.

hic *ἔχων* sumitur *ἀπὸ κοινοῦ* mutato genere ab *ἔχουσα.* Casaubonus sic exponit hos versus: *ac tu quidem tibiam tenens, sertis redimita stares: ego autem non habitu isto hominis rustici et pauperis: sed vel habitu citharoedi cum syrmate, vel ut aliquis procerum palliatus et eleganter calceatus. σχῆμα est vestis exterior quae induitur quoties opus εὐσχημονεῖν, opifices fere nullam gestabant erantque tunicati, ne ditiores quidem intra aedes aut in remissione. Alciphron in epistolis: ἐξ οὗ φιλοσοφεῖν ἐπενόησας* etc. haec sane nollem omnia excidisse viro incomparabili. ea significatione vocis *σχῆμα*, quam in Theocrito agnosco, et Euripides in Cyclope v. 221 *πηδῶντες ἀπολέσαιτ᾽ ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων, saltantes perderetis me gestibus.* et *σχηματίζειν* in eadem significatione. Aristophanes in pace v. 323

ἀλλ᾽ ἔγωγ᾽ οὐ σχηματίζειν βούλομ᾽, ἀλλ᾽ ὑφ᾽ ἡδονῆς
οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος, αὐτὼ τὼ σκέλη χορεύετον,

atqui ego gestus saltatorios nolo; verum prae voluptate, me non movente, ipsa crura tripudiant. ubi etiam *σχήματα* de eadem re versu haec antecedente. BERGL. vide *Wyttenb.* ad Plut. de disc. adul. ab am. p. 52 C.

βυβλίδιον] ita edd. per *υ* in prima syllaba. et sic invenitur aliquando. itaque nolui mutare. BERGL.

μετὰ χεῖρας] Epictetus apud Stobaeum [flor. 6, 58] *ἐν Ῥώμῃ αἱ γυναῖκες μετὰ χεῖρας ἔχουσι τὴν Πλάτωνος πολιτείαν, ὅτι † κοινὰς ἀξιοῖ εἶναι τὰς γυναῖκας, Romae mulieres Platonis de rep. libros in manibus habent, quia communes vult esse mulieres.* Aeschines in Tim. [77 p. 11] *καὶ μάλιστα ἐκ τούτων ἃ νῦν μετὰ χεῖρας ἔχετε.* BERGL. ubi meta-

phorice est usurpatum, quemadmodum apud Herod. 7, 16, 2 et Thucyd. 1, 138; proprie, ut hoc loco, Arrian. exp. 2, 4, 14. 4, 26, 13. plura praecipue ex poster. scriptoribus exempla attulerunt *interpp.* ad Xenoph. Eph. p. 166 Locell.

εἰς τὴν Ἀκαδημίαν σοβεῖς] *σοβεῖν* de insolenti, fastuoso et concitatiore incessu, cum jactatione quadam corporis. exempla annotavit HSteph. in thes. interdum simpliciter *propero.* sic *ἀποσοβῶ.* Lucianus in imaginibus [imo pro imag. 29 t. 2 p. 527] *καὶ ὡς ὁρᾷς ἤδη ἀποσοβῶ παρ' αὐτήν, et ut vides hinc me ad eam confero.* BERGL.

τὴν δὲ ἡμετέραν οἰκίαν ὡς οὐδὲ ἰδὼν πρ. πα.] haec sine mutatione in centones suos adscivit Aristaenetus lib. 2 epist. 16 *καὶ πολλάκις τὴν ἡμετέραν οἰκίαν, ὡς οὐδὲ ἰδὼν ποτε, παρέρχῃ.* BERGL.

2. *οὐκ οἶδας οἷός ἐστιν κτέ.*] similiter depingit Lucian. fugit 18 sq. t. 3 p. 374 sq. philosophos *οἱ μάλα σεμνοὶ καὶ σκυθρωποὶ τὰ ἔξω καὶ τὰ δημόσια φαινόμενοι ἢν παιδὸς ὡραίου ἢ γυναικὸς λάβωνται καλῆς ἢ ἐλπίσωσι, σιωπᾶν ἄξιον οἷα ποιοῦσι. — οὐδὲν γοῦν οὕτως εὕροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον ὡς τοὺς λόγους αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα. — ἡδονὴ πᾶσιν ἐχθρὸν τῷ λόγῳ καὶ ὁ Ἐπίκουρος πολέμιος, ἔργῳ δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα πράττουσι.* et Icaromen. 21 t. 2 p. 775 sq. *καίτοι πόσα ἐγὼ συνεπίσταμαι αὐτοῖς ἃ πράττουσι τῶν νυκτῶν αἰσχρὰ καὶ κατάπτυστα οἱ μεθ' ἡμέραν σκυθρωποὶ καὶ ἀνδρώδεις τὸ βλέμμα καὶ τὸ σχῆμα σεμνοὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἀποβλεπόμενοι κτέ.* cf. ib. 29 sq. p. 786 sq. nostrum l. 3, ep. 64 et quae supra ad verba *τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τ. κρ. ἐπ.* §. 1 ann. sunt.

ἐσκυθρωπακώς] Lucian. dial. mer. 10, 1 t. 3 p. 305 de philosopho *τὸν σκυθρωπὸν λέγεις, τὸν δασύν, τὸν βαθυπώγωνα;* pisc. 37 t. 1 p. 606 *διότι πώγωνας ἔχουσι καὶ φιλοσοφεῖν φάσκουσι καὶ σκυθρωποί εἰσι.* Icarom. 5 t. 2 p. 756 *οὕτω δὴ ἐπιλεξάμενος αὐτῶν* (philosophorum) *ὡς ἐνῆν τεκμήρασθαι προσώπου τε σκυθρωπότητι καὶ χρόας ὠχρότητι καὶ γενείου βαθύτητι* et sic saepius ab eodem morositas philosophorum notatur.

προσφθείρεται δὲ Ἑρπυλλίδι] bene interpretatur hoc verbum G. Bud. *cum pernicie accedo* adducto hoc Alciphronis loco et alio S. Chrysostomi: *ἐπειδὰν ὁ παῖς τύχῃ προσεφθαρμένος ἑταίρᾳ τινί.* quandoque est, *adoriri † aliquem, impetum in aliquem facere.* Aristophanes in eccles. v. 248 *ἀτὰρ ἢν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς, verum si Cephalus irruens convilietur tibi*, ut non male vertit Tan. Faber. BERGL. v. *Jacobs.* ad Ael. hist. an. 2, 17.

Ἑρπυλλίδι] Herpyllis vocata et ea quae cum Aristotele fuit, ex qua Nicomachum suscepit. Athenaeus [ex Hermippo 13 p. 589 C] Laërtius [5, 1 ex Timotheo Atheniensi]. BERGL. adde Procl. ad Hes. op. 403 *μάτην λέγουσιν οἱ περὶ Τίμαιον Ἡσιόδῳ τὸν Ἀριστοτέλην πειθόμενον μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτὴν Ἑρπυλλίδι συνεῖναι τῇ θεραπαίνῃ, ἐξ ἧς αὐτὸν σχεῖν υἱόν.* et Suidas in v. *Ἀριστοτέλης: ἔσχε δὲ καὶ υἱὸν Νικόμαχον ἐξ Ἑρπυλλίδος παλλακῆς, ἣν ἠγάγετο μετὰ Πυθιάδα παρ' Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου.* caeterum Athen. eam *ἑταίραν*, meretricem, appellat.

3. *ἐπεὶ δέ σε ἀποτρέπειν ἔοικε*] ut apud Lucianum in ejusdem cum hac epistola argumenti dialogo, Chelid. et Drosae [dial. meretr. 10, 3 t. 3 p. 307] ubi philosophus adolescenti inculcat: *ἀπρεπὲς εἶναι ἑταίρᾳ συνεῖναι, indecentem rem esse consuetudinem cum meretrice.* BERGL.

οὐκ ἀρκούμενον ταῖς συνήθεσιν ἡδοναῖς] edd. *ἀρνούμενον ταῖς* etc. quo stante dicendum fuisset *ἀρνούμενον τὰς συνήθεις ἡδονάς.* ego ad evitandum soloecismum non dubitavi leviorem mutationem admittere, impulsus etiam literis clarissimi viri La Croze, ubi *ἀρκούμενον* legendum esse censet. ita autem Luc. in amoribus [22 t. 2 p. 422]: *ταῖς*

† μετὰ γυναικῶν ὁμιλίαις ἠρκούμεθα ἄν, *mulierum consuetudine contenti essemus.* BERGL.

4. λῆρος ταῦτ᾽ εἰσὶ] Aristophanes in ranis v. 821 [809] λῆρόν τε τἄλλ᾽ ἡγεῖτο, *nugasque caetera putabat.* in Lysistrata v. 860 ὅτι λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς Κινησίαν, *nugas esse caetera prae Cinesia.* BERGL.

καὶ τῦφος] Aelianus v. h. lib. 9 cap. 34 Διογένης εἰς Ὀλυμπίαν ἐλθὼν καὶ θεασάμενος ἐν τῇ πανηγύρει Ῥοδιακούς τινας νεανίσκους πολυτελῶς ἠσθημένους, γελάσας ἔφη, τῦφος τοῦτό ἐστι. εἶτα περιτυχὼν Λακεδαιμονίοις ἐν ἐξωμίσι φαύλαις καὶ ῥυπώσαις, ἄλλος, εἶπεν, οὗτος τῦφος, *Diogenes cum venisset Olympiam et in conventu illo vidisset Rhodiacos quosdam adolescentes pretiose vestitos, ridens dixit „fastus hic est". deinde cum incidisset in Lacedaemonios vilibus et sordidis tunicis amictos; „iste" „inquit" alius fastus est.* BERGL.

ἐργολάβεια] hic ἐργολάβεια vel ἐργολαβία est, quando quis operam suam venditat et aliquos venatur a quibus lucro afficiatur, ut sophistae solebant adolescentes venari recitatis publice orationibus accurate scriptis: quas recitationes ἐπιδείξεις vocabant, in quibus scilicet vim suam et facultatem dicendi ostentabant. tales orationes Isocrates vocat λόγους πρὸς ἐπίδειξιν καὶ πρὸς ἐργολαβίαν γεγραμμένους in orat. ad Philippum [25 p. 87 C]. ita autem ibi editum ἐργολαβίαν per ι. BERGL.

οἴει δὲ διαφέρειν ἑταίρας σοφιστήν;] videtur omnino respicere ad disputationem, quam Glycera habuit cum Stilpone in convivio quodam. eam ex Satyro refert Athenaeus 13 p. 584 A κατηγοροῦντός ποτε Στίλπωνος Γλυκέρας παρὰ πότον ὡς διαφθειρούσης τοὺς νέους· ὑποτυχοῦσα ἡ Γλυκέρα, τὴν αὐτήν, ἔφη, ἔχομεν αἰτίαν ὦ Στίλπων. † σέ τε γάρ λέγουσι διαφθείρειν τοὺς ἐντυγχάνοντάς σοι, ἀνωφελῆ καὶ ἐριστικὰ σοφίσματα διδάσκοντα, ἐμέ τε ὡσαύτως. μηδὲν οὖν διαφέρειν ἐπιτριβομένοις καὶ κακῶς πάσχουσιν, ἢ μετὰ φιλοσόφου ζῆν ἢ ἑταίρας, *reprehendente aliquando Stilpone Glyceram inter potandum, quod juvenes corrumperet; occurrens ei Glycera „eandem" inquit „culpam sustinemus: nam et te ajunt corrumpere eos qui tecum versantur, inutiles et contentiosas captiones docentem: et me itidem,* meo scilicet modo eos qui mecum versantur; *nihil ergo referre iis qui sic pereunt et male afficiuntur, an cum philosopho vivant, an vero cum meretrice."* in hoc loco scripsi ἐριστικά, pro vulgato ἐρωτικά, loco cujus Casaubonus conjicit ἐρωτητικά, quod mihi minus placet quam vulgatum. [ἐριστικά probat Jacobs. scr. misc. 4 p. 519 et post ὡσαύτως addit ἐρωτικά, ut locus sic se habeat ἀνωφελῆ τε καὶ ἐριστικὰ σοφίσματα διδάσκοντα ἐμέ τε ὡσαύτως ἐρωτικά.] nostrum confirmatur ex Laërtio, qui de eodem Stilpone in ejus vita [lib. 2 §. 119]: δεινὸς δὲ ἄγαν ὢν ἐν τοῖς ἐριστικοῖς. quodsi tamen vulgatum retinendum sit, debet accipi, quod Casaubonum non fugit, de illis disputationibus philosophorum quas de amore habent, περὶ ἔρωτος, quem σεμνόν et οὐράνιον vocant, quasi illae sint *arguliae* quibus adolescentuli corrumpantur. BERGL.

πρόσκειται] mallem πρόκειται. BERGL.

οὐ λέγομεν θεοὺς οὐκ εἶναι] quasi id philosophi, quos hic sophistas vocat, soleant facere. fuerunt quidem aliqui huic crimini affines. physici praecipue ad eam rem proclives, ut et apud Platonem disseritur lib. 10 legum p. 886 ed. HSt. sed nec illi omnes omnino; nam si illa studia recte tractentur nullum periculum esse, idem Plato ostendit lib. 12 p. 819. atque utinam hoc tempore, quod talium est satis ferax, omnes tales † vellent et possent illum legere. invenirent quae fortasse feroces ipsorum animos contunderent. BERGL.

πιστεύομεν ὀμνύουσι τοῖς ἐρασταῖς] scit auctor se in paradoxo argumento hic versari. itaque data opera tribuit futilia et sophistica ar-

gumenta meretriculae. sunt autem omnia congrua vafro talium ingenio. BERGL.

5. *οὐδ' ἀξιοῦμεν ἀδελφαῖς καὶ μητράσι μίγνυσθαι τοὺς ἄν.*] tangit politiam Platonis, in qua *αἱ γυναῖκες κοιναί*. contingit autem in ea ignorari quorum quis sit parentum et quos habeat consanguineos. itaque et illud pluribus accidere potest, quod Oedipodi in tragoediis et matri ejus. de sororibus quidem et fratribus liquidum est. conatur quidem ei rei mederi et talibus *δυσχερείαις* obviam ire; sed vix satisfacit. qui amat Platonem sat scio dolebit illa in mentem venisse, sive ipsi, sive Socrati. BERGL.

οὐδὲ γυναιξὶν ἀλλοτρίαις] ex invidia hoc faciunt; non quia matrimoniis consultum volunt; quo fine lupanaria vel permissa vel tolerata. unde et Cato apud Horatium [sat. 1, 2, 34]: *huc juvenes aequum est descendere non alienas Permolere uxores*. BERGL.

6. *καὶ αὐτὴ παρὰ τούτοις ἐσχόλακα*] *σχολάζειν παρά τινι, apud aliquem otium ponere, alicui vacare et operam dare*, de iis qui philosophorum scholas frequentant. Athenaeus 8 p. 354 E *Σφαῖρον τὸν συσχολάσαντα Χρυσίππῳ παρὰ Κλεάνθει, Sphaerum qui cum Chrysippo apud Cleanthem philosophiae navavit operam.* idem [imo Phylarchus apud eund.] lib. 13 p. 593 C aliter, sed itidem de meretrice philosophum audiente: † *Λεοντίου — τῆς μετ' Ἐπικούρου τοῦ φυσικοῦ σχολασάσης, Leontii, quae cum Epicuro physico philosophiae operam impendit.* de hac Leontio plura inferius. nihil autem tunc erat novi meretrix studiis literarum dedita iisque exculta. Athenaeus 13 p. 583 F *καὶ ἄλλαι δὲ ἑταῖραι μέγα ἐφρόνουν ἐφ' ἑαυταῖς, παιδείας* (ita emendo pro *παιδείαις* [sic hodie]) *ἀντεχόμεναι καὶ τοῖς μαθήμασι χρόνον ἀπομερίζουσαι, etiam aliae meretrices sibi ipsis placebant si eruditionem capesserent et studiis doctrinarum temporis partem impenderent.* sed omnes hac gloria superavit Aspasia de qua mox. BERGL.

καὶ πολλοῖς διείλεγμαι] verti etiam potest *cum multis rem habui.* et hanc enim significationem verbi *διαλέγεσθαι* hic agnosco. vide ad ep. seq. [§. 1.] BERGL. ita h. l. intelligi nequit.

οὐδεὶς ἑταίραις ὁμιλῶν] cum hic vulgata scriptura, quae haec est, *ὁ δὲ εἰς ἑτέρας ὁμιλῶν* quod interpres vertit *ille vero aliis se tyrannidibus admiscens*, cum interim aliter etiam possit reddi, multa haberet incommoda; non dubitavi emendatione optima et certissima minimeque coacta illis omnibus mederi. debetur ea ingenio viri clariss. atque eruditissimi La Croze, qui ultro alias etiam benigne mecum communicavit, quas suis locis commemoro. est autem et hoc argumentum, quo probatur meretrices reip. minus nocere quam philosophos, ejusdem cum antecedentibus commatis, nempe sophisticum. nititur autem probabilitate, quia verum est eos qui in lustris pereunt nullam rem arduam et praeclaram moliri, nec de rep. solicitos esse; cum contra philosophi † de rep. vel maxime disputare soleant. quorum discipulum quendam cum contigerit tyrannidem exercere, id solummodo arripit meretricula, Critiam objiciens, quasi id vitio philosophiae factum sit. quasi vero a meretricibus nullum unquam publice etiam sit ortum malum. propter illam ipsam Aspasiam, quam pro se adducit, et ancillulas ejus eundem quaestum facientes, Pericles ille non temere creditur gravissimum illud bellum Peloponnesiacum excitasse. BERGL.

σπάσας τὸν ἑωθινὸν] potest quidem manente *τόν* subaudiri *οἶνον*, ut saepe alias, veluti cum *Θάσιον* et similia dicunt. sed malim *τὸ* scribere, ut *τὸ ἑωθινόν* sit, quemadmodum apud Lucian. in Gallo sub init. [t. 2 p. 703] *εἴ γε χρὴ τεκμαίρεσθαι — τῷ κρύει μηδέπω με τὸ ὀρθρινὸν ὥσπερ εἰώθει ἀποκναίοντι* [hodie legitur *ἀποπηγνύντι*], *siquidem conjectandum est ex frigore, nondum me ut mane assolet vexante.* et in

Jove tragoedo [15 t. 2 p. 659] *ἀνῆλθον ἐς τὸ ἄστυ ὡς περιπατήσαιμι τὸ δειλινόν, ascendi in urbem ut pomeridiano tempore deambularem.* talia autem supplentur vel per *κατὰ τὸ τοῦ καιροῦ*, ut in hoc posteriore exemplo fieri potest, vel per nomen verbale a verbo ad quod adjectivum refertur deductum, ut in isto Aristophanis in Acharn. [1201] *φιλήσατόν με — τὸ περιπεταστόν* scilicet *φίλημα*. (qualia per adverbium bene possunt exponi. vide ad ep. 36, 3 ubi *πεινήσω τὸ καλόν*.) quod si commodum a verbo non potest deduci nomen, sumendum aliquod a synonymo, ut in priore Luciani loco, cum non detur *κναῖσμα* a *κναίω*, assumendum *κνίσμα* a *κνίζω*, vel *κνῦμα* a *κνύω*. et apud nostrum a *πίνειν*, pro quo *σπᾶν* positum, *πόμα* vel *ποτόν* (nam *σπάσμα* huc non convenit), in quo potest etiam subaudiri *ποτήριον*, quatenus poculum poni solet pro vino, *continens pro contento*, ut in isto Aristophanis in equitibus v. 107, ubi alter alterum potantem sic adhortatur: *ἕλχ' ἕλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου*, scilicet † *κύλικα, educ, educ daemonis Pramnii calicem.* ponitur autem et hic *ἕλκειν* quod idem est cum *σπᾶν trahere*, pro *πίνειν bibere*. quemadmodum verbo *educere* utitur Plautus in Amph. act. 1 sc. 1 v. 273. conjunxit haec duo verba eadem translatione ad potum Euripides in Cyclope v. 416 *ἔσπασεν ἄμυστιν ἑλκύσας, eduxit uno haustu trahens.* et *trahere* sic accipitur apud Latinos. Horatius: *pocula — arente fauce traxerim*, epod. 14 v. 3 [„Eustath. ad Il. p. 682 l. 40 Ancaeus *ῥίπτει μὲν τὴν τοῦ οἴνου κύλικα, ἐκδραμὼν δὲ σπᾷ τὴν τοῦ θανάτου πεσὼν ὑπὸ τῷ συΐ.* eundem emenda Od. *φ'* p. 161 l. 32 ex Athenaeo p. 65 F (ubi est: *Ζήνων ὁ Κιτιεὺς — ἐπὶ πλεῖον τοῦ οἴνου σπάσας ἡδὺς ἐγίνετο καὶ μείλιχος*)" ANONYM. HERM.]. insignis autem temulentiae est *mane bibere*. quam in Tarentinis notans Aelianus v. h. 12 c. 30 dicit: *Ταραντίνοις ἐν ἔθει ἦν πίνειν ἐξ ἑωθινοῦ.* BERGL. vide *Car. Fr. Hermann.* antiq. priv. §. 17, 29.

7. *ἐπεὶ σύγκρινον*] verbum *συγκρίνειν* in significatione *comparandi*, ut hic ponitur, improbat Phrynichus: qui etiam Plutarchum sugillat, qui librum suum, cujus epitomen habemus, inscripserit *σύγκρισιν Ἀριστοφάνους καὶ Μενάνδρου*. et Thomas Magister illi succinens negat apud veteres et probatos scriptores sic inveniri *συγκρίνειν*. sed non est illis auscultandum. satis defenditur auctoritate Philemonis [inc. 27 p. 401 Mein. fr. com. t. 4 p. 40] qui ita usurpat in istis: *ἐὰν μεγίστην ὁ φίλος ἣν λέξῃ* [*λέγει* vulg.] *πόλιν· σὺ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μὴ ἀντισυγκρίνῃς* [*μὴ συγκρίνῃς* vulg.]. *ἐχθροὺς ποιοῦσι τοὺς φίλους αἱ συγκρίσεις, si amicus maximam esse suam dixerit civitatem, tu noli tuam patriam contra comparare. inimicos ex amicis faciunt comparationes.* alia loca aliorum adduxit Hoeschelius ad Phrynichum. BERGL. et Lobeckius p. 278.

ἐπεὶ σύγκρινον, εἰ βούλει, Ἀσπ. — καὶ Σωκρ. etc.] perquam similiter Plutarchus in orat. 1 de Alexandro Magno [p. 328 B], ubi hunc dicit factis et dictis se philosophum probasse, tantoque meliorem, quod barbaras licet nationes sibi obsequentes et mansuetiores reddiderit; cum interim Socrates et Plato inter Graecos et humaniores id assequi non potuerint, ut discipulos morigeros haberent, inter alia dicit: *καὶ πρῶτον — εἰ βούλει, σκόπει τοὺς Ἀλεξάνδρου μαθητὰς τοῖς Πλάτωνος καὶ Σωκράτους* † *ἀντιπαραβάλλων. εὐφυεῖς οὗτοι καὶ ὁμογλώσσους ἐπαίδευον, — καὶ πολλοὺς οὐκ ἔπεισαν· ἀλλὰ Κριτίαι καὶ Ἀλκιβιάδαι καὶ Κλειτοφῶντες, ὥσπερ χαλινὸν τὸν λόγον ἐκπτύσαντες, ἄλλῃ που παρετράπησαν. τὴν δὲ Ἀλεξάνδρου παιδείαν ἂν ἐπιβλέπῃς* etc. *ac primum, si vis, specta Alexandri discipulos cum Platonis et Socratis discipulis collatos: isti bonae indolis homines et ejusdem cum ipsis linguae instituebant, et tamen multis suas rationes non persuaserunt; verum fuerunt Critiae quidam et Alcibiadae et Clitophontes qui eas tanquam*

Bergl. 151.

fraenum expuerent et se alio converterent. Alexandri autem institutionem si species, etc. recte autem Plutarchus culpam non tribuit Socrati nec Platoni, sed discipulis, qui disciplinam veluti equi feri fraenum excusserint. de qua re mox, ubi de Critia. similiter autem et apud Aristophanem in ranis, ubi Aeschylus et Euripides inter se certant, judicium de praeceptoribus capitur ex discipulis. Euripides qui malos efficiebat suos discipulos, tamen quasi praeclaros reddidisset, dicit ad judicem v. 995 [964]

γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοῦ γ' ἑκατέρου μαθητάς.
τούτου μὲν οὖν Φορμίσιος, Μεγαίνετος θ' ὁ μάνης [Μάγνης]. —
οὑμοὶ δέ, Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.

cognosces autem hujus atque meos utriusque nostrum discipulos. hujus igitur est Phormisius et Megaenetus ille stolidus. mei autem sunt Clitophon et scitus ille Theramenes. BERGL.

Σωκράτην τὸν σοφιστὴν] sophistam vocat Socratem per contemptum. ita Aeschines in Timarchum [173 p. 24] de eodem discipulatu Critiae apud Socratem loquens: ἐπειθ' ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, Σωκράτην μὲν τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνατε, ὅτι Κριτίαν ἐφάνη πεπαιδευκὼς ἕνα τῶν τριάκοντα τῶν τὸν δῆμον καταλυσάντων, *et vos quidem, Athenienses, Socratem illum sophistam occidistis, quod videretur Critiam instituisse, unum ex XXX viris qui statum popularem destruxerunt.* BERGL. in hoc Aeschinis loco sophistae appellationem non cum contemtus significatione usurpatam esse recte dicit Bremi p. 118.

τῆς μὲν γὰρ ὄψει μαθητὴν Περικλέα] in rhetoricis duntaxat magistra usus est Aspasia Pericles. Plato in † Menexeno sive epitaphio [p. 235 E], ubi Socrates se etiam ea usum magistra dicit, quamvis hoc non satis serio [cf. *Sinten.* ad Plut. Pericl. 24 et *intpp.* ad Platon. locum] καὶ ἐμοὶ μέν γε — οὐδὲν θαυμαστὸν οἵῳ τ' εἶναι εἰπεῖν, ᾧ τυγχάνει διδάσκαλος οὖσα, οὐ πάνυ φαύλη περὶ ῥητορικῆς, ἀλλ' ἥπερ καὶ ἄλλους πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἐποίησε ῥήτορας, ἕνα δὲ καὶ διαφέροντα τῶν Ἑλλήνων Περικλέα τὸν Ξανθίππου. deinde alter: τίς αὕτη; ἢ δῆλον ὅτι Ἀσπασίαν λέγεις; Socr. λέγω γάρ, *ac de me quidem mirum non est si orationem recitare possim, utpote cui magistra sit, non plane ignava circa oratoriam facultatem, sed quae et alios multos atque egregios effecerit oratores, unum autem Graecorum etiam excellentissimum, Periclem Xanthippi f.* alter: *quaenam haec est? an Aspasiam nimirum dicis?* Socr. *dico vero.* ubi etiam dicit orationem illam funebrem quam Pericles apud Thucydidem lib. 2 [c. 35 sqq.] recitat ab Aspasia compositam fuisse. hinc alii sua hauriunt de Aspasia Periclem docente, ut Plutarchus in Pericle [c. 24] p. 155 et Clem. Alex. 4 strom. [c. 124 p. 619 Pott.] (quorum tamen posterior memoria lapsus videtur dum scribit: Ἀσπασίας γὰρ τῆς Μιλησίας — Σωκράτης μὲν ἀπέλαυσεν εἰς φιλοσοφίαν, Περικλῆς δὲ εἰς ῥητορικήν, *ab Aspasia enim Milesia Socrates fructum percepit ad philosophiam, Pericles autem ad oratoriam facultatem.* nempe videtur hunc locum Platonis confundere cum illo in symposio ubi Socrates Diotimam magistram agnoscit, quae ipsum docuerit τὰ ἐρωτικά, de quibus multa tunc philosophi.) Philostratus etiam epistola 12 scribit: λέγεται δὲ καὶ Ἀσπασία ἡ Μιλησία τὴν τοῦ Περικλέους γλῶτταν κατὰ Γοργίαν θῆξαι, *dicitur etiam Aspasia Milesia Periclis linguam ad Gorgiae imitationem exacuisse.* in philosophia autem praecipue Anaxagoram audivit Pericles. BERGL. de Aspasia docte et eleganter egit *Jacobs.* scr. misc. t. 4 p. 379 sqq.

τοῦ δὲ Κριτίαν] hoc in accusatione Socratis ab adversario objectum fuerat. Xenophon in apomn. ubi plura ad defensionem Socratis quam in ipsa pro eo apologia, lib. 1 [c. 2 §. 12] ἀλλ' ἔφη γε ὁ κατήγορος, Σωκράτει καὶ ὁμιλητὰ γενομένω Κριτίας τε καὶ Ἀλκιβιάδης

πλεῖστα κακὰ τὴν † (p. 152) πόλιν ἐποιησάτην, *sed dixit accusator Critiam et Alcibiadem, quod Socratis discipuli fuissent, plurimis malis affecisse civitatem.* quam objectionem solidissimis rationibus diluit et ab omni culpa Socratem liberat. totum locum legisse ibi non poenitebit. BERGL.

8. *οὐ πρέπει σκυθρωποῖς εἶναι τοιούτοις ὄμμασι*] Aristaenetus lib. 1 epist. 17 *μὴ σκυθρώπαζε καλή γε οὖσα, μηδὲ τὰς ὀφρῦς ἄναγε. εἰ γὰρ φοβερὰ γένοιο, ἧττον ἔσῃ καλή, ne sis tetrico vultu, cum sis formosa: nec supercilia adducas. si enim terribilis fias, minus eris pulchra.* Aristophanes in Lysistrata v. 7

— *μὴ σκυθρώπαζ᾽ ὦ τέκνον·*
οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.

ne sis tetrico vultu filia: non enim decet te arcuare supercilia. BERGL.

† (p. 153) *Λυκίου*] usitate per *ει* in penultima. BERGL.

τὸν ἱδρῶτα ἀποψώμενος] sudorem quem palaestra elicuit. Lucianus in amoribus [45 t. 2 p. 448] *εἶθ᾽ αἱ λιπαραὶ παλαῖστραι, — οἵ τε τῶν ἐναγωνίων πόνων ἀποσταλάζοντες ἱδρῶτες, deinde et unctae palaestrae et laborum palaestricorum destillantes sudores.* totum autem quod noster dicit, Aristoph. in Acharn. v. 697 sic: *θερμὸν ἀπομορξάμενον ἀνδρικὸν ἱδρῶτα, eum, qui calidum abstersit et virilem sudorem.* BERGL.

τὸ καλὸν τέλος τῆς ἡδονῆς] alludit ad Epicuri finem bonorum, qui suum faciebat illud Homeri [Od. ι, 5] *οὐ γάρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι* etc. BERGL. quid sit *τέλος* explicat Sext. Empir. Pyrrh. 1, 25 *ἔστι μὲν οὖν τέλος τὸ οὗ χάριν πάντα πράττεται ἢ θεωρεῖται, αὐτὸ δὲ οὐδενὸς ἕνεκα ἢ τὸ ἔσχατον τῶν ὀρεκτῶν.* inde Epicurus *τὸ τέλος* in voluptate posuit. cf. Clem. Alex. strom. 2, 21 p. 495 Pott. *τῶν γὰρ ἀπὸ τῆς ἡδονῆς ἀρχομένων τούς τε Κυρηναϊκοὺς εἶναι καὶ τὸν Ἐπίκουρον. τούτους γὰρ τέλος εἶναι λέγειν τὸ ἡδέως ζῆν.* Plutarch. adv. Colot. p. 1117 E *τὸ ἡδέως ζῆν τέλος.* Diog. Laërt. 10, 128 *τὴν ἡδονὴν ἀρχὴν καὶ τέλος λέγομεν εἶναι τοῦ μακαρίως ζῆν.* quam Epicuri sententiam Hierocles stoicus, ut tradit Gellius 8, 5 fin., ita cavillatur: *ἡδονὴ τέλος πόρνης δόγμα.* multa de hac sententia exposuit Cicero in libro de finibus bonorum. librum Epicuri *περὶ τέλους* commemorant Diog. Laërt. 10, 27. 30 et Athenaeus, qui fragmenta servavit p. 12 p. 546 F, quorum unum est: *ἀρχὴ καὶ ῥίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἡ τῆς γαστρὸς ἡδονή· καὶ τὰ σοφὰ καὶ περιττὰ ἐπὶ ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν* et alterum *οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τἀγαθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι᾽ ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι᾽ ἀκροαμάτων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς διὰ μορφῆς καὶ ὄψιν ἡδείας κινήσεις.* cf. 7 p. 280 A et p. 278 F.

σοφή] in illis rebus in quibus alia quaedam *δωδεκαμήχανος.* BERGL.

EPIST. 35. [tom. I p. 205—210 Wagn.]

† (p. 152) Inscr. *Πετάλῃ*] edd. hic *Πεπάλῃ.* inferius bis *Πετάλη* quod rectum puto. ita apud Aristaenetum lib. 1 epist. 25 quae inscribitur *Φιλαινὶς Πετάλῃ.* BERGL. ejus nominis fabulam scripsit Pherecrates v. *Meinek.* histor. cr. comic. p. 86 annot. 2.

1. *τῶν διαλεγομένων*] potius, *eorum qui rem tecum habent* † (p. 153) *et consuetudinem Veneream.* Julius Pollux lib. 5 cap. 15 [§. 92] ubi verba in hac re usitata collegit: *ἐπὶ δὲ τούτων (τῶν ἀνθρώπων) ἐρεῖς, ὁμιλῆσαι, μιχθῆναι, διαλεχθῆναι, ἐντυχεῖν, πλησιάσαι* etc. *de his,* nempe hominibus, † (p. 154) in opere Venereo *dices ὁμιλῆσαι* etc. quem locum et vir clarissimus atque eruditissimus L. Kusterus rectissime observavit ad Aristophanis Plutum v. 1083 ita non hic tantum, sed et epist. antecedente §. 6 [ubi vulgari significatione usurpatum] atque sequente §. 3. BERGL. adde Plut. Sol. 20 *τῶν συγγενῶν τοῦ ἀνδρὸς ᾧ*

βούλεται διαλέγεσθαι τὴν ἐπίκληρον, ὅπως οἰκεῖον ᾖ καὶ μετέχων τοῦ γένους τὸ τικτόμενον.

2. κατηγόρημα] legendum sine dubio παρηγόρημα. BERGL.

πολλήν τινα ἐφορησάμην] primum hic sine dubio legendum πολὺν pro πολλήν, ut ad ἄκρατον referatur, non ad ἑσπέραν, deinde pro ἐφορησάμην, potius ἐνεφορησάμην, ut videatur ἐν omissum propter similitudinem antecedentis —ιν. usitatum quidem ἐμφορεῖσθαι cum genitivo ut ἐμφορεῖσθαι ἀκράτου, sed hoc de passiva voce accipiendum est. in media autem voce recte cum accusativo construetur. adducit Phavorinus ex Libanio: οἱ δὲ τὸν ἄκρατον ἐμφοροῦντο, ubi sic pro ἐνεφοροῦντο, vel ἐμφοροῦνται. BERGL. neque in Phavorino neque in Libanio locum reperi. legitur quidem ἐμφορεῖσθαι in Liban. ep. 1236, sed imperativus ἐμφοροῦ absolute positus. caeterum ἐμφορεῖσθαι, medium, et cum genit. et cum accus. construi nemo hodie est qui nesciat.

† τότε δ' ἄρα ἐναντίως ἔσχεν] mallem τὸ δ' ἄρα etc. ita solent: τὸ δ' ἐστὶν ἄλλως ἔχον, item τὸ δ' οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον. articulus in talibus loco pronominis τοῦτο. non mirum autem contrarium ei evenisse quia *oleum camino addidit* et πῦρ ἐπὶ πῦρ, ut Plato [legg. 2 p. 666 A] ait de pueris a vini usu arcendis loquens. sed sunt tales qualis hic est proclives ad temulentiam et temulenti ad amorem. Heliodorus lib. 3 [cap. 10] p. 145 πρὸς μέθην ὁ ἐρῶν καὶ πρὸς τὸ ἐρᾶν ὁ μεθύων ἐπίφορος, *in ebrietatem amans et in amorem ebrius proclivis est*, ubi Bourdelotius congessit loca ad eam rem. BERGL.

3. λυπρὰν τῷ συμπ.] forte λυπρὰν ἐν τῷ συμπ. ut hic etiam propter similitudinem antecedentis —αν, exciderit ἐν. BERGL.

† προσέρριψας ἀπ' αὐτῶν περισπάσασα τῶν πλοκάμων] haec subobscura videntur, sed satis ut puto illustrabuntur epigrammate quod subjiciam Pauli Silentiarii ex Anthol. lib. 7 [Anth. Pal. 7, 133]. est autem perquam elegans:

Χρυσῆς εἰρύσσασα μίαν τρίχα Δωρὶς ἐθείρης
  οἷα δορυκτήτους δῆσεν ἐμὰς παλάμας.
αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάξαι
  Δωρίδος ἱμερτῆς εὐμαρὲς οἰόμενος.
ὡς δὲ διαρρῆξαι σθένος οὐκ ἔχον, ἔστενον ἤδη,
  οἷά τε χαλκείῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.
καὶ νῦν ὁ τρισάποτμος ἀπὸ τριχὸς ἠέρτημαι,
  δεσπότις ἔνθ' ἐρύσῃ πυκνὰ μεθελκόμενος,

ab aurea caesarie detrahens unum pilum Doris veluti captivas ligavit meas palmas. ast ego prius quidem ridebam, vincula excutere Doridis amabilis facile esse putans; cum autem rumpere robur eorum non possem, jam ingemiscebam, tanquam aerea vinctus ineluctabili compede. et nunc ego infelicissimus e pilo pendeo, domina quo trahit plerumque tractim sequens. quemadmodum hic, ut Brodaeus etiam vidit, ad proverbium ἐκ τριχὸς κρέμαται, *e filo pendet*, respicitur, quod Zenobius, Diogenianus et Suidas exponunt, ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων, *de iis qui valde periclitantur*: (cum interim aliud quid etiam dicatur; nempe ut Horatius itidem de eo qui mulierum amore captus est,

— servis miser, atque
duceris ut nervis alienis nobile lignum,

lib. 2 sat. 7 v. 82) sic apud nostrum eodem sine dubio respicitur. simul autem *spes tenuis*, nempe instar pili, denotatur. de qua proverbialiter ἐπὶ λεπτῆς ἐλπίδος ὀχεῖσθαι, *tenui spe vehi*; de quo nonnihil dico ad Aristophanis equites v. 1241, quae videri possunt ubi prodierint. hanc tenuem spem noster vocat μικρὰν παραψυχὴν καὶ μαραινόμενον παραμύθιον, *exiguum et languescens solatium.* haec sic satis certa puto. sequentia haesitabundus sum dicturus. videtur Petale Si-

malionem in convivio illo saltem tralaticie et perfunctorie salutasse; unde adolescenti solatiolum † illud ortum, *οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.* videtur salutantium gestus quidam fuisse comam sibi ipsis mulcere, qui scilicet promissiorem haberent: quemadmodum hodienum Turcae quandoque et Judaei barbam; ut Janus apud Ovidium 1 fast. de quo v. 254

ille manu mulcens propexam ad pectora barbam.

de coma idem probari potest ex loco quodam Luciani in rhetorum praeceptore [12 t. 3 p. 13] sed ille locus corruptus est. proferam eum ut in ms. se invenisse testatur vir cl. Joan. Georg. Graevius. sermo est de primo aditu candidati rhetorices ad magistrum, et quo affatu atque amplexu is excipiendus sit: *φαίη ἂν τοιγαροῦν πρός σε ὧδέ πως, ἐπισπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο, οἷον εἴωθεν* etc. *compellabit igitur te ad hunc fere modum, demulcens sibi quantum adhuc reliquum est comae et delicate subridens, ut solet etc.* hic verbum *σπᾶν* quaecumque ei praepositio adjuncta fuerit, non alienum puto: et rectissime vertisse quicumque primum vertit per *demulcere* (licet male sit editum *ἀσπασάμενος*) quandoquidem id *tractim* fieri solet. in eo erratum quod *tibi* positum pro *sibi*, quod in notis etiam animadversum. caeterum *ἐκ τριχὸς κρέμασθαι*, de eo qui perdite amat, usurpavit Aristaenetus lib. 2 epist. 1 sub init. *οὗτος δὲ ἐρᾷ σου — καὶ τῷ σῷ φθείρεται γλυκυτάτῳ πυρί. καὶ τεθνήξεται θᾶττον ἐκ τριχὸς κρεμάμενος καὶ σκιᾶς εἴδωλον γεγονώς· εἰ μὴ τὴν — θεραπείαν ἐπινεύσεις τῷ μειρακίῳ, iste autem amat te, tuaque dulcissima flamma perit: et jamjam morietur e pilo pendens et umbrae imago factus, nisi medicinam annuas adolescentulo.* quo in loco ante *θεραπείαν*, ubi edd. habent vocem *παροῦσαν*, mallem in nominativo et transposito articulo: *εἰ μὴ παροῦσα τὴν θεραπείαν* etc. non autem est necesse ut de accessu id intelligatur. BERGL. mira sane est Bergleri hujus loci explicatio, quam jure cavillatus est *Herelius* in animadv. crit. misc. „scilicet, dum nimis acuti videri volumus et abditos scriptorum sensus primi feliciter eruisse, quae ultro quasi nobis se offerebat, veritatem varias sectando ambages, male negligimus. namque ut taceam, gestum hunc salutantium apud Graecos vix alius cujusdam testimonio, neque adeo verbis Luciani laudatis idonee probari posse, Alciphronem, si hoc voluisset intelligi ambigue praeter morem et contorte scripsisse; quomodo, quaeso, Simalion sanus inde colligeret, non omnia, quae miserit, Petalae sordere sua munera? quidnam est probabilius quam per *μαραινόμενον παραμύθιον* intelligi florem, quem Petala decerptum e corolla (hanc enim comessabunda gestabat more solemni veterum) in amatorem misellum *παρ' Εὐφρονίῳ τρίτην ἑσπέραν*, ut paullo ante narrat, jaculata est, quamque adeo recte noster jam *exaruisse* refert? quidni etiam jactus iste, anxii adolescentis ex mente, donis placatam puellam argueret? corollas quippe mittere illum consuevisse Petalae responsione ep. 36, [5] docemur *στεφάνιά μοι καὶ ῥόδα ὥσπερ ἀώρῳ τάφῳ πέμπει.* [cf. ib. annot.] sic puto turbae a Berglero temere excitatae pulveris exigui jactu quiescunt."

ὡς δὴ πᾶσι] mallem *ὡς μὴ πᾶσι.* BERGL.

εἰ δή σοι ταῦτα ἡδονὴν φέρει] nempe quod illa quibusdam narrare solet, hunc exclusum licet ad ostium † (p. 158) tamen accedere et lamentari, ut initio. epanalepsis initii. BERGL.

οὐκ εἰς μακράν] Aristophanes in vespis v. 452 *τούτων δώσετον καλὴν δίκην οὐκέτ' ἐς μακράν, pro his factis dabis* † (p. 159) *poenas probe, non longe post.* quod Heliodorus 5, [22] p. 240 sic: *τούτων ὑφέξεις, οὐκ εἰς μακράν, δίκην.* sed occurrit passim. BERGL.

EPIST. 36. [tom. I p. 212—217 Wagn.]

☞ vertit German. hanc epist. Jacobs. in scr. misc. t. 4 p. 359.

† (p. 158) 1. *Ἠβουλόμην μὲν — νῦν δὲ*] syllabicum augmentum tempore auctum quod in hoc verbo solet fieri. apud Demosthenem aliquoties, ut exordiorum 35 [p. 1441, 6] quod etiam inchoatur ut haec epistola: *Ἠβουλόμην μέν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἴσην σπουδὴν ἐνίους τῶν λεγόντων ποιῆσαι, ὅπως τὰ βέλτιστ' ἐροῦσιν, ὅσην περ ὅπως εὖ δόξουσι λέγειν. — νῦν δ' ἔνιοί μοι δοκοῦσι παντάπασι τὴν ἀπὸ τοῦ λόγου δόξαν ἠγαπηκότες τῶν μετὰ ταῦτα συμβησομένων ὑμῖν οὐδὲν φροντίζειν, vellem equidem, Athenienses, quosdam* † (p. 159) *eorum qui hic verba faciunt, tantundem studii adhibere, ut commodissima dicant, quantum adhibent ut belle videantur dicere; nunc autem quidam mihi videntur eloquentiae laude omnino contenti quid postea vobis eventurum sit nihil curare.* ita occurrit et in 45to exordio. idem de fal. legat. *οὔτ' ἀκούειν ἠθέλετε, οὔτε πιστεύειν ἠβούλεσθε.* ibidem: *ὅπως ἠβούλοντο, οὕτω τὸν πόλεμον κατέθεντο.* et in Midiana: *ὥσπερ ἂν εἰ ἐξαγαγεῖν ἠβούλετο.* et Aeschines epist. 11 initio *τὰ μὲν ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπιστέλλειν περὶ ὧν ἠβουλόμην, καὶ πρότερον ᾠόμην.* BERGL.

2. *ἐν Μυρρινοῦντι*] *Μυρρινοῦς* pagus Atticus. egit de eo Meursius. BERGL. *Μυρρινοῦς* pagus secund. schol. ad Arist. Plut. 586 a myrtis denominatus „*Μυρρινοῦς δῆμος ἐν Ἀττικῇ μυρρίνας ἔχων· ὅθεν αὐτὸς Μυρρινόεις καὶ κατὰ συναίρεσιν Μυρρινοῦς*“ situs erat in littore orientali Atticae non ita procul a meridionali parte Pentelici montis, secundum Leakium de demis Att. p. 60 ed. Westerm. prope parietinas hodie *Paleo Kastro* dictas, vel secund. Rossium de demis Att. p. 84 prope pagum *Merenda*. commemoratur a Strab. 9 p. 399 Casaub. Pausan. 1, 31, 4. 5, qui posterior ibi sacellum pervetustum Dianae Colaenidis commemorat a Colaeno rege prisco Atticae conditum. inde schol. Ar. av. 873 *οἱ Μυρρινούσιοι Κολαινίδα ἐπονομάζουσι τὴν Ἄρτεμιν.* pertinebat autem secundum Stephan. Byzant. et Photium ad Pandionidem tribum, ad Aegeidem secund. schol. ad Plat. conviv. p. 373, qui quidem videtur *Μυρρινοῦς* cum *Μυρρινούττη* confudisse, qui pagus fuit Aegeidis; cf. *Ross.* de dem. p. 85. *Leak.* p. 230. *Μυρρινουσίων* frequens fit mentio apud vett., ut ap. Platonem, Demosth. aliosque et in inscriptionibus.

† (p. 160) *ἐν τοῖς ἀργυρίοις*] sic sine diphthongo, ut et edd. hic habent, saepissime inveni. ita semper apud Xenophontem de reditibus Atheniensium, ubi multa de argentifodinis Atticis. utor autem editione Basileensi in oct. [editores alii aliter scribunt hanc vocem ap. Xen. v. *Saupp.* ad Xen. vect. 4, 5; mihi ubicunque argentifodinae significantur, vocem diphthongo scribendam esse persuasum est.] solebant vero et Athenis privati homines conducere metalla, ut praeterquam ex Xenophontis illo libro, videre est etiam ex Demosthenis oratione contra Pantaenetum [§. 22 p. 973, 5 §. 37 p. 997, 14]. celeberrimae sunt illae in Laureo Atticae loco argentifodinae. BERGL. Wagnerus citat *Reitemeier.* Geschichte des Bergbaues bei den alten Völkern p. 59 sqq. vide *Boeckh.* oec. Ath. 1 p. 331 sq. p. 420 ed. alt. et praecipue ejusdem dissertat. „Ueber die Laurischen Silberbergwerke in Attika“ (Act. Acad. Berol. 1814. 15) p. 111—115.

μισθωμάτια] Thomas Magister [p. 619] *μίσθωμα ἐπὶ πόρνης λέγεται, de mercede quae meretrici datur.* hoc recte observatum. sic aliquoties apud Athenaeum; loca HSteph. in thesauro annotavit. noster et infra epist. seq. BERGL. Athen. 13 p. 581 A. D. Luc. d. meretr. 6, 3. 11, 1. *ἑταιρικὸν μίσθωμα*, Aelian. ap. Suid. de mercede servi domino ad libidinem sese exhibentis Lucian. Tim. 22. cf. *Boisson.* ad Philostr. ep. 68 p. 178; verum etiam de quavis mercede usurpari vocem, ut apud Herod. 2, 180, docent lexica.

κατεστεναγμέναι usque *χάριτες*] haec Gu. Budaeus vertit ut in contextu Lat. exhibui. BERGL.

μηδὲ ἰδοῦσα — μύρον] nedum ut se unxerit. sic apud Theocritum idyll. 4 v. 7 de eo qui nunquam credebatur se unxisse ad certamina gymnica: *καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη; et quando ille oleum oculis suis vidit?* BERGL.

προβαλλομένη Ταραντινίδια αἰσχύνομαι] Lucianus in dial. meretr. [7, 2 t. 3 p. 257] ubi mater et Musarium filia colloquuntur, qui, ut totus similis est huic epistolae, ita et h. l.: *οὐκ † αἰσχύνη, μόνη τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἐλλόβιον, οὐχ ὅρμον, οὐ Ταραντινίδιον ἔχουσα; non pudet te quod sola meretricum, neque inaures habes, neque monile, neque vestem Tarentinam?* qui et alibi meminit. in Socraticis epistolis 9 Aristippus: *ἀλειφόμενοί τινι τῶν εὐωδεστάτων μύρων καὶ σύροντες ἐσθῆτας μαλακὰς ἐκ Τάραντος, dum ungimur odoratissimo aliquo unguento, et Tarento advectas vestes trahimus.* sed passim harum vestium mentio fit. vide clariss. Perizonium ad Aeliani v. h. lib. 7 cap. 9. loco *προβαλλομένη* mallem *περιβαλλομένη*. BERGL. quale vestimenti genus fuerit *Ταραντινίδιον* docet scholiastes Luciani ad loc. cit. p. 245 Jac. *διαφανέστατον ὕφασμα, ὃ περιεβάλλοντο ἅτε θέρισιρον. ταραντινὶς δὲ ἐκαλεῖτο ὡς τῶν Ταραντινίδων περιφανέστερον αὐτὸ ἐργαζομένων,* veriora de origine nominis tradens quam Pollux 7, 77 *τὸ ταραντινίδιον διαφανές ἐστιν ἔσθημα, ὠνομασμένον ἀπὸ τῆς Ταραντίνων χρήσεως καὶ τρυφῆς.* quamquam enim istud vestimentum apud Tarentinos valde in usu fuit, ut per se verisimile est et a Clearcho apud Athen. 12 p. 522 D traditur, *ἐφόρουν δὲ* (Tarentini) *καὶ παρυφὴν διαφανῆ πάντες, οἷς νῦν ὁ τῶν γυναικῶν ἁβρύνεται βίος,* tamen vero similius ita compellatas esse ejusmodi vestes, quia Tarenti conficiebantur, quod praeter locum Socratis supra citati Lucian. rhetor. 15 t. 3 p. 16 monstrat *καὶ ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθὴς καὶ λευκή, ἔργον τῆς Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα,* aut quod Tarenti *primum* in usu fuerunt, Eustath. ad Dion. Per. 376: *τάχα δὲ καὶ τὸ λεπτὸν γυναικεῖον περίβλημα τὸ ταραντινίδιον παρ᾽ αὐτοῖς* (Tarentinis) *εὕρηται.* eas non ex omni parte albas fuisse, ut hoc l. Lucianus dicit, colligi licet ex Photii lex. p. 569, 10 *ταραντῖνον· λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον· οὐ πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον, οὕτως Νικόστρατος;* quae ad verbum repetierunt Suidas in v. (in v. *κατάπτυστον* vocat *ταραντινίδιον λεπτὸν καὶ ἀσθενές.* quae deinde sequuntur ex Plut. Lucull. 18 p. 503 B desumta eo non pertinent) et scholiast. Luc. calumn. 16, nisi quod uterque *ταραντινίδιον* pro *ταραντῖνον* habet et posterior voces *οὕτως Νικόστρατος* omisit. forma *ταραντῖνον,* a qua deminutivum *ταραντινίδιον* formatum, sed ita ut ejus significationem retineat, usus est praeter Aelianum et Polyaenum infra allatos Semus Delius apud Athen. 14 p. 622 B *χιτῶσι χρῶνται (οἱ ἰθύφαλλοι) μεσολεύκοις καὶ περιέζωνται ταραντῖνον καλύπτον αὐτοὺς μέχρι τῶν σφυρῶν* (ubi notabile est illud *περιέζωνται,* cum *ταραντινίδιον ἱματίου εἶδος* s. *περίβλημα* fuerit, i. e. amiculum quod non cingebatur. v. schol. Luc. et Eustathii loc. supra allatos et Polyaen. locum infra citatum.) et etym. magn. p. 716, 14 forma quidem vitiosa *ταραντεινόν, λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, οὐ πάντως πορφυροῦν ὥς τινες ὑπέλαβον.* repone *ταραντῖνον,* quemadmodum apud Hesych., qui hanc vestem fimbriatam fuisse dicit: *ταραντινόν. ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτόν, κρωσσοὺς ἔχον ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους.* (cf. quae de accentu praecipit etym. Gud. p. 209, 36. 300, 23.) delicias autem fuisse *ταραντινίδια* meretricum loci allati monstrant ut et Philostrat. ep. 40, ubi ornamenta muliebria haec enumerantur: *τὸ φυκίον καὶ τὸ ταραντινίδιον καὶ οἱ ἐπικάρπιοι ὄφεις καὶ αἱ χρυσαῖ πέδαι, Θαΐδος καὶ Ἀρισταγόρας καὶ Λαΐδος φάρμακα.* gestabant autem nullo subjecto *χιτωνίῳ,* quo seminudi corporis venustate homines ad libidinem inflammatos allicerent. cf. Aristaenet.

ep. 25 l. 1 p. 113 Boiss. ubi meretrix altera alteri artificia exprobrat, quibus amasium irretierit, τὸ δὲ ταραντινίδιον, ἐξ οὗ διαφανῶς ἡ ὥρα διέλαμπεν. compara etiam Luciani locum supra allatum. verum etiam honestas mulieres eo usas esse (sed, ut parest, alia veste subjecta) colligas ex Aelian. v. hist. 7, 9 qui modestiam Phocionis uxoris laudat quod ea non opus habuerit κροκωτοῦ, ταραντίνου, ἀναβολῆς κτέ. etiam homines delicatos et molles ut citharoedi, saltatores, ut aliis vestimentis muliebribus, ita eo nonnunquam usos esse Lucianus praeter hunc locum monstrat calumn. non tem. cr. 16 t. 3 p. 146 καὶ εἴ γε μὴ κληθεὶς ἕωθεν ἔπιε τε πάντων ὁρώντων καὶ λαβὼν ταραντινίδιον ἐκυμβάλισε καὶ προσωρχήσατο, ἀπολώλει ἂν ὡς οὐχ ἡδόμενος et Pollux de quodam saltationis genere agens οἱ γύπωνες ξυλίνων ποδῶν ἐπιβαίνοντες ὠρχοῦντο διαφανῆ ταραντινίδια ἀμπεχόμενοι, et Polyaenus 5, 3, 3 de saltante Agathocle κροκωτὸν ἐνδύς, ταραντῖνον δὲ περιβαλλόμενος.

3. οὕτως ἀγαθόν τι μοι γένοιτο] Demosthenes exordiorum 36 [33 p. 1442, 24] ἔγωγ' οὖν, οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο, ἐπειδὴ περὶ τῶν παρόντων ἐπῄει μοι σκοπεῖν, λόγοις μὲν μάλ' ἀφθόνοις, οὓς οὐκ ἂν ἀηδῶς ἠκούετε ὑμεῖς, ἐνετύγχανον etc. *ego sane, ita mihi boni aliquid eveniat, cum de rebus his cogitare in mentem mihi venisset, dicenda satis multa, quae non inviti audivissetis, inveniebam.* vide ad epist. 30, 2. BERGL.

πεινήσω τὸ καλόν] pro καλῶς πεινήσω. Theocritus idyll. 3 v. 3 Τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε — *Tityre mihi bene amate.* scholiastes ibi inter alia: τὸ καλόν, ἀντὶ τοῦ καλῶς. ibidem v. 18 ὦ τὸ καλὸν ποθορῶσα — *o pulchre intuens!* Lucianus in rhetorum praeceptore [12 t. 3 p. 13] † ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο καὶ ἁπαλὸν οἷον εἰώθει, *subridens delicate et molliter ut solet.* idem in imaginibus [13 t. 2 p. 471] ὁπόταν δὲ καὶ τὸ καλὸν ἐκεῖνο ᾄδῃ, *quando autem pulchre sic cantat* [hoc exemplum alienum]. idem in amoribus [3 t. 2 p. 399] καὶ μετὰ παίδων τὸ καλὸν ἀνθούντων ὁμιλεῖς, *et cum pueris pulchre florentibus versaris.* [adde ibid. 26 p. 426 ὑακίνθοις τὸ καλὸν ἀνθοῦσιν.] de talibus vide supra ad epist. 34, [7] ubi de σπάσας τὸ ἑωθινόν. non autem absurde dicitur καλῶς πεινήσω. sic Aelianus epist. 2 ἐπέκοψε τὸ σκέλος πάνυ χρησιμῶς. *allisit crus probe admodum.* ita et χρηστὸν θαῦμα apud Lucianum in symposio [44 t. 3 p. 448] διεῖλε δὲ τοῦ νυμφίου τὸ κρανίον ἐς δύο χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι, *sponsi autem caput in duas partes divisit alto gravissimoque vulnere:* quem locum HSteph. in thesauro sub voce χρηστός in fine adducit cum hac interpretatione. deinde annotat: *in vulg. lexicis ex Luciano, sed omnino suspectum mihi est istud exemplum.* nunc autem nemini suspectum id erit. BERGL.

4. μὴ χρυσία τῆς μητρός, μὴ δάνεια τοῦ πατρὸς κομιούμενος] ita solent illae hortatrices scelerum. Lucianus dial. meretr. 12, [1 t. 3 p. 310] θρύπτῃ, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ. καὶ καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύριον πώποτε ᾔτησά σε, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἕτερος εἰποῦσα, μήτε παραλογισάμενον τὸν πατέρα ἢ ὑφελόμενον τῆς μητρὸς ἠνάγκασα ἐμοί τι † κομίσαι, οἷα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, *fastidiosum te, o Lysia, erga me geris. et merito, quia neque pecunias unquam petii abs te; neque exclusi venientem, intus esse alium dicendo: neque ut decepto patre aut suppilata matre mihi aliquid ferres coëgi, qualia ceterae faciunt.* videtur autem apud nostrum ad κομιούμενος aliquod verbum deesse. BERGL. impudentissimae exhibuit φιλαργυρίας meretricis exemplum Aristaen. ep. 14 libri 1 p. 69 sq. Boiss. οὐδὲ (scr. οὔτε) αὐλὸς ἑταίραν οἶδε προτρέπειν οὔτε λύρᾳ τις ἐφέλκεται πόρνας ἀργυρίου χωρίς. κέρδει δουλεύομεν et quae sequuntur. cf. etiam Alciphr. ep. 38, 8 et ep. 40 lib. 1. Aelian. ep. 8. *Jacobs.* scr. misc. p. 323 sqq. 358. *Beckeri*

Caricl. 1 p. 124 et quae de Thaide exposuit *Meinek.* ad Men. p. 74. caeterum v. ad ep. 38 §. 3.

μακαρία Φ. τοῖς εὐμενεστέροις ὄμμασιν εἶδον] hinc sumsit Aristenaetus lib. 1 epist. 11 [p. 54 Boiss.] *μακαρία ἡ συγκοιμωμένη τούτῳ. — εὐμενεστέροις ὄμμασιν ἐκείνην αἱ Χάριτες εἶδον, beata quae cum hoc cubat. propitiis illam oculis viderunt Gratiae.* et epist. 19 [p. 89 Boiss.] *Μελισσάριον εὐμενέσιν ὀφθαλμοῖς εἶδεν ἡ τύχη, Melissarium propitiis oculis respexit fortuna.* vidit hoc ibi Mercerus. BERGL.

ἄμεινον γὰρ ἢ κλάειν] leno apud Terent. in Phormione act. 3 sc. 2 [v. 36] *ego te complures adversum ingenium meum menses tuli Pollicitantem flentem et nihil ferentem: nunc contra haec omnia Repperi qui det neque lacrymet: da locum melioribus.* in verbo autem *κλαίω* saepe jota subscribitur. BERGL. imo *κλάω* scribitur, non *κλᾴω*.

5. *στεφάνιά μοι — ὥσπερ — τάφῳ πέμπει.*] Plutarchus in Timoleonte [26] p. 248 *τὰ μνήματα τῶν νεκρῶν εἰώθαμεν ἐπιεικῶς στεφανοῦν σελίνοις, monumenta mortuorum solemus* † (p. 164) *fere coronare apio.* cippis imponebantur coronae. tangit Lucianus aliquoties, ut in contemplantibus [22 t. 1. p. 518], in philopseude [21 t. 3 p. 50], † (p. 165) de luctu [19 t. 3 p. 931 adde Nigrin. 30 t. 1 p. 72, Alex. 30 t. 2 p. 238 ibiq. *Jacobitz*]. est haec publica materies, satis tractata ab iis qui de sepulchris vet. et coronis scripsere. BERGL. vide *Kirchmannum* de funeribus lib. 1 c. 11. *Paschalium* de coronis p. 117 WAGN. caeterum de amantium more sibi invicem corollas et id genus alia mittendi v. ad l. 3 ep. 62 §. 2.

EPIST. 37. [tom. I p. 219—226 Wagn.]

† (p. 164) Inscr. *Δίφιλος*] epist. 29, 5 per unum jota in prima syllaba habent edd. *Διφίλου* [pro quo nunc *Φειδύλου* repositum] atque hoc rectum esse apparet ex Platone in Cratylo [p. 399 A], ubi de hoc nomine proprio agit. quem locum vel propterea afferam, quia de modulatione vocum sive de accentibus etiam loquitur, quos hodie quidam negligendos putant. *πολλάκις ἐπεμβάλλομεν γράμματα, τὰ δ' ἐξαιροῦμεν — καὶ τὰς ὀξύτητας μεταβάλλομεν. οἷον, Διὶ φίλος. τοῦτο ἵνα ἀντὶ ῥήματος ὄνομα ἡμῖν γένηται, τό τε ἕτερον αὐτόθεν ἰῶτα ἐξείλομεν, καὶ ἀντὶ ὀξείας τῆς μέσης συλλαβῆς βαρεῖαν ἐφθεγξάμεθα, saepe inserimus literas, alias autem eximimus: et tonos acutos trajicimus, ut in Διὶ φίλος. hoc ut pro dictione nomen proprium nobis fiat; et jota alterum inde eximimus* (ut sit *Δίφιλος*) *et pro acuta media syllaba, gravem pronunciamus.* atque sic fit *Δίφιλος*, nam gravis non notatur. sed de accentibus non tantum pronunciatis verum et scriptis, cum aliquid dici possit, nunc nolo, nec est locus. quamvis autem *Δίφιλος* corrigendum videatur, reliqui tamen ut est; quia et apud Demosthenem ita invenitur, oratione in Neaeram [58 p. 1364 fin.], *Διφίλου δὲ ἀδελφήν.* sic in *Διιτρέφης* [apud Thucyd. 7, 29. Aristoph. av. 798. 1440] manent ambo jota. BERGL. Diphilum hunc esse nobilissimum illum comoediae novae poetam vix est quod dicam. cf. *Meinek.* histor. crit. p. 446, ubi etiam de ejus amoribus expositum. quod ad nominis scripturam attinet, Bekkerus in Demosth. loco retinuit *Διίφιλον* quamquam Porsonus praef. ad Eur. Hecub. p. LIII Lips.: „dixere Attici *Δίφιλος* non *Διίφιλος*." hoc loco non mutassem si codex praestans non addixisset.

Θεττάλην] istud non monuissem nisi modo in accentuum mentionem necessario incidissem, nempe in hac etiam voce accentum transponi, ex illa ratione, quia ex adjectivo factum est nomen proprium. Stephanus † (p. 165) Byz. in voce *Θεσσαλία* idem monet: *τὸ δὲ Θεττάλη, δρᾶμα Μενάνδρου, βαρύνεται παρὰ Ἀττικοῖς, εἰς ἰδιότητα τεθέν.* id est, nomen *Θεττάλη fabula Menandri, gravem tonum accipit apud Atticos, pro nomine proprio positum.* subaudi, ubi erat acutus, in adjectivo *Θετ-*

ταλή. gravis autem ut dixi non scribitur. A Gellius 17, 3 de hac re: *voces — quum ex communi significatione in rei certae proprietatem concedunt, diversitate accentuum separantur.* BERGL. Θετιάλη Menandri non pertinet ad Thettalam meretricem. v. *Mein.* ad Men. p. 76 et fr. comic. t. 4 p. 133.

1. τῶν 'Αδωνίων] de hoc festo a meretricibus celebrato Diphilus comicus apud Athenaeum 7 p. 292 D — *οὗ δὲ νῦν σ' ἄγω πορνεῖον ἐστί. πολυτελῶς 'Αδώνια ἄγουσ' ἑταίρα μεθ' ἑτέρων πορνῶν χύδην, quo autem te nunc duco lupanar est.* et *sumptuose Adonia celebrans meretrix cum aliis scortis mixtim.* exemplum hujus festi magnifice celebrati est apud Theocritum in 'Αδωνιαζούσαις sive idyll. 15 [cf. ad epist. 39, 8]. abunde autem de eo egerunt viri docti qui de festis Graecorum scripsere. BERGL.

ὡς ἄν] post has particulas quandoque participium aut nomen. Demosthenes in Midiana [16 p. 519, 9] *θόρυβον καὶ κρότον τοιοῦτον ὡς ἂν ἐπαινοῦντές τε καὶ συνησθέντες ἐποιήσατε, tumultum et plausum talem tanquam laudantes et gratulantes fecistis.* contra Leocharem [20 p. 1087, 1] *ἐκληρονόμει πολλὰ ἔτη ὡς ἂν ἐκείνου υἱὸς ποιητός, haereditatem possidebat a multis annis tanquam illius adoptivus filius.* BERGL.

ἀκκιζόμενος] fictam quandam recusationem et tergiversationem † (p. 166) significat hoc verbum, et quod dicitur *delicias facere* ac *quasi fastidire*, quod et θρύπτεσθαι, cum quo et junctim aliquando invenitur. Synesius conjunxit εἰρωνεύεσθαι epistola 121 de Galatea ultro se Polyphemo oblatura: *καὶ δεήσεταί σου καὶ ἀντιβολήσει. σὺ δὲ ἀκκιῇ καὶ κατειρωνεύσῃ, orabit te atque obsecrabit. tu autem fastidiose tergiversaberis et illudes.* scribitur autem hoc verbum modo duplici κ, modo simplici. BERGL. simplici quidem mendose. caet. cf. *Ruhnk.* ad Tim. p. 18 sq. *Walz.* ad Arsen. p. 25.

2. κάκιστ' ἀπολουμένου] temporis futuri consignificatio in hac voce evanescit saepe. Demosthenes de fal. leg. *ὑπὸ τούτων τῶν κάκιστα ἀπολουμένων ἀνθρώπων πάντα τὰ πράγματα ἀπώλετο, ab istis perditissimis hominibus omnis res pessumdata.* paullo ante edd. ἐξ ἧς male pro ἑξῆς. BERGL. non in verbo sed in hac locutione perit quodammodo futuri significatio. est enim proprie *ὁ κάκιστα ἀπολούμενος is qui certo pessime peribit*, qui pessime perire meretur, igitur qui alias dicitur κατάρατος. Ar. pax 2 *δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.* Luc. dial. deor. 14, 2 t. 1 p. 239 *ὁ κάκιστα ἀνέμων ἀπολούμενος.* dial. mer. 10, 1 t. 3 p. 305 *ὁ κάκιστα φιλοσόφων ἀπολούμενος.* Aelian. ep. 9 *τὴν κάκιστ' ἀπολουμένην Θηβαΐδα.* et noster supra ep. 33, 2 et libr. 3 ep. 6 §. 1.

ἐμοί τι προσκρούσας] Aeschines contra Timarchum [10 p. 15, 29] *προσκρούσας τι τούτῳ καὶ παροξυνθείς, offensus nonnihil isti et irritatus.* Demosthenes contra Timocratem [6 p. 701 sub fin.] *προσέκρουσα ἀνθρώπῳ πονηρῷ, in offensionem hominis † improbi incurri.* idem in Midiana [61 p. 534, 14] *ὅτι τῳ προσέκρουσε καὶ ἐχθρὸς ἦν, quod cuidam offensus et inimicus erat.* idem contra Aristogitonem [41 p. 782, 20] *λοιδορούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ προπετῶς ἅπασι προσκρούων, maledicens in contionibus et proterve omnes offendens.* BERGL.

γραμματίδια — καὶ ὅσα τοιαῦτα] Lucianus in Toxari p. 59 [13 t. 2 p. 519 fin.] *γραμμάτιά τε εἰσεφοίτα παρὰ τῆς γυναικὸς αὐτῷ καὶ στέφανοι ἡμιμάραντοι καὶ μῆλά τινα ἀποδεδηγμένα καὶ ἄλλα, ὁπόσα αἱ μαστροποὶ ἐπὶ τοῖς νέοις μηχανῶνται, et literulae commeabant ad eum a muliere et serta semimarcida et poma admorsa aliaque quae machinantur lenae in adolescentes.* BERGL. v. ad epist. 62, 2 lib. 3.

3. διασώσασθαι] lego διώσασθαι. Heliodorus lib. 1, [15] p. 47 — *πολλάκις μὲν ἐπιχειροῦντα διωσαμένη, cum saepius tentantem repulerim.*

idem lib. 7, [19] p. 339 *ἀπαυθαδιζόμενον δὲ καὶ διωθούμενον ὁρῶσα τὴν πεῖραν, cum autem videret eum fastidientem et omnes conatus repellentem.* et lib. 10, [12] p. 473 *τὸν θάνατον πειρωμένη διώσασθαι, mortem † amoliri conans.* Demosthenes de fal. leg. [139 p. 384, 16 R.] *ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ προὔτεινεν αὐτοῖς, ταῦτα πάντα ἐκεῖνοι διεωθοῦντο, pocula argentea et aurea offerebat eis. haec omnia illi rejiciebant.* noster epist. 35, [2] et 38, [4]. BERGL.

εἴωθε γὰρ ἡ βαρύτης τῷ ἀμελεῖσθαι καταβάλλεσθαι] Aristaenetus lib. 1 epist. 22 [p. 102 Boiss.] quam scribere fingitur Lucianus ad Alciphronem: *εἴωθε γὰρ ἡ βαρύτης ἐὰν ἀμελεῖσθαι δοκῇ καταβάλλεσθαι.* eadem ut vides verba, uti quidem recte ex nostro legendum censet Mercerus. inscripsit autem Aristaenetus, aut quisquis fuit, epistolam illam ad illum modum, quia Alciphronem simul et Lucianum in ea imitatur. nam cum apud nostrum adolescentis amorem aemulatione resuscitare statuat meretrix illum excludendo, si forte aliquando veniat: similiterque apud Lucianum in dial. meretr. Ampelidis et Chrysidis [dial. meretr. 8, 2 t. 3 p. 300] narrat Ampelis se, cum haberet amatorem quendam ex diuturna consuetudine jam languidum et superficiarie amantem, nec satis largiter praebentem, adeo illum semel excludendo inflammasse, ut postea supplex veniret ac lacrymans et talento eam conduceret: ubi etiam dicit, *οἱ μεγάλοι ἔρωτες γίγνονται, καὶ εἰ πύθοιτο ἀμελεῖσθαι, magni amores fiunt quoque, si audiat amator se negligi:* in quam sententiam et dial. Ioessae Pythiadis et Lysiae [dial. meretr. 12, 2 t. 3 p. 312 fin.]: *σὺ διέφθειρας αὐτὸν ὑπεραγαπῶσα καὶ τοῦτο ἐμφαίνουσα. — ὑπερόπται γὰρ αἰσθανόμενοι γίγνονται. — ἤν μοι πείθῃ, ἅπαξ ἢ δὶς ἀπόκλεισον ἐλθόντα. ὄψει γὰρ ἀνακαιόμενον αὐτὸν † πάνυ καὶ ἀντιμεμηνότα ἀληθῶς, tu eum corrupisti nimium amans, idque prae te ferens. contemptores enim fiunt si id sentiant. si mihi morem geris exclude eum semel iterumque cum venerit. videbis enim inflammari eum et vicissim amore vere insanire.* haec ille cum sic inveniret, narrare facit Lucianum Alciphroni, ut adolescentem fastidii plenum, amanti puellae restituerit lena. cum enim haec obiter ab illo interrogata fuisset, quid jam faceret Glycerium? *te*, inquit, *odit quam maxime, amat autem impurissimum illum Polemonem.* quo audito adolescens mox immutatus ultro supplicatum iverit lacrymans et serium amatorem se probaverit. BERGL.

φίλτρον] de amatore desultorio per philtrum revocando Luciani est dialogus meretr. 4 [t. 3 p. 286] qui incipit: *εἴ τινα οἶσθα Βακχὶ γραῦν οἷαι πολλαὶ Θετταλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι* etc. *si quam, mea Bacchis, anum nosti, quales multae Thessalae dicuntur, incantatrices, quae amabiles reddunt mulieres etc.* BERGL. v. *Valckenar.* ad Eurip. Hippol. 509. *Jacobs.* ad Philostr. im. p. 672. Theocr. id. 2.

4. *τοιούτου τινὸς βοηθήματος δεόμεθα*] Achilles Tatius lib. 5, 26 *τί γὰρ ἠδυνάμην ἔτι ποιεῖν ἀποτυγχάνουσα, ἢ βοτάνας ζητεῖν καὶ φάρμακα; αὕτη γὰρ τῶν ἐν ἔρωτι δυστυχούντων καταφυγή, quid enim aliud jam facere potuissem cum tui compos non fierem, quam herbas quaerere et medicamina? hoc enim est refugium eorum qui in amore sunt infelices.* BERGL.

κραιπάλην] etymologus: *κραιπάλη, ὃ σημαίνει τὴν μέθην, quod significat temulentiam.* BERGL.

† *ἐκκορήσειεν*] egit de hoc verbo ex Alciphrone Budaeus et inde HSteph. BERGL.

τὴν Νέμεσιν δεῖν αὐτὸν ὁρᾶν] supra epist. 35, [4] *εὔχου μέντοι μηδέν σοι νεμεσῆσαι ταύτης τῆς ὑπεροψίας τὴν Ἀφροδίτην.* BERGL.

5. *φυσῶν ἑαυτὸν*] Aristaenetus lib. 1 epist. 27 [p. 118 Boiss.] *ἀποστρέφομαι δὲ τὸν νέον καίπερ ὄντα καλόν, ὅτι φυσῶν αὐτὸς ἑαυτὸν*

οἴεται μόνος ἀξιέραστος ταῖς γυναιξίν, aversor autem adolescentem, quantumvis pulchrum, quod se ipsum inflans putet solum se dignum amari mulieribus. sic alium inflare vel tumidum reddere. Demosthenes de rep. ordinanda [12 p. 169, 23] *τοὺς προγόνους ἐπαινέσας καὶ μετεωρήσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς, postquam majores vestros laudavit, vosque sublimes fecit atque inflavit.* idem contra Neaeram [38 p. 1357, 26]: *ἐπάρας δὲ αὐτὴν οὗτος — τῷ λόγῳ καὶ φυσήσας.* Hor. lib. 2 sat. 5 v. 96

importunus amat laudari? donec ohe jam
ad coelum manibus sublatis dixerit, urge et
crescentem tumidis infla sermonibus utrem. BERGL.

λάσταυρος] Phrynichus [p. 195 Lob.] *λάσταυρος μὲν οἱ παλαιοὶ χρῶνται ἐπὶ τοῦ πονηροῦ καὶ ἀξίου σταυροῦ, hac voce veteres utuntur de improbo et qui cruce dignus.* alii *ἐπὶ τοῦ καταπύγονος* ut idem ait, cum aliis, *de cinaedo.* quasi non a *ταυρός* sed a *ταῦρος* quod est *veretrum* vel aliquid ejus, † et a *λάσιος hirsutus*, componatur. usus ea voce Theopompus historicus [ap. Pol. 8, 11, 6 et Athen. 4 p. 167 B]: et inde composita *ἡμιλάσταυρος* Menander. BERGL. *ἡμιλάσταυρος* Poll. 6, 161 e Men. affert. caeterum quod ad primam vocis syllabam attinet haud scio an rectior sit Bergkii ratio in libr. de reliq. com. Att. ant. p. 260, qui *λάστ.* cum Cratini *δειλαος* ejusdemque generis, *λαισιτός, λαισπός λασπός, λαῖπος, λάσται, λαισχάπρα, λαίσπαις* (adde *λαισποδίας*) componit, omnibus his communem originem *λαί, λαίς* attribuens, allata Hesych. glossa *λαί· ἐπὶ τῆς αἰσχρουργίας.* idem Hesychius: *λάσταυρος· οἱ περὶ τὸν ὄρρον δασεῖς καὶ πόρναι* (l. *πόρνοι*) *τινὲς ὄντες.* Phot.: *λάσταυροι: λασιόταυροι καὶ ἐξωστρηκότες σφόδρα*, quorum explicationum posterior pars vera videtur. certum est vocem tantum de virili sexu et quidem cum opprobrii significatione quadam usurpari; pilosus autem anus non opprobrio est sed potius laudi, ut vox *μελάμπυγος* ostendit. accedit quod in loco quem pro hac significatione afferunt, Meleag. in Anth. Pal. 12, 41

στέργω θῆλυν ἔρωτα· δασυτρώγλων δὲ πίεσμα
λασταύρων μελέτω ποιμέσιν αἰγιβόταις,

ne habere quidem potest eam significationem, cum id ipsum voce *δασυτρώγλων* significetur et alterutrum prorsus otiosum esset. cernitur autem ex eo loco primaria significatio quae fere eadem est quae vocis *καταπύγων, is qui muliebria patitur.* deinde sicut ea ipsa vox denotat hominem turpem, ut ap. Theop. l. c. denique vulgaris turpisque convicii accepit significationem, ut h. l. et fragm. 6, 2. v. etiam ad 3, 63, 1.

ἐπ' ἐκεῖνον γὰρ ἡ Ἑρπυλλὶς ἀποδύσεται] *parabit se ut illum ad auxilium nobis praestandum promptum faciat.* erat enim Helix Herpyllidis amator. de *ἀποδύεσθαι* in hac significatione notum est, illud esse metaphoram ut lat. *accingere* ab athletis, qui nudi et praecincti certarunt. BERGL.

εἴωθε τὰ φίλτρα καὶ ἀποσκήπτειν εἰς ὄλεθρον] Aristoteles in iis quae dicuntur magna moralia lib. 1 cap. 17, ubi de spontaneo et non spontaneo: *οἷόν φασί ποτέ τινα γυναῖκα φίλτρον τινὶ δοῦναι πιεῖν, εἶτα τὸν ἄνθρωπον ἀποθανεῖν ἀπὸ τοῦ φίλτρου· τὴν δ' ἄνθρωπον ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ ἀποφυγεῖν, siculi ajunt aliquando mulierem quandam philtrum cuidam dedisse bibendum, deinde illum hominem ex philtro illo fuisse mortuum: mulierem autem ab Areopagitis fuisse absolutam.* sed si vel melius cedant et non occidant, tamen valde nocent philtra. Plutarchus in conjugialibus praeceptis non longe a principio [p. 139 A] *ἡ διὰ τῶν φαρμάκων θήρα ταχὺ μὲν αἱρεῖ καὶ λαμβάνει ῥᾳδίως τὸν ἰχθύν, ἄβρωτον δὲ ποιεῖ καὶ φαῦλον. οὕτω καὶ αἱ* † (p. 172) *φίλτρα τινὰ καὶ γοητείας ἐπιτεχνώμεναι τοῖς ἀνδράσι, καὶ χειρούμεναι δι' ἡδονῆς αὐτούς, ἐμπλήκτοις καὶ ἀνοήτοις καὶ διεφθαρμένοις συμβιοῦσι, quemadmodum piscatio quae fit medicamentis cito capit piscem, sed esu,*

inutilem facit; sic mulieres quae amoris pocula et veneficia machinantur viris, ac eos † (p. 173) *voluptatis illecebris in suam potestatem redigunt, cum stupidis deinde et vecordibus et corruptis degunt aetatem.* BERGL. adde eundem de aud. poet. p. 20 A *ἐν τοῖς περὶ Ἥρας ἄριστα τὴν ἀπὸ τῶν φαρμάκων καὶ γοητείας καὶ μετὰ δόλου πρὸς τοὺς ἄνδρας ὁμιλίαν καὶ χάριν ἔδειξεν* (Homerus) *οὐ μόνον ἐφήμερον καὶ ἀψίκορον καὶ ἀβέβαιον οὖσαν ἀλλὰ καὶ μεταβάλλουσαν εἰς ἔχθραν καὶ ὀργήν, ὅταν τὰ τῆς ἡδονῆς ἀπομαρανθῇ. τοιαῦτα γὰρ ὁ Ζεὺς ἀπειλεῖ καὶ λέγει πρὸς αὐτὴν „ὄφρα ἴδῃς ἤν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή.“*

ἐμοὶ ζῆν] Demosthenes ad epistolam Philippi [18 p. 151, 7] *οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες*, *non pudet eos Philippo vivere.* quod et alibi dicit. BERGL. Wagner. affert eund. de Hal. 17 p. 80, 27 *οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες καὶ οὐ τῇ ἑαυτῶν πατρίδι.* sic Aelian. ep. 7 *γεωργίᾳ ζῆν.*

EPIST. 38. [tom. I p. 228—239 Wagn.]

vertit hanc ep. Jacobs. in scr. misc. t. 4 p. 365 sq.

† (p. 172) 1. *Οἴχεται — ἡ καλὴ — οἴχεται*] Theocritus epigramm. 6 quasi de homine mortuo: *οἴχεται ἁ χίμαρος τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς ᾅδαν, abiit capella, pulchra soboles, abiit ad inferos.* frequens est hoc verbum de mortuis. Synesius epist. 126 initio

οἴμοι. τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν.

ὁ τρίτος γε καὶ λοιπὸς οἴχεται τῶν υἱέων, hei mihi! quid hei mihi? humanitus utique accidit. tertius nobis et reliquus filiorum decessit. (initium est senarius ex Euripidis Bellerophonte, cum alibi occurrens, tum apud Plutarchum de tranquill. animi [p. 475 C].) Lucianus de luctu p. 432 [13 t. 2 p. 928], ubi patrem repraesentat qui filii mortem deflet, *φήσει γὰρ ὁ πατὴρ γοερόν τι φθεγγόμενος καὶ παρατείνων ἕκαστον τῶν ὀνομάτων· τέκνον ἥδιστον οἴχῃ μοι καὶ τέθνηκας καὶ πρὸ ὥρας ἀνηρπάσθης, μόνον ἐμὲ ἔτι τὸν ἄθλιον καταλιπών, dicet enim pater flebili quadam voce et in longum producens unumquodque verbum: fili* † (p. 173) *suavissime, migrasti mihi e vita et mortuus es et ante diem abreptus misero me solo adhuc relicto.* plenius Apollonius Tyanensis epist. 13 initio *Στράτων μὲν ἐξ ἀνθρώπων οἴχεται. πᾶν ὅσον ἦν αὐτῷ θνητὸν ἐπὶ γῆς καταλιπών, Strato quidem ex hominibus abiit: quidquid erat ei mortale, in terris relicto.* Plato in Phaedone [p. 118 A] de Socrate moriente: *ἐπειδὰν πρὸς τῇ καρδίᾳ γένηται αὐτῷ, τότε οἰχήσεται, ubi ad cor ei pervenerit* frigus cicutae, alsdenn wird er verscheiden. BERGL.

ἔρωτος κτἑ.] probo Jacobsii conjecturam inserta quidem e Flor. (qui habet *νῦν μνήμην*) voce *νῦν*, sed ante *πικροῦ*.

2. *ἀπολογίαν — τοῦ τῶν ἑταιρῶν βίου*] ut haec in vitae genere famoso, inculpatis suis moribus defensio caeterarum idem genus vitae sequentium hic dicitur, ita dici potest cum quis inculpate vivens se vel suos a sinistra fama vindicat. Lysias contra Alcibiadem [29 p. 142, 22] *ὃν μᾶλλον ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀπολογίαν ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἁμαρτημάτων, quem potius oportebat modestissimum esse omnium civium, ut sua* † (p. 174) *vita defenderet*, et quasi *emendaret peccata patris.* Lucianus in abdicato [3 t. 2 p. 161] *ἐγὼ δὲ καὶ πρὸς ἐκείνας* (*τὰς αἰτίας*) *μὲν ὡς οἶμαι, ἱκανῶς τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ ἀπελογησάμην, equidem ad illas etiam* causas abdicationis, *satis ut puto vita post acta respondi.* BERGL.

3. *ὡς πονηραὶ*] character earum in comoediis. Terent. prol. eun. [36 sq.]

qui magis licet currentes servos scribere
bonas matronas facere; meretrices malas
parasitum edacem, gloriosum militem?

ita quidem in comoedia, quae est speculum vitae, solebat fieri, et ut in vita, sic ibi, meretrix bona, rara avis. Bacchis tamen ibi etiam bona,

quae apud eundem in hecyra act. 5 sc. 1 [v. 8] de se: — *timida sum — ne nomen quaestus mihi obstet: nam mores facile tutor.* et sc. 3 [v. 38] *nunquam animum quaesti gratia ad malas adducam partes.* quae in heautontimorumeno est, sine dubio alia est Bacchis. BERGL. similiter depinxit meretrices Aelian. ep. 9: *λαβεῖν κεχήνασι καὶ προσποιοῦνται φιλεῖν καὶ ἀποκλείουσι συνεχῶς καὶ τὸ πάντων μοι βαρύτερον πρὶν ὑπερπλησθῆναι καὶ γενέσθαι διακορεῖς οὐ βούλονται συγκαθεύδειν, ἀλλὰ ἀκκίζουσι καὶ θρύπτουσι ἑαυτάς· εἶτα μυσιλῶνται πάλιν καὶ λάθρα μὲν ἀλοῶσι πάντα καὶ καταπίνουσιν ὑπὲρ τοὺς ἐργαστῆρας τοὺς ἐν ἀγρῷ· παρόντων δὲ ἡμῶν ὡραΐζονται.* verum qualis laus Bacchidis h. l. talis Pythiadis apud Aristaen. ep. 12 libri 1 p. 57 sq. cf. etiam Antiphan. ap. Ath. 13 p. 572 A et nostri 3, 64, 4. *Jacobs.* scr. misc. t. 4 p. 363 sq.

πρὸς τὸ λυσιτελὲς βλέπουσαι] Philostr. ep. 45 *γυναικὸς ἐλευθέρας πρὸς τὸ βέλτιον ἀεὶ βλέπειν.*

ἀεὶ τοῦ διδόντος] similiter loquitur Lucianus de ea quae cuilibet copiam sui facit, aliter tamen posito *ἀεί*, in Toxari [13 t. 2 p. 520]: *ἡ Χαρίκλεια δὲ ἦν ἀστεῖον μὲν γύναιον, ἑταιρικὸν δὲ ἐκτόπως καὶ τοῦ προστυχόντος ἀεί, † καὶ εἰ πάνυ ἐπ' ὀλίγῳ ἐθελήσειέ τις, Chariclea autem erat urbana quidem mulier, sed supra modum meretricia: et cujusvis, ut quisque se offerret, etiam si vel exiguo quis vellet.* ita autem illa erant vertenda; pessime Benedictus posteriora: *et quivis obvius etiamsi vel minimum concupivisset.* debuit dicere *cuivis obvia:* deinde clariss. etiam Gronovius recte: *si vel exiguo quis vellet.* subaudi pretio. discrimen autem apud nostrum et Lucianum in *ἀεί* in eo est, quod apud hunc refertur ad *προστυχόντος*, ut cum dicunt *τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος*, apud nostrum ad subintellectum verbum *εἰσί.* de *εἶναί τινά τινος* dixi ad epist. 13, [2] ubi *ὅλος εἰμὶ τοῦ πάθους.* BERGL. prorsus sic Phil. ep. 69 *πωλεῖς σεαυτόν —, καὶ παντὸς εἶ τοῦ διδόντος*, de pathico. caeterum v. annot. ad epist. 36, 4.

4. *τὸν Μήδειον*] Medi non tantum *Μῆδοι*, sed et *Μήδειοι* dicuntur, annotatum id a Stephano Byz. et Berkelio. BERGL. HSteph. thes. in v. *Μῆδος*: „*Μήδιοι* s. *Μήδιοι ἄνδρες* dicuntur *οἱ Μῆδοι*, Medi, qui a Medo originem trahunt: auctore Steph. Byz.“ ad quae verba G. Dindorf haec: „quod ex Eust. ad Dionys. 1017 ubi *Μήδειοι προπαροξυτόνως* scripti memorantur, correctum *Μήδειος*, quae forma est ap. Pind. Ol. 1, 78 *Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι*, Simonidem Anth. Pal. 7, 301, 4 *Μηδείων δ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ*, et quum propria sit poetarum, non recte a Berglero esse putatur ap. Alciphron. ep. 1, 38 p. 227, 16 *οἶσθα τὸν Μήδειον κτλ.*, quod vicissim *Μήδιον* scribendum et pro nom. propr. habendum, supra a nobis aliunde memorato“ memoravit Medium Larissaeum ex Aristot. hist. an. 9, 32. Diod. Sic. 14, 82, comitem Alex. M. ex Arr. exp. 7, 24, 8, Antigoni navarchum Diod. Sic. 19, 75 aliosque ex Porphyr. et inscript. at h. l. sequentia aperte Medum s. Persam significant.

εὐνούχους] quod haec sprevit, Terentiana Thais, quamvis nec ipsa sit plane *τοῦ πονηροῦ κόμματος*, ab amatore petiit in eun. act. 1 sc. 2 [v. 87] — *eunuchum porro dixti velle te, quia solae his utuntur reginae: repperi.* BERGL.

† *ἄκουσα αὐτὸν οὐ προσίετο*] legendum videtur, vel *ἀκούσασα, αὐτὸν οὐ προσίετο·* vel *ἑκοῦσα αὐτὸν οὐ προσίετο*, quod in versione sequor: vel *ἄκουσα αὐτὸν προσίετο.* BERGL.

ὑπὸ τοὐμὸν — κοιμωμένη χλανίσκιον] hoc etiam ab antiqua simplicitate, cum vestes quas gerebant, cubitum euntes pro stragulis adhibebant. sic Alcibiades in symposio Platonis [p. 219 B] cum Socrate se concubuisse dicit: *ὑπὸ τὸν τρίβωνα κατακλινεὶς τὸν τουτουὶ — κατεκείμην τὴν νύκτα ὅλην, sub hujus pallio cubans, jacebam tota nocte.* de

qua re et Athenaeus 5 p. 219 *ὡς Ἀλκιβιάδης συνεκοιμήθη ὑπὸ τὴν αὐτὴν γενόμενος χλαῖναν, ut Alcibiades cum eo dormiverit sub eadem laena.* et Lucianus in amoribus [49 t. 2 p. 452] *δεῖ δὲ τῶν νέων ἐρᾶν ὡς Ἀλκιβιάδου Σωκράτης, ὃς ὑπὸ μιᾷ χλαμύδι πατρὸς ὕπνους ἐκοιμήθη, oportet autem adolescentulos amare ut Alcibiadem Socrates: qui sub una eademque chlamyde, patris somnos dormivit.* (quae posteriora male vertit Benedictus, *qui sub una eademque patris chlamyde*, quasi illa chlamys patris nescio cujus fuerit; cum castus somnus intelligatur, ut patet Platonis illum locum ulterius legenti.) Philostratus epist. 44 *ἦν πτωχὸς ὁ Σωκράτης, ἀλλ' ὑπέτρεχεν αὐτοῦ τὸν τρίβωνα ὁ πλούσιος Ἀλκιβιάδης, erat pauper Socrates; attamen pallium ejus subibat dives Alcibiades.* sic de Helena cum Menelao cubitum eunte Theocritus in epithalamio [18] v. 19 sermo ad Menelaum: *Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ᾤχετο χλαῖναν, Jovis tibi filia sub eandem tecum venit laenam.* † sic in Trachiniis Sophoclis v. 539 Deianira de se et Iola cum Herculi dormituris:

καὶ νῦν δύ' οὖσαι μίμνομεν μιᾶς ὕπο
χλαίνης ὑπαγκάλισμα —

et nunc nos duae expectamus una sub laena amplexum. BERGL. adde Luc. amor. 54 t. 2 p. 457 *ἐρωτικὸς γὰρ ἦν καὶ ὁ Σωκράτης καὶ ὑπὸ μίαν Ἀλκιβιάδης αὐτῷ χλανίδα κλιθεὶς οὐκ ἀπλὴξ ἀνέστη.* Meleag. Anth. Pal. 5, 165 *εἴ τις ὑπὸ χλαίνῃ βεβλημένος Ἡλιοδώρας θάλπεται — κοιμάσθω μὲν λύχνος.* ibid. 173

ὄρθρος, τί νῦν δυσέραστε βραδὺς περὶ κόσμον ἑλίσσῃ
ἄλλος ἐπεὶ Δημοῦς θάλπεθ' ὑπὸ χλανίδι.

Long. 3, 24 *ἤδη ποτὲ καὶ γυμνοὶ συγκατεκλίθησαν καὶ ἓν δέρμα αἰγὸς ἐπεσύραντο.* ib. *Villois.* p. 286 meae ed. cf. etiam *Boisson.* ad Philostr. l. c. p. 124.

5. *ἀπεσκοράκισεν*] *ἀποσκορακίζειν ad corvos relegare, repudiare.* a proverbiali *ἐς κόρακας* ut alii jam abunde monuerunt. Lucianus in rhetorum praeceptore p. 451 [16 t. 3 p. 17] quasi de puella cujus nuptias aliquis ambit *καὶ δή σοι τοὺς νόμους δίειμι οἷς χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωριεῖ καὶ προσήσεται, οὐδὲ ἀποστραφήσεται καὶ σκορακιεῖ, atque jam tibi leges percurram quibus si utaris rhetorica te agnoscet et admittet, neque aversabitur ac repudiabit.* Heliodorus 2, [33] p. 120 *ἔρωτας δὲ καὶ Ἀφροδίτην καὶ πάντα γαμήλιον θίασον ἀποσκορακίζουσα, amores autem et Venerem et omnem nuptialem pompam damnans.* BERGL. *ἀποσκορακίζειν* est etiam apud Plutarch. sympos. 9 p. 740 A *ἀποσκορακίσαντος τοῦ Ὕλα* et apud Iamblich. v. Pyth. 25 p. 94 (112). simplex apud Demosth. or. c. epistol. Phil. 11 p. 155 *τότε μάλιστα σκορακίζονται καὶ προπηλακίζονται* et Plut. Artox. 27.

εὖ οἶδ' ὅτι] Demosthenes de fals. legat. *τὸ μὲν ἐκ τούτων λαμβάνειν ἐξ ὧν ἡ πόλις βλάπτεται πάντες εὖ οἶδ' ὅτι φήσαιτ' ἂν εἶναι δεινόν, de iis quidem sumere ex quibus si sumatur, resp. damno afficitur, cuncti, sat scio, diceretis esse grave et intolerabile.* BERGL. de hac formula multa collegit *Amersfoordt* ad Demosth. de symmor. p. 178, 16 t. 2 p. 735 sqq. appar. cr. et ex. Schaeferi.

χρηστὸν ἦθος] Lucianus in Phalaride 1 p. 845 [7, t. 3 195] *ἔγωγ' οὖν ἀκούω καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς Ἕλλησι πολλοὺς γενέσθαι τυράννους σοφοὺς ὑπὸ φαύλῳ ὀνόματι δοκοῦντι χρηστὸν καὶ ἥμερον ἦθος ἐπιδεδειγμένους, ego sane audio et apud vos Graecos multos fuisse tyrannos sapientes, qui sub nomine in speciem malo probos et mansuetos mores prae se tulerunt.* sic haec etiam potest dici, *ὑπὸ ὀνόματι φαύλῳ χρηστὸν ἦθος ἐπιδεδειγμένη.* BERGL.

† *βίου προαίρεσιν*] Demosthenes contra Aristocratem [141 p. 666, 21] *ὧν δ' ἐκεῖνος τούτῳ ὅμοιος τῇ προαιρέσει τοῦ βίου, cum ille huic similis esset vitae instituto.* *τάξιν βίου* vocavit Aristaenetus lib. 1

epist. 12 [p. 57 Boiss.] in loco qui est Alciphronis loco similis, nisi quod corruptus, sed hic emendatum dabo: *ἑταίρας μὲν γὰρ ἡ Πυθιὰς εἴληχε βίον, ἁπλότητα δὲ σύμφυτον ἔχει καὶ ἄμεμπτον ἦθος. ἅπαντα τῆς τάξεως τοῦ βελτίονος βίου, equidem Pythias meretricis vitam sorte quadam sua secuta est, simplicitatem tamen nativam oblinet et mores inculpatos. omnia apud illam composita ad meliorem vitam.* posterior clausula sic edita: *ἅπαντα τῆς τάξεως τοῦ βελτίω βίου*, ubi *βελτίω* et *βίου* tanquam epitheton et substantivum nulla ratione possunt consistere; cum prius sit nominativi et accusativi pluralis neutrius generis, item accusativi singularis communis generis; alterum quid sit quilibet videt. [hodie legitur *τούτου βελτίω βίου.*] simile quid ibi commissum mox iterum annotabimus. BERGL. caeterum h. l. *εὐδαίμονος βίου* scribendum censeo, ut jam Berglerus conjecisse videtur, vertens *felicis vitae conditionem.*

ὦ φίλαι μοῖραι.] Aristoph. in thesmph. v. 706 [700] *ὦ πότνιαι μοῖραι.* BERGL.

ἔδει γὰρ αὐτῇ συγκατακεῖσθαί με] sic Admetus super † Alcestide mortua apud Eurip. Alcest. 365 [368]

— μὴ δὲ γὰρ θανὼν
σοῦ χωρὶς εἴην τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί,

nec mortuus sine te sim, mihi sola fideli. BERGL.

6. *τοῖς ἡδίστοις ἐκείνοις κολάσμασι*] Aristophanes in nubibus v. 1066 [1070] *γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει.* hoc ego ita accipio quasi *κολαζομένη, si probe exerceatur.* ejusmodi nequitiae verbum Germ. abstrafen. BERGL.

7. *οἷον ἐφθέγγετο, οἷον ἔβλεπεν.*] ut initium hujus epistolae cum loco Theocriti ibi adducto, ita et haec cum isto ejusdem mire conveniunt. idyll. 20, [6] *οἷα βλέπεις, ὁπποῖα λαλεῖς* etc. sed hic ironice pleraque. BERGL.

ὅσαι ταῖς ὁμιλίαις αὐτῆς σειρῆνες ἐνίδρυντο.] hinc Aristaenetus epist. 1 [lib. 1 p. 6 Boiss. ibiq. *interpp.* p. 236] *ἡνίκα δὲ φθέγγεται, βαβαί, ὅσαι τῆς ὁμιλίας αὐτῆς σειρῆνες, at quum loquitur, papae! quantae sermonis ejus dulcedines!* annotavit ibi Mercerus Alciphronis hunc locum. Aelianus v. h. lib. 12 cap. 1 de Aspasia juniore *εἶπεν ἄν τις λαλούσης αὐτῆς ἀκούειν Σειρῆνος, diceret quispiam ipsa loquente Sirenem se audire.* sed in suaviloquentia adumbranda nihil usitatius quam Sirenum mentio. BERGL.

ἐπ' ἄκροις — τοῖς χείλεσιν αὐτῆς ἐκάθισεν ἡ πειθώ.] hoc † primus Eupolis comicus [in Demis fr. 94 Mein.] dixit de eloquentia Periclis. versus ejus aliquot extant apud Diodorum Siculum lib. 12, [40] p. 97 et apud scholiastem Aristophanis ad Acharnenses v. 530 ex iis hic unus

πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν·

οὕτως ἐκήλει, Suada quaedam insidebat in labris, ita mulcebat. unde Lucianus in Demonacte p. 1001 [10 t. 2 p. 379] *καὶ ταῦτα πάντα μετὰ Χαρίτων καὶ Ἀφροδίτης αὐτῆς ἔπραττέ τε καὶ ἔλεγεν, ὡς ἀεὶ τὸ κωμικὸν ἐκεῖνο, τὴν Πειθὼ ἐπὶ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ ἐπικαθῆσθαι, et haec omnia cum gratia et Venere ipsa faciebat et dicebat, ut semper secundum illud comicum Suadela in labiis illius insideret.* Damascius in vita Isidori: *οὐδεὶς οὕτως ἦν τὴν ψυχὴν ἀτεράμων καὶ βάρβαρος, ὃς οὐκ ἐπείθετο καὶ κατεκηλεῖτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος ἐκείνου ῥέουσι λόγοις. τοιάδε τὶς ἐπεκάθητο Πειθὼ τοῖς χείλεσι τοῦ ἀνδρός, nemo tam erat duro animo et barbarus, qui non moveretur ac demulceretur sermonibus ex sacro illo ore fluentibus: talis quaedam insidebat Suada labris viri illius* apud Photium p. 551 et Himerius apud eundem p. 598 [orat. 1 §. 19 p. 360 Wernsd.] *Πειθώ γε κατὰ τῶν χειλέων σκηνῶσα, τὴν ἑαυτῆς χάριν συναποστάζει τοῖς ῥήμασι, Suada in labiis habitans*

suam gratiam cum verbis fundit. ad Eupolidis illum locum respicit et Cicero 3 [34, 138] de oratore: *cujus* nempe Periclis *in labris veteres Comici leporem habitasse dixerunt.* BERGL. vide annot. ad l. 3 ep. 1 §. 3 et ad ep. 65 §. 3.

ἅπαντα ἐκείνηγε τὸν κεστὸν ὑπεζώσατο] hinc etiam Aristaenetus ille paululum ausus mutare. l. 1 epist. 1 [p. 6 Boiss.] ubi tamen corrupte: *τῶν Χαρίτων πάντων ἡ Λαῒς τὸν κεστὸν ὑπεζώσατο*, et tamen vertitur: *Gratiarum omnium zonam praecincta Lais.* lego ex nostro *τῶν Χαρίτων πάντα ἡ Λαῒς τὸν κεστόν* etc. mirum est Mercerum hoc non vidisse, † cum vicinum locum viderit. *πάντων Χαρίτων* tale est, quale illud superius ex eodem annotatum *τοῦ βελτίω βίου.* de cesto illo cingulo illecebroso omnia jam vulgata. BERGL. apud Aristaen. hodie legitur e codd. *πάντως.*

ὅλαις ταῖς Χάρισι] *ὁμοῦ ταῖς Χ.* Meinekius.

8. *ἔρρει τὰ*] hic *ἔρρει* est *οἴχεται*, a *φθείρεσθαι*, ut et *ἔρρε pereas,* secundum Eustathium ad Odyss. p. 382 ed. Bas. originem trahens: aliud est *ἔρρει fluebat* a *ῥέω.* prioris exemplum in epistola Laconica quam totam adscribam; nunciatur autem clades quaedam ephoris: *ἔρρει τὰ καλά. Μίνδαρος δ' ἀπέσσυται* [imo *ἀπεσσούα*] *πεινῶντί τ' ἄνδρες* [*τὤνδρες*]. *ἀπορέομες* [*ἀπορίομες*] *τί χρὴ δρᾶν, perierunt commoditates. Mindarus interiit et milites esuriunt. haeremus quid faciendum sit* apud Plutarchum in Alcibiade [cap. 28 fin.] p. 207 [et apud Xenoph. hellen. 1, 1, 15. cf. etiam nostrum l. 3 ep. 58 §. 3] posterioris exemplum in hoc Teleclidis comici anapaesto

ζωμοῦ δ' ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμὸς κρέα θερμὰ κυλίνδων,
juris autem fluebat juxta lectos fluvius, carnes ferventes provolvens apud Athenaeum 6 p. 268 C. BERGL.

κεῖται δὲ ἡ] Heliodorus 2, [11] p. 77 *ἀλλ' ἡ μὲν κεῖται σῶμα νεκρὸν ὡς ἀληθῶς, sed haec quidem jacet revera exanime corpus.* BERGL. Soph. Phil. 359 *κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτο.* plura v. apud *Jacobs.* ad Ael. de nat. an. 6, 9 t. 2 p. 211. v. etiam infra annot. ad *κωφὴ λίθος.*

ἡ πάσαις μέλουσα Χάρισι] edd. perperam *μέλλουσα.* saepe in his verbis sic erratum dum alterum pro altero ponitur non suo loco. sic in hac re apud Athenaeum 7 p. 301 loco Eupolidis *ὦ Χάριτες αἷσι μέλλουσιν ἑψητοί* — ubi recte Casaubonus: *sententia claudit: sed lego αἷσι μέλουσιν ἑψητοί, o Gratiae quibus curae sunt hepseti! hoc est: o hepsetos gratissimos.* sed non tantum sententia claudicans vitium prodit, verum et metri ratio, si *αἷσι* retineatur, ut apud auctorem legitur. est autem senarius omisso ultimo pede. sic in epigrammate Anthol. lib. 3 cap. 23 [Anth. Pal. 7, 199] *ὄρνεον ὦ Χάρισι μεμελημένον — o † avis quae Gratiis curae es.* ut autem noster *Χάρισι μέλουσαν* amicam suam appellat, sic alius *Χάρισι φίλην.* Lycophronides apud Athenaeum 15 p. 670 E *ἐπεὶ μοι νόος ἄλλῃ κέχυται ἐπὶ τὰν Χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν, quandoquidem mens mihi alio fertur: ad illam Gratiis dilectam, pulchram puellam.* BERGL.

κωφὴ λίθος (κεῖται)] Theognis v. 567

ἥβῃ τερπόμενος παίζω. δηρὸν γὰρ ἔνερθεν
γῆς, ὀλέσας ψυχήν, κείσομαι ὥστε λίθος
ἄφθογγος,

florente aetate me oblectans ludo; diu enim sub terra, amissa anima, jacebo sicut lapis mutus. BERGL. in Anth. gr. inter Antipatri epigr. Jacobs. t. 2 p. 38 [Anth. Pal. 7, 467] mater de filio mortuo *ἀντὶ δὲ σεῖο στάλα καὶ κωφὰ λείπεται ἄμμι κόνις.* — caeterum de tota ῥήσει ablego ad miscell. observ. t. 5 p. 60 et novas misc. obs. t. 1 p. 1 p. 90. *Valcken.* animadv. ad Ammon. p. 133. WAGN. cf. Anth. Pal. 5, 85 *ἐν δ' Ἀχέροντι ὀστέα καὶ σποδιή, παρθένε κεισόμεθα.* 7, 48 *μοῦνα δ'*

ἔνεστι τάφῳ πολυδακρύτῳ ὀστέα κωφά et quod simillimum huic loco Constant. Manass. 5, 28 *παρὰ δὲ τοῖς νερτέροις ὀστᾶ καὶ χοῦς κεισόμεθα καὶ μόνον κωφὴ λίθος.* cf. etiam comic. ap. Athen. 8 p. 336 B (Mein. fragm. com. t. 4 p. 607).

ἱππόπορνος] talis commode *ἱππόβινος* diceretur voce Aristophanica quam is de Callia Hipponici f. finxit in ranis v. 432 *Καλλίαν — τὸν ἱπποβίνον.* ubi scholiastes inter alia: *τὸ δὲ ἵππος πολλάκις ἐπὶ τοῦ μεγάλου λαμβάνουσι. vocem* ἵππος *saepe de magnitudine usurpant.* deinde exemplum adducit vocem *ἱππόπορνος.* festive in hac voce lusit Diogenes; cum enim quendam cinaedice ornatum equo insidentem vidisset, *dixit, se antea quidem quaesivisse, quid esset* ἱππόπορνος, *nunc autem invenisse: πρότερον μὲν ἔφησε ζητεῖν τί ἐστιν ἱππόπορνος· νῦν δὲ εὑρηκέναι,* ut est apud Athenaeum 13 p. 565 C. BERGL. praeter hunc locum utitur noster hac voce 3, 33, 2. 50, 1. Photius: *ἱππόπορνε ἀντὶ τοῦ μεγαλόπορνε σπανίως.*

Θεαγένη] fortasse is est quem Luc. in cataplo §. 6 t. 1 p. 627 R. ob Megarensem aliquam meretriculam mortem sibi narrat conscivisse. WAGN.

ἐκ πάνυ λαμπρᾶς οὐσίας] Aeschines in Timarchum [103 p. 14 sub fin.] *καὶ τῶν ἐπιτηδείων οὐδὲν ἐδίδου Ἀριγνώτῳ· ἀλλὰ περιεῖδεν ἐκ τοσαύτης οὐσίας ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφοροῦντα,* † *nihil rerum necessariarum suppeditavit Arignoto; sed passus est eum in tantis opibus inter causarios et inopes mercedem de publico petere.* BERGL.

9. *Βακχὶς δὲ — ἀπέθανε*] frequentes de hac iniquitate querelae. sic Philoctetes Sophocleus cum audivisset plerosque praestantes viros sub Ilio interiisse, improbos autem superesse, accusans deos dicit v. 448

— τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ ᾅδου, τὰ δὲ
δίκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί,

improbos et malitiosos libenter arcent ab Orco; justos autem et probos illuc mittunt semper. Theophrastus eo etiam nomine accusavit naturam, quod nempe cervis et cornicibus vitam diuturnam, hominibus autem tam exiguam dedisset Cic. 3 Tusc. [28, 69]. BERGL.

ῥᾴων γέγονα πρὸς σὲ ἀποδυράμενος] Demosthenes 1 in Stephanum [57 p. 1118, 27 R.] *καὶ ἐγὼ τῶν γεγενημένων ἀποδυράμενος τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ῥᾴων ἔσομαι, et ego ubi deploravero apud vos pleraque ista facinora levabor quodammodo.* idem epistola 3 circa finem [p. 1485, 21] *ἔχει τινὰ τῆς ἀδικουμένοις ῥᾳστώνην τὸ λέγειν ἃ πάσχουσιν, ὥσπερ τοῖς ἀλγοῦσι τὸ στένειν, affert quoddam iis qui injuria afficiuntur levamentum narratio eorum, quae patiantur: quemadmodum dolentibus suspiria.* Aristaenetus lib. 1 ep. 16 [p. 78 Boiss.] *ἅπας γὰρ ὁτιοῦν ἀχθόμενος τὴν ψυχὴν τὸ λυποῦν ἐκλαλῶν ἐπικουφίζει τῇ διανοίᾳ τὸ βάρος, quilibet cujus animus aegrer est, quod ipsum cruciat narrans, levat animum onere.* BERGL.

EPIST. 39. [tom. I p. 242—257 Wagn.]

Inscr. *Μεγάρα*] hujus meretricis non reperi mentionem a quoquam factam esse nisi a nostro scriptore et a Luciano, loco ad praeced. epist. §. 8 sub fin. citato, si quidem locus iste ad eam referendus est. eam tamen non infimi *ἑταιρῶν* ordinis fuisse ex hac ipsa epistola colligi potest, quemadmodum etiam ex eo, quod *ἅβραν* nutriverit *Ἑρπυλλίδα* ep. 34, 2. et tibicinam fragm. 6, 11. ut ejus lascivia hac epistola notatur sic aviditas et avaritia Luciani loco et ep. 38, 8 et rixandi maledicendique studium ep. 33. caeterum cum Lucianus l. c. eam *τὴν ἑταίραν τὴν Μεγαρόθεν* dicat, vero non absimile est sub *Μεγάρας* nomine ob patriam (fortasse respectu *τοῦ μεγαίρειν* et *Μεγαίρας*) dato meretricem famosiorem delitescere. similiter *Οἶα* vocata est *Ἀντίκυρα* Athen. 13 p. 586 F.

† 1. *ὥστε τὸ μὴ δὲ ἀκριβῶς*] haec mihi suspecta. articulus *τό* indicat proverbium aliquod. proximum pro *ἀκριβῶς*, esset *ἄχρι βωμῶν*, ut dicat, eam sic adhaerere amasio, ut ne *usque ad aras quidem*, i. e. ad rem sacram faciendam, ab eo discedere possit et festa negligat propter illum ac convivia: sicut illi, quod modo celebraverant reliquae meretrices, ipsa sola non interfuit. hoc utcumque placiturum est, ego tamen verti quasi esset *μηδὲ γρὺ ὅσον*, quod nec ipsum a vestigiis scripturae alienum. Aristophanes in vespis v. 213 *ὅσον στίλην*, quod idem ac *ὅσον γρύ*. Lucianus in Lexiphane [19 t. 2 p. 344] *οὐδ' ὅσον τοῦ γρὺ καὶ τοῦ φνεὶ φροντιοῦμεν αὐτοῦ*, *ne tantillum quidem ejus rationem habebimus*. nec obest quod is hoc dicit qui ibi ridetur. nam propter nimiam affectationem ridetur: alias quaedam dicit quae nulla ratione possunt improbari. non autem tantum de voce dicitur *γρύ* ut plerique putant, sed de re quavis minima. Antiphanes comicus apud Athenaeum 8 p. 343 A *ὄψου δὲ μηδὲν εἰσπλεῖν, μηδὲ γρύ*, *opsonii vero nihil advehi*, *ne gry quidem*. Aristaenetus 1, 17 [p. 85 Boiss.] *οὐδὲ γρὺ τῆς ἐμῆς συμβουλῆς ἐπαΐειν δοκεῖ*, *ne tantulum quidem auscultare* † *videtur ad consilium meum*. neque de postposito *ὅσον* dubitandum est; notissima sunt *ὀλίγον ὅσον*, *βραχὺ ὅσον*. BERGL. Meinekio *πως* illo in recepta scriptura offenso *μηδ' ἀχαριαίως* videtur scribendum esse, in quo viro ingeniosissimo assentior. de his vocibus vid. *Piers.* ad Moer. p. 43 et *intpp.* ad Greg. Cor. p. 34 sq. 913. Schaef.

τῆς ἀηδίας] exclamatio, ut apud Aristophanem in eccles. v. 782 [787] *τῆς μωρίας*, *hem stultitiam!* Achilles Tatius lib. 5 [cap. 20] p. 329 *εἶπας γὰρ ἔφην ὅτι ἔγημα; ἀπολώλεκάς με. τῆς εὐηθείας*, *etiamne igitur, inquam, me illam duxisse narrasti? perdidisti me. hem stultitiam!* addit genitivo particulam *οἴμοι* Aristoph. in nub. v. 925 *οἴμοι σοφίας, ἧς ἐμνήσθης*, *o sapientiam cujus meministi*. BERGL.

κληθεῖσα] utraque editio *κληθεῖτα*, vitiose. BERGL.

εἰς τοσοῦτον χρόνον] melius *εἰς* abesset. videtur ab antecedente *—ας* ortum. BERGL. adde e Flor. et Dorv. *ἐπὶ θυσίαν* ejecto *εἰς*.

εἰ μὴ δι' ἐκείνην] verti quasi esset *οἶμαι δι' ἐκεῖνον*. BERGL. censor versionis Herelii Ephem. Gotting. 1767 p. 71 locum sanum esse credit, quamquam structura verborum sit paullo negligentior vertitque: *nec tamen venisti*, *non dicam illius* (Glycerae) *invitationi non paritura, sed hoc a te impetrare poteras*, *ut nolles coetui amicarum adesse?*

2. *ὑπῆρξε καὶ Φίλωνι συκίνη βακτηρία*] videtur proverbium esse; quod tamen nullibi, quod sciam occurrit. simile, *ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι συκίνη ναῦς*, *fuit et Mandroni ficulnea navis*, cujus Suidas meminit in *ἐγένετο*, et Zenobius cent. 3, 44, et ex his sine dubio, Erasmus. exponitur autem de iis qui praeter meritum ad felicitatem et opes evecti insolescunt. BERGL. hoc proverbium affertur omisso quidem hominis nomine a Macario 7, 83 Paroem. Gotting. t. 2 p. 210 ubi v. *Leutsch.* et ad Zenob. l. c. t. 1 p. 68.

πᾶσαι γὰρ ἦμεν] mallem *πᾶσαι παρῆμεν*, mox, *ὅμως δὲ παρῆν*. BERGL.

Θετταλή] quae post hoc nomen in Flor. sequuntur *Μοσχάριον, Θαΐς, Ἀνθράκιον, Πετάλη, Θρυαλλίς* non dubito quin genuina sint. *Θαΐς* satis nota, v. ad ep. 33 inscr. *Πετάλη* ep. 35 et 36 et ab Aristaen. commemoratur, v. annot. ad ep. 35 inscr. *Θρυαλλίς* hac ipsa ep. §. 4 ubi v. annot. *Μοσχάριον* et *Ἀνθράκιον* proprie videntur *ἐπώνυμα* fuisse quemadmodum *Φρύνη*, cujus proprium verumque nomen fuit Mnesarete et qualia plura meretricum fuisse constat. cf. Athen. 13 p. 586 C. *Becker.* Charicl. t. 1 p. 125. cum Anthracio compares *Ἀνθρακίαν* nympham Arcadicam Paus. 8, 31, 4.

Χρυσίον] eadem fortasse quae alibi *Χρυσίς* vocatur. v. Timocl. ap. Ath. 13 p. 567 F

Γνάθαινα, Φρύνη, Πυθιονίκη, Μυρρίνη,
Χρυσίς, Κοραλλίς, Ἱερόκλεια, Λοπάδιον

et Menand. ibid. p. 587 E

Χρυσίδα, Κορώνην, Ἀντίκυραν, Ἰσχάδα
καὶ Ναννάριον ἔσχηκας ὡραίαν σφόδρα

quamque inter Demetrii concubinas numerat Plutarch. Demetr. 24. v. ad l. 2 ep. 1 §. 2. an eadem sit, cujus nomine Antiphanes fabulam inscripsit (v. *Meinek.* hist. crit. com. p. 328), incertum. Lucianus ejus nominis meretrici partes in dial. meretr. 8 t. 3 p. 299 tribuit. simile nomen est *Χρυσάριον* Luc. dial. meretr. 1, 2 p. 281. v. schol. Voss. ad Luc. catapl. 12 t. 4 p. 104 Jac., ubi de deminutivis meretricum nominibus sermo est, et *Menag.* ad Diog. Laërt. 10, 4. sic Glycera vocabatur etiam *Γλυκέριον* non solum ab amatoribus (ut a Menandro p. 116 Mein. et Alciphr. 2, 3, 17. 4, 2) quod consentaneum, sed etiam ab aliis. cf. Philostr. ep. 68 *Ἀρισταγόρα καὶ τὸ Μενάνδρου Γλυκέριον.* v. *Meinek.* comic. fr. t. 4 p. 167.

ὅπου καί] paullo insolentius positum non tamen propterea cum Wagnero, qui *ὀψὲ καί* conjecit, mutandum esse censeo. *ὅπου καί* et quod frequentius, *ὅπου γε* et *ὅπου γε καί* causali significatione et praecipue, cum causa cum emphasi quadam profertur, usurpari notum est; est *quandoquidem*, *quoniam quidem.* cf. Isocr. *π. ἀντιδ.* 258. *καὶ τί δεῖ τούτον θαυμάζειν, ὅπου καὶ τῶν περὶ τὰς ἔριδας σπουδαζόντων ἔνιοί τινες ὁμοίως βλασφημοῦσι περὶ τῶν λόγων.* cum quo loco conferas Luc. adv. ind. 21 t. 3 p. 116 *καὶ τί θαυμαστὸν εἰ τοῦτο ἔπαθες — ὅπου καὶ Πύρρον φασὶ — τὰ ἄλλα θαυμαστὸν ἄνδρα ὑπὸ κολάκων οὕτω διαφθαρῆναι, ὡς πιστεύειν κτέ.* Demosth. adv. Phaen. 1 p. 1038 in. *οὐκ οἶδ' ὅποι προῆλθεν ἂν ἡ τουτουῒ τόλμα ὅπου καὶ νῦν ἅπαντα ταῦτα προλέγοντος ἡμῖν τοῦ νόμου, ὅμως οὐδὲν φροντίσας τῶν ἐν αὐτῷ γεγραμμένων δικαίων — οὐδὲν — ἐποίησεν.* cf. Luc. adv. ind. 13 t. 3 p. 111. de *ὅπου γε* cf. *Klotz.* ad Devar. p. 307. jam vero si hoc loco apodosin talem supplemus qualis „et quid hoc mirum" sive „neque mirum" sive „quid commemorem" omnia bene se habent; ita ut sententia sit neque mirum eas venisse, — quandoquidem adeo recens nupta Philumena adfuit. hoc autem est apodosi omissa, *adeo* sive *quin etiam* Philumena adfuit.

† *Φιλουμένη*] edd. *Φιλομένη.* inferius tamen et illae recte. BERGL. v. ad epistol. 40.

3. *τὸν Ἄδωνιν περιέψυχες*] Lucianus dial. meretr. 7 [3 t. 3 p. 297] *σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν ἀπεμύκτισας* (vel *ἀπεμυκτήρισας*), *καθεύδεις δὲ μετὰ τοῦ Ἀδώνιδος Χαιρέου*, *tu vero illum quidem subsannatum dimisisti, dormis autem cum isto tuo Adonide Chaerea.* Aristaenetus lib. 1 ep. 8 [p. 37 Boiss.] de adolescente quodam *ἔστιν αὐτὸς περιπόθητος Ἄδωνις ταῖς ἑταίραις, est ipse Adonis puellarum desiderium.* BERGL. adde §. 8 et Marc. Argent. in Anth. Pal. 5, 113

ἡ δὲ πάρος σε καλεῦσα μύρον καὶ τερπνὸν Ἄδωνιν
Μηνοφίλα νῦν σου τοὔνομα πυνθάνεται.

ἡ Περσεφόνη παραλάβῃ] apud Lucianum in dial. deorum [11, 1 t. 1 p. 231], ubi Venus et Luna colloquuntur, Venus conqueritur de filio suo quod ipsam amoribus hominum irretiat: *ἐκεῖνος ὑβριστής ἐστιν· ἐμὲ γοῦν τὴν μητέρα οἷα δέδρακεν· ἄρτι μὲν ἐς τὴν Ἴδην κατάγων Ἀγχίσου ἕνεκα, τοῦ Ἰλιέως· ἄρτι δὲ ἐς τὸν Λίβανον ἐπὶ τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο μειράκιον, ὃ καὶ τῇ Περσεφάττῃ ἐπέραστον ποιήσας ἐξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἐρώμενον, ille petulans est, me quippe matrem suam quibus modis affecit! modo in Idam deducens, Anchisae illius Trojani causa: modo in Libanum ad Assyrium illum adolescentem: cujus amore*

et Proserpinam accendit, meque ex dimidia parte privavit amasio † meo: ut nempe alternatim eo fruantur altera anni parte apud superos eo commorante, altera apud inferos. quae res in Adoniis sacris observabatur. BERGL. cf. *Engel* Kypros t. 2 p. 570 sqq. 580 sqq.

ἅψομαί σου τῆς καρδίας] Euripides in Rheso v. 916 *ἦ πολλὰ — τῆς ἐμῆς ἥψω φρενός, sane plurimum pupugisti meum cor.* idem in Hecuba v. 243 — *οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου, non enim superficiem cordis mei tetigit.* BERGL.

ὅσων χαρίτων πλῆρες] Aelianus v. h. lib. 13 cap. 1 *ἦν οὖν τὸ χωρίον χαρίτων ἀνάμεστον, erat itaque locus iste venustate plenus.* BERGL.

εἰς ἀλεκτρυόνων ᾠδὰς] Heliodorus 7 [11] p. 321 *εἰς ἀλεκτρυόνων ᾠδὰς τετελευτηκότα, circa gallicinum eum fuisse mortuum.* Aristaenetus lib. 1 epist. 24 [p. 109 Boiss.] *τοιαῦτα μὲν οὖν ᾖδον ἐκεῖνοι σχεδὸν εἰς ἀλεκτρυόνων ᾠδάς, talia illi cantabant fere usque ad gallorum cantus.* BERGL. Longus 3, 3 *περὶ ᾠδὰς ἀλεκτρυόνων*, ubi Villois. confert Plat. symp. p. 223 C *ἤδη ἀλεκτρυόνων ᾀδόντων.*

ὑποσκίοις] ita edd. quae vox huc non congruit. sine dubio fuit *ὑπὸ συσκίοις.* Aristaenetus lib. 1 epist. 3 [p. 13 Boiss.] *ἔνθα πλάτανος — σύσκιος — ἐπὶ τὸ πεδίον κατεκλίθημεν, ubi platanus umbrosa, humi discubuimus*: voce *παλίνσκιος* utitur Lucianus in amoribus [12 t. 2 p. 410], loco adhuc magis simili, *ἦν δ' ὑπὸ ταῖς ἄγαν παλινσκίοις ὕλαις ἱλαραὶ κλισίαι τοῖς ἐνεστιᾶσθαι θέλουσιν, erant autem sub opacis hisce sylvis amoenae areae discubitoriae ad eorum usum, qui in illis vellent convivari.* hic *ἦν* pro *ἦσαν* ut alias. BERGL.

Θρυαλλίδα] hujus meretricis mentio fit apud Athen. 13 p. 583 E.

4. *φιλονεικία — ὑπὲρ τῆς πυγῆς*] tale certamen memorat Athenaeus lib. 12 [p. 554 C] *ἀνδρὶ ἀγροίκῳ ἐγένοντο δύο θυγατέρες καλαί. αὗται φιλονεικήσασαί ποτε πρὸς ἑαυτάς, προελθοῦσαι ἐπὶ τὴν λεωφόρον διεκρίνοντο ποτέρα εἴη καλλιπυγοτέρα, rustico cuidam fuerunt duae filiae formosae, hae aliquando inter se altercatae, in publicam viam egressae, certabant utra pulchriores nates haberet.* BERGL. juvenis praeteriens hoc tali spectaculo abreptus utriusque laudavit dotes, sed secundum majorem natu sororem pronuntiavit. domum reversus, quum pater conjugium cum puella rustica nollet concedere, morbo decubuit, sed fratri salivam movit: qui quum itidem spectatum venisset natu minorem sibi destinavit uxorem. pater tandem adnuit, sorores vero hac *ἐπιδείξει* amplas facultates nactae Veneri callipygae templum dedicarunt Syracusis [quae historiola quomodo accipienda sit, docet *Engel* Kypros t. 2 p. 388], quod exemplum deinde aliae urbes secutae; et ejusmodi Veneris statua servabatur olim Romae in palatio Farnesiano, nunc Neapoli latet in angulo officinae murrhinariae [hodie in Museo Burbonico s. „gli Studj" et quidem in conclavi „sala di Venere" nominato, cujus aditus nuper edicto regio interclusus] aliaeque alibi. v. *Heynii* antiquarische Aufsätze t. 1 p. 153. cf. etiam Luciani amor. §. 13 sqq. t. 2 p. 411 sqq. [ubi Cnidia describitur, prorsus ab hac diversa; fuit enim augusta et nobilis et pudica. cf. *Müller*. Archaeol. §. 127·6 p. 120 ed. sec. haec impudica et prorsus *ἑταιρική*] et *Theoph. Sieqfr. Bayer* de Venere Cnidia in opusc. p. 2. WAGN. haud dubie Alciphro in hac descriptione ante oculos habuit tale Veneris *καλλιπύγου* simulacrum praecipue in describendo habitu Thryallidis, quod cuique, qui illam ipsam statuam Farnesianam aut ejus imagines apud Piranesium stat. tab. 7, Maffeum 55, Müllerum „Denkm. der alten Kunst" 2, 2 p. 276 viderit, manifestum erit; quae quidem statua in eo solum ab hac descriptione differt, quod haec Thryallis vestem exuit, illa Venus contra laeva supra humerum reclinata eam sursum tollit et sic partes posteriores corporis ad humeros usque denudat; femur paullo inclinatum et *γελασίνους* facile anim-

advertas. caeterum conf. *Müller*. Archaeol. §. 377, 2 p. 554 ed. sec. — Wagnerus apte contulit cum nostro loco Rufini epigramma, Anth. Pal. 5, 35

πυγὰς αὐτὸς ἔκρινα τριῶν, εἵλοντο γὰρ αὐται
δείξασαι γυμνὴν ἀστεροπὴν μελέων.
καί ῥ' ἡ μὲν τροχαλοῖς σφραγιζομένη γελασίνοις
λευκῇ ἀπὸ γλουτῶν ἤνθεεν εὐαφίῃ,
τῆς δὲ διαιρομένης φοινίσσετο χιονέη σάρξ,
πορφυρέοιο ῥόδου μᾶλλον ἐρυθροτέρη.
ἡ δὲ γαληνιόωσα χαράσσετο κύματι κωφῷ,
αὐτομάτῃ τρυφερῷ χρωτὶ σαλευομένη.
εἰ ταύτας ὁ κριτὴς ὁ θεῶν ἐθεήσατο πυγάς,
οὐκέτ' ἂν οὐδ' εἰσιδεῖν ἤθελε τὰς προτέρας.

cum hoc epigr. confer ejusdem Rufini epigr. Anth. Pal. 5, 36 in quo simile certamen describitur.

βόμβυξ] notandum de ipsa veste. Propertius lib. 2 eleg. 2 v. 25 *nec si qua Arabio lucet bombyce puella.* sericae vestes sine dubio eaedem. de harum tenuitate Seneca lib. 7 de beneficiis: ***video sericas vestes, si vestes vocandae sunt, in quibus nihil est quo defendi corpus, aut denique pudor possit. quibus sumptis mulier parum liquido nudam se non esse jurabit.*** BERGL. de bombycinis vestimentis cf. inprimis *Salmas.* ad Tertull. de pall. p. 226 sqq. *Beckeri* Chaticl. 2 p. 339 sqq. *Hermanni* antiq. priv. §. 22, 18.

μελίπηκτον γάλα] verti quasi esset *νεόπηκτον γάλα*. BERGL. *μελίπηκτον*, quod Berglerus in prioribus editionibus invenerat, pro quo tamen *νεόπηκτον* maluit, est apud Athen. l. 14 p. 641 F ex Antiphane, apud Plutarchum in apophth. Lac. p. 200 D, apud Lucianum in asin. §. 46 t. 2 p. 613 [ubi est *μελίπηκτα κιρνᾶν*]. *μελίπηκτον* ejusdem fere notionis invenitur ap. Homer. Odyss. *κ'* v. 519 ubi schol.: *μελίκρατον* est *μέλι μετὰ γάλακτος.* cibus ex lacte, melle et aliis compositus *Κάνδυλος* (ap. Menand. [p. 160 et 374 Mein.] *Κάνδαυλος* [qui idem *κάνδυλος* p. 179 Mein.]) etiam occurrit. Hesychius *Κάνδυλος. διὰ ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα ἐδώδιμον*, ubi in notis laudatur Athen. l. 12 p. 516. Photii lex. *Κάνδυλος. σκευασία ὀψοποιικὴ μετὰ γάλακτος καὶ στέατος καὶ μέλιτος. ἔνιοι δέ, διὰ κρέως καὶ ἄρτου καὶ τυροῦ. οὕτως Ἀριστοφάνης.* WAGN. qui diversa miscuit; neque *Κάνδυλος* de quo v. ad 3, 5 inscr. neque *μελίκρατον* huc pertinent. idem Wagner. in an. cr. de v. *μελίπηκτον* citat etiamThom. M. p. 606. qui explicat *ἄλφιτα ἀναδεδευμένα μέλιτι.* praeterea afferunt ex Antiph. ap. Ath. p. 646 F *σησαμίδας καὶ μηλίπηκτα καὶ τοιοῦτό τι*, e Philox. ib. p. 643 C *μελίπηκτα σασαμόφωκτα*, e Menandro ib. p. 172 C, Philone, Libanio ep. 1593, Diog. Laërt. 6, 44. sed hoc *μελίπηκτον* hoc l. ferri non posse recte intellexerunt critici; quapropter recepi Arnaldi conjecturam paullulum quidem immutatam *πιμελὴν ἢ πηκτὸν γάλα.* cf. Rufini epigr. in Anth. Pal. 5, 60

παρθένος ἀργυρόπεζος ἐλούετο χρύσεα μαζῶν
χρωτὶ γαλακτοπαγεῖ μῆλα διαινομένη.

ad quem loc. *Jacobsius* Anthol. t. 2 part. 3 p. 156: „*χρωτὶ γαλακτοπ.* arcte cum *χρύσεα* jungenda descriptionem continuant. *γαλακτοπαγῆ ἄρνα* tenellum puerum appellavit Strato ep. 46, *μαζοὶ γλαγόεντες* Sosipater s. potius Dioscor. ep. 3. cf. ad Antip. ep. 32 t. 2 p. 1 pag. 213."

ἀνεσάλευε τὴν ὀσφὺν] saltationes etiam quasdam obscoenas † memorat Julius Pollux lib. 4 segm. 101, quae consistebant *ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς ὀσφύος.* BERGL. cf. Rufin. Anth. Pal. 5, 60

πυγαὶ δ' ἀλλήλαις περιηγέες εἱλίσσοντο
ὕδατος ὑγροτέρῳ χρωτὶ σαλευόμεναι.

ἐνεργοῦσα] de hoc verbo in re Venerea usitato, infra lib. 3 [ep. 55, 9]. BERGL.

5. *παρευδοκίμησεν*] Lucianus in Zeuxide [7 t. 1 p. 845] *ἀλλὰ παρευδοκιμεῖ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἔργων ἡ τῆς ὑποθέσεως καινοτομία, verum argumenti novitas operis praestantiam gloria vincit.* idem de mercede conducto [27 t. 1 p. 685] *ἀνιᾷ δή σε πολλὰ — καὶ μάλιστα ὅταν σε παρευδοκιμῇ κίναιδός τις multa te crucient, praesertim cum cinaedus aliquis gloria te superat.* idem in Hermotimo [51 t. 1 p. 792] *οὐ πάνυ ἡδεῖά ἐστιν αὕτη (ἡ ἀλήθεια) τοῖς ἀκούουσιν, ἀλλὰ παρευδοκιμεῖται ὑπὸ τοῦ ψεύδους παραπολύ, non valde jucunda est veritas audientibus, sed a mendacio obscuratur plerumque.* praepositio in hoc verbo ut in *παρελαύνω praetervehor* in certaminibus equestribus, quod et ipsum simpliciter quandoque pro *superare* accipitur. BERGL.

οὐ γὰρ διὰ παραπετασμάτων] de rebus apertis. sic Aeschylus de claro et perspicuo oraculo in Agamemnone v. 1187

καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς νεογάμου νύμφης δίκην,

atqui oraculum non amplius ex tegumento prospectabit recens nuptae sponsae instar. BERGL.

† *οὐ φιλεῖ προφάσεις ἀγών*] proverbium quod Erasmus apud Platonem lib. 6 de legibus sub initium occurrere jam annotavit. occurrit autem et in Cratylo p. 61 [421 D ib. *Heindorf.*] *οὐ μέντοι μοι δοκεῖ προφάσεις ὁ ἀγὼν εἰσδέχεσθαι· ἀλλὰ προθυμητέον αὐτὰ διασκέψασθαι, non tamen videtur mihi certamen admittere praetextum; sed danda est opera ut haec dispiciantur.* quod Euripides Iphigenia in Tauris v. 122 sic dicit:

— τολμητέον·
μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει,

audendum; nullus enim labor juvenibus excusationem fert. Plutarchus de solertia an. p. 975 *παραιτεῖσθαι δ' οὐκ ἔστιν. οὐ γὰρ βούλομαι, Πινδάρου ζηλωτὴς ὢν ἀκοῦσαι τὸ „τιθεμένων ἀγώνων πρόφασις ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον," recusare tamen certamen non licet. non enim volo, cum sim Pindari aemulator, audire illud: „proposito certamine praetextus virtutem in altas projecit tenebras."* BERGL. Gregor. Cypr. Leid. 1, 11 t. 2 p. 56. Paroemiogr. Gotting. *ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει. ἐπὶ τῶν φύσει ῥαθύμων καὶ ἀμελῶν, ἤτοι ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων.* v. ibi *Leutschium.* cf. etiam Zenob. 2, 45 ibique *intpp.* t. 1 p. 44 et *Schneidewin.* ad Ibyc. fr. 23. caeterum requiro articulum ante *ἀγών.*

ὑποσιμώσασα τὴν ὀσφὺν] HSteph. in thes. *ὑποσιμόω, ῶ, aliquantulum pando. Alciphr. μικρὸν ὑποσιμώσασα τὴν ὀσφύν, pandens et curvans. describit enim habitum mulieris clunes exhibentis ad spectandum candorem, et ob hoc se leviter lumbis curvantis, ita ut lumbos paululum supinos faceret. Budaeus.* haec illi. verbo *σιμῶσαι* in statu luctatoris describendo utitur Heliodorus lib. 10, [31] p. 504 sq. *προβάλλει τε ἐκτάδην τὼ χεῖρε, καὶ τοῖν ποδοῖν τὴν βάσιν εἰς τὸ ἑδραῖον διερεισάμενος τήν τε ἰγνύαν σιμώσας καὶ τοὺς ὤμους καὶ μετάφρενα γυρώσας καὶ τὸν αὐχένα μικρὸν ἐπικλίνας τό τε ὅλον σῶμα σφηκώσας εἱστήκει τὰς λαβὰς τῶν παλαισμάτων ὠδίνων.* quae ibi sic reddit interpres: *objicit porrectim manus. et pedibus in vestigio firmiter defixis et poplite inflexo incurvatoque humeris parteque inter scapulas contorta et collo aliquantulum inclinato, denique toto corpore contracto, stabat prehensiones luctarum cupide expectans.* et Achilles Tatius lib. 1, [12] p. 43 de equo, qui ferociens freno obluctatur, *καὶ ὁ ἵππος ἐκταραχθεὶς πηδᾷ ὄρθιον* (mallem *ὄρθιος*) *ἀρθεὶς καὶ ἀλογίστως ἐφέρετο. τὸν γὰρ χαλινὸν ἐνδακὼν καὶ τὸν αὐχένα σιμώσας καὶ φρίξας τὴν κόμην, οἰστρηθεὶς τῷ φόβῳ, δι' ἀέρος ἵπτατο, atque equus perterritus subsilit arrectum se tollens: et temere ferebatur frenum enim mordens collumque intorquens* (ita hoc interpres) *et jubas arrigens, pavore stimulatus, per*

aerem volabat. quae loca ambo in fine deformantur inepte turgentibus metaphoris, qualia multa in illius farinae scriptoribus. BERGL.

τὰ παραπόρφυρα] *παραπόρφυρος* significat id, quod in latere purpureum est; *τὰ παρ. τῶν ἰσχίων* est *rubor in femorum s. clunium lateribus*, cujus meminit Dioscor. Anth. Pal. 5, 54 dicens *ῥοδοειδεῖ τέρπεο πυγῇ*. cf. eundem Anth. 5, 55 Doridem vocantem *ῥοδόπυγον*. et Rufini epigr. supra cit. (Anth. Pal. 5, 35), 5 et 36, 6. ea voce utitur Pollux de pallio et stragulo in extremo margine purpureo, *χλαμὺς π.* 7, 46, *στρώμνη* 10, 42. legebatur Diod. Sic. 17, 77 *διέδωκε δὲ καὶ τοῖς ἑταίροις παραπορφύρους στολάς* quod nunc e duob. codd. in *περιπορφύρους* mutatum, quod quidem ea significatione usitatius.

ἰσχίων] edd. *ἰσχύων*, sine dubio vitiose. BERGL.

τοὺς γελασίνους ἐπ' ἄκρων] videtur omnino de eadem re loqui distichon apud Suidam in *γελασίνοις*

καί ῥ' ἡ μὲν τροχαλοῖς σφραγιζομένη γελασίνοις,
λευκὴ ἀπὸ (mallem *ἐπὶ*) *γλουτῶν ἤνθεεν εὐβαφίην,*

atque illa quidem rotundis notata risus notulis, candida in clunibus florescebat pulchro colore. exponit Suidas, *γελασίνοις· γραμμαῖς ταῖς ἐκ τοῦ γελᾶν γινομέναις, lineis quae ex risu existunt.* retinuit ut notum est Martialis [7, 24] vocem Graecam de istis lineis sive potius lacunulis in vultu ridentium loquens: *nec grata est facies, cui gelasinus abest.* in *ἐπ' ἄκρων* autem subaudi *τῶν ἰσχίων*. BERGL. est Rufin. epigr. supra allat. Anth. Pal. 5, 35, 3. cf. Luc. am. 14 t. 2 p. 412 fin. *τῶν δὲ τοῖς ἰσχίοις ἐνεσφραγισμένων ἐξ ἑκατέρων τύπων οὐκ ἂν εἴποι τις ὡς ἡδὺς ὁ γέλως.*

† 6. *ἀλλ' οὐ τρέμει νὴ Δία. ἀλλ' ὑπομειδιῶσα ὥσπερ ἡ Μυρρίνη*] haec videntur male transposita. putem ita collocanda et legenda: *ἀλλ' οὐ τρέμει νὴ Δία, ὥσπερ ἡ Μυρρίνης, ἀλλ' ὑπομειδιῶσι* (pro quo mallem tamen *ὑπομειδιᾷ*) quod in versione expressi. interpres etiam hunc ordinem agnoscit. haec autem adhuc a Thryallide dici intelligendum est et sub *οὐ τρέμει* subaudiendum *τὰ ἰσχία*, sub *ἡ Μυρρίνης* vero, *πυγή*, quam supra *τρέμουσαν* dicebat. *ὑπομειδιᾶν* autem suas nates dicit quia gelasinos eis tribuerat. BERGL. Jacobs. ad Anth. Pal. I. 3 p. 59: „plura nuper novata sunt quam necesse erat in his: *ἀλλ' οὐ τρέμει, νὴ Δία·* (haec Thryallidis sunt: *at fortasse non tremunt nates.* hoc jam refellit facto) *ἀλλ' ὑπομειδιῶσα ὥσπερ ἡ Μυρρίνη* (*ἐκίνησε* videtur inserendum, subaudito *τὴν πυγήν*) *καὶ τοσοῦτον παλμὸν κτέ.*" huic conjecturae aliam substituit in animadv. ad Achill. Tat. in annot. cr. allatam. equidem adhuc in mea sententia persto firmata quodam modo libris ms. *A Δ* Flor. verba *ὥσπερ ἡ Μυρρίνης* (sc. *πυγή*) Thryallidis esse patet.

περιεδίνησεν] cf. Luciani locum a Jacobsio ad Anth. Pal. t. 3 p. 59 allatum as. §. 6 t. 2 p. 573 *ὡς εὐρύθμως, ὦ καλὴ Παλαίστρα τὴν πυγὴν τῇ χύτρᾳ ὁμοῦ συμπεριφέρεις καὶ κλίνεις* (Jacobs. *κινεῖς*). *ἡ δὲ ὀσφὺς ἡμῖν ὑγρῶς ἐπικινεῖται.*

σφριγῶσα] cf. Luc. amor. 53 t. 2 p. 457 *ἡ δεξιὰ — σφριγώσης γαστρὸς ἀμφιλαφὲς τοῖς δακτύλοις ἐπιδράττεται ὁμαλῶς.*

7. *ἔξοινοι*] Athenaeus 15 p. 685 F *ἐπεὶ δέ σ' ὁρῶ ἔξοινον ἤδη γεγενημένον, οὕτως δ' εἴρηκε τὸν μεθύσην Ἄλεξις* [*ἐν Εἰσοικιζομένῳ*], — † *παύσομαί σ' ἐρεσχηλῶν*, *quoniam autem te video jam ἔξοινον esse factum, ita enim ebrium dixit Alexis, desinam te lacessere.* apud eundem aliquoties alibi. BERGL.

κατὰ τὸν χρυσοῦν στενωπὸν ὡς ἐπὶ τὴν ἄγνον] libro. 3, [8, 1 ubi v. annot.] iterum occurrit haec topographia. sed ibi *ὡς* in mss. deest non tamen propterea hic ejiciendum. Aristophanes in equitibus v. penult. *κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην, atque illum aliquis producat*

ad artem suam. sic ante πρός, Lucianus in contemplantibus p. 328 [7 t. 1 p. 498] τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ὡς πρὸς ἐμέ, *coecus est Lynceus ad me comparatus.* BERGL. haec aliquanto diversa sunt.

8. Ἀδωνίοις] sic recte emendasse Piersonum sequentia verba τὸν — στέλλει docent. Adonia autem, quae jam Aristophanis et Platonis tempore ex Asia adoptata fuisse Athenis illius Lysistr. 389 hujus Phaedrus p. 276 B cl. Plut. Alcib. 1 Nic. 13 ostendunt, ut ab aliis mulieribus ita a meretricibus celebrata esse et per se vero simile est et scriptorum locis probatur. cf. locum Athen. a Bergl. ad ep. 37, 1 allatum; de meretricibus etiam intelligendus locus Athen. 10 p. 451 B Δίφιλος ἐν Θησεῖ τρεῖς ποτε κόρας Σαμίας φησὶν Ἀδωνίοισι γριφεύειν παρὰ πότον ut affatim voces παρὰ πότον et ipsa res enarrata monstrant. v. etiam Anth. Pal. 5, 193 ἡ τρυφερή μ' ἤγρευσε Κλεὼ κτλ. Aristaen. 1, 8 p. 37 Boiss. ἀλλ' ἔστιν αὐτὸς περιπόθητος Ἄδωνις ταῖς ἑταίραις ubi v. *interpp.* p. 343 neque magis potest dubitari de veritate emendationis κηποι; satis noti enim sunt Adonidis horti, quo simulacrum Adonidis ornabatur. cf. praeter *Bastium* ep. crit. p. 191 sqq. eos quos affert *Stallbaum.* ad loc. Platon. citatum et inprimis *Engel* Kypros t. 2 p. 548 sqq. qui copiosissime de Adonide et Adoniis egit p. 536—643. — κοράλιον recte de imagunculа s. simulacro Adonidis accepit Bastius, quod eo die exponebatur. vide loc. Plutarch. Alcib. c. 18 a Bastio allatum et notissimum illud Theocr. idyll. Adoniazus. 83 sqq.; de voce cf. Hesych. κωράλιον, παιδάριον, κόριον. idem γέλγια, πήνη, κουράλια. haud dubie autem istud κωράλιον a κώρα descendit quod Dorum est, ut κουράλιον a Ionico et poetico κούρη; in communi igitur dialecto κοράλιον a κόρη ita ut deminutivum putandum idemque sit quod Alexandrinum κοράσιον. significat autem κόρη etiam pupam s. imagunculam. cf. Platon. Phaedr. p. 230 B ἀπὸ τῶν κορῶν τε καὶ ἀγαλμάτων et Dion. Chrys. or. 31 p. 356 τοιγαροῦν ὁμοίως δίδοτε τοὺς ἀνδριάντας ὥσπερ οἱ τὰς κόρας ταύτας ὠνούμενοι τοῖς παισίν. cf. etym. m. 530, 14 et Bekk. an. p. 272, 31 κόρη ἡ παρθένος. καὶ τὸ μικρὸν ἀγαλμάτιον τὸ γύψινον καὶ πήλινον, ἀφ' οὗ καὶ κοροπλάθος ὁ ταῦτα ποιῶν καλεῖται. inde Timaeus p. 166 κοροπλάθοι οἱ τοὺς κόρους πλάττοντες κηρῷ ἢ γύψῳ, ubi plura Ruhnkenius attulit. κοράλλιον contra est corallium marinum, jonice κουράλιον, qua forma etiam Theophrastus aliique posterioris atticismi scriptores usi sunt; quod inter gemmas recensebatur valdeque rarum erat et magni aestimabatur, quod testantur Basil. apud Suid. ὁ πολυτίμητος λίθος τὸ κουράλλιον χλόη μέν ἐστιν ἐν τῇ θαλάττῃ κτλ. et Plin. hist. nat. 22, 32, 12 *priusquam id* (corallium) *innotesceret, Galli gladios, scuta, galeas adornabant eo, nunc tanta penuria est vendibili merce, ut perquam raro cernatur in orbe suo.* quod si verum est, κοραλλιοπλάσται illi, qui commemorantur in inscr. Smyrnensi in Dorvill. Sicul. p. 569 (ap. Boeckh. t. 2 p. 796) non cum Burmanno putandi sunt homines qui ex corallio aliquid fingunt, minus etiam cum Ruhnk. „fictores puparum vel aliorum ejusdem generis frivolarum e coralio“ — vix enim pupa fingi aut sculpi potest ex corallio — verum sunt iidem qui κοροπλάθοι, male quidem duplici λ scripti.

† Κολυττῷ] edd. Κολλυττῷ. male, ut jam et Meursius monuit in lib. *de populis Atticis* hunc locum citans. BERGL. v. annot. crit.

ἑστιώμεθα] pro ἑστιασόμεθα, ut ἐλᾷς pro ἐλάσεις, ἐλῶμεν pro ἐλάσομεν, quae saepius occurrunt. et solet in verbis etiam primae contractorum id fieri saepissime. omnia autem talia quidam ex recentioribus pro futuris secundis habent. BERGL.

τὸν γὰρ τῆς Ἀφροδίτης ἐρώμενον — στέλλει] hic στέλλειν nihil aliud est quam *adornare*, κοσμεῖν, qua voce in hac re utitur Theocritus in Adoniazusis v. 24 βᾶμες —

θασόμεναι τὸν Ἄδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
κοσμῆν τὰν βασίλισσαν. —

eamus spectaturae Adonidem; audio enim pulchrum aliquid instruere reginam. BERGL.

ὅπως δ' ἥξεις φέρουσα] frequens haec ellipsis. haec loca huic perquam similia: Platonis in Hippia majore [p. 286 C] *ἀλλ' ὅπως παρέσῃ [παρέσει] καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλους ἄξεις, οἵτινες ἱκανοὶ ἀκούσαντες κρῖναι τὰ λεγόμενα, sed da operam ut et tu advenias et alios adducas qui idonei judices sint eorum quae dicentur.* Aristophanis in avibus v. 131 [128 sqq.] ubi quidam dicit, se hujusmodi quandam civitatem † exoptare:

ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιάδε·
ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
λέγοι ταδί· πρὸς Διὸς τοὐλυμπίου
ὅπως παρέσῃ μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία
λουσάμενα πρῴ· μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους
καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσεις [ποιήσῃς], εἰ δὲ μή,
μή μοι τότε γ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς,

ubi maxima negotia sint hujuscemodi: ad ostium meum mane quis accedens amicorum dicat haecce: per Jovem Olympium obsecro, vide *ut venias mihi et tu et liberi loti tempestive; sum enim nuptiales epulas celebraturus. et nequaquam aliter feceris: sin minus, ne mihi tunc venias, cum res adversae fuerint.* haec formula communis invitantium. BERGL.

κήτιον] Athenaeus 11 p. 477 D *κήθιον τὸ κήτιον [χήτιον] τὸ χωροῦν τοὺς ἀστραγάλους.* versio Dalec. *arcula in quam tali reconduntur.* ejusdem ibi nota: *vel πύργος* (nempe ut Horatius 2 sat. 7 v. 17) *i. e. fritillus seu alveolus in quo ante jactum tali et tesserae jactantur.* nec de ea voce ibi dubitandum videtur; nam et apud Hesychium in suo ordine occurrit, et simile quid significat, nempe infundibulum per quod calculi in urnam demittebantur, alias *κημός* dictum. BERGL. v. annot. ad v. *Ἀδωνίοις.*

EPIST. 40.

Inscr. *Φιλουμένη*] haud dubie eadem quae epistola anteced. §. 2 et 6 commemoratur. idem nomen est in Anth. Pal. 5, 40 *τῆς μητρὸς μὴ ἄκουε, Φιλουμένη*, et in inscriptione Corp. inscr. 155 l. 12, ubi *Boeckh.*: „Philumenae nomen ex comoedia notissimum.“

ANNOTATIONES

AD

LIBRI II.

Bergl. 196—197.

EPIST. 1. [tom. I p. 262—276 Wagn.]

Inscr. *Λάμια*] de Lamia v. inprimis *Jacobs.* scr. misc. t. 4 p. 523 sqq. qui hanc epistolam vertit p. 526 sqq. Demetrii Pol. in eam amorem commemorat praeter Athenaeum Plutarchum Aelianum locis ad §. 2 et 8 allatis etiam Diog. Laërt. 5, 76.

1. *ἐντυγχάνειν — ἐντυγχάνων*] facetus verborum lusus, quem ita breviter et ut eamdem vocem bis serves, in alia lingua vix possis efferre. interpres vertit, *qui non putaveris indignum facinus meas literas accipere, cum me totam accipias.* sed verbum *accipere* vix huc quadrat: *ἐντυγχάνειν τοῖς γράμμασι* est potius *legere*, quae significatio Dioni Chrysostomo familiaris orat. 18 inprimis saepissime occurrit. quod si vero ferri quodammodo possit, alterum tamen, *cum me totam accipias* quam jejunum sit, facile quisque qui Latine scit, intelliget. aliquanto felicius ludere verbis mihi videbar, si ita verterem: *qui non dedignatus es legere literas ad te datas ejus, quae se totam tibi dederit.* WAGN. eleganter sane, sed parum ad sententiam Graecorum, debebat certe *cui te dederis.* melius Jacobsius scr. misc. t. 4 p. 426 „und hältst es nicht unter Deiner Würde meinen Briefen einige Zeit zu widmen, da Du Dich meiner Person gewidmet hast.“

† *τῶν διαδημάτων*] hunc ornatum retinuit etiam cum ad Lamiam itaret. Aelianus v. h. lib. 12 cap. 17 *ὅτι Δημήτριος τοσούτων ἐθνῶν ἡγεμονεύων ἐφοίτα εἰς Λαμίας τῆς ἑταίρας σὺν τοῖς ὅπλοις καὶ φορῶν τὸ διάδημα*, *Demetrius tot tantasque gentes imperio regens Lamiae meretricis aedes cum armis et diadema gestans frequentabat.* tanto pejor illo Horatiano domino 2 sat. 7 [53] qui talia faciebat *projectis insignibus, annulo equestri, Romanoque habitu* atque *odoratum caput obscurante lacerna.* et tamen merito objurgatur a servo. primi autem successorum Alexandri Demetrius et ejus pater Antigonus diademate usi et reges appellati, ut notum ex historiis. sed singularem quandam pompam et phantasiam fuisse circa Demetrium notat Plutarchus in ejus vita [41] p. 909 init. *ἦν δὲ ὡς ἀληθῶς τραγῳδία μεγάλη περὶ τὸν Δημήτριον.* hoc et Lamia hic indicat. BERGL. etiam in vestitu et ornatu singularem splendorem Demetrium sectatum esse testatur Athen. 12 p. 535 F 536 A.

πέφρικα — ταράττομαι] pressisse videtur Alciphro vestigia Aristophanis nub. 1136 *πέφρικα καὶ δέδοικα καὶ βδελύττομαι* observante Meinekio com. Gr. fr. t. 4 p. 404.

ἀποστρέφομαι ὡς τὸν ἥλιον μὴ ἐπικαῶ τὰ ὄμματα] † quemadmodum miles ille cum adspexisset Augustum. de quo Aurelius Victor in Augusto: *a cujus facie cum quidam miles oculos averteret et interrogaretur ab eo, cur ita faceret, respondit: quia fulmen oculorum tuorum ferre non possum.* BERGL. Wagnerum hunc locum tentantem jure refutavit Boisson. ad Aristaen. p. 587 sq.

2. *ὡς μικρὸν*] lego *ὡς φρικτόν.* talis enim erat adspectus Deme-

 Bergl. 198.

trii. Plutarchus in ejus vita [2 p. 889] τὸ γὰρ αὐτὸ (praecedit πρόσωπον) χάριν καὶ βάρος καὶ φόβον καὶ ὥραν εἶχε. mox [ibid.] οὕτω δέ πως καὶ τὸ ἦθος ἐπεφύκει πρὸς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἅμα καὶ χάριν, *eadem enim facies et gratiam et gravitatem et terrorem et venustatem habebat. sic et moribus compositus erat, ad terrorem simul hominum et ad delectationem.* inferius etiam [20] p. 897 [fin.] concinnam quandam er argutam sententiam, praeter morem suum, de ea re posuit: μεγέθει μὲν γὰρ ἐξέπληττε καὶ τοὺς φίλους, κάλλει δὲ καὶ τοὺς πολεμίους ἔτερπε, *magnitudine enim vel amicos percellebat, pulchritudine autem et hostes delectabat.* BERGL. cf. Diod. Sic. 19, 81 p. 382, 53 ἦν δὲ καὶ τῷ κάλλει καὶ τῷ μεγέθει διάφορος, ἔτι δὲ κεκοσμημένος ὅπλοις βασιλικοῖς εἶχε πολλὴν ὑπεροχὴν καὶ κατάπληξιν, δι' ἧς εἰς ἐλπίδας ἁδρὰς ἦγε πολλούς. πρὸς δὲ τούτοις πρᾳότης τις ἦν περὶ αὐτόν, ἁρμόζουσα νέῳ βασιλεῖ, δι' ἧς εἰς προθυμίαν ἐξεκαλεῖτο πάντας.

καταυλεῖς] erat enim tibicina. Athenaeus 13 p. 577 C Δημήτριος δ' ὁ πολιορκητὴς οὐ δαιμονίως ἤρα Λαμίας τῆς αὐλητρίδος; *Demetrius vero poliorceta nonne mirum in modum amabat Lamiam tibicinam?* de eadem Plutarchus in Demetrio [16 sub fin.] p. 895 ubi de famulitio Ptolemaei post praelium navale apud Cyprum capto: ἐν δὲ τούτοις καὶ ἡ περιβόητος ἦν Λάμεια, τὴν μὲν ἀρχὴν σπουδασθεῖσα διὰ τὴν τέχνην· ἐδόκει γὰρ αὐλεῖν οὐκ εὐκαταφρονήτως· ὕστερον δὲ καὶ τοῖς ἐρωτικοῖς λαμπρὰ γενομένη, *in his et celebris illa fuit Lamia, initio quidem in pretio habita propter artem; videbatur enim tibiis canere non inepte; postea autem et in amatoria re inclaruit.* ita autem ibi Λάμεια per ει. BERGL. quod correctum. caeterum saepius ab Athen. Lamia αὐλητρίς vocatur, cf. praeter locos ad §. 8 allatos eund. l. 14 p. 615 A τὴν αὐλητρίδα Λάμιαν λέγων. Macho ib. p. 577 E ἡ Λάμια δ' ἦν αὐλητρίς, ἧς σφόδρα ἡδέως ἔχειν φασὶ κνισθῆναί τε Δημήτριον. ex ea suscepit Demetrius filiam, cf. Athen. 13 p. 577 C Λαμίας — ἐξ ἧς ἔσχε καὶ θυγατέρα Φίλαν; τὴν δὲ Λάμιαν Πολέμων φησὶ ἐν τῷ περὶ τῆς ἐν Σικυῶνι ποικίλης στοᾶς θυγατέρα μὲν εἶναι Κλεάνορος, κατασκευάσαι δὲ Σικυωνίοις τὴν προκειμένην στοάν.

Γνάθαιναν τὴν ἑταίραν] haec etiam valde celebris. meminit saepe Athenaeus. BERGL. Gnathaena, quam perdite amavit Diphilus (cf. *Mein.* hist. crit. com. p. 446), propter facetias et dicacitatem maxime celebrata erat. cf. ea, quae ex Machone servavit Athen. 13 p. 579 E sqq., ex Lynceo Samio p. 584 B sqq., ex Aristodemo p. 585 A. adde Aelian. v. h. 12, 13 ibique *Perizon.* ejus gulositatem cavillatur Philippides com. ap. Athen. 9 p. 584 E, v. omnino *Jacobs.* scr. misc. t. 4 p. 540 sqq. cum ea quod ad facetias attinet comparat Lamiam Athen. 13 p. 577 E ἦν δὲ Λάμια σφόδρα εὔθικτος καὶ ἀστικὴ πρὸς τὰς ἀποκρίσεις καθάπερ καὶ Γνάθαινα. affertque deinde ejus specimina e Machone. — caeterum plures alias amasse Demetrium, hominem valde mulierosum, tradunt Plutarch. Demetr. 24 in. p. 899, qui de eo in opisthodomo Parthenonis habitante: Δημήτριος — τοσαύτην ὕβριν εἰς παῖδας ἐλευθέρους καὶ γυναῖκας ἀστὰς κατεσκέδασε τῆς ἀκροπόλεως, ὥστε δοκεῖν τότε μάλιστα καθαρεύειν τὸν τόπον, ὅτε Χρυσίδι καὶ Λαμίᾳ καὶ Δημοῖ καὶ Ἀντικύρᾳ ταῖς πόρναις ἐκείναις συνακολασταίνοι. et Athen. 13 p. 577 D ἤρα δὲ καὶ Λεαίνης καὶ αὐτῆς (sicut Lamia) ἑταίρας Ἀττικῆς ὁ Δημήτριος καὶ ἄλλων πλειόνων. de Leaena v. ad fragm. 4. Ptolem. Agesarch. ib. p. 578 A Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ μετὰ τὰς προειρημένας Μανίαν; de qua egit *Jacobs.* scr. misc. t. 4 p. 552; Nicol. Dam. ib. p. 593 A Μυρρίνην δὲ τὴν Σαμίαν ἑταίραν Δημήτριος εἶχεν ὁ βασιλεὺς ὁ τῆς διαδοχῆς τελευταῖος καὶ ἔξω τοῦ διαδήματος κοινωνὸν εἶχε τῆς βασιλείας.

ἠλογημένη] Gu. Budaeus Comm. Gr. L. p. 1515 ἀλογεῖσθαι *dicitur is cujus ratio non habetur, qui neglectim transmittitur et praeteritur. apud Alciphr. Lamia Demetrio ita scribit,* καὶ ἠλογημένη σιωπῶ, καὶ

εὐχομένη θεάσασθαι παρ' ἑαυτῇ, et neglecta a te interque amicas praeterita taceo, apud me ipsam vota faciens ut videre tantum te liceat. Henricus etiam Stephanus haec repetens consentit in hanc expositionem, quae tamen historiae repugnat, nec menti auctoris satis congruit. nam minime contemptim habita fuit. Plutarchus in vita Demetrii [16] p. 895 [sub fin.] tam efflictim amatam ab eo fuisse dicit *ὥστε ἐκείνης εἶναι μόνης ἐραστήν, τῶν δὲ ἄλλων ἐρώμενον,* † *ut illius unius esset amator, caeterarum amasius.* et [cap. 27] p. 901 *οὐ μόνον δὲ ταῖς γαμεταῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς φίλοις τοῦ Δημητρίου ζῆλον καὶ φθόνον εὐημεροῦσα καὶ στεργομένη παρεῖχε, non tantum uxoribus, sed et amicis Demetrii aemulationem et invidiam* Lamia *movit, quod gratia nimium valeret apud eum et sic diligeretur.* et quaeso quid faceret hic ejus rei commemoratio, cum non patientiam suam aut tolerantiam praedicare Lamia velit, sed felicitatem et laetitiam quod talem ac tantum amatorem habeat: idque incredibile videri dicit ut tanta majestas se ita demittat; sicut paullo ante dicebat *ἀπιστῶ ἐμαυτῇ,* ut solent qui insperata laetitia perfunduntur, Heliodorus lib. 1, [2] p. 5 [fin.] *ἠπίστει κατέχουσα, quamvis illum teneret vix tamen ipsa sibi credebat.* ergo *ἠλόγημαι* interpretor, *ratione in hac re destituor, superat haec res captum mentis meae.* unde *ἠλογημένον, quod ratione caret.* sicut *νοῦν ἠλογημένον* dixit Dionysius Areop. *ratione vacuum,* ut ipse Budaeus ibi annotat et interpretatur, quam significationem debuerat et in Alciphronis loco agnovisse. apud etymologum *ὃ ἠλόγηται* et *ἠλογημένον, quod contra rationis regulam fit,* ut recte annotavit diligentissimus Sylburgius in indice. Hesych. *ἀλογηθῆναι, μωρανθῆναι.* BERGL.

3. *τἀναντία λέγω*] tunc enim minime erat terribilis, sed omnium commodissimus. Plut. [Demetr. 2] p. 889 [fin.] *ἥδιστος — συγγενέσθαι σχολάζοντι [σχολάζων τε] περὶ πότους καὶ τρυφὰς καὶ διαίτας ἁβροβιώτατος βασιλέων, jucundissimus ad conversandum cum otiantibus, circa compotationes et luxum atque victum delicatissimus ac mollissimus regum.* BERGL.

αὐτοῖς τοῖς αὐλοῖς] *αὐτοῖς* potest quidem defendi, sed aegre quidem, nimirum ita ut opponantur instrumenta expugnationis utriusque, Demetrii et Lamiae, hac sententia *vel* s. *adeo tibiis eum expugnabo;* quo modo *αὐτός* saepius transferendum, ut Eurip. Iph. Taur. 954 *ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτοῦ δίχα* et apud nostrum 3, 55, 4 *πλοκάμους ἄχρι στέρνων αὐτῶν ἀπαιωρῶν* cf. 1, 32, 2. 3, 72, 3. sed facilior ratio Arnaldi et Reiskii *αὐτόν* scribentium, quod cum Flor. codice firmetur, non dubito quin sit reponendum.

† *τί με διαθήσει*] Demosthenes contra Cononem [11 p. 1260, 18] *ὑπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἔλαβον καὶ τῆς ὕβρεως οὕτω διετέθην.* ibid. superius [8 p. 1259, 14] *οὕτω διέθηκαν — ὥστε τὸ χεῖλος διακόψαι, sic ab illis habitus sum. sic me tractarunt ut* etc. Heliodorus 1, [15] p. 28 *καὶ δήλη παντοίως ἐγένετο κακόν τι διαθήσουσα τὴν Θίσβην, et omnibus modis ostendebat, quod malo aliquo affectura esset Thisben.* BERGL.

τὰ Ἀφροδίσια] Veneris festum inprimis a meretricibus celebratum fuisse, ut per se verisimile, ita a scriptorum locis confirmatur. cf. ea quae ex comicis apud Athenaeum et Plauto attulerunt *Jacobs.* scr. misc. t. 4 p. 547 sq. *Bergk.* de com. att. reliq. p. 399 sq. *Meinek.* ad Men. p. 239, quibus adde hanc Alciphronis epistolam. etiam apud nautas in magno honore fuisse *Ἀφροδίσια,* cum propter deae originem tum propter ipsorum et meretricum commercium, Jacobs. l. c. e Plutarch. mor. p. 785 E 1097 E ostendit. huc pertinet etiam Lucian. dial. meretr. 14, 3 t. 3 p. 320 sub fin. ubi nauta a deliciis suis emunctus exclususque queritur: *νῦν ἤδη τοῖχον ἄρχω τοῦ δεξιοῦ καὶ σὺ ἡμῶν ὑπερορᾷς· πρώην δὲ ὁπότε τὰ Ἀφροδίσια ἦν, οὐχὶ δραχμὴν ἔθηκα πρὸς τοῖν ποδοῖν τῆς Ἀφροδίτης σοῦ ἕνεκεν ἀργυρᾶν;* praeter Athenas inprimis Corinthi, prin-

cipali in Graecia Veneris cultus sede, ea celebrata esse et alia quidem ab honestis mulieribus alia a meretricibus testatur Alexis ap. Ath. p. 574 B; commemorantur etiam Aeginetica (cf. *C. Fr. Hermann.* antiq. sacr. §. 52, 4) et Thebaica, Polyaen. 2, 4, 3, aliaque in aliis civitatibus. v. inprim. *Engel.* Kypros t. 2 p. 165 sqq.

εἰ τὰ πρότερα τοῖς ὑστέροις νικᾷ] mallem *νικᾶται* pro *νικᾷ*. videtur respicere ad proverbium *δευτέρων ἀμεινόνων*. BERGL. recte.

περιουσιῶσαι] forte *περιουσιάσαι*. Diodorus: *Μινδυρίδης λέγεται περιουσιάσαι τρυφῇ*, *Smindyrides dicitur abundasse luxu.* in excerpt. Const. imp. Peiresc. [p. 550, 88] vid. et Eustath. p. 33 lin. 12. BERGL.

πεποιηκυῖα] mallem *πεποιηκυίᾳ*. mox *σοῦ γε* pro *σοῦ τε*. BERGL.

5. *μὰ τὴν Ἄρτεμιν*] notabile meretricem hic et §. 8 per Dianam jurare; sed sic etiam Leontium ep. 2 l. 2 §. 6 Glycera 2, 4, 5. 20 Corinthiacae meretrices fr. 5, 4.

ὀξύς ἐστιν ἔρως — usque ad *διακρατεῖν τοὺς ἐραστάς.*] haec † omnia sine mutatione in usum suum convertit Aristaenetus 2 epist. 1 [p. 129 Boiss.] ut Mercerus etiam ibi annotavit. afferam locum, quia et ad sequentia conducit: *χαριέστατον οἶδα τὸ σμικρὸν ὑποκνίζειν τοὺς νέους. τοῦτο γὰρ τῶν ἀφροδισίων προαναστέλλει τὸν κόρον, καὶ τὰς ἑταίρας ὑποδείκνυσιν ἀεὶ ποθεῖν* (mallem *ἀποδείκνυσιν ἀεὶ ποθεινὰς*) *τοῖς ἐρασταῖς. ἀλλ' εἰ τοῦτο γένοιτο πέρα τῆς χρείας, ἀποκάμνουσιν οἱ ποθοῦντες. οὕτως οὖν ὁ μὲν ὠργίσθη, ὁ δὲ ἐπέβαλεν ἄλλῃ τὰ ὄμματα. ὀξύς ἐστιν ὁ ἔρως καὶ ἐλθεῖν καὶ ἀν.* [— et sic usque ad *ἐραστὰς*], *scio bellissimum esse nonnihil cruciare fastidio adolescentes; hoc enim amoris impedit satietatem et amicas reddit semper desiderabiles amatoribus. sed si hoc fiat praeterquam necesse est, defetiscunt † amatores. ita factum est ut alius irasceretur, alius adjecerit ad alias oculos. citus enim venit, citus avolat Cupido etc.* BERGL.

ἀπελπίσας δὲ — ἀπογνωσθεὶς] Heliodorus lib. 1 [c. 15] p. 29 *τὸ γὰρ ἀπελπισθὲν ἅπαξ ἐξῄρηται τῆς ψυχῆς καὶ τὸ μηδαμόθεν ἔτι προσδοκώμενον ἀπαλγεῖν παρασκευάζει τοὺς κάμνοντας*, *cujus enim spes abjecta semel est, id tollitur ex animo et quod non amplius exspectatur, dedolere facit aegrotos.* Achilles Tatius lib. 4 [c. 8] p. 237 sq. *ἐρῶν γάρ τις εἰς ὅσον μὲν ἔχει τὴν ἐλπίδα τοῦ τυχεῖν, φέρει, εἰς αὐτὸ τὸ τυχεῖν ἀποτεινόμενος· ἐὰν δὲ ἀπογνῷ, τὸ ἐπιθυμοῦν μεταβαλὼν ἀντιλυπῆσαι μέχρι τοῦ δυνατοῦ τολμᾷ*, *amans quatenus spem habet adipiscendi, tolerat ipsi adeptioni innitens; si desperet, mutata cupiditate ulcisci quoad potest audet.* Heliodorus 8, [6] p. 374 *ἀπελπισθεὶς γὰρ ἔρως οὐδεμίαν ἔχει φειδὼ τοῦ ἐρωμένου*, *amor enim ubi desperat, amato nihil parcit.* BERGL.

6. *τῶν ἑταιρῶν* [imo *ἑταιρουσῶν*] *ἐστι σόφισμα*] *nota refert meretricis acumina* — Horat. 1 epist. 17 v. 55. BERGL.

ταῖς ἐλπίσι διακρατεῖν τοὺς ἐραστάς.] hoc sophisma fusius persequitur Lucianus de mercede conducto p. 464 [7 t. 1 p. 662], ubi dicit potentiores spe solere lactare suos cultores, *τοιγαροῦν ὥσπερ δυσέρωτας αὐτοὺς καὶ κακοδαίμονας ἐραστὰς ἔντεχνοί τινες καὶ τρίβωνες ἐρώμενοι παραλαβόντες ὑπεροπτικῶς περιέπουσιν, ὅπως ἀεὶ ἐρασθήσονται αὐτῶν θεραπεύοντες, ἀπολαῦσαι δὲ τῶν παιδικῶν, ἀλλ' οὐδὲ μέχρι φιλήματος ἄκρου μεταδιδόντες. ἴσασι γὰρ ἐν τῷ τυχεῖν τὴν διάλυσιν † τοῦ ἔρωτος γενησομένην.* mox: *τὰ δ' ἄλλα ἐπ' ἐλπίδος ἀεὶ τὸν ἐραστὴν ἔχουσι. δεδίασι γὰρ μὴ αὐτὸν ἡ ἀπόγνωσις ἀπαγάγῃ τῆς ἄγαν ἐπιθυμίας καὶ ἀνέραστος αὐτοῖς γένηται. προσμειδιῶσιν οὖν καὶ ὑπισχνοῦνται*, *itaque tanquam miseros et infelices amatores eos nacti callidi et veteratores amasii, fastidiose tractant curantque hactenus ut semper ipsos ament; frui autem deliciis nec saltem ad osculum summum concedunt. sciunt enim in adeptione dissolutionem amoris futuram.*

caeteroquin spe perpetua amatorem retinent. timent enim ne eum desperatio abducat a nimia cupiditate et ejus erga ipsos amor evanescat. arrident ergo semper et pollicentur. BERGL. Anonymus Hermanni citat Xenoph. mem. 3, 11, 13 sqq. cf. etiam Nicet. Eugen. p. 15 a Boisson. ad Aristaen. p. 620 allat. *ἔα τὸ μέγα τοῦτο γυναικῶν σόφισμα, ἀεὶ τὸ παρ' οὐδὲν τεθειμένων* (*τὸ παρὸν οὐδὲν* vel *τὸ παρὸν παρ' οὐδὲν* Boisson.) *καὶ ταῖς ἐλπίσι διακρατεῖν ἐπειγομένων τοὺς ἐραστάς.*

ὥστε φόβον εἶναι κόρον] puto *ὡς πεφοβημέναι κόρον.* Aristophanes in nubibus v. 294 *οὕτως αὐτάς τε τρεμαίνω καὶ πεφόβημαι.* timent autem copiam sui nimium facere, ne satietatem afferant amatoribus, et sic isti desinant amare. Heliodorus lib. 1, [c. 15] p. 31 *κόρος γὰρ ἔρωτος τῶν ἔργων τέλος, nam satietas Veneris est laborum finis.* in hanc rem Aristaenetus 1 epist. 21 *ἐλπιζόμενός ἐστιν ὁ γάμος ἡδύς, εὔχαρις καὶ λίαν εὐκταῖος. γέγονε; περιεφρονήθη, concubitus dum speratur est dulcis, gratus et valde optabilis. contigit? contemnitur.* Lucianus l. c. *ἴσασι γὰρ ἐν τῷ τυχεῖν τὴν διάλυσιν τοῦ ἔρωτος γενησομένην.* BERGL. cf. Lucian. amor. 3 t. 2 p. 400 *τῶν ἐρωτικῶν ἱμέρων καὶ αὐτὸ τὸ βασανίζον εὐφραίνει καὶ γλυκὺς ὀδοὺς ὁ τοῦ πόθου δάκνει· πειράσας μὲν γὰρ ἐλπίζεις, τυχὼν δ' ἀπολέλαυκας.*

κοσμεῖν σοι τὸν οἶκον] nihil huc facere videtur *σοί.* BERGL.

τὰς δέ,] male inculcatum hic videtur *δέ,* eo quod aliquoties ante articulum praecesserat. omnino omittendum; et totus locus ita potius distinguendus: *λοιπὸν ἡμᾶς δεῖ τὰ μὲν ποιεῖν, τὰ δὲ μαλακίζεσθαι, τὰ δὲ δειπνοποιεῖν, τὰ † δὲ κοσμεῖν τὸν οἶκον, τὰς ὁπωσοῦν ἄλλως ταχὺ μαραινομένας μεσολαβούσας χρήσεις.* ordo: *δεῖ ἡμᾶς μεσολαβούσας τὰς χρήσεις, τὰ μὲν ποιεῖν* etc. sunt autem omnes praetextus. BERGL.

7. *ἑταίρους*] legendum omnino *ἑτέρους.* BERGL.

φυλάττεσθαι] lege *πλάττεσθαι.* apparet ita legendum esse vel ex apodosi, in qua *πλάττεσθαι.* BERGL.

εἰς ἀρέσκειαν] videtur deesse pronomen *σήν* vel *σοῦ,* et hoc posterius potius, ut fuerit, *ἀρέσκειάν σου.* facile autem excidere potuit propter similitudinem sequentis *o* in *ὀλίγον.* multa jam hujus generis errata notavi. caeterum idem illud sic apud Heliodorum 10, [14] p. 478 *πρὸς τὴν ἑτέρων ἀρέσκειαν βιοῦμεν, ad aliorum placitum vivimus.* BERGL.

8. *Θηριπίδου*] forte *Θηριππίδου.* BERGL.

ἔσται διαβόητος ἡ παρασκευὴ] similis locus supra epist. 31, [1] *διαβόητον γάρ σε οὐκ ἐν Ἀθήναις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἁπάσῃ ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος πεποίηκεν.* ut autem illud † quod ibi dicit verum fuisse ostendi, sic de hoc etiam convivio se res habet, ut dicit; nam celeberrimum fuit propter magnificentiam. Plutarchus in Demetrio [27] p. 901 *ἡ Λάμια τῷ βασιλεῖ παρασκευάζουσα δεῖπνον, ἠργυρολόγησε πολλούς. καὶ τὸ δεῖπνον οὕτως ἤνθησε τῇ δόξῃ διὰ τὴν πολυτέλειαν, ὥστε ὑπὸ Λυγκέως τοῦ Σαμίου συγγεγράφθαι, Lamia regi apparans coenam pecunias a multis Atheniensium exegit, atque illa coena usque adeo celebrata fuit propter magnificentiam, ut a Lynceo Samio literis mandata fuerit.* [pergit Plutarchus *διὸ καὶ τῶν κωμικῶν τις οὐ φαύλως τὴν Λάμιαν Ἑλέπολιν ἀληθῶς προσεῖπε.* cf. *Meinekii* fr. com. gr. t. 4 p. 678.] vixit Lynceus iidem temporibus quibus haec gesta sunt. scripsit epistolas conviviales ad Hippolochum quendam, quales et Hippolochus ad Lynceum, quae tempore Athenaei adhuc extabant. *ἑκατέρων οὖν σώζονται,* inquit initio lib. quarti [p. 128 B], *δειπνητικαί τινες ἐπιστολαί· Λυγκέως μὲν τὸ Λαμίας τῆς Ἀττικῆς αὐλητρίδος ἐμφανίζοντος δεῖπνον, Ἀθήνησι γενόμενον Δημητρίῳ τῷ βασιλεῖ, ἐπίκλην δὲ πολιορκητῇ· ἐρωμένη † δ' ἦν ἡ Λάμια τοῦ Δημητρίου· τοῦ δὲ Ἱππολόχου τοὺς Καράνου τοῦ Μακεδόνος ἐμφανίζοντος γάμους, utriusque etiamnum servan-*

tur conviviales quaedam epistolae: Lynceo quidem Lamiae Atheniensis tibicinae enarrante coenam quae Athenis instructa fuit Demetrio regi cognomine Poliorcetae (amica autem erat Lamia Demetrii); Hippolocho autem Carani Macedonis declarante nuptias. BERGL. adde Athen. 3 p. 101 E *Λυγκεὺς διαγράφων τὸ Λαμίας τῆς αὐλητρίδος δεῖπνον, ὅτι ὑπεδέχετο Δημήτριον τὸν Πολιορκητήν, εὐθέως τοὺς εἰσελθόντας ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐσθίοντας ποιεῖ ἰχθῦς παντοίους καὶ κρέα.*

οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἀλώπεκες] hoc et Aelianus annotavit dixisse Lamiam in Lacedaemonios, luxuria corruptos in Ionia sub Lysandro, v. h. lib. 13 9 *Λάμια γοῦν ἡ Ἀττικὴ ἑταίρα εἶπεν, οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ γεγόνασιν ἀλώπεκες, Lamia igitur Attica meretrix dixit leones Graeciae in Epheso facti sunt vulpes.* de proverbio *οἴκοι μὲν λέοντες, ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες*, ad cujus exemplum id ea dixit, videri possunt quae notavi ad Aristoph. in pace v. 1190 ubi prodierint. BERGL. v. *Leutsch.* ad Greg. Cypr. Mosc. 1, 83 t. 2 p. 101.

τοῖς Ταϋγέτοις ὄρεσι καὶ ταῖς ἐρημίαις] Virgilius eclog. 2 [5]

— ibi haec incondita solus
montibus e sylvis studio jactabat inani,

de Taygetis vel Taygeto (nam aeque in singulari ac plurali occurrit) monte Laconicae: uti et de dura minimeque delicata veterum Lacedaemoniorum diaeta, qua ipsi gloriabantur, caeterosque qui non essent tales detestabantur, nihil necesse est hic multa dici. breviter utrumque tangit Lucanus lib. 5 [v. 51] — *gelidique inculta juventus Taygeti* — BERGL.

† *καταλυκουργίζοντες τῆς σῆς ἀνθρωποπαθείας*] Budaeus comm. Gr. l. p. 1149 *ἀνθρωποπαθεῖν, est humanum quidpiam pati, hoc est humano more affici. apud Alciphronem in secundo segmento epistol. Lamia ad Demetrium τὸν πολιορκητὴν scribens, ita inquit, καὶ μάλιστα οἱ μισητοὶ Λακεδαιμόνιοι, ἵνα δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι, οὐ παύσονται διαβάλλοντες ἡμῶν τὰ δεῖπνα, καταλυκουργίζοντες τῆς σῆς ἀνθρωποπαθείας, Lycurgi leges citantes et usurpantes contra vitae tuae rationem ex humanitatis indulgentia institutam, non e severitatis duritia philosophiaeque decretis. facile est enim Graecis usum verborum vel comminisci vel innovare.* ut autem tunc adhuc gloriari potuerunt Lacedaemonii suo Lycurgo eumque aliis objicere, ita posteaquam illius legibus neglectis corruptissimi evasissent, illis ipsis ejus memoria ad pudorem incutiendum objecta. *αἰδεῖσθε Λυκοῦργον*, inquit Apollonius Tyanensis in epistola ad ipsos, *pudeat vos Lycurgi.* de Lycurgo dico ad Herodotum locis magis opportunis. BERGL.

illud adhuc monendum, in editionibus huic epistolae praemitti, *ἀρχὴ τοῦ δευτέρου τμήματος*, quod cum ab auctore non esse satis appareat nosque tertium etiam librum addamus, ubi nihil tale extat; omittendum hic putavimus, ne postea cogeremur aliquid de nostro addere. BERGL.

EPIST. 2. [tom. I p. 279—296 Wagn.]

Inscr. *Λεόντιον*] de hac meretrice, ex qua Epicurus suscepit filiam Danaen (v. Phylarch. ap. Athen. p. 593 B), vide inprimis *Menag.* ad Diogen. Laërt. 10, 4 p. 446 sq. et in histor. mulier. philos. 70, qui eandem esse docet atque illam Hermesianactis amicam, cujus nomine iste elegiarum libros inscripsit. v. *Ruhnken.* ep. crit. 2 p. 284. *Schneidewin.* delect. eleg. p. 147. ejus etiam facit mentionem Athen. praeter l. a Menagio et Berglero ad §. 10 et Ruhnkenio allatos 13 p. 585 D. eam etiam a Metrodoro amatam auctor est Diogen. 10, 6. praeter Leontii aliarum meretricum consuetudine usum Epicurum tradunt Diogen. 10, 7 *συνεῖναί τε αὐτῷ τε καὶ Μητροδώρῳ ἑταίρας τε ἄλλας* (sic enim cum Menagio legam), *καὶ Μαρμάριον καὶ Ἡδεῖαν καὶ Ἐρώτιον καὶ Νικίδιον* et Plutarch. in l. non posse

suav. vivi sec. Ep. p. 1097 D *Λεόντιον καὶ Βοίδιον καὶ Ἡδεῖα καὶ Νικήδιον ἐνέμοντο περὶ τὸν κῆπον.* cf. et p. 1089 C, ubi Hediam et Leontion commemorat. vide etiam ejusd. libr. de latenter vivendo p. 1129 B *πάνυ μὲν οὖν (λήσω βιώσας), ἂν μεθ' Ἡδείας βιοῦν μέλλω τῆς ἑταίρας καὶ Λεοντίῳ συγκαταζῆν καὶ τῷ καλῷ προσπτύειν καὶ τἀγαθὸν ἐν σαρκὶ καὶ γαργαλισμοῖς τίθεσθαι,* quibus verbis carpitur Epicurus.

† 1. *πάλιν μειρακιευομένου πρεσβύτου*] tales senes repraesentaverat Aristophanes in comoedia *γῆρας* i. e. *senium* inscripta. quorum unum juvenile facinus apparet in fragmento apud Athenaeum lib. 3 p. 109 F; nam mulieris in foro panes vendentis mercimonium diripuerunt. qualis et in vespis extrema parte introducitur, qui cum alia multa proterve facit, tum ejusmodi mulierem in foro face, quam comessabundus gestabat, pulsavit, eique panes dissipavit. de quo ibi quaedam annoto. illi apud Athenaeum dicuntur *τὸ γῆρας ἀποβαλόντες,* qui *senectutem exuerunt*, ut recte Casaubonus interpretatur reprehendens veterem versionem: et videtur vir doctissimus in memoria habuisse Aristophanicum *τὸ γῆρας ἐκδύς* ex pace v. 336. BERGL. cf. libr. 3 ep. 33 fin. *γελῶσι δὲ οἱ νέοι καὶ σὺ τοῦ γέλωτος ἀναισθήτως ἔχεις, ὦ γῆρας ἑταίρας παίγνιον* et l. 1 ep. 28, 1. similiter Menand. p. 177 Mein. (fr. com. Graec. t. 4 p. 220)

οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρῶντος ἀθλιώτερον
οὐδὲν γέροντος πλὴν ἕτερος γέρων ἐρῶν·
ὃς γὰρ ἀπολαύειν βούλεθ' ὧν ἀπολείπεται
διὰ τὸν χρόνον, πῶς οὗτος οὐκ ἔσθ' ἄθλιος;

cf. etiam Theophyl. ep. 60 *ἄωρόν μοι παίγνιον εἶναι δοκεῖ ἄνδρα πρεσβύτην πολιὰν αἰδέσιμον ἔχοντα ὑπερωφρυομένον ἐπὶ σεμνότητι νεάνιδος ἑταίρας ἐρῶν.* caeterum haec tota Theoph. epistola digna quae legatur.

οἷά με Ἐπίκουρος οὗτος διοικεῖ,] in hanc ista dicentem vere competit et illud Theogneti comici: *οἵῳ μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνῴκισεν, quali me deus philosopho contubernalem dedit!* apud Athenaeum 3 p. 104 C. BERGL.

ἐπιστολὰς ἀδιαλύτους] interpres videtur legisse *ἀδιαλείπτους*, vertit enim, *continuas*. *ἀδιαλύτους* probo, nam conveniunt suspicioso epistolae bene *ἠσφαλισμέναι.* potuit enim timere ne Idomeneus aliquis aut Herodotus aut Timocrates eas rimarentur; nam isti ejus secreta soliti proferre. Laërt. 10 segm. 5 *Ἰδομενέα καὶ Ἡρόδοτον καὶ Τιμοκράτην, τοὺς ἔκπυστα τὰ αὐτοῦ κρύφια ποιήσαντας.* (ubi nescio quid de illustratis obscuris dogmatibus somniat interpres.) utuntur autem verbo *λύειν* de *solvendis* et *resignandis* epistolis. Thucydides lib. 1 circa finem, de Argilio, Urianae conditionis tabellario: *παραποιησάμενος † σφραγῖδα, ἵνα, ἢν — ἐκεῖνος μεταγράψαι τι αἰτήσῃ, μὴ ἐπιγνῶ, λύει τὰς ἐπιστολάς, ἐν αἷς ὑπονοήσας τι τοιοῦτον προσεπεστάλθαι, καὶ αὐτὸν εὗρεν ἐγγεγραμμένον κτείνειν, cum simile sigillum sibi fecisset, ut si ille* (Pausanias qui epistolam dederat) *repeteret mutaturus aliquid in literis, non agnosceret, solvit epistolam, in qua suspicatus tale quid simul mandatum esse, invenit inibi scriptum ut et ipse interficeretur.* hinc et *σφραγίδων λύσεις* apud Lucianum in pseudomanti [20 t. 2 p. 228 in.], quales aliquot ibi docte et perspicue enarrat. Petrus Gassendus de vita et moribus Epicuri lib. 7 cap. 2 initium hujus epistolae citans vertit *literas ambagiosas*, utcumque tolerabiliter, quasi dicas *δυσαναλύτους*, quarum sensus non facile resolvi et retexi potest; ut in Analyticis, cum a demonstrationibus et argumentis remotioribus ac proinde obscurioribus gradatim proceditur ad primorum principiorum ac sensuum evidentiam. sed non erat adeo obscurus in scribendo Epicurus: et Leontium erudita mulier non potest de talibus conqueri. quod ad rem ipsam attinet, refert Diog. Laërtius in Epicuro segm. 6 dicere nonnullos, Epicurum *πολλαῖς ἑταίραις γράφειν, καὶ μάλιστα Λεοντίῳ, compluribus meretricibus*

scribere, et in primis Leontio. ibidem paullo ante [segm. 5] etiam fragmentum epistolae Epicuri ad Leontium memorat Laërtius tale: *Παιὰν ἄναξ, φίλον Λεοντάριον, οἵου κροτοθορύβου ἡμᾶς ἐνέπλησας ἀναγνόντας σου τὸ ἐπιστόλιον; o rex Apollo! cara Leontiola, quam nos tumultuoso plausu implevisti cum legeremus tuas literulas.* BERGL.

ἐκδιώκων ἐκ τοῦ κήπου. μὰ τὴν Ἀφροδίτην εἰ etc.] haec mire † vertit Gassendus loco indicato. sed afferam ejus versionem inde ab initio, ita ergo ille: *nihil est, ut videtur, repuerascente sene importunius: quo sane modo erga me Epicurus iste se habet, omnia improbans, omnia in suspicionem vertens, literas ad me ambagiosas scribens; abacturus sane ex horto ipsam Venerem, tametsi Adonis foret, natus jam, ut est annorum octoginta.* quis non ineptissimum scriptorem putaret Alciphronem, ex talibus versionibus eum aestimans? immo inquam vel Hecalen tam inamabilis senex fugaret; nam ipsa quidem Venus et Anchisen flore aetatis destitutum negligit. BERGL. — Epicurum in horto suo secum habuisse meretrices quemadmodum amicos (Diog. Laërt. 10, 10) etiam Plutarchus loco supra allato testatur. cf. etiam §. 9 *ἔχων ἐν τῇ οἰκίᾳ με.* caeterum de horto Epicuri cf. *Menag.* ad Diog. l. c.

2. *οὐκ ἂν αὐτοῦ ἠνεσχόμην φθειριῶντος*] similiter Pythagoristarum immunditiem et sordes detestatur Aristophon comicus in Pythagorista apud Laërtium lib. 8 segm. 38

— ἐσθίουσι δὲ
λάχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ.
φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωνα τήν τ' ἀλουσίαν
οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων,

comedunt vero olera et bibunt adhaec aquam. pediculos autem et pallii sordes et illuviem nemo perferre possit juniorum. sic in epistolis Socraticis 13 Aristippus de philosophis ab ipsius elegantia alienis: *οὕτως γὰρ ἂν ἐμὲ ἐθαύμαζες, τὼς δὲ ἔχοντας βαθεῖς τὼς πώγωνας καὶ τὼς σκίπωνας ἐγέλασας τᾶς ἀλαζονείας ῥυπῶντάς τε καὶ † φθειριῶντας καὶ ὄνυχας ὥσπερ τὰ θηρία μακροὺς περικειμένους, nam hoc pacto me admirareris: istos autem, qui habent densas barbas et baculos derideres ob arrogantiam, cum sint sordibus pleni et pediculosi et unguibus instar ferarum longis praediti.* BERGL. pediculos de suo addidisse videtur Leontium, in morbo consentit Laërtius l. 10 segm. 3 (7) *τὸ σῶμα ἐλεεινῶς διακεῖσθαι ὡς πολλῶν ἐτῶν μὴ δύνασθαι ἀπὸ τοῦ φορείου διαναστῆναι.* WAGN. adde Suidam s. v. *Ἐπίκουρος* col. 418 Bernh. *Ἐπίκουρος ἔτι νέος ὢν αὐτὸς οὐ ῥᾳδίως ἀπὸ τῆς κλίνης οἷός τε ἦν κατιέναι, ἀμβλυώττων τε καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αἴγλην δειλὸς ὢν — καὶ τὴν πυρὸς αὐγὴν ἀπεστρέφετο, αἷμά τε αὐτῷ διὰ τῶν πόρων ἀπεκρίνετο τῶν κάτω. τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ σύντηξις ἡ τοῦ σώματος ἦν, ὡς ἀδυνατεῖν καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν.* cf. etiam Plutarch. l. c. p. 1089 E.

κυρίας δόξας] extant apud Laërtium in vita Epicuri inde a segm. 138. BERGL.

τοὺς διεστραμμένους κανόνας.] de canonicis Epicuri Laërtius in vita segm. 30. erant instar logicae de criterio veritatis. salse autem et acute *curvos* vocat hos *canones:* cum, si canones sint, omnino *rectos* esse oporteat, ne alio indigeant canone et canones esse desinant. de ejusmodi regula Dio Chrysostomus oratione 62 p. 589 [2 p. 323, 17 Reisk.) *οὔτε ἄδικος (ὁ βασιλεὺς ἔσται ποτὲ) οὐ μᾶλλον ἢ κανὼν σκολιὸς καὶ ἄνισος ἄλλου προσδεόμενος κανόνος, neque injustus erit rex unquam, non magis quam regula curva et inaequalis, alia indigens regula.* nota est Lesbiae aedificationis regula apud Aristotelem 5 Nicom. c. 10. mox pro *ἐφέτο* lego *ἀφέτω.* BERGL.

Bergl. 212—213.

μουσικῶς] Dioxippus apud Athenaeum 3, p. 100E *μουσικὰ βρώματα.* ibid. p. 121 *Ξενοφῶν ὁ μουσικώτατος.* BERGL. *φυσικῶς* (quod pro inepto *μουσικῶς* restituit Dorvillius et Flor. confirmatur) *κυρίαι* apprime convenit *ταῖς περὶ φύσεως κυρίαις δόξαις*, ut bene Wagnerus animadvertit.

ἀστομάχητον] notanda haec vox Latino more usurpata, *stomachus, stomachari.* BERGL. de *ἀνενόχλητον*, quam vocem hic jure reposuit Lennep., v. ad l. 3 ep. 55 §. 8.

3. *σωφρονίσαι*] lego *σωφρονῆσαι*, quod et expressi in versione. *σωφρονίσαι est castigare* et accusativum requirit. BERGL.

† *σωκρατίζειν*] infinita sunt talia. sic *κυψελίζειν*, *πυθαγορίζειν*. Aristophanes minus usitate *σωκρατεῖν* de iis qui Socratem aemulantur, in avibus v. 1282

ἐλακωμάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπουν, ἐσωκράτουν,

Laconas imitandi studio insaniebant homines tunc: comas promissas habebant, esuriebant, sordidati erant, Socratem aemulabantur. BERGL. nunc legitur *ἐρρύπων*, *ἐσωκράτων* a *ῥυπάω*, *σωκρατάω*.

στωμυλεύεσθαι] huc omnino pertinent Timonis Phliasii versus de Socrate apud Laërtium 2, 19

ἐκ δ' ἄρα τῶν ἀπέκλινε λιθοξόος, ἐννομολέσχης,
Ἑλλήνων ἐπαοιδός, ἀκριβολόγους ἀποφήνας,
μυκτήρ, ῥητορομύκτης, ὑπαττικός, εἰρωνευτής,

ab istis autem (a physicis) declinavit lapicida, de legibus garriens, Graecorum incantator, qui accurate disserentes fecit discipulos; derisor, rhetorum subsannator, subatticus, dissimulator. erat certe is Socrates qui de re qualibet apte fabulari et acute atque eleganter disserere posset: idque imitabantur Socratici; contra Epicurus eloquentiam negligebat et suum sectatorem dicit *οὐ καλῶς ῥητορεύσειν* apud Laërtium 10 segm. 118. itaque sine dubio et hic deridendum se dedit, si quando praeter ingenium suum voluit dicax et facundus videri. BERGL.

εἰρωνεύεσθαι] notissima Socratis *εἰρωνεία*. Aristoteles Nicom. 3 cap. 7 *οἱ δὲ εἴρωνες ἐπὶ τὸ ἔλαττον λέγοντες χαριέστεροι μὲν τὰ ἤθη φαίνονται — μάλιστα δὲ καὶ οὗτοι τὰ ἔνδοξα ἀπαρνοῦνται, οἷον καὶ Σωκράτης ἐποίει*, *dissimulatores autem, qui de se in minus loquuntur, elegantioribus esse moribus videntur, maxime autem et isti inficiantur ea quae splendorem atque laudem afferunt, id quod Socrates faciebat.* oportet autem ut admodum ridiculum se et ineptum praebuerit Epicurus, cum tale quid † conatus est, qui alias moribus erat simplicibus et facile ferre poterat etiam in os laudantem. sane tam alienus ab illa ironia videtur fuisse, ut eam et in Socrate improbaverit, ut Cicero prodidit in Bruto [85, 292], cujus locum adscribam: *tum ille (Atticus), ego, inquit, ironiam illam, quam in Socrate dicunt fuisse, qua ille in Platonis et Xenophontis et Aeschinis libris utitur, facetam et elegantem puto. est enim et minime inepti hominis et ejusdem etiam faceti, cum de sapientia disceptatur, hanc sibi ipsum detrahere, eis tribuere illudentem, qui eam sibi arrogant: ut apud Platonem Socrates in coelum effert laudibus Protagoram, Hippiam, Prodicum, Gorgiam, caeteros: se autem omnium rerum inscium fingit et rudem. decet hoc nescio quomodo illum. nec Epicuro, qui id reprehendit, assentior.* BERGL.

καὶ Ἀλκιβιάδην τινὰ ἢ Πυθοκλέα νομίζει,] puto pro *ἢ* legendum esse *καί* et ita verti. in hac autem re convenit ei cum Socrate. nisi forte magis impudica fuit amatio inter Epicurum et Pythoclem, quam inter Socratem et Alcibiadem, de quibus obiter supra, p. 176. de Pythocle Epicuri amasio refert fragmentum epistolae Epicuri ad eundem Laërtius 10 segm. 5 *πρὸς δὲ Πυθοκλέα ὡραῖον ὄντα, „καθεδοῦμαι", φησί,*

προσδοκῶν τὴν ἱμερτὴν καὶ ἰσόθεόν σου εἴσοδον“, *ad Pythoclem autem in flore aetatis constitutum* scribens, „*sedebo*“, *inquit*, „*expectans amabilem tuum atque divinum ingressum*“. BERGL. Pythoclis mentionem facit praeter Diogenem, qui Epicuri ad eum epistolam de meteoris (*περὶ μετεώρων* s. *περὶ μεταρσίων* cf. 10, 29) nobis servavit l. 10 §. 84–116, Plutarchus in libello non posse suav. viv. sec. Epic. p. 1094 D *Πυθοκλέους δὲ πάντες καὶ πᾶσαι δέονται δι’ Ἐπικούρου καὶ ἀντιβολοῦσιν, ὅπως οὐ ζηλώσῃ τὴν ἐλευθέριον καλουμένην παιδείαν*, quae pertinent ad ea quae Epicurus ad eum scripserat teste Diogene l. c. §. 6 „*παιδείαν δὲ πᾶσαν, μακάριε, φεῦγε.*“ quod Epicuri praeceptum plures scriptores commemorant. v. *Menag.* ad h. l. — caeterum quod ad sententiam attinet cf. Lucian. Peregr. 43 t. 3 p. 363 in. *τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι καὶ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην.*

γῆν πρὸ γῆς φεύξομαι] vide Erasmum chil. 2 cent. prov. 14 *terram pro terra*, ubi nec Alciphronis hunc locum praeterit. scholiastes Luciani ad pseudomantin [46 t. 2 p. 252] ubi *γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι*, annotat [t. 3 p. 142 Jac.] *γῆν πρὸ γῆς, τοῦτο εἴωθε λέγεσθαι Ἀθηναίοις, ἀντὶ τοῦ κατὰ πάσης τῆς γῆς*, † *ὃ φαμεν, τόπον ἐκ τόπου*, *hoc solet dici ab Atheniensibus pro* „*in omnem terram*“, *quod dicimus τόπον ἐκ τόπου, locum de loco.* dico praeterea aliquid [ad] Aristophanis Acharnenses v. 234, ubi *διώκειν γῆν πρὸ γῆς*. BERGL *ἐγὼ δὲ φεύγω γῆν πρὸ γῆς φοβούμενος τὸν ἄγριον δεσπότην* auct. ap. Suid. in v. *πρὸ γῆς*. Aeschyl. Prom. 682 *μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι*, ubi vid. *Blomfield.* in gloss. 703. cf. *Car. Jacobitz.* ad Luc. l. c. p. 237 ed. min.

τὰς διασπάστους] hanc vocem interpretor quasi *τὰς ἐπισεσυρμένας*, de quo Budaeus comm. Gr. l. p. 1015 *ἐπισεσυρμένον etiam dicitur, male coagmentatum, dissolutum, laxum etc.* deinde *ἐπισεσυρμένως* interpretatur *dissolute, incondite, incomposite etc.* ubi inter alia affert Ciceronis in 2 de oratore [50, 202] locum: *quod tuum principium, dii immortales! qui timor? quae dubitatio? quanta haesitatio, tractusque verborum?* de oratione Epicuri qualis ea fuerit Athenaeus 5 p. 187 C *τὴν μὲν γὰρ ἐπιτρέχουσαν τῇ λέξει ἀρρυθμίαν, τί δεῖ καὶ λέγειν;* ubi Casaubonus: *nam dictionis qua Epicurus utitur inconcinnitatem quid attinet dicere?* addit deinde: *Epicurum nescisse Graece loqui probavimus alibi multorum scriptorum testimoniis.* BERGL. quid sit *διάσπαστος* docet Dion. Hal. de compos. verb. 22 p. 167 ult. Reisk. *τὸ μετὰ τοῦτο πάλιν ἀποτραχύνει καὶ διασπᾷ τοῖς διαχαλάσμασιν τῶν ἁρμονιῶν.* v. *Ernesti* lex. techn. p. 81 sq. qui *διασπασμὸν λόγου* sic explicat: „sermo haesitans interruptus vel abruptus.“ verum vereor ut recte dici possint hac significatione litterae *διάσπαστοι*. accedit etiam quod parum convenit hoc epitheton litteris ejus hodie superstitibus, etsi habent multa singularia. de ejus locutione haec tradit Diogen. 10, 13 *κέχρηται δὲ λέξει κυρίᾳ κατὰ τῶν πραγμάτων, ἥν, ὅτι ἰδιωτάτη, Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός, αἰτιᾶται. σαφὴς δ’ ἦν οὕτως, ὡς καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς ῥητορικῆς ἀξιοῖ μηδὲν ἄλλο ἢ σαφήνειαν αἰτεῖν.* v. ibi *Menagium.* quapropter mihi videor codicis *Δ* vestigia secutus recte conjecisse *ἀδιαπαύστους*, quod confirmat Florent. et bene convenit v. *ἀδιαλείπτους* §. 1.

4. *Τίμαρχον*] videtur iste esse de quo Plutarchus adversus Colotem p. 1117 B *ὁ μὲν Μητρόδωρος τὸν Τίμαρχον παρακαλῶν, φησί,* „*ποιήσωμέν τι καλὸν ἐπὶ καλοῖς, μονονοὺ καταδύντες ταῖς ὁμοιοπαθείαις καὶ ἀπαλλαγέντες ἐκ τοῦ χαμαὶ βίου, εἰς τὰ Ἐπικούρου ὡς ἀληθῶς θεόφαντα ὄργια*“, *Metrodorus Timarchum adhortans dicit: faciamus aliud ex alio pulchrum, tantum non immergentes nos affectuum similitudine (et soluti hac humi serpente vita) in illa Epicuri vere divina orgia.* qui locus etiam exemplum esse possit ejusmodi orationis *διασπάστου*. BERGL.

† *τὸν Κηφισιάθεν*] de pago Attico *Κηφισία* jam egit Meursius in lib. de *populis Atticae* inscripto. BERGL. de hoc pago Erechtheidis tribus, hodie *Κηβησία* vel *Κηβεισία* dicto v. *Leak.* p. 38 ed. Westerm. ubi etiam de scriptura nominis *Κηφεισία*, et *Rossium* de dem. p. 77. 122. caeterum corrige accentum scribendo *Κηφισιᾶθεν*, siquidem *Κηφισιά* pagi nomen est, ut praecipit Arcad. p. 99, 11, neque vero *Κηφισία*, ut vulgo scribitur; tum enim recte Flor. *Κηφισίαθεν*. cf. *Göttling.* doctr. acc. p. 350 sq.

οὐκ ἀρνοῦμαι — οὐκ οἰκείως ἔχειν] saepe apud Graecos duae aut tres negationes ponuntur cum apud Latinos una sufficit, ut cum hoc verbo. Aeschines contra Timarchum [136 p. 19 non procul ab in.] *οὔτε αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι μὴ οὐ γεγονέναι ἐρωτικός, καὶ ἔτι νῦν εἶναι*, *nec ipse nego me amori fuisse deditum, et adhuc esse.* vide ibi et inferius [*τάς τε ἐκ τοῦ πράγματος γινομένας πρὸς ἑτέρους φιλονεικίας καὶ μάχας οὐκ ἀρνοῦμαι μὴ οὐχὶ συμβεβηκέναι* quae superioribus continuantur]. Demosthenes 3 in Philippum [54 p. 124, 28] *ἀνθρώπους μισθωτούς, ὧν οὐδ᾽ ἂν ἀρνηθεῖεν ἔνιοι ὡς οὐκ εἰσὶ τοιοῦτοι*, *homines mercenarios, quorum aliqui nec negarent se tales esse.* ponitur etiam negatio simplex, cum non videtur necessaria, ut apud Aeschinem adhuc inferius *τὰ μὲν ὁμολογῶ· τὰ δ᾽ ἐξαρνοῦμαι μὴ τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον*, *partim confiteor: partim nego ea se habere ad illum modum.* apud Athenaeum 14 p. 626 C de Arcadibus *τῶν μὲν ἄλλων μαθημάτων ἀρνηθῆναί τι μὴ εἰδέναι, οὐδὲν αὐτοῖς αἰσχρόν ἐστι· τὸ δὲ ᾄδειν ἀποτρίβεσθαι αἰσχρὸν παρ᾽ αὐτοῖς νομίζεται*, *aliarum quidem disciplinarum aliquam negare se scire, turpe ipsis non est; canendi autem peritiam a se removere, turpe apud ipsos putatur.* sic cum aliis quibusdam verbis, ut apud Euripidem in Oreste v. 1048 *ηὐλαβεῖτο μὴ σώζειν φίλους*, *verebatur servare amicos.* ubi scholiastes: *τὸ μὴ περιττεύει*, *particula μή abundat.* [Chrysipp. apud] Athenae. 1 p. 5 E *ἐγὼ κατέχω τινὰ ὀψοφάγον ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπεπτωκότα τοῦ μὴ ἐντρέπεσθαι τοὺς πλησίον ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις ὥστε* etc., *ego teneo memoria quendam lurconem † qui eo usque impudentiae progressus fuerat, non verendo proximos super iis quae ab ipso fierent, ut etc.* Demosthenes 2 exordiorum [p. 1420, 8] *τοῦτο τοίνυν φυλάττεσθε μὴ πάσχειν*, pro *φυλάττεσθε μὴ πάσχοιτε* [imo *πάσχητε* s. *παθῆτε*], *cavete ne vobis accidat.* BERGL.

ἐκ γειτόνων οἰκοῦσαν] Aristaenetus 1 epist. 5 [p. 26 Boiss.] *προσλαβομένη φίλην αὐτῆς ἐκ γειτόνων οἰκοῦσαν*, *cum adsumsisset amicam e vicinia.* idem epist. 19 [p. 94] *ἄπιθι τοίνυν Θελξινόη καὶ σὺ παρ᾽ ἐκείνην ἐκ γειτόνων οἰκοῦσαν*, *vise ergo et tu ad illam, Thelxinoë, hic viciniae habitantem.* Lysias contra Erat. [imo de caede Eratosth. 14 p. 93, 2.] *ἔφασκε τὸν λύχνον ἀποσβεσθῆναι τὸν παρὰ τῷ παιδίῳ, εἶτα ἐκ τῶν γειτόνων ἀνάψασθαι*, *dicebat candelam apud infantem extinctam fuisse, deinde se in vicinia accendisse.* et cum *εἰς* Lycurgus orator [21 p. 150, 33] *οὐδὲ τὰ ὅρια τῆς χώρας αἰσχυνόμενος, ἀλλ᾽ ἐς γειτόνων τῆς θρεψάσης αὐτὸν πατρίδος μετοικῶν*, *nec reverentia finium regionis ductus, sed in viciniam patriae suae quae eum aluit migrans.* BERGL. cf. fragm. 6, 18. Arist. Plut. 435 *ἆρ᾽ ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡκ τῶν γειτόνων*, ubi v. *Kusterum.* Antiphan. ap. Athen. 13 p. 572 A

ἐκ γειτόνων αὐτῷ κατοικούσης τινὸς
ἰδὼν ἑταίρας εἰς ἔρωτ᾽ ἀφίκετο.

v. *Schaef.* ad Bosii ell. p. 296 sq. *Boisson.* ad Aristaen. p. 510 sq. *Walz.* ad Arsen. p. 226.

5. *προσλαμβάνει τὰς ὥρας ἵνα μηδεὶς φθάσῃ με γευσάμενος*] verti quasi esset *προλαμβάνει*, ut legendum puto, non *προσλαμβάνει.* Heliodorus lib. 1 p. 28 [c. 15] *ἔγνω προλαβεῖν καὶ φθῆναι*, *statuit anticipari et praevenire.* quod ad rem ipsam attinet, fecit adolescens quod apud

Horatium 2 sat. 5 Tiresias docet Ulyssem ut bonus testamentorum captator fiat

— turdus
sive aliquid privum dabitur tibi, devolet illuc,
res ubi magna nitet domino sene: dulcia poma,
† *et quoscumque feret cultus tibi fundus honores,*
ante Larem gustet venerabilior Lare dives. BERGL.

ἐκ Καππαδοκίας πρῶτος τὴν Ἑλλάδα ἥκων] hoc est, *Cappadox maximus, et, si quis alius, germanus Cappadox.* [hoc vix cuiquam persuadebit Berglerus; si scriptum esset *Καππαδόκων πρῶτος*, recte explicasset.] sic Fl. Josephus, indicare volens Apionem vel maxime fuisse Aegyptium, scribit lib. 2, [3] contra eum [p. 1363] *καὶ τί γε δεῖ θαυμάζειν, εἰ περὶ τῶν ἡμετέρων ψεύδεται προγόνων, λέγων αὐτοὺς εἶναι τὸ γένος Αἰγυπτίους; αὐτὸς γὰρ περὶ αὐτοῦ τοὐναντίον ἐψεύδετο· καὶ γεγεννημένος ἐν ὀάσει τῆς Αἰγύπτου πάντων Αἰγυπτίων πρῶτος ὡς ἂν εἴποι τις, τὴν μὲν ἀληθῆ πατρίδα καὶ τὸ γένος ἐξωμόσατο· Ἀλεξανδρεὺς δὲ εἶναι καταψευδόμενος ὁμολογεῖ τὴν μοχθηρίαν τοῦ γένους, et quid oportet mirari, si de nostris mentitur patribus, dicens eos genere Aegyptios esse? ipse enim de se ipso contrarium mentitus est: cumque natus sit in oasi Aegypti, primarius inter omnes Aegyptios, ut ita dicam; veram quidem patriam et genus suum abjuravit: Alexandrinum autem se mentitus confirmat generis sui pravitatem.* vult autem noster barbarum dicere Epicurum; quomodo et Aristophanes Cleonem in equitibus v. 6 *οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων.* sunt autem vicini Cappadoces et Paphlagones. Libanius in epistolis ad Basilium non sine aceto saepius inculcat mentionem Cappadocum; cum enim Basilius soleret Libanio commendare et in disciplinam tradere Cappadocum adolescentes scripsissetque ad eum [ep. 1580 p. 716 ed. Jo. Chr. Wolf.]: † *αἰσχύνομαι καθ' ἕνα σοι προσάγων τοὺς Καππαδόκας, ἀλλὰ μὴ πάντας τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πείθων, λόγων καὶ παιδεύσεως ἀντιποιεῖσθαι* etc., *pudet me quod singulatim tibi tradam Cappadoces, et non omnes juvenes adhortor ut doctrinae studia amplectantur etc.*, Libanius respondet [ep. 1581 ead. pag.]: *διὰ χρόνου πρὸς ἡμᾶς Καππαδόκης ἥκει νέος. ἓν τοῦτο κέρδος, ὅτι Καππαδόκης. ἀλλὰ καὶ τοῦ πρώτου γένους οὗτος ὁ Καππαδόκης, δεύτερον τοῦτο κέρδος* etc., *longo post tempore ad nos venit Cappadox juvenis, unum hoc emolumentum quod Cappadox. sed et primarii generis iste Cappadox, alterum hoc emolumentum.* deinde alium commendans Basilius quasi nonnihil sentiens et ipse repetit [ep. 1582 p. 718]: *ἰδού σοι καὶ ἕτερος ἥκει Καππαδόκης*, cui Libanius [ep. 1583 p. 719]: *οἶδα ὅτι τοῦτο πολλάκις γράψεις, τό, ἰδού σοι καὶ ἕτερος ἥκει Καππαδόκης*, id dum se scire ita futurum dicit, perinde est ac si nollet id fieri, saltem quod ad repetitionem vocabuli attinet: animadvertit enim et ipse Basilium non fuisse *ἀναίσθητον.* caeterum in *πρῶτος τὴν Ἑλλάδα ἥκων*, potius, *πρῶτος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἥκων*, ut exciderit hic etiam *εἰς* propter vicinitatem similis *—ος.* † potest tamen excusari, ut *τίνας χώρους ἀφίγμεθα;* apud Sophoclem initio Oedipodis Colonei. BERGL. et saepissime apud poetas inde ab Homero, sed vix apud pedestris orationis scriptores; nisi quis velit huc referre Heliod. 6, 7 p. 277 *ἀλλὰ σὺ μὲν Ἀθήνας τὰς σὰς καὶ γένος καὶ οἶκον τὸν σὸν κομίσαιο*, in quo loco *κομίζεσθαι* (quod quidem saepius est *ire* et *redire*, ut Aesch. Prom. 392 *στέλλου, κομίζου.* Agam. 1005 *εἴσω κομίζου καὶ σύ.* Thuc. 2, 73 *ὁ δὲ ἡμέρας τε ἐσπείσατο ἐν αἷς εἰκὸς ἦν κομισθῆναι* et saepius apud Thucyd., v. *Krüger.* ad h. l., et alios, et non solum passiva forma ut in loco Thucyd. et saepius ap. Polyb., sed etiam media, Herod. 1, 185 *οἳ ἂν κομίσωνται ἀπὸ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἐς Βαβυλῶνα*, 8, 62 *κομιεύμεθα ἐς Σῖριν*) proprie est *recuperare*, licet *redire* possit verti; sic etiam apud eundem Heliod. l. c. cap. 8 p. 277 *Χαρικλείας μὲν κατ' εὐχὰς ἀποβαίη καὶ τοὺς οἰκείους κομίζοιτο.* 4, 13 p. 184 *ἔνεστί σοι*

πειθομένῃ — γένος καὶ πατρίδα καὶ τοὺς φύντας κομίζεσθαι. 8, 3 p. 368 *πάντων ἐπίπροσθεν ποιοῦνται γένος τὸ ἴδιον ἀνακομίσασθαι καὶ εἰς τὴν ἐνεγκοῦσαν ἐπανήκειν.* — Cappadoces ut corpore robusto grandique (cf. Lucian. asin. 36 t. 2 p. 604 *δοῦλον ὑμῖν ἐώνημαι καλὸν καὶ ἁδρὸν καὶ Καππαδόκην τὸ γένος.*) ita nequitia et stupore morumque pravitate insignes erant cf. Ciceron. or. post red. in senat. 6, 14 *cum hoc homine an cum stipite Aethiope si in foro constitisses, nihil crederes interesse: sine sensu, sine sapore, elinguem, tardum, inhumanum negotium, Cappadocem modo abreptum de grege venalium diceres.* Persii sat. 6, 7 *Cappadocas rigida pingues plausisse catasta.* Demod. Anth. Pal. 11, 238

Καππαδόκαι φαῦλοι μὲν ἀεί· ζώνης δὲ τυχόντες
φαυλότεροι· κέρδους δ' εἵνεκα φαυλότατοι.
ἢν δ' ἄρα δὶς καὶ τρὶς μεγάλης δράξωνται ἀπήνης
δὴ τότε γίγνονται φαυλεπιφαυλότατοι.
μὴ λίτομαι βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ἔφρα μὴ αὐτὸς
κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος.

et Lucian. ib. 11, 436

Θᾶττον ἔην λευκοὺς κόρακας πτηνάς τε χελώνας
εὑρεῖν ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην.

hinc proverbium „*τρία κάππα κάκιστα*", *Καππαδοκία, Κρήτη καὶ Κιλικία* Suidas s. v. *κάππα*, ubi *Kusterus*: „Constantin. Porphyrog. 1. 1 them. 2 *διαβεβόηται δὲ παρὰ πᾶσιν ἐπὶ κακοτροπίᾳ τὸ τῶν Καππαδόκων γένος ὡς καὶ παροιμίαν περὶ αὐτῶν ἐξενεχθῆναι τοιαύτην· τρία κάππα κάκιστα Καππαδοκία, Κρήτη, Κιλικία.* affert deinde hanc in rem duo epigrammata vetera, quae etiam leguntur Anth. 2, 43." et Bernhardy: „attigit Vossius in Catull. p. 34." praeterea conf. *Fr. E. Th. Schmid.* ad Horat. ep. 1, 6, 39. *Leutsch.* ad Apostol. 1, 25 a t. 2 p. 369.

6. *ἐγὼ δὲ εἰ καὶ ὅλη γένοιτο Ἀθηναίων πόλις Ἐπικούρων*] cl. Jac. Perizonius in epistola ad me: *vertitur „ego vero etiamsi tota civitas Atheniensium auxilio sit etc." quum sensus sit: etiamsi tota Atheniensium civitas sit Epicurorum h. e. constet unice ex et in Epicuris seu similibus Epicuro, unde mox πάντας αὐτοὺς posthabere se dicit uni Timarcho.* BERGL. cf. Eumath. p. 22 Teuch. *Πανθία πρὸς τὴν κόρην ἄγει τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅλους θυμοῦ, ὅλους ζήλου καὶ πλήρεις αἵματος.*

ζυγοστατήσω] quasi *eadem trutina pensabo*, ut Horat. 2 epist. 1 t. 29 *si — Romani pensantur eadem scriptores trutina.* ex quo Erasmus proverbium cudit. BERGL.

τί σοι λέγεις Λάμια, οὐκ ἀλ. etc.] cl. Perizonius in eadem epist. *mox ibidem legerim, τί σὺ λέγεις, Λάμια, οὐκ ἀλ.* etc., *quid tu ad haec dicis Lamia, nonne vera et justa loquor?* BERGL.

πολλοῖς φίλοις κεχρημένος] Diogenes Laërtius in Epicuro segm. 9 *οἵ τε φίλοι τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, ὡς μηδ' ἂν πόλεσιν ὅλαις μετρεῖσθαι δύνασθαι, amici quoque ejus tam multi, ut eos ne urbes quidem integrae capere possent.* ubi in hanc rem videri potest *Menagius.* BERGL.

οὐδὲν θάλπει τι δόξα] videtur imitatus esse Aristaen. a Wagn. citatus 1, 24 p. 110 Boiss. *ἐμὲ γὰρ οὐδὲν θάλπει κέρδος, ἀλλ' ὃ θέλω· θέλω δὲ Λυσίαν.* — *θάλπειν* fovendi, exhilarandi, consolandi significatione, ut hoc et in Aristaeneti l. est etiam apud Theocr. 14, 37 *ἄλλον ἰοῖσα θάλπε φίλον.* Heliod. 5, 3 p. 209 *τάχα ἂν καὶ εἰς ἔσχατον ἦλθε κινδύνου, εἰ μὴ θᾶττον ὁ Καλάσιρις αἰσθόμενος ἔθαλπέ τε συνέχων καὶ λόγῳ παντοίως ἀνελάμβανεν.* Synes. ep. 19 *τὸν ἐπιδιδόντα τὴν ἐπιστολὴν θάλψατε.*

Δάματερ] sic et Attici dorice in exclamationibus, exempla passim obvia apud Aristophanem. BERGL. ut in Plut. 555 *ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας* et 873 *ὡς σοβαρός, ὦ Δάματερ,*

εἰσελήλυθεν ὁ συκοφάντης. cf. *Hemsterh.* ad schol. ad h. l. p. 296. Cererem autem invocat quippe quae sanxerit matrimonia eaque tueatur. v. ad 3, 69, 1.

7. Λύκειον] de Lyceo nobilissimo illo gymnasio ad Ilissum sito v. *Leakium* descr. Athen. p. 211 ed. Rienäck. p. 97. 201 sq. ed. Bait. et Saupp.

† καθυμνεῖν] Plut. in Colotem p. 1117 A τίνι προσείπωμεν ἀξίως ὀνόματι τοὺς ὑμετέρους — κροτοθορύβους — καὶ ἐπιθειάσεις, αἷς — καθυμνεῖτε τὸν ἐπὶ ἡδονὰς παρακαλοῦντα; *quo digno nomine appellemus vestros tumultuosos plausus et deorum obtestationes, quibus celebratis illum ad voluptates hortantem* Epicurum? BERGL.

ὁ Ἀτρεὺς οὗτος ἐξελθέ, φησιν, ἐκ τῆς ἐμῆς μοναγρίας] pro μοναγρίας videtur μοναρχίας legendum. — comparantur autem in hac allusione personae sic: si Epicurus est Atreus rex Mycenarum, Timarchus erit Thyestes, † Atrei frater, Lamia autem erit Aerope Atrei uxor, quam Thyestes adulterio cognovit et propterea in exilium abire coactus est. res nota ex historia fabulosa. proverbium est, Ἀτρέως ὄμματα, *Atrei oculi*, quod Diogenianus [2, 42 et alii paroemiographi, v. *intpp.* ad Gotting. paroem. t. 1 p. 41] exponit, ἐπὶ τῶν πάντα ὁρώντων, οὓς οὐκ ἔστι λαθεῖν. — εἴρηται δέ, ἐπεὶ οὐκ ἔλαθε Θυέστης μοιχεύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, *de iis qui omnia vident, quos nihil fugit. dictum autem inde, quia latere non potuit Thyestes, uxorem ejus adulterans.* BERGL. mihi vero illa vox (μοναγρία) praeplacet, quamquam lexica, quae mihi ad manus sunt, ignorant. est enim, si compositionem spectes locus, ubi venandi jus uni soli competit, quod optime huc quadrat, ita ut Epicurus Timarchum moneat, ne in alieno solo venatum eat (daß ich dich nicht in meinem Gehäge antreffe). WAGN. non male quidem, quamquam non accurate et non magis ad verbi significationem, quam in Latinis translatum, vertit Wagnerus; non enim ab ἄγρα ἀγρεύω descendit, sed ab ἀγρός significatque agrum solitarium, ab aliis remotum sive seclusum, ut loci docent a *Bastio* ep. cr. p. 181 allati: „Berglerus mavult μοναρχίας, Wagnerus jure quidem servat μοναγρίας, errat vero ubi dicit in indice verborum μοναγρία ‚vox nullibi occurrens.‘ dicitur μόναγρος, μοναγρία et μονάγριον. Philo de vit. contempl. 10, t. 2 p. 474, 30 ed. Mang. ἀλλὰ τειχῶν ἔξω ποιοῦνται τὰς διατριβὰς ἐν κήποις ἢ μοναγρίοις ἐρημίας μεταδιώκοντες. vid. quoque Euseb. hist. eccl. 2 p. 67, ubi legimus ἐν μοναγρίοις. Sozomen. 1, p. 26, 20 ἐν μοναγρίαις et Suid. in v. θεραπευταί. ultimus hic affert ἐν μονάγροις ἢ κήποις.“ Eusebius et Suidas repetiunt sicut etiam Cedrenus p. 200 B Par. t. 1 p. 351, 13 Bekk. locum Philonis; apud Suid. et Cedren. pro μονάγροις haud dubie ex Philone et Eusebio μοναγρίοις est reponendum; nam μόναγρος Graecum non esse jam Angli thes. Steph. editores animadverterunt, quibuscum consentiunt Parisini, qui posteriores haec hujus vocis exempla addunt: Phil. t. 2 p. 4, 38 ἢ διὰ τοὺς ἐπιφοιτῶντας συνεχέστερον ἔξω πόλεως προελθὼν ἐν μοναγρίᾳ ποιεῖται τὰς διατριβάς, ubi nonnulli codd. μοναγρίᾳ. Sozom. 7, 28 p. 321, 13 οἳ δὴ τὸ πρὶν ἐφιλοσόφουν οὐκ ἐν μοναγρίαις, ἀλλ' ἐν Γάζῃ πρὸς θάλασσαν, ὅπερ καὶ Μαϊουμᾶν ὀνομάζουσιν. — caeterum Leontium Epicurum sic nominat ob injuriam ab eo sibi et Timarcho illatam; nam Atrei παρανομία in proverbium abiit; nisi forte, quod quidem non pro certo affirmem, allusit ad illud aurei agni furtum, quod quidem secundum plerosque autores (Eurip. Electr. 720, schol. ad Eur. Or. 996, Paus. 2, 18 et Attium, cf. *Hartung.* Eurip. restit. 1 p. 171 sq.) Thyestes perpetravit, secundum alios autem Atreus, ut manifesto docet Anaxandr. apud Athen. p. 242 F, ubi de epithetis agit,

ὑφείλετ' ἄρνα ποιμένος παίζων, Ἀτρεὺς ἐκλήθη·
ἐὰν δὲ κριόν, Φρίξος· ἂν δὲ κῳδάριον, Ἰάσων.

quem mythum si respexit, tum Leontium se cum illo agno comparat,

quippe quam Timarcho (cum quo ante Epicurum rem habuisse ipsa confitetur supra), Epicurus surripuerit.

8. *τὰ ἄκρα*] non facile apparet quid hic sibi velit. BERGL. v. ann. crit.

9. *Μητρόδωρον καὶ Ἕρμαχον καὶ Πολύαινον*] isti primarii ejus amici et discipuli. meminit omnium Laërtius in vita Epicuri segm. 22. 23. 24. BERGL. ad quos l. v. *Menagium* p. 455. 456. — Metrodorus notissimus est; frequens ejus mentio apud Diogenem libr. 10, Ciceronem, Plutarchum (in libr. non posse suav. vivi et advers. Coloten), apud Senecam, Lucianum, alios. de Hermarcho Mitylenaeo cf. Diog. Laërt. 10, 24. frequens ejus mentio in Epicuri testamento (l. c. 17 sqq.), Senec. ep. 6 l. 1, ubi ut hic apud Alciphronem cum Metrodoro et Polyaeno commemoratur, *Metrodorum et Hermarchum et Polyaenum magnos viros non schola Epicuri sed contubernium fecit.* Cicer. de fin. 2, 30, 96, ubi Epicuri ad eum epistola affertur, et Academ. pr. 2, 30, 97 *etenim cum ab Epicuro — non impetrent ut verum esse contendat, quod ita effabimur, „aut vivet cras Hermachus* (l. Hermarchus) *aut non vivet.*" Polyaenus commemoratur a Diog. L. 10, 23 *ἦν καὶ Πολύαινος Ἀθηνοδώρου Λαμψακηνὸς ἐπιεικὴς καὶ φιλικός, ὥς οἱ περὶ Φιλόδημόν φασι* et in Epicuri testamento (Diog. l. c. 18). eum pro eodem habet Menagius ad Diog. Laërt. 2, 105 (ubi Polyaenus quidam commemoratur), quem Cicero Acad. prior. 2, 33, 106 *magnum mathematicum* et de finib. bon. et mal. 1, 6, 20 *familiarem Epicuri et geometram* appellat. ejus non admodum honorifica fit mentio ap. Plutarch. in libro non posse suav. v. sec. Epic. p. 1098 C *παραβάλωμεν οὖν τῇ Ἐπαμεινώνδου μητρὶ τὴν Ἐπικούρου χαίρουσαν, ὅτι τὸν υἱὸν ἐπεῖδεν εἰς τὸ κηπίδιον ἐνδεδυκότα καὶ κοινῇ μετὰ τοῦ Πολυαίνου παιδοποιούμενον ἐκ τῆς Κυζικηνῆς ἑταίρας.* commemoratur praeterea ab eod. ibid. p. 1089 F p. 1103 A adv. Colot. p. 1109 F sq. et a Seneca l. supra allato.

† 10. (p. 222) *Τιμοκράτης ὁ Μητροδώρου*] hic rariore exemplo subaudiendum videtur non *υἱός*, sed *ἀδελφός*. BERGL. ut apud Lysiam in Diogit. 24 p. 907 R. *οὗτος ὁ συντριηραρχῶν Ἀλέξιδι τῷ Ἀριστοδίκου* qui *Ἀριστόδικος* §. 26 p. 908 fin. *ἀδελφὸς τοῦ Ἀλέξιδος* vocatur. sic *ἀδελφή* supplendum Eur. Iph. Aul. 769 *τὰν τῶν αἰθέρι δισσῶν Διοσκούρων Ἑλέναν ἐκ Πριάμου κομίσαι θέλων* et Diod. Sic. 4, 68 *γήμας Ἰφιάνειραν τὴν Μεγαπένθους.* v. *Wessel.* ad h. l. p. 313, 19. — de Timocrate cf. Diog. Laërt. 10, 6 *καὶ μὴν καὶ Τιμοκράτης ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Εὐφραντοῖς ὁ Μητροδώρου μὲν ἀδελφός, μαθητὴς δὲ αὐτοῦ, τῆς σχολῆς ἐκφοιτήσας φησὶν αὐτὸν* (Epicurum) *δὶς τῆς ἡμέρας ἐμεῖν ἀπὸ τρυφῆς.* praeterea ejus fit mentio in Epicuri testamento (§. 16 sqq.) et aliis locis apud Diog. qui eum inter illustres Epicuri discipulos numerat §. 22. cf. praeterea *Menag.* ad §. 23 p. 455. inter utrumque fratrem controversia orta, cujus causam commemorat Cicero de nat. deor. 1, 40, 113 *accusat Timocratem fratrem suum Metrodorus, quod dubitet omnia, quae ad beatam vitam pertineant ventre metiri*, quae cum iis conveniunt, quae servavit ex Metrodori in fratrem scriptis Plutarch. non posse suav. viv. sec. Epic. p. 1098 D. Epicurus ut par erat stetit a partibus Metrodori et tanto odio persequutus est Timocratem, ut teste Plutarcho adv. Colot. p. 1126 D *εἰς Ἀσίαν ἐξέπεμπε τοὺς Τιμοκράτει λοιδορησομένους, ὅτι Μητροδώρῳ προσέκρουσεν ἀδελφὸς ὤν;* et non minus Timocratis in Epicurum fuisse odium et per se verisimile est et haec Leontii verba ostendunt. postremo in gratiam rediisse cum Epicuro ex ejus testamento colligi potest.

ἀναίσχυντός ἐστι τὸ ἐρᾶν] de singulari amore quo deperibat Epicurus Leontium plures quidem meminere, sed adscribam locum Athenaei ad alia etiam in antecedentibus pertinentem, ex lib. 13 p. 588 B *οὗτος οὖν Ἐπίκουρος οὐ Λεόντιον εἶχεν ἐρωμένην τὴν ἑταιρείᾳ διαβόητον γενομένην; ἡ δὲ οὐχ ὅτε φιλοσοφεῖν ἤρξατο ἐπαύσατο ἑταιροῦσα,*

† (p. 223) *πᾶσί τε τοῖς Ἐπικουρείοις συνῆν ἐν τοῖς κήποις, Ἐπικούρῳ δὲ ἀναφανδόν. ὥστ' ἐκεῖνον πολλὴν φροντίδα ποιούμενον αὐτῆς τοῦτ' ἐμφανίζειν διὰ τῶν πρὸς Ἕρμαχον* [*Ἕρμαρχον*] *ἐπιστολῶν, iste igitur Epicurus, nonne Leontium habuit, illam celebrem ob meretricium quaestum? ipsa vero cum philosophiam coepit colere, non desiit quaestum illum facere: et cum omnibus Epicureis in hortis rem habuit, cum Epicuro autem etiam palam. adeo ut ille de hac multum solicitus hoc declararet in epistolis ad Hermachum scriptis.* BERGL.

EPIST. 3. [tom. I p. 301—323 Wagn.]

vertit hanc epistolam Jacobs. scr. misc. t. 4 p. 486 sqq.

† (p. 222) Inscr. *Μένανδρος*] haec epistola digna utique Menandro uti et sequens, itidem elegantissima et disertissima, scribuntur occasione accersiti a Ptolemaeo Menandri in Aegyptum. quo se iturum negat deserta Glycera. refert Suidas Menandrum ad Ptolemaeum scripsisse epistolas. in illis sine dubio respondit ad evocatorias Ptolemaei literas, quarum noster hic meminit. BERGL. v. *Meinek.* ad Menand. p. XXXII.

1. *τὰς Ἐλευσινίας θεάς*] Cererem et Proserpinam. Antimachus apud Strabonem lib. 8 p. 560 Almel. *Δήμητρός τοι Ἐλευσινίης ἱερὴ ὄψ, Cereris Eleusiniae sacer adspectus.* Stephanus Byz. *ἔστι καὶ Δημητρὸς καὶ Κόρης Ἐλευσινίας ἱερόν, est quoque Cereris et Proserpinae Eleusiniae templum.* Macrobius de somn. Scip. lib. 1 c. 2 *Numenio denique inter philosophos occultorum curiosiori, offensam* † (p. 223) *numinum, quod Eleusinia sacra interpretando vulgaverat, somnia prodiderunt. visas sibi ipsi Eleusinias deas habitu meretricio ante apertum lupanar ludere prostantes: admirantique et causas non convenientis numinibus turpitudinis consulenti respondisse iratas: ab ipso se adyto pudicitiae suae vi abstractas et passim adeuntibus prostitutas.* BERGL.

ἃ σοι καὶ ἐναντίον ἐκείνων ὤμοσα πολλάκις] ad hunc modum et Menander in Glycera comoedia apud Priscianum: uti quidem versiculos ejus recte digessit Phileleutherus ille Lipsiensis

— τί κλαίεις; ὀμνύω σοι τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, φιλτάτη,
ὀμωμοκὼς καὶ πρότερον ἤδη πολλάκις,

quid fles? juro tibi Jovem Olympium et Minervam, mea carissima, juratus et prius jam saepe. hic si addas *Γλυκέρα*, versus est integer. BERGL. non scripsit Menander fabulam Glyceram. causam erroris aperuit Meinek. com. gr. fragm. t. 4 p. 248 (edit. min. t. 2 p. 981) „Priscianus 17 p. 1192. *Attici ὀμοῦμαι σοὶ τοὺς θεούς. — Menander: Γλυκέρα τι κλάεις κτλ.* ita Aldus. apud Putschium legitur: Menander *Γλυκέρᾳ· Τί κλαίεις κτλ.* Menandrum fabulam Glycerae nomine inscriptam commisisse probari non potest. hoc unum certum est, fuisse fabulam aliquam in qua amores suos et delicias celebraret [cf. seq. ep. §. 21]; qua de re nolo repetere, quae copiosius exposui in ed. maj. p. 38 sq. praeterea Glycerae partes fuere in Misogyne. v. fragm. 9."

ἐπαίρων] e libris *ΞΦ* attulit Boisson. anecd. 5 p. 374.

† (p. 224) *οὐδὲ βουλόμενός σοι χαρίζεσθαι*] interpres fideliter, *neque ut tibi gratificer haec dico et scribo.* quo quid magis contrarium esse potest toti huic epistolae? persuasissimus sum legendum esse, *οὐδὲ βουλόμενός σου χωρίζεσθαι.* BERGL.

2. *ἥδιον*] *ἡδὺ* aut *ἴδιον* Meinekius.

3. *συνθάνοιμεν*] Horatius 3 od. 9, [24] *tecum vivere amem, tecum obeam libens.* non infrequens votum amantium. sic apud Heliodorum 8, [11] p. 393 Theagenes ad Charicleam: *εἴθε γε ἅμα κατ' ἀμφοτέρων καὶ θάνατον ἕνα καὶ ἐν ὥρᾳ μιᾷ καταδικάσειεν, utinam simul ambos et uno genere mortis et eadem hora condemnaret.* BERGL.

225—226.

ἢ τινῶν ἄλλων ὁ σωθεὶς πειράσεται ἀγαθῶν] lego *εἰ* pro *ἤ*, alias ad praecedens *συγκαταβαίη* inferendum fuisset non *πειράσεται*, sed *πειραθείη*. BERGL.

τί γὰρ ἂν ἔτι καταλείποιτο ἀγαθόν;] Lysias in epitaphio [71 p. 197] *τίς γὰρ αὐτοῖς ἔτι ἡδονὴ καταλείπεται, τούτων τῶν † ἀνδρῶν θαπτομένων; quae enim voluptas illis jam amplius relinquitur, cum isti viri sepeliantur?* BERGL.

4. *ὡς οἱ μὴ φιλοῦντές με τρυφὰς*] edd. *ὡς οἱ μὴ φιλοῦντές μετροφάς*, sine dubio per errorem typi, ut vel ex accentus rejectione a *με* apparet. Henr. etiam Stephanus locum hunc citans in *σαλακωνία* scripsit *τρυφάς*. itaque non dubitavi mendam tollere. sic debuit paulo ante *οὐδὲ βουλόμενός σου χωρίζεσθαι* recipi. BERGL.

σαλακωνίας] vocem hancce rarissimam habet etiam Athen. 15 p. 691 F *πρὸς θεῶν, ποία ἡδονή, μᾶλλον δὲ σαλακωνία, θαἱμάτια μολύνεσθαι;* explicat Hesychius *σαλακωνία· ἡ ἐν πενίᾳ ἀλαζονεία.* Phot. p. 497, 15 ut etiam Suidas *σαλακωνία ἀλαζονεία ὑπὲρ τὸ δέον· καὶ σαλακωνίσαι, ἀλαζονεύεσθαι.* contra etym. m. p. 707, 56 *σαλακωνεία· βλακεία.* quae forma derivata est a v. *σαλακωνεύειν*, Hesych. in v., sive *σαλακωνεύεσθαι*, quod habet schol. ad Arist. vesp. 1169 *σαλακωνεύεσθαι, τουτέστι τὸ σαλεύειν τὸν πρωκτόν.* magis in usu videtur fuisse *σαλακωνίζω*, cujus exemplum schol. Arist. affert ex Hermippo (fr. 93 t. 1, p. 98 Mein.)

ὕστερον δ᾽ αὐτὸν στρατηγὸν οὖσαν εἱλωτισμένην
καὶ κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένην.

et compositum *διασαλακωνίζειν* est in Aristoph. vesp. 1169

ὡδὶ προβὰς τρυφερόν τι διασαλακώνισον.

explicat autem Hesych. *σαλακωνίσαι, σαλακωνεῦσαι ἔλεγον τοὺς διαθρυπτομένους σαλάκωνας, ἀπὸ τοῦ ἁβρῶς καὶ μετὰ θρύψεως βαδίζειν* (v. supra schol. Aristoph.) *ὁ δὲ Θεόφραστος σαλάκωνά φησιν εἶναι τὸν δαπανῶντα ὅπου μὴ δεῖ.* sic etiam alius schol. Arist. explicat *διασαλακώνισον, ἁβρῶς καὶ μαλθακῶς σαυτὸν διακίνησον, ἀπό τινος Σαλάκωνος τρυφηλοῦ· τινὲς δὲ σαλακωνίσαι φασὶ τὸν πρωκτὸν αἰσχρῶς κινῆσαι. σαῦλον δὲ καλεῖται τὸ φαῦλον καὶ διερρυηκός*, in postremis aliena immiscens. de homine Salacone ne cogitandum quidem. Photius contra, quem Suidas exscripsit, *σαλακωνίσαι, ἀλαζονεύεσθαι. σαλάκων* autem, unde *σαλακωνία* et *σαλακωνίζω* descendit, est secundum Photium *προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὤν*, secundum Hesych. *ὁ πτωχὸς ἀλαζών.* haud dubie cohaeret *σαλάκων* cum *σαλάσσω, σάω, σάλαγξ* aliisque id genus (cf. *Lobeck.* pathol. p. 304) et significat proprie eum, qui in ingrediendo ridicule se movet, quomodo molles delicatique homines vanique ostentatores incedere solent; uti recte interpretatus est Hesych. deinde est i. q. *τρυφερός, ἀλαζών.* et verb. *σαλακωνίζειν* proprie talem ingressum uti *σαυλοῦσθαι*, quod cum hoc cognatum, significat, deinde idem quod *θρύπτεσθαι, ἀλαζονεύεσθαι.* etym. m. p. 270, 40 *σαλάκωνας ἐκάλουν τοὺς διαθρυπτομένους. ἀπὸ τοῦ σαλοῦσθαι, ὅ ἐστιν ἀκριβῶς διαβαίνειν καὶ οἱονεὶ σείεσθαι· παρὰ τὸν σάλον. ὁρῶ γὰρ ὡς ὄμφακα διασαυλούμενον, Ἀριστοφάνης.* utitur hac voce Aristot. rhet. 2, 16, qui de divitibus *τρυφεροὶ καὶ σαλάκωνες. τρυφεροὶ μὲν διὰ τὴν τρυφὴν καὶ τὴν ἔνδειξιν τῆς εὐδαιμονίας, σαλάκωνες δὲ καὶ σόλοικοι διὰ τὸ πάντας εἰωθέναι διατρίβειν περὶ τὸ ἐρώμενον καὶ θαυμαζόμενον ὑπ᾽ αὐτῶν, καὶ τῷ οἴεσθαι ζηλοῦν τοὺς ἄλλους ἃ καὶ αὐτοί.* cf. eth. Eud. p. 1221, 35.

διὰ τὰ ἅλῳα τῆς θεοῦ] nempe Cereris: *βωμῷ παρ᾽ Δάματρος ἀλωάδος* — ut supra. meminit festi Lucianus in dial. Glycerae et Thaidis [dial. meretr. 1, 1 t. 3 p. 280] *ἀλλ᾽ οἶδα, ὦ Γλυκέριον, καὶ συνέπιε μεθ᾽ ἡμῶν πέρυσιν ἐν τοῖς ἁλῴοις.* fuit conjunctim et aliorum deorum. scholiastes Luciani ad dial. Musarii et matris [dial. mer. 7, 4 t. 3 p. 298], ubi, *σήμερον ἅλῳα ἐστί*, annotat [t. 3 p. 245 Jacob.]: † *Ἅλῳα ἑορτὴ ἐστιν Ἀθήνησι μυστήρια περιέχουσα Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου ἐπὶ τῇ τομῇ τῆς ἀμπέλου καὶ τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων καρ-*

πῶν. Φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς διατριβὰς περὶ τὰς ἅλως ποιεῖσθαι (vel *πεποιῆσθαι*), ***haloa festum est Athenis mysteria Cereris et Proserpinae et Bacchi complectens, pro incisione vitium et gustatione vini aliorumque fructuum. Philochorus vero ait ita dictum fuisse quod homines tunc in areis commorarentur.*** alia jam praeceperunt viri eruditi. BERGL. hoc festum, quod in Posideonem mensem incidit, a meretricibus maxime celebratum fuisse e Luciani et Alciphronis locis docent *Jacobs.* scr. misc. t. 4 p. 504 et *Car. Fr. Hermannus* antiq. sacr. §. 57, 7. commemorat noster praeterea l. 1 ep. 33, 2, ubi v. annot., et l. 3, 39, 1.

5. *ἐδεξάμην ἀπὸ Πτολεμαίου — γράμματα*] valde liberalis. † Plinius hist. nat. 7 cap. 30 ***magnum et Menandro in comico socco testimonium regum Aegypti et Macedoniae contigit, classe et per legatos petito; majus ex ipso regiae fortunae praeclara literarum conscientia.*** BERGL. v. supra ad inscr.

6. *Ἡλιαία*] forum Atheniense, ubi judicia exercebant sub sole, sub dio. res nota. BERGL.

τὰ τῆς γῆς ἀγαθά] Erasmus chil. 3 cent. 1 prov. 24 ***τὰ τῆς γῆς ἀγαθά, i. e. terrae bona. de bonis immensis et omnigenis, quasi dicas quicquid terra progignit, omnium rerum parens. Menander in epistola ad Glyceram, βασιλικῶς ὑπισχνούμενος τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο, τὰ τῆς γῆς ἀγαθά. i. e. regaliter pollicens, juxta illud quod vulgo dicitur, terrae bona. finitimum illi, montes auri pollicens.*** haec ille. perquam autem apposite adducit alterum illud, quod est ex Phormione Terentii act. 1 sc. 2 [v. 18] et plenius ita habet: — ***is senem per epistolas Pellexit, modo non montes auri pollicens.*** BERGL.

δὴ λεγόμενον] fort. Menandri fuit senarius:

τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο τῆς γῆς τἀγαθά.

quem imitatus videtur Terentius Phorm. 1, 2, 17 ***is senem per epistolas pellexit modo non montes auri pollicens.*** MEINEK. p. 343. vide eund. in fragm. com. gr. t. 4 p. 334.

καὶ ἐμὲ καὶ Φιλ.] ita scripsi e cod. Pal. et Dorvillii ad Charit. p. 527. ***ego vero***, inquit Wagnerus, ***mallem istud καί post καὶ γάρ ponere; ubi vix abesse potest***, similiter Schaeferus apud Dionys. Halic. 18 p. 228 ***καὶ γὰρ οὗτος ὁ ῥυθμὸς ἀξίωμα ἔχει***, iterandam censet particulam. non assentior; neque magis ibid. 22 p. 334 cum eodem viro praestantissimo scribam ***καὶ γὰρ καὶ ἐκείνης κτλ.*** pro edito ***καὶ γὰρ ἐκείνης.*** quae Boissonadii sit sententia ad Philostr. Her. p. 312 nescio; hoc autem scio, saepissime Graecos periodorum initio ***καὶ γάρ*** dixisse pro fortiori ***καὶ γὰρ καί.*** Xenoph. oec. 5, 4 ***καὶ γὰρ ἐν τῷ χώρῳ καὶ ἐν τῷ ἄστει αἱ πράξεις εἰσί***, ubi meo judicio nihil novandum. Alexis apud Stobae. flor. 116 p. 475 Grot. ***καὶ γὰρ οἶνον τὸν νέον πολλή γ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι.*** iterum Xenoph. anab. 3, 3, 4, ubi eadem chorda aberravit Weiskius. Dio Cassius lib. 36 p. 88 ***καὶ γὰρ ἐκεῖνον εἶλεν.*** hic etiam sine causa Ruhnk. ad Vell. Pat. p. 212 ***καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνον.*** Athen. p. 279 E ***καὶ γὰρ καὶ οὗτοι ζῆν μὲν ἡδέως χαίρουσιν.*** ita Casaubonus, plaudente Schweighaeusero. revocandum quod libri habent ***καὶ γὰρ οὗτοι.*** neque aliter locuti sunt Liban. or. 9 p. 251 C 10 p. 275 B. Philostratus v. A. 8, 5 p. 334. Celsus apud Origenem 4 p. 180 et 214 alii. MEINEK. p. 343 sq.

7. *ἐπιστολάς*] non est quod in *ἐπιστολήν* mutes. pluralis enim apud Graecos de una etiam epistola usurpatur. v. *Reitz.* ad Lucian. amor. 47 p. 450 fin. cf. ep. nostri sequentem, ubi initio *ἐπιστολαί*, paullo post *ἐπιστολή.* WAGN. cf. *Schaefer.* ad Plut. Dion. 26 p. 446 t. 5.

† 8. *ἐν Αἰγίνῃ ταύτῃ γε τῇ πλησίον*] distat non totis ducentis stadiis. unde occulte perstrinxit Plato Aristippum quasi non valde solicitus

fuerit de Socrate ad mortem condemnato; quia morienti non adfuerit ut caeteri Socratici, eo quod in Aegina tunc commoraretur: quasi inde non cito se Athenas conferre potuisset, si eum cura magistri tangebat. vide Platonem in Phaedone sub initium [p. 59 C] et Demetrium Phalereum p. 249 ed. Vict. [§. 228.] BERGL.

τὴν ἐμὴν βασιλείαν τῆς σῆς φιλίας] quam blande! et quam venusta quae statim sequitur *ἐρημία πολυάνθρωπος*. WAGN.

9. *τὰς σὰς θεραπεύω μᾶλλον ἀγκάλας ἢ τὰς ἁπάντων τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων.*] puto excidisse vocem *αὐλάς* propter similitudinem vocis *ἀγκάλας*, vel in medio, ut fuerit, *ἢ τὰς αὐλάς*, vel in fine post *βασιλέων*. videtur enim hoc etiam loco uti ipsis Menandri verbis. apparent autem illa apud Athenaeum, qui lib. 5 p. 189 E [p. 283 Mein.] *νῦν δὲ τὰ βασίλεια λέγουσιν αὐλάς. ὥσπερ Μένανδρος, αὐλὰς θεραπεύειν καὶ σατράπας.* BERGL. assentior, sed locus ex quo exciderit cum dubius sit, reponere non ausus sum.

μᾶλλον] cum praecesserit comparativus *ἥδιον*, in quo *μᾶλλον*, *magis*, latet, tamen et *μᾶλλον* assumptum ad majorem emphasin. Apollonius Alexandrinus in synt. lib. 1 c. 28 de hac re: *ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς ἔγκειται † τὸ μᾶλλον· καὶ πολλάκις συμπαραλαμβάνεται ἡ τοῦ μᾶλλον σύνταξις*

ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,

sed et in comparativis inest magis. et hoc saepe una assumitur. (Homerus Il. ω' v. 243). *ῥηΐτεροι* etc. i. e. *faciliores enim magis Achaeis jam eritis.* idem lib. 3 cap. 21 *πολλάκις τὰ ἰσοδυναμοῦντα παραλλήλως τίθενται εἰς πλείονα ἔμφασιν, ὡς τὸ τάχιον περιπατεῖ, καὶ μᾶλλον τάχιον περιπατεῖ.* exempla congesserunt Budaeus comm. Gr. et inde HSt. alia etiam Hoeschelius ad Phrynichum. BERGL.

εὐτυχούμενον] usitatius *εὐτυχοῦν*. BERGL.

10. *τὰς ἡρακλείους καὶ τὰ καρχήσια*] forte *τὰς θηρικλείους*. horum poculorum junctim mentionem facit et Callixenus in opere de Alexandria apud Athenaeum lib. 11 p. 472 A dicens: *τινὰς ἔχοντας Θηρικλείους πομπεύειν, τοὺς δὲ καρχήσια, quosdam Thericleos calices gestantes, in pompa incedere quosdam carchesia.* notat mox, Menandrum in foeminino genere dixisse *τὴν θηρίκλειον*. similia videntur fuisse haec pocula, unde et pro iisdem aliquando habita. notat idem paullo ante [p. 471 F]: *Ἀδαῖος δὲ — τὸ αὐτὸ ὑπολαμβάνει θηρίκλειον καὶ καρχήσιον.* non me fugit *ἡράκλειον* poculum apud eundem Athenaeum 11 p. 469 D † quo Herculem vectum trajecisse Oceanum fingunt; illud tamen hic magis placeret. BERGL. cf. *Ussing.* de nomin. vasor. p. 143 sqq.

καρχήσια] locus classicus est apud Macrobium in Saturn. l. 5 c. 21 et saepius apud poetas occurrit. WAGN. cf. Athen. p. 475 E sqq. *Ussing.* de nomin. vasor. p. 137 sqq.

Χοῶν — Ληναίων] saepe apud Aristophanem. abunde de his, qui de festis Graecorum et Graecia feriata scripsere Castellanus et Meursius. BERGL. de Choibus v. inprimis *Fritzsch.* de Lenaeis 1, p. 39 sqq. caeterum ut hic sic Diog. Laert. 4, 2 *τοῖς κατ' ἔτος Χουσί*, ex emend. Ruhnkenii; v. *Fritzsch.* l. c. 1 p. 40.

τῆς χθιζῆς ὁμολογίας] suspecta. forte *χύτρους* fuit pro *χθιζῆς*. conjunxit et Hippolochus *Λήναια καὶ Χύτρους* loco supra [ad 1, 4, 2] p. 20 adducto. non tamen improbo vocem *χθιζῆς*, utitur Herodotus lib. 1 segm. 126 *πότοι τῷ χθιζῷ παραπλήσιοι*. vide alia apud *Nunnesium* ad Phrynichum [p. 323 Lob.]. BERGL.

τῶν τοῦ Λυκείου γυμνασίων καὶ τῆς ἱερᾶς Ἀκαδημίας] locus perquam similis Plutarchi de exilio p. 605 A *τὰς σοφὰς Ἀθήνησι σχολὰς καὶ διατριβὰς ἀναπέμπασαι, τὰς ἐν Λυκείῳ, τὰς ἐν Ἀκαδημίᾳ, τὴν στοάν, τὸ Παλλάδιον, τὸ Ὠιδεῖον, sapientes illas Athenis disputationes et con-*

versationes tecum reputa, illas inquam in Lyceo, in Academia: porticum, Palladium, Odeum. similiter et Alexis apud Athenaeum 8 p. 336 E, [t. 3 p. 394. 395 fragm. com. Mein.] sed in contrariam sententiam:

τί ταῦτα ληρεῖς φληναφῶν ἄνω κάτω,
Λύκειον, Ἀκαδημίαν, Ὠιδείου πύλαι,
λήρους σοφιστῶν; οὐδὲ ἓν τούτων καλόν,

quid nugaris sursum deorsum haec blaterans, Lyceum, Academiam, Odeum, nugas sophistarum? nihil istorum est laudabile. BERGL.

† οὐκ ἀλλάττομαι] sic de Diogene Dio Chrys. 4 de regno [t. 1 p. 146 Reisk.] οὐκ ἂν ἠλλάξατο τὴν ἐκείνου (τοῦ Ἀλεξάνδρου) βασιλείαν, οὐδὲ τὸν τῶν Περσῶν καὶ Μήδων πλοῦτον ἀντὶ τῆς ἑαυτοῦ πενίας, *non accepisset Alexandri regnum neque Persarum et Medorum divitias pro sua paupertate;* ita et in Socraticis epistolis 1, ubi Socrates ab Archelao Macedon. rege accersitus negat se iturum, οὐκ ἀλλάττομαι τῶν ἐκεῖ τἀνθάδε ἀμείνω δοκῶν εἶναι, *non permuto cum iis, quae illic sunt, ea, quae hic sunt, potiora putans esse.* Aristaenetus 1 epist. 10 [p. 50 Boiss.] Ἀκόντιος οὐκ ἂν ἠλλάξατο τὸν Μίδου χρυσόν, οὐδὲ τὸν πάντα πλοῦτον ἰσοστάσιον ἡγεῖτο τῇ κόρῃ, *Acontius aurum Midae permutatum cum puella non accepisset, neque ei contra aestimasset omnes divitias.* utraque autem constructio satis obvia cum nudo genitivo et cum praepositione. BERGL.

καὶ τοὺς Βακχικοὺς κτλ.] scripturam codd. ineptissimam esse existimans Jacobsius addit. anim. ad Athen. p. 308 reponendum censet Ἀχαρνικούς. Acharnis enim hederam primum fuisse enatam teste Pausan. 1, 31, 6, unde Antip. Thessal. ep. 25 de Aristoph. comoediis αἷσιν Ἀχαρνεὺς Κισσὸς ἐπὶ χλοερὴν πουλὺς ἔσεισε κόμην. postea videtur aliter sensisse, cum misc. scr. t. 4 p. 489 verterit „beim Dionysus nicht und seinem bakchischen Epheu" nulla de lectionis sinceritate dubitatione mota, et recte quidem. videtur enim scriptor hederam quippe deo poetas divino afflatu excitanti (βακχεύοντι) sacram poetarumque scenicorum summum decus significare notionemque furoris poetici premere voluisse.

οἷς στεφανωθῆναι] hedera Baccho sacra coronabantur victores in ludis scenicis. v. Plutarch. mor. p. 349 ib. *Wyttenb.* p. 146 cl. *Jacobs.* ad Anthol. Pal. p. 584, *Schneider.* de theatr. Att. p. 176 sq. cf. etiam §. 16.

καθημένης — Γλυκέρας] meretrices scenicorum ludorum solennitatem spectasse non mirum est. idem peregrinis mulieribus licuisse docet locus Alexidis apud Polluc. 9, 44

ἐνταῦθα περὶ τὴν ἐσχάτην δεῖ κερκίδα
ὑμᾶς καθιζούσας θεωρεῖν, ὡς ξένας.

nisi hic quoque meretrices intelligendas putes. paulo major de ipsis Atheniensium mulieribus dubitatio injicitur. comoediis certe eas interfuisse probari non potest. alia tragoediarum ratio, quas spectasse mulieres Atticas e Platone probabiliter docuit *Boeckhius* de Graecae trag. princ. p. 38. MEINEK. p. 345. cf. etiam *Bode* histor. poes. gr. t. 3 p. 1 p. 125.

11. ψῆφον ἀναδιδομένην] Budaeus comm. Gr. l. p. 227 προτιθέναι ψῆφον *et* ἀναδιδόναι *est permittere ut sententiam dicant.* nullum affert exemplum. Lucianus in Phalaride 2, [9 t. 2 p. 205] ubi dicit, omnibus omnino licitum semper fuisse Delphis dona dedicare, neque sententias ea de re rogatas unquam fuisse, aut deliberationem institutam, μέμνηται δὲ οὐδεὶς πώποτε ψῆφον ὑπὲρ ἀναθήματος παρ' ἡμῖν ἀναδοθεῖσαν, οὐδὲ κωλυθέντα τινὰ θύειν ἢ ἀνατιθέναι, *nemo meminit unquam in suffragia missum fuisse populum super donariis apud nos, neque quemquam prohibitum sacrificare aut dedicare dona.* BERGL.

† θεσμοθέτας — κεκισσωμένους] myrto etiam coronabantur thesmothetae. Julius Pollux lib. 8 segm. 86 de iis agens μυρρίνη δὲ ἐστε-

φανοῦντο. BERGL. scholiast. ad Aristoph. vesp. 861 *μυρρίναις ἐστεφανοῦντο οἱ ἄρχοντες. καὶ μυρρινῶν, ἀρχῆς ἐπιθυμῶν.*

ἐν ταῖς ἱεραῖς κώμαις] sic *ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις* Aristophanes in equitibus v. 1034 [1037]. BERGL. olim idem mihi in mentem venit quod Reiskio *ἱεροῖς κώμοις* scribenti, quibus Bacchicas illas pompas s. *κώμους* significari putabam, quae Dionysiis agi solebant cf. *Bode* hist. litt. 3, 1 p. 136. praecipue illo *κεκισσωμένους* in hanc sententiam inductus. sed nunc in vulgata acquiesco meliora edoctus a viro amicissimo *Th. Bergkio*, qui a me consultus haec mecum communicavit: „Die Aenderung *κώμοις* ist ansprechend; man könnte speciell vielleicht an die *κιττώσεις* am 19. Gamelion denken (Boeckh. corp. inscr. 1, 523), wenn nur Genaueres darüber bekannt wäre. Aber vielleicht ist nichts zu ändern; wie dem Herkules in Attika die *τετρακωμία* heilig war, so gab es vielleicht auch dem Dionysos geweihte *κῶμαι*, in denen an einem bestimmten Tage feierliche Bekränzungen namentlich der neun Archonten vorgenommen wurden." v. de hac vocis *θεσμοθέται* significatione quos attulit *Schoemann*. antiqq. jur. publ. Gr. §. 41, 2.

ποῖον περισχοίνισμα] Jul. Pollux 8 segm. 123 *τὸ δὲ δικαστήριον περιεσχοινίζετο.* mox *τὸ δὲ περισχοίνισμα ἀπὸ πεντήκοντα ποδῶν ἐγίγνετο*, *tribunal fune circumdabatur. hic ambitus fune cinctus quinquaginta pedum erat.* pessime in Alciphronis loco vertit Meursius, *quale ex juncis amiculum*, eum adducens in Graecia feriata ubi *Ἀνθεστήρια.* sed meliora postea edoctus fuit in lectionibus Atticis, ubi vertit, *quale sepimentum?* lib. 6 cap. 14. solebant non tantum curiae, sed et templa *περισχοινίζεσθαι* ad arcendos strepitus et turbas: ut hodienum in quibusdam locis fit, ubi durantibus sacris et senatu sedente plateae catenis clauduntur. erat et aliud *περισχοίνισμα*, cum populus in concionem coactus circumdabatur fune miniato, ne ante tempus dilaberentur. quae res saepe risum excitabat, nam qui vellent se subducere maculabantur. sed de hac re ad Aristophanem. BERGL. spectant haec ad publicorum servorum officium, qui *σχοινίῳ μεμιλτωμένῳ* morantem civium multitudinem in comitium compellebant. res nota ex Aristophane. v. *Schoemann* de comit. Athen. p. 63 sq. sic etiam Themist. orat. 26 p. 320 C *συναγαγοῦσα εἰς ἐκκλησίαν ἄνευ σχοινίου μεμιλτωμένου.* MEINEK. p. 345.

ποίους Χύτρους] festum intelligo, non ollas ut Meursius locum alicubi citans. sed video illum valde supinum fuisse in vertendis locis quae citat et inconstantem: sicut antecedens *αἵρεσιν* modo *sectam* reddit, † modo *habitum*, quod ego accipio de electione magistratuum. BERGL. Chytris, tertio Anthesteriorum die, quo varia semina (*πανσπερμία*) cocta in ollis (unde festi nomen) Mercurio inferno sacrificabantur, v. *Bode* histor. litter. poes. Gr. t. 3 p. 1 p. 132 sqq. *Hermann.* antiq. sacr. §. 58, 20. *Fritzsch.* de Lenaeis 1 p. 45 sqq. cf. p. 29.

τὰς σεμνὰς θεὰς — στῆνα] haec omnia ex optimo codice suo addidit Dorvillius ad Charit. p. 473, quem secutus est Wagnerus, qui *τὰς σεμνὰς θεὰς* male explicat de *Cerere* et *Proserpina.* recte *Furias* intelligit Bastius ep. cr. p. 104 sqq., contra quem disputavit nuper Creuzerus Mythol. t. 4 p. 127 sqq., sed argumentis usus, ut mihi quidem videtur, parum idoneis. nam quod in mysteriorum commemoratione frequens est usus vocabuli *σεμνός*, id nihil ad rem. nec gravioris momenti hoc est, quod *seorsim* Persephone appellatur *σεμνὴ θεός* ab Orpheo. Gravius fateor est illud, quod addit vir doctissimus, scholiasten Aristoph. Thesmoph. 231 diserte monuisse a Philemone comico Cererem et Proserpinam *κατ' ἐξοχὴν* appellatas esse *σεμνὰς θεάς.* tali testimonio quis non moveatur. at vero quis est ille, quem ad partes vocat, scholiastes? nempe Burdinus, cujus nulla est in his rebus auctoritas. ac ne is quidem ea dixit, quae dicentem eum facit Creuzerus. verba ejus haec sunt: *σεμνῶν θεῶν. Εὐμενίδων. Ἐριννύες γὰρ οὕτως ἐκλήθησαν κατ' εὐφημισμόν, καίπερ ὁ Φιλήμων ὁ Κωμικὸς ἑτέρας ἔφησεν εἶναι*

Bergl. 234.

σεμνὰς θεὰς τῶν Εὐμενίδων, ἁμαρτάνων δὲ ἐν τούτῳ. transscripsit haec Burdinus e schol. Soph. Oed. Col. 42 vel Suida t. 1 p. 896, qui quum Philemonem *τὰς σεμνὰς θεάς* ab Eumenidibus diversas fecisse dicunt, talem videntur locum spectasse, in quo ita utrasque Philemo conjunxerat, ut a minus attento lectore facile pro diversis haberi possent. quam rem optime illustrari puto simillimo exemplo lexici Segueriani 1 p. 342 *ἔνιοι μέντοι ὡς διαφέρουσαν συγκαταλέγουσιν αὐτὴν* (Adrasteam dicit) *τῇ Νεμέσει, ὡς Μένανδρος καὶ Νικόστρατος.* denique obstat Creuzero Pausanias lib. 7, 25 p. 588, qui, si Ceres et Proserpina unquam *σεμνῶν θεῶν* nomine appellatae fuissent, Eumenidum aras significaturus non tam nude et simpliciter scripsisset *ἐπὶ τῶν θεῶν, αἳ Σεμναὶ καλοῦνται, τοὺς βωμούς.* cfr. *Meursius* lect. Att. 4, 1. ceterum recte Alciphro continuo post acropolin *τὰς σεμνὰς θεάς* commemorat. earum enim sacellum arci proximum ad ipsas Areopagi radices conditum fuisse constat e Dinarcho c. Demosth. p. 35 oratt. Graec. Reisk. t. 4 et schol. Luciani t. 2 p. 797 cl. *Meursio* in thes. Gronov. t. 5 p. 2057. nec procul inde *τὸ Ἐλευσίνιον,* ut docuit Müllerus in Erschii Encyclop. t. 6 p. 235 (adde Clem. Alex. protr. 3, 45 p. 39 Pott. *ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ἐλευσινίου τοῦ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει*), quod moneo propter eos, si qui forte in *mysteriorum* commemoratione Creuzerianae opinioni praesidium paratum esse existiment. MEINEK. p. 346. retractavit suam sententiam Creuzer. in ed. tertia t. 1 p. 150.

Ψυτταλίαν] insula parva juxta Salaminem, alias obscurae famae, sed facto quodam Aristidis illius cognomento Justi nobilitata. de qua re ad Herodotum. debent autem haec, inde a *τὴν Σαλαμῖνα* jungi non cum verbo *ὄψομαι* in antecedentibus, sed in sequentibus cum *ἀφείς.* BERGL. in forma *Ψυτταλία* apud Strabon. 9, 1, 14 p. 605 Almel. omnes libri consentiunt; etiam h. l. sine libris mutanda non erat. — de re quam significat Bergler v. Herod. 8, 95. *Blomfield.* ad Aeschyl. Pers. 453. cf. etiam *Baehr.* ad Herod. 8, 76.

τὴν Μαραθῶνα] Thomas Magister: *ἀρσενικῶς οἱ Ἀττικοὶ τὸν Μαραθῶνα λέγουσιν — Ἴωνες δὲ θηλυκῶς.* contrarium apparet. nam Demosthenes Atticus in loco simili, *τὴν Μαραθῶνα, τὴν Σαλαμῖνα* de fal. legat. Herodotus ionice scribens, *ἐκ τοῦ Μαραθῶνος*, lib. 1 segm. 62. male autem haec in edd. sic distinguuntur *τὴν Μαραθῶνα ὅλην. ἐν ταῖς Ἀθήναις τὴν Ἑλλάδα ὅλην. τὴν Ἰωνίαν. τὰς Κυκλάδας πάσας.* non debet *ὅλην* referri ad *Μαραθῶνα*, nam sciunt omnes Marathonem totum in Attica esse et nemo id miratur; sed Athenas quasi compendium esse totius Graeciae, totius Ioniae, omnium Cycladum. BERGL. in Demosthenis loco §. 311 p. 441 init. legitur *τὸν Μαραθῶνα. λιπαρὰ Μ.* Pind. Ol. 13, 106. caet. cf. de genere vocis *Baehr.* ad Herod. 6, 105 et *intpp.* ad Thom. p. 597.

ἐν ταῖς Ἀθήναις τὴν Ἑλλάδα] hoc sensu Athenae *Ἑλλάδος Ἑλλάς* in epigrammate Thucydidis de Euripide [Anth. Pal. 7, 45] *πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς Ἀθῆναι.* Eustathius ad Iliados *β'* v. 546 *ὅτι δὲ καὶ ἄλλως πολὺ τὸ σεμνὸν αἱ Ἀθῆναι πάλαι ποτὲ εἶχον, δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν τὰς Ἀθήνας Ἑλλάδος μουσεῖον· ἔτι δὲ καὶ Πίνδαρος* [fr. 46 p. 579 sq. Boeckh], *Ἑλλάδος αὐτὰς ἔρεισμα καλέσας καὶ Θουκυδίδης, Ἑλλάδος Ἑλλάδα· καὶ ὁ Πύθιος* [Athen. 6 p. 254 B cl. Aelian. v. h. 4, 6], *ἑστίαν καὶ πρυτανεῖον τῶν Ἑλλήνων. ἐξ ὧν ὡρμημένος τις εἰς † ἔννοιαν σεμνήν, κόσμου κόσμον ἐκάλεσε τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀσύγκριτον ναόν, alias quoque multum splendoris Athenas olim habuisse indicat et is qui Athenas dixit Graeciae museum: praeterea Pindarus, qui eas Graeciae quoddam columen vocavit et Thucydides, qui Graeciae Graeciam, et Apollo Pythius, qui quasi larem et prytaneum Graecorum; unde quidam delatus in notionem splendidam, mundi mundum appellavit incomparabile illud templum Constantinopolitanum.* priora illa habet ex

Athenaeo suo [5 p. 187 D] liceat autem nobis etiam simile quid ex nostra aetate hic annotare. illustre est epigramma in palatium magni regis:

par urbi domus est, urbs orbi: neutra triumphis
et belli et pacis par Ludovice tuis.

BERGL. cf. etiam *Casaubon*. ad Theophr. praef. p. 13. Constantinopolin tamen suo more praefert Himer. orat. 8, qua laudes urbis Constantinopolis et Juliani Augusti celebrantur. WAGN. Jacobs. conferri jubet Athen. 1 p. 20 B *ὅτι οἰκουμένης δῆμον τὴν Ῥώμην φησί. λέγει δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἂν τις σκοποῦ πόρρω τοξεύων λέγοι τὴν Ῥώμην πόλιν ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης, ἐν ᾗ συνιδεῖν ἔστιν οὕτως πάσας τὰς πόλεις ἱδρυμένας, καὶ κατ' ἰδίαν δὲ τὰς πολλάς, ὡς Ἀλεξανδρέων μὲν τὴν χρυσῆν, Ἀντιοχέων δὲ τὴν καλήν, Νικομηδέων δὲ τὴν περικαλλῆ, προσέτι δὲ*

τὴν λαμπροτάτην πόλεων πασῶν ὁπόσας ὁ Ζεὺς ἀναφαίνει,
τὰς Ἀθήνας λέγω.

12. *μετὰ Γλυκέρας τοσοῦτον διατεθαλασσευμένης*] HStephanus in thes. *διατεθαλασσευμένος, pro, intervallo maris disjunctus. ut apud Alciphr. μετὰ Γλυκέρας τοσοῦτον διατεθαλασσευμένης, cum Glycera tanto mari (id est tanto maris intervallo) a me disjuncta etc.* sic ille, secure admodum. ego legendum esse puto, ut antecedentia etiam repetam: *ᾧ μετὰ τίνος χρήσομαι, τῆς Γλυκέρας τοσοῦτον διατεθαλασσευμένος;* facile *—μαι τῆς*, mutari potuit in *μετά*, cum ex proxime antecedentibus adhuc haereret. deinde in masculino genere et in recto casu magis placet, quia de Menandri non de Glycerae profectione agitur. forsitan et *ᾧ μετὰ τίνος χρήσομαι, ἀπὸ Γλυκέρας τοσοῦτον διατεθαλασσευμένος;* † saepe in praepositionibus erratum, quia plerumque per compendia scribuntur. sed priorem conjecturam meliorem puto. BERGL. loci difficultas ab Arnaldo sublata est interrogandi signo post *χρήσομαι* posito; ita enim typothetae error in textu corrigendus. Arnaldum jure secuti sunt Wagnerus et Meinekius.

13. *οὐ σποδός μοι πάντες οἱ θησαυροὶ γενήσονται*] alias *ἄνθρακες ὁ θησαυρός*, quod saepe apud Lucianum [Zeux. 2 t. 1 p. 840. philops. 32 t. 3 p. 58. Hermot. 71 t. 1 p. 813. navig. 26 t. 3 p. 265 cf. etiam Timon. 41 t. 1 p. 153.] vide *Erasmum* in chil. quem nec Alciphronis locus fugit. proverbii meminerunt et Graeci paroemiographi. BERGL. v. *Schneidew*. ad Zenob. 2, 1. *Leutsch*. ad Diogen. 1, 52.

τοῖς ἰχνεύουσιν] metaph. a venatoribus, pro *τοῖς ζητοῦσι, qui quaerunt, et student ut etc.* BERGL.

ἐν μέσῳ κείσεται] quasi proverbiale, de iis rebus quae omnibus expositae sunt. apud Aristophanem in pace v. 1118

οὔτοι μὰ τὴν γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἁρπάσομαί σφῷν αὐτά. κεῖται δ' ἐν μέσῳ,

haud certe, per terram juro, haec comedetis soli, sed eripiam vobis ea; posita enim sunt in medio. Heliodorus lib. 4, [6] p. 169 *οὐ γὰρ ἅρπαγμα οὐδὲ εὔωνον καὶ τῶν ἐν μέσῳ τῷ βουλομένῳ προκειμένων, ἀλλὰ πολλῆς μὲν βουλῆς, ὥστε πρεπόντως ἀνυσθῆναι, πολλῆς δὲ διασκευῆς, ὥστε ἀσφαλῶς πραχθῆναι δεόμενον, non enim velut praeda est haec res, nec parvo redimenda aut ex illis quae in medio exposita sunt, ei qui tantum voluerit; sed magno consilio ut decenter perficiatur, multo apparatu ut tuto agatur, indigens.* Demosthenes de Haloneso [31 p. 84, 13] *τοὺς δὲ μήτε ἡμετέρους μήτε Φιλίππου συμμάχους ἐν μέσῳ κεῖσθαι καὶ ὑπὸ τῶν κρειττόνων ἀπόλλυσθαι, eos autem qui nec nostri sunt socii, nec Philippi, in medio expositos esse et a potentioribus affligi.* (in quam sententiam et supra p. 61 [ad 1, 14, 3] annotatus Demosthenis † locus) Xenophon in oecon. [5, 7] *παρορμᾷ δέ τι καὶ εἰς τὸ ἀρήγειν σὺν τοῖς ὅπλοις τῇ χώρᾳ ἡ γῆ τοὺς γεωργοὺς ἐν*

Bergl. 237—238.

μέσῳ τοὺς καρποὺς τρέφουσα, τῷ κρατοῦντι λαμβάνειν, incitat etiam non nihil ad defendendam armis regionem, agricolas ipsa terra fructus in medio expositos alens a potiore auferendos. saepe occurrit *εἰς μέσον κατατιθέναι.* BERGL.

καὶ τοιούτοις ψόφοις] *inanibus nominibus.* Lucianus dial. meretr. ult. in fine [15, 3 t. 3 p. 325] *οἱ δὲ τοὺς λόφους ἐπισείοντες οὗτοι καὶ μάχας διηγούμενοι, ψόφοι, ὦ Παρθενί, isti autem qui cristas galearum quatiunt et praelia narrant inanes sunt strepitus, mea Partheni.* Alexis in Asotodidascalo apud Athenaeum lib. 8 p. 336 F [com. fragm. t. 3 p. 394 sq.]

ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι,
κόμποι κενοί, ψοφοῦσιν ἀντ' ὀνειράτων,

virtutes autem et legationes et exercituum imperia, gloriationes vanae inaniter strepunt et sunt *instar somniorum.* BERGL. v. *Valckenar.* ad Eur. Phoen. 397 p. 144 sq.

14. *ἐγὼ γὰρ αὐτῆς εἰμι πάντα*] Heliodorus 7, [12] p. 326 *εἰμὶ γὰρ τῇ δεσποίνῃ τὰ πάντα, sum enim dominae omnia.* (minus recte ibi interpres: *sum enim dominae omnium rerum ministra.*) Lucianus in tyrannicida [4 t. 2 p. 143] *φιλότεκνος γὰρ εἰς ὑπερβολὴν ἐγένετο, ὡς ἔδειξε, καὶ πάντα ὁ παῖς ἦν αὐτῷ, καὶ ἐκείνῳ ἐπείθετο, nam supra modum amans erat filii, ut re declaravit. omniaque illi erat filius,* † *et illi in omnibus morem gerebat.* Demosthenes pro corona [43 p. 240, 11] *οἱ μὲν κατάπτυστοι Θετταλοὶ καὶ ἀναίσθητοι Θηβαῖοι, φίλον, εὐεργέτην, σωτῆρα τὸν Φίλιππον ἡγοῦντο. πάντ' ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς, equidem detestabiles illi Thessali et stolidi Thebani, amicum, benefactorem, servatorem, Philippum putabant. omnia is erat ipsis.* et contra Aristocr. [120 p. 660, 7] *ἐβοηθεῖτε δὲ αὐτῷ, καὶ πάντα ἦν Ἀλέξανδρος, auxilium ei ferebatis, et omnia erat Alexander.* Herodotus in Polymnia [7] segm. 156 *ὁ δὲ (Γέλων) τὰς Συρακούσας ἐκράτυνε καὶ ἔσαν οἱ πάντα αἱ Συράκουσαι, ipse autem Gelo Syracusas stabilibat et omnia erant ei Syracusae.* ubi male Valla: *sibique Syracusas habuit, et quidem pro omnibus urbibus.)* et in Clione [1] segm. 122 de Cyro *τραφῆναι δὲ ἔλεγε ὑπὸ τῆς τοῦ βουκόλου γυναικός. ἤιέ τε ταύτην αἰνέων διαπαντός· ἦν τε οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἡ Κυνώ, educatum autem se dicebat a bubulci uxore, ibatque hanc laudatum semper, eratque ei in sermone omnia Cyno.* BERGL.

15. *μεγάλου*] forte *μέγαν ὄντα.* occurrit *μεγάλε* in oraculo apud scholiasten Homeri ad Il. *ε'*, 64, ubi inter alia: — *τί νυ μήσεαι ὦ μεγάλε Ζεῦ, quid ergo molieris o magne Jupiter.* vide et Eustathium p. 521 lin. 33. BERGL.

καὶ ὁ Θερμώδων, ὁ Τίγρης ὁ Ἅλυς, ὁ Ῥῆνος.] deflexit † ad rectum casum, ut magnos fluvios enumerans, majore emphasi singulis immoraretur. [recepta scriptura *οὐ τῶν μεγάλων* difficultas sublata est.] debent autem haec actione et gestu lectoris juvari, ut alia quaedam in his epistolis. quemadmodum in Menandro, quem noster exacte sine dubio expressit, faciebant; quod annotat Demetrius Phalereus p. 172 Vict. [193 p. 78 Schneid.] *Μένανδρον ὑποκρίνονται λελυμένον ἐν τοῖς πλείστοις, Φιλήμονα δ' ἀναγινώσκουσι, Menandrum actione et gestu exprimunt utpote solutum in plerisque, Philemonem autem legunt.* BERGL.

16. *ὁ δὲ Νεῖλος οὗτος καίπερ ὢν καλὸς*] Aristides in Aegyptiaca: *Νεῖλος ποταμῶν οὐχ ἧττον κάλλιστος ἢ μέγιστος καὶ χρείᾳ καὶ θέας ἡδονῇ καὶ τοῖς πᾶσι πολὺ νικῶν, Nilus fluviorum non minus pulcherrimus quum maximus et usu et adspectus jucunditate et omnibus rebus ceteros longe superans.* BERGL.

ἀποτεθηρίωται] Theocritus idyll. 17 v. 98 *οὐ γάρ τις δηίων πολυκήτεα Νεῖλον ἐπεμβὰς* etc., *nemo enim hostium multa cete alentem N-*

lum ingressus etc. praecipue crocodili intelligendi. sunt ibi et equi fluviales: sed de his apud Herodotum. BERGL.

οὐκ ἔστι οὔτε προσελθεῖν αὐτοῦ ταῖς δίναις] itaque et canes ibi, ne a crocodilis rapiantur, fugiendo bibunt. unde Erasmo proverbium, *ut canis e Nilo.* BERGL.

ἐλλοχωμένον τοσούτοις κακοῖς.] *id est, in quo tot monstra insidiosa latent*, inquit Budaeus comm. Gr. l. p. 1236 Alciphronis locum citans. BERGL. Phalaris ep. 5 p. 22 de tauro illo artificiose quidem, sed crudelissimum in usum facto *οὐ γάρ πω τὸν ἐν αὐτῷ λελοχημένον (delitescentem) ἐπεδέδειχτο μόρον*, ubi v. *Lennepius.* WAGN.

† *ἐμοὶ γένοιτο — τὸν Ἀττικὸν ἀεὶ στέφεσθαι κισσόν*] Horat. Od. 1, [1, 29]

me doctarum hederae praemia frontium
dis miscent superis —

videtur autem noster *ποιητικωτέρως* dixisse *κισσὸν στέφεσθαι* pro *κισσῷ στέφεσθαι.* Homerus Il. σ´ v. 485 *ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα τά τ᾽ οὐρανὸς ἐστεφάνωται*, *inibi* posuit *et sidera omnia quibus coelum coronatur.* Hesiodus in deorum gen. 382 *ἄστρα τε λαμπετόωντα τά τ᾽ οὐρανὸς ἐστεφάνωται*, *astraque fulgentia quibus coelum cinctum est.* BERGL.

τὸν ἐπ᾽ ἐσχάρας — Διόνυσον] accipio de *ara:* et quasi pro *τὸν ἐπὶ θυμέλης.* Jul. Pollux lib. 1 segm. 8 *ἐσχάρα δ᾽ ἰδικῶς δοκεῖ μὲν ὧδε ὠνομάσθαι, ἐφ᾽ ἧς τοῖς ἥρωσιν ἀποθύομεν· ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν, καὶ τὸν τῶν θεῶν βωμὸν οὕτω κεκλήκασι*, id est *ἐσχάρα proprie videtur sic dicta, in qua heroibus sacrificamus; quidam tamen poëtarum, etiam deorum aram sic nominarunt.* sic a Sophocle usurpatam fuisse vocem *ἐσχάρα* Eustathius ad Odyss. p. 265 lin. 41 dicit et ab Euripide, cujus posterioris etiam locum adducit, *μηλοσφαγεῖτε δαιμόνων ἐπ᾽ ἐσχάραις*, uti et ante eum Ammonius de simil. et diff. voc. [p. 32 sq. Valck.] sed apud hunc male legitur *μῆλος φάγεται*, ut apparet vel ex Aristophane in avibus v. 1232, ubi *μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ᾽ ἐσχάραις.* saepe autem Aristophanes Euripidis verbis utitur et plerumque joci causa, ut sexcentis locis ostendo ad comicum. sed haec obiter. interpretor autem *ἐπ᾽ ἐσχάρας* per *ἐπὶ θυμέλης*, quia *θυμέλη* de ara † scenica usurpatur. Suidas, *θυμέλη ὁ βωμός.* Jul. Pollux lib. 4 segm. 123, ubi de partibus theatri, *θυμέλη εἴτε βῆμά τι οὖσα, εἴτε βωμός*, *thymela, sive suggestus aliquis, sive ara.* hac voce mox noster per synonymiam utitur. BERGL. non adsentitur Berglero Arnaldus misc. obs. t. 5 p. 281 eam ob causam, quod si haec esset verborum Graecorum sententia *τόν* ante *ἐπί* loco suo movendum et ante *Διόνυσον* ponendum esset. — *τὸν ἐπ᾽ ἐσχάρας Διόνυσον* esse *Bacchum domesticum,* quo penatium instar usus sit Menander, nec injuria, dramaticus quippe poeta, eumque adorasse *ἐπ᾽ ἐσχάρας οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένον*, sic enim esse apud Eurip. in Helena v. 826. ego vero quo minus Arnaldo accedam non una ratione impedior. primum enim non video, quid offendere eum potuerit *τὸν* a *Διόνυσον* longius remotum, quum in oratione elliptica sic soleant Graeci. quod si enim ex ipso Euripidis ab Arnaldo excitato versu suppleas *ἱδρυμένον* vel aliud simile, omnia optime se habebunt. deinde vero *ἐσχάραν* bene novi usitatius adhiberi de laribus domesticis [ut omnino de heroibus], sed hanc huic loco significationem vix crediderim propterea, quod Menander parcus profecto et infrequens Bacchi sui domestici cultor exstitisset, si semel quotannis eum celebrasset, et *ὑμνῆσαι* non minus quam *κατ᾽ ἔτος* ad publicam potius Dionysiorum solemnitatem ducere videantur. WAGN. de v. *ἐσχάρα* posita ubi exspectes *βωμόν* v. Ammon. l. c. et ad eum *Valcken.* p. 49 et inprim. *Uckert.* de daemon. in actis soc. lit. reg. Sax. 1850 p. 197 n. 174.

τὰς μυστηριώτιδας ἄγειν τελετὰς] sic *μυστηριώτιδας σπονδάς* dixit Aeschines de fal. leg. semel iterumque, de legatis Atheniensium loquens,

Bergl. 241.

qui mystica sacra indicerent et sacras inducias offerrent, quas Phocenses impii repudiarint [133 p. 45, 38], *τοῖς σπονδοφόροις τοῖς τὰς μυστηριώτιδας σπονδὰς ἀπαγγέλλουσι μόνοι τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐσπείσαντο.* mox [134 ead. pag. fin.] *οἱ τὰ μυστήρια ἀπαγγέλλοντες μόνους τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀπέφηναν Φωκεῖς οὐ δεδεγμένους τὰς σπονδάς.* mox [138 p. 46 med.] *τὰς σπονδὰς τὰς μυστηριώτιδας οὐκ ἐδέχοντο.* de talibus, ut videtur, sive legatis sacris sive caduceatoribus sive praeconibus sive fecialibus Athenaeus lib. 6 [p. 234 F] *καὶ τὼ κήρυκε ἐκ τοῦ γένους τῶν κηρύκων τοῦ τῆς μυστηριώτιδος.* subaudi vel *τελετῆς* vel *τάξεως* vel, ut Casaubonus [p. 410 C], *ἐφημερίας* ex S. Luca: qui et *μερίδος* censet, et ex Polluce *σπονδῆς*, ex lib. 1 segm. 36. BERGL.

γελῶντα καὶ — νικῶντα] simile votum Aristophanis in ranis v. 384 sub persona chori ad Cererem

Δήμητερ ἁγνῶν ὀργίων
ἄνασσα συμπαραστάτει,
καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν.
καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι.
καὶ πολλὰ μὲν γελοῖά μ' εἰ-
πεῖν πολλὰ δὲ σπουδαῖα καὶ
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως,
παίσαντα καὶ σκώψαντα, νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.

† *o Ceres, castorum mysteriorum domina, ades et serva tuum chorum: et da ut secure toto die ludam et tripudiem; utque multa jocosa dicam, multa seria: ac tuo festo condigne jocatus et cavillatus et vincens coroner.* BERGL.

ἀγωνιῶντα καὶ φοβούμενον] non semper verum est illud Horatianum 1 epist. 2, [55] — *nocet empta dolore voluptas.* plerumque verius Ovidianum 2 artis [v. 687] *quae datur officio non est mihi grata voluptas.* BERGL.

17. *σὺ δὲ — εὐθύς*] habuit haec ante oculos Aristaen. 1, 24 [p. 110 Boiss.] *σὺ δ' οὖν, ὦ ἐμὸν δεσποτίδιον, εὐθύς, εὐθύς* observante Wyttenbachio ep. crit. p. 52. WAGN.

πετομένη] Aristophanes in Lysistrata v. 55 *ἆρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;* altera persona: *οὐ γὰρ μὰ Δί', ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι, nonne igitur adesse mulieres oportebat?* altera: *non profecto adesse tantum, sed advolantes venisse dudum.* BERGL.

ἐπὶ τῆς ἀστράβης] Lucianus Lexiphane sub initium [2 t. 2 p. 321] *ἐπ' ἀστράβης ὀχηθείς, mula vectus clitellaria.* ubi scholiastes [p. 146 Jacob.] *ἀστράβη, τὸ σάγμα ἤτοι ἡ σέλλα.* mox: *ἄλλοι δέ, ἀστράβην, ὡς Ἀθηναῖοι, τὴν ἄζυγόν φασιν ἡμίονον, ἐφ' ἧς ὀχούμεθα, clitellae vel sella. alii autem, ut Athenienses, mulam ita vocant currui non junctam, qua vehimur.* Lysias [pro inval. 11 p. 169, 13] *εἰ γὰρ ἐκεκτήμην οὐσίαν, ἐπ' ἀστράβης ἂν ὠχόμην* (vel *ὠχούμην* [sic legitur]), *ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοὺς ἀλλοτρίους ἵππους ἀνέβαινον, si enim possiderem opes, super mula abiissem (vel vectus fuissem) non vero in alienos ascendissem equos.* Demosthenes contra Midiam [133 p. 558] *ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενος.* [ubi v. *Buttmann.* excurs. 7. sic et Lys. or. supra cit. 12 p. 169, 17.] Machon apud Athenaeum 13 p. 582 B — *ἡ Γναθαίνιον εἰς Πειραιᾶ κατέβαινε πρὸς — ἐραστὴν — ἐπ' ἀστράβης, Gnathaenium,* meretrix, *in Piraeeum descendebat ad amatorem in clitella.* BERGL. Hesych. *ἀστράβη· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναβητικῶν ὄνων· οἱ δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον μὲν τὴν σωματηγὸν ἡμίονον οὕτως ἔλεγον. ἐνίοτε δὲ πάντα ἁπλῶς τὰ σωματηγοῦντα ὑποζυγοῦντα.* v. Jul. Poll. l. 7 segm. 186. Hellad. chrestom. p. 16. *Voss.* etymol. v. *astraba.* ad vocem *σωματη-*

γόν Horat. l. 1 sat. 6 v. 104 *mulum curtum* vocat. [imo *curtus* est *vilis*, *exiguus*, v. *intpp.*] schol. Aeschyli in suppl. v. 293 *ἀστράβη λέγεται ἡνιοφόρος ἡμίονος.* sic et Moeris. *Alberti* ad Hesych. WAGN.

† (p. 242) *μακροτέραν οὐδέποτε ἔγνων*] Aristaenetus 1 epist. 10 [p. 50 Boiss.] de Acontio Cydippen ducente: *οὔτε ἡμέραν ἐκείνης ἐνόμισε μακροτέραν ἑωρακέναι οὔτε νύκτα βραχυτέραν τῆς νυκτὸς ἐκείνης, nec diem illo die se longiorem vidisse putavit, nec noctem breviorem illa nocte.* admodum infirmo argumento colligit Meursius in Graecia fer. ex hoc loco Alciphronis, festum Haloorum plurium dierum fuisse. solet cupide expectantibus etiam brevissimum tempus longissimum videri. Heliodorus lib. 1, [23] p. 45 de Thyami Charicleae nuptias dilatas impatienter ferente: *ὑπὸ τῆς περὶ τὴν Χαρίκλειαν ἐπιθυμίας καὶ τὴν παροῦσαν ὥραν ἀπέραντον χρόνου μῆκος εἰς ὑπέρθεσιν ἡγούμενος, prae cupiditate erga Charicleam, etiam horam illam infinitum tempus dilationis putans.* sic apud Virgilium ecl. 7, [44] cum alter amicam invocasset, alter ut ostendat se etiam desiderio amicae cruciari, dicit

imo ego Sardois videar tibi amarior herbis, etc.
si mihi non haec lux toto jam longior anno est.

notum est et Theocriteum illud initio aitae [id. 14] de amasio tardius veniente

ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ,
ἤλυθες. οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἤματι γηράσκουσι.

† (p. 243) *venisti care puer post tertiam jam noctem et auroram, venisti. at cupidi in diem senescunt.* unde Julianus epist. 3 ad Libanium *ἐπειδὴ τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθου, τρίτη γοῦν ἐστι σήμερον, — ὑπομιμνήσκω σε, τὸ χρέος ἀπαιτῶν. — πέμπε δὴ τὸν λόγον, — ἀλλὰ — ταχέως. ἀλλὰ καὶ τούτων με τῶν τριῶν ἡμερῶν ἴσθι συντρίψας, εἴπερ ἀληθῆ φησιν ὁ Σικελιώτης ποιητής, ἐν ἤματι φάσκων τοὺς ποθοῦντας γηράσκειν. εἰ δὲ ταῦτα ἐστιν, ὥσπερ οὖν ἐστι, τὸ γῆρας ἡμῖν ἐτριπλασίασας, ὦ γενναῖε, quandoquidem promissi tui oblitus es, tertius enim hic dies est; submoneo te, debitum exigens. mille ergo orationem illam, sed cito. quin et tribus istis diebus, ut scias, me enecasti, si quidem vera dicit Siculus poëta, uno die affirmans cupidos consenescere. quod si ita est, ut certe est, senectutem nobis triplicasti, vir egregie.* et Procopius epist. 13 *εἰ τοὺς ποθοῦντας καὶ μία γηράσκειν ἡμέρα ποιεῖ, ἐξ ὅσου με χρόνου γεγηρακέναι δοκεῖς; οὕτω μέν σου βληθέντα τῷ πόθῳ, — τοσοῦτον δὲ χρόνον ἐστερημένον τῆς θέας, si cupidos etiam una senescere dies facit, quamdudum me jam senem factum putas? tam valde tuo percussum desiderio, tam longo autem tempore carentem tuo adspectu.* BERGL.

EPIST. 4. [tom. I p. 330—362 Wagn.]

1. *Ὡς διεπέμψω*] reponendum est e Flor. Ξ Φ *ἃς διεπέμψω μοι τοῦ βασιλέως ἐπιστολάς.*

† (p. 242) *μὰ*] alias usitate negantis particula jurandi; hic in affirmatione, quod raro fit. non desunt tamen exempla. apud Aristaenetum 1 epist. 10 [p. 42 Boiss.] inscriptio pomi, quo Acontius Cydippen decepit, *μὰ τὴν Ἄρτεμιν Ἀκοντίῳ γαμοῦμαι, per Dianam juro me Acontio nupturam.* apud eundem 2 epist. 14 [p. 169 sq. Boiss.] *μὰ τὸν φίλιον ἔρωτα τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, χθὲς ἐπὶ τὸ σὸν δωμάτιον εἰσιοῦσα θᾶττον ἢ βάδην ἔκλαον ὑφ᾽ ἡδονῆς, testor amabilem meum ac* † (p. 243) *tuum amorem, hesterno die ingressa aedes tuas concitatiore gradu lacrymas fudi prae gaudio.* cui simile jusjurandum negativum est apud Platonem in Alcibiade priore, ubi cum Socrates quaesivisset ex Alcibiade quisnam is esset, a quo tanquam praeceptore cognitionem *justi* et *injusti* didicisset; Alcibiades, qui ejusmodi praeceptoris non meminis-

set seque irrideri putaret, dicit [p. 109 D] *σκώπτεις, ὦ Σώκρατες.* cui Socrates: *μὰ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, ὃν ἐγὼ ἥκιστ' ἂν ἐπιορκήσαιμι, nequaquam:* † (p. 244) *deum amicitiae meae tuaeque praesidem juro, quem ego minime pejeraverim.* quae Synesius, felix Platonis imitator, usurpans, *οὐ* praemisit epistola 103 *οὐ μὰ τὸν φίλιον τὸν ἐμὸν καὶ σόν, οὐκ ἔγωγε, ὦ Πυλαίμενες, ἀπέσκωψά σου τὴν εἰς τὴν ἐνεγκοῦσαν εὔνοιαν, non certe, deum testor amicitiae nostrae praesidem ego, mi Pylaemenes, irrisi tuam in patriam benevolentiam.* sed, ut ad *μά* sine negatione redeam, ita et Plutarchus in Alcibiade [18 in.] p. 206 *ἀνάγκην οὖσαν αὐτοῖς καὶ ναυμαχεῖν καὶ πεζομαχεῖν καὶ μὰ Δία τειχομαχεῖν.* ubi alius posuisset *νή* pro *μά* [ita editum ex conject. Corais], ut noster epistola superiore, *καὶ συννεάσαιμεν ἀλλήλοις καὶ συγγηράσαιμεν, καὶ νὴ τοὺς θεούς, συνθάνοιμεν.* BERGL. cadentis Graecitatis est *μά* affirmans non adjecto *ναί.* sic etiam Achill. Tat. 8, 5 p. 172, 21 *καὶ μὰ ταύτην τὴν Ἄρτεμιν, ὡς ἀπὸ γυναικὸς ἀνέστη γυνή,* ubi v. *Jacobs.* cf. §. 20 hujus ep., ad quem locum quae attulerunt Herelius Wagnerusque aliena sunt.

τὴν Καλλιγένειαν] Calligeniam invocabant in Cereris sacris. vide Aristophanem in Thesmoph. v. 306. Cererem ita dictam apparet ex Hesychio. sed de his Meursius in Graecia feriata, ubi *Θεσμοφόρια.* BERGL. „Glycera, quum se in Calligeniae templo jam versari dicit, cui nullum erat peculiare fanum Athenis consecratum, haud dubie de Thesmophorio cogitavit, hoc est, Calligeniae nomen, falso id quidem, indidit Cereri.“ *Fritzsch.* de Thesmoph. sec. p. 9 fin. (in calce edit. Aristoph. Thesmoph. p. 583 cl. p. 116.) de Thesmophorio cogitavit etiam Preller de Cer. et Pros. p. 346. idem Fritzschius in seqq. ostendit Calligeniam Proserpinae nutricem inferioris loci deam vulgo habitam esse eamque in Thesmophoriorum arcanis servam Cereri comitemque adjici solitam, de qua re aliter sentit Preller l. c., qui Cererem ipsam quippe pulchrae filiae matrem a mulieribus hoc nomine invocatam putat.

ἐν ᾗ νῦν εἰμι] lego *ἐν ᾗς νῦν εἰμι,* quod in versione expressi. Budaeus et HStephanus in *ἐκπαθής* locum hunc citantes omittunt *ἐν ᾗ,* quia suspectum erat, ut puto. BERGL.

κατέχαιρον] alias *ἐπιχαίρειν malis alicujus gaudere,* † *illudere,* quemadmodum et *ἐπιχαίρειν.* sed potest aliter etiam usurpari; siquidem et *ἐπιχαίρειν,* unde *ἐπιχαρῆναι* apud Aristophanem loco paullo ante indicato, ubi *Καλλιγένεια.* BERGL.

μήτηρ] Glycerae matrem Thalassidem quandam fuisse h. l. suspicatur Jacobsius scr. misc. t. 4 p. 509 cl. Athenaeo 13 p. 586 C. D.

τῶν φίλων] genitivum pl. a *φίλαι* et *ξέναι* non circumflecti monet Thomas Magister. BERGL.

ὡς φοβούμενος αὐτὴν ἐπαινεῖν] quasi dixisset *integer laudo, fuge suspicari,* ut Horatius [od. 2, 4, 22]. magnum indicium quanti Glyceram fecerit Menander. contra ubi amor minus firmus ad talia devenitur:

> *ubi nominabit Phaedriam, tu Pamphilam*
> *continuo: si quando illa dicet, Phaedriam*
> *intromittamus comessatum: tu Pamphilam*
> *cantatum provocemus. si laudabit haec*
> *illius formam: tu hujus contra. denique*
> *par pari referto, quod eam mordeat.*

ut in eunucho Terentii [3, 1, 50 sqq.]. BERGL.

ὅτε καὶ — θερμότερόν σε κατεφίλησα] Heliodorus 1, [26] p. 48 *ἡ Χαρίκλεια περιβαλοῦσα τὸν Θεαγένην καὶ μυρία φιλήσασα, — ὡς ἥδιστα ἔφη δέχομαί σου τοὺς ἐπ' ἐμοὶ φόβους, Chariclea Theagenem amplexa et sexcentis modis exosculata, — libentissime, inquit, accipio hos*

tuos de me timores. ibid. [9] † p. 17 *καὶ θερμότερα ἦν τὰ φιλήματα τοῦ πρέποντος, et calidiora erant oscula quam decebat.* BERGL.

2. *γεγάνωσαι καὶ διαλάμπεις*] Thomas Magister *γεγανωμένα πρόσωπα, τὰ χάριτος γέμοντα. γανοῦμαι τὸ ἡδονῆς καὶ χάριτος πληροῦμαι.* Virgilius 1 Aen. [595] — *lumenque juventae purpureum et laetos oculis afflarat honores.* BERGL.

ἐπιχάριτον] haec forma satis defenditur simili *ἀχάριτος* Plut. Solon. 20 p. 89E, ubi legitur *ἀχαρίτους ἐπιπλοκάς*, quam lectionem ab omnibus libris munitam immerito in dubitationem vocavit Buttmann. gr. ampl. 1 p. 267. sic dicitur et *εὔχαρις* et *εὐχάριτος*, v. *Lobeck.* paralip. p. 242, qui omnino de his compositis videndus. — caeterum adverb. *ἐπιχαρίτως*, quod quidem alii ab *ἐπίχαρις* formari volunt, est Xenoph. apol. 4, apud Isocrat. saepius.

μείζονι τῇ φωνῇ φθεγξαμένῃ] Plato in amatoribus [p. 133 B] *αἰνιττόμενος εἰς τὸν ἀντεραστὴν καὶ λέγων μέγα* [imo *μεγάλῃ*] *τῇ φωνῇ, ἵν' αὐτοῦ κατακούοι τὰ παιδικά, rivalem subindicans et magna voce loquens, ut amasius suus audiret.* BERGL.

βασιλικῇ σφραγῖδι] Fl. Josephus [ant. 11, 6, 12] *ὑπὸ βασιλικοῦ σημαντῆρος ἠσφαλισμένας ἐπιστολάς, regio signaculo munitas epistolas.* BERGL.

χαίροις οὖν ἀπολειπομένῃ ἔφρασαν] simile quid finxit Libanius circa epistolam quandam Basilii [ep. 1583 p. 719 Wolf]; sed profecto coacte admodum, et ita ut imitatio se facile prodat: totus locus cum superioribus etiam congruit, quem hic adscribam, ut appareat quam et accersita et † frigida et *ἀπίθανα* illa sint: *ἀλλ' ὅ τι ἐγένετο περὶ τὴν ἐπιστολήν σου τὴν καλήν, οὐ καλὸν σιωπῆσαι. παρεκάθηντό μοι τῶν ἐν ἀρχῇ γεγενημένων ἄλλοι τε οὐκ ὀλίγοι, καὶ — Ἀλύπιος. — ὡς οὖν ἔδοσαν οἱ φέροντες τὴν ἐπιστολήν, σιγῇ διὰ πάσης ἐλθὼν „νενικήμεθα" ἔφην μειδιῶν τε ἅμα καὶ χαίρων. „καὶ τίνα σὺ νενίκησαι νίκην"; ἤροντο. „καὶ πῶς οὐκ ἀλγεῖς νενικημένος"; „ἐν κάλλει μὲν" ἔφην „ἐπιστολῶν νενίκημαι. Βασίλειος δὲ κεκράτηκε. φίλος δὲ ὁ ἀνὴρ καὶ διὰ τοῦτο εὐφραίνομαι", sed quod circa epistolam tuam illam elegantem contigit, non decet reticere. assidebant mihi ex magistratibus cum alii non pauci, tum Alypius; cum igitur tradidissent epistolam qui eam ferebant: tacite ea tota perlecta „vincimur" inquam subridens simulque gaudens. et illi „quaenam est illa victoria quae tibi erepta est"? quaerebant. „in epistolarum" inquam „elegantia victus sum. Basilius autem me superavit, vir mihi carus: atque ob id laetor".* quis hoc illi credat? quem invidisse Basilio dotes illas facilius credas. caeterum apud nostrum pro *ἔφρασαν* lego potius *ἔφασαν*. BERGL.

3. *οὐδ' εἰ βοῦς μοι, τὸ λεγόμενον, φθέγξαιτο.*] meminit ex Alciphrone Erasmus chil. 3 cent. 1 adag. 46 *ne si bos quidem vocem edat.* BERGL. Diese sprichwörtliche Art zu reden scheint sich auf solche Wundererscheinungen zu beziehen, wo Stiere menschliche Stimmen von sich gegeben haben sollen, wie im zweiten punischen Kriege die Worte *cave tibi Roma* von einem Ochsen gehört wurden. S. *Bochart* Hieroz. pars 1 lib. 2, 14 p. 198. JACOBS. scr. misc. t. 4 p. 509 sq.

† *μετὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν*] Andocides de reditu [imo de myster. 5 p. 1, 25] *ἄλλοθι γὰρ ὢν πάντα τὰ ἀγαθὰ ἔχειν στερόμενος τῆς πατρίδος οὐκ ἂν δεξαίμην, si alibi sim omnia bona habere patria carens nolim.* BERGL.

4. *δῆλος*] ad sententiam cum scriptura librorum Flor. et ΔΞΦ (quae jam satis certa videtur) exhibentium *ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε δῆλος ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἀνέγνων ἦν ὁ βασιλεὺς κτέ.* fere convenit id quod Jacobs. conjecit ad Anth. Pal. t. 3 p. 583 *ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε δὴ ἐκ τῶν ἐπ., ὧν ἀνέγνων, δῆλος ἦν ὁ βασιλεὺς κτέ.* sed tum *τοῦτό γε* explicatu est difficile.

δι' ὑπονοιῶν] recte docet Wagnerus *δι' ὑπονοιῶν* hoc loco esse *per ambages, subobscure* cl. *Ruhnkenio* ad Tim. p. 200, qui *οὐκ ἐν ὑπονοίᾳ* explicat *οὐκ ἐν αἰνιγμῷ, οὐκ ἐν ἀλληγορίᾳ.* — sic etiam Latinorum *suspicio* Quintil. 9, 2, 65.

διατωθάζειν] Plato in Hippia maj. [p. 290 A] *καὶ μὲν δὴ ταύτην γε τὴν ἀπόκρισιν, ὦ ἄριστε, οὐ μόνον οὐκ ἀποδέξεται, ἀλλὰ πάνυ με καὶ τωθάσεται καὶ ἐρεῖ· ὦ τετυφωμένε, atqui hanc responsionem non modo non admittet, sed omnino etiam me irridebit dicetque: o fatue.* [idem de rep. p. 474 A *τωθαζόμενος δώσεις δίκην.*] idem in Axiocho [p. 464 C] *ἀνιαρῶς φέρει τὴν τελευτήν, καίτοι γε τὸν πρόσθεν χρόνον διαχλευάζων τοὺς μορμολυττομένους τὸν θάνατον καὶ πρᾴως ἐπιτωθάζων, aegre fert obitum; quamvis prius derideret eos qui terribilem reddunt mortem et comiter illuderet.* Athenaeus 4 p. 182 A *τὸ δὲ Πλάτωνος (συμπόσιον) πλῆρές ἐστι μυκτηριστῶν καὶ τωθαζόντων,* † *Platonis autem convivium plenum est subsannatoribus et cavillantibus.* Aristoph. schol. *τωθάσω, σκώψω.* mox in *καὶ τοῖς προσκ.* forte *ἐπί* deest. BERGL. Hesychius: *τωθάζει, χλευάζει, μετὰ κενοδοξίας καταυχᾶται, λοιδορεῖ, κακολογεῖ.* Timaei lex. Plat. *τωθάζων, χλευάζων, σκώπτων, διασύρων,* ubi v. *Ruhnk.* p. 261 et, si otium est, *Spanhem.* ad Julian. Caes. p. 431. de compositis *διατ., ἐπιτ., κατατ.* *Fischer.* in indic. Aeschinis et *Pierson.* ad Moer. p. 366, qui plura etiam exempla attulit. WAGN.

5. *τί Ἀθῆναι χωρὶς Μενάνδρου;*] Leisner. in prolus. de Herodiano p. XXXVI ed. Irmisci comparat vocem Pompejani Herod. 1, 6, 14 *ἐκεῖ τε Ῥώμη, ὅπου βασιλεύς,* nec inter alia similia nostri oblitus est. WAGN. qui ad verb. seqq. *τὰ προσωπεῖα διασκευάζω* affert *Boettiger.* prolus. 2 „quid sit docere fabulam" p. 6 cum his conferentem ea quae tab. 39 t. 4 picturar. Herculan. repraesentata sunt.

τοὺς δακτύλους ἐμαυτῆς πιέζουσα] occurrit *δακτύλου πιάσματι* in Eubuli fragmento apud Athenaeum 3 p. 108 C, ubi vertitur *appressu digiti*, sed hoc parum huc facit. notum est proverbium, *pollicem premere*, quo *approbatio* significatur, de quo Erasmus in chiliadibus. BERGL. de ea locutione v. *Schmid.* ad Horat. ep. 1, 18, 66; sed haec nihil ad rem. inest in his, ut recte observavit Jacobsius scr. misc. t. 4 p. 18, animi vehementer commoti anxiaeque curae et exspectationis significatio, id quod vv. sequentia satis declarant.

κροταλίσῃ] citant ad hoc verbum Alciphronem Budaeus et HSteph. Hippolochus in epistola apud Athenaeum 4 p. 129 C *ἐφ' οἷς ἡσθέντες ἀνεκροταλίσαμεν τὸν νυμφίον, quibus delectati plausum dedimus sponso.* gestum plaudentis describit Aristaenetus 1 epist. 10 [p. 89 Boiss.] *ἕτερος δὲ τοῖς ᾄσμασιν ἐπεκρότει, καὶ ἡ δεξιὰ τοῖς δακτύλοις ὑπεσταλμένοις ὑποκειμένην τὴν ἀριστερὰν ἔπληττεν εἰς τὸ κοῖλον, alius autem cantilenis applaudebat, digitis compositis subjectam* † *laevam percutiebat in cavitatem.* Horatius [ep. 2, 1, 205] *concurrit dextera laevae.* BERGL.

σὲ τὴν ἱερὰν τῶν δραμάτων ἐκείνην κεφαλὴν] Phalaris epistola 76 [19 p. 94 Lennep. quem v.] ad Stesichorum *καί σου τὴν ἱερὰν καὶ ὑμνοπόλον κεφαλὴν ἡ μουσῶν συγγένεια κοσμήσειεν, atque sacrum tuum hymnisque foecundum caput Musae sorores ornent.* Plato in Phaedro [p. 234 D] *συνεβάκχευσα μετὰ σοῦ τῆς θείας κεφαλῆς, bacchatus sum tecum, sacro illo capite.* [adde ib. p. 264 A *φίλη κεφαλή,* cl. p. 293 E. Gorg. p. 513 E. Dion. Hal. rhet. 2, 1 p. 233, 6.] Synesius epist. 56 *ἀδικεῖς με ὦ θεία καὶ ἱερὰ κεφαλή.* multa talia apud illum. Athenaeus lib. 2 p. 66 C *ὅτι δ' ἱερὸν ἐνόμιζον τὴν κεφαλὴν δῆλον* etc., *quod rem sacram putaverint caput manifestum est etc.* contra, *ὦ κακὴ κεφαλὴ σύ,* Demosth. de fal. leg. [313 p. 442, 4] et *ὦ μιαρὰ κεφαλὴ σύ,* in Midiana; et Aristophanes in Acharn. v. 285 *σὲ — ὦ μιαρὰ κεφαλή.* De-

mosthenes in Midiana [117 p. 552, 22] *ταῦτ' ἔλεγεν ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλή, haec dicebat impurum istud et impudens caput.* BERGL.

ἐναγκαλίζομαι] citat Alciphronem ad hoc verbum HSteph. in indice thes. ex Budaeo. BERGL.

6. *καὶ πρώλεως καὶ ἀκρωτήρια*] cl. vir. Jac. Perizonius in epistola ad me: *quis ille Proleus? legendum καὶ Πρωτέως τὰ ἀκρωτήρια, in plurali aeque ac Φάριαι σκοπιαί, quae sequuntur.* optima sine dubio conjectura. intelliguntur autem Phari insulae promontoria, de quibus Strabo lib. 17 p. 1140 ed. noviss. de iisdem Virgilius Aeneidos 11 v. 262 *Atrides Protei Menelaus ad † usque columnas Exulat* — ubi Servius inter alia: *usque ad fines Aegypti: hoc est usque ad Pharon, ante insulam, nunc partem Alexandriae. Lucanus,*

tunc claustrum pelagi cepit Pharon; insula quondam
in medio stetit illa mari sub tempore vatis
Proteos; at nunc Pellaeis est proxima muris.

id est, *Pellaei juvenis*, Alexandri M. sive Alexandriae muris. locus extat lib. 10, [511] illuc autem vocabatur Menander. certe vix mihi temperare possum quin in textum recipiam; et facerem, nisi objici posset forte *τοῦ πρωρέως* scriptum fuisse, per quod eadem Pharos insula intelligatur, quia nempe Pharo Menelai proretae ibi sepulto sit cognominis, ut est apud Stephanum Byzantinum. quod licet ineptum sit, tamen tale est, ut illo adhuc ineptiores quorundam conjecturae extent. cl. La Croze conjiciebat, *πᾶς ὁ λεώς*. BERGL.

πάντα μετέωρα νῦν βουλόμενα ἰδεῖν Μένανδρον] similiter in re simili Lucianus in Demosthenis encomio [28 t. 3 p. 511] *καὶ δὴ καὶ μετέωρος ὁ Ἀντίπατρος ἐπὶ ταύτης ἦν τῆς ἐλπίδος τὸν Δημοσθένην ἀεὶ προσδοκῶν, atque sane Antipater in eam spem erigebatur ut Demosthenem semper expectaret.* idem in Jove tragoedo [4 t. 2 p. 646] *καὶ νῦν μετέωροι πάντες εἰσὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν*, ubi versio *et nunc omnes suspenso sunt ad audiendum animo.* quod in Icaromenippo [3 t. 2 p. 755] sic: *ἐγώ σοι μετέωρός εἰμι ὑπὸ τῶν λόγων καὶ πρὸς τὸ τέλος ἤδη κέχηνα τῆς ἀκροάσεως*, ubi versio: *sublimis a sermone pendeo jamque ad narrationis finem inhio.* per verbum inde deductum Posidonius apud † Athenaeum 5 p. 212 A *ἐμετεώριζε τοὺς Ἀθηναίους δι' ἐπιστολῶν*, ubi versio *literis ad rerum novarum spem Athenienses erigebat.* verbo synonymo Demosthenes de falsa leg. [18 p. 346, 27] *ἀναρτώμενος ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων καὶ ὑποσχέσεων, suspensus una spe post aliam.* alio Aeschines contra Ctesiphontem [100 p. 68, 2] *ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, a spe suspendens.* alio Isocrates de pace [7 p. 160 A] *ἐξηρτήμεθα τῶν ἐλπίδων, a spe pendemus.* BERGL.

φιλαργύρων καὶ ἐρώντων usque *θεραπόντων*] materia comoediae novae, ut ex Plauto etiam et Terentio videre est. BERGL. v. Menandri fragm. p. 25. 41. 81. MEINEK. p. 350. fragm. com. t. 4 p. 88. 100.

γένοιντο] non spernenda est Flor. et ΞΦ scriptura *γένοιτο, nisi id fieret in urbe apud Glyceram.*

τὸν πάντη διὰ τὸ κλέος αὐτοῦ Μένανδρον] Synesius epist. 150 *ἀνδρὸς ἁπανταχοῦ διαβάντος μετὰ δόξης, viri, qui omnia gloriose peragravit.* Plutarchus initio Romuli *τὸ μέγα τῆς Ῥώμης ὄνομα καὶ δόξῃ διὰ πάντων ἀνθρώπων κεχωρηκός, ingens illud Romae nomen, quodque gloria sua per omnes gentes permeavit.* BERGL.

καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν] Demosthenes 1 in Stephanum [80 p. 1125 sub fin.] *μεθ' ἡμέραν εἶ σὺ σώφρων, τὴν δὲ νύκτα ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία ποιεῖς, interdiu tu es modestus; noctu autem, ea quibus mors poena, facis.* idem contra Timocratem [113 p. 736 ult.] *εἰ μέν τις μεθ' ἡμέραν ὑπὲρ πεντήκοντα δραχμὰς κλέπτοι, ἀπαγωγὴν πρὸς τοὺς ἕνδεκα εἶναι· εἰ δέ τις νύκτωρ ὁτιοῦν κλέπτοι, ἐξεῖναι ἀπο-*

κτεῖναι, si quis interdiu † supra quinquaginta drachmas furatus fuerit, abduci jus sit ad undecimviros; si vero noctu quodcumque surripuerit, jus sit occidere. est autem Atticum *μεθ' ἡμέραν.* Aristophanes in Pluto v. 931

οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν,

heu miser, vestibus spolior interdiu! ubi scholiastes: *μεθ' ἡμέραν, ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. μεθ' ἡμέραν γάρ φασιν, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ.* BERGL.

7. *οὐ μὴν ἀλλ' εἴ γε*] *nihilominus tamen, interim tamen, verum tamen.* Demosthenes 2 Olynth. [22 p. 24] *οὐ μὴν ἀλλ' ἔγωγε, εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἂν ἑλοίμην, nihilominus tamen ego quidem, si quis mihi optionem daret, nostrae urbis fortunam eligerem.* idem exord. 38 [34 fin. p. 1444] *ἴσως μὲν εἰδότας, οὐ μὴν ἀλλ' εἰ τυγχάνοιτε ἀγνοοῦντες, διδάξω, fortasse vos non ignaros, verum tamen si forte ignoretis, docebo.* et alibi. BERGL.

7. *Αἰγύπτου, χρήματος μεγάλου*] admirantis. de *μέγα χρῆμα* ad Herodotum et Aristophanem [nub. 2]. sic *μέγα πρᾶγμα*, Demosthenes contra Lacritum [15 p. 928 in.] *οὑτοσὶ δὲ Λάκριτος Φασηλίτης, μέγα πρᾶγμα, Ἰσοκράτους μαθητής.* ubi Wolfius: *iste vero Lacritus, res magna, Isocratis discipulus.* sic et *μέγα ἔργον.* Homerus Iliados ε' 285

— ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο ἄνδρε φέροιεν,

saxum cepit manu Aeneas, ingens, quod duo viri non portarent. [Anonym. Hermanni citat Eubul. ap. Athen. p. 559 C. Mein. com. Gr. fr. t. 3 p. 260 sq. *Πηνελόπεια δὲ μέγα πρᾶγμα.* caeterum hic usus harum vocum satis est notus.] quod ad † rem ipsam attinet, notum nihil admirabilius olim fuisse Aegypto, cui rei Herodoti totus liber secundus impenditur. Graecorum curiositas Aegyptiacis narrationibus semper inhiabat. Heliodorus 2, [27 fin.] p. 109 *Αἰγύπτιον γὰρ ἄκουσμα καὶ διήγημα πᾶν, Ἑλληνικῆς ἀκοῆς ἐπαγωγότατον, omnis enim Aegyptiaca narratio Graecorum aures maxime allicit.* BERGL.

περιηχούντων ἀγαλμάτων] sine dubio Memnonis statuam vocalem intelligit, de qua indicavit auctores Scaliger ad Eusebii chron. p. 36 Philostratum [vit. Apoll. 6, 4 p. 232], Dionysium per. [511], Pausaniam in Atticis [42, 3], Strabonem 7 [imo 17 p. 816], Plinium 36 [11], Lucian. [Toxar. 27 t. 2 p. 536 philops. 33 t. 3 p. 60], Tzetzem [chil. 6, 64], Corn. Tacitum [ann. 2, 61. adde Juvenal. 15, 5. Orelli inscr. t. 1 n. 517—524.] sed noster aliter quam caeteri, quasi de pluribus statuis et pluribus cujusvis vocibus, verbo *περιηχεῖν* significante *undique sonare, circumsonare.* ita Plutarchus, aut quisquis auctor est librorum *de placitis philosophorum*, 4 cap. 20 [p. 903 A] non tamen quasi de statuis ejusmodi: *ἐν γοῦν ταῖς κατ' Αἴγυπτον πυραμίσιν ἔνδον φωνὴ μία ῥηγνυμένη τέτταρας ἢ πέντε ἤχους ἀπεργάζεται, itaque in pyramidibus Aegypti intus una vox edita quatuor aut quinque sonos efficit.* BERGL. de Memnonis statua sonante v. inprimis *Jacobs.* scr. miscell. t. 4 p. 24 sqq. 83 sqq. *Noehden* in Böttigeri Amalthea t. 2 p. 133 sqq. *Letronne* la statue vocale de Memnon Par. 1833. — caeterum assentior jam Boissonadio ad Philostr. ep. p. 81 scripturam codd *ΞΦ* quibuscum facit Flor. praeferenti, cum *περι* — illud ex sequente *περιβόητος* huc illatum videatur.

τοῦ περιβοήτου λαβυρίνθου] nemo magis hic audiendus quam Herodotus, curiosissimus artis et naturae speculator praecoque *μεγαλοφωνότατος*, qui condigne pro rei majestate locutus de hoc labyrintho est, lib. 2 † segm. 148 ubi de duodecim regibus *δόξαν δέ σφι, ἐποιήσαντο λαβύρινθον. — τὸν ἐγὼ ἤδη ἴδον λόγου μέζω. εἰ γάρ τις τὰ Ἑλλήνων τείχεά τε καὶ ἔργων ἀπόδεξιν συλλογίσαιτο, ἐλάσσονος πόνου τε καὶ δαπάνης φανείη ἐόντα τοῦ λαβυρίνθου τούτου. καίτοι ἀξιόλογός γε καὶ ὁ ἐν Ἐφέσῳ νηὸς καὶ ὁ ἐν Σάμῳ. ἦσαν μέν νυν καὶ αἱ πυρα-*

μίδες λόγου μέζονες καὶ πολλῶν ἑκάστη αὐτέων Ἑλληνικῶν ἔργων καὶ μεγίστων ἀνταξίη· ὁ δὲ λαβύρινθος και τὰς πυραμίδας ὑπερβάλλει, cum eis sic visum fuisset, exstruxerunt labyrinthum. quem ego vidi magnificentiorem quam dici potest. si quis enim Graecorum muros et operum structuras simul computet, minoris laboris et sumptus deprehendentur labyrintho isto. equidem memorabile est et Ephesinum templum et Samium; erant tamen et pyramides (quas superius descripserat) *supra quam dici potest: multisque unaquaevis earum Graecanicis operibus, etiam maximis, aequiparanda; at labyrinthus et pyramidas superat.* deinde cum ex parte descripsisset sibique inferiora et subterranea perlustrare non licuisse indicasset, subjungit: *τὰ δὲ ἄνω μέζονα ἀνθρωπηίων ἔργων αὐτοὶ ὡρέομεν, superiora autem, majora humanis operibus, ipsi videbamus.* deinde porro describit, quae ibi videantur. BERGL. cf. inprimis *Baehr.* excurs. 10 ad Herod. t. 1 p. 918 sqq. et qui ibi afferuntur.

ἀπὸ χρόνιν] Boissonad. ad Philostr. ep. p. 81 praefert *ὑπό* codicum *ΞΦ*, ad quos accedit Flor., sed recte dici posse *τίμιος ἀπό τινος* per se negari nequit; similiter conjunxit hanc praepositionem cum v. *τιμᾶν* Plutarch. C. Gracch. 4 p. 836 E *ὁ δῆμος — τιμῶν τὴν Κορνηλίαν οὐδὲν ἧττον ἀπὸ τῶν παίδων ἢ τοῦ πατρός.*

8. *τοὺς μεδίμνους ἀριθμοῦντες οὓς ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς πέμψει*] sicut ante Ptolemaeum Psammetichus Atheniensibus miserat, teste Philochoro [apud schol. ad Aristoph. vesp. 718, fr. 90 fragm. histor. Gr. ed. Mülleri p. 398 sq.], aliquot *μυριάδας μεδίμνων* tritici. de qua re ad Aristophanem. BERGL.

Διὶ οὐρίῳ] memoratur templum *Διὸς οὐρίου* in ostio † Ponti ab Arriano in periplo Ponti Euxini [p. 12. 25] et Marciano Heracleota [p. 68 Huds. praeterea conferri jubet Wagn. eos quos affert *Fr. A. Wolf.* ad Dem. Leptin. 29 p. 259 appar. cr. et exeg. Schaef. t. 3 p. 123 ad p. 468, 11]. idem autem valet *οὐρίου* ac *εὐανέμου* memoratque Pausanias *Διὸς ἱερὸν εὐανέμου* in Laconicis cap. 13, [8]. huc etiam pertinet *ἴκμενος*, quod apud Homerum est epitheton vocis *οὖρος*, quae *ventum secundum* denotat: et ipsius etiam Jovis. Eustathius p. 964 lin. 33 *ἴκμενος οὖρος, καὶ Ζεύς, φασιν, ἴκμενος.* ab *οὖρος* est *οὔριος πλοῦς*, quando ventis navigatur, qui et *πρῶτος πλοῦς·* nam in remorum usu *δεύτερος.* unde Menander in Thrasyleonte [p. 83 Mein. fragm. com. t. 4 p. 139]

ὁ δεύτερος πλοῦς ἐστι 'δήπου λεγόμενος,
ἂν ἀποτύχῃ τις οὐρίου, κώπαισι πλεῖν,

altera navigatio est nimirum quae dicitur, si non potiatur quis navigatione ventis peragenda, remis navigare. ita autem lego nunc in posteriore illo versu. BERGL.

9. *καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς*] cl. Perizonius in eadem epistola: *ibidem mox lego καὶ τὴν μητέρα καὶ τὰς ἀδελφὰς ἑαυτῆς, matrem et sorores meas. memoraverat jam ante matrem suam et alteram sororum suarum.* nempe initio epistolae. BERGL.

ἐκκλωμένης] non satis apparet in Aldina editione sitne una vox [est ita] an duae; altera editio tanquam unam exhibet. ego verti quasi essent duae, et accipio ut apud Ciceronem in Tusculanis *de inflexo remo*, qui talis videtur aquae immersus, licet integer et rectus. intelligendum autem erit, de assiduo adspectu ejusmodi remorum, ut inde vertigo oriatur, unde proclivitas † ad vomitum, quae est nausea. mallem tamen *ἑλκομένης* vel *ἐλαυνομένης*. BERGL. retracto nunc Jacobsio assentiens conjecturam meam.

ἄτερ μύθων 'Αριάδνης] sine dubio legendum *μίτων* pro *μύθων.* contrario modo erratum supra epist. 8, 3 *λίθῳ* pro *λύθρῳ.* utuntur autem illa voce in ea re. Eustathius p. 1688 lin. 38 *δίδωσι τῷ ἐρωμένῳ*

ἀγαθίδα μίτου — ἐφ' ᾧ εἰσελθόντα τὸ σπήλαιον ἐκδῆσαι τοῦ τῆς θύρας ζυγοῦ, καὶ ἀνελίσσοντα ἰέναι μέχρι καὶ εἰς τὸν τοῦ λαβυρίνθου μυχόν· καὶ εἰ περιέσται τοῦ κακοῦ, ὀπίσω ἐπανελίσσοντα ἐξελθεῖν, dat Ariadne Theseo *amasio glomerem filorum eo fine, ut speluncam ingressus alliget januae claustro et evolvens pergat etiam usque ad intima labyrinthi: atque, si monstrum illud* (nempe Minotaurum) *superaverit, denuo relegens egrediatur.* Basilius epistolarum suarum penultima in collectione Aldina, ad Calligraphum, nomine, non re talem; nam in scribendo curvas lineas ducebat, ut legens sibi videretur in labyrintho versari: *ἔδει — τὴν τάξιν ἐπιζητεῖν — παρεπόμενον τῷ αὔλακι, καθάπερ τὸν Θησέα τῷ μίτῳ τῆς Ἀριάδνης φασί, oportebat* me in legendo *ordinem requirere sequendo sulcum, sicut Theseus filum Ariadnae secutus dicitur.* BERGL.

οὐ Διόνυσον] quasi Ariadne Baccho ulla in re instar ducis fuerit. nimirum confundit historiam. mulieri hoc ignoscitur. BERGL.

Διονύσου θεράποντα] Aristophanes in avibus v. 914 *πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι Μουσάων θεράποντες, omnes nos poëtae sumus Musarum ministri.* ubi quaedam annoto. BERGL.

† *καὶ προφήτην*] Plato 2 de rep. [p. 360B] ad Musaeum et Orpheum praecipue respiciens *οἱ θεῶν παῖδες καὶ ποιηταὶ καὶ προφῆται τῶν θεῶν γενόμενοι, deorum filii, qui poëtae et prophetae deorum fuere:* cur isti prophetae appellentur, dico ad Aristophanis ranas. eo sensu Epimenidem ab apostolo [ep. ad Tit. 1, 12] prophetam dictum puto. BERGL.

10. *οὐδὲ ἐν Νάξῳ — ἀπολειφθήσομαι*] utitur hoc exemplo et apud Aristaenetum 2 epist. 13 [p. 166 Boiss.] puella ab amatore deserta *πρὸς ἐμαυτὴν ἐβόων τοῦτο· οὐκ ἔστι Φιλωνίδης ἀλλὰ Θησεύς. κοιμωμένην καταλιπὼν ᾤχου. Ἀριάδνην με πᾶσαι καλοῦσι· σὺ δὲ Θησεὺς ἐμοὶ καὶ Διόνυσος, ad me ipsam clamabam: non est Philonides, sed Theseus. dormientem me reliquisti et abiisti. Ariadnen me mulieres omnes vocant; tu vero Theseus mihi es.* et apud Theocritum [id. 2, 45] pharmaceutria quae amasio suo oblivionem alterius amoris imprecatur

τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον τόκα Θασέα φαντὶ
ἐν Δίᾳ λασθῆμεν ἐϋπλοκάμου Ἀριάδνας,

tanta eum capiat oblivio, quantum olim Thesea ajunt in Dia oblitum esse pulchricomae Ariadnes. ubi, si et hoc addendum est, scholiastes: *Θησεὺς γὰρ ἁρπάσας Ἀριάδνην † τὴν Μίνωος καὶ ἀπάρας εἰς Δίαν, τὴν νῦν καλουμένην Νάξον, κατὰ Διονύσου βούλησιν, λήθῃ τινὶ χρησάμενος ἀπέλιπεν αὐτὴν καθεύδουσαν, Theseus enim cum rapuisset Ariadnen Minois filiam, navi profectus in Diam, quae nunc Naxus dicitur, Baccho sic volente, captus oblivione deseruit eam dormientem.* BERGL.

τὰς σὰς ἀπιστίας κλαίουσα] ut in Ovidiana epistola facit Ariadne ad Theseum [Heroid. 10], quae incipit

Mitius inveni quam te genus omne ferarum :
credita non ulli quam tibi pejus eram.
quae legis ex illo', Theseu, tibi littore mitto,
unde tuam sine me vela tulere ratem. BERGL.

ἀμπλακήματα] vox tragici styli, rei conveniens, quae est tragica. [ap. Aeschyl. frequens, Prom. 112. 386. 623. suppl. 227. Eum. 894 fragm. 270. apud Sophocl. semel, Antig. 51, ut etiam ap. Eurip. Phoen. 23. verbum *ἀμπλακεῖν* lyricorum et tragicorum est.] Lucianus in Hermotimo [47 t. 1 p. 788] *τὸ τοῦ Θησέως ἐκεῖνο μιμησόμεθα, καί τι λίνον παρὰ τῆς τραγικῆς Ἀριάδνης λαβόντες εἴσιμεν εἰς τὸν λαβύρινθον, illud Thesei factum imitabimur, et filum quoddam a tragica illa Ariadne sumentes ingrediemur in labyrinthum.* BERGL.

11. *ἀλλ' οἱ συγγενεῖς, ἀλλ' ἡ πατρίς, ἀλλ' οἱ φίλοι*, etc.] similiter, sed in contrariam sententiam disserens Epictetus in manuali cap. 26, ubi objectiunculas format contra se et sapientem suum, *ἀλλά σοι οἱ φίλοι ἀβοήθητοι ἔσονται.* mox: *ἀλλ' ἡ πατρίς, φησιν, ὅσον ἐπ' † ἐμοὶ ἀβοήθητος ἔσται, sed amici tibi sine auxilio erunt. sed patria, inquit, per me auxilio carebit*, quas diluere conatur. multo sanior Platonis sententia in epistola ad Archytam [ep. 9 p. 358 A] *ἀλλὰ κἀκεῖνο δεῖ σε ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὑτῷ μόνον γέγονεν, ἀλλὰ τῆς γενέσεως ἡμῶν τὸ μέν τι ἡ πατρὶς μερίζεται, τὸ δέ τι οἱ γεννήσαντες, τὸ δὲ οἱ λοιποὶ φίλοι, sed et illud oportet te cogitare, unumquemque nostrum non sibi solummodo natum esse, sed ortus nostri partem patria sibi vindicat, partem parentes, partem reliqui amici.* breviter Cicero 2, [14, 45] de fin. *ut ad Archytam scripsit Plato, non sibi se soli natum meminerit, sed patriae, sed suis.* haec vera est philosophia, ad quam Aristoteles dux certissimus; Stoica illa in plerisque *ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος.* BERGL.

12. *οὔτε μικροῦ οὔτε μεγάλου*] hoc quasi proverbiale est, saepissime occurrens. Andocides de myst. [29 p. 5 init.] *οὐδὲ ἔστι μοι ἁμάρτημα περὶ τὼ θεὼ οὔτε μεῖζον οὔτε ἔλαττον οὐδὲ ἕν, nec est meum ullum peccatum circa deas, nec majus nec minus, nec ullum.* Basilius epist. *μηδὲ γὰρ ἔστω μηδείς, ὃς μικρὸν ἢ μεῖζον εἰς τὴν σὴν ἀρετὴν ἁμαρτήσας τὴν τιμωρίαν ἐκφύγοι, nec enim sit quisquam qui commisso in suam virtutem peccato parvo aut magno effugiat.* Lucianus dial. meretr. 12 [2 t. 3 p. 312] *τί σε ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα ἢ λελύπηκα ἐγώ; qua ego te seu magna seu parva affeci injuria † aut quid aegre tibi feci?* Herodotus lib. 5 segm. 106 *βασιλεῦ κοῖον ἐφθέγξαο ἔπος, ἐμὲ βουλεῦσαι πρῆγμα, ἐκ τοῦ σοι ἢ μέγα ἢ σμικρὸν ἔμελλε λυπηρὸν ἀνασχήσειν;* ubi Valla: *quodnam, rex, protulisti verbum? mene consulere rem quae tibi sit quippiam sive multum sive parum molestiae allatura?* Demosthenes in Midiam *παρηκολούθησε παρ' ὅλην τὴν λειτουργίαν ἐπηρεάζων ἐμοὶ συνεχῶς καὶ μικρὰ καὶ μείζω, secutus est per totam administrationem me assidue vexans omnibus modis.* idem in Apaturium [13 q. 806 med.] *ἐμοὶ μὲν οὔτε μεῖζον οὔτε ἔλαττον πρὸς αὐτὸν συμβόλαιον γέγονεν, mihi quidem nec majus nec minus negotium cum eo fuit.* idem alibi aliquoties, ut et Plato. [cf. *Boiss.* ad Phil. ep. 13 p. 64.]. ex abundanti autem poni apparet: Demosthenes eandem sententiam enuncians illa omittit, contra Euergum [19 p. 1144 fin.] *ἐμοὶ γὰρ πρὸς Θεόφημον συμβόλαιον μὲν οὐδὲν πώποτε πρότερον ἐν τῷ βίῳ ἐγένετο.* Isocrates *παραγραφικῷ* [*πρὸς Καλλίμ.* 18 p. 375 in.] idem illud sic: *πρὸς ὃν οὐδεπώποτε συμβόλαιόν μοι ἐγένετο.* BERGL.

ἡττημένος ἐμοῦ πᾶσι καὶ ἔρωτι] pro *πᾶσι* legendum censeo *πάθει*, quod in versione expressi. causa erroris in similitudine pronunciationis; nam inter *σ* et *θ* parum, inter *ι* et *ει* nihil interest. BERGL.

Μένανδρε φοβουμένῃ] ut sanus sit sensus, inter has voces inserendum *μή* est. quod in versione exhibeo. BERGL.

† *ἀμιγὲς ἡδοναῖς τε καὶ διὰ τὸ πλῆθος*] hic primo *τε* puto ejiciendum: deinde pro *πλῆθος* lego *ἦθος*, quod in versione expressi. perpende totam seriem orationis et sensum; non alienum, ut puto, videbitur. *ἀμιγές* autem retinet constructionem verbi unde est. exempla jam protulit HStephanus in thes. in aliis quibusdam idem observatur. BERGL.

13. *τοὺς Ἀττικοὺς σφῆκας*] in Aristophanis vespis choreutae sive ii, ex quibus chorus constat (qui plerumque statum publicum repraesentant) sunt efformati in speciem vesparum sive crabronum; cujus rei rationem reddit v. 1066 [1089] seqq. quia nimirum Athenienses irritati sint pugnacissimi: ut in Marathone ostenderint, cum Persae eorum ci-

vitatem quasi vesparium aliquod turbarent: quos vicerunt miranda victoria. ubi epiphonema

ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον,

ita ut apud barbaros ubique nunc etiam nihil Attico crabrone dicatur fortius. deinde inferius ex alio principio [1101 sqq.]

πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς, εἰς ἅπαντ' εὑρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
πρῶτον μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἠρεθισμένον
μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν, οὐδὲ δυσκολώτερον·
εἶτα τἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα,

† *utcunque nos contemplemini, per omnia invenietis* nos *moribus et victu vespis simillimos. primo enim nullum animal irritatum nobis est iracundius, neque molestius; deinde caetera omnia aeque ac vespae machinamur.* ubi porro lepidissime ostendit etiam in acquirendi studio et modo convenientiam. sed ex versionibus ejus illepidis, quales plerarumque sunt comoediarum, hoc nemo sentire potest. BERGL. Die Wespe ist das Symbol der Reizbarkeit und scharfer Rachgier (s. verm. Schr. 2 Th. S. 136 nr. 27, S. 155 nr. 57, S. 156 nr. 59), so dass also hier die leicht beleidigten und dann im Zorn heftigen Athenäer zu verstehen sind. JACOBS. scr. misc. t. 4 p. 513.

περιβομβεῖν] Lucianus in bis accusato [13 t. 2 p. 807] itidem de Atheniensibus ἀθρόοι γοῦν ὡς ὁρᾷς προσίασιν θορυβοῦντες, ὥσπερ οἱ σφῆκες περιβομβοῦντες τὴν ἄκραν, *conferti namque, ut vides accedunt tumultuantes, tanquam vespae circumstrepentes arcem.* ubi male Benedictus: *ut vespae quae verticem circumstrepunt.* BERGL.

αὐτὸν ἀφῃρημένης] ita usitate. potest legi et ἀφῃρημένην. Demosthenes de falsa legat. [276 p. 429, 10] ὑμεῖς δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν αὐτὴν εἰρήνην ἑωρακότες τὰ μὲν τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων τείχη καθῃρηκυῖαν, τὰς δὲ τῶν πρέσβεων οἰκίας οἰκοδομοῦσαν· καὶ τὰ μὲν τῆς πόλεως κτήματα ἀφῃρημένην, τούτοις δ' ἃ μηδὲ ὄναρ ἤλπισαν πώποτε κτησαμένην, οὐκ αὐτοὶ τούτους ἀπεκτείνατε, ἀλλὰ κατηγόρου προσδεῖσθε, *sed vos Athenienses cum videritis eandem pacem, sociorum quidem vestrorum moenia diruisse,* † *legatorum autem aedes extruxisse et reip. quidem possessiones eripuisse, istis autem ea quae nec per somnum unquam sperarunt contulisse; ipsimet tales non occidistis, sed accusatore adhuc indigetis.* BERGL.

14. Θεοφράστου] Theophrastus fuit praeceptor Menandri. Pamphila, apud Diogenem Laërtium 5 segm. 36. BERGL. de ejus et Epicuri cum Menandro amicitia v. *Meinek.* Menandr. p. XXVI.

πάτριος ἡμῶν ἐστιν ὁ θεός] Apollo πάτριος rarius dicitur; sed πατρῷος saepissime, fuitque ab Atheniensibus peculiariter sub hoc nomine cultus tanquam generis auctor, quatenus Ion, a quo Athenienses Iones olim dicti, Apollinis ex Creusa filius credebatur, de qua re extat Euripidis tragoedia Ion: hanc rationem cognominis reddit Plato in Euthydemo p. 280 seq. ed. Bas. [302 D] et scholiastes Aristophanis ad nubes v. 1468, quae loca jam annotavit Meursius in Athenis Atticis lib. 2 cap. 12. vide et schol. Aristophanis ad aves v. 1527. alia etiam ei rei apta epitheta cum illo junguntur; Diodorus Siculus lib. 16, [17 p. 127, 56] 454 Ἀθηναῖοι εὐχόμενοι τὸν Ἀπόλλωνα πατρῷον αὐτῶν εἶναι καὶ πρόγονον, ubi Rhodomannus vertit *Athenienses qui Apollinem deum patritum et progenitorem suum esse gloriari solebant.* Plutarchus in Demetrio [40 fin.] p. 908 E de Apolline Athenis colendo loquens: ὃς δὴ πατρῷός ἐστι, καὶ λέγεται τοῦ γένους ἀρχηγός, *qui scilicet patrius est, et dicitur* † *generis auctor.* πάτριος autem dicitur apud Platonem 4 de rep. p. 406 [427 C], ubi dicit leges de rebus divinis et sacris non nisi ab Apolline Delphico petendas esse, quia homines talia ignorent, τὰ γὰρ

τοιαῦτα οὔτ' ἐπιστάμεθα ἡμεῖς, οἰκίζοντές τε πόλιν οὐδενὶ ἄλλῳ πεισόμεθα ἐὰν νοῦν ἔχωμεν, οὐδὲ χρησόμεθα ἐξηγητῇ, ἀλλ' ἢ τῷ πατρίῳ [*πατρῴῳ* Stallbaum, sed v. Schneiderum]. *οὗτος γὰρ δήπου ὁ θεὸς περὶ τὰ τοιαῦτα πᾶσιν ἀνθρώποις πάτριος ἐξηγητής, ἐν μέσῳ τῆς γῆς ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ καθήμενος ἐξηγεῖται, talia enim neque scimus nos: et in condenda civitate nulli alii morem geremus, si sapimus, neque utemur interprete nisi patrio; iste enim deus circa talia omnibus hominibus patrius interpres in meditullio terrae super umbilico sedens responsa dat.* Servius ad Aeneidos 3 v. 332, ubi de Oreste Pyrrhum in templo Delphico occidente, *patrias obtruncat ad aras,* annotat: *alii* (dicunt) *in templo Apollinis aram fuisse inscriptam, ΠΑΤΡΙΟΥ 'ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.* apparet autem *πάτριον* dictum fuisse Apollinem etiam sine respectu ad Athenienses: quemadmodum et *πατρῷος* dicitur apud Plutarchum *de Pythiae oraculis* p. 402 A *ἔτι δὲ μᾶλλον* (*ἐπαινῶ*) *'Ερετριεῖς καὶ Μάγνητας, ἀνθρώπων ἀπαρχαῖς δωρησαμένους τὸν θεόν, ὡς καρπῶν δοτῆρα καὶ γενέσιον καὶ πατρῷον καὶ φιλάνθρωπον, adhuc magis autem* laudo *Eretrienses et Magnesios, qui hominum primitiis † deum hunc donaverunt, ut frugum datorem, paternum* (ita Xylander) *genitalem ac humanum.* BERGL. v. quae post *Porson.* ad Eurip. Med. 1314, *Heindorf.* ad Plat. Euthyd. l. c. *G. Hermann.* ad Soph. Trach. 287, *Lobeck.* Aglaoph. p. 770 sq. subtiliter accurateque disputavit *Winckelmann.* in excursu ad Plat. Euthyd. p. 159 sqq. cl. *Hermann.* ant. sacr. §. 8, 5. *Petersen* de cult. Gr. dom. p. 57.

15. *γαστρομαντεύεσθαι*] tanquam quae Pythonem habeat. de qua re quantum necesse est dico ad Aristophanis vespas [1019], ubi de Eurycle. nam de divinationum generibus abunde jam egerunt viri eruditi. meminit Alciphronis HSteph. in thes. ad hoc verbum. BERGL. „haec, utpote corrupta, admodum obscura sunt. non video quid ad *ἐγγαστριμαντείαν* faciat apparatus ille *σπαρτῶν*, deinde cur *νύκτωρ* addatur cum constet illos *στερνομάντεις* tam de die quam noctu [fortasse tamen saepius nocte, quae ejusmodi praestigiis magis favet. WAGN.] futura praedixisse, tertio denique novissima *καὶ τῶν θεῶν δείξει* illane pertinent etiam ad *γαστρομαντεύεσθαι*, an vero illud verbum *ἀπὸ τοῦ κοινοῦ* repetitum ibi idem denotat, quod simplex *μαντεύεσθαι?* [hoc vero ita fuisse, potest fortasse probari, nam quum apud Aristoph. in vesp. v. 1019 *τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν* occurrat, (ubi poeta de se ipso, qui antea aliis poetis fabulas suas docendas tradiderat, ita:

μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν
εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι)

scholiastes adnotat *οὗτος ὡς ἐγγαστρίμυθος λέγεται 'Αθήνησι τἀληθῆ μαντευόμενος διὰ τοῦ ἐνυπάρχοντος αὐτῷ δαίμονος* WAGN. et paulo infra *ἐγγαστρῖται δὲ καὶ Εὐρυκλεῖδαι ἐκαλοῦντο ἐντεῦθεν πάντες οἱ μαντευόμενοι ἀπὸ Εὐρυκλέους* [*πρῶτον*] *τοῦτο ποιήσαντος.*] haud existimem. locum sedulo versanti in mentem venit ita refingendum: *γαστρὶ μαντεύεσθαι δεινήν, τῇ τῶν ἄστρων διαθέσει νύκτωρ, καὶ τῇ* etc. notior est *ἀστρομαντεία*, quam ut ei demonstrandae me hic inhaerere oporteat, et illi adprime convenit adjunctum *νύκτωρ*. per *δείξεις θεῶν* intelligo divinationes, quae fiunt per quaelibet signa, sive somniantibus sive vigilantibus a diis, ut putabant, missa. Berglerus per *σπαρτῶν διάτασιν* intelligebat *ῥαβδομαντείαν*, quam huc non pertinere crediderim, quod barbaris solis frequentata et Graecis fere ignota fuerit. colligo id ex Ammiani Marcellini lib. 31 c. 2". hactenus *Arnaldus* in misc. observ. t. 5 p. 283. duo vero sunt, in quibus viro eruditissimo non possum accedere, et primo quidem *ῥαβδομαντεία* non ita angustis terminis conclusa esse videtur. Wesselingius enim ad Herod. l. 4 segm. 68, cujus locum attigit schol. ad Nicand. ther. v. 612 (*μάγοι καὶ Σκύθαι μυρικίνῳ μαντεύονται ξύλῳ· καὶ γὰρ ἐν πολλοῖς τόποις μαντεύονται*) haec habet „fuit plurimas per occidentis orientisque plagas similis divinatio,

de qua v. *Grotium* ad Ezech. 21, 21. *Pocockium* spec. hist. Arab. p. 328. *Casaub.* ad Strab. l. 15 p. 1065. *Lindenbrog.* ad Ammiani l. l. *Bulenger.* divinat. 3, 26" [adde *Baehr.* ad Herod. l. c.]. saltem dubium Arnaldi nil facit ad nostri locum, ubi tamen sermo etiam est de ***barbara***, Phrygia; et quamquam Graeci hanc aliasque istiusmodi artes non ipsi exercuerint, Thessalas tamen, Dardanas, Phrygiasque futura sibi praedicturas consulabant. — quod vero ad emendationem *ἄστρων διαθέσει* attinet, ingenii acuminisque laudem non denego; fateor tamen, eam a scriptura vulg. aliquantulum recedere. mihi quidem videtur Glycera Phrygiae peritiam suae de industria velle augere; plura haec mulier divinationum genera callet, est *γαστρόμαντις, ῥαβδόμαντις*, manes adeo deosque excitare potest, nec, ut ipsa dicit (malim enim pro vulg. *φασί* reponere *φησί*), postulat ut dictis ejus credamus, sed factis. WAGN. sustulerunt loci difficultatem neque hi interpretes neque Jacobsius *γαστρομ.* in versione pro simplici *μαντεύεσθαι* accipiens. possit quidem aliquis putare ea voce solum vaticinandi modum eum significari, qua vox prophetae non ex ore, sed e ventre prodire videatur, cl. Galeno in exeg. voc. Hippocr. *ἐγγαστρίμυθοι**), *οἱ κεκλεισμένου τοῦ στόματος φθεγγόμενοι, διὰ τὸ δοκεῖν ἐκ τῆς γαστρὸς φθέγγεσθαι* (quae refert Foësius ad Hippocr. epidem. 5 p. 340, 35 et 357, 31 Basil. *καὶ ἐκ τοῦ στήθεος ὑπεψόφεεν ὥσπερ αἱ ἐγγαστρίμυθοι***) *λεγόμεναι*). sed huic opinioni obstat illud, quod *ἐγγαστρίμυθοι* in se daemona quendam habere putabantur, qui oracula illa ederet. praeter schol. Aristoph. supra citatum cf. Plutarch. de defect. orac. p. 414 E *εὔηθες γάρ ἐστι καὶ παιδικὸν κομιδῇ τὸ οἴεσθαι τὸν θεὸν αὐτόν, ὥσπερ τοὺς ἐγγαστριμύθους, Εὐρυκλέας πάλαι, νυνὶ δὲ Πύθωνας προσαγορευομένους, ἐνδυόμενον εἰς τὰ σώματα τῶν προφητῶν ὑποφθέγγεσθαι τοῖς ἐκείνων στόμασι καὶ φωναῖς χρώμενον ὀργάνοις.* Clem. Alex. paedag. 2, 1, 15 p. 174 Pott. *τῶν δὲ ἀμφὶ τὰς φλεγμαινούσας κυπταζόντων τραπέζας τὰ σφέτερα τιθηνουμένων πάθη, δαίμων καθηγεῖται λιχνότατος, ὃν ἔγωγε οὐκ ἂν αἰσχυνθείην κοιλιοδαίμονα προσειπεῖν καὶ δαιμόνων κάκιστον καὶ ἐξωλέστατον· παραπλήσιος οὖν οὗτος ἀτεχνῶς τῷ ἐγγαστριμύθῳ καλουμένῳ.* Justin. Martyr *πῶς διὰ τῶν καλουμένων ἐγγαστριμύθων οἱ δαίμονες φθέγγονται;* Theodoret. in Levit. *τινὲς ὑπὸ δαιμόνων τινῶν ἐγγαστρούμενοι ἐξηπάτων πολλοὺς τῶν ἀνοήτων ὡς δῆθεν προαγορεύοντες οὓς στερνομάντεις οἱ Ἕλληνες προσηγόρευον, ὡς ἔνδοθεν δοκοῦντος τοῦ δαίμονος φθέγγεσθαι.* et schol. ad Platon. soph. p. 252 C, qui de Eurycle ventriloquo, cujus a Pla-

---

*) de ventriloquis egerunt post *Brodaeum* miscell. l. 9 cap. 9 (in Gruteri lamp. t. 4 p. 72, 73) et *Leonem Allatium* omnium copiosissime eam rem tractantem in syntagm. de engastrimytho cap. 1—6 (cetera capita in argumento mere dogmatico versantur) in crit. sacr. t. 6 p. 331 sqq. *van Dale* divin. p. 648. *Foes.* in oec. Hipp. in v. *Spanhem.* ad Call. Del. 90. *intpp.* ad Hesych. et Suid. in v. *ἐγγαστρίμυθος*, *Böttig.* Kunstmyth. t. 1, 104. *Chardon de la Roch.* mélang. t. 1 p. 79. *Schneider* in lex. in v. *Εὐρυκλῆς*, *Gesen.* ad Jesaiae cap. 8 v. 19 t. 2 p. 344. *Wiener* bibl. Realwörterb. in v. Todtenbeschwörer. *Heindorf.* et *Stallb.* ad Plat. soph. p. 252 C. *Lobeck.* Aglaoph. p. 300. *Leutsch* ad Plut. prov. 2, 22 t. 1 p. 340 ad Apostol. 6, 40 t. 2 p. 376.

**) qui ex h. l. colligunt etiam illis temporibus *plerumque* mulieres *ἐγγαστριμαντείαν* exercuisse errant; sermo est ap. Hipp. de muliere et propterea in comparatione utitur feminino genere, nec quicquam ex h. l. existit, nisi etiam mulieres *ἐγγαστριμύθους* fuisse: immo virorum potissimum fuisse *ἐγγαστριμαντείαν* ex eo cernitur, quod dicebantur *Εὐρυκλεῖδαι* et *Εὐρυκλεῖς* v. praeter Plutarchi et schol. Arist. loc. all Apostol. 8. 14 *Εὐρυκλῆς πᾶς ἐγγαστρίμυθος.* Hesych. *Εὐρυκλῆς ὁ ἐγγαστρίμυθος, ἦν δὲ γένος μάντεων οὓς ὁμωνύμως Εὐρυκλῆς ἔλεγον.* schol. Plat. loc. supra c. *παροιμία-λεγομένη ἐξ Εὐρυκλέους ἐγγαστριμύθου μάντεως, ἀφ᾽ οὗ καὶ γένος τι μάντεων Εὐρυκλεῖς ἔλεγον* quibus subjungit *Φιλόχορον δὲ ἐν τρίτῳ καὶ γυναῖκας ἐγγαστριμύθους φησίν,* quo Philochori testimonio omnis dubitatio de ea re tollitur. eadem quae schol. habent Suid. et Apostol. 6, 46. posterioribus demum temporibus mulierum ventriloquarum frequens fit mentio et majorem numerum mulierum ventriloquarum quam virorum significant verba Phot. ep. 152 *ἔοικε γὰρ τὸ δαιμόνιον τοῦτο φῦλον οὐ γυναίων μόνον ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν τῇ κόπρῳ φιλεῖν ἐγγαστρίζεσθαι.*

tone ut etiam ab Aristophane non admodum honorifica fit mentio, *Εὐρυκλῆς γὰρ ἐδόκει δαίμονά τινα ἐν τῇ γαστρὶ ἔχειν τὸν ἐγκελευόμενον αὐτῷ περὶ τῶν μελλόντων λέγειν· ὅθεν καὶ ἐγγαστρίμυθος ἐκαλεῖτο.* peculiare igitur vaticinationis genus fuisse *τὴν γαστρομαντείαν* neque quicquam habere commune cum iis quae sequuntur *τῇ τῶν σπαρτῶν κτέ.* ex his opinor satis est effectum, quamquam non nego saepius ventriloquos etiam alios divinandi modos calluisse, ut h. l. Phrygia praestigiatrix. ab his ventriloquis distinguendi sunt qui a LXX interpretibus vocantur *ἐγγαστρίμυθοι,* hac voce reddentibus Hebraeorum אוֹב plur. אוֹבוֹת, qua voce *νεκρομάντεις* significantur, cujus denominationis facilis est explicatio. videntur enim in inferorum animis excitandis similem vocem edidisse, qualem ventriloqui interno daemone agitati, remansitque deinde posterioribus temporibus ea *νεκρομάντεων* compellatio; aut utramque artem exercebant; v. Joseph. archaeol. 6, 15 *τῶν γὰρ τῶν ἐγγαστριμύθων γένος ἀνάγοντες τῶν νεκρῶν ψυχάς.* cf. *Leon. Allat.* c. 6; et sic saepius ecclesiastici. v. *Leon. Allat.* c. 7 sqq. *Suicer.* thesaur. eccl. in v. confuderunt etiam utrumque genus, ut Suidas in v. *ἐγγαστρίμυθος,* qui cum de Graecis illis ventriloquis dixisset, subjungit *αὗται τὰς τῶν τεθνηκότων ψυχὰς ἐξεκαλοῦντο· μιᾷ δὲ ἐχρήσατο Σαούλ, ἥτις ἐξεκαλέσατο τὴν ψυχὴν Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.* sed ut ad nostrum locum redeam, non mirum id vaticinationis genus scriptorem commemorasse, quod illis temporibus magni aestimatum esset, ut tradit Clemens Alexandr. protr. 2, 11 p. 11 Pott. *στῆσον δὲ ὁμοῦ παρὰ τὸν Πύθιον τοὺς ἀλευρομάντεις ἄγων καὶ κριθομάντεις καὶ τοὺς εἰσέτι παρὰ τοῖς πολλοῖς τετιμημένους ἐγγαστριμύθους.* iam vero si statuimus, quod statuendum est, *γαστρομαντεύεσθαι* neque ad sequentia posse referri neque pro simplici *μαντεύεσθαι* accipi, necessario requiritur verbum, quod ad sequentia *τῇ τῶν σπαρτῶν κτέ.* referatur, nimirum *μαντεύεσθαι* (quod vix *ἀπὸ κοινοῦ* ex *γαστρομαντεύεσθαι* assumi potest), ita ut post *δεινήν* excidisse statuas *καὶ μαντεύεσθαι,* nisi cum Arnaldo *γαστρὶ μαντεύεσθαι* mavis, reposita particula *καί* ante *τῇ.* sed illud praefero ob sequens *νύκτωρ,* quod tum bene se habet ad *μαντεύεσθαι* relatum, sed eo loco quo positum neque ad antecedentia, ut male factum in Latinis, neque ad sequentia recte referri potest. ne haereas in constructione cf. Herod. 4, 67 *οἱ μαντεύονται ῥάβδοισι ἰτεΐνῃσι.*

τῇ σπαρτῶν διατάσει] videtur *ῥαβδομαντίαν* intelligere, de qua ad Herodoti lib. 4 segm. 67 itidem quantum necesse est dicetur. BERGL. qualis fuerit ea vaticinatio, quam significat sophista, nescimus. similem fuisse *ῥαβδομαντείᾳ* (v. annot. praecedent.), ut non praefracte negaverim, ita quovis pretio contenderim, *ῥαβδομαντείαν* eam, quam descripsit Herod. l. c. quaeque apud plures orientis et occidentis gentes in usu fuit, hic intelligi non posse. non magis certum in qua re constiterit *θεῶν δεῖξις.* Wagnero *νεκρομαντείαν* intelligenti non magis assentior quam de *σπαρτῶν διατάσει* Berglero. quis enim unquam animas mortuorum s. mortuos deos appellavit? tolerabilior Arnaldi ratio (v. annot. praecedentem). cogitavi de talibus praestigiis qualia commentus esse pseudomantis narratur a Lucian. Alex. 14 sqq. t. 2 p. 222 sqq. sed vereor ne sit hariolantis potius quam interpretis talia enucleare, certioribus indiciis deficientibus. cedo in Jacobsii sententiam ad h. l. annotantis, „wie es sich mit der Weissagung mit aufgespannten Stricken verhalten habe, ist unbekannt; es ist aber sehr wahrscheinlich, dass in einer der Komödien Menander (vielleicht in dem A b e r g l ä u b i s c h e n) von allen hier erwähnten Arten der Götterbefragung die Rede gewesen“.

16. *κάθαρσιν*] de purgationibus quaedam ad Herodoti 1, 35. BERGL.

λιβανωτὸν ἄρρενα] notum illud Virgilii in pharmaceutria v. 65 *verbenasque adole pingues et mascula thura.* ubi vide *interpretes.* BERGL. cf. Diog. Laert. 8, 20 de Pythagora *μαντικῇ τε ἐχρῆτο τῇ διὰ τῶν κλη-*

δόνων τε καὶ οἰωνῶν ἥκιστα δὲ διὰ ἐμπύρων, ἔξω τῆς διὰ λιβάνου. ubi Menag. affert loc. e Porphyrio qui de eodem *καὶ τῇ διὰ λιβανωτοῦ μαντείᾳ πρῶτος ἐχρήσατο.* cf. quos de magicis herbis citat *Lobeck.* Aglaoph. p. 901.

στύρακα] Strabo lib. 12, [7] p. 856 Almel. de styrace et ejus gummi loquens: *ᾧ πλείστῳ χρῶνται θυμιάματι οἱ δεισιδαίμονες, quo ad suffitum utuntur superstitiosi plurimo.* Thomas Magister [p. 911] *στύραξ μὲν θυμίαμά τι. Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης. στύρακος ἅμα ὀσμῇ θεραπεύσας τὸν θεόν,* † *styrax suffimentum quoddam. Libanius de sua fortuna: styracis simul odore colens deum.* BERGL.

πέμματα σελήνης] Eustathius ad Iliad. p. 1224 lin. 26 ed. Bas. *σελῆναι πέμματα ἦσαν πλατέα κυκλοτερῆ, placentae rotundae et planae.* BERGL. Hesychius: *σελήνας πόπανον, τῷ ἄστρῳ ὅμοιον πέμμα τι.* Phot. *σελήνας. Ἴσιδος, τῆς λαμπηδόνος πόπανον ὅμοιον τῷ ἀστέρι, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ σελῆνες* (an *σεληνίς* [ut est ap. Porson.]) *καὶ ἐπισελήνιον· καὶ ἀρεστὴρ καὶ βοῦς καλεῖται.* [sunt duae glossae ap. Pors. prior, *σελήνας· Ἴσιδος τῆς λαμπηδόνος· τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ πέμματος.* altera, *σελήνη, πόπανον ὅμοιον κτέ.*] *Alberti* ad Hesych. v. etiam *Ruhnk.* ad Tim. vv. *πέλανοι* et *πόπανα* p. 211 et 220. ubi laudat inprimis *Spanhem.* ad Arist. Plut. v. 659. cui adde *Toup.* ad Suid. p. 36 ed. Lips. WAGN. cf. *Lobeck.* Aglaoph. p. 1065. 1068.

ἄγρια φῦλλα ἀνθρώπων] ita edd. *φῦλλα* per circumflexum, vitiose. sed et *ἀνθρώπων* sine dubio male. vir cl. La Croze conjicit *ἀνδραχνῶν, nota est,* inquiens, *ἀνδράχνη ἀγρία.* non habeo quod afferam melius. de andrachne agria vide Plin. hist. nat. [25, 103] qui Graecas voces retinet. videndum tamen an, *ἄγρια φύλλα τῶν δρυῶν.* Theocritus Idyll. 26 v. 3 — *δρυὸς ἄγρια φύλλα,* agit autem ibi etiam de re sacra facienda. BERGL. criticorum unusquisque emendatricem manum huic loco admoventium suae conjecturae firmandae causa attulit locos, quibus ostenderet plantam eam, cujus nomen reponere vellet, in sacris aut magicis rebus adhibitam fuisse. sic Trillerus *ἀνθερίκων* s. asphodeli usum e Theocr. 26, 4 ostendit, cl. Odyss. 24, 13. idem deinde *ἀδιάντων*, coll. *Bodaeo* a Stapel ad Theophr. histor. plant. 7, 13 aut *ἀνδρισκίων* (debebat certe *ἀνθρίσκων* s. *ἀνθρύσκων*,) tentat, quae cum ipse priori conjecturae posthabuerit, in annot. cr. non attuli; Arnaldi (misc. obs. t. 5 p. 283) *θρόνων,* quod e Theocr. 2, 59, Lycophr. 674 (ubi Tzetz. *θρόνα* explicat *φάρμακα μαγικά*), schol. ad Nicandr. ther. 494 et Hesychio probare studet, nimis recedit a codd. vestigiis, quamquam ad sententiam aptum est. quod mihi in mentem venit *ἀγριόφυλλον* idem est ac *πευκέδανον* teste Appul. herb. 95, herba graveolens, *peucedanum officinale*, cujus quidem in magicis rebus usum testimonio aliquo firmare non possum; est autem verisimile etiam alias herbas, quam de quibus testimonia exstant, ei rei adhibitas esse. contra mandragorae usus, quam symbolice *ἀνθρωπόμορφον* vocabant (v. *Lobeck.* Aglaoph. p. 903 sq.), notissimus.

17. *Πειραιόθεν*] recte se habet, si verum, quod Stephan. Byzant. p. 513 Mein. tradit: *Πειραιός· οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. Πειραιὸς δὲ καὶ τὸ ἐθνικόν· ὕστερον δὲ Πειραιεύς.* cui scriptori jure patrocinatur Meinekius loco Ovid. met. 6, 446 allato contra Schaeferum, confusionis Corinthiaci Piraei (*Πειραιός*) cum Attico Piraeeo (*Πειραιεύς*) scriptorem arguentem. alioquin *Πειραιᾶθεν* esset scribendum, quo vestigia codicum Flor. Φ ducunt *Πειραιάθεν* exhibentium. sic *Πειραιᾶδε*, quod Philostrato p. 155 restituit Wakefieldius, ut refert Schaefer in HSteph. thes. caeterum rarissimae videntur esse formae *Πειραιόθεν* et *Πειραιᾶθεν,* cum nuspiam, ne in HStephani quidem thes. ed. Paris., commemorentur.

ἤδη καὶ ἃ μελετᾶν πειράζεις ἀπὸ σαυτοῦ μὰ τὸν Πειραιᾶ] haec

valde corrupta videntur. quod in versione exhibui a sententia et a sequentibus videtur alienum; est autem quasi legeretur *ἤδη καὶ μελετᾶν πειρῶμαι ὡς ἀπώσωμαι τὸν Πειραιᾶ* etc., quae omnia tamen † nemini obtrudere ausim; quia plusculum recedunt a vulgatis. nec alias mihi ipsi satis placent. BERGL. huic loco corrupto et, ut mihi videtur, manco solum meliores libri medelam afferre possunt, quapropter nihil tentavi. Arnaldi mutatio *τὴν δὲ Φρυγίαν ταύτην ἐρωτήσομαι, εἰ δεῖ καὶ ἐμὲ τὰ νῦν πειράζειν ἀπῶσαι σοῦ μετὰ τὸν κτέ.* vix commemoratione digna; neque Wagneri probo tentamen scribentis *ἤδη δὲ καταμελετᾶν πειράζεις ἀπὸ ταὐτομάτου* (vel *αὐτόματος*) — *τῆς ψυχῆς σοῦ. δύναμαι πάντα ποιεῖν κτέ.*

καὶ τὸ ἀγρίδιον] corrigendum censet Meursius Att. lect. 6 cap. 7 ut sit *καὶ τὸ Ἀγρίππειον, et Agrippeum*, et intelligatur theatrum in Ceramico, de quo Philostratus in vitis soph semel iterumque. docere debuisset Menandri aetate fuisse theatrum Athenis ita dictum, quod opinor nemo poterit. sed si vel fuisset, unde sciebat Glyceram de illo relinquendo potius esse solicitam, quam de agello? videtur tunc nimis festinasse Meursius, ut vel inde apparet, quod scribit quasi haec *epistola ultima* sit *Menandri ad Glyceram.* obiter moneo, eundem ibi corrigere et alia loca Alciphronis, nempe lib. 1 epist. 34, [6] ubi edd. ante nos *ὁ δὲ εἰς ἑτέρας ὁμιλῶν τυραννίδας ὀνειροπολεῖ καὶ στασιάζει τὰ κοινά*, quae ita vertit: *ille autem in alterius (nempe foeminae domum) se conferens tyrannides in somnio fingit et novas res publico concitat.* deinde *restituo* inquit, *εἰς ἑταίρας ὁμιλῶν, ad meretrices visitans*, quod non multo melius est quam vetus lectio. et ep. 21, [2], ubi edd. ante nos: *δορυπετεῖς* quod emendat, *δρυπετεῖς*. hoc saltem recte. BERGL.

οὐ δύναμαι πάντα ποιεῖν] puto, *οὐ δύναμαι πάντα παρεῖναι*, quod in versione expressi. superius, *παρεῖσα τὴν † μητέρα.* Hesychius, *παρεῖναι, ἐᾶσαι, relinquere*, Aristophanes in ranis v. 711 *τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφοράν, unam hanc remittere noxiam.* BERGL.

18. *σὺ δὲ οὐ δύνασαι*] forte *σύ τε οὐ δύνασαι.* vel *σὺ δ' ἐμὲ οὐ δύνασαι.* BERGL.

ἱερομνήμονι] hic tantum etymologia vocis attendenda. peculiariter *ἱερομνήμονας* dictos fuisse legatos Amphictyonicos vel eorum scribas notum ex lexicographis Graecis. Plutarchus in symposiacis lib. 8 quaest. 8 [p. 730 D] Neptuni sacerdotes ita dictos ait. BERGL.

19. *πειρῶ μᾶλλον — θᾶσσον — παραγενέσθαι*] ambiguum; vel enim *πειρῶ μᾶλλον, παραγενέσθαι θᾶσσον*, vel *πειρῶ παραγενέσθαι μᾶλλον θᾶσσον*, ut *μᾶλλον τάχιον περιπατεῖ*, de quo supra p. 229 [ad ep. 3 §. 9]. BERGL.

ἐμὴ φιλότης] annotavit hunc usum hujus vocis HSteph. in thes. ex Hesychio, qui *ὦ φιλότης* exponit *ὦ προσφιλέστατε*, et ex Luciano, Synesio atque Alciphronis isto loco. occurrit autem sic et apud Platonem in Phaedro [p. 228 D], ubi Socrates ad Phaedrum, quem amabat, *δείξας γε πρῶτον, ὦ φιλότης, τί ἄρα, ὃ ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἔχεις ὑπὸ τῷ ἱματίῳ, utique ubi primum ostenderis, mea suavitas, quidnam id sit, quod in sinistra habes sub veste.* Hippocrates ad Demagetum epistola priore *ἐπείγει οὖν τὸ πρῆγμα, φιλότης, καὶ μάλα † εἰς Ἄβδηρα διαπλεῦσαι πάνυ ταχέως βούλομαι, urget enim me negotium, o carissime, et omnino Abdera navigare cito admodum cupio.* sed est et Eustathii annotatio de hac voce ad Odyss. ε' 313, ubi *καὶ σὺ φίλος*, scribit: *ἰστέον δὲ ὅτι τὸ „καὶ σὺ φίλος" ἴσον ὂν τῷ „καὶ σὺ ὦ φίλε" Ἀττικόν ἐστι. καὶ ὅτι ἀνὴρ Ἀττικὸς* (male ibi editum *Ἀττικῶς*) *ἐρεῖ ἄν, καὶ σὺ φιλότης, sciendum, illud καὶ σὺ φίλος, cum sit perinde ac καὶ σὺ ὦ φίλε, Atticum esse: hominemque Atticum dicturum, καὶ σὺ φιλότης.* BERGL. rarum apud Atticos, sed frequentissimum apud Lucianum aliosque posteriores.

ἀφίξεως] „*profectionis* significatione haud temere apud scriptores profanos reperietur, si audiamus HStephanum. inveni tamen ap. Herod. 9, 17 et 76. Herodian. l. 3 in. Heliod. l. 2 c. 30 in. p. 172, l. 4 c. 13 p. 184" sic *Alberti* ad Hesych. est etiam apud Zosimum 5, 11 et alios. WAGN.

εἴτε Θαΐδας] hoc unico loco, quod sciam in plurali numero, ut videantur duae fuisse comoediae Menandri sub hoc nomine. BERGL. falli Berglerum ostendit *Meinekius* ad Menandr. p. 74.

εἴτε Μισούμενον] pro diversis comoediis habet cl. Clericus in fragmentis Menandri, *Μισούμενον* et *Θρασωνίδην*. *Μισούμενος* saepius memoratur; *Θρασωνίδου μῖσος* tanquam diversae comoediae titulum putavit extare in his Libanii [or. 31 p. 701] verbis *καὶ γέγονεν ἀμέλει προσηγορία τῷ δράματι τοῦ Θρασωνίδου τὸ μῖσος*, quo nomine reprehensus est a Phileleuthero Lipsiensi [Bentlejo]; sed excusatur a Philargyrio Cantabrigiensi [Pauwio] haec scribente: *expendant omnes, quotquot vere literas humaniores colunt, an ita inexcusabilis sit viri cl. error, qui ex istis Libanii, καὶ γέγονεν ἀμέλει προσηγορία τῷ δράματι Θρασωνίδου μῖσος, hunc titulum exludit. libenter illos exaudiam, ipse Clericus libentissime, credo.* ita sane, inquam, si sine articulo legas *μῖσος*, quem data opera videtur omisisse Philargyrius verba repetens. prorsus puto et Libanium non † nisi *Μισούμενον* intellexisse. idem sentit et cl. La Croze, qui loca sibi observata, in quibus Thrasonidis mentio, ad *Μισούμενον* refert, *ex Diogene Laërtio lib. 7 segm.* 130 *τὸν γοῦν Θρασωνίδην κ. τ. λ., et Suida in voce Ἔρως pag.* 862. *ed. Kusteri. praeterea ex disputationibus Epicteti ab Arriano scriptis lib. 3 c. 26. ὅρα ἃ λέγει καὶ ποιεῖ ὁ Θρασωνίδης* etc., ubi ex postremis verbis duos versus Menandri efficit:

παιδισκάριόν με καταδεδούλωκεν Γέτα
ἀτελές, ὃν οὐδεὶς τῶν πολεμίων πώποτε,

in quorum posteriore pace viri cl. ego legerim *εὐτελές* potius, ut ex seqq. patet. BERGL. v. *Meinek.* ad Menandr. p. 116 sqq. in fragm. com. Gr. t. 4 p. 173, ubi Menandri celebratissimam fabulam fuisse dicit.

Θρασυλέοντα] cf. *Mein.* Men. p. 83 et fragm. com. Gr. t. 4 p. 138. ejusdem nominis miles est apud Aelian. ep. 9.

Ἐπιτρέποντας] videor mihi hujus fabulae mentionem factam observasse in Apollonii Alexandrini syntaxi lib. 3 cap. ultimo, sed liber nunc non est ad manus. BERGL. cf. *Mein.* Men. p. 63, in fragm. com. t. 4 p. 118.

Σικύων ***] satis certum est legendum esse *Σικυώνιον*, ut inspicienti collectiones fragmentorum Menandri patet. est autem hic in editionibus spatium unius lineae vacuum relictum: et videntur non multa excidisse, cum exiguo detrimento sensus. BERGL. de Sicyonio Menandri v. *Meinek.* Men. p. 154, in fragm. com. t. 4 p. 200.

20. *εὐφυᾶ γυναῖκα ταχέως παρ' ἐρώντων μανθάνειν*] videntur esse verba Menandri ex comoedia aliqua: et est senarius, si admittas synizesin initio,

εὐφυὴς γυνὴ ταχέως παρ' ἐρώντων μανθάνει.

[recte Boissonad. ad Philostr. ep. 180 contendit Berglerum errare.] videtur autem probabilis esse sententia, quemadmodum ista Xenophontis in apomn. lib. 1 [, 2, 39] a contrario *φαίην δ' ἂν ἔγωγε μηδενὶ μηδεμίαν εἶναι παίδευσιν παρὰ τοῦ μὴ ἀρέσκοντος, dicerem ego neminem doctrinae participem fieri ab eo qui non placeat.* BERGL.

† *ἐν ᾧ με γέγραφας*] Menandri fabula *Γλυκέρα* memoratur a Prisciano, ut annotatum a viris doctis qui poëtae fragmenta et titulos comoediarum collegerunt. ejus locum adduximus supra ad initium epistolae Menandreae. BERGL. ubi v. annot., ep. 3, 1 hujus libri.

Bergl. 273.
δι' ἄλλου] potius *δι' αὐτοῦ.* sed causa erroris non apparet, parumque inest acuminis. BERGL.

ἀφεὶς] pro *ἀφέντι* per soloecismum. credo data opera, propter sequens *ἄστει.* BERGL.

21. *Πειραιόθεν*] v. ad §. 17.

ἀκύμονα] nullus gubernator praestare potest navigationem fluctuum et jactationis expertem. quare omnino hic lego *ἀπήμονα.* hoc epitheto Homerus denotat eum qui incolumis navigat, ex quo loca annotavit HSteph. in thesauro. Oppianus hal. lib. 4 v. 415

— νῆες δὲ διὰ πλατὺ κῦμα θέοιεν
αὔραις εὐκήλοισι ἀπήμονες, ἠδ' ἀτίνακτοι,

naves autem per latum mare currant auris levibus illaesae et inconcussae. et lib. 5 in fine

σοὶ δ' αἰεὶ νῆες μὲν ἀπήμονες ἰθύνοιντο,

tibi vero semper naves incolumes dirigantur. Heliodorus lib. 5 p. 231 *εὔδιόν τε καὶ ἀπήμονα πλοῦν, tranquillam et illaesam navigationem.* Budaeus tamen in comm. Gr. l. ad *ναυστολῶ* Alciphronis locum citans retinuit *ἀκύμονα*, nimis secure. BERGL.

22. *φανείη δὲ ὦ θεοὶ πάντες ὃ κοινῇ λυσιτελές,*] tali voto † clauduntur Demosthenis orationes, tertia in Philippum [quem l. noster expressisse videtur Dobraeo adv. 2 p. 376] *εἰ δέ τις ἔχει τούτων τι βελτίω, λεγέτω καὶ συμβουλευέτω. ὅ τι δ' ὑμῖν δόξειε, τοῦτ' ὦ πάντες θεοὶ συνενέγκοι, si quis habet his aliquatenus meliora, dicat et consulat. quod autem vobis probatum fuerit, id o dii omnes! conducat.* et prima: *νικῴη δ' ὃ πᾶσιν ὑμῖν μέλλει συνοίσειν, vincat autem id quod vobis omnibus profuturum est.* et Olynthiaca 3 *σχεδὸν εἴρηκα ἃ νομίζω συμφέρειν, ὑμεῖς δὲ ἕλοισθε ὅ τι τῇ πόλει καὶ ἅπασιν ὑμῖν συνοίσειν μέλλει, ferre dixi quae puto conducere. vos autem eligatis quod civitati et omnibus vobis profuturum est.* BERGL.

τῆς θεοφορήτου κόρης] annotarunt viri docti, qui Menandri fragmenta et titulos comoediarum congesserunt, aliunde ejus *θεοφορουμένην* [apud Meinekium Menand. p. 78 sqq. et in fragm. com. t. 4 p. 134]. eadem illa sine dubio hic etiam intelligitur. ita et Cassandram *θεοφόρητον* dicit Aeschylus in Agamemnone v. 1149 quemadmodum et Dio Chrysostomus orat. 61. *Κασσάνδρας θεοφορήτου καὶ ἱερᾶς κόρης* p. 586 [t. 2 p. 320 Reisk.] qui eandem illam in Troico p. 166 [t. 1 p. 329] *θεοφορουμένην* vocat. citatur autem et Alexis comicus *ἐν θεοφορήτῳ* apud Athenaeum [9 p. 369 D et] 15 p. 700 A. BERGL.

ANNOTATIONES

AD

LIBRI III.

EPIST. 1. [tom. II p. 4—8 Wagn.] Bergl. 274—276.

† 1. *κατ' ἐγγύησιν*] ita ex mss. Caesareo Lambecii et Bigotiano. ex Vaticano habemus *κατεγγυώσειν*. non displiceret *κατεγγυήσειν*. BERGL.

ὠσχοφορίων] meminit et lib. 1 epist. 4, 2. BERGL. ubi v. annot.

2. *βρύων*] ita ex mss. Caes. Lambecii et Bigotiano. ex Vat. *βοτρύων*, quod nec ipsum videtur alienum. sed *βρύων*, si *muscus marinus* intelligatur, cum sequentibus congruit. BERGL.

μειδιᾷ τῆς θαλάσσης γαληνιώσης χαριέστερον] *subdola cum ridet placidi pellacia ponti*, Lucretius 2 v. 559. idem initio lib. 1 *tibi rident aequora ponti*. Leonides in epigrammate, Anthol. lib. 3 cap. 22 [Anth. Pal. 7, 668]

> *οὐδ' εἴ μοι γελόωσα καταστορέσειε γαλήνη*
> *κύματα καὶ μαλακὴν φρῖκα φέροι Ζέφυρος,*
> *νηοβάτην ὄψεσθε, —*

nec si mihi ridens sternat tranquillitas fluctus mollemque undulationem ferat Zephyrus, navigantem me videbitis. † alii etiam utriusque linguae scriptores risum tribuerunt mari. BERGL. cachinni adeo fluctibus tribuuntur a Catullo carm. 64 p. 374, ubi v. *Doeringium* et ab eo laudatos alios. WAGN.

τῶν ἀκτ. τῶν ἠλ.] repone e ΓΦV *τῶν ἠλ. ἀκτίνων.*

3. *ἐνορχεῖσθαι ταῖς παρειαῖς τὰς Χάριτας*] Aristaenetus lib. 1 epist. 10 [p. 40 Boiss.] *καὶ τοῖς ὄμμασι Χάριτες, οὐ τρεῖς καθ' Ἡσίοδον, ἀλλὰ δεκάδων περιχορεύει δεκάς*, *et circa oculos* ejus *Gratiae*, *non trinae secundum Hesiodum*, *sed decies denae tripudiant.* (qui ibi videtur Musaeum illum juniorem imitatus in augendo numero Gratiarum; ille ita v. 63

> *πολλαὶ δ' ἐκ μελέων Χάριτες ῥέον. οἱ δὲ παλαιοὶ*
> *τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο, εἷς δέ τις Ἡροῦς*
> *ὀφθαλμὸς γελόων ἑκατὸν Χαρίτεσσι τεθήλει,*

multae autem ex membris Gratiae fluebant. at antiqui tres Gratias mentiti sunt esse; verum alteruter Herus oculus centum Gratiis pullulabat.) BERGL. aliud ejusdem argumenti epigramma attulit Pierson. veris. p. 96 [Anth. Pal. 12, 181]

> *Ψεύδεα μυθίζουσι, Θεόκλεες, ὡς ἀγαθαὶ μὲν*
> *αἱ Χάριτες, τρισσαὶ δ' εἰσὶ κατ' Ὀρχομενόν.*
> *πεντάκι γὰρ δέκα σεῖο περισκιρτῶσι πρόσωπα*
> *τοξοβόλοι, ψυχέων ἅρπαγες ἀλλοτρίων.* — WAGN.

v. annot. ad 1, 38, 7. 3, 65, 3.

τὸν Ὀρχομενὸν ἀπολιπούσας] grata et elegans haec allusio inter *ὀρχεῖσθαι* et *Ὀρχομενός*. fuit autem in hac urbe templum Gratiarum omnium primum. Strabo lib. 9 p. 635 *Ἐτεοκλῆς δὲ τῶν βασιλευσάντων ἐν Ὀρχομενῷ τις* † (p. 276) *Χαρίτων ἱερὸν ἱδρυσάμενος πρῶτος.* *Eteocles autem unus Orchomeni regum, qui Gratiarum templum dedica-*

vit primus. ubi doctissimus Casaubonus inter alia annotat Theocriti locum idyll. 16 v. 104

ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, αἱ Μινύειον
Ὀρχομενὸν φιλέοισαι —

o Gratiae, Eleocleae deae, quae Minyeum Orchomenum amatis. BERGL. cf. Paus. 9, 34, 5 τὸν δὲ Ἐτεοκλέα λέγουσιν οἱ Βοιωτοὶ Χάρισιν ἀνθρώπων θῦσαι πρῶτον. v. inpr. *C. O. Mülleri* Orchom. p. 177 sqq. et quos praeterea affert *C. Fr. Hermann* antiq. sacr. p. 63, 6. *Wachsmuth* Hellen. Alterth. 2 p. 535 sq. caeterum similiter ut noster Euphor. fr. 66 p. 106 Mein. Ὀρχομενὸν Χαρίτεσσιν ἀφάρεσιν ὀρχηθέντα, ubi similia attulit *Meinek.*, quem v. etiam de Gratiarum cultu. Wagnerum Orchomenon Arcadicum intelligentem vehementer errare, vix est quod dicam.

ἀργαφίας] ita ex mss. Bigot. et Vat., Caesareus Lambecii † (p.277) ἀγραφίας. sine dubio legendum Γαργαφίας. est autem Gargaphia fons ille ubi Dianam lavantem vidit Actaeon, in Boeotia, ubi et Orchomenus. BERGL. errare Berglerum in annot. textui subjecta significatum est, cui annotioni adde: Bergkius jam diar. Darmst. a. 1841 n. 10 p. 86 scripturam Ἀργαφίας tuetur Eratosthenis versu in etym. magn. p. 135, 31 allato, quem ita emendavit νυφάμεναι κρήνης ἕδραμον Ἀργαφίης.

τὼ χείλη δὲ τὰ ῥόδα] ita ex ms. Vat., ex Bigotiano τῶν χειλέων τὰ ῥόδα habemus. BERGL.

4. τὴν Λεσβίαν μιμησαμένη Σαπφώ] hanc primam a Leucade petra in mare se praecipitasse prae impatientia amoris erga Phaonem, auctor est Menander [in fab. Λευκαδία] apud Strabonem lib. 10 p. 694, ubi plus satis de ea re nuper annotatum. BERGL. v. *Meinek.* Menand. p. 105 sq. fragm. com. Gr. t. 4 p. 158.

EPIST. 2. [tom. II p. 9—12 Wagn.]

† (p. 276) 1. Μέμηνας, ὦ θυγάτριον, καὶ — ἐλλεβόρου δεῖ σοι] ut Proeti filiae, quas secundum quosdam ex amore insanientes Melampus ab hac insania elleboro nigro curavit, quod ab ipso, ut volunt, melampodion dictum. nota proverbia de Anticyris, quae geminae, et de elleboro. caeterum hanc epistolam edidit Leo Allatius in notis suis ad epist. 8 Socraticarum Graece tantum ad ἄπιθι εἰς Ἀντίκυραν, ubi mire auctoris nomen in casu recto scribitur *Alciphum*, forte errore typi pro *Alciphus* [imo Bergl. errare, cum accusativus pendeat a praep. *apud* observat Wagn.]. nam apud Erasmum *Alcippus* scriptum chil. 3 cent. 1 adag. 22, ubi initium epistolae 15 libri 1 citat. apud quem tamen alibi *Alciphron*. BERGL.

† (p. 277) ἥτις [δὲ] αἰσχύνεσθαι] hic δέ ut superfluum meo judicio, parentheseos signis inclusi. videtur ejus loco ibi τό fuisse primitus. BERGL.

αἰσχύνεσθαι κορικῶς] ex Vat. κωμικῶς. ed. Allatii hujus epist. κωρικῶς, unde veram lectionem invenisse me puto. Aelianus epist. penult. de meretrice, quam sub specie virginis ducebat adolescens αἰδουμένη κορικῶς εὖ μάλα, καὶ κατὰ τὸν γαμουμένων νόμον ὑπέκρυπτε τὴν τέχνην, *pudibunda plane ut virgo et ad morem sponsarum se componens occultabat technam.* BERGL.

ἀπέξεσας τὴν αἰδῶ τοῦ] vel αἰσχύνεσθαι, vel τὴν αἰδῶ glossema: puto forte posterius, propter κορικῶς, quod non nisi ad αἰσχύνεσθαι referri potest; videtur autem adscriptum fuisse, ut indicaretur infinitivum poni loco nominis. alias videor mihi apud alium quendam observasse ἀποξύειν τὴν αἰδῶ. BERGL. nimirum apud nostrum infra ep. 40, 4 ut annotat Wagn.

† (p. 278) 2. καὶ κατὰ σεαυτὴν ῥίπιζε τὸ κακὸν ἐξωθοῦσα] potius καὶ μὴ κατὰ σεαυτὴν ῥίπιζε, aut καὶ κατὰ σεαυτὴν τρέπου, ut lib. 1

epist. 28 [§. 2] in re simili *πέπαυσο — καὶ τρέπου κατὰ σεαυτόν*. Caesareus Lambecii *ῥήπιζε*, ita tamen ut *τῷ η* † (p. 279) jota sit supra et infra scriptum. pro *ἐξωθοῦσα* male ed. Allatii *ἐξελθοῦσα*. BERGL. Dorvillius ad Charit. p. 510 infeliciter vulg. defendit vertens *excute malum et expelle ex mente, ventilando dissipa, diventila, exstingue;* infelicius Arnaldus misc. obs. 5 p. 286 vertens *comprime te* et ut videtur tmesin *κατὰ — ῥίπιζε* statuens, jure propterea a Wagnero vellicatus, probante Bergleri conjecturam *κατὰ σεαυτὴν τρέπου* et explicante *collige te* (komme wieder zu dir selbst, besinne dich des Bessern) *damnosamque libidinem animo expelle*. idem WAGN. deinde pergit: „haec scripseram quum recordarer, adolescentem, quem puella nostra deperiret, fuisse *ὠσχοφόρος*, ideoque *nobili genere ortum* v. supra ad 1, 4, 2. quid si igitur, ita cogitabam, *κατὰ σαυτὴν τρέπου* idem esset, quod *σαυτὸν ἕλα* ap. Callim. in epigr. p. 272 Ern. [Anth. Pal. 7, 89] et Plutarch. de educ. 19, 3, ubi itidem de delectu conjugis sermo est, et Heusing. apposite Ovidii locum excitat *si qua voles apte nubere nube pari*". *ῥάπιζε*, quod Reiskius conjecit, habet etiam Venetus. Jacobs. ad Anth. Pal. t. 3 p. 676: „locus leni medicina qualem Bastius adhibuit, non potest restitui; mutilus enim".

τοῖς ἐναλίοις βορὰν παραρρίψειε [sic, in textu *παραρρίψει*] *θηρίοις*] id quod Andromedae et Hesionae contigit et aliis quibusdam in comoedia veteri. BERGL.

EPIST. 3. [tom. II p. 14—17 Wagn.]

† (p. 278) 1. *εὐοψία*] occurrit haec vox et lib. 1 epist. 1 [§. 4]. BERGL.

ἁπλώσας] non satisfacit hoc verbum. ms. Caesareus Lambecii *ὑπλώσας*. BERGL. vulgatam contra Bergl. Trillerum et Arnaldum (quorum ille *ἀπολέσας*, hic obs. misc. 5 p. 287 *ἀποσχίσας* cl. l. 1, ep. 14. reponendum censet,) defendit Wagn. his verbis: „piscator extenderat suspenderatve retia, nec tamen addit qualia ea invenerit; scissa fuisse ex sequenti *καινουργεῖν* facile potest suppleri". de v. *ἁπλοῦν* conferri jubet *Schneid.* ad Anacr. p. 118, *Ilgen.* ad hym. Hom. p. 329. mutilum esse locum judicat Jacobs. ad Anth. P. 3 p. 677.

Σισύφειον — βούλευμα] Pindarus Olymp. 13 v. 72 *Σίσυφον μὲν πυκνότατον παλάμαις, Sisyphum quidem callidissimum* † (p. 279) *artificiis*, ubi schol. inter alia: *συνετώτατον βουλαῖς ἢ γνώμαις*. de proverbio *Σισύφου μηχαναί* ex Aristophanis Acharnensibus v. 390 egerunt Erasmus et Hadr. Junius. talia autem *Ὀδύσσειον βούλευμα* supra lib. 1 epist. 23, [2] et mox ep. seq. [§. 2] *βούλευμα Παλαμήδειον*. BERGL.

χρυσίνους] ita ex Vaticano. Bigotianus *χρυσίους*. BERGL.

† (p. 280) 3. *οὐδὲ εἰς ὥραν ἐνδιδοὺς*] ita ex Vaticano, ex Caesareo Lambecii et Bigotiano *οὐδὲ εἰς ὥραν ἡμέραν ἐνδιδούς*. BERGL.

Διομήτιδι] Meursius in Athenis Atticis in fine, ubi portas Athenarum enumerat, ex Hesychio in *Δημιάσι* adducit unius nomen, quod in dat. plur. scribitur *Διομῆσι* ibi apud Hesychium. ubi forte *Διομῇσι* scribendum; vel potius monstrante nunc Alciphrone, *Διομήτισι*. BERGL. *Διόμεια* demus Aegeidis tribus et suburbium Athenarum spectans inter septentrionem et orientem. v. *C. O. Müller*. ad Leakii topogr. Ath. p. 460 Rien. *Ross*. dem. Att. p. 67. *Leakii* dem. Att. p. 23 et 223 Westerm. inde de correctione Dindorfii nulla dubitatio. cf. ep. 51, 4. caeterum ex h. l. patet foeneratorum et tocullionum mensas non solum in foro fuisse. cf. *Becker*. Charicl. t. 1 p. 280.

τὴν καμπύλην] notum est subaudiri *βακτηρίαν*. erat autem gestamen foeneratorum. Demosthenes adversus Pantaenetum [52 p. 981, 25] *μισοῦσί φησιν Ἀθηναῖοι τοὺς δανείζοντας. Νικόβουλος δ' ἐπίφθονός ἐστι καὶ ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται καὶ βακτηρίαν φορεῖ,*

oderunt, inquit, Athenienses danistas, Nicobulus autem invidiosus est et celeriter † ambulat et magna voce loquitur et baculum gestat. BERGL. errare Berglerum opinantem, peculiare gestamen foeneratorum baculum fuisse, patet ex iis quae disputaverunt de ea re *Becker* Caricl. 1 p. 394. *Hermann.* antiq. priv. §. 21, 32. videtur notare voluisse scriptor illum tocullionem, quod contra morem urbanum *καμπύλην* gestaverit, quod baculorum genus rusticorum potissimum fuit, cf. Plutarch. in libr. an seni sit ger. resp. p. 790 B *ὥρα τοίνυν καὶ βασιλεῖ παραινεῖν πρεσβύτῃ γεγενημένῳ, τὸ μὲν διάδημα καταθέσθαι καὶ τὴν πορφύραν, ἱμάτιον δ' ἀναλαβόντα καὶ καμπύλην ἐν ἀγρῷ διατρίβειν, μὴ δοκῇ περίεργα καὶ ἄωρα πράττειν ἐν πολιαῖς βασιλεύων.* Aristoph. fr. in fragm. com. t. 2, part. 2 p. 999

πτωχικοῦ βακτηρίου.

βακτηρία δὲ Περσὶς ἀντὶ καμπύλης,

ubi rectissime *Bergkius:* „alter versus aperte dictus est de senibus qui jam molli et delicato cultu utuntur; incurvi enim baculi quales Lacedaemonii gerebant, rusticorum sunt hominum, recti sive Persici, elegantiorum et divitum, vid. etym. m. 185, 56 *βακτηρία, ἣν ἐκάλουν ὀρθήν· ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ οἱ ἐν περιουσίᾳ καὶ οἱ δικάζοντες· τῇ δὲ καμπύλῃ οἱ ἄγροικοι*".

Φλοιέα] ita mss. quasi *Φλοιεύς* a *ΦΛΟΙΑ*. Meursius de populis Atticis, verum pagi Attici nomen censet *ΦΛΥΑ*, licet ipso annotante apud Harpocrationem sit *Φλυεία* et apud Suidam *Φλυία*, unde esset *Φλυϊεύς*, in acc. *Φλυϊέα*, quod ut proxime accedens, apud nostrum reponendum. BERGL. de hujus pagi nomine quod plerumque est *Φλυεῖς*, rarius *Φλυή* et *Φλυά*, admodum dubium *Φλυεία*, v. *Meinek.* ad Steph. Byz. p. 668.

4. *ὅπερ — κόσμον εἶναι ἐπεποιήκειν*] cf. Long. 1, 19 *τοὺς μὲν (τυρίσκους) δῶρον εἶναι δίδωσι*, ubi v. quae annotavi p. 192. adde Zosim. 3, 22 *ἀλετρὶς γυνὴ νυκτὸς — σῖτον ἄλευρα εἶναι ἐργαζομένη.* 5, 21 *Φραουΐτον — ὁ βασιλεὺς ὕπατον εἶναι κατέστησε.* videtur autem hic verbi *εἶναι* pleonasmus post verba dandi faciendi instituendi significationem habentia apud poetas Ionesque non infrequens, apud probos Atticos scriptores rarissimus esse. Isae. de Pyrrhi her. 32 p. 41 med. *ἵνα καὶ τοῦ τῆς τήθης ὀνόματος — ἄκληρον ὁ ἀνὴρ καταστήσειεν εἶναι τὴν αὑτοῦ γυναῖκα*, ubi quae attulit Schoemannus e Herod. petita sunt. quod tanquam simile exemplum e Dem. c. Aphob. p. 852, 13 *ἀφεθέντα τοῦτον ἐλεύθερον εἶναι* Matth. Gr. gr. §. 420, 1 citat, id prorsus alienum neque pleonasmum esse, locum inspicienti patebit. contra post nominandi verba, *ὀνομάζειν* similiaque, hujus verbi adjectio etiam ap. Atticos ut ap. Platonem frequens. caet. cf. *Bergl.* ad 1, 1, 5.

ὡς Πασέωνα] ita ex Vat. Bigotianus *ὥσας Πασέωνα*, sine dubio male. videtur autem ortum ex *ὡς ἐς*, quorum posterius ad expositionem prioris ab aliquo adscriptum fuerat; deinde, ut fit, ab alio in contextum fuit receptum: ab alio inde *ὥσας* factum. extat autem *ἐς* adscriptum in margine ex Vaticano. BERGL.

σὺν αὐτοῖς τόκοις] quamquam praepos. *σύν* in hac locutione non sine exemplo est, v. *Lobeck.* ad Phryn. p. 100, malo tamen reponere Vaticani libri lectionem *αὐτοῖς τόκοις*, cum Alciphro quotiescunque hac utatur dictione praepositionem spernat. v. indicem in v. *αὐτός*. caeterum in lemmate annotat. criticae delendum est *τοῖς*.

ὤμοσα κατ' ἐμαυτοῦ] ita ex Vat., Caesareus Lambecii et Bigotianus *ὤμωσα κατελώνας ἐμαυτοῦ*. BERGL. satis frequens apud oratores est locutio *κατ' ἐξωλείας ὀμνύναι*, quam egregio judicio Bastius hoc loco reposuit, et similes. cf. Demosth. in Mid. 119 p. 553, 17 *ὤμνυε μὲν κατ' ἐξωλείας μηδὲν εἰρηκέναι.* ib. 121 p. 554 fin. *ὀμνύοντα κατ' ἐξω-*

λείας μηδὲν κατ' αὐτοῦ πρὸς τὴν βουλὴν εἰρηκέναι φαῦλον. in Aristocr. 67 p. 642, 15 διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἴκου. sic ἐπιορκεῖν κατ' ἐξωλείας id. adv. Eubul. 22 p. 1305, 12. similis locutio est ἐπαρᾶσθαι αὐτῷ ἐξώλειαν apud Demosth., Aeschin., Antiphontem, v. *Reiskii* indic. in orat. Gr. t. 1 p. 341 Oxon. *Lasaulx* de jure jur. ap. Graec. p. 20.

† (p. 282) λιμῷ κατασκλῆναι] ex conjectura. ms. Bigot. κατακληθῆναι. ex Vat. κατακλησθῆναι, unde aliquis forte conjiceret, κατακλυσθῆναι, *inundari*. κατασκλῆναι confirmatur † (p. 283) epist. seq. [§. 1], ubi ἀποσκλῆναι. sed quid opus? sine dubio ad hunc locum respicit Eustathius p. 1508 lin. 42 σκλαίνω. ὅθεν παρὰ τῷ Ἀλκίφρονι τὸ κατασκλῆναι κινδυνεύω λιμῷ. BERGL.

EPIST. 4. [tom. II p. 19—22 Wagn.]

† (p. 282) Inscr. Τρεχέδειπνος] aptum parasito nomen. Athenaeus lib. 6 p. 242 C appellative Ἄλεξις τρεχεδείπνους καταλέγων φησίν. deinde subjicit locum Alexidis, in quo parasiti nominatim enumerantur. contrarium κωλυσίδειπνος, ut est apud Plut. 8 symp. cap. 6 initio. quamvis deinde quidam ibi in eundem fere sensum torquere conetur τρεχέδειπνον. BERGL. locus est p. 525 F sq.: τῶν υἱῶν μου τοὺς νεωτέρους ἐν θεάτρῳ προσδιατρίψαντας ἀκροάμασι καὶ βράδιον ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐλθόντας οἱ Θέωνος υἱοὶ κωλυσιδείπνους καὶ ζοφοδορπίδας καὶ τοιαῦτα μετὰ παιδιᾶς ἔσκωπτον· οἱ δ' ἀμυνόμενοι πάλιν ἐκείνους τρεχεδείπνους ἀπεκάλουν καί τις εἶπε τῶν πρεσβυτέρων τρεχέδειπνον εἶναι τὸν ὑστερίζοντα τοῦ δείπνου. θᾶττον γὰρ ἢ βάδην ἐπειγόμενον ὅταν βραδύνῃ φαίνεσθαι. reperiri etiam apud Juvenal. 3, 67 observat Wagn. ceterum cum hac appellatione compares ἐπιθυμόδειπνος apud eund. Plut. paullo infra et φερέδειπνος ap. Aristoph. vesp. 401.

hanc autem epistolam, ut alii jam indicarunt, edidit Lambecius in prodromo Gelliano, unde postea recusa in Gellio Gronoviano, Graece tantum. BERGL.

Λοπαδεχθάμβῳ] Reinesius in suo exemplari prodromi Gelliani, quod nunc possidet plur. rev. atque clariss. Boernerus, adscripsit in margine, *malim* Λοπαδεκθάμβῳ. nempe quia ἐκθαμβής dicitur, uti et alia. nihil tamen mutaverim, etsi non aliunde composita sit vox. BERGL.

1. ὁ γνώμων — σκιάζει τὴν ἕκτην] Lucianus in Lexiphane [4 t. 2 p. 326] † (p. 283) καὶ γὰρ ὁ γνώμων σκιάζει μέσην πόλον, *gnomon medium horologium inumbrat.* eadem hora tempus ineundi convivii. BERGL. sermonem esse de prandio patet ex hora dicta; sexta hora est meridies; facit igitur hic locus ad tempus prandii certius constituendum, de quo dubius haeret Becker Charicl. t. 1 p. 416 sq. etsi nostrum locum affert ubi de gnomone agit t. 2 p. 494.

ἀποσκλῆναι] clarissimus Kusterus, qui msm. Bigotianum mecum benigne communicavit, in margine annotavit, hunc locum adduci ab Eustathio p. 1295 lin. 39 τὸ μέν τοι παρὰ Ἀλκίφρονι, ἀποσκλῆναι κινδυνεύω λιμῷ etc.

2. ἐκεῖσε — οὐ] ita ms. editiones hujus epistolae impressae οὐ habent pro οὗ, cum maximo damno sententiae. BERGL.

βούλευμα Παλαμήδειον] proverbialiter. Eupolis comicus apud Athenaeum p. 17 E Παλαμηδικόν γε τοῦτο τοὐξεύρημα καὶ σοφόν, *Palamedicum hoc commentum est et sapiens.* sic Aristophanes, hujus in multis imitator, proverbialiter Palamedem vocat eum qui sapienter quiddam excogitaverat, in ranis v. 1499 [1451]

εὖ γ' ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις,

belle, o Palamedes, o solertissimum ingenium! quemadmodum alias Tha-

letis nomen solet usurpari. † (p. 284) sed aptissimum est Palamedis nomen, quod etiam ex etymologia talem significat, qualis ipse fuit. nam cum esset sapientissimus et ingeniosissimus heroum, *inventor* extitit multarum rerum ad vitae commoditatem et jucunditatem. de ejus inventis praecipue videndus scholiastes Euripidis ad Orestem v. 416, ubi de ejus fratre Oeace. in illis numerantur astrologia et mensurae. quidam et tempora ab illo inventa dixerunt, referente Eustathio p. 228 lin. 1, ubi cum sine dubio temporis mensura et divisio intelligi debeat eoque et horae pertineant, lepide sane Palamedeum consilium hic vocaretur quo horae non ordinantur, sed turbantur; si Palamedes etiam horologia excogitavit. sed illa temporum inventio perperam ibi, ut puto, colligitur. scribit inter alia, post talorum et aleae mentionem: *τῆς δὲ τοιαύτης ἐπινοίας τοῦ Παλαμήδους, καὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ χρόνου, ἣν καὶ* † (p. 285) *αὐτὴν ἐκεῖνος ἐσοφίσατο, μάρτυρα παράγουσι Σοφοκλῆν*, *ejusmodi autem commenti Palamedis, uti et inventionis temporis, quam et ipsam ille commentus est, testem adducunt Sophoclem.* deinde affert ejus quatuor versus, in quibus et haec [fr. 380]: — *χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας ἐφεῦρε* — quae illam *χρόνου εὕρεσιν* debent significare. quod nulla ratione fieri potest; nam *χρόνου διατριβή* nihil aliud est, nisi in quo vel per quod tempus teritur et transmittitur, ne longum videatur, cum aliquid agitur temporis fallendi gratia, ut fit in ejusmodi ludicris. BERGL.

3. *Θεοχάρης*] in prodromo Gelliano editum *Θεόχαρις*, sicut et ex Vat. habemus. in Gellio Gronoviano *Θεοχάρης* sine dubio recte, ut mox apparet ex *Θεοχάρους*. BERGL.

4. *Ἀποληξίας*] debebam corrigere *Ἀπόληξις* monente *Th. Bergkio*, viro amicissimo, qui hanc emendationem olim mecum communicavit: „lego *Ἀπόληξις*: hunc hominem commemorat Harpocration: *Ἀπόληξις· εἷς τῶν νῦν* (al. *ν'*) *συγγραφέων, ὃν Πλάτων κωμῳδεῖ ἐν Σοφιστῇ* (lego *Σοφισταῖς*). [quod receptum a Bekkero. pro *ν'* autem scribendum censet Meinck. com. fragm. 2, 2 p. 664 *ι'*, significari existimans decem illos *συγγραφεῖς*, de quibus Thucyd. 8, 67.] Harpocr. v. *στασιώτης*: *Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως „περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγόρηκεν, ὡς στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ ἐμός.* Demosth. c. Steph. 1, 64 p. 1120 fin. *τῷ μὲν υἱεῖ τῷ τούτου πολλῶν πραγμάτων ὄντων οὐ παρέστη πώποτε οὐδ' ἐβοήθησεν, ἀλλ' Ἀπόληξις καὶ Σόλων καὶ πάντες ἄνθρωποι μᾶλλον βοηθοῦσιν.* eodem modo erratum 3, 55 fin. *καὶ μῖμοι γελοίων οἱ περὶ Σαννυρίωνα καὶ Φιλιστιάδην οὐκ ἐπελείποντο.* Philistidem *θαυματοποιόν* memorat Athen. 1 p. 20 A, 12 p. 538 E".

ἐκείνης] ita recte ex Vat. editiones impressae *ἐκεῖνος*, nullo sensu. BERGL. Vat. (Ψ) habet *ἐκεῖνοι*. *ἢ ἐκείνης* quae omittit Ven., mihi nunc glossema esse videtur; debebat certe scribi *πρὸ ἐκείνης τῆς ὥρας* aut *πρὸ τῆς ὥρας ἐκείνης*.

τοῦ πίμπλασθαι] forte *ἐμπίμπλασθαι* sine articulo, aut *τοὐμπίμπλασθαι* pro *τὸ ἐμπίμπλασθαι*. BERGL.

EPIST. 5. [tom. II p. 23—27 Wagn.]

Inscr. *Ἐκτοδιώκτης Μανδιλοκολάπτῃ*] haec corrupta esse apparet. quod mihi in mentem venit *Ἐτνοδιώκτης* i. e. *is qui pullem sectatur* nulla eget explicatione. cum autem *ἔτνος* e genere ciborum vilium esset (v. *Hermann.* ad Luc. de scrib. hist. p. 136), homo ex infimo parasitorum numero fuisse significatur, qui, ut famem depellant, quocunque cibo sint contenti, modo os ventremque impleant. alter contra lautioribus mensis assuetus dicitur *Κανδυλοκολάπτης*. *κάνδυλος* s. *κάνδαυλος* est cibus qui constare dicitur ab Hegesippo Tarent. ap. Athen. 12 p. 516 D

Bergl. 284—287.

ἐξ ἑφθοῦ κρέως καὶ κνηστοῦ ἄρτου καὶ Φρυγίου τυροῦ ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος, a Polluce 6, 70 ἐξ ἀμύλου καὶ τυροῦ καὶ γάλακτος καὶ μέλιτος, a Phot. p. 129, 15 κάνδυτος (κάνδυλος recte Dindorfius) σκευασία ὀψοποιική· μετὰ γάλακτος καὶ στέατος καὶ μέλιτος. ἔνιοι δὲ διὰ κρέως καὶ ἄρτου καὶ τυροῦ. οὕτως Ἀριστοφάνης. Hesych. κάνδυλος διὰ ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα ἐδώδιμον. videtur autem, cum πέμμα vocetur et a schol. ad Aristoph. pac. 123 πλακοῦς, ad id ciborum genus pertinuisse quod nos *Pastete* vocamus et in lautioribus delicatioribusque esculentis habitum esse, ut intelligitur ex comicorum locis ap. Athen. l. l. et p. 172 B et e Plutarch. quaest. conv. p. 644 B et 664 A. originis erat Lydiae, auctore Athenaeo, inde nomen (quocum conferri potest Gelonis Syracusani placentum, Γέλωνος πλακοῦς ἐπώνυμος, apud nostrum 1, 22, 1). copiose de hoc cibo egit *Fritzsch.* ad Aristoph. ran. p. 88 sq. qui tria ejus genera, quae commemorat Athen. p. 516 D, accuratius descripsit. κολάπτειν, proprie avium *rostro tundere* s. *excavare*, translatum est ad parasitum tales κανδύλους excavantem, frustis scilicet cochleari absumtis. Reiskii Μανδιλοκλέπτῃ non intelligo, nisi forte voluerit Μανδυοκλέπτη, quod etiam mihi quondam in mentem venit. sed μανδύας s. μανδύη militare fuit vestimentum et barbarum quidem, quod parum huic l. convenit.

† (p. 284) 1. Ἐτεοβουτάδης] nobilis familia Athenis Ἐτεοβουτάδαι. Harpocratio, Suidas. vide et Meursium de populis Atticae in Βούτεια. Βουτάδαι. BERGL. et quos affert *Hermann.* antiq. sacr. p. 61, 11. 12. *Grote* histor. Gr. t. 1 p. 154. 158 vers. Meisn.

† (p. 285) συμβαλών μοι, — κατεμέμφετο] Aristophanes in avibus v. 136

ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται,

ubi occurrens mihi haec aliquis exprobret. BERGL.

† (p. 286) ἠσπάσατο καὶ κατεμέμφετο, ὅτι μὴ θαμίζοιμι παρ' αὐτόν] Plato 1 de rep. sub initium [p. 328 C] εὐθὺς οὖν με ἰδὼν ὁ Κέφαλος ἠσπάζετό τε καὶ εἶπεν· ὦ Σώκρατες, οὐδὲ θαμίζεις ἡμῖν καταβαίνων εἰς τὸν Πειραιᾶ· χρῆν μέντοι, *statim igitur, cum me vidisset Cephalus, salutabat dicebatque: o Socrates, non sane frequens descendis nobis in Piraeeum; oportebat tamen.* BERGL.

ἴθι πρὸς Διὸς — καὶ μετὰ βραχὺ λουσάμενος ἧκε] Aristophanes in avibus v. 129

— πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου
ὅπως παρέσῃ μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία,
λουσάμενα πρῴ —,

per Jovem Olympium obsecro ut adsis apud me et tu et liberi tui loti mature. invitatio ad coenam. BERGL.

λουσάμενος ἧκε] Aristophanes in Lysistrata v. 1064, ubi itidem invitatio ad coenam ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον. πρωὶ δὲ χρὴ τοῦτο δρᾶν λελουμένους αὐτοὺς καὶ τὰ παιδία, *venite igitur in meam domum. mature autem oportet hoc facere lotos, tum vos ipsos tum liberos vestros.* [cf. Luciani loc. a Bergl. ad ep. 18, 1 huj. l. allatum. adde asin. 3 t. 2 p. 570. *Beckeri* Maricl. 1 p. 423. *Hermann.* ad Luc. de conscr. hist. p. 148. antiq. priv. §. 28, 4.] caeterum in mstis nostris est ἧκεν cum ν ἐφελκυστικῷ ob sequentem vocalem. male omnino, cum sententia non nisi imperativum admittat, cui non solet ν subjungi. BERGL.

πάντως οὐκ ἀγνοεῖς] Lucian. paras. 3 t. 2 p. 840 μὴ τοίνυν ὄκνει λέγειν αὐτήν, ὡς ἐπίστασαι, duo libri optimi πάνυ ὡς ἐπίστ. scribendum esse πάντως ἐπίστασαι significavi in actis soc. Gr. t. 1 p. 283.

† νεωκορίου] lege Λεωκορίου. locus est Athenis, non ignotus. BERGL. Λεωκορίου] cf. Hesych. τῶν Λεὼ θυγατέρων μνημεῖον τὸ καλούμενον Λεωκόριον ἐν μέσῳ Κεραμεικῷ. Phot. Λεωκόριον· ἱερὸν Ἀθη-

νησι· τοῦ δὲ Λεὼ θυγατέρες ἐγένοντο τρεῖς, Φρασιθέα, Θεόπη, Εὐβούλη, αἳ παρθένοι ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐσφαγιάσθησαν κατὰ χρησμόν, ἐκόντος τοῦ πατρὸς ἐπιδόντος, ὁ δὲ Λεὼς υἱὸς ἦν Ὀρφέως, οὗ ἐπώνυμος καὶ ἡ Λεοντὶς φυλή. duos hos locos jam Wagn. attulit; adde eund. Phot. Λεωκόριον· ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ ἡρῷον. Λεὼς γὰρ ὁ Ὀρφέως υἱὸν μὲν ἔσχε Κάλανθον, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Φρασιθέαν, Θεόπην, Εὐβούλην· ἃς ὑπὲρ τῆς χώρας σφαγιασθείσας ἔτι παρθένους ἐτίμησαν Ἀθηναῖοι τῷ ἡρῴῳ. veter. scriptt. locos, in quibus commemoratur, collegerunt *Meursius* Ceramic. gem. cap. 17 p. 64 sqq. *Leake* topogr. Ath. p. 126 not. 5 Rien. p. 122 n. 1 Bait. et Saupp. *Pauly* Realenc. t. 4 p. 924. de ejus situ v. etiam *Wordsworth* Athens and Attica p. 172. 176. in Ceramico, in quo medio erat Leocorion, prostabant meretrices cf. ad 3, 48, 3. inde Leocorii mentio hic et apud Theophylact. ep. 12 ἐπὶ τὸ Λεωκόριον τὰς διατριβὰς ἡ αὐλητρὶς πεποίηται, ubi v. *Boisson*. p. 239.

2. Μενδησίου νέκταρος] Μενδήσιος est a Μένδης Aegypti urbe. sed, quamvis Hellanicus apud Athenaeum lib. 1 p. 34 A in Aegypti urbe Plinthina dicat primo inventam fuisse vitem, et propter Osirim, Aegyptiorum deum, quem Bacchum plerique putant, verosimile videatur in Aegypto primum inventam; negat tamen Herodotus lib. 2 cap. 77 in Aegypto dari vitem, et lib. 3 cap. 6 ex Graecia et Phoenicia illuc vinum importari dicit. quare potius hic Mendaeum vinum intellexerim, cujus apud Athenaeum lib. 1 p. 29 D, E Cratinus et Hermippus meminere, nec non Menander apud eundem lib. 8 p. 364 D, nempe a Mende Thraciae urbe. Stephanus Byz. Μένδη πόλις Θρᾴκης. mox τὸ ἐθνικόν, Μενδαῖος οἶνος. interim tamen Julio Polluci lib. 6 segm. 15 tanquam diversa vina commemorantur, Μενδαῖος, Μενδήσιος. BERGL. cf. etiam Demosth. c. Lacrit. 11 p. 926 ib. annot. in *Schaef*. appar. t. 4 p. 567.

τεμαχῖται] (ita corrige in textu) pisces marini, in frusta secati conditique. schol. Arist. eq. 283 καὶ τέμαχος: ἰχθῦς. ἰδίως δὲ τεμαχίτας ἰχθῦς, τοὺς μεγάλους καὶ κατακοπτομένους. Eubul. ap. Athen. 8 p. 340 D ὃς μόνος βροτῶν δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίων ἄθρους τεμαχίτας.

3. ἐδέησα κινδύνῳ περιπεσεῖν] notandus verbi ἐδέησα talis usus. alias frequens μικροῦ, ὀλίγου, et μικρόν, ὀλίγον ἐδέησα. pro περιπεσεῖν solus Lambecianus hic περιβαλεῖν. BERGL. etiam in seqq. ἐδέησέ μου κτέ. μικροῦ vel ὀλίγου aegre careas.

πειραθεῖσα] Bigotianus παραθεῖσα male. BERGL.

τὴν ὀργὴν ἔναυλον ἔχουσα] similia contulit *Dorvill*. ad Charit. p. 522.

χυτροπόδων] instrumenta, in quibus ollae supra ignem collocabantur, cf. *Ussing*. de nomin. vasor. p. 97 sq. locis ibi allatis adde hunc et Procl. ad Hesiod. ep. 748, ubi non aliter atque hic accipiendum vocabulum in v. μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρήκτων ἀνελόντα ἔσθειν μηδὲ λόεσθαι, quae recte explicavit praeeunte scholiaste idem Ussing. „poeta praecipit, neve cibus coquatur neve aqua ad lavandum calefiat in foculo, quo non prius ad divinam rem sint usi“. ex eo quod grammatici explicant voce ἐσχάρα concludi potest, eos ita constructos fuisse, ut simul in iis ignis posset accendi, ita ut esset foculus portabilis. ex his corrigenda ea quae scripsimus in lexicis nostris in v. χυτρόπους. etiam epigr. in append epigr. 41, 3 ita intelligendum.

βρέχματος] restitue ex Ven. βρέγματος.

† (p. 288) εἰ μὴ φθάσας ἀπεπήδησα, παρὰ βραχὺ φυγὼν τὸν κίνδυνον] Bigotianus παρὰ βραχὺ et φυγὼν non habet, truncata, non tam sententia, quam elegantissima phrasi, † (p. 289) quae et in ms Vaticano violatur prava distinctione sic, εἰ μὴ φθάσας ἀπεπήδησα παρὰ βραχύ, φυγὼν τὸν κίνδυνον. Lambecianum hic non consulueram. BERGL.

EPIST. 6. [tom. II p. 28—30 Wagn.]

† Inscr. (p. 288) *Ἀρτεπίθυμος*] ita ex Vat. Bigotianus *Ἀρτεμίδωρος*, nimis serium nomen pro parasito. *Ἀρτεπίθυμος* est joculare, qualia caeterorum omnia apud nostrum. BERGL.

1. *ἀγχόνης μοι δεῖ*] Pierson. veris. p. 140 ex Euripidis fragm. affert *δεῖν δ' ἀγχονῶν τε καὶ πετρῶν ῥίπτειν ἄπο.* nec oblitus est hujus nostri loci, in quo tamen *μετὰ μικρόν* retinet. WAGN.

οὔτε γὰρ τὰ ῥαπίσματα οἷός τέ εἰμι φέρειν] apud Terentium in eunucho actu 2 sc. 2 [v. 13] qui parasitum se negat agere posse: *at ego infelix neque ridiculus esse neque plagas pati possum.* sane tales sunt inepti ad artem parasiticam. Plautus in captivis act. 1 sc. 1 v. 20 *nisi qui colaphos perpeti potest parasitus frangique ollas in caput*, ille vel mendicatum eat. nam veri parasiti *plagipatidae* sunt, et *duri capitones* apud eundem et *incudes;* ut ille Aristophontis comici parasitus, *ὑπομένειν πληγάς, ἄκμων, καὶ κονδύλους, ad tolerandas plagas et pugnos incus*, apud Athenaeum lib. 6 p. 238C. BERGL.

† (p. 289) *ἀπολουμένων*] haec est marginalis scriptura ex Vaticano, sine dubio ex meliore codice excerpta, ut alia in eodem marginalia et interlinearia. in contextu est *ἀπολλυμένων* sicut et in Caes. Lambecii ac Bigotiano. notum autem, in hac imprecationis formula, non in *praesenti* hoc verbum, sed in *futuro* usurpari. BERGL. v. ad 1, 37, 2.

ἐρανιστῶν] qui de symbolis coenant. BERGL. v. *Casaub.* ad Theophr. p. 168. *Wolf.* ad Plat. symp. p. 17. WAGN. *Becker.* Char. 1 p. 420. *Hermann.* ant. priv. §. 127, 22.

τῆς μιαρᾶς καὶ ἀδδηφάγου γαστρὸς] ventri maledicere ab Homero didicerunt, ut alia pleraque sive seria sive jocosa. Odyss. ρ' v. 470, cum Antinous unus procorum in convivio Ulyssem adhuc ignotum et mendicum jactu scabelli percussisset, iste indignabundus dicit:

οὐ μὰν οὐδ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, οὔτε τι πένθος,
ὁππότ' ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχειόμενος κτεάτεσσι
βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν ἢ ἀργεννῇσ' ὀΐεσσιν·
αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσι,

† (p. 290) *equidem neque dolor existit in animo neque moeror, quando quis pro suis pugnans possessionibus jactu icitur: vel propter boves vel propter candidas oves; at me Antinous jaculatus est ob ventrem improbum, perniciosum, qui multis malis homines afficit.* et Odyss. σ' v. 52 ubi idem Ulysses cum Iro depugnaturus, quamvis in praemium victoriae proposito ventriculo sanguine et arvina farcto atque jam fervente tergiversatur:

ὦ φίλοι, οὔπως ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
ἄνδρα γέροντα δύῃ ἀρημένον. ἀλλά με γαστὴρ
ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω,

o amici, haud quaquam fas est cum juniore viro pugnare virum senem calamitate labefactum; sed me venter hortatur maleficus ut plagis domer. hinc Diphilus comicus † (p. 291) in parasito inter alia convitia *τὴν γαστέρα* dicit *θεοῖς ἐχθράν*, apud Athenaeum 10 p. 422 C et Alexis comicus ibidem [litt. A] satis facete, *si quis demat homini ventrem, nullas injurias, nullas ignominias ei amplius obventuras.* BERGL. cf. ad 74, 1.

2. *ἡ μὲν γὰρ αἰτεῖ*] Odyss. η' v. 216 Ulysses:

οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
ἔπλετο. ἥτ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκῃ.
mox — *ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ*
ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων
ληθάνει ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἄνωγεν,

non enim quidquam odiosum post ventrem impudentius aliud est qui jubet sui memorem esse necessario. deinde *hic autem magis semper edere jubet ac bibere: et me omnium oblivisci facit quaecumque passus sum: atque impleri postulat.* BERGL.

EPIST. 7. [tom. II p. 32—35 Wagn.]

† (p. 290) 1. Ἰατταταιάξ] Aristophanes initio equitum. BERGL.

δαίμων] intelligit fortasse unum heroum. v. *Uckert* de daemon. in actis soc. reg. Saxon. p. 192 not. 144.

† (p. 292) 2. μαθηταῖς ἐπιτάττων φοράδην ἀνελών, ἤγαγεν] ita omnes tres msti. mihi tamen locus non videtur sanus. puto, τοῖς μαθηταῖς ἐπέταττεν ἀνελεῖν, καὶ φοράδην ἤγαγεν, ut verti. BERGL. qui loci sinceritatem defendunt Arnaldus, Wagnerus, Reitzius ad Luc. Toxar. 2 t. 2 p. 509 eo ut participiorum concursum per se nihil habere offensionis monstrent, errant. id enim non agitur, sed necessario requiritur aliquid ad ἐπιτάττων, quod alioquin plane esset superfluum.

ἀπερᾶν] verbum probum, sed lexicographis ignotum. BERGL. v. de ea voce *Wyttenb.* ad Plutarch. praec. sanit. p. 134 t. 2 p. 160 Lips. caeterum idem Wyttenb. ἠνάγκασεν pro ἀπῆν. tentat.

3. οἷα γὰρ οἷα [πάσχει τὰ δίκαια] λακκόπλουτοι εἰργάσαντό με] quae hic tanquam separanda a caeteris notavi, ex margine esse arbitror: addita ab aliquo osore parasitorum, qui judicaverit *digna pati* edacissimum hominem. videtur autem et hic deesse articulus ante λακκόπλουτοι, propter antec. οἷα, omissum. BERGL. non minus recte Cobet. orat. de arte interpr. p. 144 οἷα γὰρ οἱ λακκόπλουτοι κτέ. ejectis illis πάσχει τὰ δίκαια. sed Bergleri ratio praeferenda, quod tales iterationes Alciphro amat. cf. 3, 39, 1 οἷα γάρ οἷά σε λανθάνει, 55, 1 οἷον γὰρ οἷόν σε λανθάνει συμπόσιον. cf. 62, 4 οἶδα γὰρ οἶδα. similes sunt 3, 36, 1 χαλεπὸς ἦν ἡμῖν ὁ στρατιώτης, χαλεπός. sic ἀλλά 2, 2, 6. ὡς 3, 46, 1. v. etiam 2, 3, 16. 3, 50, 3. fr. 5, 2. *Boisson.* ad Theophyl. dial. p. 195.

4. ἀλλᾶντα] Λουκανικόν, quod addit cod. Θ probat Meinekius, cum desideretur adjectivum propter sequens κόπαιον εὐμέγεθες. amat sane talem concinnitatem sophista. Lucanica farcimina erant in deliciis. cf. Martial. 13, 35 *filia Picenae venio Lucanica porcae*, quem locum vir summus attulit. praeterea v. *Beckeri* Gall. 3 p. 192 sq. ed. alt.

† κόπαιον] ita msti omnes. unus κοπαῖον. Philoxeni glossae, κόπεον *frustum*. aliquis putasset κόπανον legendum. considerandum an similiter ἄρτος τρισκοπάνιστος et τετράτρυφος ὀκτάβλωμος. BERGL. affertur e Suida in v. σελάχιον t. 2 p. 704 Bernh. Καλλίστρατος δὲ τοῦ ἰχθύος κόπαιον. eadem glossa ap. Photium p. 505, 25.

ἐργασάμενος] Bigotianus, ἐργαζόμενος, minus recte. BERGL. ὀργασάμενος ingeniose Meinek., de medii usu cll. Hippocr. ap. Gal. gl. p. 536, *Ruhnk.* ad Tim. p. 180b fin.

5. πιθάκνας — ἐμημεκὼς ἀνεπλ.] Lucianus in Timone p. 87 [45 t. 1 p. 159] ubi itidem de parasito πίθους ὅλους παρ' ἐμοὶ πολλάκις ἐμημεκώς, *qui apud me dolia tota saepe vomuit.* BERGL.

τίνα τρόπον ἐχώρησε τοσοῦτον ὁ τῶν βρωμάτων φορυτός] ita omnes tres msti, sine dubio omnes ex codice aliquo male interpolato. ego verti quasi esset, τίνα τρόπον ἐχώρησα τοσοῦτον βρωμάτων φορυτόν, nec aliter legendum esse censeo. BERGL. reponendum e Ψ ἐχώρησε τοσοῦτον τὸ σῶμα βρωμάτων φορυτόν.

ἐπ' ἐργασίαν τρέψομαι — μετατιθείς] hunc locum ex aliquo comicorum expressum esse censet *Lobeck.* Aglaoph. p. 1033 cl. Plaut. capt. 1, 1, 20. Meinek. ejecto τρέψομαι ita refingit locum ἐπ' ἐργ. βαδιοῦμαι καὶ Πειραιοῖ τὰ — μισθοῦ καταθήσω. cl. 1, 26, 3.

† (p. 294) 6. *ἐπὶ θύμοις*] mss *ἐπιθύμοις*, male. *ἐπί* hic ut in sacra scriptura [evang. Matth. 4, 4], *οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος.* cui simile apud Platonem [Alcib. 1 p. 105 C] *οὐκ ἂν αὖ δοκεῖς μοι ἐθέλειν ἐπὶ τούτοις* † (p. 295) *μόνοις ζῆν* [sententia prorsus diversa]. Synesius epist. 148 *ἀριστῶμεν ἐπ' ἀλφίτοις.* thymo autem vesci solitos Athenienses tenuiores apparet vel ex Aristophanis Pluto v. 253. BERGL. ubi schol.: *θύμος ἐστὶ τὸ ἀγριοχρόμυον, ᾧ δι' ἄκραν ἀπορίαν χρῶνται οἱ πένητες,* v. quae de hoc cibo in lexico nostro maj. attulimus.

φασιανῶν ὀρνίθων] eas aves prioribus temporibus ab opulentis in Graecia hominibus delectationis causa nutritas esse, non ut iis vescerentur, contendit Becker in Charicl. t. 1 p. 383. Athen. 9 p. 387 A non ita statuit agens de vocis *φασιανοί* significatione in Aristoph. nub. 109: *καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις θ' ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἔγωγε ἀκούω καὶ οὐκ ἐπὶ ἵππων ὡς πολλοί*

τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

δύναται γὰρ ὁ Λεωγόρας καὶ ἵππους τρέφειν καὶ ὄρνεις φασιανούς. κωμῳδεῖται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὡς γαστρίμαργος ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Περιαλγεῖ. Philoxenus Leucadensis, qui nisi aetate major certe aequalis fuit Platoni comico (cf. Athen. 1 p. 5 B), apud eund. Athen. 4 p. 147 E in convivii descriptione sic (in loco quidem hiulco et corrupto): *ἔσθοις καὶ λαγῷά τ' ἔπειτ' ἀλεκτρυόνων τε νεοσσοί, περδίκων φάσεων τε χύδαν,* ubi *φάσεων* si genuinum, de phasianis intelligendum est. Ptolem. rex apud eund. 14 p. 654 C *τό τε τῶν φασιανῶν, οὓς τετάρους ὀνομάζουσιν, οὓς οὐ μόνον ἐκ Μηδίας μετεπέμποντο, ἀλλὰ καὶ νομάδας ὄρνιθας ὑποβαλών, ἐποίησε πλῆθος ὥστε καὶ σιτεῖσθαι.* ex his quidem existit etiam prioribus temporibus phasianas in cibis sed rarissimis pretiosissimisque fuisse. posterioribus temporibus, quamquam saepius earum fit in cibis mentio, erant tamen ut hodie adhuc rarae et carae. cf. praeter nostrum l. Lucian. navig. 23 t. 3 p. 263 fin. de merc. cond. 17 t. 1 p. 673. Martial. 13, 72. Senec. consol. ad Helviam 9 *ultra Phasim capi volunt, quod ambitiosam popinam instruat.*

EPIST. 8. [tom. II p. 36—38 Wagn.]

Inscr. *Οἰνοπήκτης*] Veneti cod. lectio *Οἰνοπνίκτης* non rejicienda, denotat eum *qui vino suffocatur.* cf. *Βουκοπνίκτης* ep. 50 inscr.

† (p. 294) 1. *ἐπὶ τὸν χρυσοῦν στενωπὸν ἐπὶ τὴν ἄγνον*] ex Vaticano *ἐπὶ τὸν χρυσοῦν στεφίωπον, ἐπὶ τὸν ἀγρόν.* ex Bigotiano *ἐπὶ τὸν χρυσοῦν στεφίωπον ἐπὶ τὸν ἀγνόν.* ex Caes. Lambecii *ἐπὶ τὸν χρυσοῦν στεφίωπον ἐπὶ τὸν ἀγνόν.* supra lib. 1 epist. 39, [7] editiones *κατὰ τὸν χρυσοῦν στενωπὸν ὡς ἐπὶ τὴν ἄγνον κατιόντι,* quod et hic sequor. BERGL. uterque locus non aliunde cognitus nisi ex hoc l. et ep. 39, 7 l. 1 *ἐπεκωμάσαμεν Δεξιμάχῳ κατὰ τὸν χρυσοῦν στενωπόν, ὡς ἐπὶ τὴν ἄγνον κατῇμεν. ἄγνον* admodum vicinum fuisse Sciro ex h. conjici potest. videtur autem locus nomen duxisse ab aliqua insigni vitice, quae arbor ripas et humidos depressosque locos amat, qualem illum fuisse e voce *κατιέναι* et e Pausaniae verbis statim afferendis conjici licet. quominus enim a multitudine istarum arborum locum appellatum esse statuas, obstat illud, quod ejusmodi locorum nomina in *οῦς* plerumque terminant, ut *Ῥαμνοῦς, Μυρρινοῦς, Ἐλαιοῦς, Φηγοῦς, Ἁλιμοῦς, Ἀναγυροῦς, Ἀχερδοῦς* et a viticibus nominatus *Ἀγνοῦς.* caeterum cf. *Lobeck.* path. p. 68. Sciri autem situs notus e Pausania 1, 36, 4 viam sacram describente: *ἰοῦσι δὲ ἐπ' Ἐλευσῖνα ἐξ Ἀθηνῶν, ἣν Ἀθηναῖοι καλοῦσιν ὁδὸν ἱεράν, Ἀνθεμοκρίτου πεποίηται μνῆμα —. μετὰ δὲ τοῦ Ἀνθεμοκρίτου τὴν στήλην Μολοττοῦ τε τάφος ἐστὶν —. καὶ χωρίον Σκίρον ἐπὶ τῳδε καλούμενον. Ἐλευσινίοις πολεμοῦσι πρὸς Ἐρεχθέα ἀνὴρ μάντις ἦλθεν ἐκ Δωδώνης ὄνομα Σκίρος, ὃς καὶ τῆς Σκιράδος ἱδρύσατο Ἀθη-*

νᾶς ἐπὶ Φαλήρῳ τὸ ἀρχαῖον ἱερόν· πεσόντα δὲ αὐτὸν ἐν τῇ μάχῃ θάπτουσιν Ἐλευσίνιοι πλησίον ποταμοῦ χειμάῤῥου καὶ τῷ τε χωρίῳ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἥρωός ἐστι καὶ τῷ ποταμῷ. torrens igitur alluit Scirum; notumque ad ripas vitices crescere; sic ad Ilissi ap. Plat. Phaedr. p. 230 B. Scirum autem Ceramico exteriori contiguum aut saltem vicinum fuisse, nisi fuerit pars ejus suburbii, ex illa ipsa Pausaniae descriptione patet et recte videtur ejus situs designatus esse in tabula Kiepertiana 11; est etiam in tabula Sommeriana. — caeterum notabile vocem ἄγνον h. l. ut apud Platon. masculino genere, illo 1, 39, 7 feminino usurpatam esse, ut ap. Hippocr. aliosque. v. *Niclas.* ad Geopon. 2, 4, 1.

ἀπὸ Σκίρου λαβοῦσι Κλυμένην τὴν ἑταίραν] locus Athenis, † (p 295) saepius memoratus auctoribus. ibi sedebant meretrices. Stephanus Byz. in Σκίρος [p. 575 Mein.] de Attico Sciro: ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ αἱ πόρναι ἐκαθέζοντο. BERGL. praeter has in Sciro, et maxime quidem in Minervae templo quod ibi erat, aleatores aliique nebulones versabantur ut tradunt grammatici. cf. Eustath. ad Od. p. 1397, 24 καὶ ἐν ἱεροῖς ἐκυβεύοντο καὶ μάλιστα ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς τῷ ἐπὶ Σκίρῳ, ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἄλλα κυβευτήρια σκιράφεια ὠνομάζετο, ἐξ ὧν καὶ πάντα τὰ πανουργήματα διὰ τὴν ἐν σκιραφείοις ῥᾳδιουργίαν σκίραφοι ἐκαλοῦντο. cf. nostr. ep. 25, 2 hujus libri, ubi neglecta mulier marito exprobrat: ἀκούω γάρ σε τὰ πολλὰ ἐπὶ Σκίρου καὶ Κεραμεικοῦ διατρίβειν, οὗ φασι τοὺς ἐξωλεστάτους σχολῇ καὶ ῥᾳστώνῃ τὸν βίον καταναλίσκειν. et Steph. Byz. l. c. ἴσως δὲ καὶ τὸ σκιραφεῖον (sc. descendit a Σκίρος), ὅπερ δηλοῖ τὸν τόπον εἰς ὃν οἱ κυβευταὶ συνίασι. καὶ ὁ σκιροφόρος (recte σκίραφος Mein.), ὃ σημαίνει τὸν ἀκόλαστον καὶ κυβευτήν, ἀπὸ τῶν ἐν Σκίρῳ διατριβόντων. v. praeterea *Meinek.* com. Gr. fr. t. 3 p. 311 ibique aliorum grammaticorum testimonia, quibus adde Polluc. 9, 96 σκιραφεῖα δὲ τὰ κυβευτήρια ὠνομάσθη, διότι μάλιστα Ἀθήνησιν ἐκύβευον ἐπὶ Σκίρῳ ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς νεῷ. Phot. in v. σκιραφία p. 521, 2 ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερῷ ἔπαιζον οἱ κυβεύοντες et in v. σκιράφια: τὰ κυβευτήριά φησιν, ἐπειδὴ διέτριβον ἐν Σκίρῳ οἱ κυβεύοντες. eadem fere apud Suid. 2, 2 p. 795 Bernh.

Αἰξωνέα] Bigotianus Ἀξονέα male. non ignoti Αἰξωνεῖς Athenis δημόται. BERGL. de hoc pago non procul a promontorio Zostere sito v. *Ross.* p. 57. *Leak.* p. 47 Westerm.

διακαῶς αὐτῆς οὗτος ἐρᾷ,] lib. 1 epist. 27, [2] ἐμοῦ διακαῶς φλεγομένου. finitur autem illis haec epistola in Bigotiano: in Caes. Lambecii adhuc adhaeret ἐξ οὗ. in Vaticano nihil deest. BERGL.

2. πολὺς ἐξ οὗ χρόνος] cf. Soph. Ajac. 600 παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος, ubi plura ejusmodi attulit *Lobeckius* p. 291.

† (p. 296) τὸ χωρίον πρὸς τοῖς ἀργυρίοις] ambiguum esse possit, praecipue si sit τὸ χωρίον τὸ πρὸς etc. sic enim intelligeretur praedium aliquod circa argentifodinas, maxime in Laureo. BERGL. ἀργύρια sunt *pecuniae, pecuniae summae*, ut ap. Arist. av. 600 τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότερον κατέθεντο τῶν ἀργυρίων. cf. *Schoemann.* ad Isae. p. 178.

† (p. 297) 3. τὴν οἰκίαν εἰσιέναι ἐπ' ἀδείας ἕξομεν] sic et apud Terent. [eun. 5, 9, 27] parasitus itidem de conficienda regi suo amica, — *si hoc efficio, postulo ut mihi tua domus Te praesente absente pateat: invocato ut sit locus Semper.* BERGL.

4. εὐποιίαν] supra lib. 1 epist. 10 [, 5]. BERGL.

EPIST. 9. [tom. II. p. 39—40 Wagn.]

† (p. 296) * * *] nihil hic deest nisi titulus hujus epistolae. BERGL.

διαστροβήσας] Suidas: στροβεῖ. ταράττει. κινεῖ. περιφοβεῖ. † (p. 297) καταπονεῖ, *turbat, movet, perterrefacit, faligat.* etymologus: στροβεῖ, ταράττει, κινεῖ. BERGL.

† (p. 298) *ὑπερβὰς τὸ σιμὸν*] Xenophon in cyneg. [5, 16] itidem de leporibus: *ὑπερβαλόντες γὰρ τὰ σιμὰ καὶ ψιλά.* sunt autem lepores maxime in periculo superatis locis acclivibus, † (p. 299) quod nullo negotio faciunt; per declivia difficulter feruntur; itaque latebras quaerunt. nos contra *πρὸς τὰ σιμὰ χαλεπῶς βαδίζομεν*, ut loquitur Aristoteles problem. 42 sect. 5. BERGL.

2. *κεχηνυῖα κτλ.*] quis ad haec non meminerit Ovidii metam. 1, 535

— inhaesuro similis jam jamque tenere
sperat et extento stringit vestigia rostro.

vel potius Virgilii, ex quo sua sumsit Ovidius Aeneid. 12, 764 sq.

haeret hians, jam jamque tenet similisque tenenti etc. — WAGN.

καὶ θραύει] satis apparet legendum esse, *καταθραύει*, omisso *καί*. BERGL.

τοῖν — ποδοῖν τὸν ἕτερον] sic ep. 6, 2 hujus libri *τοῖν ὀφθαλμοῖν τὸν ἕτερον*. v. *Lobeck*. ad Phryn. p. 474.

3. *λυπροῦ*] „non expressit Bergl. *λυπροῦ* in versione. est autem *κέρδος λυπρὸν vile et tenue lucrum*. v. Diog. L. in vita Epicuri (10, 3) *σὺν τῷ πατρὶ γράμματα διδάσκειν λυπροῦ τινος μισθαρίου*, et Hesych. *λυπρός* exponit *εὐτελής*." haec sunt Arnaldi misc. obs. t. 5 p. 288. WAGN.

EPIST. 10. [tom. II p. 42—45 Wagn.]

† (p. 298) 1. *ἐπιτριβείη — ὁ κάκιστος ἀλεκτρυὼν*] haec epistola et Luciani somnium sive gallus initio [t. 2 p. 702] adeo inter se conveniunt, sicut et alia quaedam, partim jam notata, partim notanda; ut vel ambo ex iisdem fontibus sua hauserint: vel, quod potius credo, alter ab altero: et forte Lucianus a nostro: ac ferme jam credo Lucianum *ἀλκιφρονίζειν*, non Alciphronem *λουκιανίζειν*. ita autem orditur et Lucianus: *ἀλλά σε ὦ κάκιστε ἀλεκτρυὼν ὁ Ζεὺς αὐτὸς ἐπιτρίψειε, at te scelestissime galle Jupiter ipse perdat.* magis autem ista omnia dilatantur apud illum. BERGL. cf. Anacr. od. 12 de hirundine querentem, quae de amoribus suis somniantem turbasset. WAGN.

† (p. 299) *ὅς με ἡδὺν ὄνειρον θεώμενον ἀναβοήσας ἐξήγειρεν*] haec Samosatensis ille sic fusius: *ὅς με πλουτοῦντα καὶ ἡδίστῳ ὀνείρῳ ξυνόντα καὶ θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν εὐδαιμονοῦντα διάτορόν τι καὶ γεγωνὸς ἀναβοήσας, ἐπήγειρας, qui me ditescentem et dulcissimo in somnio versantem penetrabile quiddam et clamosum vociferatus expergefecisti.* BERGL.

μὲ ἡδὺν ὄνειρον θεώμενον] Lucianus ibidem inferius. p. 238 [5 p. 710] *τὸν πανευδαίμονα ὄνειρον ἐκεῖνον αὖθις ὁρᾶν.* BERGL.

† (p. 300) *οἰκετῶν ἐφέπεσθαί μοι στίφος*] Lucianus ibidem p. 245 [12 p. 719 sq.] *εἶτα ἐξήλαυνον ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐξυπτιάζων, περίβλεπτος ἅπασι τοῖς ὁρῶσι καὶ ἐπίφθονος. καὶ προέθεον πολλοὶ καὶ περιίππευον καὶ εἵποντο πλείονες, deinde provehebar albis bigis, resupinus, spectabilis omnibus intuentibus ac mirandus. et praecurrebant multi ac circumequitabant sequebanturque plures.* haec autem Lucianus *πρὸς τὸ τραγικώτερον*. BERGL.

2. *ἐῴκειν τὴν* [*τὼ*] *χεῖρε δακτυλίων πεπληρῶσθαι καὶ πολυταλάντους λίθους περιφ.*] Lucianus ibidem p. 245 [12 p. 720] *ἐγὼ δὲ — ἔχων — δακτυλίους βαρεῖς ὅσον ἑκκαίδεκα ἐξημμένους τῶν δακτύλων — ego autem habens annulos graves circiter sedecim applicatos digitis.* videtur autem Lucianus *πολυταλάντους* [in loco nostro] de pondere accepisse, dum ipse *βαρεῖς* dicit. quod magis apparet in amoribus, ubi alium Alciphronis locum mox indicandum imitatur, p. 1058 [41 t. 2 p. 442] ubi de inauribus quarum *πολυτάλαντον βρῖθος* dicit, *multorum talentorum*

pondus. satis hyperbolice. BERGL. imo absurde. recte contra Berglerum Reitzius monet scriptorem lusisse, quia quando de annulis aureis sermo sit, gravitas et pretium quasi unum idemque sint.

ἐφαίνοντο δὲ καὶ οἱ κόλακες ἐγγύθεν] sic apud Lucianum alibi, nempe in Timone, ad hunc Timonem recens ditatum primus omnium se insinuare conatur assentator, *Γναθωνίδης ὁ κόλαξ* p. 87 [45 t. 1 p. 159]. BERGL.

† *Γρυλλίωνα*] nomen verum parasiti ex historia. Athenaeus lib. 6 p. 244 F meminit ex Axionico comico inter parasitos, quos ibi nominatim recenset, *Ἀξιόνικος δὲ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Τυρρηνικῷ Γρυλλίωνος τοῦ παρασίτου ἐν τούτοις μνημονεύει.* BERGL.

εἴπαις ἄν] non debebam optativi formam aliquoties in scriptoribus obliteratam et hodie restitutam (v. *Buttm.* gr. ampl. t. 2 p. 164 ed. Lobeck.) revocare, cum omnino optativus, etsi defendi possit, tamen indicativo sententiae loci magis convenienti et a bonis libris *BΓ*, ad quos accedunt *Ψ'* Ven., munito, posthabendus esse videatur. utroque modo utuntur in hac formula secundum sententiae rationem scriptores. sic *εἴποις ἄν* recte se habet 3, 65, 3.

Παταικίωνα] ita ms. Caesareus. ex Vaticano *Παταίκτινα*, in margine autem *Παταικίωνα*. BERGL. Pataecio famosissimus fuit sycophanta, commemoratus ab Aeschine adv. Ctes. 189 p. 81 in. *μὴ οὖν ἡμῖν ὡς Παταικίωνος ἄμεινον πεπολίτευσαι διέξιθι*, cujus nomen deinde in proverbium abiit. Apostol. 14, 13 *Παταικίωνος συκοφαντότερος; οὗτος ἀπὸ συκοφαντίας τὸν βίον ποιούμενος καὶ προσκρούειν ἐπιτηδεύων τοῖς εὐδοκιμοῦσι τῶν πολιτῶν τέλος φωραθεὶς ἀνηρτήθη.* ad quem l. cf. *Leutsch.* t. 2 p. 607. *Walz.* ad Arsen. viol. p. 406. *intpp.* ad Suid. 2, 1 p. 243 Bernh. ejusdem nominis aleator et nebulo ep. 42, 1.

3. *μεσούσης δὲ τῆς χειροτ. ὁ παμπ. ἀλεκ. ἐβόησε*] Luciani somnium convivio finitur, quod galli cantu interturbatum, p. 246 [12 p. 720] *ἐν τούτῳ ὄντα με καὶ φιλοτησίας προπίνοντα ἐν χρυσαῖς φιάλαις ἑκάστῳ τῶν παρόντων, ἤδη τοῦ πλακοῦντος εἰσκομιζομένου, ἀναβοήσας ἀκαίρως συνετάραξας μὲν ἡμῖν τὸ συμπόσιον, ἀνέτρεψας δὲ τὰς τραπέζας, τὸν δὲ πλοῦτον ἐκεῖνον διασκεδάσας, ὑπηνέμιον φέρεσθαι παρεσκεύασας, in his cum versarer et aureis phialis praebiberem amicis singulis qui aderant, cum jam afferretur placenta: vociferatus intempestive conturbasti nobis convivium et subvertisti mensas ac divitias illas dissipasti, ut in ventos abierint.* BERGL.

ἐνθύμιον ποιησάμενος] „Atticum hunc usum exposuit *Dukerus* ad Thucyd. 7, 18. *ἐνθύμιον ποιεῖσθαι* vi vocis primum significavit *animo reponere*, sed usus inprimis Athenis voluit, ut *ἐνθύμιον* de tali cogitatione usurparetur quam inexspectatus casus suggereret, quaeque religionem et ominosum quid animo moveret. haec *Valckenar.* ad Ammon. p. 76, qui praeter alia exempla locum etiam Heliod. l. 8, (11 p. 390) adfert, ubi, uti apud nostrum de somnio sermo est, *οἷον γάρ μοι νῦν ὄναρ ἐνθύμιον γέγονεν.* WAGN. v. *intpp.* ad Soph. OT. 739.

† (p. 302) *τοὺς φυλλοχόους μῆνας ἑστάναι*] Plutarchus in symposiacis lib. 9 quaest. 10 [p. 734 D] *τὸ δὲ λεγόμενον περὶ τῶν ἐνυπνίων, ὡς ἔστιν ἀβέβαια καὶ ψευδῆ μάλιστα* † (p. 303) *περὶ τοὺς φυλλοχόους μῆνας* etc., *quod autem dicitur, insomnia esse incerta et mendacia praecipue circa menses in quibus folia defluunt* etc. BERGL. de voce *φυλλοχόους* v. Arnaldi lectt. Gr. p. 187. *Wernsdorf.* ad Himer. p. 557. WAGN. et Plutarch. l. l. p. 535 D. E.

EPIST. 11. [tom. II p. 46—50 Wagn.]

† (p. 302) *Χρονίῳ*] quasi *Χρόνιον* vocetur haec mulier. nomen mihi suspectum. BERGL. est tamen viri nomen *Χρόνιος* Paus. 8, 47, 6.

1. *Πανὶ*] Pan rusticorum deus. dixi quaedam p. 109. BERGL.

Ἐπιμηλίδας — καὶ Δρυάδας καὶ Ναΐδας] harum nympharum junctim meminit et Pausanias lib. 8 cap. 4, [2] cujus locum afferam ut legendum puto, *Δρυάδας γὰρ δὴ καὶ Ἐπιμηλιάδας τὰς ἑαυτῶν ἐκάλουν καὶ Ναΐδας*. addo hic posterius *καί*, quod ejectum videtur a sciolo aliquo, qui cum non videret quo *ἑαυτῶν* pertineat, ad *Ναΐδας* referendum putavit et omittendam copulam: fecitque sententiam absurdam. sensus autem est, veteres solitos fuisse suas amicas vel uxores vocare Dryadas, Epimeliadas et Naidas. debet enim sub *τὰς ἑαυτῶν* subaudiri *ἐρωμένας*, vel *γυναῖκας*, vel *νύμφας*. Dryadum et Naidum frequens mentio passim. *Ἐπιμηλίδες* memorantur a scholiaste Apollonii Rhodii ad lib. 4 v. 1322; eaedem *Μηλίδες* apud Eustathium p. 652 lin. 34, 35, quae itidem *Μηλιάδες* et dorice *Μαλιάδες* apud † (p. 303) eundem p. 1661 lin. 49 et Julium Pollucem lib. 9 segm. 122 et segm. 127. BERGL.

2. *Κωλιάδας καὶ Γενετυλλίδας*] conjungit haec nomina et Aristophanes in nubibus v. 52, ubi itidem rusticus de similiter morata uxore conqueritur, qui comico stylo dicit eam olere *μύρου, κρόκου — Κωλιάδος, Γενετυλλίδος*, *unguentum*, *crocum*, *Coliadem*, *Genetyllidem*. et in Lysistrata initio, ubi dicitur, mulieres festinare, si vocentur ad ejusmodi Venereos deos, *ἢ 'ς Πανὸς ἢ 'πὶ Κωλιάδ' ἢ 'ς Γενετυλλίδος*, *vel in Panos sacellum vel ad Coliada vel in Genetyllidos fanum*. nec non Lucianus in amoribus p. 1059 [42 t. 2 p. 443 ib. *Reitz* et pseudol. 11 p. 171 ib. *Reitz*. WAGN.] quo in loco et alia ita conveniunt cum Alciphroneis hisce ut imitatio facile appareat. postquam multa in fucum et comptum muliebrem, quem et noster perstringit, dixisset *μισογύνης*, subjungit *τίς οὖν ὁ μετὰ τὴν τοσαύτην παρασκευὴν βίος; εὐθὺς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔξοδοι ἐπὶ θεὰς ἐπιτρίβουσαι τοὺς γεγαμηκότας, ὧν ἐνίων οἱ κακοδαίμονες ἄνδρες οὐδὲ αὐτὰ ἴσασι τὰ ὀνόματα, Κωλιάδας εἰ τύχοι καὶ Γενετυλλίδας*, *qualis* † (p. 304) *igitur post tantum apparatum est vita? statim e domo egressiones, quae maritos enecant, ad deas, quarum infelices illi viri, nec ipsa sciunt nomina, Coliadas, Genetyllidas.* (quem locum, ut commodior sensus appareret, coactus fui ex conjectura hic ita adscribere, cum in edd. videatur corruptus; quae post *βίος* ita: *εὐθὺς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔξοδοι. καὶ πᾶς θεατὴς* [hodie *θεὸς*] *ἐπιτρίβων τοὺς γεγαμηκότας ὧν ἐνίων* etc. quasi spectatorum nescio quorum ignorent ejusmodi uxorum viri nomina: quod quidem fieri potest; sed commemorari nihil attinebat. vidit hoc Palmerius; sed quaedam excidisse putans, de suo addit totas septem voces.) sunt autem *Κωλιάς* et *Γενετυλλίς* epitheta Veneris, ambo secundum quosdam veterum: † (p. 305) aliqui ex iisdem *Γενετυλλίδα* comitem illius deae faciunt. BERGL. de Coliadibus v. Hesych. h. v. Photii lex. *Κωλιάς. τόπος ἐν Ἀττικῇ — ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης*. Genetyllides, deae quidem adfines Veneris, sic Bergl. ad Arist. thesm. 137 (130) p. 1010 et Pausan. 1, 1, 5 ib. *Kuehn*. WAGN. *Lobeck*. Aglaoph. p. 630 sq. 669. *Preller*. de Cer. et Pros. p. 344.

ἀπολεῖσθαι] infinitivus, et quidem in futuro huc non quadrat. *ἀπόλλυσθαι* vel *ἀπολέσθαι* stare posset: sed sic requiritur adhuc verbum aliquod, quale *συνέβη*. nec hic *ἀπὸ κοινοῦ* sumi facile potest *οἶδα*. quare verti quasi esset *ἀπελήλιπται*, ab *ἀπαλείφω*. BERGL.

3. *οὐ σωφρονεῖς, ὦ γύναι, οὐδὲ ὑγιές τι διανοῇ*] supra lib. 1 epist. 4, quae est ejusdem cum hac argumenti [§. 3]: *οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν οὐδὲ ἀγαθὰ διανοεῖσθαι*. BERGL.

ἀστικαῖς] errore in textu remansit *Ἀττικαῖς*, quod corrige.

ψιμυθίῳ] *cerussa* Bernard. ad Nonn. t. 1 p. 34 laudat Xenoph. oec. 10, 2. Plutarch. sympos. 6, 5. *Hier. Mercurial.* var. lect. 3, 21. *Rader.* ad Martial. l. 1 ep. 61 quibus adde *Spanhem.* ad Callim. p. 511 Ern. et de

usu et pr. numism. t. 1 p. 322. WAGN. cf. fr. 4, 2. *Hermann* antiqq. priv. §. 23, 2.

δευσοποιοῦσι] hoc verbum adhuc nemini quod sciam observatum. de *δευσοποιός* satis Budaeus et ex eo HSteph., quibus nihil necesse est hic plura addi. BERGL. Wagn. conferri jubet *Ruhnk.* ad Tim. p. 75 sqq.

EPIST. 12. [tom. II p. 50—53 Wagn.]

† (p. 304) 1. *Μεσημβρίας οὔσης σταθηρᾶς — ἐπιλεξάμενος πίτυν τὸ καῦμα ἐσκίαζον*] Virgilius 3 georg. v. 331 pastores jubet

aestibus in mediis umbrosam exquirere vallem:
sicubi magna Jovis antiquo robore quercus
ingentes tendat ramos —,

σταθηρά autem *μεσημβρία*, alias *σταθερὰ μεσημβρία*. notus Platonis locus in Phaedro, a Suida etiam indicatus, ubi cum Socrates post sermones sub celebri illa platano † (p. 305) peractos vellet discedere, Phaedrus eum retinens, dicit [p. 242 A] *μήπω γε, ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ. ἢ οὐχ ὁρᾷς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταται ἡ καλουμένη σταθερά, nondum etiam, mi Socrates, abieris, priusquam aestus transeat. annon vides jam fere meridiem adesse?* — *σταθερά* ab *ἵστασθαι*; et per allusionem a *θέρεσθαι calefieri*, unde *θερμόν* et *θέρος*, ut *τὸ σταθερόν* sit *τὸ σφόδρα θερμόν, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ θέρει μεσημβρίας*, quae est glossa apud Platonem, in quibusdam editionibus, ut fit, in textum † (p. 306) recepta. simul etiam alluditur ad *σταθεύειν urere;* unde apud Aeschylum in Prometh. v. 22 *σταθευτὸς ἡλίου φλογί, ustus solis flamma.* non autem caprarius iste veretur, quod Theocriteus ille idyll. 1, qui jussus fistula canere, dicit v. 15

οὐ θέμις, ὦ ποιμάν, τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμμιν
συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες —,

non est fas o pastor, meridie, non est fas nobis fistula canere: Pana timemus. BERGL. vide de *μεσημβρίᾳ σταθερᾷ intpp.* ad Thom. M. p. 302. *Ruhnk.* ad Tim. p. 235 et *Schellenberg.* ad Antim. reliq. p. 110. WAGN. *Krüger.* ad Dion. Hal. historiogr. p. 22, et de scriptura *Schaef.* ad Dion. Hal. de comp. p. 338.

μουσικῶς ἐπαφήσασθαι] pro *μουσικῶς* mallem *μουσικῆς*. *ἐπαφήσασθαι* autem hic pro *ἐφάψασθαι*, ab *ἐπαφᾶν* quod ab *ἀφή*. et ab *ἐπαφίημι* [immo ab *ἐπαφάομαι*] est *ἐπαφήσασθαι*, sed si huic locus hic detur, legendum *μουσικῇ ἐπαφήσασθαι*, et subaudiendum vel addendum *ἐμαυτόν*. proxime antecedens *τὶ* pro *κατά τι, non nihil.* BERGL. metaphorice hic *ἐπαφᾶσθαι;* proprie quidem sed quodammodo similiter Agath. Anth. Pal. 5, 222

εἴ ποτε μὲν κιθάρης ἐπαφήσατο πλῆκτρον ἑλοῦσα
κούρη, Τερψιχόρης ἀντεμέλιζε μίτοις.

de collocatione vv. *τὶ καὶ μουσικῆς* v. ad Longum 1, 28 p. 295.

τὸ πνεῦμα μετὰ τῶν χειλῶν ἐπισύρων] modus inflandi fistulas illas disparibus calamis compactas accurate descriptus. describit et Jul. Pollux lib. 4 segm. 69 *ἐπὶ δὲ σύριγγος εἴποις ἄν, παράγειν ἐπ' αὐτῆς τὸ πνεῦμα διὰ τοῦ στόματος· καὶ παραφέρειν καὶ διασπείρειν τὸ πνεῦμα, huc illuc ferre, deducere ac spargere spiritum.* et pluribus Achilles Tatius lib. 8, [6] p. 477 *τοὺς μὲν ἄλλους ἐλευθέρους* † *ἀφῆκεν καλάμους· μόνῳ δὲ τὸ χεῖλος ἐπιτίθησιν, ὃν ἂν ἐθέλῃ μὴ σιωπᾶν. μεταπηδᾷ τε ἄλλοτε ἐπ' ἄλλον, ὅπου ποτ' ἂν εἴη τοῦ κρούματος ἡ ἁρμονία καλή. οὕτως αὐτῷ περὶ τοὺς αὐλοὺς χορεύει τὸ στόμα*, qui fistula canit *reliquos calamos liberos relinquit, uni tantum admovet labium, quem silere nolit: transilitque alias ad alium, ubi modulationis concinnitas apta evadit. sic ei circa calamos (quasi) tripudiat os.* BERGL. Longus 1, 24 *ἁρπάζων τὴν σύριγγα τοῖς χείλεσιν αὐτὸς τοὺς καλάμους ἐπέτρεχεν* ubi v. annot. p. 200 et *Ruhnk.* ep. cr. 1 p. 63 (p. 122 Lips.).

2. *αἱ αἶγες περιεχύθησαν*] Virgilius ecloga 10 v. 16 *stant et oves circum, nostri nec poenitet illas.* haec autem, ut Josephus Scaliger in Graeca versione hujus eclogae, refero ad *non canimus surdis.* BERGL.

ἀφεῖσαι νέμεσθαι] Virgilius ecloga 8 in.

pastorum musam Damonis et Alphesiboei,
immemor herbarum quos est mirata juvenca etc. BERGL.

ὅλαι τοῦ μέλους ἐγίνοντο] ut epist. antec. *ὅλη εἰ τοῦ ἄστεος.* vide supra p. 55 seq. [1, 13, 2] ubi de *ὅλος εἰμὶ τοῦ πάθους.* BERGL.

ταῖς ἡδοναῖς] mallem *ἀγέλαις*, vel *ποίμναις*, nisi esset caprarius. BERGL. — *Ἠδωνοῖς*] de Edonis Thraciae gente v. *Baehr.* ad Herod. 5, 11. caeterum eadem corruptela quae hic est etiam in cod. Hesychii in vv. *ἀδασμός, αἰγίζειν, ἀμφίδρομος*, ubi pro (Aeschyli) *Ἠδωνοῖς* scriptum *ἡδονήν, ἡδονῇ, ἡδωνές.*

ταῦτά σε οὖν εὐαγγελίζομαι] v. *Lobeck.* ad Phryn. p. 268.

τὸν παῖδα τῆς Καλλιόπης] Orpheum. BERGL.

μουσικὸν τὸ αἰπόλιον] cf. Longus 4, 14 *πεποίηκε δὲ αὐτὰς (τὰς αἶγας) καὶ μουσικάς.* caeterum de *εὐνομίᾳ μουσικῇ* v. *Villois.* ad Long. p. 149 (252 sq. ed. meae) cl. p. 203 sq. *Jacobs.* scr. misc. t. 6 p. 379 sqq.

EPIST. 13. [tom. II p. 54–56 Wagn.]

† (p. 308) 1. *γύρους περισκάψας*] HSteph. in thes. *ex Theophrasto affertur, γύρους περιορύττειν.* BERGL. cf. ep. 70, 3.

ναμάτιον ὕδωρ] pro *ναμάτιον* potius *ναμάτειον*, quia est adjectivum, non deminutivum a *νᾶμα* vel *ναματιαῖον*, ut apud eundem Theophrastum hist. plant. lib. 4 c. 3 *ναματιαίοις ὕδασιν*, eodem HSteph. citante. BERGL. est saepius ap. eundem. caet. v. *Bast.* comment. pal. p. 704. de irrigatione hortorum pratorumque cf. *Boisson.* ad Philostr. ep. 62 p. 165.

2. *ποταμοὺς — ἐκ τῆς ἀκρωρείας — οἳ ῥύμῃ κατασυρόμενοι* etc.] Virgilius 2 Aen. v. 305

— *rapidus montano flumine torrens*
† (p. 309) *sternit agros, sternit sata lecta boumque labores.*

Lucretius lib. 1, [283]

flumine abundanti, quod largis imbribus auget
montibus ex altis magnus decursus aquai. BERGL.

ἰλὺν ἐπεσπάσαντο καὶ — κατέχωσαν] Virgilius 1 georg. v. 116

— *amnis abundans*
exit, et obducto late tenet omnia limo.

ubi antecedentia etiam, *deinde satis fluvium inducit rivosque sequentes,* conveniunt cum *ἐπάγειν αὐτοῖς ναμάτειον ὕδωρ.* BERGL.

ἰσόπεδα] *solo aequata* ad verbum. BERGL.

3. *τίς ἂν οὖν*] cf. *Jacobs.* ad Anth. Pal. t. 3 p. 100. — caeterum mutavi interpunctionem ex mente interpretis Latini qui sic habet: *quis ergo amplius operam impendat frustra, incertas spes ex agricultura aucupans?* quamquam in Graecis ante *μάτην* interpunxit, in quo eum secutus est Wagner, qui quidem in Latinis illud *μάτην* non reddit: *quis vero amplius labores velit suscipere, spem ex agro colendo captans incertam?*

τὰς ψυχὰς] ita ex Vatic., Lambecii Caes. hic non consulueram. lego interim *τὰς τύχας*, ut verti. BERGL.

φασὶ γὰρ — μετασχηματίζεσθαι] Theophyl. ep. 32 cujus simile huic est argumentum, *τὴν τέχνην ἀμείψας τὴν τύχην σοφίσομαι.*

EPIST. 14. [tom. II p. 56—57 Wagn.]

† (p. 308) *εἰ πατρώζεις — καὶ τἀμὰ φρονεῖς*] Suidas, *πατρώζοντα, τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.* Hesychius etiam, *πατρώζουσα,* † (p. 309) *τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦσα.* scribitur autem apud nostrum hic et *πατριάζεις.* sed meliorem codicem secutus sum, ut alias. BERGL.

† (p. 310) *χαίρειν*] multo inferius huic respondet *ἐάσας.* BERGL.

τοὺς ἀλαζόνας ἐκείνους τοὺς ἀνυποδήτους καὶ ὠχριῶντας] periphrasis philosophorum ignominiosa ex Aristophane, ubi in nubibus v. 103

— *τοὺς ἀλαζόνας*
† (p. 311) *τοὺς ὠχριῶντας τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,*
ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης —. BERGL.

μεστὴ μὲν ἡ σιπύη — οἱ δὲ ἀμφορεῖς οἴνου γεμ.] Aristophanes in Pluto v. 807

ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων,
οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου. BERGL.

Hesych. *σιπύη. σιτηρὸν ἀγγεῖον, ἀρτοθήκη.* v. *intpp.* ad Polluc. 10, 131 et *Ruhnk.* ad Callim. fr. p. 573. WAGN. et Theophyl. l. ad ep. 35, 3 afferendum. et de forma vocis *Lobeck.* ad Phryn. p. 301.

EPIST. 15. [t. II p. 58—59 Wagn.]

ἀρρίχων] Hesych. *ἄρριχος· κόφινος ἢ ἀγγεῖον λύγινον.* „Eustath. in Od. λ' p. 459 *κῆποι γὰρ Ἀδώνιδος φυτάρια ταχὺ ἀναθάλλοντα ἔσω χύτρας, ἢ ἀρρίχου καὶ ὅλως κοφίνου τινός.* cf. et etym. m. et Moerin Atticist. h. v. et *Casaub.* in Athen. 4 p. 154." *Alberti* ad Hesych. WAGN. — caeter. ejusdem argumenti est Theophyl. ep. 47.

† (p. 310) *ὅσον οὐκ εἰς μακρὸν*] hic *ὅσον* ut in *ὅσον βραχύ* et *ὀλίγον ὅσον. βραχὺ ὅσον.* pro *μακρόν* potest etiam legi *μακράν.* saepe occurrit *οὐκ ἐς μακράν.* etiam apud nostrum lib. 1 epist. 35, [3] *οὐκ εἰς μακρὰν δὲ ἀνιασομένοις.* nihil tamen hic mutandum. BERGL. nullum exemplum dictionis *οὐκ εἰς μακρόν* mihi notum est; constans usus formulae *οὐκ εἰς μακράν* etiam hic poscit *μακράν.* defendit tamen illud Dorvill. ad Charit. p. 419 loco ep. 49, 3, in quo est repositum *μακράν.*

† (p. 311) *πιθάκια*] forte *πιθάκνια.* nihil tamen mutaverim, quia et infra epist. 18 et 19 *Πιθακίων* nomen viri, ab eadem sine dubio voce. BERGL. v. *C. Fr. Hermann.* ad Lucian. de hist. c. 4 p. 26.

τὰ γὰρ κοινὰ τῶν φίλων] mallem *τὸ γὰρ κοινὰ τὰ τῶν φίλων,* etc. BERGL. proverbium pervulgatum, cujus originem ad Pythagoram referunt; v. schol. ad Platon. Phaedr. p. 279 C. ubi v. *Heindorf* p. 356. Zenob. 4, 79 *κοινὰ τὰ φίλων: Τίμαιός φησιν ὅτι προσιόντας Πυθαγόρᾳ μαθητὰς περὶ τὴν Ἰταλίαν ἔπειθεν ὁ φιλόσοφος κοινὰς τὰς οὐσίας ποιεῖσθαι. ὅθεν εἰς παροιμίαν ἡ συμβουλὴ τοῦ Πυθαγόρα ἦλθεν.* ubi v. *Schneidew.* p. 106. *Leutzsch.* ad Diogen. 5, 76. *Meinek.* ad Men. p. 8.

ἐμφιλοχωρεῖς] eadem vox ap. Archemach. ap. Ath. 6. p. 264 B *οἱ μὴ ἀπάραντες εἰς Βοιωτίαν, ἀλλ' ἐμφιλοχωρήσαντες παρέδωκαν ἑαυτοὺς κτἑ.* Joseph. bell. Jud. 2, 7, 2 *τῶν παίδων ἐμφιλοχωρησάντων τῇ οἰκήσει.* et translate ap. Lucian. de hist. c. 1 t. 2 p. 3 *τῆς Ἀνδρομέδας ἐμφιλοχωρούσης τῇ μνήμῃ,* ubi v. *Hermann.* p. 13.

EPIST. 16. [t. II p. 60—62 Wagn.]

† (p. 312) 1. *ἔφερες ἂν καὶ τοῖς θεοῖς κιττὸν καὶ δάφνας — καὶ ἄνθη ὅσα σύγκαιρα*] sunt fere verba Menandri *ἐν γεωργῷ,* in Agricola [p. 36 Mein. com. gr. fr. vol. 4 p. 97], sermo est de agro,

— *φέρει γὰρ ὅσα θεοῖς ἄνθη καλά,*
κιττόν, δάφνην —,

fert enim quotcunque diis grati sunt flores, hederam, laurum, ubi recte nuper Phileleutherus Lipsiensis, sive Richardus Bentlejus, (audio enim virum summum nomen jam edidisse) revocandum censuit illud ὅσα, ejecto ὡς, quod Grotius inculcaverat. BERGL.

πληρώσας γάλακτος] Theophyl. ep. 29 τὰ κισσύβια πεπλήρωται μοι γάλακτος. ep. 14 τὸ κισσύβιον ἀεὶ πλῆρων τοῦ γάλακτος.

κράνους — τριλοφίαν] τρίλοφον κράνος, *trium cristarum galeam*, memorat Polyaenus lib. 8 cap. 59. Lusitanos τριλοφίαις usos fuisse dicit Strabo lib. 3 p. 231. Aeschylus in oppugnatione Thebarum v. 390 de Tydeo:

— τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει, κράνους χαίτωμα —,

tres umbrosas cristas quatit, galeae jubam. BERGL.

2. Ἀκαρνᾶν — μισθοφόρος] videtur ad comoediam aliquam, maxime Menandri, respicere, in qua fuerit miles ex † Acarnania. Lucianus in 1 dialogorum meretricum [t. 3. p. 280 sq.], qui omnes itidem ex Menandro videntur efficti, eodem videtur respexisse, cum Glyceram Thaidi sic loquentem facit: τὸν στρατιώτην, Θαΐ, τὸν Ἀκαρνᾶνα etc. sunt autem et istae ambae in Menandreis comoediis celebres. BERGL.

Μηλιεὺς] vel ab urbe Thessaliae, cujus incola Dorice Μαλιεύς, et a qua sinus Maliacus: vel a Melo ins. una Cycladum, quae gr. Μῆλος. BERGL. de forma v. *Meinek.* ad Menand. p. 16. *G. Hermann* ad Soph. Phil. 4.

3. τὸν ἐν ἡσυχίᾳ βίον ἀσπάζου, καὶ γὰρ ἀσφαλὴς ἡ γεωρ.] lib. 1. epist. 3, 3 γεωργίᾳ δὲ συγγραφῆναι καὶ τὸν ἀσφαλῆ καὶ ἀδεᾶ βίον ἀσπάσασθαι. est autem hic hyperbaton: ac proinde nonnihil obscuritatis, quam in Latina versione tollunt parentheseos signa. BERGL. cf. 1, 3, 1. 3.

γηροκόμος] in ambobus mss. γηρωκόμος, praeter morem. videtur autem dicere velle, tempus prope adesse cum γηροκόμῳ indigeant, is autem debet esse filius pius. BERGL.

τὴν ὁμολογουμένην ἑλόμενος σωτηρίαν.] supra epist. 7, 6 ὁμολογουμένην ἔχοντα τὴν τοῦ ζῆν ἀσφάλειαν. BERGL.

EPIST. 17. [t. II p. 62—64 Wagn.]

Inscr. Λειρίῳ] in ann. cr. ita corrige: „quod in Λειριώνῃ mutari et reponi" caet.

† (p. 314) 2. ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς] ita ironice et jocose Lucianus quoque *de errore in salutatione*, 1 [t. 1 p. 724 fin.] ἀφικόμενος παρὰ σέ, ὡς προσείποιμι τὸ ἑωθινόν, δέον τὴν συνήθη ταύτην φωνὴν ἀφεῖναι καὶ χαίρειν κελεύειν· ἐγὼ δ' ὁ χρυσοῦς ἐπιλαθόμενος, ὑγιαίνειν σε ἠξίουν, *cum venissem ad te, ut salutarem te mane et debuissem consuetam illam vocem emittere, teque salvere jubere; ego homo suavis oblitus valere te jussi.* et apud Aelianum epist. penult., ubi senex conqueritur de filii sui fallaciis, cui tamquam honestam puellam ducturo, nuptias paraverit, deinde compererit eam esse tibicinam a lenone redemptam, ἐγὼ μὲν ἔθυον γάμους ὁ χρυσοῦς μάτην, καὶ περιῄειν ἐστεφανωμένος, οὐδὲν δέον, *sacra nuptialia faciebam ego aureus frustra et ambulabam coronatus, cum nihil opus esset.* ad Luciani (p. 315) illum locum Bourdelotius ex Aristaeneti lib. 1 epist. 5 [p. 25 Boiss.] quae est sub nomine Alciphronis scripta ad Lucianum, annotavit, ὁ χρυσοῦς ἑστιάτωρ εἰσῄει, ubi figurate itidem is ita appellatur, qui imprudens magnas turbas daturus videbatur. quod Bourd. non monet, quamvis maxime ad rem faciat. nec Mercerus de hac re quidquam; sed certiores ille nos facit χρυσοῦν in laude ubique poni de homine elegantiore. homo sane suavis. εὖ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης. paullo ante, vocem σκεύη in mss extantem, separavi signis, quia aliunde eam irrepsisse puto. BERGL.

Bergl. 314—318.

εἰς ἡμέραν ἐκάθευδον] Horatius 1 epist. 2, [30]

cui pulchrum fuit in medios dormire dies et
ad strepitum citharae cessatum ducere curam. BERGL.

ἀθλίους] legendum potius *ἀστικούς*, ut verti. BERGL. Bergleri injuria locum vexantis vox *urbicos* male in Latinis retenta est, cui substitue *miseros.*

EPIST. 18. [t. II p. 64—66 Wagn.]

Similis argumenti est Theophylacti epist. 44.

† (p. 314) 1. *Τοῦ 'μοῦ παιδὸς γενέσια ἑορτάζων ἥκειν σε — παρακαλῶ*] Lucianus in gallo sive somnio, p. 241 [9 t. 2 p. 715] *θυγατρὸς τήμερον* (p. 315) *ἑστιῶ γενέθλια καὶ παρεκάλεσα τῶν φίλων μάλα πολλούς. — ἧκε λουσάμενος. filiae natalicia hodie conviviis celebro, et invitavi plures amicos. veni lotus.* BERGL.

† (p. 316) *συνέργαστρον*] ita uterque ms. vide epist. seq. BERGL.

2. *καὶ τὴν κύνα, ἀγαθὴν οὖσαν*] suave est, canem etiam invitari ad convivium: et quod additur, fore ut is convivium non aspernetur. similiter Aelianus epist. 3, sed simplicitatem ibi nimis affectans, rusticum facit haec scribentem: *τὴν οἶν τὴν τὰ μαλακὰ ἔρια, ἣν ἐπαινῶ πρός σέ, παρ' ἐμοῦ πρόσειπε, καὶ τὼ βοϊδίω καὶ τὴν κύνα, ovem illam, quae molles lanas fert, quam apud te laudo, salutabis a me, et boves ambos et canem.* in comoedia opportune talia quandoque fiunt, ut apud Aristophanem † (p. 317) in Pluto v. 1105 cum nuncius evocari totam familiam vellet, dicit ad eum qui prodierat servum:

ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα,
ἔπειτα σαυτόν, εἶτα τὴν ὗν —,

sed curre cito et evoca herum, deinde uxorem ejus et liberos, deinde servos, deinde canem, deinde te ipsum, deinde porcum. BERGL.

2. *οὐκ ἂν ἀτιμάζοι τὸ δαιτυμὼν εἶναι*] leviter hic mutavi scripturam msstorum, quae haec est, *οὐκ ἂν ἀτιμάζοιτο δαιτυμὼν εἶναι.* BERGL.

EPIST. 19. [t. II p. 67—69 Wagn.]

† (p. 316) 1. *ὄναιο σαυτοῦ*] Synesius epist. 117 *δικαιότατος γὰρ εἶ καὶ καλῶς τῷ δύνασθαι χρώμενος. ὅπως οὖν ὄναιο τῆς σῆς φύσεως καὶ δυνάμεως — justissimus enim es et potentia recte uteris. ut igitur ex natura tua et potentia commodum capias etc.* † (p. 317) Lucianus in philopseude p. 489 [27 t. 3 p. 54] *οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων — ὡς ἀληθῆ πρὸς σὲ ἐρῶ, ita his* (filiis meis) *frui mihi contingat, inquit, ut vera tibi narrabo.* Euripides Iphigenia in Aulide v. circiter 1050 [1008] *ὄναιο, συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν, bene tibi sit, quod semper infelicibus prodes.* ibidem v. circiter 1430 [1359] ad eum qui auxilium † promittebat, dicitur, *ὄναιο τῶν φρενῶν, sis felix cum hoc animo tuo.* et Iphigenia in Tauris v. circiter 1080 [1078] ad eos qui facturos se rogata dixerant, *ὄναισθε μύθων καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες, pro his verbis bona vobis eveniant et estote felices.* BERGL.

κλῶπα] utitur hac voce aliquoties Herodotus [1, 41. 2, 150. 6, 18.] BERGL. et Euripides et Xenophon et alii.

2. *δριμὺ βλέπει*] Aristophanes in ranis v. 564 [562] *ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμύ.* Luc. pseud. [32 t. 3. p. 189] *δριμὺ εἰς σὲ ἀποβλέψειεν.* BERGL. *δριμὺ βλέπειν* id. symp. 16 t. 3 p. 430. *ἐνορᾶν* id. catapl. 3 t. 1 p. 633.

τοξοποιεῖ τὰς ὀφρῦς] Aristophanes in Lysistrata v. 8 *οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.* [Long. 4, 20 *τὸν Γνάθωνα σιωπᾶν ἐκέλευσε σφόδρα τὴν ὀφρὺν εἰς αὐτὸν τοξοποιήσας.*] ibidem et antecedens, *τὼ*

χεῖρε ἐπιβάλλειν, v. 440 εἴ τἄρα — ταύτῃ μόνον τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος. et in nubibus v. 930 [933] τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις [τὴν χεῖρ' ἢν ἐπιβάλλῃς] BERGL.

σφριγῶντας ἔχει τοὺς ὤμους] itidem in Lysistrata v. 80 ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου. et in nubibus v. 797 [799] εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ. BERGL. plura *Ruhnken.* ad Tim. p. 244 sqq. WAGN.

ἀδρὰν τὴν ἐπιγουνίδα φαίνει] ex Homero Odyss. σ' v. 73 οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει. BERGL.

3. λεπτότερον — λεβηρίδος] verti quasi esset κενώτερον. annotarunt † grammatici Graeci tria proverbia duci ἀπὸ τῆς λεβηρίδος, (qua voce inter alia *exuvium et pellicula* significatur,) nempe τυφλότερος λεβηρίδος, κενώτερος λεβηρίδος, γυμνότερος λεβηρίδος, Hesychius et Suidas in γυμνότερος. Zenobius cent. 2, 75. ubique tamen, quod mireris vox κενώτερος est corrupta, magis minusve. Varinus tamen eadem illa repetens recte κενώτερος, in γυμνότερος λεβηρίδος. habet Erasmus et κεντρότερος λεβηρίδος redditque per *asperior et scabrosior leberide.* sed illud κεντρότερος merito suspectum videri possit. BERGL. plura v. apud *Schneidew.* ad Zenob. l. l. t. 1 p. 56, *Leutsch.* ad Diogen. 3, 73 vol. 1 p. 228, ad Apostol. 10, 49 t. 2 p. 499.

εἴσω βαδιοῦνται] ita ex ms. Vat., Caesareum hic non consulueram. lego autem potius εἰς σέ, vel εἴς σε, de quo supra p. 20 seq. [1, 4, 4] ubi de εἰς τὸν ἄνδρα ἐπάνιθι potest etiam legi ὡς σέ, ut p. 22 [1, 5, 1] ἄγεις ὡς σεαυτόν. vide ad p. 114, ubi ἥκειν ὡς ἑαυτήν [1, 28, 1]. BERGL. εἰς σέ etiam Gloss. Eichst., qui etiam εἰς σοῦ.

σύργαστρος] ita ex Caesareo, ex Vat. habemus σύγγαστρος. epistola antecedente, cui haec respondet, consentiebant in συνέργαστρον, quod quidem analogia non caret, potestque significare τὸν συνεργάτην et συνεργόν. sed † annotatum nondum vidi a lexicographis. de σύγγαστρος autem Varinus: σύργαστρος, ὑοφορβός, ἐργάτης. καὶ ὄνομα βαρβαρικόν. quae videtur partim ex etymologo sumpsisse, qui ita: σύργαστρος, ὑοφορβός, ἐργάτης. partim ex Hesychio, sed emendando, ut ex serie vocum apparet, nam ibi συογάστωρ editum inter voces quae ρ post υ habent. exponit autem, συοφορβός, καὶ ὄνομα βαρβαρικόν. etsi autem σύργαστρος hoc pacto confirmetur, et epist. antec. de eodem homine dicatur συνέργαστρος, tamen nihil temere ibi mutandum putavi, cum videam vocem ἐργάτης, per quam σύργαστρος semel exponitur, convenire potius cum συνέργαστρος. quod autem ex Vat. est, σύγγαστρος, vi vocis idem esset quod ἀδελφός. BERGL.

EPIST. 20. [t. II p. 71—74 Wagn.]

1. πάλαθα] ita ex Vat., Caesareum hic non consulueram. quamvis autem πάλαθον et πάλαθα non annotaverint lexicographi, sed παλάθη, nihil tamen mutandum putavi. nec παλάθια annotarunt; occurrit tamen παλαθίων sine dubio inde apud Suidam in παλάθαι. BERGL. παλάθιαν ἐπιμασᾶσθαι τῶν Ἀττικῶν ep. 51, 2. „solebant (veteres) ficus, pruna aliaque id genus, ubi siccaverunt, in massam singula densare variisque formis instruere: παλάθας vocabant." *Wessel.* ad Diod. S. 17, 67 p. 212, 59 apud quem plura. cf. etiam *C. Jacobitz* ad Luc. vit. auct. 19. notum etiam hodie tales παλάθας confici ficuum siccarum et prunorum cf. *Coraen* ad Nicol. Damasc. p. 362.

τῶν τινὶ γνωρίμων] eleganter, pro τῶν γνωρίμων τινί, vel τινὶ τῶν γνωρίμων. sic τῶν τινὲς στρατιωτῶν apud Herodotum lib. 2 segm. 103 et segm. 162 τῶν τις Αἰγυπτίων. et lib. 4 segm. τῶν τις Βορυσθενεϊτῶν. BERGL. τῶν τις γνωρίμων Σωκράτους Himer. or. 4, 7 p. 464.

Bergl. 322.

cf. Long. 2, 13 τῶν δή τις ἀγροίκων ubi multa attulit *Schaefer.* p. 363. v. etiam *Hartung.* ad Soph. Oed. t. 483.

2. εἰδώς] ἰδών Venetus, fortasse ex correctione librarii.

καθίσας ἐν καλῷ] Aristophanes in eccles. v. 299

ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων
ἂν ἐξακούω —;

ubi ubi sedeam loco commodo, oratores ut audire possim? BERGL.

ἀχανὴς ἐγώ σοι καὶ — ἄναυδος] — *raris turbatus vocibus hisco,* Virg. 3 Aen. 314. conjunxit ἀχανής et ἄφωνος de attonito comicus quidam [Hegesipp.] apud Athen 7 p. 290 D. est autem character rusticae simplicitatis et imperitiae, quod iste tantopere obstupuit spectaculo praestigiatoris quod narrabit. BERGL. cf. Tib. *Hemsterh.* ad Xenoph. Ephes. [1, 46 ubi cf. *Locellam* p. 179] Misc. obs. t. 10 p. 217. *Piers.* ad Moer. p. 59. WAGN.

λιθίδια] alias ψῆφοι, *calculi*, dicuntur; unde hoc genus praestigiatorum ψηφοπαῖκται, et ψηφοκλέπται, de quibus diligenter egit Casaubonus ad Athenaeum lib. 1 cap. 15 congestis undique locis veterum. sed nihil simile potuit adferre huic narratiunculae, quae plane ad vivum exprimit omnia, itidem ut hodienum ostenduntur a solertioribus artificibus. BERGL. eiusmodi artifices omnino audiebant θαυματοποιοί. v. eundem *Casaub.* ad Theophr. char. p. 85 Fisch. sic apud Athen. l. 1 p. 20 A Διοπείθης — ὑποζωννύμενος οἴνου κύστεις μεστὰς καὶ γάλακτος καὶ ταύτας ἀποθλίβων ἀνιμᾶν ἔλεγεν ἐκ τοῦ στόματος. l. 4. p. 129 D θαυματουργοὶ γυναῖκες εἰς ξίφη κυβιστῶσαι καὶ πῦρ ἐκ τοῦ στόματος ἐκριπίζουσαι. infra ap. nostrum ep. 72, 2 est Ἰωνικὴ παιδίσκη τὰς σφαίρας ἀναρρίπτουσα καὶ τὰς λαμπάδας περιδινοῦσα, quae tamen saltatrix potius esse videtur. — παροψίδες Alciphronis Senecae ep. 45 sunt acetabula praestigiatorum, quae acetabula medio, quod vocant, aevo *caucula* adpellata, unde *caucularii* et *cauculatores* (nostrum *Gaukler*) pro incantatoribus in Capitulariis Caroli M. v. *Salmas.* ad script. hist. Aug. c. 1 p. 667 Hak. v. etiam *Barthelemium* in Anach. fin. c. 25 et *Beckmann.* Gesch. d. Erfind. t. 4 p. 11 p. 55 sqq. WAGN. adde *Fabric.* ad Sext. Emp. Pyrrh. 2, 250 p. 124. adv. math. 2, 39 p. 297. *Becker.* Char. vol. 2 p. 288 sq.

† (p. 322) 4. κλεπτίστατος] de hac voce dico ad Aristophanis Plutum v. 27.

κλεπτίστατος ὑπὲρ — Εὐρυβάτην τὸν Οἰχαλιέα] Aristaenetus 1 epist. 20 [p. 79 Boiss.] τοιοῦτον οὐδὲ — τὸν κλέπτην Εὐρύβατον τετολμηκέναι φασίν. Lucianus in pseudomanti p. 860 [4 t. 2 p. 211] αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ διαβοήτων ἀκρότατος ἀπετελέσθη, ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας, ὑπὲρ τὸν Εὐρύβατον ἢ Φρυνώνδαν, etc. *cito admodum, omnium improbitate celebrium summus factus est, supra Eurybatum.* Diotimus apud Suidam in Εὐρύβατος:

† (p. 323) Κέρκωπές τοι πολλὰ κατὰ τριόδους πατέοντες
Βοιωτῶν σίνοντο. γένος δ' ἔσαν Οἰχαλιῆες,
Ὠλός τ' Εὐρύβατός τε, δύω βαρυδαίμονες ἄνδρες,

Cercopes multa in triviis proterentes Boeotorum nocebant. genere autem erant Oechalienses; Olus (sive Sollus) et Eurybatus, ambo perniciosi homines. constat autem aliunde etiam bifariam scribi, Εὐρύβατος et Εὐρυβάτης. in ipsa etiam historia circa haec omnia varietatis magna est. BERGL. „ad Aeschinis orat. c. Ctesiph. 43 p. 527, ubi Phrynondas et Eurybatus nominantur, scholiasta p. 766 haec commentatur: Εὐρύβατοι δύο ἐγένοντο πονηροί, ἄπιστοι, πανοῦργοι, quorum unus Cercops fuisse videtur, alter Ephesius Cercopum popularis, si quidem hi Epheso oriundi fuere. Cercopem certe significat Alciphro l. 3 ep. 20. Hesych. Εὐρύβατος Κέρκωψ, quod confirmant Eustath. et prov. Vat. sed hunc a Cerco-

pibus discernit Lucian. l. c. et Liban. or. p. Olymp. p. 81 ed. Siebenk. *μικρόν φασιν εἶναι καὶ τὸν Κέρκωπα καὶ τὸν Σίσυφον καὶ τὸν Φρυνώνδαν καὶ τὸν Εὐρύβατον πρὸς τὰς μηχανὰς Ὀλυμπίου καὶ τέχνας.*" LOBECK. Aglaoph. p. 1306 sq. Ephesium Eurybatum commemorant Diod. Sic. exc. p. 553, 50, ubi v. *Wessel.* p. 553, 50 t. 2. Harpocr. in v. cf. Bekk. an. p. 188, 10. locos scriptorum vett. et vv. dd. qui de Eurybatis egerunt v. apud *Leutsch.* ad Diogen. 4, 76 p. 243 sq. t. 1, ubi *εὐρυβατεύεσθαι: ἐπὶ τῶν πονηρευομένων· εἷς γὰρ τῶν Κερκώπων Εὐρύβατος*, et ad Apostol. 8, 12 t. 2 p. 427 sq. cum Pataecione commemorat Dio Chrys. or. 52 p. 270, 3, ubi male Reisk. formam *Εὐρύβατος* respuit.

κατὰ τὸν ἀγρὸν] repone e Ven. *κατ' ἀγρόν*, sic enim Alciphro dicere solet. v. ad 1, 26, 1.

EPIST. 21. [tom. II p. 75–76 Wagn.]

† (p. 322) 1. *ζημία καθαρὰ*] Aristophanes in Acharnensibus v. 737

— τίς δ' οὕτως ἄνους,
ὃς ὑμέ κα πρίαιτο, φανερὰν ζαμίαν;

sed quis tam demens, qui vos emat manifestum damnum? BERGL.

† (p. 323) 2. *ὁ δὲ λύκος ἀργαλέος πάροικος*] Aelianus epist. 13 *σὺ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἄγροικος εἶ, καὶ γείτοσιν οὐκ ἀγαθὸς πάροικος. — καὶ μέγα κέκραγας ἰδὼν ἄνθρωπον, ὡς διώκων λύκον. καὶ ἀργαλέος εἶ. καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον, ἁλμυρὸν γειτόνημα*, *tu vero nescio quomodo agrestis es et vicinis non bonus accola. et magnum clamas viso homine, quasi lupum* † (p. 324) *sectareris: et intolerabilis es: et plane quod dicitur, salsa vicinia.* BERGL.

ὠμοβόρον] ita ex Caes.; ex Vaticano habemus *αἱμοβόρον*. BERGL.

τὴν καλλίστην αἰγῶν ἐκ τοῦ Φελλέως] Aristophanes in nubibus v. 71 *ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως*, scil. *ἐλαύνῃς*, *imo quando capras ex Phelleo ages.* est autem *φελλεύς* locus asper et salebrosus, peculiariter unus in Attica ita dictus. BERGL. praeeunte Berglero *Φελλέως* majuscula litera reliqui; Wagner *φελλέως* minuscula; rectius fortasse. caet. v. *Rossium* in Diar. litt. univ. a. 1837 p. 694. et quae disputavi in lexico maj de h. v. prope pagum Aexonen saxosa regio *Φελλεῦς* s. *Φελλίς* nuncupabatur, ut Rossius in dem. Att. p. 70 docet.

† (p. 325) 3. *αὐτὸς δὲ οὐ πρότερον ἀνήσει πάντα μηχανώμενος*] haec ex Vaticano ita: *ὁ μισθωτὸς αὐτὸς οὐ πρότερον ὄνησιν μηχανώμενος*, prima voce ab antecedentibus ad sequentia relata per distinctionem; ex Caesareo autem ita: *ὁ μισθωτός· αὐτὸς δὲ οὐ πρότερον ἀνέσει πάντα μηχανώμενος.* omnia recte, nisi quod pro *ἀνέσει* legendum, *ἀνήσει*, ad quod manuducit illud *ὄνησιν*. itaque non dubitavi ita edere. BERGL. ante oculos habuit Alciphro observante Toupio Add. in Theocr. 2 p. 389 Wart. Theocriti 1, 50 *τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνήσειν φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσιν καθίξῃ.*

εἰσπράξασθαι] frequenter, uti hic, ponitur active: rarius passive ut Theophyl. dial. p. 21 Boiss. *οἷα Τάνταλοι κολαζόμενοι δριμυτάτην ταύτην δίκην εἰσπράττονται.* cf. *Boiss.* p. 204.

EPIST. 22. [tom. II p. 77–79 Wagn.]

Inscr. *Πολύαλσος*] per se aptum rustico nomen; sed si epistolae argumentum spectas, servo tanta calamitate afflicto *Πολύαλγος* aptius.

† (p. 324) 1. *τῆς σκανδάλας*] haec vox nondum annota est, quod sciam. videtur idem significare quod *σκανδάληθρον*, quod est pars

muscipulae vel decipulae; de quo multa nuper viri docti ad Julium Pollucem 10, 156. BERGL.

ἐπολέμουν τὰς σταφυλάς κτέ.] cf. Theocr. 1, 48

— *δύ' ἀλώπεκες, ἁ μὲν ἀν' ὄρχως*
φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον.

cf. etiam Theophyl. ep. 68 ubi v. *Boisson*. p. 308.

† (p. 325) 2. *γνωμίδια καὶ προβουλευμάτια*] Aristophanes in equitibus v. 100

ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοϊδίων,

si enim inebriatus fuero, omnia ista conspergam consiliis et sententiolis et ratiunculis. BERGL.

† (p 326) *ἐπὶ τοὺς ἕνδεκα*] perinde est ac si dixisset, *in carcerem, et forsitan ad supplicium.* his enim undecim viris incarceratos et capitis damnatos eorumque supplicia committebant, ut de Socrate apparet apud Platonem aliquot locis, in apologia [p. 37 C] et in Phaedone [p. 59 E. 85 B. 116 B]. BERGL.

τοιούτου δεσπότου] malim *τοιούτου τοῦ δεσπότου, cum talis* i. e. *tam austerae indolis, sit dominus.*

3. *Πλαγγὼν*] h. l. nomen canis, alias puppa infantium ex cera. v. de h. v. inprimis *Dorvill.* ad Charit. p. 295 Lips. WAGN.

τὴν κλέπτην ἀλώπεκα] ita ex Vaticano; ex alio Vat. *τοὺς κλέπτους ἀλώπεκας* habemus. prius illud recipere visum est; quia proxime abest a vera scriptura, quam puto esse, *τὴν κλεπτιστάτην ἀλώπεκα*, et ita verti. BERGL.

τὸ Μελιταῖον κυνίδιον] res quidem notissima; sed addam descriptionem ex Luciano de mercede conducto. ibi p. 492 [34 t. 1 p. 693] inter alia: *περισπούδαστον καὶ ἥδιστον κυνίδιον — ἐκ τοῦ ἱματίου προκύπτον καὶ κατουρῆσαν πολλάκις — καὶ βαΰζον λεπτῇ τῇ φωνῇ (τοιαῦτα γὰρ τὰ Μελιταῖα) καὶ τὸ γένειον τοῦ φιλοσόφου περιλιχμώμενον, dilectum* (dominae) *et gratissimum catellum, ex veste prominentem,* utpote quandoque in sinu † geri solitum, *qui saepe perminxerit* gerentem, *baubantem gracili voce, (tales enim sunt Melitaei illi) et philosophi genas circumlambentem.* BERGL. de his caniculis v. *Solan.* ad I. Luc. *Becker.* Charicl. 1 p. 382. *Böttig.* Sabin. 2 p. 39 sq.

κεῖται — ἐκτάδην νεκρὸν] iisdem vocibus in re simili utitur Lucianus in dial. mortuorum Zenophantae et Callidemidis p. 231 [7, 2 t. 1 p. 357] ubi is cui venenum parabatur evasit; qui autem parabat, etiam bibit errore quodam deceptus: eamque rem narrans dicit *ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐκείμην, ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρός, ego autem cito admodum porrectim jacebam, suppositicium illius loco cadaver.* BERGL. v. ad ep. 51, 4.

4. *φευξόμεθα ᾗ ποδῶν ἔχομεν*] Aelianus v. h. lib. 1 cap. 11 *ᾗ ποδῶν ἔχουσιν, ἀποδιδράσκουσι, quantum pedibus valent aufugiunt.* et lib. 14 cap. 21 *ᾗ ποδῶν εἶχεν ἀφίκετο σὺν τοῖς δορυφόροις, quantum potuit pedibus advenit cum stipatoribus.* aliter sic Plato in Gorgia [p. 507 D] *ἀκολασίαν δὲ φευκτέον, ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ἡμῶν, intemperantia autem fugienda, ut pedibus valet quisque nostrum.* BERGL.

μὴ παθεῖν ἀναμένειν] vide ad lib. 1 22, 2.

EPIST. 23. [tom. II p. 80—82 Wagn.]

† (p. 328) 1. *ἔστι γὰρ τὸ καρπῶν ἀποδρέπεσθαι πόνων ἀμοιβὴ δίκαιος*] ita ex Caesareo. ex Vaticano habemus *κακῶν* pro *καρπῶν*, quod sensum incommodum facit; itaque tanquam meliori cedere jussimus. sed nondum omnis mihi circa hunc locum suspicio sublata. illud *δίκαιος*,

quamvis similiter Euripides dixerit ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος in Hecuba v. circiter 600 [591] aliaque ejus generis plura inveniantur, tamen dubitationem movet. vereor ne κακῶν revocandum sit, et a pluribus interpolationibus haec liberanda, hoc modo: ἔστι γάρ, κακῶν ἀποδρέπεσθαι πόνων ἀμοιβήν, δίκαιον, ejecto articulo τό. BERGL. δίκαιος nihil habet offensionis. femininum est etiam apud Diod. Sic. 5, 72 δόξας δικαίους, ne Euripidem commemorem, qui Iph. Taur. 1202 δίκαιος ηὐσέβεια et Heracl. 902 ὁδὸν δίκαιον; et ad sententiam recepta lectio haud dubie Bergleri conjectura praestantior, ita ut etiam ego, quemadmodum Wagnerus, non videam „quomodo Bergl. tantos in simpulo fluctus excitare animo conceperit.“

ὑπὸ τῇ πέτρᾳ] Apollonius Rhodius lib. 2 v. 130

ὡς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες
ἠὲ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἔνι καπνιόωσι,

sicut autem apum examen magnum opiliones et mellarii in rupe fumo inficiunt. BERGL.

ἀποκλάσας] ita ex Caesareo, ex Vaticano ὑποκλάσας. † (p. 329) permutatio istarum literarum facta est et epist. 3 in. hujus libri. nam ibi ex Caesareo Lambecii ὑπλώσας, ex Vaticano (cujus scripturam exhibemus etiam sine indicio, nisi quid obstat), ἁπλώσας. BERGL.

2. Ἀττικοῦ μέλιτος] Strabo lib. 9 p. 613 τοῦ δὲ μέλιτος ἀρίστου ὄντος τῶν πάντων τοῦ Ἀττικοῦ, *cum autem inter omnia mellis genera optimum sit Atticum.* Aristophanes in pace et Thesmophoriazusis. BERGL.

Βριλησίαι] a monte Atticae. Strabo ibidem paullo ante de Attica agens: τῶν δ' ὀρῶν τὰ μὲν ἐν ὀνόματι μάλιστά ἐστιν ὅ, τε Ὑμηττὸς καὶ Βριλησσὸς καὶ Λυκαβηττός, ἔτι δὲ Πάρνης καὶ Κορυδαλλός. Plinius 4 c. 7 *montes Atticae, Brilessus, Aegialeus, Icarius, Hymettus, Lycabettus.* quem locum ibi adducit Casaubonus. BERGL.

νῦν μὲν ταῦτα etc.] vel ad κηρία, vel subauditur δῶρα aut simile. BERGL.

τούτων] e scriptura cod B (ad quem accedit Ven.) τούτων ἢ recte refinxit Meinekius τουτωνί.

EPIST. 24. [tom. II p. 83—85 Wagn.]

† (p. 328) 1. Λύκον ἔοικα τρέφειν] proverbium. Theocritus idyll. 5 v. 38 θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγοντι. † (p. 329) *alere* memento *et luporum catulos, et canes, ut te comedant.* BERGL. cf. Juvenal. 14, 297 — *trepidumque magistrum*
in cavea magno fremitu leo tollet alumnus.
plura id genus attulit *Weber* ad 5, 148.

† (p. 330) ἐμπεσών] non ad vocem, sed ad significatum, ut saepe. BERGL.

2. τενθείᾳ] ex Vaticano Ταθείᾳ per majusculum *T*, quasi esset nomen proprium. ex Caesareo πενθίᾳ. quae licet ambo corrupta, veram scripturam facile monstrant vel mediocriter sagaci; et invenisse me puto. BERGL.

ψάλλεται] ita ex Caesareo. ex Vaticano habemus πάλλεται, quod huc minus quadrat. BERGL. v. annot. ad 3, 65, 2.

3. ψύττας παρά τινος φύγῃ] ita ex Vaticano. Caesareum de his vocibus non consulueram. pro παρά τινος, i. e. *ab aliquo*, mallet fortasse aliquis παρά τινα i. e. *ad aliquem.* ego longe aliud suspicor: nempe παρατείνας scripsisse auctorem; vel potius (quandoquidem praepositiones abbreviatim scribi solitae saepe inter se permutantur ab imperitis) κατατείνας. miraris cur ita? ecce Luciani Lexiphanes, qui

etiam probis vereque Atticis vocibus ac phrasibus utens, ineptus est et ridiculus p. 823 ed. Amstel. [3 t. 2 p. 325] *ἀγρόνδε ᾠχόμην ψύτταν κατατείνας, rus abii contento cursu.* annotavit ibi Bourdelotius ex † Hesychio: *ψύττα, ἐπὶ τοῦ ταχέως δραμεῖν λέγεται, de citato cursu dicitur.* BERGL. adde Anth. Pal. 11, 351, 5 *ψύττα δ' ἐγὼ κατάτεινα φοβεύμενος ἄγριον ἄνδρα* et locum a Wagn. jam allatum Luc. Saturn. 35 t. 3 p. 415 *ὄρνις ψύττα κατατείνασαι.* v. ad libr. 3, 72, 5.

δεδήσεται] Synesius epist. 32 in fine. BERGL.

τὼ πόδε] mire Wagner: „vulgata (*τὼ χεῖρε*) melior. tutius certe erat hominis nequam etiam manus constringere, nam pedibus vinciendis sequentibus *χοίνιξι* provisum est.“ egregie scilicet haec conveniunt cum seqq. vv. *καὶ τῇ σκαπάνῃ προσανέχων κτέ.*

χοίνικας παχείας] Ctesias apud Photium p. 53 lin. 12 *ληφθέντα δὲ πέδαις παχείαις ὑπὸ Οἰβαρᾶ δεθῆναι, comprehensum autem pedicis crassis ab Oebara vinctum fuisse.* Aristophanes in vespis v. 433 *εἰ δὲ μή, 'ν πέδαις παχείαις ἀριστήσετε, sin minus, in crassis compedibus prandebitis.* BERGL.

χοίνικας — ἐπισύρων] Herodotus lib. 3 segm. 130 *παρῆγον ἐς μέσον πέδας τε ἕλκοντα καὶ ῥάκεσι ἐσθημένον, in medium produxerunt compedes trahentem et pannis amictum.* BERGL.

παθὼν — γνώσεται] Hesiodus in operibus et diebus v. 218 — *παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω, stultus vero malo suo discit.* proverbium, de quo abunde Erasm. in chiliadibus. BERGL. — caeterum nunc verborum ordinem quem exhibent optimus liber B et Ven. *γνώσεται οἷόν ἐστι* adoptandum censeo.

τὴν ἄγροικον σωφροσύνην] Aelianus epist. ultima *φύεται δὲ καὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἀγροῖς δένδρων τὰ κάλλιστα, nascitur autem et justitia ruri et temperantia: atque istae sunt in agris arbores pulcherrimae.* BERGL.

EPIST. 25. [tom. II p. 86—87 Wagn.]

† (p. 332) 1. *θαμίζεις εἰς τὸ ἄστυ*] lib. 1 epist. 4, [2] *ἄστυδε θαμίζεις.* BERGL.

Σισύρας] legendum *Σύρας.* videtur ex sequenti epistola interpolatum, ubi recte *σισύρα.* est autem Syra servae nomen et apud Aristophanem pace v. 1146 *τόν τε Μανῆν ἡ Σύρα βωστρησάτω τοῦ χωρίου, et Manem* servum *Syra vocet ex agro*, quemadmodum apud Terentium Syrus nomen servi, a patria. sic Thratta apud Aristophanem † (p. 333) multis in locis, et apud Demosthenem contra Neaeram [35 p. 1357, 1] *θεραπαίνας δύο Θρᾷτταν καὶ Κοκκαλίνην.* et apud Aelianum epist. penult. ubi simul Phrygia: *ἐὰν μή τι τῶν ἔργων τῇ Φρυγίᾳ καὶ τῇ Θρᾴττῃ συνεπιλαμβάνῃ, nisi et ipsa Phrygiam et Thrattam adjuverit in opere faciundo.* BERGL.

2. *ἐπὶ Σκίρου*] ubi meretrices. vide supra ad epist. 8, [1] hujus libri. ibidem et aleatores. BERGL.

EPIST. 26. [tom. II p. 88—89 Wagn.]

† (p 332) *Κωρύκειος δαίμων*] proverbialiter de eo qui ex insidiis auscultat. vide Erasmum in *Corycaeus auscultavit.* Suidas et Photius in lexico ms., ex quo quaedam nuper edita ad fragmenta Menandri et Philemonis: *θεόν τινα παρεισάγουσιν οἱ Κωμικοὶ ἐπακροώμενον ἀπὸ παροιμίας τινός.* iterum: *ἡ παροιμία. τοῦδ' ἄρα Κωρυκαῖος ἠκροάζετο. οἱ δὲ Κωμικοὶ Κωρυκαῖον τὸν θεὸν εἰσάγουσι. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ. Δέξιππος Θησαυρῷ· μὴ κατακούσειε δ' ἡμᾶς ὁ Κωρυκαῖος.*

† (p. 333) ἀλλὰ μὴν κατακήκοα κατακολουθῶν ἔνδοθέν σου, *deum aliquem introducunt comici auscultatorem, a proverbio quodam.* deinde: *proverbium autem est: huic nimirum Corycaeus auscultavit. comici vero Corycaeum deum introducunt. Menander in enchiridio. Dexippus in thesauro: ne autem audiat nos Corycaeus. atqui audivi te subsequens e domo,* quae postrema deus ille videtur dixisse. BERGL. v. *Meinek.* ad Men. p. 57. fragm. com. t. 4 p. 113. proverbii originem aperuit Ephorus ap. Suid. in v. Κωρυκαῖος (fr. 36 ap. Marx. p. 138): ὑπ᾽ ἄκρᾳ φησὶν ᾤκουν οἱ καλούμενοι Κωρυκαῖοι ἀνατεινούσῃ εἰς πέλαγος, σύμμικτοί τινες, κατασκευασάμενοι πολισμάτιον γείτονες Μυοννήσῳ· τοῖς οὖν ὁρμοῦσιν ἐμπόροις προσῄεσαν ὡς ὠνούμενοι ἢ σύμπλοοι· εἶτα μαθόντες τί τε κομίζουσι καὶ ποῦ πλέοιεν τοῖς Μυοννησίοις ἀπήγγελον· κἀκεῖνοι ἐπετίθεντο αὐτοῖς· ἐλάμβανον δὲ καὶ αὐτοὶ μέρη τινὰ τῶν λύτρων. quibus in verbis quod commemorantur Myonnesii ut vicini, id satis arguit Corycum Ioniae portum intelligi, neque vero Pamphyliae (Κώρυκος γὰρ τῆς Παμφυλίας ἀκρωτήριον, παρ᾽ ᾧ πόλις Ἀττάλεια Suid., Phot.); neque aliter Strabo qui cum similia tradidisset de Coryci Ionum incolis 14, 1 p. 644 pergit μετὰ δὲ Κώρυκον Ἁλόννησος νησίον. et Steph. Byz. in v. qui haec habet p. 401 sq. Mein. ἔστι καὶ Κώρυκος ὄρος ἀρσενικῶς λεγόμενον ὑψηλὸν πλησίον Τέω τῆς Ἰωνίας καὶ Ἐρυθρῶν ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. καὶ λιμὴν ὁμώνυμος καὶ νησίον ὁμώνυμον, οὗ κατὰ τὸν παράπλουν ληστήριόν τι μέγα τῶν Κωρυκαίων ὠτακουστούντων ἐν τοῖς αὐτόθι λιμέσι τοὺς φόρτους καὶ τοὺς πλοῦς τῶν ἐμπόρων, καὶ οὕτως αὐτοῖς ἐπιβουλευόντων, ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν περιεργαζομένων τὰ ἀπόρρητα, τοῦ δ᾽ εἰς κτέ. erravit igitur Zenob. 4, 75.

Στρόμβιχος] ita ex Caesareo. ex Vaticano στρόχγος habemus, quod non placet. BERGL. v. *Bast.* ep. cr. p. 57. ad Gregor. Cor. p. 291 sq.

σισύραν] Hesych. σισύρα τὸ παχὺ ἱμάτιον ἀπὸ αἰγείων δερμάτων. Phot. σισύρα. βαίτη τοῦτό ἐστι τὸ ἐκ κωδίων συνερραμμένον ἱμάτιον. plura v. ap. *Vales.* ad Ammian. Marcell. l. 16 c. 5. *Gronov.* ad Herod. 4, 108. *Valcken.* ad Ammon. p. 205. *Ruhnken.* ad Tim. p. 231. WAGN. σισύρα est e pellibus villosis plerumque caprinis (cf. schol. Ar. av. 122. ran. 1459 ὅτι ἡ μὲν σισύρα δοκεῖ βαίτη εἶναι ἐκ δερμάτων αἰγείων, ἡ δὲ χλαῖνα ἀπὸ ἐρίων. Long. 4, 14 δέρμα λάσιον αἰγός (i. e. σισύραν) ἐζωσμένος. Timae. l. l., Hesych.) nonnunquam ovillis (schol. Ar. vesp. 738. Phot.) confectum vestimentum, tam pallii (ἱματίου s. περιβολαίου), forma, ut in h. l. (Hesych., schol. Ar. vesp. l. l.), quam tunicae servilis s. ἐξωμίδος, schol. Ar. ran. 1459 av. 122. χιτὼν δερματινός, Phot. e schol. ad ran. 1459; inde σισύραν ἐνδεδυμένος, Long. 2, 3. grammatici explicant χλαίνῃ εὐτελεῖ et βαίτῃ, quam posteriorem explicationem impugnat schol. ad Ar. av. 122. καὶ τὴν σισύραν βαίτην ὑπέλαβον εἶναί τινες. τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ἀληθές, ἀλλὰ χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἐξωμίδα ἢ διπλοΐδα (ἁπλοΐδα? cf. schol. ad ran. 1450 ad vesp. 738) ἤ τοιοῦτό τι. utebantur autem praeter rusticos pastoresque etiam senes, cf. Ar. vesp. 739. παρέχων ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χόνδρον λείχειν, χλαῖναν μαλακήν, σισύραν, nisi h. l. est stragulum villosis pellibus caprinis aut ovillis confectum, uti ap. eund. in nub. 10 ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος, cll. av. 122 eccl. 347. 840 Lys. 933.

† (p. 334) ὡς ὁμοῦ ζημίαν καὶ — προσοφλῆσαι γέλωτα] Germanicum proverbium: Wer den schaden hat, der darf vor den spott nicht sorgen. BERGL.

EPIST. 27. [tom. II p. 89—92 Wagn.]

Contulit hanc epist. Abreschius cum Aristaeneti l. 2. ep. 12. WAGN.

Inscr. Γέβελλος] ita ex Vaticano. libro 1 epist. 22. est Γεμέλλῳ. in mss. μ et β similiter fere exarantur. BERGL. idem nomen est etiam

ap. Liban. ep. 1394 p. 640. 641 Wolf. et ap. Leontium schol. Anth. Pal. 7, 575.

Σαλαμωνίδι] ita ex Vaticano et in seqq. *Σαλαμωνίς*, ex Caesareo etiam. puto *Σαλμωνίδι* et *Σαλμωνίς*, vel potius *Σαλαμινίδι* et *Σαλαμινίς*. BERGL.

1. *εἰς τοὐργαστήριον καθημένην*] Achilles Tatius lib. 6, [7] p. 375 *εἰς τὰ ὄμματα τῶν καλῶν τὸ κάλλος κάθηται*. invenitur saepius *εἰς* pro *ἐν* positum et in antecedentibus videor aliquid annotasse. BERGL. ad 1, 24, 2. caet. v. *Jacobs*. ad locum Ach. Tat. p. 848. *Ellendt*. ad Arrian. exp. 4, 16, 22 et quae scripsi ad Long. 2, 10 p. 268 sqq. sic *καθῆσθαι εἰς Σικελίαν* Diod. S. 13, 12, ubi Wessel. affert Philostr. vit. Apoll. 5, 42 *προσελθὼν δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ καθημένῳ εἰς τὸ ἱερόν*.

ἐπίκληρον ἐγγυητὴν ἀγαγόμενος] lib. 1 epist. 6 *ἠγάγου με* etc. *ἐγγυητὴν ἐπίκληρον συνῆψάν σοι γάμῳ*. BERGL.

† 2. *παιδισκάριον εὐτελὲς*] Menander [p. 116 Mein. fragm. com. t. 4 p. 169] *παιδισκάριόν με καταδεδούλωκεν — εὐτελές*, vide notas [ad 2, 4, 19] p. 271. BERGL.

κιχλίζουσα καὶ μωκωμένη] lib. 1 epist. 33, [3] *κιχλίζουσα — καὶ μωκωμένη τὴν δυσμένειαν ἐνεδείκνυτο*. BERGL.

οὐ παύσῃ τάλαινα τῆς ἀγερωχίας;] lib. 1 epist. 28, [2] *οὐ παύσῃ — ταλάντατον γερόντιον πειρῶν τὰς ἀφ' ἡλικίας ἀνθούσας ὥς τις ἄρτι νεάζειν ἀρχόμενος;* et epist. 6, [4] *πέπαυσο τῆς ἀγερωχίας*. BERGL.

καὶ κάχρυς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν φρύγειν ἀναπείσω] forte ex Menandri adelphis; quam comoediam Terentius vertit. apud hunc actu 5 sc. 3, [60 sqq.] senex:

rus — ibo hinc — et istam
psaltriam una illuc mecum hinc abstraham.
atque ibi favillae plena, fumi ac pollinis
coquendo sit faxo, et molendo —.

erat autem hoc mulierum, Herodotus [8, 96] *Κωλιάδες δὲ γυναῖκες ἐρετμοῖσι φρύξουσι*, *Coliades vero mulieres remos urendo hordeum torrebunt.* Aristoph. in nub. v. 1361 *κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν*, *mulierem hordea molentem*. BERGL. rectissimo judicio Bergler in oraculi versu ap. Herod. tacite reposuit *φρύξουσι* pro vulg. *φρίξουσι*, cui lectioni qui patrocinantur explicantes *horrebunt visis tot remis remorumque fragmentis*, vellem ejus constructionis exempla attulissent. *ἐρετμοῖσι φρίσσειν* nihil aliud potest significare nisi *horrere remis*, ut ap. Hom. *ἐγχείῃσι φρίσσειν* aliaque ejusmodi. Sophocleum illud *ἔρωτι φρίσσειν* prorsus alienum. caeterum ap. Her. *φρύγειν* de hordeo torrendo accipio, quippe cujus fere quotidiani negotii non minus apta illic sit commemoratio quam in Cratin. vers. ap. Plut. Sol. 25 (fragm. com. Mein. t. 2 p. 217)

πρὸς τοῦ Σόλωνος καὶ Δράκοντος οἷσι νῦν
φρύγουσιν ἤδη τὰς κάχρυς τοῖς κύρβεσιν,

in quibus Athenienses ob legum contemtum notantur. cf. *Bergk*. reliq. com. p. 139. caeterum de re v. *Götz*. de pistrin. veter. p. 113. *C. F. Hermann*. ant. priv. §. 24, 5.

ἀναπείσω] recte Abresch. dilucid. Thuc. p. 164 Arnaldum citra necessitatem *ἀναπέμψω* conjicientem ut redargueret docuit sententiam esse *ad priorem servilem humilemque conditionem te redigam*, et de usu vocis *πείθειν* contulit Greg. Pal. P. 12. *πείθειν ῥοπάλῳ ὄνον θᾶττον πορεύεσθαι* et *admoneri flagello* Colum. 2, 2.

3. *οἷ κακῶν*] cf. Eur. Hel. 738 *ἄγγειλον τοῖς — φίλοις τάδ' ὡς ἔχονθ' εὕρηκας οἷ τ' ἐσμὲν τύχης*. Soph. El. 1024 *ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις*. Plat. symp. p. 181 E *τὸ τῶν παίδων τέλος ἄδηλον οἷ τελευτᾷ κακίας*. Luc. Alex. 55 t. 2. p. 260 *ὁρῶν οἷ κινδύνου καθειστήκειν*.

Xenoph. Eph. 1, 3 p. 7, 2 Loc. *ἔγνωσαν τότε οἳ κακῶν ἐγεγόνεισαν* ib. *Hemsterh.* et *Locell.* p. 141 et de v. *ἐνσείειν Bast.* l. in an. cr. cit.

EPIST. 28. [tom. II p. 93—94 Wagn.]

† (p. 336) 1. *ἐπὶ τοῖς θάμνοις ἐκρ.*] mallem *ὑπό* pro *ἐπί*. BERGL.

ἀμφιθεμένη τὸ κοῖλον — εἰς κάλυμμα] hic praep. *εἰς* usus posteriorum scriptorum est. cf. Heliod. 4, 21 p. 201 *πολλαὶ γυναῖκες — τὸ προστυχὸν εἰς ὅπλον ἁρπασάμεναι.* 6, 8 p. 278 *εἰς αὐτοσχέδιον γάμον τὸ παρὸν συμπόσιον ἀναδείξας.* 14 p. 292 *ἡ Χαρίκλεια καθῆστο τὴν πήραν εἰς καθέδραν ποιησαμένη.* 7, 1 p. 299 *ἐπὶ τὰ βασίλεια — ὥρμησαν, ταῦτα ἐχόντων εἰς κατοίκησιν τῶν σατραπῶν βασιλέως μὴ παρόντος.* Nicet. Eug. 7, 176 *σχοίημεν — τὴν θάλασσαν εἰς τάφον.*

2. *ὥσπερ τι κίναδος*] ita ex Caesareo [immo habet *κίναιδος*]. ex Vat. *τὶς* pro *τὶ* habemus. de *κίναδος* ad Aristophan. nub. 447. BERGL.

3. *γραῦν ἐπὶ ἑνὶ γομφίῳ σαλεύουσαν*] eadem haec et apud Lucianum alicubi, siquid memini [vereor ne sit error]. Aristophanes in Pluto 1059 de vetula: *ἕνα γὰρ γομφίον μόνον φορεῖ,* † (p. 337) ***unum enim dentem molarem tantum gestat.*** *σαλεύουσαν* autem metaphorice, a navibus quae in anchoris fluctuant. Synesius epistola 4 *ἡ μὲν οὖν ναῦς ἐσάλευεν ἐπὶ μετεώρων. λιμὴν γὰρ ὁ τόπος οὐκ ἦν. καὶ ἐσάλευεν ἐπ᾽ ἀγκύρας μιᾶς. ἡ ἑτέρα δὲ ἀπημπόλητο. τρίτην γὰρ ἀγκύραν Ἀμάραντος οὐκ ἐκτήσατο, et navis quidem fluctuabat in alto; (portus enim non erat locus ille) et fluctuabat in anchora una. altera autem vendita fuerat. nam tertiam anchoram Amarantus sibi non paravit.* BERGL. „*σαλεύειν ἐπί τινι* notat *fretum esse aliqua re, spem in aliqua re ponere.* vid. Suid. in vocc. *σαλεύει* et *ἐσάλευε.* auctor loquitur de vetula, cui non aliud est solatium quam unus dens, quae valde laetatur, quod unus sibi adhuc restat dens. hoc morum lineamentum verosimiliter vetus comoedia praestitit. in memoriam mihi revocat id, quod saepius audivi in comoedia franco-gallica cui titulus est: *Surdus sive taberna plena (Sourd ou l'auberge pleine): „C'étoit une bien belle femme que ma tante. elle n'avoit qu'une dent, mais elle étoit d'une beauté, d'une longueur.*" BAST. ep. cr. p. 165.

EPIST. 29. [tom. II p. 95—98 Wagn.]

† (p. 336) 1. *αὐτόχρημα*] ex Vaticano *ἀθλοχρήματον.* ex Caesareo *αὐτοχρήματον,* unde omissa syllaba veram scripturam † (p. 337) me exhibuisse puto. sic paullo ante epist. 25, [2] *αὐτόχρημα μεσαιπόλιος ἄνθρωπος.* Synesius epist. 4 de eodem illo Amaranto Judaeo, *αὐτόχρημα Μακκαβαῖος.* Aelianus epist. 12 *σὺ δὲ ἐξ οὗ θηρᾶν ἦρξω, γέγονας ἡμῖν* † (p. 338) *αὐτόχρημα Ἱππόλυτος*, ***tu vero ex quo venari coepisti factus es nobis re vera Hippolytus.*** BERGL.

ἐν Μιλιαίῳ] ita ex Caesareo. ex Vaticano, *ΜΗλίῳ* prioribus duabus majusculis, quae vestigiis minuscularum, incertum quarum, inscriptae sunt. prius elegi, tanquam proxime accedens ad id quod genuinum puto, nempe *Μητιχείῳ* ut in versione ostendi. erat *Μητιχεῖον* judicium sive tribunal Athenis. Hesychius: *Μητίχου τέμενος. εἴη ἂν τὸ Μητιχεῖον, δικαστήριον μέγα.* quod et Julius Pollux lib. 8 cap. 10 [§. 121] recenset cum aliis Atheniensium tribunalibus ita: *τὰ Μητίχου καλλίω,* sive ut alia scriptura fert, *τὸ Μητίχου κάλλιον.* quae quidem, licet viri doctissimi interpretari conentur, mihi suspecta sunt in *τὰ καλλίω* sive *τὸ κάλλιον.* apud nostrum simile quid exhibetur ex Vaticano, itidem non sine corruptela. adscribam totum locum, si quid forte ulterius cogitanti ad emendationem conferre possit. *ὑπὲρ τοὺς ἐν ΜΗλίῳ κατὰ τῶν ἀλλοτρίων ἕνεκεν ἀδικομαχοῦντας.* vide not. seq. BERGL. corruptam vulgatam in verbis reposui, quod virorum doctorum conje-

cturae admodum quidem probabiles, non autem certae esse videbantur. Bergleri enim *Μητιχείῳ* per se reprehendi non potest. *Μητιοχεῖον* s. *Μητιχεῖον* s. *Μητιόχου τέμενος* tribunal Athenis commemorant praeter Hesychium Bekkeri anecd. p. 309, 17: *τέμενος Μητιόχου: δικαστήριον ὀνομασθὲν ἀπὸ Μητιόχου ἀρχιτέκτονος ἢ ῥήτορος τῶν τὰ βέλτιστα συμβουλευσάντων;* Photius p. 268, 2 *Μητιοχεῖον, δικαστήριον;* et deinde *Μητίοχος ἀρχιτέκτων καὶ ῥήτωρ τῶν οὐ τὰ βέλτιστα συμβουλευόντων.* idem tribunal dicebatur *Μητιόχου* (sive *Μητίχου*) *κάλλιον*, quod hoc loco reponendum censuit Bastius. cf. Pollux 8, 121 *τὸ Μητίχου κάλλιον οὗ μνημονεύει Ἀνδροτίων.* et omisso *Μητίχου* nomine *κάλλιον* Bekk. anecd. p. 269, 33. eam vocem Photius p. 126, 24 *Κάλλειον* scribens *ἀπὸ Καλλείου τοῦ πεποιηκότος ἐπώνυμον* dicit; ubi certe *Κάλλιον* et *Καλλίου* reponendum. cf. *Guil. Dindorfium* in thesauro Stephaniano. rectius judicant Schneiderus in lexico, Bastius, Schoemannus et Fritzschius de sortit. judic. p. 81 omnino de Meticheo conferendus, qui *κάλλιον* ligneum aedificium ad tenuis templi similitudinem exstructum explicant cl. Bekkeri anecd. p. 270, 6 *κάλλιον: λυπρὸς ναὸς ἐξ αὐτοσχεδίου γενόμενος.* sed tum scribendum *κάλιον* ut observavit Fritzschius, quippe descendens a *κᾶλον*, cl. Phot. p. 127, 1: *καλιά: νοσσιὰ ἢ οἶκος ξύλινος κυρίως· κᾶλα* (scribe *κᾶλα*) *γὰρ τὰ ξύλα.* cui loco adde Phot. p. 127, 8 *καλιός: ξύλινον δεσμωτήριον.* nostro igitur loco scribendum esset *ἐν Μητίχου καλίῳ.* minus probabiliter derivat grammaticus in Bekkeri anecd. p. 269, 33 *κάλλιον* a voce *καλλύνειν.* at vero quominus Bastii conjecturam reponamus, jure aliquis objicere potest, non esse verisimile scriptorem, cum omnino nihil aliud dicere voluerit nisi hoc, Anthophorionem in judiciis bene versatum et oratorem admodum disertum esse, tam obscurum et e solis grammaticis nobis cognitum tribunal commemorasse, in quo, ut e silentio ceterorum scriptorum conjici licet, rarissime causae actae esse videntur. neque magis placet Herelii inventum *Ἡλιαίᾳ;* non facile enim vox haec notissima, ut recte Ruhnkenius in literis ad Herelium judicat, a librariis in aliud quicquam mutatum fuisset; et illud *κατά* unde ortum esset prorsus intelligi non posset.

τῶν ἀλλοτρίων ἕνεκεν ἀδικομαχοῦντας] totus locus ex Caesareo ita: *ὑπὲρ τοὺς ἐν Μιλιαίῳ τῶν ἀλλοτρίων ἕνεκεν ἀδικομαχούντων.* BERGL.

ἕνεκεν ἀδικομαχοῦντας] forte primitus fuit *ἕνεκα δικομαχοῦντας.* hoc in versione exprimo. BERGL. *ἀδικομαχεῖν* est in *certamine* s. *in causis forensibus malis artibus uti* s. *fraudulenter agere.* cf. Arist. soph. elench. 11 sub in. *ὥσπερ γὰρ ἡ ἐν ἀγῶνι ἀδικία εἶδός τι ἔχει καὶ ἔστιν ἀδικομαχία τις, οὕτως ἐν ἀντιλογίᾳ ἀδικομαχία ἡ ἐριστική ἐστιν.* affert *ἀδικομαχεῖν* Pollux 3, 154. praeterea cf. *Bast.* ep. cr. p. 160. in Latinis me invito servata est Bergleri correctio; inserenda est vox *fraudulenter* ante v. *de jure.*

† 2. *κινήσας*] ita ex Vaticano. ex Caesareo *νικήσας.* BERGL.

ἀπὸ τοῦ κωμάρχου] ita ex ambobus mss. *ἀπό*, pro quo tamen *ἐπί* legendum puto. BERGL.

μακάριε τῆς γλώσσης] Aristophanes in equitibus v. 833 [837] *ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας.* BERGL.

λαλίστερε τρυγόνος] ex Menandri Plocio, proverbium annotatum a paroemiographis. BERGL. v. c. ab Apostolio cent. 19, 61 et *Pantin.* ib. p. 372. *Casaub.* ad Theophr. p. 103. Fisch. WAGN. v. *Walz.* ad Arsen. p. 452. et praecipue *Meinek.* ad Men. p. 148.

ἑρμαίῳ] proverbialiter, ut ipse auctor indicat. habet Erasmus chil. 4 cent. 7 prov. 4, ubi *Mercuriale.* vide Suidam. dicitur de bonis inexpectatis, quae *praesens Mercurius fert*, secundum Horatium 2 sat. 3

v. 68. sicut iste non putaverat suum amicum esse tam bonum causidicum. quo ipse indigebat. BERGL. cf. *Ruhnk*. ad Tim. p. 121 et quem ibi laudat *Wessel*. ad Diod. Sic. t. 1 p. 350. *Fischer*. ad Theophr. [in ind. v. *'Ερμῆς*]. est etiam infra ep. 70, 1 et ap. Aristaen. l. 1 ep. 19 [p. 93 Boiss.]. WAGN. v. inprimis *Leutsch*. ad Diogen. 5, 38 t. 1 p. 259 ad Apostol. 7, 94 t. 2 p. 420.

ἐκ τῆς ἀπραγμοσύνης φύεται πράγματα] utilis vitae sententia proverbialis. Diogenianus et Suidas efferunt: *πράγματα ἐξ ἀπραξίας*. optime in hanc rem Plutarchus in libello de tranquillitate animi sub initium [p. 465 D]: *ψεῦδός ἐστι τὸ εὐθυμεῖν τοὺς μὴ πολλὰ πράσσοντας*. paullo post [litt. F]: *ὅθεν οὐδὲ Ἐπίκουρος οἴεται δεῖν ἡσυχάζειν, ἀλλὰ τῇ φύσει χρῆσθαι πολιτευομένους καὶ πράσσοντας τὰ κοινὰ τοὺς φιλοτίμους καὶ φιλοδόξους, ὡς μᾶλλον ὑπ' ἀπραγμοσύνης ταράττεσθαι καὶ κακοῦσθαι πεφυκότας*. mox [p. 466 A]: *δεῖ δὲ μὴ πλήθει μηδὲ ὀλιγότητι πραγμάτων, ἀλλὰ τῷ καλῷ καὶ τῷ αἰσχρῷ τὸ εὔθυμον ὁρίζειν καὶ τὸ δύσθυμον. τῶν γὰρ καλῶν ἡ παράλειψις οὐχ ἧττον ἢ τῶν φαύλων ἡ πρᾶξις ἀνιαρόν*, *falsum est, tranquillo animo esse eos, qui non agunt multa*. deinde: *unde nec Epicurus putat oportere quiescere*, †*verum ingenio suo uti, remp. tractando, honorum et gloriae cupidos: utpote magis ex otio turbari et labefactari solitos.* deinde: *oportet autem non multitudine nec paucitate actionum, sed honestate et turpitudine tranquillitatem animi definire ac perturbationem. nam honestorum omissio non minus quam turpium perpetratio cruciat.* interim usitate loquendo *πολλὰ πράττειν* odiosum, et *πολυπραγμοσύνη* in vitio: unde Orius iste se eximens, et *ἀπραγμοσύνην* sibi tribuens; alterum contrariis moribus praeditum occulte *φιλόνεικον* et *συκοφάντην* vult dicere. vide supra ad [l. 1 ep. 9, 3] p. 36. BERGL.

EPIST. 30. [tom. II p. 99—102 Wagn.]

1. *τὸ τῆτες*] ita ex Caesareo. ex Vaticano *ταῖς θήτταις* scriptum, i. e. *ancillis*. BERGL.

ἐξιτὸν] sic lib. 1 epist. 23, [3], quae est ejusdem fere cum hac argumenti, *εἰσιτητόν*. ubi vide not. p. 95. BERGL.

ἀργὸν δὲ καθίζειν ὄνειδος] Hesiodus in op. et diebus v. 311. — *ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος*. BERGL.

προκύψας δῆτα τῆς καλύβης] Basilius in epist. *μὴ δυνάμενον ἔξω τῶν δωματίων προκύπτειν*. vide supra ad [1, 23, 1] p. 92. BERGL.

† *παρανοίξας τὸ θυρίον*] Euripides Iphigenia in Aulide v. circiter 870 *τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας;* Aristophanes in pace v. 30 *τηδὶ παροίξας τῆς θύρας*. ita et *παρανοίξας*. quamvis nondum annotatum viderim in lexicis. BERGL. hodierna lexica plura exhibent exempla.

δῆμον ὅλον ὀρνέων] ein ganzes Volk Vögel. ita et *ἔθνος κοράκων* ap. Thom. M. p. 894. nec aliter Latini vocibus *populus* et *gens* uti solent. Manil. 5, 368 *aerios populos* habet. cf. et Ovid. metam. 13, 612. est etiam *δῆμος ὀνείρων* (somniorum) apud Lucian. in Philop. 21 t. 3 p. 609 et ibi *Gesner*. WAGN.

2. *ὅσον οὔπω*] ita ex Caesareo, ex Vaticano *ὅσον δ' εἴπω*, arbitror ex interpolatione; quam tamen et Caesareus videtur expertus, sed in melius. suspicor fuisse, *ὅσον οὐδέπω*, nam illud *δ'* in Vat. non de nihilo videtur: et quia proxime sequens *τό* non est necessarium, forte plenius *ὅσον οὐδεπώποτε*. BERGL.

νέφος τῶν στρουθίων] jam Homer. Il. 17, 755 *ψαρῶν νέφος ἠὲ κολοιῶν*. Liban. ep. 1186 *νέφος κολοιῶν*.

3. *λαχὸν μοι*] ita ex Vat. [imo *λαχὼν*] accentus sic praeter morem, et quidem liturae inscriptus, una cum o micro: apparetque fuisse *λαχών*

μοι, i. e. *sortitus mihi, cum elegissem mihi*, quod, etsi facilius se fortasse alicui probaverit, tamen illud, licet vitiosum, ei praetuli, quia indicium est majoris vitii, et ad veram lectionem videtur manuducere; puto autem primitus fuisse, *λαχμόν*, illudque *μοι* ex *μον* ortum: deinde semel recepto *μοι*, omissum *σοι*. itaque verti quasi esset, *λαχμὸν τὰς πίονάς σοι*. hoc pronomen, sive isto loco ponatur, sive alio commodo, † (p. 342) necessarium est. debebat rusticus munus suum ornare verbis, ut fieri solet, ac liberalitatem suam ostendere; sed contra fit, quasi macras aviculas misisset amico ipse pingues sibi retinendo; quo pacto non tantum sordes suas proderet, sed et stultitiam, qui talia non reticeat potius et dissimulet. talem effingere inepti scriptoris esset, aut alio modo id faciendum. alias si ad † (p. 343) illum accentum non attendatur, legi posset, *λάχος σοι*. nam *λαχόν σοι*, quod pro *λαχόντος σοι*, [absolute sic et impersonaliter, poni posse norunt Graece penitius docti, minus hic placet; esset enim quasi, *cum sors ita tibi tulerit*, quod et ipsum liberalitati detrahit, licet minus. vellem autem Caesareum hic consuluissem, cum eum in multis locis fidelissimum expertus sim. BERGL.

ἀπέσταλκα] de perfecto v. *Bast.* ep. cr. p. 205.

φθονούντων] pro *φθονείτωσαν*, attice. BERGL.

EPIST. 31. [tom. II p. 103. 104 Wagn.]

† (p. 342) Inscr. *Φιλόκνμος*] ita ex Vat. Caesareum non consulueram. mallem *Φιλόκωμος, a pago, ἀπὸ τῆς κώμης*. ut ex re nomen habeat. BERGL.

† (p. 343) 1. *οὐδὲ εἰδὼς τί ἐστιν ἡ λεγομένη πόλις*] ut fratres illi in Euboea apud Dionem Chrys. in Euboico. BERGL. locus est t. 1 p. 228 Reisk.

2. *ἧκε ἀπάξων*] ita scriptum sine *ν*, recte. vide ad [3, 5, 1] p. 286. BERGL.

μυσταγωγεῖν] est i. q. *ξεναγεῖν*. v. *Lobeck.* Aglaoph. p. 31. et de constr. *τίς — ἡ Nitzsch.* ad Plat. Ion. p. 68.

EPIST. 32. [tom. II p. 105—107 Wagn.]

Inscr. *Σκοπιάδης*] nomen nihil significans; qua propter malim *Κοπιάδης* (a *κοπιά* ductum), quod significat *hominem defessum*, nimirum nimia potatione. corruptionis causa manifesta alterius nominis scripturam (*Κοτίωνι*) intuenti.

† (p. 342) 1. *Βάλλ' ἐς μακαρίαν. οἷον κακόν ἐστιν — ἡ μέθη*] Antiphanes comicus apud Athenaeum p. 18 C. *εἰς μακαρίαν. τὸ λουτρὸν* † (p. 343) *ὡς διέθηκέ με. in malam rem! quam male affecit me lavacrum.* Aristophanes in vespis v. 976 [982] *ἐς κόρακας.* † (p. 344) *ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστί γε τὸ ῥοφεῖν, in malam rem! quam non bonum est sorbere.* ibid. v. 1245 [1253] *κακὸν τὸ πίνειν.* tale quid videtur et Menander dixisse apud Athenaeum lib. 10 p. 446 D *βάλλ' ἐς κόρον. ἤδη πώποτ' ἔπιες Σωσίλα;* sequentia sunt corrupta. BERGL. scripsit Mein. in fragm. com. t. 4 p. 90

ἐλλέβορον ἤδη πώποτ' ἔπιες Σωσία;
πάλιν πάλιν νῦν πῖθι· μαίνει γὰρ κακῶς.

cf. eund. ad Men. p. 28. caeterum v. annot. ad 1, 9, 1.

2. *συνεχῶς δὲ*] ex Vat.; ex Caes. *δὴ* pro *δέ*. BERGL.

συνεχῶς δὲ περιφερομένης τῆς κύλικος] lib. 1 ep. 22, [2] *κύλικος συνεχὲς περισοβουμένης*. vide ibi notata. BERGL.

ἦν τοῖς ἀρνουμένοις τοὐπίτιμον,] ita ex Caesareo [immo habet *τοῦ πότιμον*], ex Vaticano *ἦν τοῖς ἀρνουμένοις ἐπέχεον*, i. e. *quem*, cali-

cem, *in renuentes effundebant.* magno sane discrimine. posset ex his duobus codicibus ita legi: *ἣν τοῖς ἀρνουμένοις ἐπέχεον, ἣν αὐτοῖς τοὐπίτιμον.* pro *ἐπίτιμον* alias usitatum † (p. 345) *ἐπιτίμιον.* nihil tamen mutaverim, cum et *πρόστιμον* dicatur. BERGL.

ἔδει γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν ὕστ.] ita ex Caes., ex Vat. *ἔδει γὰρ αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν ὕστ.* BERGL.

οἶδα (δ') ἐγὼ] ita ex Vaticano, nisi quod *δ'* inclusi signis. Caesareum hic non consulueram. videtur autem particula illa addita ab aliquo non sentiente hyperbaton. qualia apud nostrum plura. sic autem haec cohaerent: *ἐμπεσὼν — οἶδα.* BERGL.

τρίτην ταύτην ἔχων ἡμέραν] supra epist. 21, [§. 1] hujus libri: *ὁ μὲν ἀνὴρ ἀπόδημός ἐστί μοι τρίτην ταύτην ἡμέραν ἔχων ἐν ἄστει.* lib. 1 epist. 1, [§. 1] *ὡς γὰρ τρίτην ταύτην εἶχεν ὁ χειμὼν ἡμέραν.* BERGL.

καρηβαρῶ — ἀπερυγγάνω] Menandrum his vv. videtur esse imitatus Meinekio fr. com. gr. t. 4 p. 334. ante oculos habuit Theophyl. ep. 7 p. 33 Boiss. *ὑλακτήσουσι δὲ πάντως (οἱ κόλακες) ἔτι τῆς κραιπάλης τῆς ἔναγχος ἐρευγόμενοι.*

EPIST. 33. [tom. II p. 108. 109 Wagn.]

† (p. 344) 1. *Ἔοικε καὶ τὰ νάματα εἰς τὰ ἄνω ῥυήσεσθαι,*] ita incipit et Ovidius 1 Trist. el. 7

In caput alta suum labentur ab aequore retro
flumina — deinde:
omnia jam fient, fieri quae posse negabam:
et nihil est de quo non sit habenda fides.
† p. 345) *haec ego vaticinor, quia sum deceptus ab illo,*
laturum misero quem mihi rebar opem.

de proverbio *ἄνω ποταμῶν Erasmus* in *Sursum versus* etc. et *Schottus* ad Zenobium cent. 2 prov. 56. BERGL. v. inprim. *Boiss.* ad Nicet. p. 233 sq. *Leutsch.* ad Greg. Cypr. Mosq. 1, 28 t. 2 p. 96.

ἀφηλικέστερος γεγονὼς ὅτε ἤδη λοιπὸν καὶ υἱοὺς] lib. 1 ep. 6, [3] quae est ejusdem cum hac argumenti: *ἀφηλικέστερος καὶ γυναικὶ πάλαι συνὼν καὶ παιδίων οὐ μάλα νηπίων πατήρ.* BERGL.

† (p. 346) *ἐκρινῆσαι*] ab *ἐκρινᾶν.* a *ῥίνη*, *lima.* BERGL. v. *Boisson.* ad Nicet. p. 233, ad Philostr. ep. 22 p. 80.

2. *ἱππόπορνος*] vide ad [l. 1 ep. 38 §. 8] p. 182. BERGL.

Παρθένιον] ejusdem nominis meretrix est apud Method. de virg. v. *Menag.* ad Diog. Laert. 10, 4. praeterea v. annot. cr.

ὅλον σε αὐτοῖς ἀγροῖς καταπιοῦσα] Anaxilas comicus apud Athenaeum [13] p. 558 C

ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ † (p. 347) *πόρρω που ποιεῖ;*
τόν γε ναύκληρον λαβοῦσα καταπέπωκ' αὐτῷ σκάφει,

Phryne autem, meretrix, *Charybdin nonne longe superat? utique cum nauclerum prehensum absorpserit una cum navigio.* BERGL. adde Plut. Alcib. 15 p. 198 D *εἴποντός τινος τοῖς Πατρεῦσιν ὅτι καταπιοῦνται ὑμᾶς Ἀθηναῖοι.* sic *ἐκπίνειν* fr. 6, 2.

EPIST. 34. [tom. II p. 110—112 Wagn.]

† (p. 346) Inscr. *Γνάθων*] scriptum *Γνάδων.* sed notum parasiti nomen *Γνάθων.* apud Lucianum etiam in Timone, ad hunc jam denuo divitem factum, primus omnium sese insinuaturus accedit *Γναθωνίδης ὁ κόλαξ*, p. 83 [t. 1 45 p. 159 sqq.]. BERGL. est etiam ep. 44.

1. *Τίμωνα οἶσθα ὦ Καλλ. τὸν Ἐχεκρατίδου τὸν Κολλυτέα;*] Lucia-

nus in Timone p. 62 [§. 7 t. 1 p. 113] *τί φῄς, ὦ πάτερ; ἀγνοεῖς Τίμωνα τὸν Ἐχεκρατίδου, τὸν Κολυττέα; quid ais o pater? non nosti Timonem filium Echecratidis Colyttensem?* ita autem scriptum habemus, *Κολλυτέα*, nec mutavi; nam et lib. 1 epist. 39 in fine, ubi ipsius pagi nomen, *Κολλυτῷ*. BERGL.

εἰς ἡμᾶς τοὺς παρασίτους καὶ τὰς ἑταίρας] Lucianus de eodem p. 66 [§. 12 p. 121] *παρασίτοις καὶ κόλαξι καὶ ἑταίραις.* sed omnia haec ibi fusius; ipsum adeat lector, nec poenitebit operae. BERGL.

† (p. 347) *τὴν ἀπήμαντον ἐμιμήσατο στύγα*] ita habemus scriptum. verti quasi esset *τὴν Ἀπημάντου στύγα.* fuerunt similibus inter se moribus praediti Apemantus et Timon: cumque Timon odio haberet omnes, Apemanti consuetudinem quandoque ferre poterat. Plutarchus in Antonio [70] p. 948 *τὸν δὲ Ἀπήμαντον μόνον, ὡς ὅμοιον αὐτῷ καὶ ζηλοῦντα τὴν δίαιταν, ἔστιν ὅτε προσίετο, Apemantum autem solum, utpote similem ipsi et imitantem ejus vitae rationem, quandoque admittebat.* videtur autem alios auctores secutus Plutarchus, dum Apemantum facit Timonis imitatorem, non Timonem Apemanti. BERGL. adde Diog. Laert. 1, 107 de Mysone *Ἀριστόξενος δέ φησιν — οὐ πόρρω Τίμωνος αὐτὸν καὶ Ἀπημάντου γεγονέναι· μισανθρωπεῖν γάρ.* quo in l. male Huebner in indice conjecit *Ἀδείμαντος.* caeterum verisimilius est Timonis fuisse imitatorem Apemantum, quam Apemanti Timonem, cum hunc plures imitati sint; cf. *Bergk.* rel. com. att. p. 371. de Timone v. *Mein.* hist. cr. com. p. 327.

2. *καταλαβὼν γὰρ τὴν ἐσχατιὰν*] apud Lucianum ipse Timon dicit, p. 61 [§. 6 p. 111] *ὥστε ὑπὸ τῶν κακῶν ἐπὶ ταύτην τὴν* † (p. 348) *ἐσχατιὰν τραπόμενος, ἐναψάμενος διφθέραν, ἐργάζομαι τὴν γῆν ὑπόμισθος ὀβολῶν τεσσάρων, itaque prae miseria in hunc agrum me contuli et indutus rhenone terram exerceo, conductus quatuor obolis.* de voce *ἐσχατιά* vide supra ad [1, 25, 3] p. 103. BERGL.

ταῖς βώλοις τοὺς παριόντας βάλλει] Aelianus epistola 13, quae est ad Cnemonem similem Timoni, et itidem *μισανθρωπίαν* profitentem: *βάλλεις οὖν ἡμᾶς ταῖς βώλοις.* apud Lucianum p. 80 [34 p. 146] ubi Timon ad accedentes dicit: *ἐγὼ* † (p. 349) *γὰρ ὑμᾶς αὐτίκα μάλα βάλλων ταῖς βώλοις καὶ τοῖς λίθοις συντρίψω, ego enim vos mox glebis et saxis conjectis comminuam.* ubi itidem *ταῖς βώλοις* [sic hodie] potius legendum quam *τοῖς βώλοις*, quod in editionibus Luciani video. BERGL.

3. *φειδώνοντές — γνίφωντες*] ita scriptum, nisi quod in *γνίφωνες* supra *ν* posterius adscriptum *ο.* lego *Φείδωνος — Γνίφωνος.* prius, ut apud Aristoph. in nub. v. 65 et 67 vi vocis *parcum* notat. de posteriore Luc. in vit. auct. p. 377 [33 t. 1 p. 564] *γνίφωνα* [hodie *Γνίφωνα*] *εἶναι καὶ τοκογλύφον, avarum esse et usuras quaerere.* BERGL. *Γνίφων* saepius est ap. Lucian. cf. catapl. 17 t. 1 p. 639 *τὸν δανειστὴν Γνίφωνα ἰδών.* et somn. 30 t. 2 p. 749 *παρὰ Γνίφωνα τὸν δανειστὴν ἴωμεν.* Tim. 58 t. 1 p. 175 *Βλεψίας καὶ Λάχης καὶ Γνίφων*, foeneratores. certe *Βλεψίας ὁ δανειστικός* est ap. eund. dial. mort. 27, 7 t. 1 p. 441 et ejusdem farinae videtur fuisse *Λάχης.* *Φείδων* est novae comoediae persona, Antiph. ap. Ath. 6 p. 423 A *Χρέμης τις ἢ Φείδων τις ἐκσυρίττεται.* cf. etiam Lucian. dial. mort. 6, 5 t. 1 p. 354.

EPIST. 35. [tom. II p. 113. 114 Wagn.]

1. *Λύχμός κτλ.*] v. Theophyl. ep. 8.

† (p. 348) *τῷ Ὑετίῳ*] *Ζεὺς ὑέτιος* apud Pausaniam lib. 9 cap. 39, [§. 4], apud eundem lib. 2 cap. 19, [§. 8] *βωμὸς ὑετίου Διός.* Aristoteles lib. de mundo cap. ultimo de Jove: *ὑέτιος ἀπὸ τῶν ὑετῶν, a pluviis.* sic ab *ὄμβρος, imber, ὄμβριος*, Strabo lib. 15 p. 1046 *τὸν ὄμβριον Δία.* Plutarchus etiam in convivio sept. sap. p. 158 D *ὀμβρίῳ Διὶ*

καὶ προηροσίᾳ † (p. 349) *Δήμητρι*. (ut hic Cereris cognomen ab *aratione*, sic et Jovis, qui *ἀρότριος* etiam.) idem Jupiter *ἀπὸ τῆς ἰκμάδος*, *ab humore*, *ἰκμαῖος*. Apollonius Rhod. 2, 524 *καὶ βωμὸν ποίησε μέγαν Διὸς ἰκμαίοιο*, *et aram fecit magnam Jovis humorum auctoris.* unde *ἴκμενος* etiam *Ζεύς*, annotante Eustathio p. 964 lin. 63. BERGL.

† (p. 350) 2. *ὡς ἕκαστος δυνάμεως ἦ*] videtur excidisse verbum *εἶχε*. BERGL. recte; quamquam omissio non sine exemplo est, Aesch. suppl. 816 *σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν, ὅπως ποδῶν*; sed locus quo excidit incertus, an scripsit rariora amans epistolographus *δυνάμεως ἦν ἦ?* *ἦν* certe facilius ab *ἦ* absorberi poterat quam *εἶχεν* s. *ἔσχεν*. cf. Eur. Hel. 1253 *ὡς ἂν παρούσης οὐσίας ἕκαστος ᾖ*.

καρπὸν] ita scriptum. lego *κάπρον*. BERGL. quod in textu colloca loco male retenti *καρπόν*.

λιβανωτοῦ χόνδρους εὖ μάλα εὐρωτιῶντας] Lucianus in Jove Tragoedo p. 200 [15 t. 2 p. 659] *ἐννοῶν ἅμα τοῦ Μνησιθέου τὴν μικρολογίαν, ὃς ἑκκαίδεκα θεοὺς ἑστιῶν ἀλεκτρυόνα μόνον κατέθυσε, γέροντα κἀκεῖνον ἤδη, καὶ κορυζῶντα· καὶ λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρας εὖ μάλα εὐρωτιῶντας*, *reputans* † (p. 351) *simul Mnesithei sordes, qui sedecim diis epulum praebens gallum unicum immolavit, eumque senem jam et gravedinosum: praeterea thuris micas quatuor satis cariosas.* BERGL.

3. *τὴν λεπτόγεων τῆς Ἀττικῆς*] Thucydides [1, 2] de Attica: *διὰ τὸ λεπτόγεων*. noster certam tantum partem intelligit. BERGL. plura loca de sterili agro Attico attulerunt *Spanh.* ad Call. Del. 191 et *interpp.* ad Luc. enc. Dem. 10 p. 498. WAGN. adde *Reisig.* enarr. Soph. Oed. C. 663. *Herm.* antiq. priv. §. 3, 7 et 8. cf. Theophyl. ep. 7, ubi queritur rusticus: *οὐπώποτε δυστυχεστέραν γῆν πρὸς ἐπίδοσιν καρπῶν ἑωράκαμεν, ἀντὶ πυρῶν μυρρίνας, ἀντὶ κριθῶν κιττὸν ἡμῖν ἀπεκύησεν· ἡ δὲ σιπύη κενή, ἡ ἄλως λιμοῦ μοι πεπλήρωται.*

EPIST. 36. [tom. II p. 115—117 Wagn.]

† (p. 350) Inscr. *Πρατίνος*] ita scriptum. pag. 304 [ep. 12] *Πρατίνας*. BERGL.

1. *ἐνοχλῶν τοῖς διηγήμασι*] quod et apud Lucianum in dial. meretr. p. 745 [13, 1 t. 3 p. 315 sq.] facit miles gloriosus, qui dum amicae placere studet narrandis magnis quibusdam et cruentis facinoribus, eidem se despicabilem et abominabilem facit. est autem is valde similis Plautino illi in actu 1 sc. 1. militis gl. in quo tamen effingendo ipse poëta non minus *φορτικός*; moderatiores et gratiores sunt Terentiani † (p. 351) militis in eunucho a. 3 sc. 1 gloriationes. uti et illud scena seq. quod huc facit, ubi coram milite, rivalis ejus servus ad communem amicam: *atque haec qui misit — neque pugnas narrat, neque cicatrices suas ostentat: neque tibi obstat, quod quidam facit.* caetera etiam Terentii Plautinis *ἀνθρωπικώτερα* et *ἠθικώτερα*, atque a scurrilitate illa et vernilitate procul: ad summam, Terentius Menandro simillimus; cum Plautus ex veteri comoedia Graecorum plus traxisse videatur. quod eo dico, quia, cum Alciphron et Lucianus multa habeant communia et pariter imitati sint comicos praecipue Aristophanem et Menandrum; Alciphron etiam magis Menandrum, Lucianus magis Aristophanem expressisse videtur. BERGL. noster in hac ep. et Lucianus in dialogo allato imitati sunt Menandri *Μισούμενον*, ut post Böttigerum spec. Terent. p. 57 observavit *Meinekius* ad Men. p. 121. in fragm. com. t. 4 p. 173 t. 2 p. 934 ed. min.

σισάρας] ita scriptum. lego *σαρίσσας*; Lucianus ibid. §. 3 † (p. 352) *ἐγὼ δὲ διελάσας τὴν ἀσπίδα τῇ σαρίσῃ παίω διαμπὰξ εἰς τὸ στέρνον, ego*

autem adacta per clypeum lancea pectus ipsius transverbero, uno σ, sed duplici usitatius. BERGL.

δέῤῥας] forte δέῤῥεις aut γέῤῥα vel γέῤῥας. BERGL.

2. ὡς ἀνέτρεψε τοὺς — τὸν προηγεμόνα βαλών, — ὡς κοντῷ διαπείρας] Lucianus ibidem [1, p. 315]: τότε τοίνυν ἐγὼ τὴν μὲν λόγχην ἀκοντίσας διέπειρα τὸν ἵππαρχον αὐτῶν καὶ τὸν ἵππον. mox: ἀνατρέπω μὲν ὅσον ἑπτὰ τοὺς προεστῶτας αὐτῶν τῇ ἐμβολῇ τοῦ ἵππου. τῷ ξίφει δὲ κατενεγκὼν διέτεμον τῶν λοχαγῶν ἑνὸς ἐς δύο τὴν κεφαλὴν αὐτῷ κράνει, *tunc igitur ego contorta hasta transverberavi ipsorum equitum praefectum et equum* ejus. deinde: *subverto circiter septem praefectos ipsorum, incursu equi: gladio autem impacto dissecui manipularii cujusdam in duas partes caput una cum galea*. BERGL.

μεσαγκύλῳ] μεσάγκυλον est *jaculum medio in ligno ansatum*. schol. Eur. Androm. 1133 μεσάγκυλα εἴδη ἀκοντίων ἐν μέσῳ σπάρτῳ δεδεμένων, ὃ κατέχοντες ἠφίεσαν. praeterea est etiam ap. eund. Phoen. 1141 (ubi scholl. male derivant a v. κοῖλος), Menand. fr. inc. 37 p. 210 Mein. (fragm. com. t. 4 p. 245) Polyb. 23, 1, 9. Gellium 10, 25.

† (p. 353) 3. ἐγκανάξας] Aristophanes in equitibus v. 105 ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν, *merum infunde mihi multum*. BERGL.

κύλικα εὐμεγέθη, φλυαρίας φάρμακον ὤρεγον] Lucianus in symposio sive Lapithis, p. 852 [14 t. 3 p. 428] ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἤδη διενοχλοῦντα ἔπαυσεν ἐς τὸ παρὸν Ἀρισταίνετος, τῷ παιδὶ νεύσας εὐμεγέθη σκύφον δοῦναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέαντα, *sed illum jam molestias exhibentem compescuit in praesens Aristaenetus, ministro innuens ut ingentem scyphum daret ei, infuso mero.* infra plus convenientiae cum symposio illo ostendetur, nempe totius epistolae cum toto. BERGL.

ἁδροτέρας] Aelianus epist. 4 τρεῖς ἁδρὰς ἐξεκάναξα κύλικας. quem locum et Kusterus annotavit ad Aristophanis paullo ante adductum. BERGL.

EPIST. 37. [tom. II p. 118. 119 Wagn.]

† (p. 352) Inscr. Ἐπιφυλλίς] ms. Ἐπιφυλίς. apparet ex re confictum esse nomen, allusione ad τὴν φυλλάδα, in qua quiddam sibi evenisse narrat. BERGL.

1. Εἰρεσιώνην — ἀναθήσουσα] Eupolis apud Suidam in Αἶγῆλαι [fr. 107 t. 2 p. 468 Mein.]

ἀναθῶμεν νῦν χἠμεῖς τούτοις τὰς [τασδὶ] διττὰς εἰρεσιώνας,
καὶ προσαγήλωμεν ἐπελθόντες [ἀπελθόντας],

suspendamus nunc et hos † (p. 353) *istis geminas iresionas: et accedentes* [*mortuis*] *debitum honorem praestemus*. apud nostrum εἰρεσιώνη *sertum*, alias, *ramus decerptus*. quid peculiariter apud Athenienses fuerit dicitur ad Aristophanem. BERGL. ad Plutum 1055. cf. *Ilgen.* opuscc. p. 129. *Walz* ad Arsen. p. 489.

ἐς Ἑρμαφροδίτου] hoc notatu dignum. BERGL. „mihi parum exploratum videtur, Hermaphroditum dei potius quam hominis esse nomen. quid enim causae habebat mulier vidua et, ut ipsa profitetur, a secundis votis toto animo abhorrens, cur divo Hermaphrodito supplicatum iret? cur maritum suum non Phaedriam nominat, sed τὸν Ἀλωπεκῆθεν, quasi Alopecensium unicum?" LOBECK Agl. p. 1007. aliter sentit Engel Kypros t. 2 p. 231, qui Venerem barbatam intelligi statuit, nisi Hermaphroditus revera divinum cultum assecutus sit. sed utut haec se habent, quid rei cum Hermaphrodito viduae fuerit secundas nuptias perhorrescenti non intelligo. Petersen quidem de cultu Graecorum domestico p. 65 ex hoc loco colligit, Hermaphroditum, quippe Veneris filium, inter deos domesticos cultum fuisse.

τῷ Ἀλωπεκῆθεν] videtur maritum suum Phaedriam † (p. 354) intelligere. de pago Attico Ἀλωπεκή vel Ἀλωπεκαί dicto jam egit Meursius. BERGL. distabat 12 stadia ab urbe orientem versus non procul ab hodierno *Ampelo Kepo*. cf. *Ross*. de dem. p. 59. *Leak*. de dem. p. 23 sq.

2. μακαρίτην] de nuper [*Bentlej*. Phal. p. 9] mortuis v. Aristoph. Plut. 555 schol. in Aesch. Pers. 635. schol. in Ar. eq. 1148 [1151] Lucian. in philops. 27 [t. 3 p. 54] τὴν μακαρῖτίν μου γυναῖκα. dial. mer. 6. [1 t. 3 p. 293] ὁ μακαρίτης σου πατήρ. *Ruhnk*. ad Tim. p. 89. WAGN.

γαμησείων] supra [1, 13, 2] p. 56. BERGL.

τὸν ἥρω Φαιδρίαν] ms. τὴν ἥρω 'φαιδρίαν, sic cum apostropho. ἥρωα debuit dicere, quod potest accipi quasi † (p. 355) μακαρίτην. quia praestantes viri post mortem ἐν μακάρων νήσοις, et fiunt ὄλβιοι ἥρωες, ut ap. Hesiod. in op. et d. v. 171. BERGL. de hac v. ἥρως ap. posteriores signif. v. *Uckert*. in Act. soc. reg. Sax. a. 1850 p. 184 n. 74.

3. εἷς γάρ με τὸ συνηρεφὲς] recepi optimi libri scripturam pronomen flagitante sententia, quamquam habet aliquid incommodi, cum praepositio a nomine suo diremta non ad propiorem sed ad remotiorem referenda sit accusativum; sed ne optimi quidem scriptores eam ambiguitatem videntur fugisse. cf. Plat. legg. 3 p. 691 B τί δὴ τὸν νομοθέτην ἔδει τότε τιθέντα εὐλαβηθῆναι τούτου περὶ τοῦ πάθους τῆς γενέσεως; ubi περί ad τῆς γενέσεως pertinet. caet. cf. similia ap. *Ast*. ad Plat. legg. p. 64.

ἀνθῶν] saepe apud scriptores invenitur scriptum ἀνθέων, etiam eos qui non Ionice scribunt, quia ἀνθῶν et ἀνθ' ὧν ambiguitatem pariunt. BERGL.

ἔξω] ms. ἔξω, spiritu leni. mallem ἔχω, ut mox. BERGL.

EPIST. 38. [tom. II p. 120—122 Wagn.]

† (p. 354) Inscr. Πασίωνι] ita ms. supra 3, 3, 4 [ubi v. not. cr.] p. 280 Πασέωνα. per ε in penultima. magis placet per ι. BERGL.

† (p. 355) 1. τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ] id est, *vetere et nova*, scil. *die*, vel *luna*. in fine mensis et initio alterius, quando νουμηνία. tunc † (p. 356) autem erat mercatus servorum. Aristophanes in equitibus v. 43 οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ ἐπρίατο δοῦλον, *hic superiore novilunio emit servum*. ubi scholiastes: ἐν δὲ ταῖς νουμηνίαις οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο, *in noviluniis autem servi vendebantur*. [v. ep. 61, 2. WAGN. *Becker*. Charicl. 2 p. 29.] de ἕνῃ καὶ νέᾳ ad ejusdem nubes. BERGL.

ἐγρηγόρως] ita in ms. ἐγρηγόρως per ω, et paroxytonως. alias ἐγρηγορός in neutro genere dici potest. BERGL.

ἅμα] mallem ἄρα. BERGL.

λαμπρὰ ζημία] supra epist. 21, [1] hujus lib. ζημία καθαρά. BERGL.

2. ἤκουσα τετυφωμένου] ms. ἠκούσατε τυφουμένου. BERGL.

Ἐπιμενίδην τινὰ Κρῆτα κεκοιμῆσθαι] Lucianus in Timone p. 61 [6 t. 1 p. 111 fin.] ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδην γὰρ κεκοίμησαι, *ultra Epimenidis enim somnum obdormivisti*. de quo Erasmus chiliadibus. BERGL. v. *interpp*. ad Luc. loc. affertur hoc prov. ab Apostol. 17, 64 a. Greg. Cypr. cod. Mosq. 2, 96. Arsen. 51, 57 aliis.

τὴν Ἡρακλέους τριέσπερον] ms τῆς Ἡρακλέως τριέσπερον. † p. 357) vocem τριέσπερος exponit Suidas, τριέσπερος. κατὰ τρεῖς ἑσπέρας. ἤγουν νύκτας. ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον, *trivesper*. *tribus vesperis*, *sive noctibus*. *pars pro toto*. illud autem tempus ita dicitur, in quo Hercules satus fuit, quem et ipsum inde nimirum τριέσπερον dici a Lycophrone v. 33 annotavit ad Suidae locum Kusterus. ad Lycophronis locum praeter Tzetzem abunde Meursius. fecit et Lucianus dialogum

[deor. 10] in eam rem, ubi Mercurius Soli Jovis nomine mandata fert, ut toto triduo cesset: deinde et somno, *μὴ ἀνιέναι τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἀγνοήσωσι μακρὰν οὕτω τὴν νύκτα γεγενημένην, ne omittat homines; ut ignorent noctem tam longam fuisse*, *τὴν τριέσπερον* scilicet *κεκοιμημένοι*. BERGL. v. inprimis *Hemsterh.* ad Luc. somn. 17 p. 21 WAGN.

καταβαλὼν ἀργυρίδιον] lib. 1 ep. 1, [4] *ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλόντες ἀργύριον*. ib. ep. 9, [3] *καταβολῇ τἀργυρίου*. BERGL.

EPIST. 39. [tom. II p. 123—125 Wagn.]

† (p. 356) Inscr. *Ἐπιφανίῳ*] quasi *Ἐπιφάνιον* vocetur haec mulier. forte *Ἐπιφανίδι*, vel *Ἐπιφάνιδι*. [mutandi causam non video.] loco Euthydici † (p. 357) magis huc quadraret ex sequente epist. Philometor, propter argumentum hujus epistolae. BERGL.

1. *καταλιποῦσα — τὴν ἀγροικίαν*] cf. Long. 2, 23 *Πὰν — ἐπολέμησε τὴν ἀγροικίαν καταλιπών*.

† (p. 358) *ἁλῶα*] ita ms. spiritu aspero. in antecedentibus aliquoties leni. lib. 1 epist. 33 [, 2] et 39, 8 [ubi nunc est *Ἀδωνίοις* pro vulg. *ἁλώοις*] lib. 2 ep. 3, 17. BERGL. quibus ll. repositum *Ἁλ*.

ἀπατούρια] vide not. [ad 1, 9, 3] p. 35. BERGL.

2. *ἡ μὲν γὰρ ἄνοδος*] multa hic passim antiquitates Graecas illustrantia. Meursius qui de Thesmophoriis diligentissime, ut alias, egit, ex unico Hesychio annotavit *ἄνοδος, ἀνάβασις. ἡ ἐνδεκάτη τοῦ Πυανεψιῶνος, ὅτε αἱ γυναῖκες ἀνέρχονται εἰς θεσμοφόρια, οὕτω καλεῖται, ascensus. undecimus dies Pyanepsionis mensis, quando mulieres ascendunt ad Thesmophoria, sic vocatur*. BERGL.

ἡ νηστεία] de jejunio in Thesmophoriis vide Aristophanem in Thesmophoriazusis v. 958 et 993 [949. 984]. idem in avibus v. 1519 *ἀλλ' ὥσπερεὶ θεσμοφορίοις νηστεύομεν, sed † veluti in Thesmophoriis jejunamus*. nec ista autem fugerunt Meursium. BERGL.

τὰ Καλλιγένεια] nolui recedere a ms. quamvis legendum esse appareat *τῇ Καλλιγενείᾳ*. Aristophanes in Thesmophoriazusis v. 300. *εὔχεσθε ταῖν Θεσμοφόροιν τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ καὶ τῷ Πλούτῳ καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ, vota facite legiferis deabus Cereri et Proserpinae et Pluto et Calligeniae*. annotavit ibi Bourdinus in suis Graecis scholiis, nescio unde, Erichthonium ordinasse, *τοὺς θύοντάς τινι θεῷ, ταύτῃ προθύειν, ut, qui sacrificant alicui deo, huic* (Calligeniae) *prius sacrificent*. quod sane haud alienum ab hoc loco. BERGL. Berglerum recte refutavit *Fritzschius* in comm. de Thesmophor. sec. p. 6: „Berglerus corrigit *τῇ Καλλιγενείᾳ*. at id quidem significat *Calligeniae sacrificare*, illud *sacrificiis diem celebrare Καλλιγένειαν*. ac posteriorem hic notionem requiri adparet. qua re *τὰ Καλλιγένεια θύειν* ut dictum est permire (induxit fortasse hominem *τὰ Ἡράκλεια θύειν* et similia) ita certe genuinum judico. confer Latinorum Quinquatria (*τὰ*) pro (*ἡ*) Quinquatrus. neque Alciphro sic primum scripsit, ut puto, sed vetustiorem hic usum, certe vulgi, adgnosco, ductus etiam Ar. ran. 219 *τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι*." multo minus probari posse Reiskii conjecturam *πρῴην* pro *πρώτην* in antecc. apparet ex iis, quae de numero ordineque dierum Thesmophoriorum constant, de quibus praeter *Fritzschium* in libro all. cf. *Preller*. Cer. et Pros. p. 342 sqq. et *Hermann*. antiq. sacr. §. 56, 14 sqq. loquitur enim hujus epistolae auctor de festis diebus, qui in urbe celebrabantur (*τὰ κατ' ἄστυ καλά*) et propterea nullam facit mentionem primi diei (*τῆς Θεσμοφορίας*, cf. *Fritzschium* p. 2) Alimunte celebrati, praesertim cum ejus non tantus fuerit splendor quantus ceterorum dierum. v. *Fritzschium* p. 6.

ἧκε οὖν] ita ms sine ν. vide ad epist. 5, 1 hujus libri. BERGL.

καὶ πρὸς ἐμῆς — σωτηρίας] ita ms. καί; sed lego, ναί. Aristophanes in pace v. 113 ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. BERGL.

EPIST. 40. [tom. II. p. 126—128. Wagn.]

† (p. 360) 2. τὴν λύτταν] ms. λύτταναν. videtur autem superfluum et aliunde irrepsisse. quod ad rem ipsam attinet, Cynicos acerbe perstringit. multa his similia passim apud Lucianum nec potuit tanta convenientia fortuito evenire. BERGL. vide inpr. Luc. fugit 15 t. 3 p. 373 sq. cf. etiam ep. 55, 9 ib. ann.

3. θέαμα ἀποτρόπαιον καὶ φοβερόν] Wagner comparat Luc. Tim. 5 t. 1 p. 110 οἱ δὲ καὶ πόρρωθεν ἰδόντες ἑτέραν ἐκτρέπονται δυσάντητον καὶ ἀποτρόπαιον θέαμα ὄψεσθαι ὑπολαμβάνοντες. adde ejusd. pseudol. 8 t. 3 p. 169. eunuch. 6 t. 2 p. 355. contra Simon. mul. 67 καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνή.

ἐν τριβωνίῳ πηρίδιον ἐξηρτημένος] de externo habitu talium philosophorum v. inprimis *Wyttenb.* ad Plut. mor. p. 12 D. p. 440 Oxon.

† (361) μέλει] ms. μέλλει. vide not. ad [1, 38, 8] p. 181. BERGL.

4. τὴν αἰδῶ τοῦ προσώπου ἀπέξυσται] ms τὴν αἰδῶ τῶν προσώπων ἀπέξυσται. epist. 2, 1 hujus libri, ἀπέξεσας τὴν αἰδῶ τοῦ προσώπου. quae autem iste adolescens fecit, ea praecipit pater Cynicorum apud Lucianum in vitarum auctione, ubi inter alia, p. 366 seq. [10 t. 1 p. 556] αἰδὼς δὲ καὶ ἐπιείκεια καὶ μετριότης ἀπέστω, καὶ τὸ ἐρυθριᾶν ἀπόξυσον τοῦ προσώπου παντελῶς, *verecundia vero et mansuetudo et* † (p. 362) *modestia absint et erubescentiam absterge a facie prorsus.* BERGL. injuria Bergl. pluralem mutavit; non solum enim poetae (*Bernhardy* synt. p. 64) sed etiam prosaici de una facie plurali utuntur. Xen. anab. 2, 6, 11 de Clearcho τὸ στυγνὸν τότε φαιδρὸν αὐτοῦ ἐν τοῖς προσώποις ἔφασαν φαίνεσθαι. saepius Ach. Tat. v. *Jacobs.* l. in ann. cr. all. et in actis Monac. 1, 2 p. 155. sic μέτωπα Aristoph. equit. 631.

φροντιστήριον] φροντιστής contemtim de philosopho ap. Lucian. Prom. 6 t. 1 p. 33 τοὺς τοῦ διαλόγου ἑταίρους ἐχλεύαζε φροντιστὰς καὶ μετεωρολέσχας καὶ τὰ τοιαῦτα προσαγορεύουσα. et ibi *Solanus.* Aristoph. nub. 34 ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον [et 128] Thom. M. p. 902. WAGN. haud dubie h. l. ante oculos habuit sophista Aristophanem, quamquam posterioribus temporibus φροντιστήριον pro διδασκαλεῖον dicebatur. cf. Luc. Neron. 1 t. 3 p. 637 et *interpr.* ad Thom. l. c.

† (362) τοὺς κλέπτοντας σταφυλὰς θανάτῳ ζημιοῦν] Meursius Themidis Atticae lib. 2 cap. 1 furti poena mors initio a Dracone constituta. Plut. de eo agens in Solone [17 p. 87 D] καὶ τοὺς † (p. 363) λάχανα κλέψαντας ἢ ὀπώραν ὁμοίως κολάζεσθαι τοῖς ἱεροσύλοις καὶ ἀνδροφόνοις, *qui olus furati essent vel fructus hortenses eodem modo puniri voluit, quo sacrilegos et homicidas.* atque poena homicidis et sacrilegis mors sancita. idem et Solonis lex constituebat. haec ille, quem ibi porro vide si lubet. BERGL.

EPIST. 41. [tom. II p. 129. 130. Wagn.]

† (p. 362) Inscr. Μηλίωνι.] ita ms. nomen mulieri non conveniens. fortasse Μηλιάδι. Vide supra ad epist. [11, 1.] hujus libri. BERGL. possis etiam leniori mutatione Μηλίῳ. pertinet hoc nomen ad illud genus de quo *Lobeck.* pathol. p. 71 sq. egit. eadem corruptela est in cod. B ep. 17 inscr. in quo pro Λειρίῳ scriptum Ληρίωνι.

1. Δεκελειάσι] ita formatur locale a pago Attico Δεκέλεια. annotavit Steph. Byzantinus. BERGL. imo Δεκελειᾶσι est ap. Steph.

Πυρρίᾳ] alias servi comici nomen. [Lucianus in Timone [22 t. 1 p. 134]: *Πυρρίου ἢ Δρόμωνος ἢ Τιβίου.* vid. Helladium apud Photium p. 870. BERGL.

† (p. 363) *ἐσθήματα*] ms. *εὐθήματα.* error ex similitudine pronunciationis. BERGL.

2. *λεπτοϋφῆ*] non habet HSteph. in thes. hanc vocem. sic *χρυσοϋφής.* BERGL.

ἐχέτω περιττῶς τῆς κρόκης] ita hyemi convenientem vestem fieri jubet Hesiodus in operibus et dieb. v. 537

στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι,

stamine vero in pauco multum subteminis intexe. BERGL.

† (p. 364) *ἀλεξάνεμα*] Homerus Odyss. ξ v. 529, de eo qui foris in frigore pernoctaturus est, *ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἑέσσατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνήν, amixit autem lenam quae arceret ventos valde densam.* BERGL.

3. *εἰς ἀνδρὸς ἐλθοῦσα*] Lucianus in Lexiphane p. 963 [11 t. 2 p. 33] *ἐξοικιεῖν γὰρ ἔμελλε τήμερον εἰς ἀνδρὸς τὴν θυγατέρα*, subauditur autem *οἶκον.* BERGL.

ἀγαπῶσαι] ms *ἀγαπῶσι.* BERGL.

Ἐργάνην] nothum epitheton Minervae. Diodorus lib 5 † (p. 665) p. 340. [c. 73 p. 389, 46] ubi inter alia Minervam invenisse dicit *τὴν τῆς ἐσθῆτος κατασκευήν, vestium parandarum rationem*, postremo addit: *καὶ τὸ σύνολον, πολλὰ τῶν φιλοτέχνων ἔργων, ἀφ' ὧν Ἐργάνην αὐτὴν προσαγορεύεσθαι, summatim, multa artificialia* eam invenisse dicunt, *unde et Erganam*, quasi Opificem *appellari.* Aelianus v. h. lib. 1 cap. 2 *ὑφαντικὴν καὶ ὑφαίνειν καὶ δῶρα τῆς Ἐργάνης δαίμονος, textoriam atque texere et munera Erganae deae.* sed et alibi passim ejus mentio. eadem *Μαχανῖτις* sive *Μηχανῆτις* ex eadem ratione. BERGL. Minervam *Ἐργάνην* a mulieribus domi cultam fuisse ex h. l. non sine ratione colligit Petersen de cultu Graecor. vet. domest. p. 40. 67.

EPIST. 42. [tom. II p. 131. 132. Wagn.]

Inscr. *Ῥαγοστράγγισος*] „lectio vulgata omnino non est corrupta. *Ῥαγηστράγγισος* sive *Ῥαγοστρ.*, quod in pluribus codd. legitur, significat hominem *ὃς στραγγίζει ῥᾶγας*, *qui acinos pressat* (torcularius). Hesychius: *στραγγίζει, πιέζει.* v. Schneider. gloss. v. *στράγγω.* BAST. ep. cr. p. 265. — alterum nomen *Σταφυλοδαίμονι* mutavit Reiskius in *Σταφυλολυμεῶνι*, ad sententiam non male, sed nimis recedit a codd. scriptura: possis faciliori ratione *Σταφυλοδηλήμονι.* at vide ne obsoletorum rariorumque amans sophista primariam etymi *δαίειν* significationem qua est *dividere*, *dissolvere*, *dissecare*, (Cram. an. Ox. 2 p. 359, 22 *δαίω: κόπτω. ὅθεν καὶ δαιτρός*) deinde *perdere* (unde *δαΐζειν, δαΐς, δάϊος* caet.) respiciens ea significatione v. *δαίμων* accipi voluerit, quam *δηλήμων, δάϊος* habet, adjuncta simul significationis ambiguitate.

† (p. 364) 1. *εὐπάργυρος*] utitur hac voce Lucianus in somnio suo p. 11 [16 t. 1 p. 21] et in Demonacte, p. 1011 [15 t. 2 p. 382 et de merc. cond. 9 t. 1 p. 669. Alex. 26 t. 2 p. 235, Plutarch., alii] annotavit inde in thesauro HStephanus. BERGL.

† (p. 365) *ὡς ὁρᾷς*] haec loco non suo stant in ms ubi ita: *ὁ γὰρ χθὲς, ὡς ὁρᾷς, εὐπάργυρος.* BERGL.

τρίχινα] lib. 1. epist. 36, 2 *τὰ δὲ ἀρχαῖα καὶ τρίχινα περιβαλλομένη Ταραντινίδια αἰσχύνομαι.* BERGL. legitur ibi hodie *τρύχινα.*

Παταικίων] Ita plane ms. vide jam supra ad [ep. 3, 10, 2] p. 301. BERGL.

† (p. 366) λάβρως ἐπαιγίζων] Homerus Iliados β' v. 147 et hymno in Apollinem v. 434 — ζέφυρος — λάβρος ἐπαιγίζων. BERGL.

λάβρως ἐπαιγίζων ὁ βορρᾶς] lib. 1 epist. 1, 1 λάβρως — ἐπέπνεον — οἱ βορεῖς. BERGL.

Κυνόσαργες] fortasse aliquid ad rem facit, quia decretum quoddam de parasitis ibi fuit affixum, de quo Athenaeus † (p. 367) lib. 4. p. 234 E [ubi sermo est de sacerdotibus ita dictis, quibus nihil commune est cum nostris parasitis v. *Hermann* antiq. sacr. § 36, 19]. de Cynosarge satis Meursius in Athenis Atticis lib. 2 cap. 2 et in lib. de pagis Atticis. BERGL. v. de situ ejus gymnasii *Leakium* topogr. Ath. p. 214. Rien. (et C. O. *Müller* ad eund. p. 461) p. 200 Bait. *Fritzsch.* de Arist. Daet. 28 sq. ad ran. p. 264. inferioris civium classis potissimum fuisse contendit *Krause* Agonist. p. 91.

3. ἀμφιάσει] ita scriptum; non ἀμφιέσει. BERGL.

τὰς ἐγγύθεν καμίνους] vide supra lib. 1 epist. 23, 2. BERGL.

ἐκ τῆς ὕλης θέρεσθαι] potest quidem excusari utcunque; sed verti quasi esset, τῇ εἵλῃ θέρεσθαι. vide supra [1, 12, 3] p. 49 fortasse ἐν τῇ εἵλῃ. BERGL.

EPIST. 43. [tom. II p. 134—136. Wagn.]

† (p. 366) 1. Στρουθίων] ad hunc scribitur epist. 9 libri primi. BERGL.

Κύναιθος] fuit assentator hoc nomine Demetrii Poliorcetae, de quo Lucianus in imaginibus p. 39 [imo pro imag. 20. 22. t. 2 p. 501. 502]. BERGL.

λουσάμενος εἰς —] v. annot. meam ad Long. 3, 10 p. 270.

εἰς τὸ ἐν Σηραγγείῳ βαλανεῖον] Meursius lect. Att. lib. 5 cap. 30. „balnea duo in agro Attico animadverto; unum † (p. 367) Serangii in Piraeeo: alterum Thrasylli in Amphitropensi populo. de Serangio ecce Hesychius. Σηράγγιον, βαλανεῖον, *Serangium, balneum.* meminitque Isaeus in *Orat.* περὶ τοῦ Φιλοκτήμονος κλήρου [§. 33]: ἀποδίδοται ἀγρὸν μὲν Ἀθμονοῖ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα μνῶν Ἀντιφάνει· τὸ δὲ ἐν Σηραγγίῳ βαλανεῖον τρισχιλίων Ἀριστολόχῳ, *vendit agrum quidem Athmonensem quinque et septuaginta minis Antiphani: balneum vero in Serangio tribus milibus Aristolocho.* † erat autem Serangium locus Piraeei. Suidas. Σηράγγιον, χωρίον τοῦ Πειραιῶς, *Serangium regiuncula Piraeei.* Harpocration Σηράγγιον. Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος. χωρίον τι τοῦ Πειραιέως οὕτως ἐκαλεῖτο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς, *Serangium Lysias in oratione contra Androtionem. regiuncula quaedam Piraeei ita vocabatur. meminit vero ejus quoque Aristophanes in Agricolis.* De Thrasylli vero balneo elegans locus est Alciphronis in epistola Platylaenis ad Erebintholeontem. ὡς οὖν ᾐσθόμην οὐκ εἶναί μοι εἰς ταῦτα εἰσιτητόν, δραμὼν ἐπὶ τὸ Θρασύλλου βαλανεῖον etc." haec ille. vide supra lib. 1. epist. 23, 3. datur et balneum ap. Anthemocritum. BERGL. Serangium commemorant praeter scriptores allatos Phot. p. 509 Σηράγγειον χωρίον τι τοῦ Πειραιῶς. Σηράγγειον τόπος τοῦ Πειραιῶς κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγγου καὶ ἡρῷον ἐν αὐτῷ. Bekk. anecd. p. 301, 16 σηράγγιον τόπος· οὕτω καλούμενος Ἀθήνησιν ἐν τῷ Πειραιεῖ κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγγου· ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ ἡρῷον. praeter nostrum et Photium ubique est scriptum Σηράγγιον, quod etiam ap. Isaeum, ubi olim legebatur Σηράγγειον, repositum; qua propter non dubitavi hic rescribere uti etiam Photius corrigendus. praeterea cf. *Meurs.* Pirae. c. 6. p. 28. *Leak.* topogr. Ath. p. 280 Bait. *Schoem.* ad Isae. loc. p. 339, qui observat Alciphronem illum Isaei locum ante oculos habuisse.

† τὸ Ἀγκύλης τὸ] ita scriptum fuit. deinde, literis superinductis, τῆς Ἀγκύλης τὸ ex alio codice. lego interim τὸ Ἀγγελῆσι. annotavit

Meursius pagum Atticum Ἀγγελή ex Steph. Byz. et Hesychio. potest et Ἀγρυλῆσι. nam Ἀγρυλή et Ἀγραυλή itidem pagus Atticus. BERGL. L. Rossius in l. de demis Att. p. 5 corrigit Ἀγκύλῃσι, ut est ap. Harpocr. in v. τρικέφαλος et scribit ibi casu recto Ἀγκύλη; p. 110, 111 vero Ἀγκυλή ut etiam Leakius dem. p. 221. Hermann antiq. publ. p. 388, nec aliter Boeckhius corp. inscr. vol. 1 p. 490.

2. αὐτοχαρίτων] multa sunt talia, αὐτάργειος, αὐτοβορέας. BERGL.

ἀνάπαιστα εὔκροτα] Luc. symp. p. 856. [18 t. 3. p. 432] ἀνάπαιστα συγκροτῶν. itidem de eo qui ad delectandum convivium adhibetur. BERGL.

Ἀττικῶν αἱμυλίας] haec est vulg. lectio, quam exhibet praeter Vat. (Ψ) etiam Γ; sed reponenda est cum Ruhnk. et Wagnero καὶ αἱμυλίας e Θ, quocum consentit Ven.

3. δι' ἱλαρότητος] recte Meinekius ἐν τούτῳ δὴ ἱλαρότητος scribendum censet.

Σμικρίνης ὁ δύστροπος καὶ δύσκολος] persona desumta ex Menandri Δυσκόλῳ. cf. Meinekii fr. com. gr. t. 4 p. 108 et Juliani locum ab eod. v. d. allatum misop. p. 349 C: ἐνόμισας ἂν Σμικρίνην ὁρᾶν ἢ Θρασυλέοντα δύσκολον πρεσβύτην ἢ στρατιώτην ἀνόητον. In ejusdem poetae fabula ea, cujus nomen est Ἐπιτρέποντες, Smicrines sordidi avari partes agit. v. *Mein.* fr. com. gr. t. 4 p. 121, *Hemsterh.* anecd. p. 283.

4. τὸν νῶτον] ne cum Piersono ad Moer. p. 267 τὸ νῶτον corrigas, cf. *Lobeck.* ad Phryn. p. 290 et quae scripsi in lexic. maj.

ξήνας ἡμᾶς ὑστριχίδι — μάστιξιν] Aristophanes in ranis v. 632 ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων, στρεβλῶν. BERGL.

ξήνας ἡμᾶς — οὐκ ὀλίγαις — μάστιξι] apud Suidam in ξαίνειν fragmentum incerti: ἐκέλευσε δὲ τὸ σῶμα ξαίνειν μάστιξι πάνυ πολλαῖς, *jussit autem corpus multis verberibus caedi.* BERGL.

† (p. 370) 5. καθηδυπαθήσας] vide lib. 1 epist. 21, 1. BERGL.

τοῦ συμποσίου] verti quasi esset συνεδρίου. BERGL.

† (p. 371) τῷ δήμῳ] verti quasi esset δημίῳ. et ita lego. BERGL.

ἴσα τοῖς] vide supra p. 54 seq. notata. BERGL.

EPIST. 44. [t. II p. 137—141. Wagn.]

† (p. 370) Inscr. Γνάθων] ita hic recte scriptum. vide ad epist. 34. hujus libri. BERGL.

Λειχοπίνακι] scriptum Λεισχοπίνακι. in Batrachomyomachia Homerica [100. 233] Λειχοπίναξ vocatur unus ex muribus. sunt autem haec parasitorum nomina itidem ridiculi causa ficta; ut ibi murium ac ranarum, quarum una Φυσίγναθος. BERGL. nomina similia sunt Λειχομύλη ib. 30. Λειχήνωρ 205. 213.

1. Ἡμῶν ὡς Μεγαρέων ἢ Αἰγιέων οὐδεὶς λόγος.] pro Αἰγιέων scriptum Αἰγινητῶν et ex alio Αἰνητῶν. quorum posterius vitiosum est, prius contra historiam. est autem proverbium ex oraculo quodam: de quo bifariam tradunt auctores, aliis Megarenses, aliis Aegienses in Achaia, consuluisse dicentibus Apollinem, quinam inter Graecos excellerent: qui eos praeter opinionem infra † (p. 371) omnes esse responderit. praeter alios multos meminere paroemiographi Graeci Zenobius et Diogenianus in Αἰγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι, nec non Suidas in Ὑμεῖς ὦ Μεγαρεῖς etiam: et Erasmus in „Megarenses neque tertii", ubi similem Alciphronis loco producit ex Plut. symposiacis [5, 7 p. 682 F] τῶν δὲ Δημοκριτείων ἔφη εἰδώλων ὥσπερ Αἰγιέων ἢ Μεγαρέων ἀριθμὸς οὐδεὶς οὐδὲ λόγος, *Democriticorum autem, inquit, simulacrorum, ut Aegiensium*

aut Megarensium nullus numerus neque respectus. BERGL. oraculum, ex quo proverbium petitum est, legitur apud schol. ad Theocrit. 14, 48. Anth. Pal. 14, 73. cf. *Leutschium* ad Zenob. 1, 48. vol. 1 p. 19 locis ab eo allatis adde Anth. Pal. 5, 6 *τῆς δὲ ταλαίνης νύμφης ὡς Μεγαρέων οὐ λόγος οὐδ' ἀριθμός.*

εὐδοκιμεῖ — καὶ κατάρχει τοῦ ἄστεος] ex alio pro *κατάρχει* habemus *κατέχει*, quod magis placet, si pro *τοῦ ἄστεος* legas *τὸ ἄστυ.* Lucianus in symp. p. 856 [19 t. 3 p. 432] *φθονῶν αὐτῷ εὐδοκιμοῦντι καὶ κατέχοντι τὸ συμπόσιον, invidens ei quod probaretur et convivas deditos haberet.* BERGL.

καθάπερ Κράτητι τῷ Θήβηθεν πᾶσα ἀνέῳγεν ἡ οἰκία] unde Crates cognomen etiam nactus. Diogenes Laërtius † in ejus vita [6, 46] *ἐκαλεῖτο δὲ καὶ θυρεπανοίκτης. διὰ τὸ εἰς πᾶσαν εἰσιέναι οἰκίαν, καὶ νουθετεῖν, vocabatur autem et ostiorum apertor, quod in omnem ingrederetur domum, et moneret.* ubi Casaub. ex Plut. sympos. lib. 2 c. 1 [p. 632 E] *Κράτητα δὲ τὸν φιλόσοφον εἰς πᾶσαν οἰκίαν εἰσιόντα, μετὰ τιμῆς καὶ φιλοφροσύνης δεχομένων θυρεπανοίκτην ἐκάλουν, Cratetem autem philosophum, cum omnes domos intrantem honorifice et amanter homines exciperent, ostiorum apertorem vocabant.* et ex Apulejo 4. Florid. *Crates ille Diogenis sectator, qui ut lar familiaris apud homines aetatis suae Athenis cultus est: nulla domus ei unquam clausa erat: nec erat patrifamilias tam abditum secretum, quin eo tempestive Crates interveniret: litium omnium et jurgiorum inter propinquos disceptator atque arbiter.* BERGL.

ἐμοὶ δοκεῖν — καταγοητεύει] scriptum *ἐμοὶ δοκεῖν — καταγοητεύειν*, qui duo infinitivi sic stare non possunt. potest et *ἐμοὶ δοκεῖ — καταγοητεύων*, et *ἐμοὶ δοκεῖ — καταγοητεύων*, item *ἐμοὶ δοκεῖν — καταγοητεύων.* BERGL.

Θετταλίδα τινὰ γραῦν — πεπορισμένος] Aristophanes in † nubibus v. 747 *γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλήν, mulierem veneficam si emero Thessalam.* habet proverbium Erasmus, *Thessala mulier.* nec necesse hic plura congeri. BERGL. Apostol. 8, 85 *Θετταλικὴ γυνὴ ἐπὶ τῶν φαρμακίδων.* Liban. ep. 1448 *οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ Θετταλήν τινα τρέφετε φαρμακίδα.*

'Ακαρνίδα] ex alio *'Ακαρανίδα.* vitiose utrumque, ut apparet. proximum esset *'Ακαρνανίδα*, si modo Acarnanum mulieres talem famam commeruerunt. BERGL. v. *Lobeckii* Aglaopham. p. 310.

2. *εὐμενεστέροις ὄμμασιν ἐκεῖνον εἶδον αἱ Χάριτες*] ita et p. 162 [1, 36, 4] ubi vide notam. BERGL.

ὡς τοὺς μὲν] ex alio *τὰ* pro *τούς.* BERGL.

ὡς τὰς μὲν ἀπομάττεσθαι πρὸς αὐτοῦ] cf. inprimis Theocr. 17, 36

> *τᾷ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κώρα*
> *κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας,*

ubi scholiastes: *ἡ 'Αφροδίτη φησὶν αὐτῆς εἰς τὸν κόλπον ἀπεμάξατο τὰς χεῖρας, τουτέστιν ἐπαφρόδιτον ἐποίησεν αὐτήν* et ceteros ab Hemsterhusio in annot. cr. cit. allatos locos.

ἀπομαγδαλίας ὡς κυσί] dicitur et *μαγδαλία*, de qua Eustathius p. 462 lin. 34 *μαγδαλία. ἥτις ἦν ζύμωμά τι ἐν ᾧ ἀποματτόμενοι τὰ ἐκ τῶν βρωμάτων λιπαρὰ ῥύπη οἱ παλαιοὶ ἐρρίπτουν κυσίν. ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν λίχνων καὶ παρασίτων, τὸ κύων ζῶν ἀπὸ μαγδαλίας, magdalia: quae erat massa quaedam in qua detergebant adiposas sordes ciborum veteres, eamque canibus projiciebant. unde et proverbium de gulosis et parasitis: canis vivens e magdalia.* de quo proverbio vide *Erasmum*, dico quaedam ad Aristophanis equites v. 412, ubi: *μάτην γ' ἂν ἀπομαγδαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.* alter: *ἀπομαγδαλίας;*

† (p. 374) ὥσπερ κύων, ὦ παμπόνηρε; *frustra, massa tersoria pastus, in hanc molem excrevissem.* alter: *massa tersoria? tanquam canis, sceleratissime?* ita autem lego cum Suida, Erasmo, HStephano, et Kustero. non ἀπὸ μαγδαλιᾶς. abutebantur autem sic et pane. BERGL.

3. τύχη γὰρ κτὲ.] praeter Diodori locum in annot. cr. allatum cf. Menandr. hypobol. fr. p. 168 Mein. (fragm. com. gr. vol. 4 p. 213):

πάνθ' ὅσα νοοῦμεν ἢ λέγομεν ἢ πράττομεν
Τύχη 'στίν, ἡμεῖς δ' ἐσμὲν ἐπιγεγραμμένοι.
Τύχη κυβερνᾷ πάντα ταύτην καὶ φρένας
δεῖ καὶ πρόνοιαν τὴν θεῶν καλεῖν μόνην.

ubi Meinekius affert Chaeremonis versum

τύχη τὰ θνητῶν πράγματ' οὐκ εὐβουλία.

cf. etiam Sophocl. Antig. 1158

τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
τὸν εὐτυχοῦντα τόν τε δυστυχοῦντ' ἀεί.

vide etiam libri 1 ep. 25, 2 ibiq. annot. et *Bernhardy* hist. litt. gr. vol. 2 p. 1013.

EPIST. 45. [t. II p. 142—143. Wagn.]

Inscr. Ψιχοδιαλέκτῃ] Ψιχοκλέπτῃ Meinekius.

† (p. 375) Inscr. Ψιχίων] est ὑποκοριστικόν a Ψιχοδιαλέκτης. BERGL.

1. Λειριόνῃ] HSteph. Paris. editores in v. Λήριον reponi jubent Λειριώνῃ. optimi libri Θ lectio ἠλυκριονη suspicionem movet aliud nomen olim lectum fuisse; quod fuerit, extricari non possum. Ἠλεκτρυώνῃ quod conjeci, parum ancillae convenire videtur.

2, καταπύγωνα] scriptum κατὰ πύγωνα. similiter erratum mox. mox pro σου est σοι legendum. BERGL.

ἀναχθῆναι] potest et ἀναχυθῆναι. BERGL.

ὕδατος ἐν] restituendum e Ven. ὕδατος αἱ ἐν.

Γερανείᾳ] scriptum γὰρ ἀνίᾳ. ratio emendationis ex Pausania lib. 1 cap. 40 initio. BERGL.

3. ἀνέξεται] scriptum ἀνθέξεται. quod huc non quadrat. BERGL.

γαστρίζεσθαι] recte Attici, Phrynichus, Thom. M., ipse etiam Hesych. et Suid. ajunt significare hanc vocem λαμπρότερον τρέφεσθαι, ἐμπίπλασθαι, κορέννυσθαι, χορτάσαι. ipse noster paullo post explicat per πλησμονήν. v. *Gesner.* et *Reitz.* ad Lucian. rhetor. pr. 24 p. 26. est eadem apud eundem significatione dial. mer. 10, 4 t. 3 p. 307 ἐχρῆν γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα. v. et epist. sequent. 4. WAGN.

EPIST. 46. [t. II p. 145—147. Wagn.].

† (p. 374) 1. Ὡς εὐτυχῶς, ὡς μακαρίως πέπραγα.] Aristophanes in Pluto 629 ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε, *quam* † (p. 375) *estis felices, quam prospere vobiscum agitur.* mox. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα. BERGL.

† (p. 376) τὴν Κουρεῶτιν] tertius dies Apaturiorum. abunde Meursius Graecia feriata in Ἀπατούρια. BERGL, de tribus Apaturiorum diebus quorum primus Δόρπεια s. Δορπία alter Ἀνάρρυσις tertius Κουρεῶτις dicebatur, accuratissime egit *Meier* de gentil. Attic. p. 12 sq. qui de postremo haec docet: „tertio die, qui Κουρεῶτις dicebatur, κούρους καὶ κούρας infantes mares et feminas curialium albis inscribebant; absoluta omnium eorum inscriptione, qui quidem inscribendi erant, curiales convivabantur (Alciphr. 3, 46) et inter coenam pueri, quos secum parentes adducebant, praemiis propositis solebant ad carmina recitanda invitari (Plat. Tim. p. 21). eodem die equestre certamen esse habitum scholiasta quidam (ad Arist. pac. 898) auctor est.“

2. *κῶμος*] Suidas: *κῶμος. ἡ μέθη καὶ ὁ ὀρχησμός, ebrietas. temulentia, et saltatio.* BERGL.

ὕπνος — νυσταχτὴς] Aristophanes in vespis v. 12 *ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυσταχτὴς ὕπνος.* qui scilicet quem occupavit facit *νευστάζειν κεφαλῇ*, ut loquitur Homerus alia occasione. BERGL.

3. *ἅτερον*] ita scriptum. non *θάτερον*. BERGL. possis etiam *τὸν ἕτερον*.

4. *ὀθόνης Αἰγυπτίας*] de lino Aegyptio. et Aegyptiorum *λινουργίᾳ* ad Herodotum lib. 2 segm. 105. BERGL.

ἁλουργοῦ πορφύρας] i. e. genuini purpurei coloris s. e purpura sive murice confecti neque vero adulterini vel ficticii, qui ap. Homer. *ἁλιπόρφυρος* dicitur. caet. de purpura cf. *Kraus.* in Pauly encyclop. vol. 6 p. 279 sqq.

πορφύρας τῆς Ἑρμιονίτιδος] meminit *πορφύρας Ἑρμιονικῆς* Plutarchus in Alexandro [36] p. 686. t. 1 opp. BERGL.

Πιθακίωνα] supra ep. 18. et seq. hujus libri. BERGL.

ἀνέπλημεν] ita scriptum, *ἀνέπλημεν*, per *π*, qua significatione Herodotus lib. 6 segm. 12 *τίνα δαιμόνων παραβάντες τάδε ἀναπίμπλαμεν, quo nos deorum offenso haec patimur?* ita saepe apud Homerum v. g. Iliados *ο΄* v. 132 *ἀναπλήσας κακὰ πολλά.* Odyss. *ε΄* v. 207 *κήδε' ἀναπλῆσαι.* deinde v. 302 *ἄλγε' ἀναπλήσειν.* BERGL. adde Herod. 5, 4 *τὸν γενόμενον οἱ προσήκοντες ὀλοφύρονται ὅσα μιν δεῖ ἐπεί τε ἐγένετο ἀναπλῆσαι κακά* et 9, 84 *νῦν ἡμέων εἵνεκα γῇ ἡ Βοιωτία μὴ πλέω ἀναπλήσῃ.* imitatus est, ut observat. Valcken., Pausan. 10, 28, 5 *ἐν Ἅιδου κακὰ ἀναπίμπλησι.* sed manifestum ex his locis dici tantum de malis a fato hominibus impositis, quod certe in hunc l. non cadit. reponendum igitur erat quod jam Berglerus recte significavit *ἀνέτλημεν.*

μερίτην] ita scriptum. vide jam [I, 17, 2] p. 65 not. ultimam.

EPIST. 47. [t. II p. 148–150. Wagn.]

† (p. 378) 1. *Ἑρμῆ κερδῷε,*] Lucianus in Timone p. 84. [41 t. 1 p. 152] *ὦ Ζεῦ τεράστιε καὶ φίλοι Κορύβαντες καὶ Ἑρμῆ κερδῷε, τοσοῦτον χρυσίον o Jupiter prodigiorum auctor et amici Corybantes et Mercuri lucrifer! unde tantum auri?* Heliodorus lib. 6, 7 p. 273 *καὶ Ἑρμῆς μὲν κερδῷος, Ποσειδῶν δὲ ἀσφάλειος συνέμποροι καὶ πομποὶ γίγνοιντο. Mercurius lucrum praestans et Neptunus securitatem comites ac deductores adsint.* Eustathius ad Homerum aliquoties. inter alia p. 1242 lin. 1 *καὶ Ποσειδῶν οὐ μόνον σεισίχθων, ἀλλὰ καὶ ἀσφάλιος. καὶ Ἑρμῆς οὐ μόνον κερδῷος, ἀλλὰ καὶ ζημίας ποιῶν κατὰ τὸν κωμικόν, et Neptunus non tantum a terrae motibus cognominatur, verum et a tutamine: Mercurius quoque non solum a lucris; sed etiam damnum afferre dicitur, secundum Aristophanem.* BERGL. caet. scribendum *κερδῷος* iota subscr. et sic corrige in textu.

ἀλεξίκακε Ἡράκλεις] Lucianus in gallo [2 t. 2 p. 704]: *ὦ Ζεῦ τεράστιε καὶ Ἡράκλεις ἀλεξίκακε, τί τὸ κακὸν τοῦτό ἐστιν; ἀνθρωπίνως ἐλάλησεν ὁ ἀλεκτρυών, o prodigiorum aversor Jupiter, et malorum depulsor Hercules! quid hoc mali est? humanam vocem edidit gallus.* scholiastes Aristophanis ad nubes v. 1375, ubi, *ὦ Ἀλεξίκακε*, annotat: *ὦ ἐπὶ Ἡρακλέους δὲ τὸ ἀλεξίκακε. — ἴδιον γὰρ Ἡρακλέους τὸ ἐπίθετον, tanquam de Hercule autem dicitur ἀλεξίκακε. proprium enim Herculis est epitheton.* scholiastes Apollonii Rhodii ad libri 1 v. 1217 de eodem, *ἀλεξίκακος γὰρ ὁ θεός.* BERGL.

προχόην — ἀργυρᾶν] parum aut nihil differunt *προχόη*, † *πρόχους, πρόχοος, προχοΐς, προχύτης*, de quibus Athenaeus, unde haec tantum nunc afferam: lib. 15 p. 685 D affert ex Philoxeno: *κατὰ χειρὸς δ' ἦλυθ'*

ὕδωρ ἁπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέᾳ προχόῳ φέρων, *manibus abluendis aquam tenellus puer venit ferens in argenteo gutto.* lib. 11 p. 468 A ex Antimacho: καὶ ἐς λοιβὴν χέον εἶθαρ χρυσείῃ προχόῳ, *et ad libationem effuderunt statim aureo gutto.* ibidem p. 463 B ex Ione Chio: ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες Κιρνάντων προχόαισιν [hodie προχύταισιν] ἐν ἀργυρέαις, *nobis autem craterem vini pocillatores ministri misceant in gutto argenteo.* quod ex eodem prolatum ita legitnr p. 496 C ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόαι θέραπες Κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις. BERGL. cf. *Ussing.* de nomin. vas. p. 102 sq.

δρόμῳ δοὺς] puto me hoc in versione assecutum esse. Terentium in Phormione a. 1 sc. 4 v. 13 *aliquid convasassem, atque hinc me conjicerem protinus in pedes.* subintelligitur autem in Graeca phrasi ἐμαυτόν, quod saepe fit cum illo verbo. docuit abunde ad Philostratum *Gottefridus Olearius* p. 8 not. 9. Euripides in Phoenissis v. 21 ὁ δ' ἡδονῇ δούς, ubi scholiastes: ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν δούς. BERGL.

2. Μολοττοὶ καὶ Κνώσιοι] Molossici canes saepe memorantur. Cnossii sive Gnossii, et per unum s, sunt Cretenses. has et alias canum nobilium patrias recenset Oppianus cyn. 1 v. 370 et Jul. Pollux lib. 5 segm. 37 et 40. BERGL.

βαρεῖς τὴν ὑλακὴν] epist. 18, [2] hujus lib. καὶ τὴν κύνα — τῷ βάρει τῆς ὑλακῆς ἀποσοβοῦσαν τοὺς ἐπιβουλεύοντας. BERGL.

† Ἄρτεμιν] quemadmodum Actaeonem punivit Diana. BERGL.

ἀκροθίνια] ita scriptum. forte ἀκρωτήρια. BERGL.

3. ὑδρορρόον] ex alio cod. adscriptum ὑδρορρόαν. quod recepissem, nisi obstaret ἀνεωγότα, et deinde τοῦτον, ubi nihil annotatum, cum deberet esse ἀνεωγυῖαν et ταύτην. habet tamen Hesychius: ὑδροφόρους, ὑδρορρόους. BERGL.

ἀνεωγότα] *patentem. patefactum.*

νένασμαι] Aristoph. in ecclesiazusis v. 833 [838]

ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι [ἐπινενησμέναι]
ἀγαθῶν ἁπάντων, καὶ παρεσκευασμέναι,
κλῖναί τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενασμέναι,

† *nam mensae sunt cumulatae bonis omnigenis et paratae lectique lodicibus et tapetibus referti.* BERGL.

οὔτε γὰρ κύων σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα] Lucianus adversus indoctum, p. 557 [§. 25 t. 2 p. 121] οὐδὲ γὰρ κύων, ἅπαξ, παύσαιτ' ἄν, σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα. proverbium est; habet Erasmus. qui et locum Horatii huc facientem annotavit ex 2 sat. 5 v. 80

— quae si semel uno
de sene gustarit, tecum partita lucellum:
ut canis a corio nunquam absterrebitur uncto. BERGL.

afferunt etiam Apostolius 13, 49 Greg. Cypr. Mosq. 4, 74 Arsen. violet. p. 392: οὐδὲ κύων παύσαιτ' ἂν ἅπαξ σκυτοτραγεῖν μαθών. simile idemque significans proverbium est χαλεπὸν χορίῳ κύνα γεῦσαι, Theocr. 10, 11, ubi v. *interpp.* et *Leutsch.* a. Greg. Cypr. 3, 97.

EPIST. 48. [t. II p. 152—154. Wagn.]

† (p. 382) Inscr. Ἐφελογλύπτης] fortasse Νεφελογλύπτης. BERGL. quod non magis intelligo quam nomen Ἐφελογλύπτης. Φλοιογλύπτης Herelii nimis recedit a codd. scriptura. quod mihi venit in mentem Κεφαλογλύπτης, quo etiam Veneti ducit Κεφελογλύπτης, significat eum qui caput radit, *Kopfschaber, Kopfklauber*, nomen aptissimum ei qui talia patitur qualia hic parasitus, πιττούμενος τὴν κεφαλήν §. 2 cl. §. 3. γλύφειν enim, cognatum cum Latin. *glubere* et nostro *klauben*, fere idem

primitus significat, cf. Hesych. *γλύψαι, ξῦσαι, χαράξαι*, sic *ἀπογλύφειν τῶν ῥοιῶν τὰ περικάρπια* ep. 60, 2 *deglubere unguibus*. compara etiam *περιγλύφειν*. — Altero nomine *Μαππαφάσιος* composito e *mappa* i. e. *χειρόμακτρον*, Latina voce e Poenorum lingua petita (Quintil. 1, 5, 57), et *ἀφάω*, eum denotari volunt qui *abripit* (proprie *tangit*) mappas; sed praestat *Μαππαφανίσῳ*, quod exhibet leviter quidem vitiatus Ven. *μαπαφανίσῳ* scriptum quodque latet in Paris. Θ lectione *Ματταφανίσσῳ*, quod nomen deductum ab *ἀφανίζειν* eum significat, qui *disparere facit* i. e. furatur *mappas*. mappas autem fuisse *χειρόμακτρα*, quae quisque convivarum secum ad coenam attulerit, notum est. v. *Böttig.* Sabin. 1 p. 47, *Heindorf.* ad Hor. sat. 2, 4, 81, *Schmid* ad Hor. ep. 1, 5, 22 qui locum Martial. 12, 29, 11 attulit, in quo talis *Μαππαφάνισος* perstringitur

attulerat mappam nemo dum furta timentur.
mantele e mensa surripit Hermogenes.

notum est tali mappa et alba quidem (cretata) signum currendi in Circensibus datum esse, cf. *Spalding* ad Quintil. l. c. *Krausii* Agon. 1 p. 167. — caeterum apparet hoc nomen parasiticum magis convenire antecedentis epistolae inscriptioni quam huic; cf. annot. ad inscr. ep. 39 huj. l.

1. *τοὺς Αἰσχύλου προπομπούς*] annotarunt viri docti qui titulos tragoediarum Aeschyli collegerunt et *προπομποὺς* ex Hesychio [in v. *δίπολοι*.] observanda etiam haec histrionum commemoratio. BERGL.

τορῷ τινι καὶ γεγωνοτέρῳ] Luc. in Gallo initio: *ὅς με διάτορόν τι καὶ γεγωνὸς ἀναβοήσας ἐπήγειρας*, *qui me penetrabile quiddam et clamosum vociferatus expergefecisti.* Aelianus ver. hist. lib. 2 cap. 44 *μέλος διάτορόν τε καὶ γεγωνὸς † ὅτι μάλιστα, καὶ οἷον εἰς τὴν μάχην ἐγερτήριον*, *classicum acutum et clarum quam maxime, quodque possit ad pugnam excitare.* de *τορός* dico ad Aristophanis pacem. BERGL.

φρονήματι] ita scriptum. sed ex epithetis illis apparet legendum esse *φωνήματι*, quod et proxime accedit. BERGL.

2. *πιττούμενος*] *qui picatur.* ex alio *πειτούμενος*, unde *πεκτούμενος* lego. BERGL. conjectura longe deterior vulgata; qua defendenda, cum non egeat defensione, supersedere poterat Wagner. cf. de modo parasitos tractandi huj. l. ep. 6. 7. 42. 43. 45. 61. 66. 72. 74 *Beckeri* Char. 1 p. 493.

ἄμητας] Hesych. *ἀμήν* et *ἄμητες*. *πλακοῦντος εἶδος*. v. *Casaub.* ad Athen. p. 916 et *Piersonum* ad Moer. p. 84. WAGN. v. Athen. 14 p. 644 F. caeterum *ἀμήν* corruptum. cf. *Lobeck*. Aglaoph. p. 1061.

σησαμοῦντας] Lucian. in pisc. 41 p. 609 habet *σησαμαῖος πλακοῦς: σησαμοῦς*, uti noster in conviv. 27 t. 3 p. 437 [et 38 p. 444] ubi v. *Wieland*. in vers. Theotisc. 1 p. 344. WAGN. est etiam ap. Aristoph. Ach. 1092. Thesm. 570. Hesychius: *σησαμοῦς· πέμμα ἐκ μέλιτος καὶ σησάμης*. schol. Ar. eq. 277 *πυραμοῦς εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένων, ὡς καὶ σησαμοῦς διὰ σησάμων*. Phot.: *σησαμοῦσι, πλακοῦσι*. distinguit a *σησαμίς* schol. ad Ar. pac. 869 quem exscripsit Suid.: *σησαμῆ: παρὰ τὸ ἐν τοῖς γάμοις ἔθος· ἐδόκουν γὰρ ἐν τοῖς γάμοις σήσαμον διδόναι, ὅς ἐστι πλακοῦς γαμικὸς ἀπὸ σησάμων πεποιημένος, διὰ τὸ πολύγονον, ὥς φησι Μένανδρος. (σησαμοῦς δὲ καὶ σησαμῆ διαφέρει· σησαμοῦς μὲν εἶδος πλακοῦντος, σησαμῆ ἣν φαμεν ἡμεῖς σησαμίδα)*. inclusa sunt scholiastae ad Ach. 1092. cum his cf. Phot. p. 510, 15 et Hesych.: *σησάμη καὶ σησαμὶς πλακοῦς ἐκ σησάμου*, sic enim cum Guyeto scribendum pro *σησ. σησαμὶς καὶ πλ.* (caeterum rectius scribi *σησαμῆ* ex praecepto Aristarchi et Seleuci docet Phot. p. 510, 16). *σησαμίδες* autem erant teste Athen. 14 p. 647 F *ἐκ μέλιτος καὶ σησάμων πεφρυγμένων καὶ ἐλαίου σφαιροειδῆ πέμματα*. illud discrimen inter has voces videtur eo confirmari, quod nusquam *σησαμοῦντος* usus in nuptiis commemoratur, quemadmodum *σησαμῆς*, quae etiam *σήσαμον* vocabatur, v. schol. Ar. et

Phot. l. c. *σησαμαῖ* etiam in rebus sacris mysteriorum erant teste Clem. Alex. protr. 2, 22 p. 19 Pott., haud dubie eandem ob causam, ob quam in nuptiis adhibebantur. prorsus autem diversus ab his placentis est *ἄρτος σησαμίτης* Poll. 6, 72. Ath. 3 p. 114 A., de quo posteriore ib. litt. B *ἔστι δὲ καὶ ὁ πυραμοῦς ἄρτος διὰ σησάμων πεττόμενος καὶ τάχα ὁ αὐτὸς τῷ σησαμίτῃ ὤν.* dicitur in inscr. Dor. ap. Boeckh. t. 1 p. 689 *ἄρτος διὰ σαάμων* et *ἄρτος σησαμόεις* a poeta ap. Hesych. caeterum v. *Foes.* in v. *σησάμης* et *intpp.* ad Hesych. v. *σησάμη.*

3. *τὸ ἐκ Κεραμεικοῦ πορνίδιον*] prostabant in Ceramico (interno, schol. ad Ar. sq. 772) meretrices. cf. ep. 64, 3 *εἰς ἔρωτα Ἀκαλανθίδος τῆς ἐκ Κεραμεικοῦ κατολισθήσας φλέγεται.* Hesych. *Κεραμεικός· τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα αἱ πόρναι προεστήκασαν.* Phot. p. 155, 14 *Κεραμικαί· ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ πόρναι.* lege *Κεραμεικαὶ πύλαι.* v. Hesych. in v. *Δημιάσι πύλαις — οἱ δὲ τὰς Κεραμεικὰς πύλας· πρὸς γὰρ αὐτάς φασιν ἱστάναι τὰς πόρνας.* plura v. ap. *Meurs.* Ceramic. gem. c. 18 p. 68 sq.

4. *πολὺς — γέλως*] mira h. l. varietas scripturae, cum Θ et Ven praebeant pro his *πολὺς ὑπάρχων ὁ θόρυβος περιεβόμβει τὸ δῶμα*, quae quidem etsi cum vulg. conjungi possunt ita: *πολὺς — γέλως καὶ πολὺς ὑπ. ὁ θορ. περιεβ. τὸ δωμάτιον* (sic enim tum corrigendum); tamen veri est similius profecta esse a librarii manu Homerica illa recordantis Od. *κ´* 398 *ἀμφὶ δὲ δῶμα σμερδαλέον κονάχιζε*, 454 *περὶ δὲ στοναχίζετο δῶμα, ρ´* 541 *ἀμφὶ δὲ δῶμα σμερδαλέον κονάβησε*, eaque primum margini adscripta deinde locum illorum *πολὺς — γέλως* occupasse.

πέρα] scriptum *πέρας.* BERGL.

† (p. 384) 5. *μή τε οὖν ἐς νέωτα εἴη*] hoc alias itidem Attice et proverbialiter, *μὴ ὥρας ἵκοιτο*, de quo ad Aristophanem. BERGL. imo *μὴ ὥρασ᾽ (ὥρασι) ἵκ.* v. *G. Hermann.* praef. ad epit. doctr. metr. p. XVI sqq.

ὀρθοκόρυζον] ita scriptum. lego potius *ὀρθοκόρυδον.* facilis lapsus ex pronunciatione literarum *δ* et *ζ*, qua nonnihil conveniunt apud recte pronunciantes. ratio appellationis erit ex proverbio, *ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται, inter indoctos etiam corydus sonat.* de quo paroemiographi Graeci [Diogen. 4, 56. Zenob. 3, 77, qui affert epigr. (Anth. Pal. 11, 195) *ἐν γὰρ ἀμούσοις καὶ κόρυδος κύκνου φθέγξαιτ᾽ ἀοιδότερον*] et explicatius Erasmus, qui inter alia: *Corydus vilissimum aviculae genus minimeque canorum, strepit tamen utcunque inter aves mutas, apud lusciniam canens, ferri nequaquam posset.* deinde affert epigramma. [Anth. Pal. 9, 380]:

εἰ κύκνῳ δύναται κόρυδος παραπλήσιον ᾄδειν,
τολμῷεν δ᾽ ἐρίσαι σκῶπες ἀηδονίσι,
εἰ κόκκυξ τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι·
ἶσα ποιεῖν καὶ ἐγὼ Παλλαδίῳ δύναμαι,

si cygno potest corydus similis esse canendo audeantque certare ululae lusciniis: si cuculus cicade se autumet argutiorem esse: paria facere et ego cum Palladio potero. [Adde *μετὰ Μουσῶν κόρυδος* Diogen. 6, 50. ubi v. quos affert *Leutsch.* p. 277.] ibidem annotat ex Athenaei lib. 6 p. 241 A—E. et p. 245 [D—246 A] parasitum quendam dictum fuisse *Κόρυδον*, ut sunt pleraque parasitorum nomina ridicula. addit autem *ὀρθοκόρυζον* † (p. 385) noster, quia Licymnii vox molesta fuerit non cum exilitate, ut illius aviculae, sed cum clamore acuto, allusione facta ad *ὄρθιον νόμον*, qui erat *modus* apud musicos *acuti tenoris.* fuit enim ejus *φώνημα*, ut paullo ante dicebatur, *τορόν* et *γεγωνότερον.* quemadmodum galli cantum describi a Luciano ibi notavimus. unde et *ὀρθοβόας* dictus gallus [ab Alexarcho teste Heraclid. Lembo] apud Athenaeum lib. 3 p. 98 E quamvis ibi malint legere *ὀρθροβόας* [quod e libris repositum], sine magna necessitate. BERGL. cf. *Ruhnken.* ad Tim. v. *κόρυδος.* WAGN.

Διονυσοκολάκων] ludi scenici Baccho erant sacri, unde et homines scenici, utpote Bacchum colentes, *Διονυσοκόλακες*. quos sub Alexandro M. *Ἀλεξανδροκόλακας* dictos fuisse refert [Chares ap.] Athen. lib. 12 p. 538 F, cum scilicet Alexandri auspiciis tanquam Bacchi alterius ludi fierent celeberrimi: *καὶ ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διονυσοκόλακες, Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν.* in significatione autem vocis *κόλακες* probrosa, quaeve apud scriptores obtinet, Dionysii Siculi assentatores dicti *Διονυσιοκόλακες*, ut apud eundem est lib. 6 p. 259 F [ubi nunc *Διονυσοκόλ.*] 9 p. 435 E, iidem illi scenici possunt dici *Διονύσου θεράποντες*, sicut Menandrum vocat Glycera apud nostrum [2, 4, 9] p. 256. dicuntur et ab arte, qua Baccho inserviunt, *οἱ περὶ Διόνυσον τεχνῖται*, item *Διονυσιακοὶ τεχνῖται*, de quibus ex Aristotele Gellius lib. 20. c. 3. BERGL. cf. Arist. rhet. 3, 2 p. 116, 15 Bekk. ed. min. *καὶ ὁ μὲν Διονυσοκόλακας αὐτοὶ δ' αὑτοὺς τεχνίτας καλοῦσιν. ταῦτα δ' ἄμφω μεταφορά, ἡ μὲν ῥυπαινόντων, ἡ δὲ τοὐναντίον.* de appellatione *Διονυσίου* s. *Διονυσιακοὶ τεχνῖται*. v. *Jacobs.* ad Ael. 11, 19 p. 390.

EPIST. 49. [tom. II p. 155—159 Wagn.]

† (p. 384) 1. *Ὦ δαῖμον, ὅς με κεκλήρωσαι καὶ εἴληχας*] supra p. 78 [l. 1 ep. 20 §. 2 ubi v. annot.] *ὦ μοιραῖοι θεοὶ καὶ μοιραγέται δαίμονες*, ubi annotavi ex Lysia [epit. 78 p. 198, 5]: *δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχώς*. BERGL. cf. Menandr. inc. fragm. 18 p. 203 Mein.

ἅπαντι δαίμων ἀνδρὶ συμπαρίσταται
εὐθὺς γενομένῳ μυσταγωγὸς τοῦ βίου
ἀγαθός. κακὸν γὰρ δαίμον' οὐ νομιστέον
εἶναι βίον βλάπτοντα χρηστόν.

et quos ibi affert *Meinekius*. cf. etiam Eurip. Hel. 210

ὦ δαίμονος πολυστόνου μοίρας τε σᾶς, Γύναι,

et quod nostro loco simillimum illud Theocriti 4, 40

αἰαῖ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχη.

v. ad utrumque locum *interpp.* etiam Plato cuique homini *δαίμονα* attribuit Phaed. p. 107 D *λέγεται δὲ οὕτως ὡς ἄρα τελευτήσαντα ἕκαστον ὁ ἑκάστου δαίμων, ὅσπερ ζῶντα εἰλήχει, οὗτος ἄγειν ἐπιχειρεῖ εἰς δή τινα τόπον,* ubi cf. *Wyttenbach.* et *Uckert.* in lib. ad 1, 20, 2 cit. p. 158. de Romanorum geniis, qui his daemonibus respondent v. *Schmidt.* ad Hor. epist. 1, 7, 94. 2, 1, 144. *Uckert* p. 209 sq. cf. 207.

† (p. 386) *σκάνδικας*] Diogenes Laërtius lib. 2 segm. 102 de Aristippo: *φασὶ δέ ποτε ἐν Κορίνθῳ παρέρχεσθαι αὐτόν, συχνοὺς ἐπαγόμενον μαθητάς, Μητρόδωρον δὲ τὸν κυνικὸν σκάνδικας πλύνοντα εἰπεῖν, σὺ ὁ σοφιστὴς οὐκ ἂν τοσούτων ἔχρῃζες μαθητῶν, εἰ λάχανα ἔπλυνες· τὸν δὲ ὑπολαβόντα εἰπεῖν, καὶ σὺ εἴπερ τοῖς ἀνθρώποις ᾔδεις ὁμιλεῖν οὐκ ἂν τούτοις λαχάνοις ἐχρῶ, ajunt autem, aliquando eum Corinthi transiisse multos secum ducentem discipulos; Metroclem autem Cynicum sylvestre olus abluentem dixisse: tu sophista non tam multis opus haberes discipulis, si olera ablueres; hunc autem respondisse: et tu, si cum hominibus didicisses conversari, istis oleribus non utereris.* quod Horatius cum respectu ad Dionysium Siculum, cujus parasitus erat Aristippus, refert 1 epist. 17, 13, ubi Cynicus inquit: *si pranderet olus patienter, regibus uti nollet Aristippus.* cui Aristippus: *si sciret regibus uti, fastidiret olus, qui me notat.* de scandice ad Laërtii locum annotarunt viri docti, Plinium lib. 21 cap. 15 et lib. 22 cap. 22 et 24. item Dioscoridem 2, 168. meminit semel iterumque Aristophanes [Acharn. 478. 480] ubi Euripidem et matrem ejus tangit. in Laërtii loco in fine addidit *τοῖς* ante *λαχάνοις*, quia requiritur [et sic hodie legitur]; vel omittendum *λαχάνοις* et pro irrepticio habendum, aut pro *τούτοις* legendum *τοιούτοις*. ubi nihil opus articulo. BERGL.

τήθεα] Eustathius ad Iliados π' v. 747 ubi:

πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,

multos satiaret vir hic † ostrea quaerens, annotat ex antiquis, quae habebat, scholiis: *οὐ μόνον ἰχθύσιν ἐχρῶντο οἱ παλαιοί, ἀλλὰ καὶ ὀστρείοις. καίτοι τῆς τούτων ἐδωδῆς οὐ πολὺ ἐχούσης τὸ ὠφέλιμον καὶ ἡδύ*, *non solum piscibus utebantur veteres, sed et ostreis. quamvis eorum esus non multum habeat utilitatis et suavitatis.* quae et apud Suidam leguntur in τήθεα. ὄστρεα. BERGL. τήθεα sive τήθυα, ut apud Aristotelem est, ostreorum genus non contemnendum fuisse apparet e fragmento Epicharmi apud Athenaeum p. 85 C:

ἄγει δὲ παντοδαπὰ κογχύλια
λεπάδας ἀσπέτους, κραβύζους, κηκιβάλους, τηθυνάκια
βαλάνους πορφύρας ὄστρεια συμμεμυκότα
τὰ διελεῖν μὲν ἐστι χαλεπά, καταφαγεῖν δ' εὐμάρεα.

cf. Athenaeum p. 88 A. magis conveniunt sententiae γήθυα sive γήτεια, porri genus, quo quidem ad varios cibos condimenti instar utebantur (cf. Alexis apud Ath. p. 170 B), sed ejus solius esus non admodum suavis est. caeterum melius quadrat ad σκάνδικας et πόας, quam ostrea. cf. *Hermanni* antiq. priv. §. 3, 12.

τῆς Ἐννεακρούνου πίνοντα] ita et Lucianus describit tenuem victum in Timone [56 t. 1 p. 173 ubi v. *Hemst.* WAGN.]: οἶσθα γὰρ ὡς μᾶζα μὲν ἐμοὶ δεῖπνον ἱκανόν, ὄψον δὲ ἥδιστον θύμον ἢ κάρδαμον ἤ, εἴποτε τρυφῴην, ὀλίγον τῶν ἁλῶν. ποτὸν δὲ ἡ Ἐννεάκρουνος, *scis enim pultem mihi coenam esse sufficientem, opsonium vero suavissimum cepam aut nasturtium aut, si quando lautius epuler, nonnihil salis; potum autem ex Enneacruno.* notum autem, fontem fuisse Athenis ita dictum: et alio nomine Callirhoën, ut inferius epistola 51, 1. BERGL. v. *Leakium* topogr. Ath. p. 135 sq. Rien. et *Müllerum* ad eund. p. 456.

2. ἐγώ σοι] moraliter per abundantiam positum σοί. ut magna necessitudo ipsis intercedere videatur. sic epist. 20, 2 hujus lib. ἀχανὴς ἐγώ σοι, καὶ μικροῦ δεῖν ἄναυδος. BERGL.

μεσαιπόλιος] scriptum μεσαίπονος. illud occurrit supra epist. 25, 2 hujus libri. BERGL. [ubi μεσοπόλιος repositum].

Ἁλιαρτίου σχοινίου] nihil opus esset funem ex Boeotia accersere, nam Marathone optimos invenisset in Attica. sed videtur voluisse in voce ludere, respiciendo ad ἀναρτᾶν, quod est *suspendere.* BERGL. injuriam tamen fecisse Alciphroni videtur Berglerus, cui tam insulsum lusum tribuerit. WAGN.

τοῦ Διπύλου] Dipylon porta Athenis maxima. annotavit † (p. 388) auctores *Meursius* in Athenis Atticis in fine, ubi de variis portis Athenarum. BERGL. videtur parasitus hujus portae, quae inter externum internumque Ceramicum erat, mentionem facere, quod proxima erat ei loco, ubi ipse aliique ejusmodi nebulones versari solebant, cf. ep. 25, 2 huj. libri. de Dipylo, porta Athenarum maxima, v. *Leakium* topogr. Ath. p. 156 sqq. Rien. p. 162 sqq. Bait.

3. πρὶν τραπέζης ἀπολαῦσαι πολυτελοῦς] ita et [ep. 6, 3 huj. libri] p. 290. contra Plutarchus t. 2. p. 1094 A. οὐδὲ ηὔξατό τις ἐμπλησθεὶς ὄψων ἢ πεμμάτων βασιλικῶν εὐθὺς ἀποθανεῖν. BERGL. sic etiam Gnatho apud Longum 4, 16 ξιφίδιον λαβὼν καὶ ἐμπλήσας τὴν γαστέρα τροφῆς ἐμαυτὸν ἀποκτενῶ πρὸ τῶν Δάφνιδος θυρῶν.

4. ἔσται — μακρὰν] jam reponi jussit Boisson. anecd. 3 p. 222 ex eodem codice, ex quo recepi. quod idem vir doctissimus mendum Wagnerianae editionis mendosissimae sane § 2 ἦν μή τε (pro τι) correxit, id ipse Wagn. jam correxerat in Addendis tomi 2.

† (p. 389) εἰς τὴν ἕνην καὶ νέαν] epist. 38, 1 hujus lib. τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ.

τοῖς ἐπαυλίοις] secundus dies nuptiarum *τὰ ἐπαύλια* dictus. annotarunt lexicographi Graeci, Jul. Pollux, Hesychius, Suidas, etymologus et inde HStephanus in thesauro. glossae vett. *τὰ ἐπαύλια. repotia.* BERGL. cf. Eust. ad Il. ω' p. 1465, 24. *Beckeri* Charicl. t. 2 p. 472.

θυμηδίας] lib. 1 epistola 12, 5. BERGL. v. indic.

EPIST. 50. [tom. II p. 160—161 Wagn.]

† (p. 388) 1. *ἱππόπορνον*] lib. 1 epist. 38, 8 *καὶ Μεγάρα μὲν ἡ ἱππόπορνος ζῇ*, ubi aliquid notavi. BERGL.

συνοικίαι καὶ ἀγροί] ita scriptum. sed sine dubio legendum † (p. 389) *συνοικίας καὶ ἀγρούς*. atque antecedens *δαπανᾶται* non passive intelligendum, quod recti casus requirunt; sed active et *μεταβατικῶς*. BERGL. [certe non necessarium; sed cum consentiat cod. Ven. non refragor.] — Junguntur etiam apud Lucian. in ep. Saturn. 20 t. 3 p. 400 [et Toxar. 15 t. 2 p. 523]. scholiastes aliquis ad Aeschin. or. c. Tim. quem post Jungermann. ad Poll. 9, 39 laudat Valckenar. ad Ammon. p. 103 ita: *ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν· ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ οἰκίαν.* possis Romano more vertere **insulas**. WAGN.

καὶ τούτου σπαθήσασα] ita scriptum. mallem *καὶ τοῦτον σπαθήσασα*, vel *καὶ τὰ τούτου σπαθήσασα*. BERGL. notabilis Ven. lectio *κατασπαθήσασα οὕτως*.

† (p. 390) 2. *κύριος γενόμενος τῆς οὐσίας*] in hanc rem notavi supra [ad 1, 21, 1] p. 80 et 81. BERGL.

ἀνεδείξατο] ita scriptum. mallem *ἐνεδείξατο*, ut lib. 1 epist. 36, [3] *τὴν δυσμένειαν ἐνεδείκνυτο*. ibid. epist. 38, [2] *ὅσην συμπάθειαν ἐνεδείξατο*. Aristophanes in Pluto v. 785 *ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος εὔνοιάν τινα*. BERGL *ἀνεδείξατο* in textu mendum est typographicum, quod corrige. caeterum *ἀνεδείξατο* nihil est nisi codicem describentis error; Ψ (Vatic.) enim habet *ἐνεδ*. nec aliter Ven.

3. *καλῶς ἀπολαύσομεν τῆς πλησμονῆς*] ut Demosthenes † (p. 391) 3 in Philippum [66 p. 128 in.] *καλήν γ' οἱ πολλοὶ νῦν ἀπειλήφασιν Ὠρειτῶν χάριν, ὅτι τοῖς Φιλίππου φίλοις ἐπέτρεψαν αὑτούς — καλήν γ' ὁ δῆμος ὁ Ἐρετριέων. — δουλεύουσί γε μαστιγούμενοι καὶ στρεβλούμενοι. καλῶς Ὀλυνθίων ἐφείσατο*, *praeclaram sane plerique Oritarum acceperunt gratiam, quod Philippi amicis se commiserant: praeclaram vero populus Eretriensis. immo serviunt, flagris caeduntur et torquentur. praeclare pepercit Olynthiis.* BERGL.

EPIST. 51. [tom. II p. 163—166 Wagn.]

† (p. 390) Inscr. *Λαιμοκύκλῳ Ψιχλεολόβῃ*] praeter morem est, quod nomen ejus praecedit, cui epistola mittitur. utrumque nomen videtur corruptum. forsitan, *Λαιμόκυκλος Ἰφικρεωλάβῃ*, vel *Ἰφικρεωλάβητι*. prior ex re, quam narrat nomen habebit, quia *διὰ τὸν λαιμὸν propter gulam κύκλῳ περιῆλθε*, quasi *circulum fecit peregrinando*. alterius † (p. 391) nomen ex ingenio parasitorum, quasi qui *carnes vi accipiat*, cum allusione ad Iphicratem. sic paullo ante *Aristomachus* alias nomen serium est, quasi, *optime pugnans*, sed ibi, *pro prandio pugnans*. BERGL.

† (p. 392) 1. *τὰ Πειρήνης*] scriptum *τὰ πειρήνης*. ex alio, *ταπεινῷ*, unde aliquis fortasse putaret, *τὰ Πηνειοῦ*, ut in Thessaliam etiam venerit parasitus. sed apparet eum tantum in Peloponneso fuisse, praecipue Lacedaemone et Argis: deinde Corinthi, ubi fons *Πειρήνη*, quem ex illo *πειρήνης* elicuimus. BERGL.

ἐρῶν τῆς] scriptum *ἐρωτικῆς*, nullo sensu. in impressis etiam lib. 1 epist. 13, [3] erratum circa hoc verbum, *ἔστι δὲ ἡ παῖς εἰς*

ἐρῶντα, ubi monui et adhuc moneo legendum esse ἔστι δὲ ἡ παῖς ἧς ἐρῶ. BERGL.

Καλιῤῥόη] ita scriptum. alias *Καλλιρόη* et *Καλῤῥόη*, vel *Καλῃρόη*. dixi autem paullo ante ad epist. 49, [1] fontem esse Athenis et Ἐννεάκρουνον etiam appellari. BERGL.

οὐ γάρ με τῶν τρυφημάτων τῶν ἐν τούτοις οὐδὲν ἤρεσε] Atticum est accusativum ponere pro dativo. scholiastes Aristophanis ad Plutum v. 69 καὶ ἀντὶ δοτικῆς αἰτιατικὴν Ἀττικοὶ λέγουσιν. ὡς Θουκυδίδης· εἰ οὖν τί σε τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θάλατταν. καὶ Σοφοκλῆς· οὐ γάρ μ' ἀρέσκει ἡ γλῶσσά σου τεθηγμένη. ἀντὶ τοῦ, οὐ γάρ με, *et loco dativi accusativum Attici dicunt, ut Thucydides:* εἰ οὖν σέ τι τούτων ἀρ. — i. e. *si igitur quidquam istorum tibi placet, mitte hominem fidum ad mare.* et Sophocles: οὐ γάρ μ' ἀρ. — i. e. *non enim mihi placet lingua tua sic acuminata.* οὐ γάρ μ' *est pro* οὐ γάρ με, locus Sophoclis est in Ajace v. 584, Thucydidis † lib. 1 [c. 128] in epistola Pausaniae ad Xerxem, ubi scholiastes: εἰ οὖν τί σε. ἀντὶ τοῦ, σοί. Ἀττικὴ δὲ καὶ ἀρχαία ἡ φράσις, ἀντὶ δοτικῆς αἰτιατικὴν συντάξαι, i. e. σέ, *pro* σοί, *est autem Attica et vetus loquendi ratio loco dativi accusativum construere.* eandem quam noster enuncians sententiam Plato eodem verbo sic utitur in epistola longissima, non nimis longe a principio [ep. 7 p. 326 B]: ἐλθόντα δέ με ὁ ταύτῃ λεγόμενος αὖ βίος εὐδαίμων, Ἰταλικῶν τε καὶ Συρακουσίων τραπεζῶν πλήρης, οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἤρεσε, quae Cicero 5, [35, 100] Tusc. ita vertit: *quo cum venissem, vita illa beata quae ferebatur, plena Italicarum Syracusanarumque mensarum, nullo modo mihi placuit.* BERGL. utraque constructio frequens ap. Atticos; de accus. v. quos multos affert *Matth.* gr. gr. §. 411. p. 919 ed. 3.

ἀποσοβεῖν] Lucianus pro imaginibus [29 t. 2 p. 507]: καὶ ὡς ὁρᾷς ἤδη ἀποσοβῶ παρ' αὐτήν, *et ut vides, jam hinc propero ad illam.* BERGL.

2. *τὸ παρὰ τούτοις χρυσίον ἀποδρύπτεσθαι*] puto hic librarium male satagentem, dum *χρυσίον ἀποδρύπτεσθαι* forte accipit pro *χρυσίον ἀποδρέπεσθαι*, omisisse praepositionem *διά* et legendum censeo: *ἢ διὰ τὸ παρὰ τούτοις χρυσίον ἀποδρύπτεσθαι*, quod in versione expressi. utitur hoc verbo aliquoties Homerus, et exposuit Eustathius. in simili etiam negotio occurrit Iliados [imo Odyss.] ρ' v. 480, ubi de procis in convivio Ulyssem adhuc mendicum vexantibus, quos isti Peloponnesiaci imitati videntur, unus eorum objurgans Ulyssem, quia ei molestus erat, dicit:

ἔσθι' ἕκηλος ξεῖνε καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλῃ,
μή σε νέοι διὰ δώματ' ἐρύσσωσ', οἷ', ἀγορεύεις,
† (p. 394) ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρός, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα,

comede quietus, hospes, sedens: aut abi aliorsum, ne te juvenes per domum trahant pro tuis dictis, vel pede vel manu, lancinentque totum. BERGL.

3. *ἀσκωλιάζοντας*] quatenus a *κῶλον* et *σκέλος*, est *altero pede saltare*: quatenus ab *ἀσκός* est, *unctos saltare per utres.* BERGL. posterior etymologia vera. vide uberrime de h. v. disputantem *Fritzschium* de Lenaeis 1 p. 12 sqq. qui h. l. explicat *uno pede insistere.* sed alterum difficilius acerbiorque vexatio.

κῶλα καὶ ἀστραγάλους καθάπερ τοῖς κυσὶ παραρριπτοῦντες] Odyss. υ' v. 299 alius procus in Ulyssem — *ἔρριψε βοὸς πόδα, projecit bovis pedem.* BERGL.

ἀντὶ παιδιᾶς] scriptum *ἀντὶ παῖδας*, ex alio, *ἀντιπωδᾶς*. BERGL.

4. *πρόμαχε Ἀθηνᾶ*] Pausanias lib. 2 cap. 34, [8] memorat cogno-

men Minervae προμαχόρμα. eandem Athenarum πολιοῦχον et πολιάδα fuisse, notissimum. BERGL.

† (p. 395) τῆς Διομήδους πύλης] ita scriptum. supra [3, 3, 3] p. 280 Διομήτιδι. non potest utrumque rectum esse; nihil tamen muto. vide ibi notam. BERGL.

πρὸ τῶν Ἱππάδων] scriptum παρὰ pro πρό. saepe errant in praepositionibus abbreviatim fere scribi solitis. meminit autem et hujus portae diligentissimus *Meursius* Athenis Att. in fine ex Plutarcho, cujus locus huc facit, in Hyperide: τοὺς δὲ οἰκείους τὰ ὀστᾶ λαβόντας θάψαι ἅμα τοῖς γονεῦσι πρὸ τῶν Ἱππάδων πυλῶν, *domesticos autem ejus accepta ossa sepelivisse cum majoribus ante portam equestrem.* t. 2 opp. p. 849 C. BERGL. de hac porta v. *Leakium* topogr. Ath. p. 319 Bait., alia de ejus situ statuentem quam quae in ed. 1 p. 385 Rien. protulerat, et *L. Rossium* Kunstbl. z. Morgenbl. 1837 n. 94. p. 391. videntur autem illo tempore ii, qui non haberent sepulcra peculiaria, ante hanc potissimum portam sepeliti esse, alioquin ejus h. l. commemoratio vix posset explicari. talis locus sepulcralis etiam ante Erias portas fuit, v. Theophr. char. 14. cl. *Becker.* Char. 2 p. 140. caeterum cum fere ubique ad vias publicas et ante omnes portas et ad ipsa urbis moenia multa reperiantur sepulchra (cf. *Rossium* in diar. litt. univ. a. 1837 p. 694 sq.) et vix credibile videatur ea omnia fuisse propria, vero est simile aliis temporibus alios locos extra urbem inhumandis pauperibus esse publice destinatos. intra muros autem sepeliri nemini Athenis fuit concessum. v. *Kirchmann.* de funer. 2, 20 p. 230. *Leak.* p. 182 Rien., contra ac Lacedaemone aliisque in civitatibus v. *Wachsmuth.* Alterthumsk. t. 2 p. 427 sq., *Becker.* l. c. p. 188 sqq., *Hermann.* antiq. priv. §. 40, 15—18.

ἐκτάδην πατεῖσθαι νεκρὸν] supra epist. 22, [3] hujus lib. κεῖταί σοι τρίτην ταύτην ἡμέραν ἐκτάδην, νεκρόν. unde hic etiam vellem κεῖσθαι pro πατεῖσθαι. vel κείμενον πατεῖσθαι. BERGL. cf. Anth. Pal. 7, 577

πάντας ἐπεὶ Τίμωνα νέκυν πατέουσιν ὁδῖται.

bene docet Valcken. a Jacobs. et Wagn. citatus ad Eur. Phoen. p. 566 tot mala perpessum parasitum non temere hanc vocem posuisse. non minus acerbe ἀνέχεσθαι dictum, quod non debebet Valcken. in ἀντέχεσθαι mutare. insolentiorem hujus verbis constructionem noster amat. v. indicem.

EPIST. 52. [tom. II p. 167—168 Wagn.]

† (p. 394) 1. ποιούντων] Attice pro ποιείτωσαν, ut saepe. BERGL.

† (p. 395) οὐδ' εἰ μάντευμά μοι ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ἐπιτρέποι] in eandem sententiam Ovidius 4 Trist. eleg. 7, [8, 43]

haec mihi si Delphi, Dodonaque diceret ipsa;
esse videretur vanus uterque deus. BERGL.

τὸ δρᾶμα] i. e. πρᾶξις. rara haec hujus vocis significatio; sic tamen noster etiam ep. 62, 2 huj. l. ἐγὼ δὲ οἶδα τὸ δρᾶμα καὶ ὅσον οὐκ εἰς μακρὰν κατερῶ τῷ δεσπότῃ. Aeschyl. Ag. 519 ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον. *negotium* est ap. Plat. Theaet. p. 150 A τὸ μὲν τοίνυν τῶν μαιῶν τοσοῦτον, ἔλαττον δὲ τοῦ ἐμοῦ δράματος, ubi *Heindorf.*: „non vulgari significatu h. l. adhibetur de *negotio* seu *munere quo quis fungitur.* simili sed alio tamen modo §. 67 [p. 169 B] σὺ δὲ κατ' Ἀνταῖόν τι μοι μᾶλλον δοκεῖς τὸ δρᾶμα δρᾶν, et de rep. 5 p. 451 C τάχα δὲ οὕτως ἂν ὀρθῶς ἔχοι μετὰ τὸ ἀνδρεῖον δρᾶμα παντελῶς διαπερανθὲν τὸ γυναικεῖον αὖ περαίνειν." sed ut h. l. sic ap. Philostr. ep. 44 τὸ πρᾶγμα κατάφωρον γίνεται τῷ πλήθει τῶν συνεγνωκότων

ὡς μηδὲ (scr. μήτε) τοὺς γείτονας μηδὲ (scr. μήτε) τοὺς παριόντας τῶν ὁδοιπόρων ἀγνοῆσαι τὸ δρᾶμα.

† (p. 396) ὡς ἔστιν ἐργάζεσθαι χρηστή. φύεται γὰρ usque ad ὑγιές] haec mihi suspecta. BERGL.

2. εἰς τὴν ἀρχὴν] lego potius εἰς τὴν ἀκμήν. BERGL.

ἀλλὰ γὰρ] potius καὶ pro γάρ. BERGL.

† (p. 397) ἐπέμφωρα] legendum videtur ἐπ' ἐκφορᾷ. BERGL.

3. λήσεται] medium activi loco, cujus usus exempla ex Aristotelis anal. pr. 2, 21 et Apollonio Rh. 3, 737 Buttm. gr. ampl. t. 2 p. 232 ed. 2 attulit. adde Lucian. de sacrif. 14 t. 1 p. 538 λησόμενοι τοὺς πολεμίους. Dion. Halic. comp. 26 p. 221, 4 Reisk. λήσεταί σε ὁ ῥυθμὸς τῆς ᾠδῆς. antiqq. 3, 56 p. 560, 2 δύναμις — λήσεσθαι ἔμελλε τοὺς Σαβίνους. 9, 34 p. 1836, 16 ὡς μάλιστα λήσεσθαι αὐτοὺς ἔμελλε. Parthen. 5, 3 οἰομένη λήσεσθαι τὸν ἐπιόντα. Aesop. fab. 19, 3 Heus. τὸν — θεὸν οὔκουν λήσεσθε. Heliod. 7, 26 p. 356 οὐ γὰρ δὴ λήσεται αὐτὸν οὐδὲν τῆς μητρὸς ἐξαγορευούσης.

αὐτοῖς γενέσθαι] scribitur et αὐτῷ. BERGL.

πῦρ] ignem in tormentis servilibus fuisse notum satis est. sic apud Xenoph. Eph. 2, 4 ἀπειλείτω νῦν, εἰ θέλει, ξίφη καὶ βρόχους καὶ πῦρ καὶ πάντα ὅσα δύναται σῶμα ἐνεγκεῖν οἰκέτου. ubi v. *Locellam* p. 187 WAGN. cf. *Boisson.* ad Nicet. p. 259. de tormentis servilibus v. *Wachsmuth.* antiqq. t. 2 p. 267 et quos citat *Hermann.* antiq. publ. §. 141, 13.

τὸ κώνειον ἢ τὸ βάραθρον] haec supplicia Athenis usitata. BERGL. de barathro v. ad ep. 72, 3.

EPIST. 53. [tom. II p. 169—171 Wagn.]

Inscr. Χωνοκράτει] parasito bibaci nomen ab infundibulo deductum aptissimum esse apparet, quo instrumento Graeci utebantur ad vinum in calices infundendum cf. Pherecr. ap. Polluc. 10, 75 κύλικας οἴνου ἀνθοσμίου ἤντλουν διὰ χώνης, sed nonnulli etiam ad immodice bibendum v. Athen. 10 p. 436 E ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀλκέτας ὁ Μακεδών, ὥς φησιν Ἄριστος ὁ Σαλαμίνιος καὶ Διότιμος ὁ Ἀθηναῖος. οὗτος δὲ καὶ Χώνη ἐπεκαλεῖτο· ἐντιθέμενος γὰρ τῷ στόματι χώνην ἀπαύστως ἔπινεν ἐπιχεομένου οἴνου. ὅθεν καὶ Χώνη ἐπεκλήθη, ὥς φησι Πολέμων. cf. etiam *Weiskium* de Prometheo p. 443 not. 6. cum χώνη videntur cohaerere χόννοι, de quo genere v. Athen. 11 p. 502 B χόννοι παρὰ Γορτυνίοις ποτηρίου εἶδος ὅμοιον Θηρικλείῳ, χάλκεον· ὃ δίδοσθαι τῷ ἁρπασθέντι ὑπὸ τοῦ ἐραστοῦ φησὶν Ἑρμῶναξ. erat enim simile Thericleorum genus; cf. schol. Clem. Alex. paed. 2, 3 p. 121 Klotz: Θηρίκλειον τὸ σφαιροειδὲς τῷ πυθμένι τὸ ἐπικείμενον ἔχον χωνοειδές, ἀφ' οὗ πιεῖν ἐστιν εὐπετές. eam autem bibendi rationem, qua vase ori non admoto sed imposito bibitur, non inusitatam Graecis fuisse ostendit frequens usus τῶν ῥυτῶν, quod genus cornibus simile fundum habebat perforatum, e quo vinum in os destillabat. v. *Weiskium* l. c. *Ussing.* de nomin. vasor. p. 56 sqq. *Becker.* Charicl. 1 p. 505 sq.

† (p. 396) 1. Καρίωνος περὶ τὸ φρέαρ] apud Aristophanem in Pluto v. 1170 Cario servus mandat Mercurio tanquam conservo suo, ut apud puteum abluat intestina quaedam, προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ. BERGL.

† (p. 397) εἰσέφρησα εἰς τοὐπτάνιον] Aristophanes in equitibus v. 1028 [1031] de cane:

ὃς κέρκῳ σαίνων σ' ὁπόταν δειπνῇς, ἐπιτηρῶν,
ἐξέδεταί σου τοὖψον, ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκῃς,
ἐσφοιτῶν δ' εἰ [τ' ἐς] τοὐπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν.
νύκτωρ τὰς λοπάδας [καὶ τὰς νήσους] διαλείχων,

qui cauda adulans, quando tu coenabis observans, exedet tuum opso-

nium, dum aliorsum ore hiante spectas: ingredietur autem in culinam clam te, more canino, noctu patinas perlambens. verbum etiam εἰσφρῆσαι occurrit in † (p. 398) eadem comoedia, sed active et μεταβατικῶς, pro *intromittere*. est enim duplex significatio. Suidas t. 2 p. 33 εἰσέφρησα. εἰσέδυσα ἐμαυτόν. καὶ εἰσέφρησας, εἰσήγαγες. καὶ εἰσφρήσας, εἰσελθών, *intuli meipsum. introduxisti. ingressus.* BERGL. videtur in mentem habuisse Ar. vesp. 893, in equitibus non legitur. ceterum de h. v. *Arnaldum* misc. obs. t. 5 p. 292 conferri jubet Wagner.

μεμβράδας — καὶ ἀφύας] sunt similes inter se pisciculi minuti. dicuntur et βεβράδες [forma vitiosa] et βεμβράδες et conjunctim βεμβραδαφύαι et βεβραδαφύαι [vitiose] et μεμβραδαφύαι. annotavit HSteph. in thes. ex Athenaeo [e Timocle 6 p. 241 B, Machone ib. p. 244 C, Epich. 7 p. 282 B aliisque]. BERGL. utrosque junctos etiam videas apud Aristoph. vesp. 491. 494. singulos habet Aelian. hist. an. 1, 58. 2, 22. WAGN.

μαγειρικὰς] ita scriptum. ac fortasse possent intelligi apuae quales ex rapis fabricavit coquus doctissimus Sophronis comici apud Athenaeum lib. 1 p. 7 D, cujusmodi fuit et Trimalchionis apud Petronium Daedalus coquus, qui *de porco aves piscesque fecerat.* sed si tantum miraculum voluisset commemorare, alio modo id fecisset; auctor non tam jejune nec obiter. lego ergo † potius Φαληρικάς. Aristophanes in avibus v. 75 ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς, *amat comedere apuas Phalericas.* et alibi. BERGL. adde Machonem ap. Ath. 6 p. 244 C. Matron. ap. eund. 4 p. 135 A Archestr. 7 p. 285 BC Lynceum ib. F. Μεγαρικάς, quod Piersonus conjecit, munitur loco Plutarchi mor. p. 83 D.

2. τὴν Ποικίλην] vide lib. 1 epist. 3, 2. BERGL.

τῆς Τιλίας] ita scriptum, per ι et quasi esset nomen proprium loci. lego τῆς τηλίας, ut verti. Aeschines in Timarchum [53 p. 8, 22]: διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσι καὶ κυβεύουσι, *diem transigebat in domo aleatorum, ubi tabula lusoria ponitur, ubi gallos gallinaceos committunt et aleam ludunt.* Synesius epist. 32 ἐκ παιδὸς ἐν τηλίᾳ καὶ κύβοις καὶ καπηλείοις καλινδηθείς, *a puero in alea et cauponis volutatus.* citavit haec duo loca HStephanus in indice thesauri. BERGL. τηλία erat περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο καὶ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον, ut explicat schol. ad Aristoph. Plut. 1037. utrum h. l. tabula, in qua gallorum gallinaceorum et coturnicum certamina fiebant, quae apud Athenienses et omnino apud Graecos in deliciis erant (cf. *Beckeri* Charicl. t. 1 p. 383 sqq. cl. 488), an tabula aleatoria intelligenda sit, vix dijudicari potest; posteriorem significationem commemorat grammaticus in Bekkeri anecd. p. 307, 31 τηλία: ἤτοι ξύλινόν τι, ἐφ' οὗ ἔπαιζον οἱ κυβεύοντες, ἢ πλέγμα τι ψιαθῶδες στρογγύλον, ἐφ' οὗ συνέβαλλον τοὺς ἀλεκτρυόνας et p. 275, 15 ἡ τηλία σανὶς ἀλφιτοπωλικὴ πλατεῖα προσηλωμένας ἔχουσα κύκλῳ σανίδας τοῦ μὴ τὰ ἄλφιτα ἐκπίπτειν· καὶ ἐπ' αὐτῆς οἱ κυβεύοντες παίζουσιν. Poll. 7, 203. 10, 150. etym. m. p. 756, 6.

3. τοῖς ἀποτροπαίοις] scil. θεοῖς. vide Platonem legg. 9 p. 854 B Fl. Josephum p. 1078. BERGL. Dion. Hal. 10, 2 fin. in primis Apollinis esse epitheton notum est, Arist. Plut. 359. 854. av. 61. vesp. 161, Demosth. in Mid. 53 p. 531, 26, Aristaen. 2, 1 in. caeterum observa lusum ἀποτρόπαιοι — et infra οἱ θεοὶ — ἔτρεψαν. sic etiam Aristaen. 2, 8 fin. ὑμεῖς τοίνυν, ὦ θεοί, ἀποτρόπαιοί γε ὄντες τὸ δυσσεβὲς τρέψετε.

λιβανωτοῦ χόνδρους — εὖ μάλα εὐρωτιῶντας] ut epist. 35, 2 hujus lib. ubi vide not. BERGL.

αὐτὸν] scriptum αὐτούς. BERGL.

† (p. 400) φίλῳ πανδοκεῖ] scriptum φιλωπανδοκεῖ. BERGL.

EPIST. 54. [tom. II p. 173—176 Wagn.]

† (p. 400) Inscr. *Πατελλοχάροντι*] notatu dignum existimavit Eustathius ad Homerum, hanc vocem ex plebeja lingua esse compositam ab Alciphrone. scribit p. 229 lin. 2 *ἐκ δὲ τῶν Ὁμηρικῶν πετάλων, καὶ ποτήρια ἐκπέταλα, τὰ πλατέα. ὁποῖα τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα πατέλλια. ἐξ ὧν ὁ καλὸς Ἀλκίφρων τὸν Πατελλοχάρωνα συνέθετο, ex Homerica autem voce petala* (i. e. folia lata) *etiam pocula ecpetala dicuntur, quae sunt ampla. cujusmodi sunt quae plebejo more dicuntur patellia, unde elegans ille Alciphron vocem Patellocharon composuit.* cave autem propterea putes Alciphronem infimae aetatis scriptorem fuisse. ita et Hipparchus comicus, *βατάνιον*, quod *πατάνιον* et *πατέλλιον*, usurpavit. Jul. Pollux lib. 10 segm. 108 *ἐν δὲ ταῖς Ἱππάρχου Παννυχίσιν εὑρῆσθαί φασι κατὰ τὴν τῶν ἰδιωτῶν συνήθειαν εἰρημένον βατάνιον, in Hipparchi autem Pannychidibus † repertum ajunt, plebejorum more dictum batanium.* agit ibi de iisdem illis vocibus. quas paullo aliter exponit quam Eustathius, dum scribit segm. 107 *καὶ πατάνη δὲ καὶ πατάνιον, τὸ ἐκπέταλον λοπάδιον, ὅ τινες καλοῦσι πατέλλιον, et patana autem et palanium est ampla patella, quam nonnulli patellion vocant.* idem lib. 6 segm. 90 *εἴη δ' ἂν πατάνη λοπάδιον ἐκπέταλον, ὃ νῦν, ἴσως ἀπὸ τούτου, καλοῦσι πατέλλιον, esse potest patana, lanx lata, quam nunc, forte inde, vocant patellion.* videtur autem Alciphron in componenda illa voce Cercidam veterem poëtam imitatus, ex quo sumpta voce *Λεβητοχάρων* appellatur Ulpianus dipnosophista apud Athenaeum lib. 8 p. 347 D, ubi sane frustra est vir magnus in animadv. de *λεβητοχάρης* cogitans, quod exponit, *qui lebetibus gaudet*, nempe a *χαίρειν*. unde tamen et *Χάρων*. est et *Τραπεζοχάρων* apud nostrum epist. 46 hujus libri. BERGL.

1. *Τί δακρύεις;*] hoc per mimesin. sequentia non. BERGL.

κατέαγα] scriptum *κατέαγε*, sed in litura: sine dubio fuerat prius *κατέαγα*. BERGL.

κρανίον] melius sine dubio *κρανίου* et magis Attice. schol. ad Luc. Tim. 48 p. 161 [p. 50 Jacob.] *κατέαγα τοῦ κρανίου*] *καὶ τοῦτο Ἀττικόν· αὐτοὶ γὰρ ἀεὶ ἐπὶ μέρους εἰώθασι λέγειν, ἔφαγον τοῦ ἄρτου, ἔπιον τοῦ οἴνου. οὕτως οὖν καὶ κατέαγα τοῦ κρανίου.* cui consentit Hemsterh. ad h. l. v. etiam Herodian. in Philet. p. 448 ed. Piersoni, hujusque notam ad Moerid. p. 233, ubi *Ἀττικωτάτους* etiam accusativum non respuisse probat, quod pluribus exemplis demonstrarunt *interpp.* ad Thom. M. p. 490 et 530. nihil mutari voluit etiam ad Theophr. p. 163 Fischerus. WAGN.

ἀνθηρὸν] hunc locum adde iis quae collegit *Becker.* Charicl. t. 2 p. 347 de vestimentis virilibus varii coloris.

συνεξετάζεσθαι] *contendere et manum conserere.* v. *Hemsterh.* 12, 2 p. 382. WAGN.

† 2. *ἄλλοι δὲ λίθοις ἐχρῶντο*] ita scriptum, et ferri quidem potest; sed videtur fuisse primitus, *ἄλλοι δὲ λὰξ ἐνήλλοντο*, quod in versione expressi. illud est, *alii autem lapidibus utebantur.* BERGL. rectissime *Herelius*: „quare Berglerus mendi suspecta habuit, caussam me latere fateor. scrupulum profecto exemturus erat viro eruditissimo, si commodum succurrisset locus Luciani in asino [44 t. 2 p. 611], ubi villicus militem gloriosum iterque facienti proterve molestiam exhibentem, astu tandem prostratum solo, *κείμενον ἔπαιεν — καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ λίθῳ τῷ ἐκ τῆς ὁδοῦ*, quod aeque exprimere non omisit Apulejus l. 9 p. 236 Elmenh. *terrae graviter adplodit et statim, qua pugnis, qua cubitis, qua morsibus etiam de via lapide correpto totam faciem manusque ejus et latera converberat.*" quod ad defendendum Berglerum Wagner affert, concer-

tationis locum inter privatos parietes quaerendum, ea vix digna sunt quae refutentur, neque debebat eo confugere, ut statueret collusores parasitum in viam prosecutos inde lapides sumsisse; quid impedit, quominus statuamus rixae locum fuisse tabernam aleatoriam (*κυβεῖον* s. *σκιραφεῖον*), quales in Sciro Ceramicoque fuisse constat, ubi haud dubie lapidum copia erat.

3. *ἐκείνοις τῶν μοι*] scriptum *τῶν ἐκείνοις μοι.* pro *μοι* mallem hic *ἐμοί.* BERGL.

καὶ ἤμην οἷά τις Σπαρτιάτης ἀνὴρ — τυπτόμενος] Petronius in Satyrico: *et ego quidem tres plagas Spartana nobilitate concoxi.* BERGL.

ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Πυθίας] ita scriptum *Πυθίας.* male sine dubio; cum debeat esse *Ὀρθίας.* nam ad aram Orthiae Dianae celebrabant flagellationem Lacedaemonii. de ea re abunde Meursius Graec. fer. in *διαμαστίγωσις.* BERGL.

4. *ἀλλ' οὐκ ἦν Λακεδαίμων ἐν ᾗ ταῦτα ὑπέμενον, ἀλλ' Ἀθῆναι*] scriptum: *ἀλλ' οὐκ ἐν Λακεδαίμονι τῇ ἐμῇ ταῦτα ὑπέμενον,* † *ἀλλ' Ἀθῆναι.* ubi *Ἀθῆναι,* quod cum *ἐν Λακεδαίμονι* stare non potest, veram, ut puto, scripturam mihi suggessit. levior mutatio, *Ἀθήνησι* scribendo, fieri non poterat; nisi in sequentibus *καὶ τῶν Ἀθήνησι κυβευτῶν* adderetur *ὑπό,* vel *πρός.* tunc orationis quidem structurae satis consultum esset; sed Lacedaemonius fieret iste parasitus, ex illo *ἐν Λακεδαίμονι τῇ ἐμῇ,* quod non placet. nullus adhuc fuit apud nostrum inde oriundus: et iste si fuisset, Dorice utique scripsisset, nomenque Dorice profiteretur *Χυτρολείκτας.* BERGL.

καὶ τῶν Ἀθ. κυβ. οἱ ἐξώλ.] sumendum *ἀπὸ κοινοῦ* ab *ἦν,* mutato numero, *ἦσαν.* BERGL.

ἐναγέσι] scriptum *ἐνακίσι,* quod nihil est. posset etiam *ἐναντίοις,* ***adversariis***, sed nimium recedit. BERGL.

λώιον] debebam mutare in *λῷον* quam contractam formam ceteris in locis habet Alciphro. v. indicem.

EPIST. 55. [tom. II p. 162—171 Wagn.]

† Inscr. *Αὐτόκλητος Ἑτοιμαρίστῳ*] eadem est oeconomia et inventionis ratio in hac epistola, quae in Luciani symposio, dum utrobique occasione convivii philosophi tanquam indecenter se gerentes perstringuntur. convenientiam in sententiis et verbis ostendam suis locis. eam habent haec etiam duo nomina, quorum primum denotat eum *qui seipsum vocat*, alterum, qui *prandio est paratus:* et Lucianeus *Ἑτοιμοκλῆς,* per allusionem ad *κλητός* dictus, cum alias talia sint a *κλέος,* quasi *paratus si vocetur*, ut satis ostendit p. 858 [22—27 p. 434 sqq.] in epistola objurgatoria, quam sane misere scriptam misit, in convivio coram omnibus legendam, quod a convivatore praeteritus fuisset. Alciphronis autem haec epistola tota quasi sciagraphia est Lucianei symposii. ubi omnia, quae hic intra modum consistunt, dilatantur et valde exaggerantur, plerumque supra fidem. BERGL. plura etiam cum narratione Micylli in Luciani gallo convenire observat Wagner. cf. etiam ejus Hermot. 11 t. 1 p. 750 ib. *Solan.* piscat. 34 t. 1 p. 603, Baton. ap. Ath. 7 p. 279 B.

1. *οὐδὲν διαφέρουσι κτέ.*] ad sententiam similia congessit ***Valcken.*** ad Eur. Hipp. 956 p. 267. v. annot. ad 1, 34, 2.

τοὺς ἐργολαβοῦντας τὰ μειράκια] supra [1, 34, 3] p. 144 *λῆρος ταῦτά εἰσι καὶ ἐργολάβεια μειρακίων.* BERGL.

† *οἷον γὰρ οἷον ἔλαθέ σε*] supra [3, 39, 2] p. 358 *οἷα γὰρ οἷά σε λανθάνει.* BERGL. cf. annot. ad 3, 7, 3.

Σκαμωνίδου] ita scriptum. fortasse *Σκαμβωνίδου*, a pago Attico. videtur autem desiderari nomen hominis hujus. BERGL. assentior, quamquam codd. magnopere variant. Scambonidae pagus urbanus in occidentali urbis parte, v. *Leak.* dem. p. 22. *Rossium* p. 94, apud quem etiam pagani ejusdem nominis ex inscriptionibus.

γενέσια θυγατρὸς ἑορτάζοντος] supra [3, 18, 1] p. 314 *τοὐμοῦ παιδὸς γενέσια ἑορτάζων*. ubi vide notam. in Luciani symposio filiae nuptias celebrat convivator. BERGL.

2. *Εὐοκλῆς ὁ Στωικὸς*] ita scriptum semper *Εὐοκλῆς*. forte *Ἐτεοκλῆς* vel *Ἑτοιμοκλῆς* potius, nam in symposio etiam Luciani stoicus est Hetoemocles p. 858 [22 p. 434 sqq.]. BERGL. Meinekius *Ἐτυμοκλῆς*.

ὁ πρεσβύτης] Lucianus etiam in symp. senem Stoicum primo loco nominat p. 847 [6 p. 389] *Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς*. BERGL.

κουρειῶν] Hesych. *κουριᾶν· κομᾶν, κουρᾶς ἐπιδεῖσθαι*. Suid. *ἐκουρία, ἐδέετο κουρᾶς* v. et Ammon. p. 84. WAGN. reponendum erat *κουριῶν* ut jam Schneiderus in lexico, Jacobs. annot. ad Anth. Pal. p. 686 viderunt; similiter Lucian. gall. 10 t. 2 p. 716 *πώγων ἐς ὑπερβολὴν κουριῶν*. de capillis id. Lexiph. 10 t. 2 p. 336 *ἄνθρωπος — ἀεὶ κουριῶν*, ut Artemid. 1, 20 *τινὰ τῶν γνωρίμων θεασάμενος ἀνίκμους ἔχοντα καὶ κουριώσας τῆς κεφαλῆς τὰς τρίχας*. Aelian. nat. an. 7, 48 p. 179, 4 Jac. *Ἀνδροκλῆς — ὑπεράγαν κουριῶν*.

ὁ γεγηρακὼς] cum jam extet *πρεσβύτης*, videtur superfluum forte addenda particula intensiva, ut apud Lucianum in dial. mort. p. 225 [5, 1 p. 343] *τὸν γέροντα οἶσθα, τὸν πάνυ γεγηρακότα λέγω*. BERGL.

ῥυσσότερον — πρόσωπον] Menandrum videtur Meinekio fr. com. gr. t. 4 p. 334 esse his vv. imitatus Alciphro.

3. *Θεμισταγόρας ὁ ἐκ τοῦ περιπάτου*] Luc. symp. in enumeratione convivarum [l. c.]: *τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ περιπάτου Κλεόδημος*. BERGL. item philops. 6 t. 3 p. 34 *Κλεόδημος ὁ ἐκ τοῦ περιπάτου*. WAGN.

† *οὔλῃ τῇ γενειάδι*] scriptum *οὐλειῇ*. ex alio *οὐλητῇ*. BERGL.

ἦν δὲ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ζηνοκράτης] Luc. l. c. *ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμων παρῆν*. Alciphronis Zenocrates nomine similis est Zenothemidi Lucianeo. BERGL.

βαθεῖ τῷ πώγωνι] saepe Lucianus. sic in piscat. 41 t. 1 p. 609. merc. cond. 12 t. 1 p. 667. 25 p. 682 alibi. uno verbo *βαθυπώγων* Jove trag. 26 t. 2 p. 672 Bacch. 2 t. 3 p. 76. *βαθεῖα ὑπήνη* ap. Julian. p. 311 C v. *Wyttenb.* ep. cr. p. 28, qui et *βαθεῖαν κόμην* adfert ex Aeliano WAGN. de philosophor. barba v. inprim. *Wyttenb.* ad Plut. mor. p. 52 C.

4. *ὁ, τε ἀοίδιμος, τοῦτο γὰρ πρὸς ἁπάντων ἐκαλεῖτο*] solus hic apud nostrum habet cognomen characteristicum; apud Lucianum fere omnes: ubi Diphilus cognominatur *labyrinthus*, ab intricata scil. ratione docendi et disputandi: Cleodemus peripateticus, *ξίφος gladius*, propter vim et acumen in dicendo et disputando. Ion Platonicus gravitate similis est huic Pythagorico, eumque Lucianus ita describit [7 p. 423]: *Ἴων ὁ Πλατωνικὸς συνειστιᾶτο — σεμνός τις ἰδεῖν καὶ θεοπρεπὴς καὶ πολὺ τὸ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ. κανόνα γοῦν οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτόν, εἰς τὴν ὀρθότητα τῆς γνώμης ἀποβλέποντες*, *Ion Platonicus una epulabatur, gravi vir adspectu ac decorem divinum multamque vultu modestiam prae se ferens. regulam ergo plerique vocant eum, ad animi ejus rectitudinem respicientes.* BERGL.

κικίννους] scriptum *κίκωνας* et *κίνωνας*. BERGL.

Ἀρχίβιος] apud Lucianum in gallo p. 242 [10 t. 2 p. 716], ubi itidem † occasione convivii perstringuntur philosophi tanquam indecenter se gerentes, Archibius est medicus. BERGL.

ὀξὺ καὶ μακρὸν καθεικὼς τὸ γένειον] multa talia passim apud Lucianum. BERGL. et Dionysium, Dion. Cassium, Diog. Laërt. alios, quorum loc. v. in lexic. nostro maj. in. v. καθίημι.

αὐτῷ τῷ πεπεῖσθαι] ita scriptum. lego καλεῖσθαι. BERGL.

τὴν ἐχεμυθίαν] ita usitate dicitur Pythagoricum silentium. Luciano etiam aliquoties alibi. BERGL. substantivum non est ap. Lucian., sed verbum ἐχεμυθεῖν dial. deor. 21, 2 t. 1 p. 268. gall. 2 t. 2 p. 705 Philop. 22 t. 3 p. 610. voce ἐχεγλωττία utitur Lexiphanes ap. eund. 9 t. 2 p. 335. de Pythagor. silentio s. ἐχεμυθίᾳ cf. *Menag.* ad Diog. L. 8, 10 p. 354. Plutarchi mor. p. 519 C. Jamblich. vit. Pyth. 17, 72 sq. 20, 94 sq.

5. Παγκράτης ὁ κύων] apud Lucianum in symp. p. 856 [19 p. 432] Alcidamas Cynicus, nostro auctori fere cognominis, παγκρατιάζει cum scurra. BERGL. philosophi Aegyptii nomen ap. Lucian. philops. 34 t. 3 p. 60.

εἰσήρεσε] ita scriptum. apparet legendum esse εἰσήρρησε, ab ἔρρειν quod perniciosam itionem denotat. Aristophanes in equitibus v. 4

ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις,

ex quo enim irruït in domum, plagas assidue infringit servis. ad quem locum Suidas: εἰσήρρησεν, εἰσεφθάρη, *cum pernicie intravit.* scholiastes: εἰσῆλθεν, εἰσεπήδησεν. — Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις, *ingressus est. irrupit. — Attica loquendi ratio.* ad hunc autem locum videtur respexisse noster: et ad commemorationem baculi, quamvis alias gestamen Cynicorum sit, delatus ex illo, πληγὰς προστρίβεται. Lucianus, perpetuus imitator † Aristophanis eundem locum non potuit ignorare: sed alio simillimo ex Aristophane utitur, quemadmodum Alciphron de suo cynico, ita ipse de Alcidamante cynico loquens p. 856 [12 p. 427] ἅμα δὲ ταῦτα Κλεόδημος εἰρήκει, καὶ ἐπεισέπαισεν (male editur ἐπεισέπεσεν [illud a cod. firmatum receptum est]) ὁ κυνικὸς Ἀλκιδάμας ἄκλητος, *haec simulatque dixit Cleodemus, irruit in convivium Cynicus Alcidamas non vocatus.* locus Aristophanis est in Pluto v. 804 εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικεν, ubi scholiastes: τὸ δὲ εἰσπέπαικεν, εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθεν. illud autem πληγὰς προστρίβεται ex Aristophanis illo loco, unde noster suum verbum est mutuatus, Lucianus in symp. diligentius prosequitur, dum suum Alcidamantem strenue utentem baculo facit in conflictu philosophorum, p. 872 et seq. [45 p. 449]. quod ad εἰσήρεσε attinet, quamvis, ut dixi, εἰσήρρησε legendum videatur, tamen nolui mutare [quod jam in illud mutatum], nam et Hesychius: εἰσήρησεν εἰσεφθάρη. per unum ρ. male autem ibi editum εἴρησεν, ut ex ordine vocum apparet, nam inter eas est, quae habent σ post ει. illud autem ε in penultima syll. non dubitem in η mutare. non enim videtur ε posse manere in hoc verbo, propter ἤρεσεν ab ἀρέσκω. BERGL.

στελεῷ] *manubrio,* ut securis, in versione expressi στελέχει. BERGL.

ἀντὶ τοῦ πυκνώματος τῶν ὄζων χαλκοῖς τισιν ἥλοις ἐμπεπαρμένην — βακτηρίαν] utrumque habet baculus pastoralis † apud Virgilium ecl. 5 in fine: *at tu sume pedum formosum paribus nodis atque aere, Menalca.* utitur autem noster verbis Homeri Il. α' v. 245 — ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον — *sceptrum autem projecit in terram aureis clavis transfixum.* BERGL. de baculo philosophorum inprimis Cynicorum cf. Lucian. paras. 55 t. 3 p. 878 τούς γέ τοι πλείστους αὐτῶν εὕροι τις ἂν μετὰ ξύλου προϊόντας et p. 879 ξύλα μὲν γὰρ ἔχουσι καὶ εἰς βαλανεῖον ἀπιόντες καὶ ἐπ' ἄριστον (οἱ φιλόσοφοι), Demon. 48 t. 2 p. 391 ἕνα γοῦν ἰδὼν Κυνικὸν τρίβωνα μὲν καὶ πήραν ἔχοντα ἀντὶ δὲ τῆς βακτηρίας ὕπερον. caet. v. ad 3, 3, 3. et de toto externo Cynicorum habitu Lucian. Peregr. 15 t. 3 p. 340 τρίβωνά πιναρὸν ἠμπείχετο καὶ πήραν παρήρτητο καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἦν cf. 24 p. 347. 36 p. 357: ἀποθέμενος τὴν πήραν καὶ τὸ τριβώνιον καὶ τὸ Ἡράκλειον

ἐκεῖνο ῥόπαλον. adde fugit. 14 t. 3 p. 372, Diog. L. 6, 13. 22 sq. 102. v. annot. ad 1, 34, 1. 2. et *Menag.* ad Diog. Laërt. 6, 13.

6. *οἱ μὲν οὖν ἄλλοι — οἱ φιλόσοφοι δὲ — ἄλλος ἄλλην τερατείαν ἐπεδείξαντο*] hoc, ut et reliqua, multo acerbius Lucianus symp. 865 [35 p. 442] *καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται κοσμίως πάνυ ἑστιώμενοι οὔτε παροινοῦντες οὔτε ἀσχημονοῦντες ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ κατεγίνωσκον αὐτῶν οἶμαι, οὕς γε ἐθαύμαζον, οἰόμενοί τινας εἶναι ἀπὸ τῶν σχημάτων. οἱ δὲ σοφοὶ ἠσέλγαινον καὶ ἐλοιδοροῦντο καὶ ὑπερεπίμπλαντο καὶ ἐκεκράγεσαν καὶ εἰς χεῖρας ᾔεσαν*, *et idiotae quidem modeste admodum epulantes, nec in vino petulantes neque indecore se gerentes videbantur: at ridebant duntaxat et damnabant quos suspexerant ex habitu judicantes eos esse alicujus pretii; sapientes vero lasciviebant et convitiabantur et sese ingurgitabant et vociferabantur et manus conserebant.* BERGL.

τῆς φιλοτησίας συνεχῶς περισοβουμένης] Luc. symp. p. 852 [15 p. 428] *συνεχῶς περιεσοβεῖτο ἡ κύλιξ καὶ φιλοτησίαι καὶ ὁμιλίαι*, *assidue circumagebatur calix et propinationes ac confabulationes oriebantur.* noster lib. 1 epist. 22 *κύλικος συνεχὲς περισοβουμένης*. BERGL. ubi v. annot.

τερατείαν] ita scriptum. significat *mirificas narrationes.* mallem *τερθρείαν*, ut verti. BERGL. jure defendunt vulgatam Ruhnken. ad Tim. p. 252 et Wagner ad h. l. cl. Moer. p. 364 ib. *Piers.* et Thom. M. p. 841 ib. *Oudend.*

† 7. *ὁ στωϊκὸς ὑπὸ — πλησμονῆς ἔρεγχεν*] Luc. symp. itidem de stoico, p. 850 [11 p. 425] *ὁρᾷς, ἔφη, τὸν γέροντα Ζηνόθεμιν — ὅπως ἐμφορεῖται τῶν ὄψων καὶ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι ὀρέγει λανθάνειν οἰόμενος*, *videsne, inquit, senem illum Zenothemin, ut sese opsoniis ingurgitat, utque jure vestem implevit, et quam multa servo a tergo stanti porrigat, putans clam ceteris se id facere.* ad eundem p. 867 [36 p. 443] *τοσαῦτα μὲν ἐσθίοντες φυσιοῦσθε, τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιδόντες* — *tam multa vorantes turgetis: tam multa servis tradentes*, subintellige *deprehendimini*, vel simile. facto autem ibi absolvit orationem. *ῥέγχειν* quasi *φυσιοῦσθαι*. BERGL. caeterum corrige *ἔρρεγχεν*.

ὁ Πυθαγόρειος — τῶν χρυσῶν ἐπῶν — ἐτερέτιζεν] in Luc. symp. [17 p. 431] grammaticus cantasse dicitur centonem ex diversis poëtis, Pindaro, Hesiodo et Anacreonte, ridiculo modo consarcinatum. cujusmodi est et epithalamium, quod idem recitat, p. 870 [41 p. 446] rhetor sententias ex oratoribus declamitat, stoicus legit librum minutis characteribus scriptum. BERGL. valde indecorum habebatur cantillare inter coenam, v. Lucian. Nigrin. 25 t. 1 p. 65 *ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἐργάζονται τίνι τῶν καλῶν εἰκάσομεν; οὐκ ἐμφοροῦνται μὲν ἀπειροκαλότερον —; οἱ δὲ ἀστειότεροι πολλάκις αὐτῶν καὶ ᾆσαι προήχθησαν.* caeterum Pythagoreum istum laute coenantem potantemque parum magistro obsecutum patet ex Diog. Laërt. 8, 19, ubi v. *Menag.* p. 360 sq. Jamblich. vit. Pyth. 24, 108 sq.

τὴν εὐδαιμονίαν — οὐ ψυχῇ καὶ σώματι μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτὸς ὁριζόμενος] ipse Aristoteles lib. 1 Nicom. cap. 8 initio: *νενεμημένων δὴ τῶν ἀγαθῶν τριχῇ, καὶ τῶν μὲν † ἐκτὸς λεγομένων, τῶν δὲ περὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, τὰ περὶ ψυχὴν κυριώτατα λέγομεν, καὶ μάλιστα ἀγαθά*, *cum autem divisa sint bona trifariam et alia quidem externa dicantur, alia autem circa animum et corpus; animi bona principalia dicimus et maxime bona.* plura aliunde hic afferri opus non est, nisi unicum ex Luciano. is in vitarum auctione [26 t. 1 p. 566] inter caeteros venales philosophos Aristotelem vendens quaerentem facit emptorem p. 380 *τί δὲ γινώσκει μάλιστα;* cui praeco: *τρία εἶναι τὰ ἀγαθά,*

ἐν ψυχῇ, ἐν σώματι, ἐν τοῖς ἐκτός. BERGL. Wagner citat *Ruhnk.* ad Rutil. Lup. p. 24.

8. *ταχερὸν καὶ ὑγρὸν προσβλέπων*] supra lib. 1 epist. 28, [2] *ταχερὸν βλέπεις*, ubi vide notam. BERGL.

ὡς αὐτὸν] ita scriptum. ex alio *ἑαυτὴν* sine *ὡς*. BERGL.

τὸ τῆς σαρκὸς ἀόχλητον] ita et Luc. in lib. de paras. p. 352 [11 p. 848] ubi parasitus Epicuri dogma sibi vindicans dicit: *ἔγωγε ἡγοῦμαι τὸ ἡδὺ πρῶτον μὲν τὸ τῆς σαρκὸς ἀόχλητον, ἔπειτα δὲ τὸ μὴ θορύβου καὶ ταραχῆς τὴν ψυχὴν ἐμπεπλῆσθαι*, *ego voluptatem existimo, primo carnis quietem, deinde tumultu et perturbatione animum non impleri.* ipse Epicurus de hac re in epistola ad Menoeceum apud Laërtium lib. 10 segm. 127 *τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μέν εἰσι φυσικαί, αἱ δὲ κεναί. καὶ † τῶν φυσικῶν αἱ μὲν ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ φυσικαὶ μόνον. τῶν δὲ ἀναγκαίων, αἱ μὲν πρὸς εὐδαιμονίαν εἰσὶν ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ πρὸς τὴν τοῦ σώματος ἀοχλησίαν, αἱ δὲ πρὸς αὐτὸ τὸ ζῆν*, *concupiscentiae partim sunt naturales, partim inanes: et naturalium aliae necessariae, aliae naturales tantum: ex necessariis aliae ad felicitatem faciunt, aliae ad corporis pacem, aliae ad ipsam vitam.* Laërtius lib. 2 segm. 87 in Aristippo: *τὴν καταστηματικὴν ἡδονήν, τὴν ἐπ' ἀναιρέσει ἀλγηδόνων, καὶ οἷον ἀνοχλησίαν, ἣν ὁ Ἐπίκουρος ἀποδέχεται*, *stabilem voluptatem, in privatione dolorum, et quasi turbationis immunitatem, quam Epicurus probat.* BERGL. v. etiam eund. 10, 142 et Plut. mor. p. 1092 C et nostrum 2, 2, 2.

τὴν καταπύκνωσιν τοῦ ἡδομένου] Damoxenus comicus apud Athenaeum lib. 3 p. 103 B *Ἐπίκουρος οὕτω κατεπύκνου τὴν ἡδονήν*, *Epicurus ita densabat voluptatem.* ipse Epicurus *ἐν ταῖς Κυρίαις δόξαις* 8 [Diog. Laërt. 10, 42] *εἰ κατεπυκνοῦτο πᾶσα ἡδονή*, *si densaretur omnis voluptas.* BERGL.

9. *ὁ Κύων δὲ πρῶτα οὐρεῖ*] hoc et Luciani Cynicus in symp. facit p. 866 [35 p. 442] *ὁ δὲ θαυμάσιος Ἀλκιδάμας καὶ ἐνούρει [ἐούρει] ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας*, *admirabilis autem ille Alcidamas etiam mejebat in medio, nihil reveritus mulieres.* hoc loco praecipue quasi monstrare Lucianus videtur, quem imitatus fuerit. siquidem Alcidamas et Alciphron idem ex parte nomen habent. quod si hoc accipias ut Horatianum illud 1 sat. 10 v. 36 *turgidus Alpinus jugulat dum Memnona*, perinde erit ac si dixisset Lucianus: *admirandus ille Alciphron etiam mejentem in convivio introduxit Cynicum.* BERGL.

κυνικὴν ἀδιαφορίαν] qua *susque deque habebant* Epicurei [imo Cynici] uti Gellius interpretatur *ἀδιαφορίαν* 16, 9. WAGN. cf. Lucian. Peregrin. 17 t. 3 p. 341 de Peregrino *ξυρόμενος μὲν τῆς κεφαλῆς τὸ ἥμισυ, χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον, ἐν πολλῷ δὲ τῶν περιεστώτων δήμῳ ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος εἶτα παίων καὶ παιόμενος νάρθηκι τὰς πυγάς κτὲ.* ubi v. *Gesner.*

οἷος ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς ἁπάντων ὁρώντων ἐνεργεῖν] hunc † locum adducit Eustathius ad Il. *ι'* v. 453, ubi Phoenix dicit se suasu matris, cum pellice patris concubuisse: *τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα*, *huic morem gessi, et perfeci.* annotat ibi archiepiscopus, p. 762 lin. 62 *σεμνῶς δὲ ἡ τοιαύτη ἔννοια εἴρηται. ῥέξαι γὰρ ὁ Φοῖνιξ λέγει τὸ μιγῆναι τῇ παλλακῇ, εὐφημῶν καὶ φειδόμενος ὀλιγάκις λέγειν κακά. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου σεμνοῦ θαλαμηπόλου λέξιν ἐρανισάμενος καὶ ὁ Ἀττικιστὴς Ἀλκίφρων, ἔφη, ὡς ὁ δεῖνα οἷός τε ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρώντων ἁπάντων τὴν ψάλτριαν ἐνεργεῖν, ταὐτὸν γὰρ νοεῖ τὸ ῥέζειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν. καὶ ἐν ἀμφοῖν σεμνότητος περιπετάσματι τὸ τοῦ πράγματος δυσπρόσοπτον συγκαλύπτεται*, *pudice autem haec sententia enunciata est. illo enim ῥέξαι Phoenix indicat coitum cum pellice, honestiore verbo utens, et parce inculcans turpia. ab ejusmodi autem verecundo*

cubiculario, dictione sumpta, et ille Attici sermonis studiosus Alciphron dixit, quod quidam οἷος ἦν — ἐνεργεῖν, idem enim sibi vult ῥέζειν et ἐνεργεῖν, et in ambobus, verecundiae velo, res adspectu aversabilis occultatur. (in his verbis, illud φειδόμενος ὀλιγάκις λέγειν κακά, quod alicui mire dictum videbitur, est ex Euripidis Oreste v. circiter 380 ubi ἤκουσα. φείδου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά, *audivi. sed parcito, ita ut rarius commemores mala.* ubi scholiastes: λείπει τὸ ὥστε. quod tamen male refertur ad φείδου, cum ad λέγειν pertineat.) eundem Alciphronis locum citat Eustathius p. 1570 lin. 6 sine nomine auctoris. parvo autem lapsu memoriae utrobique pro τὴν μουσουργόν posuit τὴν ψάλτριαν, quae vox paullo superius apud nostrum. quod ad verbum ἐνεργεῖν attinet, ita et Theocritus idyll. 4 v. 61

— πράν γε μὲν αὐτὸ ἐπενθὼν
καὶ ποτὶ τὰν μάνδραν κατελάμβανον, † (p. 414) ἇμος ἐνάργει,

nuper equidem ipse superveniens, etiam juxta stabulum deprehendebam eum cum faceret. ubi scholiastes: κατελάμβανον ὁπηνίκα ἐνήργει, τὴν μετ' αὐτῆς δηλονότι μῖξιν. caeterum Lucianiani etiam Cynicus Alcidamas in symp. p. 873 [46 t. 3 p. 449] tale quid conatus est, sed aliter: ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας τὸ λυχνίον σκότος μέγα ἐποίησε. — καὶ ἐπεὶ παρῆν τις λύχνον ποτὲ κομίζων, κατελήφθη Ἀλκιδάμας τὴν αὐλητρίδα ἀπογυμνῶν καὶ πρὸς βίαν συνενεχθῆναι αὐτῇ σπουδάζων, *Alcidamas cum subvertisset candelabrum, tenebras magnas fecit. — atque postquam aderat aliquis lucernam tandem aliquando ferens, deprehensus est Alcidamas tibicinam denudans et per vim congredi cum ea studens.* BERGL. sic ἐνεργεῖν ap. Alciphr. 1, 39, 4. Long. 3, 18. cf. *Hemsterh.* ad Luc. dial. deor. 17, 2 p. 246 a Wagn. citatus. — Cynicorum foedi mores ut in aliis rebus ita in re venerea notissimi. satis est meminisse publici congressus Cratetis et Hipparchiae, de quo si lubet v. *Menag.* ad Diog. L. 6, 97. *Fabric.* ad Sext. Emp. Pyrrh. 1, 153. cf. epigr. Antip. Anth. Pal. 7, 413. nec aliter fecit Diogenes v. Diog. Laërt. 6, 69 ubi v. *Menag.* ita ut non videantur Alciphro Lucianusque rem exaggerasse. cf. etiam quae finxit posterior ver. hist. 2, 19 t. 2 p. 116.

10. κεκληρωμένων] *eorum quibus id quasi sorte obtigit.* † (p. 415) quamvis autem ita sit in duobus mss. mallem tamen κεκλημένων. BERGL.

Φοιβιάδης ὁ κιθαρῳδός, καὶ μῖμοι γελοίων οἱ περὶ Σαννυρίωνα καὶ Φιλιστιάδην] hic locus notatu dignus. emendabitur hinc M. Antoninus lib. 6 §. 47, ubi de rebus et hominibus theatralibus: Φιλιστίωνος καὶ Φοίβου καὶ Ὀριγανίωνος. pro καὶ Φοίβου καὶ Ὀριγανίωνος legendum erit καὶ Φοιβιάδου καὶ Σαννυρίωνος. apud nostrum autem ex Antonino forte Φιλιστίωνα pro Φιλιστιάδην. non indictus est auctoribus Philistion mimus et comicus, uti et Sannyrio. illud adhuc indicandum, in ms. Σαννυρίωνα inductum esse litura, et Σουνναρίωνα superne scriptum: quod ita in altero ms extat. id autem Σουσαρίωνα suggerit comoediae auctorem non ignotum. BERGL. cf. *Mein.* com. fr. com. t. 1 p. 436 et inprimis in praef. ad Menandrum p. VIII ubi demonstratur istum Philistionem extremis Augusti temporibus vixisse. de Sannyrione eund. hist. cr. p. 263. aliter judicat Th. Bergk qui his nominibus non significari putat comicos illos, sed scurras, quorum alter Σαννυρίων (a σάννας) vocetur (s. Σαινουρίων cl. Eust. ad Od. 1292, 8) alter Φιλιστίδης s. Φιλιστιάδης.

ἀξιόθεα] ita scriptum in utroque ms. non ἀξιοθέατα. BERGL.

EPIST. 56. [tom. II p. 172. 173 Wagn.]

† (p. 414) Inscr. Θαμβοφάνος] ita scriptum. fortasse Θυμβροφάγος, quod est apud Aristophanem in Acharn. v. 254; idem valet apud eundem in nubibus v. 421 θυμβρεπίδειπνος. de quo Eustathius cum alibi, tum p. 1828 lin. 13. dicitur autem de eo, qui tenui et vili cibo pa-

scitur, ut parasiti, cum *domi sua succo victitant*: item de avaris. plura ibi ejus generis congessit, ut *κυμινοπρίστης*, *λιμός*, *λιμοκίμβιξ*, *κυμινοκίμβιξ*, *ῥιψοκόνδυλος*, *συκοτραγίδης*, qualia multa parasitorum nomina apud nostrum. BERGL.

† (p. 415) *Κυπελιστῇ*] ita scriptum. oportebat *Κυπελλιστῇ*. BERGL.

1. *βαδίζεις ἴσα δὴ — Πυθοκλεῖ,*] scriptum *βαδίζεις εἰς ἃ οὐ δεῖ — Πυθόκλεια*. ex quibus, sine dubio pessimam interpolationem prae se ferentibus, si quis meliora et probabiliora eruet, statim facessant, quae ad illum modum ex conjectura reponere coactus sum. proverbium est ex Demosthene de falsa legatione p. 343 [314 p. 442, 15] *διὰ τῆς ἀγορᾶς πορεύεται θοἰμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν, ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ, τὰς γνάθους φυσῶν*, *per forum ambulat veste* † (p. 416) *demissa usque ad talos, pari cum Pythocle gradu, buccas inflans.* utitur Athenaeus lib. 5 p. 213 E *καὶ παρελθὼν ὁ περιπατητικὸς εἰς τὴν ὀρχήστραν ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ*, *cumque progressus esset peripateticus in orchestram pariter incedens ac Pythocles.* meminit et Demetrius Phalereus. BERGL. §. 269. v. *Schaef.* app. Dem. t. 2 p. 785. *Dobree* advers. t. 2 p. 442.

2. *Ἁρπάδης*] Meinekius *Ἁρπάλης* aut potius *Ἀρητάδης*, cujus posterioris nominis grammaticum commemorat Euseb. praep. ev. 10, 3, 16 et schol. ad Od., eodem viro doctissimo indicante. mihi videtur *Ἁρπάδης* ab scriptore ex *ἁρπάζειν* fictum respiciente ejus *ἁρπαγὰς τῶν βρωμάτων*.

† (p. 417) *καὶ φαγέμεν πιέμεν τε ἔπειτα δὲ καί τι φέρεσθαι*] est Odyss. *ο'* v. 377. BERGL.

κατάβαλε] excidisse *καὶ* ante hanc vocem. BERGL.

θύραζε] hanc et seq. vocem *ἐκβληθέντα* quippe supervacaneas pro spuriis habet Meinekius.

ἐκπεσεῖν] scriptum *ἐμπεσεῖν*. BERGL.

EPIST. 57. [tom. II p. 174, 175 Wagn.]

† (p. 416) Inscr. *Ποτηροφλυάρῳ*] ita scriptum. debebat, *Ποτηριοφλυάρῳ*. BERGL.

1. *οἰνωμένος*] ita scriptum sine augmento. BERGL. non ausus sum mutare, quamquam in Platon. legib. p. 775 C 815 C *διῳνωμένος* et *κατῳνωμένους* e libris nunc restitutum est; sed apud Eurip. Bacch. 687. 814 legitur *οἰνωμένας* et *ἐξοινωμένας* et *οἰνωμένοι* apud Herod. 5, 18 et Aesch. suppl. 404, ubi quidem libri variant, et Soph. Trach. 267, ubi Wunder Dindorfium secutus contra libros *ᾠνωμένος*. Poll. 6, 21 *διοινωμένος δὲ καὶ κατοινωμένος ὡς Πλάτων καὶ οἰνωμένοι ὡς Κρατῖνος.* sic etiam Bekker edidit.

τὸν τροφέα τὸν νεανίσκου Ζώπυρον] apud Lucianum p. † (p. 417) 861 [26 t. 3 p. 437] in symp. Zopyrus est paedagogus Zenonis f. Aristaeneti. BERGL.

περὶ τὰς δόσεις κατέστη μικροπρεπέστερος] epist. 5 [, 3] hujus lib. *ἀγνώμονος — πειραθεῖσα τοῦ Γοργίου καὶ μικροπρεποῦς πρὸς τὰς ἀντιδόσεις*. BERGL.

† (p. 418) *Κρονίων ἐνστάντων*] apud Lucianum p. 820 et 821 [14 sq. t. 3 p. 396 sq.] in Cronosolone lex praecipit divitibus, ut Saturnalium festo munera mittant pauperibus pecuniam, *καὶ ἐσθῆτα τῆς οὔσης περιττὴν καὶ ὅση παχυτέρα*, *et vestem quam habent superfluam atque crassiorem.* quod et in epistola ad divites [31 t. 3 p. 411] repetit Saturnus. BERGL.

Ἰφικρατίδας μοι νεουργεῖς] scriptum *ὑποδήματα Ἰφικρατίδας μοι νεουργῆ*, ubi *ὑποδήματα* videtur glossema. quo recepto deinde *νεουργῆ* scriptum. memorantur *Ἰφικρατίδες* inter alia calceamentorum genera a Polluce † (p. 419) lib. 7 segm. 89, ubi vide notas. nihil autem mutarem nec moverem hic apud nostrum, si *Ἰφικρατίδια* scriptum esset. BERGL.

Diod. Sic. 15, 44 *τάς τε ὑποδέσεις τοῖς στρατιώταις εὐλύτους καὶ κούφας ἐποίησε* (Iphicrates), *τὰς μέχρι τοῦ νῦν Ἰφικρατίδας ἀπ' ἐκείνου καλουμένας.* v. ib. *Wessel.* p. 36, 103.

2. *ἐβρενθύετο*] de hac voce recentioris aevi scriptoribus magis familiari omnium adcuratissime egit *Hemsterh.* ad Luciani dial. mort. 10, 8 t. 2 p. 367. WAGN. v. etiam *Boisson.* ad Theophyl. ep. 69 p. 312.

τῷ Δρόμωνι] notum servi comici nomen. BERGL.

μισθοὺς τῆς διακονίας ἀπῄτει] satis cruciavit parasitum, non habentem unde solvat, nec forte alia conditione accepturum. apud Lucianum p. 821 [25 t. 3 p. 397] in Cronosolone lex de servis dona ad pauperes perferentibus diligenter scripta est. merces eis statuitur unius poculi haustus, *quo contenti sunto, ἀπαιτούντων δὲ μηδὲν πλέον, nihilque amplius postulanto.* BERGL.

EPIST. 58. [tom. II p. 176—180 Wagn.]

† (p. 418) Inscr. *Ἀλοκύμηνος*] ita scriptum. puto *Ἀλοκύμινος*, ut sit quasi *ἀλοκίζων κύμινον qui sulcat cuminum.* ut *κυμινοπρίστης.* illius autem nomen, cui scribitur, valde videtur corruptum. BERGL. Ruhnkenius emendationem suam firmat glossa Hesychii: *γάρελον* (i. e. *γαρέλαιον*) *γάρος καὶ ἔλαιον.* quod autem corrupto nomini *Ἀλοκύμηνος* substitui vult Bergler, *Ἀλοκύμινος*, id et ob etymologiae rationem et ob significationem parasito parum convenientem vix quisquam probabit. quod mihi scribendum esse visum est, *Ἁλοκύμινος*, nomen compositum ex *ἅλς sal* et *κύμινον*, significare puto, quod Pallad. 12, 22 *sal cuminatum* vocat, nimirum cuminum tritum saleque commistum, *ἅλες κυμινότριβοι* dictum ab Archestr. ap. Athen. 7 p. 320 B *πάσσειν δ' ἁλσὶ κυμινοτρίβοις καὶ γλαυκῷ ἐλαίῳ* (nimirum scarum assum). cuminum apud veteres inter condimenta non ultimum locum tenuisse idque in mensis appositum fuisse in vase *κυμινοδόκον, κυμινοδόκη, κυμινοδόχη, κυμινοθήκη* dicto constat. cf. Poll. 10, 93.

1. *καὶ καττύεις*] scriptum *κατύειν* per unum *τ*, et in infinitivo, qui cum sit praesentis temporis, non commode stat cum *ψιθυριεῖν*, quod est temporis futuri. possunt † (p. 419) autem *ἀπειλῇς* et *καττύεις*, licet itidem diversa, conjungi, quia *κἂν* et indicativum admittit, ut dico [dicere vero oblitus est WAGN.] ad Aristoph. Plutum v. 215, ubi *κἂν δεῖ μ' ἀποθανεῖν.* et alias *καττύεις* recte erit, quasi *ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς.* BERGL.

ἀγεννήτους] ita scriptum. usitatius in hac acceptione *ἀγεννεῖς.* BERGL.

τὰς ἑορτὰς] verti quasi esset *τοὺς ἐρῶντας.* BERGL.

† (p. 420) 2. *ἔλεγεν γὰρ*] ita scriptum cum *ν*. BERGL.

σεμνὸν βίον] scriptum *γυμνόν.* BERGL.

τὰς ἑταίρας δὲ δεῖ] scriptum *καὶ τὰς ἑταίρας δὲ δεῖ,* quod si scribas *καὶ, τὰς ἑταίρας δεῖ,* potest utcumque tanquam per mimesin dictum excusari. BERGL.

τοῖς σκεύεσι κοινοῖς κεχρήμεθα] legendum puto *ταῖς στοαῖς* pro *τοῖς σκεύεσι.* Horatius 1 ep. 1 v. 71 — *cur Non, ut porticibus, sic judiciis fruar iisdem?* BERGL.

καὶ ἑνὸς εἶναι δοκεῖ] ita scriptum. omnino legendum *κἂν ἑνὸς εἶναι δοκεῖ*, vel *κἂν ἑνὸς εἶναι δοκῇ.* BERGL.

3. *εἰδὼς οὖν τηνάλλως τὴν διαβολήν σου χωρήσουσαν, τρέμω*] immo sequitur ut non trepidet, si locum non habebit criminatio. quamobrem verti quasi esset *οὐ τρέμω.* sed ne sic quidem sequentia satis ad rem dicuntur; quae potius ad praecedentem epistolam pertinent, ubi *ἐγὼ δὲ δάκνομαι, καὶ τὴν προπετῆ γλῶσσαν διαμασσῶμαι.* quibus per copu-

lativam annectendum hinc, *καὶ τρέμω ἐνδακὼν τὸ χεῖλος ὡς οἱ τὸν σιγηλὸν Ἥρω παριόντες, μή κακόν τι προσλάβωμαι.* vel potius sine particula *τρέμω οὖν δακὼν* — hoc satis convenit ei quem poenitet dicacitatis. † infra etiam epist. 69 parasitus garrulitatem suam damnans, postremo dicit, *ἐγὼ δὲ τὴν φλύαρον γλῶτταν ὑποτέμνειν — τοῖς βουλομένοις ἕτοιμός εἰμι παρέχειν.* quibus adhuc subjungi potest, *καὶ τρέμω ἐνδακών*, vel *τρέμω οὖν δακὼν τὸ χεῖλος, ὡς οἱ τὸν σιγηλὸν ἥρω παριόντες, μὴ κακόν τι προσλάβωμαι.* et fere persuasus sum haec inde esse transscripta. dum scilicet librarius ultima linea hujus paginae jam absoluta, plus quam unum folium vertit usque ad illud in quo prima verba erant, *τρέμω οὖν δακὼν τὸ* etc. qui deinde animadverso errore ad superiora rediit. sublatis autem hinc istis verbis, pro *εἰδὼς οὖν τηνάλλως*, legendum *οἶδα οὖν τηνάλλως*. BERGL.

τὸν σιγηλὸν] scriptum proparoxytonως quasi esset nomen proprium. non tamen majuscula initiali, ut in isto ms. plerumque fit. erit forte Sigalion et Harpocrates. BERGL.

τὸν σιγηλὸν ἥρω παριόντες] scholiastes Aristophanis ad aves v. 1490 *ἥρωες δὲ δύσοργοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται. — διό μοι δοκοῦσι καὶ οἱ τὰ ἡρῷα* † (422) *παριόντες σιγὴν ἔχειν* [*ὡς Μυρτίλος ἐν Τιτανόπασί φησιν*], *heroës autem irritabiles et saevi appropinquantibus sunt. — unde mihi* † (423) *videntur et ii qui eorum sacraria praetereunt silentium habere.* BERGL. ad quem locum adnotavit *A. Meinekius* fragm. com. gr. t. 2 part. 1 p. 419 „hinc Narcisso Eretriensi *Σιγηλοῦ* cognomen inditum. Strabo 9 p. 404 *καὶ τὸ Ναρκίσσου τοῦ Ἐρετριέως μνῆμα, ὃ καλεῖται Σιγηλοῦ ἐπειδὴ σιγῶσι παριόντες.* quae lucem affundunt loco Alciphr. ep. 3, 58 *τρέμω κτέ.* quo loco rectius scribas *Σιγηλὸν* seu potius *Σίγηλον*. Eustath. ad Od. p. 1967, 36 *καὶ Σίγηλος μὲν κύριον ὄνομα Ναρκίσσου, σιγηλὸς δὲ ὁ σιωπηλός.*"

ἥρω παρ.] ita plane scriptum. vide supra [3, 37, 2] p. 354. BERGL.

Quae jam sequuntur Bergleri annotationes criticae brevissimaeque, eae longe maximam partem annotationibus criticis textui subjectis insertae sunt. Quas igitur in sequentibus animadvv. desideras, illic quaere.

EPIST. 59.

Inscr. *Ἀμασήτῳ*] Herelium in literis Ruhnkenius nihil mutandum monuit; *ἀμάσητον* enim esse qui *non manducavit* ex *α* priv. et *μασᾶσθαι.* WAGN. t. 2 p. 181. Suidae loco in ann. textui subjecta adde alium t. 1 p. 532, 4 *ἄπαστος, ἄγευστος· οἷον ἄμαστος, ἀμάσητος.*

1. *Ἰακχεῖον*] illustratur locus iis quae *Lobeckius* doctissime disputavit Aglaoph. p. 253. „Pausanias 1, 37, 4 ad viam sacram [trans Cephissum] monumentum esse dicit Mnesithei, quem complura signa dedicasse *ἐν οἷς καὶ ὁ Ἴακχος πεποίηται.*" nota subjecta haec habet: „Plutarchi locum in v. Aristid. c. 27 [p. 335 E] *ἑαυτὸν ἐκ πινακίου τινὸς ὀνειροκριτικοῦ παρὰ τὸ Ἰακχεῖον καθεζόμενος ἔβοσκε·* et Alciphronis 3 ep. 59 *παρ' ἕνα — ὑποσχομένων·* jam olim contuli in diss. de Thriis, Iaccheumque illo loco, quem Pausanias designat, positum fuisse suspicatus sum; in Ceramicum transfert Osannus in Syllog. I. 153 cui accedit Boeckhius Inscr. Cl. IX n. 481 nulla alia ratione quam quia ibi quoque Iacchi sacellum fuit. equidem illud mihi explicari velim quae sint *πινάκια ὀνειροκριτικά* sive, ut Plutarchus dicit in Parall. Caton. c. 3 [p. 354 E] *ἀγυρτικοὶ πίνακες.* haec nomina affert Casaubonus ad Spartiani Adrian. c. 11 p. 19, sed tabulae divinae, quales ille describit, in somniorum conjectione nullum usum habent. talem significare videtur Menander in Heniocho fr. p. 71

οὐδείς μ' ἀρέσκει περιπατῶν μ' ἔξω θεὸς
μετὰ γραός, οὐδ' εἰς οἰκίας παρεισιὼν
ἐπὶ τοῦ σανιδίου·

cujus forma e Paus. 7, 25, [10] cognosci potest, usus sine dubio multiplex fuit in triviis circulisque, ubi *οἱ ἐν τοῖς κύκλοις ἀγείροντες δυοῖν ὀβολοῖν τῷ προστυχόντι ἀποθεσπίζουσι* Max. Tyr. XIX p. 362. hanc autem quasi justam mercedem sortilegorum trivialium et hujus plebeji, ut Juvenalis vocat, fati fuisse apparet ex Aristoph. vesp. 52 *δοὺς δύ' ὀβολοὺς μισθώσομαι ὑποκρινόμενον οὕτω σαφῶς ὀνείρατα.* Lucian. deor. conc. §. 12 [t. 3 p. 534] *θεσπιῳδεῖ τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα.* cf. Alex. §. 19, [t. 2 p. 226]. obolo Apollinem absolvunt Libanius decl. t. IV p. 668 et Gregor. Nazianz. or. III p. 108 A." plus igitur solito solvit parasitus liberalis.

2. *τιάρᾳ Φρυγίῳ*] errat Wagner opinans vocem *τιάρᾳ* masculino genere h. l. usurpatam esse provocansque ad Hesychium v. *τιάρα. ὁ τιάρας* Ionum est saepiusque ap. Herodotum legitur, v. *Baehr.* ad 1, 132. 3, 12. 7, 61; imo *Φρύγιος* femininum est, ut apud Lucian. Harmon. 1 t. 1 p. 851 *ἁρμονίας ἑκάστης διαφυλάττειν τὸ ἴδιον, τῆς Φρυγίου τὸ ἔνθεον, τῆς Λυδίου τὸ Βακχικόν, τῆς Δωρίου τὸ σεμνόν.* sic *Γεραίστιοι καταφυγαί* Eur. Cycl. 295, quamquam Steph. Byzant. in v. *Γεραιστία* sic: *τὸ θηλυκὸν καὶ Γεραιστίς,* et multa id genus alia.

3. *γαμψώνυχα — ἀγκυλοχείλην*] expressit Homericum illud *ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι* Il. 16, 428. Od. 22, 302. cf. Od. 19, 538 *ἐλθὼν ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης.*

4. *διοπετῆ*] cf. hymn. Hom. in Ven. 4 *καί τ' ἐδαμάσσατο* (*Κύπρις*) *φῦλα ἀνθρώπων οἰωνούς τε διιπετέας.* sunt qui hac significatione hanc vocem *διοπέτης* scribi jubeant quippe a *πέτομαι* deductam (cf. etym. m. p. 275, 19 *ὁ κεραυνὸς διιπετής, ἀπὸ Διὸς πίπτων ἢ πετόμενος*) diversamque a notissimo Homerico fluminum epitheto *διιπετής* a *πίπτω.* quorum ratio si vera est, hoc loco corrigendum erit *διοπέτη.*

5. *οἷ φέρει τὸ ὄναρ*] cf. Herod. 9, 33 *ἐς ἀρηίους ἀγῶνας φέρον τὸ μαντήιον* et alios locos in lexico nostro maj. in v. *φέρω* p. 1567 b t. 2 allatos, quibus addas quae attulit *Bast.* ep. cr. p. 208. eadem quae hic olim erat corruptela 3, 27, 2, ubi v. annot.

EPIST. 60.

Inscr. *Χασκοβούκης Ὑπνοτραπέζῳ*] pro *Χασκοβούκης* quod nihili est mihi videri scribendum *Βουκοχάσκης qui immaniter hiat* in annot. cr. significavi. etiam alterum nomen labe affectum esse puto, quod quidem significationem habet sed talem, qualis non convenit parasito, quod genus ad mensam dormire non solet. aptius nomen est *Ἰπνοτράπεζος,* ab *ἰπνός culina* deductum. Harpocr. *ἰπνός· Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος α'. μέρος τι τῆς οἰκίας οὕτω καλεῖται, τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν μαγειρεῖον. ἔστι γοῦν δρᾶμα Φερεκράτους Ἰπνὸς ἢ Παννυχίς, ἐν ᾧ δηλοῦται τοῦτο, ὅτι μέρος ἐστὶ τῆς οἰκίας. λέγεται δὲ κυρίως ἰπνὸς ἡ κάμινος, ὅθεν καὶ ἰπνοπλάθους τινάς.* hanc significationem habet apud Aristoph. vesp. 837

οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
ὁ κύων παρᾴξας ἐς τὸν ἰπνὸν ἁρπάσας
τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;

pertinet nomen ad illud genus, cujus est *Βορβορόζωμος, Κνισόζωμος Λαιμοκύκλωψ, Πινακόσπογγος,* e duobus substantivis compositum.

1. *στωμύλους καὶ εὐφυεῖς νεανίσκους*] nimir. parasitos. pro *εὐφυεῖς* scriptum est *ἐφυεῖς.* BERGL.

οὐ περὶ τὰς οἰκίας] haec corrupta esse videntur Meinckio.

Κράνειον] erat cupressetum ante orientalem Corinthi portam situm multumque ob amoenitatem ab hominibus frequentatum v. de eo inprim. *Beckeri* Charicl. t. 1 p. 91. 131 sq.

3. *τοιαῦτα τῆς Πελοποννήσου προπύλαια*] qui sermone Graeco imbutas habent aures facile sentiunt legendum esse *τοιαῦτα τὰ τῆς Π. πρ.* frequentissimum hoc genus erroris. BERGL. scriptor haud dubie poetae premens vestigia vocat Corinthum, quae quodam modo porta *πύλη* Peloponnesi erat, *προπύλαια* ob splendorem et magnificentiam, respiciens ad Cecropiae propylaea notissima. similiter Pindar. Ol. 13, 5 eam *Ἰσθμίου πρόθυρον Ποτειδᾶνος* appellat, quae quomodo accipienda sint docet Boeckhius.

καὶ ἡ δυοῖν κτέ.] quis non meminerit Horatiani illius *bimarisve Corinthi moenia*, carm. 1, 7, 2 et Ovidii *bimaremve Corinthum* fast. 4, 501.

ἀνεπαφροδίτους — καίτοιγε φασὶ τὴν Ἀφροδίτην] lusum captat sophista ut saepius. similiter lusit in re simili Dio Chrys. or. 37 t. 2 p. 119 Corinthiis exprobrans malos qui de iis circumferrentur rumores *καίτοι πόλιν οἰκεῖτε τῶν οὐσῶν τε καὶ γεγενημένων ἐπαφροδιτοτάτην, ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ἠκούσατε.*

ἀνασχοῦσαν] Venus *ἀναδυομένη*. BERGL.

ἀσπάσασθαι] post hanc v. in textu evanuit coli signum, quod repone.

τοῖς μὲν γυναίοις] scriptum *τοῖς μὲν γενναίοις*. de re ipsa ad Aristophanis Plutum. BERGL.

EPIST. 61.

Inscr. *Ὑδροσφράντης*] ferri quidem potest hoc nomen, si de homine accipis, qui tam pauper est ut ne vinum quidem, vilissimum Athenis potulentum, sibi comparare queat, semperque aquam bibere cogatur; sed codicum vestigia alio ducunt. optimi libri *Γ Κοδροσφράντης qui Codrum redolet* per se optime convenit homini nobilitatem generis jactanti (proverbium notissimum *Κόδρου εὐγενέστερος*, Zenob. 4, 3 ib. *Schneidew.*). sed parum quadrat, ut significatum in ann. cr., ad verba §. 4 *Πολύβιον — κτέ.*, quibus oppositio quaedam inesse debet. suspicatus sum *Χονδροσφράντης qui redolet alicam* (jusculum ex alica confectum), esculentum vilissimum, quamquam etiam delicatiora ejus genera erant (Athen. p. 127 A sqq.). sed praestat quod levi mutatione ex Veneti lectione *σκορδυσφράντη* existit *Σκοροδοσφράντης, qui allium redolet* cum propius accedat ad vulgatam et cod. *Γ* scripturam et significatione commendetur. *σκόροδον, κρόμμυον* aliaque id genus esculenta vilissima et ob graveolentiam a ditioribus spreta et maxime a pauperibus comesa fuisse notum; cf. schol. Arist. Plut. 253. 818. Crates Theb. ap. Diog. L. 6, 85 ib. *Menag.* Luc. dial. mer. 14, 3 t. 3 p. 321. gall. 27 t. 2 p. 736 et Stilponis dictum Athen. 10 p. 422 D *σὺ δέ μοι πάρεχ' ἐσθίειν καὶ σκορόδοις οὐ χρήσομαι.* caeterum fortasse scriptor sibi indulsit quod Crates l. c., per syncopen dicens *Σκορδ.* pro *Σκοροδ.*, ex quo facilior corruptio in *Κοδροσφρ.* (praesertim si sedem utriusque nominis librariorum incuria mutatam respicias *μεριδᾷ σκορδ.*, ex quo facile *μεριδᾶς κορδοσφρ.* et *κοδροσφ.* oriri potuit, v. inscr. ep. 51) et deinde in *Ὑδροσφράντης.*

Μεριδᾷ] videtur corruptum, cum explicari commode non queat. sed quomodo sit emendandum non succurrit.

1. *Ἡράκλεις, ὅσα ὑπέστην — ἀποκαθαίρων*] Herculem invocat, quasi et ipse Augiae quoddam stabulum purgasset. BERGL.

ὑπέστην] est emendatio Bergleri qui sic „*ὑπέστην* scriptum *ὑπάτην*" quae cum seq. annot. insere not. cr.

ῥύμματι] scriptum *ῥύματα* gemino errore. BERGL.

νίτρῳ Χαλαστραίῳ] Hesychius: *Χαλαστραίων συῶν. πόλις τῆς Μακεδονίας καὶ λίμνη, ἔνθα τὸ Χαλαστραῖον νίτρον γεγένηται.* Timaeus

Χαλαστραῖον νίτρον ἀπὸ Χαλάστρας, τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης, ubi Ruhnken. Platonis [rep. 4 p. 430 A] locum adfert, ex quo nitrum istud ad purgandam inprimis lanam adhibitum esse adparet. caeterum ablegat Ruhnk. ad Diod. S. t. 2 p. 578. WAGN. t. 2 p. 188. de utroque, ῥύμματι et νίτρῳ v. *Beckeri* Charicl. 2 p. 143.

2 ἡμῖν] calidius quam par erat editores mutarunt dativum ab omnibus libris munitum in accusativum. cf. Eur. Hecub. 1085 ὦ τλῆμον, ὥς σοι δύσφορ' εἴργασται κακά. Arist. vesp. 1350 πολλοῖς γὰρ ἤδη χἀτέροις αὔτ' εἰργάσω. Anton. Diogen. 4 p. 32 Passow. ὅσα ἐκεῖ 'Αστραῖος αὐλῶν τοῖς πολεμίοις ἐκείνων εἰργάσατο. similiter ποιεῖν τινί τι dicitur, sed raro v. *Matth.* Gr. gr. §. 415 ann. 1.

3. ἐκπορίζειν] etiam hoc loco editores justo procliviores erant ad corrigendum. ἀγαπᾶν c. infin. apud posteriores non tentandum. Lucian. dial. mort. 12, 4 t. 1 p. 386 οὐκ ἠξίωσα τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν περιέπων ἀγαπᾶν ἄρχειν ὁπόσων ὁ πατὴρ κατέλιπεν κτλ. et quos locos attulit *Held* ad Plut. Aem. P. 7, 2 p. 165, ubi de ejus verbi constructione ap. Plutarch. agit: Plut. Tib. Gr. 9 p. 828 B. ὁ δῆμος ἠγάπα παύσασθαι τὸ λοιπὸν ἀδικούμενος. Alcib. 38 p. 212 F ἠγάπησε φεύγων ἀπραγμόνως ζῆν. adde Herodian. 2. 15 med. ἀγαπήσας ἄνευ μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν ταῦτα ὧν ὠρέγετο. 4, 14 fin. ἀγαπῶν τε τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τὰ χρήματα ἀναιμωτὶ ἀπολαβεῖν.

κἂν τοῖς ἐν 'Ηλ. καταριθμεῖται] tutior leniorque medicina videbatur mutatio voculae καὶ in κἂν, quam Schaeferi μεταριθμεῖται, cujus verbi exempla etiamnunc desiderantur.

τὰς ἡνίας ἔχει τοῦ δήμου] metaphora non infrequens. cf. Aristoph. eccles. 466 μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας. Plat. politic. p. 266 E παραδοῦναι τὰς τῆς πόλεως ἡνίας. Plutarch. Pericl. 11 p. 158 C μάλιστα τῷ δήμῳ τὰς ἡνίας ἀνεὶς ὁ Περικλῆς ἐπολιτεύετο πρὸς χάριν. Leo Diac. 6, 1 Has. similia exhibent *Dorvill.* ad Charit. p. 540, a Wagnero cit., et lexica.

παρ' ᾧ] sic praep. παρά c. dat. utitur noster 1, 35, 2 ἐλεεῖσθαι παρὰ τοῖς ἐπιεικεστέροις. 1, 32, 3 μεμίσησαι παρ' ἡμῖν.

ἐξωστρακίζετο] Meinekius ἐξωστράκιστο.

EPIST. 62.

Inscr. Χιδρολέπισος] repone in annot. cr. Χιδρολέπισος pro Κιδρολ.

Καπυροσφράντης] recte judicavit Reiskius corruptum esse et non male Καπνοσφράντης conjecit, quod nomen parasiticum est ep. 49 hujus libri, quo homo in culinis versans et propterea fumum redolens significatur. propius ad signa literarum accedit Καπροσφράντης i. e. *qui aprum* (nimirum assum) *odoratur*. carnes aprinas in deliciis fuisse consentaneum. v. Athen. 9 p. 401 B, Lucian. asin. 47 t. 2 p. 615. cf. *Beckeri* Gallum t. 3 p. 192. Καππαροσφράντης magis conveniens librorum scripturae ad sententiam quod attinet huic conjecturae posthabeo. capparim condimentum fuisse pervulgatum, ut hodie etiam est in meridionalibus Europae partibus testatur Dioscor. 2, 204. ὀσφράντην autem denotari tam eum, qui aliquid redolet, quam eum qui aliquid odoratur vix est quod commemoretur, cum utramque notionem habeant voces ὀσφραίνεσθαι et ὀσφραντήριος.

1. μυστήριον κτλ.] cf. *Lobeck.* Aglaoph. p. 67 n. *d.*

2. 'Ολυμπιάσι] neglexi corrigere tenoris vitium; scribe 'Ολυμπίασι. v. schol. ad Arist. vesp. 1382 'Ολυμπίασιν: νῦν παροξύνεται. λέγει γὰρ

περὶ τοῦ τόπου. ἐὰν περὶ πράγματος ᾖ δηλοῦσα ἡ λέξις, οἷον ὡς εἰ λέγοι τις, δέκα Ὀλυμπιᾶσιν ἐφεξῆς ἐνίκησεν ὁ δεῖνα, προπερισπᾶται. γίνεται γὰρ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπία Ὀλυμπίασι, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιὰς Ὀλυμπιᾶσι. καὶ ὅτι τὰ εἰς ι λήγοντα τῶν ἐπιρρημάτων ζητεῖ τὸν πρῶτον τοῦ ὀνόματος τόνον, οἷον Ὀλυμπιὰς Ὀλυμπιᾶσι πλὴν τῶν διὰ τοῦ ὀθεν. ἐκεῖνα γὰρ ἐνήλλαξεν, οἷον ἵππος ἱππόθεν. in his scholiastae verbis librariorum menda (quae scholiastae ipsius imputat inscitiae Dindorfius) sustulit Göttling. ad Theodos. p. 232 et doctr. accent. p. 355 reponens παροξύνεται et Ὀλυμπιάσι pro προπερισπᾶται et Ὀλυμπιᾶσι. idem quod h. l. vitium Plut. Demosth. 1 p. 846 correxit Schaefer.

γραμματίδια δίθυρα] ad emendationem suam firmandam attulit Hemsterhusius Menandr. ap. Harpocr. in v. *παράστασις* [*ἕλκει δὲ γραμματείδιον ἐκεῖ σε δίθυρον* Men. p. 115 ed. Mein. quem v., in fragm. com. t. 4 p. 166] Hesych. in v. et *θυρίς*, Dio Cass. 67, 15 p. 1114 Reim. Herodian. 1, 17. caeterum cf. nostr. 1, 37, 2 *γραμματίδια μὲν οὖν καὶ θεραπαινίδων διαδρομαὶ καὶ ὅσα τοιαῦτα.*

στέφανοι ἡμιμάραντοι καὶ μῆλα ἀποδεδηγμένα] paene ad verbum haec congruunt cum Lucian. Toxar. 13 t. 2 p. 519, uti ibi editores observarunt et Becker Char. 2 p. 296, *καὶ γραμματεῖά τε εἰσεφοίτα παρὰ τῆς γυναικὸς αὐτῷ καὶ στέφανοι ἡμιμάραντοι, καὶ μῆλά τινα ἀποδεδηγμένα καὶ ἄλλα κτέ.* quod ad rem ipsam attinet cf. nostr. 1, 36, 5 *στεφάνια καὶ ῥόδα ὥσπερ ἀώρῳ τάφῳ πέμπει.* de pomis, quae amantes sibi invicem mittere aut si una essent, in se invicem conjicere solebant, praeter *Becker*. l. c. et *interpp.* ad Luc. l. c. v. *interpp.* ad Long. 1, 23 p. 198. 3, 25 p. 288. ad Aristaen. 1, 25 p. 365. *Boiss.* ad Philostr. ep. 66 p. 171. ad Nicet. p. 324.

3. *συνίσασι*] scriptum *συνίασι intelligunt.* BERGL. immo *congrediuntur.* illud esset *συνιᾶσι.*

Ἔμπουσαν — βιάζεσθαι] sumta haec sunt e Demosth. pro cor. 130 p. 260, 26 ubi de Aeschine oratore: *τὴν μητέρα σεμνῶς πάνυ Γλαυκοθέαν ὠνόμασεν, ἣν Ἔμπουσαν ἅπαντες ἴσασι καλουμένην, ἐκ τοῦ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν δηλονότι ταύτης τῆς ἐπωνυμίας τυχοῦσαν.* id animadvertisse jam Bergler videtur, quod ex brevi ejus annot. „*βιάζεσθαι*, ita scriptum, non *πάσχειν*" conjici licet, ut vidit Wagner; idem statuunt Schaefer in appar. Dem. t. 2 p. 197. Jacobs. in germ. vers. or. polit. p. 603. Meinek. comic. fr. t. 4 p. 191. Arnaldus contra existimavit a glossatoris manu profecta esse v. *ἐκ τοῦ π. — βιάζ.* quam sententiam vix quisquam probabit, qui Alciphronem aliquoties Demosthenem expressisse cognoverit. v. annot. ad 1, 25, 1. verbo autem *πάσχειν* substituit sophista ut exquisitius aliquid proferret verbum *βιάζεσθαι*, de quo verbo recte Schaefer: „i. e. *πάσχειν* verbo passive usurpato." proprie quidem *sinere se ad omnia adigi, sich zu Allem bringen lassen.* qua sententia haec locutio accipienda sit intelliges ex Aeschin. in Ctesiph. 162 p. 76 fin. de juvene in Demosthenis domo habitante *ὅ τι δὲ πράττων ἢ πάσχων, ἀμφίβολος ἡ αἰτία καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδαμῶς εὔσχημον.* ut Demosthenes, ita etiam Aristophanes vetulam libidinosam vocat Empusam eccles. 1056.

Ἔμπουσαν] Hesychius: *φάσμα δαιμονιῶδες ὑπὸ Ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον καί, ὥς τινες, ἑνὶ ποδὶ χρώμενον. Ἀριστοφάνης δὲ τὴν Ἑκάτην ἔφη Ἔμπουσαν.* respexit Hesychius Aristoph. ran. 293, ubi v. scholiasten. cf. et *Kuester.* ad Suid. h. v. *Olearium* ad Philostr. Apoll. Tyan. 2, 4 p. 52 etc. WAGN. t. 2 p. 192. adde *Taylor.* et *Jacobs.* ad Demosth. loc. in praeced. annot. all. *Boettig.* de pers. Fur. p. 61. *Uckert* in diss. de daemon. in Act. soc. reg. Sax. a. 1850 p. 171. inprimis accuratissime et copiosissime omnium de Empusa disputantem *Fritzsch.* ad Arist. l. c.

p. 161—166. Lucian. salt. 19 t. 2 p. 279 *εἰκάζειν χρὴ καὶ τὴν Ἔμπουσαν τὴν ἐς μυρίας μορφὰς μεταβαλλομένην τοιαύτην τινὰ ἄνθρωπον ὑπὸ τοῦ μύθου παραδεδόσθαι.*

οὐκ οἶδ' ὅπως] Bergleri *οὐκ ἔσθ' ὅπως* calidius amplexantem Wagnerum jure notavit Boisson. ad Tiber. rhet. p. 41.

4. *ῥαφάνοις τὴν ἕδραν βεβυσμένος*] de *ῥαφανισμῷ*, adulterorum poena trita omnia et occupata. vide tamen si lubet *Ernestium* et *Hindenb.* ad Xenoph. mem. 2, 1, 5. *Voss.* et *Doer.* ad Catull. 15. Lucianus in Peregr. 9 t. 3 p. 331 idem quod noster verbum habet *βεβυσμένος*. WAGN. t. 2 p. 192. immo alter alterum expressit: *ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλοὺς — κατὰ τοῦ τέγους ἁλόμενος ἔφυγε ῥαφανῖδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος.* cael. v. inprimis schol. Ar. nub. 1083. Plut. 168 ut alios taceam.

Πολιάγρου] est haud dubie ille, quem perstrinxit comicus apud Plutarch. de aud. poet. p. 27 C ob uxorem meretricem, ex qua magnum quaestum faciebat: *εὐδαίμων Πολίαγρος οὐράνιον αἶγα πλουτοφόρον τρέφων* nam *αἶγα οὐρ.* de uxore meretrice intelligenda esse docuit hoc etiam loco allato *Bergkius* in libro de reliq. com. att. ant. p. 248, qui idem fragmentum illud Cratino attribuit praeeunte Boettigero Amalth. t. 2 p. IV, in qua re dissentit Meinekius fragm. com. t. 2 part. 1 p. 161 versus illos Cratino abjudicans ignotoque veteris comoediae autori tribuens. cf. t. 4 p. 667. eundem Poliagrum comicorum cavillationibus adactum vitam suspendio finiisse ex Aelian. v. hist. 5, 8 ostendit idem Bergk.

EPIST. 63.

1. *Λαιστρυγόνες*] ita scriptum. fortasse *λαικάστριαι*. BERGL. recte *Bergk* librorum scripturam defendit l. c. p. 260 (ubi docet voces *λαίσιτος*, *λαισπός*, *λαίσπαις* aliasque id genus communem originem habere a *λαί*, de quo Hesych. *ἐπὶ τῆς αἰσχρουργίας*) his verbis: „unum hoc addo ad eandem normam cum ambiguitate quadam dixisse Alciphronem 3, 63 *οἷα βουλεύονται — Λαιστρυγόνες*, ludicre ab illo *λαί* vel *λαίς* et *τρυγών* quod vocabulum etiam alibi in obscenam sententiam declinatum est, Alciphro *Λαιστρυγόνες* dixit ad similitudinem fabulae illius gentis, quae Homeri carminibus nobilitata est: secutus autem est ille, opinor, ut alias saepe numero auctorem nescio quem Atticae comoediae."

συμπράττουσι] ita scriptum. potest et *συμπράττουσαι* legi, si antecedentia ita distinguas, *λαικάστριαι αὗται, τῇ κεκτημένῃ συμπράττουσαι.* BERGL. nimirum in vulg. post *Λαιστρυγόνες* plene interpunctum est. praestat Bergleri Reiskiique ratio.

τοῦτο μετὰ τῶν σπαργάνων κτλ.] de infantium expositione v. *Hermann.* antiq. priv. §. 11, 6. exposito infanti solebant adjungi res quaedam, quibus, si fatum ita ferret, agnosci posset, quae *γνωρίσματα* vocabantur. cf. Long. past. 1, 2. 3. 3, 30. 4, 21. 24. 30. 36. *Jungerm.* ad 4, 24 p. 326.

συργάστορι] non aliter scriptum. aliter supra [3, 19, 3]. BERGL. *συργάστρῳ* est in Ven.

2. *σιγὴ δέ ἐστι κτλ.*] ex Euripide sumtum esse annotat Wagner, loco quidem non addito.

EPIST. 64.

Inscr. *Τουρδοσύναγος*] quemadmodum supra ep. 48 scriptor nomine ex Graeca et Latina voce formato usus est, *Μαππαφασίῳ* sive potius *Μαππαφανίσῳ*, sic etiam hoc l. nomine *Τουρδοσυνάγῳ*, composito e vocibus *turdus* et *συνάγειν*. constat turdos s. *κοσσύφους* in deliciis mensarum et Graecarum et Romanarum fuisse, ut etiam hodie sunt apud

nos; cf. praeter Matron. ap. Athen. p. 136 D in descriptione coenae opiparae

ἑξῆς κόσσυφος ἦλθε μόνος, γεύσασθαι ἕτοιμος
οὐ μὴν οὐδ' ἄρ' ἄθικτος ἔην, πόθεον δὲ καὶ ἄλλοι.

et quae attulerunt *Hermann.* antiqq. priv. §. 25, 14. *Becker* Gall. t. 3 p. 190 ed. alt., quapropter de sincerita primarum syllabarum dubitari nequit. sed altera compositi pars idoneam sententiam non videtur praebere, cum eum denotet qui aliquid cogit, congerit, colligit; neque enim si ad eam verbi *συνάγειν* significationem refers, qua est *convivari* (Meinek. ad Men. p. 58) quicquam proficies. non multum differt litterarum forma a *ΤΟΥΡΔΟΣΥΝΑΓΟΣ ΤΟΥΡΔΟΣΥΜΦΑΓΟΣ*, quod a scriptore profectum credo; significat enim eum qui turdos cum aliis sive apud alios edit, aptum parasito nomen; *συνεσθίειν cum aliquo coenare* est ap. Plut. mor. p. 1128 B et *συμφαγεῖν* ap. Lucian. paras. 59 t. 2 p. 881 *ὁ παράσιτος οὐκ ἂν παραχωρήσειε τῷ πλουσίῳ φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν αἱρεῖται συμφαγών.*

1. *ἀνοίας*] Meinekius *ἀγνοίας.*

ἀρχαιότητος τρόπου] cf. Arist. nub. 1469 *ὡς ἀρχαῖος εἶ*, quod exemplum cum aliis pluribus attulit *Leutsch* ad proverb. *ἀρχαϊκὰ φρονεῖς* Greg. Cypr. Leid. 1, 25. t. 2 p. 57.

ἐξ ἁπάντων — ἀξιώτερον] insolita constructio, cujus non aliud exemplum mihi suppetit. assentior Meinekio censenti aut delendum *ἐξ* aut *ἀξιώτατον* scribendum esse.

σκινδαλμοὺς] expressit Aristoph. nub. 130 *πῶς οὖν — λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι*, cf. ran. 819. Lucian. dissert. c. Hes. 5 t. 3 p. 243 fin. *σκινδαλάμους δὲ καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκλέγεις καὶ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς.*

ἀγκύλος τὴν γλῶσσαν] *ancipiti lingua.* sic *ἀγκυλωτέρα ἡ φράσις* [*γέγονε οὕτω σχηματισθεῖσα καὶ δεινοτέρα*] apud Dion. Halic. jud. de Thuc. 25 p. 873. Reisk. WAGN. in quo loco est *rotundus* ut recte Krüger explicat. sic etiam *τὸ τῶν σχημάτων ἀγκύλον* quod inter *τὰ κάλλιστα* numerat in Dinarch. judic. 6 p. 642. propius ad significationem quam hoc l. habet accedit ibid. 35 p. 899 *τὰ πολύπλοκα καὶ ἀγκύλα καὶ βεβιασμένα σχήματα πλεῖστα περὶ ταύτας ἐστί.*

2. *οὐ πρότερον — ἀλλὰ καὶ τοῦ βίου*] aliter nunc sentio quam olim de hoc loco. etenim Veneti cod. auctoritate deleto *καί* sic intelligo locum: *non prius placita philosophi ediscere studuit juvenis, quam vitam ejus vitaeque rationem imitatus fuerit* i. e. antiquius habuit assumere externum ejus habitum moresque quam placita ediscere. *μὴ πρότερον — ἀλλά* eodem modo usurpatum a Plutarcho Pelop. 33 p. 296 C *τοὺς παραγεγονότας τῷ ἔργῳ λέγουσι μήτε θώρακα μήτε ἵππον ἐκχαλινῶσαι μήτε τραῦμα δήσασθαι πρότερον, ἀλλὰ μετὰ τῶν ὅπλων θερμοὺς ἰόντας ἐπὶ τὸν νεκρὸν — κύκλῳ περὶ τὸ σῶμα σωρεύειν λάφυρα.* ad quem l. Schaefer t. 5 p. 15 similem attulit e Polyb. 9, 13 *μὴ πρότερον, ἀλλ' ὅταν ὁ τῆς ἑκάστου χρείας καιρὸς ἐπαναγκάζῃ.* *καί* illud si retineri vis, statuas oportet sibi respondere *καί — καί* quod quidem utriusque nominis significationi *βίος* et *ἀγωγή*, quae paene synonyma sunt, parum convenire videtur. *ἀγωγή* est *vitae ratio, Verhalten, Aufführung,* quae in seqq. describitur, quam significationem etiam vox *disciplina* habet, ut *disc. militaris* ap. Livium, quapropter retinui vocem sane ambiguam h. l. a Berglero usurpatam.

ἐν καλῷ] insolentius quidem usurpatum non tamen ausim mutare.

4. *ἑταίρου οὐχ ἑταίρας ἔργον*] cf. Antiphan. ap. Athen. 13 p. 572 A (Mein. fragm. com. t. 3 p. 123)

οὗτος δ' ὃν λέγω
ἐκ γειτόνων αὐτῷ κατοικούσης τινὸς
ἰδὼν ἑταίρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο
ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν

ἦθός τε χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης,
ὄντως ἑταίρας· αἱ μὲν ἄλλαι τοὔνομα
βλάπτουσι τοῖς τρόποις γὰρ ὄντως οὐ καλόν.

cf. etiam Anaxil. ibid. B (fragm. com. 3 p. 350)

ἐὰν δέ τις μέτρια λέγουσα —
τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῇ πρὸς χάριν
ἐκ τῆς ἑταιρίας ἑταίρα τοὔνομα
προσηγορεύθη. καὶ σὺ νῦν οὐχ, ὡς λέγεις,
πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις
ἐληλυθώς.

caeterum v. ann. ad 1, 38, 3.

ἦν — δαψιλέστερος] optativum post ἦν apud tales scriptores, qualis noster est, sine libris non mutaverim. sic supra 1, 37, 3 ἐὰν μηδ' οὕτως ἀνίωμεν 3, 3, 4 μηδ' ἂν φθάνοιμι. sed 3, 17, 9, ubi legebatur ἦν ἔτι ἐνοχλοίης, ex optimo libro *Γ* repositum est εἰ. caeterum malim cum Wagn. pluralem, mutato δαψιλέστερος in δαψιλέστερον s. δαψιλεστέρως, nisi forte βίος vel tale quid exciderit.

λυσάμενον] nimirum a lenone.

EPIST. 65.

Inscr. Πηξάγηφνος] nomen manifesto corruptum. olim suspicatus sum Παιξόγνιφος *qui avaros illudit.* sed vero similius est verum latere in scripturis codd. *Γ* Ven. Πηξέγκωμος et Πηξάγωνος, praesertim cum non dubium videatur esse rectene nomen in cod. Bergleri lectum sit an minus. venit mihi in mentem Παιξέγκωμος i. e. ὁ παίζων ἐν κώμοις, quamquam id genuinum esse pro certo venditare nolo.

1. Ἰστρίας] gloss. Eichst. habet etiam [ut Bergler conjecit] Ἱστιαίας in margine. ego vero malim Ἰστρίας, quae est urbs in Ponto Euxino sita, ad Istri ostia [immo in loco aliquantum ab Istri ostio meridionali distante] a Milesiis condita. usitatius quidem Ἴστρος, sic apud Ptolem. lib. 5 c. 10. Ammianum Marcellin. l. 22, 8. Ἰστρόπολις Plinio h. nat. l. 4 c. 11. sed nec Ἰστρία contemnenda. v. *Valcken.* ad Herod. l. 4 segm. 78 [qui eam formam quam habet etiam Herod. 2, 33 ex Arriano citat]. WAGN. t. 2 p. 199. de hac urbe cf. *Forbig.* Handb. d. alt. Geogr. t. 3 p. 1098; eane h. l. intelligenda sit an, quo ego quidem inclino, Istria terra, ubi emporia Tergeste et Pola imperii Romani temporibus valde floruerunt, id quidem certo affirmare non ausim. cf. eund. *Forbig.* l. l. p. 487 sq.

2. μεταπέμψας] ne Reiskii amplecteris sententiam v. annot. ad 1, 28, 1.

ψαλλόμενος καὶ καταυλούμενος] sic l. 3 ep. 24 §. 2 καὶ ψάλλεται καὶ καταυλεῖται. Macho ap. Athen. 8 p. 348 F ψαλλόμενος ὁ Στρατόνικος, οὐκ ἔχων ὅτῳ διαλέξεθ' ἑτέρῳ συγκατέθλα τὸ ποτήριον. καταυλεῖσθαι frequentius, μεθύων καὶ καταυλούμενος Plat. de rep. p. 561 C et saepius ap. Dionys., Lucian., Aelian. alios.

3. τὰς Ὥρας — ἐπικαθῆσθαι] recte emendasse Wyttenbachium ad Plutarch. de ser. num. vind. p. 9 dubium non est. sic l. 3 ep. 1 §. 3 τὸ δὲ ὅλον πρόσωπον, αὐτὰς ἐνορχεῖσθαι ταῖς παρειαῖς εἴποις ἂν τὰς Χάριτας. de notissima illa et a multis repetita Eupolidea phrasi, quam noster h. l. et 1, 38, 7 habet, v. quae congesserunt *Bergl.* ad 1, 38, 7. 3, 1, 3. *Wyttenbach* l. c., *Bastius* ep. cr., p. 258. *Boisson.* ad Eunap. p. 287 ad Aristaen. p. 237. *Engel* Kypros t. 2 p. 346 sq. not. 410—412.

οὕνεκα — νέκταρ] sunt Theocriti e Thalysiis s. id. 8 v. 82.

EPIST. 66.

Inscr. Γυμνοχαίρων] non assentior Herelio Γαμοχαίρων reponenti. videtur enim Γυμνοχ. dictum ratione habita argumenti hujus epistolae,

ita ut h. l. Γυμνοχ. significet eum, qui nudis i. e. bene tonsis maxillis gaudet. sic γυμνὸς κοῦρος apud Apollon. Rh. 2, 707 est *puer imberbis*.

1. ἐκ Βρεντησίου] de speculis Brundisinis cf. praeter *Bastium* ep. cr. p. 179. *Beckmann*. Beitr. zur Gesch. der Erf. 3 p. 284 sq.

χειροήθεις — τιθασσεύοντα] possunt quidem haec verba, quae primo obtutu inepti aliquid continere videntur, ita explicari, *qui corvos illos mansuetos (quos nosti* sive *de quibus audisti) cicures facit, den Abrichter jener zahmen Raben*, sed malim tamen τὸν ποιοῦντα χειροήθεις κόρακας καὶ τιθασσεύοντα, quod jam Bergler voluisse videtur vertens: *qui corvos mansuetos et cicures efficit.* sic τιθασεύειν et χειροήθη ποιεῖν conjuncta leguntur ap. Demosth. Olynth. 3, 31 p. 36 et χειροήθη εἶναι et τιθασεύεσθαι Xenoph. oecon. 7, 10. — Fuit fortasse iste tonsor ex eorum genere, qui corvos mansuefactos loqui didicerunt; tales enim aves veteribus notas fuisse ostendit Plutarchus de solert. anim. p. 972F ψᾶρες δὲ καὶ κόρακες καὶ ψιττακοὶ μανθάνοντες διαλέγεσθαι καὶ τὸ τῆς φωνῆς πνεῦμα τοῖς διδάσκουσιν εὔπλαστον οὕτω καὶ μιμηλὸν ἐξαριθμεῖν καὶ ῥυθμίζειν παρέχοντες ἐμοὶ δοκοῦσι προδικεῖν κτέ. et ad Gryll. p. 992B ἐῶ γὰρ ἰχνεύειν σκύλακας καὶ βαδίζειν ἐν ῥυθμῷ πώλους μελετῶντας, ἀλλὰ κόρακας διαλέγεσθαι κτέ. v. etiam locos Philostr. ap. *Becker*. Char. 1 p. 383.

EPIST. 67.

1. Νεβρίδα] idem nomen est apud Lucian. dial. mer. 10, 4 κέκνισται γὰρ κἀκεῖνος τῆς Νεβρίδος, ubi quidem est ancilla, hic autem nobilis virgo, quippe quae fuerit κανηφόρος. cf. jam a Wagnero laudatos Hesych. κανηφόροι· ἐν ταῖς πομπαῖς αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι ἐκανηφόρουν, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς Παναθηναίοις. οὐ πάσαις δὲ ἐφεῖτο κανηφορεῖν. et Photium: κανηφόροι· παρθένοι αἱ τὰ κανᾶ φέρουσαι τῇ Ἀθηνᾷ ἐν τῇ Παναθηναίων πομπῇ. αὗται δὲ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν εὐγενῶν ἦσαν. praeterea v. quos affert *Car. Fr. Hermann* antiq. sacr. §. 54, 28 et §. 36, 3. inde magnum fuit opprobrium, si qua nobilis virgo, quae κανηφορεῖν vellet, repudiabatur, quod accidit Harmodii sorori, Thuc. 6, 56. Ael. var. h. 11, 8. portabant autem in solenni pompa aureo canistro deae primitias variarum rerum; cf. schol. ad Arist. Ach. 240. Lysistr. 646.

ἀπαστράπτουσαν] verbum alias transitive dictum, ut apud Luc. de dom. 8 t. 3 p. 195 ὁπόταν τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται καὶ ἀναμιχθῇ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστράπτει i. e. *fulguris instar emittit splendorem.* et ap. Orpheum hymn. 69, 6 κυανόχρωτες ἄνασσαι (Eumenides), ἀπαστράπτουσαι ἀπ' ὄσσων, δεινὴν — αἴγλην. Musae. 56 Ἡρώ, μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου, et sic apud alios posterioris aetatis epicos; intransitive, ut hoc loco, Lucian. amor. 26 t. 2 p. 427 τὸ δ' ἄλλο σῶμα — ἤλεκτρον φασίν, ἢ Σιδωνίας ὑέλου διαφεγγέστερον ἀπαστράπτει. caeterum non infrequens ut apud nos haec metaphora. sic apud Xenoph. de ven. 6, 15 canes dicuntur ἀστράπτουσαι τοῖς ὄμμασιν et apud Chariton. 4, 1 p. 86, 8 Lips. Callirrhoe ἀστράπτουσα τῷ προσώπῳ.

2. ἐκρινηθῆναι] egregiam Boissonadii conjecturam praetuli Dindorfii, cum πρίεσθαι translate solum de ira usurpari videatur, cf. *Meinek.* ad Men. p. 278. Anth. Pal. 9, 77, 1. Themist. or. 23 p. 295. voce ἐκρινᾶν autem eadem significatione utitur noster 3, 33, 1.

EPIST. 68.

1. Βαθύλῳ] non ausus sum contra codd. consensum in Βαθύλλῳ mutare, cum eadem forma Βαθύλου legatur in corp. inscr. n. 1278, quam quidem genitivum Keilius onom. p. 68 ad Βαθύλας retulit, Lobeckius contra Pathol. p. 173 ad Βαθύλος. apud Zosim. 1, 4 p. 12. 14 Bekk.

cod. Pal. *Βαθύλος*, quamquam alibi codd. in *Βάθυλλος* consentiunt ut Demosth. c. Boeot. 6 p. 1009, Ath. 1 p. 20 D, E et, ubi metrum duplex λ flagitat Anth. Pal. 7, 30. Anth. Pl. 306 et sic etiam inscr. apud Boeckh. de re nav. Athen. 10, f, 27 p. 391. caeterum cf. *Bastii* ep. crit. p. 243.

2. *οἱ σωτῆρες ἄνακτες*] sic appellantur Dioscuri Castor et Pollux. v. *Wesseling.* observ. p. 215 et *Pierson.* ad Moer. p. 77. WAGN. t. 2 p. 205. inprimis *Lobeckium* Aglaoph. p. 1231 sq. *Uckert.* de daemon. her. et geniis in actis soc. reg. Saxon. a. 1850 p. 192.

τοῦ Κρανωνίου συμποσίου] rem auctore Callimacho narrat Cicer. de orat. 2, 86, 351: *dicunt cum coenaret Cranone in Thessalia Simonides apud Scopam, fortunatum hominem et nobilem, cecinissetque id carmen quod in eum scripsisset, in quo multa ornandi caussa poetarum more in Castorem scripta et Pollucem fuissent, nimis illum sordide dixisse, se dimidium ejus ei quod pactus esset, pro illo carmine daturum, reliquum a suis Tyndaridis, quos aeque laudasset, peteret si ei videretur. paullo post esse ferunt nuntiatum Simonidi, ut prodiret: juvenes stare ad januam duos quosdam, qui eum magnopere evocarent: surrexisse illum, prodisse, vidisse neminem. hoc interim spacio conclave illud, ubi epularetur Scopas, concidisse: ea ruina ipsum oppressum cum suis interiisse.* copiose de ea fabula, quam multi scriptores retulere, egit Schneidew. in praef. ad Simon. p. XI sqq.

EPIST. 69.

Inscr. *Τρικλινοσάραξ*] haec vox si sana est, derivanda videtur a *σαίρω* ad analogiam formata eorum quae attulit *Lobeck.* pathol. p. 446 et significat eum qui triclinium verrit s. purgat. de v. *Κοσσοτράπεζος* v. *Bast.* l. in not. cr. cit.

1. *Παιανιεύς*] Paeania superior et inferior, Pandionidis tribus pagus, ad orientales Hymetti montis radices sitae erant non procul ab hodierno pago *Liogesi*, cf. *Lud. Ross.* de demis Att. p. 88.

εἰς τὸ Καλλίχορον] in locis Cereri sacerrimis erat Callichorus puteus. cf. *Prellerum* in libro de Cer. et Pros. p. 101. prima ejus mentio fit in hymn. in Cer. 272, ubi ipsa dea:

> *ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ νηόν τε μέγαν καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῷ,*
> *τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος*
> *Καλλιχόρου καθύπερθεν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.*

ad quem l. cf. *H. Vossium.* diversus ab eo videtur fuisse puteus *Παρθένιον* v. 99, a Pampho *Ἄνθινον* dictus, ad quem dea consedisse ibique a Celei filiabus reperta dicitur, uti Vossius eo loco contra Ilgenium *πὰρ ξενίῳ φρέατι* et Wolfium *πὰρ θείω φρέατι* reponentes ostendit. nominis originem narrat Pausan. 1, 38, 6: *Ἐλευσινίοις — ἔστι φρέαρ καλούμενον, ἔνθα πρῶτον Ἐλευσινίων αἱ γυναῖκες χορὸν ἔστησαν καὶ ᾖσαν ἐς τὴν θεόν*, cui quidem refragatur Ilgen. p. 529 puteum non a choris in Cereris honorem ibi celebratis, sed a regionis amoenitate sic dictum esse contendens, in quo consentientem habet Lobeckium Aglaoph. p. 285. dissentientem Prellerum l. c. quem vide. commemoratur praeterea ab Eurip. suppl. 408 (ab eodem Ione 1075 *Καλλίχοροι παγαί* dictus) Nicand. ther. 485. Apollod. 1, 5, 1, 2. Callim. in Cer. 16. erat autem *Καλλίχορον* extra urbem Eleusin versus Athenas, si vera narrat Vossius; *Ἄνθινον* s. *Παρθένιον* prope viam Megaricam. tum non recte Leakius de dem. Att. p. 154 ed. Westerm. fontem etiamnunc non procul ab Eleuside Megaram versus profluentem pro Callichoro habet, qui potius Anthinus est, uti recte tabula Kiepertiana 11 exhibet. — Ducit autem subdola mulier maritum deceptum ad locum sacerrimum ei deae. quae, cum matrimonia sanxerit, praecipue a mulieribus celebrabatur (v. *Lobeckium* Aglaoph. p. 650 annot. cl. *Preller.* l. l. p. 353. *Petersen.* de

cultu Graec. domestico p. 37 et annot. ad 2, 2, 7.), quo sanctius firmiusque videretur jusjurandum. de hoc veterum more sacris in locis jurandi, quo gravius esset jurisjurandum v. *Lassaulx* de jure jurando ap. Graecos p. 23 sq.

2. *Τενεδίῳ*] scriptum *στενεδίῳ*. illud et in versionem recepit Berglerus. recte. quaeri tamen possit, cur testa, et Tenedia quidem linguam sibi praecidi voluerit. non me fugit Hesychii locus: *Τενέδιον βέλος ἀντὶ τοῦ Τενέδιος πέλεκυς· παροιμία δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀποτόμως τι πραττόντων.* vide et Apostol. cent. 18, 26 et 28. et bipennem istam in numis Tenediorum conspicimus. cur vero testa? vasa figulina Tenediorum eaque ad fragilitatem usque tenuia in pretio fuisse testatur Dio Chrys. *διαλ. ἐν τῇ πατρίδι* t. 2 p. 187 Reisk. testulam igitur, ubi non caput, sed lingua amputanda, maluit adhibere parasitus vel Alciphron, ita tamen, ut simul aliud proverbium a Tenediis ortum respiceret, *Τενέδιον* nempe *αὐλητήν*, qui pro falso quoque teste et calumniatore dictus est. quum igitur, cui impudicitiae crimen intendisset, uxor, jurejurando se purgasset, calumniaeque culpam apud maritum contraxisse videretur parasitus, maluit linguam sibi praecidere. sic igitur omnia argumento epistolae conveniunt. ceterum miror, Hemmerum, qui de rep. Tenediorum utilem Hafniae libellum 1735 edidit, Alciphronis non meminisse. WAGN. t. 2 p. 207. v. *Leutsch.* ad Apostol. 16, 26.

EPIST. 70.

Inscr. *Λιμοπύστης*] vocem corruptam in *Λιμογεύστης* mutandam censeo, quae vox eum proprie denotat, *qui famem gustaverit*, i. e. cognoverit s. expertus sit. cf. §. 4 *ὁ δὲ λιμὸς τὴν γαστέρα ἐθυροκόπει.* vox *γεύστης* est in inscr. Chia corp. inscr. t. 2 p. 208, 1 *γεύστου Λυσίου.* sic *προγεύστης* a *προγεύω*, i. q. *προτένθης* Ath. p. 171 C. *βασιλικοὶ προγεῦσται* Plut. mor. p. 990 A.

1. *ἢ κατὰ*] ita scriptum. nec debet esse suspectum. saepe subaudiendum relinquitur *μᾶλλον* vel *πλέον* aut simile. potest autem referri vel ad *ξένης*, quod in versione sequor, vel ad *ἐπαΐων* ut sit *μᾶλλον ἐπαΐων ἢ κατὰ τοὺς χωρίτας*, *intelligentior*, *quam rustici solent esse.* BERGL. „prorsus falso ellipsin adhibuerunt cum alii tum Reitz. ad Luc. Gall. p. 730 t. 2 loco Alciphr. 3 ep. 70 *Ἀττικῆς — ἐπαΐων.* unice verum vidit Berglerus particulam pendere a *ξένης.*“ *Nitzsch.* ad Plat. Ion. p. 68.

ἀπράγμονι] h. e. *homini a negotiis fori s. a litibus abhorrenti, tranquillo.* ea significatione saepius apud Demosthenem, ut contra Boeot. 32 p. 1018, 1 *νὴ Δι' ἀπράγμων γάρ τις ἴσως ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ οὐ φιλόδικος.* cont. Phaen. 12 p. 1042, 11 *ἡγησάμενος δ' ἐγὼ καὶ μετρίου καὶ ἀπράγμονος εἶναι πολίτου μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν* aliisque locis, quos v. apud Reiskium in ind.

ἐκ τοῦ σείειν κατὰ ἀγορὰν] Hesych. *σείεις ἐξαπατᾷς.* Phot. *σείεις, διασείεις, συκοφαντεῖς.* WAGN. utrumque conjunctum apud Antiphont. *περὶ τοῦ χορευτοῦ* 43 p. 146, 22 *Φιλοκράτης γὰρ οὑτοσὶ ἑτέρους τῶν ὑπευθύνων ἔσειε καὶ ἐσυκοφάντει, τούτου δὲ τοῦ βασιλέως, ὅν φασι δεινὰ καὶ σχέτλια εἰργάσθαι, οὐκ ἦλθε κατηγορήσων εἰς τὰς εὐθύνας.* sic etiam Aristoph. in Daet. fr. (20 Dind. 23 Bergk.) apud Suid. et Phot. *σεῖσαι· τὸ συκοφαντῆσαι. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν·*

ἔσειον, ᾔτουν χρήματ', ἠπείλουν, ἐσυκοφάντουν.

2. *νάκος*] de vv. *νάκος* et *νάκη* rectissime *Bachmann.* ad Lycophr. 1310 „hoc antiquum vocabulum, quod Grammatici modo de pelle caprina ex loco Homerico (Odyss. ξ, 530), modo de ovino vellere interpretantur, videtur proprie quamcunque villosam pellem significasse, coriis oppositam; lex. Seguer. p. 306, 5 *νάκος· ἔντριχον δέρμα· ἤτοι δορὰ προβάτων.* eadem leguntur apud Photium p. 286, 2. Hesych. *νά-*

κος· κώδιον." inde etiam apud antiquiores scriptores animalis nomen additum, ut apud Homer. Odyss. ξ, 530 ubi de Eumaeo

ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἑέσσατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνήν,
ἂν δὲ νάκην ἕλετ' αἰγὸς ἐϋτρεφέος, μεγάλοιο.

eodem pertinet Herodoti locus 2, 42, ubi de Jove Ammone: *τὸν Δία — κριὸν ἐκδείραντα προέχεσθαί τε τὴν κεφαλὴν ἀποταμόντα τοῦ κριοῦ καὶ ἐνδύντα τὸ νάκος, οὕτω οἱ ἑωυτὸν ἐπιδέξαι*, quo in loco satis apertum quale sit *νάκος*, ut etiam apud Lucian. de dea Syr. 55 t. 3 p. 488 *ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέηται — ἱρεύσας ὄϊν τὰ μὲν ἄλλα κρεουργέει τε καὶ εὐωχέεται, τὸ δὲ νάκος χαμαὶ θέμενος ἐπὶ τούτου ἐς γόνυ ἕζεται.* Pindar. Pyth. 4, 68 de aureo vellere *πάγχρυσον νάκος κριοῦ*, quod Lycophr. l. l. sine accuratiore descriptione *νάκη* vocat; utrum Simonides in etym. m. p. 597, 12 (fr. 35 apud Schneidew.) item absolute dixerit *νάκος* necne e grammatici verbis cerni nequit, sed veri simillima est Schneidewini sententia poetam dixisse *ἁλιπόρφυρον νάκος κριοῦ*. sic etiam Pausan. 4, 11, 3 de indumentis armisque Messeniorum Arcadumque turbae: *θώρακα γὰρ ἢ ἀσπίδα εἶχεν ἕκαστος, ὅσοι δὲ ἠπόρουν τούτων, περιεβέβληντο αἰγῶν νάκας καὶ προβάτων, οἱ δὲ καὶ θηρίων δέρματα καὶ μάλιστα οἱ ὀρεινοὶ τῶν Ἀρκάδων λύκων τε καὶ ἄρκτων*, ubi quidem *νάκας αἰγῶν* et *προβάτων*, *θηρίων δέρμασι* oppositas vides. contra Lucianus in amor. 34 t. 2 p. 434 generali significatione de quavis villosa pelle *τί δ', οὐκ ἐν ἀρχῇ μὲν εὐθὺς τοῦ βίου σκέπης δεηθέντες ἄνθρωποι νάκη, θηρία δείραντες, ἠμφιέσαντο;* qua significatione etiam Josephum vocem usurpasse tradunt. his locis efficitur vocem *νάκος*, quae proprie omnis generis villosam pellem significet, plerumque de caprina ovilique pelle dici; errare autem grammaticos, qui eam ad caprinam restringant, ut Zenobius et etymol. ea pelle vestimenti s. pallii loco utebantur rustici et pastores veteres inde ab antiquissimis temporis, uti hodie adhuc pastores rusticique Romani et Neapolitani. dicebantur autem ejusmodi vestimenta etiam *βαῖται* et *σισύραι* (plerumque caprina pelle confectae cf. ad 3, 26), rarius *νάκη* ut h. l. et Theocrit. 5, 2 *αἶγες ἐμαὶ — φεύγετε τὸν Λάκωνα, ὅς μευ νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν. διφθέραι* contra, de quibus cf. *Casaub.* ad Theophr. char. 4 p. 56 Fisch. *Schoenium* de person. in Eur. Bacch. hab. scen. p. 63 sqq. et quos affert *C. Fr. Hermann.* ant. priv. §. 21, 15 e pellibus depilatis s. e corio confectae fuisse videntur. — De *ἐνάπτεσθαι* cf. *Wessel.* ad DS. 1, 11 p. 15, 34.

3. *ἐξ ἐπιταγῆς*] solemnius *ἐξ ἐπιτάγματος*. *Wyttenbach.* bibl. cr. t. 3 part. 2 p. 20 [epist. cr. p. 180 Lips.]. *WAGN.* t. 2 p. 210.

γύρους περισκάπτειν] cf. l. 3 ep. 13 in. *ἐγὼ ἥκοντος τοῦ καιροῦ γύρους περισκάψας καὶ ἐμβαθύνας βόθρια οἷος ἤμην ἐλάδια ἐμφυτεύειν.*

4. *ἐλθὼν οὖν ἐπὶ μήκιστον χρόνον*] recte quidem intellexit Bergler locum sanum non esse, vereor tamen ut conjectura *ἐπὶ μηκίστῳ χρόνῳ* sanaverit. *ἐπί* quidem cum dat. satis usitate de eo dicitur quod aliud quid sequitur; sic *ἡ ἐπὶ ταύτῃσι ἡμέρη* apud Herod. 6, 12 est dies qui sequitur antecedentes, ut *ἡ ἐπὶ τῇ νυκτὶ ἡμέρα* Xenoph. hist. Gr. 4, 4, 9 est nox diem sequens, et sexcenta id genus alia; sed dici posse *ἐλθεῖν ἐπὶ μηκίστῳ χρόνῳ* ea sententia, ut sit *post longissimum tempus venire* ex illo dicendi genere non efficitur. facillima quidem ratio est negationem *οὐκ* ab *ἐπόθουν* absorptam reponere *cum longo tempore non venissem*, sed non bene cohaeret oratio et repetitum illud *οὐκ* habet aliquid molesti; quapropter haud scio an post *χρόνον* exciderit *ἀπών* s. *ἀπογενόμενος* s. tale quid.

5. *λησταῖς τισι Μεγαρικοῖς οἱ περὶ τὰς Σκειρωνίδας*] Scironides rupes, jam ab antiquissimis inde temporibus infames, per quarum fauces in Peloponnesum via erat, a latronibus et piratis saepius infestatas esse (ut novissimis adhuc temporibus, cf. *Rheingan.* in libro d. alte Megaris p. 31)

per se verisimile est, et ex eo concludi potest, quod Scironem illum a Theseo interfectum, qui ibi habitasse iisque nomen dedisse fertur, nonnulli latronem fuisse tradunt. cf. Plutarch. Thes. 10 *Σκείρωνα δὲ πρὸ τῆς Μεγαρικῆς ἀνεῖλε ῥίψας κατὰ τῶν πετρῶν, ὡς ὁ μὲν πολὺς λόγος λῃστεύοντα τοὺς παριόντας, ὡς δ' ἔνιοι λέγουσιν ὕβρει καὶ τρυφῇ προτείνοντα τὼ πόδε τοῖς ξένοις καὶ κελεύοντα νίπτειν, εἶτα λακτίζοντα καὶ ἀποθοῦντα νίπτοντας εἰς τὴν θάλατταν.* quam posteriorem rationem sequitur Pausan. 1, 44, 8. caeterum cf. *Hemsterhus.* ad Lucian. dial. mar. 8, 1 t. 1 p. 307. *Rheingan.* l. c. p. 27. *E. Curtium* Peloponn. p. 9 sq. 26. *Göttling.* op. 1 p. 124 sq. et quos attulit *Forbiger* Handb. d. alt. Geogr. t. 3 p. 863. navigantibus etiam fuisse infestas ostendit epigr. Simonidis (64 ap. Schneidew. Anth. Pal. 7, 496)

Ἠερίη Γεράνεια κακὸν λέπας, ὤφελες Ἴστρον
τῆλε καὶ ἐς Σκυθέων μακρὸν ὁρᾶν Τανάϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης
ἄγκεα νιφομένης ἀμφὶ Μολουριάδος.
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς, οἱ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῇδε βοῶσι τάφοι.

EPIST. 71.

Inscr. *Φιλάπορος* nihili est: Herelii *Φιλόπωρος* neque nomen est parasiticum neque habet ullam rationem ad epistolae argumentum; sed dubito an Herelius in miscell. crit. (quem libellum assequi non potui) ita conjectaverit; voluitne *Φιλόπορος qui sibi ad vitam sustentandam subsidia comparare cupit?* aptum est etiam *Φιλάπονος* i. e. *qui liber a molestiis esse cupit,* quo nomine respicitur ad molestias et contumelias §. 1 commemoratas, et *Φιλόχορος*, quod quidem a codd. scriptura aliquantum recedit, propter *χορὸν τῶν κωμικῶν* §. 3.

1. *Λεξιφάνης*] hunc poetam non aliunde cognitum ex hoc loco attulit Meinekius in hist. crit. com. Graec. p. 493.

2. *ἐκμαθόντα*] primitus actores scenici fabulas ad vivam recitantis poetae vocem ediscebant, quem morem nec Menandri novaeque comoediae aetate exolevisse ex hac nostra Alciphronis epistola conjicit *Böttiger* in prolus. 1 qua, quid sit docere fabulam, exponitur p. 12 [Opusc. p. 294]. WAGN. t. 2 p. 212.

ὀψὲ τοῦ καιροῦ] prorsus sic t. 1 ep. 3 §. 3 *τί οὖν, ὦ γύναι, οὐ σωφρονοῦμεν καὶ ὀψὲ τοῦ καιροῦ φεύγομεν.* Synes. Dion. p. 37 D. caet. cf. *Valcken.* l. in ann. cr. cit.

3. *κλώζειν καὶ συρίττειν*] *κλώζειν* vox onomatopoetica (cf. schol. ad Arist. vesp. 1524) proprie graculorum, *glocire*, (Poll. 5, 89. Clem. Alex. protr. 10, 104 p. 82 Pott. *οἱ γάρ τοι δείλαιοι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἄθλιοι διὰ μὲν κόρακος καὶ κολοιοῦ νομίζουσι τὸν θεὸν ἐμβοᾶν διὰ δὲ ἀνθρώπου σιωπᾶν, καὶ τὸν μὲν κόρακα τετιμήκασιν, ὡς ἄγγελον θεοῦ, τὸν δὲ ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ διώκουσιν οὐ κρώζοντα, οὐ κλώζοντα, φθεγγόμενον δέ*), translate de explodentibus actores in theatro cum *συρίττειν*, voce in ea re usitatiori, conjunctum reperitur etiam ap. Demosth. in Mid. 226 p. 586, 17 *ὑμῶν οἱ θεώμενοι τοῖς Διονυσίοις εἰσιόντα εἰς τὸ θέατρον τοῦτον ἐσυρίττετε καὶ ἐκλώζετε,* ubi postrema vox ex Harpocrat. recepta v. *ἐκλώζετε,* qui explicat *κλωσμὸν ἔλεγον τὸν γιγνόμενον ἐν τοῖς στόμασι ψόφον, ᾧ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀκροαμάτων, ὧν οὐχ ἡδέως ἤκουον.* et ap. Aristid. t. 2 p. 548 Dind. *συρίττεσθαί γε καὶ κλώζεσθαι.* sic et Liban. ep. 218 p. 104. *τίς δὲ οἴσει τοὺς κλώζοντας καὶ συρίττοντας;* cf. etiam Eustath. p. 1504, 29 *κλώζεσθαι λέγονται καὶ ἀποσυρίττεσθαι οἱ ἐν θεάτροις νικώμενοι καὶ κλωγμὸν πάσχειν.* Suid. *κλώζεται, συρίττεται· ἔστι δὲ ὅπῃ καὶ λίθοις βάλλεται,* quod ex Synes. de prov. p. 106 C. sumtum: *καὶ γὰρ*

ἐν τῷ τῆς γραὸς (προσωπείῳ) εὐδοκιμῶν στεφανοῦταί τε καὶ κηρύττεται καὶ ἐν τῷ τοῦ βασιλέως ἀσχημονῶν κλώζεται καὶ συρ. κτἑ., ut observavit Hemsterhus. (quem v. ad Luc. Nigr. 8 t. 1 p. 48, ubi etiam de v. συρίττειν agit). caeterum qualis sit sonus κλωγμός docet Phot. p. 172, 10 κλώζειν, ἐκβάλλειν τῇ γλώσσῃ ἠχοῦντα· καὶ κλωγμὸν τὴν φωνὴν ἔλεγον ταύτην· ὑποσύροντες γὰρ τὴν γλῶτταν καὶ πλήσσοντες τὸν οὐρανίσκον ποιὸν ἦχον ἀπετέλουν. est igitur nostrum *schnalzen*. cf. etiam Hesych. in v.

EPIST. 72.

1. οἱ τοὺς Ἑρμᾶς περικόψαντες] apparet significari famosissimam illam actionem in eos qui Hermas truncaverant Athenis paullo ante quam expeditio in Siciliam abiret Ol. 91, 2, cujus facinoris auctor perhibebatur Alcibiades, qui idem eodem tempore mysteriorum profanatorum reus factus est. copiose de ea re exposuit *Sluiter* lect. Andocid. p. 55 sqq. de Hermis cf. eundem p. 32 sqq. *C. Fr. Hermann.* antiqq. sacr. §. 15, 9.

ἐξορχησάμενοι] itidem de mysteriis Achilles Tat. l. 4, 8 p. 237 Salm. ἐν γὰρ τοῖς κακοῖς ἐξορχήσομαι τὰ μυστήρια. v. *interpr.* ad Lucian. de salt. 15 t. 2 p. 277. WAGN. t. 2 p. 216. Lucianus l. c. τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξορχεῖσθαι λέγουσιν οἱ πολλοί. uberius de h. voce, praecipue a posterioris aetatis scriptoribus sic usurpata, egit *Jacobs.* in Wolfii Analect. 1 p. 112 sq. ad Achill. T. p. 710.

τὸν περὶ τῆς ψυχῆς ἀγῶνα] *periculum vitae.* cf. Xenoph. de rep. Lac. 10, 2 θεὶς (Lycurgus) τοὺς γέροντας κυρίους τοῦ περὶ τῆς ψυχῆς ἀγῶνος διέπραξεν ἐντιμότερον εἶναι τὸ γῆρας τῆς τῶν ἀκμαζόντων ῥώμης. Demosth. de cor. 262 p. 314, 15 ἐτριταγωνίστεις — πλείω λαμβάνων ἀπὸ τούτων ἢ τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζεσθε. plura vide ap. *Jacobs.* ad Achill. Tat. 7, 9 p. 896.

2. Ἰωνικῇ παιδίσκῃ] Ionicae puellae saltandi peritissimae, famosae tamen ob gestuum immodestiam. quem fugiunt Horatii *Ionici motus* od. 3, 6, 21? cf. Xenoph. symp. c. 2. WAGN. t. 2 p. 216. cf. *interpr.* ad Horat. loc. cit. et *Krause* Gymnast. t. 2 p. 820. ann. 8.

κυσοδόχῃ] hanc vocem vix ulli notam arbitror. convenit in eam expositio vocis κυσοχήνη ap. Hesychium. BERGL. Hesychius haec habet: κυσοχήνη· εἶδος δεσμοῦ, οἱ δὲ εὐρυπρωκτίαν, οἱ δὲ ξύλον ἕν, ἐν ᾧ ἁμαρτάνουσαι αἱ πόρναι ἐδεσμεύοντο. Photius tantum κυσοχήνη· εὐρυπρωκτία. videntur autem hae voces aut vulgaris vel plebeji sermonis aut a comico aliquo fictae esse, quarum alteram rarissima quaeque captans sophista arripuerit; compositio certe (κυσός = κύσθος Hesych.) et postrema glossae Hesych. pars eo ducere videntur.

τὰ νῦν δὴ ταῦτα] *hoc ipso tempore.* utitur noster etiam eod. libr. 58, 1; τὰ νῦν τάδε est apud Herod., Eurip., Aristoph. v. lexicon nostrum in v. νῦν.

τοῦ συνεδρίου] ita scriptum. vide sis jam ad epist. 43, 5 hujus libri. BERGL.

ἀποβλέπουσιν] jure Wagner refutat Reiskium plurali post collectivum in singulari offensum, allato l. 3 ep. 10, 2 δῆμος — παρελθόντες ἐβόων. adde 1, 6, 2 ἡ νεολαία κωμάζουσι. usus satis frequens apud cujusvis aetatis scriptores. — Non magis offendit transitus ab relativo ad demonstrativum ὃς — πρωτεύει, καὶ εἰς αὐτὸν — ἀποβλέπουσιν. cf. *Matthiae* gr. §. 472, 3.

3. βαράθρων] βάραθρον s. ὄρυγμα profunda erat fossa in pago Κειριάδαι, cf. Bekk. an. p. 219, 10, qui eodem auctore tribus Oeneidis secundum alios Hippothoontidis erat. ille quidem pagus ubi situs fue-

rit non certo quidem constat. Osannus ad Stuart. antiq. 2 p. 286 nixus loco Platonis de rep. 4 p. 439 F (cf. *Westermann.* ad Leak. de dem. Att. p. 228, 68) verisimili conjectura barathrum non procul a Piraeeo fuisse credit; quae sententia quodammodo inscriptione in horto ad Piraeeum reperta firmatur, in qua *Κειριάδης* quidam commemoratur, v. *Rossium* de dem. p. 75. describit schol. ad Arist. Plut. 431 ita: *χάσμα τι φρεατῶδες καὶ σκοτεινὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἔβαλλον. ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὄγκινοι, οἱ μὲν ἄνω οἱ δὲ κάτω.* prima ejus fit mentio apud Herod. 7, 133; saepius deinde commemoratur ab Aristophane, oratoribus, aliis. cf. quos attulerunt *Baehr.* ad Herod. l. c. *Meurs.* lectt. Att. 1, 25. *Wachsmuth* hellen. Alterthumsk. 2, 1 p. 254. sed generali et primitiva significatione quamvis voraginem significat. cf. Demosth. in Aristog. 1, 76 p. 793 in. *τούτῳ δ' οὐδένα ὁρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον ὄντα, ἀλλὰ πάντα ἀπόκρημνα, φάραγγας, βάραθρα.* Plutarch. Romul. 18 p. 28 F de palude orta in foro Romano *δεξαμένου τοῦ βαράθρου τὸν ἵππον ἄχρι μέν τινος ἐπειρᾶτο* (Curtius) *πληγῇ καὶ παρακελεύσει χρώμενος ἐξελαύνειν.* idem mor. p. 557 C de voragine quadam in agro Pheneatarum *Ἀπόλλων Φενεάτας ἀπόλλυσι τοὺς νῦν ἐμφράξας τὸ βάραθρον καὶ κατακλύσας τὴν χώραν ἅπασαν.* cf. etiam p. 1130 D. Antig. Car. 135 et sic alii. possit aliquis hac generali significatione hanc vocem h. l. accipere, sed tum sententiae vis minuitur; potius ita explicem pluralem ut *βάραθρα* significet *tales voragines qualis est barathrum* illud horribile.

τρικαρήνου κυνός — πύλαις] similiter Cerberum nominat Eurip. Herc. f. 1277 *Ἅιδου πυλωρὸν κύνα τρίκρανον* et 605 *θῆρα τρίκρανον*, ubi ante Piers. *τρικάρηνον*. et Soph. Trach. 1088 *Ἅιδου τρίκρανον σκύλακα.* videtur autem locum alicujus poetae ante oculos habuisse scriptor, quod e voce poetica et ionica *τρικάρηνος* et dictione *ταρτάρειαι πύλαι* conjicio. adjectivum *ταρτάρειος* habet Eurip. Herc. f. 907 *μελάθρων τάραγμα ταρτάρειον*, ubi ante Hartungum *ταρτάρειον*, quod est apud Lucian. philops. 24 t. 3 p. 51 *χάσμα, ἡλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος.*

4. *ἠπιάλῳ*] „*ἠπίαλος πυρετός*, febris epiala, in qua simul febri citant et rigore corripiuntur aegri, ut scribit Gal. l. 2 de differ. febr. c. 6. febris algida aut cum tremore frigida dici potest, ab antiquis Latinis *quercera* dicta.“ *Foesius* Oecon. Hipp. in v., a quo Hippocratis Galenique loci allati sunt. ea vox primum reperitur ap. Theognid. 174. est autem praecipue *rigor febrilis*, cf. schol. ad Arist. vesp. 1038 *ἠπίαλος τὸ πρὸ τοῦ πυρετοῦ κρύος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις καὶ Θεσμοφοριαζούσαις* (fr. 315 Dind.) „*ἅμα δ' ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος.*“ sic etiam schol. Luc. Gall. 9 *ἠπίαλον· ῥῖγος πρὸ πυρετοῦ.* inde cum *πυρετός* conjunctum Luc. Char. 17 t. 1 p. 513 *ἠπίαλοι καὶ πυρετοὶ καὶ φθόαι.* de quercera febri schol. Acharn. 1164 *ἠπιαλῶν· ἀντὶ τοῦ ῥιγοπυρετῷ περιπεσών. ἠπίαλος γὰρ κυρίως ὁ μετὰ ῥίγους πυρετός.* sic Luc. Gall. 9 t. 2 p. 715 *εὐχόμενος ἅπασι θεοῖς ἠπίαλόν τινα ἢ πλευρῖτιν ἐπιπέμψαι.* id. Philops. 19 t. 3 p. 46 *ὑπὸ τοῦ ἠπιάλου ἀπολλύμενον.* dissert. c. Hes. 8 p. 246 *ἠπίαλος οὐ μικρὸς ἐπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ.* cf. praeterea *Coraes* ad Hipp. de aer. et l. 2 p. 35. *Ruhnk.* ad Tim. p. 134.

εἰς τὴν ἕνην] Dorvillii emendationem firmant libri qui *εἰς τρίτην* exhibent, quod est explicatio illius. cf. Harpocr. in v. *ἕνη καὶ νέα. ἕνην δὲ καὶ εἰς ἕνην τὸ εἰς τρίτην λέγουσι.* Aristoph. Ach. 172 *τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἕνην*, ad quem l. schol. *παρεῖναι δ' εἰς ἕνην: οἷον εἰς τρίτην.* „*μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφι* (Hes. op. 408).“ cf. *God. Hermann.* ad Arist. av. 1137. alia exempla hujus significationis exhibent lexica.

EPIST. 73.

Inscr. *Κωμαρχίδης*] idem nomen rusticum est ap. Aristoph. ran. 1142. Aelian. epist. 2 inscr.

2. *κριθῶν — οἰσῶν*] non dubitavi Bastii emendationem, postea quidem ab ipso ep. crit. p. 282 rejectam, recipere, cum mihi persuadere nequeam, Alciphronem ex eo scriptorum inferioris aetatis genere esse, qui talem generis enallagen in praedicato, quod uno tantum verbo a subjecto sejunctum est, sibi indulserint. sed paulo copiosius ejusmodi anomalias persequi placet. Bastius l. c. attulit locos, qui maximam partem synesi explicari possunt, cum neutra homines denotent, ut Libanii t. 4 p. 83 *θῆλυ παιδίον ἑπομένην* et 590 *θυγάτριον ἤδη κινδυνεύουσαν εἶδον*, Philostr. im. 1, 11 p. 781 *γύναια, αἵ;* ad quod genus pertinent etiam ea quae Phavorin. in v. *κλυτός* attulit, quamquam generaliter ita loquitur: *τοῖς οὐδετέροις ὀνόμασιν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἐπίθετα καὶ μετοχὰς ἀρσενικάς τε καὶ θηλυκὰς ἐπιφέρουσιν, οἷον εὐφυὴς παιδίον καὶ κόριον καλλίστη καὶ γύναιον ἐρχομένη καὶ μειράκιον λέγων.* ejusdem rationis est, quod idem Bastius attulit p. 198 Alciphr 3, 24, 1 *τὸ — ἀνδράποδον. ἐμπεσών.* similis synesis statuenda apud eund. 3, 20, 3, ubi quum in antec. deminutivum *λιθίδια* usurpasset, deinde genere mutato pergit *τὴν μέν, τὴν δέ* ac si *λίθοι* posuisset. minus excusationis habet 3, 30, 2 *νέφος ἐπέστη τῶν στρουθίων καὶ πᾶσαι — ἐκρέμαντο.* sed prorsus nostro loco si sanus esset, similis esset Juliani ep. 38 *πολίχνιον δὲ νῦν ἐστιν ἀνειλημμένη*, ubi *πολίχνην* in mente habuit scriptor. eadem ratione explicandum notissimum illud Aeschyli Ag. 548 *λειμώνιαι δρόσοι — τιθέντες ἔνθηρον τρίχα,* in quo loco masculinum positum, ac si praecessisset *ὄμβροι.* videntur autem posteriores scriptores rariora et exquisitiora veterum sectantes plus quam par erat exspatiati esse. sic jam poetae Alexandrini talia dixerunt qualia attulit Boeckhius ad Pind. Ol. 6, 15 *ψολόεντος ἐχίδνης,* Nic. th. 129, ubi scholiastes tanquam de re satis vulgari *τὸ δὲ σχῆμα μετάληψις ἀντὶ τοῦ ψολοέσσης ἐχίδνης* et ad 329 (ubi est *καταψηχθέντος ἀκάνθης*) *ἀντὶ τοῦ καταψηχθείσης καὶ ἀποτιναχθείσης. κέχρηται δὲ τούτῳ τῷ σχήματι πολλαχῶς.* omnem dubitationem eximunt ea quae habet *Lobeckius*, in talibus auctor gravissimus, Aglaoph. p. 216 „Method. conv. sept. virg. 7, 5, 707 t. 3 Gall. *ταῦτα τῶν ὑμετέρων, ὦ καλλιπάρθενοι, τὰ ὄργια τῶν μυστηρίων, αὗται τῶν ἐν παρθενίᾳ μυσταγωγηθέντων αἱ τελεταί* ubi masculinum pro feminino subrepsit; quod vitium latius, quam Grammatici opinentur, sparsum esse in parergis ad Phryn. p. 751 (annot. ad Phryn. 448?) scripsimus. culpam omnem in librarios editoresve confert Schaeferus ad Apollon. schol. p. 306 compendia participiorum perperam explentes, nec paucos locos hoc, ut ipsi videtur, errore depravatos ad rectam dicendi rationem revocat p. 628. sed vitium hoc, ut dixi, altius defixum est quam ut exstirpari possit.“ quam sententiam exemplis non paucis iisque indubiis firmat. cf. etiam Zosim. 4, 29 p. 206, 14 Bekk. *χρήματα, τὰ μὲν ὑπὸ τῶν ἐπιτεθέντων εἰσφορῶν ὑπερβαινόντων τὸ μέτρον, τὰ δὲ εἰς τὴν τῶν ἀρχόντων ἐκενοῦτο πλεονεξίαν.* ad quem l. *Bekker:* „*φόρων S* (Sylburgius) ne discreparet genus participii. at discrepat etiam p. 89, 16 *τῶν μεινάντων πεντηκοντόρων*, et l. 5, 26 *τῶν πόλεων ἀπεγνωκότων.* cf. Phot. bibl. p. 1 b 27, 222 b 38, 231 a 8, 258 b 20, 277 b 3, 450 b 13. Thiersch. de lingua Zaconum p. 536.“ v. etiam *Wernsdorf.* ad Himer. p. 224.

κοινωνεῖν] est h. l. *participem facere*, igitur pro *κοινοῦν* positum. exempla ex Philostrato, Artemidoro, epistolis Socr. attulit *Lobeck.* Aglaoph. p. 18 ann. e.

EPIST. 74.

Haec epistola, de qua nunc dubito an sit Alciphronis, cum Bastii adnotationibus iterum edita est in Boettigeri opusculis t. 3 p. 214 sq.

Inscr. *Φριχοκοίλης*] recepi Bastii conjecturam quippe quae aptam praebeat sententiam. possis etiam *Σφριγοκοίλης qui tumido ventre est, ventriosus*, sed illud praefero propter illam de ventre querelam §. 1. — Comme les noms propres dans les lettres parasites d'Alciphron sont presque tous significatifs, *Φριγχοκοίλης*, qui n'exprime rien, est probablement corrompu. Peut être faut il écrire *Φριχοκοίλης*, pour designer un homme, dont l'estomac est redoutable, dont l'appétit est effrayant. Le nom *Θαμβοφάγος*, que l'on trouve dans la 56e lettre du 3e livre, revient à peu près au même. d'autres aimeroient peut être mieux écrire *Φρυγοκοίλης*, mot qui signifieroit un homme qui a les entrailles frites [quod non probaverim, etsi exhibet unus codex]. Les noms qu' Alciphron donne aux parasites, sont quelque fois très plaisans; et pourquoi le parasite *Βορβορόζωμος potage d'ordure*, n'auroit-il pas un correspondant *Φρυγοκοίλης*? J'observe encore que le nom *Βορβορόζωμος* peut servir a defendre dans la 6e lettre du 3e livre la leçon *Κνισσοζώμῳ* [potius *Κνισοζώμῳ*], à la quelle on a voulu substituer *Κνισσόζῳ*. Voy. l'édition de M. Wagner t. 2 p. 28. BAST. Aristophon ap. Athen. 6 p. 238 C in versu hiulco

ἄν τις ἑστιᾷ πάρειμι πρῶτος· ὥστ' ἤδη πάλαι
** * * ζωμὸς καλοῦμαι. δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον*
τῶν παροινούντων, παλαιστὴν νόμισον Ἀργεῖον ὁρᾶν.

ubi quidem idem nomen bene quidem metro sed vix sententiae aptum. v. etiam Anaxandr. ib. p. 242 E, ubi quidem non est sermo de parasitis *λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς, ζωμὸς κατωνόμασται.*

1. *ὑβρίζεσθαι — φορητόν. — τὸ δὲ — πολλῷ βαρύτερον — τὸ δὲ — ἔτι χαλεπώτερον. εἰ δὲ — ἀποδυσπετῶ*] haec parum Alciphroneam orationem sapiunt.

φορητόν] Alciphr. 3, 49, 2 *ἕως μὲν τὰς ὕβρεις τὸ σῶμα ὑπέμενε καὶ ἦν ἐν ὥρᾳ τοῦ πάσχειν νεότητι καὶ ἀκμῇ νευρούμενον, φορητὴ ἡ ὕβρις.* BAST.

γαστρός] Alciphr. 3, 6, 1 *μιαρᾶς καὶ ἀδδηφάγου γαστρός* et plus loin [3] *ἰοὺ ἰοὺ τῶν κακῶν, οἷα ὑπομένειν ἡμᾶς ἀναγκάζει ἡ παμφάγος αὕτη καὶ παμβορωτάτη γαστήρ.* Voy. Bergler sur ce passage et une note curieuse de *Rigault* sur Artemidore 1, 78 p. 36. BAST. locis Homericis a Berglero ad illum locum allatis adde Eurip. Antiop. fr. 31 (206) Wagn.

δεῖ γὰρ ἂν εἰθισμένον
ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς ἐν ταὐτῷ μένειν.

contra id. Cycl. 334 *βοτά —.*

'γὼ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ,
καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων.

Diogenes eo sensu ventrem vocavit *Χάρυβδιν βίου*, v. Diog. Laert. 6, 51. Timon. ap. Ath. 7 p. 274 F. cf. praeter Berglerum l. l. *Valcken.* diatr. p. 281 a *Lobeckio* in Aglaoph. p. 955 citatum.

2. *κιχλιζούσας καὶ μωκωμένας*] Alciphr. 1, 33, 3 *κιχλίζουσα μετ' ἐκείνης καὶ μωκωμένη.* Conf. aussi 3, 27, 2. BAST.

σχέτλια ἀποδυσπετῶ] Il n'est pas aisé d'indiquer le vers que l'auteur avoit en vue. Je crois cependant que c'est ou Odyss. 9, 295 [ubi est *σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες*] ou Odyss. 9, 478 [*καὶ λίην σέγ' ἔμελλε κι-*

χήσεσθαι κακὰ ἔργα, σχέτλι']. BAST. similia sunt Odyss. 14, 83. 22, 413.

Αὐτόχθονος] Il se pourroit qu' Autochthon fût le nom du grammairien, dont le parasite a appris le vers d'Homère, quoique ce nom, autant que je me le rappelle, ne se trouve point dans les autres anciens qui nous sont parvenue. Si comme je le suppose dans ma traduction, le mot αὐτόχθων signifie indigène, et que le parasite parle d'un certain grammairien de son pays, peut être d'Athènes; je pense qu'au lieu de αὐτόχθ. ἤκ. τοῦ γρ., il faut écrire αὐτ. ἤκουσά του γρ. D'ailleurs il est ordinaire de faire citer a un parasite des grammairiens et des sophistes, lorsqu'on met dans sa bouche des choses au dessus de sa portée et de son état. Alciphr. 3, 38, 2 ὅσον ἤκουσα τετυφωμένου σοφιστοῦ λέγοντος. Lucien de paras. 4 t. 2 p. 841 ὡς ἐγὼ διαμνημονεύω, σοφοῦ τινος ἀκούσας. BAST. cf. etiam 1, 3, 2 ἤκουσα ἑνὸς τῶν ἐν τῇ Ποικίλῃ διατριβόντων ἀνυποδήτου καὶ ἐνερόχρωτος σμικρὸν ἀποφθεγγομένου.

Ζεῦ πάτερ] Hom. Il. 3, 365.

ANNOTATIONES

AD

FRAGMENTA.

FRAGM. 1.

Inscr. *Λυσίᾳ*] etiam Lucianus in dial. meretr. 12 t. 3 p. 310 sqq. Lysiae cuidam partes attribuit. Fortasse h. l. clarissimus ille est orator, qui rem habuisse cum Metanira narratur a Demosth. c. Neaer. 21 sq. p. 1351. cf. Plut. vit. dec. or. p. 836 B ib. *Westermann.* p. 40. Athen. 13 p. 593 F. 592 C. ubi praeter hanc etiam Lagidem meretricem amasse dicitur.

FRAGM. 2.

ἐξώλεις ἀπόλοιντο] cf. Aristoph. pac. 1072 *ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.* Demosth. de fals. leg. 172 p. 395, 7. *ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης, εἰ προσλαβὼν γ' ἂν ἀργύριον πάνυ πολὺ μετὰ τούτων ἐπρέσβευσα.*

FRAGM. 3.

Inscr. *Φρύνη Πραξιτέλει*] dubitari nequit hanc epistolam, uti jam Jacobsius intellexit, qui eam in libro in ann. cr. cit. vertit, a Phryne ad Praxitelem scriptam esse, cum quae continet id satis demonstrent. Praxitelis in Phrynen amorem commemorant Pausan. 1, 20, 1. Ath. p. 591 A. de nobilissimo ejus opere, Amoris statua, quam Phryne ab eo acceptam Thespiensibus donaverat, cf. *Jacobs.* l. c. 442 sq. 461 sqq. *C. O. Mülleri* Archaeol. §. 127, 3. Phrynes ipsius statuam et Veneris in eadem urbe viderat Pausanias 9, 27, 5 *ἐνταῦθα καὶ αὐτοῦ Πραξιτέλους Ἀφροδίτη καὶ Φρύνης ἐστὶν εἰκών, λίθου καὶ ἡ Φρύνη καὶ ἡ θεός.* cf. *Wyttenbach.* ad Plutarchi mor. p. 336 C. etiam Phrynes statuam auream ab eodem Praxitele factam Delphisque positam commemorant Athen. 13 p. 591 B. Aelian. var. h. 9, 32, Diogenes Laërt. 6. 60 ibiq. *Menag.* p. 49. Lips., Libanius 4 p. 444, 27, Plutarchus mor. p. 336 C, ad quem l. cf. *Wyttenb. Müll.* Arch. §. 127, 6.

οἷον — πονηθέντων] in verbis hisce corruptis et confusis, quibus vix sine librorum meliorum ope succurri poterit, fortasse talis latet sententia: *οἷον δή τι οὐδεὶς εἶδε πώποτε πάντων τῶν διὰ χειρῶν πονηθέντων, quale quidem omnium operum manu factorum nemo unquam vidit.*

FRAGM. 4.

Inscr. *Λέαινα*] haud dubie famosum illud Demetrii Poliorcetae scortum, cf. Ath. 13 p. 577 D *ἤρα* (Demetrius) *δὲ καὶ Λεαίνης καὶ αὐτῆς ἑταίρας Ἀττικῆς* et qui subsequitur Machonis locus. et 6 p. 235 B *ἐρωμένη δ' ἦν αὕτη* (Lamia) *Δημητρίου, καθάπερ ἡ Λέαινα.* utrique dedicaverunt Athenienses templa, ut tradit idem ibid. litt. A e Demochare *Λεαίνης μὲν καὶ Λαμίας Ἀφροδίτης ἱερὰ καὶ Βουρίχου καὶ Ἀδειμάντου καὶ Ὀξυθέμιδος τῶν κολάκων αὐτοῦ* (Demetrii) *καὶ βωμοὶ καὶ ἡρῷα καὶ σπονδαί.* clarior fuit altera illa Leaena Harmodii concubina, quae ab

Hippia tyranno tormentis subjecta, ut illius in perpetrata Hipparchi caede socios proderet, nihil patefecit et cruciatibus exspiravit. cf. Athen. 13 p. 596 F. Plutarch. de garrul. p. 505 D. in cujus honorem Athenienses leaenam aeneam lingua carentem in arce erexerunt cf. Plut. l. l. *Jacobs.* scr. misc. t. 4 p. 377.

1. *μυστηρίοις*] igitur ne meretrices quidem a mysteriis exclusae erant. *Lobeck.* Aglaoph. p. 14: „ex quo Graeci in unam nominis et sermonis societatem coaluerunt, nemo graece loquentium exclusus est, cujuscunque generis, ordinis, sexus esset, ne cerdo quidem, dummodo justo tempore adiret, dum nihil inexpiabile ausus, dum legitimis cerimoniis perfunctus, id quod ex ipsa sollemnis edicti formula apparet, quae solos barbaros arcet *Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες ἐν τῇ τελετῇ τῶν μυστηρίων τοῖς βαρβάροις εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν ὥσπερ τοῖς ἀνδροφόνοις προαγορεύουσι* Isocr. Paneg. c. 42." cf. omnino eund. hac et sqq. pagg. et *C. Fr. Hermann.* antiq. sacr. §. 32, 19. quapropter etiam per mysteria jurat Leontium l. 2 ep. 2 §. 8.

θέριστρον] est *vestis aestiva. θερίστριον*, quod idem est, habet [praeter Theocritum 15, 69] Aristaen. 1, 27 p. 118. *Boiss.* ipse Alciphr. l. 3 ep. 41 §. 2 *ἐσθήματα τῷ θέρει προσαρμόζοντα λεπτοϋφῆ.* WAGN. t. 2 p. 221. cur potissimum *θέριστρον* commemoret Leaena de sponsa loquens discas ex Gregor. Nyss. 1 p. 651 C *περιβόλαιον νυμφικόν ἐστι τὸ θέριστρον, συγκαλύπτον μετὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τὸ πρόσωπον.* fuit autem genus quoddam amiculi (*περιβόλαιον, ἱμάτιον*) pertenue neque vero velum (ut censuit Winckelm. hist. art. 2, 2) ut ostendit Becker Charicl. t. 2 p. 332 et ita quidem comparatum, ut etiam caput tegeret, v. Gregor. locum. locis a Beckero allatis adde schol. Aristoph. av. 715 *ληδάριον: θερίστριον ἢ εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν.* Harpocr. p. 165, 6 Bekk. *σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον ἀσπάθητον, οἷον θέριστρον.* Suid. *θέριστρον καὶ θερίστριον. θερινὸν ἱμάτιον*, qui affert Anth. Pal. 6, 254, 3 *τάχ κόκκου βαφθέντα καὶ ὑστίνοιο (ὑσγίνοιο) θέριστρα.* et sic verterunt 70 interp. Genes. 24, 65 Hebraeorum צָעִיף, i. e. muliebre amiculum orientale, paene totum corpus obtegens quod etiamnunc in usu est apud illas gentes. caeterum quod Valcken. ad Adon. 69 p. 368 C dicit „idem genus forte dixerint *Ταραντινίδιον*" id convenit solum talibus quale commemorat Philo t. 1 p. 666, 5 *τὰ διαφανῆ καὶ λεπτὰ θέριστρα.* fuit autem etiam vestis virilis ut ex Polluce 7, 49 et Aristaen. 1, 27 patet, ad quem l. cf. *Boisson.* p. 586.

αὐτὸ σανδαράκη] mallem uno verbo *αὐτοσανδαράκη* . plura ejusmodi habet noster. sic *αὐτονεκρός* 3, 7, 2, *αὐτοσκαπανεύς* 3, 70, 2, *αὐτόχαρις* 3, 43, 2. WAGN. t. 2 p. 221. adde *αὐτόσκωμμα*, quod quidem dubium, 3, 43, 2. — *σανδαράκη* est fossile hominibus valde pestiferum, *arsenicum rubrum* s. *auripigmentum*, *rothes Operment*, cf. *Schneid.* in lex. in v. diversum ab eo est illud genus quod arte conficitur. Vitruv. 7, 12 *cerussa cum in fornace coquitur, mutato colore ad ignis incendium, efficitur sandaracha. id autem incendio facto, ex casu didicerunt homines, et ea multo meliorem usum praestat, quam quae de metallis per se nata foditur.* id autem est nostrum *Mennig*, *μίλτος*. videtur autem illud hoc l. significari, ut etiam 1, 33, 4, quod cum habeat subrufum s. flavo-rufum colorem lutei haud absimilem et solum ad tingendos muros aliaque id genus (*σανδαράκινοι προμαχεῶνες*, Herod. 1, 98 ubi cf. *Baehr.*) videatur adhibitum esse, magis videtur convenire ludibriis scorti impudentis. caeterum cf. *Müller.* Archaeol. §. 319, 2. de colore Theophr. de lap. 50 *ἔνια γε δὴ (χρώματα) φαίνεται πεπυρωμένα καὶ οἷον κατακεκαυμένα, οἷον καὶ ἡ σανδαράκη καὶ τὸ ἀρρενικόν. μίλτον* enim inter *καλλωπίσματα* fuisse Xenoph. testatur oec. 10, 5 *ποτέρως ἂν οὖν τοῦ σώματος δοκοίην εἶναι ἀξιοφίλητος μᾶλλον κοινωνός, εἴ σοι τὸ σῶμα πειρώμην παρέχειν τὸ ἐμαυτοῦ ἐπιμελόμενος ὅπως ὑγιαῖνόν τε*

καὶ ἐρρωμένον ἔσται καὶ διὰ ταῦτα τῷ ὄντι εὔχρως σοι ἔσομαι, ἢ εἴ σοι μίλτῳ ἀλειφόμενος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπαλειφόμενος ἀνδρεικέλῳ ἐπιδεικνύοιμι τε ἐμαυτὸν καὶ συνείην ἐξαπατῶν σε καὶ παρέχων ὁρᾶν καὶ ἅπτεσθαι μίλτου ἀντὶ τοῦ ἐμαυτοῦ χρωτός. Philostr. ep. 2 *ἡ πυρσαίνουσα μίλτος τὰ χείλη καὶ τὴν παρειὰν γράφουσα κώλυμα φιλημάτων.*

ἡλίκους — θριξίν] de crinibus emptis s. capillamento (*κόμη πρόσθετος, φενάκη*) male capiti aptato intelligendum. cf. Philostr. ep. 40 *ὀφθαλμῶν ὑπογραφαὶ καὶ κομῶν προσθέσεις*, ubi v. *Boisson.* p. 113. *Böttiger.* Sabin. 1 p. 141. *C. Fr. Hermann.* antiq. priv. §. 23, 4. uti h. l. mulier ex parte tantum tales crines habet, sic *ψευδόμαντις* Alexander apud Lucian. in ejus vita 3 t. 2 p. 210 *λευκὸς τὴν χρόαν, τὸ γένειον οὐ πάνυ λάσιος, κόμην τὴν μὲν ἰδίαν, τὴν δὲ καὶ πρόσθετον ἐπικείμενος εὖ μάλα εἰκασμένην.*

2. *ἅλυσιν*] in ornatu muliebri enumerat etiam Aristoph. Thesmoph. sec. 6, 12 p. 1079 Mein. (309 Dind.) *σφραγῖδας, ἁλύσεις, δακτυλίους. καταπλάσματα.* Pollux 10, 167 *ἡ δὲ ἅλυσις οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ γυναικείου κόσμου ὠνόμασται παρὰ Ἀριστοφάνει „σφραγῖδας, ἁλύσεις." Φιλιππίδης δὲ ἔφη*

ἁλύσιον εἶχε τετταράκοντ' ἄγον δραχμάς.

cf. Clem. Alex. paed. 2, 12, 122 p. 244 Pott. *ἡ γὰρ οὐχὶ κλοιὸς τὸ χρυσοῦν ἐστι περιδέραιον, καὶ οἱ στρεπτοὶ οἵ τε καθετῆρες καλούμενοι ἁλύσεων ἐπέχοντες τρόπον καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς αὐτῷ τούτῳ ὀνόματι ἁλύσεις κέκληνται.* Nicostratus ibid. §. 123 p. 245 (t. 3 p. 289 Mein.)

ἁλύσεις, καθετῆρας, δακτυλίους, βουβάλι', ὄφεις,
περισκελίδας, ἐλλέβορον.

ἁλύσιον habet noster 3, 3, 4. cf. *Bekker.* anecd. p. 380, 30 *ἁλύσιον: ἁλυσείδιον πλόκιον περιτραχήλιον. Μένανδρος Καρίνῃ* (p. 92 Mein. comic. fr. 4 p. 145)

περὶ τὸν τράχηλον ἁλύσιόν τί σοι δότω.

ὅρμον vocat Aristaen. 1, 25 p. 113.

3. *προσπνέειν*] forma notabilis apud prosaicum scriptorem; quae si ferri potest apud nostrum, etiam 1, 28, 2 *ἀναπνέεις* in *ἀναπνεῖς* non mutandum est. neglexit etiam Eumath. p. 230 Teuch. contractionem *ἀλγέω τὴν κεφαλήν*, et Eustath. p. 1282, 17 *κατουρίζειν γε τὸ κατ' οὖρον πλέειν.*

ἐμβλέψαι κτέ.] si in loco desperato aliquid conjicere licet, fortasse tale quid posuit scriptor: *Νέμεσι δέσποινα, ἐμβλέψαι σε τῇ Δωρίδι εὔχομαι, ἢ μετὰ τῆς ἁλύσεως καὶ τῶν περισκελίδων συγκεραυνοῦσθαι αὐτήν.* cf. 1, 37, 4 *ἐπικηρυκευσόμεθα δὴ αὐτῷ καὶ δακρύσομεν πιθανῶς καὶ τὴν Νέμεσιν δεῖν αὐτὸν ὁρᾶν, εἰ οὕτως ἐμὲ περιόψεται ἐρῶσαν αὐτοῦ.*

περισκελίδες] pedum vincula s. annuli aurei vel argentei cruribus supra talos circumjecti. Plut. conjug. praec. p. 142 C. *τῶν πλείστων γυναικῶν ἂν ὑποδήματα διάχρυσα περιέλῃς καὶ ψέλια καὶ περισκελίδας καὶ πορφύραν καὶ μαργαρίτας, ἔνδον μενοῦσιν.* v. Nicostr. l. supra all. Menand. ap. Poll. 2, 194. Aristaen. 1, 19 p. 94. Long. 1, 5. 4, 31. dicebantur autem prioribus temporibus *πέδαι* (cf. Moer. p. 331 *πέδη Ἀττικῶς, περισκελὶς Ἑλληνικῶς*), Arist. Thesm. sec. fr. 6. Philem. fr. p. 387 Mein. quem huj. vocis usum quippe suis temporibus obsoletum notavit Lucian. Lexiph. 9 t. 2 p. 334, recte id observante Fritzschio de Thesmoph. sec. p. 55, quamquam *κακοζηλίᾳ* quadam usurpavit etiam Philostr. ep. 40. 67. vocabantur etiam *περισφύρια* Herod. 5, 174. Sext. Emp. Pyrrh. 2, 201. Anth. Pal. 6, 172 aliisque nominibus, quae v. ap. Poll. 5, 100. caeterum Atticas matronas priorum temporum, quae Ionicum *χιτῶνα ποδήρη* gestabant, aeque ac Romanas ab hoc ornamento supervacaneo abstinuisse consentaneum est. cf. *Schmidt* ad Hor. epist. 1, 17, 56.

FRAGM. 5.

1. *ἐπιτετείχισται*] *quantum in nos structum est facinus*, i. e. *quantum in nos molitus est* (Apelles)! de proprio et translato usu v. *ἐπιτειχίζειν* et *ἐπιτειχισμός* v. *Hemsterh.* ad Luc. Nigrin. 23 t. 1 p. 62.

Λαΐς] de utraque Laide docte et eleganter egit *Jacobs.* scr. misc. t. 4 p. 398—435.

θηριοτροφηθεῖσα] *θηροτροφεῖν*, quod idem est, habet Aristaen. l. 2 ep. 20 p. 189 Boiss. Stephani thesaurum ignorare hanc vocem observavit ibi Abresch. in Addend. p. 148. cur vero tam invidiose *θηριοτροφεῖν*? respexit sine dubio Alciphro narratiunculam quae est apud Athen. l. 13 p. 588 C *Ἀπελλῆς ὁ ζωγράφος ἔτι παρθένον οὖσαν τὴν Λαΐδα θεασάμενος ἀπὸ τῆς Πειρήνης ὑδροφοροῦσαν καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος ἤγαγέ ποτε αὐτὴν εἰς φίλων συμπόσιον. χλευασάντων δ' αὐτὸν τῶν ἑταίρων ὅτι ἀνθ' ἑταίρας παρθένον εἰς τὸ συμπόσιον ἀγάγοι „Μὴ θαυμάσητε" εἶπεν· „ἐγὼ γὰρ αὐτὴν εἰς μέλλουσαν ἀπόλαυσιν μετ' οὐδ' ὅλην τριετίαν καλὴν δείξω."* Baylius certe in Diction. v. *Apelles* not. E Athenaei locum ita intellexit: „*ne diroit-on pas, qu'il s'agissoit d'un jeune cheval, qui ne savoit pas le manège, mais qui entre les mains d'un excellent ecuyer apprendroit toutes sortes de voltes et d'exercices.* WAGN. t. 2 p. 223. cf. *Jacobs.* l. c. p. 420 sq. qui ita: „*Der im Texte gebrauchte Ausdruck ist der eifersüchtigen Misgunst der Schreibenden angemessen*" deinde allatis Aristaen. Bayliique locis pergit: „*Nicht sehr verschieden ist der Ausdruck, den Ischomachos beim Xenoph. oec. c. 7, 10 von seiner jungen Gattin braucht: „Als sie mir nun handsam und soweit gezähmt war* (*χειροήθης καὶ ἐτετιθάσσευτο*), *dass sie mir Rede stand" u. s. w.* adde Demosth. Olynth. 3, 31 p. 37 *οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθείρξαντες ὑμᾶς ἐπάγουσιν ἐπὶ ταῦτα καὶ τιθασεύουσι χειροήθεις ὑμᾶς ποιοῦντες.* plura ap. *Wyttenb.* ad Plut. mor. p. 61 E.

ἐργαστήρια] h. l. *cellae meretriciae. opificinae* sic apud Plautum mil. gl. 3, 3, 7. *Valcken.* ad Ammon. p. 179 et supra l. 3 ep. 27 §. 1. WAGN. t. 2 p. 223. adde *Becker.* Caricl. t. 1 p. 116. 265.

2. *κουρείοις*] cur in tonstrinis docent *Becker* Charicl. 1 p. 253 sq. *C. Fr. Hermann* antiq. priv. §. 17, 22. et praecipue ad Lucian. hist. conscr. p. 156.

λαλοῦσι] i. e. *διὰ στόματος ἔχουσι.* v. Aristaen. loc. in seq. annot. allatum. cf. etiam Theocr. id. 27, 57

ἀλλάλοις λαλέοντι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι

et Long. past. 1, 13 *καὶ πολλὰ ἐλάλει Δάφνιν*, ubi v. annot.

οἱ κωφοὶ διανεύουσιν] expressit observante Wagnero Aristaen. 1, 1 fin. p. 9 Boiss. *οὐ νέμεσις τὸ γύναιον εἶναι διὰ στόματος τῇ Ἑλλάδι, ἔνθα κωφοὶ διανεύουσιν ἀλλήλοις τῆς Λαΐδος τὸ κάλλος.* ubi v. *intpp.* p. 247 Boiss.

3. *ἐνδεδυμένη μὲν γὰρ — ἐκδῦσα δὲ ὅλον πρόσωπον φαίνεται*] et haec sua fecit Aristaen. 1, 3 p. 5 Boiss. *ἐνδεδυμένη μὲν εὐπροσωποτάτη ἐστίν, ἐκδῦσα δὲ ὅλη πρόσωπον φαίνεται.* contrarium addit ibi in Addendis p. 116 Abreschius ex Antiphane ap. Athen. 13 p. 587 B *προσκήνιον ἐπεκαλεῖτο ἡ Νάννιον, ὅτι πρόσωπόν τε ἀστεῖον εἶχε καὶ ἐχρῆτο χρυσίοις καὶ ἱματίοις πολυτελέσι, ἐκδῦσα δὲ ἦν αἰσχροτάτη.* WAGN. t. 2 p. 224. plura v. apud *interpp.* ad Aristaen. l. c. p. 225 sq. Boiss.

οὔτε κατάξηρος οὔτε κατάσαρκος] similiter 1, 39, 5 *τὸ μήτε ὑπέρογκον αὐτῶν μήτε ἄσαρκον.*

ἰσχνεγχύλους] [*τὰς ἰσχνὰς ἐγχύλους*] sic Vat. nec aliter Dorv. ad Char. p. 297. Flor. *τὰς ἰσχν' ἐγχύλους.* *Abreschius* in Addend. p. 115: „gravius adfecta videntur, nec lenius, quod adplicem, remedium in-

venio, quam ut scriptum fuisse suspicer *ἰσχνῶς ἐγχύλους graciliter succulentas* et extrinsecus adsumatur *τοιαύτη τὴν σχέσιν* Apul. Miles. 2 sub princ. *sed et cetera corporis inexplicabiliter ad regulam congruentia, enormis proceritas, succulenta gracilitas, rubor temperatus, flavum et inadfectatum capillitium*, ubi v. *Pricaeum* aliosque interpretes itemque ad Terent. eun. 2, 3, 26. *κατάξηρον* opponit *τῷ ἐγχύλῳ*, ut *ἀπεξηραμένον* atque *ἔγχυλον* Alexis ap. Athen. lib. 9 p. 383 D

τὰ κρεάδι᾽ δ᾽ ἔσται τ᾽ οὐκ ἀπεξηραμμένα,
ἔγχυλα δ᾽ ἀτρέμα καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν."

haec igitur Abreschius. Quid si vero scribas *ἰσχνὰς ἐγχέλεις, schlanke Aale.* WAGN. t. 2 p. 224. „Abreschii correctione perfectissime auctoris sensus exprimitur, sed suadentibus codicibus restituendum est una voce *ἰσχνεγχύλους.*" *Bast.* ep. cr. p. 272.

4. *τρίχες ἐνουλισμέναι φύσει*] ut apud Aristaen. p. 5 *κόμη φυσικῶς ἐνουλισμένη* quo et vocabulo ditare licet HSteph. thes. ut et voce *ἀκρωμίς*, quae aliis *ἀκρωμία* et *ἀκρώμιον*. v. *Foës.* oec. Hipp. Polluc. et Lexic. ABRESCH. Aristaenetus in colore discedit a nostro; addit enim *ὑακινθίνῳ ἄνθει, καθ᾽ Ὅμηρον ἐμφερής;* tribuit igitur Laidi nigros capillos, Alciphro flavos. cf. de crinium colore hyacinthino et de hyacinthi nigro colore *Boisson.* ad Aristaen. p. 221 sq. *Nitzsch.* ad Odyss. 6, 231. *Jacobs.* ad Philostr. im. p. 38, 16. adde Philostr. ep. 67 *εἰ δὲ ὑακίνθινον* (*δέρμα*, calicum) *τῷ μέλανι λυπεῖς.*

ξανθίζουσαι ἀφαρμάκευτα] nimirum haud raro mulieres comam colorabant; v. *Beckeri* Char. 2 p. 386 sq. et quos affert *Hermann.* ant. priv. 23, 4. cf. ab Abreschio allat. Herodian. 1, 7 (Commodi) *κόμη ἦν φύσει ξανθὴ καὶ οὔλη*, e quo l. conjicias id posterioribus temporibus etiam a masculis factum esse.

ὅλης σελήνης] i. e. *ὅλης οὔσης σελήνης.* oculos Laidis cum plenilunio comparans sophista insolita utitur locutione pro *πληθούσης* s. *πεπληρωμένης σελήνης* aut, quod usitatius his, *πανσελήνου.* compares Pind. Olymp. 3, 20 *διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα.* articulum autem ad v. *σελήνης* non magis requiro quam ad v. *ἥλιος.*

καὶ τὸ μέλαν — κύκλῳ λευκόν] etiam haec, ut jam Wagner animadvertit, imitatus est Aristaen. p. 5 in loco nondum persanato *ὀφθαλμοὶ μεγάλοι καὶ διαυγεῖς καὶ καθαρῷ φωτὶ διαλάμποντες· τὸ δὲ μέλαν αὐτῶν αἱ κόραι μελάντατοι· καὶ τὸ κύκλῳ λευκὸν αἴγλην λευκότατον.*

FRAGM. 6.

1. *ἡ ἄμφοδος*] vix quisquam defendet. facilis correctio *ἡ ἄνω ὁδός*, quod pro *ἄνοδος* dixerunt Plato rep. 10 p. 621 C *τῆς ἄνω ὁδοῦ ἀεὶ ἑξόμεθα.* Xenoph. an. 3, 1, 8 *ὁρμᾶν τὴν ἄνω ὁδόν.* Lucian. de luct. 2 t. 2 p. 923 *οὐδενὶ τῆς ἄνω ὁδοῦ ὑφιέμενον* (*Πλούτωνα*). praedium illud in loco acclivi situm fuisse monstrant verba seq. *ἀνεῖται* et *ἐπανιών.*

ἀνεῖται] si sanum, vertendum est *porrigitur*, *zieht sich am Gehöft hinan.* similiter Lucian. patr. enc. 10 t. 3 p. 233 *πεδία ἀνειμένα*, *sich hinan streckende Felder;* alioquin facilis est mutatio *κεῖται* recepto *περί* e Vat. et Flor.

σπόριμος] sc. *γῆ* s. *χώρα* ut ap. Theophr. hist. pl. 5, 6, 4.

2. *ἐρρινώμεθα*] vox rarissima. affertur ab Aeliano de nat. anim. 9, 7, Eustathio, Photio e Menandro: *ἐγὼ δ᾽ ἐπίσταμαι ῥινᾶν*, fr. 237 Meinek. (fr. com. gr. t. 4 p. 303). grammatici derivant a voce *ῥίς* explicantque *ἀπατᾶν*, quae quidem significatio huic loco non apta est; est potius *ludificari*, ut monstrat *Lobeck.* Aglaoph. p. 1305, nisi mavis cum Meinekio Men. p. 279 *ἀπὸ τῆς ῥίνης* deducere et vertere *deruncinare, schrauben.* qui vir doctissimus eandem vocem attulit e Pherecrate apud Cle-

ment. str. 7 p. 846 (fr. 18 t. 2 p. 261 fragm. com.), ubi dii exprobrant hominibus quod in immolando ipsis exiguam victimae partem tribuant:

καὶ τὴν ὀσφὺν κομιδῇ ψιλήν, λοιπὸν τὸν σπόνδυλον αὐτὸν
ὥσπερ ῥινήσαντες ἐνέμεθ' (Mein. *νωμᾶθ'*) *ὥσπερ καὶ τοῖς κυσὶν ἡμῖν.*

ποῦ φησιν κτέ.] quomodo mihi verba haec corrupta emendanda esse viderentur in ann. cr. significavi. verbum non requiro; videtur scriptor dictionem illam Platonicam (Phaedr. in.) *ποῖ καὶ πόθεν* a multis expressam ante oculos habuisse; v. *interpr.* ad l. Plat.

ἐκπιεῖν] sic *καταπίνειν* 3, 33, 2 *ὅλον σε αὐτοῖς ἀγροῖς καταπιοῦσα*, ubi v. ann.

συκᾶς] ambigue dictum. sic in Aristoph. pac. 1348 *τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ, τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.* ubi ad *τοῦ μέν* schol.: *τὸ αἰδοῖον λέγει τοῦ νυμφίου, τουτέστι τοῦ Τρυγαίου* et ad *σῦκον* idem: *τὸ τῆς Ὀπώρας αἰδοῖον λέγει· ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ ὄνομα τῆς Ὀπώρας τὸ σῦκον λέγει.* similiter utitur v. *συκάζειν* obscoena significatione Strattis ap. Athen. 13 p. 592 D (fragm. com. 2, 2 p. 764 Mein.)

καὶ τὴν Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν
εὑρεῖν με συκάζουσαν, εἶθ' ἥκειν ταχὺ
τὸν αὐλοτρύπην αὐτόν.

ubi *Meinekius* p. 765 „*συκάζουσαν* idem (Schweighaeus.) *κνίζουσαν ἐρωτικῶς.* Hesych. *συκάζειν· τὸ κνίζειν ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς ὁμιλίαις.* cfr. similem usum verbi *συκοφαντεῖν* apud Menand. p. 295."

3. *ἀπέπτυσε*] *abominatus est.* Hesiod. op. 726 *οὐ γὰρ τοίγε* (dii) *κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀράς.* frequentissima haec hujus vocis significatio apud Tragicos poetas, de qua v. *Blomfield.* ad Aesch. Prom. 1106. *intpp.* ad Arist. pac. 528. praesert. in aoristo, *Herm.* ad Viger. n. 162, sed nusquam in priorum temporum oratione pedestri reperitur.

4. *ὕδωρ ἀκήρατον*] haec poetam sapiunt, nisi fallor; cf. Hom. Il. ω', 303 *χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον.* Theocr. 22, 37

εὗρον δ' ἀέναον κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ.

quae tota loci descriptio cum Alciphronea comparari potest. tales locorum amoenorum descriptiones, quae apud priores scriptores valde rarae sunt (cf. *Beckeri* Charicl. 1 p. 219), frequentius exhibent inde ab Alexandrinis temporibus posteriores. v. praeter l. Theocr. allatum etiam 5, 45 sqq. 25, 20 sqq. Aelian. v. h. 3, 1, ubi Tempe describitur, Aristaen. 1, 3 et quos afferunt ibi interpp., Long. past. 1, 4. et hortorum, Long. 2, 3. 4, 2. Ach. Tat. 1, 15. praeterea cf. *Pauly* Realenc. t. 3. p. 1505 sqq. *Herm.* ant. priv. §. 15, 18.

6. *πρός γε τῶν Νυμφῶν καὶ Πανός*] decet haec obtestandi formula meretrices Nymphis sacrificantes; alias est rusticorum et pastorum aut eorum qui cum iis versantur (Long. past. 2, 17 *ὤμνυε Πᾶνα καὶ Νύμφας.* cf. 4, 18. 22); qui non verentur etiam per capras jurare, id. 4, 28 *μάτην τὸν Πᾶνα καὶ τὰς αἶγας καὶ τὰς Νύμφας ὤμοσα.* v. de talibus jurandi formulis *Becker.* Char. 1 p. 388 sq. *Hermann.* ant. sacr. §. 22, 7. 8. et inprimis *Lasaulx* de jurejurando ap. Graec. p. 7 sq.

ὁρᾷς γὰρ ὡς ἔστιν ἐρωτικός] cf. Longi pastor. 2, 9 *θεὸς ὁ Πὰν ἐρωτικός.* Aelian. ep. 15 *καὶ γάρ τοι ἐκεῖνος* (*Πάν*) *ἐρωτικὸς εὖ μάλα καὶ οἷος ἐπανίστασθαι παρθένοις*, quem l. attulit ad Longum *Jungerm.* p. 254 ed. meae, quem v.

ἀλλ' ὑπὸ ταῖς μυρρίναις κτέ.] contra Bastium ad Greg. Cor. p. 286 verba sic distinguentem et interpretantem: „*ἀλλ' ὑπὸ ταῖς μυρρίναις ἦν.*

(scil. ὁ Πάν. monet hoc ἡ ἐπιστολογράφος in legentis gratiam.) ἰδοὺ τὸ χωρίον ὡς ἔνδροσόν ἐστιν ἐν κύκλῳ, καὶ τρυφεροῖς ἄνθεσι ποικίλον κτλ. ita codex: quamquam, si quis praeferat ἦν ἰδού, non refrager" recte monet *Schaefer*: „ego vero ut ἦν ἰδού unice amplectar, moveor inprimis usu particulae ἀλλά in hoc membro, ἀλλ' ὑπὸ ταῖς μυρρίναις ἦν: nonnihilque etiam loco, quem idem membrum in serie orationis obtinet. quod si monitum esset in gratiam legentium litteras, ceteris membris intersertum per parenthesin, mulier sic, opinor, scripsisset: μὴ μὲν οὖν, πρός γε — τουτουΐ. (ὑπὸ δὲ ταῖς μυρρίναις ἦν.) ὁρᾷς γὰρ κτλ."

8. τὴν ὄψιν ὡραΐζον] cf. Eumath. 1 p. 8 Teuch. τὸ ἴον προπηδᾷ τῶν φύλλων καὶ μετ' ὀδμῆς ὡραΐζει τὴν ὄψιν.

9. Ἰταλός] Italicum vinum magni aestimatum fuisse posterioribus certe temporibus apud Graecos ostendit Lucian. nav. 23 t. 3 p. 263, ubi pretiosissima quaeque alimenta enumerans Adimantus sic: εἶτα δεῖπνα ἐπὶ χρυσοῦ — εὐτελὴς γὰρ ὁ ἄργυρος καὶ οὐ κατ' ἐμέ — τάριχος μὲν ἐξ Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο, μέλι τε ἡμέτερον τὸ ἄπυρον κτέ. cf *Becker*. Charicl. 1 p. 456.

10. χιμαιρίδος] recte sic corruptum χειμερίδος correxisse Heringam nemo facile negabit, quamquam ejus formae exemplum aliunde non allatum est. probavit etiam Schneider in lexico in v. χίμαιρα. caprinae carnes laudantur etiam ab Anan. ap. Ath. 7 p. 282 B ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ κρέας, ubi idem Heringa vitium vulgatae χειμερίς sustulit. caet. cf. *Hermann*. antiq. priv. §. 25, 9. in usu vocis τεμάχη migravit noster legem Atticistarum τὸ τέμαχος μόνον ἐπὶ ἰχθύος λέγεται, ut etiam Philostratus aliique posteriores. cf. *Lobeck*. ad Phryn. p. 22.

γαλάκτια] *lactaria* s. *lactentia*, placentae, quarum massa e farina et lacte constabat; et harum quidem genera erant μελίπηκτα, *placentae mellitae* (Horat. ep. 1, 10, 11 ib. *Schmidt*), etiam μελιτοῦτται dictae (ut ap. Aristophanem, Lucianum, alios), de quibus v. annot. ad 1, 39, 4, et τὰ ἀπὸ ταγηνοῦ, quae eaedem esse videntur ac ταγηνῖται s. ταγηνίαι. cf. Athen. 14 p. 646 E ταγηνίτης, πλακοῦς ἐν ἐλαίῳ τετηγανισμένος. μνημονεύει Μάγνης ἢ ὁ ποιήσας τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας κωμῳδίας ἐν Διονύσῳ δευτέρῳ

ταγηνίας ἤδη τεθέασαι χλιαροὺς
σίζοντας, ὅταν αὐτοῖσιν ἐπιχέῃς μέλι;

καὶ Κρατῖνος ἐν Νόμοις

καὶ δρόσον βάλλων ἕωθεν χλιαρὸς ταγηνίας.

et alia forma τηγανίτης Hippon. ib. p. 645 C

οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων.

πυτίας — σκώληκας] πυτίαν, quod alias est *coagulum*, de quo cf. *Bernard*. ad Nonn. t. 2 p. 77 et quos affert *Boisson*. ad Theophyl. ep. p. 201, etiam placentam quandam significare, ex uno h. l. manifestum fit; neque σκώληκες aliunde cognitae, a forma haud dubie ita appellatae; pertinuerunt fortasse ad στρεπτῶν genus, de quibus cf. *Lobeck*. Aglaoph. 1072 sqq. — caeterum videtur ad hunc locum respexisse schol. Tzetzae in Crameri anecdd. Oxon. 3 p. 371, 28 ποιτίαις] Ἀριστοτέλης καὶ ἕτεροι πυτίαις γράφουσιν, αὐτὸς δὲ ποιτίαις γράφω κατὰ τὸν Ἀλκίφρονα ῥήτορα.

11. καὶ τὸ πιεῖν — ἀναλαμβάνει] locus desperatus, de quo corrigendo sententiam suam a me rogatus libenter mecum communicavit Th. Bergkius: „Ich streiche τὸ πιεῖν als Glossem zu φιλοτησίας, und lese καὶ μέτρον ἦν τῆς φιλοτησίας οὐδ' ὁπωσοῦν (oder ὁπωστιοῦν). Schwieriger ist das Folgende, τῷ συνεχεῖ τὸ πλεῖστον ἀναλαμβάνει könnte

man vermuthen, aber *τὸ συνεχές* kann ja auch dem Symposion, wo die Zahl der Becher bestimmt wird, nicht abgesprochen werden; ich vermuthe *τὸν νουνεχῆ (πλέον?) πλεῖον ἀναλαμβάνει· ὑπεψεκάζομεν οὖν μικροῖς τισὶ κυμβίοις ἀλλεπαλλήλοις.*

ὑπεψεκάζομεν] cf. Pollux 6, 30 *σπονδαρχεῖν τὸ προπίνειν φιλοτησίας, τὰς κύλικας ἐν κύκλῳ περιελαύνειν, πυκνὸν ὑποψεκάζειν.* sic *ἐπιψεκάζειν* Xenoph. symp. 3, 26 *ἢν ἡμῖν οἱ παῖδες μικραῖς κύλιξι πυκνὰ ἐπιψεκάζωσιν*, quam dictionem refert ad Gorgiam addens *ἵνα καὶ ἐγὼ ἐν Γοργείοις ῥήμασιν εἴπω.*

Κρουσμάτιον ἡ Μέγαρας καταυλοῦσα] cf. 1, 12, 4 *ἡ μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο Κρουμάτιον καὶ ἦν αὐλητρίς*, ubi v. *Bergl.*

Σιμμίχη] fortasse eadem quam commemorat Lucian. catapl. 22 t. 1 p. 643 *ἢ τῷ διαγνῷ τις ἐνταῦθα, εἰ καλλίων Φρύνης Σιμμίχη.* et dial. meretr. 4, 1. 3. t. 3 p. 286 sq.

12. *Πλαγγών*] cf. Athen. 13 p. 594 B *διαβόητος δ' ἑταίρα γέγονε καὶ ἡ Μιλησία Πλαγγών*, ubi quae narrantur de ea et Bacchide digna sunt quae legantur. eam commemorant etiam Anaxil. ap. eund. ib. p. 558 B

ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς πρῶτα μὲν τὴν Πλαγγόνα·
ἥτις ὥσπερ ἡ χίμαιρα πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους.

(v. *Jacobs.* scr. misc. 4 p. 323) et Timocles ib. p. 567 E

περὶ δὲ τὸν πανάθλιον
εὕδουσι γρᾶες, Νάννιον, Πλαγγών, Λύκα κτἑ.

alia haud dubie est quae affertur a Demosth. in Boeot. §. 2 p. 1008; alius a Charitone fit mentio l. 2 c. 2 in., ubi cf. *Dorvill.* p. 295.

13. *τὰς τῶν ἐραστῶν κτἑ.*] comparat Bast. ep. cr. p. 259 cum his Aristaeneti l. 1, 16 p. 8 Boiss. *καὶ τῆς ἐμῆς αὐτὴ λαβομένη χειρός, ἐμάλαττε τοὺς δακτύλους ἐκ τῶν ἁρμῶν ἠρέμα χαλῶσα καὶ προσεγέλασεν ἡδύ.* ubi cf. *intpp.* p. 464. *Bastius:* „Abresch. (lect. Aristaen. p. 105) errat contendens Graecorum phrasin *ἁρμοὶ τῶν δακτύλων* idem esse quod Apulej. 3 p. 43 ed. Pric., *palmulae in alternas digitorum vicissitudines connexae. ἁρμοί* sunt articuli digitorum quibus hi manui adnectuntur et quod Alciphro dicit *χαλᾶν τοὺς δακτύλους ἐκ τῶν ἁρμῶν*, nihil aliud est quam *digitis concrepare* (Francogall. *faire craquer les doigts)*, qui ludendi mos adhuc hodie juventuti in usu est."

Διονύσῳ] h. e. *inter vinum* s. *potum.* cf. Sext. Empir. 9, 18 p. 552 Fabr. *Πρόδικος δὲ ὁ Κεῖος, ἥλιον, φησί, καὶ σελήνην καὶ ποταμοὺς καὶ κρήνας καὶ καθόλου πάντα τὰ ὠφελοῦντα τὸν βίον ἡμῶν οἱ παλαιοὶ θεοὺς ἐνόμισαν διὰ τὴν ἀπ' αὐτῶν ὠφέλειαν, καθάπερ Αἰγύπτιοι τὸν Νεῖλον, καὶ διὰ τοῦτο τὸν μὲν ἄρτον Δήμητραν νομισθῆναι, τὸν δὲ οἶνον Διόνυσον, τὸ δὲ ὕδωρ Ποσειδῶνα, τὸ δὲ πῦρ Ἥφαιστον, καὶ ἤδη τῶν εὐχρηστούντουν ἕκαστον*, ubi v. *Fabric.* frequentius sic a poetis dici *Βάκχον* notum est.

ἔπαιζεν] ut hic de lusu amatorio Xenoph. symp. 9, 2 *Ἀριάδνη εἴσεισιν εἰς τὸν ἑαυτῆς τε [καὶ Διονύσου θάλαμον. μετὰ δὲ τοῦθ' ἥξει Διόνυσος ὑποπεπωκὼς παρὰ θεοῖς καὶ εἴσεισι πρὸς αὐτήν. ἔπειθ' παιξοῦνται πρὸς ἀλλήλους.*

15. *μῆλα ἄωρα*] v. annot. ad 3, 62, 2.

ἐπὶ ταὐτὸ ἀνιστάμεναι] i. e. *eodem consilio* s. *ad idem faciendum*, cf. Xen. oec. 3, 7 *νῦν δ' ἐγώ σοι σύνοιδα ἐπὶ μὲν κωμῳδῶν θέαν καὶ πάνυ πρωῒ ἀνισταμένῳ καὶ πάνυ μακρὰν ὁδὸν βαδίζοντι καὶ ἐμὲ ἀναπείθοντι προθύμως συνθεᾶσθαι.* jam Homer. Odyss. 12, 439 *ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη.*

16. *παρεμπορευσάμεναι*] vox rarissima, cujus unum tantum exemplum praeter hoc mihi innotuit, Lucian. de hist. conscr. 9 t. 2 p. 13 *εἰ μὲν ἄλλως τὸ τερπνὸν παρεμπορεύσαιτο*, ubi *Hermann.* p. 70: „*τοῦ ἀνεπιτηδεύτου* vim continet verbum *παρεμπορεύεσθαι*, similitudine ducta a mercatore, qui praeter eas merces, quibus quaerendis profectus est, aliud quid occasione oblata nactus navi imposuit." caeterum quaesita dictio *μικρὰ π. ἀφροδίτης*, qui genitivus partitive videtur sumendus, decet sophistam etiam alibi insolita sectantem. — nominativus autem quem absolutum vocant aliis locis ex anacoluthia explicandus, hoc loco videtur ferri non posse, nisi forte aliquid excidisse statuas; quapropter *παρεμπορευσαμέναις* reponendum judico.

συνειστήκει πότος] ne haec quidem ex usitatis est locutionibus, sed habet excusationem e simili eaque apud posteriores valde usitata *συγκροτεῖν πότον*. cf. Lucian. d. mer. 5, 2 t. 3 p. 290 *πότον τινὰ συγκροτοῦσαι αὐτή τε καὶ Δημώνασσα.* Plut. mor. p. 277 F *παννυχὶς συνεκροτεῖτο παιζόντων καὶ χορευόντων.* ib. p. 528 B *ὅταν δὲ σύνδειπνον — συγκροτῆται.* Long. 4, 25 *οἱ δὲ θύσαντες Διὶ Σωτῆρι συμπόσιον συνεκρότουν*, ubi plura exempla (e Juliano, Achille Tat., Herodiano, Xiphilino) attulit *Villois.* p. 285 (327 ed. meae). cf. etiam *Jacobs.* ad Achill. Tat. 2, 11 in. p. 518.

ἐκ τρυγὸς ἥδιστοι βότρυες] uvae vino conditae commemorantur ab Athen. 14 p. 653 E *οἴδασι δὲ οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ τοὺς ἐν οἴνῳ συντιθεμένους βότρυς. Εὔβουλος γοῦν ἐν Κατακολλωμένῳ φησίν*

ἀλλὰ παραλαβὼν ἀκράτῳ κροῦε καὶ δίδου πυκνάς,
καὶ βότρυς τρώγειν ἀνάγκαζ' αὐτὸν ἐξ οἴνου συχνούς.

ὁ δὲ τὸν Χείρωνα πεποιηκὼς τὸν εἰς Φερεκράτην ἀναφερόμενόν φησι

ἀμυγδάλας καὶ μῆλα καὶ μιμαίκυλα
καὶ μύρτα καὶ σέλινα κἀξ οἴνου βότρυς.

κόγχοι, κήρυκες — κοχλίαι] v. de his Athen. 3 p. 85 C et qui ibi afferuntur loci.

μύκητες οἱ ἀπὸ κομάρων] de fungis v. Athen. 2 p. 60 B sqq. ubi *οἱ ἐπὶ πτελέαις καὶ πεύκαις* dicuntur *ἁπαλοὶ καὶ εὔθρυπτοι* p. 61 D. praeterea commemorantur *πρίνινοι* ex Antiphane p. 60 D et qui nascuntur in truncis ficuum fimo infossarum e Nicandro p. 61 A (fr. 9); sed nulla fit mentio eorum qui in arbutis vel earum radicibus crescunt. etiam a Romanis fungos in deliciis habitos esse, ut etiamnunc ab Italis, docent loci a Reinio in Beck. Gallo t. 3 p. 196 allati.

σισάρων εὐκάρδιοι ῥίζαι] *εὐκάρδιος* h. l. est *εὐστόμαχος*, ut explicat apud Hippocr. Galenus in exeg. teste *Foesio.* vocatur enim os ventriculi a nonnullis medicis *καρδία.* schol. Thuc. 2, 49 ad verba *καὶ ὁπότε ἐς καρδίαν στηρίξαι* (sc. *ἡ νόσος*) haec habet: *οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν καὶ καρδιωγμὸν τὸν πόνον τοῦ στομάχου* et Nemes. 20 *συνήθως οἱ παλαιοὶ καρδίαν καὶ τὸ στόμα τῆς γαστρὸς καλοῦσιν ὡς Ἱπποκράτης καὶ Θουκυδίδης.* v. *intpp.* ad Thuc. l. et *Heindorf.* ad Horat. sat. 2, 3, 161. Suid. in v. *καρδιώττειν*: *Ἀπολλόδωρος ἐν ἕκτῳ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμιᾶν λέγει Ξενοφῶν· καὶ εὐκάρδια πολλοὶ τὰ εὐστόμαχα λέγουσι.* affertur vocis *εὐκάρδιος* hac significatione usurpatae exemplum etiam ex Xenocrate p. 18. caeterum de salubri vi siserum cf. Athen. 3 p. 120 C: *πολλὰ τῶν τὰς ἐκκρίσεις ποιούντων εὐλύτους ἐκ τῶν ἐναντίων εὐστόμαχα καθέστηκεν, ἐν οἷς ἐστι καὶ τὸ σίσαρον καλούμενον. οὗ μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν Ἀγρωστίνῳ, ἐν Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ καὶ Διοκλῆς ἐν πρώτῳ Ὑγιεινῷ.*

17. *θριδακῖναι*] de lactuca (sativa), cibo apud veteres propter vim ejus refrigeratricem magnopere aestimato, v. Athen. 2 p. 68 C sqq. *Hein-*

dorf. ad Horat. sat. 2, 4, 59. *intpp.* ad Virgil. moret. 76. *Beck.* Gall. t. 3 p. 194. tria ejus genera nominat Theophr. hist. pl. 7, 4, 5 *τῆς θριδακίνης ἡ λευκὴ γλυκυτέρα καὶ ἁπαλωτέρα. γένη δ' αὐτῆς τρία, τὸ πλατύκαυλον καὶ στρογγυλόκαυλον καὶ τρίτον τὸ Λακωνικόν* (quae *Billerbeck.* flor. class. p. 203 ita interpretatur, ut primum genus sit nostratium *langrunder Französischer Schnitt- oder Stechlattuk*, alterum, *runder Schnitt- oder Stechlattuk*, tertium, *Kopfmontrée*). cf. Plin. hist. n. 19, 8, 38, qui Theophrastum exprimit praetereaque addit: *alii colore et tempore satus genera discrevere. esse enim nigras, quarum semen mense Januario seratur, albus, quarum Martio, rubentes, quarum Aprili. — diligentiores plura genera faciunt, purpureas, crispas, Cappadocas, longiores has folii caulisque lati;* hodie etiam plures species notas esse constat. horum generum primum (Theophrasti *πλατύκαυλον*) noster videtur verbis *εὔφυλλοι καὶ μακραί*, vv. *οὖλαι καὶ βοστρύχοις ἐμφερεῖς* illud *crispum genus*, et vv. *βραχεῖαι, ὑπόξανθος κτέ.* illud, quod Plinius *album* (secundum Billerb. *gelber oder hellgrüner Salat*) dicit, significare. quod autem addit noster *τὴν Ἀφροδίτην λέγουσι ταύτας φιλεῖν*, id videtur referendum esse ad illam fabulam, qua narratur Adonis in lactuca exspirasse. Athen. l. c. p. 69 C *Καλλίμαχος δέ φησιν ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ἄδωνιν ἐν θριδακίνῃ κρύψειεν, ἀλληγορούντων τῶν ποιητῶν ὅτι ἀσθενεῖς εἰσι πρὸς ἀφροδίσια οἱ συνεχῶς χρώμενοι θρίδαξι. Εὔβουλος δ' ἐν Ἀστύτοις φησί*

> *μὴ παρατίθει μοι θριδακίνας, ὦ γύναι,*
> *ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἢ σεαυτὴν αἰτιῶ.*
> *ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ γάρ, ὡς ὁ λόγος, ποτὲ*
> *τὸν Ἄδωνιν ἀποθανόντα προὔθηκεν Κύπρις·*
> *ὥστ' ἐστὶ νεκύων βρῶμα.*

Κρατῖνος δέ φησι Φάωνος ἐρασθεῖσαν τὴν Ἀφροδίτην ἐν καλαῖς θριδακίναις ἀποκρύψαι. cf. etiam eund. Athen. ib. litt. B: *Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν δευτέρῳ Γλωσσῶν βρένθιν λέγεσθαί φησι παρὰ Κυπρίοις θρίδακα, οὗ ὁ Ἄδωνις καταφυγὼν ὑπὸ τοῦ κάπρου διεφθάρη.* propterea etiam ad Adonidis hortos adornandos adhibebatur. Hesychius in *Ἀδώνιδος κῆποι — ἐκ μαράθρων καὶ θριδάκων παρασκευάζουσιν αὐτῷ κήπους.* caeterum quod eam in Veneris deliciis esse dicit noster, id parum conciliari posse videtur cum ejus vi, de qua v. Athen. p. 69 F *κοινῶς μέντοι ἡ θρῖδαξ εὐστόμαχος — ἐφεκτικὴ τῆς πρὸς τὰ ἀφροδίσια ὁρμῆς* et ib. E. *Λύκος ὁ Πυθαγόρειος τὴν ἐκ γενέσεως φησι θρίδακα πλατύφυλλον τετανὴν ἄκαυλον ὑπὸ μὲν τῶν Πυθαγορείων λέγεσθαι εὐνοῦχον, ὑπὸ δὲ τῶν γυναικῶν ἀστύτιδα. διουρητικοὺς γὰρ παρασκευάζει καὶ ἐκλύτους πρὸς τὰ ἀφροδίσια.* cf. etiam Amphidis locum p. 69 B. et *Lobeck.* Aglaoph. p. 903.

*ἑκάστη * * ταύτην*] lacunae signa posui post *ἑκάστη*, quam satis haec vox et non cohaerens oratio arguunt. in uno quidem libro est *ἑκάστῃ*, quod etiamsi ad *πλησίον* trahas, non quadrat, cum sit plane supervacaneum; quocirca etiam post *κῆπος* interpungens post *ἑκάστη* duorum libror. punctum sustuli; etenim in talibus nulla codicum quos inspexi auctoritas. videtur *ἡ ἐπιστολογράφος* in verbis perditis significasse cum ceteris meretricibus et ancillis in hortum illum se contulisse, ubi ancillas evellere nonnullas lactucas jusserint; sic enim intelligo vocem *ἕλκειν* (quod verbum simili significatione de ducenda sorte habet Apollod. 2, 8, 4); continuari enim de iis sermonem verbis seqq. *ταύτην εἵλκυσον κτέ.* supra in annot. ad v. *θριδακῖναι* significavi.

18. *ἐαρίσασαι*] hoc verbum, si sanum est, videtur h. l. insolita significatione dictum esse *frui verna oblectatione* i. e. *tali, qualem ver praebet;* quae enim in hac epistola narrantur, ea in vernum tempus incidere, satis arguunt illa §. 9 *ἐαρινοῖς ἐφιζάνουσαι πετάλοις ἡδὺ καὶ κωτίλον ἀηδόνες ἐψιθύριζον* et ib. *ἐαρινῷ συμποσίῳ* et §. 11 *ἐαρινῆς*

ὀπώρας. aliis locis significat hoc verbum aut *ver transigere* ut ap. Xenoph. anab. 3, 5, 15 aliosque, aut *vernare*, *virere*, *florere*, in medio ap. auct. Axiochi p. 371 C *λειμῶνες ἄνθεσιν ἐαριζόμενοι*, in activo ap. Philon. v. M. 1, 20 p. 99, 6 Mang. *τῆς χώρας — ταῖς χειμεριναῖς ἐαριζούσης τροπαῖς* aliosque praecipue posterioris temporis scriptores; quibus significationibus tertiam addit lexic. de spirit. *ἠάριζον*, *περὶ ἔαρος ἔλεγον.*

ἀναξανθεῖσαι τοὺς στομάχους] *ἀναξαίνειν* proprie *iterum carminare* deinde *innovare* videtur h. l. significare *recreare*, metaphora aliunde non cognita.

τῆς ἀφροδίτης παρακλέπτειν] haec constructio inusitata habet quandam excusationem ex eo, quod significat fere idem quod *τρυφῇ παραπολαύειν τῆς ἀφροδίτης;* similiter supra §. 16 *οὕτως μικρὰ παρεμπορευσάμεναι τῆς ἀφροδίτης*, ubi v. annot. quae ratio si ferri nequit, accusativus reponendus erit.

μισῶ — παροινίαν] ex his verbis conjicias convivium in multam noctem productum esse. caeterum notanda rarior significatio vocis *παροινία* quae h. l. ut in seq. §. significat *crapulam.*

19. *προὐτράπην*] proprie *eo me converti* i. e. *animum appuli*, nimirum *ad scribendum;* etiam hujus verbi hac significatione dicti desidero exempla.

INDICES.

I.

INDEX VERBORUM.

A.

B.

Γ.

Δ.

E.

Z.

H.

Θ.

I.

K.

Λ.

M.

N.

Ξ.

O.

Π.

P.

Σ.

T.

Υ.

Φ.

Ψ.

Ω.

II.

INDEX RERUM IN ANNOTATIONES.

A.

B.

C.

D.

E.

F.

G.

H.

I.

L.

M

N.

O.

P.

Q.

R.

S.

T.

U.

V.

III.

INDEX SCRIPTORUM.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

p. 3. ep. 1 §. 1 l. ἀκρωτηρίων. — p. 4 annot. ad §. 3 col. a v. 10 adde: „Hirschig in Miscell. phil. et paed. Amstel. 1851 p. 90 mavult ἔργον εἰχόμεθα. — ib. v. 12 l. ἰχθῦν A mrg V (ead. manu) Γa et adde: „praeterea in V¹ et V² haec adjecta est annotatio: ‚ἰχθῦς hic est quos nos dicimus een treek Latinis jactus', quae annotatio ejus est qui codicem contulit." — p. 5 annot. col. a versu 8 l., τοὺς — πίθους CDb. — p. 11 annot. ad ep. 8 col. b v. 3 adde post 448 „et Hirschig p. 90." — p. 13 text. ep. 9 §. 3 l. οἳ καθ' ἑκάστην. — p. 14 annot. ad 10, 3 col. b v. 10 l. καὶ κίνδυνον. — p. 15 ep. 11 §. 1 l. βαρύτατον. — p. 18 annot. ad 13, 1 col. a vers. 3 ab im. l. Keilii. — p. 19 ep. 13 §. 2 l. δουλεύοντας. — — p. 24 annot. ad ep. 20, 2 vers. 6 adde ante verba τοῖς δὲ τὸν λοιμὸν κτέ. haec: „τοῖς δὲ τὸν λιμὸν συν. scripsi." et ibid. versu 12 post vv. ἀλλ' οὐκ ἐνδέχεται adde „*Reisk.*" — p. 30 ep. 26 §. 1 scribe τὴν πόλιν. — p. 37 annot. col. a v. 9 pone numerum 4 (quem dele col. b v. 1 cum sequentibus verbis „legebatur μηδέ"), et col. b v. 11 scribe „(ου ab ead. m.)." — p. 38 ep. 32 §. 1 in textu excidit τῷ ante κάλλει. — p. 43 ep. 35 §. 3 v. 5 probo vulg. ἀπ' αὐτῶν — p. 44 ep. 36 §. 4 scr. ποτήρια ἐστιν — p. 50 annot. col. a v. 8 adde: „ὅπου] ὀψὲ Wagner; ex Jacobsii sententia (lectt. Stob. p. 51) aliud meretricis nomen latet, fortasse Ὀπώρα cl. Ath. p. 443 E. 567 C." — p. 54 ep. 1 §. 1 v. 1 colon post αἴτιος in comma mutandum est. — ib. annot. col. a ante v. 4 adde: „ἐπιτρέψας] non male Hirschig p. 91 ἐπέτρεψας — σοι οὐχ ἡγησάμενος; ἐπέτρεψας jam Wagner reperit, qui quidem deinde vulgatam defendit suam rejiciens conjecturam." — ibid. annot. col. b v. 4 adde: „Λάμια] Jacobs ad Anth. Pal. p. 750 ὦ Λάμια." — p. 55 annot. col. a v. 3 adde: „μέγα φιλῇς] με καταφιλῇς Hirschig, p. 91." — ib. annot. col. b. v. 7 scribe πεποιηκυῖα. — p. 56 annot. col. b v. 11 adde: „εὐαλοτώτεραι sive" ante νεαλέστεραι. — p. 58 annot. col. b v. 6 adde post vv. „καὶ Ἀλκιβιάδην τὸν Πυθοκλέα καὶ Ξανθίππην ἐμὲ οἴεται ποιήσειν Hirschig p. 91." — p. 64 annot. col. b v. 8 adde post vocem „significatur" haec: „στενά Wordsworth in libro Athens and Attica p. 258 scribendum esse suspicatus eodem modo quo ego explicavit". is enim ita: „The word *ΣΤΗΝΑ*, which occurs there, is corrupt: several emendations have been proposed for it, but they are not very successful ones. The true reading is τὰ *ΣΤΕΝΑ*. The place in which this battle was fought, which crushed the Persian power, could not be more properly or more emphatically designated than by this simple name, *The Straits*. They were called, by excellence, *the Straits*, as the noblest scene of Athenian valour; and it was to their peculiar *straitness* that the Athenians were indebted for an opportunity of displaying that valour against a hostile force, which was there embarrassed by its own magnitude. (C. Nepos v. Themist. 4 barbarus adeo *angusto* mari conflixit [Aeschyl. Pers. 412 πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν ἤθροιστο] ut ejus multitudo navium explicari non potuerit.) Hence it was that when the Athenians expressed their grateful acknowledgements to Themistocles, through whose ingenuity and courage the splendid result of the battle of Salamis was realised; they did so on the ground, that he alone αἰτιώτατος ἐν τῷ *ΣΤΕΝΩΙ* ναυμαχῆσαι ἐγένετο, ὅπερ σαφέστατα ἔσωσε τὰ πράγματα, Thuc. 1, 74. Comp. Themistocl. Apophth. H. St. p. 98 μὴ πείθων ὁ Θεμιστοκλῆς τὸν Εὐρυβιάδην ἐν τοῖς *ΣΤΕΝΟΙΣ* ναυμαχῆσαι κρύφα πρὸς τὸν βάρβαρον ἔπεμψε." locus est p. 185 B Plut. mor. ed. Francof. Cf. etiam eund. vit. Them. 12 p. 118 B, unde illud apophthegma est petitum, Ἔνθα βαρέως φέρων ὁ Θεμιστοκλῆς, εἰ τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν στενῶν προέμενοι βοήθειαν οἱ Ἕλληνες διαλυθήσονται κατὰ πόλεις, ἐβουλεύετο κτέ. — p. 65 annot. col. b v. 7 lege οὕτω μεγάλου vulgo. — p. 69 annot. col. a v. 6 post

wm adde: „cod. Dorv. p. 407.“ — p. 70 annot. col. a v. 11 sqq. dele verba: „fort. εὖ δ' οἶδα — θεραπεύσω.“ — p. 79 ep. 3 fin. scribe πρεσβύτῃ. — ib. annot. col. b v. 4 in lemmate dele τοῖς. et v. 15 ibid. post Vat. adde „V.“ — p. 80 annot. ad inscr. v. 2 adde post Barb. „Lamb.“ et post V „Vat.“ — p. 83 text. ep. 7 §. 2 scribe αὐτόνεκρον. — p. 84 annot. col. a v. 9 ante οἱ insere „cum Berglero.“ — p. 85 annot. ad ep. 8 col. a v. 2 lege τὸν om. vulgo. — p. 88 text. ep. 11 §. 3 lege ἐν ταῖς ἀστικαῖς. — p. 89 text. vers. ult. scribe ταῦτά σε. — p. 90 annot. col. b v. 2 l. „distingue πονοίη μάτην, ἀδηλ.“ *Reisk.* — p. 92 text. ep. 16 §. 2 lege ἐπαινεῖς. — p. 93 quae ad inscr. ep. 17 dicta sunt corrige ex annotationibus. in conversione v. 5 ab im. muta urbicos in „miseros.“ — p. 97 annot. ad ep. 21 col. b v. 2 adde „V“ post Vat. — p. 100 text. ep. 24 fin. et p. 103 v. 2 scribe ἄγροικον et dele annot. „ἀγροῖκον scripsi.“ v. Göttlingii doctr. accent. p. 322. — ib. annot. ad ep. 24 col. b v. 2 scribe „mrg V.“ — p. 102 annot. col. a v. 2 adde post συγκαθεύδειν „δέσποτα, omissis μετὰ σοῦ.“ — p. 106 in epist. 33 fin. amplector nunc codicis B lectionem. — p. 108 ep. 35 §. 2 lege ὁ δὲ κάπρον ὁ πένης πόπανον. — p. 111 ep. 38 §. 2 τί ἂν οὖν ποιοίην scribendum censet Hirschig p. 91, qui idem in sequentis ep. §. 1 ἑστῶσα in ἐνεστῶσα mutat. — p. 113 ep. 40 §. 4 corrige τὴν αἰδῶ. — p. 114 ep. 42 §. 1 lineola excidit inter vv. ἀργύριον et δεξιαῖς. — p. 115 annot. ad ep. 42 §. 3 col. b v. 1 lege χαμίνους. — ib. annot. ad ep. 43 §. 1 col. b v. 6 ab im. adde: „Hirschig p. 91 sic: Bergl. τὸ Ἀγγελῇσι. lege porro εἰς Χαρικλέους.“ — p. 116 ep. 43 §. 2 v. 3 lege καὶ αἱμυλίας et cf. annot. — p. 117 ep. 44 §. 1 corrige καὶ κατέχει. in seqq. delet Hirschig quod vulgo ferebatur κοινή (pro quo κυνί repositum) et §. 2 φέρει annotans: „nam intelligitur ἔχει e proxime praecedentibus et φέρειν τι ἡδύ inusitatum.“ — p. 120 annot. ad ep. 46 §. 3 col. a v. 3 adde „b“ ante w. — p. 123 ep. 49 §. 1 corrige τῇ πενίᾳ. — p. 125 ep. 50 v. 9 lege ἐνεδείξατο. — p. 128 annot. col. a v. ult. dele „w“ post b. — p. 129 annot. ad 53, 2 col. a v. 9 dele „w“ post b. — p. 131 ep. 54 §. 4 scribe λῷον et v. annot. — p. 133 §. 7 v. 4 scribe ἐρρεγχεν. — p. 134 ep. 56 §. 1 scribe σαυτόν. — p. 136 in Latinis vers. 2 ab im. l. professae. — p. 138 annot. col. a v. 2 lege „μικρόν pro πικρόν. etiam.“ — ib. col. b v. 7 scribe ἁπλανῶν. — p. 140 ep. 60 §. 3 colon excidit post ἀσπάσασθαι. — ib. in Latinis ep. 60 v. 3 ante voc. arcem adde „prodeuntem.“ — p. 141 ep. 61 §. 3 corrige Δωσιάδης. — ib. annot. ad inscr. ep. 62 v. 1 muta Κιδρολέπισος in Χιδρολέπισος. — p. 180 v. 29 l. haud dubie. — p. 224 v. 10 ab im. l. sed quam Corinthi. — p. 245 v. 28 l. supra citat. Lucian. rhet. praet. — p. 263 v. 16 l. quibus simulacrum. — p. 285 v. 20 ab im. l. de Chytris. — p. 337 v. 25 ab im. l. mutata esset. — p. 338 ad init. ep. adde: „hanc ep. imitatus esse videtur Longus 3, 3 sq. — p. 376 v. 27 ab im. l. p. 270, 26. — p. 392 v. 26 ab im. l. apud Atticistam et adde: „etiam apud Thucyd. 4, 28 πλέει servarunt plures editores et in iis etiam Krueger, qui plura contractionis neglectae exempla ex Aristophane, Platone, Demosthene, Xenophonte petita attulit in grammatica §. 32, 3 not. 1.“ — p. 408 col. a in voce ἀνάπαιστα l. ἀνάπ. εὔκροτα ἐπιλέγειν. — p. 409 col. a in voce ἄνοδος l. III, 39, 2. — ib. col. b in voce ἁπαλός l. πυγή. — p. 423 col. b insere: Δωδωναία δρῦς, III, 52, 1. — p. 433 col. a v. 26 l. Ἑτοιμόκοσσος. — p. 456 col. a v. 7 ab im l. Ὀρχομενός, ὁ. — ib. col. b v. 4 ab im. l. οὔπω — καί. — p. 464 col. b v. 1 ab im. l. 42, 2. — p. 483 col. a in voc. Alciphro v. 20 ab im. post I adde: „34, 1.“ v. 19 ab im. post aliquoties adde: „fr. 6, 13.“ v. 18 ab im. adde: „a Libanio II, 4, 2.“ — p. 487 col. b insere „Libanius, v. Alciphro.“

Quos praeterea locos Alciphronis mutandos censuerim v. praef. p. VI annot.
